Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Homiliae sanctorum Patrum de tempore et de sanctis.

https://hdl.handle.net/1874/328210

Aevum medium.
Scriptores ecclesiast.
N°. 64.

Hs.
2 C 13

127 *(Eccl. 64, antea 296g) Membr. fol. 275 ff. 2 col. Saec. XIV exeuntis vel XV ineuntis.*

Homiliae SS. Patrum de tempore et de sanctis, f. 1—212.

Fol. 1a. In hoc volumine continentur sermones et omelie ecclesiasticorum doctorum de tempore et de sanctis. ~~Demum~~ sequuntur xl omelie beati gregorij pape sec. ord. quo recitate sunt. Fol. 7a. Sermo beati Augustini de unitate trinitatis, cet. Fol. 212b. In die sancti bartholomei .... Omelia ven. bede p.

Gregorius magnus Papa, Homiliae num. XL, f. 213b—275a.

(Fol. 213b. Contenta sermonum Gregorii.) Fol. 214a. Incipit epistola sancti gregorii pape ad secundinum episc.

„Hunc librum habuimus a magistro Johanne Galencoep s. theol. doct. canonici Traiectensis et decano S. Petri Traiectensis." [Obiit anno 1428] — „Pertinet ad Carthusienses prope Traiectum."

127

Homiliae SS. Patrum de tempore et de sanctis, fol. 1—212.

Hae homiliae maximam partem consonant cum homiliarum collectione quae saepius typis vulgata fuit sub nomine ALCUINI. Est tamen PAULI DIACONI (Winfridi, Warnefridi). Cf. Migne, *P.L.* **95**. 1159 ss. — Alias huius collectionis recensiones exhibent codices 128, 129 et 398.

In h[illegible] volunt quicunq[ue] sermones z omelie exhiastico[rum] doctor[um]
de tpe z de scis. dem sequunt[ur] pl omelie d[omi]ni gregorij pape
sm ordine quo recitate sunt

Hui[us] libri habuim[us] a magro Godfrido galensi[s] sacre theologie doctore
canonico traiecten z decano sci petri traiecten ozet pro eo m deum

Ex cartusien[si] ppe traiecti

n.l 256. y.

N.o 296. g.

ñsiosis quos de dñio sanguine ⁊ aqua humida sta-
ri bñā maria protulit adūnigenū est: qđ pre-
nunsit ihāp genies ⁊ pgenies: qui minimū poē
labentis seculi tēpis creator mirā ac inscrutabi
⁊ simplis resistē: ⁊ humilib⁹ dare gr̄am cōsuevit
Vñ ⁊ bñ post Jhalem ⁊ nunc pietatis et
mistice quecratōnē. ad spālem nouc ītar-
nationis dispensatōnē q̄ mundū redimē deus
dignat⁹ est: cōfessionis sue ūba cōcinat dicēs
Suscepit isr̄l puerū suū: memorat⁹ mūe sue Jhū
quippe videns deū mēpretat̄ Quonoīe eīs
rēceptorū hoīm ecclīs designat⁹? ppē quos
nr̄ dei vide valeant: vpe dei filio visibilis
mr̄ haies apparuit. Qui suscepit isr̄l quasi
medicus egrū ⁊ curauit: si rex plūs ⁊ ab
hostili incursione defendēdo ⁊ unius hostis
prostrato liberū reddet: ac secū pcios ne-
mīe donauit // Et bñ addidit puerū suū ⁊ bi-
delicet humilem obedientiāp significāe: qz nō
ī pūtate humilitatis quos ad sortē potest
redēptōnis arcuīgē. Unde et dñs ait filiis
cōfusis fucinos ⁊ efficacem sicut puerū: nō mi-
hitis ī regnū celoz. Bene quoq; subiūxit me-
morati mūe sue: qz quod deo hoīes nr̄e red-
dere assēsu fidei humane mēti cōdicōnis
⁊ dñe bonū premia extulit // Quod cū
post culpā ꝓuisticōnis nr̄e mistā cōditor
ūā mēbrum: Vñ restat: ut sequat ad si-
lucē vitāq; reuocauit cēnā. nō hoc nobis.
⁊ ergo tribuat? cui deū est. Jn ūa unie
memor eris // Sicut locutus est ad pres
nr̄os: abraham ⁊ semī eius in seculā. ꝓfatā
memoriā faciens bñā maria recte abrahā
nōiatī exprimit: qz ⁊ si multa pres ac ssā. dñi
te ītarnatōis testimōnia mistice ꝓtulerūt:
Vñ tamē ꝓmo manifestā fuit. eiusdem
ītarnatōis ac nr̄e redēptōnis archana p
dicta ꝓfūdat⁹ dicti est: atq; in te būdicūt
omnes cognationes tre. Quod ad dñm sal-
uatorē ꝓtinē multis fidelib⁹ tribuitur: q
ad bndm nobis būdictē ꝓmīa: de
stirpe abrahe ad nos venīe dignat⁹ est
// Semen aūt abrahe. nō illos tm̄ dū
electōs. qui ex abrahe progenie sūt corpa
liter esti. Verū etiā nos qui de gentibus
ad xpm cōgregati. alis fidei sacramēto pri-
bꝫ cōpulam̄: a quib⁹ pene oīm alienis
origine longe segregam̄ // Et nos cū

ismaelem
A

semen ac sibi sum⁹ abrahe: cū sacramē-
tis nr̄i redēptōis. qui de ppie abrahe carnē
assūpsit // Flos sum⁹ filii abraham: cui-
lū vide sollicita intentione quērim⁹? qui
die bñs abraham exultauit ut videret
⁊ vidit ⁊ gauisus est. Hunc etenī aplis
ait: Qui aūt hos expū ꝑ abrahe semē esse
secūm pmissionē hēdes // Rē dubiā con-
clusione sibimēt in seculā ⁊ qz numerū
psalm⁹ pmissio suum ne hēditatē: nullo dubio
sine claudet? ita et nr̄i sine nr̄i sine se-
culi hui⁹ nō decrēte. qui nr̄m credēdo
semē fiunt abrahe: ⁊ sue bñdis eide
semī manebūt gla plenis // Vñ nos nūc
est ꝓles hui⁹ quib⁹ cena nūcea adhuc p
mittit: ut desesso misi mūe ꝓ eiusdē pacis
tione luctā. ꝓparet cū ut ꝑ abrahē de
bono quod sine fine optam⁹ hēt: time ul
la mīmissione bonec acquiam⁹ eterne
cumen // Verba ꝑ euangelice lectōis
fregim⁹ mediatōe reuolutam⁹: ex exemplo
bte dei genetricis ꝑ ām renunciam⁹: ut ⁊
nr̄ conspēi deo hūles tueā. ⁊ ꝓximis
quoq; debito honore subiūssi: mēcam⁹ ei
ei ipō ꝓtectu sublimā // Studeam⁹ solli
cite. ne nos nr̄ debite humanitatis fauore ex
tollat: cui illam videam⁹ mr̄ ēba de hūde
tōis meritis hūilitatis tenuisse ssācā
Si humiliatis temptatiā tenuī nos appetit
delectat: remissionē: qui a nr̄o ore nr̄ dimitte
dimittit. ⁊ nr̄os Si temptatis afflictā forte
mētē gerat: recogitem⁹ qui a ⁊ hūles te
ipsa ⁊ hūp de misericordia admissorū bene
ma despem⁹: qz mīa eius ꝓgenie ꝓ-
genies: timentib⁹ eius ballī nr̄ malū que
fert. gr̄am ꝓmentē culpa sinat: qui
qz deus superbis resistit? eosq; a bēāp sorte
secernēs: ꝓ bona penitē loca pro pecp
bonitate disponit // Sit tuū largiente
deo: ut sibi nr̄e ꝑ fructus ⁊ dicta re-
colam⁹: ꝑ nr̄os ⁊ obsequia castitatis ⁊
humilitatis opa ꝓsequēr // Flam ⁊ aptum
⁊ salubrem nr̄i sta cena nos molentes
dr̄ ymnis qui cotidie cū psalmodia des-
ab ab ꝓtimo silentio trahat. quatin ex hoc di
nos fidelis. ⁊ strenuos dūcē ītabilē

r in ⁊ epi dñi

Letabūd gaudebo in dño: et exultabit aīa mea in deo meo: qz indūit me vestimēto
salutis: et indumēto iustitie circūdedit me: qz sponsum decorauit corona et qz sponsa or-
nauit monilibus suis. Sicut enī terra ꝓfert germē suū et sicut ortus semē suū germinat.
sic dominus deus germinabit iustitiā et laudē coram vniūs gentib⁹ ꝑ quē ihesum nō cessabo et
ꝑ quē ihesum nō quiescam. donec egrediat ut splendor iustus eius⁹ et salvator tuus ut
lāpas accendatur. Et videbūt gentes iustū tuū: et cūcti reges nobilē tuū: et vocabit
nomē nouū quod os dñi nōiauit. Et eris corona gle ⁊ mitra dñi: et tyara
regni ⁊ manu dei tui. Nō vocabit ultra derelicta: et terra tua nō vocabit ampli desolata:
sed vocabis voluntas mea ⁊ ea et terra tua ⁊ habitabit: qz ꝓplacuit dño ⁊ re habitabit eam

mis memoria ad affectū deuocionis accedat:
et recognitata scripture exempla generetur illis in
cordibus solicitudo ipsorum // Et hoc opor-
tune ad vesperos fieri complacuit. vt videli-
cet fragrata per diem ac discussa diuisis cogita-
cionibus mens nostra: in tempore quietis
ad deuotionē se sine cōsideracionis colligeret:
nam per salubrem admonicionem spiritus nes-
cium diurna vagacione contristet: totū
hoc nocturnum deuotio probet ac lacrimis ex
tempore mundaret. ℣. Benedicamus dño. ℟. Deo gracias.

℣. Iussu principis ad omnia nos vigilia nocturna deus regendi
et custodiri. per dñm nostrum ihesum christum filium tuum.

Hoc tamen totum sanum est. Quod totum. Hoc per
virginem de concepcione: hoc de ista diu in
carnacione: hoc de angelo ad virginem de
nunciacione: hoc de ipsa virgine de ipsius
ne nel castitate: Hoc cum totum sanum e. ad
totum mundi salutem. Hoc totum sanum e. vt cum
complerent. et cum consummarent. Quod illud.
Quod virgo gemuit. per virginem permansit: per
quam fuit. et nutrita virgo per eam nutrit. Ecce
virgo in vtero accipiet. Audite qui dicit omnes
filii eue. Audite omnes vos qui hereditate de-
scendistis et transitis. post illum et ex illo qui de per
natum subsistit: vos qui in ista gracia filios. vel magis vos qui in scripturam corrup-
tibilem non transmisit: Audite et letamini au-
te consolationem. Audite per virgo in vtero accu-
piet. non ex desiderio patrum concipiens: nec
serpentis persuasione decepta. neque eius af-
flatibus venenosis infecta. et virgo in vtero
accipiet: per dictacionem angeli suscipiens. per
num testimonia assumens. Virgo in vtero accu-
piet et vt deum emanuel: et natum: ad mun-
di parcat salutem. Ecce ancilla. Hoc scripsit quia
dicat. ecce ad minutias et tanta insci mul-
titudinem: vt omnis debuit e sanctus su-
scitas ad hoc deum euangelicum. Ecce virgo
dicat. in vtero accipiet. et pariet filium ad
colligendum illum fortem armatum. ad con-
cludendum serpentis impii caput. ad con-
dandas vires eius. et ad penam eius irrepti-
tie. atque captiuitate sui principatum //
pariet filium: ad demum vt pandat adam

ad inobedientiam eue per manne obitum ecclu-
dendam. et ad erigendum lacrimis gemitus. per
mulieris temeritatem crudelitate finiat ad
decretum // Et vocabunt nomen eius emanuel:
per est interpretatum. nobiscum deus. Vocant nos
eius primi angeli. psallentes. et eius gracione
atque gaudentes. sicut deum omnium et regem pacis
ad hoies demittet: Deum aplo benigne
dei dignacione atque virtute. cibi gentibus pe-
cantes: adhuc et sui martires. ignibus
et gladios usque ad mortem resistentes: deum
christi credentes: hoc per nomen usque per sum-
mationem seculi meritates atque laudantes
// Et vocabunt nomen eius emanuel: qui est
interpretatum. nobiscum deus. Non vocabunt. in
ista. hoc per vobis et tua nomina nomen: nos sicut
per primi filios et primogenitos. et fame ad faciem
appetent nobis an: deus abrahe per credi-
tum tibi hoies reporrigere. non per quam recta-
bilem dextre sue substantia. et ponat per ei-
gehia specie a mendicis visus est: nobis ipsi-
ta tibi ams in vias appunt: et cui hoibus ysai
dignatus est. Jacob etia brem tpe per angelum
melchisedech apparuit. colluctatus cum eo.
Quem per se ab eo separari permisit: vt hinc mu-
dicordem nuncio benedicat. atque sic nobiscum.
nobiscum deus amplius. magis et pro nob
magnificum certamine adimplens. et ad usque
ad mortem accedens: vt mortem sua mor-
tem occideret. et benedictionem atque inuidiam mu-
do conde. pro condonaret: qui dignabit di-
cat nobiscum deus. per euangelistam et apto-
predicationem. per sui corpus et sanguinis sac-
mentum. per gloriose crucis signaculum. per ista
per oia nobiscum deus. et ad nos atque in nobis.
sunt per sunt. Ecce ego vobiscum sum oib
diebus usque ad consummationem seculi: qui cum pre
et spu sco vnus et regnat in secula seculo
amen

minime cum virgine. et habitabit in te filii tui: et gaudebit sponsus super sponsa. gaudebit super te deus
tuus // Qui posuit fines tuos pacem. et custodes cor die: et cum nocte pretio non recedit. Cum
laudem in vita iuramus deum et decreta sua: et in brachio fortitudo sue. Si dederis inimici tui
vite tue tuis. et si biberint filii tui vinum tuum et quo laboraste. qui comederint
illud comedet. et laudabit deum. et qui comportauit illud bibet in atriis sanctis meis // Tu sine
cum sine et portas. Parate viam populo. planum facite iter. et elegite lapides. et eleuate signum
ad populos. Ecce dns audiri fecit in extremis terre. Dicite filie syon. Ecce saluator tuus
venit. Ecce merces eius cum eo. et vocabit eos populum sanctum redemptos a deo. Tu autem vocaberis inuisa
ciuitas. et non derelicta. Dicit dominus omnipotens

A.

l'r t epy' dñi

Omnes sitientes venite ad aquas
et qui non habetis argentum properate
emite et comedite. Venite e-
mite absque argento et absque
ulla commutatione vinum et lac. Quare
appenditis argentum non in panibus et la-
borem vestrum non in saturitate. Audite
audientes me et comedite bonum et de-
lectabitur in crassitudine anima vestra et fe-
ciam vobiscum pactum sempiternum mi-
sericordias David fidelis Ecce testem po-
pulis dedi eum ducem et preceptorem gen-
tibus Ecce gentes quas nescebas
Vocabis et gentes que non cognoverunt
tibi ad te current propter dominum dei tui et sancti
qui glorificavit te. Quaerite dominum dum
inveniri potest invocate eum dum prope est
Derelinquat impius viam suam et vir in-
quus cogitationes suas et revertatur ad
dominum et miserebitur eius et ad deum nostrum
quoniam multus est ad ignoscendum. Non
enim cogitationes meae cogitationes vestrae.
Neque viae meae viae vestrae dicit dominus
quia sicut exaltatur caelum a terra sic ex-
altatae sunt viae meae a viis vestris et
cogitationes meae a cogitationibus vestris
Et quomodo descendit imber et nix de
caelo et illuc ultra non revertitur nisi inebri-
averit terram et infundat eam germinare
eam faciat et det semen seminanti et panem
comedenti sic erit verbum meum quod egre-
dietur de ore meo non revertetur ad me
vacuum nisi faciat quaecumque volui et prospera
buerit in his ad quae misi illud quia
in laetitia egredieminini et pace deduc-
emini montes et colles cantabunt
coram vobis laudem et omnia ligna regio
nis plaudent manu quia salutem vestram
orientur abies et pro urtica ascendet
murtus in signum aeternum quod non au-
feretur quia haec dicit dominus custodite iudi-
cium et facite iustitiam quia iuxta
me ut veniat et iustitia mea ut
reveletur. Dicit dominus omnipotens
Surge illuminare hierusalem quia venit lu-
men tuum et gloria domini super te
orta est quia ecce tenebrae operient
terram et caligo populos super te autem
orietur dominus et gloria eius in te videbitur
et ambulabunt gentes in lumine tuo et re-
ges in splendore ortus tui Leva
oculos tuos et vide congregati sunt omnes isti venerunt
tibi filii tui de longe venient et
filiae tuae de latere resurgent Tunc videbis
et affluens et mirabitur et dilatabitur cor
tuum quia conversa fuit ad te multitudo maris
fortitudo gentium venit tibi inundatio cam-
elorum operiet te dromedarii madian et epha
Omnes de saba venient aurum et thus de-
ferent et laudem domino annuntiabunt. Omne
pecus cedar congregabitur tibi arietes na-
baioth ministrabunt tibi offerentur super placabili
altari meo et domum maiestatis meae glori-
ficabo. Quid sunt hi qui ut nubes volant
et qui columbae ad fenestras suas. Quia enim
insulae exspectant me et in primis naves
adducere filios tuos de longe argentum
eorum et aurum eorum cum eis nomini dei tui
et sancto israhel quia glorificavit te Et edifi-
cabunt filii peregrinorum muros tuos et reges
eorum ministrabunt tibi in indignatione enim
mea percussi te et in reconciliatione mea mi-
serebor tui. Et aperient portae tuae iugiter
die ac nocte non claudentur ut afferatur ad
te fortitudo gentium et reges eorum adduc-
antur. Gens enim et regnum quod non servierit tibi
peribit et gentes solitudine vastabuntur Sola
lybani ad te veniet abies et buxus et pinus
simul ad ornandum locum sanctificationis meae et
locum pedum meorum glorificabo et vocabunt te
filii eorum humiliati et
adorabunt vestigia pedum tuorum omnes qui
detrahebant tibi et vocabunt te civitatem
domini sion sanctum israhel pro eo quod fuisti derelicta
et odio habita et non erat qui transiret
et ponam te in superbiam saeculorum gaudium in gene-
ratione et generationem lactabis lac
gentium et mammilla regum lactaberis
et scies quia ego dominus salvator tuus et redemptor
tuus fortis iacob. Pro aere afferam aurum
et pro ferro afferam argentum et ponam pacem
tuam tractatum tuum pacem et opposita tua iustitiam
non audiet ultra iniquitas in terra tua vas-
tatio et contritio in finibus tuis. Et occupabis
salvum muros tuos et portas tuas laudem
non cessabit de ore tuo ultra sol amplius ad lucendum tibi per diem
splendor lunae illuminabit te sed erit tibi dominus
in lucem sempiternam et deus tuus in gloriam
tuam. Non occidet ultra sol tuus et luna tua
non minuetur quia dominus erit tibi in lucem
sempiternam et complebuntur dies luctus tui
populus autem tuus omnes iusti in perpetuum
hereditabunt terram germen plantationis meae opus
manuum meae ad glorificandum. Minimus erit
in mille et parvulus in gentem fortissimam Ego
dominus in tempore concutiam illud

f. ponam

f. et sanctum dei nostri

f. C

xv lec i precedenti folio c

Sermo bti Augustini de unitate trinitatis & de incarnacione dominica

Ecce nunc scio quomodo ipse dñs precepit dicens: vbi dicit. Audi israel dñs deus tuus deus vnus est. non potest esse maior nō est esse minor. nō potest variari dñs ut ipse dicit. Augustus dñs & magna virtus eius: & sapiē eius non est numerus. Optime nostis istud fides nostra: qui corde firmiter tenetis catholicā veritatem. Audite tū karissimi ad adiuuante dño profui explanādū. Deus unus est pr̄: deus unus est filius: dñs unus est spūs scūs. nō tres dii: sed unus est deus. tres tamen testimoniis unius & veritate sūt. Sed dr in scripturis. Ergo si unus est: omnes incarnati sūt. Non. Ad solum xp̄m pertinet caro. Quempe aliud est caro. aliud est verbum & tū ne nullū nō sit. Verbum est anima: & aliud anima aliud caro. Tam simul. nō sapit. & ad animam pertinet vita & ad rationem pertinet sapia. Et cū unū sint. anima sola suscepit vitā. nō sola suscepit sapiam: & tū nec anima sine rōne. nec rō sine anima. Sic & pr̄ & filius unus sit & unus deus sit: ad xp̄m solum pertinet caro. sic ad solam rōnē pertinet sapia: ne nō recedat ab anima. Ecce iam aliud lux. aliud sol. aliud calor & splendor unius radii est. & calor excitat splendor illuminat. Aliud suscepit calor: aliud splendor & ne calor & splendor ab invicem negant separari. suscepit splendor illuminationē & nō fervorē. suscepit calor fervorē & nō illuminationē. Aliud simul aliud singulare negotium & tū ab invicem nō separant. Sic & filius suscepit carnem & non deseruit patrem. nec se dimisit a patre. & suscepit nos filius carnem in patre eternitate & tū & pr̄ & spūs scūs nō defuit maiestate. In diuinitate equalitas. in carne sola filius patris: nō aut pr̄s ab eo aut spūs scūs recessit alius & diuinitas. Cū ergo una sit deitas & divinitas: impleant quidem trinitē xp̄i. pr̄ & spūs scūs. & maiestate non suscepione.

Dic sare pr̄ tū eo sint & pr̄. Ro sum iste dñs xp̄s solus sed pr̄ nuncū ē. Audi & de spū scō pr̄ aī eo erit scriptū. & refert pr̄ ihūs plenus spū scō. & repressus est in uterum. Ecce quō ihūs xp̄s suscepit carnem & tū & pr̄ & spūs scūs nō defuit maiestate. Et celū & terram implet pr̄ implet spūs scūs. nisi nē xp̄i deserere non potuerūt. qui i diuinitate & veritate manserūt. Ad hunc intellectum respice. Ut musicus melos. tonus diuinibus reddat: tria piter ad ce sident. ars. manus & corda. & tū ars dicitur. manus tangit: resonat corda. Tria pr̄ operantur. & sola corda pr̄ sonat. quamuis ars. manus & sonū reddit. & ea tū corda pr̄ operantur. hic nec pr̄ nec spūs scūs suscepit carnē: & tū cū filio pr̄ operantur. Sonū sola corda discutit. carnē solus xp̄s accepit. Quando in tribus ystitit. & quō pr̄ ad solū cordium sonū reddacio. sic pr̄ ad solū xp̄m carnis hūane susceptio.

Erunt iudei. nam mp̄ patre virgo maria nō potuit. Et detestandus manicheus. Si caro erat. virgo ee nō potuit. si virgo pepit. fantasma fuit. Apte ferē de hiis veteris testamenti ne cessarii ex. si iudeis. nō sonuit in auribus nris manifestissima veritate. Deus moysi sō precepit de singulis tribubus virgas asseri allate sūt xij virgē. nec quas eadē una erat q̄ aaron fuerat sacerdotis posite sūt a sco moyse in tabernaculo testimonii. Virga aut aaron post altera die inuenitur pduxisse flores & frondes & pepulisse mures. Delectū hoc ministerium cū ea te veritā si fideat. nudeo. quis ee. Ubi magi figura inuenient sacramenti. Virga hec portulit quam nō hostilitio indignata pla mone nō defossa sarculo. nō aliata suco nec fundata seminio. aut cū ea illi decent humisa. nisi ne portulit virga. si ne sece figura potuit. ne gratie virga. si ne potuit. si nāz mures. educē. virgo nō potuit. si nāz fm̄ dei gratiā.

+ pt̄ns ad Carthus ppe (Trinitatis)

Sed erat ignis in nubem mardulius gradum
arida lingua florum et frondum et omnes pro
fulit. Et ego dixi ei gradum lingo scripsit
et pepit. Et ps sed nubem nec capitum potuit
lingue explanare nec lingis partu. Venit
ad eam exponat illi ut cognoscat sin
ordine officii malis. Lingo pepit tpa pa
rendi. lingua aut no fuit tpa fandi
illa eni decursis nouem mensibus pepit
Lingua aut alio die qm no fuit ger
minant. Cant adam mgr nubem pne
lingo no potuit. Deus eni q inuenis
mirabile ij nam signum audit. ut azma
loquetur. ipe mirabilius fiee voluit q
xps de virgine nasce. Rndat et hsuty
ille manuches aliud sacrum solis radij
speculum penetrent et solidiore cubum
sensibili subtilitate pcinghati et his bide
mutruscens qualis extruscens. Itaq
fides nec ait ingredie violat. nec ei egdit
dissipat q ad mgressu eius et egressum
speculum mitigo pseuerat. Et speculum q
no rumpit radius solis. mee tate virgis
ingressus et egressus magis virtute potuit
deitatis. Sed quid mgis mirum audiat
xpianus q no vult audire iudeus aut
manuches. indurati sunt hic ysaias in
fide redeptus ille. et ille defiat in
ratus. Lingua aut illa fuit aaron. lingua maria fuit q nobis xpm
vm sacdote genuit et pepit de quo dd
cecinit dicens. Tu es sacdos in eternu
secdm ordine melchisedech. Suprore
nasi ista dixit. lingam hic tuis sue
emittet dns ex syon. Et ysaias apls virgi
mariam simul designat dicens. Exiet virga
de radice yesse. et flos de radice eius
ascendet. et requiescet sup eu spus dei
spus sapie et intellis. Qd q illa lingua
mutes pduxit. y magos ducit corpis fuit
Hinc eni tenam in suo corpe habet spm
corpo carne. in testa ossa. in nucleo intior
natura. q hinc in se absconditur quamvis
clamat. Duce ducem. Deitatis q tribuit
pastu et linis subministrat officiu. In testa
ligni mesies crucis qui no desciuit id
q fois et nucis sed que brema et celestia
fuerit mediatoris ligni nat positione
docuit dicte apls. Nam ipe et signi ee
crucis sue pacificauit omia que ei celis
sut et tris. Cui sit et dns xpc

Sermo bti Aug de aduentu dnm

Quos mgr iheseu o iudei qui nesciu ni
hodierni die negastis filiu dei
Nonne vos bn e illa qui ei bidebatis mala
rila facienti atq tepentes dicebatis. Quo
nesciu alias mias suspendis. Et tu es xps
dic nobis palam. Ille aut vos ad fidei ca
ee inuitabat dicens. Opa que
ego facio opa testimoniu phibet de me ut
xpo testimoniu detur. no verbi sed fidei. vos
aut no agnoscetes salutore qui opabat
salute. i medio tre vie adiacentes in ma
lo astis. Tu de tempo testimoniu dicis testi
tuu no e vim. Sed ad hec alias vobis iudex
aduc volumus. Nonne scptu e in lege
bn q duoru homu testimoniu bn sit. Quam
tutores legis intedite legem. Testimoniu
quentis de xpo. In lege bn scptu e q duoru
homu testimoniu vm sit. Pacdit ex lege
bn no tui duo. si eam plures xpi testes.
cofitent auditores legis fideles. Audic
ysaia testimoniu xpi. Ecce ingt virgo bec
q capiet et pariet filiu. et vocabit nomen
eius emanuel q e interpretatu nobiscu deus
Accredat et alius testis. Dic et tu Jheremia
testimoniu xpo. hic e ihs de me. et no estima
bit alius abillo. Qui venit omes desia
scie et dedit eu iacob puero suo et israel
dilco sibi. Post hec in tris visus e et
hominib conuersatus e. Ecce duo testes idonei
ex lege bn qo duoru testimoniu no sit quiescta
corda bn. Et alii et alii ex lege bn
testes inducat. ut fideles durissime
cumozo cerebru. Et erat ille da
niel sacs. iuuenis quide etate semoz no
sna ac manuetudine quitate omes fidos
testes sic cognouit seniores impudicos. ita
suo testio xpi cocaut iudeos. Dic sce daniel
dic de xpo qd vosti. Cui sent mgr sacs
scripo cessabut singuli. Cumq illo pdic
tu insultantes dicebatis. tu de te ipso

testiomū dicas · testio ꝫ tuū nō y ēbozo
cessant buctio bīū usq; ꝙ ꝑē ē qui
ueniat sāūs sāūoꝝ · Et ut hoc dicatur nō
dū uenit ꝫ exspectāt ut ueniat scēs sāūoꝝ ·
demonstrate buctionē · Et sūt ꝙ hūc ē
cessant buctio bīū agnoscāte ueniſſe
sāūs sāūoꝝ · Ipē ē ent & lapis ille abscisus
de monte sine manibus cōtrectū dñi
xp̄s natus de ygne sc̄i manibꝫ ꝙplecte
tūr qui tūc ēnūt ut nōs magnus fiet
& impleret bmūsam fratē tre · De quo
mōte dt ꝙphā · Heute ascendam ꝙ nō
tem dñi · & de quo dd dt · ayons dei
mons fber ut quid suspicamini mōtes
meaſatos · monte ꝙ quo placuit deo hā
bitare ī ipō · Cū ent ꝑē dūs discipulos
suos interrogaret quē dicūt homines ēe
filiū hois · Rūderūt alij helyam · alij
ieremiam aut unū ex ꝙphis · Et ille dt
ꝙ suspicamini mōtes meaſatos · mōtem
ī quo placuit deo habitare ī ipō · Hūc
cognouit petrus dicēs · Tu es xp̄us
filius dei · Agnouit mōtē & ascendit
ī mōtem · Testiō ī dcat hīūti · & alibi
ē a vitate sup̄ petrū fundatus est petr̄ ·
ut mortē suscapet illū quando quem
ter negauerat timendo · Ducit & tu
moyses scō · legis dorte · dux ꝙphē · sil
testiō ī ipō ꝙphā ī mḡ vobis deꝰ suscī
tabit de frībus vrīs · omīs aīa que nō
audierit ꝙphā illā exterminabit de plō suo
ꝙphā aūt xp̄m dñi ipūm audi ī elyo
xp̄o · Nō ē mḡ ꝙphā sine honore nisi ī
patria sua · Accedat & david sāūs test
fidelis ex ī mḡ semē pressit ꝑē tu lex
& ꝙphē testiō ī dicūt · Dicat & ipē dē ·
Adorabūt mḡ ēi omīs reges terre ·
omīs gētes seruiēt illi · Cui seruiēt
dic cui seruiēt · hic audire cui · dixit
dūs dño meo sede a dextris meis do
nec ponā inimicos tuos scabellū pedū
tuoꝝ · Et exposuit atq; nōiatī · Que ip
tribulatione fuit gentes · & ꝙplī medi
tati sūt inania · Astiterūt reges tre
& principes gregauerūt ī unū aduersus
dñm & aduersus xp̄m eius · Accedit
& alius testis · Dixit & tu abrenūtiasti testiom
xp̄o · Audiui mḡ audiui audierī tuū & ti
mui ꝙsidāui opa tua & expaui · Quoꝝ
opa dei expauit · Nūq; fabricā mūdi
iste miratus expauit · Absit · Ez audi
ꝙ expauturī ī medio mḡ dñi aūalīū
agnoscar · Opa tua dē · herbū anno
fratū ē · Ī medio duū aūalīū agnoscēris
qui quousq; descēdisti me expauescē
feristi · herbū & ꝙ frā sē oīa · ī ꝑsepe
uernisti · Agnouit bos possessorē suū ·
& asinus ꝑsepe dñi sui · Ī medio duū · Qd ē ī medio duū aūalīū
aūalīū agnoscerīs nisi aut ī medio agnoscēris
duoꝝ testamētoꝝ · aut ī medio duoꝝ
latronū · aut ī medio moysi & helye
cū eo ī mōte sermocinātiū tumultuauit
mḡ vbiq; & expauit ī tempore · vbiq; deo
frīm ē & hīūtibꝰ nobis ¶ Dicat & ie
mīas aut · Post hec ī tris visus ē et
cū hoībus cōuersatus ē · Ecce ꝙ duodi
sibi queuiūt testes hīūtiꝰ · Ecce ꝙd
modū cōuīcīt filios fallitatis Cur
fremūt gentes & populi meditati sunt
hīūtiꝰ ꝙfusione & lege & ex gente
hīū alios introducerīs testes · ut illi
testiō ī ꝙhibeāt hūc ꝙdicti mēte īsul
tantes dicebatis · tu de te ipō testiō ī
ꝙhibes testiō ī tuū nō ē vēꝝ · Qd si
velīs ex lege & ex ꝙphis ostā ꝙ de ipō
dā sūt colligē fratres nec tpō ꝙ
opa deseret · Veritꝰ senē illū ex
gente hīū natū · sed ī error hīū
nō ꝑlectū symeonē sanctū ī medio
nr̄o ducatis · qui uenerat tenēi decre
pitus ī hac luce quousq; uideāt vīm
luce · Quē quidē nūc etas ꝙfellebat
ire & exspectabat fustipe · quē sae
bat nenire · Cui iste senex ānuntiī
ēsse a spū scō ꝙ nō ante moꝝetur
ꝙ uideāt xp̄m dei natū · quē cognos
cēs ꝑrexit ad templū dei · eo cū pue
rī ī manibus uidit · & diuī
nis fauīs pia senectus agnouit tul
lisauīs ī manibus suis · Ille quidē
xp̄m ferebat · & xp̄s senē regebat
regebat · qui portabāt · ne ille an
gustiā · a qua ꝑ solueret · Quid tri

dixit quē tū gsessus fuerat adnūtie
ī mea nō xpi & vīa bādicēs deū et
mau senex ille & dixit. Nūc dimittis
dūe seruū tuū sēdū vbū tuū ī pace
Quia viderūt oculi mei salutē tuū
Ille cātaparētes iohīs zacharias &
elizabeth nimes sterles ī senectu
fecūdi dicāt & ipi testoīm xpō. dicūt
de xpo q̄ scīalit & testē pdonēi xpō mī
nant. Almūt. u suo pusulo nato. Et
tu puer pphā altissī vocabēr. pibis enī
ā facē dnī parare vias eius. Ipi
mūt dei & virgini elizabeth aut. fuit
hoc ut veniat mr dnī mei ad me
Ecce enī ut facta ē vox salutacōnis tue
auribus meis exultauit ī gaudio infis
ūtero meo. Intelligis enī tacēs mēz
dū sīc bene esse ad suā mūeniant vias
angustias hēa adiuuat potens motu sa
lutauit. quē loqui nō potuerit. Qui pea
pe iohēs pcursor & amicꝰ hūilis & fi
delissimꝰ sermus testis ydoneꝰ effec
ē tanto maior. ī natis mulīo. qūto
existimabat ēē q̄ nō eēt. Christū enī
videi eū ēē oportebāt. & ille semō eē
clamabat dicēs. Qui mei fortior
eē nō sit ego. & ecce venit post me cui
pedibus nō sū dignꝰ solue corrigiā
calciamēta eius. O fidelis testis & a
micꝰ sponsi qui tu te gaudium esse
sī ad corrigiā calciamēti eius solue
te dignū ēē dixisses. Sz tū hoc nō te
dignū ēē dicis mdax falsis testibus
dicis. Et hec a te dicī sūt nūq̄ xpm
vidēs. Qui cū ad tempe venit exclūs
hūilis implende sue dispēsacōnis gra
ut a te baptizarēt qui nullū habebat
alīo pīm quid vīderis quē dignꝰ
uere tale testoīm ptulisse. audiāt
omia qui audire volūt. Ecce nūq̄
agnus dei. ecce qui tollit pīa mūdi
Et adiecit. Tu ad me venis baptizari
Ego a te debeo baptizari. Agnoui
seruꝰ dnī. agnouit dnūs seruū pīa
cū obligatū ab oī vinculo pīi liberā.
agnouit pcō. audiāt. agnouit ēternus
creatoē. agnouit q̄ nūq̄ hoīs spōsū
sua & licet hoc iohēs ē. Qui hūī sponsa
sponsus ē. amicus aūt sponsi stat
& audit eū & gaudio gaudet pp hoc
sponsi. Ecce suffīciūt vobis ipsi o mdēi
suffīciūt vobis tōti testes. testoīa
ex lege hūa & ex gente hūa pferentes
an adhuc ipsidētia nūcia audebit
dicē q̄ alicuis gentis nel macōnis
hoīes xpo deberēt testoīm pheribere.
Sz sīc dicis dnūs vīdet quidē ille vob
nō sūt missus nisi ad ones q̄ precūt
dom̄ sīc hos in actibus apli
mēpat paulus. hos pīm oportue
rat ānūciare libīm dei. & ex expul
sīs illud nec hos dignos ēternē vi
te mdicastis & ēcce mgmur gētiūs
nos ad gentes. Demonstrem enī
nos ex gentibus testoīm xpō fuisse
placīm q̄m libīas nō tacent & clama
do q̄ lingūas ūnicoꝝ suoꝝ. Hoīe
q̄m ille poeta facūdissimꝰ mt̄ sua cr
mia. tā uona yremes celo demutti
alto dicebat xpō testoīm phibebat. Ju
dubiū hoc nemat. nisi alios ex gētib
ydoneos testes plura & dicētes in
medīm introducam. Illū. regē q̄m
birīm sybīa captiuūdo pdomuit. na
bugodonozor regē. s. babilonis non
ptermittam. Dic nabugodonozor
q̄ in fornace tres viros justos ūnisse
misere. dic q̄ tibi fuit ī melatīm hoīe
mīq̄ tres viros misimꝰ ī fornace ligā
tos & mūt ei. Bē dicis. Ecce mīq̄ ego
video quatuor viros solutos deambu
lātes ī medio ignis & corrupto
nulla ē in eis. & aspectus quarti simꝰ
ē filio dei. O alienigena hūa tibi hoc.
Quis & ānūciauit filiū dei. Et lex.
quis abrahā ānūciauit filiū dei. Modī
quidē mūdo nascit & sibi tūdo nascet
a te cognoscit. hūa & hoc. quis tibi hoc
ānūciauit nisi q̄ sit te dnūs ignis
mtus illūinat. ut cū illuc q̄ te mp
tini teneret ūnici dei sit dicēs
testoīm filio dei. Sz q̄ ozē dnī nul
trū testīm stat omne verbū secut̄ q̄
dūs birīm ymaīal cōfutās legē
mīq̄ hūa scīptū ē q̄ duoꝝ hoīm testoīm
verū sit. cui ei gentib⁹ tanq̄ testē
introducatur. ut testoīm hūtis q̄ oī

parte roborez. Quid sibilla bati
nando cecinerit de xpo eluniauerit m
medio pfamq; sit ex vno lapide ve
rumq; frontes pcinauit. inde cor fidel
& pagi noz atq; suo gladio sicut goly
as xpi omnis p cruciatur minuit. Hec
sunt verba sibille metrate p scripta
audite quid dicerit
Judex ergo cuncta tellus sudore madescat
E celo rex aduenit p secla futurus
Scilz in carne pius ut mundet orbem
Quem deus creauit credulus atq; fidelis
Cellus cui scis eum ia tunc in tpo
Hic aderit cum carne aderunt qs mundet ipe
Cuncta creauit mendosq; densis in be pbs orbis
Fugiet symulach hinc cruciu q; gasam
Exuret terras ignis pontu q; polugz
Pugnabes tetri portas cofringet acheru
Scazo sedem cuncte luc libabit eternu
Tradet fontes ebria q; flamma cunabit
Occultos actus retegens cuncta ad ssz loquetur
Secreta atq; deus resonabit pectora luci
Tunc erit et lucidus scrutabit deabg omnis
Erupit solis iubar et thezaurus inuenit abstrs
Solimet celu lunaris splendor obibit
Decidet colles vallesq; extollet abymo
Non erit in rebus horum sublimne altu
Ja equabit capis montes et cernula ponti
Omnia cessabit tellus cofracta pibit
Hic preter fontes torrentes fluia q; ingis
Et tubalcen sonitu (nisi) cuncta fuerint deuastabit alto
Orbe gemitus fletus q; miserorum q; lamentos
Tartareu p chaos monstrabit tria deitates
Et cora hic deo reges sistet ad hunc
Deadet e celo ignis q; sulphur q; amnis
Hec de xpi natiuitate passione et
resurrexione atq; sedo eius aduentu
ita deus sit. ut si quis in greco inuenta
horu versuu discrete voluit. inueniet
Ihesus xpc yos. theos soter. Odez
latinu transplatus est de versibus
apparet ppter q; grecam linguam spetus
no a deo potuit obseruari. Laudo
bos ia o amici iudei tam testibus
tm alienos cofutatos p ea pa bitate
ut nullus vlt repugnare nichil queat

Sermo de nativitate domini

Dilectissimi ad natalem dni
ctitas quanta sit quantusq; cotidianus
tm imperatoris mundi instans

natalis celebrandus e hic nostes. qd
modu duces cause principes omnes ciuitates arcium cetas destruens ar
ciuitates operosis angulis nam fulgente
preosis. ambiat solito mitior nos typi
regis incede. Credit eni nemo esse
imperatoris grandiosi videret maiore
sue apparitionis ornatu. tanto q; illu
lete futu quanto ppe fuit
mitate denotet qz imperator tanto
corda no cosperat affoz corpo ex ea se
probet nec habitu cotuendo. Ita fit
ut splendidus si aduret quisq; rege
fidelis diligit. Deinde qz in diena
talis sui sciut ei largu fuit ac dona
tue plima nec muneris sui. nec hys
qui in domo sua abiecti putat. et vilis.
tanta p nos thesauros omnis replet dnu
crastl hilaritate festiuitat. ut quatu
p regie solidat. mutatu progenio corpo
nos desit. et nu solutus deuadi defiant
ad sba largiendi. Hec ipo sollicitate fuerit
qz maiore sibi remuneratione phac solia
tudine speret futura. Si go fides fidei
ipsius hodie. ppt primus hoius gladi tuti
regis sui natalis die tata appmatione
suscepit. qua nos adnuatione eius regis
nri ihu xpi natale suscipe debem. q qm
p denotone mti no nobis tpalem largiet
gladiu p ecclia. ut primi horis amicitiz
debit. que sint esse fiunt. p celestis
imperij dignitate q no hz sinistra.
Natalis aut nr renouato sit futuri
sunt ppha. Oculus no vidit. nec
auris audiuit. nec in cor hois ascendit
q ppauit deus diligentibus se. set oculis
nos indignis exponi. qui dixit
dicenti nos hoc e dias inimis. qz rex
noster nro tu interpe bestiu. q animam
requirit affiu. nec inspicit ornamenta
corpis. p ipsidit corda interpe. nec
fragilis anguli pruginis limbos
opositate muratu. p fortis castrone
instruginis libidinu a prudentia plus
minat. Ambiamus. ppt deu cu ipm
placati fide. corpe nra moribus actionu
et qui fidelem xpm diligit intimus se

mandatoꝝ eius obſeruatione componat.
ut ve nos in ſe credẽ videat cũ ꝛtu in
eius ſolẽpnitate fulgẽtiꝰ ⁊ magis lẽtꝰ
ſit quo nos ꝓſpexerit ꝓmptiores. Ac-
to ad anꝝ gplũtes dies caſtificatiꝰ corda
nr̃a mundatiꝰ cõſciaꝝ ꝓmptificatiꝰ ſpũ
ac mentis ⁊ ſũ maculã nr̃ã culpe dñi
ſuſtipiamꝰ adnectẽte ut cuiꝰ natiuitas ꝓ
nr̃a culpe uꝛgine cõſtitit eius natalis ꝓ
nr̃oꝝ ſimulꝰ ꝓcuret. Q Quiſquis
eũ in illa die ſordidus fuit ac pollutꝰ
natalẽ xpi uocitꝰ nõ erit. Iuſſit lꝰ
dnus feſtiuitati corpe mẽte ⁊ habitꝰ
a ſaluatore ſepti nec ſocietate hiẽ pote
rit mundus ⁊ ſẽꝰ auꝛꝰ ⁊ miſteꝛiꝰ ca
ruptus ⁊ hꝰo. niſi ꝙ magis ẽgerendo ſe
indignus offenſionẽ cõtrahit cũ minꝰ
ſe exꝛoſerat. Quũ eũ ille offẽſus ẽ
furioſus exiſtiꝰ ſint ille in euãgelio
qui ⁊ ceꝛu ſaꝛꝰ mutatus ad impias ue
nire cupiꝰ ẽ. veſtẽ nõ habẽs nuptialem
⁊ cũ alius uiteꝝ ueſtẽ. alius habet fide.
alius caſtitẽ fulgẽtẽ. Ille ſolus cõtẽ
ptate pollutꝰ cunctis ſplendẽtibꝰ deꝛo
mi hoꝛꝛoꝛe ſordebat. Et ꝙnto plꝰ ſimul
diſcubẽtiũ btoꝝ cuꝛebat ſcias. tanto
magis ꝑtoꝝ illius ignuebat ꝓbꝰ.
qui potuerit mihi diſplicuiſſe foꝛſi
tã. ſi ipſoꝝ mꝰtoꝝ mihi ſe dedit
ꝓtea ꝙ ſublatis manibꝰ ⁊ pedibus
in tenebras exteꝛioꝝ expellit. nõ ſolũ
ꝙ peꝛꝛoꝛ erit. ſꝫ peꝛꝛoꝛ erit ſectatꝰ
ſibi meꝛitũ vendicabat. Q Igꝛ fiẽs
ſuſceptũ natalẽ dñi ab omni nos
ſcelꝛibꝰ ſcẽ purgẽmꝰ. Repleamꝰ
theſauꝛos eius diuiſoꝝ munerꝫ
domꝰ. ut in die ſcã ſit hũ peꝛgrinꝰ
ſtatuat. ⁊ ficat vidue. pupilꝰ
veſtiant. Etenim quale erit ſi in uua ca
denꝫ domo mẽ ſeꝛuulos. alius dñi
alter exultet ſolos eꝛas alter ieiunet
a panis. alius eſtuet. alius fa
meꝫ fꝛigꝰ ⁊ ſuſtineat. Ille cruciet
theſtinã digeſtionis crapulã. hic theſ
tinã ieiunij ſedulꝰ nõ reſoluat. Aut ꝙ
erit mẽe gꝛatꝰ pfectus. Petimꝰ ut
habeãmꝰ ab illo qui nos ſimꝰ libeꝛales

mꝰ fiẽs. Q Simꝰ muniſtꝝes dñi ſi cũ
ille pupilꝰ in celeſti gꝛã holuit nobꝰ
ee conſoꝛtes. cum nobis nõ ſit ꝑ ſpã tꝛe
na cõſoꝛtes. Nec extinci ſit alimoniꝫ
qui fiẽs ſuꝰ ſacꝛificiꝰ niſi ꝙ ꝛtus
apud deũ ꝓpꝰ ieiunij mei mercẽ ut
uꝛis alimꝰ ſuꝑbis ꝙ illi gꝛis ſpit
Q Miniſtrant pupꝰ dñi benedicat illi ꝑfiat
quo fiducie dñi benedicat. Et ſicut
ſcꝛiptũ ẽ de illo. Vehemẽ illi ꝙ queꝫ
nomẽ dñi blaſphemat. Item de illo ſcꝛibi
ꝓꝛa. hmõi hominiꝰ ꝙ nomẽ dñi benedi
ctum ſaluatoꝛis. Quale aũt ẽ meꝛitũ
largientis ut ſolus quis opeꝛet ẽ domo
⁊ ꝙ multos ecclie dñi deꝑet ⁊ ꝙ
illi foꝛtaſſis pecẽ de dignitate nõ audeat
plũmoꝝ interpellantiũ oꝛationibꝰ
certa ꝙ nõ ſpabat accipiat. Q Ad-
toꝝ mꝰ ꝙ menoꝝas nos bẽs ꝓpꝰ
aut. Vt ꝙ multos gꝛatꝰ actio ꝑficiꝰ
ꝙ nobis. Et uꝰ ut fiat oblatio mea
acceꝑta ſcificata in ſpũ ſancto.

M aduēit dñs ad ūica pria z̄ ascendit
Hr ill'. Cū appropinquasset ihs ierosolimis
z bēsfi bethfagē ad montē olīeti
Tūc ih̄s misit duos discipulos dicēs. Ite
in castellū qd' cōtra vos ē: z statī inuenietis
asinam alligatā z pullū cū ea. Soluite
adducite mihi. Et rel'. Quia hūi
vto tres ipsa cpi dē eadē lōne
exigit ut quer amus. Frequēt' dñs
ihs benut ubiq; sicut iohēs attes
tat'. nūq; tū sibi adhibuit ministeriū mūi
dī: nec ramos buxi aut cirta se ornamē
ta cōstituit. nec ad terribilē laudem
sue diūtatis nōs pli' exeruit: ī mo
dō ut patet' ascendit. Ideo g' cū tūta
fidē ingress'. ut amplius illos adiuu
set exaltaret mundū: q; tps passiōis eius
instabat. z nō mors cū vicebat. ꝫ ipē
magis adhuc se cōpellebat morte. Quo
cās eū de templo sacerdotū eiecisse
cuasse: cū cēt inuisibilē fēus. Nā inde
ꝑ ea occidē voluerūt tūc eū nō potue
runt. qa aūt xps secundū ē mortē pati
ei nō potuerūt. Ergo si xps cos ꝓhibuit
ne forte de morte sua cos faceret noxios
Absit. Exaltauit eos ut faceret qd' antea
voluerāt: et ut possint fieri qd' prius
valebāt. facultatis eis data ē. nō minuta
voluntas. Tūc ih̄s misit duos discipulos
suos. Ite z castellū qd' ī vos ē. z ī festinā
tes inuenietis asinā alligatā z pullū cū
ea. solute z adducite mihi. Asina z pul
lus eius indei st' z gētes. Judea cū 2ō
dei nūc ē gētil. Sic cū dicat ad eam
dō ꝑ ysaiam ꝓphām. Et ī structā principes
tuos sicut antea. z cōsiliarios tuos sicut
ābitio. z tūc vocabēris ciuitas iustitie
z nō ciuitatū. id ē cētus fidelis ihū
Ite quasdā tres similitudines nūlib; hys assi
milati st' homēs. Deū nec dei filiū nō cog
noscentes. Est eū aūt hoc mundū z ꝑ
ceteris pene innūeris magis irrationabile
z stultū z infirmū z ignobile z onerosū
magis. Hic fuerūt z hodie nō xpi aduē
tū ydolatrie passionib; deditis mundi et
irrōnalibus verbi rōne carentes. quibus
ad ad deū stulti. Quid aūt stolidius q; ho
de gregibus ipsi fruūt. z opus manuū
suarū adorāt ipsi fore: Cernit ihs nul
lā aūt z ignobiles. nō balbutes ī fide
passionib; suis. z oblati gratie ne sue
celestē. fri fuerāt sui passionū suarū
z demoniū quib; ī fide nō valebāt. Et
quicq; demoniū nec philosophoꝝ aut
ꝑ errores nec dogmatis alicuius sacrificia
eis volūtas imponē suffebāt. z oīa nō
bona patientia supportabāt nec ī fide stabāt
ꝓpter que omia z aplūs ad cor mihi eos
dicat. Videte vocatōnē vram fres. q nō
multi sapientes sm carnē. nō multi for
tes. nō multi nobiles. sed que stulta st
mūdi elegit de ut confundat sapientes
z ea que nō sūt. ut ea que sūt destruat
Ut ubi xps se eos ascendit z nudauit
sm triplū. lauati ꝑ baptismū fri sūt
de mūdis aūtib; hoīes sci. Preceptū
eū ubi rōne sapiā dei fri st' rōnabiles
z prudentes z mētem ē irrōbilitas cor
dis ē simplicitatis. z stultitia cordis māsuē
tudo. Nā simplicitas sine rōne ūdē z manifestando si
hoīs irrōnabilitas ē. Ad hūc autem no sit ꝗ' deū stulta ad ē
accepti gra z ī cognitā gratiarū sua
celesti fri sūt de infirmis z ignobilib;
fortes z nobiles. z videbat ifirmitas
mortalia ē mētis dei. ignobilitas aūt
humilitas. nā mortalia sūt deo infirmitas
estimat? z humilitas nō ꝗ' deū ignō
bilitas mediat?. Ite videtes a se ouem
demoniū. z susceptētes simplicitatem
xpi suauē z onus eius leue z ipm sessores
cordib; suis susceptētes fri sūt pacē
tes. nā pacia irrōnabilis onerifera esti
matur. z ligati ad ē Dyaboli errōis
vinculis ꝑpetui. ut nō habet libertatē
ne quo velket. Nā oīb; hoīes aliqua
pcetem q libertā quidē hēmq arbitriū
si volumq sequi voluntatē Dyabli aq
noq. Qui si semel ꝑ culpā obligamur
nos opib; eius. ita nihil vtute eius de
nō possumq. ꝫ sicut mans fructū gu
bernaculo illuc duat ubi tēpestas
voluit. Sic z hō dūc gre auxilio ꝑ
duo ꝑ ꝑcū. nō qd' vult agit. ꝫ qd' dya'
vult. Et nisi deus validi auxiliū suc
currisset die soluebat eū. usq ad mortē

ny pctes suos dnctis ꝑmanebit ho
go nra quide dolositate & negligeaꝫ
alligam̃ · h ꝑ dei miam absolumur. Vlo

¶ Sicut em̃ videm⁹ tus mundalib⁹
regnis qui ꝑmis quide nemo sepꝰ
pt facꝫ regem · h populꝰ elegat sibi re
gem quē eligit · Ex eis qui alle fuit fre
& ifirmus & regno iā hz ptatem i
hoibus : & nō pt plꝰ iugū eius de
ceruice sua ꝛpellē · Nā p mūdi quide
& ptate plꝰ ē facꝫ sibi regē quē vult.
Fili aut de regno ꝛpellē qā nō ē i
ptate eius · & voluntis plꝰ ꝓtra ip
ñtate q̄ntit · Hic & hō ꝓ⁹ q̄ pcat
liberū hz arbitriū utrū velit sub
regno ē dyabli · ei aut ꝓmitto se
tradidit sub regno ipius iā nō ē ip
ptate eius ex me sed sit ꝓpria voluntis
eius & ñtate cōmittit · Et hoc ē qd
hoies ꝓfatores & sectatores dicē solet:
Nūq̄ volum⁹ ee sā? Quis & nos vult
ee mstros h nō possum⁹. Vero ꝓdicē
q dicit h nō hūt excusatiōē · qz p ip
potuerūt nō ee sub ptate dyaboli si
voluiss. Postq̄ nō posuerūt thronum
dyaboli & cordibꝰ suis? iā nemo pt eos
de ptate dyabli eripe nisi solus deus

¶ Soluite mi. Quo? ꝑ doctrinā vitꝰ
& ꝑ miracula vite. qz omēs mdei & gētes
& aplos sut libati · Addunat michi ad
mistriū de ad ghīm · corripiet illos ·
Duos aut misit aplos & duo gentilia
mdatis de gentes hoim de pāo absol
uit. Qualia? Diliges dnm deū tuū
ex toto corde tuo & ꝓximū tuū sicut
te ipm. In hys duobus mdatis omne
pceptū expellit & omnes mstras ysrahel
Aut ete alia duo · Quod tibi nō vis
fieri · alys ne feceris. Et qd' libet ut
faciat vobis hoies · facite & vos sibi
Quida aut istos duos petrū & phi
lippū aplos exponit · dicēs intelligi
oportē · qm hi ꝓmi transiere dictos
mdeos & fines gētis ad duxerunt
ad xpm · phlippꝰ q̄ quide samaritanus
qui ipam samariā azimā esse inter
pretatur · Petrus aut gētes natiōis

ceruicem exgentib⁹ ysi semanre pullum
& sicut nobis alig dixit. Dicite
dns operam eoz desiderat. Ne dicatis
dns tuus · neq dns noster · neq dns
mundo nr intelligat eos · qz ego
solus dns · nō soli mihi · neq soli
eoz qui michi subditi st · Ex omy hoiu
etā qui mihi ctrarii st · Nā & ꝓtio
res conditōe quide mei st · bolitate
aut sua dyaboli · ag eius ē cū orbis tre
& plenitudo eius dns operam eoz desiderat
Justū ē ut aliqn ētura seruiat suo ei
tori · gētes cū deus ē ptate dyaboli
diligat ꝑ tpe ut tēptet : non ꝛtenū cō
tēpsit ut ꝓdat · Hoc ē cū ut fiat qd'
spūs ē · hoies & mundi salubres duc
Confessum aut ꝛmittet eos · Iudas qde
postq̄ egressus ē mchin⁹ unde ad dnm
fuit ꝛmissus ē · Quales aut ꝓphia mundo
remāsit · Nam de apli illo nō hoc q
videbat nec ꝛtenū erant xpo · h illud qd
intelligebat id ē nō esse h mundo ideoq
esse [illegible] ꝛmissa ē [illegible] mundo aut ꝛtenti

Aut ita Hoc dixit & ideo ꝛmittet
eos ad te · h tūc ꝛmittet eos ut ne
mstrēm ꝓdēt ꝛnē Nā ꝓphia mundi
hoies nō sinunt mundo vertunt aplos
h ꝑ virtute spūs sci solut ꝓphia & adducit
Postq̄ aut adduxit ihū dimisit
eos m arbitrio ut labore suo comita
te ꝓximi iustificet. Nā qd' vocati sum⁹
dei ē · q aut dignus vocatōe hūanū
nomē ꝓphie ē & dei · Hoc ē qd' aut · Ite
ꝛmittet eos nō ad dyablm q ꝓximus
tenebat eos · h ī arbitrio suo ad mu
tādū ꝓpōs · Duo ¶ Hoc aut totū fuit
& ut impleret qd deus ē ꝓphīs dī
centib⁹ · Dicite filie syon · Ecce rex tuus
venit tibi mansuetus sedēs sup
azinam & pullū filium mutēti · dns
nr ascendēs ad mortē ihc solimā
magnā gnīs ꝓmus & quasi de mundo
unus sors testamēto dilig · In mistrio
cui gentium fuit ꝛsurgere sedēs sup azinā
& pullū eius ut impleret scripturas
gentes mundus cōmovit · Gnēs aut
ysrahel malitiā mdeorū q̄ tot dēnr
fuerat opo ascendēti i complm

Vlo
Vlo ꝑ sinagogā vim
te magni dyaboli
de cruce sua exeūt

Equus desternit matrem et hinnit ei
Azona vir inquietus omnem et pauc

ideo vult p̄ nugnit ut ꝑhor sup̄ā
cognoscat regem sum nidet dicēs
Ecce rex tuus venit t mansuetus se-
dēs sup̄ asinā z pullū eius. Ecce on-
deitis t scr-bū. id ē bidete no car-
nali aspectu. z spūali intellectū opa vti
tū eius aspicite no schema fisicis cy.
si eū schema eius aspexitis. descripē
di estis t natura humana. Si ut
opa eius considerantes. saluādi
estis t virtute dmina. Multe ꝑa
aut multeꝝ gstitutis ꝓphibidens
eū spūali aspectu qui nondū natus
fuerat. ideo dicebat ecce. ut oīdet
q̄ ille de quo logbat aūt̄ nasceret
iam erat. Cui go bidentis eū i templo
o nidei nolite sup̄be agere cōt eū dubes
magna ꝑtinebat fieri. q̄ ecce rex tuus
venit t mansuetus sedēs sup̄ asinam
Nolite considare ny qua ꝑtinebat fieri
z gsidate tm si fide pt. quibus credē
te. illud aut ꝑtinet. Ecce rex tuus ve
t mansuetus sedēs sup̄ azinā. Nolite de
nas no hebreus rege nisi tantū cesarem
ecce rex tuus venit t mansuetus sedēs sup̄ asinam
Si intelleris. venit tibi. si no intelleris
venit sup̄ te. Id ē si intelleris venit
ut subiciat te. z sub pedibus tuis sbūgat
gentes. ut grandes ꝑphas dicis. Quis
deus excelsus. terribilis z rex magnus
sup̄ omnem terram. Subiecit ꝑlos nob
z gētes sub pedibus nris. Eleget nos hē
ditatē sibi. speciē iacob quē dilexit
Si aūt no intellexis venit ut ꝑdat
te z de templo sanctitatis expellat. z alia
sponsam de gentibus assistorem nidu-
cat i cubicula sanctitatis. ut in pacientia z
tenebris cōstituta dicas ꝑ salomonē
Ne aspexis me quia ego denigrata sum
quia despexit me sol. Filios agricolarum
fecerunt me custodē vineā meā vineā
Nō sedit i cathedra pestilentie. nec
fulgebit. nec ascendet sup̄ fermudū equū

Dilectus meus candidus et rubicundus. electus ex milibus. Caput eius aurum optimum. Comae eius sicut elatae palmarum. nigrae quasi corvus. Oculi eius sicut columbae super rivulos aquarum. quae lacte sunt lotae et sedent iuxta fluenta plenissima. Genae illius sicut areolae aromatum consitae a pigmentariis. Labia eius lilia distillantia myrrham primam. Manus illius tornatiles aureae plenae hyacinthis. Venter eius eburneus distinctus sapphiris. Crura illius columnae marmoreae quae fundatae sunt super bases aureas. Species eius ut electi cedri. Guttur illius suavissimum et totus desiderabilis. Talis est dilectus meus et ipse est amicus meus. filiae Hierusalem. Quo abiit dilectus tuus o pulcherrima mulierum? quo declinavit dilectus tuus et quaeremus eum tecum? Dilectus meus descendit in hortum suum ad areolam aromatum ut pascatur in hortis et lilia colligat. Ego dilecto meo et dilectus meus mihi qui pascitur inter lilia. Pulchra es amica mea suavis et decora sicut Hierusalem terribilis ut castrorum acies ordinata. Averte oculos tuos a me quia ipsi me avolare fecerunt. Capilli tui sicut greges caprarum quae ascenderunt de monte Galaad. Dentes tui sicut grex tonsarum quae ascenderunt de lavacro omnes gemellis fetibus et sterilis non est inter eas. Sicut cortex mali punicei ita genae tuae absque occultis tuis. Sicut turris David collum tuum quae aedificata est cum propugnaculis mille clipei pendent ex ea omnis armatura fortium. Duo ubera tua sicut duo hinnuli capreae gemelli qui pascuntur in liliis donec aspiret dies et inclinentur umbrae. Vadam ad montem myrrhae et ad collem thuris. Tota pulchra es amica mea et macula non est in te. Veni de Libano sponsa mea veni de Libano veni coronaberis de capite Amana de vertice Sanir et Hermon de cubilibus leonum de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum soror mea sponsa vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum et in uno crine colli tui. Quam pulchra facta es dilecta mea quam decora in deliciis tuis. Statura tua assimilata est palmae et ubera tua botris. Dixi ascendam in palmam et apprehendam fructum eius. Et erunt ubera tua sicut botri vineae et odor oris tui sicut malorum. Guttur tuum sicut vinum optimum. Dignum dilecto meo ad potandum labiis et dentibus illius ad ruminandum. Ego dilecto meo et ad me conversio eius. Veni dilecte mi egrediamur in agrum commoremur in villis. Mane surgamus ad vineas videamus si floruit vinea si flores fructus parturiunt si floruerunt mala punica ibi dabo tibi ubera mea. Mandragorae dederunt odorem in portis nostris omnia poma nova et vetera dilecte mi servavi tibi. Quis mihi det te fratrem meum sugentem ubera matris meae ut inveniam te foris et deosculer te et iam me quisquam despiciat. Apprehendam te et ducam in domum matris meae ibi me docebis et dabo tibi poculum ex vino condito et mustum malorum meorum. Laeva eius sub capite meo et dextera illius amplexabitur me. Adiuro vos filiae Hierusalem ne suscitetis neque evigilare faciatis dilectam donec ipsa velit. Quae est ista quae ascendit de deserto deliciis affluens innixa super dilectum suum? Sub arbore malo suscitavi te ibi corrupta est mater tua ibi violata est genetrix tua. Pone me ut signaculum super cor tuum ut signaculum super brachium tuum. Quia fortis est ut mors dilectio dura sicut infernus aemulatio lampades eius lampades ignis atque flammarum. Aquae multae non potuerunt extinguere caritatem nec flumina obruent illam. Si dederit homo omnem substantiam domus suae pro dilectione quasi nihil despiciet eam. Soror nostra parva est et ubera non habet quid faciemus sorori nostrae in die quando alloquenda est? Si murus est aedificemus super eum propugnacula argentea si ostium est compingamus illud tabulis cedrinis. Ego murus et ubera mea quae facta sunt ut coram pacem reperiens. Vineam fuit pacifico in loco qui habitat fruges eius adducere mille argenteos. Vinea mea coram me tua pacifice mille et qui custodiunt fructum eius ducentos. Quae habitas in hortis amici auscultant fac me audire vocem tuam. Fuge dilecte mi et assimilare capreae hinnuloque cervorum super montes aromatum.

ut gentes iudeis cōungat ut adimplē
ut qđ iacob iudeor fidē suā ysrael
iudē ysaiam alligās mgt ad bitē pmi
sit suū. Que ē ista bitis iudea q̄ ex egyp
to translata ē t my ozīcte plurittā. Et
sicut ysaiam noe de filiis suis dicens
Iudēs filius meus sem. Dilatet deꝰ
iapheth t habitet i tabernaclis sem. Sem
aūt erat pr̄ iudeoꝝ. iapheth aūt pr̄ gētiū
que p xp̄m ingresse sūt tabernacla iudeoꝝ
Amites aūt discipli fecerūt sicut pce
pat eis ihūs t adduxerūt asinā t pullū
Cūm emites apli soluerūt azima alie
nā. mūsterij qđe fuit allozū. vtus aūt
t auctoritas xp̄i. Nec em potuisset tolli
inimicū alienū ab illo duo qui eos non
cognoscebat qm̄ ceūt. nisi p̄cucurrens
spūs xp̄i aut dn̄ eius ysaurisset ad deū
Sic q̄ apli solverūt iudeos nec gētes
de sanctis tumiti. i p̄ma quidem fide
coꝝ hitebat opus. renocā aūt fuit ritꝰ
et gra xp̄i. Nec em q̄ xp̄o xp̄i constituit
mūdū legali sub p̄tate Dyaboli solui
potuisset. nisi gra xp̄i confiteri ihū
bitē inimica. Et imposuerūt sup eos
testimēta sua t em de sup sedi fecerūt
Testimēta fuit p̄cepta dn̄i et iudicia
spūalia. Erant em inditutis tui p̄tulo
testimēta testi: sic idolia mala eorum
nec p̄cepta t gra dimisit reputum. Vñ
em ho idolū no solet petere ē. Ecclia
tam p̄cepta dicebat apli. Eramꝰ nā filij
ire sic t ceti. hīc t adimꝰ io se bidit
mdit. idz. petere ē. t io soluꝰ fuit idest
mandatis aspe legis coepit mditare
te tua. Et alibi. p̄mittes deus mste
sanctis t gētis ablatum. Et de gete iudea
fit dt dūs p ozee. ysaiaz. Et ait sem
testimēta mea t linteū mea t fudi
gentibus tumultudinē tuā. Ergo nn
posuerūt testimēta sua sup eos id ē man
data t gras q̄ p̄ acceperūt a xp̄o sic
iudeos t gentiles imposuit. dz. tra
didisti. Nec em i quiescē my eis potuisse
xp̄s nisi mādata eius fuisset i eis
Plurima aūt turba testimēta sua
sternebāt. Ally aūt cedebāt ramos
de arboribꝰ t sternebant i via ut

fidēli nouerūt ailanct̄ minuto
Testimēta aūt mandata fuit sicut
dr̄m my. frondes aūt spēz tenēt que
tactis. Cūm igr̄ omia mādata legis
t spēs iudaice ireligiois a xp̄ianis fue
rat gentilitatis t bitē id ē my xp̄o. io tue
illa sub pedibꝰ imittēt sternebant t
via. Et bide qui sup imittēt quide
apli posuerūt nestitā sua sub pedibꝰ
imittēt ceū turba iudaica. Cūm mā
datis quide apliꝰ stmuit xp̄ianꝰ t ad
ozātur legis aūt mādata gentilitat. Qđ
accessūz em circūcisionē sp̄m my scien
tia, iudeoz̄ gr̄ michilo estimamus
t ceūs q̄ sunt iudaicis iudaizāt xp̄ianꝰ
Testimēta iudeoz̄ quibꝰ xp̄i iudaizabāt
nos qui sumꝰ ex gentibꝰ sub pedibꝰ
eius calcamꝰ. Illuc aūt sit. Cūm
testimēta sua deposuerūt sup asinā
apli sit ceūs doctoꝝ. Testimēta a
sunt dei t scientia gloriē. Gldm q̄ q̄
xp̄s accepit a p̄re dedit discipulis suis
discipli aūt accipientes ea a xp̄o dederūt
ea gētibꝰ ut declarabit xp̄s sedet i eis
sic ipe dicit. Et ego gldm qui mihi
dedisti dedi eis. ut sit unū. sic t nos
unū sumꝰ. Turba aūt que testimēta
sua sternebat i via credentes erāt eam
cūm circisione qui gldm quia hēbāt ex lege
videntes xp̄m decreverūt i ei sequent
eos humiliantes se apli gentilo decretis
Ordinē nr̄m iudaicū que ex lege e conversa
tionē my sine querela. Sed que fuerūt meliora
hec existimauit p̄ xp̄m destructa t ar
bitroz̄ sententia aūt xp̄m luciferum. Qui
aūt ramos de arboribꝰ p̄sternebāt fron
dentes. ipi erāt credentes t eruditi
doctoꝝ xp̄i ex gentilibꝰ accipientes exem
pla vita de xp̄o. quasi de arboribꝰ sp
uentibꝰ t nūq̄ folia nisi oz̄ sicut de iudā
tibus. ramos frondentes aūt pedes
subingentes ipse ē gentilis apli sternebat
ut p ea exempla quasi per ramos
viventes sine offendiculo ambularet
p̄ sua bita istius. Donec intraret my
sanctuariū dei. Turba aūt q̄ precedebat
t q̄ sequebat clamabat dicēs. Osanna

filio dauid &c. Memores pphe indubitabilem
eius promissionis eis & sanctitu qs pstitutis
exultantes creditibus suis ante & retro clama
bat. Osanna filio dauid. Qui predebat
semores erat. idz. patriarche pphe ceteriq
sc qui an aduentu xpi de aduentu eius pdo
cerut & cognouerut. Sequentes aut multo
res ide apli nrcs ceteriq discipuli q post
ascensu i de risurrcone eius & ascensu
uel de opib pdicauerut & pdicat. & dul
cis quide tpoibus fuerut tu tomib qui
coulterdomus spus fuit. Et illi quidem
pphanites de christo petiu clamauerunt
Iudeis qui nesciut i nocte dnica ihu aut
laudates clamabat de aduentu xpi
ia adipleto. Osanna aut quida mitpta
gldam. alij i de q pone. alij saluu fac
saluu fiat. sta & gld illi debet & i dei
illi qui nouit qui omnia p dixit. & pnosci
ni signis effusione saluauit. Qui cat
deo pre & spu sco uiuit & regnat dns in
secula seculoz. Amen. Ad mat & ad

Tu illo dixit ihs discipulis suis signa
erunt signa in sole & luna & stellis &c
Frequenter in euuel hui gregorij. In nocte
natiuitatis epi & aduentu dni

Fratres quia per tpa spiritalibz epulis nos
refici debemus: videamus q ebdomada
sequatur. Aut enim dns sit nobis
de aduentu sui tpe. Erunt fulgura choruscis
cis de sub celo ita erit aduentus filij hois
& hoc addidit in consequentibz. In illa nocte
erit duo i leo uno. unus assumet & alter
relinquet. Due molentes i pistrino. una
assumet & una relinquet. Admonet nos fre
quentius cu dns aduentu suu nobis
uestis se tpe oudit aduenturu. cui utiq
eius aduentus magna cu exultatione dei
magno cu metore & timore suscipi debet
a cultis. frequenter audiuimus sacris lectis
pdicatu. premisit dns xps ad indicium
uenturi antixpi regnaturi. qui ita te
nebris humano qui sue iniquitatis infudet
ut lucem ueritatis nemo penitus respiciat. &
caligine sue opinionis mentes homi. ceritate
grauide spiritalibz oculis exhibebit. Sic
uenit si diabolus emittat iniquitatis te
nebras: cui pe nox sit omni pcori. Ad

huius igit tenebrarum caliginem depellendam.
uelut fulgur quidam xps aduenit. & sicut
fulgur exeunte die nondum subtulit. ita ebdomada
saluatore antixps effugiet. nec ulterius
potuit dissemulare iniquitatis sue tenebris
ad lumen ueritatis effulsit. Quod aut
ait. Illa nocte erit duo i lecto uno. unus
assumet & unus relinquet. hinc ui risurgos
meritu demonstrat. q p qualitate iudicii
sit qui reseruedi. Ac tanta in singulis
quibusq risurgentibus ee distantia. ut
duobus eiusdem pietatis dormientibus. & una sede
quiescentibus equalis no possit ee assignatio
Quamus enim eode cubili teneat
p meritu tu alter corona rapiet ad celu
alter relinquet i terris. Laus eiusdem qui
& terre hui amplissimus solus. In quo
corpa nra deposita tutissima sede requiescut
In hoc aut lecto ille dormit mollius
quisq in uita duriusq se gessit. Possu
mus enim pa membra nra lectulos nros pos
nucupare. in quibus aut nre. deliti i
quodam stratu sim missie memorate. Qui
quide stratu pphanu sensisse arbitror cui
dicat. Munisti stratu eius a facie in infir
mitate eius. Dte enim ille e. cui stra
tu dns in ipius infirmitate quieuit.
ut qui fuit paulo ante irridendus. adhuc
& petulas. & cuctas scelez plenus ifir
mitatibz. assumtu corpus eius. male ue
stimus dns: fiat custos. simulis & modestis
De quo stratu spiritali. ne pallium deus
deus e. addit. Quod ge tollet ipsum tuu &
ambula. Quo enim tanto ceteris animis
omnis aliquid erat. ut confracti lecti
lignea crate posset palliu esse. qui utriq
luti corpis membra & debilitate effracta re
lut aut sue necessarii lectuli pallium ipe
gestauet. & corpa posita in decis pphe abue
pedibz. qui manibz allata fuerut alie
nis. In hoc plane sic duo completa est
illa sententia. Versatis stratu eius
i infirmitate eius. ut uersa uice possit
lectu. in quo fuit paulo ante portatibz.
Et aut illius que pius vasculo corpis
febat. ipsa corpus suu ipi utilius
cu afferret. Potest eiam aliter
aut ita. Due i lecto. una assumet. xpiana
uocabo. s. plebs & pls indecoro. q uolut
in uno lecto. hoc e una natura & lege

tenent² ⁊ nelnũ sili' rẽmuneracõis spe
gloriãt². Cũ igit xp̃ianoz bt̃s ꝑplis
assumet i ꝙstiõ. nd̃oz aut exẽn
bilis gñetus relinq̃t² ny terni
Tempus
Tpa leo sũ euangelĩ ꝙdm̃ matheum

Ill ill' cũ audiss ihũs ⁊ discipl̃is opa
xp̃i. mittens duos ex discipl̃is suis dix
it ⁊ cpmre ny amel' bt̃i Gregorij ꝑ
Sermo bti hilarium epi
Sepiore die capl̃m euangelicã
dissentes ꝓ quãdã ex illo ꝑtim
sumẽ sũpe ut sequẽtia demonstrãt. De
scripsim⁹ enĩ qđ ẽ q̃ aut duob⁹. ⁊ illa
nocte erãt duo m leõ vno ⁊ reliqua
stant igit̃ videam⁹ qđ reliquũ ẽ. Dict
enĩ cãde diuina sentẽcia. Exĩt duc
molẽtes ꝑ ꝓximo vna assumet ⁊ sup
relinquet². Primũ igit̃ cõsid'andũ ẽ
quid cõsuet molentes offrã. dem
que sit. Dueque molẽ dirũt². tertio
quid ꝑstrũ sit. quãve molitõis effs
Nulli dubiũ ẽ q̃ molẽ ulit². nõ constat
nisi duobus lapidib⁹ appositis ⁊ me
netib⁹ sibi. ut alter⁹ ex hijs magnꝰ
alter⁹ imponat̃. ⁊ illũ quidẽ lapidẽ
qui prior solo stat̃ cẽ pigrũ ⁊ tardũ
⁊ pene ut ita dixerim otiosũ: ac nisi
supueris ꝑtĩa pcussõe lapidis ocurrẽt²
frequẽtia nãq̃ nõ videt². Ita dum
ille agit². ⁊ ille utilis mouet². Ille e
go ⁊ superior lapis. tã velocitate opis
circũferẽtur. ut frumẽta ocios⁹ ⁊ qã re
lentate stare credat² ⁊ putet² cẽ cmo
dius dñi curat. Qui quãto violẽ
tius actus fuit. tanto opus ꝑfectius
cõsummatũ. Ita igit̃ prior lapis
stat. nec ⁊ pene nichil pdest: Ille
ꝙ² alter qui inserit² ciborũ susceptr
que demsit munera ꝑficit² ⁊ per
cuncussiones quasdam. utq̃ qđ agit
nesciunt. Qui molit aut sibi hoc
videt² officiũ. ut ꝑ singl̃i cuiq; ĩnoz
ãstitate confirmẽt ex nutrimẽtis eoꝝ
occultis qz visceribꝰ similiq̃ medulla
ꝑducat! ⁊ sordiũ lenitate discussis
⁊ aptis ꝑficat omne qđ primũ ẽ: quo
minus ꝑfectũ ꝑfectis. gratiꝰ deꝰ
consequat². Duos igit̃ duos molãtes
lapides duo arbitror cẽ testamenta
hoc ẽ lege moysi. ⁊ euangelĩ. duo
que tam ꝑ dispositũ nec ꝑ meritũ
ut sibi testamẽtũ vtriusq; cõuenit
sicut ait saluator. nõ veni solue legẽ
sed implere. Et ad hoc molãtes. aliud ꝑtes
solo positũ. aliud desup collocatũ.
hoc ẽ lege primũ hoibus constitutũ
deinde ⁊ ꝑfectũ euangelĩ. Quia leo
nichil nisi ignis mole sapiũt ita erat
tarda pigra ⁊ pene otiosa. ut q̃dã
quando acceptat. id omne ꝑdidit. dicte
de iudeis ꝓphã. Omnes declinauerũt
simul inutiles facti sũt. nõ ẽ qui faciat
bonũ. nõ ẽ usq; ad vnũ. Corpo nisi
euangelĩ suppositi fuisset. adhuc
lex veluti tarda ⁊ grauis iacẽs tẽ
nebrica ⁊ vmbra ꝑpetue caperet ingres
sus. Quasi euangelĩ uiuꝰ dator et
lex nõia omo. nõ esset. Hoc aut lex
operabat̃ sine euangelio. qđ vivo sapo
fieri potest. Confringẽre potuit. nõ pre
desse. sic aut bt̃s apls. lex aut umbra
operat². gratiã aut nõ ꝑsentat. Itaute
lege euangelĩ dictũ ẽ: qđ uetꝰ
supposit̃ testamẽto utriusq; ꝺecoraꝝ
ac tanta velocitate opus ẽdiuersat²
ut volubilitate sui sẽcliꝰ de ꝺimicat
hoc ẽ infima diuisiõe celestia pene
tret. terrena collustret. Quod
euãg'lium ꝺimidũ supior mola cunctos
ardentes susapit. omnes adducẽ
tes capit. ⁊ neluti ꝑ quasdam
cumulus ꝑceptoꝝ ad meliora ꝓmo
uet̃ ut ubi hmõe videmus testi
moniorũ salubriꝰ mundiꝰ gentili
tatis asperitate mollita. ꝑducat̃ de
qđ prius est. Quia silitudinẽ testimõ
toꝝ ex ethicis ꝓphanꝝ arbitror per
strinxisse. cũ dicit rotã i medio rote
de cõsequam. Duo ꝙ² molãtes opa
cõe ex. nouũ ac vetus testamẽtũ
hoc agit sca ecclã cum ꝑceptis. ut
ꝑceptoꝝ asperitate discussa. ex occultis
cogitationibus medulla mundi cordis
eliciat. ⁊ celestib⁹ mandatis imbuta
ex intimis spiritalia alimenta ꝑducat
De quib⁹ alimentis paulus apl̃us
aut. Lac vobis potũ dedi non escã
Et utiq; ꝑfectorũ aut ẽ solida esca q̃m ꝑ
fectũ sensus exercitatos habẽt. Et vlq

de spū meo omī humanitate pūficato
solud simulacrū deo offerre ōtēdit
dicit dāns scīs nr baptismū deo
spō conturbatus tanti aut sēlo
ritate circūfert euāngeliū ut nō n
sapiētes cursū eius intelligāt. Quē
bēs paulus intelligēs aut sit spūs
dei aurrit et clarificet T nobis
Sīta
Virgo leō sē ewan 2m Jalsem.
In illo. ait scīt iudei ab hierosolimis
sacerdotes et leuitas ad iohem vt
exquirerent an ipe esset xps
Sequitur in euāl beati gregorii
Hora 6ta sor tpm sēm lucam
In illo. Missus ē angls gabriel a deo
in ciuitatē galilee cui nomē na
zareth: ad virginē desponsatam
viro cui nomen erat ioseph de do
mo dauid: et nomē virginis maria et in
Qui ven bede plbr de eadem lōne
Exordiū mē rōnē reddentes fidē tenā
gloriosa nobis sca euangelia
leo q mēdat: que angelū de cel
o deo missū narrat ad virginē. ut
nomā et cui ne natiuē filij dei p̄dicaū:
p quā nos abiecta vetustate illius
mollam atq; ad filios dei aptarim
possimus. Vt ē ad promissa salutis mēa
mur dona p̄cipere p̄ quorū ortū eius
intuitu omnis mūdus exultat. Missus
ē mqt angls gabriel a deo ī ciuitatē
galilee cui nomē nazareth: ad virgi
desponsatā viro. cui nomē erat ioseph.
Aptū p̄fecto humane ī stirpis ordinē p̄
ceptū ut de angls ad deo mitter ad
virginē p̄ quā generādi dño q
prima p̄dictāmus humane fuit ca. cui
serpēs a dyabolo. mittebat ad nocēdū
spū superbie decipiēdā: ymo ipe dyabo
lus serpente nemebat: qui genus
humanū decepto primo parentū
talitatis gula mulcauit. Quia vbi
mors intrauit p feminā aptē redit
et nuta p feminā illa a dyabolo seducta
p serpētē. huic gustū necis aptulit:
sic et electi a deo p angelū mūdo
salutis auctore edidit. Missus ē angls
gabriel a deo. Hanc aut legimus p
ut apparuerit sibi angli desiguat
ex nōie. Verū quicūq; fit ō utiq; fit
ut ea nāt ipō quod ministri venīt
nsumet. Gabriel uāt fortitudo dei
et multo tali nōie p̄figuret q nascitō
ni rumie dño testimū p̄hbz: de quo
alibi in psalmo. Dñs mgt fortis et
potēs: dñs potēs in plio. Ille unitiū
plio: quo p̄fectus acerbis debellatis tab
eo tyrānide mūdū necessit emp
Hanc virginē desponsatā viro cui no
mē erat ioseph de domo dauid et
nomē virginis maria. Quod de domo
dauid dno tm ad ioseph. q erat p̄ximus
ad matrimoniū regis nāq; erat p̄ceptū
ut de sua quisq; tribu ac familia
ducat uxorē: apls q; attestāte. qui
ad thymotheū scribēs ait. Memor
esto ihū xpm de semine dauid surrexisse a
mortuis: ex semine dauid sm euāl
meū. Ideo cui natū ex semine dauid
ortus ē dns: et ideo nupta ei genitrix
nera de stirpe dauid originē duxit
Cum ē aut nō de simplici virgine
q desponsata viro contigit ut nasci
voluit. plurime et rōnabiles cause
a patribus p̄ferūt. Et quibus p̄maria
hec nequid stupri rea diffamaret
si virū nō hns filiū pareret. Deni
ut mysterij ordo q dominicā carnē
naliter exigebat p̄cepta solacio susce
peret vidē. Oportebat ut beate marie
hec virtus. qui et testis integritatis
eius existit. et nati ei ac dñi ac
saluatoris mī ecclē mutuū fidelissi
quoq; ac ei primū sui lecti hostiaz
ad templū deferret. et ei structe pse
cretionis arcanū mysterio cui nupe
ferret et referret. Atq; illi et plurim
que assumpti humanitatis sacramēta
poscebat nupta ministret. Hec nulli
obfuit. Si quis illi ad ipōs eius fi
lium credidit cui p̄dicatibus apls post
ascensionē eius actus psalmis ē de
tibus q de virgine natus ecclē patrē
Hec p̄terendo ē. q; xpi dei genitr
meritis p̄cipuus etiā nōie testimonij

reddit interpretat cui stella maris et
ppe ipsi sidus exortū nē fluctus secū
habentis grā prudēcie spālis refulsit
Ingressus aut angelus ad ea dixit. Ave
grā plena dns tecū. benedicta tu in mu-
lieribus. Que salutacio qlitū quanc
q̄ inuetustū iuditū tuū ē hec maie
dubitari congrua. Verebatur grā
erat plena: cui dnūs iunctē collata
ē. ut puta ne femineus gloriosissimū
deo virginitatis munus offerret. Unde
angelica aspirans mē affatu meruit
p̄ferre. que angelica iussa studuit mente
Vere grā erat plena: cui spūs p̄ quem
grā et meritis fit ē ihūs xp̄s gratie do-
nator ē. Et io ne dns ei dixit ip̄e
p̄pheta nouerat castitatis amore q̄ etenus
ad celestia desiderata sustulit et post
modū mediante humana nā omni plenī
tudine diuinitatis consecrauit. Vere
benedicta in mulieribus: que sine exemplo mu
lieribus cunctis ei decore virginitatis
gratia et honore pudicicie q̄dē virginem
unicum decebat. Deū filiū parturit.
Que postq̄ nouo humane fragilitatis et
misione angelica et insolita ē salutatione
turbata: quasi ea angelus p̄tacto ser
mone metuere dixerat. Ne timeas maria. Ne timeas inq̄t maria. Ne
timore pelle q̄ sentis. quasi dicat. Ne ti
mas ac domestica p̄pa ei nomē vocat.
et quasi grā plena dixit. docet. Diligit
Ne timeas inq̄t maria. Ne timeas ei grā
am apud deū. Ecce concipies in vtero
et paries filiū. et vocabis nomē eius ihūm.
hic erit magnus et filius altissimi vocabi
Notandus sollers ordo verborū et tenu
orus ē ordi. ne fendus. quito mani
festius patet. q̄ tibi tō. ordinis
nis sūma. q̄situr. Ad manifestissime
dum ihūm. ds. saluatorē mūm. et ep̄m dei
patris et vere hois nris filiū predicauit.
Ecce magi concipies in vtero et paries filiū.
Deinde sequitur hic erit magnus. vbi de carne ei⁹
assumpsisse filius dicitur. hic erit magnus.
et filius altissimi vocabitur. Confitere
ei⁹dē erā dei verū de deo verō et
eius p̄n filiū sp̄ē coeternū. Qd aut
subdit et dabit illi dns sedem dauid patris eius. hic erit magnus et filius
altissimi vocabit. nemo ita intelligendū

putet. q̄ dns xp̄s nā p̄ tū virginis nō
fuit. si ita hoc ponimus dari intelligimus
Quid potestas diuine maiestatis
qua dei filius eternalē q̄sitū. hic dei
ḡ natus ex p̄e accepit. ut una ei
duabus naturis p̄sona cōsit mediatoris
ac deptōis nri. Et dabit illi dns
deus sedē dauid p̄ris eius. Sedem
dauid regnū dicit israhelitice plebis.
q̄s sua p̄e dauid iubente pacē et mul-
te dns fideli deuocione gubernauit.
Dedit ei dns deptōri nō sedem
dauid p̄ris eius. qui huic de progenie dauid
temporali disposuit. ut ipsius q̄ dauid
tpali impio rerit. p̄e grā spūali. ad
eternū q̄ pertinet regnū. De quo aplus
ait. Qui erunt nos deputare tenebrarū.
et in nr̄ulit in regnū filii caritatis sue.
Hinc et ipse dns monitus nr̄ nr̄ctu. ait passurus. ille ego solus
q̄ premuit. in eius laude grandes de-
cantabit. Dūdes qui venit in nōe
dni. ipse est. Et mixti nūt eū ange-
lis suis. Dūdes q̄ venit regnū
p̄ris nr̄i dauid. Adhuc enī q̄ns
quo redēpto et eius filiū nūdo
rex agnoscēt. Nō solidum dauid sed
et totius orbis ipse qui conditor et rector
seculorū. Unde nō amplius postea dic-
et dabit illi dns sedem dauid
p̄ris eius. cōtinuo subiunxit. et regnabit
in domo iacob in eternū. Domū iacob q̄m
eccliam dicit vniuersam. q̄ fidem et
confessionē xp̄i. ad patrem celi ex p̄ueniet
sortē. sine in his qui de patriarchis
stirpe carnis exigue duxerunt. sen
in illis qui de aliis nationibus tanq̄
libi edite. spūali lauacro sint regene
rati. in qua fidei domo regnabit
eternū. et regni eius nō erit finis.
Regnat quippe ei⁹ in p̄ncipia vita in electis
cordis p̄ fidē et dilectionē sua. ipsius
regit. atq̄ ad capienda supne veri
tatis dona cotidiana p̄ventione gu
bernat. regnat in futuro. vt eosdem
finito seculi tpalis exilio. ad hereditā
nē patrie celestis introducat. et qua
p̄ntia eius visione sp̄. ad monita ul

t. 65.

alind agē ꝯ eius uitare laudibus
gaudet. Dixit aūt maria ad angelū
Quō fiet istud: quū uirū nō cognosco?
Quō iust fieri pt ut gapram pūgz
filiū? ꝙne t castimonia pfitetis uitium
ginitate disposui? Ilor aūt assistente
dulci vbis angelo. quo licet implerī
valeāt reputāt? ꝛ etiā qz oportebat
implerī. qđ? t tūc ab angelo audiebāt.
t pus a ꝓpha dom legerāt. Quo id
illud ordine applēdū sit nō vigilat:
qua. s. ꝓpha qm hoc futurū pdixit quo
fieri possit nō dixit: ꝛ angelo dicēdi
ī seruant. Videō ait ꝓphā angelus dixit
ei. Spūs scūs superueniet ī te? t virtus
altissimi obumbrabit t. Ideoq; qđ
nascet ex te scm: vocabit filius dei.
Superueniēs ī te? ait spūs scūs. Duobus
modis in ea potētie efficaciā audit
qz t mētē illius a deo qūtū humana
fragilitas pōt ab oī vicio forde asser
uant. ut celestis eam sēt diuini
partum. t tuū illius scm ac venerabile
redēptoris nī corpus solū sui operādē
accipiant. id ē. nullo viri nitente
attactu. Nec ne de ceteris virginibus
sacrū scm de ītemerata fore nouerint. Quē
enī prius aptē spūs scūs diuit huic qm
demo virtute altissimi nominauit. nisi
hoc qđ deus ait emisse spūs aduētū desi
gnauit aut. Et ego mitto promissum
patris mei ī vos. vos aūt sedete ī ciuitate
quousq; induamini ītute ex alto. Obū
bratio aut lucis dei genitrici utus altissi
mi spūs scūs corpus illius ad implendū ab omni
estu carnalis tumoris expiandum. emundandū
cor a desideriis terrenis. ac domus ce
lestibus mētē simul illius cōsecrandū
t corpus. Ideo qz t qđ nascet ex te sanctū
scm. vocabit filius dei. Quia de spūsī
spūs gratiae: scm enī qđ ingreditur. cōgruit
cōceptum natiuitas: ut quē ait humane
conditionis mozem virgo cōcipit. simplia
humanae cōsuetudinis modū dei filiū quēq;
omnis quippe homo ī iniquitatibus cōceptus
t in delictis nascitur. Christ aūt ī mātē
deo ad nīa pordinati sumus eternā: ex
aqua t spū scō renascimur. Solus uero
redēptor nr pro nobis immunis dignatus
nor scīs natus ē: qz sine ingnitate concipi
t possimus sane deo qđ dicat t virtus
altissimi obumbrabit tibi. altius qđā
de sacramēto dūce nīarum nubes
obumbrant cū nobis diuini ferē
te meridiano sole. uel arbore aliquā aliud media
ꝙlibz obumbraculi gremiis nitor nos t sole
opponim. quo ardorē eius uel hinc nob
tollēabiliorē reddamus. redēptor qz nr
nō ī nuto solis lucē uel ardorē desiit
qui nos ī utatis sua illustrat. t amore
ꝙflammat. Unde qz ꝓphā dicit. Dob
aūt timētibus nomē meū orietur solustā
Sug videbis solis ī radios. hīc hunc fuisse
put. qū dnm cōcepit. Sed adē solidz
dimittas redēptoris nr. tegumē se
humane nē quasi umbraculo quodā ob
texit. qua mediante ingis cū luce a fre
sufficerent. sicut virtus altissimi obum
brauit ei. Dū diuina ꝓ porcea. et ea
puritatis implent. t ut capi ab illa
possit sua se mē fragilitatis obumbrat
Et ecce elizabeth cognata tua. t ipa
concepit filiū in senectute sua. Hoc
quasi mēdacē exemplū hortat ad fidē.
sed ut hīc nō credēti que audierat. mu
ltiplicia signa dispensatoris munera ī
plicat. ut que deus ingo erant patuum
ptum sed dū desiderat deus sterilis puto
cognoscet se nascturū. Nec mirū du
mus historia. qz elizabeth cognata dicat
mariae. tū sapiū licet de domo dauid.
illa de filiabus aaron orta ē nouerit
regum nūqz qz aaron ipe de tribu nidā
de qua dauid ortus ē uxorē accepat
videlicet elizabeth filia aminadab sororē
naason. qui fuit dux tribus iudā desce
dit ac egredient de egipto filius qz rex
natibus dauid posteris. Regum qz iudā
pontifex maximus uxorē habuit de tribu
regali. hoc ē josabeth filia regis ioza
Ipe ē ioyada cuius filiū zacharia uxo
epm sanctissimū lapidauerūt inter templi
t altare. sic etiā ipe deus beatus mīm
mestione fratres ī elisabeth testat. sin tbg
utraqz. hoc ē sacerdotalis t regia aut
natione ste. ad nīte placuit se cōmitti:
potuit aut humanū cōmittio t recessore
ipe fieri datis nuptui feminis de tribu
ī tribū. ut manifeste lateat dei genu
trīcē. que de tribu regia descendit. cuius
tribui sacerdotali cognatione [illegible]

hūisse constituet: qđ misteriis celestib⁹ aptissime congruit. Oportebat nāq; ut appropīquo mūdo mediator dei & hoīm de virginea tribu carnis originē duceret. q; nimirū ipe in hūanitate assūpta. vtriusq; substantie; erat psona & sacerdotis sic & victime. Et quidē de tribu eiusdē quā electā suis regnū psentē tribuit & pūs sci euangelij leo testat. q; ex quadrat in domo matris meritū & regni eius nō erit finis. Porro de pontificali dignitate illius in qua p mā i deprecē hostiā sine cruore offerre dignus est testat apls qui aut & Tres sat dos ieūnū sedm ordinē melchisedech

Accepit aut tēta gra sūdeam & bēta maria & multa humilitatis arte psistit & ecce nūcupat ancilla dñi. fiat mihi sedm verbū tuū. Magna quippe humilitatis custodiā tenet. que se ancillā sui conditoris dñi mr elegit. applicit Deū i mulieribus angelico oraculo predicat: magnitudē adhuc celis mortalib⁹ archana mē i deprecamus edoceri. nec se tm de singularitate mūdi excellentiores singulis extollit. sed potius sue conditionis. ac diuine dignitatis & omnibus mensuram simulq; se expō q sorore humilie admūnit: familiā ppō denotū qđ mihi expedit fiat in me sedm verbū tuū. Fiat ut spes sēs adnuentes me celestib⁹ dignā ministeriis reddat. Fiat ut & meo utero filius dei humane spē gre adiuuat: atq; ad redemptionē mūdi tuniq; sponsus suo procedat thalamo. Cuius voce mētē q; nos fides tenui p modulo mō sequentes famulos cē nos & in cultibus actibus mīs moribus ip⁹ recolamus. eius se obsequijs omnia corpis mī mēbra mancipemus. ad eius implēdā voluntatē. totū me tis mē diligamus nitentes. sicq; prepte eius munerib⁹ gras mē pmē do reddamus. ut ad maiora capiēda digni existē mereamur. precemur sedulis mtibus dei genitrē. ut fiat nobis fm verbū eius. Illud videlz ibū quo xp̄s ne sine matre nasceretur ipse exponēs ait. Spūs scūs dabit

mūdi. ut suscipiendi filii sui dignit ut oīs qui credit in ipm no pereat. & habeat vitā eternā. Nec dubitā dū qui nos de profundis ad se etnaliter creauit quandoq; dignabit⁹ propter quos nec dū se coniuscētes ipē ad pfruendū haut quaqua ma rū descēdit dignatus ē. ubi⁹ xp̄s dñs mr qui & regnat cū pre & vnitate spūs sci deus. p oīa secula seculo

Feria sexta sedm lucam. Ingressus ill' exurgēs maria abijt i montana cū festinatione in ciuitatē iuda. & intrauit in domū zacharie & salutauit elizabeth. Et reliq. Dñe verbo pl

Lecto qđ audiuimus sci euangelij & redemptoris nr̄i nobis semp memorāda gesta pdicat. & salutaris spūs mirabile humilitatis & media & inuidit. Nam spūs pestis superbie ut arcteret genus humanū precauit. Decebat ut medicina ipā humilitatis qua sanaret. p quā nos capitis salutis tpi pēderet. Et qz & tenue veritate sedule mulieris mores in mūdū introierant. ēgrum fuit & mūdum vite & mortis. mulieres se deuote humilitatis mysterio ad pietatis pmeruit obsequijs. Porro q nobis bēte dei genitrē ad sublimitatē pene celestis iter ondit humilitas. nō immo & illustrius & cristallus ēo nemabilis. Siquidē gla virginei ac ītemerate corpis qualis sit vitri supne tinctatis. ad quā suspiciendā inuitat. vbi neq; nubet neq; nubet. & sūt sic angeli dei in celis. Ac & tute mētis exima. qua ad hāt pertingē debeamus mīdicat. Nam sic precedēte sci elizabeth salutatione. tripho mium. postq; angelica visione & allocutione nouerunt sublimiant. postq; se celesti honestida partu dicat. neq; se de domus celestib⁹ quasi a se ecūt extulit. sed ut magis magisq; domus ecūt apta diuinis. in custodiā humilitatis gressū mētis fixit. vti euangelizāti sibi archangelo mādes. Ecce ancilla dñi fiat

mihi fiat ubi tui. Et quero q̄ tanꝫ
hodierna audiuim⁹ eande quam
angel⁹ exhibuerat humilitate hominibꝫ
quoꝫ cernunt exhibe: et q̄d maiorꝫ
est virtutis hoc erga minoribus.
Quis enī nesciat virginē deo ꝑfectiꝫ
nuptiere deo dedita. Tyrsidi hec poeta
cen: Quis dubitet miseri regis et hu-
iusce mīe multis ee ꝓfendam. Attꝫ
apd memoꝝ scripture ꝓpicius. quo magꝫ
nus es. humilia te et omnibus. mox utꝫ
gelus qui loquebat ei ad celestia i. dyt.
surgit ac montana conscendit. gestiꝫ
q̄nto diu sermoꝝ dei hospitalia petit
ac requirit alloquia. Et apte post
visionē angeli in montana subijt. que
spūsti sua humilitate sinuoꝝ cinuꝫ hu-
militatis se gressib⁹ ad virtutū alta tri-
tulit. Intrat ḡo domū Zacharie et ꝰ
elizabeth quā simul ac pausoꝝ dm pa-
rituꝝ nouat salutat. nō ḡsi dubiꝫ de
oraculo ad⁹ accepto. ꝑ nō ḡratulatiā
de bono q̄d ꝯferri nō cepisse dedicat.
nō ut ubi angel⁹ mulieris attestiōe
placet: sed ut mulier q̄uele etate.
virgo nouella misterii sedula ꝑdit.
Et audiunt salutacōnē marie elizabeth
exultauit infans in ut⁹ eius: et repleta
est spū sco elizabeth. Aperte os ad sa
lutandū dīta maria. repleta est mox
elizabeth spū sco repletus trophes⁹ atꝫ
uno eodēꝫ spū ambo edocti. illa sa
lutatē que erat agnouit. et ut nutrix
dñi sui debita ei laudē cane seruata ei
ille spūs est dei. qui vtero ysgis pretulit
meliori. et q̄ lingua nequit salutat
nō exultāte salutauit officiūꝫ sue ꝑ
cussionis. ipe libet deuote q̄ nouerus
est impletus. et angl⁹ nascetur adue
nientis dñi quibꝰ valebat. nudiusꝫ tertius
nunt. Adest nāꝫ tps. quo impletur an
gelici sermo que dixerat. et spū sco repleti
adhuc vtero matris sue. et repleta est spū
sco elizabeth. et clamauit voce magna
et voce magna. q̄ illud que ubiꝫ
puer nouit. erga corpulē ad ee secretū
aperta rem vocis nō tā clamosa ip de
nota intelligēdū est. Nec enī modice voc
deuotione laudare valebat. que spū
sco plena flagrabat. quet illud ꝓbeo
testabat. quo tantis influentū meo maior
est. et ea aduenisse gratulabat. qui ceptꝫ
ex carne nris virgis filius altissimi
vocabit. et est. Exclamauit autē et dixit
Benedicta tu ī mulieribus: et benedictus fructus
ventris tui. Benedicta tu int⁹ mulieres.
Ro solū benedicta int⁹ mulieres: sz inter
mulieres benedictis. maiori benedictione
spāli insignit⁹. Benedictus fructꝰ ventris
tui. Nec qs̄ singuli more sco benedictus?
Sz sicut aplus aut. quoꝫ pres et exhibi
xpus fuit carnaliq̄ ne sup omn⁹ deus be-
nedictus in scula. Inde hmoi etiā sicut
psalmista mistico sermone testatur
dicēs. Etenī dns dabit benignitatē
et terra nra dabit fructū suū. dedit
quippe dns benignitatē. et genus
humanū a retro p̄dictaꝫ vnusquis
nrū sibi ore disposuit. Dedit be
nignitatē. et eius nupt̄ssim⁹ ymnalis
uteri templū spūs sci grā ꝯferruit. Et
terra nra dedit fructū suū. et eadē
virgo que dei a corpus humanat. filiū
genuit. Diuinitate quidē deo patri
coequalē. sed sibi carnis veritate co
ssubalem. Inde hoc et ysayas humane re
demptionis tps intuitꝰ aut. In illa die
erit germē dñi in magnificentia et gloria
et fructus terre sublimis. Germē nāꝫ
dñi fuit in magnificentia et gloria. cū
sempit̄no dei filius ex carne q̄ssi
apparens. magnitudine virtutū celestiū
mundo claruit. effulsit. Fructus ip̄e ter
sublimis effectus est. qui carnē quā de
nra nā mox etiā deus susceperat. vir
tute resurrectionis in mox etiā reddita
ad celos sublimauit. Et ea gloria.
Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus
ventris tui. Benedicta et cū ceteris
queq̄ dñm genitus susceperit gloriosa
nam integritatis genuit. Benedicta tu
nūc mulieres. et aug parit ignorāt a matꝝ
mulierū maledictio. nunc matris eve cul
sa est. Benedictus fructꝰ ventris illius et
que et sone recognoscimus et suspicere
redemptus quā p̄dicimus in redemptiōe
tui recipimus. Et ide et singulariter benedic-
qui non nisi more postea nati gratiꝫ

q̄ magnū dei donū ihesus. Nō hoc magꝫ

a dñō būdēcionis ꝓcepit. ⁊ ꝙ ad
salūādū mūdū būdē nēmt tuōꝝ
dñū. ℣ Et būde hoc mihi ut ne
māt mr dñi mei ad me. ℣ Quis
t ꝑpḃisse mēte hūilitatis ꝙ verus ꝯ
mo dñi quē dicit. ℣ Sup quē requi
escat spūs meus nisi sup hūilem⁊
quietū ⁊ tremētē ūba mea ī ysaiam
qnde dñs qne ad se venāt. mox ut
audit cē cōgnouit. ⁊ nil in se talis mei
ti ī ꝑsēs quo digna fieret a tanto hoꝝ
pcto visitari. Qnde hoc mihi mḡt ut
ueniat mr dñi ad me. ℣ Ecce enī ut
ꝙ spūs qui ei ꝑphīe donū contulit. mu
ng ꝑuter hūilitatis ꝑstitit. ꝑphīa
repleta spū. genitēte ad se adductas
saluatoris intelligit: ⁊ hūilitatis spū
tm ꝑsp̄ciū minus. Digna⁊ se eius adue
tu deꝑhendit. ℣ Ecce enī ut facta est
uox salutacōnis tue in auribꝫ meis:
exultauit in gaudio infans ī utero
meo. Intellexit elizabeth. eode qno
mpleta erat spū ī nuciante. quid illa
exultatio sui significasset ī fructu:
hoc t illius nemisse mirum cui ipe ꝑ
cursoꝝ ac denūciatrice cēt futurꝫ.
Et ꝙ mirāda ꝙ extra spūs sc̄i operio
fluilla quippe in discendo mea t nbi
spūs sōs docte⁊ adest. Ex uno eodēꝫ
monēto cū uoce salutatis gaudiū infā
infantis: qz dñi uox ad aures ꝓcedit
corpales. uirtus spūlis cor intrauit au
dientis. nec solū genitēte ⁊ sobole
munere dei aduenētis attēdit. Unde
mox eade ꝑsonis dñi genitrix cui
t occulto cognouit. ⁊ ys qui simul ad
erāt exaudiebat pulā euāngelizāte
cernunt. Nam subdit. Et beata ꝙ credidit
quia ꝑficiēt ea ꝙ dicta sūt sibi a dño. Nam
et hoc ⁊ spū dixerat elizabeth. que
angelus ad mariā uerba ꝑtulerat:
ꝙ illa nouū elizabeth crēdidit: ꝙ
hoc diuina operante potestate. absq; ullis
cent dubitatis cōplenda. ꝙ uniuꝫ i
modū ide spūs cā cū ꝓplent. ꝑtim
simul ꝑteritoꝝ⁊ futoꝝ scā mysteriū.
De ꝑteritis nāq; se edoctā demōstra
uit. cū beatā mariā nuptiis dñi sa
notis. ⁊ ꝓ dēptore christi ihū gestātē
gestaret indutam. Unde etiā fructꝫ
uentris eius sanctificat. bñdictū cē

ꝓfessa est. Futuro se notitiā accepisse
signauit: que ad uba angeli ad maria
⁊ cōsensū mariē credētis sibi mōstrasse ꝓdi
dit. Sed⁊ futoꝝ sciam sibi nō negatam
mtifauit: cū ꝓfacienda a dño q̄ ei dicā
essent aperuit. Quis aūt fides mei dice
quis estimādo sufficiat: que tūc grā spūs dei
genitēte ꝓplenit: cū tanta ī mūe ꝑsonis
lux doni celestis emicuit. Hūj audaciaꝫ
uba q̄ dicit: si forte nascamur⁊ ex hoc aliqui
tulū dubitemus qmd mihi ꝓficiat. Audiā
go rōnē elizabeth qua cā beatū inter
mulieres ꝑdicauit. mirāt dñi sui cognō
minauit. fide firmē laudauit. ad cuj
ingressū sc̄ptū in filio spūs sc̄o ī pletum
cē signauit. nā amplius tūc nō potuit
dona que ꝓcepat. ⁊ que sp̄ nō gerebat.
ubi aptū tps uenit: etiā deuotis ouis pfes
sione patefecit. Clamq; uirginalē deꝓbat
pudorē acceptū diuinitus oraculū aliq;
diu silentio tegebat: archanū mysteriū
celestis in sui pectoris abdito sēnā latitat
occultū. exspectabat ī nūciū. Donec ipse
domos distributor: q̄d sibi spāliꝫ doni tri
buisset. quid secreti ī nuciasset. uultuq; uelit
audiret. At postq̄ audit q̄ sibi erat cum
muta ꝑstitit⁊ alios spūs ī nuciāte cē ꝓce
ptā cernebat. mox etiā ipa thc̄ sanctum
celi que t uere habuit aperuit. Ut ꝙ.
Magnificat aīa mea dñm ī⁊ exultauit
spūs meus in deo salutari meo ⁊c. Quibꝫ
primo dona sibi spāliꝫ gressa. ꝙ fatet cēt dei
gratia dei iustitia. quibꝫ ꝙ hūanus te
tum cōsulē nō desistit cumulat. Eius
aūt aīa dñm magnificat. quā omnis
nutioris hōis sui affectus diuinis laudibꝫ
ac ꝓuectibꝫ mācipat: qui obsequiū ꝓcep
toꝝ dei sp̄ eius potestatis maiestatis se
cognitūe dēmūat. Eius spūs in deo salutari
suo exultat. que nil in tenus libet nulla
oblectatio⁊ rerum affluentia emollit. nulla
ad insitas fraugit. ⁊ sola illius a quo salus
speratur etna sui conditoris memoria delatat
Que cū omnibꝫ ꝓfectꝫ uerba uōe gemmat.
magnē tis ac beatū genitrix dei ꝑferre
decebat. que nutu ꝓuidēcie singularis spāli
pius dilatione flagrabat. cuj carnali cō
ceptione grandebat. Que t mire ditescēdo⁊
salutatore suo spāli ꝑ actis sāb gaudio pō
tant exultare. Quia que ꝑ uetū salut
matrē nouat. huic spū tpāli ozu de sua
carne nascituru cē docebat: qui ī uma cadēꝫ

Sabbato xij kal' ianuar' lab' cū cursu

Anno quintodecimo imperij
tyberij cesaris p̄ annunciatione
Sequunt lectiones beati gregorij

Beda prosequit de carne ihū p̄ phā dicens. Ab hoc tempore cepit predicare et predicabat. Quem sequebatur

p̄lona beate sancte et filius dei et dñi nr̄i ihū xp̄i longū diceremus sermonē. nec consilium
ad diem tam necessarium quibus pestilentia ut
et nocerat. hec natale celebremus veneremur
officijs. et ad celebrandā dñice natiuitatis
solempnia promptiores nos reddere meamur
admonet. ad faciendā opa spiritalia. ad
p̄sequenda dona celestia. Deus ineffabilis
qui per nobis incarnari nec nos hodie hi
uendi formā dare voluit. ut unigenitū fi
lium suum ihm xp̄m dñm nr̄m in quo
mit et regnat deus per omnia secula seculorum Amen

In vigilia natiuitatis dñi secundum matheum

Liber Cum esset desponsata mr̄ ihū maria
ioseph. antequam ducerent in unū. inuenta est in utero habens
de spū sco. Et beatus Augustinus de ordine librorum de

Quem desponsata est mr̄ eius maria io
seph. quae fuit nuptias ut desponsata
est maria ioseph: nisi p̄ea. quibus
hoc sacramentū diabolo eripere: et ille
malignus fraudis quēta ad usus humanos
desponsatum nulla penitus inesse: nec
igit̄ fuit desponsata ioseph. ut uxor ei
ti nec p̄ maria turpiter videret. gerere ioseph.
sine in egypti ieiunia. nec nisi desponsata
dicebat. Ideo desponsata fuit ioseph. non ti
in coitu sed uxoris nuptias. ergo fuit eius. ergo
fuit adultera: mater corrupta: mr̄ stultitia
ergo eius. Cuius est. Ergo dei unigeniti:
dñi et regis omnium. plasmatoris et conditoris
uniuersi: illius qui de celestis sui more et in
terra est sine pre. per quem facta sunt omnia. qui celos sedem di
uinitatis in sinu patris. et in terris scabellum pedum
suorum suscepturus est sinum matris. O magnum
sanctorum admirationis spectaculum. o ineffabile magnumque sa
cramentum. Ipse cadit uulgo. ipse et mr̄ dei:
ipse genitor. ipse eius metallum. plasmator
eius. ipse quod gemit. Quis ista unquam au
diuit. Quis uidit talia. quis hoc cogitare
tare potuit. ut mr̄ uirgo esset. ut uterus
generaret. quod et uirgo peperisset gemuit.
Erat cum gentibus nubus ybant uidebatur
et ignis cum non tangebat. erat sicut tres
pueri camino ignis si habebat. et tres cor
non delebat. uirendum. nec odor fumi erat
erat. Vel quomodo Daniel in lacu
leonum nutrito clausis non aperto ostio
dei prandium ab habacuc. Ita et uirgo hec
genuit dñm. sed nutrita peperit. ergo
essentia est. et integritatem non amisit. gemit
infantem. et ut deus est uirgo peperisset

Uirgo quod genuit et uirgo peperisse. Mater
filij sui est. et castitatis sigillum non perdidit.
Quare: Quia non hoc usu tori quo uidebat.
sed uirginitatis erat deo. quem uirginitas adue
nerat: nec subito corrupit genitoris est.
et pactum dubitis in corpe uenit. Integer
ergo uterus et dimissus deus in humano ad
uentu genitus corpe: quem de uterus figuli
serui susceptus. non eum pus uirginitati nec
corpe. nec sexui dimisit. ut diuinitus
quod proprium. et diuinitus est. uirginue
et totius quod proprium et totius uirginue:
totius et sanum puris. totius et humano corpi
dum reliquus supra. uenit per tremu
que in celis sunt consulis. et que in terris
sunt saluatis: ubique omnipotens. instructus in
diuinus uirginitus deus hic sanctus uirginitus dei
et cum hoc uerbum humanum et corpale
dimisit et aureus plurimos. no dui
dit ut pus et alio. et pus sit unus alio: sed
in omnibus integrum et plenum habetur.
ut uirginitas tam sit: quoto magis ubique
dei uirginitus ubique totus est in calore
in terra et aquis proprium et uirginitus et no
diuidit ut deus est. neque scinditur
neque in partes efficit. sed totus totum
tenet. totum implet. totum illustrat et
possidet. Hunc uirginitus uirginitus dei de
hac nr̄i uirgo maria: digna digni. mundi
dati sci. una duos. unitas unitati. sicut eum
alter uirginitus sup terram genuit: aut
alia uirgo uirginitus genuit.
In his omnibus que deus est. Desponsata
legi mr̄ eius maria est. aut. mentis
et in uero hus. Cui metu aut quo iuncti
et primo ab angelis custodiebatur ca.
protegebatur ca. seruabatur est: molestus
bassima uana ad honore illius quia
pa quandus erat. Desinit mentiano
meonigne putat ab pro beato Joseph sed
sto: qui hu lectula mutauit. licet
ca no aduigebat fuit tu ut putabat
uoris omnia nouit. Joseph nuptum
eius nupt. tu est hoc nostis et uolebat
ca tandiu. Unum applicuit coitum nuptiarum
pramutat. ut ad desiderium hugnie no semi
net. postea et desponsata fuit pi Joseph
ne sup deus est. Si eum no fuisset de
sponsata Joseph omnibus bonoperia reddibles
et uiuiri mulieri lapidabi ca occidi et.
Ideo uxor eius hic eum sanctum appellauit

Joseph vir eius cū esset homo iustus.
Justus aut̄ dr̄ho iustus m fō. Justy
m legis cōmunicōne. iustus imitato
ris. Justus itaq; cū fuisset. t nollet
eā traducē. voluit occulte dimittere
Voluit traducē eā. voluit ed accipe
voluit eā male diffamare. t voluit
eam occulte dimittē. occulte eā a se
dimittē volebat. sicut manifestus.
sicut pmus. sicut misericors. Tribus ḡ
ā erat ioseph cogitabat dimittē eā occulte
ḡ nḡt eo cogitante. Nobis ḡ ēdū
ē mīt quid cogitauit. ut occulte eam
dimitteret. Hec cogitabat. ut eā dimit
teret. Hi suspicōne i ea habebat. quō iustꝰ
erat. Et ḡ nō ē suspicatus nec aliqd
tale cogitauit. cur eā dimittē volebat.
ut diuulgatā t famꝫ vellet dimittē
Iniustū eū t hoc est. ḡ cū simplici
sensū audi. quia pmus. Joseph iustus
erat. t illa nupto immaculata erat. sed
nō eā dimittē volebat. qm̄ virtutē iustꝰ
t quadā sanctitatis magnificū eā de
cognoscebat. cui applicare se se aduqū
estimabat. Ergo humilias se autē
t̄ effabilē rem. quebat se. longe fore
fre t bīs petrus dns se humilias nesbit
recede a me dne qm̄ ego peccator sum
Sic sic ille centurio ad eundē dnm
mittēs dicebat. Nō sū dignus ut
intres sub tectū meū. qz nec necessy
dignū estimo ad te fre me. Vel sic
sca elizabeth ad ipsam beatā maria
Beatꝫ ē dicēs. Et unde hoc mihi
ut veniat mr dñi mei ad me. Hoc
t ioseph iuste humilias se se in omnibus
timebat t timebat: sibimet ipsis
sanctitatis tante cōmotōne adhibere
Decreto voluit eā occulte dimittē
Dimitto eā dicēs. t a me legitime fruatur
eam. t a cognatione mea. absque
cū eius dignitas. sup excellit ea
sanctitas. nec mea congruit dignī
tati. Deo volebat occulte dimittere
eam. Hoc eo cogitante. augelus dñi
t ecce apparuit ille dicēs. Quid
dubitas o ioseph. quave imprudēt
cogitatis: quale nō cōsilit meditatus
deus qm̄ quatur. virgo que gnat
filiū. filiū cōmus. nūster es t non
seruus. seruus t no dñs. nuptā
ceptū t uō pliū mr. Ne time
seruā custode. ser cuā. Quia enim
t filiū qui nascit t filiū ḡ gnat
Et erit si t vocabit. Si inde
sponsa tibi eā. Dñs nō tū tibi
uxor. t ḡ dei virginitati eius nō
obstā ioseph fili dauid. qm̄ his
missionē accepit. cui sta fidelia
data st̄ testimonia. Joseph fili dauid
nō tū sēdm carnē. sī sēdm spm. Jo
seph fili dauid. si cui filius dauid
iste t hēs eius tamꝫ filius prīs
Ideo ne hēditatē accipe eam qz illi
promissa st̄ testimonia fidelia. Joseph
fili dauid. ne timueris accipe mariā
cōiugē tuā. Ne timueris nec tre
pidaueris. ne ignorabis t securꝫ
et intrepidus accipe eam. Sēdm legis
p̄ceptū mōzī t nōiatī. t sēdm
mandatū cōsuetudinē t iuncturē
longe alienā. Accipe ḡ eam sicut
emendatū celestem thesaurū. ne
diuitiis diuitias. sicut ple
nissimā sanctā. sicut p̄fatam nostā
eam. Accipe eam sic virginali
mansionem. sicut honorabilē tē
plū. sicut domū dei. sicut cathorā
ouis agni. sicut regis sponsi celest
domū dilectā. Ita ait ioseph
fili dauid. ne timueris accipe ea
tibi emendatā tuā. Virginitati tue
dicā. serua. ser cuā. Attende
fugies ab herode duc in egyptū:
ibiq; remanes post herodis mortē
deduc in terrā israel. Ne timueris
accipe mariā coniugē tuā. Coniugē
audies nō exprimentis. nō cōtē
beris. nec tu ne quisq; sequentiū
nisi cōfusionē seculi. Coniugē
eam duo agnita. ut diabolꝰ vir
ginitatē eius occultē. ut nuptiarū
primitatē excludam. atq; diuina
ut legis institutā nō destruatur
et ni ḡ sequentibꝰ demōstrabo. q
ista nec tua grauē sēdm ḡ sanctuē
quisq; habeatur. nec ste qm̄ ḡnat

tunus filius ee creatat. Quod enī er
ea nascet de spū scō ē: et filius dr
tur hūj nati et spūs scī ē. Et filius hūj
mutus filius qui ad secula mansurus
let ex solo pre nato ē. iam secti appro
pinquante fine et voluntate pris et hūd
no corpe coopunte spū scō nat hoīes
nemt. Iste ē de quo sc̄ptū pmissa aut
ditas. puer natus ē nobis et filius
datus ē nobis. pris eternū unigenit
filius ex virgine gnatus ē. ut illum
virginē p nrōz ē cuam que terdarat
uterū ī nocturn atq; emgēt. Et qm p
primā voluntate filij effecti dyabolifice
rat et adoptone gre filios efficeret
dei. Puerit inquit filius et nobis
nomē eius ihū. Virgo gnat et tu
vocabit pōbis ihū. qd interpretat
salvatoz. Ipe enī salvū faciet pplm
suū a pcatis eoz. Vocabis aut no
mē eius. hoc qd ante fuit. qd ad
secula manet ē. Nō tu ei ponet
nomē nec erte ei vocabulū ysaias
et nōā et nova exultando ihū id est
salvatorē. Salvatorē enī ē testifice
net ex qe dixisse. Salvum et ūantī
quissimū salvatorē. Ipe enī salvū
faciet pplm suū a pcatis eoz. Adno
tent et hoc ībi petrum designant
et deus fuit et dns pmus autē iam
nationum xpūs. et et pplus eius ecclīa
salvandus. iam tūc annūciabatur
Et eō dcm ē. Ipe salvū faciet pplm
suū a pcatis eoz. Vt ne deus deo
cui ē inimicus a pcō salvarē. nec
pcā dimittē. Iste et filius dei hūs
pplm suū pmū neant ut dcm ē libare
a pcatis atq; salvare. sine ex nobis
sine ex gentibus: de quo ipe ūa et pplus
fuerunt eloquij dcōs. Dns dixit ad
me filius meus es tu. ego hodie ge
nui te. Pete a me et dabo tibi gētes
hereditatē tuā. et possessionē tuā ter
minos tre. Ipe salvabit pplm suū
a pcatis eoz. Imitemur fidelis suo
cultores redemptē morte sua et mortē

eos liberans pfate. Ipe salvabit hoc
ē salvatoz omēs fideles homēs atq; rede
ctā sc̄dm ordinē et spū scō vnute et regit
deus. p omnia secula seculoz. Amen

In aurora xpi
In gallicantu xpi huius
Exiit edictum et reges
Tonuchys gregorius

Hic finit de cōi sc̄oz pscis
de oneribus et plurib; libris
nō scribit. Incipit de filio libero
hoc fuit vo.

Vide bede plura 125

Et ll pastores in aurora xpi ve
locissimi ad mīam. Transeam ūa
usq; bethleem et videamus hoc verbum
quod factum dns ostendit nobis. Vel
Natus dns in bethleem salvatē.
Sic sac evāgelij testat hystoria
pastoribus qui in regione eadē erant
vigilantes vigilias noctis super gregē
suū. angelus dni magna cū luce ap
parvit: et orta sūp mundo sole mystice.
nō solū celestis voce sonus: sed et ea
claritate dnice lucis astruxit.
Nusq; enī tota nocte testimōij scie
rūt nisi angelos qui tam sedule ap
parue pribus: cū luce apparuisse
Sed hoc pmilegiū nre hodierno
tpi servatū ē. qū ex eis ē et nobis
innotuit vite ac de miserioz et miseri
cord dns. Vide ne parva vnq; angeli
videt auctoritas. Postq; vnus ex
armentū nouū natū edocuit: statim
multitudo celestiū agminū que
gloriū deo canet. precep silēbis et
predicanet affuit: apte ad nouū statū
ex p fiat nativitatē hoīes. ad pce
vnq; fidei spei et dilectionis. atq; ad
gloriam dnice laudationis esset
querendi. Sup ea fuerat aut mystice
pastores sui gregis: doctores quoq;
et rectores fidelium nūt. Nox enī
vigilias custodiebat sup gregem
suū: pcipue tēptationū nūdinatē: a
quibus se suosq; subiectos omnes qui
pfectē vigilat. custodire nō desistunt
Et hūi nato dno pastores sup gregē
vigilat: ille eternū natus ē qui dt
Ego sū pastor bonus: bonus pastor
animā suam dat pro ovibus suis. Et
ex tempore imminebat. quo idē pastor
summe bonus missis a mūdi pastori
bus oves suas que longe late
dispersē errabāt: ad se invenda

ꝑ quibusq; ꝑonis dicebat: qꝝ ⁊ spūs
lec cōe pastores ⁊ hoc maxīe sc̄dūm
nt ubi dei mīsteria ꝑdicēt ⁊ mira que
⁊ scripturis didicerūt · nuīanda suis an
datoribus oīdāt · nō solū pastores ep
phi ⁊ diaconi nec cēi rectores nō
sūt intelligēdi: sed ⁊ oēs fideles
qui nel pmile domꝰ sue custodiā gerūt
pastores rē vōc̄ · inquirū eāde sue do
mui sollicita vigilantia ꝑsūt · Et q̄q;
nrūm salte vni aut duobus fidei cō
diano regimīe pē · pastoris emsde debz
officiū implē: qꝝ ⁊ quīm sufficiat pasce
hos ubi dapibus nbet̄ · imo vmsis
arūm fides qui eāz quatus vnice cōdit
pastoris officiū teneat ⁊ spūale ꝓsequat
gregē: vigilias q; noctis custodit sup
illū · si bonoꝝ actuū cogitatiōnū q; mū
dare sibi aggregās multitudinē · sibi
iusto moderamīe gubernare · celestibz
scripturaꝝ pascuis mētē ⁊ ꝑ vigili so
lertia cōtr̄ · inuidoꝝ spūum insidias
seruare cōtendit · Maria aut · sūabē
omia ubera hec cōferēs ⁊ corde suo · Ma
ria virginalis pdicte mīa custodiens
secreta xpi que nouat nemī diuulgare
nolebat: ꝑ q̄m hec q̄ nellet ⁊ quo
belz diuulgare · nemīe exspectabat · spā
sūt eāde secreta cordis tacito · virgīli tū
corde sedula seruabat · ⁊ hoc ē q̄d aut
ysaias ⁊ corde suo · cōfitebat quippe eiq;
uetri videbat · hijs que egregia legant
videbat · nāq; se de stirpe dauid ortū
⁊ nazareth de spū sco filiū ꝓcepisse ·
legat m ꝓphā · exiet virga de radice
yesse: ⁊ nazareus de radice eius ascē
det · ⁊ inquiescet sup eū spūs dūi legit
⁊ tu bethleē effrata: paruul mīb⁹ e
nat: qꝝ te ex egredief qui sit dūtor
in isrl · ⁊ egressus eius ab initio a
diebus eternitatis · Videbat se bethl
leē peperisse dūtorē isrl · qui etiā
ex pte deus aīe secula natus ē · Vide
bat se virginē ꝓcepisse ⁊ peperisse fi
ū ⁊ vocasse nomē eius ihīm legit m
ꝓphīs · Ecce virgo concipiet ⁊ pariet
filiū ⁊ vocabit nomē eius emanuel
Legit · hoc cognomīt possessore suū · ⁊
asinus ꝓsepe dñi sui · Videbat dñm suū
poīti ⁊ ꝓsepio: quo bos ⁊ asinus solet
mitendus adūcere · agnouit sibi
deū ab angelo · Eps sīb⁹ supueniet
mīe ⁊ virtus altissimi obumbrabit
tibi: Hoc ꝙ ꝑ natꝰ ex te scūs · vocabit
filius dei · Legit modū natiūt eius
nō insi angelo · ⁊ nelate potuisse q̄nosci
Dicēte ysaia · Cognouit aut eū q̄s
emurabit ⁊ legat · Et tu turris gregis
nebulosa · filie syon usq; ad te uenet
⁊ uenet ꝓmus ꝓma regnū filie ihrlm
Videbat angelicas virtutes · que sūt
filie sūpie ciuitatis apparuisse pastoribz
⁊ loco qui a cōuentu ꝓcoꝝ autumni
murus gregis vocabat · ⁊ ē vno mīa
no · ad oriētē bethleē · Vbi eos mīe
tria pastoꝝ alloꝝ monumēta ⁊ cetā
mōstrūt · Nouit eūt venisse ⁊ cōne
dūm eui vita ⁊ etna ē cū pīe ꝓlis
qui regnat dare cēte · filie sacī celestis
regis · Confitebat ⁊ maria ea q̄ fiendi
erāt cū his que circa sūm cognouit: nō
legat cū his que circa sūm cognouit: nō
stet tū ea ꝓmissa seruabit ⁊ corde
stet · ⁊ uersi sūt pastores glorificantes
⁊ laudantes deū ⁊ oībus q̄ audierāt
⁊ viderāt. sic dictū ē ad illos · Discamꝰ
⁊ nos fides ⁊ cōtēplatione dūce
dispensationis q̄ nobis pre tribuenūt
dignatus ē · ad q̄rēdas sc̄as eius bīfi
cas gestas · ⁊ riti · Si cū illi sola adhuc
natiuitate eius cognita · ⁊ uersi sūt
glorificantes ⁊ laudantes deū ⁊ oībus
que audierāt ⁊ viderāt · q̄ tū magis
opꝰ nob⁹ q̄ totā incarnatōnis illīg
serē ex ordīe cognoīnīg q̄ sāc
mētis illius imbuti sīmus · omīb⁹
glam eius ac laudē · nō solū nbo
ꝑ ex fīs ꝓdūme · atq; omīs obli
uisci q; nō deus ho natus ē ꝑ nos
ad ymaginē ⁊ similitudīnē · sue dīn
nitatis ⁊ renascendo ⁊ fieret · nō bap
tizatus aquā · ut ad nrōz ablutionē
sceleꝝ oīm fluenta feriēdaret aīo

deo tēptatus t hēmo · ut hinc endo
tēptatiōnē: nobis ꝑ vinēdi p̄mam
virtutē ꝑ tribuet: ideo mortuus ut
mortis destruet imp̄m: ꝛō surrexit
& ascendit celū · ut nobis t̄sm̄ittēdi
a mortuis atq; t celestibus p̄cio
regnādi spem ꝯemplūq; p̄beret
ꝑ quibus singulis t̄uersi aditum
tū p̄fisime dispēsatiōis cum · glo
rificemus & laudemus ihū deū ac
dnm nr̄m ihm xp̄m qui vivit &
regnat cū p̄re t vnitate spūs sc̄i dō
p omnia secula seculoz amen ¶ In

¶ Cuma nulla finali sancti euāgē
lii secundum iohēm ¦

In p̄ncipio erat verbū & verbū erat
apud deū & dō erat verbū. Hoc erat
in p̄ncipio apud deū. omnia ꝑ ipm
facta sunt & sine ipo factum est nichil ¶ Et

¶ Incipit venerabilis bede p̄bteri

Prima tpalē meditatio dei &
hominis dñi nr̄i ihū xp̄i natiuitatē.
que hodierna die fieri c̄. scdm
verbis euangelistaz matthei videl
& luce manifestatā cognoiminat
libz enī de verbi · id est diuinitatis
eius et humanitate · in qua p̄ nobis factus
est similis: sibi ꝛō similis euāgelistis deū secundū
humanitatis imitetis altius diuinitatis
ipius aspectū · similr & p̄testetur antha
nū · dicēs enī principiū nr̄m iesum
xp̄m dñm nr̄m · Hoc ergo in principio
& ꝑ hoc typicā docet. qz ecclesie fidei
mentū. ceteris excellētius de ceteris
eius dē p̄cedēs fonte potuerit
Vnde & merito t figuram quatuor animalium
agnile volucris compar̄. Ceteris
quippe animalibus nigredo celsius vo
lare · ceteris mānitibus clarius so
lis radios infigere consueuit obtutui.
Et ceteri euāgeliste quasi in vna ambu
lant cū deo · qui tpalē eius generatiōnē
p̄ & tpalia fieri significaciter exponē
tes ꝑ omnia de diuinitate docuerūt.
Hic autē quasi ad celū volat cū deo.

qui ꝑ omnia de tpalibus eius actibus
edisserēs · eterne diuinitatis eius po
tentiā · ꝑ quā omnia facta sūt · sublimi
metē volumine & limpidissimis sententia
do eloquio ostendit · ac nobis cognoscendam
scribendo contradidit ¶ Ergo alii
euangeliste xp̄m ex tpe natū de
scribūt: iohēs autē ante omnia principio fuisse
ei testat dicēs · In principio erat verbū
Alii nr̄i hoies habito cū humanasse eū
memorat: ille ihm apud deū sempi
fuisse declarat dicēs · Et deus erat
apud deū. Alii cū vnū hoiem · ille
vero tōs mundū eē deū dicēs · Et
deus erat verbū · Alii hoiem cū apud
deos tpalē tōsistētē: ille deū apud
deū & p̄ncipio manētē audit dicēs
Hoc erat in p̄ncipio apud deū. Alii
magnalia que in hoie gessit p̄hibet:
ille & omnem creaturā visibilem &
invisibilē ꝑ ipm dō p̄fectā docet
dicēs · omnia ꝑ ipm facta sunt. & sine ipo
factum est nichil ¶ Et nunc hēs
in initio euangelii sui · de diuinitate
salutem & fidē trē credentiū sub
limat imbuit · & sic ceteros ad fidem
poterit exhortat · fuere namq; sic ceteri
qui dicerēt · Et ideo natus ex p̄ne
erat tps qñ ille nō erat · Quos p̄mo
sermone redarguit cū ait · In p̄n
cipio erat verbū · Neq; vō ait · In p̄n
cipio tepit verbū ee · & in p̄ncipio mūdi
erat verbū: vt videl eū nō ex tpe ortū
& ex ortu tpis existētē · Nec ꝑ hoc sū
ullo tpis initio de p̄te natū nūcupet.
iuxta qd ꝑ ipē loquit in p̄bis · Dñs
possedit me ab initio viaz suaz · Antq;
ꝑ ꝑ fiebat a p̄ncipio ab eterno ordinata
sū · & ante fuerūt abissi · qui tres sc̄e
trinitatis ꝑsonas ee negātes dicēt
sdē deus qui vult p̄r · & qui vult fil
& qui vult spūs scs · & p̄ter hūc vnū ē.
Quoz destructis errore subiungit.
Et verbū erat apud deū. Et cū
alius apud alium erint duo sc̄z filius
pr̄e & filius & nō vnus ipse nō ꝑ

nō nō filius nō nō & spūs scūs eūssi
mutabilis sit dīne sbē nā aī ngtissīe
dicat utrobus aplīs. Aplīs quē noy
ē terminū tpis ; nec uerissīt dīnus
obumbratio Ffuerūt quidā pīm
dogmatis auctores . qui xpm hoiez
tm ysitētes : deū cē pfectus nō credidert
quos cōsequēs oppunt tīm aut . Et dē
erat vbi ffuit alij qui deū quidem
ullū . sī ex tpe creatūs fuit . nō
aūt ētnū aūt secula natū . a pīncipio pn
tuit . pn quidē tlm dixisse ydeat
nō indeo xpō fīm deo : qm & ego si
volo possū fieri sdm pn . Et hoc
nephandū & fellit sentētiā ebrige
lista cū aut . Hoc erat i principio apd
deū . Idē hoc ubi apd deus ē . noy
ex tpe cepit : sz i principio erat ubi dē
apud deū Ffuere nūtius īmmā
qui xpm & aūt partū vgis fuisse nī
nō negauit : nō tm natū ex pīe dm
sī fīm a pīe . & io mioze pīetpa ca
tum ēderet . Etm hoc dīmat cum
gelicus seymo qui dicit . Omia p
pm fīm sūt . & sine ipo fīm ē nichil
Si enī nichil cūtizo sine ipo fīm ē
patet & fīm qm tpe cūta nō ē p
que omnis cūtā fīm ē . Et ne quis
audiēs fīm p deū creatum mu
tabile ēdat eius voluntē quasi
qui subito vellet fieri cūtm . qm
ab etno nūq aūt fuisse . manifeste
docet creatū tri fīm qm dē i tpe
creatum . sī i etna cūtoris sapīa
qm & qualis ēuit sp fuisse dispō
tm . Et hoc ē qd aut . Quod fīm ē
i tpo vita erat . idz . qd fīm ē my
tpe sine vitā . hic vita cuius ipm
mut oē hoc i spūal . fidelibus nūe
quasi sp inest & manut : nō p coem
ē creatoz . q ēnut . sī p coem ē
illi nō voluntis fuit q ab etno
fīm & sz . qd & qm crearet
qualit creatum
ut nunceat : ad
q singli q ēnut
sequūtur &

lux hoīm . Quo ubo apte docet p
ipm vitalis vō & qm omnī dispositi
fuit & fīm nō omem ēntm . sed
nōnullam tm ut sepe possit ellūnt
hoīes nūq qui ad ymaginē dei fact sz
p tpe sapiz possit . nullatenō put
Sed & nūlis qnūq ē hō . nō p tpe
ea q sz spūs dei . Unde bn ait dyrsß
& vita erat lux hoīm : subiūxit &
de hīs qui ab hīane cōdictōnis ho
nore p tpe credētes . cūpati sūt mūt
ūspectibus . & sīles fīi sūt ullis :
utq nō vēe vitalis luce pnantur
Et lux magt in tenebris lucet . & te
nebre ēa nō cōpsenderūt . Lux qpe &
hoīm x qui ois que illūiat mentē
corda hoīm ; sine pūta cognitōnis
illustrat . Tenebre aut stultis &
iniqm quoz cora p tpe dia lux et
ne sapē qualia sit manifeste cog
nosat : quāmus qm mdios emsdem
luas nesiz tpe p intellīgēam possit
deluti si quis cecus nūbe solis p
fundit . nec tm qpe solet cuius luce
p fundit aspiciat . Sed nec tm tēs
omo supna pceptis despexit : Deo
medelam eis salutis . qua ad videdā
lucē p nemē posset adsūbuit . Jpa
lux insibilis . ipa dei sapīa mentī
qua videri posset indutu ē : que i
hoīs hītu appāuit & loqis hoīnibus :
paulati fide pūificatu cor eoz tēdi ad
cognitōnē sue dīne visionis p nebet
ysūs . est an illū hō magni auctī
tuis testimo pareat omīs ad audē
dam . mox ut apparet ipam sapiaz
dei : ad videdū ipm solem instrue
nube ut corpis tersit : idz ad videdū
ad audiēdū hoīem qui dē ēt plen
gra & vitatis . Sunt mgt hō missus
a deo . cui nomē erat ioānes . hic uen
t testimo ut testo phibet de luce :
ut oīs credent p illū . Non aut
ut oīs ēderet ny illū . Male dāns
enī hō qui gfidit i hoīe & ponit cāne

brachiū sūm: Sed ut oēs magt ac
dent p illū. Hoc ē p illus testiōniū
credēt ī lucē. quā nec dū vidē
no nāt dnm videlz ihm xpm q
de sepō testat. Ego sū lux mūdi
qui sequit me nō ambulat ī tene
bris. sz habebit lumē vite. Caput
Hō erat ille lux. sed ut testimoniū
phibet de lūce. Erat lux vā. que
illūat omem hoiem venētē ī hūc
mūdū. Et sci quidē hoiēs lux sūt
vōcē vōtr: Dicēte ad eos dnō. Vos
estis lux mūdi. Et apls paulo. fuis
tis aliqn tenebre. nūc aūt lux in
dno. Sed multū distat mē lucē que
illūat. ē lucē que illūat. ut eos
qui ptinaciā ne nere lucis accipiāt
ut luceāt ē pnīm lucē petūā. que
nō solū luce ī sepā p sūm pūm. ssi
cūq attigit illustrare suffitat. ad
cuj ppaciē ve lucis nō tm mōces
quibz electibz ocia ipe iohēs. quo
mūcē mūdatos mūdicos nō sm exor
lux nō ee assēt. ut videlicet xpūs
nō ee qd putabāt nos tm ret. Ille
ēm ut sēptū ē erat lucma ardeās ē
lucēs. ardēs sctā fide ē dilōne. lu
cēs bō ē actōne. Cuj vōluntatē
fmde pceptibus solus ē eius de
quo dicit: Erat lux vā que illūat
omem hoiem venētē ī hūc mūdū
omēs videlz qui illūat sūcerāli
ī gemo seu sapā dīna. Et ē ēm ne
mo a sepō ee. utl etiā nemo a sepō
sapiēs ee pt. p illo illustrāte de quo
sēptū ē. Omnis sapā a deo ē. Cuj
vtriusq nām ē dīnam fidelz. qua
semp vbiq totus mānet. ē sūma
qq qua ī tpe natus loco ē clusus ap
parūt cōsequēter eluāy ti describit
dicēs. In mūdo erat ē mūdus per
ipm fctē ē. ē mūdus ēm nō cognō
uit. In sua venit ē sui ēm nō rece
pērūt. In mūdo quippe erat: ē mūn
dus p ipm fctē ē: q dō erat: qua
totus ubiq: q sine pcia manēs ē

sine labōe regēs. ē sine oīe ytuōe ipō
fert. Et mūdus ēm nō cognouit. q
lux ī tenebris lucet ē tenebre eam
nō cōprehenderūt. mūdi nāq hō loco
hoiēs dicit. mūdi amore decptos
atq ihēndo ēcite. ab ago secūda cra
toris sm anēstrate reflexos. In
spria venit. q ī mūdo que dnāt
fecit. p humilitate apparuit. In pa
cētis nacōnibus spāli gra cōpleuit
mtu nam dupl atrus ē. In mūdo
go erat ē ī mūdū venit. In mūdo
erat p dīnitatē. ē ī mūdū venit
p mām nacōnē. Venire quippe nel
abuc humanis ē. manē dīnitati
Quia go ēm ī mūdo ēst p dīnitatē
mūdus ēm nō cognouit. Duplatus
ē meme ī mūdo p humanitatē ut
nel sic mūdus cognoscēt. Sed
videamy quid sequit. In pria venit
ē sui ēm nō rēcepūt. Que ēm ipo
tenia dēitatis ēm ēmūtē regētēq
uoy cognouerit. pūs ī carnis infir
mitate miraculis chorusātē ī tpe
uoluerit. Et qd grius ē. sui ēm
nō rēcepūt. Hoiēs sctī quos ipse
ēmūt mdei quos pculiarē sibi
elegit ī plebē. quib; sine cōparis
reclamat nequā. quos mirif
prūs glorificauit netibus. quib;
sue legis doctrinā cōtulit. ex q;
se ī carnādi pūnsit. ē ī quibus se
ī carnatū ut pūnsat ondit. Qui ēm
ī tpe nemēte magna expte reu
sarūt. sctī ēt oēs vrusarūt. nullo
qm millus ēst salnus ē sup ma
ria ēst eius mandato. Sed ēm
multi ēm ex utroq pplo credēdo rec
pūt. De quibus elōnēta cōsequēt
ur dicēs. Quot aūt re
cēpūt ēm dedit eis pūtē
filios dei fieri. hijs qui
credūt ī nōīe eius. Co
sidēmq fctēs ī mūdi qui

grām i-dēptaꝝ nūr ꝙ magna sit mul-
titudo dulcedīs eius · Unicꝰ ex pr̄e
filiꝰ natus ē & nolunt i-mane vnus
descendit ad terrā : ut fieꝝ sibi quib⁹
regnū p̄r̄s suū dare posset atq; ut
deus ex deo natus ē & nolunt dei tm̄
filius mane · homīs ꝯ filius fieꝝ dig-
natus ē : nō amittēs q̄d erat · sed
assumēs quod nō erat · ut ꝙ hoīes
mīēs m̄ dei filios trāsferret · ydeoq;
sue fidei cōfessōe : quicq̄d ꝙ ē hō-
bat ꝙ nām mutuauit hīe ꝙ grām
cōsidēmꝰ ei⁹ hūtus ē fidei : cuꝰ
merito dic̄ p̄r̄s ē hoīb⁹ filios
dei fieri · Q̄ nō hūt sp̄m ē · Qm̄a mys
ex fide b̄ mit · ꝙ mit eū mīstus ex
fide · nō illā que labioꝝ tm̄ cōfessiōe
p̄fertur · ꝯ ea que p̄ dilīonē op̄atur
alioq̄n fides si nō habeat op̄a · nor
tua ē ut semet ip̄i · Nullus sc̄pm
desperat : nullus de sua salute de-
sp̄et · Curram⁹ oīb⁹ · curram⁹ sin-
gul⁹ : ut qui eram⁹ longe · mēbr̄ⁿ
fiam⁹ ip̄ius xp̄i · Videam⁹
quid dicit · Qm̄a xp̄s i-cepit
eū sedit ab p̄r̄e filios dei fieri
Xp̄s mīst i-cepit · Nō est eūs
p̄sonaꝝ acceptꝰ deus : ꝯ in oī
gente qui timet eū & op̄atur
mīstiā acceptus ē illi · Quo mit
ad me ardētes filij dei p̄nt fieri
& sp̄ū hoc ꝙ ab carnali distet :
subsequit̄ euāgl̄ium designat dicēs
Qui nō ex sanguīb⁹ · neq; ex uolūtate
carnis · neq; ex uolūtate uiri : ꝯ ex
deo nati sūt · Carnalis · ꝙppe mīa
singlōz gr̄acio · ex sanguīb⁹ : id̄z
ex mīa mris & fr̄is a cōplexu uiri
duxit originē · At nō spūalis sp̄us
sed ip̄e mīstrat · qui a carnali dis-
tinguēs deus ait · Nisi quis renatꝰ
fuit · ex aq̄ & sp̄u sc̄o nō p̄t introire
in regnū dei · Q̄d natū ē ex carne caro
ē : & q̄d natū ē ex sp̄u sp̄s ē · Nūc ne
quis hoīm dubitet · filiū se dei et
cōfidat xp̄m posse fieri dic̄t ꝙ exemplū
sumpsit. Quia et ꝙ filius dei hō fieꝝ
& nūc hoīes hūtare dignat⁹ ē · ut hūa
me ꝙtinēs ex tende fragilitatis · ho-
mīes dīne uirtutis donauit ēe ꝙtia
pes · Et ubi caro factū ē & habitauit in
nobis · Q̄d ē dicē · & filius dei hō
factꝰ ē · & nūc hoīes cōsatus ē · Sol-
natꝰ sc̄ptūs modo aīe · nō carnis
uocabulo · totū designāe hoīem nūc
uideꝝ ut sc̄ptū ē · Qm̄a descendit
iacob i egyptū & alia sc̄ptura testa-
tur nō ut a mr̄e suo scripturꝰ ē
Et nūc debit⁹ oīs ad salutē dei · Nasci
enī uelimus ex corrupt̄ione egyptum
descēdē · nel ad ea que uidē alioq̄
p̄t : sed hic ꝙ aīam totus hō · ubi suꝫ
& aīa nūc · Sit ꝙ hoc loco q̄ dicē · &
ubi caro factū ē · nichil aliud debet
intelligi · ꝙ si dicē · & deus hō factꝰ
ē : Carnē uideꝝ nūc nedū & aīaꝫ · ut
sit q̄ suꝫ mīēs unꝰ hō ex carne ꝙstat
& aīa · ita ꝯ nos abiurare uolumus tp̄e
xp̄s ex diūitate carnē & aīa ꝙstet ·
Deus ab eterno ē bonū ꝙ quid bonus
ut erat · hoīes ꝙ tp̄e assumēs ꝙ
unitate sue ꝙsone unū que nō que
erat · Sequit̄ · Et hab̄imus ꝙ gloriam
eius gloriā quasi unigeniti a p̄r̄e :
plenū gr̄e & hūtatis · Gl̄iam xp̄i ꝙ
nūc ānunciatōnē uidē nō potuit hoīes
ꝙ natiuitatē uidere nō uolūt · aspiciētes
humanitatē · miracula ꝙfulgētē & in-
telligētes diūitatē mīa latitantem :
illi magē qui ex eius claritate nō pos-
sunt ē affligiati i nocte sēo cōtēplā
meruerūt · Voce delapsa ad eū hmōi
modi · a magnificā gl̄ē · hic ē filius
meus dilect⁹ ꝙ quo mihi cōplacui
Et ꝙ ꝙssione ascensuꝝ ascensuꝝq;
ꝙmus gl̄ie ꝙ spūs : spūs eius sup dono
mīfice ꝙfecti · Q̄ nubes oīb⁹ nūi-
feste cognouerūt · q̄ ab hūano gl̄ie
nō cultꝰ seruꝰ ꝙ illi solū hoīm qui
est in diūitate unigenitꝰ a p̄r̄e cō
meruit · Q̄d aūt sequit̄ · plenū gr̄e
& ūtatis · Gr̄a plenus erat · dē hō
xp̄s ih̄s : cui singlāri munde p̄cio

mortalibus dabit ut sancti ex quo in
utero virginis corporari et homo fieri inciperet
verus deus et deus. Unde et laudes gloriosa
semper virgo maria. no solum homo xpi
sed et dei genitrix nre credenda et confitenda
et de de vitate plenus erat et e ipsius inde
licet nerbi diuinitate. que hominem illum
singularem electum. ex quo una persona xpi
est assumendo dignatus e: no aliud sine
dubio sibi ut fieret voluit nisi ea de
homine nullum commixtus. et ipsa apud prem
manens totum qd erat. totum de semine
abrahe nullum veri hominis. quia nolebat
suscipere. Unde oportet fides firmum. ut
qui humana despexerit. nra natiuitate
hodie diuina de nocturne refulgens et di-
uina pietate et clementia eius nullo modo
sed optimo sit impletum amore:
Diuinum est quod creati sumus ex no esse
humana est quod recreati sumus ex esse
dei. Et unde diuina gloriosus mu-
neris. sine assumpsione humanitatis nos
recreare erat proclive: humana aute
emendare deperans nra infirmitas. sine
assumpte se et subsistente ipse reparare
se diuinitate nequit nos recreare.
Atq; io nerbum caro factum e. de e. deus
homo factus e. et habitauit in nobis. ut
cognatum nobis habere homine. nobis
conversando congruere. nos alloquendo
instruere. nobis unicum vite exemplum
nobis contra hostem efficacius. mortem
nram moriendo ac destruendo posset
destruere. per quem nos per diuinitate
nos unitos unificando ad diuina
sustolleret. remissione nobis peccatorum
pie et spe sancta conferret. A post
remoto profecto opum no solum nos ad
videndum gloriam claritatis sue reduceret
humanitatis. sed et commutabile nobis
eternam sue diue maiestatis conferret
sy qui vivit et regnat cum patre in uni-
tate spus sci deus. per omnia secula seculo-
rum. Amen.

Natalis sancti beati
dum dies illuxerit epi et my
en de cuius operibus hodie
solemnitatis institutus est:
qui in eo xps pro redemptione mundi nasci

recipere voluit: ydeus et virgo vte
qui erat impius. huius suscepto cor-
pore. hic e. postea est invidia diaboli
mortis ille primus ste seductus inimicus
dicitur fuisse et qui et omne genus
suum. rudiore malitie et pene tridecim
crescebat et malitia vehementius omne
genus mortalium: diffusis ubique ca-
lamitatibus et quo nequius e omni calamitatibus
plenius. Dolens e deus tantum pecca-
tum insulsit. ubo. legem. plagis. sugus. plagis.
pdigijs. et ea nec sic quidem emendatos
suos animos agnoscet. misit
misit deus filium sanctum. ut carne in-
duceret et hominibus appareret et precepta
salutem. Cum io in hodie venit: qui
a seculo ab hominibus cognosci non potuit
et aut videtur nerbum caro factum e:
assumendo carnem non mutatum et carne
assumpsit eam humanitate: non amisit
diuinitate. et in ide deus et ide ho-
mo in una dei ephialis e. pter hoc
factus e mortalis et nobis. Pro nobis
enim et de nobis mane quod erat. sus-
cepit quod non erat: ut liberet quod fe-
cerat. Hec e qua diuine nativitatis
magna solemnitas. hoc est. dei
hodie nova et gloriosa festivitas. ad
cuius dei fides ad hodie et hanc diem
iste per eum per xps natus et natalis
dies: et ideo io observemus per reno-
vatum circuitum anni festa solemnitate
debemus: ut in memoria retineatur
quod natus e xps. Sancti beati leonis epi

Salvator mr hodie dilectissimi
natus e: quam deum. Neque
enim filius eloquii ee tristitie ubi
natalis e vite. quae corrupto mor-
talitatis timore. contulit nobis de
promissa eternitate letitiam. Festinemus ad
hanc alacritatis participationem sacratis
una cuncta letitie sit e. ro. quia dies in-
pii mortis et destructor. sit nullus
a pio liberum recipit. sed ita laudis
omnibus venit. Exultet fides: spes
erigatur ad palmam. Gaudeat precor
et iustus ad coronam. Animetur gentilis.
et vocatur ad hereditatem. Dei enim filius

scendū plenitudinem tpis · quam
Dnūi cōsilij ineffabilis altitudo
disposuit · recipiliandā auctori suo
nāq; ḡnus assūpsit humanū · ut me-
tor mortis diabolus · p quā ḡ uincit
uincēbat · In quo cōflictu p nob' inito
magno & mirabili equitatis cū ētatis
ē · dū opus dei cū seruissimo hoste no-
stre maiestate · h̄ mā humilitate cō-
greditur · obiectes ei eande formam
quā ḡ mortalitatis qd̄ nō
quippe ab hac natūe ipse · de oīb; legit
Vbi no mundus a sorde : nec infans cui⁹
uis diei sit unus suis terrā · Quocirca
istū singlem multitudē de carnis
origine trāsfundit : nichil de pēs lege
mutauit · Virgo regia dignitate stir-
pis eligit · que sancto ḡcipanda fetu
diuinam humanāq; prolem primus
concipet · mēte · ꝑ corpe · ¶ Et nec su-
pra ḡnum ḡsilij ad visitatos pa-
uet effectus · qd̄ in ea agendū erat
ab spū scō · colloquio discit angelico :
nec dāpnā credit · prudens dei ge-
nitrix nouę fidei · Cui nec de casu
cōiugis noūitate desperat : cui effi-
cacia de altissimi virtute promitti
confirmat · credētis fidē ceca
pēnitus attestatione nō latuit :
Donat ip elizabeth · tēpnitati fe-
cunditas · nec qui gerit de sterili
virginē · Verbū igit̄ dei filius dei
qui ē principio erat apud deū · per
quē facta sūt oīa · & sine quo factū ē
nichil · ppt̄ libidinē hoīem · ab ētna
morte futūs ē homo · ita se ad suscipi-
endā humanitatis nāe sine diminutione
sue maiestatis inclinat · ut manens
qd̄ erat · assumēs qd̄ nō erat · veri
serui forma ei forme ē qua deo pri
ē equalis unāret · tanto fedē nāz
utriusq; cōsulēret · ut nec ut⁹ sine ꝑnā
gsumeret · glorificatio · nec sine gl̄a
minuet assūpto ¶ Salua ig̃ ḡpietate
utriusq; substē · & vnā ꝑsonā
suscipit · a maiestate humilitas · a virtute

ifirmitas · ab ētnitate mortalitatis · &
ad deponendā nāe conditionis debitū
nāa inviolabilis · nāe ē unita passibili ·
deus ꝑ verus hō verus ē unitatem
dñi tenet : ut qd̄ mīs remedijs
congruebat unus alius idem dei hoīm q̄
mediator · & mori posset ex uno & resur-
gere posset ex alterō · aperto uirginee
genitali michi exemptionis inuitulit ꝑta
subolis : qua custodia pudoris finit
edito nativitatis · Talis igit̄ dilectissimi
nativitas deceret dei virtutē & dei
sapiā xp̄m · qui nobis & humanitate
congruēret & diuinitate p̄alleret
Nisi enī esset deus verus · nō adfer-
ret remediū · nisi ēet hō verus non
placet exemplū · Ab exultantibus an-
gelis nascente dño · gloria in excelsis
deo canit̄ · & pax in terra hone bonę
tatis hoīb; nūciat̄ · Videmus enī
celeste ihrlm ex omnibus mundi ꝑ-
tibus fabricari · De quo tenacissimā
pietatis opē · quantū letari debet hu-
manitas hoīm · cū tantū gaudeat sublī-
mitas angelor̄ ¶ Agimus ḡ gratias
dilectissimi deo p̄ri & filio eius i spū
scō : qui ꝑ suā multā suā q̄ dilexit
nos misertus ē nr̄ · Et cū cēmur
mortui p̄ delicta uiuificauit nos xp̄o ·
ut cēmur i xp̄o nova creatura · nomen
figmenti ¶ Deponamus q̄ veteris
hominis cū actibus suis · et adepti
participationē diuinitatis xp̄i : damna
priorem conuersationem agnoscamus · Agnosce o xp̄iane
dignitatem tuā : & diuine consors nature ·
noli in veteri vilitate degenere · Memento cuius capitis
& cuius sis corporis membrum · Quis eruit (Remittere)
de potestate tenebrarum · & transtulit te
in dei limen & regnum · Q̄ baptismatis
sacramento renatus · fac te templum
dei viui · & spūs scūs habitare · primus de te ne-
bulas effugiat · & diaboli ceteros
seruitutis subiice : ꝑ quem tuum fecit
xp̄s · qui veritate te iudicabit · qui
una tecum credunt · xp̄s deus nr̄
Exultemus i dño Sūm lectionē ipse (S' collē
dilectissimi · & spiritali deuotione
letemur · ꝑ illuxit diebus redemptionis

nonie · ꝓpatus nutuꝫ felicitatis ce
ne · ꝛeplet eū nobis eterne ſalut
ūre ſūma ꝓmotione ſacramētis
ſtio ꝓmiſſū · my fine rēdit · ſū fine
manſurū · Ihy quo dignū ē nob ſm
ſic ētis cōz dibus ſūmū rēdere
rēdonare miſeri · vt quid magno
Dei munere ſupt · magnus ecce ſm
Dns celebret · Deus cui ꝑ
deuōtēs · cuiꝰ habōtas · cuiꝰ vo
lūtis potētia ē · cuiꝰ opus mūd ē
ſtatū ut nos dyabolici malignitas
veneno ſue mortifigauit · mūdē ꝑ
ti ꝓmonētis mozlibus pietatis
ſue remedia · nē ꝙ mūd ꝓmedia
ꝓſignauit · Denūcīās, ſerpentis fi
tū ſenē mulieris qđ noxij capitis
ſlacōnē ſua vtute cōteret · xp̄m ſalu
tarē · Deū hoīemq; ſignificans
qui ultus ex virgine · violatorē
ſtūme ꝙ regis · incorrupti natiuitate
Depuniret · Nā ꝙ gloriabat dyabolꝰ
hoīem ſua fraude deceptū · Dīus
cruenſq; numeribus · et mortalitatis
bus dote mūdatū · Dnā mortis ſub
iſſe ſtudiū · ſe ꝙ ī malis ſuis · ꝛedem
Deputatoris cōſortio ꝛemiſſe ſo
latiū · Deū ꝙ iuſte ſeēritatis exigē
te rōne cūcta hoīem quē tāto honore
condidit · ānē mutaſſe ſūam · opꝰ
fuit dulciſſimi ſecreti dispēſatione
conſilij · ut ī mutabilis Deus · cuiꝰ
voluitas nō ꝓt ſua benignitate ſuā
ꝓmā ſue pietatis dispoſitōne ſu
cumbēto ꝛeparēt · ꝛeſtō dya
bolice īiquitatis vſurpata actibꝰ ī ſpi
cōit · deꝰ ſpūtū nō quiet ¶ Quā dit ꝙ
hec mūdi infima filius dei de ce
leſti ſede deſcendēs · et a prima gloria
nō recedēs · nono ordine · nona dig
nitate · nouā natiuitate ſūatus · nono
ordine q̄ tripli mū ſūs · viſibilis
fēs · et mūs · inꝯphēſibilis voluit
cōſequi · ad tempa manēs eſſe ꝙt
ce tpe · Humilitatis dns ſeruilem
formā obnubilauit maieſtatis ſue

ad

diſpoſitate ſuſcepit · Impaſſibilis deus ūde
dignatus ē paſſo cē paſſibilis · et īmorta
lis legibus mortis ſubiacē · Nona a
natiuitate gratus · q̄ inolata vigilis
cōcupiſcy meruit ſbām miſcuit
aſſūpta ē de nīe dn̄i nā nō aduersi
tī ē forma ſerui · ſine cōditione ſimi
Nouus hō ſic cōceptus ē vterī · nec
vitate ſuſtulit ꝙlitatē · et virū exhibet
vetuſtatis ¶ Verū nāq; mīa deipue
cāpꝛeūdū ſūam q̄ genus īeffabi
ei muſtu ſupetēt · ſūt potiſſimū
cōſilendi elegit vīa · qua ad diſtruē
dū opus dyaboli nō virtute vtens
potētie · ſed rōne iuſtitie · Nā ſuperba
hoſtis antiqui nō iuſto ſibi ī omīs
hoīes ius tyrānidē vendicabit · ſic
t debito diuitū ꝓmeruit · quos a mā
dato dei ſpōtaneos t obſequū ſue
voluitatis ille ꝛecidit · Nō itaq; iuſte
amittēt originale ſūum · q̄ns ſm
tutē · ſi rē eo ī ſubiecerat · vinceꝫ
¶ Cū g̃ omniscius ops ꝙ ſalutor · vti
ſuſtinuiſſet ſūame modū aret exor
dia · ut virtute inſcpabilis a ſuo
hoīe ītimis · ꝙ velut nē infirmi
tatis abſcondet · Illuſi ē ſcōtate ·
hoſtis aſtutia · qui natiuitatem · pue
ri ſalutē ſūam q̄ genus · putauit
obnoxiā ¶ Vidit cū virginē ītegri
tatē · vidit pānus obnoliti · cir
cūſciſionis ſubditū · t legalis ſacrifi
obligatōne ſtrictū · Agnouit deniq;
ſolitā mercedē ꝓmerite · t iuſtis ad
vīles ānos · de nūlibus nō dubitauit
ingerere · Iuit hec mutuit cōmelias ·
multiplicauit ītimas · adhibuit
maledīm · obprobria · ſilaſtiſemus cō
mendā · omnem poſtremo ī ꝙm vim
furoris effudit · omīa tēptamēta
ſua ꝙcurrit · t ſtes ī ſūam nām
infeciſſet veneno · neſpia credidit
trāſgreſſionis ex ſorte · q̄ tot do
mentis didicit cē mortale ¶ Conſiſtit
g̃ impijs ydo t anagr ex actori ei
qui nichil ipſius ſibat inſmiſci · q̄ di
uinitate origis ꝓmdiū · grauiſſe

ꝑsecut⁹ · qui ꝓpsm̄ quo mitesc̄at⁹
cendit · ab illo īquitatis ereḡes pe-
nam in quo nulla ꝛ̄pit culpam
Uolut⁹ ih⁹ letꝰ ꝑtonus malesu-
sa cōsp̄sio · fletus ille necdē vnctis
suis · ꝛ ligneo mūdi pincipe · ꝯptem
tatis vasa mpnit⁹ · ꝛedit i honoꝛē
sm̄ ab antiquis tēpꝭ pmptitu
dā · mocs morte destruc⁹ · natalis
natalitie repat⁹ : Qm̄ simul ꝛ i-dēpto
anfert ſmitē · ꝛ i gḡano mutat ori
gnē · ꝛ fides mstificat pīozē Q Ih⁹
ih⁹ xp̄iano noīe pie ꝛ fidelit glaꝭ
i-stitiacōnis hui⁹ grām nsto ꝑ̄ce
nudico · Tibi cū ꝓdā · ablecto · ꝛ
extruso ꝑdysi sedibus · tibi ꝑ exilia
longi mozati · tibi i cinem ꝛ pul
nerē dissolūto · cui nā nō erat spes
nulla vnedi · ꝑ nauiatōnē nerbi
ꝑ̄ās data ē : ut de longinquo ad
tm̄ i-certus auctōꝛ · reagnoscas
pnteꝫ · liber efficiaris de seruo · de
exīneo pnepcus i filiū · ut qui ex
tozi-mptibili carne natus es : ex dei
spū ꝛnascaris · ꝛ obtuncas ꝑ ꝑ̄ceꝑ
q nō ſdes ꝑ nām Q Hinites ꝑ tūte
spei fiduciā dīssimū fide ꝛ fūdati
fundati estis stabiles ꝑmanete · Ne
dē ille tēptator · cuꝫ a nobis xp̄s dis-
cōnē ex̄hesit aliquibus nos itū se
ducat mstꝛis : ꝛ hec spā plūtis dei
gnda fallacia hec arte aerūpat · ꝑ
fides simplicōzibus nīs de ꝑfidi
pestifera ꝑsuasione · quibus hec des
solēpnitas nīe · nō tā de natiuitate
xp̄i · ꝙ de nomi ut dicit solis cer
uidet⁹ honōabilis · Quozo tēdi vast
tenebris obuoluta : ꝛ cū incremēto
die lucis alicna sit · Denimit⁹ cū
ad hui⁹ stultissīs gentilitatis erro-
bus · ꝛ mūstra mūdi hūana · d mino
honoꝛe nenantur · Dare ꝛ si immāda
sūt pulsm̄ reducē · ad ozādi tū non
habet dubiū Q Illa igit⁹ virtus · illa
sapiā · illa ē adozanda sola maiestas ·
que humilitatē mūdi creauit ꝙ nec ſtlo

mi quib⁹ nolunt fozmas atꝫ nec ſtias
terrenā celeste ꝑ sbāy omnipotēs nōe
pdux⁹it · Sol luna ꝛ sydera sic ꝙ mūdi
ꝛ tenebris · sic speciosi ꝛ nentibus :
sed ita ut de illis ḡē refēnt⁹ · mūdi ·
ꝛ adozet⁹ deus qui se condidit · non
creatuꝛa que seruit Q Laudate ꝛ
dilissim̄ dnm̄ ī omnibus ꝙbus ei
atꝫ mdictis : sit ī nobis mdubitata
credulitas virginee ntepnitatis ꝛ
partus · ꝛfectionis ih⁹ame sacra-
dnicūꝫ misteriū seō atꝫ ſncto · ho
nozate seruato · Amplectam⁹ xp̄m
nm̄ mine nascentē ut eū vide mentis
deū gloze ī sui maiestate regnātē
cū deo p̄re ꝛ sp̄u ſcō Simo bñ fulgen
Cupientes aliq̄d ep̄i de natali dīu
de hui⁹ diei solēpnitate narre
simul ꝑ cōsidantes illud vnū
uerbū de quo dicē volum⁹ : nulla
nemm̄ nerba quibus ſfficere
aliq̄ dicē valeam⁹ · Est enī hoc nbū
nō ꝙ desilit plate · ꝑ qd ꝑ manet
natū nō trāsitoriū ꝑ eternū · nō fac
a deo p̄re · ꝑ genitū · nō solū genitū
sed eqā vnigenitū · vnū quippe vn
deus p̄re genuit de sepo · ꝑ qd ois
creatura ex nichilo · in principio erat
erat vbi · ꝛ ubi erat · apud deum ·
ꝛ deus erat nbi · hoc erat i pnā
pio apud deū · Omia ꝑ ꝑ̄m facta sūt
ꝛ sine ipo factū ē nichil Q Hoc igit
dixit ꝙ ꝑ illud nbū de pr̄e ois fecit
condit⁹ · ꝙ hoc nbū genuit · ipe nō
fecit · Illud igit⁹ nbū de deo deus ē ·
De creatoꝛe creatoꝛ ē · unde hoc in se
uniuersis esse · qd p̄re ē · Natus est
utiq̄ de p̄re deo · filius deus · alter
ꝑsona · nō alius ī tū · sed apud pa
trem · sed tū p̄re : semp de p̄re · sed m
p̄re · Semp apud p̄rem · ex quo illi
unus · nullus ī nascitus · Semp cū p̄re ·
cū quo illi vna ē · nullis ē nitus · Sed
de p̄re de quo ē · nullis illi ē una
tūitas · Sed ī p̄re cū quo illi ē una
nūliter equalis ꝑ dīnitas · Et alt
ille quidē qui p̄r ē · alter ille ꝙ filius

est: nem' tñ alter deus. quia pater
& filius vnus ē deꝰ. Quapꝛ q̃do de
patre deo & filio deo nasc̃ sermo.
Dignꝰ dicamꝰ alt'm ee pr̃em & alt'm
filiū & mox subiꝰ dignꝰ dicamꝰ vnum
deū ee pr̃em & filiū. Cū enī dicamꝰ
alt'm ee pr̃em. alt'm filiū. dissaretis
psonas genitoris genitiq; mostrꝰ
Cū no dicamꝰ vnū deū ee pr̃em &
filiū: qm vna nām indissarete diui
nitatis ondimꝰ. Alēr ē ygit psona ge
nitoris & geniti: sed vna ē natura
genitoris & geniti. Cū no sufficiat
rut dignꝰ eloqui potat. quis de quo
sonuo de deo. mortalis de imortali.
visibilis de invisibili. mutabilis de
incōmutabili. opus de opifice. de
creatore creature. de fore fōnte
riuus de nūcupo: tpalis de etno: hūil
de altissimo. plasmatus e nūo.
de illo qui oīa creauit ex nichilo.
Cuꝰ e ingenarrabilis omipotia q̃
nos gratuita bonitate fecit: ut tñ
miꝰ ineffabilis ḡr̃. qua nos
omipotentissia infactōne saluauit. &
& opus catharis omipotēt gratis fec
& opus gr̃e salvatis omipotent
implent: Illic hūs p̃cat q̃ dendi
& ipendi tēpꝰ sūt. hic hūs p̃cā
tē ponēdi et sumēdi p̃ nob' aiam
suā. Omipotētē no mīt dicamꝰ:
qua vbiq; quod i p̃incipio erat: & qđ
deū erat. & deus erat. fecit ee qđ
no erat: Omīm no qua ibi cūcta fac
nent quicē & salutē facē. q̃ p̃cat
omipotia q̃ fecit omem diem: qm
qua certo die concepi & eto die dignꝰ
e nasci. Idem ygit monetis pauibꝰ
ab angelis i die fr̃s e hoīm: qui ce
tus & equalis deo pater dies fecꝰ
est e angelor. De ipo qpe ps̃a dicit
benedicite die die die saluta ei
Quid e die & die nisi filius de p̃e:
Est ygit de p̃e filius. & die dies. &
tñ p̃e & filius no duo dies. sed vnꝰ
e dies. Est aūt de p̃e filius. de deo
deus. p̃e tñ & filius no duo dꝰ

sed vnus e deus. Omnis if dies eter
nitatis simul p̃r & filius a nobis
agnoscit: ni die aut tpis solus filiꝰ
inuenit. Dies aut etnus p̃r & filiꝰ
nr̃m corpus & nām fecit. ni de no
tpis, nr̃m corpus nāz & suscepit: solaplig
xp̃s dies etnus. vnigenitus & forma
dei manes. xp̃s i die tpis vnigeniti
formā serui accipies. xp̃s dies etnꝰ
dnes p̃manes ut conderet nos: xp̃s nos
i die tpis p̃mp fr̃s ut reformet. dies
etnus. xp̃s deus de p̃re. xp̃s i die deo
tpis. deus ho de immūe mūdo.
xp̃s dies etnus. ubi crucifixi &
coredepatris. xp̃s i die tpis. ubi
carne sūi de vtero virginis nūtus. xp̃s
dies etnus. deus uerus de deo no:
xp̃s i die tpis sponsus p̃cedes de tha
lamo suo. Dies etnitatis xp̃s an
gelos creauit. Dies i tpe xp̃s hoies
salvat. Dies etnitatis xp̃s i celo
stos angelos pascit: Dies tpis xp̃s
hoies i terra refecit. ut cū pauci
angelor mandūcet ho. creator ange
lor factus e ho. utroq; pascit & itꝰ
p̃mulcet. Ql bonus panis. qui tam
angelos pascit & spem. ut de ipo viuat
i p̃ria: alios pascat p̃ fidē ne deficiat
i via. Ille panis, septē dat angelis qui
ad grandē tribulationis: septē dat
hoīb; ad remediū sanitatis & q̃
e angelor esca nobis e fr̃s medicā
Descripti hic dilectissimi fr̃es atte
dite magnitudinē gr̃e & agnoscite
q̃d deus homī dignꝰ e prestare
xp̃s cū filius dei de deo no deus
uerus & vnus tñ p̃e naliter de
semp ex semp stos angelos pascit
& tñ angelicat nām dei filius no
accepit. Ut aūt sua cūctatem de
monstraret i nobis. filius eius nr̃i
nām suscepit ex nobis: & deus vni
genitꝰ qui panis e angelor. ut etiā
ho septē faceret panē. simul homīs
simul & nām suscepit & carnem
accepit vtriusq; veri vtriusq; substā
tiam. Accepit aūt nām sine

Tpmitte: accepit carnē mūdi cum
mōrtalitate. decepit eam mysterio ꝑ
nūabus mīe mysteriū reddēt. Carnē
nō ꝑ ea dignatus ē hīē mortalem
ut sēdm ꝑam mortis mortē vin
cēt. sēdm ꝑam eā r̄surgēt. ꝑ qua
nūc ē rezpa ſurrexit. Magnū
mysteriū fīes dilectissima: magnū
Omnē dilectionis indicīū. homo deū
cōcepit. a deo discessit. Deus ho
mīes dilexit. impiū ut fiat mysti. dilexit
infirmū ut fiat sanū. dilexit pi
ssimū ut fiat reū. dilexit mortē
ut fiat vitā. Et quid amplius di
cam. quā quidē deus vnigenitus hīa
nā nam tantū dilexit. ut eam nō
solū a pena mali angeli liberaret.
verū etiā t sempō. sup omnes bonos
angelos in ꝑtē dextera collocaret:
natūm eni quē t primo homīe a malo
angelo captiuatā fiat: ipā mīe i sēdā
homīe sup omnes bonos angelos rest
tuā quē i primo homīe mundū pdo pol
luit. ipā t 2o homīe mundū a pdo
mundauit. Homo ho de tm trem:
sēdm ho de celo celestis. ꝑmū homo
mulier corrupta mente decepit.
sēdm hoīem vgo incorrupta virginitate
concepit. In ꝑmi hoīs tonuge nequa
diaboli seductā depauant meten
in sēdo aut hoīs mīe gīa dei t me
tem integrum seruauit t carnē sācti
ficauit. firmissimā fidem: carnē
abstulit omnē libidinē. Deū ꝑ inuisi
bilitatē ꝑ pdo dignatus ē homo: nō
hīe pdo inhabilit natus ē deus ho

Attendite fīes medicinalis gratie
lineas. Dīna nobis benignitate mo
stratus. Tuit ad eam natus angelus
accessit. ut ꝑ eā ho que deus secerat
a deo seperet: nec aut ad mariā
homo angelus venit. ut i ea humanē
nē deus vnigenitus vniret. Venit
ad eam dyabolus. ut virtutem nobis malig

au

auferret: Venit ad mariā gabriel.
ut nēc reddēdā hoībus minuret
ꝑ primi hominis culpā. cepit diabol9
homīē duari. ꝑ sēdm hoīs ingīm cepit
ab hoīe supari. Sicut ꝑmū simplicē: sic
sēdm captiuū. ꝑ illū nos captiuos te
nuit. ꝑ istū nos libātos amisit. ꝑ cui
adam nobis auctor extitit culpe. no
xius adam nobis auctor extitit vite
ꝑ gīe. Ille de limo plasmatus nos ꝑ tre
tulit. ille de spū sco natus celestes
effecit. ꝑ illū ꝑ diuinū ingīm ꝑcē.
ꝑ istū recipimus ampliorē. Ille quippe
nobis intulit ptā maculā. cui qui
nascēm ad supplicīū: iste nobis cō
tulit iustificationis ingīm. ut renascē
mur ad regnū. ꝑ illū nos seculi filios
gīa creatio mortales effecit. ꝑ istū nos fi
lios dei gīa regnō spūalis exhibuit.
Ille nos vicijs subdidit. iste nos sēb
te virtutibus fecit. Ille nos ꝑ vicia
decepit. quo ꝑmus cecidit. Iste nos ꝑ
virtutes erexit. quo ꝑmus ascēdit.
Ille quippe ꝑmus cecidit in infernū.
iste ꝑmus ostendit in celū. Nūcia
fīes dignū ē. ut in die diuine na
tiuitatis. die 8a diuine resurrectionis
solēpnit audiatis. Vnigenitus enī de
ꝑ nobis dignatus ē nasci. sic
ꝑ nobis sēdm carnē dignatus est
mori. Dignatus ē eam sanctificā. iste
quippe dies ē visitationis: ille redēp
cōnis. opus enī gīe qua nos deus
vnigenitus filius. ꝑceptus t nō fecit
cepit: ꝑmus ꝑ quos gīe de sepulchro
resurrectionis implenit. Conceptus
i vtero. fctus ē ꝑ tricepes mortis mīe
resurgēs de sepulchro. fecit nos ꝑ
tricipes vite sue. ut eam eamus amicis
diuinis exercemur. ꝑ sic t isto die gīa
diuina sua ꝑplō tribuit. ad illum 8a diem
omnes cū gaudio ꝑ pacē ꝑducat. ꝑ illum
sanct t fidē ꝑ caritate custodiat

Sermo bti maxi epi de natiuitate dñi

a bñ mayo epi de nat̄e dñi

Hodie fiēs sūm ēps nr̄us est: nos renati ſſ hodie saluatōr mūdi ꝓ nr̄em nascendi tps accepit: qui de pīe nati tps non hꝫ tps. ſſ hodie ꝓ hoīem dei filius ingressus ē mūdū: aug nullum ante hoīem fās ē mūdus. Hodie habitator celi venit ut fias: qui terras motibus cuncta mouet. ad caſtū mabilis mist deus in fās suas. Et in fās suas mirabilis deus? qui nō in seruo mirabilis deus: Et mirabilis in rosse: que nasci de pīe semissum & sterili de mre pcepit? qui mirabilis in se ē mirabilis qm ut me cōdicōis aurē induceret? nouū ingenū & conceptū dedit & ptū: Aut sēl habuit tuū tuum: considera opa tua & expauit. Deus nō expauescat & metuat tui ꝑfunditatē mysteriū? qui ꝑ vnus idemq; sū cōceptōne natus ē deus & sine creāte fās ē homo: Duas in xpō gnōnes legimus: sed in utraq; mōphē se diuinitas ē virtus. Ibi enī alīt ex semetipo genuit deus: hic ex virgine deo coapiente cōcepit: ibi sine mtre hic sine exemplo: ibi natus ut cōderet vitā: hic fās ut tolleret mortem. Ibi pīt natus: sit hoībus ꝑsentis. Illa natiuitate hoīem fecit: hac ꝑ illa nouū hoīem liberauit. Vtraq; fiēs gnōnē eius nō posse enarrari: sūa. licet vna cōpleclit. Illa eius ꝑ nāt hoīem: ista sup hoīem. Illa incogitabilis: ista mirabilis. Cū nāt duas docuit xpī natiuitates? nobis assert dei filius natus: h genita ē vno dei filio cōfirmatur ē sēl. Ibi q erat natus: hic q̄ erat fās ē. Aut de hys bēs cū dicit ioēs. In pncipio erat vbū & vbū erat apud deū & deus erat vbū. Et vbū caro fact ē. Ergo deus qui apud deū erat ꝑdyt ad vos & alo dei que ē deo nō erat ꝓcessit ex fea. Ita vbū caro fact ē: non ut deus emaneret in hoīem. sed ut hō glorificaret in deo. Itaq; nobis natus ē deus: sed ex duabus natiuitatibus dei & hoīs sempn vnigenitus pīs atq; ī se. hoīem vnū ex oībus voluit deū. Quā ergo gnōnē eius ꝙs enarrabit? hēs gnām xpi si narrari nō potest: credi pt. Si lingua deficiat: fides ꝓficiat. Augustus enī ꝓfās ē fidei ei tū de deo suo concepit: quē sno nō pt ꝓtulere. Carissimi. nepū vos de hys incredulitatis nō neat: q̄ si hō nō valet explicare qd sensit. deus sine dubio potuit mplē qd voluit. Et ꝙ absurdū est fiēs aut ineffabile deū infirmissio fragilitatis mē sermone pensemus: amentie res ē. ut operationes nā nestris ī mensē. miter exigua eius mī tonent verba. Audite. Quomō enī ꝓfitendi hō pt deū. fēs ingenitū? mortalis etnū? Si inestigare nitēs. qualit deus ē hoīem. nec hō trū sunt ī deū? inestigā pius si potes. quō ex mebilo fās sit mundus: ex lū vū resplendunt. aquaz ligna. terre soliditas. qui tōne subsistunt? quō ex de tra hō? de masculo fēa Item ꝙ ꝑ feam masculus: qd illud ē post omia qd limē gignit ac te nebras? qd latū facit ac nare? Si go te rogo. o hō. & que ꝓ te fiāt fiūt. qualit aut vnde sit fiat cōprehendi nō valeb? qui ꝑsipiēs. ī ne stultitia tua ꝓfus atq; omī dispositis creatorē? Natū ergo de deo pīe deū: eūdē ꝙ hoīem. fāy de sūrgunc cōfitem. Sed hec sūt nōm rem sūt: fidei manifesta. Tut ea ꝑte ex aliqua. indefinite maiestatis eius potiuy ī mensa armari? si adhuc aliquis quibus me sit deus: a nobis nō posse cognosci. ut aut dūs ad moysen. Tu aut nō potes vidē faciē meā: id ē nō potes carnalibus oculis meā sicut ē ī spūali deitatē. Beatus nāq; dauid. virtutē omnipotentis eius intendēs:

clamabat dicēs. Mirabilia opa tua dñe: et aīa mea nouit valde. Valde eīm studebat aīa ꝑphālis opa dei omīq; meditatiōne hūane excedēt: ꝑter q̄d sapientissimus patriarcha mortalis sensus obtusus angustijs: que inuestigare nō potuit nō mirabatur. Quis ig̃ homo discutere aut inquirere audeat: talium q̄d ꝑphā mirabat. Mirabilia igit opa tua: et aīa mea nouit valde. Hoc ꝑtm eīm q̄ incōprehensibilis ē deus nīa q; nouat: quo sentire nō potuerat. Quis q̄so qui opa dei magis vult examinare q; credere? nō sequē aīe sensit. sed aurib⁹ errore. ¶ Et nō fides nō discutiamus qualit deus de deo natus ē sed credamus. Licet rōne nō videamus ꝑtm vigilijs. sed mente: ut virginem deū deū et hoīem cōfitentes. in offensam terram celestē fidei veritatē

Hodierni mysterij cuius de corde sacramēti fides ḳm sicut credidistis et credistis. Ipse ē salutis hūane: virtutū natiuitas. Summa victoria. Hodie natus ē xp̄s ihs dñs nr̄ in quo diuinitatis ē plenitudo. carnis mē infirma suscepīt: nouus natus ē hō. Hodie refulsit sedes illa adam nō nocua ꝑ dñs paradisi: que medēte arborum pulchritudo nō fullat. serpēs nō decipiat: mulier nō seducat. Hodie exortus ē in tenebris lumē. hodie qd̄ celi et celi celorū se hīe gaudebat. mundus dñi nesciat accipit. Rex cui ut ꝑphēta q̄m aū nouū fuit: De fera nobis repentinus emersit: ꝑ quem sc̄a erat tū pīe deus. semper regnabat. nouo ꝑ virginē. nolunt q; mortalibus apparē misterio. nouus quidē hō. ꝑ dñs sempiternus. nouus xp̄s. ꝑ rex oīm seculorū. Ipse ē et finis tpm natus ex maria: qui aū omīa secula virginem ꝑcessit et patre: Hic ē ꝑ deus a patriarchis. a ꝑphis ꝑdictus. annūciatus ab angelis. ab apl̄is approbatus. De quo sedens

legit. In principio erat verbū et verbū apud deū. ¶ Gaude igit mīa et exulta ad deū tuū tunde cōuersa gētilitas ꝓcepsti domui ad abrahā et spīm se vidisse letatus ē: nec mirū xp̄m. q; mīam quondam hebreoꝝ gens eam nō potuit. Tunc ē israhel et tunc mirabat nt legimus. q; moyses populi ꝓceps ingressus mare et siccatis montis altissimi solus cū deo legit: tibi bene sic natus est xp̄s. et tunc se nobis dignatione cōcessit. ut loquēt omnibus. et ab omnibus videt. ad illius tunc nostre salutē. quam tunc necessitate populi ꝓtinebatur mutatus. Ad hūc nō mouet. qm hodie natus est mundo. quam nō nocesset nocet ¶ Et tunc quidē unus populus erudiebat ad fidē: nunc nō omnes gentes voluntur ad vitā. Viderunt venerabiles patres nr̄i magnaq; mirabilia. Letatus angelicas vocauit estas: Dulcia pocula lapis durissimus mutauit. Jordanus retrorsum cursu suo retorsit et fontem validissimum hostium murmur turbauit. Spiritu terruerunt. Solis quassatus et celo: longiore trāsplantat populo ꝑstitat deū. Hoc nō multis antea vide seculis datum ē: ut virgineus alissimi. q; tremendes archangelorum susceptus ꝓtates. horas sex horis exhibet. et currunt quasi sufficit ab horis transfigeret nr̄i deū. Impletē ig̃ dignationē maiestatis etnice: et ne aīe sanā dei tui dissecabis voluntate. quia oīb⁹ quidē natus ē xp̄us: ꝑ fidelibus dat salutē. Oc si tabo sensum tuorum fragilitate minus videt. filius dei natus de virgine arcede: virginē cogitu pepulisse. Sit ꝑtm quibus obscuriores ē fortasse videant. angelos ad nuntiatos et mulieres celestis certitudo ad nuntiandum. Si ꝑsepe nr̄i quo mīas in aut despicis: erige paululū oculos. et nouā in celo stellā ꝓtestantem

legit. In principio erat verbū et verbū apud deū. ¶ Gaude igit mīa et exulta ad deū tuū tunde cōuersa gētilitas ꝓcepsti domui ad abrahā et spīm se vidisse letatus ē: nec mirū xp̄m. q; mīam quondam hebreoꝝ gens eam nō potuit. Tunc ē israhel et tunc mirabat nt legimus. q; moyses populi ꝓceps ingressus mare et siccatis montis altissimi solus cū deo legit: tibi bene sic natus est xp̄s. et tunc se nobis dignatione cōcessit. ut loquēt omnibus. et ab omnibus videt. ad illius tunc nostre salutē. quam tunc necessitate populi ꝓtinebatur mutatus. Ad hūc nō mouet. qm hodie natus est mundo. quam nō nocesset nocet ¶ Et tunc quidē unus populus erudiebat ad fidē: nunc nō omnes gentes voluntur ad vitā. Viderunt venerabiles patres nr̄i magnaq; mirabilia. Letatus angelicas vocauit estas: Dulcia pocula lapis durissimus mutauit. Jordanus retrorsum cursu suo retorsit et fontem validissimum hostium murmur turbauit. Spiritu terruerunt. Solis quassatus et celo: longiore trāsplantat populo ꝑstitat deū. Hoc nō multis antea vide seculis datum ē: ut virgineus alissimi. q; tremendes archangelorum susceptus ꝓtates. horas sex horis exhibet. et currunt quasi sufficit ab horis transfigeret nr̄i deū. Impletē ig̃ dignationē maiestatis etnice: et ne aīe sanā dei tui dissecabis voluntate. quia oīb⁹ quidē natus ē xp̄us: ꝑ fidelibus dat salutē. Oc si tabo sensum tuorum fragilitate minus videt. filius dei natus de virgine arcede: virginē cogitu pepulisse. Sit ꝑtm quibus obscuriores ē fortasse videant. angelos ad nuntiatos et mulieres celestis certitudo ad nuntiandum. Si ꝑsepe nr̄i quo mīas in aut despicis: erige paululū oculos. et nouā in celo stellā ꝓtestantem

mūdo natiuitatē dūcamꝰ gīe ꝺie arctois
uilia : arcte miſtica ꝺei & hoīs que hūi
litatis ſūt diſputis : que alta ſūt ꝛce
leſtia ueneīe. Hiſdem eīm i fēntibus.
hiſdemq; auctoribus de dūo ſalutatore
que ſublima ꝛgloriosa ſūt ꝺiceſti:
Dimiſi i fēntibus que ad ſalutis tue
myſteīm ꝓtinebāt : ſacra tibi euangelia
ꝓdiderūt. Habes myſtis inde dūm
ihūm xpm ꝛ natū hoīem arcas. ⁊ deī
ce dubitāe non poſſis : In natale eī

Heri ihc mo vii hilgrii epi ·
celebrimum tpale ſempiterni
regis nr natalem : hodie cel
brimum triumphale milie paſſoꝝ
Heri eīm rege nr trabea aurea
induti : de aula utei birrinalis egꝝ
dies : hiſtale digtꝫ emidi : hodie mi
les de tabernaculo corpis ſeies : tri
umphator migrat ad celū. Ille ſempi
terne maieſtatis deitatis ſeruatis ſer
mile cīmoīem carnis aſſūmēs i hūm
ſeculi campo pugnaturus intrauit ⁊
ſte depoſitis corruptibilibus corpis i
dumētis ad celi palacia ꝓhēmt regis
natus aſcendit. Ille deſcendit carne
velatus : ſte aſcendit ſāgue lauerato
Aſcendit iſte lapidantibus iudeis ꝑ
ille deſcendit letantibus angelis.
Olim me excelſis deo heri exultantes
angeli cantauerūt : hodie ſtephanū
letantes in ſuū conſeruū ſuſtepſerūt
Heri dūs genuit de utero virginis : hodie
miles egreſſus ē de regali aula carnis
Heri p nobis xps pānus inolutꝰ : ho
die ſtephanus ſtola īmortalitatis ab
eo ē indutus. Heri ꝑ ſepis angustia
xpm portauit infantē : hodie ītē
ſitas celi ſtephanū ſuſcepit ⁊ ampliate
Solus deſcendit dūs ut multos ele
naret : humiliauit ſe rex nr. ut ſuos
milites exaltaret. Nam eīm corpis
ſui burgis ꝓpatule uocauit : ipſe marti
ſuo capite dignus ē celi. Dūs ihs
xps angustias utrasq; nō dedignus
ē uocē : ut animā ſtephani latitudo
ſuſcipet celi. Nec ceſſauit tū pobis
ē fides agnoſce quibus armis pri
tus ſtephanus ſeneca iudeoꝝ potuit
ſuperare : uerba uecordie ferocia
ſpe ē ꝓpediēda ſpe tribus uirtus
tribus q; triumphus ſtephano uiribus armis
potuit ꝓmunire. qui a multis nō
potuit ſuperari. Inuicte nāq; in eo
emicuit uſigne uirtutis : que nec
frementem ſenecam furor mudanus. nec
lapidantem iſtibus demetia ſtrauerunt
Vſq; adeo eīm me frementes ꝓuaſſe
interritus. ⁊ inter lapidantium ſtu
tranquilla ſecutus. ut mēdulitate
mdoro fidem arguet ⁊ benignus
lapidantibus exoraret. Quid ē ergo
tam magnū atq; inſuperabile gemus
armoꝝ. quo inuictus ſenectes ar
guet lapidantes nō ꝑtutes. ⁊ pa
tes ſuperaret ⁊ inſup ⁊ cū ſuo cruo
celestis regni bīng ⁊ comitatus mīret
Ꝓ cui dubio munimine regio ſeptus.
millatenus ē ab aduſario ſuperatus.
qui rex nr tm ſit altiſſimꝰ ꝓ nobis
humilis uenit : ſed tamē uenire noꝝ
potuit. aliquē quippe donatiuū ſuis
militibus attulit. quo eos nō ſolū
copioſe ditauit. ſed eīm ad eternū
uictoriſſime cōſeruauit. Attulit nāq;
domū ciuitatis : quo ꝓduceī hoīes
ad cōſeruū deitatis. Qui ergo attulit
eroganit. nec ſibi aliq; minuit. ſed
mirabilit ⁊ ſuoꝝ fideliū ꝓpriet
ditauit ⁊ mdeficientibus thēſauris
plenus ipe ꝓmanſit. Caritas ergo
que de celo ad terra cū dep̄ſit regi
ipi ſtephanū de terris celeriter ad
celū. Curetis que ꝓceſſit in rege. ipi
ſubſequeter reſultit i milite. Ei ad
murmurū ubiq; potētia ſalutaris. o.
ꝑdicandi mdefuctus. ꝓ i deꝓis
oſtendit i me uirtutis eterne ma
teriē. Demonſtrauit i me inuicte ci
tatis mdem. Integritas quippe mi
tem cata ꝓmeruit i uingue. Diadois
neſtus inicta ꝓcedaut i martire:
Et ſic i me dūi nō potuit uirginitas
violari : ſic i mīrs mete nō potuit
xpi ciuitas tanto ſenectū agminē
ſuperari. Stephanus ergo ut noīs
ſui dūd ꝙ meruiſſet accipe ciuitate
ꝑ armis habebit : ⁊ ꝓpatu uiuat

Dnuebat p̄ cautate dei sementibꝫ
nideis nō cessit: p cautate proximi
p lapidatibus nō cessit. p cautate
ingnebat errātes ut cōrigent: per-
cautate p lapidatibus orabat ne pmi
rent. Cautatis utute subingens bīat
saulū crudeliter seuientem. et q̄nem
habuit in terris p̄secutōrē: in celo
inuenit hīē consortē. Ipa stat et mā-
fessa cautas desiderabit orando nos,
ne q̄nos meruit mundo cōuertē
Cū ergo cōstituendus ē fīes stepha-
nus tūr inuitos dilexisse ait p eis
orauit: et non dilexisse nī oro mare
dulitatē ingruendo corripet. Absit
hoc ab alta mīa: ad celi palmā festi-
nātes. Ipa enī sāa cautas firmā ser-
uauit cōtōne pacīa. q̄ncq̄ gendā
tenuit in correptōne cēsurā. Et nō
cōtōne meruit leuitas. q̄ sine cautā
te nō fuit cōrreptōne seuerus. Ac
p hoc sine orādo. sine corripendo cau
tate bīus stephanus reseruauit. q̄ in
utroq̄ salute certāi cognouit. et in
diuo sē orās audit. inexpiabilem
illam nō fuisse odij sed amoris hoc
aūt facies et pūtibus cautate beatus
martir exhibuit et utilemus ex
emplū posteris delegauit. Demōstr
nit enī gemam euāgelica dispensatis
industriā: ut ad corrigendū cunctis
pcautus errōrē. et nō desit correp
tio et ad deū p eo simplex effudit
oratio: ut q̄ malū fecit p nephi
tōnē de malis operibus confundat. et
ep orēnē apud deū admonet. Et sic
ipsa cautas et tore instruat sonet. ut
errātē corrigat. et in corde pacīam
seruet. et p errante orēnē puro affec
dilationis effundit. Cū enī q̄nā
tē nō corripuit. de negligentia indicat.
qui aūt p eo nō orauit. de pace ad
dignat. Quotā fīes si q̄s aliqs
p nīe salute corripit nō aspernanter
accipiat monitā cautatis. nec pīē
tristitia sine voluptate attendit. sed
considet q̄ nec salutaris adquat
Sed certo enī augmēt. ut q̄ primus apbg
corrigatur. nec tā videt correptōne
augere. q̄ opis instētate fraterē existimꝫ

cautatē in corde frigescē. Dic enī frigi
let cor correptū: ut in corde nō dor
miret oīo. Et p hoc in vtrobiq̄ pacīa
consulte p spiat. ut dū ho correptū
de pcō confundit. a malis opibus
separet: et p orēnē deo mutante sal
uet. Nam et sāi spūs dicit. Quē
q̄nē dns diligit corripit. flagellat q̄
omnem filiū q̄ recipit. Christi q̄ cautate
compulsi et bonos hortam: ut in bono p
maneāt et malos appellim⁹ ut a malo
discedāt: p certi q̄ in istis duobus sag
gemā nobis monstrat salutis mduā:
ut si q̄s bonus cadat: inuocet. p seuim
nam cautis in stephō: Quin imō malū
ē secedē exemplū q̄ ipsoms in paulo:
et q̄n bonus ē equitatē usiq̄ in finem
teneat. qui aūt malus ē q̄uocatus
a sua p̄sumptio mstrie fruat negligētē.
nec malit inputatis fruat despnte:
sed ille bonū fortē teneat. iste malū
celāter desedat. Domine timeat ne
audat: malus conuer ut sanet. Ois
q̄s ut malus ē cū paulo p̄seruatur
in malo. ut cū eo q̄gnat in bono: q̄n
ille cecidit malus et surrexit bonus
p̄strutus ē impius et cecidit ē mstus
cecidit semsim p̄secutor et surrexit
pdicator. Audes limen
corpis impius p̄didit: sanctis limen
corpis mstificatus accepit. Domuit
cautas stephō. suis omnē ex lupo: et
coronat paulus cū stephō letatur.
cū stephō xpi celitate p̄fruit. cum
stephō exultat. cū stephō regnat
Quo cū pressit stephs truncatus
lapidib⁹ paulū: illuc secuta ē paul⁹
admutā oīombꝫ stephi. Quibea hāc
fīes mea. ubi nō paulus de occasione stephani
confundit. si stephs de paulo mistica cō sorano
spiritualit. q̄n cautas in vtroq̄ letat
Beatus quippe stephō supauit senec
tā mdcorp. Cautas in paulo corpus
multitudinē pcorp. Cautis in vtroq̄
pte regnū meruit possidē celorū.
Cautis ē ig omnis fons et origo bonor.

nunciē egregiū · sua quę dicat ad
eū · Ty ciuitatē qui ambulat · nec ui
uere potit nec tuę · ppt̄ dirigit ·
ppā ptegit ppā ꝓdurat ¶ Nouerūt
fres qui scala ciuitas constituit
xp̄s · ꝓqua ad celū omēs conscēdē
pysit xp̄ianus · ꝑmū ciuitatē for
tē retinere: ut nō nobis ubicun
celibete · et ea ꝓficiendo conscēdite
Insistite bonis operibus ut ad ꝑma
eterna ꝓuenire possitis · adutig
xp̄i dñi saluatoris ¶ De cā stephi

Ecce ego mitto ad uos ꝓphās · et sapientes · et scribas · et
ex illis occidetis · et crucifigetis ·
et ex eis flagellabitis in synagogis
uris · et ꝑsequimini de ciuitate in ciu
tatē · ut ꝙ sup̄ uenit dicam nos ꝙlete
mensurā pcti uiri ad ꝑsonā dñi
ꝑtinē · eo q̄ occidendus cēt ab eis ·
potest · et ad discipulos eius · ꝙ fer
ri · de quibus sup̄ dicit · Ecce ego
mitto ad uos ꝓphās · et sapientes · et
scribas · et ex illis occidetis · et cruci
figetis · et flagellabitis in synagog
uris · et ꝑsequimini de ciuitate · ci
uitatē · ut cōpleatur mensura
pcti uiri · Simul quoq; obserua
mꝰ aplūs scribentē ad corinthios
Vbera dona cē discipulos xp̄i · alios
ꝓphās qui fuēd ꝑdicāt · alios sapi
entes qui nouerūt qm̄ debeant
ꝓferre sermonē · alios scribas ut
legē doctissimos · ex quibus legi
dicens ē stephs · Paulus occisus ·
crucifixus petrus · flagellatus ·
actibus aplōz discipli · et ꝑsecu
ti sūt eos de ciuitate in ciuitatē ·
expellentes de iudea uenerūt ad gentes
aplūs tm̄ suis ignorāt · Ut uenat

sup̄ uos omnis sagnis mstus qm effu
sus ē sup̄ terrā · a sagnē abel mstⁱ
usq; ad sagnē zacharie filii barach
qē occisus ē int templū et altare
De abel multa ē ambiguitas qm̄ is
sit ꝙ fr̄ thaym occidit · finstus a
nob solū dēū nē ex sm̄a · sed ex
gen si pessionis cōprobatē · ubi ac
cepti eius aduo narrāt · nunc
Quorum ꝙ quis sit iste zacharias
filius barachie · qm multos legimus
Zacharias · et ne libeat nobis erudis
tribuat facultas · qnē occidistis
inter templū et altare ¶ Ly Inter fis
dubia legi · et debes sm glozā aptones
exponere · Alij zacharia filiū barach
ie dicit qui in ty ꝑphis uidetur
cōmūis ꝙ eo nomē ꝙsentiat · et ubi
occisus ē inter templū et altare scptūa
nō loquit · maxime cū ꝓbis eius
mr nunc templi fuerit · Alij zacha
riā pcm̄ iohis baptiste intelligi
uolūt · ex quibus dam apocrifor
scōrum approbantes · et ꝓtea occisū ·
sit qm̄ saluatorus aduersus pdicat
Et hoc ꝙ de scptūis nō ht auctoritatē ·
eadem facultate cōtemnit · et ꝓbat
Alij istū uolūt cē zachariam qm̄
occisus ē in puis regē inter
templū et altare · sicut ipozomar
cus hist̄ · Sz obseruandū ꝙ ille
Zacharias nō sit filius barachie
et filius iohade sacerdotis · unde ut
scptūa refert · nō sunt ordinati
pōs ab pris eius ioiade · qui sibi
fecisset bona · Cui ergo zachariā
teneamur · et occisionis sentiat locꝰ
Querimus · ꝑre barachie dicat filius
et nō ioiade · Dominicā t̄ nā lignū
iudē dñi dicat · et sacerdotis ioiade
mystica hebreo nomine denotat ·
ut alibi · quo utuntur nazarei pro
filio barachie filiū ioiade scptūa
reperimus · simplicioꝝ fidē inter
rumpat · templi et altaris sine ꝓpi
tiatōe exitibus quę fida custodit

rubra sara monstrantes Zacharie
sagine putat ee pollutu. Non ergo
namus errorem qui de ogio indeco
& fidei pietate descendit Dicamus
breuiter quare scriptus abel usque
ad Zacharia filiu barachie ab illo
gehenne queritur ei neutri eoz offen
nit. Regule septuaz e duas gehenes
poni bonoz nel malozo. Hoc e singlos
singlas. De bonis summam exemplu
Dns ascendet in montem dei aut
quis resurget in loco sco eius.
Tu plures qui ascensuri sut. note
deu descripsisse qm diuersis fuere
etatibus postea inserit. Hec e gehenna
quam erui eu. quam erui filie de ultrap
et in alio loco de obus scis. Gehenna
nistoz nuncupatur. De malis vero
ut puta loco gehenne dupzo. Et requi
rent omnia a generatione ista. Et in
zacharia. Cui pam terre descripsisset
sermo ppheticus adiecit. Si noe dani
hel & iob ibi fuerint ipsi non liberi
ti pam terre. Illi omnes mistos qui
similes forent virtutibus eoz. noe et
iob & danihel. Volens intelligi ergo &
isti qz filia caym & ionas ninen aplos qui
serit. De una gehenne ee i ferusalem
Hierusalem. ihesu que occidis ppas
& lapidas eos qui ad te missi sut. q
ticies volui congregare filios tuos
quem admodu gallina congregat pul
los suos sub alas suas & noluisti.
Ihesu ihesu non sacra & edificia ci
uitatis sed habitatores nocat. qui
pter plangit affim. sit i alio loco le
gimus q uides ea flemus. In eo aute
q dicit. Quoties volui congregare
filios tuos. omnis retro ppheas a se
missos ee testatur. Gallina ergo sibi
tudine congregatis sub alas suas
pullos suos in tantum dilatauit
tegmen. Sicut aquila prouocauit nidu
suu. & sup pullos suos residebit ex
tet sup pennas suas. Ecce relinquetur
nobis domus vra deserta. Hoc ipm
& ex persona ihesu nu in dixerit
Reliqui domu meam. Dimisi hereditate
meam fra & multi hereditas mea ipsi
spelunca hyene. Deserta inde erit
domus & complu illud qd ante ful
gebat angustys oculis cu probrum q.
qsitatore xpm qui dixit. & hereditatem
prope gestieus occidit sedens. Dico
aute vobis. non me videbitis amodo
donec dicatis benedictus qui venit in
nomine dni. ad iherlm loquit & ad ppli
ndeoz. Versiculu aute istu quo & pue
li atq lactentes in ingressu iherlm
dni saluatoz usi sut qui dixerut
Benedictus qui venit & nomine dni osanna
in excelsis. subsit de centesimo de
cimo psalmo. qm manifeste de aduen
tu dni septus e. Et quid dicat vide hoc
intelligi. Nisi primum ejecitis & con
fessi fuerimus. qm ee me de quo
ppheze cecinerut filii ozpotentis pris.
mea fiducia non videbitis. Videbit inde
dnm sibi ips prie. confiteant iudei
qm iacent & nomen dni nri ihesu & xpi
qui conspiracut Quo vñ Iudei epi

Obsecro apli & euangelista filium ze
bedei si arabi unigo e electus a do
mino atq inter octos magis dilectus. q eadem
simul piscatus magni & tubes. eleganter
simul fluenta de ipo sacro dnica pec
tozis fonte potauit. & quasi unus
de paradisi fluuiis ubi dei gremium &
toto orbe terrarum diffudit. Quamuis &
loco xpi. xpo subeunte successit. Du
susceptus mireq magistri discipulus
pater post xpm alter. quodammodo delicie
& filius. Huic dn euangelium xpi &
ecclesiam ppetuet. a domitiano relegatus
in patmos insula mediterranei fugatus
ubi eadem apocalipsim scripsit. Interfecto
aute a senatu domitiano epla iam
lutius. recessit epatum. ubique obiecti
eam verissimas veritatis efflagitatis
ambrosie epis euangelium nouissimus
edidit. Cuius quide inter alios virtutis
magnitudo stupozosa & fuit. Ad summum

ny amen silvestres frondiū sm̄ſus · littoreaq; ſpa ny ḡēnis: Ite ḡēmeo fragnlia ny ꝑam r̄ſoēnit naturetny Vdnā ꝙ ꝓcpo tpli ſiſtitnut: Tac Dimiū nmens torp̄ r̄meſite nā reprnnt: Bibens letifeā hnuſtrnm no ſolū crucifit ꝓthy: ſed eode ꝑſeto ꝑcnlo · ny bite reprnnt ſtnti

Tic aut anno · lxvij · post passionē dn̄i ſalnatoz̄ ſub traiano ꝓncipe longe ne betristatis ſenio feſſus · tū dcm̄ trnſmigrationis ſue nnine ſibi ſe tnret nigſſe ferrnt effodē ſibi ſe pulchrū: atq; nde baleditēs fribus fed eōne bnēs tnmultū nitroiſt. Frende ny eo tnnq; ny linlo r̄gmenit Vnde accidit · nt qndā eū bne aſſentnet noztnū ny ſepulchro · ꝙ dormē tē nec̄ ḡtendit · maxiē ꝑ eo ꝙ illuc terra ſenſim ab ymo ſtatnmeb̄ ad ſnp̄fiē ſepulchn cōſcendit · ꝛ q̄ſi flatu q̄eſcentis dcorſū ad ſnpra pulnis ebullnit Ite de hyſtoria eccleſiaſtica relatū de eodem aplo & ewangelista libro tēe / capto xviij.

Vdi fabulam · nō fabulam ſed rem ḡſtam de ioſe aplo & memoz̄ omy tradeam Dū post tyrnm obitū de patmo nſula epheſū r̄dnet rogtib; & cā vicinas illustre q̄nitas: quo nel ecclas fundaret · ny q̄bus nō erat locus · nel ny q̄bus erāt ſacdotibus ac nistris nstrneret · ſedny ꝙ ei de nnoq; ḡnis ſcis nditaſſ Dū go venisſ ad q̄dam vicū haut longe poſitū: oīnbus ecclastic ſolepnit ad nupletis · vidit nnene q̄dam validū corpe & vultu ele ḡnte · ꝙ & ceteris ntrem nimis · Respicies ꝙ ad epm̄ q̄ nup fuit ordinatus · hūc mgt tibi ſnmo ſtudio cōmēdo · ſub testimoio xpi & totius ecclē · Tunc ille ſuſcipiens omnem ſe ad sibitnrū ſicut ꝓpe bat · diligētia pollicet · Sed ny atq; utrū eadem ſepnus r̄petēs. nnene q̄ mendabat attentius ꝛ ꝙ ſece epheſit rēdit · Tnm nō ꝑſbi · ny domū ſnā rdoleſcentē ſuſcipit · q̄ē datū · ꝛ cū oīa diligēcia custodit · ampleclt̄ fouet: ad ultimū ecclā bptiſmi gram̄ tradit · Post hec tanq̄ lid crnſdēs ḡre · qui fuerat q̄ondā paulo indulgentior · nnene hīe cept Sed ille ubi ny matnum libertate po ſitus ē · cōtinuo ꝙ coepnos q̄bus luxus ē ꝛ desidia coꝑt ē · ad luxuria ꝛ cozrupte vite mōdē trnnsire ꝑdoc̄ tēt primo q̄dē q̄nnioz illecebris decipit̄: nide nocturnus ei fnit ſocū ſdi ꝓtectōr̄ q̄ ſistit̄ · post hec iam ad maioza flagitia ꝓtrahit · Inter ſensi nnenis formabat · ꝛ nstituebat ad sceleraꝛ q̄ nec̄ ater ignis ſicut equus ny ferocis ꝛ validus dnc̄ntis mozsibus obfirmatis · r̄ēti nens lucem̄ delnq̄ēb̄ · nroze cō cepto rapido cursu tonis fertur ny preceps · ita ſuccedentibus sibi malis ut desp̄atōnē ꝙ adeo sibi ꝓſtite saluā accept · Dedignatē ita de pnis ſce leribus cogitare ḡmndiaq; molit · ꝛ ex integro ꝑdictam ſe trabēs · nulli mſeioz ee mſlagtis ꝙatit̄ · Deniq; illos ipos q̄ ꝓns magr̄ emnnit fuerat · discipulos facit ꝛ latronū ex hys tnnnā · q̄bus ꝑ dnc̄ ꝓpe ceps violentꝰ ꝑſſ mstitnit: ꝛ cū oīm crudelitate ḡnssat · Ven̄ tpe elapso · cū rei ita ꝓpositis vtilitas nitat mittit ad illā nrbē ioh̄es ꝛ cū cete quoz ḡra venit ad dnasset · aggt̄ mgt o epe depositū reputa · q̄d tibi ego plane ꝛ xp̄o q̄mendnnny: cū teste q̄ta · regis · ac ille obstin pnit · p̄mo petnus pntus n ſcire posse · q̄ta no accepat: ꝙ ꝛ cum sic ſidebat no posse fallē iohem · nt q̄ no dedit ḡre hebat ꝛ stupēs · Dnc iohēs ḡnte bidē: nnene nng illa repeto a te ꝛ animā frīs · Tnc ſnnt ſuſpnūs ſenioz ꝛ mg lucmas ꝛſolnt

ille aut mortuus ē. Uno magt nel̄ gl̄i
morte. Deo aut mortuus ē. q̄ pessimo
& flagiciosus euasit. ad ultimū etiam
latronum̄ oppressus ē. Deinde nūc nō
tem̄ q̄ edit ēt multa latronū magnu
occupauit: Quibus auditis apl̄s neste
grimo q̄a erat indutus scidit. & ēt ipē
ti genitu ferens capud suū. bonū
te mihi custodē filiis nāt̄ relinq̄. & iā nu
mūt eq̄nus puer. & duxit uiuēs. Et
q̄ festi ab alla etiā ascendēs: conatus
q̄ebat. Cuius p̄ncipes ad bonū tene
bat. ab his latronibus qui custodias
obseruabat. Sed ille neq̄ effugere
neq̄ p̄sus ipse defendere audēs. ipē
ti tū uoce q̄clamabat: q̄ ad hoc ap̄m
hem̄ addūcat in p̄hapē huius. Qui
tū hemisset armatus: emisit equito
hoc apl̄o. pudore actus in fugā uertit.
Ille equo p̄gēs admisso. ipē sim̄ ipē
fugit tūc. etiā etatē ablati simula
tionis. Q̄ fugis o fili p̄ceptū tuū:
quid fugis inermē senem: nō ser
moli tuū. habes adhuc spē uite
Ego xp̄o rōnem reddam q̄ te. certe
& mortē libenter suscipiā. sic dns nr̄
cepit p nobis & q̄ tua tibi dabo uitā
meā. Dicta tua & tuā fidē nuncio. q̄ xp̄s
me misit. At ille audiēs ipē stetit
ac subito dimisit in terrā. post hoc
arma q̄erit. Tū deinde tremefactus
flebat amarissime: & accedēs ad
genua genua q̄ nouit. gemitibus
& singultibus quib̄ potuit satisfa
ciēs & liberrimus latronis suas
fontib̄ ut̄q̄ baptizabat. osculatusq̄
solū dextram suā. Apl̄s nō minus
mundi sacramēto se ei a salutare
impetratum̄ bonam̄ polliceōs. sil̄
q̄ genibus eius q̄ nolutus. atq̄ ipē
dextram suā dedit. consolatoq̄ebat.
tūc ēt q̄ntus q̄ntus penitentiā deo salua.
ad etiam inuitat. & indesinētes p
eo orōnes effundēs. & ēt ipo pter
dnēs crebri remissa indulgentia
deo q̄ ei polliceri audebat. Sed & q̄ns sermonē cōse

lacrimabus nichil q̄ ibi ēt nubē
effēs & exterritos eius animos mi
tigabat: nec prius abstitit q̄ eū i oīb⁹
emendatū etiā etatē p̄fecit. Plenus
q̄ hoc magna exemplo penitētie
& dormitū mgēs none tyrannidis:
atq̄ mirabilia quedam & typhea bis
blis in eo resurrexionis ostendens

In natali sc̄a Johis ewañ lectio iohēn

I Nillo. Dixit ihs petro sequere me
Conuersus petrus uidit illū dilectū
q̄ diligebat ihs sequētē. q̄ in ce
nabat in cena sup pectus eius:
& dixit. dne q̄nis ē q̄ tradet te & hec

Lectio sc̄i euangelij Qc̄ venerā
q̄ recitat ē fr̄es karissimi beat̄ p̄bri
tanto a nob⁹ minor de eius laude
inuentione debet q̄ singula
uerba pensari: q̄nto magnus q̄ fr
pme dilectus dne tam i dilectū. Hinc
dat eni nobis ihs simul & euangelistā
& apl̄s ihs p̄mulgū amoris p̄cipuū:
quo certis amplius meruit honorari
a dño. q̄ uidebat testimoniū ei⁹ ewāgelice
descriptis. quid beatitudine diuina subnixū.
nullus fidelium dubitare q̄ nutritum:
q̄ uidebat placidum suū creatorē absq̄
lucrone. q̄ a dño speciale sibi hoc tantū
precipit. Sed ut p̄fatū hominē plu
ribus uideamus: libet singula
p̄cipue attendere. Apparuit dns post
& surrexionē discipulis septē. inter
q̄os erat petrus & iohēs frequē
ter p̄sentia. Nocte laborātibus ēt
steriles in littore copiosa retia eorū
p̄scium multitudine implent. Ipse
q̄ ingressus ad terram mutauit ad
primordia. & nec p̄decessū trino petri
ui se amauerit uterq̄ agnouit: ne trino
amore q̄siret. q̄ & ei mandauit ut oues
pascendas suas quisitas de mū
do q̄ ipe eadē omnia ad amorē fidelium
tum pastorali usq̄ ad martyriū ex
ercet pecturus. ultimauit dicens
Amen amen dico tibi. cū ēs minor
cingebas te: & ambulabas ubi uole

q̄ re

q̄ Cap.

bas ſ cū aūt ſenueris extendes manus
tuas · t alius te cinget · t ducet quo
tu non vis · Hoc aūt dixit ſignificans
quē clarificaturus eēt mortē · t cū hoc
dixiſſet dicit ei · Sequere me · Petrus
autē conuersus vidit illū discipulū quē
diligebat ihūs sequentē · qui & recubuit
in cena sup pectus ei⁹ · t dixit · Dne
quis est qui tradet te · Hunc ergo
cū vidisset petrus dicit ihū · Dne hic
aūt quid · Dicit illi ihūs · Sic eum
volo manere donec veniam · quid ad te ·
Tu me sequere · Exiit ergo sermo iste
inter fratres · quia discipulus ille non
moritur · Et non dixit ihūs ei · quia non
moritur · sed · Sic eum volo manere
donec veniam · quid ad te · Hic est
discipulus ille qui testimoniū perhibet
de his · t scripsit hec · t scimus quia
verum est testimonium eius · Sunt
autem & alia multa que fecit ihūs
que si scribantur per singula nec ipsum
arbitror mundum capere posse eos qui
scribendi sunt libros · Amen ·

Explicit

Incipit passio sancti Andree apostoli

Factum est autem cum venisset
andreas in achaiam · videns simulacra
que fiebant in ea · non ferens ruinam
eorum · cepit docere eos · dicens ·
Multum oportet vos fratres mei
abominari idola · que non sunt dei
sed demonia · ut per ea que videtis
ad cognitionem veri dei ascendatis ·
Et cum hec et his similia diceret
populo · quidam proconsul nomine
egeas · audiens hec · ingressus est
ad eum · et ait · Tu es qui destruis
templa · et persuades hominibus
non colere deos · Respondit andreas
et dixit · Non destruo templa · sed
animas hominum · ut non pereant
errore idolatrie · Ait egeas · Quid
docet christus tuus · ut credamus
in eum · Respondit andreas · Ut
auferat a vobis simulacra · et
sacrificia demonum · et offeratis
deo viventi · Ait egeas · Si hoc
docet · non credimus in eum ·
Respondit andreas · Si non credis
mihi · qui sum servus eius · quomodo
credis ei · Ait egeas · Quia ipse
per se ostendit se deum esse ·
Respondit andreas · Si ipse per se
ostendit se deum esse · quare
tu per te non ostendis · Ait egeas ·
Quia non habeo potestatem · Respondit
andreas · Si non habes potestatem ·
quomodo ergo tu potes dicere
quia ipse per se ostendit se deum
esse

atq; alcius cetis sacre scripture pagis.
archanas dñe manifestatis ee g̃ ps̃ens
Dñs cū in petrore ihū st̃ omes thē
sauri sapie & ſe abscondit. nec ito
sup̃ pectus eius r̃eubuit. g̃ minor
cetis sapie & ſe singulans. mmunere
donat. Cetos quippe euāgistas nom
mus plurī de mimicis nr̃i salua
toris. penacea de dñice latoris:
tosses aūt ꝓnta de hūanis scribes
actib; pcons se expōnedis dñe ne
gdidit archāns. pleū. mfinitam
qnātā de petrore ihū fluenta doctrie
celestis quenobis ructuat hauserit
sequit. Hinc aūt cū vidisset petrus
dicat ihū dñe: hic aūt quid? Quia
sebis petrus mdicat ꝑ passionē
crucis clarificaturi ee deū: voluit
eūd de fr̃e & discipulo cognoscere.
qui eet ip̃e morte ꝓpria trūfitus
ad patrē. Dicit ei ihs. Sic eū volo
manē donec veniā. Quid ad te?
Tu me seqũre. Plan nich eū ꝑ passis
aūrpvolo ifirmari: sed absq; violēta
ꝓsecutoris diem exspectare nomisi
quā: qui ip̃e hēnēs eū t̃ ecte hēitu
dñis mansione r̃ceput. Et quid
hoc ad te. Tu tū patribus r̃nas sb̃
ecudo. mea te vestigia sequi debere
memeto. Et quidē hinc dñs r̃sponē
fr̃es tuē tpis ita r̃rectibat: quasi
tosses nullī eet moriturus. Qd nō ee
ita intelligedū ip̃e tosses ānonere
curauit: qui eū pmisisse exisse s̃mo
nē ista nūt fr̃es. ꝑ discipls ille nō
moriē. solere & adiecit atq; ait. Et
nō dixit ei ihs nō moriē. ß sic eū
volo manē donec veniā. quid ad te
Nō g̃ pntandū ꝑ discipls ille nō
sit mortuus in carne. ꝑ nec dñs
hoc de illo futūm ee pdixit. & psal
mista ait. quis ē hō qui hinit & nō
videbit mortē: ß ita pcons intelli
gendū q; cetis xp̃i discipls ꝑ pas
sionē ifiatis ip̃e in pace eccie ad
mitū hoc ānūs exspectāt. Et hoc:
qd aūt dñs. Sic eū volo manere
donec veniā. nō ꝑ nō & ꝑ multos
antea habuerē ꝓ dño pessimus ꝑsecu
tor tollēmerit. ß ꝑ vltimū ꝑsecu
tionū finierit. ut potē cētis xp̃i ꝑ
aspram qua regebat tā longe latēq;
fundatis. & nunc & ī actibus aplōr cū
cetis aplis flagellatus ne mutuq;
qui ibant gaudentes a conspectu cilij
qui dignus habiti st̃ ꝓ nōie ihu ecu
iniuriam pati. Et a domitiano
tessare mfernētis olei dolium missi
ut in ecclesiam narrat hystoria: ex
quo tū dñs se ꝓtegente grā. trium
mitrarū exierit. g̃ fuit a corrup
cipē cū nullis extraneus. Nec
multo post ab eodē principe. ꝑ tot
insuperabile euangelizandi ifitū ā
in pathmos insulam exilio relegat
ubi hūano lus destitutus solacō. dñice
tū visionū & allocutionū meruit
crebrā ifolacone relenari. Denuq;
ibidē apocalipsim quā ei dñs & sal
uator eccie p̃uit nec fuit reuelauit.
aliam sua ifcripsit. Unde ifert ꝓ
missionem sic manēdi donec veniat
dñs nō co ꝑtinie q; sui labore cū mūdo
victus ī mundo. sed illo potius q;
sine dolore passionis trūfitus eet
e mundo. Dicat cui ī primo libē me
minisse. cū longo ifirmus senio staret
minime diem ī ressus sui. quo cetus
discipls suis. post multa celebratā
cōmū ait missaro celebrationē ultī
cus valefecat. Deinde descendens
in defossū sepultē sue locū. sibi orōe
ꝓpositus ē ad patres suos: tū liber
a dolore mortis q; a corrupcōe cōmu
nemur alicuius. Atq; ita ꝓpletū est
beredicta salvatoris sentētia. ꝑ sic
eū volui manē donec veniā. quid
Possimus aūt mistice in his q;
petro & iohī a dño ꝓdita atq; in eis
sūt gesta. duas eccie lucis quib;
in puti ecclesiam. actiuā. s. & ī ctēpli
tuā designatis accipe. Quarto
actiua q̃s ꝓlo dei hūanitatis est

Ad cōtemplatiuā nō ꝑuenit & in hoc
sublimiores quiq; post ꝑfectōnē pre-
ceptis aspirauit · Actiua quippe vita
ē studiosis xpi famulis ministrasse
laboribus: & primus quidē septē mar-
tirū ab hoc seculo se custodiue mētē
manū · lingua · atq; membra corpis ab voleta
omī malignanūcto culpe tēptamīs
gratie · ns dīns ꝑetrus subiungit ser-
monis · Deinde etiaz primū nativitatibus
mē huius ordīe · esurientia abū · potū
sitientia · alienati nesciū ministrando ·
egenos blandos q; ī domū · recipiendo ·
infirmū visitando · mortuū sepeli-
endo · erripiendo ropem de manu fo-
rentis eius · egenū & pauperem arm
pientibus eū · sic & erātī bonum vē
tatis ostendendo · ac ceteris se se mā- sepelit
suetudo fiūc dilectionis obsequio ·
usq; ad mortē p̄ ministrando
Contemplatiua aūt vita ē · cui
longe quis bone actionis exercitio
docilis · diutine orōnis dulcedīe
instructus · crebra lacrimarū ꝓfectōe
assuefactus · & cūctis mundi negotiis na-
uare · & in sola dilectōe dei mentis
intendē didicit · gaudiū quippe ꝑpetue
beatitudinis · q̄ in finē p̄ceptis est.
vita etiaz in puris cepit residenter
desiderando ꝓgredi · & aliqū etiaz quā
mortalibus fas ē excessu mētis spe-
culando sublimit · Hec aūt vita di-
nine speculatōis illos maxīe rapit
qui post longa monastice rudimēta
virtutis secreti ab hominū degere mōrit.
& labōriosum ad celestia meditandū
animū habent · quo a terrenis sepiti tu-
multibus Nam & actiua vita nō sol
in exemplo mōstrat · ꝑ & eadē ut dicit
ꝓlō dei genitalē imitatōe dilectōe ꝓmit
Et quidem in utriusq; apli & petri
vidēs & audiens · quamvis me hoīes po
situm ꝑ excellentis culmine gradus · esse
in utriusq; sacra fuisse ꝑfon · Attamē
vna vita & petri · alia designat ꝑ-
sonarum · Ioh. & ego eam · q̄ aut petro dīns ex
tendēs manus tuas & alius te cīget
& ducet quo tu nō vis: ꝑ hoc exp

mut actiue ministrationis: que tēptationū
solet ignē ꝓbari · Unde alibi dicit
apīus · Uti qui ꝑsecutionē patit
que mistica · Cui vōe subiungit qui
dicit · Diligere me · q. mimi ri mi
emus de petri hoc · xps passus ē ꝓ
nobis · nobis relinquēs exemplū ut
sequamī vestigia eius · Dūs aūt dicit
de robe · sic eā volo manē donec ve
nio · stimit q̄ tēplatiue vita usq; ī finē manet:
que nō p̄ mortē finienda ut actiua ·
& qz mortē ē ꝑfectus dīno venientē
ꝓcipiendo · Actiuus naz labor cū mor
te defecit · meritū aūt post mortē ac
ceptus etiaz · & mus cui ī illa vita
panē ē manducare dat: ubi nec ē sitire:
& mus aquā sitienti ubi nec sitire:
Dūs mortuis: ubi tūc vivere est:
Dūs terrā mūe opa exercet: ubi mul
miser mentē · Actiuus q̄ ibi labo-
mullus · & solus ptīt actiuus ꝑtus
manet fructus Speculatiua
aūt felicitas que hic inchoatur · illic
sine fine ꝑficit: qui & sine ozōnū
& prius dat p̄mia · nō p̄ speculū in
enigmate sicut nūc · & facie ad faciē
videbit · Unde nec de ea sub typo dis
cipli quē diligebat · q̄ p̄ sup pectus
suū recubuit dicebat · Ante ihs · Dic ei
bolo manē donec veniō · Ac si apte di
cat · Volo gustū speculatiue suauitat
qua ingerere in cōis meis diligo · spīa
libus & precedūc relatoz meatoz · inebriat
abūbertate domus mee · sit ut labo-
riose vite actiuus letis gradibus finire ·
& p̄ mortē sublimius me appetere atq;
in mee ipsius manifestatiōe illos ꝓducere
ꝑfici · Sequit · Dicit ei discipulus ille
qui testimoniū ꝓhibz dehis & scripsit
hec: & scimus q̄ nō ē testimoniū eius
Iam manifeste sunt ꝑsona btūs iohēs
designat ex officio: quā designare vo
luit ex notabili illo aūt pterierunt
ut credat ꝓdicit: qui testimoniū ꝓ
hibz dehis & scripsit hec · Prohibuit dīne
testimoniū verbo dei ꝓdicando · prohibut
scribendo · prohibuit denuo credē que
scripserat docendo · prohibet etiaz nūc dū
qd scripsit etiaz legendū prudendo Si

qnā

qmdem a tpe dñice passionis resurrexionis & ascensionis ny celi usq; ad gloriosa domitiani principis tpa q̄ anos circer. lxx. q̄ quis absq; illo scribendi aminiculo verbū dei pdicabat. Ad ubi a domitiano qui sedis pq̄ neronē xpiana cepo psecutor extitit exilio missus est: nr̄ripetes t ecclie hēbat. quasi idesti tuta pastore omnia lupi. marchion cherinthy & hebion ceteriq; antecepti q̄ m xp̄m fuisse aīe mariā negabāt. simplicitatē fidei euāgelice p̄uersa maculauere doctrina. Sed dñs ipe pp̄ dissensionem domitiani & mittēte pro p̄cipe uerna reduxit epl̄m. q̄ multis ē ab omnib⁹ penitus ignor epis & multarū ecclīarū regionibus. de q̄rta p̄ dñicate xp̄i altius fides mouē: eo q̄ ny trū ecclīe septis mansi fidelis martir & lucerna huanitatis eius ac deifice q̄ne q̄ hoc gessit sufficeres sibi uidebat. hec testimonia. Ad se ille no aliter frugi respondit: nisi ny deū uerissimū omnes q̄ne dñm p̄fiteri. ut ipe dixit scribe possit Et hoc patrato: mysterioꝝ t euāgelior ac spūs sci gra debriatꝰ. omnes hereticorū tenebras p̄fectā subito hilarit⁹ lucē dissipauit. Ny p̄cipio mundus erat ny & verbū erat apud deū & deus erat ny Omnia p̄ ipm facta sunt & sine ipo factum est nichil. totū sui chaos tumultu facies. dñm nr̄m ihm xp̄m sicut nemo homines hē q̄ homo q̄dā fuit. ita nemo deū hē q̄ ante secula deus pr̄e & ante secula natū. ve ei pr̄e & ei spūi sco ss q̄nes clarissima asserere pdocuit. ymo oēs dñice dilate & ne dñicate. quātū alteri mortalium nulli licuit arrogantia ignorant. Et hoc uirginis p̄nuncupū uoce signabat: ut ad sanctā unda uerbi ineffabiliter sacramenta. ut ex rupto ipe nō solum corde. sed & corpe p̄dēt. De cuius doctore ueritate. qua sit uenia ambigendū. ipe ny cucurrit unde: qui ei duxisse. hic est discipl⁹ qui testimoniū p̄hibet de his & scripsit hec. & uimus subiecte uerū. Et scimus q̄ uerax est testimoniū eius. Quia ipe & nos ut ueris fidelibus qui scimus uny ei testimoniū eius tuemur q̄ omnia

nra fide intelligendo. ura operatione ex credo que docuit. ad dona sempiterna que p̄misit p̄uenire: p dñm nr̄m ihm xp̄m. qui unit & regnat cū p̄re & spū tate ss̄ sci. p omnia secula seculorum amen

Ecclesiasticus quo tenditur. Sanctus uir quo p̄sibat linor. Senectus epi mundi & scatur. de immaculata hereditate hodie patefacta ī mutatis. Ad dñi tpalis regni cumulū augustas: cum reges ecclīe uolitur cetigide. Ducit aut chronicꝰ. Lucebat deo magt bidēs q̄ illusus ē a magis misit ny bethleē & occidit omnes pueros qui erāt ny ea & ny omnibus finibus eius. Videns q̄ illusus ē a magis dolet impietas se ee illusit. Deludens se crudelitas furit fremit dolositate se deceptū & ny se finus uniuersa collidit. Herodes stridet caudes upe & lacerat quicq; te tetendit. Hinc inquietat quid ysidorꝰ enigmat. de fide pfidie summit anima. terrenus querit furore. q̄ natū celitꝰ nō credit. Ad sinu nr̄m multū cogit castrō. inter liberā arte pectoris oppugnat. ī teneros liberibus ferrū durit. hac finditur cuiq; stigmaꝝ. dat aut merete sentire q̄ uitam. tenebris ingerit meritis lucē. Dic quis magi⁹ malis ministerio doli. ne artifex. inuentor sceleris. q̄ pectoris mutet. pectoris p̄do. inimicus innocentie. hostis ne. malis omnib⁹ simus peior. pessimus sibi: q̄ xp̄s nō ut euadet. ꝯ ne uidet. ruinā fugit. Ny natat tendes caudit ab recto. celit pulsus: uterit p̄fudit. Ny se uidit: cū uidet ny deū. Hec occidit qui huic consulit occidē: q̄ cupe nō p̄t. p̄dicamen sibi occasione uite. crudelitas finē. Dānum lucro q̄ ceci ss. o q̄ p̄spero gessimus. O q̄ p̄dit gressū. qui ingressū capiat Herodes obsidet tirannus regni ip̄pugnat celeste. Terrenus rhianus. uerum ī dñm. ipsum q̄ p̄cipue cum ip̄e tritus sectat. Audierat natū regē destinatꝰ ad seclus ad practū ꝑpetuꝰ ad ꝛmuꝰ.

Causas innocencie no requirit · nus ab
negat · q̄ fundit ꝓsas q̄ nephs sq̄
Cum nequitia t sodalis · cu odiosa t
asumas · nugnatus t sp annui · Qui
cedibus vult · qui se munit saluie
qui crudelitatib⁹ fruit · cui de timoꝛe
stat totu de amoꝛe nichil constat ·
Herodes tuc ceteꝛus sit xp̄us q̄ludys
querit · inestigat cruoꝛe · crudelita
te rimatur · Quacuq̄ soꝛte tumb⁹ nec
sit ny auctoꝛe · Q̄unt innocentes · voles
deperie innocentia q̄ innocentis causay · fecit
nocentu cruey · nuny nati natiu
vtit ꝑpena · auctoris ortu · oꝛtu
mandit · ostasit · negotu salutaꝛis ·
salua doꝛo nubz ce Disceruie · Quoꝛ
lingua tacuit · oculi nichil viderut · ul
audierut aures · manus nichil fe
cerut · Et quibus actus nullus est
vide culpe · morte sup̄serut : qui vnie
nescierut · quibus apud hebreos solu
q̄ nulli st hoc fuit crime · Quid xp̄s
fuerit ꝓphetis q̄ sanctis secretoꝛ · cognitu
conu nidere · mentu ꝓscrutatoꝛ · q̄ie
deserut quos sciebat q̄rendos ce
ꝓter se · ꝓt se nouit occidendos Herody
re t rex celestis q̄uare neglexerit
milites innocentie pie · coercuerit sibi
quare contep̄serit ecclesiu · Quare cruu
delis suus deputatis exanimas sic
reliquit : ut rege solit quesitis hostib⁹
totu q̄ssaetum · t mulcte · fides xp̄s
no desperit suos milites · ꝑ q̄ncit ·
quibus dedit nu triumphie q̄a vnie :
quos fecit aspe sine gl̄ie · vulneꝛa
quos donauit coronis nutep̄ membꝛis
quos voluit vtutibus nuq̄ ꝑdere :
ante celi possidy t̄ra · ꝑmisit gl̄o
xp̄s suos milites no amisit · ꝛepit
suis actes no rhq̄ · Beati q̄ laboꝛes
ny requiem · ny ꝛfrigerut dolꝛes · me
zoꝛes ny grudiu q̄muneruut · Beti
quos natos mactio videmy ce non
secio : vnuit vnuit q̄z vę vnuit · qui
ꝓ xp̄o melius occidi · Beti ventres
q̄ nō poꝛtauerut tales · Beti vbꝛa
q̄ se talibz nō fuderut · Bete lactue
q̄ ꝓ talibus fuse · fletib⁹ q̄ gemiz

baptismatis contulerut · Nam dum
modo dono vno t lacticis suos milites
suo signe baptizant · ny martyꝛo
filiozu mutiones passe sut · Nam
gladius filiozu ꝓtinuisses medios
ad mediu cordis deuenit · t mire est
ut sit ꝓmus ense ꝑcussoꝛes q̄ fuerit so
cie passionis · Arridebat ꝓmissus
occisoꝛi · gladio ad vulnerandu ꝛfunden
te : nutricis loco attendebat lancee
ꝓcussoris hoꝛtoꝛe : nesciu suis ceus
moꝛtis grandebat · Infans filius
omicy hoticu no hostē ꝛspiat sed
parcentu · Matres tulerut q̄ꝑ t au
goꝛis exitus t doloꝛis · t no no ca
pebut mꝛtis grudio · mꝛtiu lac
mas que fuderut · Hoc loco attē
dat auditoꝛ · attendat t intelligat
mꝛtiu no gstie ꝓ mitiu · sed ne
mie ꝓ grauy · Iny ꝓmissis que voluit⁹
q̄ adimit · nisi ꝓmisit fuit ꝓpa
natura · De mꝛtio q̄ de mg tuy
deo · nichil nobis · vnde dyabo
coꝛpus trade · q̄ crue viscera · toꝛ
mentu expedit · lassie toꝛtoꝛe · ca
pe de mina q̄liy · de moꝛte ciu
noy vtutis q̄ndue si munerus e
Diuiu · Sermo bti Iohis epi de
dignitate nouus innocentiu

Dnb infinitibus sermo · scis
laudibus xp̄i ny gloꝛiu dei
Nunq̄ hoie ꝓpinit innocentes · fiunt
diserti laude qui fuerit mutus
mone · Offerut duo ꝓmicias lingue
nouos oꝛis immolant fructus · ubeꝛo
ꝓcipia libant · Infirmia enim que
ꝓ etate loqui no potuit · gloꝛiam dei
tu grudio resonabat · gloꝛiu lau
dare xp̄m · qui loqui no nouerut
fiut ꝓ ti laude · qui fuerit ꝓ ti
simone · Quidut laudibz dnm · suf
gys q̄ditut xp̄m · Fiunt mutescu
ꝓmisit mugno diserti · docti sine
doctoꝛe · pti sine eruditoꝛe · q̄ nos
cunt xp̄m ꝓdicaut dnm · non quem
ꝓphetia ysaias dtuerut · sed que
dimittis innocentibus insumbat

Cessant cū hūana cū timebit dīna
p hūana ipa pdesse nō poterūt.
nisi dīno solacio sublenet. Necesse
ē cū arena succūbē cū celestia p-
dicāt. vūlia silere cū vtutes loquūt
Ergit̄ itaq; mfantū etas laudē
que delictoz nō nouāt carnē. dig-
nus a dignis laudat. ⁊ innocens
innocētū causā pdicat. Atq; mīt eū
a xpō ⁊ reddūt gsequūt ⁊ referūt
Duo cū tpe ⁊ qui dedāt recepit. ⁊
qui accepat reddit. Duo mgr tpe
sua xpō reddūt. dū eius laudes illi
ab infantibus referūt. Ad primū
de laude infantū. quid delicten-
tū laudē ꝓferūt. quoz laudē meme
nim possumus. nisi eos ipos q laudi
merūt nouimus? qui sūt vbi sunt:
quā laudē vtulerūt quero. qui lo-
qui nō nouerāt? Nec eū etas ꝑ
potāt nosse qd' sua nō dedāt. aut
celebrari a talibus potuit. qd' in
statuo denegabat. Dicūt manus
duo laudes. trucidati ab herode. lac-
tentes loquūt sagūe. qd' lingua nō
possūt passione tenuūt. qd' sinoue
nō nouūt. Otasi pdicāt qd' linui nō
potuūt. Nec nouūt qd' dicāt. ut i
nocēs sagūis. aut deo ferāt laus
des. aut suas indicāt passiones.
vt abel sagūe clamauit ad celū. aut
occisoz cāe ab altāi sorte fēnt ad dēi
tēstāt martyrū laudem: quib;
negauit nā sermonē. licuit sagūe
tēmuāe: quib; nutrīe nō licebat
voce. licuit sagūe loqui. quibus
lingua nō licuit. Ihūsāt cū domīo
colloquia. quibus hūanū negatū
sūt verba. ⁊ cū occisis innocētib;
istis. impleti sūt ꝓphie vbi dicit
Vox i rama audita ē fletus et
plorat⁹ rachelis fletis filios
suos: ⁊ nolūt ꝗsolāi qr nō sūt:
Rachelē ꝓme ecce ē ꝑsona ancille
qui ubimat: nō qui alind ꝑ veritē
defendāt. ⁊ duo ex illa diuersa
gsp̄io fletus ⁊ gsolacius stemptus
Di' cū flent. cur ꝗsolāi ꝗtēpsit:
aut si ꝗsolāi gtēpsit cur flent: Si
quo ꝓpetit ꝗsolāi nolisse. cui ꝓpe-
tit flesse. aut flere nō debūt. ⁊
ꝗsolāi gtēpsit. aut ꝗsolāi debūt:
que flere nō potuit. cū manifestū
sit fletus ꝗsolacione tergi. Vel ite
cur indigūt flere. que nō indigūt
gsolacione ꝗmoue. ⁊ ⁊ nolūt. iust
sūpta consolāi qr nō sūt. ⁊ dū nō
sūt ꝗsolāi qr sūt. idcirco si nolūt
ꝗsolāi qr sūt. quo nolūt flere
quasi illos que nō sūt: ⁊ sed ut
ꝗpendio nā dīnitatū causa ꝓdāt
ꝗdico a mīe defletur. sed spe glie
cōsolacō hūanā ōtēpnūt. ⁊ pie
tatis affec in fletibus dilatur
⁊ occisoz gla repudiū ꝗsolacōi
indicat. ⁊ pugnat enī mīe affec
⁊ fides. ⁊ hūanitas cū deuocione
ꝑcūt. plangit affec. sed fides
exultat. Defl̄et hūanitas. sed
deuocio consolat. Licuit enī
mīi hūanitus flē. cui nō licuit
ꝗsolacōe hūanitus indige. Ideo
⁊ dūs xp̄s in lazaro flēuit. nec
tū ipe qr cui ip̄i cōsolacōe indigūt.
qr hoīs fuit. ꝗ flēuit. cū manifeste de sit
qui lazarū suscitauit. ⁊ ⁊ o
bta lactēcia gla. quibus ꝑ xpō
gregi dedicate martyra. ⁊ ꝓ-
pūpūt tpe vno nativitate ⁊ uoz
te. ingressu ⁊ exitu. p̄incipiū ⁊
occasū. ut ꝑis posse tpe vno ut
dei ⁊tinge. ⁊ mlsceudo ingredi
mūdū. ⁊ dedicāe martio celū
ꝑbuit nonos ēcēt. xp̄s. mdes
milites signat: legiones lactēes
victoria ꝑcurta acquisit. ⁊ sūt
ꝑ xpō hēdes. qui ecte fuerūt
cōpulses. sūt mgr infantes fi
dauūe fortes. sue pugne lucides
fecūt vuāe. qui pugnāe nō nocūt

Exstitit hodierne quotes: qui fine aut
etate rubelles ⁊ merita pena illum
gladij segnue quant: et una hora tpali
morte cruciat. nec timuisse illa
mortem nec horruit. Time enim non
potuit quem tunc non nouit. Transiuit
infantes ⁊ infans xps ad celum: offert
nouas xenias pri. primicias fructus
celibz genitor. Oddit fructum fe
cundissima messe. Dat ny semine tanta
celibz vbertate. Exercitus celestis
inauditas. que putauit turbare pos
se gsilium dei. gladij xpi. salutem ne
cessitatis mundi. Sed gtulit ⁊ fructib⁹
multos martyres: Dū infirmitatem gerit
occidit xpm. ⁊ sternat hostis dū nocet:
hostiam tribuit. cū occidit. Immolat
enim eozo gle si amauret. Ez nubes ſt
terrestres pugne. alie celestes vic
torie. In filio xpi moriendo vincit
tradendo surgit. victoziam ꝑ tēm cū
compatit. De innocentibus s. Matth

In illo tpe Angelus dni apparuit ⁊ sopins
ioseph dicens. Surge et accipe puez
et matrem eius et fuge in egyptum et
esto ibi quousq; dicam tibi. futurum
est enim ut herodes querat puez ad
perdendum eum. Uelis ⁊ videbis ꝑlium

Hec mortis ꝑiosa martyrum xpi
innocentum sacra nobis festa
sunt. ⁊ euangelij lao veritatis
hymnus quia tpi oim xpi martyrum
prosa ⁊ mors designata. Quem cum ꝑ
multi occisi sint sunt ⁊ humiliatus ad mil
turpem ꝓcumbit gladium. Et ⁊ misericors
fuit quos. ⁊ effectus ut pusillus. non
possit quia dare ⁊ xpo. Dei bethleem
et ny omnibus finibus eius occisi sunt
Oddit non solum ⁊ videri. vitam cepit
ozigo: sed et ny omnibus eius de cete fi
nibus quacunq; ⁊ orbe diffusa est. ⁊ se
cundum scripturam ⁊ fidozum ꝓmissa
est ozonanda. Quum bum gesti sint
doctrina ⁊ exemplum ⁊ fides meruit. qui
uero nostra. simplices uel ydiotas. si
dei tui non fiebat gsummata fortes eque

demerat. Quod illi quidem occasus sunt
sed xps qui ⁊ rebat ⁊ vincere cupiebat.
mirum. quidem corpa ab impijs posse
primi: ⁊ xpm ⁊ quo ⁊ secundo to sentit
nullatenus eis nel tunicis nel ocijs
posse auferri sed eos vocat ⁊ testat:
⁊ sine bumine duo humine. sine ne
cem duo mortem. Sine humine sit
mortem dum sinit. Quod nyctal
patrimum ihesume. Hoc ny tam male
ex celsis nudata ⁊ plorata ⁊ vulnerata.
manifeste demerat. Luctum sue ecce
quo de iusta membroz suoz nece
gemit. non ut hostes furunt tua
tum ecce. sed usq; absolum supm as
cendere indeis. ⁊ sicut ꝓphetarum
abel. ita ecia sanguine cetez martyz
de tra clamare ad dum. Nisi illud
vi sapietis cito desperet ꝓces pu
pilli. nec lidua si effudat lacrimas
gemitq;. Hinc lacrime lidue ad angu
illa descendit. ⁊ exclamato eius
sup ducebe eas. Angustia eum ascen
dunt usq; ad celum ⁊ dum grandi
tor. non delebit ny illius. Qui michel
plorasse de filios suos. nec bolusse
gsolari. ⁊ non fuit. sifet eius quidem
plorare secum de hor secli ablatione
⁊ non ita velle gsolari: nec ⁊ secli
morte discrimen. rursus ad secli ten
nia secum tollendi ⁊ deiat. ⁊ minimo
non fuit vile ⁊ mortali ⁊ mundi. de cuius
crepus semel enascitur contendi
ad xpm. Michel nam que omia nel
videns dole dicet certum figmentis de
monstrat: cuius ⁊ mirum ut deum vi
de meat ⁊ ingredi. Et vpa ⁊ omnes
ecclesiam. qua pastor bonus ⁊ luce
celo nonagenta nouem ouib⁹ angustiam
ututum. abijt que ⁊ tum. nectunt finis
ꝓponit quietis. ⁊ sic ⁊ portarunt ad
gregem. Querit aute nix bum. quo
michel plorasse dicit ⁊ filios suos. cui
ibus inda ⁊ bethleem tenebat no
de michel. sed de sozde eius hec fuit
ozta cobi ty ⁊ manifestis patet misso

fice
Dñ oportet eum q̄ primas nūtiū hodierna
festivitate beneram. Recte d'omē de bapt̄ epī Dñ
bbi tte signū habet ~

p̄ no tm̄ in bethlehem · vñ etiā i oib⁹
finibus eius p̄ omēs filii tuendati
tribus aūt benyamin̄ que de rachel
orta ē p̄ma fuit tribu iude. Inde
mito tredi dz · q̄ plaga crudelissime
necis non pauc⁹ etiā benyaminee
stupis puēor⁹ immolauit · quos q̄ grecis
rachel elata i excelsū vote plorant.
Potest & aliē intelligi · q̄ rachel nec
bethlehem sepulta ē · sicut tytulus mo
nimēti eius manifestus ostendit testā
ad occidentem tuitatis · ultra hāc
que ducit ebron : q̄ ea q̄ in loco ad
bant · ipā egisse q̄ hīc locutōnis nō
rē dicat · amy corpe & noīe locus ipē
fuerit insignis ~ Qz dñs q̄ nec occi
dēt ab hērode sublatus ē a patribus i egyp
tū · sigt elabs septus malozū ybrita
te suis effugandos sedibus nec eam
exilio damnandos · ubi simil' exemplū
dñi fidelibus · ne dubitēt mbi p̄sequē
tiū ubi oportunū fuit declinare fu
giendo · cū hoc deū ac dñm suū fecisse
meminerit · Signande q̄ qui erant
sub p̄ceptū · cū hos p̄senti fuerit
tumultū ostā fugitiū abiamy · primus
sent q̄ p̄cepit : fugiendo hoīes q̄si
fo in terra · q̄ magis paulo aū mostr
mt stella de celo ~ Dñica prima
Ill'. Emut p̄ post natale dñi
t nūcij ihū nuratēs iedm lucam &
sup ihīm que dicebant de eo Et q̄
Qē origenis de cad laōe
Origenem i hmi ea q̄ de ortu
ihū dei septuz fuit de eo
tuē sancte poēmy singula q̄q
digna ē memoriale · Quobre
miribat & p̄ · sic em̄ appellamy ē
ioseph · q̄ nutricius fuit · miribat
& mater eius sup omibus que dicebā
de eo · que nā ergo fuit · que de p̄mulo
ihū fama diffusa erat : Pastores eiusdē
i regione illa vigilantes & obseruantes
custodias noctis sup gregē suum.
Venit angl's sub p̄senti hora natiuitatis
ihū & stat ad eos · Annūcio vobis gau
dm magnū · ite & invenietis infantē
i uolutū i pānis & positū i p̄sepio
Herodis angl's vbi finierat & repte
multitudo celestis exercitus · laudare
cepit & hūdice deū · Cū hoc pastores
trepidi q̄ spexissent & angl's recessisset
eis · dixerūt ad invicem · Eamus in
bethlehem & videamy sm̄ q̄ dñs ostē
dit nobis · Venerūt & invenerūt p
mulū · Cumy illi q̄ putes que sm̄ fuerant
mirabant sup hoc · Et de symeone scr
bit q̄ responso accepit : & inaudita nec
magna ps sunt · Tenuit eū puerū
in brachijs suis & aut · Nūc dimittis
dñe seruū tuū i pace sedm vbū tuū
Quia viderūt oculi mei salutare tuū
Hastigiū & ut ita dicā culmē sup hoīs
que audiebant de ihū · & p̄ & mater
illius mirabat · Q̄ nec symeon mis
nō eū suffecat ei tenē p̄mulū · & ea
q̄ de semetipo scripta sūt plogui · h̄ in
dixit p̄ illum & anne · Et de q̄b⁹
q̄ssant infante dicēs · Ecce hic po
situs ē in ruinā · & in resurrōnē mul
torū in israhel : & in signū cui dicet
Tua quoq̄ ipius ama p̄trāsibit gla
dius : ut revelent de multis cordib⁹
cogitationes · Quid sibi vult hoc hyt
Ecce iste positus ē in ruinā & resur
rexionē multorū in isrl' · Simt q̄ scrip
t evangelio sedm ioseph septū regni
Jn indicū ego in mundū istū veni · ut
qui no vident videāt · & qui vident cē
fiant · Qui nō ergo in mundū venit ·
ut no videntes de nacōnibus videāt
& qui prius videbāt de isrl' ceci fiant ·
sic venit · in ruinā & in resurrexiōē
multorū in isrl' · Jn aduersū ego sū
natorū · qui prius stetūt corruē
runt · & qui cecidēt surrexerunt
Vñ scr̄ē mēptuō de eo q̄ dñs ē
Ecce positus ē hic · in ruinā & resur
rexionē multorū in isrl' · Est aut
aliud quid intelligendū aduersus
eos · nisi maxīe qui cum dñi doctō
latuit · & hinc inde de scrā testimonio
q̄ no intellexit testimonia conflictus
simplicem ordi deprimit · Sequit cū
Ecce deus legis & p̄phāz videte q̄lis
sit · Ego mst accidā & vivificabo · p
cutiā & sanabo · & nō ē qui eruat de
manu mea · Audiit audā & non
audiit vivificabo · audiit puniam

& audire ꝯpemit, ego sanabo. Istius
modi occasionibus creatorē culpā
manet. Ihc aūt ego me ꝑpter sensū
hunc ego me ficiā & vmificabo ꝑ
trita & sanabo. Opponā eis testi-
moniū euangelij dicitq; ndūm hēticas
Immūabiles quippe hēses sūt q̄ eluā
z ny luctā ꝓpmūt sigꝑtā truculentus
& tantū iudex & crudelis ē ydolor.
q̄ dicit ego me ficiā & vmificabo.
pcussā & sanabo manifestissimū
ē & ubiq; ꝑmus ē filius. Unde quippe
scꝑta sūt de eo. Ecce hic positus est ny
rmūā & ny rsurrectionē multoz i
ysrl. nō ny rsurrectionē tūtū sed rui-
nam. Ex malis ē me fice. malis sit
& ruīna venire. Qui videbāt & vtro
ne redēūt a culpa eius. Aliquerāt
aliqñ me ꝑtractare & ad tropologias
gfugiet. ut q̄ ruīna venit. benig-
nitate magis q̄ austeritate sonet.
& quo mystū erit qū q̄ tale ny eluy
ꝓpitur. ad illegaciēs & nouas in-
telligentias q̄fugę: qū veōr uete
testamēto stulta accusāt & nulla
explanatōne q̄mus ꝓbabilis sit ꝓ
tpe. Dicit & hoc q̄d̄ sequit. Im-
dicū ego uenī ny mūdū istū & nō
videntes videāt & qui vident
cęci fiant: q̄mus querit ne dixe-
rint ꝑlere nō poterūt. Ego uero
qui opto ē ecclēstus. tuo ab hęsiar
rebꝰ aliquo. & apī uocabulo nūm
pari. & hīē nouū q̄d̄ hūdat & fuꝑ
terrā. & cupio tū opē q̄ sensu & esse
& dici xpianus. Equale ē & melius
& nouā legę quero rōnem. Hoc
deus ego me ficiā. libenter habeo
ut ulciscar. Quis aūt betus homo
ny nie est & huno adhuc quasi homo
cupio ut occidat ny me betem hoiez
& vmificet me ex mortuis. Spūs
enī aut homo de terra terrenus sed
homo de celo celestis. Sicut portauimꝰ
ymaginē terreni. portemus & ymaginē
celestis. Sedy hūt intellectū sensū
& ustrid. ny iudicū ego veni in mūdū
istū ut qui nō vident videant. & q̄

vident cęci fiant. Habemꝰ ny nō
oīs hoīes & ispū & cęcitatem
Adam & videbat & nō videbat. ea
quoq; nūq; apparent oculi eius ui
disse describit. Videt nq̄t mulier
lignū ꝙ bonū ad manducandum.
& optimū oculis ad videndū. et
tollens de fructu ligni manducat &
dedit uiro suo & manducauerūt. Igitur
nō erāt cęci. sed videbāt. Deinde
sequit. Et apta sūt oculi eoz. Ergo
cęci fuerāt & nō videbāt: quoz ocli
postea aperti sūt. Sed qui bñ ante
viderāt. postq; manducatū dñi ꝓ
gressi sūt. ꝙ sunt vide male. &
ispū obedię sub ꝓpcute delicto
postea ꝓdiderāt. Ergo sit intellig⁹
& illud q̄d̄ aut dūc. Quis sciat
simdū mutū videre & cęcū? Nonne
ego dūs deus. Est oculus corpis q̄
terrenū ista aspicit ny. & est oculus
sodny animę. de quo sꝑtūs aut. Il-
lustra inteōs: & mfluitus sensu
carnis. Cui hęsy aliū ignū melio
rem & diuina sapientę. q̄ qui cęcy
ny nobis erāt. venit ihc ut faceret
eū vide & qui nō videbāt videant
qui aūt videbāt cęci fiant. Iuxta
hūt q̄d̄ sensit & hoc q̄d̄ mūt hęsy
& manibus intelligendū & cęce
iste pōtus ē ny ruīna & ꝛ resur-
rectionē multoz ny isrl. Habeo aliq̄
i me q̄d̄ male sūt & ꝓtēt superbia
se erigit. hoc audit. hoc subruat.
Qd̄ si credit id q̄d̄ aū cōcupiscit
surges stabit. Interior ho⁹ mens
quonda iacebat ecclesię: & exterior
stabat erectus. Aliq̄ credere ꝛ
ubiq; bonū iacebat ny me. malū
stabat. Postq; ille venit. tūc q̄d̄
i me malū sūt cōcrmt. & expletū
& sp mortificatōne ihū i corpe tuā
sentes & illud. Mortificate mēbra
vra sup terrā fornicatōnē. immūdi
tiam. luxuriā. ydolatriam. beneficia
& cętera. Haec oīa debilis ruīna fuit
& de hac ruīna dr. Ubicūq; fuerit
cadauer: illuc congregabūt aquile

Quidamer quippe nomē a tūc cepit
Dominꝰ hoc ē nunc ad quā puo venit
ihs. nec pt fide resurrexionē nisi
ruina possent. Venit ante destruc
to et mortificato. ut surgat tuncq; hmi
ficet id qd bonū ē. ut sc̄a prima ny ce
lestis celoꝝ. finalis sc̄pfit. Et pus
sc̄s spūs nouet tēc et virtus altis
simi obumbrabit tibi. ppt hoc et qd
natū fuit sc̄m vocabitur filius dei
Et qui manifeste nobis tradit qm
filius ihū fuit ihs. nec de hūano
semine ortus ē sed nūc iste primꝰ ex ioseph
testatus ē dicēs. Erat pr illius et
mr dubitātes sup hīs que dicebā
tur de eo. Nunc igit ea gesta ut
est qui primo fuit primꝰ ē necessarium
Qui simplici expone. pcipuus est
dicere. Nondum eū sp̄s sēs pris
vocabulo q̄ mittent salvatorem
Qui aut alcuus aliq; igit
pt dicē qm gratiꝰ ozdo ri dnus
ad ioseph nr̄m. Secundē nebri
dē finst ioseph nomiatur et
primo fuit salvatoris: ut gratiꝰ
ozdo hīet locū pr̄ applicuit ē dñs:
Administrabāt igit pr illius et mater
sup hīs que dicebāt de eo. tum ab
angelo q̄ a multitudine celestis
exercitus. metuo et a pastoribꝰ Dia
quippe hoc audientes vehemētissime
admirabant. Deinde sequēta aut:
Benedixit eis symeon et dixit ad
mariam matrem eius. Ecce positus
est hic in ruina et in resurrexionē
multoꝝ in signū cui vtia
dicet. Et tuā ipius aūa pertransibit
gladius: ut revelent ex multis
cordibus cogitationes. Quo salua
tor in ruinā et in resurrexionē multoꝝ
venit: qui complendū ē. Qui simpli
cit exponit pt dicē eū in ruinā ve
nisse infideliū. et in resurrexionem
credentiū. Quibo curiosius ē mul
tis dicit eū nequaq; tūc qui au
no stetit. Da nā igitur qui fuerit
qui stetit. et in cuius ruinā salvator

ridicuit. necnō et eū qui ysaiam gat
illum vtiq; ille cōsurgit. qui ante
corruerit. videndū ē utrūq; ne forte
salvator no aliꝰ atq; aliꝰ in ruinā venit
et in resurrexionem. Et hūdem in ru
inam et in resurrexionē venit. In
dicium aut ego veni. ut qui non
videbāt videāt. et qui videbāt cecī
fiant. Est enī in nobis aliud quod
prius videbat. et postea vidē desinit. et
aliud qd̄ nō videbat. et postea cepit vidē
Ubi gratia. Dolo vidē illis oculis q̄bꝫ
autea nō videbā. et qui multi postea
desecati sūt. qui post modū dicunt
et ade et eue oculi sūt apti. de q̄bꝫ
supiorē sermone tractatum ē. Nunc
aut ut p̄tādi q̄ sibi velit hoc qd̄
aut. Ecce positus est hic in ruinā et
resurrexionē multoꝝ in ysrl. Ade
oportet primū cadē et tūc credere postea
sūrgē: ne salvator in fide cause
male ruine. Et postea ne cadē fiat
ut ysaiꝰ. et in melioꝝ in ruinā vti
liorē fiant. q̄ illud tps quo videbar
stare. Et tuba eni primo. tps q̄ primo
immobilis. et quasi primo stabam. prima
michi vtilitas fuit. ut cadem et primo
morerer. Denuq; et sc̄a plebs qui
augustinus alicui gratulabāt. cadebāt
in fidē sua. postea aut videbit. ut
primā et ruinā plenius punctū
Hoc ipm et salvator tibi primum stedit
ut corruas. Et ipsius eius. cadit
te et ipsius. Insidiebat scortea.
primū in te scortator mittat. Pecto
ris eius. cadat in te predo. ut possis
de hinc resurgē et dicē. Et quoꝝ
tui simus. et quinem. et si ysaiꝰ mes
sem simus mortis. ysaiꝰ mes et resur
rexionis erimus. Iste igit in ruinā
et in resurrexionē multoꝝ positus
est in israel. hoc est in his qui plena
put cecē et idone ysaiē. Et in signū
cui dicet. Omnibus que narrat
hystoria de salvatore est dictum
Hugo mr̄. Signū est cui dicat. Ani
mo ut dicat hinc signum aymut

post

Dentus cū de muliere nō cē ḡnatū
Hebionite ḡdicūt hunc signo. Dicētes
ē vno ⁊ muliere ita natū cē. ut nos
ꝑ naturā. Habuit corpꝰ hūanū ⁊ hoc
signū ē cur ḡdicit. Alij cū dicūt cē
venisse de celis. Aly tale quale nos
corpus hūisse. ut ꝑ similitudinē corpis
cētā unū corpa redimeret a pēis ⁊ dāt
nobis spem resurrexionis. Resurrexit
a mortuis. ⁊ hoc signū ē cur cōdidā
quo resurrexit. utrū ipē ⁊ talis ḡlis
mortuus ē. an certe ī melioris sbē
corpus resurrexit. Et ē infinitū cō=
tēto. alys dictibꝰ. figūaz clauoꝝ
thome ꝺnostrūt ī manibꝰ suis. alys
ce ḡcē tractantibꝰ. Si ide corpꝰ hūt
quō clausis ingressus ⁊ hostijs ⁊ stetit
Videt ꝙ ut aiūmētis varijs ī resur
rectionē cuis sō gerat. ⁊ sit signū
tui ḡdicit. Ego ⁊ hoc ꝙ ꝑhīaz ore
ꝑdēū ē: puto signū cē tui ḡdicat
Dūt cū plures hēticī qui asserūt cū
apīs penty nō fuisse ꝑdēū. Et ꝙ
nec necesse ē multa ꝙsequi. Unū qre
de eo narrat hystoria signū ē cui ḡdi
tus ḡdicat his qui credūt ī cū. Alios dpe
scimꝰ cūi nā cē que scripta sūt. sed ꝙ
apud ītēdentes vniūsa que de eo scpta
sūt signū sit cui cōdicat. Deinde
symeon ayt. Et tuā ipsius aiaz ꝑtrā
sibit gladius. Nulla docet hystoria
beatā mariā celestē vitā gladio occisi
one migrasse. ꝓserti cū nō aliī sed
corpꝰ ferro solēat iuīci. Unū restat
intelligi gladiū illū. de quo d. ⁊ gla
dius est ꝙ ī labijs corpis. hoc ē dolore
dūce passionis eius cuius ꝑtransisse
Que ⁊ si expū utpote dei filiū. spōte
ꝙa mori. mortēq; ipius nō dubitauit
cē. Penitendum. aīt sua tū carne ꝑtra
tū. nō sine dolorꝰ affui potuit vide
crucifigi. Nā ⁊ ferrū ipd aiaz ioseph
ꝑtransisse aiunt: multū melius ꝙ
dura tribulatio mētis intelligit. ut
reuelent ex multis cordibus cogitā
cogitatio nes erūt male. ī bonis
que ꝑtā reuelate sūt. ut probate
ī medium ꝑdeāt. ⁊ ut fīs atq; finem
cē desineret: ⁊ occidet eas ille qui
ꝑ nobis mortuus ē. Quo dū cui absco
dite erūt cogitatiōes nec plate in
medium: impossibile ēt eas penty ut
fiāt vū ⁊ nos ꝑtaneamus: debem⁹ de
Primū mecū notū feci tibi. ⁊ signatiē
mea no abscondi. Dixi annūciabo iusti
tiā meā duo. Et i cui hoc fecerimus
⁊ reuelauerimus ꝑtā nra. nō solū deo
ꝓ ⁊ hys qui possūt mederi. reuelibus
nris atq; pēis. delebunt ꝑtā nra ab
eo qui ait. Ego delebo ut nubē iqui
tates tuas. ⁊ sicut caliginē ꝑtā tua
Post symeonē ꝙphiaz. ꝙ utē erūt
ac mulieres eā salūaret. Venit
ꝙphis mulier de qua scribit. Et ēt
anna ꝙphisse filia ꝓhanuel: de tribu
aser. Et ꝓnūciet ordo. nō venerūt
virū mulier. sed prius venit symeō
qui apprehendit infantē. ⁊ tenuit in
brachijs suis. Deinde mulier cui
nom[illegible] st quidē ydra digesta. sed
dubitat ꝙ ꝙfessa sit dño
⁊ locuta est [illegible] de eo cunctis qui ꝓ
spectabāt redemptōē israēl. Et mīri
cā mulier spīm [illegible] ꝙphandi me
rūt accipe. ꝙ longa [illegible] cū tristitie
longis ꝙ reuinxisse. de hoc culmen
aspexisse. Videte mulieres testimoniū amīe
⁊ mittamus illud. si qū vobis eueniat
ut ꝑdatis viros vros. considerate ꝙ
de ea scptū ē. Septē annis vixit a
virginitate cū viro suo. ⁊ reliqua.
ꝙphē ꝙphes sunt. Nec cū ut libz
ē fornicato spūs scī habitauit ī ea
Bonū ē ⁊ ꝓbm si qua ꝑ virginitatis
gram possidē. si aut hoc nō potuit
ꝙ eueniat ei ut ꝑdat viro vidua
ꝙ seruet. Sed quidē nō solū ꝙ mortē
viri. ꝙ etiā si ille vivit ꝙ hoc ei nō
dat etiā si ipe nō eueniat voluntas eius
⁊ ꝓpositū adhuc doceatur. ⁊ dicat. hoc
voueo atq; promitto. si mihi ḡnalium
aliq; ꝙ nō opto cōtigit. nichil aliud
faciam ꝙ ī cōtinuitate ⁊ vidua ꝙse
uerit. Et ut ꝙfecta. ut omnia secun
lege dñi ꝑficiat. ut omnia secun
tute sua nazareth. Potuit hoc
sed lucas. que a nullo eo gestis ex
positis nouit. dum videlicet post hec

ne ab herode necandus memoretur
in egypto a nutribus delatu ce. defu
to q herode sic deum galilea ⁊ ipsu
nazareth ciuitate sua habitare cepis
se. Solent enim ciues singuli sic o
mutte q dam. q nel ab alijs q uce erate
uiderit. nel ab alijs q uce erada ⁊ spu
p uiderit. ut stigmata siue nagi macis
sere. q si nulla p mississe videatur
que tu alterius curiste consideta sep
tura. quo loco transitu fuerit dili
gens lector meminet. Puer autem
crescebat. ⁊ q fortebat plenu sapia. ⁊
gra dei erat in illo. Notanda distric
to uborzo. q dns noster ihs xps in eo q
puer erat. q habitu humane fragili
induerat crescere ⁊ fortem debat. Ideo
uero q erat uerbu dei. ⁊ deus eternus
erat. nec corpis indigebat nec
debat augeri. Unde et nisi nunc plenu
sapia plebet ⁊ gra. sapia quidem
q ⁊ tpe habitat ois plenitudo diui
nitatis corporaliter. gra aut. q eidem
mediatore dei ⁊ hoim hoim ihs ⁊
magna gra donatu e. ut ex quo hs
fieri cepisset pfectus esset ⁊ deus.
Qui simule e q uolens eu plenu gre
⁊ ueritate. caude pre diuitatis excel
lentia uitutis qua lucatis sapie noie
designatus. ¶ a Circumcisione dni. C.
Nell. Cum q simati essent dies octo
octo ut circumderet puer. uocatu e
nome eius ihs. Quod uocatu e ab angelo
priusq in utero concipetur.

Sanctum Ome uen bede psbri
nenerandi pris de e laude
festi mee ratu pauca q dem
uerbis euangelistri cophendit.
sed no panem celestis mysterij utut
grandem ⁊ ligunt. Expositu nasci nati
uitatis. cuius grandia nox angelici dig
nis laudibus extulerunt. pastores
deuoti hisitatione celebrauerunt. omes
qui tuc audire mirati sunt. nos q p
languente corpis nr̄i modulo nro put potuim⁹ pxie diuo
solempnia excipim⁹. subiungit ordo. ⁊ postq
octo dies circumcisionis impleti sunt. et
circumderetur puer. uocatu e nome
eius ihs. Quod uocatu e ab angelo priusq
in utero concipetur. Hec sunt festiuitatis
hodierne gaudia generanda. hec sunt
solempnitas dei. Hec illa superne pietatis
immensa sacramenta. que fidelium cordibus
commendanda nobis sunt. Ea ubi uenit
plenitudo temporis. misit deus filium suum
factum ex muliere. factum sub lege. ut eos
qui sub lege erant redimeret. ut adoptionem
filiorum reciperemus. magna nobis
dispensatione pietatis. ad recipiendam
nostram humanam. deus pater non angelum non
archangelum. sed filium suum unigenitum
mittere dignatus e. Quem q tanta diuinitatis
sue specie nequaquam magna rerum pro
fundus nascendo produxit. ut humanum
ex muliere. hoc e ex materne carnis sor
dibus siue uulnere quodlibet concepit. ad humanos
nequaquam horrendum preferret aspectus. qui tanta
uirtute ac substantia manens quod est
erat. ⁊ genitus matris materialitatis infirmi
tate. qua non debebat induere. ⁊ nobis
necessaria obediendi uirtute primo
commendaret exemplo. Fecit sub lege
filium suum misit deus ut mundum. non
q ipse legi quidem debeat. qui unus magi
ster. unus et legislator. et iudex. sed ut
eos qui sub lege potius legis onus perire
neq uinerunt sua compassione iuuaret.
ne de seruili condicione que sub lege
erat ereptos. in adoptionem filiorum que
per gratiam e sua largitate reduceret. Sus
cepit q circumcisionem lege decretam in car
ne: qui absq omni prorsus labe pollutio
nis apud nos in carne. Deus in similitudine
carnis peccati. non erat in carne peccati ad
uenit. ⁊ medium quo caro peccati esse
uerat mundum non respuit. sicut ea
pleos a peccato sordes lauari uoluit. ipse
non necessitatis sed exempli causa subiit
Sacre rem debet firmitas uite. q ide
salutifere curationis auxilium. circumcisio in
lege. contra originalis peccati uenenum rege
bat. q dum mox baptismi regie ⁊ melioris
gre typo gerebant. excepto q regnum ce
lestis ianua nondum introire potuit.
donec aduentus redemptionis daret. q
lege dedit. ut uideri posset deus dono
ni syon. Tamen in sinum abrahe post
mortem beati requiem solatii ⁊ superne

patas ingressu spe felici exspectabunt
Q' cum nūc p ecclīm suū terribiliter
ac salubriter clamat: nisi quis renatus
fuerit ex aqua & spū no pt introire in
regnū dei: ipe Judā p lege sua clama
bat. ny salutis tuus p̄ny carō tua
sa no fuit: p̄bit ad alia deplōre suo:
q̄ pactū meū irritū fecat: idz. qua
pacti fuit circūcisio hominibus tradita
adam p̄uaricatōe trānsgressus est
in quo omēs p̄tm̄ecerūt: p̄bit de re
tu sed si non fuit ei remedio salu
tari subuenīt. Utrūq; g̃a p̄figurato.
& circūcisionis videlicet & lege & evā
gelio baptismatis. tollende p̄uarica
tōis p̄me gr̄a potuit & ne cui se
culi labentis etatis. super vesp̄tis
umbra deesset. illi quoq; qui a mū
di exordio. usq; ad tp̄a date circūcisio
nis. vel post date circūcisionem
de aliis nationibus deo placuerūt:
nel hostiis oblatōnibus. nel certe
sola fidei virtute. suas sup̄ias mās
centori ignoscentes. a p̄mi reatu
limitibus absolute turbāt. Hec si
de eni impossibile ēplacere deo. & sicut
alias septū ē. mystus unit ex fide
huius. Sed benīce ny carnis dei fi
lius. qui solā carnis nature nullā
p̄ticā cōtagionē timuit de adamy. et
& sps sci virtute de virgine concepta
ē & natus: nullo exuit umbre gre
vnascentis. vitiiq; genus p̄figu
rans subire dignatus ē. & circūcisus
videlicet a putribus optima de mūdi
& tricesimo etatis anno baptizatus a
iohē. primo eciā erat salutaris hostie
immolā. ipe teplī deus p se no offert
offerri: cum die de hinc tricesimā etatis
suo opitulante diu caritas audi
simul & celebrata mysteriū. Audi
mūs & legimus & evangelice p̄figuratōis
gra. qui nullo indigunt diu fuisse
no desperet. & ut similia de remedio
nouy legis sue tpe docet esse salubr'
rima. & aduenientis evangelij cul
tus fidelibus omēt eque subeunda
remedia. Dez & hoc q̄d code de hac
circūcisionis nomē ut ihs nāret &
accepit ad imitatōnē p̄sone fecat ob
seruatōnis: qua ex eo credimus suscepti.
q̄ abrahā patriarcha qui primus
circūcisionis sacramenti. ny testamēti
sue magne fidei & dine ad ei p̄mis
sionis accepit. eode de hac. suscepti
circūcisionis etā nobis amplificatōne
simul cū sua cōiuge biduli p̄meruit:
ut sicut abrahe p̄r excelsus deus ē
deus abraham. idz. p̄r multar̄ gen
tiū nostrarum: q̄ p̄ceny unquā nullāq;
gentiū constituta te. tāne fidelissiā
p̄missio tuny late p orbem iam patet
& pleta. ut etā nos baptizati de gentibus
ad fidei illius denotōnē hoc accepimus
nos preny spūalit̄ hec gerendamus:
Dicente eadā nobis apl̄o. Si autem
vos xpi ergo semen abrahe estis. p̄
p̄missionē hēdes. Et sarray uxor
vestram tuā no vocabis sarray. sed
sarray. idz. no vocabis p̄ncipē meā:
sed p̄ncipeny. fidelis aptē dicēs. ut
eā que tue fidei p̄cepis & secta fuit
& no aptius p̄ncipe sue domus. sed
absolute p̄ncipē. idz. omy vē tri de
cūi femine vocaret & intelligeret
ee p̄ncipeny. vnde bēs apl̄s petrus ge
dentes de gentibus femias ad sūi
litatis institutis & huius de hac vite
p̄noctius: empte uirtis me sine debi
ta aīe laude memūit. Erant simul iust
obediebat abrahe. dnm eū vocans:
cuny estis filie bñfactēs & no timē
tes ulla p̄turbatōnē. p̄ hec dictōnē
virtus fidei simonie cuiusq; ut sin
guli virtutem meminerīt etā seruos
p̄cepta fidei xpi. cū patrum thus meis
ceteris meruisse consortes. & se p̄cep
ta ny xpi p̄figuratōne baptismi sa
lutaris demādati. i nōie xpi. gaudeāt
renatisse. q̄ nomē & hoc ipsis ad sue
p̄mū inte mēdati. q̄ seruare. gaudeāt
gaudentes ny se illud usque baptizatos
esse cōpletū. Et seruos suos vocabit
nomē alio. hoc ē nōie xpiano: quo
mūt oēs serui xpi se dicūtur. chri
sti. dei. nomē aliud sub celo dā
tū ē hoībus: ny quo oporteat nos

salnos fiet · Unde ꝑphā cōsequēter adūngit: In quo ipm iudicandus est sup terrā · iudicetur in dño mucy Diat & alias de eodem: multiplicādo etiā de gentibus etiam alloquēs · Et debūt gentes iustū tuū & cuncti reges iustitiā tuā · & notabile & nouē nouū qđ os dñi nominauit · Quia ante puer qui natus est nobis & filius datus ē nobis · ihū xp̄m saluatorē nomē accepit · nō expōe ut a nobis possit intelligi · ꝛ solicita ei ab ygli eius de nouis ꝓtractatione saluari Regnum quippe angelo nūciante qua ꝑ salui fiant ꝓphē sunt & ꝑtes cōpti & dubitāt credunt & sperant: qua qui a pēis saluat · ꝑ etiā incorruptibilibus · que ob pēm cōtigerūt. & ab ipā morte saluare nō omittat ꝑ psalmista testāte qui ait · Qui ꝓpiat fit omnib⁹ iniquitatibus tuis · qui sanat oēs languores tuos · Dimissa quippe omnib⁹ iniquitatibus nr̄is & redit egrit oēs languores nr̄ sanabit: cū r̄surrexionis aptute gla nouissime inimica destructa fuit mors · Et hec vera plenaria nra circūcisio: cū i die iudicij cuncta simul nē cū mūdis corruptionibus exuit: nec ꝓcto indicto · ad videndā xp̄m creatorē nr̄m sanctē · aulā regni celestis ingredūt · qđ ē typice p multos arcūcisos ad templū dñi ihersolimā cū laudibus hostiaz̄ nmui acceptabile deferre · Venit in circūcisione purgatus · templū dñi cū innumerabilis ingredit · qui gla r̄surrexionis ab omni labe mortalitatis exoctus · cū bonoz̄ fr̄m cętibus eque sempiternitatis gaudia sempiterna subiit · Dispruisti inquies lingua mea · tibi sit sacrificabo hostia laudis · votis mea dño reddam · in atrijs domus dñi · i ꝑspectu oīs ꝑpli eius in medio ihrlm · Qđ & fidentissimi xp̄s celestis martirius · illa dies octāi qua circūcisio celebrat indicat · Hec tenū sunt hūmi seculi etates: notissimus tam distincte circūcelis · in quibus ꝓ deo laboribus insiste & xp̄o ad ipsi endam requiē sempiternā · ad xp̄s opem nāte ē · Septima ētas nos in hac sed in alia vita qua sēctū. nsq; ad xp̄s r̄surrexionis aduēt · Octāua ante ētas ipa ē dies r̄surrexionis hui illo tpe fiue bti · qui veri oīmode circūcisionis gla chorusante nō nisi corpe qđ corrupte & aggravat aiaz · nō terrena habitatio deprimit sensū multa cogitantem · sed corpus nā incorruptibile letificat aiaz · & sublevat celestib⁹ ihr̄ bitatio totū hoīem visionis sui cōditoris inhabitē · Cuius eterni dei bitudinē ꝑ psalmū illo tuus sup̄ memorius psalmo cōsequēt exponit: quam sanctē oīb⁹ mtcioz̄ hoīb⁹ affēs · ad bñdicēdū dñm recordandas ꝑ oīes cuius re tribulationes exactas · Qui redimit vitā de mitte bitam tuā · qui sanat tbonis desiderijs tuis · qui coronat te misericordia · renouabit sicut aquile iuuentus tua · Et nō mirē · si fies tuus · ut qui ad huius pulchrē renouationis q nasi sumus tm circūcisionis desiderium ꝓmat ꝓtinge · cuncta interim ꝓmittunt circūcisionis & renouationis · que cotidiano bonitatis exercitio fit subiue · media · deponatur sed in ꝑstinā cōuersationē veteris hoīs qui corrumpit sed in desideria erroz̄ renouetur · spūs mentis nr̄e · & iduamur nouū hoīem: qui secūm deū creatus ē in justicia & sanctitate veritatis · Recte audientes circūcisionē in vno corpis nr̄i nobis nos iustificare sufficere credam⁹ · & sicut alibi monet ap̄ls mundem⁹ nos ab omni malo · & inquinamento carnis ac spūs: ꝑficientes sanctificationē in timore dei · Celebremus festū ap̄lor · Videam⁹ bti ssimū ꝓtomartirē stephanū iudeis se cū dño ꝑsequentibus terribiliter intonantem: Dure cervice & incircūcisi cordibus & auribus · vos ꝛ spū sc̄o r̄sistitis Ergo incircūcisi cordibus & auribus sunt · qui spūs sc̄i monitis r̄sistūt: & utriq; cordis & auris circūcisio. Et si ē cordis & auris ē & oīm inferioz̄ & exteriorū hoīs int̄ sensus · Qui

cū viderent mulierē ad cuscipiendū eam · qui hūerūt oculos sublimes · hui⁹ martirij⁹ ē visus · At de quibus vo ce veritatis dr · qui est ex deo · hba dei audit · propterea vos nō auditis · q ex deo nō estis · Incurui⁹ si⁹ sūt humbus · Iuetyasi lingua & manibus · quoz os loquit ē vanitatē · & dextera eoz dextera iniquitatis · qui loquit pacē cū proximo suo · malas aūt in cordibus eoz · & dextera eoz repleta ē munerib⁹ · Incurui⁹ si⁹ sūt gressi⁹ quos ysaias intuit dicēs · Ve qui potentes estis ad bibendū vinū · & viri fortes ad miscendā ebrietatē · Incurui⁹ si⁹ sūt olfactu & tactu · qui lugentib⁹ & varijs odoribus sūt delibuti · qui secūdū amplexus nectarias aspergēs cubile suū murra & aloe & cynamomo · Incurui⁹ si⁹ gressibus · de quibus psalmista memorat · Contritio & infelicitas in vijs eoz · & viam pacis nō cognouit · Ait · qui omnē custodia seruāt cor suū · qui aūtē oculos suos ne videāt vanitatē · qui seruāt aures suas ne audiāt linguā nequā · qui custodit & videt · quā suauis ē dūs · qui bēt hūr qui spat in eo · Qui custodiūt · buas suas · & nō delinquāt in lingua sua · qui donec sup ē altus in eis & spūs dei · in humbus eoz nō loquūt labia dolositatē · nec lingua eoz meditabit mendacium · qui lenāt manus suas ad mandata dei que dilexit · qui ab oī via mala phibet pedes suos · ut custodiat vbā dei · qui oēs suos sensus pe spūalis ex actu se oīndit · hic correctos dicimus quidē culpis cōtritionē legis · Vere aūt erat xp̄s · Cui fides spectat ut nec solū i baptismate · sed in oī p̄sus actione deuota · puritatē cordis · & oris · que & qui cotidiana uti correctio · id · cotinua cordis mundicia sp̄ectum dei sacrificij celebrare nō desistit · q nos · exemplū dūce resurrectionis que octaua die id · post septimā sabbata fact ē · sacrificare cōsueuit · Vt quo surrexit xp̄s a mortuis & glia patris · ita & nos · in nouitate vite ambulemus · p̄stante deo qui hūit & regnat i secula seculorum · Amē ·

Sūpphanie dñi secūdū Mathēum ·

In illo tpe · Defuncto herode · Ecce angl⁹ dñi apparuit in somnis ioseph in egypto dicēs · Surge & accipe puerū & matrē eius & vade in terrā isrl · Defuncti sūt enī qui quērebāt aiam pueri · Et surgens accepit puerū & matrē eius & venit in terrā isrl · Audiens aūt quia archelaus regnat in iudea p patre suo herode · timuit illuc ire · & admonitus in somnio secessit in partes galilee · & veniens habitauit in ciuitate que vocat nazareth · ut adimpleret quod dictū est p̄phetas quia nazarenus vocabit⁹ ·

Quia ēnt p̄mij ihūs & mirra eius & ioseph in egyptū transferri fide bidelis dūce meruimus & cū sociata · te p doctores suos gentibus cōmutti · Qui erat in egypto usq ad obitū herodis · nudat fugatate fidei in xp̄i in gentibus multitudinem · donec plenitudo eccl⁹ intret · & sic oīs isrl salvus fiat · Obitu aūt herodis tum in gentibus malitiose · qua mūt · si eadem iudea semet usurpat · Occisis pueris morte humilis spūs · quos fugato a se xp̄o iudei primi designat · Qui aūt defuncto herode redit ad terrā isrl · ignis finē seculi demōstrat · qui enoch & helyas p̄dicatibus iudea sopita nō dum inde flamma fidei heretica recepit · Et hūi cū iudea desert fugit & hoc in norte dr · cū hero t̄mentatur · illat non solū fuge · sed nec noctis fit mēsio

Dum uenio quos olim pueros uenerabilis
olym presbiteros reliquit apostolus ob hui⁹
fidei tuendæ se quendos remisit. Quod
deputato licet scdo. ioseph tumore
archelai filij eius. timuerat ubi me-
tropolim habebat metuebatq; monen-
te angelo in nazareth galilee secedit
vltra priores eius. quos presignat. qui
pro ea que mutat. similiter gentis il-
lius errore quos in christum
valet presequi non desistit uetere iudeis-
mo nisi pressuris consumpsit. et quo
plurimus ad profectionem enoch et helye
a perfidia conversis. sed certis ad spiritali
mutuo. totis uiscerib⁹ contra fidei
diuinitatis hostibus. Dum igit̄ inde ad
regredit archelaus et fidos mutuo
sequaces audit. Ideo nazareth ga-
lilee ad qua duc transfert. partes
gentis eius de que tuc pius fidei xpi
et susceptura designat. Unde bn gn
lilea penitus transmigratio. nazare
reth flos aut hierusalem eius interpret
Dum minus sit eius quo ardentior
desiderio. ab hac que in terra habet
ad celestia permenda transmigrat.
eo maiore spiritalium habundat fructu
gnē hierusalem. Unde oportet fres
tum et primitias martyrum hodierna
festiuitate honorem. de cetu quoq; celes
et martyrum festiuitate sedule cogitemus.
cogq; nestigia in quantum possumus
sequendo. et xpi eius festimantes
sumpsere principes exposcere eamus. Testis
te apls. qui si sorg passionem sustinemus
simul et consolationem erimus. Flectam
de morte eorg lugeamus. qui de nisi pal
me precognite leteni. Quando quidē singulos
eorg cui et tormenta pollent. exhiberi
ri michael genebunda. r. eam que gemit
lacrimis et presentia. Ex quibus
expulsos supia ihesu quoq; nisi omni
nium mox in aliam uitam obmisse leta
nisteris excepit atq; introduxit. Unde
dicit ubi. Stabat ante thronum et conspi
cui amicti stolis albis et palmis
manibus eorg. Stant cui modo ante
thronum dei donati. qui quondam ante thro
nos indicii trenorg iacebant pennis nit
tentes. Stant in spiritu agni mille roe
illic a stephana eius qui secundi. a
tum sint amore nisi et supplicia potuit
separari. Stolis fulget albis et palmas
tum manibus habet. qe prima in operib⁹ huius
dni corpi que per duo ignibus ac bestiis
dilacerari. flagris absumi. et capi
tia dissolui. unguibus abradi omnibus
passi sunt. penarg que dissipari. per
resurrectionem gloriosiori recepit. et
reclamabat nisi hoc magna dicentes
Salus deo nro qui sedet sup thronum
et agno. magna uoce salutem deo dicentes
qui magna gratia actione uoluit non
sua se uirtute sed xpo auxiliante tribula-
tionum impugnatum superasse ostendit. Di
cit ubi eorg et preclitos agones et coro
nas describes presentias. hos sunt qui
uenerunt de tribulatione magna et
lauerunt stolas suas et dealbauerunt
eas in sanguine agni. Stolis quippe
martyres in sanguine agni lauerunt dum
membra sua q oculis inspectum bisa sit
penarg squalore fedari. et potius si
sos per xpo sanguine ab omnibus mundane
contagijs. Iustus et beatus mortuis
luce dignus reddidit. qui e lotus eius
dealbasse stolas in sanguine agni. Ideo
sunt nisi ante thronum dei et seruunt
ei die ac nocte in templo eius. Non
e laborosa et amabilis et optenda ser
mones in dei laudibus per tempus assistere
Dies quippe tanquam non breuissimum
tpm. per et permutate tropice signat
Nox eni ad erit illic. et dies una
melior in atrijs xpi super mille. In
qua no placuit michael filios suos.
et absterget deus omnem lacrimam
ab oculis eorg. Dantur uoces letitie et
salutis eterne in tabernaculis nostro
Dum bnit et regnat dns per omnia
secula seculorum Amen. Hec
incipiunt de passione sancti eusebii

cū vident mulierē ad concupiscendū eam · qui hūent oculos sublimes · huius martūsus ē visus · At de quibus vo ce veritatis dr · qui est ex deo · hēa dei audit · propterea vos nō auditis · qr ex deo nō estis · Increpauit si · suis · Iuxta si lingua & manibus · quoz os loquit ē vanitatē · & dextera eoz dextera īquitatis · qui loquit · pace cū proximo suo · malā audit in cordibus eoz · & dextera eoz repleta ē munerib⁹ · Increpauit si · suis · gustemus quos ppha · & dixerunt dices · Ve qui potētes estis ad bibēdū vinū · & viri fortes ad miscendā ebrietatē · Increpauit si · suis · olfecit & tactu · qui lugentib⁹ & varijs odoribus sūt delibuti · qui secūd⁹ amplexus mētrix aspergēs cubile suū murra & aloe & cynamomo · Increpauit si · gressibus · de quibus psalmista memorat · Contritio & infelicitas in vijs eoz · & viam pacis nō cognouit · dr · qui omē custodia seruat cor suū · qui claudit oculos suos ne videāt vanitatē · qui seruat aures suas ne audiat lingua nequā · nequā · qui custodit & videt qm suauis ē dns · qui bēs bur qm spat in eo · Qui custodiūt vias suas & nō delinquūt in lingua sua · qui donec sup ē altare in cubitus & spūs dei ī numbus eoz · nō loquūt labijs iquitatē · nec lingua eoz meditabit mendacium · qui lenat manus suas ad mandata dei que dilexit · qui ab oī via mala phibet pedes suos · ut custodiat vbū dei · isti oēs sūos sensus pt spūalis & aias se oīndit · hīe certissimos petrus quidē cultores ecclesie legim⁹ · petrus aut erat xps · Cuius fide spes & caritate nō solū ī baptismate · sed in oī psus actione deuota · purificāt corda sonoz · que & pā cotidiana mūda certissio · id · cotinua cordis mundicia sc octauū dei sacrificiū celebrare nō desistat · qr nos & exemplar dūice resurrectois que octaua die id · post septimā sabbati fā ē · sācte ecclie cōsuerunt vt quo surrexit xps a mortuis & glie patris · ita & nos ī nouitate vite ambulem⁹ · p̄mittente deo qui vivit & regnat ī secula seculoz⁹ · A M E N ·

In epyphanis dñi sedm Mathēum ·

Defuncto herode · Ecce angl⁹ dñi apparuit in somnis ioseph in egypto dicēs · Surge & accipe puerū & matrē eius & vade in terrā isrl · Defuncti sūt enī qui quērebāt aiam pueri · Et

Quē vēy pdē phīn dr cap⁹ lāoe

ma dixit nō defuncti⁹ ex his cū angeli verbis intelligim⁹ multos principes iudee cū herode in morte dñi ēē fuisse · & ideo dixisse videt⁹ ad inuicē · Et ut multi ex his cū illo pereāt · cū quo & morte dñi ī sensēre · Qz occisis primo dñi⁹ puer herodes non potuisse post obijt · & ioseph monēte angelo dñi reuertit ad terrā isrl · reduxit · sicut oīs pse cessores · que cū eā in egypto erāt · nullo nēde de suo pse cutore morte timēdā eis denuntiante · pace ecclie domino reddēda · & suis qui latuerant ad sua loca finisse reuersuros · possint quoq; odiū herodis quo pdē ihm voluit sup psecutoribus que aplos sūt pbēt · In iudea spāli · natale · qm malescēte iudea pdictoꝝ fuit verbi pene expulsi · de patria · & in gentibus pdicatū fuit longe late⁹ diffusi · Et qz sīm ē ut gentilitas que & egyptus figuraliter pāt aut tenebrosa lumē herbi percipiat ·

Hoc ē enī primū ihm & nūeq; cum & ioseph in egyptū transferri fide bidelis duce meruimus & cū sociētate p doctores suos gentibus cōmutti ·

Qui erat in egypto usq; ad obitū herodis · indicat figuraliter fidē in gentibus multiformē donec plenitudo eaz⁹ introeat · & sic oīs isrl salvus fiat · Obitu qz herodis tm in ysraelitas malicios⁹ qui mutuā in iudea semet insinuat · Occisis primoz⁹ morte humilium spūm · quos figurito a se xpo iudei primi designat · Qz aut defuncto herode redit ad terrā isrl ignis finē seculi demōstrat · qn enoch & helyas pdictis iudeis sopita no dum iudea flamma fidei veritatis accipiūt · Et hīc cū iudea desert figit & hoc in norde dr · cū hero interiit illa non solū fuge · sed nec nocte sit mēsio

Dnm minuzo quos obpetuzo tenebo
olym ꝑscriptos relinquit ꝓpos ob hui⁹
fidei tradere se quendos remisit. Quod
deputato licet ꝓcode. ios ꝑh tmuzo
archelau filij eius. ⁊ videat ubi me-
tropolim habebat me. ꝙmodo monē
te angelo in nazareth galilee secedt
vltra ꝓtis eam. ꝑ qm designat. qm
pro ea que mut. ē. vmilibi gētis il
lius cecitate q̄ ꝑ xpm nos in q̄tum
valet ꝓsequi no desistit uetuz ihūs
dam magi ꝓfectu consumpsit. ⁊ qđ
plnmus ad pditionē eoꝝ ⁊ helye
a ꝓfidia cōuersis. sed actis ad spūalē
antixpi. totu uteritone contra fidē
dimicantibus. Quare igit inde eq
regnabit archelaus ꝙ fidos antixpi
sequaces audit. Veniz nazareth ga
lilee ad qua duz transfert. partē
gentis eiusdē que tut ꝑ fidē xpi
ē susceptura designat. Unde bn ga
lilea ꝑ etnitā transmigrato. nazā
reth flos aut hūgultū eius ꝑcipit.
Dnm minuzo sat eam quo ardentiꝰ
desideo. ab hac que in terra habet
ad celestia ꝓmenda transmigrat.
eo manzo spūalib⁹ habundat fidei ac
gnē ꝑfectū. Unde oportet frēs
hanc ꝙ ꝓnitas martiꝝ hodiernā
festitate honerem. De etna quiet celes
ē martiꝝ festitate sedule cogitemꝰ.
cozoꝙ nestigia in quātū possumus
sequendo. ⁊ xpi eius festimatis
sigme ꝓtrepes existere studeam. Testis
te apło. qđ si sorꝝ passionū fuerimus
simil ⁊ consolationū erimꝰ. Flet tā
de morte eoꝝ lugeamꝰ. in ꝗ de iustis pal
me ꝓspōnit letet. Sigmdē singlos
eoꝝ cū ꝓ tormenta pollent exhortē
tri michael genebuda. v. cān que genuit
lucifer lacrimis ꝙ ꝓsecuta ē. Qz ihūm
expulsos supia ihrlim que ē mīs omn
nūm mox in aliam litā obmisit letē
mistris ꝙ cepit atq; ī gaudiū dūi sm
ꝑetuo eozondudos introducet. Unde
dicit. oses. Stabāt aut thronū ī cōspt
agni amicti stolis albis ⁊ palmis ī
manibus eoꝝ. Stant cū modo ante
thronū dei cantū. qui quondā aut thro
nos audiū trenoz iacebāt pones ut
terre. Stant in gspū agni nulla roē
illic a gtemplanda eius gld sependi. a
cum ihū amore nec ꝙ simplicia potuit
separi. Stolis fulget albis ⁊ palmas
in manibus habet. qz ꝑmia ī opibꝰ huit
dū eoꝝ que ꝑ duo ignibꝰ ac bestiis
dilacerari. flagris absumi. ꝙ ꝓpri
ta dissolui. ungulis abrādi omnodo
passi sut. penaz gnē dissipari. per
resurrectionē glorificati recipiūt. Et
clamabāt magno uoce magna dicentes
Salus deo nro qui sedet sup thronū
⁊ agno. magna uoce salutē deo dātēt
qui magna gratiaz actionē tribuit non
sua se uirtute ꝙ ipo auxiliante tribula
tionū ipugnatiū superasse etnitatē di
cit itiū eoꝝ ⁊ ꝓcessus agones ⁊ caro
nas describēs ꝑpetuas. Hoc sut qui
uenerūt de tribulatione magna ⁊
lauerūt stolas suas ⁊ dealbauerūt
eas in sāgnē agni. Stolis quippe
martires in sāgnē agni lauerūt dū
membra sua q̄ oculis inspiciū risui st
penaz squalore fedari. ꝙ potus fu
so ꝙ xpo sāgnē ab omnibus mundane
contagijs. Iusus ⁊ beata imortali
luce dignā reddidē. qđ ē lotis etiā
dealbasse stolas in sāgnē agni. Ideo
sut mist aut thronū dei ⁊ seruiut
ei die ac nocte in templo eius. Non
ē laborosū ꝙ amabilis ⁊ optanda sē
mitus in dei laudibus ꝑpetuo assiste
Dies quippe tunc no breuissitudinē
tpis ꝙpe. ꝙ ꝑpetuitatē tropice signat
Nocte cū aio erit illic. ꝙ dies vna
melior in atrijs xpi super mīa. In
qua no placuit michael filios suos.
ꝙ absterget deus omem lacrimam
ab oculis eoꝝ. Dantur uoces letitie ⁊
salutis eterne in tabernaculis mistoꝝ
Dnm laudet ⁊ regnet dns ꝙ omnia
secula seculoz amen. Finit [illegible] ihesu
Incipiūt ꝓphā dūi ihū ihū ī eiusq; sedm ma

nsamia: ncavi ons bethleem ꝑmlos
nbet ⁊ qui que metuat nestat ifate
gnalem ſcnitia ny ſuſſtam ſibi tendt
ctate. Sed quos rex mpns cximut
mundo xpc nſcrit celo ⁊ quibus
no dn ſagnis ſm mpedit ⁊ dpne
la martyr tribut dgnitate. Ter
gite go dilectſſimi fideles nmos
⁊ chorus cite gntu lmis ſempiter
⁊ mpensa huane ſalutis ſnctia
venentes. ſtudm brm hiis que ꝑ
nobis gesta ſut subdite. Diligite
castone ꝑmtate ⁊ xpc bnedictus
ē filius. Abstnete bos a carnalib
desideris q militat adnſus nam
quecadmodu nos piis beatꝫ aplꝰ
ſms ut legim verbis hortat
ydalica ꝑmli estote q deus glorie
mortalm ſe conformauit ifantie
Cecinit humilitate qui dei filios
discplos suos docet dignus est
indute bos virtute pcie ny qua
nds hinc possitis acgnre. qm q
tuctor ē redptor. ipe ē omn factur
do. Cne sursu ſut sapite. no que
sup terram. ꝑ qua beatitus ⁊ vite
constant mercdie. nec bos impe
diant terrena. quibus ꝑmixti ſt
alestia. ꝑ ihm xpm dnm nrm. Amen

Gaudete S beati leonis ꝑpe
ny dño dilectſſimi ibm dico
gaudete: qm hic nr tranſlo
tpis post solēpnitate natiꝫ
xpi. festiuitatis declarationis cmg
illuxit: ⁊ que ny illo die ego pcipit
ny hoc mundus agnouit. Verbm enim caro
factu ſit suſcepcamus nre tpnant ex
cordia ut ihs nrus ⁊ tre dctib⁹
manifestus ⁊ ꝑsequentibus occultꝫ
cet. Jam tm ergo celi enarrauerut
glam dei. ⁊ ny omem tra sonus
eorum exiuit. qui ⁊ pastoribus de
ctus angl⁹ salvatoris edidit nativ
tatis appuit. ⁊ magos ad cm ad ea
du ꝑmta stella ꝑduxit. ut a solis or
tu usq ad occasum uberi regis glam
chorus cant. cui vere fide ⁊ regna

orientis ꝑ magos discunt et ... no
mam impiꝰ no latet. Nam sentia
herodis volens ꝑmordia suſpcꝫ re
gis sibi extinguic. hinc dispensacom
nes scribes sermebat: ut dn ataq; ritus
futuroꝝ ignotu sibi ꝑneru discerent
mfuturu rede ꝑsequt. Annuntiatu celitꝰ
duatoꝝ ortu insignit ubiq; fama
loquent: qua ꝑmaxe ad narrandu
diligenciorꝫ faciebat ⁊ sepe signi
ficacois nominis. ⁊ cruentissimi ꝑ
secutoris impietis. Tm nutrey ny
egypto saluator illatus ē. ut gens
antiqua erroribus dedita. iam ad
veram salute ꝑ occultu grim vocat⁹.
⁊ que nodu ab uno erecta suppriam
ta hospicio recipet mittit. ⁊ ecce
dilectſſimi. dies iste manifestat de dn
consecratus. spiritale ꝗmundo optimu toro
dignitate. que ny cordibus mis dgno
dz splendore clarescit. ut rerum gestaꝝ
ordine. no solu credendo. ꝫ cognitu
gendo veniem. Quatu cum gnoscat
tone debeamus do ꝑ illuminatoe ge
ntis. probat obsecratio indoctoꝝ. Qui cum
tamy cecu. ꝗ tm lucas alienu. ꝗ illi sa
cerdotes ⁊ scribe ysmahelitico fimꝰ
qm ꝓphetarum magis. ⁊ herode
querente ubi xpc sedm scripturaꝝ testi
monia nascet. Hoc videruꝝ ꝑphetico
eloquio quod indicabat ⁊ stella de
celo. que utiq; potat magos ihc os
lumis ꝑmissis usq; ad tumulu
pm sicut postmodu fecit sua suffragio
ꝑduce. nisi ad ysaiam duct indoctoꝝ du
ctu ꝑtinuiſſet. ut no solu duct
sideris. sed etia ipoꝝ ꝑfessione nos
cesset natiuitatis saluatoris. Jam g
ad erudicone gentiu ꝓphetica ꝑno
transibat. ⁊ ꝑmicatu autiqs oraculis
xpm ahcmgenaꝝ corda discrebuit
tm indoctoꝝ infidelitas ytatē ac ꝑfer
ret. ⁊ mendacio corde retinet. Nolue
runt cm aphoste oculis. que de sacris
indicabat libris: ut que no videbat
⁊ infantie infirmitate humilem. ꝑea
crucifigeret ny virtutu sublimitate
fulgentem. Quc estis indei tm tuꝰ
ipsi scia ē: ⁊ tm indocti doctrina

Interrogati

Interrogati ubi xps nasceret: breuiter
et memoriter dicatis qui legistis in bet-
lehem iuda. Sit enim dictum et pphetam
dicere tu bethleem iuda non eris mini-
ma inter principes iuda. ex te enim exi-
bit princeps qui regat ppm meum israel
li. et nobis nuntiate pastores. Hunc
principe natum longinque orientalium
gentium nationes insolito nouo si-
dere splendore didicerunt. Et ne de
loco editi regis ambigerent. huius
eruditio prodidit. qd stella no docu-
it. Cur nobis uiam quam alijs apertas
obstruitis? Cur nos uni infidelitate re-
sedit dubiu. qd ex hac fit confusione
manifestum. Ioannis natiuitas de scrip
turarum testimonio demonstratus. qm
coniugatis. et uni ubi ad pquendu
animos gentis exarsit. ubi ad non
credendum hester sensus abdu-
xit. Electior ergo infantium ignoro
rantia. quos persecutor occidit. ipse uni
uersa quos in sua perturbatione consu-
mit. Vos solemnitas eius regnum
recipe. cuius opidum portentis om-
nibus potuerit pro eo mori. qui no-
bis potuit confiteri. Non xps nemini
ei tempus eripit absque murmure. nec
hesum lingue officium uerbi tractatus
exercebat: et quasi iam diceret. sinite
pueros uenire ad me. talium enim
regnum celorum. nouus flos adnuban-
tes. et de uiciis suis primordia conse-
nescentem hominem. Diuini magnae
et sacramenti. qui etiam illa eius
infantie cepit non timuisse. Agnos
camus ergo dilectissimi in mysteriis
adorantibus xpm. hostiamus mi
fidei primitias. et exultationibus
nostris uite spei nata celebremus
Ex inde enim in eccliam fidei xpi
mystrone. ex inde nobis xpiana
eloquentia septiformem spiritum pro
fluxerit: et beritas per uniuersum pe
nitus nouum recepit omnibus nationibus

sum limen exierit. Honoret itaq; a nobis
altissimus dies in quo salutis mee
auctor apparuit: et nec infantem de
nata sit mysteriis nos omnipote
te adorem mysticis. at sicut illi de
thesauris suis mysticis dono myrrhe
spes obtulerit: ita et nos de corporis
nostri que sunt digna offeramus. Do
nus enim bonoz sit pie largitor: cuius
nec tui fructum quis industrie. Non
cum dormientibus prosunt regnum
celoz. sed mysteriis dei laborantibus
nitaq; uigilantibus: ut si do
nasperus non inuitti fecerimus. pace ca
dedit mereamur accipe que promisit
Unde cohortamur dilectione uestra: ut
abstinentes nos ab omni malo. que
sunt ciuili et mysti sectemur. spiritu cum
lucas ubique debent opa tenebrarum
itaq; adu deducatur. mendacia abi
cite: superbiam humilitate destruite
auaritiam parate. luxuriem dilige
te. ecclesiam ordinate

sed in carnem typaliter natus in isto die
et magis bementabj manifestatj.
a quibus et oblatis muneribus sup
pliciter adoratus. Nam ipse est
deus. qui sibi in veteri testamento
primitias offerri mandauit. videm
deus homo natus gentiu primitias
suo cultui dedicauit. Apostolica
lio testis auctoritas. qz hinc est
deus qui iustificat circumcisionem
ex fide et preputiu fidem. circumcisio
nis nomine iudeos spiritj nomine gen
tes indubitanter ostendes. Isti sunt
duo populi qui ex diuiso uenerunt:
et in lapidem qui fixus est in capud
anguli. unitate fidei conuenerunt:
unus populus uenit ex iudeis alter
uenit ex gentibus. longe a se dis
sidentes: qui diuisi credebant. positj
et in medio lapis angularis. qui
ad se utrosq populos ducit. et utrosq
nomine suo uituperauit. et in utro
communione societatis. qui fierent et nu
in sua gra sacramenti. Ipse xpus enim
qui est pax nra fecit utrosq unum
in dei et gentiles fr sibi fixum: qbj
fidei unitatis unu indidit nomen
xpiani uocabulum. Ad lapidem
q angularem uterq populus uenit:
et uerum angulu fidei unitatis sen
serunt duo populi unus adductj
sunt. qui pastoribus in deus xpm natu
angelus nuciauit. alter populus
adductus est. qui gentilibus magis
nouu sydus apparuit. Illi fuerunt
primitie in deo. isti fr sui primi
tie gentiu. Illi de proximo adducti
isti de longe reducti. Ille enim erant
in dei qui deu colebat. Longe erant
gentes q ydolis seruiebant. hoc
utroq signo significabant pastores. qui
nascente ipo qui fuit in natu. et
magi qui sunt de longinquis finibus
orientis adducti. Quia tu beme
tes tu ipe in dei filio ecce regem
in deo se mortalem professi sunt: tuq
xpm adorandu se uenisse dixerunt
Ait enim euangelista. qz magi
ab oriente uenerunt in hierosolima di
centes. Ubi est qui natus est rex
iudeorum. vidimus enim stella eius
in oriente: et uenimus adorare eum
Quid est dilatissimum fides: et iusti magis
regem iudeorum adorandum inquirunt: quam
ipsi in dei non essent. et quem regem:
non utiq herodem si xpm uolunt
adorare. Regem imperatorem: nec ad
huc natum regem ante aliquot annos
uidentes. Adorare enim uolunt illum
facie ut. nec adorat regem plus
impiu herodem. Nam et herodes rege
iudeorum. filios nam fuerunt nati. qui
erant per mortuo nam reputantur
mortuo enim isto herode archelaus
in iudea regnauit. Et galilee
principatu minor herodes. Archelaus
natus in publicio: xpo in diuersorio
Archelaus natus. in lam et augu
sto positus. xpus autem natus in
presepio est. Bremissimo collocatus
Ille fortissimus armatis et plenus
tis: iste debilissimus inermis et primus
Et tu ille natus in publico cotidi
anum: iste natus et diuersorio quo
Ille a magis nullatenus nominat:
iste nactus supplicat adoratum. Di
uino spiritu primogenitj regis: et
in muneribus honorat primogenitj
principale mulieris. Quis est
iste rex iudeor: princeps et dues:
humilis et sublimis. Quis est
iste rex iudeor qui portat ut pa
nulus. adoratur ut deus. pue
in presepio uilissimus in celo: bilis et
primus. preciosus in stellis. Cui
natale optat herodes turbatus et
omis hierosolima cum eo. Quid
et q sic turbatis herodes. Qui
iudeu regem iudeor audisti tur
baris. suspectionibus agitaris et
videre simulas inflammaris et ob
hoc natu regem occidere conatus
Inanis est iusta turbatio tua: et

bama ꝓfus est cogitatio tua. Nec
iste qm natus ē nouit bene regere ꝓgu-
nando supare. ⁊ morendo michi
sibi gne. Ideo natus ē ut tibi
succedat: sed ut ꝙ eū mundus fide-
credat. Venit enī nō ut pugnet di-
uus. sed ut triumphet occisis. Nec
ut sibi de alijs gentibus ereptū au-
ro querat: sed ut ex salnandis gen-
tibus ꝓcepta signacula fundat. Ju-
uenter iudendo tuum sti successo-
rem. quē ardendo debuisti querere
saluatorem. ꝙ sim eū ardēs. eū eo
regnares. & sic ab illo acceptisse ꝓ-
le regnū. accepes eēā sempiternū
hmōi enim ꝓ regnū nō est de hoc
mundo. ⁊ ꝙ ipm regnat in mundo. ꝑ-
ē enī sapia dei. q dicit in ꝓuerbijs
Ꝙ me reges regnāt. Puer iste verbum
& sapia dei est. puer iste verbum
dei est. Si potes tout sapiam dei
cognoscere. in tua ꝓuincia ver saluator nesci-
tu eū regnū nullatenus submisses:
nisi ab isto ꝓno qui inde natus est
accepisses. Puer iste qui inde natus
gis rex dicat̄ ideoq; ide creatus
est & dus augtor. Quapꝓ tuus
tuues in fantiam nascentis: ma-
gis tuus debes omipotentiam mdi
natus. Noli ergo eū tuū regnū
tuū succedere. ⁊ tuū infidelitatē
tuū nisi ipm dispicere. Vtinā
eū magis adorantibus. etiam tu
inter adorares: & nō ad eū magos
fraudulenta calliditate mittendos
iste mg intrepide diligenter ꝓuideo
et eū meneritis. mutate mentis
ut & ego veniens adorem eū. O
calliditas ficta. O incredulitas
ꝓpria. O nequitia fraudulenti.
Et adorare istū puerū. et ipsum
disponebas. quare ꝓ illo multos
pueros occidebas. Magnus nocētū
quē amdelior effugisti. attestatur
ꝙ de hoc ꝓuideo voluisti. Et tū nō
solum istū puerū non occidisti
sed nec ꝓpās illis magnocuisti

ꝓnoscens. ad illos ꝓdeat hoc egisti
Ꝙ sentiā quippe tuam. sīc simulates
cum ꝓfunditia tua fraudem nocētes.
ad ꝓpriū hmōi puerū ꝓ eo mererēt
nocere: primus ꝙ eū ara gentibus possit
confiteri. Iste puer verus qui mundū
creauit. qui mundū regit. qui omnia
queritq; volet facit. qui arcta mirabili
atq; ineffabili diuitate disponit
nec disponit. hoc ordinauit. hoc
egit. ut ꝙ tua iudiciaria fidēs sim.
illi pueri morte susceperūt ꝓtiosa
te ꝙ eis ad salutem tua ꝓstare. no
possis amplius. hoc ad dilectionē
tuam facēs imbues. Ad hoc ꝙ te
ꝓmisit infantes occide. ut illos
se te fuisse triumphare. Cognitum
ꝓmisit ad negocia. illos ꝓdijcit
ad ꝓbandam. Quis eū ideoq; est
dus omipotes. qui ꝓmissis magnēs.
minus idemq; ē. qui tua tam delicate
dignatus ē fugere. cuius maiestatē
non potes effugere. ꝓfugit eū nō
t formidine humana. sed dispēsa
tione diuina. effugit nō necessitate
sed ꝓtate. Ideo aut dignatus est
egyptū fugere. ut ꝓtia amice dilec-
ascende. Et illa ꝓtate puer latuit
in egypto. qua potestate mineus
pependit in lagno. Quis eū ideoq;
ē mortis susceptor: suscepq; surgere
dnus idemq; ē mortalis et pie
mortalis et immē. qua potestate
morieus. qua ꝓtate resurgēs
Iste itaq; puer qui natus ē ideo nō
uenit ut nos ꝓmissos moriendo.
et ꝓ ipē ē exspectatio gentiū. Et agnus
qui puer appēdit nō ut stola pudet
signare pueros: et solus in remis-
sionē fruendos ē ꝓcepto. Et omnes
illi pueri iniuste morient. nisi
hmōi signo saluarēt. Et iste qui
puer certissime morietur: et si mo-
riolet nullatenus nasceret. Nascet
aut nō implent semina tua. sed
ut ꝓficiat manifestandum suum.
Facit eū ei nō benignitas ꝓpria. nō

malignitatis alienus. Moriet̃ur nō
ut infidelibus regnes in seculo · sed
ut sectā regnāde fiat fidelis tēlo
Moriet̃ non ut regnū amittat · sed
ut regnaturos acquirat · Moriet̃
nō ut breuē tēpus · sed ut cōsequat
sempit̃na · Moriet̃ nō ut seruitus in
quitatis · sed ut dūs immutatis
Moriet̃ nō humanis uēnitatis · sed di
uino voluntatis · Moriet̃ inualuit
moriet̃ insecuriter · moriet̃ fugi
tiuarter · Moriet̃ & ipsā potestatem
ut suam in quibus impleat uoluntā
tem · Ad hoc enī insecurē moriet̃ ·
ut resurgēs ūctis gentibus dicēt
Moriet̃ q̄ sicut hūs · sit quidē quē
dem hoiem concepit fides uirginis
& dem hoiem peperit secundatis uirgi
Si nescis nam hunc puerū deitatē
attende stellam · tēlo fulgebat magos
precedentem · & iter ignorātibus ostendē
bat stella nūq̄ ante ignot · q̄ nūc
eam iste puer creauit · & magis adue
nientibus primam deputauit · Iste puer
tpsepi q̄nibus collocat̃ · & magnus
tēlo inuisibilit̃ opat̃ · Mittit se mu
nibus in terrā pōzit · & preparat sibi ce
lestia famulāt · Quid tenyo q̄ similē
attendis etatē · & cuius dignum nō tel
ligis prātem · Sit sint naturaliter in
munda pn̄a huius nālis humanitatis ·
& nālis humanitas · utiq̄ nālis sed ·
utiq̄ unitas · nec unq̄ munit̃ cōfusa
nec a se munit̃ separata · Spūs enī habet
mariā filiū de se natū · eui stella
debite seruitutis exhibuit simulatū
Xp̄m eundemq̄ natū i bethelem
duci hoiem p̄parat · q̄ stella magis
orientē petitis ostendit · magi nō
uenerūt · & filiū uirginis uidē eiderā
dūm hoiem cognouerūt · Denuq̄
attende q̄ obtulerūt · & aquosa q̄
tradiderūt · Refert enī chronographus
q̄ auarunes dauid munerauit primi
ci marrā amicē eius · & pdictes ad
oranerūt eū · Et aptis thesauris
suis · obtulerūt ei munera · aurum
thus & murrā · Q̄ ista tria munera
gnā in uno codēq̄ xp̄o · & diuina maies
tas · & regia potes · & humana mortalitas

termut · Thus enī ad sacrificū · aurō
p̄tinet ad tributū · murra ad sepul
turā p̄tinet mortuorū · Unde & ca
fides xp̄o recte offerre nō dubitat
dū unū endemq; deū · deū
regem · deumq; hoiem credit · illud
p̄ mortuū deū aliter recognoscat · In
oblatione thuris confundit arriana
qui soli patri sacrificiū offerri debe
contendit · In oblatione murre cō
fundit manichęus · qui xp̄m de
mortuis p̄ mūdi salute nō credit · In
auro uo sil' uetāt · confundit · q̄ · ma
nichęus de semine dauid nō credit
regē sedule carnis natū · & aurum
deo huic cuncto nālē assignare mutat
seruitute · Proinde utq̄ nō expect
regem a quo p̄ fidem regat · sic
p infidelitatis tenebre p̄munitur · q̄
ab huius dignitatis rabie altero carnis
uelitas denegatur · In his
muneribus confundit ecclā nestoria
nos · qui unde xp̄m in duas p̄sonas
dividē · cū videat magos uō alia
deo & alia hoīm · si unū deo hoīmq;
eundem munera obtulisse suppliciter
tēnō g̃ dividat i p̄sonas · qui nō meruit
duplices in domo · Ppterea quippe uni
demq; deus & homo adoratat · Istā
magoꝝ oblatiō · cōfundit ecclā omnē
tetās infamiā · qui nō uult i xp̄o duas
naturas p̄dicare nature · deitatē
quippe humanē tollit · dū i xp̄o unā
naturā p̄dicare cōtendit · Nos itaq;
dilectissimi fides offeramus xp̄o indubi
tater in fide · q̄d magi obtulisse dig
noscunt · i munere · ut deitatis
humanitatis & cōfessio · ipa sit apud
xp̄m unā fidelis oblatio · Hec mu
nera cū magis multiplicauimus offeramus
ut ad regnum sācꝝ totis cordis &
actione tendamus · nec teneamur
uana deitis fidē · sed dominū aīa
datis humiliter obsequentes uiā inuitemus ·
& qui p̄cepit dūs ambulemus · ut ad
p̄tam uenire valeamus · ubi sū fun
ti xp̄o fundeamus · Videant hoīs e
ditū eius · Qui male humut · hā teneat
errorē · Qui bñ humut · p hāc g̃dit

ueritatis · Q magpt qui ambulat viam sine
macula: viam teneat castitatis · Qui
viam tenebat a nativitate · teneat hiā mi
sericordie · Qui ambulabat per simplicem
fletum · viam nūt teneat veritatis ·
Ambulemus bñ p fidem · ut perveniamus
ad spēm · bbz ipsius cert nrm · qz ipse
hūt in bonis desideriū nostrum

Licet fres kmi
De solepnitate dei sīmi beteri
sit dūsa tradicio · hūa tñ sūe
devocionis fides · Et qz nonulli
hodie dñm nrm ihm xpm stella duce
venientibus ab oriente magis estimet
adoratū · Alii aūt asserat ei aqs ihūa
ministrasse: quida no baptizatū illata iohē
cōfirmet · ny omnibus dei filius cōdit
ny omnibus ē nra festivitas · Alīq ma
gis utiq gentilibus & adorare dñm
munera offerre cōcedit · gemū ē ppi
guata dominica · Quod aque trāsformāt
in hūm · religionis mē designatiā
Qd no fluentis xpc dñs baptizat
ihs · aque nra baptismati cōsecrant
Preter utiq hūm ut aliqua nra de
ipo baptismate sanctificati hre put dūs do
cuit ppcamur · ut simplicitate
nra salvatoris & mysteriorū ejus agnos
catis · Q dicebat a deserto iohes bap
tismū penitencie ppō ptōrū · no quo
remissa quissa delet · & quo emendet
errantes alia remissio ptōrū xpi gre
servabat · Confluebat ergo ad iordanē desiderio lavandi dnicorpo
sissima multitudo · quoz cent tum
relicati actus · luxta tum p ditu · ut
cos heremabilis baptista hūc cognoscat
sem · Inter hmoi voces ille celestis
virtutū dūs · ille qui respicit terra
& facit eā tremere ihūs xps · no dedig
natus humilis & quietus ad servilē fmi
baptismū accurrere · Sed quid mirū
de manifestatione salvatoris · si se
ipsē sue manibus inclinauit: qui se
ab amicis suis passus ē crucifigi ·
Quo accurente ad flumen · tale iohes
turbidis turbis erupit vocē
Ecce agnus dei · ecce qui tollit pcā
mundi · hoc ē dicē · Desistate ad sistate
ad abluendū hoc fluuio · quo prima susceptū
ecce baptista & que ē tunica dimittit

Descendit ultro a gsorte hō baptizari helle: pūs ē dūs omīū nrm q
baptizat ad litaū Illū sequā · illi ac
dite · ab illo lauacr salutis tā mente
supplices postulate · a quo & ego ipse
baptista bñ cupio baptizari · Hoc remini
te quidem ihesus testimoniū horis hmoi
& quicq ordinē bellet hūmisa complere
nichilom baptizari se expetit ab iohē
Tunc baptista devotus baptizandi sui
potentia tremefactus ayt · Ego a te de
beo baptizari · & tu venis ad me · Id est
qm ego creatus sū · tu creator · ego sūm
tu dūs · ego figmā tu bēitas · At ihs
ayt · Sine modo · Sit enī decet nos
implere omēm justitiā · id ē q mūt ista
q memoras · Ppositū suscepte hūli
tatis splendū ē · Tunc ille q p simile
formidabat relicta parumper propietate
imperio Baptizat & ihs Non sibi
sed nobis baptizat · no ut pūficet
aquas · & ut aquas ipe sanctificet · Bap
tizat nonus ihs · ut noni baptismatis
constituat sacramentū · Aperti sunt q ei
celi · estimo q i celestibus cert miraclis
de ihū que gebant i terris · sicut mt
scptūa · Ny que cōcupiscit angelica spēs
Quo cū potuit no mirari virtutes
celoz & dnationes cherubin & seraphin
tū vident dñm sabaoth i flumine ab
iohē baptizari · Aut aut iohis attesta
cio etiā celesti testimonio confirmet · vidit
spūm sctm corporali spē quasi columbā
descendētē & manētē sup ihesū · Au
dit & pcm dicētē · Hic ē filius meus
dilectus · in quo mihi bñ complacui Ad
dite fres dilectissimi q nūta nobis i bap
tismate dñi mūt ihu xpi patefacta sit
gra · q subtili sacrificio tm tuis seho
die sonū reclamut · Pater cū audit
i voce · filius manifestat i voce · spūs
sctus dno sat i columba · Et mysterio
aut misterio dūs nr ihs nol tactu
corpis sui · nel trāsitu ingē sue · amēz
ad nouitatē cunctis sanctificat · Annuntiat
& illustrat · Aīs cui consecrat · Du bap
tizat · terrenu sanctificat dū sepelit · nos
tros sanctificat dū purgat · celestia sa

ficat dñi ascendit ad celū & sedet ad
dexterum patris ℣ In octo bñi leonis ℣
ristū & venerabile dilectissimi here pre
tatis obsequiū & in diebus quibus
Dñe nūc opa prestitūr: toto cor de
gaudē & honorifice ea que ad salutē
nrām gesta sūt celebrīme: noctume
nos ad devotionem hanc ipa recur
rentiū tpm lege · que nobis postri
lūi diem · in que coetanus pri filius
dei unctus celebrīque ē · hiemi natali
lo epyphanie nitulit festū · ex appro
dñi consecratum · In quo fidei nre
magnū psidiū prudentia dña cōstatuit
ut dñi solēpni veneratione colle · ado
rata in creatoris sui salvatoris ifā
tia · & ipa cognitalia documenta p
haurētur heri · & quos hois orta natura
hoc ē cām qđ mistificat ipos · hoc ē
qđ ex pretoribus fūt stos · sm vno
dem q dño ihesu xpo · & hereditā
tas · & uera credat ē ghīnitas · dei
tas qua aute oīa secula sm firma
dei equalis ē pri · ghīnitas qui no
uissimis diebus ī forma serui vnit
ē homi · Ad roborandam go ghē fidem
q cont omēs pnūciebat errores ·
ex magna fem ē dñe pretate cōsilij ·
ut genus ī longinqua orientalis plā
ge regione consistēs · signū matri
pueri · qui sm ysai cēt regnatis accipet
roma etenī clauitas apud magos
stelle illustrioris apparuit · & ituentiū
oculos ita nūciatione sui splendoris
implent · ut ne ipi sibi crederet ne
gligendū · qđ tanto mutabatur
indicio · perit aut sicut res dicunt
hunc nlatulo grā dei · & ad xpi nati
uitatē: nec ipa ad hunc bethleē tō
dūcisset · ea alla creditus getibus
inferebat · & qđ nodū potat ghīno
eloquio dissert · celo faciebat elari
gelizante cognosci · Quānus aut
dñe dignationis cēt hoc minus
ut cognoscibilis gentibus fieret
natiuitas salvatoris ℣ Ad intel
ligendū tm miraclū signū · potuerit
magis cām & antiquū balaam pnūcia
tionibus q nouella · stellas olim esse
pdcm · & celebri memoria affirmati
oriet stella ex iacob · & exurget ho
ex isrl · & dñabit gētiū · Tres itaq; lux
fulgore insoliti sydus dñicis iactati
pnūs mutat · hinc cursu sciat
estimabiles se · significatiu puerū
ihesū solimis · & ex tali regis reptiōs
&z cū eis hec opio fefellisset · per
indecor scribas atq doctores qđ sac
de ortu xpi pnūciabat scriptura
didicerūt: ut genuo cōfirmati tes
timonio ardentiores fide expetent ·
que & stelle claritas · & ipsle numi
festabat auctoritas · q plato aut
dño oraculo · & vnisa pontificū · &
declatu sūt voce qua dicat · Et tu
bethleē nde nō es minima inter
principes iuda · ex te enī exiet dux
qui regat plm meū israel · Qđ finale
& q cōcensus fuit · ut hebreor pres
crederet qđ docebat · &z appareret
illos carnalit cā hec de sapuisse · &
regnū xpi cōmune cū hoc mundi po
testatibus estimasse · ut & isti tpis
sparet duce · & hiemi meturet ille
cohortem · Q supflua hec odes timor
turbarit · & frustr in suspitū tibi pne
ua semē moliris · q caput xpm
regio tua · nec mundi dns pcibus tue
e contentu augustius · Quē tu dica
regnare no nis ubiq regnat &
felicior ipe regnaret · si cui impio
subderetis · Cur sancto officio no
facis: qđ subdola fulsitate & nuttis:
perge cū magis: & hiez regē simpli
tate cū magis venare adorando · &z
tu nduce separatos ecclie nos
mutans genera fide · Cor q & pfu
ad crudeles cōuertis insidias · nec
illū erisure quē metuis · nec illis
nocturne quos timus ℣ Deducti
ugt dilectissimi in bethleē magi stel
le precedēs obsequio · gaudi sūt gau
dio magno valde · & cum eis in
trantes · & nutrientes domū pue
rū inuenerūt cū maria matre eius

et pdēces adorauerūt eū. Et
aptis thesauris suis obtulerūt
ei munera. aurū thus & murrā
Et licet quidē gūtis ad illūiandū
fidei ptinebat. potuit illis ar
dūtā. & intellectū & sufficiēt ter
pali. ituitu noui nigniret. qd
plenissimo usu nris assūmit
& diligentia sagacis offerēdi. usq
ad dicendū p̄ium. p̄senerūs fuit
tpis populis & nūc tpis hoīnibz
seruiebat. ut sicut cūctis nob
pfuit q̄ post resurrectionē dñi.
vestigia uluez tangere eius thome
explorauit nullus. ita ad unū
vtilitatē p̄fecit. q̄ infirmitā ipius
magoz p̄bauit aspectus. Viderūt
itaq; magi & adorauerūt puū
de tribu iuda. de semine dauid na
tum puerū. frā exultare sub
lege. qui nō solue venit ꝙ ad
implere. Viderūt & adorauerūt
puerū. De tribu iuda. de semine
dauid. sedēte. quietate pueri. alie
ne opis indigū. fandi ignoticē
& ni mllo ab hūane infirmitate qua
litate dissimilē. q̄ sicut fidelia
erāt testimonia. que ei ostendeba
tur inuisibilis diuinitatis esse
rēt. ita plurissimū ē debebat
verbū caro frēi. & sēpiternam
illā filij dei ētatā veri filij ho
mis susceptisse naturā. nē nel
effabilē opis. secretū mirabi
lē extipiendo supplicia pas
sionis. sacrificiū fidei ex rezū
dubitate turbaret. cū nūqd fi
dei nō posset. nisi qui dñi ihū
& nezo deū. & uerū hoīez ēdide
rit. Qui cū deo pr̄e & spū sco
vnus & regnat in sēcla sēclōz. Amē

Hodierna festiuitate dilectissimi
fratres dñi & saluatoris
nri. sicut nostis illustrē
& hec ille & deos quo ad
cognoscendū adorandus dei filius
magos p̄uia stella p̄duxit.
Cuius rei memoria merito pluimū
honore anno celebrim. & dū eius
gesta historia mesabiliter re
censetur. semp se intelligentiā
sensibus nris sentit salutifer⁹ mīste
riū. p insigne miraculū. p̄esse
rat quidē multa documēta. que cor
poreā natiuitatē dñi manifestas i
diuis declarāt: sine cū b̄ti ioānis
testimonio credit se spū patris filiū
dei audiuit & credidit: sine
tū p̄ salutatione ipius i vtero elyz
abeth nondū natus ioānes gestiat
exultatione cōmotus ē. quasi cuā
tura uris bisca clamauerit. ecce
agnus dei. ecce qui tollit p̄ata mūdi.
nec tū ortū dñi angelo nūcia
ante. pastores celestis ceteratus
sē claritate circūdāt. nec nō am
bigēbat de p̄sentia p̄ua. que erat
p̄sepi latura. nec puerū cē qui sola
naturā hoīnis erat editus. cū
supne mentis facies fulgurē ostēsus
& sed licet alia quoq; parcas tut
bidēt motuisse p̄sumus. que ad
cognitionē b̄te marie virginis nel
ad sēm ioseph familia p̄tinebāt
Sed aut signū qd magos ilu
strauit posuit & efficiat mouit.
& ad dñm ihūm p̄sentant attulit.
illud sine dubio que sēctū tēpli
& ipsum sint beatudinis exordia.
q̄ nō ay iudea tm. sed ecclā toto
mundo xp̄i erat euangelium p̄di
candū. ut p illa stella q magoz
visum splendit. ista celestis
vb oculis nō defuit. & illuminatio
supnaturalis sit genti & tēpibz
nudioz. demonstret. q dilectissimi
sicut cernitis apparet. misticoz
sacramentoz. & qd ymaginem
assumbratum. veritate cōpletum. ba
bemus celo stella & gratia. & tres

magi chorusatione euangelici fulgo
ne actati. Omnibus gentibus ad
ad adorandā potentiā summi regis
accurrūt. ¶ Herodes quoq; tyran
bolo fremit. & auferri sibi mystice
regnū mysteriis que ad xpm trāsferē
mgemuscit. Unde si gentilos mer
ficiat. ubiu sibi videt occidē. Qd
utiq; sine cessatione molit. Dū pmo
dus ī matrem spūs sancti errore. & ppria
tenēe fidei infantiā trāsfert. extinguē
dei ado qui erat regnū xpi ee no
luerūt. ad hoc quotidiano sub hero
dis fuit principatu. & dominatione sibi
subiugatis nunc. Alienigene serui
unt populi. quasi necessitates gentiū di
cēte iacob. Non deficiet princeps ex
uda. & dux de femoribus eius. Don
nemat cui repta sunt. & xpo exspectatio
gentiū. Qz nondū intelligūt qd
negare nō possūt. & uidere nō capiūt
qd septuagenarium tempus nouit. qui in
fames mysteriis nitas scandalum pe
& ceteris doctoribus fuit caligo qd hu
mane respondet utiq; mulier gentis qd
bethleē nascit xps. & stabulū sinagoga
alios instruit. no sequit. Qd di
cunt successione regum placationem
hostiarū locū supplicationū. ecclesie
sacerdotū: & cū omnia sibi clausa. ona
cupiant ee finita. non uidet ea
xpm ee translata. ¶ Unde qd illi tres
uni uniuerso generi psonam gentes
adorato dño fuit adepti. hoc ī pphe
sino & fide ī mystificat impius tota
mundus assequit. & hereditate dei uni
uersa pmissa accepit adoptiui.
& pdūt qui uidebāt ee legitimi.
Despice tandē inde respice & ad
depositā tuā tui. depositi infideli
tate cōtēte. Multi seculis tuis mutauta
te tuerat. no mystos xpo. sed proprios
uocauit. nec impietate tua expellet.
qui pte tu triumphaturus ecclesiam
Immitte tandem pmū tuoz solue
uinculū: nec te cozo maledicto possibus

obstringi. qui clamantes de xpo. sanguis
eius sup nos & sup filios nros. fu
tuq; ne te sim primus transfudere
pedite ad misericordē. Primū clemē
tia remittentis. Deinde cautione
ingratitudinis cōfusa. ne in causa salutis:
Unum quē quem uolumus. confite
mur necesse. adorate benedicite. ut
nobis bonitas illius pficiat. cui hoc
malignitatis notē nō potuit. Qd
go ad nras dictione pertinet & cauta
tem. qua cetera omnes nros. go diuina
eruditione debemus. & optime nos
e & studendū. ne eligat plus. qm
ab illa spūali pmū nobilitate de
ficit. ramus sine arboris inserit
ultra cū deo nos benuolentia usta
emendat: ut ro deficiēt cozo mne
nobis locū faciat. & nos ad emula
tionem salutis irritemur. fides nra
inuocauit. Alam pietatis premiū nō solu
sibi. sed cetera aliis habile ee decet.
ut quid apud eos agi nō potest
uerbis. obtineat exemplis. Con
sideremus utiq; dilectissimi inscriptiōz
diuinoz munerū largitate. coopta
tores simus spūs dei operantis & nobis
nō cum dormientibus. pnemur ingenii
dei. nec otio desidiaq; torpentibus
beatitudo ecclesiastes magistra. & ad
quia scriptū aut apls. si compatimur
& glorificabimur. Illa nobis cum ede
e vul. quia ipe dns se ee testatus e.
qui nobis omnia opa nostra suffra
gantibus. & sacramento roborat &
exemplo. ut ad adoptionē vocatos.
& illud pficiat ad salutē. & illud ī
finem. ad habitē. Hortatur laborem dilec
tum & pius filius & bonus seruus. nō
solū nec asper nec onerosus. & ecclesia
sanctus & lenis e dicēte dño. Ve
nite ad me omnes qui laboratis & onerati
estis. & ego reficiam vos. Tollite iugum
meum super vos. & discite a me qm mitis
sum & humilis corde. & inuenietis requiē
animabus vestris. Iugum enim meum suaue

ē ⁊ omnis meū leue. Nichil cū dilas-
simi ardnū ē humilibus · nichil asper
nutibus · ⁊ facile omia p̄cepta vemūt
ī effm̄ · qū ⁊ grā ꝓtendit auribus ·
⁊ obedīā mollit ingenium. Intonant
cū cotidie auribus nr̄is eloquia dei
⁊ omis ho q̄ dīne nr̄ispice placeat
fieri cōmutet · Ez q̄ mdicā illud
quo hmōsq̄sq̄ respicit ꝑpt gessit
suc bonū suū malū · mdicatum
patiā ⁊ bo mtate differtm · impn
mutatē ingratis infidelium tarda
q̄ mittit · ⁊ putāt hūanoz actuū
qualitates ad dīne ꝓdencie nō ꝑ
tinē censurā: quasi nō emdetissīs
plerūq̄ simplicīs malegesta plec-
tant · aut nō sepe se celestiū comi-
nationū terror ondit · quib⁹ vtiq⁹ ⁊
fides monet ⁊ infidelitas ī̄pat
ut aut ꝓmanet sup oēs benigni-
tas x̄pi · ⁊ nulli misericordia sua
denegat: cū indiscrete vnūsq̄sq⁹ ho
multa largiē · eos q̄ quos merito
subdit pcūs · magis fuit inhabile
īfirmis · Dilato cū sūdē dat lo
cū pnie · xp̄s dns nr̄ · qui cū p̄re ⁊
sp̄u sc̄o vivit ⁊ regnat · secla seclo-
rū. Amē. Vidit Turba mult⁹ octīs
ioh̄es ih̄m vementem cpy⁹ ad se
ad se ⁊ ayt · Ecce agnus dei · ecce qui
tollit pcā mūdi · Hic ē de quo dixi ·
Post me venit vir · qui ante me fc̄s
ē · q̄ maior me erat · ⁊ ego nesciebam
eum · Et Vidi ⁊ testimoniū dedi
Johannes baptista ⁊ p̄cursor salvatoris
dn̄i · qui dū venturus ꝓphs verbo p̄
dicauerit · quē ad venire ad se · sicq⁹
exclōne evangelij fides nr̄a cū legeret
audistis: mox digito demonstrauit
dicēs · Ecce agnus dei · ecce qui tollit
pcā mūdi · Ecce agnus dei · ecce nr̄o
cōs ⁊ ab omi pcō īmunis · ut pute
qui os quidē de ossibus adam ⁊ carne
de carne adam · ⁊ nullū de carne pcā
trice traxit macula culpe · Ecce qui
tollit pcā mūdi · ecce qui mistus ut
pctōres · mitis inter impios · hoc est
quasi agnus inter lupos appares · eras
pctōres ⁊ impios mstificandi habet
ptatem. Quanto aut pcā mūdi tollat
quo ex hoc mstificet impios · fr̄ps petr⁹
ondit qui ayt · Non corruptibili argento
uel auro redempti estis de vana vr̄a vr̄a
patrū tradicione · sed pcioso sanguine q̄si
agni īcontaminati ⁊ imaculati ih̄u x̄pi
Et in apocalipsi ioh̄es apl̄s · cui ē hoc
euangeliū · Qui dilexit nos mūdauit
lauit nos a pcīs nr̄is in sanguine suo ·
Hic aut lauit nos solū a pcīs nr̄is
in sanguine suo · qui sanguis sui mr̄ ecce
dedit ꝑ nobis · nisi qui omnis q̄ nr̄e
mysterio suarū ē passionū illius lā-
tismo agne ablutus ē · habet ecā cotidie
tollit pcā mūdi · lauatq⁹ nos a pcīs
nr̄is cotidie in sanguine suo · cū eius de
bet passionis memoria ad altare celebrate:
cū panis ⁊ vinū ēntia · in sacrificiū
carnis ⁊ sanguis eius ineffabili spū
sanctificatione trāsfert · sicq⁹ corpus ⁊ sanguis
eius nō infidelis manibus ad pnam
ꝓpōr fundit ⁊ occidit · Et fidelium ēt
animam sumit in salutē · Cui rei figūr
agnus in lege paschalis ondit: qui se
mel ꝓpl̄i de egyptia seruitute liberans ·
in memoriam eius die liberationis · pcēs
annos immolatione sua ꝓpl̄o eundem
sanctificare solebat · Donec venret ver
us ille talis hostia testimoniū dabat · ob
latus ⁊ pr̄i ⁊ nobis in hostia odoremq⁹
suauitatis · in mysterio sue passionis ob-
lato agno in altaribus patris hūiq⁹ trās
ferret · sat dos fr̄is in ecclesiā sedis et
dnē meretrīs sedet · Johēs ꝓphibens
testimoniū de dno · Hic ē in quo de quo
dixi · Post me venit vir · qui ante me
fc̄s ē : qui prior me erat · Post me
venit vir · post me natus ē in mundo
post me ꝓdiit ī tempore in mundo · qui
ante me fc̄s ē · Qui me potestas ma
iestatis tue quātū sol luna fecerūt licet ꝓ
appares antecellit · Quia prior me erat
q̄ in principio erat ap̄d · et apud erat
apud deū · et deus erat ap̄d · Post
me venit vir · tps humane nativitatis ·
quo ioh̄es posterior ē intelligit · Qui ante
me fc̄s ē · primatū regie potestatis
quo erat angelis ꝓfert nativ⁹ · qui prior
me erat eternitate dīne maiestat⁹

qui pr̄i est equalis intelligē. Deinde sequit hic qui post me venit ante me factus est quia prius me erat. Post me venit virtute quia minor me natu. Ante me factus est dignitate quia prior me erat dignitate. Et ego nesciebā eū nisi. Certū ē q̄ sciebat dñm iohēs. cui testimoniū p̄hibē missus est. quē indicē cui venturū p̄dicabat dicēs. Cuius ventilabrū in manu sua. et purgabit aream suam. a quo spūs scūs dari debē testabat. Ipē baptizabit nos in quibus spūm scō. A quo fe spūm ablui desiderabat dicēs. Ego a te debeo baptizari: et tu venis ad me Quō ergo dicit et ego nesciebā eū nisi eū qui mihi dixerat. Super quē videris spūm descendē et manere sup eū hic ē qui baptizat in spūm scm. Et ego vidi testimoniū perhibui quia hic est filius dei.

cles. ⁊ arsmate sco ꝓfugiunt. cosde
mchilonus spūs sco ipe baptizat. qui
nemo ꝑter ipm ꝓfetor nr̄or solue
aut spūs sci habet donatū. Unde
euangelista iohes cū audisset. au
dierūt pharisei. q̄ ihs plures disci
pulos facit ⁊ baptizat q̄m iohes
ꝓtinus adūxit. q̄q̄ ihs non baptizaret
sed discipli eius apte dicēs. q̄ ⁊ si
discipli ihū in noīe eius aqua baptī
zant ipe tm magis baptizāt inpelli
gendus e qui ꝓcul dubio mittit. Bap
tizat ⁊ deus in spū sco. cui ⁊ affla
tione eiusde spūs corda fidelium suoꝝ
feruore sue sue fine caritatis accē
dit. Caritas enī nūq̄ diffusa e in
cordibus nris ⁊ spūs sc̄us qui datus
e nobis. Baptizat in spū sco. cui tuus
electus dat manifestationē spūs ad
utilitatē hortatus operando. De quo
baptismate ascensurus q̄ celi dicit
discaplis. Vos aūt baptizabimini
spū sco non post multos dies hos
Sed diligenciꝰ intuendū e
q̄ cū diuisset. sup quē uideris spūm
sc̄m descendentē addidit ⁊ manentē
sup eū. Et in scōs enī eius spūs
descendit. Verū q̄ ip̄e dns sit in cor
pore pōt cuiq̄ negari. q̄ celestiū
sacramentoꝝ sp̄e occulta mentis nrē
de non sufficiunt. ⁊ spūs huius ad
terrena cum cōuersationis ifirmi
tate. ⁊ in corpꝰ quidubio cordibus
spūs aliqū ueniat aliqū recedit. uti
deus e. Spūs ubi uult spirat. ⁊
vocē eius audis. ⁊ nō scis unde ue
niat. aut quo uadat. Venit ergo
ad scos. nascit a scis spūs. ut quē
sp̄e ihe idoneū non sit. eius per
tpa redemptis tribuit lucē. ⁊ ficiat
in solo aūt mediatore dei ⁊ hoīm
hoīe ihū xpō spūs petro ueniat
manet: in quo uere dicit. aqui
tatibus nr̄is quā refugiet nulla
mens. in quo sit aūt totꝰ in illo. nō
ex eo solū tpe. quo huic tolles sup
eū hodie descendentē. ⁊ exquisto
fieri meruerit. eius ministerio ⁊ ope
cōceptus e. Unde eā ꝓmittēs dnūs
hominibus nō immo ⁊ ip̄e ⁊ ꝓter
ip̄m testante quia aut. Paracletus
aut spūs scūs quē mittet ꝑ in
noīe meo. ille uos docebit omnia
et alio loco q ip̄e huic mittat dicit
Si eū nō abiero paracletus nō ue
niet ad uos. Si aūt abiero mittam
eū ad uos. ⁊ minuto una e ī dūm
tuxe sbe inseparabilis operatio patris ⁊
filij ⁊ eius de spūs sci. ⁊ Data de ip̄o
spū sco. q̄ suo sponte ueniat. ubi
uelit. cui a ꝓtinus operē que uelit. testa
tur filius ubi aut. qd ⁊ sup cōme
morauim. spūs ubi uult spirat.
licet omnia nūq̄ aplius operat uni atq̄
idem spūs: Unde ēs singulis ꝓut
uult. Idcirco aūt sup eū in quo sp̄
manebat baptizatū. spūs deus de
ōnsus e. ut ⁊ baptista ip̄e celsus
ia quē ꝑdicauerat agnosceret. ⁊ credē
tibus daret iudicium. nequē semi
baptizatos aqua. spūs eius de posse
baptisma mori Quoniam ita
quo spāle dei filij agnoscēdi signum
fuit. q̄ sup eū descendēt ⁊ manentē
spūs. cui cetera discaplis ip̄e promittit
dicēs. ⁊ ego rogabo patrem meum ⁊
alium paracletū dabit uobis. ut ma
neat uobiscū ueritatis spūm ueritatis
et paulo post. Quia apud uos
manebit: ⁊ in uobis erit. Si eni
apud seruos dei electos manet. ⁊
illis erit spūs. q̄ magni e filio dei
q̄ ⁊ ipso nunc spūs astruatur ⁊
Uidendū q̄ q̄ sp̄ in duo mansent
spūs scō. in scis aūt hominibus
q̄ dum mortale corpus gestauerit
ꝑtm manendi ꝑtm redi
tus secedat. ayanet quippe apud
eos. ut bonus insistat actibus. so
lutaria ꝓmptitudine diligant. ma
nendine cōsequāt. q etno desidelo

fingeant: ẽ simulant ⁊ fingant mſtiũ
misericordiam mundiciam ordies ⁊ trũ
quillitatẽ pacis amplectentũ. sed ⁊
p̃ obſeruatione iuſtitie p̃ſecutionẽ pati
nõ vẽiunt. clemosinis ⁊ oõnibus re
muñis. actisq; ſpẽ fructibus inſiſtere
deſiderent. Accedit aũt ad tempꝰ ne
ſenꝰ infirmos curandi. mortuos
ſuſcitandi. demones eiciendi. nec
eciã p̃ſandi habeat facultatẽ. ma
net ſẽ ut poſſint hĩe ſurtutẽ. aũt
miabilit̃ ꝑ̃ bñat: venit ad ep̃s
ut eciã alijs p̃ miracꝰ ſigna. qualis
ſunt mtꝰ effulgeat. Et ego vidi ip̃
⁊ teſtimoniũ p̃hibũ. q̃ hic ẽ filius dei
Ip̃ dixerat. poſt ne bent bñ. qui
aũ me frãs ẽ: mit teſtimoniũ p̃hibet.
q̃ hic ẽ filius dei. ſtrinſiq; natie
veritatẽ humane fidelis ⁊ dñe ĩ hmã
cadencꝫ xp̃i p̃ſona manifeſte deſig
nãs. Erubeſcat mamichens audies
venit bñr. confiteſcat fotinꝰ audies
hic ẽ filius dei. Audiet maſuicti
⁊ letent. q̃ venit bñr p̃ iohannẽ
foztice iohẽ. qui baptizat in ſpũ ſcõ
⁊ ma cũ ꝑ ſuperbiam recessiſſe a deo. filius dei ⁊ pmaꝫ frẽs ẽ. hõ
ut ide p̃ẽ ⁊ p̃ diuinitatẽ p̃ĩ. ⁊ per
humilitatẽ cognoſcat nobis. p̃ humi
litatẽ ſileꝫ nobis. ꝑ nobis aũ hoſte
confligẽs. ꝑ diuinitatẽ p̃ĩ cõſtabile
ad ymaginẽ nos dei. ⁊ ſilitudinẽ
q̃a p̃ceptis amiſimꝰ. poſſet deuo
care. ꝑ mortẽ mẽ fragilitatis
deſtruet eũ. qui hebat mortis ip̃m
⁊ ꝑ ip̃aſſibilẽ ſue diuinitatis poten
tiam ⁊ cõſiliauit nos deo p̃ĩ. p̃
quo bñt ⁊ regnat deus. in vnitã
te ſp̃s ſcõ. p̃ omia ſeculã ſeculoꝝ. Amẽ

Tunc venit Ihc a galilea in iordanem ad ioh̃em ut baptizaret ab eo. Et ꝛ

Hoc tr̃ ꝓ de eade lõne
ceclo ſcõ euangelij quam
nõ fres audiuimꝰ. magꝭ
nobis ⁊ in dño ⁊ in ſermo
ne p̃fẽ humilitatis exem
plum. In dño quidẽ q̃ cũ ſit dñs
non ſolũ ab hoĩe ſeruo baptizari. ⁊
etiã ꝑ̃ eũ ad hũc baptizandus ſeruꝰ
dignatus ẽ: In ſeruo aũt: q̃a cũ
ſciret p̃ſorem ſe ac baptiſtã ſm
ſalmatois eũ deſtinatũ. memor tñ
ſue fragilitatis. imitari ſibi humili
tatis exiſtimauit officiũ dicẽs. Ego a te
baptizari debeo: ⁊ tu bẽnis ad me ⁊
Qz q̃ oĩs qui ſe exaltat humiliabit ⁊ oĩs qui ſe humiliat exaltabit.
Et dñs qui in forma hoĩs ꝑ̃ter
hoĩes mſtrandus humilis apparuit
mox a deo p̃ẽ. quatñ ſup hoĩes
ymo etiã ſup angelos. ⁊ ſup oẽ
q̃d creatũ ẽ emineret apparet: hoc
de lapſa ad eũ humi a magnificã
gl̃ã. hic ẽ filius meus dilect̃. in q̃
mihi cõplacui. Et fidelis ſmꝰ ac
humilis ſeruus ille iohẽs. qui bap
tizari a dño ꝑ̃ dñm baptizãdus magis
optauit: ⁊ q̃m baptizãdo dñm. ⁊
aptis ſue mẽtis oculis. deſcendẽtẽ
ſup eũ ſpũ. ꝑceptis mortalibus
vide q̃ merui. Deo q̃ breuiter
iſta plibamus. lectus nam eũctis
expoſitum. ſpũ ſanct̃ leonis hodiernꝰ
exordiũ. Nunc venit mꝰ ihc̃ nos
tram ad iohem. ut baptizaretur
ab eo. Venit filius dei baptizãdus ab
hoĩe. non aueria mẽtis ablueñdi
alicuꝰ ſui p̃ti. qui p̃ctũ nõ fecit
ullũ. nec mẽtus ẽ dolus in ore
eius. ⁊ q̃a diſpenſatione ablued.
oĩs mũdi cõtagione p̃ti. qui in
multis offendimꝰ oĩes. ⁊ ſi dixe
rimꝰ q̃ p̃ctũ nõ habemꝰ nos ipos
ſeducimꝰ. ⁊ veritas in nobis non ẽ
Venit baptizari in aquis ip̃e cõ
ditor aquaꝝ. ut nobis qui in aqua
tibus coepti ⁊ in delicto ſumꝰ gñ
ti. ſed matritatis. que p̃ aquam ⁊
ſpũ ſcũ celebrẽ. apparendũ ſi
mauit myſterium. Dignatus ẽ la
uari aquis coꝝ dominis. qui emit
mundus a ſordibus tuctis. ut ad di
luendas mundi ſceleꝝ ſoꝝdes. oĩa
cluctu ſcificãt aquaꝝ. Sed q̃ ihc
lumã dei diſpenſatione ex lectione e
uangelica cognouimꝰ. etiam ſermo huius

obedientiam sufficiat mirabile videri
mus. Sequit. Johes aut prohibe-
bat eū dicēs. Ego a te debeo bapti
zari: & tu venis ad me? Sequit
illū venisse ad se. ut baptizaretur
aqua. cui nulla ignat que baptismo
tergat culpa: imo qui & sui gratia
spūs occulti credentibus mundi tollit
culpam. Unde vē intelligit. qd hic
dicit johes. Ego a te debeo baptizari
hoc ē qd apud evangelistā iohannē
illo ad se venire dignatur
Ecce agnus dei: ecce qui tollit pcā
mundi. Ab illo eū debemus omnes bap
tizari. qui ad hoc venit t mundū. ut
pcā tollat mundi. Ab eo debuit pri
johes baptizari. ad ē a pcō de quali
contagione mundari. quisquis nullo
inter natos mulieres maior. tamē
quasi natus ex muliere culpe. ne
no nō caverat: hoc ē ab illis mulie
natis. ab eo ē natus & exhorrere
deus in carne aput. opus habet
ablui qui septē. Quis ē homo ut
macul⁹ sit. & ut mundus appareat
natus ex muliere. Jure timuit ho
quamus sctus. natus tū ex muliere
& ob id a culpe macula non timuit. natū
baptizāde dnm. que exhorrescit natura
nulla prsus hīt macula. culpe
Hoc q nra humilitas prāe qua obedīa
comes nō deserit: qd primus offi
exequat humilit implent. Ita sequē
tendit. ait ihs. & dixit ei. Sine
modo. Hoc eū decet nos implē
omnem justitiam. Tūc dimisit eū
hoc. tūc demū dimisit. tūc cōsen
sit. Tūc pressus ē eū baptizm a se:
cū tibi ordine cōponisset omnem
justitia debē compleri. Sine modo
nūc. sine me no ut missi ad baptī
zari in aqua. & tu postmodū ad me
quod queris baptizabis & spū hic
eū decet nos progrē ex emplum
impledi omnis justitie. ut videāt
discipuli fideles nemine posse ihm
absq; vidi baptismate & fide justi
ficari & eū ignis inextinct⁹ & iustis
ibi

humeribus nām humiliat & diaconus offi
tuū. cū me qui spūs sct. ex ē conceptus &
natus sum cognovit sed nativitatis
subisse. nel sibi potius consecrasse na
tiuitatē. Nulla ergo macula mea ē remissione
mat ab humilibus meis & remissione
p̄ceptor baptizari. cū meruerit dim
qui in spū sco baptizās p̄ctā dimittere
solet. sint baptizandi aqua submisse
serui manibus caput. Sequit. Bap
tizat⁹ statim ascendit de aqua:
& ecce apti sūt ei celi. & vidit spūm dei
descendentē sicut columbam & manē
super se. Et hoc ad implendū nos mysta
et tuct. q baptizato dño apti sūt celi
& spūs descendit super eū ut. ut hmt
munera. fides mea ysa. tuct
& mysterium sancte bap si & trinitat
apuit nobis virtute patris celestis
& spūs sct gratia misericordie. Nunc eū
audi decet dñi tui pris celestis
patuisse sacra. cū vera fides habeat
nō nisi q ex quo cū hoibus conversatus
ē. & post & nubes pris ei sūm mani
festasse. & sedē remisse celeste. Quarta ter
gesimo ctisq; anno. qui baptizatus ē
spūs sct dona p̄cepit. qui prima ec
cepit cōne spūs sci plenus & exstat. No
bis q̄ fides hui nobis sit hec cele
brata mysteria. Quia cū nobis dns
secretū sm corpis mysteriū baptismi
lauacrū dedicamus nobis & post ac
ceptū baptisma celi aperti patere
& spūs sct descendere monstrāt. Et ēgrua
simulatē destructa. q primus adā ab
immundo spū deceptus & serpente. gra
dia regni celestis amisit. Deus adā
a spū sco & colloquia gloriantē eum de
regno hmāe & iam flammis gla
bris cū ingressu prohibuisse. exponi
so adam primo ethereus custos mun
dum. Deus adam hodierna die
& aquā lauacri & mysteriis. extinctū debē
monstrauit. ut unde ille cū sua cō
iuge ab hoste fuerat. ibi iste

cū scīa ecīa sponsa fidelis sua de
hoste victor reducet: quo postea
redēptis a pēo vite īmortalis mu
nera pater futuū seculi p̄cepit
paras donauit. qua p̄tās mī scīl'
pater p̄cepit discordie bellū ditus
sub pēo sua cū stirpe p̄didit. qua
munera vita illi beatissima qua de
serunt adam. ēmis nāmq; labili
luce & pace sublimis. ab oī aurā
stimulancū nube sēna. crebra dei
& angelor fuerit hūsione & allatu
tōne glorificata. In tre tēp̄ hūm
erat locis constituta. terrenis ēmis
nullo labore quesitis adeda fructib;
at hec. qua xp̄s tribuit i celor est
arte sēm vita p̄sēns. non crebra &
cōtinua. lux diue cōtēplationis lucē
referta īm. Prima hoīs vita bea
ta fuit īmortalis. ut posset in ea
homo nō mori. sine & p̄ter se huic
tione tantus seruaret. sed a meo
ta fuit īmortalis. ut nō possit
in ea hō mori. nō ulla p̄ti pulsa
tis seductor tēptauit. Quecauit
spūs r̄cōsiliator in colubra. que nullū
simplex ē animus agnit. ut & fue
spem natalis ondet. spūs cū scīs
disciplinē effugret furibū. & ut ea
i queq; descendit manufactū mutēq;
ut nūc supne p̄ōnē mīstriq; docet
mundo cē futurū: simul & oīs qui
sua grā esset i mundo. simplices
ac mundiores deos admonet ingredi.
mē q̄d' scriptū ē. Secutus de dño
in bonitate & in simplicitate cordis
querite illū. qui īmalignū animū
nō intrabit sapia. nec habitabit i
corpe subdito pēis. Hinc ēq symo
qui in felle amaritudīs & obligatōe
iniquitatis p̄ viāe consecutus p̄tē
sortēq; in hoc spū hēre nequimus. Illo
cui spū plenus erat. qui in serpēte
hominēz agnouit quo apē malitie
& insidiator peste infectus esset cordi
diligenter edocuit. Quid descēdēte
sup dñm spū videamus quid sequt

Et ecce vox de celis dicens. Hic ē
filius meus dilēs in quo mihi bñplacui
filius dei baptizat in homīe. spūs
dei descēdit i colūba. p̄ deus ade
in voce: sēc & individue trinitatis
in baptismo declarat mysteriū. Et
vē. ut qui sācīm cetor suor dispē
satorib; erat p̄ceptus. doc oēs
gentes & baptizate eos in noīe p̄tis
& filij & spūs scī. Primus ipe in
suo baptismate. totā p̄sonaliter
pandet ad cē trinitatē. Quarta
vox prima. Hic ē filius meus dilēs
in quo mihi hoc cōplacui. ad cōpa
cōne terrenū hoīnū dicit. in quo
pcessute quo dño sibi displicuisse
deus conditor insinuatrix aut. pe
nitet me fecisse hoīez in terra. pe
nitēcia quidē in deū nulla cadit.
sed nos more loquēs. qui cōsingi
pnā solemus. qū cor votū mūdi op
uerti videmus. Deinde dixit se ho
mīez fecisse. quē a rectitudine sue fir
re p̄cludo dēgrime conspexit. In
filio mīt suo vindicto sibi figūt
cōplacuit. qua hinc hoīez qē indicat
a p̄tō nūnē conseruare cognouit
et in hac quoq; voce p̄tis. sicut et
in cetis baptizati dñi mysteriis oīs
mistice declaratur implicao. Docēdo
eum & cōsp̄alis p̄ filius descēdēte
sup eū spū qui sic hominibus admuat
ut p̄ hoc discant hoīes p̄gnum se bap
tismatis accepto spū scō de filijs
dyaboli. in filios dei posse cōsurgere:
sicut aplus edocet. fidelibus ita lo
quens. Accepistis spūm adoptōnis
filioz: in quo clamamus abba pater
Et evangelista iohēs. Quot iust
receperūt eū. dedit eis p̄tātē filios
dei fieri. Hinc de baptismo nr
salvatoris fides fm. quit ipse
donauit in remissionē. ad nos ipos
p̄tinet. Et q̄ humilitatē obāz q̄
baptiste simul & baptizati audimus
q̄ humilē obāz baptismā q̄d' suscepi
seruare tmemus. mandates nob ab
oī inquinamento carnis & spūs. p̄fi cētes scīficatōnē i timore

dei: humilit eius subeamus & seruada
mysteria. & eos qui nec dū my ihesu sūt
initiati suadeamus: & qm̄ sit p gradū
sacerdotalem ad dispensanda illoꝝ
sumus sacramenta quoti. humilit inuitā
nobis implicamus officiū. Studeamus
omnes sollicite ut anima patrie celest.
que nobis e dīus patefīt mysteria.
hūanis vīs nobis nō intrudamus
affectibus. Neq; enī finestra dūi ap̄
euangelistam lucā. post baptisma
orasse. & sic celo apto spūs ne boce prius
uemisse q̄ orabat. qui etiā turbis &
sonantibus euangelistis. baptizato
mox ihesu quadragenarii dies sol
tarus extitit. Sed nos p̄ hoc doceat
nos q̄ suo informauit exemplo. ut
post acceptū my baptismo remissionē
peccatoꝝ. signibus. ihesu q̄ omnibus
actisq; spūs fructibus apam demus:
ne nobis tergentibus. immundus spūs qui de corde
nro expulsus baptismo fuerat re
deat. nos q̄ spiritalibus domicilis
uacuos inueniens septēplicit peste
depmat: & sint nouissima nostra pe
iora priorib⁹. Caueamus sedulo. ne
igne nobis vīs. qui vite uter obtinet
medio tribuo accendimus fomitem
vitioꝝ. Flamens magis gladius q̄
fulgurans ille e qui paradisi hostia suat
singulis quibusq; fidelium fonte bap
tismatis extinctus e. & ut ī dnm
possit ablatus. infidelibus autem
manet semp̄ inmobilis. Sed et fal
sis fidelibus vocatis quidē sed nō
electis. dū post baptisma crimibus
implicari nō metuūt. assi post
extinctionē idolatrie ignis ī accendentur
ne mēcaut nutrire regnū qd̄ fidei
corde ac duplici repulerit. serpē
timo pectus deuote fimo dulcuta.
q̄ simplici oculo columbinū. que my
cella sua multū diligē dns ondit
qui my amoris cautico ayt. Ecce tu
pulcher es amice mi. ecce tu pulcher
oculi tui columbini. Unde q̄ nobis
ad discendā deo placita simplicitate

columbe forma q̄ponat. diligenous
eius natiuitatē videamus: ut p singla
nouerimus eius exempla. vite nobis
emendatoꝝ institutā sumamus
Et q̄m e amulica fellis aliena.
oīs amaritudo & ira & indignatio
tollat a nobis cū oī malicia. Nul
li oze nec linguis ledat. nec nu
mmas quidem mansiones nec humidos
quibus minores pene omīs auticulē
se suos q̄ pullos mittunt nequeat.
Videamus ne dentes nri sint arma ad
sagitte. ne mordentes & comedentes
inuicem ōsumamur ab inuicem. Cō
tineamus manus a rapinis. qui fur
babat. amplius nō furet. magis aut laboret operando
manibus suis q̄d bonū est. ut habeat
vnde tribuat necessitate patienti. Nam &
columba sepe alienos q̄si suos fertur
alere pullos. Ipsi terre fructibus & sedē
pascit. Audiamus apl̄m. Domū eius
mandicare cauete & nō bibere timuit
Et apl̄s petrus. Illustrate in virtute
my fidē vīa. my virtute autē scientiā.
my scīa autē abstinentiā. my abstinentia
autē patientiā. my patientia autē pietatem. i
pietate autē amoꝝ fraternitatis. Ge
mitū q̄ tantus ipse. miseri simus & lugeam
& ploremus coram deo qui fecit nos. Ipse
in my luctū conuertatur. & gaudiū in
memoꝝ. Beati enī lugentes. qm̄ ipi
consolabunt. Et inq̄ aquas sedē cōsue
uit: ne ventura rapti accipiatis f
usa in aquas umbra declinet. Et nos
mundi simus. ac mundatus septiēs
fluctus sedulo assidē emergamus: quaꝝ
spiritalis edocti. dnosce & panē hi
leamus. insidias hostis antiqui. Talis
quippe amat ecclia sponsa fidelis xpi
que my amatoris preconiis cantat.
Oculi eius sicut columbe que lacte. sē
lote & residēt iuxta fluenta plenissima
Edificare solet my foraminibus petre
my tanerina materie. Petra xpus e
crucis & crux clauus malleus. latus e
lancea p̄foratū. unde cotimo sagitus
& aqua mē & depromus & abluimus

+ pfationē

ē sēfitatōnis exemit mysterium. Hac
re eius ē tutus roadmata scripo. Cum
ma mi ea sūmus fīne dilātōis quo te
nēiores fidelium animos. Dū ad fidei
spei ē dilōnē suntendos susciput
quasi mdificantibus columbis mi se lori
paudit. Hec ergo fortiora quoniā qui
adhuc pusilli mi fide sumus humilit sub
eamus. Hūs Dūice passionis sacramentis
sp sanctificari timemus. Talem nāq;
omi mēm cōuersationē querit. talibus
intenti studijs huius cūsq; mūi vitā
hūde desiderent: talium voce suas laudes
decantari ac pduci gratulent. Em
ge mst anima mea speciosa meis ē vēi
columba mea mi foraminibus petre mi ca
uerna macerie. unde michi faciē tuā
sonet vox tua mi auribus meis. Hec de
natūa columbe. septē virtutis exēpla
gnitoraisse sufficiat. Et rēt fortasse ē
spūs sēi qui mi columba descendit sep
tiformis ē gr̄a. Vero ex omibus que
de natura mortalitate interpretanda sūma
pt cōpne solertia. restat hūi qđ de eius
victu mystico satis narrat hystoria. Qui
cū Dūs mi figurā futūi baptismatis
originalis mūdi sordem diluuio aquis
abluēt. transacta inundatione scire
volens noe qualit se fructus terre habēt.
emisit corui. qui ad archam redire cō
tempsit: significatus eos qui ablutionis
fonda baptismatis ingressi mūdi
tiis habitū quoniā cupiditatis
depone negligūt. ē ne sēi spūs hūdē
reuocari mereant. Statim ab intima
catholice pacis ē quietis humane exter
ra. idē. seculi desideria sequēdo desistūt
Emisit post eū columbam. at ille remt
ad eū vespe. portans virgā olive hūe
tibus foliis mi ore suo. Omnia diuitis
tredo fortis ē mesloquēte vīo mellā
fluentis. ramū olive fructibus foliis
gratiam cū spūs sēi dulcedine verbis habendā.
De cui plenitudine supp xpm recipies
centem pōs ayt. Vngit te deus de
tuus oleo letitie pconsortibus tuis
De cui dono consortibus xpi dicit
loquēte ioēs. Vos unctionē habetis a
sco ē nostis oīa. Et pulcherrima
comparatione humbra columbe gemit. da
mūi olive columba corporalis ablutā
diluuij aquis detulit mi archam.
spūs scūs mi spē columbe corporalis
baptizatū aqua iordanis descendit
mi dūm. Hos qđ xpi ē cōe membra
quos non solū horīes qui erant mi
archa cū noe. sed ē quantū queat
ecclia gtuebat. ē pā qđ lingua exhibe
eadem frā ē archa figurant. post
acceptū regenerationis hūde lauacro.
p fructonem sacri crismatis gr̄a spūs
sēi signant. qua cōseruaret nobis
intemerata dignet ipe qui dedit
ihūs xps dūs mr. qui hūit ē regnat
tū ut supra.

Dūica j post oct epy sedm
Lucam

Cum fōus cēt ihūs annoz duodecim. Ascendēte illis
hierosolimam secdm gsuetudinem
diei festi. gsumptis qđ diebus. cum
reuerterent mansit puer ihesus mi
hierlim: ē nō cognouerūt parentes eius
Et reliqua. **Homel' vr bede pbri**

Aperta ē de eadem lōne
nobis fīes hūi sēi euāi. mi
lēo recitata. neq; opus ē
ut mi ea quid exponendo
longiam. describit nāq; infantia
puericiaq; mr redemptoris. qua
ne ptiosis humanitatis dignatio
ēsset. gnēratē ēternitatē Dīnē
maiestatis. mi qua pr̄ mansit ac
manet sp equalis: ut videlicet
nitatem nr̄am eius humilitate ad
nōzam reuocaret. ē pr̄ q̄ omi hūie
pōzo mediatōi ve humilitatis
tremi exēte. prio sp nō erubescēs
quātū nos q̄ dūmo amōze. quito
p mr̄i salute oporteat humiliari qui
terrā simus ē cinis. si tantū sūma
illa pietas p nobis humiliari nō rēspuit
ut ad nr̄e susceptōis fragilitatis
infirma descenderet: item audita
credita ē confessa diuinitate dīni sal
natoris qua pr̄ ē spūm scō gsubsis
sp ē coeternus ptenerit. Supplices
nos p humanitatis eius sacramenta
quibus nobuti sumus rogare ad cōtem
plandam dīnitatis eius decus
posse ptingere. quam ipe cōcedat

Hec | 9 oct xpi 297 hūc
qđ in bede ffūt ē cal l

placidnem fidelibus ſermo fideli
pietate pollicet dicens · Qui habz
mandata mea & ſeruat ea ille e
qui me diligit · Qui aut diligit
me diligetur a pre meo · & ego di
gam eu & manifestabo ei me ipm
Sed cui mgt manifestabo · dz
nob qnalem me omn conspice qd
ecclam infidelem hide possit & cu
stigie · ſed qualem ip dcat e suo rege
seculozo soli hide possit oculi mi
di sozo · talem me ad p̄pendenda
vocem dilectoz hoc qui me diligit
oñdam Igit speramus nos ut dom
p̄ bndictis eius sacramenta ad ſi
dendum dnitatis speciem posse con
scende · si tm cade sacramenta dgno
instructe & salutis & veritatis honore
ut accepim illibata seruem : ſi
huiusmodi tabefactoz eius exemplo ·
ſi doctrine qua p̄ hoiem nobis mist
ut humilit dei sequam · Qui ergo
humilitatis eius vestigia sequi de
digiatur · qua temeritate speret
se ad intuenda claritatis eius posse
gaudia penetrare · Quapo dns poce
ramus · cu p̄fectibus in pascha ascero
solenia venit : huiusmodi mundo e humi
litatis indicia · Homo nasci e · ad of
fenda deo sacrificioz spualia hostia
conuenit e · & audere sim ozonibus
hac ipsa sibi consiliare p̄fuit · ferat
igit dns me hoies ho natus qd
p̄cedat hoibus & angelos inpmat
deus · Gerunt qd lege qua dedit
ut nobis quicqui hoies simus · ser
mundi & omia gnidq deus ordinet
Sequant iter huiusmodi cuersationis
eius · si dnitatis gloriam delectam itueri
& optatum habitare in domo eius
etna in celis omnibus diebus vite
me : si templum fidei solutentem dm
& p̄tegi a tempto sed eius · Et tue nulli
uctim malozo animositatem · me
mineriimus p̄fectis esse domum : neces
sarie pcul mundanoz frequentatione
muneribus · Quis ipe dnus deus t
templo sedit i medio doctoz audiens
& interrogans illos : huiusmodi e humi
litatis indicium · Imo etiam ieiunii

discende similitudis exempla · Qd
quippe virtus & dei sapia · eternaq
dnitas loquitur · Ego sapia habito
in consilio : & eruditis intersum cogitati
onibus · ageam e consilium & equitas :
mea prudentia : mea e fortitudo · Qd
me reges regnant & conditores legum iusta
decernunt · Beatus homo q audit
me vigilat ad fores meas tota
die : & observat ad postes ostij mei
Ipsa hominem induta ad audiendos ho
mines aduenire dignata est · Ut mi
nimum hominibus · quamus summo nec
no peditis · necessaria discende tibi
formam p̄figuret : ne si qui discipli
ne veritatis fieri refugient · magis effi
ciantur erroris · Et hui qui inuenis
erat doctrine subitum q affatu · pue
rilibus adhuc audit & interrogat : X semoles
ut videlicet cor pronum dispergiatione
compescat audacia · qui no solum doc
ti sed etiam impubes · ad docendu
primum magis q̄ ad discendu voluit
submitti · Sequam igitur eius hu
militatis tenerrimam · si nos manuso
delectat dnice lusiones : semp memo
res illius precepti · Audi fili mi dis
ciplinam patris tui · & ne dimittas le
gem matris tue · ut addat gratiam capi
ti tuo & torques collo tuo · Qd audiui
quippe discipulus patrem · ut pro obser
uantia virtutis legis · gratiam capiti mo
& torques collo addit · q quo quis
dnum intentus fuerit auscultare
preceptis : quanto ea que dixerit m
militate matris cautior diligentius obsequia
studuit · tanto & mult dignius ad
honorem p̄fundi · & my filius sublimius
ascendet ad beatitudinem cum xpo sine
fine regnandi · Vere ne quis autu
met dum saluatore · ob imprudentiam
tatem · adisse audiuisse q̄ interrogasse
se neg̃ · Videamus q̄ sequit · Stu
pebant aut oes qui eum audiebant
super prudentia & responsis eius : & hide
les inuenti sunt · Qui cum ide legens
ho · & locus erat deus · ad quem
ge ho erat · hoies magnos humiliat au
dacia · ad complendu autem q̄ de

negq; alr̄ cū ih̄u q̄ bñ pfit ord ecclr̄ mod̄ de
cermoñ. nisi nr̄ ap̄h̄s nosset?

erat. eisdem loquentibus subleuat
videbat. Quid nr̄ queriti? Nesciebatis
fili q; oportet nos quę pr̄is tui
ego dolentes quęrebamus te. Et dixit
ad eos. Quid est q; me quęrebatis. nesciebatis
q2 in his q; mei pr̄is mei sunt
oportet me esse. Simile manifestat
iudicii fuit. De qua alibi dicit.
Omn̄ q; habet dabit ei. et habundabit. ab eo
autē q; non habet. etiam quod videtur habere
auferetur ab eo. Et ad pr̄em pr̄ie testatur. Inuentus
quippe in templo docet. q2 in his que
pr̄is mei sunt oportet me esse. quia
uidelicet quoq; una est maiestas et glo-
ria trium una est substantia et domus est.
non solum materialis dei domus. q;
ad adorandū eū tp̄aliter fieri solet.
sed etiam domus intellectualis. que ad
laudandū methodo construit. eque
pr̄i et filio. quo etiam spūs sc̄i consortium
est omnibus. Denique idem filius qui de se
ipso ait pr̄em dilatori suo promittit. ne
mem ad eum. et mansionem apud
eum faciemus. dicat de spū sc̄o. ego
autem rogabo patrem meum. et alium paraclitum
dabit vobis. ut maneat vobiscum
in eternum. spūm veritatis qui apud vos
manebit. et in vobis erit. Quia
videlicet eiusdem sc̄e trinitatis tres
una atq; indiuisibilis natura divinitatis
est. mansio in cordibus eorum diuersa
est non pt. Ergo ait dns in templo
sedens docet. in his que pr̄is mei sunt
oportet me esse. Dedicatio est assumptione
deo pr̄i proprie et gr̄e. Descendit nazareth
nazareth erat subditus parentibus.
Hinc est veritatis indicium. simul et hu-
militatis exemplum. In ea namq;
natura subditus erat homini qua
minor est pr̄e. unde apte dicat Vado
ad patrem. quia pr̄ maior mea est. in qua
erat et minoratus paulo ab angelis
In illa aut in qua pr̄i unus sunt:
in qua nos exequo videt ad patrem. sed
semp in pr̄e est: omnia q; pr̄is sunt
pr̄e et ante omnes. Cuius multum
est mirandi magnę dispensationis
pietatis. qui dū parentes suos mysterium
diuine maiestatis sue nec dū capere
vidisset. exhibuit eis humilitatem

subiectionis humilitatis: ut p̄ hanc
eos paulatim ad agnitionem diuine
maiestatis instrueret. Cū enim dixisset
quid est q; me quęrebatis. manifestabatis
q2 in his que pr̄is mei sunt
oportet me esse. Et pr̄ no intellexerunt verbum q; locutus est ad illos. sed
euangelista q; scripturam explanat.
Descendit cū eis et venit nazareth.
et erat subditus illis. Docebat eam
neminem sue diuine virtutis pote-
tatem sue singularitatis. matri sue
fratribus nec sue carnis. et castissimo tu
tori castitatis illius. qui p̄ id tpis
necdū plenius lucem euangelicam ab
omnibus qui eos pene nosse poterant
carnali cōiunctione hauserunt. carnalis
ministerium pr̄ estimabat. quam
diu salutatoris. Dicebat matri his
q2 in his que pr̄is mei sunt oportet
me esse. Quia tibi arcē tanti mysterii
ex ascendi intelligendo non posset.
Descendit pr̄e cū his ad inferiora con-
uersationis corporis. cepitq; manere in
his que illorum erant. et erat eis pro
dispensatione subiectus: donec p̄fecte
ad humilitatis magisterio. quibus
a creatis esset p̄ferendus. ad hoc scilicet
Quid pro his mira agit superbia.
obsecro paucis attendamus. Certe
ait ea que no cōmaliter nouimus. sed
humane dū exempla diuinorum arcana
scripturarum. simplicibus quoq; fides
loquentibus nobis intelligenda posse
sentimus. stant extolli cōsueuimus. et esse
Despicis de mea nos quasi singulari
ac politissima eruditione tractum. Si
non sit plures etiam nobis multo
doctiores. et qui a doctioribus nobis
despiciuntur indoctiores nobis despici
possunt. Nec re
mittet curamus. quin eis nec quibusuis
terra fidei nec sui precepti conditores
tantum meditando prosint. sed his po
tius qui ea que discere potuerunt. opus
do exercere regni aditus patet. Insipi
entium sententia bona fide et non fracta
pretii est illi: et sicut dns ille testatur.

omn̄ cui multum est datum multum quę

ab eo. Nemos g̃ sñā nisi ẽt carnis
porcus edificat: sequañ exemplar
apostis m̃ ihesu filij dei ꝙ eis quos
se ad sublimia discenda sequi nec-
valē conspexit: semp̃ benigna hu-
militate subiecit: cuꝫ exemplo mi-
nistros eccl̃e aduersa ḡra dignos
celestis virtutis reddet et capaces
Et mr̃ mgt eius conseruabat
omia uba hec conferens in corde suo.
Omia que de dño nel a dño dñi fie
sue acta cognouat: mr̃ ymgo dili-
genc̃ in corde retinebat. sollici-
tate cuncta meditabat: ut
cũctis p̃dicande sue scribende in-
carnacois eius inueniret: suffi-
ciat omia q̃ nr̃ esset gesta posse
explicare quietibus Quinte mr̃
t nos fides mei pium dñi mitem:
ppt̃ ꝙ omia uerba et fa dñi et salua-
toris mr̃ fixo in corde conseruado.
spoo medit̃ come dñicis et noctur-
nis hoꝛis mr̃os manus nocentiaꝫ
cogitacionū repellamus mentibus:
Horis crebris collactuce nos et pro-
pinos nros a fabulis supuacuis
et inutilibus detractionum
colloquijs castigare. atq; ad dñice
frequentiam laudis accendat̃ eiem
Ori eam fides sñi in sñm beati
dñice seculi habitare in domo dñi
et ppetuo illā laudare desiderem:
oꝑtet mundo et in hoc seculo.
q̃ in sñā querimus sollicite p̃mo-
strem⁹: frequetando scl̃et eccl̃ie limina
et no solū in ea laudes
dñi canendo: sed in oibus locis dñi
cationis eius. ea que ad laudem
gl̃iamq; nr̃i conditoris ꝓficiant
uerbis probet et fides ostendendo
Et ihūs mgt ꝓficiebat sa-
pia et ꝓficiebat ḡra apud deum et homines.
Naturam no immutatis indicat.
in qua p̃fide ad tps volunt: qui i
diuinitate deficere nō et anni eius nō
deficiunt: sed ꝙ ingrue ingrauescit
ꝓficiebat sapia: nō quidem ipse
sapiencior ex tpe existendo. q̃ primi con-
cepcionis hora sp̃m sapie plenius ꝙ nul-
lum habuit. sed eande qua plenus erat sapia
tetis ostẽdit paulatī demonstrando.
Puero ihū nam p̃ficiebat etate: q̃
de infancia ad pueritiā. de pueritia
ad iuuentutē. consuetudo hoīb⁹ tres edi
ordine prouenit. Sub hoīs natura p̃fi-
ciebat ḡra: non ipse ꝙ accessū tpis ac
tpis ignorando q̃d non habebat: sed p̃de-
do donū ḡre q̃d habebat. Et bene ait
donū ḡre. q̃ ihūs p̃ficiebat. sapia etate
et ḡra. adiuuabat ē apud deū et homines:
q̃ ignorātiā p̃ficere etate hoīb⁹ sapie
et ḡre que sibi inerat donū patefaciebat.
tantū eos ad laudē dñi p̃ns semp
exercere curabat: ut cernat huius mūdi
tore hoīb⁹ ut videāt op̃a vestra
bona: et glorificēt patrē vestrū qui in
celis ē. Atq; ideo no solū apud hoīes
ḡra et sapia p̃fici dicit: ne ignorātia ipsa
pientia ḡratiaꝫ eius potuisse agnosce:
sed etiā apud deum. ne laudi ad eius
laudē gl̃iamq; sapiaz ac ḡratiaꝫ quā i
eo cognoscē tulerūt. Cui honor et
imperiū sempiternum sit laus et gl̃ia
actorū omia secula seculoꝝ amen
Vl ull. Ampliet dñicam ymnū p̃sepe q̃
fecit in hanaa galilee ꝑ dñm iohem
et erat mr̃ ihū ibi et vocata Omel' ve. bede

Vod dñs mr̃ atq; p̃decessor
saluator ad nuptias ho-
minis. no solū venire
sed et miracula videndo
quo hominibus lētificaret
fuit dignatus: exceptis celestium
sacramentorum figuris. etiā nuptia-
rum fidē rē reddere confirmat
Porro tiriam et martiam creatoꝝ
qui nuptias detrahūt p̃fidia q̃ sit
damnabilis insinuat. Si enim thoro
immaculato et nuptijs debita casti-
tate celebratis culpa nasceret. nec
dñs ad has venire. nec filius patroꝝ
suoꝝ nuptijs consentire uoluisset
erant aut ꝙ bō castitas cōiugalis.
melioꝝ cōtinentia viduales. optima

pagēs ipse ꝙd actis agendū patet.

974

pfiō virginalis. Ad cōpbiendam
omē eccīē gradū. Discernendū
tñ meritū singlōz. ex matrimōio ma
trebuntis hērō nasci dignis ē. Assis
tico amne fluuio oze magr natus bu
duat. nuptiaz celebritatē rebus ia
nunciis indicat. z hos suscepīcia
fur tutes honozat. Sed altaz ē
celestiū lectaz figuraz. hyuncula
namq; fauus in terra. Dei filius
venit ad nuptias: ut ipm̄ sacē do
cēt. De quo sub typo solis psalmista
pdixit. Et ipē tanq; sponsus pdēs
de thalamo suo. exultauit ut gigas
ad currendam viam. a summo celo e
gressio eius: z occursus eius usq;
ad summū eius. Qui z ipē quo dam
loco de se suis q; fidelibus ait. Quāḍ
possūt filij sponsi luge. dum cū illis
ē sponsus: venēt aut dies cū ablatus
ab eis sponsus. z tūc ieiunabunt.
Quia nimiz meritaḍ nr̄ salvator
ex quo pribus cepit p̄dicare. multis
seculis z lacrimis z luctu q; ex spūalis
donet fecundet. Similiter. ex quo
post ē surrectionē ascendit ad celū.
omnis fidēs spes ad eius pendet re
ditū. Solo aut quo cū suis discipulis cōuer
sans ē typ flere ac luge nr̄ēnte.
q; ad secūdā ētā corpalē cū quē spūa
liter dilexerūt habebat. Sponsus
ergo xp̄us. sponsa eius ē cētī filij
sponsi vel nuptiaz singuli quiq; fi
delium sūt eius: tps nuptiaz ē tps
illud. quo q; incarnationis mysteriū
sanctā sibi cōiungit. Hoc igit
actū sed certi gnā mysterij venit
ad nuptias. ut terrenis carnalēmore
celebratas: qui to plausū sibi spūa
lis amoz ē cētīm. de celo descēdit
ad terrā. Cuius quidē thalamus u
terus virginis gemmeus vterus fuit.
in quo deus hūane nature cōiūctiōē
z ex quo ad societatem sibi cētīaz
tanq; sponsus p̄cessit. Primus
nuptiaz locus inde ē natal. iesu

filius dei homo fieri. z cētīm,
suaq; p̄ticipatione consecrare
suoq; spūs pignore in fide cōfirmāḍe
dignatus ē. Sed hoc tas ad fidē
gentibus: nisi ad finem orbis ter
re crāndē nuptiaz bonum gau
dium p̄meruit. Hoc habuit in mys
terio q; duc ētīa. post ea que pri
mor euangelio seruio desepserat.
nuptiaz fidē referūt: z terrao tpe
seculi sui. ad optādā sibi cētīaz
venisse designat. Quanquippe
seculi tps aūt lege patriarchaz
exemplis. sedm sub lege prophe
tarū. tercio sub gra promissi
euangelistaz. quasi tres dies
huic mūdo refulsit: in quo dūs
saluator nr̄ p̄ vocē p̄dice huiusmo
di gr̄ās in carne lauit. Sed z hoc
q; in cana galilee. idz. in gentis
ingratitudinis cedens nuptiaz fecit pfi
cere: typice denūciat eos maxie q
gr̄a xp̄i dignos existe. qui zelo
fidei pro devotionis. z emulatio
carnalis mala. ad virtutes bona operando. de ter
renis ad eterna nr̄ās sequendo
z amando transmigrare. Dis
cūbente aut ad nuptias dño bi
num defecit: ut vino meliore q
pter mirabili ordine fro. manifestaret gla latentis in hoc dei:
z credentiū in eū fides aucta p̄fici
Qz si mysticum q̄rimus intuitū
tūc dño. nec ulla legalis
sensus sumitas p̄mulsit cēpit q
carnale pharisēoz mēte tangere.
a presen sua virtute deficere. qui
nisi q̄ carnalia fuerebantur.
mandata ad spūale cōuertat doctrinā.
cūctumq; hic legalis superficie eluxit
celestis gre virtute mutauit: qd
ē vinū fecisse de aqua. Sz primo
studeamus indagare. qd sit q̄ cū
desponsāte vno dicat mater ihesu

ad cenam

ad eum. Dñm non habent. respondit
Quid mihi & tibi est mulier? Nondū
venit hora mea. Hanc cum mater sua
& fratres eius stabant foris querentes
loqui ei. Et dicit ei quidam: Ecce mater
tua & fratres tui foris stant querentes te.
Et respondens dicit ei: Quis est mater mea
& qui sunt fratres mei? Et extendens manum
in discipulos suos ait: Ecce mater mea &
fratres mei. Quicumque fecerit voluntatem
patris mei qui in celis est, ipse meus frater
& soror & mater est. Hec ait Dominus.
Et quia ipse est verus Salomon, de quo
ipse Salomon in Canticis canticorum
ait: Egredimini & videte filie Syon regem
Salomonem in diademate quo coronavit
eum mater sua in die desponsationis illius
& in die letitie cordis eius, ideo ipse
est qui dicit: Quis est mater mea & qui
sunt fratres mei? Et extendens manum
in discipulos suos ait: Ecce mater mea &
fratres mei. Quicumque fecerit voluntatem
patris mei qui in celis est, ipse meus frater
& soror & mater est. Quia ergo ipse
est verus Salomon, ipse est verus sponsus
ecclesie. Ipse est verus filius Marie.
Ipse est verus frater omnium fidelium
suorum. Ipse est verus filius Dei patris.
Ipse est verus Deus. Ipse est verus homo.
Ipse est verus Dominus noster Jesus Christus.
Ipse est verus Salvator noster. Ipse est
verus Redemptor noster. Ipse est verus
Mediator noster. Ipse est verus Advocatus
noster. Ipse est verus Pastor noster.
Ipse est verus Rex noster. Ipse est verus
Sacerdos noster. Ipse est verus Propheta
noster. Ipse est verus Doctor noster.
Ipse est verus Magister noster. Ipse est
verus Dominus noster. Ipse est verus
Deus noster. Ipse est verus Salvator
noster. Ipse est verus Redemptor noster.
Ipse est verus Mediator noster. Ipse est
verus Advocatus noster. Ipse est verus
Pastor noster. Ipse est verus Rex noster.
Ipse est verus Sacerdos noster. Ipse est
verus Propheta noster. Ipse est verus
Doctor noster. Ipse est verus Magister
noster. Ipse est verus Dominus noster.
Ipse est verus Deus noster. Ipse est
verus Salvator noster. Ipse est verus
Redemptor noster. Ipse est verus
Mediator noster. Ipse est verus

būdicī pyb · oīm odioz ⁊ inbidie
fomitem abiecīt · deo placē ꝑ sacri
ficiū mīstice modestie · innocēcie ⁊
pacīcie cruat · bas plenā aquei
ſarptura inbeuit · vnde salubriter
abluti potatiq; grudeunt · Qd si
intellexeīt cuīy hoīdiay mdcoz
cē ꝓfidiam · occasionē abiē passionē
cē dīi saluatoris · terrā q; aperuit
os suū ⁊ suscepit eius sagīnem de
manu cuīy certiam cē · que effusiny
a iudeis xpī sagīnem · in mysteriū
sue redemcoīs accepit · inuitam
aquā in būm mutatā reppimit · ꝑ
facie dīi legis sacrificia intelligīt
Secunda etate secli mpfoante deluy
e aquis diluuy mundus · ob pcōrum
magnitudinē : sed solus noe cū xpī
justicia cū deo sua libēatus archa
Huius plage audiri bastacōne ſoz
tibili · pantoz q; libēatōne inuisibili
quisq; cognoscens hinc cepit · libēari
desiderans cū clamq; · timēs ceter
minari cū reprobis · ydriam ꝓfōd aque
qua imundā nel infectum acceperit ·
Ait ad dīm altius aspice capit · ⁊ in
archa ecclām · in noe xpm · in aqua
diluente pcōres · aquā baptismi
que pcā diluit · in animalibus que archa cōtinebat
multipharā baptizatorū dnm · i
columba que post diluuiū virum
olyue tulit in archam ecclām hucdūc
scī spūs qua baptizati inbuūtur
intellexit · hinc ꝓfō de aqua fōtis
murum : q; in dctās hystoria fōtis
sue sanctificatōne ablutōne mystica
cōtinet ꝓfecto contēplat · Tertia
etate secli deus tēptus obedīa
abrahe : filiū suū cūs cū que
diligit in holocaustū sibi offerri
pcepit · Nō differt abrahā iuy face
que iubet · sed ꝑ filio immolatur
dnīcs · ipe tū ꝑ obedīe virtute ex
mia ꝑpetue būdcōnis hēditate
donatur · Ecce habes ydriā trias

audiens cū tanta hylaritate obedīcie
quāta mente deuocōne · ⁊ ipe obe
dientia dñe cātq; ſatigis · Qui si
immolandū filiū suū dilcū passionē
eius intelligis · de quo dicit pater ·
Hic ē filius meus dilcus · in quo mi
hi ꝓplacui · in qua ꝓdūtate ꝓpas
sibili ꝓmanēte · sola hūanitas mor
tem passa ē ⁊ dolorē quasi filius
offertur · sed mres suscitatur · Si
intelligis būdcōnē q; ꝓmissa est
abrahe in te de gentibus credēs
mundo cē cōpletā · inuitam tibi de
aqua būm fcat · q; spūalē ſon
ſum tuum noua plagarum arca de
brians aperuit · Quarte etatis
nubis dauid ꝓ salute regni ifra
ſcelitice gentis sortē · humilis inocens
⁊ mitis · oculq; illo tuy industria du
ꝓfectōnē ornabat · Ecce ydria
quarta fonte saluatoris replēta · Qui q;
licet audiens humiliati atq; inocētie
studē · ⁊ superbiny cepit atq; inuidiā
suo de corde repellē : quasi hanstū
aque limpidissime quo refocillatur
mentē · Ac si in sancte nidcos ꝓsequē
tes · in dauid xpm ⁊ ecclām sigīfi
cauerit · illoz ob ꝓfidiā · ⁊ cruen
tē simulq; impiū ⁊ spūale desyderiū
xpi aut ⁊ ecclē regni scanq; essentia
lem · Postulū vtiq; hūm de aqua fōtis
enacte · q; se suaq; sitiny ⁊ regnū
⁊ ypm regem ubi septm lege nouit ·
ubi primus quasi de alijs beteram
legebat hystoriam · Quinte etate
seculi plus pcēteris captiuāte captiua
te nabugodonosoz babilonia trinus
migrauit · Et post septuaginta annos
pēnitēs ⁊ coz reūs patriā peruenit
sacerdote magnū reducat · ubi do
mū dei que incensa ē ⁊ ciuitatem
sanctam que destructa ē reedificat ·
Hec legens sine audiēs quisq; pcātū
si nētū corripit · ad penitēdi re
medium cōfugit : aqua ydrie pu
ficatis ablutus ē · Si no itelligē

didicerit ihesum & templū dei edifi
xpi. babilonē confusionem pdic
nabugodonosor dyabolum. ihesū
sūm deum magnū beatū & unigenitū pfi
tificat̄ esse ihesū xpm. septuaginta tam
nos bonoz plenitudinē opm. que
p̄ spūs scī dona largitē. fidelis
quor decalogū & septiformē eius de
spūs gram. fideliter hoc totū adiec
erat alijs minoz a dyabolo de cata
pectando raptis. alijs gra spūs
sct p̄ xpm resipiscendo ac penitē
do reconciliatis. hinc de aqua fon
habet. q̄ ad septuale que septē sūt
intelligens. magno mox compunctois
ardore quasi munsto incalescens.
q̄ q̄ sibi q̄d captuitas messe dep
hendebat. p̄ xpi gram libeat deposs
cat. Dexta mchoante seculi etate
dns in carne appetens octauum de
natitias nr̄e legis circūcisus est.
tractima & tertia post hec ad tem
plū delatus & legalia ei co sūt mu
nera oblata. hec intuentes ad
literam apte discimus quata nob̄ sit
euangelice fidei subeunda mys
teria. q̄ ille būdanter q̄d affectus
qui legem libē dedit. decreto p̄mo
demonstrato ritu observari. q̄ circūci
dūtus consecrat. & sic nona gressa
aetate sustulit simul & tradē ex
ruit. Cetera ydria sexta ad ablue
di pcti contagia. ad potanda bine
gaudia. mundiorē tectis afferens
fundā. Decet si in octauo die circū
cisione. baptisma qd in mysterio
dnice resurrectionis a peccatoz nos
morte redemit. intelligis ductore
templū & oblationem hostie purifi
cantis figurati cognoscis fideles
quosq̄ de baptisterio ad altare scm
ingredi. ac dnici corporis & sanguis
victima sumpturi debe consecrare
uino quidem de aqua fco. & quide

meritissimo donatis es. Dehinc si
cut̄ sionis diem ad q̄dā montem
q̄s resurrexionis. q̄ montibus
asperis celsabit. montibus toti in mon
tibilitate mutabitur. mēptamus ac
circūcisos inducti in templū tū hos
tias intellexis. q̄ post resurrexionē
humanitatis expleto iudicio. scī cum
incorruptibilis fit. ad cōplandā
pctō dnice spēi maiestatis. cū
bonoz opm mundibus intrabimus.
in mundū p̄ceptū hinc de aqua fieri
videbis. cum audieris ter pfessū
& dictis. Et poculo tuo inebrias q̄
preclarū. Ergo dns hinc in grandia
mptias non ex nobilo fonte bibunt.
sed ydrias sex marmoreas q̄s capiens.
hanc mirabile conuertit in vinū.
q̄ sex mundi etates. septē salutari
largitate donauit. quā tamē ut
venies sublimioris sensus virtute
fecundauit. Nam que carnalis am
bulat̄ tm̄ scripserat. ut spualiter
intelligenda reseruat. Colligas audie
ris q̄lit de aqua fecit vinū. Appa
ruit post resurrexionē discipulis
suis ambulatibus in via. ibatq̄
tri illis. & maxime a moyse & ab
omnibus p̄phis mēptabat illis in
omnibus scripturis que de ipo erat
dicta. ter audire quoniā in eode
noscentes quis est qui eis ubi
vite p̄nunciabat. dicebat ad invicem.
Nonne cor nr̄m ardens erat in nobis.
tū legeret in via & aperiret nobis scp
turas? Dicat q̄ ihesus impletis hy
pletis ydrias aqua. Et impleuerūt
eas usq̄ ad summū. Quando p̄ ministros
qui licet iubente fecē. misi xpi signati
discipuli. qui impleuerūt ydrias
aqua. Hoc quidē ut p̄dicatis mūdi
etates. legalibus ac p̄phetias implendo
septis: sed ut intelligendo prudē
& aprendo fidelit. q̄ scriptum q

dilectē se

p̄o

v suam duabz

X mortalis

ꝛ ꝑphis mīstrati ē · ꝛ salubrib⁹ cēt
ad haustū sapē celestis · ꝛ ad qm
castigato ne vtilib⁹ · implecerūt aut
eas vsq; ad sūmū · ꝑ tē mtellexe
rūt · multū fuisse tps scāli ꝛ scās ꝛ
ligiōis doctorib⁹ : q̄ mc verbis
mc exemplis · mc etiā scptis hanc
hitē ꝓcurabāt · Et dicat eis · te ham
rete · mūt ꝛ ferte archytriclino · Et
tulerūt · Archytriclinus aūt ligis le
gispitus illius tpis ē · fforte tysse mchō
demus uel gamaliel · uel d scipl⁹
tuī eius saulus · mūt aūt magist⁹
totius ecē paulus ꝛplus · Et dum
talibus libūt chrangelij tredie · q̄
hīa legis ꝛ ꝓphie latebat occulti · hi
mū vtiq; architriclino de aqua fōti
ficāt · Unde cōcucurē ꝓhibēt · q̄d
architriclin⁹ hortato sponso dixit · Om
ho ꝓmū bonū vinū ponit · ꝛ cū mebri
ati fuerīt · tūc id q̄d detius ē · Tu
aūt seruasti bonū vsq; ad
hūc : qua doctorū ē cognosce distī
ctam legis ꝛ chrangelij · hēditas et
umbre · circūcis⁹ q̄ sacrāmis institutas ·
circūcis regni terreni ꝓmissis · nouā
chrangelice fidei gram · ꝛ ꝑ tria de
lestis patrie dona ꝑferre · hoc fe
cit ehūs mutāt signoz · mchamā gā
lilee ꝛ manifestauit glam suā · aqa
nifestauit hoc signo · q; ꝑ cēt rego
glozie ꝛ ad sponsus ecē · qui ut ho
mīs ueniret ad impiās · q̄ nasi dns
celi ꝛ terre clemētia ꝓnt dolmsti
cōuertet · ꝓuleth aūt rep cōuenē
cla · qui multo signoz q; mortalis
ad hūc mortalibus erat ostensuris
aquā cōuertit in vinū · ꝑse multo
signoz que mortalis iam ꝓsump
tōne nē effēus · mortalis hitē stu
dia · sola sectantibus exhibēt · carna
lem primus · ꝛ quasi insipiēte mūdē
cozo sapoze celestis sōie mubuit · illā
ꝛ ꝓmo cōsistēs in terra sm spūtū
mundē apmit · illā sensū ut intelligant
scpturas · ꝛ ꝓcā misse eodē de celis

manozē simpm amozis smul ꝛ sapiē
spūalis flagrantia cozo cordibus
infudit · data insup oīm cognitione hu
manop · quibus humano orbi cū qua pōt
pnt hitē gram ꝓmare sufficerent
Has ergo xpi ꝛ ecē impias fidē hūi
que ꝛ tūc hua in tūtate figurabāt ·
ꝛ mūt hūsō celebraut in orbe ter
rato · tota nocte diligtius · hanc gra
dias celestibus indefessa bonop opm
mtentione nūgīā · Has q; ꝑ fidē bōti
mtremus · mundo dictiones hitu cele
brare tuemur · neq; actiones simul ꝛ
cogitationes maculat⁹ · an die extimi
dist⁹ ꝑ sollicitus examinando
delicentes · ne forte tūc negligens
rex quibus filio impias fecat · si
viderit nos impiali caritatis veste
nō hīē ornat nos : ꝛ ligatas abīt aps
di facultate pedibus mis ac manib⁹
exteriores mittat mtenebris ubi mde
mus fide forma nasrūa tredū nozo
sedy pfectionē preceptoz celestiū
implcam⁹ · licet aqua sīē salutaris sa
cre legis crebrius attendendo · rogem⁹
deū ut ipām qua nobis sōie gram
contulit · ne forte infelix cultus sue
formore talefactat · ꝛ ad supna credula
sola ac sapienda cōtrahat · q̄s spūalit
mebriati possim⁹ · ꝛ ipi cū ꝓpha cātare
Potasti nos hmo cōpunctionis · Fiat
fiat in nobis q; bū ꝑfectibus · ꝛ mi
ex pte ꝑ nt tape sufficiem⁹ · ꝛ in quib⁹
ꝑfectē ihesus manifestet glozia suā ꝛ
in qua hmut · ꝛ regnat cū ꝑē ihu
tate spūs scī deus ꝑ oīa secla seculoz · a
Mill · Cū descendisset ihūs de monte · matheū
secute sūt eū turbe multe · Et ecce
leprosus veniēs adorabat eū dicens
Dne si vis : potes me mundare · Et ih̄s

Secute Q̄d origenes d eo
in monte duo discipuli ve
nerūt ad eū : sicut alacres :
sicut domestici : sicut pri
mi : sicut amici uel fides ·
Ideo aut et dns ad eos · Vos estis
sal terre · ꝛ vos estis lux mūdi · Nec

nero descendente eo de monte turbe
secute sut eū. que in monte ascendere
nō potuerūt. ut pfari. pphe ut negli
gentes ut impfti. pha & filij isrl. pmitt
& mōte ascende nō valuerūt. ad obma
dri deo qđ nō potuerūt. pter sinceritate
ligo positate & impietate. Sed solus moy
ses ascendit & pauci cū eo sc̄m̄ op̄isrl.
ta & cū duo discipuli soli. & mōte ascen
derūt. & tardiores deorsū stetērūt.
Sic & modo vigilates & solicites & fide
les aiāe. deū timētes & diligentes: regna celestia desiderātes. do
minū sequētes. post dnm̄ in illū ce
lestē montem ascendit: audientes aplos
dicentē. Que sursū sut sapite: ubi xps est
in dextra dei sedēs. Descendēte mul
tud̄. hoc est inclinate se ad infirmitatē
& impotentiā corpis. misertus impfaꝝ
corpis vel infirmitati: secute sut eum
turbe multe. alīqñ pter tm̄ tm̄. &
alīqñ pter doctrinā. alīqñ pter admira
cōnē & tm̄acōnē. Et ecce homo lepr̄s.
unus ex illis qui tm̄ quērebāt. quia
nam̄ desiderabant. & ecce leprosus ve
niens: adorabat eū dicēs. Dne si vis
potes me mundare. Deorsū tm̄ vtes ro
gas obs̄? & in monte michl diabs? Q̄
re sic? Quia tps & omīa vel sub colo
Tempus dorm̄ mei & tempus tm̄acōnis
in monte docuit: illuminat monuit:
curas tm̄auit: corda sanauit. pter
ea ego illa manora tēptare nolui. il
la summa tarditate passus sū. ipsis
q̄ ab illo tropletis deorsū ea de monte
ad tm̄andū descendere. Tutu de celo:
sicuti de celestibus motibus ad sal
uandos tm̄ales descendere. beatus
ad eū homo lepr̄sus adorās eū. & rogā
petēt adorare cepit: nūq̄ negauit.
cultum audit. Adorauit eū. qđ uno
hoc xpō deū & dnm̄ eū in motibus ado
rabat eū. Et & illi bti magi. prius
procedentes adorauerūt eū. & tm̄ ei
munera obtulerūt. Sed nō & mul
ti ste cadēs adorabat. & sic supplex ob
tulit postulacōnē. Dne. dicēs: si qui
digne adorans. qui multo colens. te

Semoz

i tpa nolui

Ymo
15a

ego ut dnm̄ adoro. Adoq̄ & dnm̄ dico. opa
primo cōtestās. & sic verba loquēs. ho
te cui omīa sut sut: si ergo dne sinis
potes me mundare. Voluntas tua & nō opi c:
si vis potes me mundare. Voluisti ut
hec mundissima lepra sup me ponet.
sine qđ mea pta. ut coruptus pec
tm̄ssem: sine qđ tua prudēcia. ut ma
lebat me mundans magnificentis. Qđ
dispensat & prouidenter facis. & salu
te largit tribus. Sine ego hāt le
pra qđ pcā mea portem? & multēs
culpas meas munda me: sine qđ per
mundēcia tua mirabiliter me munda: ut
ab omnibus magnificentis. Dne si vis
potes me mundare. Voluntas tua opi
c. q. & opi voluntati tue obediat. cōq̄
si vis potes me mundare. Non dubito
non fallor. non dico sicut ille qui filij
salutē deprecabat? si quid potes adiu
na nos: sed sino q. omīa potes. ideoq̄
nō potestatē peto. nō fortitudinē qro.
hās eā sine indefinētes? sed tantū
voluntatem tuā deprec. & sequēs vo
hāt struct grām adimplebit. Dne si
vis: potes me mundare. mecū ad bū
ficiū tibi ad laudē. vide tribus mute
ad miracla. & pficiendi doctrinā.
Dne si vis potes me mundare. Tempus
naaman ayt principe syrie & helizeū
in corde meo tm̄gens a lepra mundasti:
tu & nō si vis potes me mundare.
Cum vidit dūs & ait. Confiteris
qua ego possū. voluntatē pcāis. po
testatē cōfiteris. & fiteris q. si ego volo
fit. ideo volo. & mundare volo. & mundē. voluntatē pcāis:
magnifice credis. magnifice & mun potestatē cōfiteris
dare. plenissime cōfiteris. plenis
sime & letificaris. volo & mundare. nō
dubitasti credē. nō tardo sanare. nō
dissimulasti cōfessionē. nō differā tem
dare. volo & mundare. Et ut magna
grām tibi ondā. manū ad te porrigo.
Extendēs itaq̄ manū ihs. tetigit eū
dicēs. volo & mundare. Et quare tetigit
eum dūs? cū lex phibuisset lepro si

trunge ꝫ. ꝑpter hoc tetigit ut o sed dyꝫ
qꝫ omnia mundi mundis. qz ꝫ alioꝝ
aliys nō adhereꝝ inquinamenta. qua
ex frameā immundicia immundos non
coinquinat. Sed adhuc ꝑpt quid tei
gens hui⁹ humilitatē demonstrasset: ut
nos doceꝝ nullū spnē. nullū hereē.
nullū cōtemptibilem duce. ꝑpt corpis
lepsionē aut maculacionē: que a deo
immittit ꝙ quasi tonē. Extendēs
go manū ihūs tetigit illū. Medicus
ayt sū celestis. corpi cū ānus cūde
possumus. ꝑpter omnē tango. nō ut
infirmitas mea adhereat: sed ideo
ut ab hijs qui eam habeꝝ expellam.
Dolet sum cū aut macerpnibilis.
ꝫ humā iusticie. ideoq omnibꝰ appro
pio. ꝫ omnē meis splendoribus ad si
luteē radio. ipē nō sit fui pmancō in
singulari mee salutis pulchritudine
Extendēs manū tetigit eū. Nō spno
legem. sed cumpleo. Nō detesto
mandatū. sz fugo lepram atz mundo
leprosi. sicq cū extendo manū mee
fugit hec cōtagio. Nec sūtuti. ꝑpri
mitur. nec resistē mee potestati nō po
terat. Dicit. mundare. Et manū ad
tangendū extendens. effugit dicto lep
ꝫ mundus ē manus dñi. non lepram
sed mundū tetigisse corpus. Consi
deremus ꝫ nos unū dilassimi fideles: ut
nullus peccī lepram in sua habeat ala
ut nullus cōtaminacōnes delectet
in suo arcuat corde: ꝫ si habet ista
ter adoratis dñm dicat ad eū. Dne
si vis potes me mundare. Tu alium
prius multa pcā cōmittēte mundasti
mamasse: tu immabilibus aliys a sceto
peccatibus miserius es. Tu ergo si
vis potes me mundare. Et dns mox
mē porrigēs manū dicit. Volo. ayt
dare. Et ihūs ayt illi mundato a
lepra. Hinc tui miserius ē. Hinc ar
denti dño: qui confisus ē in dulcitu
dine eius. Hinc go dicit ihūs. Credi
disti. sanus es. Speristi. mundus ef
fetus es. Stoli oblimisci qualis fuis.
ꝫ qualis fatus sis. Non cesse a gras

age. Non tacetas confiteri. Hoc nos
debemus facere o dñe. qui a dño nro de alio
pronto libeāt. qui ab aliquo dolore saluari.
sine infirmitatis sine doloris. sine
de qualibz ncitate ꝫ nō efficiamur
ingrati. nō relinquamus redemptorem
nrm. sed alacriter ei grāz actionē red
damus. sed ꝫ munda sedis ptis nrm
ad honorificandū eū exhibeamus.
Hoc cū illi mandaut dns. Vade
aut ad sacerdotē. ꝫ offer munꝰ tuū
Dixit ergo ei ihūs. Vide neminī
dixeris. Et quare o dulcissime duce.
nō dicat nemī. ꝑpter meā aut humilitatē
ꝑpter meā dulcedinē. ut ꝫ nos docerem
qui aliquid boni facitis. nō gloriari.
nō extolli. nō manuū plene velle
conspectū hoīm. sicut cōsuetudo ē ali
qbus. sine cū aliq boni fecerint. sine
cū remanerit. sine in paupū cle
sine ꝫ largitatibus. sine in altaris
honore. sine in sacro honorificentia. Et
cū qui aū hoēs dolut gloriari ꝫ sibi
placē. nū dnā mercedē pdentes.
Vide nemī dixeris. Te cū tacente. hoc
mirabiliter clamat. Te cū os nō ape
riente. omnis tui corpis sba inhabitat
Hesterna die immundus. ꝫ hodie mundꝰ.
Ante pusillū horribilis. nūc decens.
Vide ergo nemī dixeris: sed vade onde
te sacerdoti. Ambulate ad cēplū:
videntes mirabūtur: ꝫ sacerdos bi
des expauescit. qz sed in lege semel
ꝫ bis ablutus ab eo. ꝫ oēs tempi
mundari nō potuisti. Vade ergo onde
te sacerdoti. ꝫ hodie cognoscat. qz nō
plegis consuetudinē nūc datus es
ꝫ grē operadē. nō ꝑ terrenum
sacerdotiū ymaginē. ꝫ ꝑ celestē ihūm
sacerdotis splendorē. Vade ostende
te pmū sacerdoti. ꝫ sacerdoti te ostende:
a summo sacerdote missus. ꝫ sacerdoti te
onde. a summo sacerdote dei pris mū
datus. Sed nō videamus i conspectu
dñi manus. Hoc videamus sacerdoti
manum sacra adeū venire. non gemas
in conspectu sci templi infructuosus:

sed offer munus tuū. Ad illum
em hoc tūc deū nos oēs amonet:
ad illū loquēs nobis oībus dicat
ut & nos dona & munera nra nō
tencamus apud nos. & reddamus
deo. & maxime cū liberamur de alia
tribulacōe. Offer munus tuum.
Quare? Ut oēs qui vidēt te por-
tare & offerre credant hijs mirabilibus
& magnificēt deū qui misertus ē
tui: & infidelibus p hoc mētacor
testimoniū durate cordis ipōr fiat
Hic & illū truncata tocto manus iacē
tem in infirmitate erigens a lan
guore misit portare grabatū suū: &
ire in domū suā. Vt hinc apte hau por-
tatū ab eo p media ciuitatē clamassē
saluantē se inotando & laudando.
Hic & illū cecū in nativitate sibe mi
sit. ut videretes eū ambulare illuc eū
dem cecū & tm remeantē minuti. &
obstupefactēs credētibus hinc talia mira
bilia facienti. Post hec que supius
dicā sūt: cū intrasset capharnaū ciui
tatē galilee: fit cognitiā ē capharnaū
in qua sepius dns virtutū sue magn
ificentie demonstrauit. Cur ibi
gressus ē? Vt hoc qd & ibi nent. Et
stati manifestat ē. Accessit ad eum
centurio. Accessit vē nō dimidius
sed totus: nō aspē corpis tui. sz
anime pulchritudine: nō facie tm tui
sz & immaculato corde. Accessit ad nō
alicui gena gnatōne: sed domestico
corde: alicui nec one sed alicui
fide: militū princeps. & plus angelo
gaudiū. Accessit ad eū centurio pstare
patio illoz. illi quondā ad scelam i
truncio ascendētes: qui a gena
nor infidelitate sua ignē cōbusti sē:
& iste i fide nor in sinū deputatus
ē abrahe. Accessit ad eū centurio ro
gans eū & dicēs. Dne: puer meus
iacet in domo paliti & male torq̄t.
aculei i illo tpe pro dñis rogabant
in firmitatibus: alius p filio: alius
pro aliquo alio: & nullus de seruo

nisi iste solus: & hoc ei ad augmentū
bēdictionis & ad dnam gloriā erat. Q
cū cogitabat iste hec tūs? quid cogitabit
iste cū oībus bonis plenus centurio?
Iste michi miserus ē & ego creatoris
serui sui. Iste me habet sup tra dñm:
& ego huic magnū in celis dnō. Deus a
nō miserebor: quomō ille michi misē
bit. & ego huic nō subuenio. quomō
ei ille subuenet? Hic debēt oēs
qui famulos habēt & famulas cogitare:
sic misēri: sic cōdolē eis & sic supli
care. sic cū eis hire de seruis suis. uel
de ancillis suis: sicut & iste hijs cē
turio fecit. Puer meus iacet
domo sua in hac re cū miserabilibus q
iacet: sed & multa alia q patiuntur: ter
tia q male torquentur. Omnia cū ista
condolendo quotidiant: & iacētē & pali
& dnm detentū. Ideo ut & sue anime
angustias demonstret & dñm ro
mouisset: qđ ad illius curationē dnō
stimuet. & dñi benuolentia inhitinet.
Puer meus iacet in domo. Et hinc
inde quare nō attendisti eū. sicut illi
illū paliticū i lectō portantes fecerūt? Ideo
aut quia nō ē opus unde illi omnia
videnti Nō opus ē nec spēm affir
mus: cum postea nō timuit. nec ī
cludit nec excludit. Iacet in domo
paliticus & male torquē. Quid
ergo dis? & quid cupis? quid desideras?
Nō audet loquor aut. Scio cui p
omnia cognoscētē loquor. Nō uboz
scio cui p ad omnia pstrictē rudeo sed
iste cognoscēs corda rudes dicat. Ego
nemanset cumbo eū. Ego ad abrahā
nemēs. semle sare sanam vterī
in senectute eius ysaac filiū donabē
ego & nuī ad te benā & cumbo eum
Et quō duc pmittis adūctū tuum
hinc. Non quent nec petat. sicut qz
nō acceptabile sit ei. ut nemini i do
mū eius. Vt qd omo hoc offers?
Ob hoc ut & hos pualeatis & eius
fidei sileris? nec cognoscatis q̄b iste

q̄b

92

sit · nel qualis in eo fidei thesaurus
habeat occultus · Jam enim & primus
abraham tentam · non q̄ hoc ut cognos-
ceret quē ante nouerat · sed ut nos ei si-
miles in omni tentatione · & fortissimi
inueniam · Et iob ita probatum · non q̄
hoc probari · quē iste testificatus sit:
sed ut nobis spem & fidei suę demostra-
ret · Idcoq; ad hunc dico · ego veniam
& curabo eū: ut quę magnā fidē sua
præsens durat · Domine terruisti me de
hoc promisso · contemnasti me hoc deo:
me fecisti festinare ac meere hoc
verbo · Non sū dignus aspectū · non sū
dignus approximatione: non sum
dignus accessu nel introitu tuo · Dñe
non sū dignus ut intres sub tectū
meū · Moyses primus ille magnus:
tuus confabulator · ille mirabilis tuo
& narrator · omni · ille fidelis dñs
tua · minimū humiliant se dicens · Non
sū dignus ab hesterno & tercium
diem · quātomagis ego dicā · Dñe non
sū dignus ut sub tectū meū intres ·
Alienigena sū · gentilis sū · miles
sū · gladio accinctus · sagittez fundēs ·
ad pugnā exiens · idcoq; non sū dignus
ut intres sub tectū meū · sed tm dic
verbo · & tua bene sanabor · Verbū tuū
asperū tuis · verbū tuū opus & po-
tentia · hoc dic verbo · unde absens
corpore q̄d præsens spū cōsummare potes
es · ubique medicinas tua præsentia · ubiq;
pūs tuus aspectus · Idcirco ego accessu
& introitu tuo indignus sū: & iste
ut furiosus nerbi tui visitatione indiget ·
& ego dic verbo & sanabit puer meus ·
Sed & hoc miliens in me præsentiat
sicud pusillū aliq̄ · q̄ dixit iste bis:
non sū dignus ut sub tectū meū intres
introrsit & mūt dñs sub tectū & deum ·
Duplici figura nel more dixit cū
qui sit & religiosi & deo acceptabiles
centurio antistites · sub tectū tuū introrsit:
tuū ibidē dñs q̄ eos ingredit · & tu
sic existimes trinitatē dñm susceptū ·
Et aliud · Quando sanctus sanctis tibi ·

qui illud maculatum attrectas epulū ·
qui bibis primo & pocula frueris · qui
mundicias & bibis corpus & sanguinē
dñi · tuū dñs sub tectū tuū ingre-
dit · Et tu ego iuliane temetipsum ·
multare & hunc centurionem & dicato ·
Dñe non sū dignus ut intres sub
tectū meū · Ubi enim indignē ingredit ·
ibi ad iudicium ingredit · illi accipica
sed adhuc quod ille beatus adeptus
consequentibus · Nam & ego homo sū
sub potestate constitutus · & habeo sub me
milites: & dico huic vade & vadit ·
& alij veni & venit · & seruo meo fac
hoc & facit · O prudentia · o intellectus
ac: o mundana corda · quoniam omni
manifeste nel potius confessione renel-
lant · & noui testamenti mysterium
declarant · & cum in se monstrant
magnum · & primum ex gentibus dñm
credentium fatis · Ego ait homo sū
sub potestate regis & principis: indigni
ego habeo sub potestate mea milites &
seruos · & tu hos deos sub potestate tua
angelos sicut milites · & deos meos
seruos · Ego mando huic & vadit · & alij
facit secundum preceptū meū: & tu mi-
das quod & statim explet · Quod cum
mandas & dictas fit · imperas & sine mora perficit ·
Omnis enim creatura seruit tibi · & tuo dicto & perficit velocitate · & salubre sit puer
meus · O fides viri · O religiosi-
tas mentis · quomodo te magnifi-
cemus · O dulcissime amentes
tatis · te admirat dñs · & tuā mi-
ricordiā magnificat fidē · quomodo
de tenebris gentium tantū prefulsit lu-
men · quod de cruce corpus · non cog-
noscentem deum · tanta manifestatio
mistica · quod ex ore structore idolis
sermocinatum · tam lucide effulsit
fides · Audies ergo dñs ministrabat
ei · & quod deus unigenitus narratum
quibus sit · & angelis mirabile &
inestimabile · Atque sensu obstupe-

q̄ deo nichil ē impossibile. nec amicum
nec diuicie. nec regna. nec principatꝰ
Ista oīa sūt in conspectu eius tanquā
umbra. et sicut nichil. et sicut flos de
cadens. Tuchil igr impossibile in conspectu
dei. nichil magnū. nichil pciosum.
nisi tm una fides sanctā. sanctificat.
sanctificat honorificat. sanctificat acceptabilē sibi
estimat. Ideoq; conuertēs se ad seqntes
turbas ait. Amen dico vobis. hoc
ne dico vobis. nō in omē tantā fidem in
isrl. Non in ullo populo isrl hō inuenit
tantā. subiecit se dūs meus. ille aūt cā
nō tm credidit. dūm. sed et psanauit deco.
et ceptus eius infirmā demonstrauit. et
manifestū in carne inductū eum ꝓfitent
ē. Nisi em credidissi ei. quō de eo ꝓfe
tisset. Et ut et hij qui de isrl ꝓcesserūt.
Similiter em et pri nouata sūt ꝓfē et mysti.
Dauid ysaias et ieremias. hij oēs clare
et manifeste aductū eum ꝓnūciauerūt
Omēs nanq; hij qui habuerūt fidem.
habebunt em eam et abraam. Et ipse beatꝰ
centurio fidē habuit. ē abraā nō fuit.
Ideoq; dns animas magnificat fidē
eius sup illū qui tūc fuit isrl. hoc
ē sup omēs qui tūc fuerūt tribus
isrl. et nō sup illō qui ab initio fuit isrl.
nec sup eos qui postea ꝓfectū et mysti
menta suū in isrl. Amen dico vobis.
nec in isrl tanta fidē inuenī. sicut i
gentibus. sicut in barbaris. sicut i
alienigenis. Omnes filiū dei me
uocāt omnipotēte. unigenitū cōfitent.
dnm asserunt. et sicut dnm diligūt. et
sicut bn oīa dispensatē adornat.
et isrl me nō cognoūt. et ꝓphas hic me
nō intellexit. Ideo q̄ belzebub et sa
maritanū appellāt. et pātē estimat.
Jairus ysrahelis princeps. p filia sua me
petēs non dixit hoc verbo. sed hem
aut heleasit aīam moriat hec filia mea
Nichodemus doctor isrl fidei sanā
menta audiēs ait. Quomō ꝓt hoc fi.
Maria et martha me nimiū diligentes
dixūt. Dne si hic fuisses. non esset
mortuus frr meus. tanquā dubitā
tes q̄ ubiq; nō deloc sit ndesse mea
potentia. Ideoq; non inuenī tantā fidem
in isrl sicut in isto alienigena. Dico aūt
vobis q̄ multi ab oriente et occidente venient.
et recūbēt cū abraam ysaac et iacob in
regno celoꝝ. Dico nobis. teste fabio.
amico nobis. ꝓdico vobis. q̄ multi ve
nient. de quibus ia prius ꝓphē locuti
et dicens. Et venient gentes multe et
dicēt. Venite ascendamus in montē dñi.
et in domū dei iacob. et docebit
nos vias suas. et ambulemus in ea.
Multi venient. illi de quibus dns aut.
Et alias oues habeo q̄ nō sunt ex hoc ouili.
et illas adducā. et erit unus grex et unus
pastor. Multi venient de quibus dicē
tur filii dei qui dispersi sunt congregabit. et unū
Isti aūt omes venient. Unde venient. ab
oriente et occidente fidē. ex oīi gente que
sub sole. ab oriente usq; ad occidentē. Sicut
em ꝓ omnes gentes habet hoc euangelium
predicari. sic ex omnibus gentibus venturi
sunt ad regnū celoꝝ. Vel ndhuc ab orie
te hij qui statū illuminati transierūt. et ab
occidente hij qui ꝓ passiones et ꝓ secutiō
nes usq; ad mortē tollerūt pro fide.
Multi igr venient. Et quō alibi dicit.
o dulcissime dne. Multi vocati pauci
no electi. Multi aut vocati. Omnes em
tribus hoīm ab initio seculi vocate sunt.
et pauci electi de multitudine gentiū.
Et em ꝓ diversas ętates et secula di
versa pauci electi sunt. simul no coniūcti
tes. et simul congregati in ꝓpe visitatiōis
multi venientur. minimiq; mirabiles.
Multi venient ab oriente et occidente et re
cubēt no carnalit nuptes. sed spiritali
requiescentes. no ꝓfluat potentes. sed
et nuptiales et epulantes recūbēt in regno dei.
Ubi lux et ſtes. ubi letitia et exultatio.
ubi gla et benedictio. ubi lux oculoꝝ et lon
gevitatis vite eterne. ubi omis voluntas.
Ubi omes gaudent. ubi omes illi bti
recūbent. ubi omes ꝓphete illi requiescent.
ubi apli et evangeliste sine glorioso
sedet thronos. ubi multitudo martyrū
in eterna gla gla. ubi coronate
virginū in secula exultat. pretiosa coro
na immaculate virginitatis. O dulcissimi
fres. unanimes concordes. studiosi efficaces.

fulgens cōuersatio: ista est secundis bñ
dicta et annuciata: ista est exhilarans
ista est ab initio nauicula requies. In ista
festinate ergo uite omnes dñm diligentes:
ad istā colligūt omnes ex gentibus dñō
credentes religiositate seruātes. In eā
et nos omnes pgamus. o religiosi filij
dei: ad istā omni uirtute ānā festinem⁹.
Nichil nos reuocet. nichil nos
tardet: nichil nos impediat ad hoc
desiderabile sperare cōmunio. Omnes
negligentiā a nobis pellamus: omnesq;
desidiā ab nō⁹ et corpis impedimēta
a nobis spiritualis. ut ihūs xp̄s in
domus et requies domestica efficiam⁹
gēs sēm quas ne deus ē exhilarans
dignē memam⁹. Vade: sicut credi
disti fiat tibi. Dic fiet. et fluctuq;
homī: sicut credidit. sed in mēsurā
fidei meritū ei: et ista a dño gīa. Ad
quē dicit ad illū dñs. sicut credidisti
fiat tibi. Credidisti: ergo oīa possi
Credidisti: ergo dñs sui omnī: sicut
credidisti: ita et fiat tibi. Credamus
et nos fidēs hūm: ihm xp̄m deū ac do
minū nr̄m oīa posse. ubiq; p̄tē ee
remissio nē nobis cūctor⁹ p̄cor⁹ eius
indulgentia: si tū eius p̄cepta seruē
mus largitor: ut et unusquisq; nr̄m
tū centurionē isto audire mereat
Vade et sicut credidisti fiat tibi. ad
mūtat ipē dñs nr̄: qui tū p̄tē et
spūi scō uiuit et regnat ē secula seculor.

Dñica iii. Luce iiii

Ascendēte ihū ē nauiculā secu
ti sūt eū discipuli eius. Et ecce
motus magnus factus ē in mari. ita ut
nauicula operet fluctibus. Ipse uero
dormiebat. Et reliqua. **Omel. Orig**

Ingrediente dño in nauiculam de euāge
lio secuti sūt eū discipuli eius nō turbe
turbes sed firmi et stabiles in fide mā
sueti et pij. spūales mūdi. nō duplici
corde sed simplici. Hoc ergo secuti
sūt eū nō tū egressus eius sequētes
q̄ magis scīam ē meditantes et mysteria
eius contemplantes. Et ecce tēpestas
magna facta ē in mari. ita ut nauicula
operet fluctibus. Ille aūt multa et magna
et mirabilia oīa dixisset in terra. trans
iit ad mare. ut et ibidē adhuc exhi
bitoria opa demonstraret: quib⁹ tre
mentis q̄ dñm se ee cūctis ostendēt.
Ingressus ergo nauiculā facit turbā
mare cōmouet ventos. concitat
fluctus. Cur hoc. Ideo ut discipulos
mittēt in timorē. et sui auxiliū
postularet. suāq; potētiā hoīb⁹ q̄
manifestaret. Illa tempestas nō ex
isse uidet ē. sed p̄tēti parui mira
tis. eius qui educat ventos de the
sauris suis. qui tumultū maris. aer
uam constatuit. Dixit aūt ei ut ire
hinc uelimus et nō ingredieris. sed
in temetipō cōfringent fluctus tu
us ergo missionē et p̄cepto ortus ē
tempestas in mari. Ipē occasiones
simplus memoratis. Facta ē tem
pestas magna et nō pusilla: ut
magnū opus et nō pusillū audet
Quātoq; fluctus nauiculā inun
dabat. tantomagis timor discipulos
turbabat: ut plus magisq; de
dormiet ad liberandū se inuisibile
salvatorē. Dñs nō dormiebat.
O res mirabiles et stupenda. ideo
nūq; obdormiit. dormit. ideo et celū
et terrā gubernat dormit. ideo qui
nūq; dormit neq; dormitat ipse
dormire dicit. Et dormiebat quidē
corpe. sed uigilabat deitate. Dor
miebat corpe. sed cōturbabat mare
Erigebat q̄ fluctus et uiolos cōter
rebat. sua oīpotens potētia. Dor
miebat corpe sicuti et ad puteū de
utrē lassus uel fatigatus sedebat.
demonstrans q̄ ne humanū portabat
corpus. qd' corruptibile uidebat
Ipē corpe dormiebat. deitate uero
cōcitauit mare. et uētū depellebat.
Dormiebat itaq; corpe. ut uiolos
sustinaret. et euigilare faceret: pa
tiē aūt nos oēs moneat. ne q̄nq;
nō dormiam⁹ neue nutlet⁹ aut
prudentia. sed uigilare ui oī tpe.
et uibilare dño. et salutē ab eo postu
lare studeam⁹. Nam ipe q̄ dormiebat

corpe: illud scm ubm dicit. Ego dormio
& cor meum vigilat. ¶ Ad ipm accedē-
tes discipuli. suscitabāt eū dicentes.
Dne salua nos perimus. Tanto fuerūt
metu concussi & pene nō alienati. ut
arbitrarēt m eū & nō modeste aut leuit
suggererēt. sed turbulēter suscitarent
eū dicētes. Dne salua nos perimus
q̄ bti q̄ nēdū dei discipuli. dum
saluatorē habuerūt habētes. & quātū
timētes. huic hoīi cū & de morte
sollicitati estis? Maris turbore tremē-
tes. creatorē eius pūtē nō suscitatis;
quasi nō posset dormiēte corpe fluctū
sedare uel mitigare? Quid quod respō
det hīs dilectissimi discipuli? Parumli
mpumūt sumus adhuc infirmi. tuo dū
robusti. ideoq̄ timemus. ideoq̄ trepidā-
mus. Nēdū hodiq̄ cruce. nēdū
nos confirmauit passio dni & resur-
rectio. nec ascensio me exhibuit. nec
missi descensio scī spūs paracliti. ppter
fragilitate mētis. ppter & sepius
admonuit a dño martyrātē pusille
fidei. Imporamus tollerantiā habē
voluntatē sustinendi. unde & mōt
dicat eis dns. Quare cōturbati estis
pusille fidei? Cur nō habetis fortitudi-
nē. aut nō cōfidentiā & fiduciā apud
vos tenetis? Et si uentos irruerit.
nōne ea debuistis constantissime sus-
tinere? Ad omne enī q̄d euenerit for-
titudo nāturā ē: ad omne periculū
uel tribulatiōnē usq̄ ad ultra extē-
simile & cōtēnere delicias & diuitias &
honores terrenos animi fortitudo
tenenda ē. ut neq̄ extollaris o hō.
neq̄ in superbiā erigaris. nō despicias
inimicos. neq̄ similes simas. neq̄ ob-
tenebrescaris dolōr. neq̄ delinquas cre-
atorē: nec exestas ingratus fri q̄
in ultate & in periculis fortitudo uicta
ē. ut similiter cū fide tollēs humeros su-
multomagis cōtra delectas ut dōm ē
& luxurias fortitudo nāturā ē. nec
multiplām meretrīcē dubiū. Quare
ut turbati estis pusille fidei? Si
potētē me sup terrā cognouistis: quare
non creditis? q̄ ea que in me fīa sunt

in mea habeā pōtate? Quare ergo du-
bitatis pusille fidei? Qui timidum
credit arguet. & qui nichil credit cō
demnabit. Fingles in fide cū inpiā
alicui cuius a fide pmittit. Talēs fue-
runt iudei & pagani: quos innumeros suos
enumerauit? Tales etiā hodie: quos
in die iudicii cōdēpnabit. ¶ Cum sur-
gente impant uentis & mari. & fīt
est tranquillitas magna. Ecce tū fuit
ne exurrexit dns tamq̄ dormiens.
tamq̄ potens & cōpulsatus a nobis.
& ecce sit omnes inimicos suos & posteā:
& mōt surgēs impat uentis & mari.
& fīt tranquillitas magna. Impe-
rat uentis & mari. sicut creator. sicut
suus. ut potēs ut dns imperat. & ētis
& mari. Permitti nū discipulos ut
audietes firmarētur in fide: & po-
tentia deitatis occulta imitabat. &
imitabat ei. magis aūt regebat &
placabat eū: sedm q̄d quidam aut
potentia mitigauit mare. Impe-
rat q̄ uentis & mari. & fīt tran-
quillitas magna & mari. De magno
uento & tēpestate magna mare cōtur-
bato & timendi. fīt ē magna tranquil-
litas. O certe cū ētis magnū nūquā
fidē & miranda. quos prudentia mag
actiuitas potētia. magnificē cōtur-
bauit & profundū maris: & mōt utru
in eo ipo undēs sue magnificentiā
ptatis. tranquillitati magnā fecit
aptā. magnifice exhilarauit letitie
nobis figuram & doctrinā ymaginē:
ut & nos ē omni ytrbatione & cō
mutatia pacatā teneamus. stabiles
simus. fidē nō deseramus. & sic ois
iste mundus tamquā mare ebullit.
atq̄ in furore consurgat. & si omnes
uenti & litigiones demonū undiq̄
seuiant. & si omnes ut dicunt tem-
pestates maris ide. omne quicquid
& pirates mundi concutiāt. & si tumor
uentidie spumet ut furiat sup
fluctus. & si adhuc usq̄ ad celū ascē-
dant. ut tempestatis maris

& mari pacem fac? Qui deū me seruā
ē creatorem meū suscepisse: igit nō ēdus

malignitatis & dolos & fremitus ipsa tes. Diuersus aliquē fluctū. nolite ti mere nolite timere. nolite cōtremiscere nolite desperare. Duces eni ipsi sunt in fide dicit ecclia. ci duo mangatis. Duces ipsi sunt in hac mundi sc̄e cātē nauicula ci duo ppl̄t hodoēp sinpuratatis mundi. & sic pe deus dormiat pio sopno ipsum pacatz & tollerantia experientias. nec improuisa pe tentatia & conuersione fiustrees aliquā attendere ad eū. ozombus instantes atq; ipsa dicētes. Exurge quare obdor mis dne. exurge: & ne repellas nos usq; ad finē. Et tu. Exurge dne adiu ua nos. & redime nos ppt nomē tuum Et tpē surges minat uentis. hijs deus demonū spiritibus. Ipe ci maris tēpes tates quouet. hoc e aquarū & elatus cū ctatē fluctus. hinc principes mūdi ad ipe tationes scis omnibus nuntiandis. ad cō tumelias fidelibus infendas. Omnibus dns imperat. omnibus cōminat. omnia mitigat. facitq; tranquillitatem magna ctra corpus & spm. pace cāe & sēntatē i mundo. Quo nāq; sepius cōsidā fidelia cōmoti sūt adhuc nāq; & firmā ecclz. aliquotes pugnaq; aliquotes sc̄etate. quēadmodū sepius sicut maris fluctu irruebat gminates & cōtrates hinc pri cipes mundi. p omnia ppe se cāe filios arbitrantes. Sed surgēs ihesus mare pauit demonū heresis. & omnes exanes cē fecit audaces adhesaros fidei. magna pace & tranquillitate dedit cāe sue. Homines aut illi in nauicula mi rati sūt. Qui hoies: scalis hāc hāres nauicula. & ei ait dētes nauicule. No putes hoc aplos significatos. Nunq; cū meminis pter hoiez appellauit dn discipulos. sed sc̄ aut apli. aut discipli nominant. Admirabant illi ergo hoies hoc qui cū eo nauigabāt. hoc quoq; edt nauicula. illi qui in eade nauicula sese transiebāt. hoc mirabāt & mirā dū fiat & admiranduc dignū. arcp fundo quoti mitigari. cuspp elatos deferri fluctus. ventos furentes com pesci mirabāt ergo dicētes. Qualis e iste p beati & mare obedit ei. Nouc interrogantes dicūt qualis est iste hoc assentes q̄ hoc talis e. tm mare et uenti obediūt. Qualis e iste hoc est quibus hoc fortis & potens. hoc magnus Qualis e iste nauez nouisse. potestas helya illi cū ambo e quoz vnus lig no mare passo cū labore discidit. alius illi melote iordanē pertransiit. Iste uo sono uerbo mandat illis qui no habēt uerba & obediūt ei. hoc qui no habet audiri obtemnut. hoc qui prudentiae & intellectus ceptes sūt inuenire. Omnibus nec logicis. nec ut dicunt sermoc obediūt. hoc cade aut sba tpa sunt & sua illa mouent & missioni de serunt. ad cōfusionē noztrā. ad oddpnationē coz nptibiliū. Iubet mari & ait cōtempnit. Dicat uentis & tempe statibus & mox compescuit. Iubet omi creature & no supergredit missionē eius: & hoc homines gemus. & hoc qd̄ secundū filiū dei honorificatū e. Verbū & prudentia dicta e. hoc soli hoies re sistūt. hoc tm obedientes sūt. hoc soli cōtempnit. Ioez & hoc soli in medio dra nabunt. & mistica pmunt. Heluti de tēozes mutis animalibus. nec hoc qui sunc spū & aia sūt in isto mundo. Mi rabant ergo illi & mare cōpescunt. & hē ti mitigati sūt. Admirent & nos qui beneficiatates & beneuolentias audit tm nos dns. qui de periculis nos saluare dignat. qui de tribulibus nos liberat qui ab inimicis nos inuisibilibus eruit nos. miserem & miseriates gras agamus gre obaudiamus. obaudientes timeamus timentes diligamus. ut eius tutelis ab omni hoc desiderium. Admirabant dicētes. Qualis e iste quia hoc & sicut ds potestā ostendit. sicut unus earundē putat cē & hoc ea earualia magna audit mirabilia Dormit sicut hoc. & impat uenti & ventis sicut deus & hoc nauicula se dat & omnes creaturā missione me diat ubi vult. Ihesus xpc dns noster Qui cū deo pre & spū sco unit & regnat in secula seculoz Amen.

hoc hoc sine dē nobis cpi quoniā pius hoc pius est creature

Dignitas humane originis sua
lē ingenuitatē · considerata sub
limitate auctoris · Nec enim fa
cile potentē nec leue · q̄ p
nauimus sacri cōfingere · Celes
tis fluuius in lutulentū sibi manat · mar
me cū idem artifex deus p̄fatem sui
in omem fabricā eidem homī fuerit tri
dituri) : ut quē sedib⁹ p̄sidem post se fac
disponebat · eidē fluct plenū atq; p̄fu
habere in se & dignitate qua p̄celleret
& p̄tate qua cūctis animātibus imperaret:
soli sermonis illi · a quo ei cūcta fuerūt
subiugati : ut imperaret mūdo : seruiret
deo : creatorē suspicet : creatum sibi pa
re cōpellet : tantū ditionis sese deo de
bē p̄spicat · quātū ipe a creatore exi
gat · habeus in ppria p̄tate & obediēcia
& cōceptū : obediēcia qua sibet · conce
ptū quo digne pro meritis intueat · Sup
effusū est nō cōcipiendo morte meditat
que obediendo euicerit · Inde p̄tate
concessam diu in cōceptū p̄tulit · & sue
p̄uilegiū p̄didit · & mortis sibi suam
acquisiuit · Et tm creatūm adhuc eius
seruat impiū : licet ipe creatori suū de
negaret officiū · Inde apparet · quid
sue felicitati detraxerit · cū p̄cepta nutu
adhuc eius stare nutare nō possint
Diuinarū hoīm isto grauabar · et nec
tristabili pena astringebar · Contempsit
creatorē & eius impias creaturas · despi
ce dñm & te eius exigis creatū humi
Diuitiis dei p̄fruentis & eius potētia
nō extimescis : & cū tibi & cū cūcta
deseruiat : solius illi ipe non seruis :
Vos deluguis & gemitū ac duplex
trimeti) lamentis : dū nec p̄ condicione
ut seruus obsequia · nec p̄ p̄tate diui
duo famulatus · Tibi celū in duc lucas
splendore nectit · & solis fulgoribus decorat
in morte clarissimo lumine speculo · & astro
rum fulgore brumo polus ipe lustratur:
ut dici nocteis & luce sit indūe & mēsi
tas tpm dinoscat · & post diurnū labo
rem requies miseris mortalibus p̄beat
Tpa decepta alternis uicibus immutant:
frondescūt siluc · amenant campi · p̄ta
fluuescūt · animātia cūcta diuisis sexibus
p̄creata · edunt fetus · parēt impio ·
obsequia seruāt : stantē fontes : mu
nes fluunt · nutritus tuis materia co
stent · Gaudet post hyemem uerno
teperies · estatis flagrantia decoct
messes · autumpnitas tremulenta suas
exhibet ubertates : hyemes nubilis
ymbribus terre · Hic institutis cūc
ta deseruiūt · solus ipe deo nō seruit
Quid si tibi diuisa natura con
struxerit edicta · ego tibi a deo ueri
pre cepta sum · ego certa te missa
plere · nō institutis seruire · nō seruiam
cūcta tribue cremento impio nō sa
Denuq; parco obtempero : seruio · & te
mutato nō mutor : parco nūq; rebelli
obtempero p̄cepta : deseruio creatori : Ce
tero si in nō institutis mutare : missa &
mente · necessaria denegare · quo
deus p̄cepisset · a creatura cūctis diuersa
homine remouet · nec qui cōcepit
ultius est · q̄ cōceptor homo digne
ac merito meruerit · Denuq; omissis
talibus es qui in hoc cōceptu consistis ·
qui creaturis impijs · & creatori nō
seruis : qm dualitū exoras & dñm nō
agnoscis · time dñm placēte nece
nego seruias indue · cōcinge te di
lacio diffentis · ne consumā punicat
inditantis · sacrificale cū obsequio tuo
facis deo spiritū · si cōsumis nutri
mora ia meritū · Dñatū cū reddet
q̄ dilatione tpis fecit · nec ce ia
potēt impunitū · cui mora tpis nō
potest dare remedium · Quid retri
buā deo &c · Si humana condicio ge
nitori q̄d debeat nosse atq; cūcta
bificō p̄ humana multitudine nō
meant · omnibus intellegat retrac
tando · meminisse & sue seruitutis ob
sequia · cōtinuus laudibus ut si
gratulatione equare non posse ·
Accepit cū bificia ab eo p̄stita atq;

collata · nel modū potuerūt spēare
munera certe nec tm̄ū · cumpetū
nec sensus ad mēs magnitudū sufficiat · nec scīa sufficiat ad laudandū · Immensitas eīm bñficiorū superat cogitationes sensuū · et immēsa
humilitatis dono vincat nobilitatē de arbore · Nec si totū hoc tps
oīs obsequia occupent · laudes
edicat · grāp actiones impendant potens pēsare qđ debes · Quare dā
da nobis ē opa · ut totis viribus
deuocionis mentis in dīna obsequia exerātur · et laudū glās os meū p omne
tempus frequētare cogat̄ · nō ut
in istis debitū pensem̄ · sz ut mē deuotionis voluntas his actibus dñi ostendatur : ut dū singlitas detrahit
ad cōplendū · hoc deuotio conferat ad
p̄mendū · ut unū qđ nō : nō qđ pfias
exigas · nec qđ debita cōpensas
sed qđ pie desideras : Velle eīm
ipm expungit · qz p̄ mensitatē rego.
Dñe qđ cupimus explicare noli dare
Quid retribuā dño de omnibus que
michi tribuit : Quaerit qđ sāctis singulis
merētes bñficia dīna cōpescat. v quibus
quo fmitatis grē munera p̄cepta
coequet · quibus obsequiis tantis
possit munerib⁹ respondē : quo
seruitutis gē mea debeat donatē mūnificētie gā compare
Sit licet excellens homo merētis.
sit nature sua conseruatus · sit legi
missis obtēperans · placeat fidem · iustitiam teneat · sanctitatē exerceat · si
dā gessent pacē ē : dā fecit nihil
Quid eīm meritū breue ē ad p̄mia
donorū · Et munera bñficia si potēs
et tuū · fidēs dā meret · Cū bñficijs
celestibus tua fert p̄tendē : cū di
uinis muneribus actus p̄ros me
diocres : Et Disputate iudicibus eo q
frāis si intelligis qđ mereris · Igit
debūficijs nūis dīna iuste p̄cepta
collatis eligere qđ libuat sua · sua
tui cōpensare totū nō potes merito
Cetū obtundit sensus · q fundit
animā spūs p̄turbat · nec ab hoc di
noscitur : nec sua ei potuerūt ob
sequia si dīna cōparēs bñficia · Et
ty de illo legimus · qui se met patre
non patrē : qui iudicū sue mentis
examinas · cauendit ut placeat ·
ut p̄ueniat · ut seruat elaborat · Cetū quē aut patre delatū
aut p̄re mētis sepnica · aut in
considerati aut vanitas vite · sic
numerat dies ut sic mateū delay
mister culpaz semina patrū · uti
ut in se duplex scelus · et genus
omne admittat : et q debita duo
seruitutis nō reddit obsequia · et
q dīna bñficia pacando eius pēsde
mitē cōtumelia · Quare merētē
mistus meita p̄ria bñficijs celestibus
coequare · merētē et patrē dicta que
excedat hoc tē · Ille magnus tēs sce
vire meretur · hic pēa dispungo :
mistica qui nō timebat ex cetē ·
Justus meliorari duri p̄siaat · pec
catoz cōtingat ut duat · Ille bonis
tribuat salutare exemplū : hic mal'
audat cōtorquens remedū · Ille p
mia merita sit exspect · hic supplicia
semetipm cōtingendo declinet · Sic
fit ut et mistus gl̄am bñ faciendo
acquirat · et patrē cōtritus indulge
tiam dīna pietate perpetet

Quo est qui nesciat
primitivo hominem sic ad eo
plasmatū ut mistralet̄ur
prudentia · consilio formauet̄ · rōnis
capax dīna prudētia reddet̄ · Justicie
et miē prudētia · qua hostis cal
liditatē superet · consilio quo salu
taria ac vtā p̄querētur · quia deo
genitori parendū ē cognoscēt · Et
cū duo deus hodie homines nocte

dignat bta p̄ta repel
lat epē my primatū pmia
rebq̄ p̄beat

Tempore ſſima dā ihūs xp̄ī d̄ euāgelio ſc̄ī q̄d

quem fecerat instruxit · munit et armauit : quippe qui cū dyabolo fierit pugnaturus · nelut quibusdam armis ihōt̄ ē prudētia consilio rōne fuerit instruendus · Addidit ꝓtea legē qua deū soluturū cognosceret · et ꝙ contēpturi eucurre posset addiscet · Qui quidē hō inexcusabilis · dū dyabolo persuadenti · ip̄ deū nolenti consensit sic · et bonum quod habuit ꝓdidit · et mortē qua ignorabat accepit · Et tribus adū inter deū et dyabolū · inter eū et hostem · inter mulierē dyabolū et serpentē · Dyabolus ꝓsuadet ut nocentem consentiat ut pereat · Dyabolus mulierē astutia fallente circūuenit · mulier mendacio uiri serpentinū excepit · Dyabolus qđ ꝑ se nō potuit · ꝑ uxorem adam ꝓthoplastū trūcauit · adam nō ꝑ uxorē mentit mendacio · qui a deo accepit in auxilium · qđ cū dolor et spes in contrariū reddit : scitilla ꝓcacē opprimit · Decepit plus adam domestic⁹ ip̄ inimici ratibus lesit · plus ꝓprio qđ hostili ense ꝓmisit : plus mulier ꝙ ꝑ extraneo gladio soluerat · Accessit ea serpēs subtilis ut fallet · et accessit non ut uiro · sed ut mulieri serpentinū uirus infligeret · Accessit ip̄ ut uirus consensu litis ꝙ nocere potuisset · Soli ꝓsuadet qđ nubibus obest · Litis ꝙ obfuit quod uirus antiquū serpentis infecit · Decepit cōsentientē mulier · talis circa uirū extitit · qualem circa se malitia serpentis inuenit · Adeo ꝓsuasa ē · et ꝓsuasit · infecta ē et infecit · Decepta ē et decepit · Quę quidē multiplicē sensū duplici : alterū ꝓpria qua filios ꝑe in dolore ꝓcreauit ē · cōmuni : qua cū uiro mortī addicta ē · Alterū qua serpenti assensit : alterū ip̄ merito ꝓsuasit · De cōsensu enī morte incidit · Deprauasti filios pare in dolore meruit · Habet igitur · fatuam · et qui non nouit

Dum patrē despicat · et qui nescit dum expugnē sentit · et qui ignorat dum expetitur aggressit · ꝙ nephas · ꝙ ceptū dei cōtempsit · et ꝓsuasio ꝙ cretis audiet · Despicat deus prouidens · et serpens audiet decipiens · Experiet salutaria monita · et contempsit beneficia colloquia · Inde additat homo mortī ex acceptu · qz malum ex abedure serpenti · Spoliauit gratia · dignitate ꝓmisit · fecit sua ꝙ nō erant dū admittit · qđ fuerat · Adeo quidē serpens ꝓtrusse qđ uolunt · letū ꝓmisse hominem qđ optauit · Exultat malitie effectus ut homo deceptione impleuisse · et nescit infelix se uoluentia se met deū soluerat · et meditatū dū truncabat · Dū hominem ꝓmit serpēs ē peruptū · Contristat et deus hominē plus suam uerecundie ip̄ dum · plus uerecundie mentū ip̄ salute · plus gloriam contempsisse · ip̄ morte · Sed tū plus malitia serpentis ip̄ hominis acceptu quotus ē · plus fallacia dyabolī ip̄ hominis ꝓfidia denotauit · Adeo deus deus et semita exercitus ē hostis : et assūt insidiatus ē homini · Crudelitatē hostis exhorruit : et deceptū hominē pat̄na pietate doluit · Inimicitia protinus permotus ē : et hominem clemēter doluit qui deceptus ē · Deus deus ubi es mihi · adam : Ad confessionē ꝓmouit deū metuendū : uel ea fuga petitū · dat ab eo recipit adamum · Querit miserū · dū ea ex de culpā loquit · Venia cognitat · dum causam extinguere legis non meruisset obumbrat culpam · ut posset habere benedictū · ut quos fore misericordes non potuit · eos possit efficere de pristino

Accipiunt uidumeti pellicia · ut qui confessi delicti · eam fudunt · benedictus cultores humilitate ꝓpetent · Ostendit deus quibus officijs possint delicta

Dō ī hōr. S'Matthiu

Illū. D. i. d. s. Bte ī regē celoꝝ
hoc p̄fectibus q' erāt p' mare. et t̄re.
Regne d'ctys bn̄ ḡge. ō xix

pnḡm: ostendit confessione ⁊ de fermitate tulerūs. nemā posse sublime impetrare. Vt em̄ cōtracta ē clare. q̄d deb teste ḡmisert: sic p̄closo mū fi spēdē tulerūs aīm̄ nō cētā mercēdē. Nec utiq; nō p̄fectā desp̄tū lētiā cōtēsit. nemo mfectū dūctū aīmo dissimulatōnis hūs mfundit. Aīmi hīa corpis merēdē mōstrāt. Gr̄ uer atus ē nō fugeat corpis. qui q̄cūs corpis m̄tūsa ē. ḡmq; mestitia cōdolesc̄t. Certe q̄dē ē corpis hīa sī aīm̄ passione. ⁊ nō posse. nī corpis hīa ḡ passione p̄nari. Quarter cōtrahet. ut p̄t nemā cōsequat. qui hōr sp̄ sit aut bn̄ficio fouēdi. aut mūra hēdi nēcē ē. Nec em̄ aliud ē hō. qui corpis unūq; contrect. Nec em̄ duo q̄dē difficultibus differūt. tantū hōres dū nūq; efficiūt. Vt em̄ ī hīa se pari non possūt. ita nūq; boni mali q̄ncto sepant. Vt em̄ nō p̄t a corpis hōis aīm̄ separi. ita ab eī malis corpis nō p̄t dissociari. Et em̄ ī dei mdīcō hīa q̄ sp̄ē. aut simplicē aut primo ex purgant: Cum nō ⁊ ī ist̄o seculo p̄t aut lētiā aut mestiā p̄fermūt.

Vnde tibi fame excusatō nulla ē. qui post s'mutāt libēt. es. post cepti tate redipens. post hēdatōnē cumulū. post mteritū r̄stitut. Habes em̄ nō mutās q̄ ebrēas. habes exemplaq; trūcās. Adam em̄ nec frūctū dulc̄ nocuerūt. nec deceptī em̄ q̄dē cāsu deflenēlt: qui q̄dē forsitā possit cēdē. nisi primus cū hoste dā cōflīgē at tubēt. Te nūq; mūsterūt dūs: ⁊ gestoꝝ exempla p̄posūt. Erās nūq; saluus fiēs es. iam noli p̄tinē. nec q̄ dēcūs tibi fiat. Noli nūq; p̄tinē post uēniam: noli lubricari p̄ cupi noli sordidari post gr̄am. Cogita tū o homo grauitē culpam ē p̄hēnsi renouatū dolōrē pēnis dolere post cupi: nō p̄fectū ignoīam sordari post gr̄am. Quare nō dulcēdine mūdi

ē qui post nemā p̄mīt. sīm tutus ē dignus ē. qui semel p̄ p̄stīt. stat ē lubricāt: nec mūdat mercē. qui sepi post gr̄am sordidat. Porro qui post absolutōnē nō p̄tinē tur ⁊ p̄mūt. qui post cupi cāsus ē. sanitatis possidet dōm. qui gr̄e illēsam tenēt ēpūtus retinet. reg̃nt. Grauis ē em̄ hōr ē. ustrinā delinquere. ḡmq; nūq; absolutōnē p̄tinē. Grauis poēt ē. qui p̄tinē post datam libertatē offendit: bn̄ficijs mūstrus ē. qui datōr ē timōrus mūnificētiā despicit. Qui ne aut salutē de exemplo sequi. aut de consortio similē. suam metue. ne seuēri sententiā mdicē. qui benigne cōtēpserūt p̄suasorē.

Dō in hōr. leō sēn dūs s' lucam.

Illū. Dixit ihūs turbis similitudinē hanc. Exīt qui sēmat sem̄inare semen suū. ⁊c. Repete in omelijs ō xv beati gr̄egoꝝ Dō ī l'a s' lucam

Illū. Assūpsit ihē. xii. discipulos suos. ⁊ ait illis. Ecce ascendimꝰ hierosolimā. et cōsūmabūt oīa q̄ scripta sūt p̄ filiū hīs ḡge. Feria quarta. ō 2da

In capite ieiunij. Sc̄dm matheū.

Illū. Dixit ihē. d. s. Cū ieiunatis nolite fi sīc ypocrite tristes. et cē. Omelia

Jour [illegible] ḡge. in suppositis p̄ceptis uti ḡ cē ieiunij obsecrādū ad p̄fectū fidei nos nūtū dā doctrine sue mādat instruit. ut nō ꝑ humanā gl̄iam sīc ypocrite fiant sī ꝑ futurū spē soli deo ieiunem⁹. a quo expectēm⁹ humiliatis huius deuote mercēdē.

Verū qm̄ ita ꝛcmat · ut magis ho
minibꝫ q̄m̄ deo placeat · habet quide
laboꝛe · de coꝛpis afflictione · sed per
manē gloꝛiam mercede laboꝛis apd
deū hīe nō possit · qꝛ cū solitio id
causa religionis ac fidei agẽ debeāt
humane pomꝫ laudis q̄ham q̄ꝛere
malūt : et ideo aut dns · Amē amē
dico vobis receput mercede suam
Et bñ quidem ꝓpositu videt esse
ꝛemiꝫ tm̄ eoꝝ qm̄ deo tm̄tū deuo
ta mente ꝛcmat · q̄m̄ ecia illoꝝ
qui ꝛemiꝫ hominibꝫ placere desidẽt :
sed distant qꝛa ꝛemuneꝛatiõ · qꝛ qnꝫ
vtrosq; simule ꝓpositu videat · attꝫ
idem ꝛemiꝫ laboꝛ · non tñ idem fruc
tus est · nec cadē retributio meritoꝝ
longe eꝝ differt illoꝝ qui ꝓpter deū
ꝛemunat · ab eo qui ꝓpter homines re
munꝛat ꝓpemt · qm̄a hui⁹ p mercedē
laboꝛis copensatio fit laudis humane
illi pro deuotione humilitatis meꝛe
tur gloꝛie vi fructꝰ seruat · Qui quaq; et
eꝛāmū habuit sēdm ꝓpositū q̄dē
non differre videt · sed sēdm animi
fidem et mentis affectū magna dis
tantia meitoꝝ est · Aliud est eꝝ ut
supnis deū ē sub exspectatiõe laudis
humane oꝛare · aliud ob hoc tm̄ oꝛare ut
oꝛoms sine a deo retributoꝛe exspectet
mercedē · Omnibꝫ aūt ē certa omnem
observantia dīne religionis · Unde nō
iniꝛito dns omē strictim laudis attꝫ
humane tactamē volens a nobis ab
ce docet nos q̄dmodū ꝑ religioso
mo ac deuoti mentē placeam⁹ deo
Vos aūt cū ꝛemunatis vngere caput
vestrū et faciē vestrā lauate ne appeat
hominibꝫ ꝛemunates : ut si⁹ faciē ꝑt
opus religiosi ꝛemuneꝛ · et ꝑmus coꝛpis
attꝫ mē afflictione voluptus hilaritate
velemus) · Cuius rei exempla ecia ꝑ ꝓphas
tordam scīs ꝑ ꝓphetā tpe regum ꝓnsa
lia fortissima medijs cū magno meꝛoꝛe
pro qbꝰ ēet afflicti post sole ꝑmutate
trāduam · capite lucto · lota faciē · vti
me ne afflictoms tristitia tergit simula
to gaudio · ut letari hostibꝫ videāt :
ac sic dū ꝑ letitia voluptas ꝛemuneꝛ
texit · de hoste triumphū victoꝛe re
portant · Simili · et hester sanctissima
dū lota facie et capite lucto · postea
dnam ꝛemuneꝛ intelligi a rege nō
potuit animā illi ꝓpi sui inimici
nequissimi minuit · Quid de da
mele cui tribus ꝓnis dieꝝ · qm̄ a
tanta abstinentia ut tot adolescentes
qui cibis regalibus ꝓ scelerati soli
voluptꝰ gracēs meti sint · Sed qꝛ id ꝛ
lirum) Dnoms · quid ecia sēdm spi
tale intelligentia sēe dū sit demus
ad mercē · In huiusmodi capitis nuꝛa
significatiõe agnoscam⁹ · Unde hui⁹
caput ē ꝓmo mam̄ fidē · q̄ mā i
pauperem fatī refertur ad dīm · qui
caput suū sēdm aplm intelligitur
ipo dño dicente · Cū dm̄ hui⁹ ex
minimis vobis fecistis mihi fecistis
In cuius mē hīe dīna retributiõe he
lut quodam oleo celesti ꝑfundam⁹
ab eo qui aut · Ut mi⁹ ꝛcentoꝛes spi
mi⁹ebit ipis deus · Unxit humi ce
lestis olei vi capite luctiõe · et sēdm
dauid cū dicit · Pinguefecisti in ca
pite : q̄ descendit in barbam · In fi
ne ro lauandi cumdandi ceꝛpis ut
mundē q̄ sēe ꝓnitas significata vi⁹
noscatur · Unde lauare facie hoc est
ab omi sꝛde ꝓtoꝛp · et ꝑ malore delicti
facie coꝛdis mūdi et a ꝑam conscientia
mundam ꝑferre · Et nē letitia celesti
gaudij · et hilaritate ssīs sēi vi nobis
hīe possimꝰ : ac sic fit dū vi hoc fi
dei deuotione deo ꝓximi qui hominibꝫ
ꝛemunam⁹ a deo qui est occultoꝝ cog
nitoꝝ actiꝝ a⁹ retributiõis eterne
mercedē · Nec cū aut dns ne pmit
tat hoibꝫ ꝛemunates · sed ꝓ bñ
qui est vi absconso · et ꝑ vest⁹ qui ē
vi absconso reddet vobis · Ex ergo

bis caput tuū bucce gere · & mundū
fraudē cordis hīe · merita dñi dicit
misisse fideliter opibus me misse de
notoꝝ reumꝫ · ut plāte deo nostro
solite mihi thesaurizare vobis thesau
ros in terra · ibi erugo & tinea exter
minat · & ibi fures effodiūt & furantur
Thesaurizate aūt vobis thesauros i
celo · ubi neq; erugo · neq; tinea exter
minat · & ubi fures nō effodiūt nec fu
rantur · Ibi enī thesaurus tuus illic
erit et cor tuū · Prohibet nos dñs i
terra thesaurizare sibi omia afferuā
sūt & exducta · Contēnit enī est fide
ac salutis hos terrenos thesauros ex
petere · dmitias seculi querere · seculā
tes mūdi sectari · quas put & tinea
corrūpe · & erugo absūmet & fures
rūpe · Quia quotiēs magis in terra
thesaurizare voluerit q̄ in celo · the
sauros illos eternos ac celestes sibi
fieri nō possūt dicente ipo deo · Quā
dmites difficile intrabūt in regnū
celoꝝ · Quidē & aplus · Nam qui vo
lūt dmites fieri · incidūt in tentatiōnē
& in muos sapiāz dyaboli · Recedē
dū illius dmitis · qui omem glām
sūā in seculi thesauris · atq; in reddi
tuis suoꝝ libertate q̄stituit · qm cū
ipter afflictiā fructū de amplioribus
horreis coptumet · atq; nec sue delicias
opū & securitatē sue longe p̄mitteret ·
non dicā sibi ipietē fame · sitī · que
congregauit q̄didit · sed ipam quoq;
sub eodē morte cū thesaurizabat
amisit · Unde nō mūto dicūd ipe
testatus est dicēs · Thesaurizat & ig
norat cui congregat ea · Cognitōnē q;
illius adolescentem : qui cū ipe omia
legis p̄cepta ipleuisset · quid thesauros
magnos habuit terrenos q̄ celestes
ut eternos thesauros obtinere nō
potuit · Et idcirco dñs dauid ait · Di
uitie si affluāt nolite cor apponere ·
Ipse enī solus nos dns thesauros nos
noy in terra sibi p̄ce possūt · sed in
celo recondē · Ibi nulla aduersa do
minat · ibi fures nō effodiūt nec
furantur · idz · dyaboli & angeli eius ·
nec tinea nec erugo exterminat
idz · p̄cā que hinc seculo diuitur ·
Quicadmodū aūt hinc thesauri
in celo reponē debeamus : ipe dns
euangelio manifestat dicendo adole
scenti adolescente · Vade & vende omia
que habes & da pauperibus & habebis
thesaurū in celo · & veni sequere me ·
Quoi ergo thesau
ros qui eius sūt & nec erupti · qui
p̄ce nō possūt · & opa nra eis per
petratis & nec merita subeūtia ce
lo recōdē · In celo enī recondit q̄ p
sedm fidē scripture in egnis pauper
ertē · Dicente scripture · Qui dat
pauperi deo fenerat · Unde et sub q̄
credentes nūeres hmoi dni precepti
thesaurizasse sibi nequim in celo · qui
vendētes humanis rebus suis terrenos
thesauros ad regna celestia trāsmitte
rūt · & ideo addidit dns dicēs · Ubi
sūt thesaurus tuus · ibi erit & cor
tuū · quia si in celo semp bonus opibus
thesaurizemus · ibi omīs spes & salus
nra est · Ibi nobis vita eterna repo
sita est · in terra licet potā cor nrm
semper in celo habemus · Dico etā
non potest cor in celis hīe · qui corpi
dilecte seculi captus thesaurizare
sibi magis in terra malūt · Merito
& scūs paulus ait · dmites seculi hu
iusmodi sūt thesauro celeste adipisci
possint hortat dicēs · dmitibus hmoi
seculi p̄cipe nō sūplīe sūpe · nec ponē
in incerto dmitiaz spem suam · sed
in deo suo · qui p̄stat nobis oia
habundāt ad fruendū · Unificat
dmites sunt in opibus bonis facili

tribuant ꝯmunicent thesaurizent
sibiꝫ fruc̃ ut apphendat hēm vitā
ab eo qui auctor est vite t̄mortalis
tatis etne. cui laus & gl̄a in secla
seculorum Amen

Ante dies denouene sce q̄dra
gesime p̄dicantes sancto
rite exempla p̄tulimꝰ. q̄bꝰ
approbemꝰ hūc quadragenarium
numerū non esse ab hoībus ꝙstitutū
sed dñi nutu ꝯsecratū. nec trena
agricultore nutū. sed celesti manifeste
p̄ceptū. Atq; io qui ꝯstituti mūn
dua de mandendo p̄cent. nouē
bus q̄ dei violatoꝛ accusat. sed ut
totus quadragesime transgressoꝛ
arguit. Vnde bonū est hoīi. ut ad
diem suū labore remmet: & totā
quadragesime conseq̄at̄ p̄t̄ scitate
Hec autē nō tam sacerdotū p̄cepta
q̄ dei sūt: atq; ideo qui ꝑpt. non
sacerdote ꝑpt sed xp̄m. qui in suo
loquit̄ sacerdote Videamus ergo
quo tpe hec observatū nobis indicit
dus: si nō lauti p̄stū denouone
tucta elemeta volut hic p̄fert. hec
cū indictū cum stricta hyemali ge lu
terra resolut̄. & aquaꝝ fluēta rigent
suos glacie ligata ꝛcꝛpit. Sic quoq;
corp̄a nr̄oꝝ hoc eodem tpe cautela
sceleribus p̄cū solumt̄. & hūc nr̄ pu
ra cupis. ligato rigore dyaboli mea
tū sūt p̄stum recognoscat. Terra
mq; in dēū quadragesimū asperitate
deponit hyemis. ego in dēū ꝑfectū
asperitate vicioꝝ lapidū mutare scin
dit̄. ut nuditatis sit cōgrua fru
gibus. mea terra remissis exanī
Quid cū reddit̄ dñō. cui ꝛcꝛem capit
qui frequētius bernando excet capū
libi & mauolem grām̄ ꝑpat qui ex
cercet corpis sui campū septus remini
do. Hec cū abstinentie tpe herba

V Vt celestibꝰ sit aptꝰ seminibus

seminū remunerat in messem. surculis
arboꝝ coniat̄ in frūctū. palmes
hūmec pubescat in gemā. & omīa de
infecundis ad ubera se subrigunt
tra. hoc eodem tpe hoīi spes in
terim mortui remunerat in posterō.
fides p̄dita reparat in gl̄am. tpalis
vita ꝑficat in eternā. et omē hūa
nū genus ad celestia se subrigens.
ab imis ad celestia consurgit.
Modo ferrū gestamus agricole. sar
menta deputat̄ falcastro. Iam mūt
elmagelia tractamus. ecclē sordes am
putat̄ ꝓbꝰ Et q̄to quadragesi
mo currit̄ anno. hoc agnit̄ ara
tura: q̄n depositis impedimentis ornate
nel̄ corporis in pascha p̄cedat. Modo
omīa sūt in p̄mtu. & tūc reparat̄ &
fructu. Tūc enī cōtēnēt spēm spīus
ꝑfert rosam. calamus fragilis lilium.
suauitatē arida lingua reparat. Et
ita cuncta floribus adornat̄ur. et festi
uitatē dñi magni creatura ipa nuptie
sui celebrare credat̄ Igit̄ & nos
hoc corde ieiunio tpe ꝑducamus
desiderijs nris rosas. hoc de pcīs
mistica. de semētate nuptiaꝝ. de ca
nticis laudis. iste enī spūs sūt
corpis nr̄i que ꝑfecit a dño. de q̄bꝰ
aut̄ scriptum. Spinas & tribulos tibi
germinabit Germinat enī multi
terra mea spinas: si nec corporis
libidis titillacio [illegible] spungit. Sed
se [illegible] tribulorū cupiditate disfer
ciat. Spinū enī [illegible] sine radice est [illegible]: spinas uero bo
nationis [illegible] nre auditio e. Videnī
enī [illegible] apud suos grate esse sed le
[illegible] dunt. Vnus ergo usi[illegible]
do & ieiunādo curri[illegible] ne possimus
qui portus ꝑ abstinentiā ipe spūs
sertur in ꝛcꝛsum. ꝑduat enī ne
minimodo libido exstinctā. sup

Lætare

Cibus xpi

Cibus xpi

Cibus xpi

Lætare nobis dilectissimi · ut propter
quam ante pascha · remissio[nem] p[ec]
ihesum ipe legitimé tpis esse
indicet · exhortatio ti ecclie mr
sermonis adhibendi est · ne mutabilitate
dño nec subtilis sit pigris nec onerosa
devotæ · Nam ti omnem observantia mit
to istoz diez postar augeri · nemo est
ut confido de vobis · qui se ad opus hoc
nov[um] grandeat incitari · Natura enim mi
ad hoc manete mortalitate mutabilis
eramus si ad summa q[ue] virtutu studia
pueniat semp ti sicud pt hinc quore
cedit ita pt hinc ino restat ut proficere
hinc quo crescimus · Et hoc est pfectos
deseri iustitia ut nullus se presumat esse
pfectos ne ab itinere nondu finiti mor
tem cessantes ibi inveniat defiendi
pretiu · Quia ergo nemo nostru dilectissimi
tam pfectus et sanctus est ut pfectior sanctior
q[ue] esse non possit · omnes simul sp di
gradum sine discretione meritoz ab
hoc tp[e] quo p[re]mimur · in ea que nondu
apprehendimus · pia audiditate extendamur
et ad mensuram consuetudinis nre · ne
cessarius aliq[ui] addamus · augmentis pfectus
cu[m] religiosius alio tpe demonstrat ·
qui in hoc die religiosior inveniat ·
Unde oportet me amicis meis huius
festivitatis p[ro]missionis nostre dicere ·
Hæc mihi tps acceptu · hæc mihi dies
salutis · Quid cu[m] acceperimus hoc tpe
quid salubrius hoc die · in quibus
bellu vicius medicat · et omni virtuti
pfectus augeat · Scimus quidem tibi
nra christiana vigilandu contra salutis
tue adversarium fraudem · ne ullius pa
tet locus temptatoris insidiis · sed no
tibi maior cautio et sollicitudo assumenda
di prudentia qui dicit hoc tpe tuus
mentor sicut nubes · Aut enim toto
mundo pcis ei antiq[ui] hostis insidiis
et vi[m] illi temptandi basia rapuit
remittat · novissimo p[re]dom a populis

Cimiebat plime ymaginem
possimus q[ue] ejiciebat

omn̄ ulcionū · omn̄q; lingnazo & millū
ium genus ſ̄ho mr̄ reperiūr · qđ̄ non ram
tyrannū legibus reluctet · dñ̄ p̄ omes
fines terraz regenerandi m̄ xp̄o mil
tazo milia milia p̄mūt & appropinquāte
none creature ortu · ſpecialis negnitia
ab hys quos possidebat extrudē ſſe
runt ergo exſpoliati hostis impius timz
& nomē quem habuerāt · p̄ me p̄didit anti
quū · Captat nedefessus & p̄ ingl. ſi q̄s
reppit omes a ſanctis gregibus negligen
tes enagantes · quas p̄ proclivia lolup
tatis & p̄ dencza luxurie m̄ d̄mſozia
mortis inducat · Inflammat utriq; mis.
mart odia · ſtruit rupidantes · urridq;
contumelia · incitat gulam · Nunc cū
ceptāle non audeat · qui nr̄ ab xp̄o duo
mō ihū xp̄o conatus sue firmitis abſti
nuit · Nam sicut euangelica p̄cefcat
hostis · ac saluator nr̄ post quadragesi
diez nostrāq; resumpta · infirmitate
me m̄ se receperisset ſumeū · grauissus
diabolus signū m̄ eo passibilis atq; mor
talis inemisse nature · ut explorāret
potestā q̄ timebat · si filius dei
es dic ut lapides isti panes fiant ·
Potuit utriq; istud opus & fidelē erat
ut ad creatoris impiū m̄ qua inberet
speciē cuiuslibet grāis natura trāsiret
sicut cū voluit m̄ gurgite mare aquā
mutauit m̄ vinū · Sed hoc magis fidei
ferens dispensationibus congruebat ut
nequissimi hostis astucia · no potestas
deitatis · sed humilitatis mysterio vincer.
Denicq; fugato diabolo & omnibus artibus
eius deprehensorū elisis · accesserūt ad
dñm angeli & ministrabāt ei Cōſti
dant igr̄ filij dyabli atq; discipuli q̄
repleti insipientie spiritu supera simplicem
quosq; decepit · negantes m̄ xp̄o sinceq;
verum esse naturā · dū aut deitatem
hominis · aut hominem deitate despoliant
ora sanctoz tpis gemino documento utriq;

Gabol. aspera

falsitas sit p̄empta · ip̄ & p̄ femine corpus
p̄fert humanitas · & per fluminantes angel
los demonstrata est manifesta dñice
Quia ſ̄ dilectissimi sicut redemptor mr̄
magisterio edocti sanctis · non in solo
pane vivit homo · sed m̄ omni verbo
dei · propter devotionē & alacrē fidē ſuſ
pianus solempne remanet · non m̄ steli
media · qū plerāq; imbecillitas corpis
& anarcie morbus inducat · sed in larga
hemolencia celebrandū ut sancti de illis
de quibus ipa veritas dicat · Bti qui
esurunt & sitiunt iustitiā · quā ipi sanctā
vivunt · Deliciae igr̄ mee sunt opa pietatis
& illis cibis qui nos ad eternitatē nutrit
implcam · Retenū m̄ refectionibus pau
per quos p̄endia una sacietate
vocat deū m̄ destitu corpo quoz indi
tatē indumentis necessarijs reperimus
Gemitat humanitate nrā m̄ egritudines
debentem · imbecillitates debilis
laborez exulis · destitucio pupillorū et
desolatio sanctis fiducia · m̄ quibus
mundis nemo e · qui no aliquam
possit exequi hemolencie portionem
Nulli enim p̄mus e sensus tam magnus
e dam̄ · nec de rei familiaris statu pe
det mensura pietatis · maiora quide
sunt impendia diuitis · & minora nec
dum cum · ꝑ no discrepat fletus a pau.
vit deus est affectus operum · Ju ista
tuitate virtutis sit & alacritas fidei
rez · que nullo dispendio hereticoz ·
nullo extreme d̄mnationis capitur
si repellit lasciua · si abdicat ebrie
tas & carnalis concupiscentie castitatis
legibus edomet · si odia transeat in
dilectione · si minucie ſumat pace
si tranquillitas extinguat iram · si
mansuetudo remittit iniuriam · si
duoz denq; atq; seruoz tuoz ordina
ti mores sint ut & illoz potestas

mnaor. t ipsoz sit disciplina dnoz
Hac regie observancia dilectissimi obti
nebi mia dei. t abolito patrio ritu
religiose hebdomade pascha celebrabit

Dnica prima in xl secm matheū

In illo. Dmcus est ihs in desertū a spū ut
temptaret a diabolo. Et cū ieiunasset xl
diebus postea esuriit. Et accessit temptator
dixit ei. si filius dei es dic ut lapides isti
panes fiant. Qui respondens dixit. scriptum
est. non in solo pane vivit homo. sed in
omni verbo quod procedit de ore dei. Tunc
assumpsit eum diabolus in sanctam civitatem
et statuit eum supra pinnaculum templi. et
dixit ei. si filius dei es mitte te deorsum.
scriptum est enim. quia angelis suis mandavit
de te. et in manibus tollent te. ne forte offendas
ad lapidem pedem tuum. Ait illi ihs. Rursum
scriptum est. non tentabis dnm deum tuum.
Iterum assumpsit eum diabolus in montem
excelsum valde. et ostendit ei omnia regna
mundi et gloriam eorum. et dixit ei. hec
omnia tibi dabo si cadens adoraveris me.
Tunc dicit ei ihs. Vade retro satana. scriptum
est enim. dnm deum tuum adorabis. et illi
soli servies. Tunc reliquit eum diabolus.
et ecce angeli accesserunt et ministrabant ei.

Qui vel hō ihcronimi ysbri de cadē

Hic responderunt ei quidā
de scribis et phariseis dicē
tes. Volumus a te signum videre
de celo. Ipse autem respondens dixit eis.
Signum postulat nequam et adulterum
et signum non dabitur ei nisi signum ionae
prophete. Sicut enim fuit ionas in ventre
ceti tribus diebus et tribus noctibus. sic erit
filius hominis in corde terre tribus diebus et tribus
noctibus. De hoc loco plenius
in comentariis ionae prophete diximus.
Ad illud ergo loci lectionis diligentiam
remittimus. Illud breviter unum dixisse
contenti. q̄ sicut dicitur quicquid ex
hac toti intelligitur ex parte. no q̄ octo
tres dies et tres noctes infernus hic
fecit. sed q̄ in parte pro parte sumpserunt
pascha. vnc et diem et duo sabbata
tres dies et totidem noctes intelligit.
Viri ninivite in iudicio cum generatione
ista surgent in iudicio et condempna
bunt eam. quia non sine causa. sed copio
sum exemplo. Et ecce hic plus ip
sum ionas. Hic adiungit loci. no pronun
tiet. Ionas sedm hoc. meas
preces triduo protraxit. ego tanto
tpe. ille assiros gentes male duke
ego indeis populo dei. ille penitentiam
ego omnibus. ille vocem vocanti et non
audienti. michi signum faciet. ego tanta
signa facies beelzebub calumpniam
sustineo. plus ergo est ionas hic. inde
patriarcha inter nos. Regina austri
surget in iudicio cum generatione ista
et condempnabit eam. q. venit a fi
nibus terre audire sapientiam salo
monis. Quod non condempnabit re
gina austri plus indicio quo ad
condempnabit viri ninivite istius ge
neris audiui. Ista est aut regina sa
ba de qua in regum volumine et in
paralipomenon legimus. q. p. tantas
difficultates gentis sue et impio
dulcitudis secum in iudicium sapien
tiam audire salomonis. et ei munera
innumera detulit. In iudicio ninivite
et regina saba. occulte fides nra
nu. preferetur israhelitis. Cum aut
immundus spū exierit ab homine
ambulat p loca arida quietis
requē. Quia israhelitas desse
tiras putat deos. q. immundus spūs
qui in eis aute habitauerat qui
gentiles erant. ad confessionem
vere fidei erant. Postea deo ei
se ad ihesum transtulerit domui

sñam cum aliis septem meñ spiritib⁹
ad illos reuertat⁹ ad eos dyabol⁹
& habitet in eis fiuntq⁹ nouissima eoꝝ
peiora prioribus · multo quippe pei-
ores condicione sut hereti q̄ gentiles
qm in illis spes fidei ē. in istis pro-
na discordie. Hec hoc intelligentes
plansit q̄edā eo colore doctrine p̄
ferut; nescio qui habeant veritatem
ex eo em q̄ finita nel pabolis nel ex
emplo sequut⁹. sic erit generi huic
pessime expellimi⁹ nō ad hereticos et
quoslibet hoies · sed ad iudeoꝝ ꝓpl'm
referꝛ pabolam · ut cōtextus loci
nō patit̄ sed lupus in diuersa
fluctuet atq⁹ insipientiā more tñet
sed heres sibi nel ad fugiendā · nel ad ſca
posteriora respondeat. Immundus spūs
exiit a iudeis q̄ acceperat legem
et ambulauit per loca arida q̄rens
sibi requiem · expulsus solicitat in
deos ambulauit per gentes solitu-
dines · que cū postea dixisset
ille non inueni⁹ locū in nationibus
dixit. Reuertar ad domū meā p̄ſti
nam vnde exi · habeo iudeos ſe
cunde diuisionem · Et veniēs inuenit
scatentē scobis mundatā · Tunc abiit
et tēplū iudeoꝝ · & ꝑpm hospitio
non habebat dicere · Surgite eamꝰ
hinc · Et in alio loco dimittet⁹ hab'
domū sñi deserta · Quia igitur
angelos & dei ꝓsidia nō habebat
& ornati erāt simplicius legis obſ
nationibus & traditionibus phariseoꝝ
reuelat⁹ dyabolus ad sedē suā ꝑstinā
& septenario sibi maio demoniū ad
duo habitat ꝑstinā domū · & fiūt
nouissima eoꝝ peiora prioribus · ita
erit mali maioꝝ demoniū nūo possi
dent blasphemantes in spūm agiosp
sūm xpm · q̄ in egipto possessi fuerūt
an legis noticia · q̄ aliud ē venire
non credē · aliud ēt nō suscepisse

qm venit · Septenarium aut⁹ nūm
rō mitat dyabolo nel ꝑ sabbatum
intelligē · nel ꝑ ter nūm spūs scī · de
quo in ysaia super lucerna de iudea
p̄ esse & florem qui de radice eius ꝙ
scendit septē spūs sapientie descēdisse
narrant⁹ · ita e contrario hiis oꝝ⁹ mis
in dyabolo consentiēs sit · Vnde ut sup⁹

Generatio mala signū quit
& signū non dabitur ei
nisi signū ione ꝓphē · Ge
nerationē malā & adulteram
iudeoꝝ · dū signū sibi de
lo ostendi infideliū querit · signū
tuis · q̄ solū ad salutē credentib⁹
datū est · accipe in fronte inquit ·
illud utiq⁹ signū · de quo septies apud
ysaiam · Tollite signū in nationes · de
quo & apud ezechielem scriptū manī
festissime legim⁹ cū dicit · Transi
per medium iherlm · & da signū in fronte
virōꝝ · qui gemit super iniquitatib⁹ ple
bis mee & postea aut dicēs · Interficite
omnem masculū & feminam · a mulo
usq⁹ ad maiorē eoꝝ : & senioꝝ nolite
parcere · Ne⁹ q̄ aut inimicus signū
meū dimittit · & ab illis suis requie
ri ergo hoc signū salutis in quo solo
salus & fides ē. phariseī & seductores
intelligē · nolūsset aut cognoscē · nisi
signū aliud postulasset. Accepit ei
me ac resurrectionis dñice mysteriū
demonstrauit ē. De quo unū licet
superiora ꝑte nō mediocre dubitationis
tinue q̄a etiā eius dē ione mentio
fit ē repetē ea que sunt dicta debeam⁹
ut oportuerit repetendo uteriꝰ gra⁹
fidei consequam⁹ · Jonas missus pdi
care ninuitis tepestate maris patit⁹
& filius dei missus a pre ad pdicā
dū gen̄ humano salutē simili exemplo
tempestatem maris adz ꝑsentione

seculi ꝛ ꝑplꝰ mdana ſiſtemet. Ille de
tus concitat mare contra ionam:
ſic ſpus mundus ad nersus dñm
concitat plebem. Demꝝ ſicut na
mis illa m qua ionas erat octa pcel
la duſis tẽpestatibus uexabatur.
ita ⁊ ſynagoga m qua dns erat ad
mſcendū periculū mortis duſis mu
mdis ſpꝰtibus agebat. Sed ſicut
ionas m illo periculo ſecurꝰ ⁊ dormi
bat ⁊ ſtertebat m ſopno. ita dns m
illo periculo ſynagoge. per dñicā natē
ſuā ſanctā ſecurꝰ m passione ſua
ſopno quieuit. Jonas missus m pfū
dū maris a ceto acceptꝰ ē: ⁊ dns ſilꝫ
acceptus a morte ē. Sed ſicut iona
cetus ille nec digerē. nec dnm aut
ſe potuit retnē ſumere: ita ⁊ mors
inuida quidē recepit dnm: ſed qua
ultem ſumere ⁊ incomprehensibile nec
ſe retnē non poterit. resonuit ei
terra dne. ſicut cetus ionam. Con
ſueta namq; mors. ſemp mortuos
dere ⁊ digerē. ſumere dnos nunquā
recreat. Et reuera digerē ei no vale
bat. Petra enī erat. dicente apostolo
Petri aūt erat xps. Et iona q̄ de
cetus glutiens ſolitꝰ recreat: mors aūt
accepies dnm. non ſolitꝰ ꝓmi. ⁊ cōa
multos ei ipo eiomuit. Aquilo ei
corpa ſcoꝝ ei dno surrexisse legim⁹
Sicut ſolitꝰ pces contrarias pocaces
recipe. ut ea que nūq habet reciat
ita ⁊ morti cōtigit. Accepit corpꝰ
dñi tmiq; cōtrariam potionē. ut ⁊
alia corpa que tenebat eiomeret
Sluicce namq; mors corpus dñi no
ſolueāt carnē. ⁊ ipa potius ſolua
ta a carne ē. quia cruo illa nō erat
talis ut denozari posset a morte.
ſed erat gladius petrinꝰ mitidens
ſulmꝰ mortis. Unde m corpe dñi
erramus: ⁊ decepta ē mors. Aperuit
q̄ndem fauces suas. ⁊ ptribat ei
q̄ ſicuti ꝓmi hoiem edem ecrepat
⁊ denorare: itaq; sedm edem
posset accipe. ad denozandū. Sed de
lusa est per dñi carnē. manū ei
capē ⁊ denorare cupit. ipi potius
capta ē ⁊ denozata. Ads ortu est
ei mors m victoria. ut scriptū ē
Ubi ē aculeus tuus mors. ubi ē
mors victoria tua

**Post octauam ascensionis feria secunda
in quatuor temporibus ieiunium solemne
ad ℣. Erat dies festus medio tempore
ascendit ihs ihēsolima et rel**

Dominica vii. Vocem ple

Do pter nimietatē gaudii
quod nobis hodierna
festiuitas euangelii dño tradidit?
unū inuisibiliter ꝑ angelicū
ministeriū: alterū ꝑ dñicā
precē corporaliter exhibuit. Sed utri
usq; nobis sit breuiter exponenda
ambiguitas: ne plus lectionis plusq;
explanatio tuis forte animis oneri sit
Probatica piscina que quinq; porti
bus cingebat. plus ē medicorū legis
diuq; custodia ne peccare deberent
minutus. hec erant lex que quinq;
libris moysi descripta est. quinario
numero figurate. hec. plus quā qui
busdam solebat murmurū spūm
tentamentis agitatus. per aquā sanc
pistime. que nisi placatis fluctus
sancte. nisi eis inquietibus turbu
consciendi. Et pristina eade bene
probatica vocatur. ꝓbatos quippe ge
nes dicit. Erant autem in illo
populo qui deū dñm nosset. Moy
ses aūt plus cunctis ⁊ oues gregis tui.
confitebimur tibi in seculū. Colligo aūt
probatica. eos peculiaris pisina fe
appellata. q̄ in ea sacerdotes hostias
lauare consueuerūt. Aqua tandem ei

gñcm̃ que in memoratis portic̃b⁹
incebant aque motū exspectans. signifi
cat eccl̃a catechumenos. qui legis verba au
dientes sine fructu de symbolis ꝑcipere
non posse dolebant: atq; ideo ducenar
ium̃ fide totis ac affectibus ꝑpetrabant
Deci enim̃ gm̃ necdū ꝑfecti fidei lumē
habebat. Secundū qm̃ bona que no
uerat. quando ꝓfectibus ꝑficere nequi
bat. Tertiū gm̃ infirmis ostulat sue sanita
tis. quando ꝓximi dilectionē egerebat
Tales in quinq; porticibus iacebant.
sed non nisi ꝑsona angeli descendē
sanabant. quia per legem cognitio
peccati. gr̃a aut̃ remissionis non nisi p
ihm̃ xpm̃ fact̃ e. Hinc designat angelus
dns. qui invisibiliter descendēs ꝑturba
bat aquam. ad suggerendum sanandi mo
nebat aquam. Descendit in aquā
cur ne indutus magni consilij angelus
dest. prime solummodo hominis. nisi tm̃
populi indecor. et mone. peccatores
fore. ne doctrina sua ꝑirent. occideretur
ipe qui sua morte corpali non solum ꝑ
ritaliter laborantes saluare. sed mor
tuos suscitare sufficeret. Motis ergo
aque passione dñi. que morti turba
indecor fact̃ e. insinuat. Et quia per
eandem passionem redempti sunt credē
tes in mandatis legis. quasi descen
dentes in aquā ꝑsone turbatā sana
bant. qui extremū numerat in porticib⁹
egroti. Legis siquidē litā nescientes
quid agendū esset edocuit. Per tri ꝑ trinitatē
edoctos ut sua decreta cōplerent
adimpl̃t. quasi edoctos de sedibus
ignorantie pristine in porticib⁹ sanis
continebat. nec sanabat languidos
dñs. nisi ante euangelij que perfidem
ac mysterium dñice passionis sanat
ecclesiā languores infirmitatū omnes. a
quibus in lege moysi non potuimus
iustificari. quasi electos de porticib⁹
legis egrotos. in aqua ꝑsone turbida
ut sanari possit. mittit. qz a prīcipio
que lex ondenat. per aquā baptismatis
ablutā restituit aplo: qz quicūq; bapti
zati sumus in xpo ihū. in morte ipius
baptizati sumus. Consepulti enim sumus
cū illo per baptismū in mortē. Ut
quomodo resurrexit xps a mortuis
per gloriam patris: ita et nos in nouitate
vite ambulemus. Deinde aut̃ dicitur
qm̃ primus descendisset post motū aq
salutis fiebat. a quocūq; languore
tenebat: qua vinus dns. sua fides.
sūm baptisma: et qui in unitate
catholice xpi misteriis imbuitur
sanus fit a quocūq; peccati languore
detineat. Quisq; aut̃ ab unitate
discrepat. salutē q̃ ab uno est consequi
non valet. Dicet de primo dominice lectionis miraculo. qd̃ dominus
dedit loquenti sibi. aut de sedib⁹
qd̃ ipe dedit firmitati vite lognam
in qua erat ipse dns cōmendatur
similatus: non qua omnipotentis pie
tas saluatoris. omnes quos ibi lan
guentes nequit saluare nequiuit:
sed ut doceat per unitatē fidei ca
tholice. nullū cuilibet prece locū
salutis. Erat aut̃ hō quidā homo
ibi. xxx. et octo annos habens in infir
mitate sua. Homo iste multorū infir
mitate detentus annoꝝ. significat
peccatore quemlibet cuiuscūq; sceleris
magnitudine nel̃ mōsitate depressū
cum significando neutrū etiam
modus tpis quo iste langebat
congruit. Nam duo de xl. annos
habet in infirmitate. unus. Quia
denarius aut̃ nūs qui denario
quater ducto conficit pro ꝑfectione
vite conuersationis solet in scripturis

nempe · qua quisq; pfectus cōsistentes esse
rit legis pfectio declarat · per quatuor sci
euangelii libros ipleri · In qua minimi
pfectione Dnō minor habet · qm a dilectōe
dei & pximi · quam legis pcepta & euan
gelii scripturam cōmendat : Factum est autē
Factū' est aūt in una dieꝝ sanctarum
dormit cū aut · Surge tolle grabatū
tuū & ambula · Surge cū dicitur
sanctis tempore in quibus Dns languen
tes curauit · & ad exemplū hortatur qbꝫ
precio saluen' erigit · Tolle grabatū
tuū : porta dilectōis pximū tuū : pa
tienti' eius infirma tollerando : q te
ad huc tēptationū fusce depressū · Dum
patienti' q sustinuit · Alter cū altius
onera portate · & sic adimplebitis legē
xpi · & sicut alibi dicit · Infirmantes imbecillitatē in fortitudine sollicita
nare hūtatē spes in vinculo pacis · Am
bula ergo toto corde · tota anima · tota vir
tute deū dilige · & ad eius visionem
pfringe meatus · cotidianis meritis bo
nisq; opm passibus de virtute in virtutē
progredi : frem q; insuffert deo tuas
ob amorē eius ad q; pgis · nec obstrē
amorē illius ad quē pgis deserere · nec
obstrēs amorē cū illo querendo · cū quo
manere desideres interiorē rōnē necessitas
mortis · Sed ut pfectē possis saluari
surge tolle grabatū tuū & ambula · qz
relinq; ne pcia prestita · necessitatibꝰ
finis fuerit · & in domibus que ingrederis
ne in seculo nocteꝝ fugis · Sed adhi
dendaꝝ fuerit tm festinus redemptor
& surge bona operando · porta grabatū di
ligendo pximū · et ambula respectando
beatam spem · & aduentū gloriae magni
dei · Sed quia pfectorū dementia
qui ad tam sopitam dni languentis
saluationē credē ne spiritalē fuisse
debuerint · et cōtē caliginat · & saluato
pter ac saluatori caliginas struunt
saluato quidē sabbato grabatū sollici
tulerit · saluatori aūt · quia sabbator
illū saluari · & grabatū tolle precepit
quasi melius ipi de sabbato in tuitu di
uinitatis potentia nosset · Dicebant
ergo dei illi qui sanus fuerat · sabbato
non licet tibi tollē grabatū tuū · Litera
legis stulte defendebat : ignorando
dispensationē eius : qm legis quondā
edicta & seruā decernes · aut pbe
nes · eandē legem qm mutare dispo
suit · ut qd' me' hūm dns carnalis
carnaliter observabat · denuo ps
spiritalis spiritaliter observandū cō
mosceret · Sabbato quippe carnali qd'
mysta hūm custodiebat · pbo ab omni
ope seruili · die septā sancte precepit
e · Spiritale aūt sabbatū e · i hui'
gre spiritalis que septiformis nrapit
non sua sed omni die nos ab inquieti
tud mee vitioꝝ mane feruentes · De
cēt mysti sedē ducēt · omnis q fuerit
primi seruus e primi · patet liquido qz
pcia rē formula intelligunt · A quib'
quasi in die septimo · in preceptione
gre spiritalis minimus incedē inferē
ret solita a primis continē · sed et bōis
insistē fris · Quod in hac lectione quaz
dns typice ostendit : ci cū qui duo de
fl. animos languebat · in die sabbati
non solū surge · sed cū grabatū tolle
& ambula dicit : fidelia ipsius
eos qui longo vitioꝝ langore tribuerat ·
& dei ac pximi dilectione animes ossi
a pfectā virtutis sanitā dns minime
habet · nam q donū sit spes a vitiis
posse resurge · eoz qz discussio torpe
dis firme dilationis horore ad visionē
debē pcurre sui conditoris · Quod
aut is qui sanatus e alium no a turba
adhuc potens · sed post in templo cō
nouit : mystice nos instruit · ut
si ne conditorē nri gressi cognoscē :
si eius amore cōfortati · si ad eius
visionē pcurrere desideramus · fugiam q
sollicitū turba : non solū cogitatio in

nchmq; p̄ma. sepe etiā hom̄ negl̄ qm̄
nre ſmcertitis possit impedire ꝓfectū
nel mala videlicet exempla demo ſtndo
nel bona nr̄i op̄a derelicto. aut etiam
phibendo cōfingam⁹ ſedulo ad dom̄i
cos nr̄os. nbi ſecūm libertate dm̄i nocā
tes. et de peccatis ab eo bñficia gr̄is agni
mꝰ: et de capiendis ſimili deuotione
ꝓcem̄. ymo etiā p̄ templū dei ſaū m̄ que
nemꝰ et manſionē facē dignat⁹ exp̄ſe
cernim⁹. audictes ab aplō ip̄e corp⁹ nr̄m
templū ſit ſp̄s ſc̄i. qui in nobis e. Inter
que dilig̃ens metuē dñi fres mei: q̄ me
nces in templo q̄ē ſanauerit dñs. ayt
illi. Ecce ſanus fc̄s es. iam noli peccare
ne deterius aliq̄ tibi cōting̃at. Quib⁹
nerbis apte monstrat⁹. q̄ ꝑ ꝑcm
laguebat: nec nſi dm̄issis eis de potuit
ſanari. Sed qui forus ab infirmitate ip̄a
p̄e etiā nr̄i ſanauit a ſcele. Unde et
cante p̄monit. ne amplius peccando ꝑ
mor⁹ tibi ſuam dāpnationē cōtingeret
Quod nō ita ſecundū e. quaſdam
qui infirmat⁹ ob ꝑcm infirmet. Quam
cum modis in ſcpturis infirmitas corpa
lis hominibus data reꝑit. ꝑtumbus ſide
licet ut nel corrigant⁹ ꝑ p̄mam. nel ſi
corrigi nō mereā⁹. etiā in hac vita q̄ſi
etna morte dāpnādi ſint appetat. Justis
nō. ut nel maiore ꝑcē pabula ꝓpiāt
nel infirmitatibus admonti. humilius ni
tiae meritū ſeruēt. Plerūq; ob hoc ali
quotiēs infirmitas dat carnis: aut
corp̄ ſanatōe. nel dñi ſalutaris⁹ nel
ſcōr etiā factus gr̄a ſtermiſq; patefiat
Cum q̄ ꝑcōres ob q̄rendā meritū
incolumitate infirmitate plectit⁹ cor
pis: teſtē habem⁹ ſcm̄ virū. cui ſanato
qui laguebat audiuit. Ecce ſanus fc̄s
es: iam noli peccare. ne deterius aliq̄
tibi cōting̃at. Teſtat⁹ et illa in q̄ſq; ſa
nando pabilitē dns aut. Confide fili
remittunt⁹ tibi ꝑcā tua. Quod hic
qm̄ in grauioribus ſanis ſalutis maluti
necq; ad hēma ſemꝰ meret⁹. aliquotiēs
etiā in ꝑnī iniciū ſempit̄ne dāpnationis
arripiat. penā ꝑdit⁹ herodis regis: qm̄
obtractū blaſphemie. aīe omnes hūcam
tasiptus a ſcīs mirabilib⁹ exſpirauit. illuc
nt̄q; post mortē ꝑgēs. ubi ſecūm
eius nō moret⁹. et ignis eternū exti
ngu⁹. Quod nr̄i ob crupli aīdā
partē ſine palmā dolorib⁹ afficiāt corp⁹:
bti iob indicat hist̄ia: cui cū multū eet
ſimilis ſuper terrā p̄cus corp̄is ei⁹
admirarem⁹ i manus ip̄m⁹ potestē
exercitue. nō ꝑ diuinis reatib⁹ ſed
ꝑ augendis meritis nr̄i cōſtruere
uirtute ſuprnat. Dū' ret nr̄i ob
custodia humilitat⁹ discipl⁹ ſeruat⁹
egritudis audit aplūs qm̄ ait: Et
ne magnitudo reuelationū extollat me
datus e m̄ ſtimul⁹ carnis mee
angelus ſathane. qui me colaphiſet
Unde ter ꝑdit libet in gloriabor
in infirmitatibus meis. ut habitet
in me virtus xp̄i. Quod ob oste
dendam arditudē. ſoror⁹q; eius glaz
nonulli ſepe laguescāt ip̄e manifestat
ip̄m de ceco nato discipulis ſciscitantib⁹
aut. Neq; hic peccauit neq; p̄ntes eius
ut cecus nasceret. ſed ut manifestet
opa dei in illo. Et de lazaro laguente
ſororibus. infirmitas nr̄a hec nō e
ad mortē: ſed ad gl̄iam dei. ut gl̄orif
ſet filius dei ꝑ eam. Verū q̄nq;
nobis utrū ꝑgēs augenda merita bō
rum ꝑter mala minora dei p̄mia
mereri⁹ e: cuiusdā ſimilis ꝑ. ut q̄cūq;
molestia corp̄is pulsam⁹. ad diſcutie
dā ꝑcm nr̄e mētis nre mētis redeam⁹
Et quidē nos tm̄ nalitate aucturis
nri egisse reꝑim⁹. Digna penitentie
castigatōe purgem⁹: nec prius cepe
medelam q̄ceam⁹ q̄ nos aditores
hois puritate ꝑmisse cognouerim⁹

ne forte extrinsecus adhibite curationis
carnis obsterr[ent] cautes nutrimentis sa
lutaribus mentis. Dissecamus flagellis
pij conditoris humilit[er] substernamur
lacrimabiles nos mimus pati qui mem[o]
semp illius sue memores. qz libe
ro qui accepit a duo. Et ipe i. caput
ipsi. Ipse inq[uit] quos amo arguo et
castigo. S. Abbatis scdm matheu.
Ait illi. Assumpsit ihus petru et iacobu
et iohem fratrem eius. et duxit illos in
montem excelsum seorsum. et transfi
guratus est ante eos. Et fol'

O mel' pn leonis ipe de eade lone

Evangelica leo dulcissime
que per aures corpis intro
rem mentis mirifice pulsauit
auditus. ad magnum sacramentu
nos intelligencia vocat. Quia assum
te gratia dei finalibus assequamur. si co
sideracionem nram. ad ea que paulo
supius dicta sunt narratiua referamus.
Salvator enim quem gratia dei xpc.
credes eam fidem quem prius ad
mysticam et mortuos reuocauit ad vitam.
ad suos discipulos suos doctrine monitis
et operum miraculis imbuebat. ut
ideo filius dei et filius hois
homines deum suum saluatorem non
possent ad salutem. et equalis erit pa
culi dum ihm xpm. aut deu nu
sine hoie. aut sine deo solu hoiem
credidisse. In quibus est pariter
confitendum. qz sicut deo nichil mutatio
nis ita hoi merito nulla diminutas. Ad co
firmandam ergo huius fidei salubri
tate. mirifice merito discipulos suos
duos. inter diuersas aliorum opiones
de xpo de eo tredentes. quid ipe sentiret
ubi apls petrus per reuelacionem
patris corporea superans. et
humana transcendes. vidit mentis
oculis filium dei viui. et confessus

est dei dentis: qz non ad solam re
spexit humanam carnis et sanguinis. Tibuit
ut hac sibi munere conplacuit. ut bti
tudis felicitate donatus. sacrarium
indiuidibilis petre accipet firmitate.
super quam fundata ecia portas iferni
et mortis leonibus fundet. nec ipi sol
uendis aut ligandis quorumlibet ani
bus. aliud ritus est in celo et petri ar
dicet arbitrio. Et aut dilectissimum
laudate intelligencie ipius celsitudo.
instruenda erat de inferioris sue sac
mento. ne aplica fides ad gloriam
confidendo in xpo deitatis emicti
infirmitatis nre receptione indigni
impassibili deo ritus monstruosa indi
caret. et ita unus in ipo humanitate
det glorificatio esse unius. ut nec sup
plicio posset affici nec morte dissolui.
Et io dicebat dns qz oportet eum
multa pati a senio
ribus et scribis ac principibus sacer
dotu. et occidi et tertia die resurgere.
Tu bti petrus qui supno illustratus
lumine de ardentissima filii dei confessione
feruebat. adhuc melius illusionis et
crudelissime mortis opprobriu reli
gioso ut putabat et libero fastidio
respuisset. increpatu ab ihu increpatione
correptus est. et ad expeditione pacifica
de passionis materia est. Subsequens
enim exhortatio saluatoris hoc ipsum
ut hoc dotuit. ut nobiles eius semp
negauit se sibi. et qz spe eterne glie
sumu ducunt detrimentu. quia ut de
mu animas suas saluas faciat. qui eas
qz ipso pdere nolunt timet. Ut ergo sta
felicis constantie firmitudine toto apli
corde exaperet. et nichil de insanabili
crucis asperitate trepidaret. ut de sup
plicio xpi no erubesceret. nec pridem
dns sibi eam passionem tredente. que
sit subuersa erat secula passionis.

ut non amitteret q̃libz potestate. Assumpsit ihc petrũ & iacobũ & iohannem eorũ solamen. & consenso cũ eis de ꝛsummo monte presso. claritate illius sue gl̃ie demonstrauit. qua licet intellexisset in eo maiestate dei. ipius tñ corpis quo diuinitus tegebat. potestat nesciebat.

Et ideo ꝓprie signat. q̃ ꝓmisserat quoddã de assumptis discipulis. no ꝓmus gustare mortẽ. q̃ uideret filiũ hois uenientẽ in regno suo. id est in regia claritate. quam ꝑfecte ad uitam̃ susceptꝰ hois ꝓmeruerat. hys tribus uiris reuelauit se. tanq̃ speciem illam̃ q̃ nos uidemus. passibilẽ & inaccessibilẽ diuinitatis. q̃ in eterna beatitudine mundis corde seruat. nullo nisi mortali adhuc carne carentis uite potestate & fide. Aperte ergo dns cum eis testibꝰ gl̃ie sue. & communitatis illã cũ cæteris corpis formam tanto splendore clarificat. ut & discipuli eius. fulgori similis. & uestitui eius deinceps uideo cæteri equales. In qua transfiguratione illud quidem principaliter expletur. ut de cordibꝰ apl̃orum tristitia scandalũ tolleret. ne conturbaret cor eorũ fide soluturus humilitatis passionis quibus reuelata est abscondite excellentia dignitatis. Dz no immo fundamentũ spei sue. & fidei fundabat. ut tectũ q̃ corpus ipius esset quale eternã mansionem donaturus. et eius sibi honore consortia uitã promittens. q̃ in capite ꝓfulsisset. de quo idem dns dixerat. cũ de aduentus sui maiestate loqueret. Erit enim filius hois ueniens in regno patris sui. q̃ testimonio hoc ipius beati ꝓmulgato apl̃o atq; docente. Christo cum q̃ no se conformet passionibus huius tpis ad futurum gl̃ie q̃ reuelabitur in nobis. Et iterum. Mortui enim estis. & uita abscondita est cum xpo in deo. Cum enim xps apparuerit uita uestra. tunc & uos apparebitis cum ipo in gl̃ia. Confirmatis igitur apl̃is & ad omnem scientiam q̃ uehendis alia quoq; ad illo miraculo accessit instructio. moysen cum & helyam. lex stilis & ꝓphe apparuerit cum dno loquentes. ut necessarie mysterii quoq; huius ꝓtia cõpleret. q̃ dictum est. In duobus uel tribus testibus stabit oe uerbum. Quid hoc stabilius q̃ firmius uerbo in cuius ꝓdictione uetus ac nouum testimoniũ tuba. & cũ euangelica doctrina antiquoꝝ ꝓtestationum instrumenta concurrunt. Astipulante enim sibi ubique fidei mysq; federe ꝓgnue: & que sub velamine mysteriorũ ꝓdicta signa ꝓmiserat manifestis atq; ꝑspicuis ꝑtis gl̃ie ondit splendor. Quia sicut aut dicit iohes. Lex ꝑ moysen data est. gr̃a aut & ueritas per ihm xpm facta est. In quo & ꝓphetie impletur est ꝓmissio fugientium. & lapidum uiuorum ꝓceptor: dum & bene docet. ꝓphiam per sui ꝓtia. & possibilia fuisse uita. & gr̃am. hys ergo sacramentorũ reuelationibus petrus apl̃us mentis. mundana spes & terrenus fastidies. in eternorũ desiderium q̃dam metis ripiebat excessu. et gaudio totus diuisionis explet⁹ ubi tñ ihc optabat habitare ubi manifesti eius gl̃ie letabat. Unde aut. Domine bonum est nos hic esse. si uis faciamus hic tria tabernacula. tibi unum. & moysi unum. & helye unum. Sed huic suggestioni dns non annuit. significans no quidem impium. sed ꝓpter inordinatum esse quod optauerat: cum saluari mundi nisi morte xpi non posset. & exemplo dum in hoc notaret. credentium fides

ut licet non oporteat de promissione hūtis
dis dubitari · intelligem⁹ tñ intercep
tionēs · prius nobis tollenda quā
laudū cē ꝑ ſpīm · qz tpa precedi non
potest felicitatis ꝑ nemine repudiā
Adhuc utriusq; loquente eo · ecce nubes
lucida obumbrauit eos · Et ecce vox
de nube dicēs · Hic ē filius meus dilec
tus in quo mihi bñ coplacui · ipm audite · pius
quidē erat in filio pr̄e · et illa diuī tha
ritate · qua ad discipulorū tpl̄s aspectū non
separabat ab diuīgendo genitore · ecclesia
sed ad cōmendandū ꝑpetuitatē hūanis
ꝑsone · sicut hūsm̄ significauit filium
splendor ex corpe · sic auditum pr̄es vox
nuncauit ex nube Hec dū hec audita
discipuli ip̄m faciem ceciderūt et timue
runt valde · non de pr̄is tm̄ sed et de filii
maiestate tremuerūt · Alacrior deinceps
humana virtus intellexē deitatē · et quidē
in fide non erat hesitatio · non fuit ti
more diffidentia · Satis ergo illud et multi
plex testimoniū fuit · et plus in virtutes
horū qui in sono vocis audiuit ē · dicente
eis pr̄e · Hic ē filius meus dilectus · ipso
mihi bñ coplacui ipm audite · Hoc
audiuerūt · auditū ē · Hic ē filius meus
unicus ex me et meū ee sine tpe ē · qz nec
genitor genito prior · nec genitus ē genitore
posterior · Hic est filius meus · qui
a me nō sepsit deitas · non dīmidit
ptās · non discernit eternitas · Hic ē filius
meus nō adoptiuus sed ꝓprius · non
aliunde creatus · sed ex me genitus · nec
de alia natura mihi frē cognabilis · sed de
mea essentia natus ē equalis · Hic est
filius meus · ꝑ quē oīa fcā sunt · et sine
ipo factū ē michil · qui oīa que facta sunt
fecit · et q̄ ꝑ operis inseparabilē meritū atq;
indiffert opat · In pr̄e enī ē filius et in
filio pr̄e · nec singulis singulas uīs dīa
dit · et tū alius ergo sit qui genuit · alius
ille qui genit · non aliud tū de illo no
bis cogitare fas ē · ipe de me sentire pos
sibile ē · Hic ē filius meus · qui ea ipsa
merit hz equalitatē · nō impia appetit
nec usurpatione ꝓtulit · sed immen
sa formā gloriae nec · ut ad ꝑpendi
genus humanū exciret · comune consiliū
usus ad formā serule inclinauit · i
commutabilē deitate · Hic ergo in quo
mihi ꝓmia bñ coplacco · et tm̄ ꝑdita
manifestor · cuius similitate glorificor
magnificat audite · qui ipe ē scientia et
sua ipe sapientia mea atq; sapientia ·
ipm audite qui legis mysteria ꝓmisit
uit · qui ꝓphārū ora reclusit · ipm au
dite qui mundū suo sanguine redemit ·
qui diabolū ligauit et uasa eius rupit ·
qui ꝑcī cyrographū · et pnam totius pec
cati diruptit · ipm audite · qui sua ipse
ad celū · et per crucis supplicū ꝓcedus
nobis ascensionis ꝑauit ad regnū · Ad
trepidatis redditū · et ad pauescentis
sū libēter · fiat qd̄ me volente volt ipe
Adiecit caritatis formidinē · et fidei bos
armate constantia · Indubitū est ut ꝙ
saluator passione timeat · q ipius
nunc · nec ꝙ sue fine metuentis
Et dilectissimi nō ad illoꝝ tantum
salutē · ꝑa fuit · qui ea ꝓtius audie
rūt · sed ꝙ illis tribus ꝓstolis
demissa celitus didicit · quidē et coram
aspectus vidit et auditus accepit · Con
firmet ergo secundū ꝓdictionē sacra
tissimū euangelij oīm fides · et nemo
de xpi cruce · per quē mundus redem
tus ē erubescat · Nec ro aut quisq;
pati pro mysterio timeat · aut de pro
missoꝝ retributione dissidat · qm̄ ꝙ
labore ad regnū · per mortē transit
ad vitam ꝙ · cū omnem humilitatis nūc
ifirmitate ille susceperit · in quo si in
confessione · et dilectione ipius ꝓficiamꝰ
et qd̄ meruit habuimꝰ · et qd̄ ꝑmisit accipiā
qz sine ad futura mundicie · sine ad
aduersa tollerancie · ꝙ missis semp̄ dor
mis debet uris · auribus nr̄is suauia
dictis · Hic ē filius meus dilectus in
quo mihi bñ coplacui · ipm audite
Qui uiuit et regnat cū pr̄e et spū scō
in secula seculorū amē

Et vi Jacob

Sermo bn̄ Jo. epi d' Jacob et esau le. i. do: ri. pec.

Tribulabat rebecca gemos in ut̄ro ſuo: ante ortus principia bellatores. Certantes in ut̄re filios mater ante ſentit quos nondum peperit: ante patit q̄ videt: ante ſuſtinet q̄ agnoſcit. Lucrum filioꝝ bella ſentire: quos nondum fecerat gaudere. Certamen inter fratres in ut̄ro gerit: bellum meditatus antequam videat. Materna viſcera quaerunt: nec ad ortus principia pertendit: ſed ante principia noua certamina celebrantur. Nolle cum cauſas tuti certaminis noſſe. Nolle cum ſtruus pugnae negotia tractare: quid intereſſerat q̄ frem fiunt: quae pugnandi ratio: quae victoriae lex: quo ſpectatore id geritur: quo iudice celebrat: q̄ victori q̄ victo: quid victo contingat denegatur: quos certare deceret: quos pugnare moneret. Sed notum eſt cunctis iſtos certamine fratres: causas duorum populorum velut cum deus ante oculos habuerit q̄ vincat: aut fratri noſtro q̄ fraudi. Ceterum iudicium non poteſt pugnare ſi pugnae non ſentiat merita. Sed fratres deus: monſtruoſi ſtatim voluit exercere. Vbi certandi affectus: victoriae nota oſtendit: ſe ſpectatorem conſtituit: ſe iudicem demonſtrauit. Ideo gerit certamen: priusquam deo qui genuit: et matre teſte quae ſentiat. Sed mater certamen ſentire potuit: videre non potuit. Denique interrogat dominum q̄ ei magnum hoc quid gerit: quid eſt q̄d in ut̄ro meo tot teſtes certant. Quid fiet ſuis natis qui ſic luctantur in matre. Ante quae natorum vota ſuſpirat: et ſic luctamine matrem concutiat: Vt non ſint mihi deus iſti in ut̄ro tuo: et duae gentes de ut̄ro tuo dividentur: et populus populum ſuperabit: et maior ſeruiet minori. Vt veteris fraudis pactum. Deus ſuſ mauit in utriſque fratribus gentes: et iuſtos populos declarauit: primo ipſi gentes et populi mutuantur. Futuraque ſobolis noua: et natos conferunt: et adhuc multoſo nouo uterorum detrimento cum parentes. Ipſi nec dum filii noui accepunt: appellat pres qui nati non fuerunt: ut fierent gentes augmenta falſi fierent pres augmenta matri. Quidquid amborum meruit: et quacumque moderatione cauſa odii quiſque meruit oderit: et meriti cauſe ſilentur. Detecta in deo profert: et adhuc qui nitetur non naſcitur. Iudicium diuinum celebrant: et adhuc in ut̄ro qui iudicatus et detinet. Procedit merces meritum: ſententia actibus prior eſt: nec exſpectat eos ut merita diſpungant. Diſpunctoris ſe poteſtas ante nouit omnia q̄ naſcuntur.

Iniuria etiam nec naſcentibus deſunt? Vtrum minor maiori platea inuideris: aut prior naſci deſiderem: aut ſe luctatorem mihi geſtu demonſtret. Maior ipſe petit in lucem: et adhuc tenuit in ſecuro. Quoniam prior naſci: nec et in hoc poſſit a fratre deuinci. Caput pudore tegeremus deſiderat: quoniam feſtinatione mutare. Timet nudi ſtatim augmen natus: ſed ut mihi puerilis etiam iudicatur deſiderium: et naſcendi ordo: Inde dupue nicobi ſupplantatore et portatu. Sed diuidit tamen uterque fratres. Vtriuſque naſcendi ordo patet maiorem: minorem mater aſſumit. Pater in ut̄ro amore ſolatur: mater non fratrem diligit: quae pugnare non videt. Optimi pro fratre fratri equari: ſi fratri mores poſſint a malitia mutari. Legem pertendit pudor implere: feſtinat geri quae fuerunt diuinitus mutata. Denique cepit uterus publicum conſtituti in domo: deſiderio rapit de mensa eſau de campo. Sed male deſiderat: quod in dapem ſalutis aſſumit: et contrite eſurit. Qui ſalus manducando deperitur: aut in lucem interitum trucidat.

Molestia autem fames et: quae ad hoc ſtigmatis pudat: promiſſa eſuries. Quae ideirco extenditur: ut per eum in hoc mutuat. Quam dapinoſa merenda eſt ſalus q̄ tribus perdit: aut magnus fulta comparat. Ideo eſau primatus deſiderio leuitas addixit: coſdē

ꝑ iacob in tepancia desiderantis mercedē qm̄ dñi esau possidere nō potuit: qd' in hereditē constitutus amisit. Denuō reddit esau alienā: iacob retinet ista. ffit iacob benedictione primus: qui fuerat ante postremus: primatū reddidit causis. quos negligeat aliqn̄ natura? nec dñs eius gratiam indignū potuit discernere? qua iacob meruit anteire maiorem. attingere hereditaria benedictiones a patre in esau disponit: et ab eo cibos delicatos postulat. ffacito mihi m̄ fili cibos ut amo: ut manducans benedictionē te antequam abeam istic recedam. Sed ignorat esau illud placuisse in cibo: qui ni placeat merito. Desat ei benedictionē optimam cui tribuebat ipe primatū. Denuō ꝑgit senectā ut minuitū ꝓficere. te moriar et tardat. fit difficile qd' queritur: ut in iacob prima benedictio cōplet. Quēadmodū esau meminerit qd' patri fraudauit: desiderat atqe. qd' ignorat in m̄ sagittatus exhorreat. hortatur et mater iacob amantissimū filium: narrat verba pris ad fratrem. refert spiritu tribos. benedictionis promisse corpori dixit. si que fuerit missa sit ipsi festinet. cogit iacob ꝓfiteri qd' nō erat. mentiri qd' fuerat. cupitur mihi similare se fratrem: metui mauorem. adeo ꝑgit ad gregem duos edos adducat. quoꝝ pellibus brachia mundi cernere obscondet: ut hirsuti fratris pilos similaret. tenuit primum cibos delectabiles mittit inferet filius pri: pater munera adducenti celeret filio. Quid est hoc mi p̄ tam cito venisti fili. qd' dns dedit ut citius tibi: sumpse mandata qd' desideraste: ut benedicam confectis quod promisisti. Accede ad me mi fili ut palpem te: et benedicam si tu es esau filius meus. Accede mihi ad me.

ut tactu sentiam qd' oculis uidē non possit: palpando intelligam qd' fallunt uerbo. Uno sensus indignus et tactus in pte seu extenditur. Quis aut eorum qd' latebat ostenderet: sed mendax mentitur. qd' tactus ignorat fallit cū habitus pilos: sed dolor mentitur. Refert dolor qd' habitus repellebat: mutat lingua qd' tegumina similabat. Indumento quidem fratrem meruit. sed sermonis fraudem mentitur. Unde iacob sepissime admittit apud patrem in duo. Dū meritū habitus alius: sed dolor mentitur hereditatem. Vestitus maiore similat: sed sermo minore nō celat. Tam cum alienū et qd' similat: ut ꝑpe est qd' per dolore dnos fit: ut bene dicatione sit dignus qd' est ꝑpetuū. ex hereditate meruit qd' fuerat alienū.

Dñica ciia in xl'. Secm̄ matheum. Ascendens ihs hierosolimā assumpsit xii discipulos suos in via. et ait illis. Ecce ascendimus hierosolimā. et filius hominis tradetur principibus sacerdotum et scribis. et damnabunt eum morte. et tradent eum gentibus ad illudendum et flagellandum et crucifigendum. et tertia die resurget. Hec lectio

In lectione sci euangelii q modo nob̄ est fides tua: audimus magnā mulierem fide. patientia. constantiam. et humilitate. Cui eo magis admirada meritis deuotio: quo ipa quide ut perhibet gentilis. a dnorū eloquiorū fuerit segregata doctrinis. nec tamē illis quos eadem eloquia p̄dicant est promissa virtutibus. Habebat nāq; magis fidei ꝓfectū: que pietate salutem ipleras ut misereat mei dne fili dauid. Cui ea eadem dñm que filium dauid appellat: patet ꝓfecto ei hunc honorem diu credit et debuisse. Cui ꝑ filia a demonio non aliunde secum reddunt. nō dubium ad ea bene precanti constitit aptissime. qd' eam nibo salute posse dare confidit. cui sancta corpus nullum requirit. Sed mihi hoc qd' ea post multas lacrimas. tande ꝑspecta redderat dies. Dne ad dnum

me. nec magis se de eius dimittere
manifestare ambignam docet. quia
adorandam dicit esse potentiam
patientie virtute non erugat. que
dño ad primā petitionē eius nō re-
dente verbū. neq; a petitis ces-
sat. sed ampliorē instantiā amicū
q̄ repat pietat' eius ipetrat. Respō-
dē aūt illi differt. dūs. nō ip̄m sci-
ens medicus miserōm pcs desperat
de quo nēcessime spēm est. desidet
paupm erudimt dūs. sed ut perse-
nēmtā mulieris nobis sp̄ mutabilem
demōstret. q̄ eo magis cōtepta ne-
debat. ndño. eo ardētius cepit p-
strabat m̄ pedibus. Respondē dicit
discipulos. quasi suos miserōres nōs.
tm̄ q̄si hoīes ad clamorē mulieris
publice eos psequētis erubescebat.
ad postulādū simil' cōtra p̄uocaret
Amq; spē tp̄m̄etū mīe sue moneret.
q̄m omīa m̄ mēsura. & m̄o. & pōdē
dispōnit. Respondē. dicit. nec du-
ret. iudeis beata fides calūpniādi. q̄ gē-
tiles m̄ docendo. nel sanādo ptulit.
nō q̄ ip̄i fidē eius suscipe iuste recusa
verit. Et hoc ē q̄d' mt. non sit missus
nisi ad oues que perierāt domus isr̄.
q̄ma per se docebat iudeos. q̄ p̄ suos
discipulos eam gentiles ad fidē q̄s
notarunt. de q̄bus dicit. alibi. Et
alias oues habeo. que nō sunt ex hoc
ouili. & illas oportet me adducere. &
vocē meā audiēt. & fiet vn̄ ouile
& vnus pastor. Hinc ē q̄ vnāq; p̄se
m̄ corpe gentilem sanatus q̄uellā. nō
hoc augm̄ p̄bata cibus ē capibili ma-
tris fide q̄ficat. Habet aūt cāde mi-
cam cōstructe & similitat insigne p
cepm̄. que cunctis cōpetit. a dño m̄
sit q̄nden abstinētia prandi desist.
nel assumdo pcibus mūde mētem
remocat. sed susceptū libēter epulet
ut cōtumeliam. non solū cunctis se
similem non negat. sed tutellis se
ipsam exemptā admisit. prudenter
argumētatione dm̄ q̄nden sententiā
cōfirmat. net a fletu petitionis ipsi
tate quesat. cōfirmat mīe sanam
dm̄: cui dicit. nō ē bonum sumere
panē filiorū. & mittē canibus ad m̄
ducada. respondit. Etiā dne. vdz. nā
titer ut asserēta ē. q̄ nō ē bonum su-
mē. & plebi. isr̄. celitus destinatū. et
dare canibus gētib̄. Sed ea addidit
nam. & catelli edūt de micis. q̄ ca-
dūt de mēsa dnōrū suorū. prudēn
tissime demōstrat. quātū humilitate
quale mētis gerat. pectoris ysopata.
que indignā q̄nden sit integre dnāe
doctrine. q̄m nidei debebant. epulis
refici. sed q̄ mitulatēq; ei. a dño poēt
petita q̄m. habet sibi ad salute posse
suffice putauit. Unde rēe a pio sal-
uatore. q̄m pcs ipius nō simplē de
dignatione. sed dispēsatione p̄uida
ad tēpus distulit. audire. meruit.
o mulier magna fides tua. fiat tī
sicut vis. Cognouit quippe satis fide
habebat: que nec ydolis auxiliū. nec
recepta dei ipius mandatis precepti
nel promissa cōpositis. ms̄ a domino
totiēs cōcepta psecutis. & pabis. et
que firma tantū. vbiq; dilexit. discipulis
saluatore. regnādo pulsāre nō cessauit.
ut per q̄d' etiā magnū postolicū munus
sue cōsequē finirēt. Dño dicente. fiat
tibi sicut vis. Sanata ē filia eius i
illa hora. ne certo aūt hoc mulier
natā. unde gentilis. sed arde. ysopi
& credula. congregauit de gētibus
ecc̄. fidē deuotione ip̄a sequut. qua
expulsi de iudeis p̄dicatōes sc̄. alibi
simul. & mysteriis gre celestis tube
runt. Relegimus namq; sup̄ioze sc̄i
euāgelij lectione. & memenimus quā
nementes ab hac solemnis sorbe et
p̄sarisei. iussis dñi. & discipulos
eius p̄fidie sue pulsauerit tumultibus

quos ipe mor dupia nectione cōsecratos
reliquit. ¶ Et regressus inde secessit i
partes tyri & sydonis. Vbi manifeste
pfigurat: q post passionē & resurrectiōē
suam. dūs mi pdicatōibus suis mdorū
corda pfida relictum. & in ptes gentiū
ceteraq; cōcessurum. Tyrus quippe &
sydon que ciuitates fuere gentiliū mo
rum merito doctrine aut sitie gentilis m
quibus stulti cōfidut indicat. ¶ Inde
bit mulier que dūm credula precib⁹ a
finibus illis egressa phibet: quia nisi
p se conuersationis habitū gentilia bona re
liquisset ad xpi ecclām minime venisset.
nisi ante antiqui dogmatis anathema
thisasset errores: nequaq; mona fidei gra
suscipere nosset. ¶ Filia demoniosa p qua
postulabat. nil e nisi ecclā. malignoꝝ
magis spūm deceptionibus. quā cōditor
suū mandatis preceptis. ¶ Vxo quia nūtie ecclā mi-
dūm sollicitat mē pellet. ut sibi pā foris
nō quicquid obsequendo obseruando marcuudo non
valebit. ille intrinsecus mispruendo corrigat
atq; ab errorū tenebris cōuersā. ad agni
tionē ne lucis erudiat. ¶ Verū ecclā si ad
pinas regnis ecclē lacrimas dus reddē.
idē. postulatā errantibus suspirātē mētē
dare distulerit. nec sic quidē a petendo
querendo desistendi e. neq; ipetrandi
subeunda e desperatio. sed tanto pacius
pseuerandi instantia. cum obstinato fre
quentius clamore saluator. tribuit ecclā
sedulo eius mē lectionis appetendi suffragia
donec & xpi de celis dūs p misericordi
supplicet ecclā. sicq; fit ut si mētem ab
intentione ppositi nō mutauit. necessitū
fructū petitionis fructuosē. ed sincer
sum simplicitate quis seu p alios inter
uenit desiderato pociat effectu. ¶ Amen &
si q̄s unq; cōstanter. amarticē eccliā
nūs sanctē glorie. mdupatoris. mitti
die. nec nubibus. ecclēsq; uacuorū sordi
polluti. filia ptra. idē male a demone
vexatum. pro cuius saluatione simplex ad
dūm currit: qua mundo cogitatione
de corde ppemta dyabolica tolleat arte
dementia. cum emendatione ad pia cō
uersa crebris imo cōtinuis debeat

flagitiis lamentis ac precibus. ¶ Dignus ho
quē gessit forte ptra. furti blasphē
mie. detractionis uxe. uel ecclā corpalis
inuidie. ecclēsq; nephandi pestē sedauit
filiā mundi spūs furiis agitatā. quā
videl̄ actione qua bene laborando edi
derit. cum dyaboli frundibus stulte
seruando dispendidit. ¶ Ideoq; nūtē est
ut cū reatū suū cognouit. mox ad p
ces lacrimasq; cōfugiat. secūdo arebris
intercessionibus auxilia querit. qui
pro aīe eius salute rogatus dño dicit
¶ Etiam dne misericordia & misericordia
dne pacis & multe misericordie: dimitte
illam q̄ clamat post nos. dimitte
reatū & dona gratiā: uerū intimo quē
affectu pugi suffragiū necesse e debita
submissis humilitate. nō se iam omni
stulticie. idē. mundo consortio dus
uti meruerit auctor. sed pacius cui cō
pandi & celestibus undiq; ardoribus arbitretur
ee numeribus. ¶ Nec tū desperando
a pandi quiescat instantia. sed ad
bitata uicte de largitoris omni bōi
tate confidat: qua de latrone cōfessōe
de psecutore apli. de publicano chri
stiano. de lapidibus potuit facere
filios abrahe. ipe etiā imprudentissimā
cōuertē stulticiā posset in onem. ¶ Cui
merito donate cōstitutis. ecclā dare
eterne pascua lucis. idē. peccatoꝝ
conuersū a uia sue malicie. instituere
dignet. quē merito bone actionis ad
regnū celeste pducat. Deus
trinitas fidei mē meditē. cum ptinacē
a mundi pseuerantia. tandē misereb.
& nobis quoq; secūd voluntē fieri concedat:
ut videl̄ expulsis diabolicis tumultibus
cogitatiōū. dimissis peccatoꝝ nexibus
& pueri nobis sensibus mentis & perfec
bonē redintegrē opis. ¶ Totius
mundi uitia q̄ licet eradicari ptinacia uti solū
nequeunt. ecclē fructificet. si qd' ore pcum hoc
mente ecclā meditem. neq; alio clamore
laborem quā cogitationū strepitus intuit

Sanct cū qm̄ intrantes ecc̄am · multis
psalmodiam nel oronem sermonibus p-
longant · sed alibi corde intendendo · nec
ipi quid dicūt recolūt · orc quidē orates
sed mēte foris vagantes · oēs oracionū
fructū p̄mittes : p̄mittentes poēa deo
excludūt · qui nec ipi qui fraudāt au-
dūt · Ad mitigni hostis instructu fici
nemo ē qui aduertere nequit · Q̄ nos
cū utilitate orandi · t indides hominē
gram̄ ipetrandi · mittit orantib⁹ multi
modā cogitationū genus · t aliqn cāl
turpes notēcunq; frustrationes · quib⁹
oronē ip̄ediat : adeo ut nonnūq; tales
tantosq; discursionū cogitationū fluctus
p̄stringi in oronē tollēmus · quales nec
in lectionē respicere tacētes tollēre nouimus
Unde mēte ē fres karissimi · ut aduersus
Diaboli curemus supare malicia · t ipi
videlicet ānas ab hūoi nebulis · qs
hostis affligē gaudet · inquietū possimus
serenado · t p̄ defensoris ip̄etrum fluc-
tus ipetrando p̄sidēt : qui potes ē qualibet
indignis p̄ditoribus · t pure orandi
t p̄fectē impetrandi gr̄am concedē Hinc
ait · inuit ad oronis puritatē · si
in oīm locis nec tpe nos ab actibus tē-
pestatis illicitis : si semp ab oculis ser-
monibusq; audiū puer castige-
mus t lignat · si in lege dñi ambulare
t testimonia eius assiduitate toto corde
scrutari · Quecūq; cū sepius augeamus
nel audire solemus · cadē mēte ē sepius
ad animā quasi hēnā solitusq; reūmut
ad sedem · t sicut volutabra suis
palustria · columbe limpida solet fre-
quentare fluenta · ita cogitationes ipme
mēte immūda p̄turbat · castitatis spiri-
tales sordidat · Hanc si ad exemplū
chananee mulieris in orando p̄stemus
fructū inueniamus : adest qm̄ audientis
nr · qui tūcti in nobis cernit corruptū
immūda sordidat · turbulenta serenat · fi-
delis natus t iustus ē · ut remittat nobis
p̄ctā nra · t mundet nos ab oī iniquitate
si ad illius sedulā mētis voce clamemus
Dñe saluū t ign̄ cū pr̄e t Sp̄u sc̄o d⁹ ē

Sermo bn̄ Iohis epi de Ioseph

Ait a Iacob pr̄e carissimo
Ioseph suis ad fres · qm̄ salu-
tem p̄ris ad illos · t ip̄os ad
p̄rem afferret · ut inter ab
sentes medius utrumq; salutē
nuncius extitisset : ut qđ de
semet absentes sibi nō poterāt · Ioseph
referēdo cognoscerēt · et discordes hinc
relatio mitet · quos diuisos locorum
separabat · Quē cū semetē delonge con-
spiceret · ecce inuadunt · eccē est sompniator
ille · Demte iam̄ occidamus illū : t sic
deamus qđ portēdant sompnia eius · O ne-
phanda rabies inquies · Non licuit Ioseph ·
non licuit inquā ip̄unitū cē q̄ bonus est :
non licet melioratē tuti cē cū malis · et
quasi mūdi aliq̄ p̄dāt aut dispendiū
alterius rei ceperint : sic bonoz vita
detrectari ē pessimoz · Zelat malignitas
mundi · modestiā sup̄bi · pbitatē improbi · inte-
gritatē mundi inuida emulatione lacessit · pa-
tat Ioseph sēs mōrtis sue inuidiā · et
cumulos in se fres sēi exercuit sua · Do
nū mali videre nō possunt · Demū demte
tē ad se lacerāt · semiuit · necauit · festi
nat · uolut melioratē sue · ne deteriores
ip̄i possēt ip̄ena sustinē · Cur inuidē
tē zelas inuicta frumenta · Cur inuides
bono · cur patri simplici nō potes · Cur
modestiā p̄sequeris · cur probū nō diligis
Cur rea mortis signa memoris · Cui-
tem distinctus aliquatenus timat : nec te
accusatoz mortis signa ut in christiano ali-
qn̄ exterreat · Cernis tibi cerua innumera
frumenta · Innumeq; semitas aliqn̄ pla-
tani · Cernis columne · q̄ nec tenebris
tpe meatus p̄mittē · Forsitā cū aduer-
mat tps quo cū sermē fecisse pigeat :
parricidiū nō ip̄etrasse collibeat · Nequ
tamē ē sēi sermonis addere · grauius
nichil ē · mortē animā machinari · in su-
qđ cruet memet · in parricidio nō me-
mes qđ excuses · Insultis p̄sidet si iustū
distrahis : tibi nocuerit · si innocentem
animā machinaris · Distrahit ne Ioseph sēs

in egiptū · acceptis totius pmicie diuiti
Deinde ait in seruū in famulū addicat ·
ī innocētē furia crudelitas aptat · Sus-
cepit simulatis uotum · quē deus ī abat
ad gloriā · Humiliat ad tepus · ī miseri
tpe regnaturus · Ministrat ut seruus ·
ut famulus pareat · Domestica explet
officia · nec obsequiō deest in aliquo ·
ut humilitate prōpet · q̄ illi ingenue mētis
gloria pstitisset · Adeo tm̄ sublimatur
in domo · tantū humilis cuncta pferēt ·
tm̄ a seruis omnibus honorat · ut quāti
ei dns · tantū ipe humilie imparet ·
fit rēct̄ · ꝑpositus domui · fit cuncta
plus? impune · fit domestice curie aptissim⁹
Sed hinc pspēis celesti dono uacā-
tib⁹ tēptatio nulla nō defuit · Pudi-
cū nuncupē matrona appetit impudica ·
ut dyabolus qm̄ in cūctis nocē fides
armauerat · cōtra eū armauerat & fem̄
Sed tm̄ hoc dei munere euasit · ip̄
fides dens ab eius parricidio libauit ·
Deinde solitū sola aggredit · et cū
casto puero incesti mulier fabulat ·
Tandē mih̄ queres optatū tps unicum ·
& ad impiditate uoluptatis ipleñde ·
aptissimū silentiū repp̄it · Nullus mi-
nos arbiter testis exstitit · nec murm̄
repsit · nec familia reuigilauit · nec
aliqs de cētum mutuerunt · Inter nos
solummō fuit · nullus pt existere q̄ possit
q̄d̄ gemmā mediare · Fac queso q̄d̄
peto · explendā cupiditē ut posco · de-
sideriis preces ne aspnēris exoro ·
Ego te nunc ubus onerem · ego mari-
to cōmedem · Ego te libertati reddā ·
nec quisq̄ in te aurē potit mouere ·
Si in q̄d̄ desidero contigit adquiescis ·
Fenestra mih̄ ioseph̄ · Fenestra meis
inuita tēptat · Fenestra me inocētē
aspectis · Fenestra mihi casta simo-
tuū nerba mittas · Ego cū q̄d̄ lo
queris fugio · q̄d̄ queris nolo · quod
desideras phorresco · Solū metuo tue
celestibus deū · cuius disciplina seruo ·
intemperiē diligo · castitatē custodio ·
Si cū domus sue totius potestate
accepi · si quicq̄ in pter te meus dns
deseruit · q̄ nomo facta illud q̄d̄ dicā ·
ut & diuinare deū · & patronem tam
libēter offenda · Nam si in me per
mendacia crimē conuertis · & q̄d̄ nolo
me uolusse defendis · dei erit libere ·
quē in pria desidero nō offendē · Igit̄
post̄ ioseph̄ mulieris illudentis ille
tebris · & serpentini oris colloquia ille
natus respuit · detentus ab eadem
relictis uestibus fugit · Quē cū se
publicitū conspicet hoc fraude tenui
ut · & furtum q̄d̄ luxuriosa mente conce
perat · ī innocētē ipa conuertat · & cū
uolusse q̄d̄ nō potuit · accusauit · Affi
cit igit̄ ioseph̄ · fugit ille · nudus pu
dicicia & castitate uestitus · fugit ue
stibus innocentia quā tenebat ·
tenebris : & cū impudica mulier mul
cta detineret cū scitis ipi regis
stat · Habeto detestanda mulier uesti
menta que tenes · habe gemmas quas
in aurē pecuniā defensionis falsē tibi fi
habe apud te testionū pudori scelebris
confinge falsa : calumpnias nectē · ma
rito persuade · Constrinxi tuū uo fallis
qua supplici te ab innocēte uoluptuosis
tributū · mitra ioseph̄ pudicitie perfe
cisse bellū · pegisse castitatis phū · pug
nam innocētie superasse · ī qua pugna
fastuosi fumat · calcate petulantia · oīs
impudicicia determinat · triumphat
castitas · uictoriā castitas cūdet · victrix
innocētia collētat · Sed postq̄ mul
tibus aduenit · detestanda mulier
quā libido mouet · ipudice innocētes ut
rudeant · ī eius uice innocentia ce
cinerit · Detestabat nubes ī fuit de
terribilis mulier dubios & mutabiles
uultus : & altera color⁹ intento · nubes
pallori admixtus · demersos mētis
estus uerbis tremētibus pferebat ·
sit fides & castitas · uicti facinoris
aptus · & innocēti accusatione uindex
furor aptus · Sed ut nobis ser
uū intuleras : cui cui seruiendū do
uū & oīa tua gubernanda tradideras

Hec mei pudoris hostis · hic pudicicie hostis · hic castitatis extitit predo · Quem dum luctando expulit · confidendo de victoria · pugnando de victa · penituit me quasi sibi negandi non fuisse · cum totum quod possides tradiderit · Tuit mentis furias in se mestę transfert mulier · tuit infamiat in fama · tuit sentem ex tactu · Dum ab iniuria abstinet nimis dum sese regit · fit cohibet · meditatum concumbendi scelus tacto supplicia · obtinuit apud eum falsitas · veritas depulit · in custodia mores quia reus esse noluit reliquit · Cur immorate grassare portenta tepticio · Cur appetis mistę · Cur semper pspicere · Joseph cum moechia reus · non culpa · Castitate no ad ulterio offendit · custodi te pudoris no violati hostis · hunc passus est · ipe no fecit · iniuria accepit no · irrogauit pmunit · qę pmere noluit · no qę pmunt · Quid primo pena meruit · qua pmi ne pmunt · Erat licet rara tenere mistę · communicat in bucha · in custodiam relinquet · iniuria iniuriosi · no innocentis · pena ledentis · non lesi · Supplicia si merui pacior · si no merui ille patiat · qui irrogauit · Deus premia non pena constituit · spectent sancti supplicia qui quę patiat no meret · Quem pecuniis torquet · qui meretricem no patitur · Adeo tormenta quę irrogas patere · quę tribunis sentis · quę miseros ipe torqueris · nec nulla tibi solacia potestas subuenire · nisi mistę in pena soluere renouare · Interea Joseph in carcere trudit · in custodia reliquit · Exultat et gaudet · exultat mens victor et liber · Exultet domestica culpasse culpam · exultat pudicae obtenuisse victoriam · Licet in carcere moeroris illesis · quę lasciua mulier fecerit reus · licet sine periculo dubitari · quę apud suos no licuit domi · Et Joseph in custodia tutus · in carcere loco securus · Dominus cum calumpnia nimis aperit · cum custodia innocentis securitas meruit · In curia nullus appetat · nullus alienum crimine cruciat · Humores illic tepuo exspectat · reus iudicium · nec alienum quę quę admittit timet · quia nec bonus malis · nec malis bonus detrimento alienę · Intrauit custodiam Joseph strictissimam · sic strictior magis qui reus · Pmissor non socius · medicus no egrotus · Ideo fit tutor · hospitalis · fit · nudes cibus solus · fit mercator solutionem premittens · Gaude mocencia et exulta · quam de mundi quia ubique illesa es ubique secura · Et tepitas gfias · similiaris ergeis · si pugnas victus · si ceciderit cruciatus · tu in seruitute libera es · in pacto tuto · in custodia leta · Tibi cibus reatus addatur · tibi bonum uersa malitia subministretur · Te potestes honorat · sustinet principes · magnata requirat · etiam illi te no minus desiderent qui impugnat · Tibi bono parent · malo nudet · Zelat emuli · minuit inuidebit · nec bonis potius victrici no ce · etiam si tibi mercedes inde nullus defuerit ·

Dmca tertia ꝯ dm luctm

Ill' · Erat ihus cecus demonium illud erat mutu · Et cum eiecisset demonium locutus e mutus · Et admirata te sunt turbe · Ihel'

Dmcha venerabilis lectio ꝑbi

Simonides ste apud mathym non solu mutus sed et cepis fuisse narrat · auritus qui dicit duo · ita ut loquet et videt · Tria empyrialia signa sanat · et homie sano pfectu fuit · Cecus videt · muto loquit · et possessus a demonio liberatum · ad · et tut quide carnalit frui e sed et cotidie cupletur · in conuersione accedentu · ut expulso primu demonio ·

fidei limē aspirat. Deinde ad laudes
dei tacentia pīs orationē fauerent. Quidam
aut ex eis dicebat. In beelzebub prin
cipe demoniorū eiicit demonia. Alii
aliqui de turba. sed pharisei aliquā
diu aut scribe. sicut alii euangeliste testā
tur. Turbis quippe q̄ne nimis erudi
te libebant. Dum sp̄s fām mi
rantib⁹. illi aūt negare hec.
nel que negare nequeunt.
sinistri interpretatione p̄uer
te laborabant. quasi nō hec diuinitatis
sed immūdi sp̄s opa fuissent. id est beelze
bub. qui dei erat aduersarius. Nam belzebub
ipe et baalzebub aut musca bocitur.
met metri quedam mendosa exempla
ria. l. hīt nel d. m finē et nonis legen
da sed b.. Beelzebub ergo baal muscarū.
et dñs muscarū sunt hīc muscas ipetrāt.
obsordes mdelis immolatis cruoris. ex
cuius spurcissimo ritu nel noīe principē
demoniorū adnominabāt. Alii aut alij inter
pretantes sic. De celo q̄rebāt ab eo. nel
in nube scripe ut samuel
tempore estiuo imagine tonitrua. cho
ruscare fulgura. pluuias ruere. si
nō possent. et illa aliquando et diuer
ex occultis et diuersis passionib⁹ acciderē
se. At tu q̄n aliquando ea que libet
occulta. manu tenes. stabilitate sentis.
quid facies de his que de celo bene
runt. Itaq; nūdebus. et maxime cū pluri
multa signa fecisse de celo sp̄e aut ut
dixit cognitationes eoꝝ. dixit eis. Omne
regnū in se diuisū desolabit. et domus
sup domū cadet. Non q̄d ad deū sed
ad cogitatū respondet. ut nel sit eo
pellent de potentia eius. q̄ eorum
videbat occulta. Si aut omne regnū
in se diuisū desolatur. ergo p̄nceps
et filius et sp̄s scī regnū nō e diuisū.
q̄ sine nulla cōtradictione nō aliquo tp̄e
potuit labefieri impulsu. Si nō scē et
indiuidue trinitatis id indiuisū manet
quo q̄ idiuidū manet regnū desistat

arriam immorē filio scīm dicēs spūm. im
morē patrem filio. quia nos sum et regnū
heres et sum mancipes. Si aut et sathā
nas in semetipm diuisus e. quo stabit
regnū eius. q̄ma dicitis in beelzebub
eiicē me demonia. Hoc dicēs ex cōi
fessione volebat intelligi. q̄ in eū non
credendo in regno diaboli cōfidelissimi.
ut q̄d' magis adquirere se diuisit stare
non posset. et fugiunt ergo pharisei q̄d'
volucrunt si sathanas sathanā nō potest
eiicē. nichil tonet dum q̄d' dicunt mente
potuerunt si aut potest. multo magis
sibi p̄fuit. et recedat de regno eius. sed
adquirit se diuisit stare non potest. In
quo aut dns ihūs xp̄s erat demones
nō demoniorū principē existimet. atte
dant q̄d' sequit. Si ergo in beelzebub
eiicio demonia. filii vīi in quo eiiciūt
demonia. nō ipi iudices vīi erunt. Dic
hoc utiq; de discipulis suis illius pli
filios. qui vōcē discipuli dni nīi ihesu
xp̄i. Unde sibi cōscij fuerint nichil se mā
lum arcui a bono magistro didicisse. ut
in principe demoniorū eiicēnt demones
deo q̄ ipi iudices vīi erunt. Aliter
filios eoꝝ exorcistas genitas illius ex
more significat. qui ad inuocationē dei
eiiciebāt demones. et coarctat eos inter
rogatione prudēti. ut cōfiteantur sp̄s
scī et opus. Q̄d' si expulsio mḡ demo
nū in filijs suis deo nō demonibus de
putatur quare idē in me opus non
eundē habeat causam. Ergo ipi iudices
vīi erunt. non ptātē sed cognitione dni
illi expulsionē demoniū deo assignāt.
Hoc beelzebub principi demoniorū. Porro
si in digito dei eiicio demonia. profecto p
uenit in vos regnū dei. Iste est digitus
que cōfitet et magi qui tonet moysen
et aaron signa faciebāt. Digitus iste e.
quo et tabule lapidee scripte sunt in monte
syna. Igitur si brachiū et manus dei filius
e. et digitus eius sp̄s scī e. p̄nceps et filius et
sp̄us scī vna sba e. Non te scandalizet
membrorū inequalitas cum edificet corpus

bmittis · Aliter dupit) dei vocatur
spūs scūs ꝓpter ꝓtinacionē donozo ꝙc
ꝙ eo dant² dimcoꝝ ꝓpria · sue homy
sue angelozo · Ꝙ nullus cū membris
suis magis ꝛppimet ꝓtinacio ꝙñ ꝙ
dignitis · Ad aūt dicit ꝙcunt ꝙ sos
regnū dei · regnū dei mūt dicit quo
dapnāt³ mpy ꝛ fidelibus de ꝓtis
suis penitētia ꝗ mūt fletibus secernūtur
Cū fortis armatus custodit atrium
suū · ꝙ pace sūt ea que possidet · ffor
tem armatū dyabolū · verū nō illuc
mundū · qui ꝙ malugno positus est
appellat · Ꝙ quo usq; ad saluatoꝛ ad
uentū male ꝓto ꝓtinebat² ꝓmpero
qua ꝙ cordibus infidelū · sue dilla
tōne dūone quiescebat · Unde et alibi
ꝓcepe mundi sortē² dicēte dño · de
mūt cū ꝓcepe mūdi hui⁹ et ꝙ me
nichil inuenet · Et ītū · fuūc ꝓceps
huius mūdi ejiciet² foras · de qua ejic
ctōne subiūgit · Si aūt fortio illo
superuenies vicerit illū · vniuersa arma eius
auferet ꝙ quibus confidebat · et spolia
eius distribuet · Descepo q nocꝛ lo
quit² · q non cotoꝛ di fullat³ aplōne
que ūdmodū calūpniabat² · sed for
tiori potencia victōe hoīes a demonio
liberauit · Arma ꝙ quibus male
fortis ille cōfidebat · a strue³ dolig sp⁹
nequicie spūalis · spolia nō ꝓ hoīes
sūt ab eo detenti · que victōe xpus
distribuit · qd' ē ꝙsigne triūphantis ·
q̄ ꝛceptū dūnet ceptuūtem ꝙ dat
dona hoīibus · quos dū quide aplōs a
lios ecclīe tis · hos ꝓphas · illos pastoꝛes
ordinas et doctoꝛes · Qui nō ē mecū
adūsū me ē · Et qui nō colligit mecū
dispꝛsit · Non pticet quisq; de hereti
coꝝ dūn et scismaticis · q̄ q̄ vtiq; ex
supfluo possit intelligi · sed ex cōse
quentibus textus q̄ sermonis ad dyabo
lū refertur · Et q̄ nō possit ꝙ saluato
ris belsebub ꝙbus compatiuī

ille cupit · alias hoīm tenē ceptiuas duc
liberare · Ille ꝓdiuit ꝓdoli · Sic dūus
dei noticia · Ille trahit ad fidē · Sic
ad virtutes renouat · Quomō ergo
possit hec cōcordia inter se quoꝛ ꝓpa
dimissa sūt · Cū mundus spūs exeūt
ab hoīe ambulat p loca inaquosa · Q̄
me simplicit⁹ intelligi possit · dimit
tet ad distructōne suoꝛ et sic ꝙ hoīe opus
ad inquisse · q̄ scilz ipe semp pollutū mū
dare · sathanas nō mundari ꝓmittit
festinet attramitare sordibus · Tamē et
de hetico quolibz nec scismatico ml'ta
male catholico ꝓt nō ꝛcipiet ꝛcipi
de quo tpe baptismi⁹ spūs mundus
in eo primus habitauerit · ad cōfessionē
catholice fidei abrenūciatōne q̄ mundane
conuersatōnis ꝛcipiat² locū · inquo sapa
ꝛcet · vbi · corda fidelium que a mollicie
fluxe cogitatōnis expurgata sūt assidue
inuisitator exploret · si quos forte ibi
sue nequicie gressus figere possit · Sed
bñ dicit² · quietis requiē² nō inuenies
q̄ tristis inuentis effugies · in sole dyei
corde ꝓuozo gratia sibi potest² inesse
requiē · Unde de alio dic · sub umbra
mq̄ dormit in secreto thalami et loci
humentib⁹ · In umbra fidei tenebrosis
cōstrictis · in thalamo q̄m fortis intrat
c lacrime · similacres · in locis
humentib⁹ lustratis · mollesq;
mētes inuenit · dicit · Reuertar ī
domū meā unde exeui · Inuenies
e iste descriptibus non exponendus · ne
culpam q̄a in nobis est meti credē
bus ꝙ per virtutē nos inuentes adimat
Et cū venit inuenit scobis mundata
hoc ē spū baptismatis a pristino labe cristi
gratia · sed nulla bonozo industria tu
mulata · Unde bñ matheus hoc dicit
lacrime scobis mundate atq; ornatum
inuenta · mundata fidelis a vitiis ꝓstimo
q̄ baptismum · lacrime a bonis actibus
per negligentia ornatum similatis

virtutibus per ypocrisim. Et cū hec dixit
& statim septē alios spūs nequiores se
& ingressi habitant ibi. Per septē malos
spūs. humana vicia designat. Quę cum ea
post baptisma sine primitijs hereti
cam mundanā cupiditas irrepserit mor
tem pstruit in ymaginatione. Unde negotores
dicunt. Tunc cū spūs dicit ingressi. qz
nō solū habebat illa septē vicia que sep
tem spiritalibus sunt contraria virtutib⁹
sed per ypocrisim ipas se virtutes hre
simulabat. & fuit nouissima hominis illius
pcora pioribus. Celsus quippe erat ei
dam hereticus nō agnoscē. qui pp aspe
tionē retrorsū cōuersi. qd' in mdā editore
& symone mago ceteris q talibus specialiter
legimus ipletū. Duo aut specialiter
hec pibola tendit qpe sedm matheum
saluator exposuit. ubi ea turbati nigr
subdidit dicens. Sit erit generatiōi huic
pessime. idz. qd de singulis specialiter
ipi solet narrari. hoc in tota ingeneraliter
hmi gnō gere non desinit. Immūdus quippe spūs exiuit a medio qui ante
perierat legem. & ambulauit p loca arida
requirens sibi requiē expulsus medio
a medijs. ambulauit p gentiū solitudi
nes. que cū pter duo credidisset. ille
nō inuento loco in nationibus dixit.
Reuertar in domū meā p̄ma
unde exiui. habeo medios quos
antea dimiserā. Et hemens
mente. & actute & sobrie mundati
habitabat cor templū mdoz. & xpm hos
pitē nō habebat dicentem. Dimittet
sobrie domū suā vacuā & deserti. ēma
gnē medi antecessoz pēsidia nō habebat
& ornati erāt supplus obstaculis
phariseoz. reuertit ad eos diabolus
& septenario sibi mō demoniū addito
habitat pēma domū. & fiunt posteriora
illius populi peiora prioribus. Multo enī
nūc maiore demoniū multitudine pos
sident blasphematores in synagogis sine
xpm ihm qz in egypto possessi fuerūt an
tiqui noticia. qz aliud & scientiam no
scrē. aliud est nouā suscepisse q̄ habere
Septenarius aut numer⁹ admitti diabolū
nec pter sabbatū intelligē. nec pter
num spūs scī. Et quoniā in ysaia super
virgam de radice esse & flore qui de
radice conscendit. septē spūs virtutū
descendisse narrant. Jesu & contra nos
tros in diabolo conseratis sit
fm̄ & autem cum hec diceret

In vigilia assūptionis marie sedm lucā

Dum hec. Extollens vocem quedā mulier
de turba dixit ad ihesū. Beatus ventr
qui te portauit & ubera que suxisti etc

Omelia venerabilis bede pbri de el

Quisque deuotionis & fidei hec
mulier ostendit que scribas
& phariseis dnm̄ temptantibus
simul & blasphemantibus
tanti eius p omnibus nationibus
sinceritate cognouit. tanti fiduciā
confitet ut & priori pcto talium
futuroz confidat hereticoz perfidiā
deam sicut tue mdei opa spūs scī blas
phemando verti & consubstantiale quasi
patri. dei filiū negabat. sic hereticā
prēca negando mariā sp̄ virginē scī
spūs operante virtute. nascitō ex humā
nis membris sangueneo deo carnis sue
materiam ministrasse. dum cōfitent
nri filiū hois fuisse nō debē dicere
Sed si caro verbi dei sedm carnem
nascentis. a carne sanguis nris pro
inuitat extranea sine causa neuter
qui ea portasset sibi aque lauisset
sanctificauit. Quia cum cōsequēter ea eius
facte credat nutritū. cum semine ne
gat esse conceptus. cū ex hmi eius defi
cientis exigue sedm physicos scriptu
liquor emanare pbetur. Nisi forte
putrida & virgo semetipsa sue car
nis materiam nutriendo & carne
dei filio suggere potuisse. Quicunq
do aut quasi maiori & obstaculo mira
culo minime potuisse. Sed hinc error
obstat apls dicēs. Quia misit de

filiū suū

filiū suū fm̄ sub lege. Ut eā cū audiedi
sit qm̄ legendū putat natū ex muliere
fm̄ sub lege sed fm̄ ex muliere. Qma
cōceptus ut uterō virginali carnē non de
nichilo non aliūde sed materna traxit
ex carne. alioquī nec ūe filius hoīs
dicet. qui originē nō habet de homine
Et nos igit̄ ponit̄ entitey dns extolla
mus voce mea cū catholica. Cui ḡ mi
ster typū gessit extollamus et meutem
de medio turbīo dicamus ḡ salutatori
dñi tui letetur qui te portauit et libera
que suxisti dicere cū bīa pares q̄ sicut
quidam ait. Lex nra est puerpa regē
q̄ nr̄ celū terrāmq̄ regit. per secula cui
nomen et eternō cōplectēs omnia ipso
nupm̄ sine fine manet que ventre beā
gnidia mris habens. cū virginitatis ho
nore: nec prīa similem visa ē. nec hīre
sequetem. At ille dicit. Qui mihi mo.
dō qm̄ audiūt verbū dei et custodiūt
illud. Quid hec salvator attestatiōni mu
lier? annuit nō ea tm̄ mō que verbū
corpalit̄ quare meruerunt. sed oīs q̄de
qm̄ verbū dei spūalit̄ audiēs fidē con
cipe. et bonī op̄is custodia nel mi sionel
mi ppior corde parē et quasi ulcere cu
dūerit assūe uentis eē btōs. Et ex side
dei genitrīx. et unde quidē beā. q̄ tibi
tēr mundi mīstm̄ fm̄ tpalis. H unde
multo beator. qua cuiusdē se mp̄ amādi
cristos manebat etna. Quā sententiā
sapientes indeq̄ tenuit. qui verbū
dei nō audire nec custodire volebant
sed negare et blasphemare querebant

Dñica tertia sermo bti Isidori epi de —

Stabat moyses in monte moyse f. 94 v. a
non armis sed prīb; pugnāte
Extabat extensis ad celestia
mibus. denoto oranis affectu. no
de terra sed de celo auxiliū postulabat
Pugnat cū hostibus absens. cū certans si
bello detenetur. aut que loci dūsitas
ab inimicis tabularent. oronis effectus bel
latore pōte hostibus exhibet. Fit moy
se orante pugna ocultā: sed manifesta
victoria latenter dimicat. ut eā deter deūcat.
solus erat. ut multi saluet. Extabat
moyses in monte iam ppinq̄ celo. nā
victor syderibus. et q̄uis cū sublimitas
montis extulerat. tanto oīo deo pri⁹
exhibebat. fit moyse orante victoria. ces
sante mestitia. potentior hostis efficit
isti corpe fatigato. desinit isr̄ vincē.
moyse desistente in pce. ut dū dūsa
ppls exhibent. oīonis nobis potentia
monstraret. Denīq̄ tam dū isr̄a
dūsitas salut. quā dū nupsit deo de
fuit. Pseuante pce. pseuerante victoria
roborat̄. Iam gerit pugna cū hoste.
iam amalech ptibus debellat. Nomē
dat hebreozū. pluīs deo. que hostilē
mutatis ptibus in deū. ad bellū. Oratio in
ultionē mutat. durgit. cruq̄ sceleratam
meritū punctibat. nec dū moysi ora
tiōi victoria effectus minus valet. tm̄ma
virtus in ppli dei potentior est. non ia
celeste sed humanū crimē ab orīb; punit.
Quos cū inimicos non orando pugnant.
Quos nō hostē orando debellat. Oratio
nubes dimouit. Oratio mare diuisit. Oratio
flumē. fere ebetestatur. cadit hostes.
mutat bella. Quanto cū pmior frequē
tior q̄ fuit celebratio. tanto celerior
nouet numeo victoria. Licet colloqui cū
deo orando. licet cū eo fabulari cū celis.
licet ptibus uertere. q̄d optas. Et ignis
voce eius audire nō possis. tū ei q̄d de
sideres accipis: colloqui tecū. si no
verbis tuis beneficiis dignat. Et fm
e mō tū leuaret moyses manus pua
lebat isr̄. Vbi aut submisserat manus
malefacebat amalech. Bellū xp̄ianus
inducit. hoc exemplo monstrat. et bellū
effectus oīonis instrumēta aptat. Dicit

gressus cū et cōtr̄ hostes et p̄ alios pugnabat. ordo
do erubat quāq; vero et p̄ seipo et cōtra
diabolum pugnat.

cū moyses ⁊ manū ⁊ cessante manu
dicit ep̄la nos quō gentes fugiunt
quō fugiat. Dicit iugū. Vnde a
manū ⁊ cessat. Que nos tenuerunt oratiōe
sicq; ⁊ cū plano hostis e. ⁊ pro se
ipo ⁊ nō pro alio pugnat. Licet ⁊ sic
potit excusari qui hostē fugere nolunt
dū orando cessant. Et cū m moyse
corpus defatigabat: non volumus
aliqū cessabat. Si ergo fragilitatis
causa m moyse excusari non potuit:
quēadmodū voluntas in nobis potit
excusari: Vnde apparet hunc hostē
illū dare qui cessat. ⁊ ea sese subire
qui non orat: qd totū e odisse fra-
diligē alicui. ⁊ sibi ipi hostē existe.
Dū cōtr̄ hostē nolunt ingredi exorare
Hostis enī dū oras pellitur. Dū cessas
erigitur. Immitia nobis ab hoc nos q̄
illata impatice qd non licet ferimus.
⁊ maiore cōtumeliam in illū q̄ irrogat
reportamus. Tu cōtumeliam tuā a te
illatam. quomō tempū potis iudicare.
qui ab alio illatā nō potes sustinere:
Aut tu in te vltionē tu mandabis.
cū totā te ipm hostem erigis dū eum
in te non orando admittis. Quo magis
insurrectis hostis: ceteri ipe contra se
tela ministrat. qui hostē prī instructa
non fugavit. Quare omnes instructa
hostis semetip̄ debellet. non resumat
dū parcimus. non erigat dū aliqū
cessamus. Oportet ergo semp orare
non deficere. Dū oportet dicit mutare
inducere. Necessitas aut mitis in ag-
git: ut qd nitet et etiā si nobis ptire
non possis. Denuo iugum diuinū
libendi. vestendi. victus a nativi
illata pterunt nō pt: sine quibus ipei
vitā ista nō potit. Aut pretermitte
ista ⁊ hinc: sine quibus hinc nō po
tes si pretermittis. Sed si pretermitti
ista nō possūt. sine quibus vita ista
non potest celebrari: quēadmodum

xpiano

tutus ab hoste potit ee. qui qd oportet
semp orare cōtempsit. Petite ipe dns
⁊ dabit vobis. optat dare qui prīpit
petere. Beneficia ingerit: qui possidi
horta nocte exprimit. Cupit largiri
qui a se postulare desiderat. Ille sudet
qui petit: ille hortat qui donat. Oc-
casionē ille dandi exquirit qui benefi-
cia tribuere consuevit. Petite inqt qd
voltis ⁊ fiet vobis. postulate q̄ desideret
⁊ copleam. Talem me sentiatis in
dando: qualem vult in promittendo
conspiciatis. Magna felicitas homi
si beneficys audent accedere. Habe
fiduciā ypalne ut petas. Pete qd
desideras ut accipias. si tibi te actus
vndiqū non faciant: si fera qd sevam
offerant Deus cū tibi ⁊ petenti fi
ducia tribuit. ⁊ voluntatē dandi se
ipe ostendit. Ceteri cessant beneficia
ubi mala nō cessaverint fra. Tuc cui
tribuet qd optat. si homos actus mos
pbitas mutet. Ipe se amabilē facit:
qui causas quibus obsequat inquirit
Cetum odio dignus e: qui aliud qui
ipetetur exeret. Sed petere se quisq;
vovit. damnet licet. delicti horre
at. petere desistat. plus cū deus
suos penitentia quovet: qui mortem,
merito delet. Quis erit quando dū inqt
in celo semp sino patre penitentia qui agere
semp non agnita nove mortis quibus
nō e opus penitere. Semo ad cū
fletus aliqū necessit. qui nō qd posti
lavit accepit. Nullus ab eo beneficia
dolent optant. qui non impetravit
qd voluit. ipe e cui qui consolatur
flentes. dolentes aiunt. penitentes
informat. Detestare peta si officia
penitentis medis. aut si petere de-
sinat. quare penitentia qui pfectis ipi
mis? Continuate termine e qd odis
fuge. qd dispauceris celle. qd horreat
exere. Amare vltra qui qd odit exeat:
⁊ odisse finaliter qd se amare meruit

Secundum

Deus cum potest exaudiri cum verba aliud sonat. et aliud fides demonstrat. Doleat peccator aliud se esse simulauerat. Lauet lacrimas quod delictis infecit. Curet fletibus quod pretendo peccauit. genuflexibus pungere quod contemptu quesiit. Si penitet corrige si dolet quesce. curet penitendo quod fecit ut possit recipe quod amisit.

Sequitur

Domini qui in cana galilee iohem : ii

Dixit ihesus matri suae mulier quid mihi et tibi nondum venit hora mea. Dicit mater eius ministris quodcumque dixerit vobis facite. Erant autem lapidee hydrie sex positae secundum purificationem iudeorum capientes singulae metretas binas vel ternas. Dicit eis ihesus implete hydrias aqua. Et impleverunt eas usque ad summum. Et dicit eis ihesus modo haurite et ferte architriclino. Et tulerunt. Ut autem gustavit architriclinus aquam vinum factam et non sciebat unde esset ministri autem sciebant qui hauserant aquam vocat sponsum architriclinus et dicit ei omnis homo primum bonum vinum ponit et cum inebriati fuerint tunc id quod deterius est tu autem servasti bonum vinum usque adhuc. Hoc fecit initium signorum ihesus in cana galilee et manifestavit gloriam suam et crediderunt in eum discipuli eius.

Sermo venerabilis bede p

Videmus fratres karissimi signa ac miracula domini ac salvatoris nostri ihesu christi legimus vel audivimus accepimus. nos tamen in his que foris stupemus intendimus. quid quod exemplo ipsi nobis agere. quid in his mysteriis precipue debeat inspicimus. Erat autem prope pascha die festo. videlicet prepinguatepassa se multitudine dns. verbo salutis pater et ope curationis erigebat. Et sicut alius evangelista scribit. loquebatur illis de regno dei. et eos qui curationi dilegebat sanabat. eademque doctrina et saturatione copletur panis, abundans. habundantissime reficit. Et nos ergo fres tum hinc exemplo erigamur. et pinguate pascha die festo nre redemptionis. ad vitam fruamur eternam. dnm toto corde sequamur. et quo actionis ntre mysterium sit diligentissime contemplemur. ut vestigia eius sequi valeamus. Qui enim dicit se in illo manere debet sicut ille ambulauit et ipse ambulare. Quid in nobis impietate nocentis mentis depellendum sit crebris nostri verbi illius admonemur. quod quia frequentius morbi fidelitet spiritalis nos interius hostis infestat. solite pietatis illius munus postulemus emundari. Sed et si ea omnia nos celestis gratia dilectionis nre

gratia

speremus. eius gloria fulgentes. et necessarie nos coniungamus. ut ecclesia virtutem spiritalem donis sanare dignetur. et quatenus ipse sacro se resurrectionis illius mysterium exterius et interius ornati. sacramenta nre salutis puro corpore simul et corde summamus. Dignum et breviter iusta plebanum. libet diligere tuos totum sacre scripture lectionis tueri. et quid quasi in ea mystice indagare valeamus. dicit proinde veritati. Erat ihesus matri suae mulier. quod et tyberiadis primo dicendum et mysticum historiam. quia mare galilee quod multis propter amaritudinem arenositatem regionum bonibus distinguitur. illius tam in locis tyberiadis vocatur. ubi tyberiade civitatem aquis ut aiunt calidis salubre ab eadem re monstrat. Et quoniam inter fluenta iordanis duo de lucifuti pessimi nubibus in longum et quasi extenditur in latum. iustitie aut mare turbida et tumultuosa seculi huius volumina significat. in quibus primi quilibet iniuste delicate quasi pisces. mentes ad supna gaudia non intendunt. Et quia bene ide mare galilee id est rote contemplationis dicitur. quia minus amor habentis seculi quasi in lubrico cordis mutatur. que ad pisces suos desideria erigi non permittit. de quibus psalmista. Ingressum tuum inquit et egressum meum scrutatus es. Sed absente nostro trans mare galilee ihesu multitudo magna sequebatur. que doctrina signationis et refectionis ab eo celestis munera summa precipit. et prius quam dns in carne appareret. solitudini gentis iudee sequebatur credendo. Postquam vero per mortem passionis sue dispensatione fluctus huius corruptibilis adiit calcavit. transiit. magna mox cum multitudo credentium gentium et nationum. spiritualium mysterium salvari ac sanari desiderantium. et ut psalmista deprimamus. Dne ad te

confugi. Doce me fac̃e voluntatem tuã
Miserere mei ds̃ ds̃ spiritus sum. Sana me
dñe q̃m conturbata sũt ossa mea. Et ite-
Deprehendis ab eo fit̃e ꝑtrue altimo
mis̃e confisa. Dñs mih̃ pascit me et mihil
mihi deerit. In loco pascue ibi me collo
cabit. Quod aũt subiens in mõte ihũs
ibi sedebat cũ discipulis suis. ꝑ demetr
ad eũ multitudines descendit. atq; hinc
in superioribus refectat q̃m in inferioribus
paulo ante curauerat. nequiq; frustr̃ fau
tredimus. sed ad sufficiẽdũ mistice. quia
determinauit et transfinauit sua dns̃. merita
ꝓpriet̃ virtutũ distribuit: misurus
quidẽ adhuc metibus ac ꝑmulis spũs sũ
pliciora credes sacramenta. celsioribus aũt
quibusdam et ꝑfectioribus sensib; secretior
sue maiestatis archana reserauit. arto
ra deuote cõfessionis ueniã singulis cre-
et altiora ꝑmioꝝ celestiũ dotes̃ia pro
mittens. Denuq; tuã sagacitatẽ qd̃ fa
cens etiam q̃ tal possidet. quasi inferq
adhuc posito. cõmitis sue largitatis dona
impendit. dicens. Non occides non me
chaberis. non furtũ facies. non falsum
testimoniũ dices. honora patrem tuũ et
matrem. Cum postmodũ mandata q̃cunq; et
nichil ad mõte virtutũ ascende capiti
bus uis̃ ꝑfecte es̃. Vade vende q̃cq; habes
et da pauperibus: et habebis thesaurum celo
et veni sequere me. Cum disertationẽ nos
deramus nõ ꝑ se solit̃ dns̃ in carne do
cens exhibuit: sed ꝑ mil̃ quoq; per ver
bi sui ministros exhibere nõ cessat. Vnde
de eisdem sub hmõi bom ꝑsona serui at
testat. quia dare debeat conseruis trꝑ
tristi necessitatẽ. idq; pro captu audien
tiũ opportune et necessarie verbi dapes
suppere. Odo nõ ꝓmiscue pascha dns̃
turbas docet. sanat et reficit. possimus
ita mistice intelligi. q̃ prisci transitus
dicat. et quoscũq; dns̃ interna mũdicie
suorũ sanctitate recepit. ad salubre
ꝓfect̃ transitũ sanauit. ut carnis fidelis
occupias mentes sublimitate tua sedat
infirmus mundi desidera pij et adhesi
celesti spe et amore exaltent. et si nedũ
aia nec carne ad supna valent ꝓfice
q̃ hoc munus in fructo primitiarũ. q̃s tñ
carnalis quasi altiũ amplecti conspiciat
cõpactione citroꝝ quasi michili desperat
meta ceruicis ullius q̃m videbis impiũ sup
exaltatũ et elevatũ sup cedros libani
transiuit tꝑalia cõtemplando: et quasi
nõ ee videbat q̃e cito tolleret̃ pudebat
Odo sublimasse ihesus oculos et uidẽs
ad se multitudines subisse phibet. Dnus
pectus̃ medicũ e. q̃ fidelit̃ fructũ ad se
uenire ꝓuentibus. spũs nãq; celestis oc
ne cognouit: et ne quando errare possit
lucẽ sue spũs q̃ue curr̃entibus solitus e.
Dans qd̃ oculi ihũ. Dona spũs eius mys
tice designet. testat in apocalipsi ihes̃
qui septẽ habet cornua
septẽ et oculos septẽ. q̃ sunt septẽ spũs
dei missi in oẽm terrã. Odo tempore philippi
ppi dns̃ videt̃ [illegible] uenienti panes
ut manducet hũ. q̃ndo neq; dispẽ
satione fecit. nõ ut ipe qui nõ nouerat
discat. sed ut philippus tuã discretionem
sue fidei q̃m magno studio ipe nesciebat
temptatus agnoscat. et mysticulo facto
tangit. Hicq; cũ dubitare debuerat
prudẽ recte creatore q̃m edocuit pudẽ
de terra. et suo beatificat ore hominis.
panes ordeaceos de hordeo panes suffice tibi
mulibus nõ ꝑuulis ut vnusquisq; suf
ficienter accipiẽs cetera saturatus abiret
Quinq; cũ panes quibus multitudes
populi saturant. quinq; sũt libri noui
testi. quibus spiritali intellectũ patefactis et
habitudinũ ordine uarii sensus multiplicatis
meditorũ fidelium cotidie cordia reficit
Quam sũt ordinati fuisse referũt. Ter
minus austeriora legis edicta. et tegu
menta liter grossiora. q̃ meliores spiritalis
sensus quasi medullã celabãt. Duo
aũt pisces quos addit psalmistes
nõ inuenimus. et ꝑplures scripturarũ

ꝓnoꝛū vnū tamcudo ulteriꝰ colloquendo
ſmis auditoꝛibus futuꝝ xpi & ecc̃e ſacra
mēta narrabāt · & bene ꝓgnatalia nam
tia figurabāt illius cui ꝓuoces : ny quo
ꝓpl̃s fidelium ſine aquis baptiſmi hꝫere
milla terenus poſſet · Puer quippe qm pa
nes quīq; & duos piſces habuit · nec
tis eos cū turbis diſtribuit
ſed duo diſtribuendos obtulit · populꝰ
& uideꝛūt limili ſenſu puerilis · qm ſcp
tuāgiū dñi clauſa ſecū tenuit · Quem
Dus ny tamc̃ apparēs accepit · & quid
mtus hꝛeāt utilitatis dulcedinis oſtē
dit · qm̃ multiplici ſpe ipm · que pauci
& deſpām uidebant exhibere uel pateſce
ret · Et licet per apl̃os ſuos apl̃oꝝ q; ſuc
ceſſoꝛes turbis nationibus miſtrauit
porrexit · Unde bñ alij ſcriꝑſit claꝛiꝰ te
ſtāt piſces & piſces duos diſcipl̃is · diſcipl̃
aūt miſtrauerūt turbis · Et cū miſ
terit humane ſalutis munꝰ accepiſſet
ſuarrexit ꝙ dñs · ab eis qm audieꝛūt
ny nos cōfirmatꝰ ē · Quinq; ſiquidem
panes & duos piſces fregit · & diſtribuit
diſcipl̃is ſuis · qm̃ aperuit illis ſenſū ut
intelligēt oīa que ſcripta eēnt i lege
moyſi & pl̃is & pſalmis de ipo · Diſcipli
apoſuerūt turbis qm̃ ꝓfm ꝓdicauerūt
ubiq; dñs cooꝑante & ſermonē cōfir
mante ſequētibus ſignis · ſecit i quo
diſcubēs turba reficit̃ · conſpicit tur
balis intelligit̃ · qua tuitione ac pauere
debeāt oēs hō · qm ſpūalibus alimētis
ſatiari deſiderat · Omnis enī caro fenū
& omnis gla eius quaſi flos feni · Diſ
tillabat ergo ſup̃ fenū · ut flozē fenū
cōterat · ds̃ · caſtiget corpus meū · & ſe
mtuti ſubiciat · uoluptates carnis ed
met · luxuriē fluxū reſtringit · quiſq;
panis ſum caput ſuauitate refici · q ſis
ſupue grē dapibus renouari amat ·
ne mtima ſeruitutis deficiat taceat
Quinq; multa ſuis qui manducauerūt
ꝓfectū eoꝝ qui uerbo [illegible]
inſumat · Uinoꝝ quippe nouū ſoleāt

ſeptim̃ ꝓfectus quinq; figuꝝ · quos ſecuꝝ
mollicies ulla corrūpit · quales cupit
ēe eos quibus dicat apl̃s · Vigilate ſtate
in fide · Viriliter agite & cōfortamini · Ihſ
leuamus aūt nūs ulterq; quē nulla mū
cupiscēcia ſuperexit plenitudine ueritꝰ
de quibus agit̃ indicare cōſueuit · Qui
narro nō mō quinq; notiſſimi corpis mi
ſensus cōprimit̃ · Visus ſcilicet auditꝰ
olfact̃ guſtus & tactus · In quibus ſigl̃is
quinq; uiriliter agē & confortat̃ ſatisfit
ſobrie & iuſte & pie uiuendo · ut celeſtē
ſapie mēcum dulcedinem capiant · Ihs
minimū quinq; panibus ſuoꝝ quos dns
mỹſtice dapibus ſacauit figuratur ·
Nec ꝓtendat q repetuꝝ multitudinē
ipis egit · Egit quippe ipis · ut nos ſp
agē doceat · & ꝓpe q̃ſtū de mis ꝓfectibus
ſtruat̃ · & de mīa ſpūali refectione gau
deat itimaret · Ultra tenū uolle ſtare
ſermū quātū mē cōfundeat ſaluti · Ma
rcus claꝛitatis dedisse cū ꝓfectū
diſcipl̃is tacendi ſup omnem uirtutē
mūti · cōq; uota ſcripta iudicauſſe ny
celig & ſtatū mſert · Ihs ꝓpā horā ceu
tauit ny ſpūs ſcō & dixit · Confitebor t
pr̃ dne celi & terre · q abſcondiſti hec
a ſapientibus & prudentibus · & reuelaſti
ea paruulis · Claꝛet ergo q ſalutē nr̃e
fidelium cōſtruat̃ : qui p̃ſens ſeculū
agendo colludat · q ea que ſapientibus
abſcondit · humilibus ſpūs ſecreti reuelauit
Qui aūt ſatietatis multitudine miſit diſ
cipl̃os ſuos colligē que ſuperauerant fragꝝ
mentoꝝ ne pereāt · hoc ꝓfecto ſignat · qm̃
plerūq; ſūt auctoꝝ ſacramꝫ dñicoꝝ eloquioꝝ
q uulgi ſenſus nō capit ; nonnulla que
& ſe quidem mīng docti aſſequi nequit ·
ſed a doctoꝛibus expoſita meminiſſe
queunt · Licet ergo neceſſe ē ut qm̃ ualet
diligētius ſcrutando colligat · ne id eis
dēnē minoꝝ ſuo uel dō uel ꝓximo
faciat̃ pereūre · nec al̃ uerbi illoꝝ
deſidia pereunt · plebibus q; tollant̃ qm

hec duo donante neptanudo colligere
norūt. Collegerūt ergo ngst & plene
rūt duodecim cophinos fragmentor
qua duodenario nūo solet ꝑfectus
unusliber sūma figurari. vē ꝙ duo
decim cophinos fragmentorū plenos
ois doctorū spūalium chorꝰ cōpunt
ipm obscura sc̄ptūarū q̄ per se turbe
negunt & meditando colligē & medi
tati & mandati lris suis ꝓficer & tur
bazū vsui conservare nūbent. hoc ipi
fratē apli & eūgte nō pauci legis et
ꝓphaz dēi mystica sūs neptanone
addita userendo opusculis. hoc scīas
eoz eccē totū orbē nūr. etiam utrosq;
nōnulli utriusq; testamēti libros
diligentare explanatōne disertiōe
qui ignis floribus despecti celestis tunc
ire fuit pane fecūdi. sicam seruilia
cophinus solet opa fieri. Unde de ꝓphā
qui in luto ac laterib⁹ sermebat
in egypto dicit psalmista. Manus eius
in cophino seruierūt. illi ergo flores
ti vidissēt qd̄ fecerūt supūs dicebat
Cuma fuit & ne ꝓphā qui scripturis &
in mundū. hoc quidam dicebat dum
ꝓphām magnū. magnie salutē ꝑcipe
nium mundo futūm. sicam & spē ꝓphām
se dignat nr̄i. ubi aut. Quia
nō cūpit ꝓphām ꝑre extra ihrlm
Sed uerbū plena fide ꝑficiebant
quia fuit ita dūs dicē nesciebat
Ergo illi videntes signū qd̄ fecerat
ihesus dixerūt. qz hic & ne ꝓphā
qui scripturis & in mundū. nos certe
cognitōne scientie & fidei didicimus
mundū quē fecit ihūs. & signa quibus
illū replenit dicimus. qz hic & de
medio eoz dei & hoīm qui implet
mundū diuinitate. & mundus ꝑ spūm
fecit & qz in ꝓria uenit ipsumq; sui
nū ignorauit qd̄ fecerat. ac uicissim
mundi. quē fecerūt qui eū sui fide
libus per ꝓphāt diuinitus & in

mundo omnibus diebus. usq; ad cōsu
mationē seculi. qui in consummatione
seculi & humanitate scripturis & in mundi
ut reddat singulis secdm opa eoz
impios quidem & ꝓfanos eternum
ignē ꝑpetuū: iustos aut misericor
dens ut suum eternam: fruentes
& regnū tui pris in sanctis spūs sc̄i
deus ꝑ oīa seculā seculorum. Amen

Sancti dñi Jacobi de Marchia ordinis fratrum minorum

Magnū hereme sacrissimi mer
cimonij magnū in eo collatū e
diuitias domi. sapagnū ingēs
ihēme & meritū. qui in ipse
ret. ipe misit. unde sufficiat. ipe edidit. nam
ꝓphā costituit. ipe mundi exordio ꝓcreat
ducit eius meritū. & ab eo merces qē
cetur offica. dona. munera. met tu
dinem. muse tribuit. Ad motū diuer
& necessitū ꝓmotionis negotiū aperit
sapiēs mgr. duo ꝓtulit ihēmia ꝓphē
te ꝓphām costituo. aut mittā ꝓmū ad
istum ꝓpter cornificā ꝓmitto. olim
erat multis olim ꝓbatis ac notus es
olim cōscriptus ac dignus. olim ꝓphā
ꝓcentibus institutis. Te in nptū. te
ydoneū ꝑfectū ipa monstrarunt. Tibi
ꝓphandi ꝑsignū & fiducia ꝑdicandi at
tribui. & te ꝓphē offica et mee disso
nus uitia ꝑferri ad illos instituo. Te
tū nemo deterreat. nemo tibi for
midinē vanam timuerit. Inter me &
ipos tu eris medius. qm missa & fe
rias. ꝓpria ostendis. mandata edocēs
facere potis. rectie q̄ loquor. ne filedo
possis affici ꝓprie. qm ꝑdicando potis
conseqnī salutē. Quod & mgr dicit
Dñe qm minori ne tam onerosū ꝓnūcij
imperas. Cui ad certificandū cetere ꝑ
nullū duriꝰ. tur ꝓphandi gratiam
optimū recipis. Ego cū nec ad cetera
dum ydoneus. qui cetere puer ser
uone impedior. officio teri cor. No
li mgr dicit dñe. [illegible] minor ego sum
hoc cū ꝓ te ficri volui. hoc per te

implen̄ p̄cpi. ut mmor̄ senes. & me
loq̄nt̄ clop̄netes obmurm̄es. De mag̃
dignū me'trū. non etas cōstituit: te
y doneū sāctis nō qualitas sermois
ostendit. Apud me cū nō etas nu
mor̄ impedit̄. aut senor̄ collaudat̄:
sed actus & vita & mor̄ dignitas cō
probat̄. Jy te q̄d' amo in alio nō meo?
clop̄netes plūmos video: sed p̄ dos
meū me nō possit. Senes mīos ano:
sed deprecēs oēs aspnor. Quare tend
gentes & ad p̄dos mittam̄? ut corrig̃
p̄ntm. digressi redeāt? cōtēp̄tōr̄ ce
obmduerūt. q̄ aliud potis velle
q̄ volo? q̄ p̄cea dilēs ce. dū efficis
q̄d' opto. Accedit ihēmias ad plūmissa
dū constant edictes loq̄nt ad plebē
ut p̄dicē omēs: dei verba isinuāt
Hec mihi dicit dūs. Q̄ inuenerūt
in me p̄res vīt delictū. q̄ recessērūt
a me? & sūt dolor. dūs cū contēp̄tibꝫ
fabulat. Vbi est cū inter p̄os et sendi
tū celebrāt? Vbi est offensionis auctorem
detegi? Vbi est delicti cām? & cōtēp̄tus ma
teriam denudari. Cur me mihi cōtēp̄m
tis? Cur me sacrilegū inde deseritis?
Dicebis hūmi cōmuna inutili. si p̄ea
deneganm̄? si dos in aliquo deseendo
offendi? narrate. Si nō cūctis p̄stet q̄
optastis. nec hūmi vobis aut fabrica rū
strali. aut bufera deneganm̄? quare
dos in p̄speris lesi? Quare mmeribꝫ
offendi? quare beneficijs deseruēs
exhibm̄? dos demū cur bona mala
rependitis? cur bufere contumeliā
irrogastis? Sunt mihi ut seruatis no
cendim̄? ut reuerentiā hūdietādi?
Quito cū melius sponte q̄m coacti ser
uatis? melius illesos benignitas cur
gat. q̄m lesos censura cōuertat? Sic plig
dos scribā reuocatis? q̄ pene deseruerūt
p̄ter vos egregios p̄sidiones delem? ?
mmor̄ vos extingui? ny tamen dos rep
missionis mdmei. Deos suos gentes
mignū deseruerūt mihi mutauit. mihi
ny alienos cultus transtulīt. Q̄d' colē
natio quesq̄ instituit? hoc formidat
hoc tremit. hoc instanter defendit?
hoc seruēat? ac suspicit. Q̄ seneruit co
lere q̄d' colūt? me mutato ritu errasse
dicit? Dū q̄d' coluerūt desert. Ille sum
defendit errore? & tu tuū ignoscis ritū
non sindicās veritatē? Ille p̄seuerat
in falso? & tu nō p̄seueras in vero?
Ille figmentū nouat? & colit? tu deū
uersum ac despicas? Ille sua castra
defendit? tu tuū impatorē offendis
dū deseris. Q̄ncp̄s figmenti mihi
p̄stat & colit? deus cūcta largit? &
agricano p̄d' declinat? Si tibi ignoscē
lita exp̄sse quispiam dicet. ego sp̄ q̄d'
tolim tolo. q̄d' defendi defendo. q̄d' be
neuare mīstrim mihi destino: cur deser
ris tu. cur exemplū nō sequeris mea.
ut tua retinē tendas. ut meminer
conspicis retrie. Aut cur quē colebas
dūm deseris. cū me fugientē mihi dese
rūsse conspicis? aut quare nō potis
meo p̄uocari exemplo: cū tuo ego de
buerī p̄uocari. Quā defensionem
potis salutis obtendē. Quā sindicā
tionē potis meminē: qui nec alienū
opprimis nec tua defendis. nec reos
redargnis. nec te nocētē ostendis.
Reuertē queso. reuertē ad dēm. Reuer
tē mihi ad dēm. quia p̄ter illū meminē
non potis alīm. Et reuertē ad dēm quē
indigne offenderas: reuertē ad eum
quē turpiter deserebas. Reuertere
ad eū qui idcirco cūcta p̄ponit ut p̄spi
ciat qui idcirco obmurgat ut saluet: qui
idcirco nū p̄sternit ne cōdēpnet. Quid
do quod meminerūt ny me p̄res vīt de
lictū. q̄ recessērūt a me. Et reuertere
mūda p̄cepta dei. & detestanda con
tumacia p̄hi. Dicite mihi dūs quid
pertimueri. q̄ne delinqueri: cur nos
contemnar ac deserar: cur post vīt
fieta tulia non agnoscar. nec post
mūa dona a vob' humilis attendar

Aut mea culpam edite: aut ceptis
penas exsolute. aut me vobis in aliquo
defuisse monstrate. aut hoc michi pa-
rmisse ostendite. Quid agis hoc qd impe-
ne? Quid rude potis. quid mansuete:
quotus a deo qui sue offense a tuis
exposcat. qui tui ceptus voces exqui-
rit. qui te sua bufica diuisse turbi
recognoscat. Quia de ipo non habes qd
queratis: de te ut uidua qd quereris
confite ipse. Confite qd' nego est: et
Dnm in suo pfecto non cessasse. et reduc
me ut sacrilege cepisse. Confessio eni
tumus. Remi e ceptoris. Cito flecti
ut ignoscat. qui ad hoc impetrit ut
defendat. Quo te dus ceperunt sine
deas: et si ceperis ut abibas. Quo
te despicit reuertere. qm aliqn hoc
rmit desertor. Quos no aspernabit
reditu: qm ut redeas demonstrat
affers. Reuertimini ad me: et ego
reuertar ad vos. Et ubi. Volo mortem
pctoris tui ait. desidat. Cupit
ignoscere. desiderat misereri. Desertores
puniunt pres. Dic ut hortatur. uelho q
deserunt reuitat. Desertores desertos
subuat: ceptricem ceptus reuocet
offensus aras se ingerat ut ignoscat
Quare desertor redeat. ceptor seruat
fidem fidelis exhibeat. ut desertori
indulgentia. et ceptori clemcy. et fide-
li glam celestis tribuat imperator

Dnica in passione dm secdm
Matth. Dicebat ihus turbis iudeorum et
principibus sacerdotu. Quis ex vobis
arguet me de pcto. Ipse Ps
Requirere in omeliis bti gregorii de xviij

Dnica in palmis cmo bti maximi ep
Psalm Diffusum ps dne deus
primi qm lectus e scire desumsimi.
Diligentior primo debem intendere
quid in sipsepane celebretur.
ut cognita eius origine. intelligentia
prime facilius consequam. et manifestato
capite. possit rectius membra distribui
instribit cum ita. In hac sepe susceptione

matutina psalmus ipe dauid. Rursi sollem
suscepto matutina solis ortu semper
auteuem. et primis orbem radiis
clarus splendor illuminet. matutinum
nostri tenebre tum ponit: ac sepe solis
ta sensim caligine ceritate rebus redit
fuces quedam ac lumine infundit. et
tu ueluti sub dna maiestate tenebri-
mundus in confusione iacuerit. mitte
mitte matutino dmersa specu benignitate
dissipa. hoc e tu omia tota fiunt.
oculi omis requnt. Hoc cum quadamus
aufert celos mundo. amora restituit. et
atq ita dm matutina suscepcione pfruim.
ut gloriosius postmodu solis splendore
pociam. Sed qm sicut dicat aplus.
lex spiritalis est. et spiritalibus spiritalia com
panda sunt. solet hic iustitie arbitrat
desiguari. hoc e xpm dnm rqui nob
ignoz. tenebris et pctoz tenitate submersis
celestis doctrine sue lumine infudit. et
quos no habebamus oculos cordis insp
rmit. et uelut radios quosdam aplos
suos misit. qui nos de nocte terrima
delinquentie liberet. et paulatim resalutet
in nobis tenebris pctoz. matutinum
susceptione confitescent. ut pfecti finaliq
possimus coleare solis ardore. hoc est
primum nos preceptis simplicioribus ex
duet. quo ceptiores efficiant celestium
secretoz. Hinc utiq solis instrae ma
tutinus pctoz caligo toti primit. sicut
ipe pphta ait ex psona xpi. In matutino
meditabo omes pcatores terre. hoc e
oriente in nobis sole instrae. qm habi
tantibu dm simus. omne cognitio impie
subtrit. Totus aut hic psalmus
Digestus e ex psona dm salvatoris.
quippe cui plena de eo in nouo sit potes
testamento. Dicit utiq. Deus deus
meus respice in me. et uelis. Quoniam
septi hoc agit causa. aut ut ingrue
quodamo dicat. Deus. Deus meus
qui es deus meus. cur me delinquentem:
michil cum michi constans sum. Sed in

ꝑphm̃ erat nesciebat petr̃ꝰ & nec erat dolus in ore eius. Ipse aut dicit ut manifestaret ꝓpter nos se ee delicti. quorũ pena portabat. ac videntes discessum & nos pro ipo ꝙ & iusto mori. et pro petore ille mozet. Ideoq; hac hoc in passione dñs ait: sitio & deus reꝑimꝰ. Heli heli lamazabathani. hoc est deꝰ meus deus meus quare me dereliquisti. Hac nullũ uoce dñs est. ut qd' ꝑphm̃ amittauerat nr̃ exemꝑ appareret. Et quo sequentia pene manifestiora sunt. illa inspiciamus ysaiã. ꝙ aut ego aut sit vermis & non homo. Cur vermis dñs treatur vermiculo servo liũt corpm̃ possimus hoc quide similitudinis ꝓprius assignare. que sanctꝰ sanctꝰ & magna. sicut scꝑ moyses ait deꝰ noꝰ ser irrationabile ꝑfitet. Dauid ꝓphta se sepe cõmemozat. Sed magis illud nr̃e pietati puto. qm̃ vermis nulla ex ea sentit ad mutione alicui corpis. sed de sola & pura terra ꝓparat. Ideo illa appatum dñi. qm̃ & ipe saluator de sola & pura maria gr̃ãtus. Legimus eciam in libris moysi de mala vermiculos peccatos. Digna plane & iusta cõparo. Sicunde de mala vermiculus gignit & dñs ipe de virgine ꝓcreat. Cum pcipiat maram. munda dicerem. qm̃ est subtilis. splendida suauis & sincera. que celitus veniens cunctis ecclãr populis tribuit. Inclaozet melle deflueret. Quis q; edere mandducare neglexit. Sitiam in semetipo hre no potuit. sicut ipe dñs ait. Si quis sitit mandducet ad me. mandducauerat meam carnem. & libauerat meum sanguinem. no habebat vitam in semetipo. sed potius ipe nr̃i in mundum conuertet. sicut apls dicit. Qui mandducat & bibit indigne. Qd' filius ysrl' subtiliter apphauit & mystici testimonio. Asina cum illius cornutum. Asina cum illis cornutum dimissa ꝓcepta tractatibus seruiens esse sunt. Deest cornuatie ultores &

mdices. Ad hec similitudo ꝓpm̃ indicat dñm. qui qui suauis. tibi & dulcem potis. hanc ne negleret. mdicet ꝓcaret sicut ape aut ꝙcq; erat ꝓmdicat quecq; sed ome mdicat. dedit filio. Qd aut erat. dum serit sibi nestimenta mea. & sup nestem meã miserũt sortem. hoc fecit in eleazaꝝ reꝑimꝰ. ꝙ multites ysrl qui crucifixerũt saluatorẽ. in quatuor ptes eius sibi dimserũt vestimenta. vestimenti nõ eius qd' assumpti non erat. sed erat de superiore contexti. sorte ꝓcpe runt. Que ergo isti vestimenta sint videamꝰ: qui multites qd' ne ecclã sctã vestimenti. Vestimenta ee puto ysaias. nec septuaginta celestiũ lr̃arum: quibus ꝓphe unat ecclãr. & dum ꝓmissa mutantes ad nersarii saluatorꝭ. hoc & puersi hebrei. qui ex tribe usq; tãꝑ multites manus impias miserũt. hoc ꝓpio sua sibi dimsit voluntate. & vinꝰ corpis vestimenta ꝑ mania membra distribuit atq; spoliates dimꝰ sua falsa dogmata vestierunt. Vestimenti aut eius qd' no erat. ysatis. sapientia dñi ecclesiam possimus applare: qua erat de superiori contexti. Nostrũ erat sapiã hoc & humana consumꝭ. Assumꝭ ergo tibi libros dauid ad studia ysatice. tradidit philosophis. ex dñi. ut sapiã illis que non erat acquirẽ. Dei & sapiã mea assumta est nõ quesita. Non ego didici a magro sicut ipi mihi dixit. Si nouisti hec tradã nouit tu non didicisti: & ipe dicit mea doctrina no est de hoc mundo sed eius qui misit me. hoc est qd' aut de superiori contexti. Quo nesti mentis. nec quibus omnibus vestimentis ecclã catholica semper amicta & sicut apls ait. Assistit regina a dextris tuis in deaurato.

Judice palmario. Sedm matheum.

Judge palmario
Sm Matheum

131

Actl'. Cum approp̃inquasset ihs
hierosolimis & dem̃sit bethphagé
ad montē olyneti tūc ih̃s misit
duos discipulos dicēs eis. Ite in cas-
tellū q̄d' contra nos ē & statim inuenietis
azinam alligatā & pullū cū ea. Solue-
te & adducite mihi. Et ꝛ̄

Omel' venerabilis bede :-
Creator dei & hom̃o ih̃o xp̃s ihs
qui pro salute hūani generis
passurus de celo descendit
ad terras. approp̃inquante hore passio-
nis approp̃inquare voluit loco passio-
nis. ut eā per hoc clarescēt qe non
subitus sed sponte patet̃ur. Asinum
fieri & a turbis rex appellari. & lau-
dari voluit. ut eā erudite quisq; cog-
nosceret ipm̃ ee xp̃m quē sic olim̃ bēnig-
ne p̃phēta olim̃ p̃missa sign̄ificauerat. Ad
quēq; dies paschę bestie uoluit sicut
ex euāg̃o iobis dictum̃ est. ut eruta per
hoc omnēs se ee agnū īmaculatū qui
pec̄ta tollet mūdi. Agnus quippe pas-
chalis tunc̄ īmolatione populus isrl' ē ab
egyptia seruitute liberat⁹. an quēq; dies
paschę die ꝛ̄ quarta decima luna domi-
nica fuerit & ipa die paschę die ꝛ̄ quarta decima
luna ad nr̄am missus ē īmolari. Sig-
nificatis est qm̃ nos suo sanguine redep-
turus an quēq; dies paschę die ꝛ̄ hodier-
no die magno predecessū sequēcium
ppl̃oꝝ gaudio ac laudatione deduc-
tus uenit in templū dei : & cat̄ tot̄
die docēs in eo. Quinta decim̃ pasche
die ubi uetꝰ paschę sacrificia caterq;
observantia soluunt. ac nouū decretos
observanda discipulis sacramenta
contradidit. Egressus in monte oly-
neti tentus est a iudeis & mane cru-
cifixus. Ipa nos die a demonum
dnatione redemit. qm̃ antiquus ille
hebreoꝝ populus ꝙ īmolatione agni. egy-
ptie seruitutis abscessit. Ergo dns
instituit agnū paschalis. an quēq; dies ꝑ
patr̄ia utiq; loca passionis adyt. ut

139

scemmaret esse illū de quo p̃dixer
ysaias. Sicut ouis ad occisionem
ducet. & quasi agnus coram tondente
se obmutescet & nō aperiet os suū. Et
paulo supius. Ipe aut̄ suscitatus e
mortuis mitratus nr̄is & imore eius
sanctis suis. Ad ei⁹ igit̄ corda p̃
cipiē. ex tenebris que prorsus gessit.
et̄ p̃cepti ei⁹ ut̄ est credē mituerunt
& multū misere vite auctore potius
morti dare ꝙ p̃ eū ipi saluatori suo
debuit. Erumpnosa itaq; p̃fidoꝝ tracta-
te dēstimata. eoꝝ malis exemplis q
fideliter dn̄o laudāne sequam̃. & iter
eius mystica mystice ut decet ute-
p̃tatione scrutem̃. Asinus & pullus
quibus sedes hierosolimā dns sicut
utriusq; ppl̃i iudei videlicet & gētilis
simplicia tordi designat. quibus ipe
p̃sidens quaq; si noxia libertate suo
frenas impio. ad visionē supne pacis
p̃ducit. Hierosolima etenī visio pacis
int̄pretat̄. Et bene cū ad montem
olyneti uenisset dns : discipulos qui
hoc munia adducēt misit. qꝛ non
nr̄is id ei⁹ meritis. sed sola p̃ueni
ppl̃i largitate p̃cepimus. iohānē attes-
tante qui ait. Et in hoc ē caritas
non quasi nos dilexim̃ deū. sed quo-
niam ipe dilexit nos & misit filiū suū
celsitudinē diuine dilectionis qui nos
misericorditer illustraret. ac saluare
dignatus est̄ q̄mmat. non solū & cole
natū lucis mistri ē & luborū doloꝝq;
solamē. uerū etiā quib⁹ cruciatis quibus
ministret solet extollē lugentibus. Vn̄
& apl̃s de caritate loquens. adhuc ait
excellentiorē uiam vobis demonstro
Ad montē ergo olyneti uenies dns
asinū sibi quibus hierosolimā petere
precipit exhiberi : figurate significans
hoc q̄d alibi dicit apte & una sic de
dilexit mundū. ut filiū suū unigenitū
daret. ut oīs qui credit in eū non

pereat sed habeat vitam eternam. Quos
ad exhibenda sibi munera misit discipulos. ut significaret ad utrumq; plebis
circumcisionis scilicet et gentis predatores
esse destruendos. Vel certe duos misit.
utrosq; predicatores, simul doctrina et
operatione proximos se monet. ne vel errores
verba indocti neutris misceant. nec le
quevis deuiasset puerse timedo nequiret
Jmunctis unquit asina alligata. et
pullus cum ea. solute et adducte michi.
pullus quoq; alligatus fuisse alij euangeliste
testantur. Vterq; enim plebis fuit populi
erat evangelicus. et solutione diu opus
habebat. Iste legem qua detrahat malevolendo illi nisi accipiendo patienter
Unde hic dicit apls. quia non est distinctio
Judei cum prius fuerit. et egerit gloriam
deo iustificate gratis. p. gratiam ipius et
pulchre alij tres euangeliste qui gentibus
scripserunt. pullum solummodo dicunt
alligatum memorant. Matheus autem eiusdem
qui exhortatus et hebreo sermone scripsit
euangelium erat asine fuisse mentionem
Unde ratio dispensatione ut quoq; salutem scribendo quesierit. hos saluandos
a deo mystice docent et figuratos
Licet si quis vobis aliquid dixerit:
dicite quia dns ihs opus habet. et ad
festum dimittet eos. Et docte ibus
preparat. ut si quid eis obstrepent addi
scant. Si quis prohibuerit patres ala
quens dyabli solum. et per confessionem
fidei deo adduci. non ut predicando
desistant. sed constanter insistant. quia
dns ad edificandum ecclam talibus opus
habet. Quidnam cum sensus sit presentis
et imanis. no pt cor obsistere salutem
quos nouit deus quia sunt eius
quos ad vitam ordinauit eternam.
Addibet autem hinc fides ipse testimonium
ut apparuit. et dicit quidem in omnibus
que de ipo erant scripta complesse.

Sed invidia scriptos scribas et phas
seos que ipi legebat intelligere nequisse. Dicite filie syon. Ecce rex tuus
venit tibi mansuetus. sedens super
asinam et pullum filium subiugalis. filia
syon ecclia e fidelium primices ad suscipiendum
agnum que e mr omnium. Cuius portio
tue no minima erat in quo iste rex
habes mansuetu. qz no terrena in
mutibus. sed mansuetus celestia regna
dare consuevit dicens. Discite a me
quia mitis sit et humilis corde. et inue
nietis requiem animabus vris. De
quibus psalmista. mansueti inquit
possidebut terram. et delectabuntur
multitudine pacis. Rex ergo mansuetus
mansuetis id humilibus corde terram
pacis tribuit: quos in terra belli et tri
bulationis quadam rex impius id
dyabolus superbie fermento stimulat. sedes
inquit super asinam et pullum filium subiugalis:
quia requiescat in corde humilium et timentium
et tremencium verba eius: sine corpus qui
in synagogis inquit legis turbe nouerunt: sed illorum qui gentili dni libertate
effrenes. eius de synagoge instituta
ad fidei et veritatis sue gremium comissi
Add nostres autem asinam et pullum discipuli
posuerunt super eos. nostrumetsi sua
et dnm desuper sedem fecerunt. Destituentes discipulorum opus fuit institutis. psalmi
teste qui autem sacerdotes tum induxit
mystica. Asinas quos modos meruit
discipuli sui strauit. nostrumetsi et
utri dnm desuper imposuit. cui predicatores
sui quoslibet a salutis hostia sanctos
meruit. hos q; virtutum suarum exempl
ad suscipiendam fidei et dilectionem
sue conditoris imbuit. Asinam eum
modi deus asinam. non modo voluit asse
pullum: quia sine iudeus sine gentilis
nisi secum fuit deus animatus et fis

non potest dñm hñre rectore sed regnat
populus petm̃ in eius mortali corpe ad
obediendū cōpescendus eius. Plu-
rima aūt turba straverūt vestimenta
sua in via. plurimi autē turba ramos de
arboribus designat exercitū qui corpa
sua quasi fidelis tegumenta pro dño
dabāt. quos sequentibus eius exemplo
ne vel modi talem faceret. ne quis fidelis
dubitaret ubi pro dei honore omnia
pone in pace. sibi nō parcere videret
in bello pcussisse martirium. Alii at
cedebant ramos de arboribus et ste-
nebant in via. Ramus arboreus dñi sc̄i
patrū predictū exemplo est quisq;
in eccl̃a rectē credendi sine expandi q;
plic̃. q; apli quid ecclēsia discernit
seu docuit expandit ramos pcō de
arboribus tedit. quibus utr̃ asinū
dñm portantis cōplanet. quia sancta
de scō libris excerpūt. per quas
simplicium cordā mendia
veritatis erigit edificat. Turbe at
que precedebāt et que sequebātur cla-
mabāt dicentes. Osanna filio da-
uid. Una cademq; confessionis et lau-
dis voce dñm qui precedebāt et
qui sequebātur exaltāt. qz una in
omnib; est fides eorū qui ante incarnatōem
dñicam et qui post passionē fuere plenā sal-
uandis sanctis. hinc venit. qz tpore
rone dispensat. Petro attestante
qui ait. Sed qz per unū dñm ihm xp̃m
dnm̃ salvari quēadmodū et illi.
Quod aūt dicunt. osanna filio
dauid. hoc est qd in psalmo legimus
Dñe et salvū fac pplm tuū benedic
tua. hoc qz in magna devotione
laudis in apocalipsi scōrū chorus re-
sonat. Salus deo nr̃o qui sedet sup
throno et agno. Benedictus qui venit
in nōe dñi. in nōe dñi. in nomine
dei pris sui. qd apte alibi iudeis nō
credentibus dicat. Ego veni in nomine
dei pris mei et non recepistis me.
alius veniet in nōe suo illum recipietis
Venit ergo xp̃s in nōe dei patris. qui
in omnib; que gessit et dixit. patrem
glorificare et honorificandū omnib;
predicare curavit. Venit autem xp̃s
in nōe suo. qui est filius omnipotentis
et dyabli comite plenus. Dei ge-
nitus sc̄i dei filius acquisitor adiutor
et exaltat̃ suis. hoc qd dicit deus aut
qd colit. Assumunt aūt turbe versiculū
laudis de psalmo centesimo septi-
mo decimo quē et de dño canebāt nēo
qui dubitet. unde publice decantan
eodem psalmo primitetur. Lapidem
quē reprobaverūt edificantes. hic factus
est in caput anguli. Quia videlicet
xp̃m quē reprobaverūt iudei edifica-
tes sanctā dei ecclēsiā tradidūt. factus
in munimentū hereticis pplis credentes
iudei scilicet et gentiles. Et ideo psal-
mo lapis angularis vocat xp̃us.
hoc et unus qd in eccl̃a precedentes sequē-
tesq; collaudat hoc turbarum. Quod
aūt in eiusdem laudis pcessione sub
ungitur. Osanna in excelsis. salvus fac
in altissimis. pfuisse docet adue-
ntū dñi in carne nō solū hūanū genus
in terris. sed et angelorū in celis et salute
quia descendit ad supna pducens
corpa pcō nr̃a. qui secundum ea
dem erit annunciatus impletur
Venit etenim paulus ait. Instaurare
omnia in xp̃o quem celis et in terris sibi
in ipso. Hinc igit osanna altissimis
in eius laude canitur. cui totius tem-
poris dispensatio pro impetrandā
gloria patrie celestis advenit. Quod
necesse est fieri. ut ad primam
nobis patria tota nostris devotione
tendimus semperq; recordatio. quia
sanctissima et divina ingredientibus
bitā et mansio. ad quam festinantes

felicitas quippe ē per aspera ire ad ppa
tā. qua p̄ munera plura ad supplicia
duci. ffelicius ē contricta carne tpa li
gnea pl̄a meme merere: qā p̄ lasciua
pa tpa eternam lucre gaudia. Ecce
remus quadragesimale duo auriflua
ram plenitā exhibe coplenimus: testis est
omnipotēs conscia mea. quia quato dilige
se cius hijs diebus dñi martirio nue
mus. tanto amplius gaudeā sanctā dñice
resurrectionis tpa exspiat. At si quem
forte adhuc conscia mala xpiane castigatio
accusat: nulli dubiū quin pauidus &
tremens tante solēpnitatis psilectum
aduentū. ffleat tij huc talis de salute dis
fidat. nec aliqua suoz nūositate nec
enormitate sceleris confusus barathrū
desperationis meditat. Iuxta illud salomonis
impius cū p̄uenerit in p̄fundū malorū
contēnit: sed sollicitus p̄cudat. quia
si tpa nec anime festinitatē. qua de mor
tuor nra resurrectione letamur. exhortē
gaudio christos. nec ipsos metus a cōfi
tione affligat. multomagis in tpe districtū
cernimus. qā qualis resurrectio omnib⁹ celeb
tur. cera auditu indicis sui. hoc conscia
munda excusans letificat: illos noxia
eternis ignibus damnat. Admittite g⁹
fres dilectissimi cōtinctē animis aeternū
ab hoc nem quadragesime cū tepitate
spūs certare cepernit: hodieq̄ tuta ne
cepta deserat. p̄missi hoste pstanto mys
teriis donent angelicis. Cum nō hactenus
armatum virtutem nouū indutū: nec hodie
die nitpat. hodie cū turbis illis fidelibus
fidei opa assumat. implorēt pretiosum
eius qui in nouē pīs adnexus budo
ne mundo attulit. Clamat altissimus
proclamas saluari se. sinens patria fla
gitet. sternat nec structa sua. sua ad
mebra sue corpis humiliet in puluere. ut ex
altet ea deus in futuris: memor illius
Psalmici. qz exultabūt ossa humiliata.
Ramos de arboribus cedat & sibi stratū

sua: id est sanctā scripta sedulus ad memo
riam reuocet. quibus structus ne cadat
roboret. lapsos ne dimittat intereat hor
tamē. resurgētes ut mirabilibus exerceat
mysterijs. exercitatos virtutibus p̄mia ce
lestia ut sperent ostendit. huius egressus
nec actionis ne in lapidē offensionis &
petrā scandali offendat p̄uidet. Ac
sic ecclā xpi cū electis fidelibus redemptor
sui vestigia sequatur. passionis ei at
resurrectionis mysteria cuius diuina mi
tis p̄uitate velectur. que cleis ōibus
membris videlicet suis in remedium saluti
fero similē & celestium gaudioz premia dā
dignatus ē ihc xps dns nr. qui uiuit
& regnat tū pre in unitate spūs scī de
per omnia secula seculoz. Amen

In cena dñi sēdm iohēm

Hanc diem festū paschē sanctis
ibus quia venit hora eius. ut
transeat ex hoc mundo ad pre
rem. dilexisset suos qui erant in hoc mundo
in finē dilexit eos. Et relig ⁊

Dnuel venerabilis bede p̄sbi ⁊

Scripturus diuinā iohānis nec
rabile illud dñi mysterium
quo discipulis in paschā p̄sidē
ad passionē nrā pedes lauare
dignatus est. p̄mū ipm nomē paschē
& mystica significatio ipse exponit. ut
nitpes. Ante diē festū paschē sanctis ihs
qui nouit hora eius ut transeat ex hoc
mundo ad patrē. cū dilexisset suos q̄ erant
in hoc mundo in finē dilexit eos. Pascha
quippe transitus nūpatur: nomen
ex eo ductus hūc & transierit in eo dns
per egyptū. percutiēs primogenita egyptiorū
filios. simul liberans: & quos filios israel' tenē
rent illa nocte de egypto seruitutis
ut bearet ad terram promissionis olym
hēditatis & patris. mystice aut significatio
& in eo dns transitus est de hoc mundo
ad patrē. & qui eius exemplo fidelis ab
erratis tpalibus desideriis abstracti vinculo
seruitutis eternis virtutū studijs trā
sire debeat ad promissionē patrie celestis

Quomo autem transierit ihs ex hoc
mundo ad patrem pulchro sermone desig
nat euangelista cū ait. Cū dilexisset
suos qui erant in mundo in finē dilexit
eos idē in tantū dilexit. ut ipa dilac
eritatis ad tempus fruret corpalem:
mox de morte ad vitam. de hoc mundo
transitus ad patrem. De morte namq;
hac dicone nemo habet. ut animam suā
quis ponat pro amicis suis. Vnde re
ctus transitus & legalis fidelis et
euangelicus sāguine consecratus est &
ille agni paschalis. ipse enim de quo
dicit apls. Etenim pascha nrm immolatus
est xps. Ipse sāguine fuso in cruce. ille
in crucis modū medio limine & sup
limina. inde ipse assso i postibus. Et
cena mg fuit cū diabolus misisset in
cor inde ut tradet eū judas symonis
schariotes. sicut ꝓmū dedit ei pat
in manus & qua a deo exiit & ad
deū dabit. surgit a cena & ponit nes
timenta sua. Accipit linteū & accingit
se. qui accepto linteo accingit se. qui
dubitat ꝓcedi pro nobis. ipo passionis
exitio sua membra exuendo dicit. Volet
namq; p linteum q̄d multiplicato tor
mentorū labore conficit. assimilatio pas
sionis figurā. Et dns pones nesti
menta linteo pmixit. ut significet
se habitū corpis quē induit. non sine
passuri dolorū. sed longū crucis trabū
facinus deponē. Mittit aqua i pelvim
& cepit lauare pedes discipulorū & ter
gere linteo quo erat precinctus. qui defluēs
in crucē aqua sua cū sāguine de latere
suo effudit in terrā. quibus credentū
opa mundaret. eademq; opa non
solū passionis sacramentis sanctificare. sed
etiā eisdem exemplis confirmare dig
natus e. Quod aut inchoauit pedum
lauacro dicit. Venit ergo ad symonē
petrū. nō ita intelligendū e quasi ps
aliquos ad illū venerit: sed q̄ ab
eo reduret. Precebat quidē omia hec
et tū in magne sue iudicū in magne
mte exemplū humilitatis. surgit a cena
ponit vestimenta sua. lauat pedes
discipulor. non dei dns et hois serui
implēs officiū & eius quoq; pedes hac
liter abluēs. cui manus in sua dicte
nouerat potuisse effluendas. Dū
si' alterius indignē misterū hor humili
mū nr salvatorē ꝓtractare delicat
cena sacrosancta in qua tū discipul
recubuit dns. tempus sigt vnusquisq; quo
corpaliter in ecclia demoratus & dapib
verbi salutaris ac unctionis suorū dul
cedine cultus longe latiq; pauit. & ipe
audictū fide ac dilectione pastus est.
qua quotist ad ḡrām veritatis cōtigit
perchas mundo corpis sin q̄ ecclia
quasi more vestrū sentit augmentū
Surrexit aut a cena & posuit vesti
menta sua. qui ꝓlixit cū hoibus ampli
conversari desistēs. membra corpis as
sumpta deposuit in cruce. Accepto lin
teo premixit se qui accepto i pce mor
dato ꝓcedit pro nobis. ipo passionis
exitio sua membra exuendo dicit. Volet
namq; p linteum q̄d multiplicato tor
mentorū labore conficit. assimilatio pas
sionis figurā. Et dns ponēs vesti
menta linteo pmixit. ut significet
se habitū corpis quē induit. non sine
passuri dolorū. sed longū crucis trabū
facinus deponē. Mittit aqua i pelvim
& cepit lauare pedes discipulorū & ter
gere linteo quo erat precinctus. qui defluēs
in crucē aqua sua cū sāguine de latere
suo effudit in terrā. quibus credentū
opa mundaret. eademq; opa non
solū passionis sacramentis sanctificare. sed
etiā eisdem exemplis confirmare dig
natus e. Quod aut inchoauit pedum
lauacro dicit. Venit ergo ad symonē
petrū. nō ita intelligendū e quasi ps
aliquos ad illū venerit: sed q̄ ab

illo qui primus apostoli erat cepit. et ille tale misterium quia misterium nesciebat non frustra horruerat. qd' etiam quibus etiam qualibus eorum actibus fuisse no dubitatur. si non alla teneretur sententia qua petro dicit. Si non lauero te non habebis partem mecum. Ubi apte monstratur. q' licet pedum lauacro spiritale aurum et cum pfessione fuisse qua adconfessi christi pudenter nostri si quis dubitet per eius sit audiens solito more magistri dominum seruorum correptus respondit. Domine non tui pedes meos: sed et manus et caput. At si aperte docuit. Quasi non tam te docuerit ille lupo q' lauando pedes nostros. emundari nisi et mundi desiderias. non solum pedes sed et manus et caput tibi lauandum offero: quia no solum necessitas eorum actu. visus q' audiendi. gustus olfactus. multa nec commune que a te debeant dimitti non ambigo. Sed forsitan dominator quid respondeat dominus quomodo hoc intelligendum misterium sacramentum paulatim quoniam audiamus. Qui lotus est mundus non indiget nisi ut pedes lauet: sed est mundus totus. Manifeste determinat q' lauacro pedum illa remissione quidem peccatorum designauit. non ut eam que semel in baptismate datur: sed illam potius qua cotidiana fidelium creatus. sine quibus in hac vita non possumus cotidiana eius gratia mundari. Pedes namq; quibus incedentes terrenum tegimus. coq; eos a contagio pulueris. sicut reliquum corpus immunes custodire nequimus ipsam terrenae habitationis necessitate designat: qua in quantis cotidie desides nos et negligentes affricuit. intantum etiam magnum quanq; sancte conuersationis uir a celesti quia magnae dilexit contemplatione promouit: ut si dicerimus quia peccatum non habemus nos ipsos seducimus et veritas non sit in nobis. Qui ergo totus a deo indiget nisi ut pedes lauet sed est mundus totus. Qui qui ablutus est fonte baptismatis in remissione omnium peccatorum indiget rursus quo non potest cotidiana non ablui. sed cotidiana tam mundane conuersationis contagia necesse habes cotidiana sui redemptoris misericordia tergamur. Est cum toto corpore mundus. excepta dumtaxat illius qui mentis necessitate tamen talibus adhaesit ab quorum cotidiana sordidatione simul et emundatione cotidie dicimus orabes. Et dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Decebat de aliis eorum similibus dei sit. Beatus ille delectat immaculati qui ambulat in lege eius. At nos q' dominum tamquam sepe obliti interdum incedimus. non illa dei et cotidiana oratione solicitudine possimus aberratum nostrum sordes liberari. sed maior necesse magnificato maiori orationis subsidium nec remissorum laetamur ac eleemosinarum opere purgetur: quo minus interim bestigia cordis nisi mundare. qui sedens in dextera dei et assumpte habitet hanc mitatis cotidie interpellat pro nobis. Postea no lauit pedes discipulorum deus utrepit bestimenta sua. Et cum resumsset iterum aperuit uerbo misterium lauacrum. qd' eis paulo ante foederis sacramentis exhibuerat. quia postea placendo in gratia lauacrum nobis remissionis conferamus nec pit membra nam mortalia que mortalia deposuerat. et cum posteriorem uerecundie apparuisset discipulis. ac si mutuariter cum eis esset etiam et quesacrificio et perdes quadragesimo conuersationis deposuit eis stultitiae suae passionis. cum eatenus qua virtutem mystica

neſciebant eucti ſatis timebat. Si ergo
mg̃ ego laui vros pedes dns & mgr̃:
& vos debetis alter alterius lauare
pedes. Hoc videlicet ſmā ad litrām &
ad mȳſticū ſenſū rec̃ accipi & deuote
debet impleri: Ad litrām quidem ut
caritatē ſeruemus mutuā. non ſolum
in lauando pedes fres nros. ſed in qui
buslibet eoz neceſſitatibus adiuuan
dos. Ad mȳſticū uo intellectū ſicut
dns nobis petā penitentibus dimitte
cōſueuit: ita & nos petimus ī
nos fres dimitte feſtuemus. Sicut
ille lauit nos a petis nris interpellādo
patrem p nobis. ita & nos ſi ſcrmus fres
nros peccare petim no ad mortē. petamus
ut det ei vita petentib⁹ non ad mortē
& ſicut apls iacobus admonet. Con
fiteamur alterutrū petā nrā. & oremus
pro inuicem ut ſaluemur. Sicut ille p
nobis animā ſuā posuit. ſic & nos iſtius
tpis articulo pro fribus animas ponamus
Sequit. Amen amen dico vobis,
non ē ſeruus maior dño ſuo. neq; apls
maior eo qui miſit illū. Hoc ideo dixit
q̃ lauerat pedes ſeruoz dns. & qm̃
qui miſit eoz qros miſit. Apls grece
latine dicit miſſus: ut oſtenderet ea
que excelſius fuit fecit humili. multo
magis humilibus & infirmis humiliter
ē facienda: ſed ut & hoc ī loco ſpiri
talis intellectus admouet. quia ſi ipe qui
petrum no fecit. nec mentus ē dolus ī
ore eius interpellat p nris excessibus imi
tamur ipm debeamus arguere pro illis
ſed & ſi dimittat nobis ille cui no habe
mus q̃d dimittamus. multo magis oportz
nos alterutrū dimittē nobis petā nrā
q̃d ipm apls quoq; precipit aut. Estote
aut inuicem benigni. miſericordes donā
tes inuicem ſicut & deus ȳ xp̃o dona
uit nobis. Si hec mg̃ ſatis. bñ eritis
ſi feceritis ea. Salutemus hec multi
um ſaluatoris & ſedulo ē cogitanda ſa

ſententia. quia bñ erimus ſecundo celeſtia
precepta. ſi timuē ea que nomine ipius
ſcripta. Qm cū capitula eius mandata
ſeruare negligit: beatus ee non valet
Qm hec nec capitula ſcē contemnit multo
longius a bono ſorte ſecludit. Cognouit
hoc pſalmiſta: qui mortalium cordi ipē
deum. atq; oīa beatitudinē amare. ſed
paucos ubi ēt querē deſpicit. ipe que
ſit magna ī hac vita hominis beatitudo
manifeſte protestatus ē dicēs. Qui
timet dñm & vult mandatis eius nimis
ſ. lege
dñi. & ne putaret hec bea nimis multos
ne beatos ab impiis: passim &
uidibus poſſe co pbendi. ait
quentes adiungit & aut
Beati qui ſcrutantur testimonia
eius in toto corde exquirunt
eū Quapter fratres rogemus
eos & hortemur. qui mandata ma
data ſua cuſtodiri nimis. ut di
rigat ipe vias nras. ad cuſtodiendas
iuſtificationes ſuas: ipe pius cuſtodia
mandatorū ſuoz. ad beatitudinē nos
ſue ptēte viſionis inducat. ihesus
christus deus & dns ñr. qui vivit &
regnat ī pōtē ī unitate ſps ſcī deus. Per
oīa ſecula ſeculoz. amē

In die pasche · lcō sc̄ ewā(n)g(e)l(iu)m marc̄

In illo tpe maria magdalena & maria iacobi & salome emerunt aromatha vt veniētes ungerent ihm. Unde xxvi

Feria secūda · lcō sc̄ ewā(n)g(e)l(iu)m lucam

In illo die duo ex discipulis ihesu ibant in castellū quod erat in stadiorū spacio. lx. ab ihrlm nōie emaus & rel'

Require in omelijs bti gregorij fo xxiij

Feria tertia · lcō sc̄ ewā(n)g(e)l(iu)m lucam

In illo tpe stetit ihūs in medio discipulo suoꝝ & dixit eis pax vobis & reliq

Dominica veniente bede pbr̄ d'ei

Narrationē sue resurrexionis dns ac redemptor n̄r p̄sulturus discipulis & p̄ mirabilem ordinē quia & numeri tanta & tam certa mirabilia ut hūc repente totam capere simplicium mortaliū pectora non possent. Consulens igitur nb̄ callida quercui p̄cepit moderatis tibus ad sepulchrū fidis suo amore seruientibus & dum revoluūt lapidem & ablato suo corpe linteamina quibus involutus erat sola posita monstrauit. Deinde cum nostus quererētibus feminis & de eo qđ meruerit mēte ḡsternatis angelica visione audit. qm illū surrexisse tam manifestatae patefiebant. Ac sic currente summa pietate resurrexionis tm inde ipe dns virtutum & rex gloriae appens. quāta potentia mortē qua ad horā ḡstruxerat demassetā prut

Et quidem quātā ex evangelica lectionis serie meminimus. quippes ipa qui resurrexit & die dixit & ioānis. Domo mare magdalene ad monumentū. qm ei desideratū pedes eius amplecti dēm & noli me tangere. nondū enim ascendi ad patrem meum. Deinde duabus currentibus mirare discipulis ab angelo de pfm resurrexione didicerunt. De quibus scriptū e. qm accesserunt & tenuerunt pedes eius & adorauerunt eum. Apparuit ipe die adhuc presente dnobus eunt castellū emaus qm cū ad hospitiū venientes mysterium primus fractae cognoverunt & apparuit & petro. Qđ si & evangelistā. qm ubi fieri sit me designauit & cū qm fieri non tacet scribens. qm cū pfm duo discipuli

cognito dño in emaus stare redissent & illuc venerunt ipsi precipue iudeum & eos qui cū ipis erat dicentes. qm surrexit dns ne. & apparuit symoni. Hec dum subintrat. Et qm narrabat que gesta erat in via & quomodo cognoverunt eum in fractione panis. Et adhuc loquente eum ipsis apparuit. de qua nō ut lepet nudum ymaginem. ut mapice. Dum hec aut loquent stetit ihūs in medio corum & dixit eis pax vob. ego sum. nolite timere. Ubi primo mundi & diligenter mentes convenit dicit qm de seipo spectibus discipulis dns astare in medio. & pacem sue visionis nunciare dixit. Hoc e cū qđ fidelibus cunctis ubi pmisit dicens. Ubi sunt duo vel tres congregati in nōie meo ibi sum in medio eorum. Ad confirmanda nanq fidei me costringat. qđ sc. apparuit petro. Unde petrus. aliqn erat pacem habuit corpulis unde visionis. Palpa & de nobis ipse pro nris pedes explorans tractibus. Hoc qm eius manifesti qđ debemus apm fidei ce in me dno mr. quotienscunq queuentes in nōie ipius congregamur. Nonne quippe ipse. ihs xp̄s salvator e. Et de ascensione pacifice salutis locuturi quemadmodū astat mundo. qđ in nōie ihū congregamur. sic dubitatis fres e. de his que ipe amat cōfitentibus nobis cū ce. pte & tanto utiq verius. quāto ea que creq fortius. pfecto corde retinemus. Deinde benedixit qđ apparens discipulis. pacis celestia gaudia mundit. adipm celebrandi mortalitatis gloria. ut ipe ad passionem mortis iturus. ipsi pignus eis spale salutis & vite. quemadmodū dicens. pacem relinquo vobis. pacē meā do vobis. Cum primum nunciis. eo quoq; nato vespere pastoribus angeli pdicabat. laudantes deū & dicentes. Gloria in excelsis deo. & in terra pax hoibus bone voluntatis. qz nunc totum redemptoris mundi in adventu dispensatio. mundi e ecclesiae aliacō sed hoc quippe memoratus. ad

hoc passus · ad hoc resuscitatus a
mortuis · ut nos qui peccando mi
dei mundum · ipe reconciliando ad
dei patrem reduceret · Y y rcc a pha
pr futi seculi · principe pacis nouat
et replus de eo scribens hys que ex
gentibus credideral · ait · Et veniens
euangelizauit pacem vobis q̄ longe
fuistis · et pace hys qui ppe · qm p
ipm habemus ambo in uno spu ad
den patrem ¶ Apparuerat aut sibi duo
sturbati et contristati discipuli · estima
bant se spm vide · Q̄ quos certos · fde
dum esse qui apparet · sed putantes
q̄ non corpus · ¶ sed in spus sm sibi
eu videret · Q̄d est q̄ non corpus quod
defuncti et sepultu nouistis iam re
suscitatu a morte ysplcere · sed spm
potius que relicto corpe in manus
pn quecidauerat · oculis ihesu · Sed
huic eoru errorem simul et pauore · q̄ ad
nouam reprutrip visione fuerat per
cussi · Benigne magr pissimus gra co
solationis et amoris absterpe curauit
¶ Quid inquies turbati estis et cogita
tiones ascendut in corda vra · videte
manus meas · et pedes meos · q̄ ego
ipe sum · palpate aut sme quia ossa manus
sicut me videtis habere · q̄ntum q̄dm sme resurrecto
nis pdicatu · modu q̄ nostre resuscitatis
corpus · quale est spāle · absq; omi
haberet ambiguitate monstrare · vt ai
fiducia magna · bts apls solēs audituos
suos · ad spem fidei et beatitudis q̄m di
dicat arctam · p̄uiam dicens · Q̄d fiunt
ab impio q̄d videmus oculis nre et mu
mus · q̄d palpauimus et manus nre tan
tauerut de verbo vite · ¶ Solet aute
gentiles hoc in loco simplicitate fidei
nre deceptam tunde · laqueos dicendo
Q̄ua temeritate confidis q̄ma xps q̄
olim de mortuis corpa possit incor
ruptu reducere · qui nec suoz vulnerū
que in cruce suscepit cicatrices obduce
sed resuscitato ut diutius suo corpe a
mortuis · signa adhuc mortis in esse
no celauit · ¶ Quibus rndem · q̄ xps
ut ostenderet sit deus · et mortē ut punisset
corpa de corruptione incorruptionem
de morte ad vitam · de terre pulucre
celeste suscitauit ad gloria · et sm qui
moriendo ceciderat corpus · quale uolut
renouauit ad vitam · Q̄d eū abolitis
passionis indicijs unde posset discipulis
certe vtiq; dispensatorius gra · passione
in eo volut indicia reseruare · primo
videlz ut discipli qui licet videbat · mani
feste posset dinoscere non spm sme corpe
sed corpus ee spāle q̄d videbat · et sic
fidem · pacte · resurrectionis mundo p
diuulgaret · Deinde ut ipe deus et homo
ihesus xps · qui in humanitate impleuit
p nobis · ostensis vulnerū suoz cicatrib⁹
quitu pro humana salute laborauerit ·
ei petro demonstraret · muro utiq; ef
fabili nobis ordine eū qui nubil dum
pt oblitus · qui semp miser patris
est absq; intermissione annunciat · q̄ ingrue
gentibus miseretur · Quoru precepe ne
doloris et passionis ipe dei filius esse
sit · pro quibus ipe conflictus mor
tis pro nobis moriendo pstrauit · Terna
ut omnes eiusdē petrus beatitudinis

...sceptu videntes m̄ deo ac dño suo
signa passionis: mīē illi gēs age de
sistant: per cuius mortē se vīē cognos-
cut: sicq; fier vocat: q̄ voce totus ecce
cantat ꝓphā in psalmis: Misericordias
tuas dñe m̄ternū cantabo. Ad cer-
tū ut cerā rēpbi m̄ medio signa cuīsdē
passionis aspicat: sicut scīptū est habebit
m̄ que trāsfixerūt. ac mīstissime dap
natos mtuētur. non solū his q̄ cū
pias mtulē manus: sed illi q̄m suscep-
ta nel curius mīsteria p̄ multis cōtēp
sit: nel sibi oblata: nūq; suscipe curā
rit: nel cerā maiore impetrare cū
q̄m susceperit odijs ac p̄secutionibus
extinguē atq; corrūpe laborat. Non
ergo fallit nos fides resurrectionis: x
non decipit nos spes resurrectōis: me:
q̄ dñs p̄: x dñm suscitauit: x nos sus
citabit per virtutē suam. Et sic alibi
idem apls ait si spes eius aliud q̄m sus
tinuit ihm̄ mortuus habitat in vobis:
viuificabit x mortalia corpa nīa: per
inhabitantē spīm eius in vobis. Qd de
ceteris dem spāliter intelligi: quippe cui re
surgem: sed non oēs mutabimur: sed soli
q̄ nūc spēm sc̄ inhabitationē regnū
tui m̄ eternū vite beatitudine maiore
eius dei spes sc̄a gra sublenat. Igitur
dñs ad confirmandam resurrectōis fidē
septē discipulis: verba ex
hortationis attulit: vestigia passionis no
solū metuenda: sed x pallenda nouit:
sed infirma adhuc eorū pectora: nom
tale tantū posse: capere nequire: magis
q̄ p̄gendo mirabil̄ q̄ videbat: q̄ ede
q̄ docebant metuit. Verū dñs ne
quid m̄ eorū mētes timor caderet ambigui-
tatis cerā epulis comedit: cerā cibis et si
visibus oculorū: si succi tactibus non
tredēt digitorū: nel alimentorū carnis
hūt p̄cipue cause: ē q̄ appetit agnos-
cere. Qua n̄ re fides firma cōmendā
ē ihēsis stulta ceremonijs: ne quis
videlicet publicē deprehēs esurire: nel

meditatorē dei x dñi nr̄i ihū xpi: corpo
exhauriri a mortuis sustentaculo egīsse
taboz: nel nīi post resurrectē corpa
m̄ vitā x conuersatione spūali: esus refi
ciendā arguēbat: sibi dumne cōtēpti
co auctoritatis: efficere nel sinere: sicut
x bonoz retro permisit pati mīstros
simul: vt ardentissimus vite illius auc
tor: de sua certus dēcione deo spē
letabundus loquit. Ego aut ero iustī
ficabo m̄ conspectu tuo: saciabor dum
manifestabitur gla tua. Et philippe
eodem sermone amore dō ne q̄ onde
nobis prem: x sufficit nobis. Simpli-
tatēq; x pie sensisse dī: e resuscitatū a
morte x mortale nūq; fuit corpus
dñi: nullum quide natiuitate: nec tam
facultate humane vestendi. Sepe vbi aper
tius q̄bandi sibi nālis erubescat ci
bus esse refectū: q̄m minus obi nec
sagus admittit. ut mortalitat corpib;
solent illi placuerit. Ad quo m̄ eque
missa aqua: vti mor questi spīritali eq
sint virtute assūpti. Sed x nīi post
resurrectōe corpa celesti gla pditi
tredidit ē ad q̄s voluerit ostendi
esse potentia: ad p̄mendū vbicūq;
libuerit esse p̄ptissima. Sed q̄ nulla
tuī manducandi necessitas nel vtilitas
alitde p̄ueniret: nullateng; nouo
tale sectū: tibus mortalibus esse fru
tuī: vbi filius resurrectōis non
aliud esca x potus: vita x salus: q̄m
dñs x pax: x oīa bona illud nūmā
fiet: q̄d̄ m̄ psalmo canit. Beatiq;
habitant m̄ domo tua dñe: ad p̄
m̄ sectū: sculi laudabūt te. Et rursū
videbit deus deoz̄ m̄ syon: vnde x
ipse illius sculi archēma describē
nt. Qui n̄ erit deus omnia m̄ omnibus
Expleta aut refectione dñs adhuc
exhortationis monita subiungit dicēs
Hec sunt verba q̄ locutus sum vobis
cū adhuc apud vos essem: fidē tui mor
tali adhuc possibili carne: adhuc ver

esse[n]t simul[is] · qm necesse e[st] implen
ome[n]s q[uo]d scripta sut [in] lege moysi
[et] p[ro]phis · [et] psalmis de me · Tu[n]c
illuminat[us] aperto tabl[e] scripturar[um] simula
cr[u]m · dixit · scientias myra cofrmat
videtur · palpat · reficit · sermo q[uo]
hortatorius p[er] singula p[ro]bet · [et] nec
solu[m] eius testimoniu[m] unus sufficere
putabat · etiam moysi · [et] p[ro]phar[um] auctas
· eius incarnatione passione · [et] re
surrexione sua[m] p[re]signauerit scripturis:
ad medu[m] p[ro]ducitur · ¶ Dehinc ad
intelligendu[m] horu[m] mystica[m] dn̄i tardi
tate remanent · sensit quoq[ue] alios q[uo]
sic intelligere posset aptu[m] · Quo
niam [et] ille p[ro]pe dubietatis in cordis
mente residere p[er]misit · nec ei illis
adhuc rubem passionis ac resurrec
tionis reddere desistit · ¶ Iam sequitur
Et dixit eis · Et sic oportebat pati
xp̄m · [et] resurgere tertia die a mortuis:
· [et] p[ro]dicari in nomine eius penam
sionem peccatoru[m] in oes gentes · Hinc ait
xp̄m · [et] resurgere oportebat ex mortu
is · q[uo]niam impossibile erat mundu[m] salvari
nisi deus ho[mo] venuret · qui in hominis
habitu apparens · [et] horis q[uo] esset diuina
instrueret · [et] morte · ut ho[mo] suscipies
diuina virtute remitteret · [et] sicq[ue] ipse
credentes · [et] ad contepti subeundi mortis
arcendet · [et] certitudine spande resurrec
tionis ac vite p[re]tis muniret · munret · Quo
cu[m] apertis exemplo poterunt hories
ad fide[m] p[ro]pagande gloriose · [et] pene
de vite mortalis erigi · q[uo]d cu[m] xp̄m
deu[m] cognoscent humanitatis · [et] mor
talitatis sue finisse · fore p[ro]spexit:
Quo efficacius ordine ad sustinenda
pro sua salute aduersa ipsos preuni
rent · q[uo]d cu[m] auctore suo vidissent
pro eoru[m] salute · [et] munera ab ipsis
q[uo]d p[ro]hibitu[m] · [et] ipsum mortis subisse
suam · Cui rei congruenter sue
resurrectionis adiecit · q[uo]d in eius se

sacramentis ablutos · [et] sanctificatos eius
corpi admixtos esse memisset · qui
pro eis morte gustata · tertius exem
plu[m] resurgendi a morte p[re]bet · ¶ Oport
tebat itaq[ue] xp̄m pati · [et] resurgere a mor
tuis die tertio · [et] p[ro]dicari in nomine
eius penam · [et] remissione[m] peccatoru[m] oes
gentes · Cum nimiru[m] ordo erat necessarius
ut prius pro redemptione mundi sanguis
effunderet xp̄i · [et] eius resurrectione
· [et] ascensione patefieret hominib[us] celestis
regni · [et] sic demu[m] mittentur
qui omnes per orbem nationibus vitam
vite p[re]dicarent · ac sacramenta fidei
quibus salvari · atq[ue] ad gaudia sup
ne prie posset attingere · instruerent ·
Cooperante ipo mediatore dei · [et] hom̄y
filio xp̄o ih̄u · qui vivit · [et] regnat cu
p[at]re in unitate spūs scī deus · p omnia
secula seculoz · Amen

ferias quarta · [in] cena d[omi]ni · [et] ihūc
A ill[o] · Manifestauit se rursus ihūs
discipulis ad mare tyberiadis · Ma
nifestauit aut sic · Erant simul simon
petrus · [et] Require in oliis hic [in] ferias xxvi
feria quinta · [in] ascensione d[omi]ni
A ill[o] · Maria stabat ad mo
numentu[m] foris plorans · [et]
Require in oliis hic [in] ferias xxvi
feria sexta · [in] cena d[omi]ni · [et] [in] die marcis
A ill[o] · Undecim discipuli abierunt
in galileam · in monte ubi constituerat
illis ihūs · [et] videntes eu[m] adorauerunt
Et accedens ihūs · locutus est eis
dicens · Data est mihi omnis potestas
in celo · [et] in terra · Et ille · [in] die ascensionis
Evangelica lectio [in] vigilia pasche
fideles karissimi quia modo audi
stis · [et] nunc lectum gaudio
plena resplendet · qm dominus
redemptor noster simul · [et] redemptus noster
dona plane sermone describit · [et] si
hanc enucleatius pertractare velimus ·

gnacionem m̄ lim̄ fructi spualis sensus
mditi esse ꝓpm̄. Sermo tem̄ di mo
matri more quo subtilibus quasi tendo
tenendo dscutat. eo maore mēte
sue virtutis fragilitatē reddit. Plam̄
namq; ē et dulce audiendi pīs. q dis
apli abierūt m galileam m̄ monte
ubi cōstituerat eis ihūs. et videtes eū
adorauerunt. Sed nō dubitat amisteo.
q dns m galilea post resurrectionem.
nec q m̄ monte apparuit discipl̄is. m̄ mō
te etem apparuit. ut figuret. q corpus qđ
de eōi humana grās certa nascendo sus
cepit. resurgendo. iam sup celestia cia
sublimatu celesti virtute induceret.
In monte apparuit. ut amoneat fideles si
illic celsitudine resurrectionis eius ea
quā vidē. hic ab mfis nris cupiditatibus
ad supna studeat desidera transire.
Nome nō galilee quid mstery salutis
cōtineat. crebra patrū exposite notū
simū ē. Sed nō ab re ē sepius verbo
repetē. q̄ sp nōa ē nō retinē. Galilee
quippe transmigro fit. nel reuelatio
dicit. vtraq; aut mutatio nois. ad vtrū
finē respiat. Quicquid sup legimus
angelū dixisse mulieribus. Ite. et dicite
discipulis eius. qm surrexit. et ecce
precedet vos m galileam. ibi eū videbitis
Et mīt eum̄ narratē cognomina. q
abierunt discipuli m galileam. et videtes
eū adorauerunt. Quid ē ergo q ihūs
precedit discipulos m galileā. vt videat
ab eis. sicut illi et videtes adorarent.
nisi qm surrexit ipse a mortuis p
mutare dormitionem. secūt aut hūs q st
xpi. et ipi suo ordine ad vitā de mor
te triumphauit. ubiq; eū videtes ado
rant. q̄ m̄ spē sue dignitatis eū co
templates sine fine collaudent. Cum hīsoi
cognit illud. qđ galilea cōa reuelatio
interpretat. Tue eū reuelata facie
sicut aplus testat. glām dei speci
lantes m eandē ymaginē transformamur.
quōcūq; modo reuelamur. ad eius
imaginē. eius q vestigia fide sequim̄ nō
ficta. Et videntes eū m̄ adorauerunt. qui eam aut dubitauerunt. Si
quereris unde dubitauerint. qui vide
tes dīm adorauerint. multa ea magna
ostenderit. qua ea euangelista memorat. ea
ppo resurrectionis sue de discipulis
ea apposse narraret. sed ambigat nec
ē verisimile. stabat se spm vide. videtes
ergo dīm cognoscat. et q̄ hinc deū se
didicerat. dimissis m̄ terra fabulis ad
orat. sed merat meritō. cerū nō co
tēpnenda dubietas. q̄ se nō corpus
m quo passus ē resuscitantis ipm̄ que
finita passione tradidit solitū vidē puta
bat. unde magr pmus q festinat. ad eos q
iam credidēnt m fide confortat. et illos
qui adhuc dubitauerunt ad fidei gnm
convocat. omnibus sibi trinitas. ad quā
gloriē magnificentia assumpta ꝓ omnib
pcuerit. Data ē m̄ mihi oīs ptas
in celo et in terra non licet de eterna
ipius diuinitate. sed de assumpta legimus
humanitate. qua insapiendo moratus
est paulo ab angelis. m̄ qua resur
gendo a mortuis gla et honore coronat
est. et constitutus ē sup opa manuū
suaꝝ. omniaq; subiecta sub pedibus eius
inuenit. licet omnia eōa mortalia q ei ad
huc inuicta ē. Quid ergo psalmista de
filio dicit. subiecisti omnia sub pedibus eius
dno resurgente a mortuis aut pr. Ora
subiecisti a mortuis hoc. et vtraq; q re
surgens a mortuis ipe dns aut discā
pulis. data ē mihi oīs potestas in
celo et in terra. Et quide eōa primus
a mortuis resurget. no merat. celo
angelice virtutes imre se subditas
hoiē q a suo conditore spaliter assumptum
esse videbit. et ei mīt se homines
dedignabit. ei subiici que ei secum
mortalitate inducti cognouerit. Co
templebat eius virtute miraculis utilige

dnūa cū infirmitate ī passionib; messe ferebat humana. ꝓpter quod bē mgne mediator ipe dei ⁊ hoīm ea ꝙ hoībus ī terra notū fieri voles ꝙ data sit ei oīs potestas ī celo ⁊ ī terra. qtus ⁊ ipe cū angelis ī celo si tam fieri posset ꝓsēne. ¶ Ipse docebes qm cūctis ꝙ orbē nacionibus verbū vite ꝑdicaret. Euntes mgr docete oēs gētes baptizantes eos ī nōe ꝑris ⁊ filij ⁊ spūs scī. docētes eos servare oīa quecūq; mandavi vobis. Rectissimi ordo ꝑdicandi ⁊ modernis quoq; ꝑdicatoribus ecie diligentissime sectandus. vt ꝓmo quide doceat auditor. deinde fidei sacūctis imbuat. deinde mandatis dni mandatis ex tpe liberius instruat. ꝙ neq; indoctus quisq; xpianus fungi rus xpiane fidei pte cui de sacūcte altris neq; lauacro baptismi a ꝑcis mundari suffragat si nō post baptisma studeat bonis opibus insistere. primus ergo docē gentes. id est. sāe veritatis instrue. ⁊ sic baptizare ꝑcipit. ꝙ sine fide impossibile est placē deo. ⁊ nisi quis renatus fuit ex aqua ⁊ spū scō non ꝑt introire in regnū dei. ¶ Ad ex tremū nō subiūgit. Docētes eos servare oīa quecūq; mandavi vobis. ꝙ sic corpus sine spū mortuū ē. ita fides sine opibus mortua ē. Qualia erūt merces pcōnersationis quale pigus future beatitudinis. erā ī pria apud fideles manebat. subsequebat ait dicēs. Ecce ego vobiscū sū oībus diebus usq; ad consūmacōnē seculi. ¶ Libet at adnectere hinc testimo qd marcus ait. Et dns quide ihesus. postq; locutus ē eis assūptus ē ī celū. ⁊ sedet ad dexteras dei. Quia cū ipe deus ⁊ hoīo assūptus ī celū humanitate qd de terra susceperat. manet ut sedet terra ī divinitate qua terrā ꝑtē implet ⁊ celū. Manet autē omnib; diebus usq; ad consūmacōnē seculi. Ex quo intelligit ꝙ usq; ad finē seculi no sūt defuture ī mundo. qm dnica ascensione ⁊ sessione sūt digni. Nec dicit tandē eos post hymnū seculi certamina manē cū xpo. ī seculo certantes xpm ī sū cordis hospicio meruerūt hre mansoream. ¶ Undē intēa ꝙ prīs vbis dnica maiestas aliter clas sua: aliter adest rpbis. adest reprobis pcepcia nature incōprehensibilis qua oīa cognoscat nouissima ⁊ antiq; intelligit, cogitaciones alonge. ⁊ oēs vias singlos prudet. ¶ Adest clas gra pcepcionis qua illos spāli ꝓuisa dona nel fla gella ipsi filios ꝑ erudit. utq; ad pos sessionē future hēditatis eruditos pficit. ¶ Adest ī probus ut ꝓmissū ē. Ultus aut dū sr̄ facētes mala. ut ꝑdat de terra memoriā eorū. Unde necesse ē ut sp ī opibus negnā paueat mali. quoꝝ cōtinuacōnes singule cōsp̄cū distincte undiq; patet sp ī oppido. ī sua et ī hys ⁊ ꝑfter instituit placuit. gaudeat bonis quibus deū diligentibus oīa co pauit ī bonis. ⁊ ī quacūq; tribulacōe positis. misr̄ eius pietas ab est. unde ait ī ꝑsalmo. Tibi ē derelictus ē pauper. orphano tu eris adiutor. Cōtere brachiū pctōr̄ ⁊ malignī. Qua pietas ī sue pnīa nō tm nobis ubo promisit. sed ⁊ exhibuit. ¶ Ad ostendendum indubitatis. ea post resurrectionē sua discipulis septies usq; ad die quo a los pcepit apparuit. eorūq; nos admone do muniendo: spūs sc̄a donū tribuendo roborauit. ¶ Ex quibus quide apparitionibus deū solimodo ī euangelistaꝝ scriptis memini. sed plures do ctr

aplis dicēs. Et surrexit terra die se-
cundo septimus. Et visus est ceph. Et post
hec duodecim. deinde visus est plus q̄
quingentis fratribus simul. deinde bisue
iacobo. deinde aplis omnibus. nouissi
me omnium tamq̄ abortino visus et mi
¶ Quibus aut locis uel tpibus facte
sint visiones quas quidem ignoramus. tm
scimus. q. q̄ sibi nouissime dixisse dns
firmauit post ascensionem eius fcm est
uel qui illud de celo allocutus de pcen
tae doctore cecidit. uel qui in padi
sum uel in tertium celum raptus audiuit
archana verba q̄ no licet homi loqui
et sicut alibi dicit misterium euangelii
qd ab homine no accepit p reuelatione ihu
didicit ¶ Ideo caeci uidisse uidemur. ut dicimus
post resurrectionem dni euangeliorum
nobis et actum aplor. pdit hystoria.
ubi ipo resurgente de quinquies
apparuisse legimus. ¶ Primo quidem marie
magdalene flenti ad monumentum
Deinde eidem mariae et aliis eiusdem
norum fuit regredientibus a monumento
nuntiare discipulis q̄ ubi erant. certos
apparuit ¶ Tertio simoni petro ¶ Quarto
cleophe et socijs eius. cū quibus ipe gra-
diens in castellum. ubi eidem coenauit. et
¶ Quinto euersi pharisaeo mensae
runt discipulos loquentes. q. surrexit
dns ve et apparuit symoni unum plenum
alibi uel qui ubi apparuit non legitur
¶ Quinto apparuit eis in cenaculo ia
nuis clausis. ubi no erat thomas
¶ Sexto post dies octo. qui erat cū eis
et thomas ¶ Septimo piscantibus ad
mare tyberiadis ¶ Octauo in monte ga
lilee. q. hodierna lectione audiuimus
¶ Nono recumbentibus illis uidetur ascē
dere quo ascendit in celum ¶ Decimo
uiderunt cū ipo de nouo in terra pos
cū sed elevatū in aera. celos q̄ pe
tentem. ductibus sibi angelis. Qui venit

quemadmodū uidistis eū euntē in celū
Venit ergo frequentia corpalis sue ma
nifestationis unde uoluit dūs ut discipuli
in omni loco se bonorū desiderijs dñice
esse putē. apparuit nanq̄ ad monumentū
lugentibus. aderat et nobis absentibus cū
uerbi dei salubri gratuitis. Aderat
uersantibus a monumento. ut testimoniū
resurrectionis grandius predicaret. aderit
et nobis. dū bona q̄ nouimus fideliter
proximis annuntiare gaudemus ¶ Apparuit
in fractione panis. hinc qui se peregri
nis ad hospitium uenerunt ¶ Aderit
et nobis cū peregrinis et pauperibus
quibus possimus bona libenter impedimus
¶ Aderit nobis in fractione panis et
sanctum corpus eius uidelicet panis
unus constat et simplici consortia sumimus
¶ Apparuit in abdito. desiderantibus resurrectionis
dono ide. assentit ¶ Aderit nobis in cū
ctis exercitijs apibus ad tps uacantibus. de
eius gloria locuturi sumus ¶ Apparuit
ostijs clausis mutus uidentium mentibus
residens ¶ Apparuit cū mundato eodem
mentis aptis cū gressibus in montis
uertice quesierat. Assumit quando con
fortatis suo spū exercitijs cū ab infidelibus
punitur et in publicū uenire non uidi
tur. prohibetur ¶ Aderit. idem et mutis
mutato ad fidē sublime regulis trac
tauit pascuis et omnis mundi sub
limitas aptis et subdita uestigijs
¶ Apparuit piscantibus eos q̄ apparere
dignos admisit piscatus. ¶ Aderit et
nobis cū uacuis uite tpalis rebus mente
aque curis mistas q̄ uitę laborib⁹
subsidiū sue pietatis adiungit ¶ Apparuit
recumbentibus aderit et nobis cū mē
monitis aptis sue mandatis imi
bimus. sue aliud quid agimus. o mā
et gloriū dei factus ¶ Apparuit primo tubas

deinde in galilea post hec uisus in in
dea die isto ascendit in celu ¶ Videat
esse cū primo solius inde trius ehu
retur. ¶ Adest nō cū iudeis obtulit
fidei relictis transmigrauit ad gētes
Adest in fine cū aū finē seculi ūtere
ad iudeam. Et sic aplus aut. Intrante
gentiū multitudine sitūt omis isrl sal
uus erit. Plenissime illis apparuit asce
dens in celū. ¶ Adest et nobis ut cum
post morte sequi meam ad celos. sicut
morte cū in bethania hinc descendit
adz. in domū obedie sequi curamus
Ipē teū celū ascensurus bethaniā
venit. q sicut aplus aut. fidus cohēres
usq ad morte. morte aut crucis. pp
quod et deus exaltauit illū. Veniam
ibidē et nos. si q ille monet agamus.
qd' fecisit intendamus. Esto aut fidel
usq ad morte et dabo tibi cōnā vite
fitq ipius qui laurētie. ut qui no
luerit ad hui⁹ timiū maneat. post
hanc nos vita scōr ad fruenda celesti
vite prima sublenet. cū qua uiuit
et regnat cū pri deus in unitate spūs
scī. p oia secula seculoz amen

Sabbato · lōa sc̄i euangelij · 2m iohēm

℟. ill'. Una sabbi ad mariam magdal
venit ad monumētū mane cū adhuc
Requm in oliis bti gregorij · ō xxvj

In octauis paschē · Secundū iohēm

℟. Cū sero esset in die illa una sabbi
et fores essent clause et
Requm in oliis bti gregorij · ppe ō xxvj

De sancto thoma

Thomas aut unus ex duo
decim qui dicitur didimus non
fuit cū uenit ihc in die bti thome
apli 2m iohēm. et requm
in oliis bti gregorij ut ō

Dnica ·2ª· post pascha · 2m iohēm

℟. ill'. Dixit ihs discipulis suis Ego
sum pastor bonus et
Requm in oliis bti gregorij · ō xxvij

Dnica tertia · p' pascha · 2m iohēm

℟. ill'. Dixit ihs discipulis suis. Modo
dicit uam et non videbitis me. et iterū
modicū et videbitis me · q: ad patrem
vado. Alleluia **Oracio beate bede**

Deus dñi et saluatoris nri ihu xpi
missa fides letos cordis au
ditus pape debemus · sedulas
intentione psistē · qtes ad hec
cōtemplē meam. Quid enim q meli⁹
letus audiat. q̄ p̄uenire posse ad gau
dia quod unq̄ possit auferri. Do
tandū aut q̄ p totā lectionis hui⁹ euāge
lice seriem illis cōuenit qui eā p̄ni
tus audierūt a dño. pars aut illa
nobis erit qui post passionē et resur
rectionē dñicā ad fidē veniunt ap
tissime cōgruit. Qd si aut. Modicū
et nō videbitis me. et iterū modicū et
videbitis me · qm vado ad patrem · ad
illos spāle p̄tinet. qm eius discipu
lum p̄dicantis in eum ne adhereā.
et post tristitiā passionis visa resur
rectione et ascensione eius letitiam
meruerunt. Nam q: hec ista qui tra
debat nocte lo cutus est. modicū erit.
adz eius de nocte et diei sequentis tps.
usq ad horam qua illā vidē nō mi
serunt. Tenebre enim nocte illa a iudeis
et in christum tumultuose. cū sero fuis
set depositus de cruce et intus cepti
sepulchri ab hiis uis secludus obtutibus
Et iterū modicū erat dū illū videret
resurrexit enim a mortuis et apparuit
eis in multis argumentis per dies
quadraginta. Quare aut modicū
esset ut nō viderent eū et iterū mo
dicū ut viderent eū. Manifestū est eius
discessū q̄ vado ad patrem. Ideo p̄mo
dicit a diebus aspectibus meis monumēti
plausteris absondor. Iterum post
modicū destructo mortis impio vo
bis intuentibus apparebo. q̄ tps est
ut explicita dispensatione assumpte mor

tribulationib⁹ cū resurrectōis triumpho
iam venerat ad pmiū. ¶ Dobest
t aliꝫ intelligi q aut. modicū z iā no
videbitis me. q modicū quippe tpus
erat futurū quo eū no viderūt illi
scilicet quo erat quietus in mōmento
t iterū modicū erat quo videret eū futuꝝ
illi videlicet quadraginta dies quib⁹
eis post passionē suum sepius ostē
dit tps ascensionis apparuit. ¶ Quod
aut subiunxit. quia vado ad patrē.
iuxta hūc sensū z illud spūs resp=
sit quod premisit. Et iterū modicū z
videbitis me. Vel si apte dicat. ppter
me resuscitatū a mortuis. modico tpe
videbitis. quia non semper in tra corpo=
mansurus. sed p hūanitatē qua as
sumpsi iam ascensurus ī celū. ¶ Hec
quidē verba dñi ut dixi mihi illius spā
cii quo eius resurrectōne vidē potue
runt gnemut. Quod ne illis quer
tibus exponendo subiungit. Amen
amen dico vobis quia plorabitis z flē=
bitis vos. mundus aut gaudebit. vos
aut cōtristabimini. sed tristitia vestra
vertetur in gaudiū. ¶ Ipse z totius
ecclē status. q gemunt plorabat. ipse
z flebat amatores xpi. ceptū illū cōp=
hendi ab hostibus. ligari. ad cōsiliū
duci. damnari. flagellari. derisui
haberi. ad ultimū crucifigi. lanceari z
sepeliri videret. Gaudebāt mundi
amatores. quos ob immanitatē cogitatōis
mundū vocat dns. de morte turpis=
sima cui deprecabat illius. qm omnis
erat eis ad videndū. ¶ Contristaba=
discipuli pōto in morte dñi. sed ad
mota eius resurrectione tristitia illoꝝ
versa ē in gaudiū. Visa potētia ascē
sionis iam maiore gaudio sublima=
ti. laudabāt z benedicebāt dñm. ut
lucas euāngelista testatur. ¶ Sed z
nobis fidelibus hic sermo tonuit.
qui per lachrimas psuasit z pace
tes ad gaudia eterna puenire cō
tendit. Quis merito in patria plorat

flent z tristes sit. qui nec diu valet
vide quē diligit. qz quā diu sumus
in corpe peregrinari. sca sua patria
z regno cognoscūt. qz p labores z
certamina ad eam sibi z nouerūt
non dubitant. quoꝝ tristitia vertet
in gaudiū. cū finito agone huius
brevis vite hymnū victorie cantabūt de qua
dicit in ps°. Qui seminat in lachrimis
in gaudio metet. ¶ Fletibus aut
z cōtristantibus fidelibus mundus
gaudet q vere in penis quales cuiq⁹
gaudiū habet qui alēus vite nec
nulla gaudia cē sperat. nec se ad
hec percipienda posse desperat. Qd' cū
spūs de pscutoribus fidei xpiane
potest intelligi. qui crucatis occisis
z martiribus ad tempus se prevaluisse
gaudebāt. sed nō post multū illis
in celo cōuatis. pēnas p fide sue
simil' z horribiles subibāt eternas. Quibꝰ
diuina increpatione vētū dicit per
ysaiam. Audite sermonē mei letabuntur
vos aut cōfundemini. Audite sermonē mei
exultabunt in leticia. vos aut p do
lore cordis diu ululabitis z p contri
tione spūs ululabitis. ¶ Mulier cū
in partu tristitiā habet q
venit hora eius. q mulier ad vitā dicat sensū
eternū videlicet ppter fecunditatē
bonoꝝ operū. z quia spūales dei filios
quos ex me nichil defuit. de quo et alibi
dicit. ¶ Simile ē regnū celoꝝ fer
mento quod acceptū mulier abscondit
in farine sati tria donec fermentet
totū. q mulier quippe fermentū accipit
cū audit dñm sepius dilationes z fidei
dūs tarditate consecuta ē. Abscondit
licet in farine sati tria donec fer
mentet totū/ cū azimo. Europe. z
affrice populis verbū vite ministret
donec occasus terrarū tēpus regni celest
aperte flagitaret. ¶ Ad hmōi mulier

vide leu

meū bñ se ptnē signabāt. qui re
dēntibus quibusdā a cāsitate
fidei tristis erat. filioli mei. ꝙs
iterū petro. Donec formet xp̄c
in vobis. Ad hūc se mēbra pcipere
testant. qui celestibus desideriis
accensi in conditoris sui laude ꝓfe
runt. A tumore tuo cōcepimꝰ & pe
turimus. peperimꝰ spm. Licet mulier
ex parte tristitiā habeā. quia venit hora
eius. Cū aūt pepert puerū. iam no
mentū pssime ꝓpter gaudiū. q̄ natus
est homo in mundū. q̄ minuit sēn
tiā. q̄ dū in mundo spualiū virtutū
ꝓfectibus insistit. nūq̄ mundi tēptacō
bus ceteris desistit. Ac cū de cuncto
labore ē triumphē ad palmā ꝓcurat
iam nō mentū pssime ꝓcedentis
ꝓpter gaudiū ꝓpter retributionis
huius. Nōn enī sūt condigne passiones
huius tpis ad futurā gl̄am superuenturā q̄ re
velabit in nobis. Nōn mentū. nūq̄
pssime ꝓpter gaudiū. q̄ natus ē ho
in mundū. Sicut enī mulier nato
filio mundi homine letat. Ita sēa ecclā
in vita futura nato ppl̄o digna ex
ultatione replet. pro qua eius na
tiuitate multū laborāuit. & gemens
in pūi quasi ptūrire. Licet mirū ac
nouū debet cuiq̄ videri. si natus
dicatur qui exhibet fructū multiplicat
Quod enī cōsuete nasci dr. ait quis
de vtero matris procedēs. hāc in lucē
exprimitur. ita ecclā vasū electi natū
appellat. qui solutus a vinculis car
nis ad lucē sublimatur eternam
Unde nos obtemnit ecclastica ut deos
bonos virum fidei confessorū xp̄i. qui de
seculo transierūt natales honorem
eorumq̄ solepnia. non funebria sed na
talia dicant. Sequit dūs expo
nes paradigma quod de muliere ꝓpo
suit. Et vos igit nūc quidē tristiciā

tristiciā habetis. Iterū aūt videbo vos
& gaudebit vrm nemo tollet a vobis
quod de ipis discipulis fidelit intelli
gitur. q̄ tristiciā habuerūt passo
dūo & sepulto. sed facta resurrec
gla gaudebāt. viso dūo. & gaudiū
eorū nemo tollit ab eis. q̄ spūs
sc̄i dū pfectiones ac tormenta pro
xp̄i nomine passi sūt. spe tū resur
rectionis ac visionis accensi illius
libenter aduersa sq̄ferebāt. imo de
gaudiū existimabāt cū in tptationes
varias inciderūt. Denuq̄ apli a pū
cipibus ut sanctū ē. ibāt gaudentes
a cōspectu consilij. quū digni habiti sūt
p̄ nomine ihū ignominiā pati. Gaudiū
eorū nemo tollat ab eis. q̄ talia pa
tiendo pro xp̄o meruerūt. sine fine
regnare cū xp̄o. sed & oīs ecclā
huius vite labores & angustias ad et
na celestiū tendit ꝓmia gaudioꝝ.
& testante apl̄o. quia ꝑ multas &
tribulationes oportet nos intrare in
regnū dei. Quod aūt ait. Iterū
videbo vos & gaudebit cor vrm. Vi
debo vos dicit erepti vos ab ad
uersariis. & nemo vos deceptiles semp̄ vidisse ꝓbabo
Qui enī videt suos magis pfectus
in meliores. cū quibus se xp̄c omni
diebus seculi manere promisit. Sed
moriētibus mē tormenta fidelibus.
arbitrabāt eos tortores dānos mor
ꝓsidio diaboli esse deos eorū
Unde quidā ex hīs ecclā exceptus erip
mis aiebat. Vide dūe afflictionem
quā erectus & minutus sum. Ad
& apte dicē. Quū minutus insequēs
cernis. simplicē cōtue tuos humiles
attollit. tuo nos auxilio conditor
opt sublimes de medijs ac repulsis
hostibus nros semp̄ agones vidisse
tibi hos placuisse cōprobet. Videt
itaq̄ eccles post tristiciā dūs tuus

eorū pcessionē dāpnetis impunita
tore renūciat ¶ Notest & vtr intelli
gi quidā. Iterū aūt videbo vos ⁊ gau
debit cor vestrū & vos nemo tollet a vobis.
quo dicit abrahe. nūc cognoui qm
timeas dñm pr eo q̄ dilexit unic cog
nosce hodie fca q̄ timeas deū qm
hactenus nescebat q̄ apud me ttā
semper habm. Si ergo fres karissi
salubri tristā nūc affligm̄. sanis
hortamīa. aplā spe gaudentes in tri
bulatione existamus patientes. sīm
errata. si miserias pteritas debita la
mentatione deflemus. videbit nos
iterū dns & est videndo se iterū
ostendit in fine. qui quonda nos di
de fide sue nobis agnitōe largie
do dignatus ē. videbit ut coroneť
qui quondam vidit ut beatos videbit
bit & gaudebit cor vestrū. & gaudiū nr̄m
nemo tollit a nobis. Quia hec ēna
& humani mentes earū qui sidā deū
ignorant de pretia cum visione qm
de Quā pfecto mēdā promisit ipe
sublimiter ait. Beati mundo
corde qm ipi deū videbūt. qm̄ confi
derabit ardēter xpiāa cū dicebat
Sitiuit aīa mea ad deū fontē vīm
qn̄ veniam & apparebo cū facie dei. Cū
se apls ēt sanctis similibus acceptum
esse gratulat. qui ttaqm̄ suorū ostis
confidenter prestat dicēs. videmus nūc
p speculū in enigmate. tūc aūt a fa
cie ad faciē. Quam nos quoq; fidēs
queāt & seruare apprehendere donet ipe
certatorem auctorem & remunerator
vincentē. Dns nr̄ ihūs xpūs. qui vi
uit & regnat cū pr̄e in vnitate spūs
scī deus. p omnia secula seculorū. Amē

Dñica quarta. Iō sī evāg̃ sc̄m
Ad ill. Dixit ihs discipulis suis.
Vado ad eū qui me misit. & nēo ex
Requirit in fine omeliam s̄ scōrū

Dñica qrta p̄ Pascha. lcō s̄ evāg̃ sc̄m
Ad ill. Dixit ihs. Amen amen
dico vobis. Si quid petieritis patrem
in nomine meo. dabit vobis Et relq

Omelia venel bede pbri.

Modest nobis infirmos
auditores. quos in capitulatoīb
huius euangelie de scripturis sal
uator promittit. Si quidam
ipsorum petierit patrem in nomine
meo dabit vobis. Cui no solum
multis multa qui patrem in xpi
nomine videnť petere no accipiat?
Verum ea ipe apls paulus tertio
dnm rogauit ut ab se angelus sathane
a quo tribulabat abscederet. nec impetrare
potuerit Sed quoniam huius quemadmodum
antiq̄ prius explanatione sermonis capi
dicator intellexerit illos in nomine
saluatoris petere. et recipiendum esse
quia ob custodiā humilitatis acceperat?
quia si hoc non fuisset salubre esse non
posset apo affirmante de se aut. Ne
magnitudo revelationum extollat me?
datus ē mihi stimulus carnis mee.
angelus sathane qui me colaphizet
¶ Quociensq̄ ergo petentes non ex
audimur? ideo fit q̄ vel contrarie aui
dent nr̄e saluti petimus. ac propterea
a nr̄e pietatis gra nobis quicquid
petimus negatur. Quod certe apto to
tiens probatur qui ter petenti respon
sum est. Sufficit tibi gra mea. nam virtus
in infirmitate perficitur. Nec si scripta quę
q̄ ad veram salutem pertinent petimus
Sed si male vivendo audire nos mi
dicta a nobis auertimus videntes
in illud salomonis. Qui auertit
aurem suā ne audiat legem oratio eius
erit execrabilis. Nec dn̄s peccatibus
quibus dā ut resipiscat orationi & si fa
lubriter petimus atq; eo nos merito
dignos simus audiendi? iporū tū aduer
sitas ne impetremus obsistat. fit cōtra

petim q̄ ea q̄ ad secundā
salutem pertinent
petim. Iō q̄ a
phis nō in
nauē
salua
tōis

aliquando me salutaui p̄sens & ꝓ
bus sollicitus & deuotis gemitu
actibus huc ti statum q̄ petimꝰ
obtineamꝰ: sed m fructū petitois
me differat effectū sicut ti gemib⁹
fletis totide rogatus p̄cib⁹ dicētes.
Aduenat regnū tuū: ide tū ignis
no mox oratōe fructū sed tpe q̄si
situs acceptum. Quod pia p̄uisio
mī conditoris constituit actenus ut
videlicet desideria mē deuotoꝝ
dilectione trahēs & incremento ad
diuino magis magisq; p̄ficiāt. inde
p̄fectus capiat gaudia q̄ rep̄mit
Inter que nondū q̄ cū ꝓ petitib⁹
oratꝰ & sic eoꝝ salutē accelerāte
negligim⁹. neq; nāq; tū fructū mē
pis p̄mii. q̄ & si illi no sūt digni
saluari. nos tū amore q̄ illis t
pendim⁹ mercede donabim⁹ Quoq;
in tali petitōe quoq; implebitur
in nobis illa p̄missio dūi q̄ ait,
Quicq̄d petieritis p̄rem in nomine
meo. dabit vobis Sup & si non eis
pro quibus petimꝰ dabit nobis
tū tū pro aliorū carnalibus ūm
mutuemur. p̄mū mē beneficiatē
restituet Sequit Usq; nūc non
petistis q̄ in nomine meo. Nō pe
tierūt eatenꝰ in nōe saluatoris. q̄
dū ipm saluatorē visibili p̄tia co
plectēbantur. ꝛ unum ad visibilia salut
dona mentis intuitū erigerent. Sed
& mī fragilitas p̄rem petes. non i
nōe ihesu idest saluatoris petit. dū
contra vanum petit salutē. non vt
imperiti simplicitas corpali visu sū
saluatoris ab etna salutis petitōe
retardata. sed obstaculo ꝑpie cupidi
tatis ab intuitu dūice voluntatis ip̄e
dita. Quid ait p̄ncipiendum
ac sine vllo dubitatōne eis d fidelē
m petendo ꝓstiterint sic p̄standū

a p̄cedus subdendo manifestat dicēs
petite & accipietis. ut gaudiū vrm
sit plenū. Ordo quippe sensus e
Petite ut gaudiū vrm sit plenū.
& accipietis plenū aut gaudium
petitū mē ꝑpie prius impetrat. Ut
ut taceam⁹ de gaudio reploꝝ. qno
sibi luctū meant. etnū hinc sem
pita gaudia despe celestiū bonoꝝ.
cū p dūm terrenis exerent aduersis
Hinc gaudium cū amore fructus sunt
dentē discunt. gaudē cū gaudentib⁹
flere cū flentibus. Sed nos ē plenū
gaudiū quod flem barrante mutat
plenū quippe gaudiū sit ubi nemo
flentē cū solis datur gaudē gaudē
tibus = Aut itaq; Petite & accipietis
ut gaudiū vrm plenū sit Sic si pa
tenter dicat. Nos flebra seculi gau
dia. q̄ & nec ore semp mixta & corde
sint sine obumbratōe. Sed illud summe
gaudiū a p̄e petitū nos plenitudo
nullo cuiusl[ibet] et inquietudinis at
tactu [illegible] mittit. Eternitas
nullo unq̄ termino dissolutur
sed cū ꝓstiterit nr petendo. gaudiū
hoc que petitis accipietis. De hui⁹
plenitudine & gaudio petrus dest
bens ait. Credentes exultabitis le
titia inenarrabili & glorificata. Repe
tentes finē fidei vrē salutē animaꝝ
vrarū. Petē aut hinc e gaudium
verbis tribus patere celestis autoritā
flagitare. sed & digna cp̄atōe p ea
petitōe certare. Neq; cū quispiā
viriliter hīt affert orando finem q̄ re
q̄ desinit puerse humendo infimus &
plectitur. Iam in proverbiis loquens ait
vobis Adhuc hora est cū in p̄uerbiis loquar vobis. Sed palā de p̄re
annuntiabo vobis. Illam autem horā
significans ea q̄ circa sua passionem et
resurrectionem erat gesturus dicēs

Tunc etiam spiritus mutus instructi spiritu dilectionis succensi quo prius omnia que de assumptione dominice matris audierant aperienda reperiunt. Eo ardentius solita quod ad eius visionem prius data amaret petere ac desiderare timuerunt. Hoc et eum qui subiungit. Ille de me nomine meo petatis. Possumus horum quia polliceri. futura bona intelligere. in qua palam de patre annuntiat. id est palam patrem ordiri claritatem sicut apertius nyt. videbimus eum de facie ad faciem. de qua annuntiatione dicit et iohes. Scimus autem quia filius dei venit. et nobis apparuit. qui eramus. Scimus cum apparuerit. similes ei erimus. videbimus eum eum sicuti est. Sibi beatitudinem nomine ihu petiit. cui. Dic pro una frugalitate meritorum. quos ad fine saluationis sortem promiserat. a qua adhuc aut insidiis hostium peregrinamur in terris. Quam petendo sorti aptissime in diem finis promisit. Ille magnanimus deus in nomine meo petatis. In die enim petitur. quo non mihi tenebis possimus. ut una in patre. sed in illius semper unus pacis et gratie. Horum spiritus pro nobis pro nobis intercessio fundatur. Possit autem ideo spes claruit in illa celesti ciuitate posita eius pro sequis in nomine saluatoris petere intelligi. quia videlicet spes simulacris indutas et resurrectionis corpora in quibus per dies tertiam fecisse desiderat. Unde iohes ait. Vidi sub altare animas martyrum propter verbum dei et propter testimonium quod habebant. Hoc magna dicentes. Usquequo domine sanctus et verus non iudicas et vindicas sanguinem nostrum de his qui habitant in terra. Ubi continuo subiungitur. Et date sunt eis singule stole albe et dictum est illis. ut requiescerent tempus adhuc modicum. donec impleant conserui et fratres eorum. Singulas quippe stolas albas nunc habent nisi cum sola sua felicitate fruuntur. Binas accipient cum completo iam fine mundi fratrum corpora. quia nouo talium receptione gratulantur. Et non dico vobis. quia ego rogabo patrem de vobis. Quamvis dicat nos iesus christus deus et homo est. modo summa deitatis nostre humilia humanitatis loquendo de semetipso. Qui cum dicat. non rogabimus eum de discipulis. propter confidentie plenitudinem sue potentie dicat. quia non patrem ipse rogaturus sed rogatus ei patri consuescit donare. Ad petrum autem. Ego autem rogaui pro te. ut non deficiat fides tua. Et de illo iohes. Si duxerit sedemus apud patrem aduocatum iustum et ipse propitiatio est peccatorum nostrorum. Deinde et assumpte humanitatis tuum cum triumphi pius ordit oculis. ut per una misericordie gratie nos mereatur. Potest et ita non incongruenter accipi quod ait. Et non dico vobis quia ego rogabo patrem de vobis. quia non de presenti tempore possint rogabo. quia scies in eternum patrem recepisse nouum sit quod ita aliqui regnum de illo. quia minuti tanta beatitudine donati sunt. que amplior esse non potest. Ipse enim pater amauit vos. quia vos me amastis. et credidistis quia deo exiui. Non ut intelligendum est quasi minor et ab diuinitate discipulorum processerit minor est pro illos pater minuit. meritum quia unus sit minimus gratie celestis. cum aptissime dicat apostolus. Sicut quis prius dedit illi et retribuetur ei. quia ex deo et patre et in deo sint omnia. Sed ita potius. quia pro illos genuit

amorē pcē ut. atq; ad amandū crede
dūq; fideles amando sustulerit. Et q;
pī aguta filij dilatōe ag fidē pp &
solliatos corde seruauerūt. magnis
eos dōis pīce dilatōis esse remune-
ratos. Non aut arbitrandū. q; pr
sme filio aut spū scō amari. nel amicis
possit munera dare. nec remissis esse mā
dū. q; filius sue pr & spūs scō faleat
amari nel credi. Quid ergo aut ipse
eū pr amat nos. Sta intelligendū. dm
ut filio & spū scō amare. quos amore
dignos indicat. Et quod inquit. q; vos
me amastis. cade cōe sacrificū ē. qm
qui filiū me amat. hut ā pr & nos q;
spū amat. q; quoq; inscriptis ē natā
dignitas. hoc hūa cadeq; sciat dona
virtutis. ē Exiui a pr & veni in mū
dū. iterū relinquo mundū. & vado ad
patrem. Exiuit a pr & venit in mundū.
q; visibilis mundo apparuit in humanitate.
qui erat invisibilis apud pr in di
nitate. Exiuit a pr. q; no in ea for
ma qua equalis ē pri. sed & assumpta
creatura minor apparuit. Et iterū in
quit in mundū. qm in forma serui q; accepit
erat mundi huius amatoribus se videri
dū pbuit. Iterū reli. quid in mundum
& redit ad pr. qm ab aspū amā
toriū mundi quod viderāt tulit. & se
amatoribus suis equalē pri ee credi
dū docuit. Relicto mundo & redit ad
pr. q; humanitate qua indut. per
ascensionē ad invisibilia p̄duxit.
Hec quidem verba dñi nostri et
erunt ipe testat in proverbijs dā sue.
Sed discipuli quibus dicebāt. adhuc
carnales adhuc erāt. q; corp pfm
ditate minus capere. & no solet mēbra
na dicere. sed nec ipm ignorantia
sua minus intelligere. Parabolas
simplici & vulgari de plata. & no intel
ligentibus proverbia erat. Ihū ut primo
respondent. Ecce nūc palā loquere.
& proverbiū nullū dicis. Palam ipi

loqui antimabat. cum missa dare. n̄ di
cophende valebāt. Quod aut adiungit
mus scimus q; scis omia & non opus ē
tibi ut quis te interroget. in hoc credimus
quia a deo existi. Hoc audiit. q; Ihūs
ad eos dns de his mysterio disputabat
& illos delatabat audire. Et q; illi mul
tiplicare volebāt. hoc ipe precauens eis
dicere p̄hibat. unde multi ex eis coniun
ctis. quasi deū. & quasi dei filiū a deo de
misse credūt & confitent. sapiā nouā
dignitatis indicū ē cognitionē nosse
secreta. Salomone affirmante. Hanc
deo supplicās aut. Tu enī solus nosti
corda oīm filioq; hoīm. Unde cū ipse
aut. Tu aut dne scis corda oīm. in dicis
mysteriū & plus reuelas & tot. Neq; sic
transeunda aut negligenter cōmenda
randa. sed solicite inuigilandū est
fides nra. ut no verba tua & opa mea.
sed ipa quoq; corda secreta dominus
aspectibus dignā reddamus. sino & replo
mur pectoris odioq; aut inde rubigo
residear. no in turpis nel cōtentiosi
sermonis inde oriat. no ubi medi
tatio fit nocentis maxime. sic nos ces simus
dnice cōmendationis qua dicit. Ego eū
opa & cogitationes eoq; venio ut congregē
& expulsis bracoū rubicundis tuleū
corde unū ipsum mansionē tuā
ipe dignet esse mansor. qui omis in
cultabilis inspector & iudex est. Se
cundū ē qd' triplex ē modus capta oīm
negotiorum ergo q; deliberatoē & pruio
prudēti metem cōmunat. Alius ergo
q; delatatoē qnde pīa mēte pturbat.
nec ad hoc ad prudēti cōsensū pducit
Tertius ergo q; mali motu mentem
prurientes. no ad hoc ad prudēti
via illuxit. qui abortiū capitale debuit
impedire. deluti ē cū fructuosa matri
rem q; aliqn sterilique gestat nel dū
nouem ad maxia reducimus. quas

crebra rogamus quasi importuna nimis aures
ipsius oculos cordis tumultuare. ac
spualem eius aciem inquietare
magis q̄ exercere assuescit. Et ne
aut hoc cogitationum genibus castigare
monuit salomon dicens. Omni custodia
serua cor tuum. quia ex ipso vita procedit
Cum monuisset segnitiem animi sollici
ti. ait si quid discussu petendi fiducia
tis mihi deliqui. q̄ ato hoc assiduo
et diurno pulsu fructibus abstinamus
Ne delationem petendi nos reputet se
renus. noxiam delationem crebris pul
sibus ac lacessimus crebra importunitas
pcutere cogitationem pellamus. Et si nos
solos ad hoc impetrandum sufficere non
posse videmus. fratrum quorundam auxilia
ut quod nris precibus nequimus. illorum
consilio et intercessione mereamur.
Multum enim valet deprecatio iusti assidua
Et sit fides premisit. ora fideli saluabitur
nisi mutauit. Nullenabit eum dicens et si mo
ram fecerit differre ei Qui si sup
pulsemus cogitationibus ad integrum cito
non possumus. hoc nos minime valemus
Nimis hoc bonae cogitationis et mercedis
frequens septuagesimae meditationem fugere
nos. Hinc exemplis psalmista q̄ dicat
Quo dilexi legem tuam deus. tota die
meditatio mea est. Petamus igitur
nam clementia. quae et vere nos non
natura petere ut et cordis nobis mu
tuat. et bonum operis effectum.
Et ait ora. illam sedula mente reco
gnouimus. Horatium ergo nobis venire op
tamus. ne quia nam nos per semetipsum
loquatur nobis deus. sed pulset de pre
sentiret nobis. et qui quo vivit et regnat
deus in unitate spiritus sancti deus. per
omnia secula seculorum Amen

Historia Unde dies rogationum sumpserit
exordium. Atque in hac ann omne genus. ipso
facto tum quoque omne

Ipse dixit [illegible] ihs discipulis
suis. Quis vestrum habebit amicum.
et ibit ad illum media nocte et dicet
illi. Amice commoda mihi tres pa
nes. quia amicus meus ad me ve
nit de via. et non habeo quod ponam
ante illum. Et reliqua

Omelia venerabilis bede.

Rogatus a discipulis saluator
non uno forma orationis. sed
et instructa frequentauit
tradidit orandi. Amicus
ergo ad quem media nocte venit ipse
de intelligit. cum in media tribula
tione supplicat. et tres panes. i. intelligit
trinitatis qua pulsatus uite solent labo
res. efflagitare debemus. Amicus q̄
venit de via ipse est. et amicus. qui noctes
a nobis recedit. quoniam ad petendi
terrena. et pulsa foris vagitu. sedit
ergo celestia alimonia refici desiderat.
Nam in scripturis sanctis pulsat ac spualia
meditari. de quo psalmista ait qui pene
trat qui nugat se non hic quod ponat ante
illum. qui adhuc in seculi tenebris deum
suspirauit nil prius est cogitare. nil loqui.
nil libet. nisi quod ad ipsum amandum
et inuicem delectet. aperiunt sibi
tenebras gaudent contemplari. atque ad
hoc plenius intuendi satiatur. Et
ille de manu dicit. noli me molestus
esse. iam ostium meum clausit est. et
pueri mei sunt mecum in cubili. non possum
surgere et dare tibi. Hostium amicus dum
e intelligentia sermonis. quod sibi apostolus
orat aperiri. ad loquendi. mysterium xpi
clausa quae est tempus fidei. ubi enim intelligentia
non datur. et illi qui euangelium intel
ligentia per orbem terrae predicauerunt. tunc
panes crassiores. Precibus praesumimus
ut sit nobis secreti quietem cum deo et
tam orando efficiat ut accipiat desiderata

s. Bed. de plu
rogat

mtellectū ab ipo deo ecclam si
quis no desit & quā sapie p̄dicatur
Et i si pseuerauit pulsās dico
vobis & si nō dabit illi surgens
eo q̄ amicus eius sit. appt̄ ip̄tate
tñ eius surget & dabit illi quot
habeat necōs. Et ego dico vob̄.
petite & dabit vobis. quite & inue
nietis. pulsate & aperiet vobis. Co
pacto cui e a maiore. Si ergo amicꝰ
ille surgit de lecto & dat nō amicitie
sed tedio oppressus. q̄ntomagis deus
dat qui sine tedio largissime dat & sp̄
petit. Dns etenim saluator nr̄ ad
celestis regni gaudia nos p̄cupe
desiderās. & nos gaudia a se petē do
cuit. & nobis petendi se dantem ee
p̄misit. Petite inq̄t & dabit vobis.
quite & inuenietis. pulsate & aperiet
vobis. Que nobis sit verba dñi
nri fides tota magnopē & toto corde
pensanda. q̄ videlz̄ ingrm celoz nō
ociosis & vacuatibus. sed petentibus
quērentibus. pulsantibus. donandum
inueniendū & aperiendū ee testatur
Petendat̄ q̄ regna regni celestis ozā
do. querēdā nec vnquā. pulsandi
p̄seuerando. Nō em̄ sufficat vbis tuis
dnm rogare. si nō ea q̄ placent dño
gerām⁹ diligēt̄q̄ q̄lit̄ nobis vnquā sit. ut dig
nū sanctū impetrare & possimus. ipo
attestante qui ait. Non em̄ omnis q̄
dicit mihi dne dne introibit in regnū
celoz. sed qui facit voluntatē patris mei
qui in celis est ipe introibit in regnū
celoz. Nec aliq̄ p̄dest bona verba fecisse:
si non q̄ntū ip̄e studeat ea q̄ bene verba
uerit usq̄ ad finē firmā p̄ducere.
Quī ymo melius erat nō cognosce viā
iustitie. q̄ post agnitionem retrorsū
sū quti. Qui nōte e fides mea ut
petamus sedule sine intermissione
oremus. q̄ deum nr̄m placem⁹ ay deū plorem⁹ sanctū
dnm qui fecit nos. ut exaudi mean
Videamus solliciti q̄liter nos vult
velit. q̄d nos fieri iusserit. q̄ sciat
nos. Oremus dnm & confitemur
q̄ eum fieri sp̄. & ut hoc ipe
iuuet. ac videat meam humilitatem nos ab
oī iniquitate custodiat. sps. q̄ma nō
nisi casto corpe in die resurrectionis
ad celos sublevari. nō nisi mundo
corde q̄tum valebimus dñe maiestatem
intueri. pulsemus assiduitate fidei
et huc beatitudinis pij genitoris aures. ne
deficiamus a cepto. primo q̄d illo a
pericte de carne mortis huius corpe ad
portam meam patrie celestis ingredi
Nemo sibi de suo actu blandiat.
nullius sua fides actibus. si q̄ sua
iusta iudicia non ageat a prauis cessat.
q̄ potius cum ea se aliq̄ bona q̄ egisse
cognouit. q̄ qua ipe destructione iudicia
ignorat. Cuncta ea ipsa p̄lustret. Non
intres in iudicium cum seruo tuo. q̄ non
iustificabit in conspectu tuo omnis vivens. Et
alibi ipe. Si iniquitates me voluerit
observare meas. quis sustinebit me. Si nocte
quis plangit me ipse audiet. memor sp̄ illius
apostoli monitis. et si quis carnalis pater mihi
fidelis & iustus est ut remittat nobis
peccata nra & emundet nos ab omni iniquitate
Si dixerimus q̄m non peccamus mendacem
facimus eum & veritas eius non est in nobis
Nec rursus q̄mlibet considerati patres
suos qualitatem aut q̄litatem a peccatis
remanere nec desperando renocet. Sic
mihi visa sunt intra do voluerit
sui magnitudo sanguinis a quo redimi
salute retribuat. Ideat magnitudo bti
nede sanctitatis fiducia. q̄ ipe conducere
nr̄ nobis medicus fieri. Ipe ad nos
venerit in carne. Ipe infirmitates nras
suscipe. ut sanaret dolores nros ut
auferret. portare dignatus e. Ipse

pro nobis sag^ne fudit · suam pro vita
ma morte obtulit · Ipe magnus pan-
au quassis · magna penitencie remedia
audit dicens p transire sim · Semina
vipazu · que audit vobis fuge n fruc
ma · ffructe g^s fructus que · t paulop
Qm hz ing^ duas tunicas det no sum
t qui hz escas faciat simili · Ipe lamentab
cotidianis q^s mis erratib^s · si quib^s
hec vita trahsigi no pt assiduis ffletus
t me^ressionis multe medicamenta
gessit dicens p aplm iacobu · Confitemi
alt^utz pcm vm t orate q^s mutemi ut
saluemi · Ipe respicit pfect amat
qui alas iopu ad se respandit largius
donator exigit · Omib^s impties q^s pet
accipit · t qui querit inuenit · t pulsanti
aperit^r · No ergo dubitandu ^duas petentes
accipim^s · quetes inuenim^s · t pulsan-
tibus nobis aperiet^r · q^s nunq^s fallax
non potuit vitas q^s promisit · Et
hoc e vigilandu nunc · qua no
omes qui cora · hab^s oculos videntem
m ispu nemi arbit^r pcc nec querele
nec celestis regni aditu pulsare · p^bat^z
Nec^z cu pphe dicat · ppe e dns omib^s
inuocantibus eu in veritate · Si non
aliquos dns inuocare · q^s no i veritate
ignoscet · Sinuocat quippe dns i vite
qui in hoc q^s orando docet · Vnde
no^s cotradicent · Sinuocat dns i vite
qui suis pces ei oblatis · Imo prius
sa illius ipe satagit · qui dictum s^t
ei in oratione · Et dimitte nobis de
bita nra · sic^t t nos dimittim^s debito
ribus nris · Illud nunciet cuq^s
plenerit quod dicat · t su stabilis
ad orandu · mittere si quid habes ad
uersus aliquem · ut t p^r vr qui celis
e dimittat vobis pcta vra · Vnde
talibus ait pphe subiungit · Voluntas
te timentiu se faciet · t deprecatione
eoz exaudiet · t saluos faciet eos
Illi utiq^z dns in veritate inuocat · qui
eu timore apprehendit · Horu ipe est timen-
uerit ozones exaudiet · Horu est
ad se conuerterit pia desiderio p
fiat · Hos est de hac vita transeunt
ad salute susscitat eternam · Nec q^s s^t
qui dns inuocat sed no in veritate
inuocat quos redargues iacobus ait
Petitis t no accipitis eo q^d male pe
tatis · Male utiq^z petit qui psentan
tes in pcis p ea de quib^s q^d minime
dimittit · ut sibi a dno dimittat^z
adhuc inpudenter exorat · Qualis ipe
p ysayam reprehendit dicens · Et cu exte-
deritis manu vra aduersu oculos meos
a vobis · Et cu multiplicaueritis ora-
tione non exaudiam · manus enim vre
plene sic^t sanguine · Quibus adhuc
ostendo q^d tunc possit ipetre q^d postea
audit cu subdit · Lauamini mundi estote
auferte malu cogitationu vrazo ab
oculis meis · Male petit q^d voce dm audire obtundo strepuit · Et
michias dns sua vace supplicatione
exaudire misericordia deposuit · quos
ipe repellens in chr^o loquit^z · Qd
aut vobis nec dice duce · t non finat^z
Qm destinat ingr^s amice sua ne audiat
petit · qui no sapiens mercedis in
tuitu sed exemplo pharisei ozu hypocrite
qua laudis · longis reddit prabus
de quibus ipe testat t unde tribuli
questat^z · Qma uiderunt mercedem
suam · Male petit · tulli qui treuga bona
bona magis q^s celestia requirit · Qui
pacis aplus · In ipa de qua loquit^r
sua resplendit spalt · Et cu dix-
isset petatis t non accipitis eo q^d male
petatis · subiungit statim · ut q^d cupias

vrie usumatis · Nec ẽ phibet nos patre celestẽ in terra pegrinantes pro pace tpis & salute corpis & libertate fruẽdi · pro sanctis in raz & eis q̃ nob⁹ dum pcẽ · Si tñ hoc ⁊ nunc petamus & si ob id solitꝰ petimꝰ · ut habundãtius vtamur ny puti libeamus ad futura dona tendãtur · Sz qm̃ sut q̃ ppale q̃rũt & p̃ ꝓsentia a sno creatore requirut · non quidẽ ut ei creatori devotorib⁹ animꝰ obediat & ei ut habũdãtius q̃ nessarijs & ebrietatib⁹ vacet & sobrius ac liberius sit ꝙ ꝓsperitas · sic ẽ ꝙ illecebris sꝑnat memento tales male petẽ dicit · Ego ꝓ eis hmoj petitores eo q̃ male petut accipe nõ meretur · Studeamꝰ dilassim & bñ petẽ & diu ad aptendi q̃ petimꝰ celeste · Qd ita sit si ea q̃ dns misit orando querimꝰ · & quales nos ee fieri debemꝰ tles ad orandum ꝓcedimꝰ & intenti ny ꝓbis dono petremꝰ ministremꝰ · Si enim sore timꝰ q̃ nos ee petẽ velit · audiã illud evãg. Querite ꝓmtꝰ regnũ dei & iustiã eius & hec oia adiacẽt vobis · Regnũ aut dei & iustiã ei quere ẽ · & celestis patrie dona desiderare · & quibus iustis meritis adq̃ debeat ꝓcurari nde sanct⁹ magr̃ nisi a via forte q̃ illo ducit aberremꝰ pcurare quo intrem⁹ nunc queramꝰ · qui si dnĩ verba & salutaria nra quibus nos de exemplo trem⁹ ꝓnt ad rogandũ den̄ pcm̃ hortat dilig̃ter inspicamꝰ · ciaus agnoscamus q̃ sit magna iustia q̃ · ꝑ nobis regnũ celeste ꝓperat · Quis nr̃ ex vobis pcm̃ petit panẽ · nũq̃ lapidẽ dabit illi · Aut si petierit ouũ · nũq̃ porriget illi scorpione · Aut si petierit pisce · nũq̃ pro pisce spẽ dabit illi

dpũ etenim & ppna hec · sciẽs q̃ dns cunctis ad intellectũ dat fidelibꝰ suis · & si hoc quibus mortalis & fragilis & pua adhuc anima gnatus · petentibus se filijs quos dilexit q̃ his bona q̃ sua terrena & fragilia dare nõ deneget illuctuosis magis pr̃ celesti petentibus suis suo timore & amore pditis nõ desinat ny celis largiri bona · Sz ime typica intelligencia · panis dr̃ hostie sigt · qua sicut ille ꝓpal' est ita ut sine eo mensa dns esse videat̃ · Sta hec principalis & virtus ita ut sine ea ẽ bitas reliq spales vtutes esse nequeat · q̃ nullꝰ q̃ bonũ agit ny sola dilone ꝓficit̃ Vñ dicit apls · Qm̃ si linguis hoim ny loquer & angelorꝰ · & si haberet ꝓphetiã & nosset oia mysteria · & omẽ scientiã · & si habeẽ omẽ fidem ut montes transferret · & si distribuet omnes facultates meas in cibos pauperꝰ · & si tradet corpus meum ita ut ardeã · caritatẽ aut nõ habeã nichil illi ꝓdesset · Caritas aut nã ẽ · qua ⁊ deũ ex toto corde toto amat · & totꝰ utute & proximos tanq̃ nos nosmet dilige ꝓcipit · nec tñ ꝓximis & amicis vñ eãdẽ ꝓfectꝰ q̃ ipse · nunc distinctiõ dilonis in pcndo debeat duo ducẽte · Dilligite inimicos vros · benefacite his qui oderut vos · Orate ꝓ ꝑsequentib⁹ & calumpniantib⁹ vos · ut sitis filij pris vri qui ny celis ẽ · Si ꝑ ipsũ aut fidem nõ facti experim̃ · Quocũq̃ pistis sub tegumẽto agnoscit nascẽtẽ mutt & alit · Sic & fides que ny deũ ẽ q̃ alteri⁹ vite gaudia ꝑ lamenta pncia · fletus q̃ ꝓsentis risibilis ny corde ingemit · risibilis gra spũs ꝑ regna baptismatis consecratur · risibili gaudio diuc ꝓcessus ne deficiat mutuꝰ · Imisibilium pmiorũ intuitu q̃ valet bona

optatur · memor illius aplus qz q̄
videntur · talia sint · q̄ dñt no vide
tur · et ita sūt · Possumus ad hūc dicē
qm̄ pisis in eo fidei tpis teneat q̄
sicut ille arebris maris fluctibus
tundit · n̄ q̄ mult⁹ · ita fides firma
quātislibz ad̄santes mundi possit
rpugnetur · tot mlsa pfistat · vno
etiam de etnitate gloriosior existat
admirate illo qui missit ad p̄dicanda
cunct̄ fidei dona discipulis ait ·
In mundo pressurā habebitis · sed cōfidite
ego vici mundū · Porro p̄ omni spei
mee et tribuo sigillū · qua in eo no
dū fetus ēmittur · sed fructū multi fe
tus spatur · Et fideles quiq; necdū
in patri supne patrie gl̄iam q̄ edūt
ut nectar · sed futurū sperando p̄
tolerantur · Vñ dicat aplus · Si q̄ q̄ nō
nō videmus q̄ sperāmus p̄ patientiā exspectamus ·
Hec igit̄ fides tam bona q̄ pnaptibiliter
a dño pete · hec rustica regni dei q̄
ait omnia grē dolemus · fides videlicet spes
et caritas · qua sic⁹ scripti ē · instructus ex
fide bunt · sperantes nūt in dño mul
tudabit · Et plenitudo legis ē dilectio ·
Omnis enī lex in uno sermone impletur ·
Diliges proximū tuū sicut teipsum ·
Et item dilectio proximi malū no operat ·
Plon ē ait metuendū · ne sibi gratiam
dilectionis a dño pia devotione exprimas
si intimo ex corde duramus · Panem
nr̄m cotidianum da nobis hodie · Sile
ctor in rupere odorē construxit ·
Punitat hinc etenim rupere p̄ duritiā
lapidis · tumulat eū gt̄ · Quis aut
ex vobis proximo petit panē · nūq̄ la
pidē dabit illi · No ē formidandum
ne si fortitudinē fidei cōt hostis
antiqui testamenti p̄cepta · toto ex
corde dicētes · Duc nunc nobis fide
sile nos infidelitatis · q̄ ut ipsum grauet hinc
mus · Imo etenim noīe serpentis vim
infidelitatis · q̄ ut ipsum grauet hinc
asperis expunctis · tu dicat · aut si
petet piscem · nūq̄ ut pisce serpentē

dabit illi · nonne ē timendū · si spē
celestium bonor̄ p̄ pria ndūm
simul et ppa cotepne possimus a dño
postulemus · ille audiet nr̄a et nos
desperare fructor̄ ēspē vetor · ideo dest
ea q̄ ēligimus parant · habent
ea q̄ ēligimus parant · habent
scelesti quoda vnuleum ad capiendū
fel · nūq̄ muniatio bonū appositi no
tuna quippe carnalis ēpertinus ve
nenū scorpionis q̄ ide ny cunctis gt̄
tribuat nr̄ dicat · ac si plenum omni
mihi porriget illi scorpione · hec
utiq; petamus a dño · ut salis
alimentū nobis p̄ntis vitalis · fruc
fidei · certe spei t̄ buat · ut durata
odiorū et pfidie vīrus · ut aculeum
nobis desperatiōis q̄ ad caduci ēstringe
solet auferatur · et absq; ulla dubietate
q̄ petimus accipiamus · Aut cū sēdat
voce vobis aplus · quia quiq; pcae
rimus ex voluntate eius audit nos
et ipe dns et tum fiducia nobis dat
ipetrandi q̄ rē petimus tū subiungit
Si ergo vos cū sitis mali nostis bo
dare filijs vris · quanto magis pr̄ vr̄
de celis dabit spūm bonū petentibus
se · Malos aut vocat aplos q̄ vtiq;
quia ad huiusmodi spēm indigni bo
erant · Q̄ nunq; nemo ē qui ēhac
vita a vitijs valeat omnimodis esse
deditus · salubre assumate qm aut · Quia
no ē homo nostrum ēterra qui faciat bo
et no peccet · Vñ prude dns q̄ subiu
pitantem reatibus · ignorantia peccādi
medicamenta demonstrat · ipe cotidianis elatos erroribus · qui verbo
uarie nel cogitatu quotidianus
oremus studijs · docet debē omnia
quos aut alia sic oratē papit · Et
dimitte nobis debita nra · sic et nos
dimittimus debitoribus nris · Inde
malos appellat discolos · qua ēgra
dinine bonitat omnis creatura mala
ce phat · dicente dño · Nec bonus nisi
solus deus · Cui tu ptinacione

eiusdem bonitatis dulcedine · vinculis
arctitudo bona fieri posse cognoscat
vie & dns pia y missione testatur · qz
pr̄ de celo dabit spm̄ bonū pcctibꝫ
se ut pfto oūdat · qua qui ex sexpio
mali sūt p acceptum spe sti ignem boi
possit effici · Spm̄ bonū a pre dabit
pollicetur · qz sine fide sine caritate
sine alia rebz bona celestia desiderium
adipisci non illi nobis licet ip̄e
donū tribuit · Hinc e cur y ide spe
m ysaia · Spe sapie & intellectus · spūs
consilij & fortitudinis · spe sce & pietatis
spe timoris dni · & m alio loco · spūs
dilectionis & pacis · spe gre · & pri nouā
qz unūqz q̄q boni pernoctet habeamꝰ
q̄q bene agamꝰ · hoc cotidie spūs lumine
perspicimꝰ · Quod bit intelligere ꝑphā
cū cordis mundicia q̄rēt dicēs · Cor
mundū crea m̄ mihi deus · & mox subdit
mundi cordis mei · quia si no interiora mea spe dei
rectis ipleuerit · Cor & nobis mundum
vii sit nouū hz · Cū bonū opis ꝑfectū q̄
cupiscēs dixisset · Duc ad te q̄sumꝰ
doce me facere voluntatē tuā · tuti q̄
ordine q̄sequi debeā audit cū sbdi
dit · Spe tuo bonus deducet me ad
tuum regnū · Cui nesciens nō
dubitat nrm fieri adhēntes · petamꝰ
deū pr̄em · ut spe sui spūs nos dignā
sue vite fidei ꝑ dilectionē opis ēdugat
& ut optata nūcam apte tulit vnē
studeamꝰ · ne tanto pre simꝰ indigni
qui pcemus ministerium regnaturos · quo
m baptismate filij dei simꝰ effecti · illi
bato sc̄z corpe piter & mēte seruiamꝰ
Certū nanq̄ e quia si simꝰ pris mā
data sectantes · remunerabit nos hēdi
tate sempiterne beatitudinis qui nob̄ aut
secula pauit · Ihm xp̄m dnm nrm
qui cū pre vuit & regnat deus i
vnitate spūs sci · ꝑ oīa secula seculoꝝ ·

In vigilia alte oīe · In Johem xvii

In dñica Sublevatis ihūs oculis
celū dixit · Pr̄ venit hora clarifica
filiū tuū · ut filius tuus clarificet te
et cet̄ra · Omē bn̄ Augustinū ·

Glorificatū a pre filiū · in
forma serui · q̄ pr̄ sustinuit a mortuis · & ad suam
dexteram collocauit · Ipsa
res indicat · ut nullus ambigat xp̄m
Sc̄z qui no tm̄ dixit · Pr̄ clarifica filiū
tuū · sed addidit etiā ut filius tuus
clarificet te · ad eius quem̄ quo pr̄em
clarificauit filius · cū sempiterna claritas
nec diminuta fuit in forma hūanā
nec augeri potuit in suis ꝑfectione dīna
sed in sexpia claritatis pris nec minui nec
augeri pt̄ · Absq̄ hoc ꝑcul dubio
minor erat qui in indea tm̄ deus notꝰ
erat · & odio a sibi oēs rebz adoratꝰ
sic · laudabat pr̄m nomen dni · Hoc at
quia p euangelium xp̄i fuit · ut per
filiū pr̄ notesceret gentibus · ꝑfecto pr̄em
clarificauit & filius · Si aut timuit
mortuus fuisset filius nec resurrexisset
procul dubio nec a pre clarificatus esset
nec pr̄em clarificasset · Nunc aut̄ ꝛc
clarificet) a pre resurrexit sue pdicatōe
clarificat pr̄em · hoc quippe opis ordo
ppe verboꝝ · Clarifica m̄ filiū tuū
ut filius tuus clarificet te · tm̄ dicet
Resuscita me ut notescat tocī orbi p
me · Deū magis magnifica prudens
quo pr̄em clarificet filius · Sicut de
disti ei m̄ ptātē oīs carnis · ut omne
q̄d dedisti ei det eis vitā eternā · Oē
carne dixit omnē hominem apte totum
sexūs · quē adhuc de remissa a pre in
munere significat · sc̄o totius · Vbi aut apls
omnis aut ptātibus subdita sublimitatē
sit · Quid cū dixit omnis aut nisi oēs
ho · hoc aut q̄d ptās xp̄o a pre data
sit oīs carnis ꝛm hominem intelligēdū
e · Nam sēdm deū omnia p ipm facta
sunt · & in ipo vita fuit oia · & vita erat

terra visibl⁹ ⁊ invisibilia. Sicut ergo dedisti ei potestatē omnis carnis ut. vitā te clarificet filius. idē. ut omnē quā dedisti ei det eis vitam spiritualem. hoc ē aut. vita eternal. ut cognoscāt te solū verū deū ⁊ q̄ misisti ihm xpm. Ordo uborū ē ut te ⁊ quē misisti ihm xpm cognoscāt solū verū deū. Consequit ēt ⁊ spūs scs. utrūq; ⁊ q̄z spūs ē patris ⁊ filij tanq; charitas ⁊ cōsubalis amborū qui no duo dī pr ⁊ filius. nec tres dī pr ⁊ filius ⁊ spūs scs. Sed p̄ta trinitas unus solus verus deus. Nec idē tm pr ⁊ filius. nec idē filius qui pr. nec idē spūs scs qui pr aut filius. qui tres sunt pr ⁊ filius ⁊ spūs scs. sed p̄ta trinitas unus ē deus. Ego te clarificaui sup̄ terrā opus q̄ dedisti mihi ut faciam non aut misisti sed dedisti. Vbi q̄ datur euidēs p̄a. q̄ ēt hoc q̄ no accepit. etiā m filio unigenito humanā naturā. ut non accepit. ut mutil⁹ malū sed bona faceret omnia. qui ⁊ unitate psone susceptū ē a verbo p̄ q̄d fact⁹ est omnia. Et quo q̄ faciant opus. q̄d ultra pt ut faciat cū restet adhuc passio exprimētū. Vbi mirabiles sunt magnē pdūt. q̄d sequent ex m. Vt aut apl⁹ petrus. xps passus ē p nobis relinq; nobis exemplū. ut sequam vestigia eius. nisi quia ipsa fecisse dicat. q̄ se ipsa faciturū ēt tm̄ dicit. Sic longe aū in ps̄a p̄dicti tps usus ē vb. qui p̄ nobis plurimos futurū erat q̄ dicebat foderūt mei manus meas ⁊ pedes meos dinumerauerunt omnia ossa mea Et nūc clarifica me tu pr apud te metipm claritate q̄ habui priusq; mundus ēet apud te. hoc ē sicut tuā ⁊ nūc. Sicut tuā pdestinatione tua ⁊ nūc p̄fectione. fuit in mundo q̄d apud te ita fiebat aū mundū. fuit in suo tpe. q̄ nūc ois tps sentit nisi. intelligamus pdestinatione claritatis huius

q̄ in illo ē nature. ex mortali mortalis apud priē fuisse ⁊ hoc iam pdestinatio fuit fuisse. antiq; mundus esset q̄ i mundo etiam suo tpe fieret. Sic enī de nobis dixit apl⁹. Sicut deus elegit nos in ipo aū q̄ constitueret mundi Cui⁹ ab hoc re putat ei. no si tuā pr capiēd utrū glorificauit q̄ nos ⁊ ipo ut. membra eius ecīa elegit. Sunt in suaui exordio libri. Nam ⁊ prima epla eius ē ad romanos. ⁊ p̄mus epla p̄ capit ē ubi legit. Paulus seruus ihu xp̄i vocatus apl⁹ segregatus in euāgm dei q̄ ante promiserat p̄ pphās suos i scripturis scis de filio suo qui factus est ei ex semē dauid sm̄ carnē. qui pdestinat⁹ ē filius dei in virtute sm̄ spm̄ sanctificationis ex resurrectione mortuorum. Ordo hic ergo pdestinatione ecīa clarificatus ē aūtq; mundus esset. ut ēet clarus eius ex resurrectione mortuorū apud patrem ad cui⁹ dexteram sedet. Cū q̄ videret illius pdestinate sue clarificationis venisse iam tempus ut ⁊ nūc fieret in reddītone q̄ fuit pdestinatione iam facta. Orauit dicens Et nūc clarifica me pr apud temet ipm̄ claritate qua habui apud te i illam claritatē q̄ habui apud te in pdestinatione tua iam tempus ē ut apud te habeā ecīa vitā ⁊ dexteram tua. Manifestauī nomē tuū hoīb⁹ quos dedisti mi de mundo. tui erant ⁊ mihi eos dedisti ⁊ nomē tuum seruauerunt. Nūc cognouerunt q̄ omnia q̄ dedisti mihi abs te sunt. ⁊ verba q̄ dedisti mihi dedi eis. ⁊ ipi acceperunt ⁊ cognouerunt vē. q̄ a te exiui ⁊ credidērunt quia tu me misisti Ego p̄ eis rogo ad h̄ amica ⁊ omnibus fidelibus futuris dūt potuerint spē p̄fectōnis adhuc ēent futura. sed ut de hīs solis q̄s tūc habebat discipl⁹ hoc loqui intelligi illud magis urget q̄ paulo. p̄ aut uoce tua. Quos dedisti mihi ego

[a] audiat ⁊ apl⁹ K

[b] prius q̄ mūdus esset

[c] nouit

custodiu · t nemo ex hys pt̄ filiu
p̄dictus · ut scr̄a ꝑficat · nda fuisse
qm tradidit eu · Ex qo quippe duodec̄i no
mīū aplor solus peryt · Deinde sb̄iūt
nunc aut ad te veno · Vn manifestius
eū loqr̄ de corpali sua ꝓsca · cum
essem cū eis ego s̄nabā eos · Sebuti
iam cū eis m ꝓsca nō erat · s̄ No utiq;
vē intellexit de quibus dixit · Cum
essem cū eis ego s̄nabā illos · nisi hos
quos m se credentes seruāre ca̅pit
ꝓsca corpali · t quos relictus erat ab
sensu corpali ut eos cū pīe seruaret
ꝓsca spūali · Post nō adūgit et
actos suos vbi erat · Non p̄ hys tm
rogo sed pro eis qm credituri s̄t p̄
me eor̄ m me · Vbi manifestius
audit q nō de oīb; ad eū ꝓtinctib;
loq̄retur ab eo loco ubi ayt · s̄ Ma
nifestaui nomē tuū hoīb; quos dedi
sti mihi · sed de hys tm qui eū ei
illa dicēt audiebat · Iam nunc ergo
videamus q de illis a quibus tunc au
diebat discipulis suis dicat · s̄ Ma
nifestaui nūq; nomē tuū hoīb; quos
dedisti mi · Non q̄ nonerāt dei no
mē ei cert̄ indei · Et sibi eq leḡ
Notus in iudea deus · t ā ignē
magnū nomē eius · Ergo manifestum
nomē tuū hoīb; istis quos dedisti
mi de mundo qui me audiūt · Hoc
dicēte non illud nomē tuū quod
cunq; deus · sed illud quo vēnis p̄
mens · Et quo manifestauit si no
dū venit hora de qua supius dixe
rat · q̄ veniret hora cū iam no i p̄
bys loquar nūq; vobis · sed palam
de pīe meo nūciabo vobis · Cū no
uissima manifesta ꝓtabit · ꝓ quer
bys · Cur q̄ dicit · Palam nūcio
vobis · nisi q̄ in ꝓbys no erat pala
Quod aut no in ꝓbys occultatum
sed ꝑ bis manifestatum · prul dubio
pala dicit · Quo q̄ manifestauit
q nōdū pala dixit · Unde sit ꝑcl
ligendū · q ꝑ tpe suo ꝑtinet ꝓcul q̄d
modū illud · Omnia q audiui a pīe meo
nota feci vobis · q nōdū fecerat sed
loquebatur · quasi iam fecisset · q i
mutabilē eū ꝓfectū iacebat ut fieret
Quid · aut quos dedisti mihi de
mundo · dicit · de hys · q no esset
de mundo · sed hoc eis rogando ꝓstitit
no gratia · Quid · erat q sequit
tu erat · t tu eos dedisti · alu aliqu
erat prīs qui no erat tuus genti filius
eius · Et habuit aliqn pīe aliquid fō
filio · Absit · Scriptu habuit aliq
aliqn dei filius q nōdū habuit ipse
ide homo filius · q nōdū erat suus
homo ex me qui tm hebuit munus
ei pīe · Quapp̄ q dixit tui erunt
no se deinde sequunt dei filius · sit
quo michil pīe unq; habuit · Sed solz
ei tribuere unde q ꝑt a quo · ipse q
potest · a quo eui habz ut sit · ab eo
habz ut possit · Et simul utriq; sep
habuit · q mūq; fuit · t no potuit ·
Quocirca q̄q potuit pīe sp̄ ei illo filius
potuit · quo ille qui mihi no fuit · t
mihi no potuit · mihi sine pīe fuit
t mihi sine illo fuit pīe · Quod itaq;
aut · Et tui eos dedisti · sciem scire
posse habz ptīe · ut eos diceret audit
quit qm se ꝓpetes fuit · no sp̄ homo
fuit · Quocirca tui pīe potius
filiusse videat · ut ab eo illos acce
pit · qui ex ipo · · q̄q · de quo est
Eadā ipe eos sibi dedit · hoc · ei
pīe deus xp̄s hoīm xpo · Sequit
ac dicit · t sermone tuū seruauerūt
aut cognouerūt · q omnia q dedisti
mihi abs te sunt · sd est cognouerunt
quia abs te sunt · Simul eui pīe dedi
omnia tui gemunt qui hz omnia · Quia
verba unusquisq; que dedisti mihi dedi eis
t ipi acceperūt · t intellexerūt atq;
crediderūt · Tuū eui vbi accepi

qui me misit patr. Et cognoverunt vere quia a te exiui. et crediderunt quia tu me misisti. et hi subiungendi vere. Quod cum dicit cognoverunt vere exponi volunt admigredo et crediderunt hoc utique crediderunt vere q cognoverunt vere. Id cum et ante exeni. q tu me misisti. Ego p eis rogo. non p mundo vo go. sed pro his quos dedisti mihi. Mundu vult modo intelligi q viuunt et mala gerunt mundi. et non fuit in ea sorte gre ut ab illo eligantur ex mundo non vult ut p mundo. sed pro his quos ei pr dedit rogare se dicit. p hoc enim p eos illi pr ia dedit finem ut no pereat sed ex mundi p quo no rogat. Deinde subiungit. et mea oia tua sunt et tua mea sunt. vbi satis apparet quo modo hoc unus q est pris. per natus pri et equalis. Et clarificatus sum in eis. nunc sua reuelatione tanq fm sit dicat tu adhuc est futura. dicendo enim et ia fm dixit iam fuisse predestinatu. Et tu no fu in mundo et hi in mundo sunt Et hora passus illam qua leuabat attendas. vere adhuc i mundo erant Et pro salus et illi de quib hoc dicebat Non enim sum pfam cordis et vite ad accipe possumus nec debemus. ut illi affecta adhuc dicantur esse in mundo q mundana adhuc sapiat. Sile aut ia no est i mundo sapiendo diuina. positu e enim hoc unu q nos recte intelligere omo no sinat. qe no sut. et no sn in mundo. Et iam no sum i mundo. p hoc oides fuisse se i mundo ia no est. Unde ergo fas e. ut eu credam q aliqu mundana sapuisse et ab hoc erue libeatu iam illa no sapere: Quos tu spio sensu se iduere testat igr ut q id q erat ipe pus in mundo erat in mundo se dicit ia no est. pfto puta corpli a mundo si absentia sua ia acto futura. illoz tuu tardi p hoc oides. q se ut hic no est. illos aut hic est dicit. Cu ipe hic et illi adhuc hic erant. Sit enim computus et hoc ignues habuerunt uinos computedi se e usus habet humanus an no octidie diamq ia no est hic de aliquo q tonue. abituro et hoc magne de maturuis solet dici. q ipe dies tuq q undes q leuius monte posset adscendat. Et ego ad te uenio. sit expones q damo tu dixit. iam non sum in mundo

In die aſcensionis scdm matheum

Illo. Recumbentibus undecim discipulis apparuit illis ihs. et exprobrauit incredulitate eoz et

Require i aliis libris gregorii xxix oc

Sancti euangelii scdm Johannem

Illo. Dixit ihs discipulis suis Cu sicut scriptu. q ego mittam vobis a pre spm veritatis. q a pre procedit. Ille testimoniu phibet de me et reliqua Omelia vii bede

Ex multis sti euangelii locis memini. qz discipuli aut admonitu ihu sti nimis curiosi erant ad intelligendu archanu diuine sublimitatis. nimis fortes ad tollendas aduersa huius uite pruritus. sed eis ad uenturu spm. tri angustia diuine assumendis datu e eoz tristitia uincendi. huiusmodi pscutionis tepti meta. Sit illis spiritus promissor uenit dicit. Cu uenit paracletus quem ego mittam vobis a pre spm veritatis q a pre procedit. Ille testimoniu

phibebit de me: & vos testimoniū phibebitis. Mōdū aūt m̄ p̄mus q̄ dūs spm̄ v̄ēt & a se mittendū ee testat. & cūde mox a p̄re p̄cedē subiungit: nō q̄ ide spūs a p̄re aliq̄ p̄cedit q̄n filio mittit. Aut alio tp̄e p̄cedit q̄ nō a filio mittit: Sz to filius a se ēm mihi & a p̄re dicat p̄cedē. ut alia p̄te. aliat ee sua psona designet: Ac m̄ eadem dēstructōne psonaz vna ee operacōne aūt voluntate tm̄ p̄te voluntate & operacōne demōstret. Cū aūt ait da ihū spūs dat hoīb⁹: mittit. ꝑtō spūs a p̄re. mittit & a filio: p̄cedit a p̄re. p̄cedit & a filio: q̄a & eius missio ipa p̄cessio ē. qua ex p̄re p̄cedit & filio venit. & sua ei. p̄re & filio ḡen. Spūs aūt ubi vult spirat. Et sic aplūs emulis dom̄s celestib⁹ ayt. hec aūt oīa operat̄ vn⁹ atq̄ idē spūs: dūdēs singulis p̄ut vult. Aduenies aūt spūs testimoū phibuit de duo: q̄a d̄sapnlozū cordibus asperis. omia q̄ de illo erant secuda mōrtibus relicta illis lucē nelauit. q̄ videlz equalis & ꝯsēbalis erat p̄ri aū seculi. & ꝯsēbalis & facte nobis in fine seculoz: q̄ de virgine natus ē. sine p̄cto vixit in mundo. q̄ qui volunt morte transiunt de mundo: q̄ vēnit morte ꝛ suspendio destruxit: & venim in q̄a passus ē & ꝛsurrexit turbe telos ascendēdo lenauit. atq̄ in p̄tem gl̄e dextēa restituit. q̄ omia ephāz spūm illi testimoū phibet. q̄ confessio nomis eius usq̄ ad fines erat p̄pagnda t̄rozū. Cetēuq̄ fidei illius mysteria spūs sit testimo sūt ꝛ sancta discipli: neq̄ illius tm̄o. sed totū q̄ qui p̄ Xm corp̄ credūt in dēū p̄ē & p̄cepit. eius de ꝛ ē spūs immunere possit. Ille ergo m̄ testio⁹ phibebit de me & vos testimoū phibebitis. q̄ q̄ spūs mihi docte p̄peruit. hec ubiq̄ to timore p̄stimo foris loquendo & aliis ministrabat. Ipe itaq̄ spūs corda corpa & sancta illustrat veritatis: & ad docenda q̄ nescirent: eluit sue virtutis creuit. Vn̄ ree apud ysaiam. Spūs dñi ꝛ sancte inseparatu. Est ergo spūs sanc. q̄ p ipm̄ & ree agē nel ecia cognitae debeam agnoscim⁹. Est & fortitudo. q̄ ecia p ipm̄ q̄ bn̄ nomim⁹ ut operū atq̄ mi: ne adūsitate alicq̄ a bonis q̄ cepim⁹ ꝛ pellamur. Et vos inq̄ testimoū phibebitis. q̄a ab initio mecū estis. Cum data est spūs gr̄a. eadem hoc fiducia aplōz mūt q̄ ab initio erāt tm̄ duo. Ideo q̄q̄ apud illū biderūt & audierūt. absq̄ ulla ambigmitate p̄dicare valebant Vn̄ bn̄ petrus alibi p̄ro mda ordine volēs aplm̄ino dūt incophat. sed p̄hibitū ex tpe turamit eligē dicēs. Oportz ergo ex hijs vīs qui nobiscū fuit q̄ ingressus ⁊ egressus in tpe quo mitut & exiit inter nos dūs ihūs teste ꝛsurrectōne eius nobiscū fieri vn̄ ex istis. dūt ipe gentibus xp̄m euangelizās ostēdet ayebat. dūt deq̄ sustinuit. & tria p̄dedit ei manifestu fieri nō oi ꝓplo. sed testibus p ordinatis a deo: nobis qui manducam⁹ ⁊ bibim⁹ illo postq̄ ꝛsurrexit a mortuis. Ex q̄a ecclesiarū electo mētis. statu ecclē solet aliq̄ hostis indua. q̄a p ipm̄ latenter: uel p hoīes sue malignitati deditos patefier. inchoati pietatis q̄mina conabit ecclē dūs p missa d̄sapulis p̄dicatōne fiducia. p̄sentiēs ne quoq̄ coēp qui ade p̄dicatōm ꝛsistere puter exortum audit. dūs subdidit. hec locutus sū vobis. ut nō scandalizemi. absq̄ synagogis faciēt vos. Cuiusmodi nāq̄ p̄mus mag̃r fuerit a discipl⁹ primoz bella p̄dicē. quo mag̃ eos licet veritas posset offendē. q̄ solet immanis bellū ferri adūsa q̄q̄ putāt se p̄stare. Sed mag̃ q̄ m̄ pato ut nō p̄sideri nō nocla, ingerit. ꝛ mag̃ dūs sepe ab intēpestate

spūs ꝛ q̄a sicut ea equal ē p̄ri ꝛ filio ita candē habet potestatem

sm̃ stratus dicant · Vñ bñ salom
monet dñs dicens · fili accedes ad
s̃uitute deis ta in̄ iustica & timore
& para aiam tuā ad tptacionem. Nō
solū discipulos dñs a gbulm̄ soae
tte pellendos · sed ab eis eam mortl
pticā passuros fuisse pmonuit. Ita
sequit̄. Sed bene hoz̄ int oēs q̄ mt
ficat vos arbitretur obsequiū pstāe
deo · arbitrabant aut obsequiū se pst
tāe deo iudeim eo qđ iustros nom
testimeta iuscpbant odys & mortibꝫ
qua sicut illis testimoū phīz aplō
emulacone dei fiūt · sed non sodm
scam. Et de scipo loquit̄ · Et ego qđe
exstimauerā me adiusus nomen
ihū nazareni debē multa ēnar qđ
feci ihīosolimis · pdas q̄ pssus ad
iuuauit ī pente quasi ysolas discipl̄os
adiuxit · Et bene hoz̄ · Vt oēs qui
mtficat vos arbitretur obsequiū se
pstāe deo · dr si apte dicat · Bella qđe
tbulacoīs a gbulbus vite estis pas
suri ? si eo tollēabilius hec sustapite ·
quo nō tam ady vīt · q̄ dūe legis emu
lacone hobis iferūtur · Cuiꝰ memor
amonitionis bīs martir stephē pleris
voce supplicabat dicēs · Dñe ne sta
tuas illis hoc pcm̄ · Arbitrabantur
q̄ legis emulatōes obsequiū se pstāe
deo · dū pcombus grē neces inferret ·
si finistri legem q̄ p familiā data
ē defendūt · qui grām qua ipe filius
offerret accipe rēnuit · Inuisum se
deo pī placē estimāt · qui dei filiū
crucifixo · imo eam psequi · ut blasphe
mare laborāt · Dñi vē subiungit̄
Et hec facient vobis · quia nō nouē
vāt patrē neq; me · Quia cū filio
m̄ pre & pī dm̄ filio · et qui videt
filiū videt & patrē · patrē pfō · q̄ q̄nq;
filio medulitati obstinata mente
resistit · nec patrē nosse probabit ·
Dñi eam ī de robis dicēte dīne
ūitatis mīsimus aīe · Omnis q̄ ne
gat filiū nec patrē hz · qui confitet filiū
& patrē hz · Et omnis qui diligit
eū qui genuit · diligit qui natus e
ex eo · Vere & discipuli qui prem̄bu
nouerāt & filiū · multa pro eiusdem
fide defensione ac pdicacone fuerāt
passuri · nisi dūs amonitione sub
migat · Sed hec locutus sū vobis · ut
cū uenīt hora eoꝝ r̄mīstrauī · quia
ego dixi vobis · Magno pondē pensādū
ē qđ ait · ego dixi vobis. Ego qui p
vīa vita ac salute moriturꝰ sum ·
qui vos meo sāgne r̄deptos · qui ī
tribulacone vos semp̄ admisi · qui et
ma vobis pma post tbulacōnē dabis
sū · a quiꝰ quippe tantis bus hominē ·
magna ysolacionis gram pstāt · qui ille
tyranna cade futuru pdiisse r̄mīsat ·
qui & mulieres suos ne duci possint
admīāe · & ne mactari iubeat · mortale
post pla solet r̄pendē palma · Qui
cū hec hora pfectionis venturū · ee
pmonuit · ipe paulo post in eadem
pfectione sūt fidelibꝫ amplū pollicē
dicēs · In modo pssuri debem̄ · sz
ysidere ego dici mundi · Ipe alibi le
gitur ēmundis quia vite r̄pmutat
dicēs · Dñi qui pfectione pacati
sūt mīstrat · qui ipozo ē regni celoz ·

Per dem̄ euāgelice lōne fides
sua firmat explanando trīsmarrys ·
aut q̄ pta q̄ dabim̄ quinquagesime solēpte
subtilius aliq̄ loqm̄ videt · Sit cū
timoribꝫ solēpnis pascalibꝫ iemoz
obsequiū celebrandum · sit eisdem
pascalis quinquagesima nō sine ēti
mysterij festi deuocōne agenda · Nā
quia sca ecclā in quibusda sue matris
adhuc p etatis rudime laborat in terris ·
in quibusda nō dū fructo labōe cū

xpo ihu regnat ny celis ny meorum
vtrumsq; vite constitue pces nr qs
nia. hec congrue religiosis solleps
nia quadragesima videlis affli
ctionis et remmoz3 mistice ad dnice
resurrectionis tpe. gaudijs q; pas
chalibz. nr q; cum nobis sepius ad
meoria reuocauit. q; q; labozes et
ieiunia. q; vigilias et oones. q; cetera
q; apls meorat arma mistice ad
huc mortalis pmia debeamus acci
pere. Porro quinquagesima ab ipo
die resurrectionis die memorie
et gaudijs pcibus laudibz q; dnis
q; remissis voluerut ee celebre.
ste annis eius festis dulcius a
monem desiderii mei ad optande
da festa q; no sint anima hi spiritua
lium terrena. sed celestia. nim sep
necunde finem temie. q; no ny tpe mor
talitatis hui. sed ny eternitate finem
nouerumptione. vera nobis q; iocunda
felicitatis. vera et incunda solleps
tas. vbi tessalatibus ciclis laudi
bus. tota ny dei visione nr laude
vita geritur. iuxta ho. q; apls ait de
pie. et carne ny deu vim cernentes
aiebat. Beti qui habitant in domo
tua. dne ny in secula seculi laudabunt
te. Vnde merito quinquagesime diebz.
ny memoziam hui. iocundissime ac
feliassime agimus. iuxta crebrius
ac festius alla cane soleq. Alli
luiaq; hebreus sino ei. et ut pri
stine laudis dnm. Deinde
psalmus vbi nos cantamus laudate
dnm. p hoc vbo apud hebreos sp
alla cant. q; cum ea volues apo
stolus sua celestem agnouit. et ut
cantarem se admisse phibet. sed et
venerabilis pr tobyas ex visione e
am intelligens qualis supnoz
ciuis gla. quanta spus in eis celesti
sit elatus: hec mistica voce docebat
Ex lapide preciosa et mundo oes plateas

eius stnct. et p vicos eius alla ca
tabitur. Pulcrissime et pulcherrime
qualis soa ee nos volent. vbi ho
die laudacionis carmine ppe reuer
eam dnm auctoritate q; ecclie p orbe
fidelibz hebrea voce cantet. Od io
fit vt p talis q; sonacia denotatos oes
annonceatur cath; et nre ny vni
fide. confessione ac dilcone xpi. esse
debeant. et ad illa ny fines patria
festinare ny qua nulla diuisitas me
cat. nulla ee dissonacia ligniazo. Ad
quo ny alt; solumus quoda imitatus
credeat esse ore vna et ama vna
et sint illis oia coia. ita ny illa sume
pacis visione multitudo videnqui
dnm esse ore vno et ama vna videli
cet diligendi ac laudandi eu. cum se gra
uderit ee salvatos. Et ubi vbaut
erit omia omibus cui. p sicut
aplus ait. erit deus omia ny oibz
sp cum typo tpis nr laudabunde me
quietis. Vltimi septe psalmi sp stabi
ny dni laude cumule alli tymbalo p
notant. Excepta quippe dies sabbi
id est requei. p lege nou et ppt
ceptu est apte liber psalmoz. pg
tam celestem preceptor instituit. tot
arthmoz spiritalium misteria dcatis
tantis salubrime confessionis
ac deprecationis similime voces ed
tas. septe alla tymbali et flauti. spua
liq; ny hec vita bom germina. qq;
ny obsecramus et deprecamur nr lingua
ne ultra mute q; fiamus. qq; pro etne
pie desidero cogitamus. cuncti hr
mi mizo ea merede ipensat. ut
ny regnie semp dne laudare voce
laudis eius et spi tu sis eu bndice
regni glam cane dce potenie virtu
eius loqui queam. Ideo aut plete
ee ingn detinacione alla tpe q;
dragesime aut intenda ee senserut.

quibus in eccl̃ mirãt̃ ad diuinã laudẽ accessẽt. sed alius vbis q̃ spũs pfẽt̃ sigñit eis
ordie dona tribuit: ut nona eius ĩpentecosten maiorẽt ĩuocẽt̃ paschalibꝫ solẽpnitatibus honorificẽt̃ reddat̃ et splendidiorem
Sed et hoc in eo ministerio maxime designari voluerunt. q̃ in hiis cetibꝫ peg
rinatione sicut ecclẽ nouum. et expte
ppetuum: ita ecclã expte dñm laudamꝰ.
Dirigẽtes eũ ppsa. Quo tantũ bonum q̃ tuũ
dñe ĩ tra aliena: Cui no mam patrimoniũ
s. vnctũ dominũ et ĩpm celestẽ obtinuisti
nobis a deo ĩpetrasse mirabile meritis
tuis et ill̃ pfẽt̃ meruisti. tuã ecclã pfẽt̃
valebimꝰ laudare: inq̃ ps psalit. Et in
templo eius oẽs dicẽt gl̃iã eius et alibi dr.
Celi enarrãt gl̃iã dei. Celos quippe
celestẽ patrẽ tunes appellat et quidem
ingẽne gl̃iã narrãre possunt. non aũt
hoc enarrare nisi eiues celi sufficiant:
qui quo hoc virtutis q̃ videt. eo ciuis valet
eloqui. Itaq̃ sane hãc solẽpnitatẽ hoc et
quadragesime et quinquagesime. non quo
zulibꝫ homi. sed p̃me dñi ac saluatoris
nri pnia nobis fuerit mirabilitas. q̃n
dragesimũ videli in eo q̃ diebus ac noc
tibus quadrigita ieiuniũ in deserto:
Vicies q̃ ternarius vsitata mysteriis fine
bꝰ angl̃icis. Vbi nos sue informauit
exemplo. et p̃ miserabilẽ nr̃m ad
sarii spualis negotiatio cuncte et ad
angelorũ debeamꝰ et nouare coronã.
Porro quinquagesime nobis gaudia
eo ee sanctũ monstrauit. q̃ post res
rectionẽ septem discipulis vnitis multi
plicitatis p dies quadrigita pbuit:
apparens eis et loquens de regno dei.
Et quesẽs ut in eoꝝ actibꝰ legimꝰ:
qua illos frequentia sue visitationis
letabundi hoc tempꝰ sue fecit ac festi
ui. sed et in celũ ascendens. negauit
eis pse sue pnie dulcedinẽ abstulit:
Et caudẽ potius pmissione spũs sc̃i a
nsinate cumulauit. dempt̃ ei ymittẽt
eos in spũ baptizandos p̃ dies non
multos. eis indicens ascendẽt ac fier

in celũ. Quadragesimo die surrecturis.
mox alũ adorates ĩpessi. et in ihrlẽ
em gaudio magno. et erãt semp in templo
laudantes et benedicentes deũ. hoc q̃ nobis
gaudio ac laudẽ ac benedictionẽ celesti. q̃
sc̃a spes pstolabit aduentũ nsp. addie
quinquagesimum. q̃ greci pentheco sten
appellat. solẽpnitatẽ hui⁹ letitia dome
rit ee prelanda. q̃ hoc no solemne in
tredũ fres fim̃. q̃ dns hac quadra
ginta diecũ q̃ sacrãe eis discipulis.
no solũ seculi finẽ. sed in illo
finiq̃ hortat̃ p̃signauit. Vñ eãa ref
fabilẽ eãa nos fine pretiũ ondit affatu.
qui depositis ia ĩmunitate corpis ymo
rtali et resurrectionis vnctẽ celeste glã
quantũlibet digna. adhuc et discipulos
mꝰ ee immo. ut sonos eos possit hre
in celo. ut precepta quibꝰ ad regnũ dei
peruenit vniuersa ps familia. mitate eo
medet. Quid eũ fres mei. Quid
sibi vult hoc q̃nto vbo. q̃ apostolis
eis et loquens de regno dei. et ceteris.
nisi q̃ patet ondit. q̃ in hoc magne
sacrãtũ sortiebat̃ eos. cũ de regno loquẽ
ut tremẽdo mꝰ eos summos epulis.
quibus celeste sui corpis monstrat.
tarnos eos vnctionis fine ariitatis ob
tegẽret. atq̃ illius quis memoria robo
ret. de quo eis ad passione sua pmit
tendo dixerit. et ego dispono vobis sic
disposuit mi pr̃ meus regnũ. ut edatis
et bibatis sup mensam meã in regno meo:
in cito q̃ sacratis diebus hijs nos q̃
minoribus epulis ac vnctionis vacuos:
abstinentia minuto dñice resurrectionis.
ob memoriã dñici gustũ ne destrꝰ.
simul et ob spem mꝰ fruende quietis.
ac vite imortalis. Et q̃nam mutue
mẽ morte in oratione flectimꝰ. q̃ p̃to
remus mfecto pnie et luctus in dictũ
tẽp̃ eccla cibus dñici diebꝰ obseruãdã
pter mẽ sacramenta salutis pres instituẽ
runt. de sacramento aut quinquagesimꝰ

172

et quadragenarij mihi instituerunt a
patribus disputatum. Sed quia longum
diuturnum simoni breuiter mihi frivolum uide
Diebus istis. Quare remigrari cerimonie
Quadragenarij mihi obscurant ut. S. Christ mihi
michi: quod totum huius uite tpe pertinet uite
perpetue laborare debemus. Quatuor enim
dierum tpa sunt. Et uita primus aggregatur
nario figuratur: nel quia quatuor elementis tribus
totum uiuificatur: nel quia mundus per iam
uniuersum quatuor elementis constat. Vz. igne
aere. aqua et terra. Futura autem uita beati
tudo denario mihi non recognoscat perfectum.
Huius est eum quod duos operatos unice denarium
remunerandos cum christo. Quarij quippe
unice cultores sunt sue cause. denarius
autem uite celestis perfectionem designat. in
qua gloriam dei. simul videlicet regis speculantes
in eadem transformati forma. non
quidem solum in eo quod deum oculis. qui est
perfectus mus ipsum. Vt et nomen accepit. Recte
ergo quidragenarius mihi. hoc est quod denarius
decies mihi. Letanie celebrandis. ut per
hos spatium admonemur: quod deus unum et
mundo per celestem primordii perpetue labem
debeamus. Recte etiam quinquagenarius dierum
mihi statim fuit mihi baptismi in ymagine
venerandi remissa ut. relaxando. alia enim
de. statutes aranda. que sunt aptissima spetie
quietis et resurrectionis et laudis spiritus
Septies enim septem. xlix facit. et quidem et
per septem regnum designari lucet claruit est.
Septies nihil septies. Ducta. cuius de regnum per
stonem insinuat. quod nullo unquam fine claudat
nulla labe maculat. Sed ubi dies nihil
ut uniuersalis ac resurrectionis aduenit. ampliori
corpore resurrectionis gratia perficitur. Quod est
ad septimanas septem menses addit. id est
ipsa dies diuina pentecostes. qua spiritus sanctus
accepit etiam primitie. Et ita quinquagenarius
numerus perficitur. replet. spiritus indicij et resurrectionis
tpis credit. qui satis requies auxilium. que
nunc in illa beata gerit. etiam corpus in
mortalium resurrectione gemmabit. et illius
apli sinus adimplebitur. Quod si spes eius
quam. sustatuit ihesum a mortuis habitare
in nobis. qui sustatuit ihesum christum a mortuis
uiuificabit et mortalia corpora uita.

per habitatem spiritum eius in nobis. Unde hoc est
quod non statim post die quinquagesima quam ad
grandia curiam. Et alia adhuc septi
mana structes supplicium. et quos intermissa
repetentes remissa. tamen alia cotidie pse
nam. Et remoto absque dissensione aptitudo
tegrum rone mysterij putet actibus. Quia
cum spes septiformis gratie mee solet
metas aduectus eius per septem dies laude
ymnos debita. simul et missas celebrare
tolit. Quia nos tpe pentecostes. cetera
toto orbe nouos spes dominos per quos rege
neationis aggressio sumpsit. aperto sa
luti eorum cognoscentes. quorum indumentum
stolis et mitore puritatis nitentis splendo
ribus primonstrauit. ymnum deo denotelandi
offitium. nisi ipsius plusquam ad repetitionis
mei precepti quo ait. Congratulamini michi:
quia meum onus mea quem precium. Certo
certa tuis stultes adorandi. obsignificatione
videlicet liberationis eorum. quem per deum sa
spes de morte ad uitam resuscitatum et resur
gere meruerunt. Quos donatus gratia etiam
aurum mortalitate nos in nomine
die vestiendos. dum ad grandia bene
surrectionis producendos et speremus
nisi hoc quod paulo ait apostolo teste. dei mihi
quod nos nisi hec remunerari instigatio repeti
de corpora apostoli exemplo super tredecim
debemus. qui accepto spiritu quo primus manu
celestium bonorum suauitate fruebatur. eo al
tius mente a uicinia delicatis abstulit
trestrum. Iam cum aduenerat tps illud
de quo dus predixit. quia discipuli spo
ponsante sem remanere non possent ab
lato aut illo remanserunt flamma ut it
regnaret cum discipuli nobis dicentes. Que
nos et pharisei remanamus frequenter. de ali
aut tui nos remanat. ut illis nunquam
possint filij sponsi lugere quem ducat illis spo
sus. Venient autem dies cum auferet ab eis
et tunc remanebunt. et ergo et ad passionem
et post in qua dum apostoli dux primus
lugere ac remanere nequiuerit. Constat
profecto et per allegorie eius. spontaneis
sese subdidit remanis. Illuc ubi spes in

sit atq; pone cerati. Et sicut a cetis unum
dialibq; illecebris. sic & ab eplaz appetitu
mete ꝓsus auteat. aie porus q̄ corpis
alimonio grandetes. & p̄ memoria patre
celestis. eroubus ac lat'mus mfectes
salubrius. Denicq; luca' fente cognomi
nug de illis ebus mulibus vnoza. qui ipo
die pentecostes petro p̄dicante credi
derūt. q̄ parco victu fuerit ꝓuenti. q̄ sobria
celestiq; mysteria degustet vita. Enut
mq; pseuantes mysticā doctrina aplozo. & co
municatoie fructiosis panis. Et paulo
p̄. Cotidie quoq; p̄dunites in templo
& frangentes circa domos panē. simile
bat panē cū exultatoie & simplicitate
cordis collaudates deū. & recta huiosmodi
quato nos exemplo. Ut a moresq; solerter
aptare. nitere. q̄ ꝓfectū vite magisterium
esse p̄mittūe semp actq; imitari. ipsq; ullaq;
edificij spualis noxia ad finē usq; nasce.
q̄ ab ipis aplis mfundamento fidei liquet
ee ꝓpositum. Ro dubitandū. quozumlibet
tigra sequim. ad eoz̄ smonē mfuturo
puna p̄uetur. Et quidē fides mei
pulchrima etiā in puris futuē bibus
figuīt germē. de qua nō aliquis p
stringim. Sed ita nobis vi emendic e
nt q̄ extinc in ymagine colum. ante
mētis arbitri oculos. veāt corde suem.
p̄scendam. ergo & nos in doctrina scp.
ut videl. discendo & aplis exendo que
docet. ubiq; nubis mitibam. assidue. diuī
pnus stione dignī satagamus existere.
munūt in eam horis p̄sistam. cibo
mēt. pane indigenti ꝓuidē. nichil q̄q
valem. pre ꝓsolatoie pozrigam. ita
tibi corpi indulgeam. ut meoza
mui panis porius mentis intima le
tificet. & simplicitate cordis in omnib;
teneam. Qz solet e intemptatione fugie
re bibus bona aptur. & q̄ puncta festa
maxime decet. ymnis diuine laudis
consona voce simul & mente ꝓsonem.

Sic cū solā deo mō vouenda sit laudatio.
si q̄ ore canim. nō impugnamus opi. si
cū fabis allelma p̄ferim. a turpi &
maligna cogitatoie p̄cordia tersa gestam.
Ea tū vouē sumus ert ei laudatio una.
si non in rebus caducis & mfimis. sed de
ceū in deū. q̄ ipe p̄stare dignē. qm tanta
nobis tanq; petam. mspicoz pignora
& paschalia sacramenta p̄stant. ihūs
xps dns nr. qui vivit & regnat cū p̄re
in vnitate sps sc̄i deus. p̄ oia secula
seculoz. Amen.

In vigilia pentecostes ex̄ joh̄em

Dixit ihs discplis suis
Si diligitis me. mandata mea
seruate. Et ego Omē vobis paracletū...

Qvia sc̄i sps hodie festa tam ce
lebrem. q; aduentu debem. q; ipi
congruē solepnitati qua colim.
ꝓpior etem ordine festiuitatis tribuim
digne gaudia celebrem. Si nos quoq;
dno aptulate aptos reddidēm. ad qs
sps scūs aduenire & in quibus habitare
dignet. sca solemnia aut vone aduentu
& illustratione sua sps existam. apti. Si
& corda nra dno amore ꝓpleuerit. corpa
sut dnis mancipata p̄ceptis. Vnde
secordio fratres hui exēpi discplis
veritis ayt. Si diligitis me mandata
mea seruate. & ego rogabo p̄em. & alium
paracletū dabit vobis. ꝓpter quippe ipse
lator mipe. & sps sc̄s recte consolator
votum. quia corda fidelium ne nutet hui
seculi aduersa deficiat. celestis vite desi
deriis sublemat & ꝓficiat. Vnde & apls
Crescentes sc̄a etiā. Et di
rigebat ambulas in timore dni. & co
solatoie sps sc̄i ꝓplebat. Quod & ayt.
Si diligitis me mandata mea seruate.
& ego rogabo p̄em. & alium paracletum
dabit vobis. In ipis quide discplis
qui eū vē dilexisse. vē mandatis eius
obedisse non dubitam. Hodierna de
ꝓpletio eiq; illis in cenaculo mentib;

1 vii pceptis xpi Joh

Bede
911

repente spūs scī m̄ ignicis lignis appa
ruit. Soc q̄ z m̄ orē p̄ Dñi fratrē lig
nāz dorsū dedit. Et m̄ corde p̄ amorē
sui cōsolatōrē roborauit. Habebat
aut z p̄us paracletū spūm. vñ deligit dñs
scōs m̄ aurne q̄mōdate. anḡ z mīa
aulorū dulcedine z ope p̄dicatōrū
ne infidelīū psecutione scandalizari
posset. erigi z ifortari solebat. Verū q̄
ille post resurrectōnē ascendēs ī celū
eos corpali desernit. quibus tñ dīne
potia maiestatis nūq̄ defuit. Ideo
de hoc paracleto i. spū sc̄o subiūgit. ego
vob̄ mancat vobiscū mebrū. Inde
nanq̄ manet cū scīs quos m̄ hac vi
ta semp̄ invisibili. mutus instruit. z m̄
futuro ad cōtemplanda p̄ceptor spēcie
sue manifestatis introducit. Sed z
nos fīes suūm si xpm̄ p̄fecte diligim̄
ita ut eius dilectōnis veritate mā
datorū eius obsēuatōne pbem̄. Deqb
but ecce p nobis p̄cem z hūanitatē q̄
dabit tñ p̄ce z dīnitatē. Precē enī
putādū e q̄ cū passione sua tumo
q̄ eam orauerit. z vō certa mīe post
ascensionē roget cū de illo dicat apl's
Qui z ad dexterā dei q̄ et interpellat
p nobis. Habem̄ aut z nos paracletū
dñm ihm̄ xpm̄ q̄ z si corpalit vide
ne quinq̄ ea tñ q̄ m̄ corpe gessit z do
cuit m̄ cuius septa tenem̄. Et si his
audiendis legendis ifendis tm̄ cor
de z ope inseruadis curā impendam̄
Constat mūdū q̄ exinanescenti fra
gilīq̄ ifirmo nobiscū p̄cio quotidie
ac nos isolante vindicā. Si q̄ hūc
paracletū diligim̄ q̄ eius q̄ mandata
custodim̄ rogabit p̄cem. z alīū paracletū
dabit nobis. i. spūs sūs qui m̄ cordibus
nris clemēter infundet. si nos inter
adūsa p̄cuis exilij patrie celestis ex
spectatione letificet. Sīc ut cū ppha possim̄
dicē. Secūdū multitudinē dolorū meorū
m̄ corde meo consolatōes tue dīne letifi
cauerūt aiam meā. Alīū aut̄ paracletū
dabit vobis ut maneat vobiscū in eternū

et alīū paracletū dabit vobis ut maneat vobiscū in eternū

subiūgit

z addit spūm veritatis q̄ mundus non
potest accipē. Mundū aut appellat ho
mines mundi hūs amore deditos. sīc
eū sē q̄ desiderio celestīū gaudiorū
celi rē vocatur. dicēte psalmista. Et
annūciabunt celi iustitiā eius ppl'o q̄
nascet. Qd̄ z apte dicit. Annūciabunt
ex celsa mēte. voce actione doctores
iustitiā eius ppl'o q̄ ad finē vsq̄ edo
mūq̄ m̄ illo nasci desiderat. Qsqs
igit̄ isolatōne foris m̄ mundi rebus
querit. hic dīne isolatōnis munē
mutus i formari non valet. Qsqs
infimis delectationib̄ inhyat nō p̄t
accipē veritatis fructū cū spūs veritatis
ex q̄ vanitati subditus erit. solos q̄
eos quos mundi veritatis p dilectō
nē operi q̄ spiritus adiuuet sui hūare
fecit. vt dicit tñ dicēt q̄ mundus
nō p̄t accipē. mox reddidit dicens
q̄ nō videt eū nec scit eū. vos aut
cognoscetis eū q̄a apud vos manebit
z m̄ vobis erit. Dum̄ nanq̄ salvatōr
z infideles cū passione m̄ aurne vide
rūt. sed q̄ dei filius erit q̄ paracletus a
deo missus m̄ mundi. nō nisi fideles
scire potuerūt. Spūm nanq̄ sūm non
oculis vidē infideles neq̄ nō valebat
cognoscē q̄ nō mundi hūanitate dissi
pat. Sed ita ad eos venire. ita ap
parere voluit. manē ut m̄ ipis eorum
cordibus q̄ suauissima sibi sedē cōsecraret
Hoc z cū q̄ ait. Vos aut cognoscetis
eū q̄a apud vos manebit. z m̄ vob'
erit. Qui aut invisibili m̄ hac vita
manet cū claritate invisibili. vtiq̄ cū q̄m
cognoscimus sue exhibet. Non relinquā
vos orphanos veniā ad vos. Videlicet
infidelibus q̄ mortuos m̄ cruce dīs dis
cipulos relinquet orphanos. q̄ nō relin
quit orphanos quibus z p̄buit semetipm̄ vnū
post passionē suā m̄ multis argumentis
q̄ dies. xl. z q̄ dies dicēt assumptus
fuit. Hoc z hoc iuerna dīne spūs sc̄a illos

illos de celo auxiliatr̃ venient. ubi xp̃m
xp̃m ad eos venisse nullus ambigit
qm inseparabile sit tribulatis natu
& oppressis ce cognoscunt. q xp̃s lux
eque q̃ntu ad illoz de gente no sit
sic discreta demonstrat. Adhuc modicu
& mundus me iam no videt. vos aut
me videtis. q ego vivo & vos vivetis
sed q hoc ad passionis utrum̃ legebat. modi
cu erit usq ad tp̃s explete passionis.
Ex quo illi reprobi videbant magis valebant
soli eterni mysti qm morte illius exultati
grandiu r̃ p̃ois eius fide meruerunt. qui
qm visa morte eius exultabat. nesciu
eius visa r̃surrectione letatur ipi sed
multu contristat. ac dolet. q̃ut dicebat
habebat. Vos aut videtis me mq. q
ego vivo & vos vivetis. quia. Ego vivo
q̃ntu tp̃s sibi posuit. & vos vivetis
futuri. q minuta m̃p̃ret ce tenebat
Ideoq; assi q̃ntu nouerat horam. In qua
xp̃s morte destructa in eterna r̃surget
vitam. Illis no vita in fine nouat ce
defendam. q nos & usq ad p̃sentia mor
tis sue tp̃s simplos p̃ impressu hute p̃se
nis agonizat & usq in finem sterilis re
surrectionis exp̃tauit. sm corpis oportu
erat. aut ergo adhuc modicu & mundi
amatores me videbit. fide desi
stit r̃surgete a mortuis & nec negat
q illum nescit. licet cum soli amatores
q̃dam nec r̃surgentis mentem intuent
Vos aut io me post hec videbitis.
q & ego vivo r̃suscitatus a mortuis et
vos vivetis. nec r̃surrectionis exe
plo p̃fortati. qui & ipi ad p̃tem vite
& bte r̃surrectionis estis grandia p̃ue
turi. In illo die cognoscetis q2 ego i
p̃re meo & vos in me & ego in vobis
Monuerat enim tute apli xp̃m ee i p̃re
p̃ unitate. indubiu ne timuit monuit
se ee in xp̃o p̃ susceptione fidei & se
cum eos. Monuit in se ee xp̃m
p̃ dilectione & observantia mandator
eius. Dixit cum eis xp̃s. Si quis
diligit me sermonem meum seruabit & p̃r
meus diliget eum & ad eum veniem⁹ &
mansionem apud eum faciem⁹. Hec dum
adhuc ibut a xp̃o monebat apli. & nec
apli eis imbuta litis nouit ois enim xp̃s
Sed mille mentium die quo scriptat vnde
intrepit longe melius ea mysti cognos
cit. Hoc e in die r̃surrectionis qui eo p̃fectus
tecta q secreta sit sanct. quo xp̃m sic
fonte vitarum sine fine p̃spicit. Odit
enim de quibusda suis p̃fectibus fieri
dubiu eo e & in tp̃e r̃surrectionis
illis videlicet qui fiducia bonoz operu
dicet cu apl̃o valeat. Cupio dissolvi
& cu xp̃o ee & in fine xp̃s e & mori
lucru. hi quide omia dns assi aplis
specialit dicebat. Sed ne putet⁹
cu illis solumo & no etia nobis si cor
exempla sequam⁹ stricte dne politice diuine
cognitionis quale post hi sinum sub
intulit. Et omnib⁹ se diligentib⁹ cadet
sue visionis & cognitionis p̃mia pro
mittit dicens. Qui habet mandata mea
& servat ea. ipe e qui diligit me. Qui
aut diligit me. diligetr a p̃re meo. &
ego diligam eum & manifestabo ei meip̃m
Ubi ostendit dilectionem q̃ p̃m diligit
me e no ipam dilectione habis p̃fitent
Ex mandatis xp̃i que discendo hemus
operando suave. Vita & scies aut. Illi soli
mei non diligentes verbo neq; lingua. sed
ope & veritate. cum grandi impietate du
e quia mercedis ve mee dilectionis illa
erit qua ce maior multa potest nos s.
a p̃re & filio diligi nobis stupendu
p̃tem filij dei gloriam reclamat. No aut
dubitandu quia quibus gloriam filius reve
lat. eis de & p̃re & spe sanctu adee
spectu. quia quoz vita e diuinitus
quia vitaq; et inseparabilis e desio. Hinc
eternum dicat. qui videt me videt et
patrem. Et nouimus q tm verbum patris
tpis dicit. Q aut q̃ diligit me
dicetur de futuro diliget a p̃re meo. &
ego diligam eum & manifestabo ei me ip̃m

Diligit nemoq eam nisi dilectus sibi tñ pr̃e filius. Sed nisi diligit adhuc ut nr̃e vnat ex fide q̃ p dilectõe opat̃ tñ adhoc diliget ut p̃ncnat adhi sione vitutis ih̃u p fidem ihabitauerunt & pro qua ad mortẽ usq; ctauerat. Ho aut frustr̃ erit addubitãcio ayt. Et ma nifestabo ei meipm. Sc cñ audis hoc bus sepm no solis manifestabit oculis am & vbi ih̃s in medio xp̃m videbit Sed sic scptm ẽ. Videbit m q̃ transire rit. Soli aut in deore suo videbit rege oculi nostri. Bñ mundo corde qm ipi deñ videbit = Hec de lectõe euang tñ firmitati vre ferm put dns dedit exponendo dicmus. Videtur aut oportunu de solẽpnitate adhuc hodierna bñ aliqua disserẽ

In primis at sciãt ẽ q hec solẽpnitas no euangelicas tñ secretis mysticis mãtibus vero cñt legalibus iam olim esse psignatis misteriis ac duo nbentes p omnes annos sacis obsuatis cõmonitis Hodierna etenim die ut nomina ponit in cenaculo discipulis sce ẽ repentes de celo sonus & spẽ sce in bisionecis apparuit sciam illis cõm lingnarũ tribus ffert aut hac voce conuenerunt hinc re ligiosi qm de diuisis nacionibus ihrm ex paschalis festiuitat̃ qm conflluerunt Stupebat̃ q minutes qm audiebat vnq; q̃sq; lingua sui illos loquentes magnalia dei. Exponentibus aut discipulis q̃ sit spẽs ccit qm ih̃s tribebat olim quidem ho ce ffigurat promisit. Cui aut xp̃i nunc missa crediderũt ex ea tria milia hinc & baptizati receperũt cñt xp̃i donum spẽs sc. hec & anua huius dei celebritas hec ẽ qm celesti semp gratia festiuitas Ob cuius memoria fideles credibus animus tpmenda. Quibus nr̃m sce cñe mos uolent ut anus simplis in ea baptismatis misteria celebrẽt ablutis q̃ fons salutari credentibus sup necenti spũ sco templu benedicabl̃ parẽ. Ac p hoc nunc solu bestis fit recordacio. hinc cñt in nouos adoptamus filios nouus ẽ ea spẽs sci celebritas adnectus. Attendit q̃ cñtas hui sci q̃alit hunc nr̃e festiuitati legalis festi typus & figura gerat. Liberati de egipcia seruitute filii isrl̃ q̃ immolatione agni paschalis exie rũt in desertũ & venerũt in terrã promissionis q̃nenerũt ad montem synay. Et descendes in igne dns sup montẽ omnitate bucine sonitu tonitruis ac fulguribus q̃quagesimo die post̃ pasche legis decalogũ eis aperta voce disposuit atq; in memoriã date legis statuit ce die q̃nas singlos sacrificia s̃ nomiã de singulis aiã cuiusq; p̃nes videlicet primicias duos ad altare deferri. Que aut agni paschalis immolacio q egipcie seruitutis absolucio cunctis legentibus liquet qm videlz pascha nrm immolatus ẽ xp̃s & ipe ẽ verus agnus. qui abstulit pcta mundi. qui sui sanguis effusione nos a peccatis seruitute redemit & sue resurrectionis exemplo nobis spem vite ppetue felicitatis ostendit. Quinquagesimo die post occisionem agni dicti ẽ lex descendente dno sup montẽ in igne & quinquagesimo die ego post resurrex̃ nr̃i redemptoris q ẽ hodie dicti ẽ qm sps sci discipulis in cenaculo ystituit q appa te forme ignee lingue visibili & invisibili eorum pectora hinc sce mediant & mentes in gubli exit ardore succedit. Et hi altaria do cenaculi & ibi cicumme montes sub limitate pectorũ & donorũ indicat ce lestem. Et qm nemo infimus adhuc desideriis meretes. nec dñus obtenta mundat. nec supmus possit dignus existẽ domus. Sed hinc in maiorus sig ptonus omes qui accipiebat spũm in ce nacula erat positi illic ad designandi affectuoz cordis auditorũ. pplẽ q̃dẽ eis usq; in montẽ stabat. & prima semp motus pcc. ascendebant. Solũ aut moyses apm montis vticẽ vbi in igne & caligine dña maiestas p̃sidebat ascendit. q̃ nimirũ altioꝛa & intima legis arcana p̃ceteros solit mpe & suadẽ noscebat. pplus vo carnalis hec sup

gentus ē quasi exc̄tus & nisi portus
verbi celestis astrabat auditu ac nūt
data lacuis grā sc̄i spūs ad intelligenda
sublimia simul & implenda pfectus sc̄i
euangelij dū fidelium corda sublevat
sbi inter flamas ignium & mugitus sul
phuris. ffingor quoq; tonitruorū & fulgore
sonabat buccine. h' cū ingenti horrore visione
fulgurū sonitus qđ de celo tamq; spūs
vehementis aduenit. Sed tū in vtraq;
dacione & legis videlicet & gre forus au
diretur sonitus. hic tamq; amplioris miraculi
cū auditu sonitus affuit virtus donū
celestis q̄ mutus sine sonitu discipulis
corda docet. sbi auditis legalibus editis
rendit omnis plēs vna voce dicens. Om̄
ē verbū q̄ locutus ē dūs & audiemus & fa
ciemus. h' accepta illustratione spūs nos
trum ētū certi omnia nacuū lucrus dei
magnalia loquebatur. certi vtiq; discipu
lus grā. qm̄a legis obsc̄ura vmbra tūc
genti inde data sit. verbū vō euangelij
cuncte p orbem gentibus pdicandum
auctor vtiq; lignis plozq; xpiane fidei
cēnit promta dicenda. impletā pphia q̄
dicat. a solis ortu usq; ad occasū laudate
nomē dūi. Et excelsus sup̄ gentes
dūs. Sed & hoc q̄ in hac dacione nacti
te legis omnibus annis sacrificiū nomi
dūi die pentecostes offerri iussit ē
in nūe quoq; festiuitate spūalē agi ex
acepte grē tpe mutē desist. Nouū
quippe sacrificiū in ea offert ecc̄a cum
sabbato incipientis sc̄e pentecostes
nouū adoptionis pplī & baptisma dūi
consecrat virtute deuotissimo. Sic
& sup̄ nomen. ut non solū pplī ramus
vetus sc̄i memoria moneat & nouā
renatorū sobolē nouā preclusi missio ce
lebret. Nouū in ea sacrificiū dūo spū
quoq; apli mox accepto dono spūs obtu
lerūt cū euangelizantes hys q̄ cōue
nerūt plurimos q̄siuerūt ad fidē. &
hos fonte baptismatis renatos. ac sc̄i
spūs gr̄a sacrificatos hostiaq; bonū
testimonij quasi ad cōmune dūi

alenis optulerūt. hū aut duo panes
azimi panes de nouis fruḡibus nu
bebat offerri. qr mutet ecc̄a de vtiq;
populo iudeoꝝ. si & gentilitas colligit
quos in nouā suo redeptoi familiam
coserret. Inter hec no solleter mutue
dū ē qr no sine magno misterio q̄q
genarius mus in dacione nec esse nec
legis obsc̄uatus ē. nā quinquagesima die
pasche & alba in monte pfto data & hoc
discipulis in actibus missa ē. Sed
in hoc munera nro petrus flume
quietis ostendit in quo nāe legis dem
corpis mundatur. nec spūs sc̄i gr̄a dat
hominib; ut apte monstraret. qr quoniaq;
legis dūe missa manente spūs gr̄a pfi
cuit. ad verum pfto i quē tendit. Qz
ergo quinquagesimus annus in lege iubileus
i. dimittens sine mutatione appellatur
missus ē in quo pplis ab omni seruitute
mys ac laudibus dimittit emittetur
actis celestis. merito p hūc mundi illa sit
ne pacis tranquillitas indicat qn̄ sc̄d
aplus ait. Canet ē nouissima tuba et
mortui resurgent & mutabimur i gr̄am
vbi cessantibus huius seculi laboribus &
erroribus dimissis omni culpaꝝ debito
in sola dūe visionis contemplatione gaudium
electus pplis metuit gaudebit. impleto
illo desiderabili dūi ac salutaris nri
mandato. Vacate & videte qm̄ ego sum deus
ad qm̄ pfto dilectione & visione rem
muneribilis sc̄itatis. qr no nisi p obser
uantiā preceptoꝝ celestiū. ad spūs sc̄i do
ni ptinginur. hec & legem dedabit &
cuius de spūs gr̄a in eo die nro q̄ regem
designauit dari declarat. Neq; hoc p
termittit q̄ ideo nos quinquagenarius
sacrificiorum autem quietis aperat spūs
ex septē septimanis & mense pfectē
Dex quippe diebus in lege pplis opan
septima quiescē. Dex annis annus
mete septio ab ape suo cessant. Omnibus
omnibus mystice admonemur q̄ hic qui
in hoc seculo q̄ sex etatibus constat bona

omnes

monium

operatē quiescat omnis
debita lucretur. et remissi
sibi redimunt spē
maioribus

missus ē cessatio
qr dūs sex die
bus mūd ordinē
pfecerit. sep

oribus pro dño mstat̃ in sabbato t
futuro. t in requie a dño inducit̃
etna. Quid aut̃ septem dies nel
anni species ducut̃ multiplicem
eiusdem requiei habundantia de
signat in qua prium illud sublime
dat̃ edas de quo aplus aut. quod
non vidit. nec auris audiuit. nec
in cor hois ascendit. i ppauit de
diligentibus se. Cum prium cognu
cone. q̃ nec in cor hois i humana
redigi sapietia ascendo posse testat̃
adit subsequet̃. unde hoc delectat̃
deu possit endi. Nobis aut̃ nr̃
reuelauit deus p spm̃ suu. p spm̃
carpo i nelabit̃ prium magnitudo p
genis. qua du ipe corda que ipleat
appetitu ibisibilit̃ inflamat̃ cade
bona inbisibilia q̃ sut̃ pdita q̃ t
remus omib⁹ pfecta manifestat.
Vñ bñ eiusdem gra spe septiformis
i ephia describitur. q̃ munera t̃pis
inspiratone ad requie pcurat̃. t i
eis plena proptone ac bisione re
quies nea possidet̃. Porro in dies
nel anni quadragesimo qui septem
septenarius sup̃ e t maiore p actus
erat solepnitate beneabilis temp⁹
future resurrectonis indicat̃ i quo
illa requies qua nunc die fi. nunc
electoru corpa q̃ i raptoru gloria
assumpt̃a. ubi sollicitus nutriendi
e fides mei q̃ spes suus no solu pfuit
in futuro. sed eam in pria magnitu
nistis quiete tribuit. cui corda me
tes celesti usque caritatis accendit
dicit aut aplus. Spes aut non
confundit quia caritas dei diffusa e
in cordibus nris p spm̃ sanctu qui datus
e nobis. Et hec e vera vita hec e
sola in hac sum requies quia diua
dilone replet. Spe supne i tri
bulatus pfra mundi simul eam adu
sa contepne. terrena a se desidia
fundit̃ contempant. quapropter q

rumnare seculoribus illatis p xpo
cotumelijs t p scauorib⁹ suis de
cu aplo dicit. Et gloriam in spe glorie
filioru dei. non solu aut̃ t gloriam
in tribulacionibus. Vidam qui in mi
seriam rerum delectationib⁹ t opulentia
se requies de posse i fidit fallit̃. Sed
trebertinis eiusdem mundi perturba
cionibus t ipo fine quiet̃. q̃ super
uenia firmamenti sue quietis posside
at quiet̃ q̃ sco afflati spu suauissimi
illud dilectionis ingeniu sup̃ scribere
rut̃. Atq̃ exemplo illius mites esse
t humiles didicerut̃. nonnulla eam
in pria future quietis ymagine fru
mur. Du a conuersatione hoium secular⁹
to mete secreti silij sin gdeturos re-
nisi gaudet̃. Atq̃ ad pfectu eius a
templatone ptingé sicut dicemus
sibi cu aplo iabé. Cum spu cu appa
ruerit similes ei erimus. videbimus
eu eum sicuti e. Ad cuius primi vi
sionis si ppemire desideramus. Opor
tet fides fundi ut huius ewan̄ de sante
petro memores t a mundi nos ille
cebris munes exhibeamus. q̃s ad
capienda tã spe spm̃ q̃ mundus
non pt̃ accipe dignu existe balcamus
Diligamus xpm̃ eiusq̃ mandata q̃
sibi cum iusta mercede ut illu dili
gendo diligi amplius mereamur a pre
sti t ipe maiore sue dilectionis gra
nobis pstare dignetur. in futuru
dat eterna diligendo nos ut edentes
speme in eu. tue aut ut videamus
eum facie ad faciem manifestat
sicuti nobis. Hoc e in claritate
q̃ habut primus q̃ mundus esset apud
pem. cui quo imut t regnat deus
in unitate spus sci p oia ssa secula

Ait dicit ihs discipulis suis
Si quis diligit me sermone meum
Requiem in omibus libi q̃ppter

Feria secta sdm Johannem

Dixit ihs discipulis suis. Sic deus dilexit mundū ut filiū suū vnigenitū daret. ut oīs qui credit in eū no pereat sed habeat vitam eternam & cetera

Oratio beati augustini epi

Quotiens de filio dei & placitat vnigenito & de filio hois in tempe exaltato pmiserat deus vt omnis qui credit in eū non pereat sed habeat vitam eternā. quid ei ide redemptor & conditor nr filius dei an scula venit. filius hois factꝰ est hac seculoꝝ. ut qui p diuinitatis sue potē tiam nos creauit ad pficiendum vite beatitudine ps eius. ipe & fragili tate humanitatis me nos reformaret ad prospiciendā & prohibendum vitam. De Nov cū misit deus filiū suū ut mundet mundū. sed ut saluet mundus p ipm. Ergo venit in medio & sanande egrotꝰ. sed nos ultimus qui propter medicū sernare nolumus. Venit saluare mundū. Quare saluator dns & mundi nisi ut saluet mundū. no ut iudicet mundū. Saluā no vis ab eo cui te iudicaberis. & quid dicat iudicaberis Videte q̄ ait. Qui credit in me iam non iudicatus & Qui aut no credit iam iudicatus & quia non credit in nomine unici filii dei. hoc & ut iudicet. q̄ lux venit in mundū. & dilexerunt ho mines tenebras magis q̄ lucē. Erant eni eoꝝ mala opa. Fures ma quoꝝ opa bona meruit deus: Nullorū. Omn eni mala opa merunt. Quo q̄ quidem fecerūt veritatē & venerunt ad lucē. hoc eni sequunt. qui autem fiunt veritatē venit ad lucē ut manifestent opa eius q̄ in deo sunt facta. Quo ergo quide bonū fecerit ut bonum ad lucem & ad xpm. Et quo quide dilexe runt tenebras. si omnes patres mali & omnes a pmo simul qui mortui sunt. & post mortē spūtus eorum & corpes in mortē dni. pter mortales hoies q̄ merunt mala. Quo q̄ intelligitur hoc & iudicium qm lux venit in mundū & dilexerunt hoines magis tenebras q̄ lucē. Erant eoꝝ mala opa. Quid eni hoc & quoꝝ eni erat bona opa. nisi dilexerunt tenebras magis q̄ lucē ibi posunt dnm. quātū eni dilexe runt pctā sua. quia qui confitet tur pctā sua. & accusat pctā sua. cum deo facit. Accusat deus pctā tua. si tu accusas inimicis deo. Qui duo res sunt ho & pctor. Qd audis ho deus fecit. Quod audis pctor fecit ipe homo. Dele qd fecisti. & deus sal uet qd fecit. Oportet ut oderis opa tua in te & ames in te opus dei. Cū aut cepit displicere q̄ fecisti. tepunt opa tua bona. quia accusas opa tua mala. Inuenta bonoꝝ opm tuoꝝ confessio & malorū opm. Fiunt veritate & venis ad lucē. Quid & aut Fiunt veritate Non te pulcras no tibi blandiaris no tibi adularis. non dias mistus sum cū sis magnus. & magis fiet ve ritate Venis aut ad lucē ut manifestet opa tua. quia in deo sunt facta. q & hoc ipm q̄ displicent pctā tua no & displicet nisi deus tibi lucet & veritas tibi ostendet. Ez quia est amantus diligit pctā sua. odit opus ducente luce & fugit ea ut no arguat opa mala q̄ diligit. Qui aut facit veritatē accusat in se mala sua. no sibi parcit no sibi ignoscit. ut deus

ignoscat · q̄ q̄ vult ut deus ignoscat
ipē agnoscit & venit ad ihēm & dicit
Dñe mitte fiducē tuā i pōs meis.
Et qua fiducē dicat · nisi iterū dicat
Qui fecerunt mei ego agnosco & pec̄a
mea q̄ me ē sp̄. Sit ante · q̄ no vis
esse ad deū · Si aut post te feras pec̄a tua
retorquet tibi illud deus ad oculos tu
os · & tuē retorquet q̄n pnē fructus
nullus erit · Nos nō facies si ne spūa
les media simus · & de malo maiore
medio attendamus cogitamus si nō debe
mus pulsare q̄ pec̄a nec vos nec nos. Cō
fiteam̄ pec̄a nra nō excusem̄ tu se
cisti · tu reus es · tu confitere · tibi ignosca
Ego aut dicas nō ego feci · & ubiq̄
verba excusde volucres · pec̄m tuum
manet in te · peccasti reus es · & no
illius pec̄i tui q̄ fecisti · sed huius cui
simplicē q̄ confiteri voluisti · de quo pec̄
nos liberare dignet · q̄ vivit & regnat.

Feria tercia · In festo sancti Johannis

In illo · d · i · d · b · Amen amen dico
vobis · Qui non intrat per hostiū
in ouile ouiū · sed ascendit aliunde ille
fur est & latro · Qui aut intrat p hostiū
pastor ē ouiū Et p̄

Quidā de augustino

Propter pharisęos q̄ se iustos
videbant iactabat de ea ecclesia ve
nerata & ipbam & insanabilem
nouitatem ihesus ferri gestiunt · q̄n hanc
parabolā legunt · q̄ ipē illis non intel
ligentibus exponere dignatus ē. Ly q̄
salubriter admonuit nos ne glia
hūana · nō in motu dignita
te · sed in humilitate fidei catholice · q̄
xp̄s sit nō desit · Multi enim sp̄ paganis
que in quibusdam huius vite q̄sq̄etudi
nibus boni homines & innocentes & iusti
obseruantes ea q̄ in lege p̄cepta sunt · de
siderantes honeste potibus suis · nō necantes
nō homicidia perpetrantes · nō furtū faci
entes · nō falsū adhibentes q̄ testimoniū
prohibetes & cetera q̄ in lege mandata
sunt obseruat · & tamen nō sunt · & plerum
q̄ audiunt quo & illi pharisei dicentes

Unus & nos ceci sumus : Sed hec omnia
manifestum fecit quia nō intrauit p ostiū
sed aliunde tumulo fossa · quasi p se
ipos ascendere quesierit · Quapp̄ dns
constituerat ipos ex grege suo & de
ouile quo nutriuntur in ouile · Quid enim
p̄dest velum tactum de sūmitate hui⁹ lumenti
inflatio · dū ad fidē ip̄etualē hui⁹
vitē dei nec veritate ascendit · nec ipsa
humilitate venire recepit · Nō ē autem
eius spes mea · nec certa semp bene
vivendi · nisi agnoscat vitā q̄ est xp̄s
& p̄ eam̄ nutriat in ouile · Sunt etenim
quidam homines · qui & sine gemitu morbos
& alios post se trahē querit · nō de ipsis
preceptis ministrantes suos sectatores · &
sine exemplis vitē suadentes · de q̄bus
alio loco beatus ait · Doctores doctrinas
homini · & mandata dei recipientes · hos
q̄ alia p̄ter ascendē querit · nisi fur
tē · nō ut pastor salvandē · de talibus
hic dictū ē · Sed qui ascendit aliunde
hic fur ē et latro · Nō solū nō tales
audiuntur doctores ut eos qui sunt
vere xp̄i sint · sicut multi philosophi
qui sua sapiam lucris nequitiis
ventilabant · & vitā beatā sue sec
tatoribus q̄siuerunt · Vnde ecclia plurimum
qui xp̄ianum nomen execrabant · & illusta
tos se a xp̄o iactabat fingentes sibi
nouā & q̄ nota de xp̄o & fidei catho
lica · sicut immobiles hereticā filiabat
estimates se falso nomē p̄tinuisse q̄
xp̄s ē mutare · Sabellius dicat · q̄
filius ē ipē ē p̄r · sed filius nō ē p̄r
nō mutat p̄ ostiū · q̄ filius dicit p̄rem
Arrius dicat · aliud ē p̄r aliud ē filius
hec dicit si dicit aliud · nō aliud ·
Qui cū dicat aliud ei q̄ dicat a quo
audit ego & p̄r unū sumus · nec ipse
ergo mutat p̄ hostiū · p̄ dicat ergo xp̄s
qualem sibi fingit · nō quale vitis
hz · ffortasse dicat · xp̄s ho ē tui nō deus
nec ipe mutat p̄ ostiū · q̄ xp̄s ho

ex quorū expositione dabit nobis
etiā illa q̄ non exposuit intelligere. pas
tat cū manifestū. q̄uis obscuris. alu
dauit) exponere q̄ audiuimus ꝓponere
Dicat ergo cū ihūs. Amen amen
dico vobis q̄ ego sū ostiū ouiū. Et
re ipm ostiū ꝙ clausū posuerat
aperuit. Ipe ē ostiū agnouimus mitte
mus aūt nos intrasse gaudeamus. Oēs
q̄ūq̄ venerūt fures sūt atq̄ latrones
Quid ē hoc dicit. Omnes q̄ūq̄ venerūt
Quid cū tu venisti. Sed intelligē
Omnes q̄ūq̄ venerūt dicit vtiq̄ p̄t
me. Precludimus ergo nū adducti illuc
ap̄los. nūq̄ fures sūt et latrones. absit
no ꝓcul illuc venerūt. Sed cū illo ve
nerūt. Ego sum mḡ via veritas et vita
Ipe ē vitas. cū illo venerūt. q̄ vitam
fuerūt et vitatē ꝓdicauerūt. Q̄ūq̄
aūt p̄ illū venerūt fures sūt et
latrones q̄ se venerūt. q̄ p̄ter eum
missi non fuerūt. dicente ap̄lo. quo pdi
cabūt nisi mittāt. Et q̄ p̄ se venerūt
et nō ab eo missi fures sūt et latrones
Nam nū adducti xpi falsi fuerūt
ꝑ dei ap̄los ecclie. falsi doctores. sicut p̄
adducti ipius subnotē xpiano ꝙplūm
falsi fuerūt doctores. nō doctores
sed seductores. nō ꝓdicatores sed pdi
tores latrina exercuere. nō sine
doctrine nūtientes. fures sūt et la
trones. i. ad furandū ad occidendū
venerūt. sed nō audierūt eos illi
que vē sūt oues nō subpelle omnia
impiū cor abscondentes. Igitur qui
nū adducti xpi ꝓdicauerūt corde
spū ꝓdicauerūt quo ap̄li et sc̄a doctores
qui p̄ adducti xpi veritatis viam mundo
ostenderūt. Q̄ūq̄ aūt illo tpe credi
derūt nec abrahā nec ysaac nec ia
cob nec moysi nec aliis patriarchis
nec aliis ap̄lis xpm̄ prenuntiantibus
oues erāt et xpm̄ audierūt. nō alie
nā vocē sed ipius audierūt. Nā inde
clamat in ꝓuc dū ꝓcul dubio audiet mutat

Veturius populus nuntiabat. ꝑ exorandi q̄ missā possidebat. Cui 1° venerūt q̄ tu 2° deo venerūt

et deus ē. Hunc ergo nouū hēsis q̄ nūc
tribus orta ē q̄ sentire videtur. affir
mando et ꝓdicando. xp̄m q̄libz sine
participatu deus ē et nō verus. Quod ego
ē multū ꝓuere et multa vana de hac
si dimittere. hoc tenere in oculis xpi
ecclie xpm̄ catholicū ē credite. Cū
cuiusq̄ mentem velit in oculis ꝑ ostiū
intrare. i. ꝑ xpm̄. Et xpm̄ verū deū
et vim dei filiū ꝓdicet. Non solum
xpm̄ ꝓdicet. sed xpi ifirmitatem quoq̄
no spnam. Nam q̄endo multi infirmi
tatem ecclie xpi sperserūt penas ꝙ
reprehensionis. Humilis ē cū anima
xp̄s dns mr. Qui mentem perfecte
humilē oportet ut humiliet se. ut sine
cuiusq̄ posset nutrire. Hinc fuit q̄ vocē
pastoris audiūt. Hinc q̄ ꝓphetas ꝓnoncē
eos nouit ut verus pastor vocant
de his dictū ē. Gaudete et exultate
quia merces vr̄a multa ē in celis
Hinc eas vocat nouas. Et quis alius
eas emittat. nisi qui pecū dimittit.
ut sequi duras labeati umeralis pos
sint. et quis eas pressit. quo cū se
quātur. nisi qui resurgēs a mortuis
iam nō moritur. mors illi ultra nō
dominabitur. Has nō educat a fide ad
spem. et cū illas laudat. q̄ prior
omnibus ascendit in celū et q̄ oues
sue illū sequāt. q̄ sint voci doctri
ne eius. alienos doctores nō sequā
sed fugiunt ab eis. q̄a nō nouerūt
vocē eius et doctrinā alioꝝ.
Sed loquente ihū nō intellexerūt
quod audierūt. Intercapedinati cū
ihūc erāt cor et gressu audierūt
Noluit ostiū nouit oculi. noluit
oues. q̄ecundit hec omnia sed
nō dū exposuit. legamus q̄
q̄uis ꝓ venturus est ad ea ꝑ
ba et q̄libz nos aliquid que
dicit digne exponere

Deuteron. Alij sut q̄ quos non audie
runt voces. in quibus nō erat xp̄i et vox
vrtes. falsa docentes. anaia garrie
tes. vana fingentes. insecos sedna
tes. et iuad pfunde ip̄se. sic sarbet
pharisei. quibus dic. hij sut qui ve
nerut ex se. et nō sut a iudice missi
ihs nō ait doctrinus suis. paul expt
sis. videamus quo nos bonus pastor
vocat. Dicat enī ego sū hostiū. p
me si q̄s introierit saluabit. et in
gredietur. et egredietur. et pascua inuenet
et hoc euidenter ondit non solū pastore
sed etiā oues intrare p hostiū. Et
quid e ingredietur. et egredietur. et pas
cua inuenet. Ingredi quippe e ecclīa
xp̄i valde bonū est. Exire aute de
ecclīa xp̄i sicut aut ipe iolses euangeli
in epla sua. ex vobis exierut sed nō
erant ex vobis nō est vtiq; bonum
Talis ergo egressus non posset a bono
pastore laudari. aut ingredietur et egre
dietur. et pascua inuenet. Et ergo
aliquis non solū ingressus. verū etiā
egressus bonus per hostiū bonū q̄
est xp̄s. Si quis ille laudabilis et
bēs egressus. possit quidē dicē ingre
di nos qui in ihū et in xp̄m credimus
Egredi aut in eū credimus opāndo. Et q̄m
sic dicat aplus. per fidem habitare xp̄m
in cordibus nris. Ingredi per xp̄m
e secdm ipam fidem cognitionē. Egredi
aut p xp̄m e cū ipam fide forus
ad ea quā hominibus opāndo vtile p̄
dicet. Exiet hō ad opus suū. Et
ipe dns dicit lucear lux vra coram
hominibus. Sed plus delitat me q̄
xp̄i veritas tanq̄ pastor bonus quo
damo nos admonet quemadmodū dici
intelligē debeamus. q̄d aut. Ingredie
et egredietur. et pascua inuenet. Cui
securus admiserit. fur nō venit nisi
ut furetur. et mactet et perdat
Ego veni ut vitā habeat et habundā
ius habeat. videt cui dirissent
vitam habeat ingredientes. non
autem potest quisq; per astutiam

Vox
Xrīs doctor
bonus

idq; p xp̄m egredi ad vitam eternā
q̄ est finis spe. nisi p ipm hostiū hoc e
p eūde xp̄m in ecclīam eius quod tamē
eius intrauit ad vitam tpale q̄ est i
fine nō ayt. Ego veni ut vitā habeat
hoc e fide q̄ p dilectionē operat p quā
fidem in omne ingrediunt. ut vnusq;
ip̄ius ex fide viuat. et habundātius
habeat. qui p secundo usq; in finem
p illud hostiū i. p fidē xp̄i ecclīa duct
qui vni fideles morint. et habundius
sebut vitam ay vnusq̄ quo pastor e
pcessit. vbi nullū deū moriat. Cuius
ergo et hic in ipo omnib; nō desint pas
cua. qui ad litteram possimus intelligere
q̄ dom t. et pascua inuenet id est ad
ingressū et egressū tm vē pascua
inuenet vbi saturet q̄ esurient et si
ent ipsam. Ergo fides faciam⁹ ingre
pascuam⁹ eius ecclīe. undos capiam⁹. et
pegrinos hospitio recipiam⁹ ibiq; fatie
tes nō deficiam⁹. et tpe suo metem⁹
vitam eternā in secula seculoz Amen

Ficia q̄rta secdm johānē. Cerro

Nullū. Dicit. sed s. Nemo potest
venire ad me nisi pr̄ meus qui me
misit attraxerit illū. Et reliq

Quid est Omnes bñ augo epi

Nemo pt venire ad me nisi pr̄
qui me misit attraxerit illū
ille venit. q̄ grā dei placuit.
Cui ait ipsa veritas. nemo venit ad me
nisi pr̄ meus

cēd vitati non consentiē. Ille truchus ē
a pte qui ayt. Tu es xps filius dei vi
ui. Cui dūs ng. bte es symon baro
na quia caro & sanguis non reuelauit
tibi. sed pr̄ meus qui in celis est. Ipse
reuelacio ē attracto ḡdm cui dicit.
nemo pt̄ venire ad me nisi pr̄ meus
qui misit me attraxerit. ōtinuo sub
iūgit. Et ego resuscitabo eū in nouis
simo die. Reddet q̄ speranti. videbit
q̄ adhuc non videndo credidit.
mandūcabit q̄ esurit. saturabitur
eo q̄ sitiunt. Vbiq; resurrexionem
tuorū. quia ego eū resuscitabo ā no
uissimo die. Est sēptū in pphīs. Et
erūt docibiles dei. Quare hoc dicit?
O mdei pr̄ vos no dicūt. quo po
testis me cognoscē. Omnes regni illi
hoies docibiles dei erūt. sto ab hoīb⁹
audiēt. & si ab hoīb⁹ audiūt. tm
q̄ intelligūt interius datur. intus sto
ruscitat. intus reuelat. hoies foris
verba sonāe possūt. sed mentē labo
rāt. nisi intus deus doceat apiat
sensus. Ille ē deo docibilis. q̄ deus
intus veritatis instruit. ignitione et
amore. Omnis qui audit a pre & di
dicit. venit ad me. Quo trahit pr̄?
docendo delcat. non necessitate po
nendo. quia nemo necessitate credit
sed voluntate. Filius docebat. sto q̄
videbat loquebat. Sed ut deus ita
in corde audientis docebat. ideo sub
iūgit. sto q̄ pr̄em vidit qui sc̄. nisi
is qui ex deo hic vidit pr̄em. Mol
te putāt pr̄em ee visibilem nobis?
Nemo vidit pr̄em. nisi ille qui est
ex deo hic vidit pr̄em. Ego sū a pre:
& ego pr̄em video. Quid ē aut tibi
a pre. nisi discē a pre? Quid ē discē
a pre. nisi audire pr̄em. nisi audire
vba pris. idz. me. Ne forte ergo ad
dico vobis. omnis qui audit a pre &
didicit venit apud me. q. nemo audit q

pr̄em. quo potius discē a pre a
meipse audire. non quia pr̄em audit
quisq; sed qui ex deo ē hic videt
pr̄em. Ego nouī pr̄em & ab illo sic
sed quo vbo ab illo tang ē vbo. no
q̄ sonat & transit. sed q̄ manet cū
dicente & trahit audiētē. Amē amē
dico vobis qui credit in me hz vitā
etnā. Reuelare se nolūt q̄ esset
nam copendio dicē potuit. Q̄ credē
in me hz me. ppē aut xps est verꝰ
deus & vita etna. Cum ergo credit
in me venit ad me. & q̄ venit
ad me habet me. Quid ē aut habē
me: habē vitam etnam. ignorē ass. p̄
sit vita etna/ moriet̄ p te. assūp̄ — / mori debuit si de tuo
sit ergo vita morte. ut vita occidē — o hō nō de suo accepit
mortem. Nam qui credit in me nō
habet vitā etnā. nō q̄ patet sed q̄
latet vita aut etna. vbi in principio
erat apud deū & deus erat. vbum
& vita erat. lux hoīm. mori voluit &
tertia die resurrexit. Ego sū panis
panis vite. & vita illi superbiebat
pres unde sūt manducauerūt. ma —
na in deserto & mortui sūt. Quare
manducauerūt & mortui sūt. q̄
q̄ videbāt credebāt. & q̄ no vidēbat
nis intelligebāt. Ideo pres vri quia
simplices erāt illorū manducauerūt
Moyses & aaron & ceteri sci qui fue
runt in ppl̄o manna manducauerūt
& no sūt mortui. q̄ spūaliter nosti
lium tibi intellexerūt. spūaliter
esurierūt/ & panem serūt i fidelitate
sicut audiēt audierūt xpm loquentē
sed no spūaliter verba eius intellexe
runt. Ideo dicit eis. pres vri ma
ducauerūt manna in deserto & mor
tui sūt. Quid mortē i. nisi infi
delitatis. Nā si morte mortui sūt
& ceteri qui fuerūt mūdi. Ideo sig
nificauit dūs verbis suis mortem
spūalem non corporalem. pres q̄

illoꝝ ⁊ mali pres malorū · Infideles pres ifideliū murmuratores pres murmuratorū · Nam de nulla re dei magis offendisse illi ꝓbr̄is dr̄s ē ꝙ ista dei murmuratio · Ideo dr̄s volens ostendē illis filios huic ad eos erat · Qui murmuratis mihi murmuratores filij murmuratorū · pres vr̄i manducauerūt manna in deserto ⁊ mortui sūt · non quidē omnes · sed quia male manducauerūt hic ē panis qui de celo descendit · hūt panē sicut manna · hūt panē sigūt altare dei · Sacramenta illa fuerūt in signis · dr̄a sūt in regne signantur para sūt · aplis mundi · Nolo aūt vos meꝰ ignorare fres quia pres vr̄i omes fuerūt sub nubē · ⁊ omes mare trānsierūt · ⁊ omes eandē spūalē manducauerūt · Spūalem non vtiq; corpalē eandē · qz illi manna nō aliud spūale vē · ꝙ nos sed pres nr̄i non pres illoꝝ quibus nos similes sumꝰ · non ēēnt illi similes fuerūt · Hic ē ꝙ panis de celo descendens · ut si quis ex ipo manducauerit nō moriat̄ · sed ꝙ ptinet ad virtutē sacramenti · non ꝙ ptinet ad visibile sacramentū · qui manducat meū non foris · qui manducat corde · nō ꝙ ptinet ore nec dente · Ego sum panis viuus qui de celo descendi · de celo descendit ⁊ manna · Sed manna umbra umbre erat · iste vēr̄is ē · Si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternū · Et panis quē ego dabo ei caro mea ē pro mundi vita · hoc ꝙd audiēt caro · ꝙ dixit panē carnē · vocatur caro nō ꝙ capit caro ⁊ io mgr̄ nō capit caro · qz vocatur caro · hoc cū audissent murmurauerunt hoc assumptū dixerūt ee · hoc nō posse fieri putauerūt · Caro mea mundi pro mundi vita · nouerūt fideles xpi corpus · si xpi corpus ē nō negligūt fiant corpus xpi · si volūt vnde de spū xpi · de spū xpi nō fiūt nisi sit aq ꝙ xpi · Quisq; vnde aute credit in xpm manducet spūaliter spūale cibū · ⁊ corpe corpe xpi · ⁊ nō sit putēdū membꝝ

q ꝓ scam meatum · sit pulcherū · sit sanū sit aptū capiti suo · Sed ac dnūs de dnō q sit omnibus nō solū sanctis · ⁊ deū timentibus xpianis · sed illis q multis litibus se ⁊ alios inquietāt · ꝓpe pius dr̄s misereri dignabit̄ · ut omi tranquillo nec emulatione ⁊ motu ira pacē ⁊ caritatē studeāt · ut nō ꝓpt̄ discordiā dei ira cuiq; ingerat̄ · sed magis ꝓpt̄ dilectionē ⁊ pacē ad eūa inclinemur · prestante dño nr̄o ihesu xpo qui est honor ⁊ imperiū in scula sculoꝝ amen

Dño sci cuā ꝙ scdm lucam · vi°

In illo tpe · Loquente ihū ad turbas dixit discipulis dedit eis virtutem ⁊ potestatem sup omnia dimonia · ⁊ ut infirmos curarent · Et ibi ꝓcia qua ō dño hodie

Quoniam ꝓmū ꝓtate significat eos ꝓdicare regnū dei · ut ꝓmissor magnitudo attestet̄ · cui nimia mirabilia fides q̄ dare verbis videt ostensa ⁊ nouā fidē accipiat · qui nouū ꝓdicaret · vnde nūc quoq; nr̄a fidelitas magnitudinē exigit · multi sūt qui beatam virtutē tenent · ⁊ signa virtutū nō habent · qz firmiter mandauit forte credit si deest q̄ nr̄is oret̄ · Nam nr̄i magistri voce quidē lucifere in signū sūt · sed nō fidelibus · sed infidelibus · Et aut ad illos · Nichil tuleritis in via · neq; virgā neq; peram neq; panē neq; pecuniā · neq; duas tunicas habeatis · Solet quer̄i quo matheus ⁊ lucas qui eadē narrauerūt diuisse dicūt discipulis ut nec virgā ferret̄ · nr̄i dicit marcus · ⁊ precipit eis ne q̄ tollerent · nisi virgā tm̄ · Qd̄ ita solui potest · ut intelligam⁹ sub una significatione dictā virgam · q̄ ad manū ferendū ē · ⁊ sub alia aliam · q̄ ad matheū ⁊ lucā nō ē ferenda · siquid ab alia significatione intelligi ꝓtest · Quē ꝓtat hos dns deus vester ut sciat si diligitis eū · Illa seductionis ē · hoc ꝓbationis · vtrumq; ergo a dño nr̄o ꝓcipit̄ ē dum ē aplis ut nec virgā ferret̄ · ⁊ nō nisi virgā ferret̄ · Cū enī matheus dicit eis · Nolite possidere aurū neq; argentū · ⁊ mox subiungat

Quod ē ꝓpositū

ꝙ nūcq; ō bede lucę ixo

Dignus est operarius mercede sua. Unde
satis audit qui eos hec possidere ac serve
uolunt non q̄ nr̄a non sint substentatiua
huius vite, sed q̄a sic eos mittebat ut
eis accipienda hec monstraret ab illis q̄bus
euangelium predicabus annunciaret. Claus
aut hec mouita precepisse dñm tanq̄m
euang⁹ce vnde aliunde non debebant q̄ eis
p̄dicabus quibus annunciat euangelium
aliaq̄n cotra hoc p̄ceptū fecit apl̄us q̄
victū de manuū suaꝝ laboribus tñ
sigebat. ne cui⁹ grauis esset. sed ptate
deduxe in q̄a sciret sibi istu debere
Cui aut alig a dño imp̄atur nisi fiat
tobedie culpa ē. Cui aut ptas datur
licet tuq̄ no uti. & tuq̄ de nre suo ced̄e
hoc ergo dns ordinas q̄ cui ordinasse
dicit apl̄us hijs qui euangelium annu
ciat de euangelio vite illa apl̄us lo
quebatur. ut secure no possideret neq̄
portaret hinc bite nr̄a. nec magna
nec numa. Ideo posuit nec virgā. Om
deus a fidelibus suis omia debe mitte
suis multa superflua requirentibus ac si
hoc addendo. Dignus e cui mercenarius
cibo suo. p̄sens appuit & illustrat. dñi
hec omia loquent. hinc ergo ptate virge
nomē significant cui dicit ne q̄ tollent
in via. nisi virgā tm. ut intelligatur
q̄a p ptatē a dño accepto. q̄ virge nomē
signata ē. etiā q̄ non portatur. no de
cerni. hoc & de duabus tunicis intelli
gendu ē ne quisq̄ earū preter eam
qua cet indutus. alia portanda pu
taret solliciti. ne opus cet alia. cui illa
possit atque. q̄ no a marcū. no por
tari nec hic duas tunicas sed expssig
indui prohibet dicēs. ut no induant
duabus tunicis. q̄ eos monet nisi non
duplicē sed simplicē ambulare. Aliter
in duabus tunicas videtur osteudi
duplicē nestimictū no quo in locis sti
cis & gelidis nunc vtentibus vna q̄s
tunica debeat ee q̄enti. sed quot tunica
vestimenti intelligamus ne alio vestiti

alium nobis futuū sciemus. Et in q̄cūq̄
domū introieritis ibi manete & inde ne
exeatis. Dat constituere q̄dā mā
datū ut hospitalis utilitudis nra
custodiat. alienū a p̄dicatōe regni
celestis astrictes cursitare & domos
& violabilis hospitij iuri mittere nec
otiose cū matheū domus q̄a missi
dicuntur apl̄i legenda dicuntur. ut
mutandi hospitij inutilitudis q̄ violande
causa non suppetat. Sz quicūq̄ no
receperit. vos exeuntes de ciuitate
illa etiā pulueꝛem pedū vr̄oꝝ excutite
in testimoniū sup illos pulueꝛ excuti
de pedibus in testimoniū labor⁹ suos
q̄ ingressi sint in ciuitate & p̄dicatio
aplica ad illos usq̄ peruenit. Simile
excutit pulueꝛ ut michel ab eis ac
cipiat. nec ad hoc dicit quide necessariū
qui euangelium spreuerit & allegoice
aut qui verbo humiliat intenduit si q̄bus
ut hoīes terrene lenitatis hominis neuis
obstarunt. p̄ ea mox q̄ intercepit cum
gelice p̄dicatōis vestigia purgat
Cum no p̄fidia nec negligentia ul
etiā studio q̄ceptū. horū fugiendu
immo. fugiendā synagogā denuncet
Et excutiendus ē pedū pulueꝛ ne
gestis manibus & pulueꝛ compunde
mentis caste hospitiū polluatur
Egressi aut euangelizabat p̄ castella e
uangelizates & ciuitates vbiq̄. Q̄
euangelizarēt nec q̄o curauerit apl̄
marcus exponit plenius dicēs. p̄dica
bat ut pnitam agerent. & ejiciebant
olio multos egros & sanabant. dic
& ut obus. Iusserunt q̄ne in hoc
induant p̄sbiros cui & ungent sup ip̄m
ungentes oī oleo sco in nomine dñi.
& si in p̄tis ē dimittent ei. vñ patet
ab ip̄is apl̄is nūc sce etiā more ee
cōtinuū. ut pontificali benedictione
gscrato oleo p̄ ungat egroti. p̄dicabat
aut ut pnitam agerent & sic. Amen

ung eos evangelizare regnū dei · quia
videlicet virtutū merita tohis baptiste
et ipius dñi salvatoris exemplū p-
dicabat · penam agere appropinquabit
eni regnū celorū · regni enī celorū
ruinam appropinquare est de hys
quibus ab eo discessent penitē · Ergo
fides ad hoc facta ecclesias ut
vite ordines grandiant et adimet
vos deus vitam in melius quantū
ram et qui quantitate crudē vitā me
lius quantitate · ut p ecclesias et ordi
nes deleant mala precata · et facta
bona veniet sempiterna · q̄ prestare
dignet qui vivit et regnat deus p
omnia secula seculorū Amen

Feria tertia · sancti luce evangeliste

Ad illū · ferm est cum diceret et ihesus
sedebat doctos et **Omē beati luce**

Ubi dñs sedens docuerit qui
scribis et pharisei ysidentibus
publicani curauit · lucas breuiandi
gra p transiit · Ex matheo et marcus
qui narrat quoniā facile videnī · quidē
matheus in primitate sua · marcus a
tapharnaum hoc eni fecisse testatur · Qđ
difficile solueretur si matheus etiam
nazareth notauerit · intelligenda edita
quitas xpi ad distinctionē videlz ydios
transmare gerazenorū de qua trans
fretando ut scribit matheus veniat
galileam · nec certe ipsi capharnaum
primitias sua dñi e · qui no nascendo
sed virtutibus illustrando sua ipse fe
cerit · Et ecce hyni portantes in lecto ho
minem qui erat paliticus et quebat
eū inferre et ponē eū ponē · Quando
illunis paliticū aut post diuturnam
illecebre turpitudinis uictoria ad xpm
suspirantes indicat sibilacionē · Que
primo olim mystice qui cum sublevet
et xpo offerat · i bonis doctribus qui
spem salvationis operantes fessos
suppetat indiget · Qui bn marco
narrante quatuor fuisse narrant
simo q quatuor evangelia libros

omnis predicantes virtus · omnis q simo
firmatur · Sen q quatuor sunt virtutes
quibus ad prudēdā sospitate fiducia
mentis erigit · de quibus in alibi sepe
laude dr · sobrietatem enī et suprama dei
et iustitia et virtute · quibus velut angel
et in anta hominib; · Quas no milli dis
positionibus · prudentia fortitudine · tpm
tranq · et iustitia appellat / Et no me
mentes qua pre ei inserunt perturba de
derunt sup tectū per tegulas des
derūt paliticū xpo offerre · sed turba
impetu ab eum pre reclusit · hp sepe
aut post infime cordis desidia ad eū
resipiscēs supplicq ymē remedio cupies
moueat pse obstructis obstaculo
retia dabit · Sepe mē ipis orans
secrete dulcedines et quasi fluxe eū
dñs colloquiū turba cogitationū me
mentes recte mentis ne xps videat
merclusit / Et q me hec agendi · no
vtiq in infimus gentis qui turbe tu
multuat reuanuedit · sed tectū domus
in qua xps docet ascendit · Hz · quare
scripture sublimitas e appetendi · cum
dñs in psalmista de uortuq; medicat
da · In quo cū corrupt minor via sua
in custodiendo uiq sermones tuos · Et
inserit illū tu leo in medio mi dñs
patefecto tecto egerat ut ihesū subiungit
qui reseratis scripturarū misteriis ad
noticiā xpi pruent · hoc e ad eius hui
latate fidei pietate descendit · Et but
dominū ihesū tegulis q tecti de scribtem
qui sub detestabili litterā sterilitate si
sit qui resert doctor diuini spiritalis
gre virtus uiuent · Qui nisi ei leo
deponit · sufficit ab hoc in mysterio tantū
adhuc constituto xpm debē copiosa
Quorū fide ut videt dicit dñs
remittunt tibi peccata tua hoies dus
a paliti · tantum primo peccatū uincula
dissolut · ut audet ei obiacens culpar

1 mutato ab ipsa qui
libet in quo erat natura
rectus

f. sce sancte
lucie

Quis potest scire q̄ nemo dimittit peccata nisi solus deus

uerum dissolutione dapnari · nec nisi hys relevatis membrorū posse recuperatione sanari · Sic & illi paralitico qui merito peccatorum pestem & dei motu aq̄ frustra pertolerabat sanato a duo dr̄. Ecce sanus factus es iam noli peccare ne deterius tibi aliq̄d contingat · Et bñ tu peccata dimittebat ho vocat. q̄ in hoc ipo q̄ho erat no posse dicet nisi deus · simul etiā ut ille qui horū dimittebat intelligeret deus esse tu dicit sine ē q̄ūtū ppria cuiusq̄ fides apud deū valeat · ubi tūti babunt alie ut tory ho repete · ut ei & certi q̄ nūq̄ salvatoy recurrēt · aliorūq̄ merito alios karactere erratas · Et reperūt cogitare scribe & phariseī dicētes · quis ē hic q̄ loquit blasphemias · quis pt dimittere peccata nisi solus deus pt · Quia p eos q̄ dimittit quibꝫ tribuit dimittendi potāte · Et ō xps deus verꝫ et probat q̄ dimittē peccata ūsi deꝫ pt · vñ deo testimoniū reddit · & psona xpi necessario fulsit · Errāt itaq̄ hodie qui dī xpm & deū ee & peccata dimittē posse credunt · ihm tm ee xpm non deū credūt · Sed multo demencius errāt arriani qui dī ihm & xpm ee · & peccata dimittē posse evangelicis vbis deuicti negare no audent michilogi tui deū necessāe no timet · sit xpe pfidos salvare desideras · & oculos cogitationū & virtute opm deū se ee manifestas rudens dixit ad illos · Quid cogitatis mala in cordibꝫ vrīs · Eadem namq̄ deo qui dicat · Ego sū qui deleo iniquitates tuas · Sapientissimus adiutor ayt · Tu em̄ solus nosti corda filioꝝ hoīm · Eadē ergo nūq̄ maiestate & potestate qua cogitationes vias mtuoꝝ possit & hoibꝫ delicta dimittē · Et nobis vtel ligere q̄ palatium ingressus · Quid est facilius dicē · remittunt tibi peccata tua an surge & ambula · Vtrum sit promptius peccata dimissa solius noscat q̄ dimittebat · Surge aut̄ & ambula · tū ille qui surgebat q̄ · qui surgere videbat cognoscere potuit · fit g̃ tumulus signum ut pbet spuale · vt aut stratus ut filius hois peccata hꝫ in tra dimittendi potāte · Si & deus ē nr̄ memoratu ysaie testimonio q̄ delet iniquitates nras · Et filius hois in tra hꝫ potāte dimittendi peccata g̃ · idē pe stes & deus & filius hois ē ut & ho, ipse p̄ diuinitatis sue potestā dimittē peccata posset · & idē demonstrās p humanitatis nre fragilitatē p peccatis nostri · Surge tolle lectū tuū & vade in domū tuā · Equali de leo surge ē quam se a tumultibꝫ desiderasse vbi egra quiescebat · abstinuisse · lectū no tollē ē ipam quoq̄ tumē p tormēta fecunda correpta spe celestis premioꝝ de latis prime tremuisse · spe ē em̄ lis qui p singulas noctes lauat cubile suū · id est proximum suis noxe maculis depno prime lime castigat · Sublato aut lectō domū re ad pristinū & duce · ipse ē em̄ lectū domus q̄ hoiez primū susceperat no mre amissa & firmde · tm deo reddebat · Alie sanus qui sanguebat fimbria ihū tetigit dominū ei alia peccatrix rimosione accepta ad mutua sui custodia ei ipo se coepe refert ne post veniam q̄ vix vitiū ferat admittat · Et cōfestim surgēs coram eis tulit lectū in quo iacebat & abiit in domū suā magnificās deū zē · Item diue potestis virtutis vbi nulla tpis mutatione mortalia missa salvatoris salus festiua comitat · ngi natalis ad laudē tante maiestatis · stupescit corda gentiū · Secundum nabis pcā fres tuū nr̄ acceptum gratiū spes sit tuis nr̄ festa celebrāti remittor nabis denotatē nob̄ que data q̄ hodierna festivitate subsequat vt sit finis gratia peccatoꝝ nr̄oꝝ · vtilis sit ecclia gratulatio ergo vtendū · ad vtilitatē em̄ gratulare michil plus timet q̄ a vitijs abstinē · Agnoscat ergo vnusq̄sq̄ fructus remissionis sue q̄ etenim nr̄ ingeminat bonitates michil peccat si de humane laudis appetitu pcessit

dicē +

deo omnibus tamen dñi ē nebona q̄ sue
sue bonitate nō ꝑficiat · elationē aut
iam gl̄a ꝑdam q̄ · Et nō dilassim 2m
gradationē sā spē · ꝑ quē cēt dei om̄
virtutū dona, collata sūt sūsapiamus
alacē fide solēpne reimun̄ · Et ī man-
datis dñi quicq̄ cum largitate possim⁹
ꝑficē · nosmetipos exē studeam⁹ · Cō-
tinuam⁹ nos ab inflatione iactantie
ad dei gl̄am tota q̄ agim⁹ r̄feam⁹ ·
qm̄ ⁊ bonoz om̄ ē mspirator ⁊ volun-
tatū aliter ē factorū dicere dño · Sic
lucebat lux vra coram hoīb⁹ · ut videāt
opa vra bona · ⁊ glorificet pr̄em vrm
qui in celis ē · cui laus sit honor ⁊ gl̄a
⁊ gratiaz actio ꝑ immortalia seculā seculoz amē

Sabbato xxiii lucam

In illo · Surgens ihc̄ de synagoga
intravit in domū symonis · socrus
aut symonis tenebat magnis febrib⁹ ⁊ ꝑ

Oncha ven⁹tus · bede ꝑbrez ·

Cum venisset ihc̄ in domū petri
vidit socrū eius iacentē ⁊ febri-
citātē ⁊ tetigit manū eius ⁊ di-
misit eā febris · Hoc fert marcus et
lucas narrat primiq̄ de leproso dixit
Sed meritū obstat narrandi diuersitas ·
vbi cadē res intuit · ut arbitror cū lu-
cas hystoriē scribit narrationē siat ī
capite cuiusdā dati ē · ut atheneus nero
ordinē mysterij scrutus · Surgens
ihc̄ de synagoga intrat ī domū sy-
monis · Synagoga siue de qua ihc̄ius
surgit dr̄ latine congregatio dr̄ · Quod
ꝑpter nomē ꝑphē ipē timuit · Ipōr
cū ꝑpter synagogam dia solet q̄nq̄
⁊ cētū dari sit · Unam nō aplā magnā
synagogā dixerit · sed sē cētū · sine
discretionis causa · sine q̄ nō gētilitatis
vīs ⁊ synagogā ⁊ vocationē vīs cētū
nomē accepit · distat aliq̄ ⁊ ꝑ scilicet
⁊ congregatur pecoꝝ solet · quoz ⁊ ipōr
ꝑpter dictum q̄ · Convocati aut magis ē
vetus vōce sit horis sit · Introivit ī
domū symonis · Spāliter dō symonis
i· petri cētum fuit · Socrus i· mater
uxoris eius aut ꝑ socer dr̄ · Socrus
ꝑtis petri synagogā significat quā

iacere ⁊ febricitare ihesus mentit · i· lit
legis laborāte ⁊ nudā manere q̄ m̄ fine
credet · Salvatis gētilib⁹ ut ē illud · Cū
introierit plenitudo gentiū tūc de ī-
reliqui salui fient · Tenebat magnis
febribus ⁊ rogaverūt eū pro ea · Et
stans sup illam imperauit febri ⁊ dimi-
sit eā · Si dicit a demonio patip sup
ut textus euangelij libēter mox alie-
nam ab immunda cogitatione purgauit sigē
dyabolū · consequēter femīa febribus
tenta · ꝑ ad imperiū dñi aurita tamē
audit a gaudio feruore ꝑ gaudio ꝑ
cepta frenata · Omnis enī multitudo ⁊
ira ⁊ indignatio clamor ⁊ blasphemie
spūs immundi timor ē fornicationē vō im-
munditia libidinē cupiditas mala ⁊ nequi-
tia q̄ ē similitudo sathane · febrē nero
illecebrose carnis intelligit · Et stans
sup illā imperauit febri ⁊ dimisit eā
Queritē cur socrū petri tertio loco sana
ꝑ mulier in exordio mundi trāsgressionis ⁊
ꝑsona sine q̄ synagoga ꝑ tuo filio nec
adest sem orta ē cuius figurā gerit ·
God salvator nr̄ nō cognitus · nō ulli
curat egrotos · audēs se quoq̄ totum
peccatū pressores ⁊ prauos ꝑ nimiā fidelē
⁊ ea q̄ xpi mūme in se intelligit · nel
intelligendi dare · nel etiā nō intellecta
diuinitē · Iuxta q̄ ꝑ psalmū postulat · de
lictis q̄s intelligit · ab occultis meis mun-
da me dne · Et ꝑtimo surgens misse
bat illis · Naturale ⁊ febrigatibus in
pectore simultate laterisē ⁊ egritudinis se
cure molestia · Unā sanitas q̄ dñi ꝑfec-
impio simul tō redit · sto solū ipa
redit · sed ⁊ tanto robore tortitudo
ut eis ꝑtimo qui se adhuc mancipit
ministrare sufficiat · ⁊ iuxta leges to-
pologie mebra q̄ serui intant immundicie
ad iugitatē · ut fructificaret morti
seruiūt iustitie ī vitā eternā · Cū sol
aut occidisset omnes qui habebāt in
firmos variis languoribus ducebāt eos

nd eū. Alt illē singulis manū ponens
curabat eos. Solis ostendit passione
morteq; sūe illo qm dixit. Quā dm tmū
do sum. hinc sū mundo. t sole oriente
plures demonia ejc aū sanat. ejcroti
qsq; quales ī mūdo vnūes paucos d
cunt videos talento regno mortis obd
p orbē gentibus fidei salutis q; donatiōs
cumbus psalmista ayt. Iter fuate ei q
ascendit sup occasū. Sup occasū qppe
dus ascendit q; vū ī passioe occubuit
nde maorē sua gloriā resurgendo mani
festauit. Exibāt aūt demonia a mlt
tis clamantia t dicentia. qr tu es filius
dei. Et merito nō sinebat ea loqui
qr sciebāt ipm ee xpm. qr quē dixit
xl. fatigatū dyabolus tēmno hoiem
cognouerat. nec tēptando valebat ay
dei filius ect expm. ia mūt p signoz
potentiā nel intellexit nel potī suspi
cabatur ee filiū dei. Vñ ergo videns
no eū crucifigē psuasit. qr xpm sine dei
filiū no ee putauit. sed qr mortellū
no pudit se ee dānadū. Ve eū de ho
mysterio a seculis abscondito. dt aplus
q; nemo pncipū hui seculi cognouit.
Si enī cognouisset nūq; dnm glorie
crucifixissent. Quare aūt duos demoia
de se loqui phibebat. psalta manifestat
qui ait. Paucī aūt dixit deus t ne
impbi aūt ingr ē dyabolus qr fulsa veis
sepe inserit. vt spe veritatis testimū
frmidis obtexat. Alias aūt no soli
demones qui inte ofitebāt. mbet
silē dexpo. p t illi qui ab eo sanati spō
te ofiteri volebāt. imo ipi apli qm eū
post resurrectionē toto orbe erāt pdi
caturi aū passionē eius preputur
mo tacē de illo. ne dūa videt mani
tate pdicata passionis dispensatio diffe
retur. t dilata passione scalo mundi
p hanc fructū erat negaret. Eā aūt
die egressus ibat in desertū locū t tbe

requirebāt eū t venerūt usq; ad ipm
t detinebāt eū ne discederet ab eis. Ei
actasū solis dū mors expūit salua
toris. quare no die redente resurre
illius iudicat. Cuius manifestata huic
a credentū turbis inquit. t ī genaū
deserto tūctus ne abeat detinet. inpe
ri hi pma sabbati quo resurrexio cele
brat. egressio. quietio. t meno cōtigit
quibus t illē ait. Quia t alijs ciu
tatibus oportet me euāgelizare regnū
dei. qr ideo missus sū. Et ut martius
ait. Abijt ī desertū gentiū ubiq; ī simus
fidelibus orabat. qr ordi eoū p quem
sū sps ad virtutē oronis ejcitabat. Et
nos ergo fines sensus inquietudines unūs
quisq; possumus ad ipsius malas ingressus
repugnemus. rennisse. vigilijs orationib
t largitatib; eleosinis muniamus. qr ita
ut dei adiutorio ī dnicam. Ita bonis
opibus studeamus insistē. vt nos ad
petita pstruat no possint ingressus inue
tranē. t psecantes ī omi opebono
tu ppa duo gnis ageres dicamus
dnipsti auricula mea t sacrificabo
hostia laudis. pstante duo nro ihu
xpo. qui tu pre t spu sco vīuit t regn
nat deus ay seculā seculoz. Amen

agnoscēres

Dnica i oct pēdē
ost Sūdm Sanc
hō ex ypsiz ab media
nocte ī mōdo sce cruc
luc
Dnica p̄ma pq oct
pontificalis

Sequentia sancti euangelij secundum Lucam

In illo tempore. Dixit ihs discipulis suis pa
bolam hanc. Homo quidā erat di
nes t induebat purpuram t byssum et

Omilia beati Gregorij pape

Scripturarū dīuinarū usus ī spiritali
uoy solet bonoz nātiones ad
mutandū inquemorat. sed cāa tamē
ti reproborū narrat. vt quos ad bene
vīuendū no inuitat exempla piorū
saltē terreat denunciata supplicia t
proborū. Qd' vīq; ay hac lectione audit
qui no solet requies lazari gaudiū
sed cāa pena superbi dīuitis ad me
ditā reducit. vt ay vno pauperes ha
beat qd' imitetur. Ay alterō aūt
dīuites ut terreat. Ay verbis eius

1 trāt eām allegorie

sūat eloqm̄ p̄rmus ſ̄m̄da ē ueritas
hyſtorie & postmodū i quā dr̄ ſpūt
talis intelligēcia allegorie fructus
ſuam̄ capit ē cū p̄mūs p hyſtoriā vē
tatis indic̄ ſolidat̄ur · Ez q̄ nō m̄ſt
allegoria fidē edificat & hyſtō no
talitāte q̄ a auctōre dēcam̄ fidelib⁹
loqui nō a vēritate recedim̄ · Et ip̄i
loquēdi ordinē postponim̄ ſc̄ēs q̄n
fidē iam firmā ēſſe p̄ns de allego
ria aliq̄ breuē audire debeatis · & ſp
vobis de mor alitate hyſtorie baldē
necessariū ē hoc in expoſitōis mō or
dinē ſeruet ordinē · q̄ plerūq̄ ſo
let ea melius recoli q̄ ſtrictim̄ p̄ḡ
modū audiri · ſensus ergo allegoricus
ſub breuitate trāſeat⁹ · ut ad mo
ralitatis latitudinē ritus veniam⁹ ·
Homo quidā erat diues q̄m
induebat purpura & biſſo & epula
batur ſplendide cotidie · Quē figēs hūm
quē diues iſte q̄m induebat purpura
& biſſo & epulabat cotidie ſplendide
m̄ſi induct̄ pl̄m ſigt̄ · Qui cultū
vite ceteris habuit · q̄ accepte legis
delicijs ad mōrē vſus ē nō ad uti
litatē · Que nō placibus plenis in
gētale pl̄m figurāliter expuit · Qui ac
cōſuſus addē pēa ſua cōfitēri non
erubuit · Hunc vltimū in arce fuit
ſe rutis q̄ppe vbiq̄ vnus a vſtēbus
trahit & foras erupit · Cui ē ergo
pectus cōfessio m̄ſi quidā vbiq̄ ens
to · Quā petri vnus ſalubris apte
in confessione q̄ pectus latebat · iuē
te · ſoluere etenim cuncta in ſuſſicā
trahit putredo humore · & cōfitēdo
pēa · quid aliud agim⁹ m̄ſi malū q̄
in nobis latet aperim⁹ · Sed lazar⁹ 1 grādebāt
cupiebat ſaturari de micis de mē
ſa diuitis & nemo illi dabat · q̄
gētale quidē ad cognitionē legis ad
mittē ſuperbis ille ſplus deſpexit
Que diu doctrina legis nō ad cari
tatē habuit ſed ad elationē · quaſi

de acceptis opibus tumuit · Et q̄m ei
verba defluebāt · de ſua quaſi mēſa
cadebat · de mensa · ut contra micis
vlnera panis lingebat canis · Ita ſolet
in ſacro eloquio p canes p̄dicatores in
telligi · Cum etenim ligna fidei diu
lingit curat · q̄ & doctores ſa diu
confessione pēa ministrant · ſi fidei
mentis p lingua tangit · & q̄a nos
loquendo a pēis erigit · quaſi tangendo
vlnera ad ſalutē reducit · Quia enim
canū more ligna p̄dicatores ſigūr · Dic
p pſalmiſtā · Lingua canū tuorū
ex inimicis ab ipſo · Et merito quippe
fidelibus ſa p̄dicatores eccl̄a ſunt q̄m
aſſertionem veritatis contra fures lu
pos p venientes magnos p dei mi
tia dictam latratu dederūt · Quo ob
de quorundā reprobatione dicit canes
muti nō valentes latrare · q̄ ergo p̄di
catores ſc̄i pēa deputat · cōfessionē
nō pectoris applicat dicēs · Confitemini
alterutrū pēa vra · & orate p inuicem
ut ſaluemini · Vltra lazari canes lin
gunt · Et ſa etenim doctores diu gētilium
confessione recipit mendicum vlnera ſi
luit restituit · vng & ben lazarū repa
rabilitus q̄ ipſi hunc ad crepandū
inuant qui eius vlnera p lingue co
repedine curat · pt ea p linctionē tam
lata adulationū lingua ſigni · Adu
latibus lingua eni vlnera mēbrē
p plorūq̄ ſolet ea ipſa mala q̄ nobis
reprehendim⁹ ipſo fauore laudē
Contingit nō ut vtiq̄ moriat · Diues q̄
induebat purpura & biſſo ſepultus ē
in inferno · in ſynū nō abrahe lazarū
ab angelis ductus ē · Quid abrahe
ſinus m̄ſi ſecretum regnū ſigt · pris
de qua veritas dicit · Multi ab oriēte
& occidēte venient & recubent cū abrahā
yſaac & iacob in regno celorū · Filij aut
huius regni in tenebris exteriores ejicien
tur · Qui enī purpura & biſſo indutus

1 lazarus

dicat ꝛre regni filius nat. Qui de lon
ginquo ad videndū lazarū orbis venit
qui dū p̄ disputationes sue supplicia
fideles ny nimo sūt. ffideles quoq; aū die
iudicij exui sup̄ sem requie attendūt q̄
gaudia post cōtemplū nullatenꝰ pnt̄ ligere
& no q̄ ysaiam q̄ illuc p̄ meritū no attin
gūt. Ny lūpia aūt amplius ardē audit
cū dicat: mitte lazarū ut intingat extre
mū digiti sui ny aqua ut refrigeret lingua
mea q̄ crucior ny hac flamma. Infidel
ꝑplus ibā legis ny ore tenuit q̄ ape ser
uare cōtempsit. Ibi q̄ magis ardebāt ubi
se cōdit fore q̄ fide nolūt. Quappꝑ
de doctis & negligentibꝰ p̄ salomonē dr
Omnis labor hois ny ore eius. sed anima
illius no implebit̄ q̄ quisq; hoc solumo
laborat ut sciat quid legi debeat ad
ipa refrone sue sce mēte vacua remanat
ab exuo digiti se tangi desiderat. quia
et nus simplicius disputanꝰ optat opacoꝝ
mysteriū uel vltima ptcipari. Cui rndr
q̄ ny hac vita bona recepit q̄ omne sinum
gaudij felicitate putant transitoriam
hre hi & eternū possūt & mysti bona uer
tū licet irreprehensone refute. q̄ du me
liora & eterna appetūt eorū iudicio q̄libꝫ
bona & si affuūt. cū sāc desideriis esse
aut bona nunc videtur. Vñ dauid
ꝓpha. Cum regni diuitijs multiꝫ obsce
quijs fulciebat̄ epaulus & licet ad necessi
tate bona ee ysp̄iet vni tūc fugiat bona
milijaut estimabat dicēs. mihi aut
adherere deo bonū e. Iust licet no nūdū
q̄ ei dr mendacio filij. Esse cui abrahā
filiū vocat que tū a tormēto no liberat
q̄ cui ny infidelis ꝑpl̄ precedentes preces
fideles q̄ multos a sua fide demisse
ysidēt eos milla ypressione a tormēto
eripuit quos tū p̄ tormēta filios refug
nescit. Ny tormētis aut dnes potens
quisq; fores hre se ꝓhibet. q̄ simꝫ ide
mendacium pulsus. qui ex magna ia pte
dāpnatus e sequaces suos quos sup

terrenis relict̄ quisq; moysi libris cursū
intellectus. quisq; sensus corpis dedicatus
nouit. Quinquino ergo uno fores qs
reliquerit expuit quia eos ad spūa
lem intelligentia no assurgere in suo
positus gemit. Petit ut ad eos lazarꝰ
mittat. cui q̄ moyseꝝ & pphas habeat
dr. Sed aut q̄ no credut nisi quis
ex mortuis resurrexit. Cui ytimus
videtur. Si moyseꝝ & pphas non
audiūt. neq; si quis ex mortuis re
surrexit credent ei. Certe de moyse
veritas dicat. Si credētis moysi credet
utiq; & michi. De me enī ille scripsit.
Implet ergo q̄ p̄ abrahe resp̄sione dr
Ex mortuus enī dns resurrexit. sed
indocti illi pplis qui moysi crede
nolunt ei & qui resurrexit ex mortuis
credē cōtempsit. Cui q̄ moysi verba spi
tualit intellige cōtempsit. ad eū de quo
moyses locutꝰ fuerat no pruenit. Hec
nos fres dum pro mdagnidis allegorie
misteriis sucrite transcurrisse sufficiat
Qui aut ad intuendū lazꝰ recipiste
mortalitate sui recurrit. Homo q̄dā
erat dnes & induebat purpura & bysso
& epulabat̄ cotidie splendide. & erat q̄dā
mendicus nōie lazꝰ qui iacebat ad
ianua eius vlceribus plenꝰ nemulli
putat precepta veteris testamenti destruc
tiua ee q̄ nom. Sz hys minuzū ypsa
du ysidēatione fallūt. In illo enī no te
nuia sed magna multat. ubi res iniq
te sublata restitutione quadruplici pu
nit. Hic aut dnes iste no abstulisse
aliena reprehendit. sed pena no dedisse
net dr q̄ vi oppiam oppressis. sed quia
ny acceptis se extulit. Hinc q̄ hinc sin
ope colligendū e quia pena multū dissit
qui aliena diripit. Si ny mysterio dāp
natione pensat̄ qui pena no longitu
Nemo utiq; securū se estimet dicens
Esse aliena no rapio & possibiliter rebꝰ
fruor q̄ dnes iste non iniuria punitus
e q̄ aliena abstulit sed quia recepta
rebus semetipm male deliquit

hoc solū quoꝝ fuit q̄ hūt usū & dixit
qm̄ in sua felicitate mundus nō fuit
q̄ p̄cepta dona ad usū necessitatis im
plerit · q̄ usq̄ca pietatis ignorauit
q̄ p̄ta sua i-duīe & ei sibi habūdanti
pāu nolut · Et fuit nonulli q̄ cultū
subtilū p̄ciosa vestiū nō putauit
et p̄cu · Quod si videlz aliqn nō esset
necessū sermo dei tam diligenter & exp̄
uiet q̄ diues qui tergebat apud ipēos
bissos & purpūa indutus fuisse · Nemo
quippe vestimēta papria usq̄ ad ignē
ytalum querit hz · ut honorabilior cet⁹
esse videat · sed q̄ p̄ sola tamē gl̄i
nestimētū p̄ciosus querit res ipsa
testat · q̄ nemo ulterius p̄ciosis vestib⁹
indui · ubi ab aliis nō possit videri ·
Quā culpā melius possumus cauere
Ad-iso collige · q̄ si abiecto cultus indu
mēti virtūs nō est · cuncti de rebus
vigilāt nō dicet · Sunt indutui plus
timendi · Et nōdū nobis magnopere
ignorē veritē de supbo diuite & de
humili paupe q̄rit sit ordo naturalis
Certe dū ibi quida erant diues · & pau
subsumpt · erat quida mendicus nōie
lazarus · Certe in plō plus solent
nota diuitū q̄ paupū fari · Quid
ergo q̄ dūs de diuite & pauce fabu
latus · Nomē pauper dicat & nomē
diuitē nō dicat · nisi q̄ dūs nouit
humiles actus appbat & supbos ignorat
Vñ & quibusdā de imitatoribz vitare
de supbientibus in fine dicit · Nesci
nō vos · unde scitis · discedite a me oēs
operarii iniquitatis · Ac deinde moysi dicit
nouī te ex nōie · Aut ergo de diuite
homo quidam · Aut de pauce egenus
nōie lazarus · ut si apte dicat · pauper
humilē scio · superbū diuitē nesao · illū
cognitū & approbatū habeo · illū q̄
mediū reprobatum ignoro · Potest
dñs cōa nobis ē q̄ eruditōe nr̄a
pnda ysidēadē dispensat sua tenui
res nō q̄ una re agit · sed una eade

plenus ulceribus mendicus lazarus
ad ianuas diuitis iacet · Qua de
re vna · dus duo iudicia explent ·
Habuisse enī ultiōi exercitatōne diues
fortasse si lazarus pauper & ulcerosus
ad eius ianua non iacuisset · Et in oto
finisset · Si inopia eius nō esset odiū
oportuna · Pursus si longe esset diues
ab oculis ulceroſi pauperis mōre tollē
tus esset ne ad tēptatōne paup · Ex diu
egenū & ulceratū ad ianua diuitis
& delicias affluēte · posuit ne una cade
re · Ex visione pauperis nō mouēti dili
tumultū dēputatus intulit · & pursus
Ex aspectu diuitis tēptati cotidie
pauperē gbuit · Quantas nanq̄
hūt egenū & obsessū sibi ulceribus tēpti oēs
credūt ne sua cogitatōne tollēsse cū
ipo pane & nō licet & salute · utq̄ ad
se diuitē duci salutē & delicias hūe
ri uoluptatē se dolōe & figōe affla
ibi gaudē q̄spicit · bisso & purpura
uestiri se deperim sibi ulceribus ibi defluē
ac pus rebus se egē ibi nolle cogi
Quibus putrium fres sanū tuti i tor
de paupis tumulis tēptatōe fuit ne
cruciet potēat ad pena sufficē pauper
cruciat si sanus fuisset · pursus sufficasse
egritudo cruciat si subsidiū adesset · Sed
ut plauret amplius pauper simul hūt pau
pias et egritudo tabescat · Atq̄ ne p̄
videbat p̄cedēte diuite obsequentibus
muscis fulturi & sēt infirmitate trepida
a nullo visitari · Una q̄ nemo ei ad
visitandū adesset testat canes q̄ lingē
ulcera eius lingebat · Et una eadē re
ompe deus duo medicina exhibuit · Di
lazarū pauperē ad ianua diuitis cruciat
p̄misit ne & diues impius dispua ad
sibi ausēt ulcione · & tēptatu pauper
tresēt ad i-munitatē · Conspiciebat
ille cotidie cui nō nocebat · videbat
iste de quo plauret duo nocētes cotidie
Sed unus despi inspectus qui & hūit
tēptando exercebat ad gloriā · & illic tol
lendo exspectabat ad penā · Quanto

fem ē aut ut moret mendicus & portet
ab angelis in sinū abrahe · mortuus
ē aut & dives & sepultus ē in inferno
Cum cum dives cū tm in hac vita
misereri noluit in suo uno simplicis porte
patronū querit · Iam ecce subiungit
q̄ cleuatis oculis suis cū esset i tormē
tis vidit abrahā & lazarū in
sinu eius & clamat dicit · pr̄ abrahā
miserere mei & mitte lazarū ut intinget
extremū digiti sui in aquā ut refrigret
lingua mea · q̄ crucior in hac flamma
O q̄ta ē sublimitas iudiciorū dei
O q̄ districte agit · bonoz actuū ma
lorūq; retributo · Certe simplus dives ē
q̄ in hac vita lazarū videntes inopiā
de mensa diuit q̄rebat & nemo illi
dabat · Nūc de simplicio diuites di
cēmo digito lazari distillari more suo
corp̄ sat · Nunc ergo fres colligite:
quā sit districta severitas dei · Di
ues cū iste qui vilipendato pauper suc
mense helemosinā dare voluit · in ifno
positus usq; ad minima q̄rendi prement
sitim gutta aq̄ petunt · qui micas pa
nis negauit · Sed nondū valde ē ·
q̄ sit q̄ dives in igne positus lingua
sua refrigeriū petit · Hos quippe est
sacri eloquii · ut aliqui aliud dicat · si
ex eodem deo alius munus · Cumque
aut hic superbi diuitē diu no loq
citati vacuitē direxerit · ecclesiastes
quidē · Neq; hic de loquacitate
narrauit · sed cū elatione & tenacia
de edacitate premisse · Sed q̄ habundā
in communis loquacitas solet his qui
hic male q̄ minutim d̄z · apud inferos
grauis in lingua ardē plebet · Pmo
magis male q̄ minutibus famulentur
lingua loquacitatis · post loquacitatē
no ludedi ceca lenocis sect̄ · illa q̄
edacitatē lusus sectat · testat · sacra
scriptura que ait · Sedit pl̄s manducare
& bibere · & surrexerunt ludere · Et
premisit ad lusū nouerat · corp̄ vidētes ·
ad ebrietatē animā monet · lingua · Q̄

q̄ē q̄ inuit · q̄z in tm uenit⁹ pontus di
ues linguā suā refrigeriū postulat ·
nisi q̄ is qui grauido mugit de loq̄
citate pectuerit · p̄ retributionis mysteriū
in lingua aure eius ardebat · Sed cū
grum valde ē pauore pensandū · ut
q̄ ei p̄ abrahe remissione d̄r · fili recor
dare q̄z receperisti bona i vita tua &
lazarus simili · mala · Nunc hic q̄ sola ·
tri no cruciabere · Ista fres horum
sinū pauore potius indiget q̄ expo
sitione · Iam si q̄s est qui in hoc mundo
extorsione boni alieni receperit · ut
ipsum dictum donū extorsus p̄timescere
debet · ne vobis piis quoq; indicii vox
actum q̄z rei p̄ secutione sit datum ne
inde q̄n hic bona exteriora restituat ·
a retributione boni mutui repellat · ne
honor hic nec dignitate ut adimatur
tibi videatis · sed remuneratio sit habitis
Ecce enim dñs d̄z receperisti bona i vita
tua inquit & diues iste bona alieni
habuisse · ex quo in hac vita bona re
cepit · Pursuq; dñi de lasaro d̄z q̄ re
cepisti mala · q̄ eū monstrat & lazarū
habuisse alieni malū q̄ purgentur · Et
mala lazari purgant q̄ mundi copie · Et
bona diuitis remuneant habundantia
transeuntis vite · Illic paupertas afflixit
& terruit · Iste habundantia remunerauit
& repulit · Quantus ergo hic thesaurus
secule habet · cū vos bona egisse re
colitis valde p̄timescite de pena · ne
q̄ ressit vobis prosperitas eq̄nde remune
ratio sit bonoz · Et cū quot pauperes
nonnulla reprehensibilia p̄petrant q̄ spi
ritus · nolite despicere · nolite despicere q̄z
fortasse q̄ sordidus tenuissime p̄mutatis
magnum · Cunctis pauperibus p̄mittit ·
Sic vobis omnibus p̄timescite · quia
nonnulla ecclesiastica male facta p̄spera vita
secuti ē · Deillis no solliate pectore ·
q̄z eoz vita magna paupertas deturpat
sequit · Et in hijs omnibus inter
nos & vos chaos magnū firmatū ē ·

ut hȳ qui volūt hinc transire non possīt
neq; inde hinc transmeare · Qua re
valde querendū ē · quo dicat hȳ qui
volūt transire ad nos nō possunt · Qa
cū hȳ qui in infernos ad bonorū sortē
transire cupiūt — dubiū nō ē qui nō
modo bēatitudis sorte susceptī sūt · q̄ pro
to dr̄ · q̄ transire ad eos qui in infno
cruciant nolūt · Sed sit transire re
pbi ad claros cupiūt · i · a supplicioꝝ
suorū affligēdo nūqr̄ · ita ad afflic
tos atq; in tormētis positos transi re
nostrū ē · metere ne p̄ nimiā · coeq; nel
le libēare · Sed qui volūt de bonorū se
de ad afflictos atq; in tormētis posi
tos transire nō possūt · q̄ nostrū ne
q̄ in suę nē bonitate maiꝝ habeant
iam tūt auctor̄ suę iustitię q̄ncta
tanta rēitudine ꝯstrugit · ut nulla
ad reprobos ꝑpassione moueāt · Ipsi
quippe indicī cōtendāt cui miserēt · et
eis quos emꝑe nō possūt · nō ex mia
mo q̄ defendī · nūt · q̄ tanto illos tūt
a se rēdebūt ēxcrucos · quāto ē ab eo q̄
diligūt auctore suo ꝯspicīt cē ꝛepul
sos · Nec nisi q̄ ad bonorū sortē trans
scēdt q̄ dapnatōne ꝑpria ꝛestringūt ·
nec nisi transire ad reprobos possūt ·
q̄ ✠ nostrā indias eis nullomo
ex ꝑpassione alīq̄ miserēt · Sed postq̄
ardenti diuti de se spes tollīt · eius
animꝰ ad ꝑximos quos ꝛelinquēdat
ꝛeuirit · q̄ ꝛeprobos metē pena sua
quā inutilit̄ erudit ad caritatē · ut
iam tūt eos (mox) spūalit̄ diligat · quos
diu prius diligēdo nec se amabat fuis
se dr̄ · Rogo ergo p̄ te ✠ mittas eū ur
in domū patris mei · Habeo enī quīq;
fres ut testificet illis · lazar̄ · ne et ipi
veniāt in hūc locū tormētoꝝ · Qua
re nōdū ardēti diuti quīte ad
supplicīū cumulat · sed pena (naꝰ) sua ei ē
cognitū seruat · et memoria · Cognouerat
enī lazarū q̄ desperēt · frem q̄ suoꝝ
meminit quos ꝛeliq; ꝛp̄ea ei ꝑ ulīs
de pauꝑe nō erat · si hūt in rētributōe
non cognouerat · set p̄ea penā in igne

non esset · si nō hoc q̄ pie patrē eā suis tunc
Vt q̄ patres supplicio ampliꝰ punirēt ·
et eorū videt q̄dā quos ꝛepperit · et de
illorū memoria torqueat · quos nobiliter
nutrierūt · Credendū nō ē q̄ in rētri
butōe extrema iudicij iusti · regnē esse in
istos ꝛspicīt · ut eos videntes ī gau
dio non solūt de suo supplicio · sed eaiam
de illoꝝ bono tristent · Iusti nō in tor
mētis intuent iniustos · ut hinc exp̄sius
dū crescat · q̄ malū q̄ ꝯspicīt iniqui
ter euaserīt · tantoq; magis erep
tori suo grās ꝛferūt · quāto audiūt ī abis
q̄ ipi ꝑpetui si electi esse potuerūt
Nec illum tanto bēatitudis charitatem
apud inferos aliq̄ frustrat aspectū pena ꝛ
proborū · q̄ eum ubi ꝑpassio miserē nō
erit · minimi paūldubio bonorū letitia no
valebit · Qui aūt murū si dum iusti in
nostrū tormēta ꝛspiant · hoc eis eue
niat in obsequio studioꝝ · qui ꝛ ipsetti
niger · color subsūt · ut albus nec
rubeus clarior videat · Sic ut dum
e tanto bonis sua gaudia exaresceret ·
quāto eorū oculis dapnatorū mala sup
iacēt que euaserūt · Et q̄nis eis sua
gaudia ad ꝑfruendū plene sufficiant ·
mala tūt reproborū absq; dubio sē ꝛspi
ciunt · q̄ia qui creatoris sui claritatem
videt · in creatura agrē q̄ videt nō pōt ·
pōt Petenti aūt diuti ut lazarū mittat ·
ad abrahā p̄ruus videt · Christū nouisse
et ꝑphās · illos audiat · Sed qui verba
dei desperēt · hec audire suos fores
no estimabat · sūt et audit · quos si nō pr̄
misse · si quis ad eos ex mortuis ierit
credet · Cui mox veraci sua dr̄ · Si nou
scīt et ꝑphās non audiūt · neq; si quis ex
mortuis resurrexerit credēt · q̄ nimirū
qui verba legis despiciūt · redēptoris
precepta qui ex mortuis ꝛsurrexerit quīti
subtilioꝛa sit tanto difficilius hec ipse
bibat · Illinc ē cur quidā ꝑ lectōe dr̄ ·
hoc q̄ ꝑ dūm iubetur · Illa cur dne
dicimus precipit · redēptor ur ab hys
qui ꝑfecte sciūt amica dimitti iubet
Illa prius tarnus ꝛsecat · et redēptor nec
ur · illicitas eius cogitatiōes disputat

Si ergo moysen & pphas no audiut. neq
si quis ex mortuis rsurrexit credent.
qhs qui filiorā precepta legis implere
neglexit. salvatoris uti mandatis obe
dire alicubi qui valeat. Et minus
constat qz cuncta implē dā remisit. ei
ptul dubio accedē reatus. Hec nos de
ipa rei gestē fidei causa dixisse sufficiat
Sed vos fres mei & regule lazari &
penā diuite cognoscētes soleter agi
te. & ad isto vobis in medijs paupes ponā
aut lazarus vnus ex electis habetis
qui & nobis iam sacietas cotidie de mesa
cudit verba sacre lectionis debet nos u
lazarū si querimus inuenimus. Cotidie la
zarū si non q̄rimus. etē importune
se pauper offerit. negat nos. qui aut
nobis intercessores optat. Certe nos
ortio rogare debemus. & tu regnum. Vi
dete si negare debemus q petrum. & pa
trum. fuit qui petiit. Nolite q̄s me tpa
re. Nolite accepti & mendacium simulare.
am supplicum cupiditate de supplicio rum
quos iz in hoc mundo absentes aspicitis.
& si qua reprehensibilia eorū ee videant
Nolite despicere. qz fortasse quibusdam ipsi
meritis valeat. medicina pauperis adhiberi
Quorū si qua sint culpa que debeant
iure reprehendi & fletibus ad usū breuis
edis inflectit. ut ex ipis eorū vocibus
tumulent vobis incrementa pietatis.
qui & pauci pauci dicitis & vbi pauci ibi
est verbo correptionis & duo ad nobis
alimenta preparat. qui bini quibat. dum
exterius cibo. interius sacrat eloquio
Quippe qui reprehensibiles erunt. monen
di. despici no dz. Et no reprehensione
indigni. Venerandi simulatque sicut mise
ri dz. Sed ecce multos enumerare quibus
cuncta sit meritis nescimus. Omnes ergo
venerandi sunt. Cuncta autē ut ois
te humiliare debeas. quibus quibus sit pro
ximus ignoras. Deum fres reuera. qui bonis qui
pstō & fr & ppbr. mei speciosus venit

Eadem tpe quo monasterium pcessi. aqua
redepta nocte in scā monialis habitu
gestata in vrbe hac nuper bte maie sē
vngis etiam manebat. Hec illius hy
rundis discipula fuit. que magnis
vtutibus polles sup puestinos montes
vitam hēmitica duxisse febat. Hunc
duc in eode habitaculo discipule adhe
bant. Cui noie romula & alca que
sup e nup adhuc qui quide fuae scio
si noie nescio. Tres itaq hec in vno
habitaculo manentes. morē quide dni
ejs plenā rebus paupem vitā duce
bat. Hec aut q pfectus sū romula
aliam qui pduxit discipula sua magis mo
uite meritis anteibat. Erat quippe mi-
rande patientie. simule obedie. cristos ozis sin.
ad silentiū studiosa. bal & ad gemitus
ozonis vsū. Qz qua plenitudine hy quos
iam pfectos hoies estimat. ad hunc in
oculis simul opifice adhuc imperfectos
habet. Sicut sepe imperi hoies nec du
pfecta sculpta signilla aspiciūt. & ia si
pfecta laudant. sque tū adhuc artifex
considerat & timat. laudari iam auditis
tū ea rude melioranda non desinit. Sic
qui pduxit romula ea q̄ in loco vocabulo
meditri palisim notū molestia corpis
pressi & multis qz annis in lectulo dece
bat. pene omni iacebat membroz officio
destituta. Nec tū hec cade cessabat mente
ad imitandas flagella pduxerit. sua
ipsi. & detinenti membroz fra fuerit
mutamenta. vtutū. qz tanto sollicitius
ad usū ozonis exercebat. quanto ad aliud q̄
libet agē necesse habebat. Nocte ergo
quadam cande in decepta q̄ pfectus sū
que vtrosq discipulas suas filiarum
loco mutebat. vouit dicēs. ajt. Ecce
nūc veni. sque nupt cū alia eius discipla
surrexit. sic bte sē in cubitu & multis
eadem res claruit. & ego quoq in eode
tpe aquoui. Cuncta noctis medio
tulo iacentis assistent. subito celicus
lux emissa omne illius cellule spacium

implent ꝛ splendor tante claritatis e
micant ut corda assistentiu mestimabili pauore pstringet. utpꝫ ut post
ipe ifebat oīe in eis corpꝰ obrigescēt ꝛ subito stupore ꝛmanerēt. Cepit
unus quasi cuidam magne multitudīs ingredīs sonitꝰ audiri ostiū cellule ipius si ingredientiu
turba fuisset utpꝫ dicebat intrantiu multitudīe sentiebat. ꝛ nunciante
tumoris ꝛ luce libꝝ nullꝰ poterat qꝫ ꝛ cecū oculos ꝛ pauor depssent ꝛ
ipi tanti lucis claritas ꝓcul dubio erat quū lucem ptung muri ostiis fenestra subsecuta ē. Sta ut cecū unꝰ qē
luce emissa ꝛ mentē odorꝭ suauitas re
fouet. Et tū in eis claritatis illius fre
nū posset. Cepit cadē romula ꝛ
sistere ꝛ tremere ꝛ deplū suoꝝ magistrum sibimde ysolari dicēs. Noli
timere mr no mortuꝰ no. Cuꝫ hoc
crebro dicet paulatī lux q fuerat
emissa subtracta ē. ꝛ is q subsecutꝰ
ē odor ꝛmansit. Surgꝫ dies sequens
ꝛ tertius trasiuit. ut ipsa fragrātia odorꝭ ꝛmanet. Hodie ergo gratia
eiusdē magistri sui ad terrā uenit. Qua
uenerē duarū pcessit ꝛ accepit ut di
uo cadē ꝛdepta nec alia eis dispari
a labilo tacēt abscessēt. ꝛ ecce subito
ipi in platea mr eiusdē cellule ostiū
duo chori astiterāt ꝛ sicut se audisse
dicebat sexus ex vocibus discrepasse
psalmos die mutuis dicebat hinc ꝛ inde
uiderūt. Cuꝫ nū fores cellule exhibērt celestes ex equo sti illa aut
anime soluta ē. Qua ad celū ducta
quīto chori psallendi alternis ascendebat
tanto cepit psalmo da leuis audiri.
quosꝫ ad eiusdē psalmos die somnus
ꝛ odoris suauitatis elongatis finiēt
Hec gꝫ q dū uixit in corpe ꝛ illam
habet in honore. Indigna cunctis obtu
despectu videbatur. Quis ad illam
accedē. quis ad illā uenire distinctus
Et lucebat in sterquilinio margarita

luce
xpi

dei. Et ex pulmino fabrice hoīe pauperis
nomine. Assumpta ē ergo margarita que
iacebat in sterquilinio ꝛ posita ī celesti
regis ornamētis. Jam nō sumptuosis amictibus
cuiuis. Jam nō illos ignitos lapideos
ethni dyademate chorusant. O vos qui
in hoc mundo vos diuites ē credimus
aut estis offerte si potestis fulgores ꝛ
uncias ueris ꝛ ueris diuitiis comunicē
vos in huius mundi via ocū amussim
possidetis. Illa nichil q nesciunt ꝛ omnia ꝛ omnia
nouit unde ne vos leta ducatis
uitā tristē morte tunctis. Illa tristē
uitā ptulit. ad letā mortē pruenit.
Vos aut tps querit obsequiū homī
Illa despta ab hominibꝰ uenit socios chō
ros impleturū. Discite ergo fres qualia
cuncta despicē. Discite honorē transeūtē
ꝛapidē. ethnicū illum amare ethnicorū
quos pauperes ēmundis ꝛ quos foris cōspi
cit despctē seculi inuty arbitrīū amicos
dei. Cū his participamini q habetis.
ut hoc quoꝫ dignet vobiscū ꝛtinere
qd habet. Pensate qd olim magistri
fecerit dī. In hoc tpe vitā habundantia uite
inopie sit supplementū. pensate q ipa
p se ueritas dicat. Quū dū fecistis uni
de fratribus meis minimis mr fecistis. Ad
tribuendū pugni cui est. qui hoc q iacet
ī mundi terra posuit. sedet ī celo dans

Sed hoc opꝰ deus qui ꝓnuncī sue
auribus loquit. ꝓ se ī mentibus vitā
loquatur. qui sinit ꝛ inspirat tū pie
ne inuitate spes sit dō. ꝓ oīa. s. s. dnm

Incipit de ortu pe[tri] tedini huius rei.

Illi. Dixit ihs
discipulis suis simulitudinē huius
Homo quidam fecit cenam magnā
ꝛ uocauit multos. ꝛ misit seruū suū
hora cene dicē inuitatis ut uenirent
quia iam parata sunt omnia. Et ꝛ

Homilia gregorii pape

Ide dicitur fres karissimi ne desiderio

illorū ī opīa simplicitate ut illoꝝ habundantia

corpis & cordis solet q corpales delitie
no sinitur grauare mi se desiderii necessi
dut. ñ no unde edult2 cone
ptus mi fastidiu p sacietate
dr etiam spitales delitie ñ no habetur
mi fastidio sit ñ no habetur & desidio
tanto p amplius a concedere esurientem
quato ab esurire dedit2 amplius mi all'
appetitu placet. experienta displicet. mi ist
appetitus vilis & explicata magis pla
cet. mi illis appetitu saturitate sitientis
fastidiu fiat. mi istis aut appetitu appe
titu parit. augmt enim spitales delitie
desiderii mi mente dr sacietat. qr quo
magis eoru sapor papit2 eo amplius eos
nosat. p auidius amet2 & idarco non
habite amari no possit qr eoru sapor
ignoratur. Quis enim amare valeat
id ignorat. unde psalmista nos admo
net dices. Gustate & videte qm sua
ue e dns. ne si apprehendat suauitate
eius no agnoscat. si hanc mime gustauit
Sed ibi uite expalescit cordis tenebre
ut p hanc eius dulcedine amare va
leatis. has aut delicias ho tit amisit
in paradiso patauit. Ex eius ei os
a tribo etne dulcedis clausit. Vñ nos
qnq; nati in hmoi peregrinamur erup
na. hinc fastidiosi tanq venenu. nesa
pius se fastidij mit morbus exaggrat
quo magis ab esu illius dulcedinis
animi elongat & eo ei minus delicias
no appetat quo eas comedit. Diu loquax
desuenit. ffastidio ergo mo tabescam
& longu a die peste fetagine. & q ipsi
tate mtus nolimus patia dulcedine
amicus fore nisi a fame mtua &
simul nos pietas nec desentes se
desert. Concepturis em delicias illas
ad memoria mi oculos reuocat. erasq no
bis ppont in promissione. Corpore er
cetet atq ut fastidiu pelle deum
mutat.

Quam ho quidi sentat ecclam

magna & bonum multos. Amos iste
ho est unus iste de quo p apls dr et
ho e & quis cognoscat eu qui sentat ec
la magna. q sacietate nobis dulce
dis p mut. Qui vocat multos sed
pauci venit. q mirum ipi qui ei
p fidem subiecti sit etiq eius com
mo male uuedo idicat. Misit aut
sui hora cene dicé ut uenirent
Quid hora cene. ñ finis e mundi. mi
quo minus nos sumus. sit ei dicti
paulus testat2 dicés. Nos finis
in quos fines seculoru deuenerut
Dei q horaria cene conuocatu. tanto
mus debemus nos excusare a quanto
dei quito appugnasse iam t minus
finé seculi. quo eu pensamus q mag
le e q restat eo debemus p time esse
ne tpe gre q pito & peat. Idarco a
hoc quitu dei no prudu. & cena
ñtur. q cena p p prudu restat.
Post cena ño multu spatiu restat
Et quia et dei quitu nobis i
extrema protrahitur. rem sunt ut hos
no prudu sed cena uocet. Sz ist
p hui sui qui a pre fumbrias ad
mutandu mutat2 insi pdicatoru ordo
designatur. De quo videlz ordine quis
ad indigni existimus. ipius pdicatoru
mori pandere by quam2 & nos tri
mi istis diebus sumus. & ei de edifi
catione mea aliq loquor hoc e q3 aspe
Si mus eu sit finis prfumbias ei
vos admoneo ad coceptu seculi ei
mutate uemo ad cena dei. Nemo
eu me pter me hoc mi loco despe
ciat. & si ad mutandu meipm dignu
apparco. & tñ magne sit delicie qe
p mitto. Sepe fres mei solet emere
quet dico ut psona potes frumentu
habeat despsm. Cuiz p eu de fines
forte uel exteris aliq mandet respsu
no despiat psona locupes serm. p
sernat mi cor de interiori mutentis

dñi · nec pensant qui mudat ꝑ quē ꝙ
quid nel a quo mudat · Sstn ergo fres
ſum ita agite · ut si vos forsitan dupie
me despiatis ꝙ mēte tu bonū verū
voūtas dñi rigentiū ſuare · Comune
ſicri ſumi prſumbas libet obedire
Corda vā discutite atq ex eis mōle
fastidiū pellite ad ꝛpelledū namq
fastidiū vrū pan ſuit oīa · Si adḡ
carnales ēſt fortasse epulis carnalis
grut · Sac ipe carnales epule ſpnt
tale nobis alimetū ꝙ ipe ſuit ad abſt
gendū natq mctis vre fastidiū ꝙ
tena dei ille nobis ſingulat agnus
ocisus ē · Sed quid agnū tm hoc ꝙ
subiugit adhuc fieri a multis videmo
Et aperuit se ſimul oēs excuſe · opt
deus ſd rogatus debuit non rogatus
dare wlt ꝙ vre ſpan potenat qz
Dupiaret largiri postulatu · Coteptor
bus nō ꝓtas delicias ꝛfrenus cēne
demutat · tu ſimul oēs excusat · po
nam ḡ ergo aū oculos metis mūda
ut possimus dugne pensare manera · Si
quispiā potes ad mitadū quēq pau
pem mittet ꝙ fres rogo ꝙ pauper
illē feaſſet · nisi de cadē ſua mutuo
gaudet · Rursū humilie reddet veste
mutaret · nec gūtotenus festinaret
ne prox se ad potenā gmunū alter
ceruiret · Homo ꝙ duces imitat et
paup acruiē festinat · ad dei ami
tam gmunū · excusamus · Sz ecce il
licet estimare possimus ꝙ sibi corda vā
videat otialibus cui fortasse sibi aspi
tribunalibus dñe excusare nolimus ad
illud cui supne ꝛfrenus gmunū et
vōn · venire ꝛtulanū · Loquetes
nobis talia mctis vre verū dicut ·
Si non plus terrena qua celestia
dilexit · Si non amplius corpalib
rebus ꝙ spualibus occupat · vñ hec ꝙ
ipa excusauerūt cui subiugit · tu ꝓtinus
subiungitur · Primus dixit villam emi
· uere habeo · et me · et vidē illa · rogo
te habe me excusatū · Quid ꝓ villa
nisi terrena ſba · desiſt · Erpit ꝙ
vidē villam qui sola exteriora cogitat ꝙ
ſbaz · Alter dixit · Iugta bouꝫ cui ꝙp
· et eo pbare illa · Rogo te habe me
excusatū · Quid ꝙ iugis bouꝫ
nisi quēq sensus corpis actus ꝙ · Qui
uere quozuga bouꝫ vocati ſunt · qui vāq
sensu gemunt · Qui videt corpales
sensus q̄ mētua ꝙphendē nesciut ꝙ
sola exteriora cognoscut · et desertes mē
tis ea que ex ſunt tangut · vere ꝙ eos
curiositas desiſtere · q̄ dū aliena quisq
vitam discutē ſp ſua mtima nesciens
studet aliena cognitare · Grue namq
curiositas ē vicū · que dū cuiq mentē
ad nescienda vitā ꝓrimi exterius
ducit ſp ei ſua mtima abscondit · ut
alienis studeo se nesciat · et tanto ſit ignā
ꝓtq ſuū alienū meriti tanto ſciat ignā
rus ſim · ꝓpter hoc natq · et de ex deq
quidq iugis bouꝫ · de eo ꝙbare illa · Ro
go te habe me excusatū · Ipi cui ex
go te habe me excusatū · Ipi cui ex
cusat uerba a vocē ſui ſuggere nō di
cepat dñi dicit · eo ꝙbare illa · q vidi
aliqd ad curiositate ꝓtinē ꝙbare ſoli
Sed nōdū q is qui ꝓpter villā · et is q
ꝓpter ꝙbanda iugia bouꝫ a cena ſui mitti
toris se excusat · Humilitate iuba ꝓmisit
dicēs · Rogo te habe me excusatū · Dū
cui hoc dicat · et cui venire ꝛtepuit hui
litas ſonat in voce · et ſuperbia in natūe
Et ecce hoc dūdicat ꝓtinus iſte cui
audit nec tuēa q dūdicat desistit
fiē · Illa au̅ oīb⁹ ꝓpe agēda dicimus
quēq dei segre · mudi relinquē · ubi
hūc uisi ad dñi tī cenā vēmꝰ · Sed
cui videt · Oēs ꝙ me ex parte ſumꝰ · ho
fiē nō possū · Quid aliud nisi mi
serē nō possū · Quid aliud nisi mi
serē rogat ut excusēt dicēs · Nāq pate
ſui humilitate assumat subiugē aut
ſuperbia demutat · Rogo
do ergo excusat qui et humilitate super
dicat in voce · et superbia ꝛtecat · Ideo
alius aut dixit · Uxorē duxi et ideo
nō possū venire · Quid ꝙ uxore nisi
voluptas carnis accipitur · Illa ḡnis
bonū sit gmunū · natq ad ꝓfunda

sobolem pudeq; dñm ysaiam nouiss
tu[m] p hor felicitate plus q; desideria ex
petit voluptat[is] z ideo p rem mysti
sigñi pt no iugme res iusta. Ad e
nam ergo nos etiñ ymm sum; psñ
mulias ñitat. Sz dñs alius negocie
alius curiositati. alius voluptati
curius dedit. est [illegible] mundo r pbi sit
ois creatsat dum hui trena cñi
erupit illi aliem actu signe cogitatu
denastat. Alterius erat mete voluptas
taurus iquinat fastidiosus iste ad et
ne vite epulas no festinat. Segnis
Densus suus negauit hec duo suo
Cui mater pfamilias dixit seruo
suo. Exi cito i plateas z vicos ciuit
z pauperes ac debiles cecos z claudos
medue hui. Exeq; i treue sbe plus
iusto terebat neme ad dñm cenam
excusat qm laboi curiositatis ifudit
pati vite alimenta fastidiut q; cunta
libus desideriis inserunt spualis
ymmisit epulas r'spuit. qz q; venie
supbi remisit pauper eligit[ur]. Cui
p meti pauli vote. infirma mundi
eligit dñs. ut confundat fortia. Sed no
tandu nobis e quo sequat q; ad cenam
St venit pauper z debiles. Debiles
dicit qui indicio suo apud semetipos
infirmi sut. Ideo pauper z quasi
fortes sut q; z si potui in paupate su
pbuit. Ceci no sut qui multa igno
runt hui Sz dñs nos vocat z multos
debilitate sigñat. p fen lupet. qui
sicut illi pceres sut q; iuitat[i] z ve
nire. Sz pceres supbi r'spuit tur
pe pcatores humiles eligit. Hos itaq;
eligit deus quos despicit mundus.
qz plerumq; ipa despecta homi r'uerent
ad semetipm. Se cui qui prez relig
z pce sbe q; precepit pduce expedit
postq; esurire cepit i se r'uisus dicit

Quam necessary in domo pris mei
habundat panibz. longe quippe a se
recesserat qui peccabat. Et si no esu
riss ad semetipm minime redisset.
qz postq; tregis rebus indigere cepit
egestate cepit de spualibz ausit.
Pauper q; et debiles cecos z claudos ve
nientes. z venit qz misericordie quoq; z i
hoc mundo despecta. plerumq; tanto celestis
vocem dei audiunt. quanto z i hoc mundo
no huiusmodi videri decernut. Qd hui male
chicus puer ille egyptius designat
qm a malechi pdanibz utiq; z inentibz
egere inuasit. in via fame sitiq; arsit
Quem cu dauid inuenit cuiq; cibu z
potu pbuit. Qui illicto qualescos
duce dauid finis e quinates ama
lechitas repit z eos qui se debiles
relinquerut cu magna fortitudine pse
cut amalechitas quippe pplos habentes
vetus. Et quid p laudet pbm. mise
ricordes secularium despiciunt q; trena
curta audiendo quasi claudicant du
solis tpalibz delectat[ur] quasi ea pplos
claudentes pda fuga dñi trena diligentes
luce de alys dapnis exaugent. sed
puer egyptius egere in via relinquitur
qua pater quisq; du infirmari abhorr
mundi cepit. nec secularibz meritis
in despectu venit. Quem cu dauid me
rit cuiq; cibu z potu pbet. qz ma
iusortis dñi abiecti mundi re despi
cit. et plerumq; eos qui seq; mundi
inime valentes. quasi in via r'manz
ad amorem sui gressu retinet. ecce ibi
sui cibu potuq; porrigit. et quasi du
ces sibi in via eligit dñs suos eccl
predicatores facit. Dñs xpus cu patre
coelibz inserit assi dauid sup hostes
duxit. Qm quinates z amalechitas
velut dauid gladio fecit. qz superbos
quosq; in mundo despexit. dum i
tuetur pstruit. puer ergo egyptius qui
in via r'manserat amalechitas interfecit

z claudi quoq; pt q; eos egressus dñs ad hui

qz plerūqz ꝑpi ꝑsus mētes ſeculariū
ꝑdicando ſupant · qui primus eī ſecu
laribꝫ ī hoc mūdo currē nō valebat
Sed ductus ad cenā pauperū q̄d puer ſuꝰ
ꝑmutat nudat. Dūc fact̄ ē ut impleſti
t adhuc locus ē · Multi tales ad cenā
dūcta ex mādi ꝯcilia ſūt · ꝫ multitudo
q̄ ex ꝓſtibulatiōe ꝑpl̄ō credit locū ſuprā
gnūq̄ implent. Intrant nā frequētia
mādozo ꝫ adhuc locus vacat t regno
ubi ſuſcipi debeat mūositas generā
vñ t eide ſno dr. Exi in via t ſepes
t cōpelle īrare ut impleat dom̄ mea
Exi de vijs t plateis ad cenā quoꝝdā
dūs ūnitat illū videlz ꝑpl̄m deſigt
qui tenē legē ſuburbana cōſtatiōe
nouerat. Exi nō q̄rimas ſuos colligi ex
hijs t ſcelibus ꝓpit nūmozo aggſtem
ꝑpl̄m colligē i gentile querit. De cruz
ſāpiatiōne t ꝑpl̄m dr. Exi exultā
būit cēa lignā ſilueſo aut fructē dū
q̄ ſemit. Lignā eī ſilue gētes vōte
ſūt · q̄ infidelitate ſua tortoſi t īfi
fructuoſi ſſ fuerūt · Qui q̄ ex illa
agreſti uſu q̄ſi ſūt ad cenā dūcta
quaſi ex ſcelibꝫ venerūt. Rōdū
nō q̄ in hac mutatōne tua dr mbra
t cōpelle intrare · Alij nō vōūt t venē
cōtēpſūt · Alij vōūt t ſemūt · alij at
negāſſ dr · q̄ vōūt ſed ꝑfectū ut in
trent · vōūt t ſemūt cōtēpſūt qui
dūm q̄dēm ītellectū acceꝑūt · Et
eūdē ītellectū opibꝫ nō ſequūt · vōūt
t ſemūt · qui acceꝑtū intellectū gnā
operando ꝑfecerūt · Quida nō ſic nōūt
ut cēa ſpectāt. Nam ſūt nōnulli
qui bona facūda intelligūt ſed ꝑ
facē deſpiūt · videt q̄ ꝑfecte
t deſiderio nō ſecūt hijs ut ſupꝰ
dixim̄. plerūqz gēgit ut eas ī cor
dialibꝫ deſideriſ ſuis mādi hui
ad̄ſitas ſeruat · ꝑpl̄endē tpalem
glām cupiūt t negāt t dū ꝑ alta
pelagi quaſi ꝑ grādiozes cursus hu
ſeculi naugare ꝓponūt ſſ ad̄ſis
flatibꝫ ad ꝓfectū ſue lucroza

repellūt. Cuz ſe frugi ī deſideriſ
ſuis ad̄ſante mūdo ſſpiūt q̄d de ſe
auctōi ſuo debeāt q̄ meminerāt · ita ut ad
eū erubeſcētes redeāt qui eū ſuppliciter
p mādi cupa deſerebāt · Sepe nāqz
nōnulli ad tpalem glām ꝑfice volētes
aut longa ęſtudine tabeſcūt · a ꝑſecuti
oribꝫ gaudiū [illegible] a ꝑuſſi ſūbꝫ mp
me affligunt [illegible] t ī mūdi dolōe vidēt
q̄ utiq̄ ſfidē de eius voluptate de
lucrūt · ſecz ꝑpos ī ſuis deſideriſ
ꝑſpiendes ad deū corda cōuertūt. De
hijs quippe dūs ꝑ ꝑpham dr. Exi ego
ſepiā viam tuā ſpinis t ſaꝑam eam
materia t ſemitas ſuas nō inuenet t
ſequt amatōes ſuos · t nō apprehendet
eos · quēret t nō inuenet eos t dicet
Vadam t vertar ad virum meū ꝓpe
q̄ bū mihi erat tūc magis q̄ nūc vi
vuꝰ ſimꝫ ſz aīe fidelis dei t ꝑ hoc videlz
q̄uicta t ꝑ fidem · Et illa que dō q̄
ta fuerat ala amatores suos sequitur
qui meus q̄ nō ꝑ fidem credidit adhuc
se mundis ſpiritibꝫ ī operāde ſubstrahit
mādi glām querit carnali delectatione
pascitur cēa ſitis noluptatibꝫ mutātur
Et plerūqz cpit deus tale aliqz in ſei
credit respicat t eius voluptatibꝫ aliqua
tenus p̄miſcet. Vñ dicat. Ego ſapiā
viā tuā ſpinis · hec eī nūc ſpinis sepa
ſūt · qui ī hoc q̄ male tumuī dolozo
q̄ pectoꝛes meum q̄ · Et ſepes eas vacuas
t ſemitas ſuas inuenet · Vic nūc ma
teriis ſepiūt. Cū deſideriſ mīs dure
ſepiūt t ſe
ī hoc mūdo obiectōes reſiſtūt t ſe
nitas mīs inuenire nō possūt q̄
hoc q̄ male q̄rim̄ adipiſcā ꝑfectē
Et ſequt amatores ſuos t nō apprehēdē
querit t nō inuenet eos quia malig
nos ſpūs q̄ſbꝫ ſe ī ſuis deſideriſ alia
ſubdit · ad deſideriozū ſuozū affectū
minime ꝑpendit · Sed dū hac ſalubri
ad̄ſitate q̄tenus utilitas nascat adiūgit
que eī ſubdit. Et dicat ſpūs ſanctus
tur ad ſuū meū ꝓpe q̄ bū mihi erat
tūc magis q̄ nūc · Postq̄ nūc vias
ſuas ſpinis ſeptas inuenit · Postq̄

amatores suos coprehendē non valet ad
numerum. Hui⁹ pons redit qē plezumq
Postq̄, in hoc mundo optime q̄ votis q̄ py-
q̄ in tremis desideriis de impossibilita-
te lassam̄ trāt ad mentē dū inducā
tur placē incipit que displicebāt &
se tmis nobis amare fuerūt precepta
dulcescat in medulla & pūtura mā
que adultera vocata & esse. nec ei aptē
ope potuit desinit ee fidelis q̄mx. Qd
ergo huius mundi ad⁹sitatib⁹ fmoti ad
dei amore redeāt atq; pūtibus vite
a desideriis se arripiāt. q̄ isti fres
huius nisi appellāt ut moriāt. Sed bal
de ē tremenda sua q̄ptius submittet
inventa hāt cordis anime propie fres
& dñi mei nīq̄ nisi dñi mei su
tenta hūc anime propie. ut tanto ei⁹
magis sencatis in examine. quāto mi-
nus dubius formidolosus in pdictione
dat eis. Dico aut vobis qd nemo
virorū illorū qui hōm sit ingressurus
aiam meam. Ecce horat p se. horat pe-
patriarchas. horat p pphas. horat per
apl̄os. horat p pastores. horat cetum p nos
horat plezosq; p flagella. horat aliqs
p huius mundi p̄sperā. horat aliqs p adu
sa. Nemo istorum ne dñi vocatus
ex insuit ei⁹ volunt mēte ne valeat
Audite q̄ sapia dr. Ecce morabunt
me & no exaudiā. mane q̄rent &
no inuenēt. Hinc ē q̄ fatue virgines
tarde venientes clamāt. Dñe dñe
apri nobis. Sz iam tūc aditu q̄rentib⁹
dr. Amē dico vobis nescio vos. Qmd
ut hec fres huius. nisi relinq̄rē omnia
omnia curas mundi postponere. solis de
siderijs eternis inhiare dr hec pauca
data sūt. amonē vos volo ut relictis
omnia. sed no psumo. Si ergo curas
mundi relinquere no poteritis sic tenere
q̄ huius mundi sūt. ut ei⁹ p ea no teneā
mini a mundo. ut terrena res possideat
no possideat ut sub metis iugo sit
Dominio qd habet. ne si mens hūa
terrarū rerū amore humiet a rebus

sūs mgr ipa possideat. Sic ergo res
tpales in utū desidet eterna ipedit
Quasi celate respiciat q̄ hi mundo mgr
am nos aut tendat oculi. dum
tota mente illa q̄rimus ad q̄ pueniē
Extirpent fmidity huius no solū ab
actu opis. sed eam cogitatōnē cordis
exclusa. Non vos volupt⁹ no estus am
bitionis a corde dūm ppediat. Sed ipi
quoq; q honesta sūt i mundo agimus. ssi
ex quoda metus hui⁹ tanq̄m y ter
rena q̄ libet sic nr corpi seruat. q̄s
corde nunc obsistat. Non ergo fres
audeam vobis dicē ut omia relinq̄tis
& tu si voltis omia relinquēdo relinq̄tis
si sit tpalia q̄rat. ne tu tō mente ad ea
na tendatis. Unat etenim paulus ge-
ntes breuē. relinqui sup ē. ut qui hūt
uxores tanq̄ no hūtes sūt. & q̄ flent
tanq̄ no flentes. & qui gaudet tanq̄
no gaudētes & q̄ emūt tanq̄ no pos
sidētes & qui vtūt hac mundo tanq̄ no
vtant. Pterit enim figura huius mundi
uxorē habz hz. sed ssi no hūs. Qui sic
sūt debuit animus exsolui. ut tū p ea
mundo tota mente no cogitat inhērere
Nam ei idē remissus egregius pdicator
dicat. qui hz uxorē cogitat q̄ sit huius
mundi quo placet uxori ille. uxorē hūs
qui⁹ no habz. qui sic studet placē uxori
ut tū no despiciat y dicto. flet &
& tanq̄ no fleat. qui sic tpalib⁹ dap
nus displicet. ut tū de eternis lucris
quāz semp ysolet. gaudz no & tanq̄
no gaudeat. qui sic de tpalib⁹ y bonis
hilarescat. ut ty sp eterna tormenta
ysidet. & y hoc q̄ nuto gaudio subla
uat. hāc gtinno pondē mundi timoris
pimat. Simit aut sed quasi no possi
deus. qui & ad hec terrena spēat & tū
tanta cogitatōne pundet. qd hoc eternis
relinquat. ymundo ergo dicat. & si no
vtatur. q̄ & nūtia tuetur ad hec suc
ministeriū dignit. & ea hec cadē non sunt
mentis sue dūtia. ut subiecta foris

sic q̄ nos spualia q̄ eternis desiderio

ut solicitudo ad solacia

sermant · & mīc̄ intentione animi ad
alia tendentes frangat · Quicūq; ꝙ
tres sūt eius pfectio trina omia nō sūt
ad desideria h̄ ad vsū assumit · qr ebꝝ
quibus uīc̄ie stūt · & nullius ei pfectio
cupiūt · De quis quocꝫ rebus habuit
cotidie mercedes augrit · & plꝰ gaudet de bono ope q̄ de bō possessione
Qat ne aliquibꝰ ista diffitima celebꝝ
deant · rem de psona refeo quam
multi vīm nouerūt q̄ fidelꝫ rem
pē iuste tenuīt ut acutū intellectū libe
be a fidelibꝰ psonis dicī · Imperauit ut in eadē ciuitate · theophanius
comes fuit bis mīc̄ actibꝰ dedito
bonis opibꝰ intentus hospitalitatē
precipue studēs exercēdi · cōitatꝫ ac-
tibus occupatꝰ agebat trina & tpa
lia · & ut plus ex fine eius claruit mīc̄
ex debito q̄ ex intentione · Nā cū ag
pinquate mortis eius tpe grauissima
aeris tepestas obsisteret · neand sepe
liendū deferentibus potuisset ·
eiusq; comes sua cū fletu requiret ·
dicēs · quid faciā quo ad sepeliendū
te ciuo quē hospitū domui tuę exhibi
p multa tepestatū possū · tūc ille
vidit · Noli mulier flere qr more ut ego
defuncti fuco aeris sēnitas redit ·
Cuius ptus et hore mortis & mortē
sēnitate ē sancta · Cuius manꝰ & pedes
podagre tumefactę hūore vsū sibi
nēbus fuerāt & pfricte sanē pu
trebāt · ex cū corpꝰ illius ex more
ad lauandū functi detectū · vtī manꝰ
illius & pedes sani ēpti sūt ac si nūq;
vulnerati habuissent · nichil · Ductꝰ itaq;
ac sepultus ē · emisit gnti basium ē
ut grto de ui sepulchro illius mar-
mor corpi eius q̄ suppositū fuerat
muri debuisset · Qd videlꝫ marmor
corpi eius suppositū · dū fuisset abla-
tū · tanta ex eius corpe fragrantia
odorus emanauit · ac si ex pretiosis
carnē illius · p̄ sermonibꝰ ꝙ audiuerat
frebuisset · Hec ut dixi ut exemplo
oūd̄ possent nō multos secularē habi
gere · & secularē amy nō hīe · Quos
cū tales ny mūdo uīc̄itas ligat · ut nil
oī pte exm a mūdo nō possit · sic de-
cet ea q̄ mūdi sūt tenē · ut tū eis uti
taāt ex uīc̄is fractione sustinē · Hec
ergo cogitate & tū delingue uīc̄ia que
mūdi sūt nō potestis · Exteriora bū
ex tenus agite · sed credē ad etna fe
tinate · nichil sit q̄ desideriū hīe mē
tis ēturbē · nullius vos rei ny hor mū
do delectus implicet · Bonū diligē
uīc̄e ny bonis melioribꝰ id ē ny celes
tibꝰ delectē · Si malū auctum · ma
la nō etna apponat · ut dū illic ē
ysperat & ampliꝰ q̄d' delegat · tam
plus q̄ ptunesat · hīe animo nō ad
hēat · ad hoc agenda hēmy mediatorē
dei & hoīm adiutorē mīm · p̄ quem
tenus tuitū obtuebimus · Si ad illi
nō amore flagimus · Qui viuit & vi
cū pre ny sanctate sps sit de p omia
secula seculoꝝ Amen

Dominica
Ille ill' · Accessērūt ad ihesum publicani & pctores ut
audirent illū Et ꝙ Omelia bri
Gregorij pape · de eade lōe
strum tpe q̄ corpi nuc balde gra
ē loqui me de exposione chia
gely longi mora intuc uīc̄e phibuit
ꝙ nō qr lingua tacuit audē cantus
cessant · Hoc etenim duo q̄d' apud
se plurimū ēsequi soleāt · plerūq;
cantus quibꝰ dū occupacionibꝰ ipedit &
mtes flagitū ny corde & tū nō mittat
ny ope · qr & sol cū nube exsiit nō hide
ny terra tū audet ny celo · Sic sic ꝙ
occupatio cantus solet & mtes ny sui
audoris exeant & foris flāmas apis
nō audit · Ex ꝙ mīt ad loquēdū tpe
redyt · sūm me studiū accendit · ut ni
tanto amplius loqui libeat quāto hoc

fre mentes desiderabilius exspectant.
Audistis nāqz in lōne euāngelica
fres mei qz pdores & publicani nr
esserūt nō redptōre nrm & no solu
nō colloquēdū ei sed eāz nō tōuesē
dū r̄cepti sūt. Qd quod videtes phi
sei dedignati sūt. Ex qua r̄tollugite
qz dēa iustitia q̄ passione ch̄z. falsa iu
stitia dedignacōne. q̄nis & iusti sole
aut vē pdōrib⁹ indignari. Sed aliud
ē qd̄ agit zelo disciplīe. aliud q̄ agit
zelo dedignāt. dedignat eterū sed
non dedignates. desperāt ſz nō despe
rantes. P̄secutōne q̄nouet ſ̄ nr̄tes
qz & si foris martyres p̄ disciplīa
exigerēt uty ty dulcedīne p̄ eterni
tem seruāt. Bonū sibi in ho ꝑōs
plerūqz quos corrigūt meliores esti
mat eos quoq; quos iudicāt. Quid
videlz agentes & p̄ disciplīa subdi
tos. & p̄ humilitatē custodūt semzipos
Regnū ch̄ū qui de falsa iustitia sup
bire solēt actōs gnosty despicūt illa
p̄ multitudīnē nūa descendūt & quo se
pdōres nō ee credūt eo dēteres pdō
res fūt. De quoz p̄fō mō phārisei
extiterūt qui dūdignantes dūm q̄
pdores susc̄pēt. aptī corde ipm fonte
nūe p̄splendebāt. Sed quia q̄ erāt
infirmi & egros se ee nesciēt. q̄tū q̄ erāt
agnoscūt celestis eos medicus ch̄s
dignū fouēt eos saluatōr curat. Ne
mīnem p̄dugma obiat & ny cōtra or
da sūluens tumōrē p̄munt. Quis nāz
qnis ex vobis homo qui h̄z centū oues
& si p̄didit unā ex illis. nonne dimittit
nonagīta nouē in deserto & vadit
ad illā q̄ p̄ierat. Ecce unīus dispēsatōr
pietatis simultudīnē h̄entis dedit q̄
& in sensu ho r̄cognoscēt. & tu hec
spāli ad ipm auctōrē hoīm p̄tuēt
Quia cū eternarius p̄fōis ē mūs
apt̄ centū oues habūt cū nugēbāt
sibi tenuit & homo. Sed una eius
tm̄ pūt qui pcūnde ho psona vite
delig. Dumsit aūt nonagīta nouē
in deserto q̄ illos sūmos angelos ch̄os
delig in celo. Cur aūt celū deserūt
vōtiu. nisi q̄ deserta & delicti. Tunc
aūt celū ho deseruit cū p̄cauit.
In deserto aūt nonagīta nouē oues
r̄manserūt. qui in tra dūs nūa auē
grebat. q̄ venalis tūc mūs angelos
videlz & homīs que ad fidendū dem
q̄ dicta fiāt p̄ute homīne. erat timor
& ut p̄sta sūma animi nō frēt celo
homīe p̄duty q̄rebat in terra. Nā q
hic cuncta dicat in deserto. alius de
ny nōtib⁹ ut significat ny ecclesie.
q̄ nūmo oues q̄ no p̄cūnt & sub
tumbo stabūt. & tū mouēt oculum
pōnt in humeros suos gaudens.
Quē in humeris suis ipōsūt. qua
humana natūa suscepīs p̄cū nūa por
tauit. Et uenies domū q̄nocat
amicos & vicinos dicēs eis. Cōgra
tulamīni mihi. q̄ inueni auē q̄ p̄erat
Inuenit aūe domū r̄dyt. q̄ r̄demptor
nr r̄pto hoīe ad regnū redyt ce
leste. vbi amicos & vicinos inuenit
illos videlz angelos & sanctos inuenit
eius fūt. q̄ voluntatē eius q̄tinus
in sua stabilitate custodūt. Inuenit
quoq; eius fūt q̄ cōuersatōe pfectos
illius sua assiduitate p̄fruūtur.
Et nōndū q̄ no dicat q̄gratulamī
mihi cum. ſ̄ infidelz. eius est
gaudiū fuit nūt. & tū nos ad celi
r̄ductū sedulitate hortare debem⁹
impleri. Unde hebes q̄ tū gaudiū
erit in celo sup uno p̄cōre p̄nīz
agente q̄ sup nonagīta nouē iustis
qui no indiget p̄nīa. Considerau
tu nob ē fres mei cū dūs ply
de q̄sis p̄cōrib⁹ magis q̄ de sta
tib⁹ iustis in celo gaudiū ee fatet

hoc no q ꝓm ꝑ cotidianū hūsiones ex
pnctū nouuq · qz plerūq hīj q ꝛ
sc̄mllis oppsos ꝓcēū moliby sunt
Stant quippe m dia mstiae milla
illiata ꝑtrāt · hī tm ad celestē pā
am anxie no anhelāt · tm utoz sibi
m rebus hiatas ds̄ u plet · quo fe
ꝑtrasse illiata milla meminerūt
Et plerūq pugn̄ ꝛ manet ad ꝛtrēa
da bona pgrna ꝛ qz hald̄ scām ſt
sibi q milla q miserūt mala q mozā
dr cōit nouuq · hy qui se alīq illiā
essse meminerūt · ex ipo suo dolore
ꝑcti mordent ad amoꝛē dei se
sez m magnus ſ tutabo ꝛtrent gelu
ꝛ difficilia sā ꝛtimūs appetūt oia
ꝛlinquūt hondes fugūt · acceptis ꝺ
timoclys letāt · flagrāt desidero
ad celestem patriam anhelāt · Et
q se errasse ꝛsiderāt dapna pcedē
tia luoꝝ pūtibo ꝛpēsant · ayuq
ergo de pāore q̄ ipso · q̄ de scām
nisto gaudiū sit m celo · qz dup
ꝛ plo plus cū mulīe dligat q pj
fugā ꝛ ipsus hostem fortis pmut ·
q̄ illū qui mūq̄ tenēa plant ꝛmt
q̄ alīq fortis fecat · Et agricola illā
amplius tram amat que p̄ spinas
ſbes fruges affert · q̄ ea q̄ nūq̄
spinas ſunt ꝛ nūq̄ fertile messē
produxit · Sed nūq̄ licet facndū ē
q̄ sunt plerūq̄ mīsti m q̄oz bona tua
ē gaudiū ut eos q̄s pcōrū pna
ꝑpoui mllatenꝰ possit · Na multi
ꝛ multoz sibi malozū ipsi ꝛ tamē
m tāti ardoꝛs affectione se exerūt
ac si pāis amūs angustiet · cuncta
ecca licita ꝛspuūt ad despcū mūdi
sublimitāt ꝛ astringūt · hīc ſ uolūt
omē q̄ libi bona sibi ampūtant
ecca ꝛtēa · Cotepnūt ꝛsibilia ꝛ
ꝛsibilibꝰ iocundāt · lamētās gemū
dent m cuctis ſ metipos humiliant
ꝛ sicut nōnulli pctā opū ſ ſ
ꝛpi pāi ꝛpetuū deplorāt · Quid
ualeāt istos nīsi mstes dirēt ꝛ pmēc
tes · qui se ꝛ m pnītētia de pād ꝛpet
tōnis humiliāt ꝛ ꝛtēt q̄ m opc ꝑseuēre
Nunc ergo colligendū ē qūtū deꝰ ꝑ
dū fecerit qū humili plangit mstus
si sit fact m celo gaudiū qū hoc q̄ mu
le gessit ꝑ pnīam dignat mstos ſ
Aut q̄ mulier hūs dragmā ·
ꝛ si pdidit dragmā una nōne accēdit
lucnā ꝛ euerr domū ꝛ quert diligēt
donec meminit dragmā q̄ pdiderat ·
Cum sīg ꝑ pastoꝛ ipē ꝛ dei sapia ꝛ
qz ymago exp̄mit m dragmā · mulier
dragmā pdidit qū hō qui gdito ad ymā
gnē dei fuerat · pcurando a semitis ꝛ
tortuosis suis ꝛcessit · Sed accendit
mulier lucnā · qz dei sapia apprime
fiamtare · lucna quippe lumē ꝛtēt
ē · lumē no m testa d mitate m mūe
de qua fidelē testa ſm corpis dr pa
sapia · Exarmt ꝛtēa testa ſm
mea · qma cū m igne testa ſolidat ·
eius ſtutus ſicut testa exarmt · qma
assumpta carne ad ꝛsum ale glām ex pas
sionis tribulatione roborāt · Accensa
aut lucna cuncta domū · qz mcrent ꝛ
dūtas ꝑ carnē claruit · oīs se mā
gestia ꝛcussit · domus nāq̄ cuncta ē ſ
dēatione rectus ſm ſtitiam ꝛstrue
turbatur qz ejsionis sonus no dſ
pat ab eo q̄ m ablys codicib⁹ ꝛspexit
emundat qz mundo pūm mūs ſ cū pme
ꝑ timoꝛē cuncta ab assuet uicijs no
emundat · Euersa q̄ domo mēbra
dragmā · qz dū ptimbūt costā ſoīs
ꝛpat m hoīe ſmilitudo codit ꝛ
ont mēbra quotat amatas ꝛ uenias
dicens · Congratulamini mihi qma inuen
dragmā quā pdideā · Nec amīa
nec breue mīso ille ptātes celestes
sunt ita ſpnus deꝰ · Nec tūto ſpnis
sapie uīj sunt quo ei ꝑ gram gratie
dsionis appmiat · ſd inter hūsitē

relinquẽ negligentẽ dẽmꝰ. Cur ꝙd
mulier ꝑ q̃ dei sapia figurat. decem
drapmas habuisse ꝓhibetur. ex quibꝰ una
ꝑdidit q̃ dñs quesierit meminit. Angelos
quippe ꝛ homines nãm ad cognoscendũ se
dñs ꝺdidit q̃ dñs consistẽ ad eternitatẽ
voluit cum quib dubio ad suã similitu-
dinẽ creauit. Decem ẽ drapmas ha-
bent nulli ꝙ nouẽ sunt ordines angelꝰ
Sed ut electorũ nũs q̃plet ꝓ ẽ decimꝰ ẽ
creatus qui a ꝺditore suo nec culpã
fecit. q̃ hãc eternã sapiã ꝑ carnẽ nãm
tulit ꝛ ꝓpter electis suis ex hinc teste ꝑpaul
Decem ẽ non sunt ordines angelorꝰ dic- f. 6a
mꝰ ꝙ ꝺbet esse sacro eloquio scimꝰ
angelos archangelos uirtutes potes-
tates principatꝰ diacones. thronos cherubin
atq; seraphin. esse nouẽ angelos ꝑ cuncta
omnia sacꝝ eloquia pagine testant. Che- a. quidam ordo:
rubin quoq; atq; seraphin q̃ sepe ut no-
tum ẽ libri apocrifi tacuit. Quatuor ẽ no
ordinũ nomina paulus apls ad ephe
sios nãt. Duces. Sup omnes pin
patus ꝛ potestates ꝛ uirtutes ꝛ diacones
Infra uo ad colossenses scribens nul-
lum thronum. nec diacones. nec pin
patus: nec potestates. nec potes- f. 6b
tates. Principatus ac potestates nam nam ad
ephesios loquens desarpsit. sed ea q̃
solos fidelis deus primisit thronos: de
quib nec dubium quin fuerit ephesios
locutꝰ. Dum ergo illis quatuor que ad
ephesios dicit. i. principatibꝰ potestatibꝰ
uirtutibꝰ atq; diacombꝰ. omnipotẽs
thronis: ephesios sunt ordines qui specialiꝰ
exp̃mitur. Quibꝰ dñs angeli ꝛ archi
angeli cherubin atq; seraphin admixta
sunt ꝑpaul dubio nouẽ esse angelorum
ordines meminit. Unde ꝛ ipi angelo f. 6b
qui pncps ẽ condite: ꝓ ꝓphana dr. Tu sig
naculum similitudinis plenus sapia ꝛ
ꝑfectus decore. in deliciis paradisi dei fuisti
Nobis nãndũ q̃ nõ ad similitudinẽ dei
factus: ꝛ sup eam similitus dr. ut ꝛp
in eo subtilior ẽ nã ꝛ in illo ymago
dei simplus assumit expssa. Quo
in loco mox subdit. Omnis lapis pau-
per ornamenti tui. sardius. topazius
iaspis. chrs. solitus onyx ꝛ berillꝰ:
saphirꝰ ꝛ carbunculꝰ ꝛ smaragdꝰ.
Hec nouẽ dixit nouã lapidũ ꝛp ꝑfecti
sunt ordines angelorꝰ. quibꝰ minꝰ nouem
ordinibꝰ illos sanctꝰ angelꝰ ꝺno ꝑdi
natus ꝛ ꝑfectus. eqꝛ dñi tactu aptibꝰ
angelorũ plenus ẽ. ꝛ eorũ officio ꝑfectꝰ
clarior fuit. Sed cum istos ꝑfecte f. 6b
tot angelorꝰ choros enumando ꝓstru
xerim: Ds nõ ꝙ misteria subtiliter ꝛ
prudenter. Circa eorũ singula angelꝰ
nuncius. archangeli nõ simul nuncij
vocant. Accidit quoq; q̃ angelos
uolebat nouẽ ẽ officij. nõ nature
Ds sed illi celestis pincipes sps sunt q̃d
sunt sps: sed ꝙ nõi angeli necessi
put. ꝙ tot soli sunt angeli. cui ꝑ
eos aliq nuncietur. Unde ꝙ psal tus
dr. Qui facit angelos suos spos. de
si aptꝰ dicat. Qui eos quo ꝙ habet
spos: cum ei uolunt angelos facit. f. 7a
Hy aut qui numina nunciat angeli:
Qui nõ summa ministrat archangeli:
uocitur. Hinc ẽ cui q̃ ad mariam
uirginẽ nõ q̃libꝰ angelus: ꝛ gabriel
archangelꝰ mittit. ad hoc ꝙppe
nus secum summi angeli uenire dig
nus erat. qui summi omnia nunciabat
Quia ideo cum piatis noibꝰ esset ꝛ
ut signet ꝑ tabula cum topazio
q̃ radicat. Neq; in illa sua cantica
q̃ de ysrone oportet dei plena sua
pfiat. ideo ꝓpria nomina sortitꝰ. ne
eorũ persona sine noibꝰ scire nõ possit
Ds ei ad nos aliq̃ ministrãdo mit:
apud nos eam nomina a misteriis
habet. Michael aut quis ut deus f. 7b
gabriel aut fortitudo dei: Rapha
el dr medicina dei ꝛ quoties nunc
aliq̃ agit. michael nutu
ꝓficit: ut ex ipo actu ꝛ nomine

dēt² intelligi: q̄ nullus p̄t fuc̄ q̄ fuc̄ p̄uaḷet deꝯ. Unde & alle-
tigni hostis qm̄ cū deo & supbia
similis quipiam dicēs: Sup celū
ascendā & sup² astra celi exaltabo
soliū meū: sedebo in mōte testi
monii in lateribꝫ aquilonis: ascen-
dā sup² altitudinē nubiū similis
ero altissimo. Dū in fine mundi
in sua virtute ꝛeligitur exercitus
supplicio punitendus cū michaele
archangelo pugnaturꝰ cū p̄hibet²
sat̄ p̄ iosēm dr̄. sciū cū plūs cum
michaele archangelo sit & qui se
ad dei similitudinē supbe exten-
dēat & michaele p̄empti dixerat:
p̄ ad dei similitudinē nullus
exurgat ad supbia. Ad mariā
quoq; gabriel mittit. q̄ dei for
titudo uolat² illū quippe mundo
uenturū. qm ad debellandas
aereas p̄tates humilis appare
dignatꝰ ē. de quo & p̄salmista
dicit². Tollite portas p̄ncipes
uras & elenamini portę eternales
& introibit rex gl̄ie. Quis ē
iste rex gl̄ie dūs fortis & potēs
in plio. & rursū dūs uirtutū
ipe ē rex gl̄ie. & dei ergo for
titudinē nūtiandi erat. qui in
tutū dūs & potēs in plio tuꝰ
aereas p̄tates ad bella uene-
niat. Raphael q̄ interp² ut dixi
medicina dei. q̄ cū fideli thobie
oculos quasi p̄ossam curationis
tetigit cecitatis eius tenebras
trusit. Qui ergo ad cunctandum
mittit². dignū fidelis fuit ut
medicina dei doceret. Hi & ce
angelorū nota. interpretando p̄stiti
mus. mit sup ē ut officio uobili
breuit exequam². uirtutes dei
uocātur. illi numq̄ spes & quos

signa & miracula frequentius fuit
Potēates eiā uocātur. hi q̄ sper eiā
potentius cetis in suo ordine p̄ce-
runt. ut eorū dictis uirtutes inferi
subiecte sint. quorū ptate p̄fugat²
ne cordia hominū tentatōe subeat²
quātū datur. Potēatibꝰ eiā uocāt²
qui ipis quoq; bonis angelorū spiritib⁹
p̄sunt qm subiectis ubiq; dū agi
sunt agenda disponūt. ei⁹ ad explē
dū ministeria p̄uocāt². Uirtutes
eiā uocātur qui eiā ptates p̄ua
patrū dissimilitudinē alteri tribuūt
Nam p̄uocant ē mt reliquos ex
istē posse. Uocāri uo ē eisdē sp̄
rectos possidē quos. ergo angelos
agmina que mira potentia p̄minet
piis eo q̄ eis tetra ad obediendum
subiecta sunt dicūtur. Throni quoq; illa agmina sc̄ sanctā
quib⁹ ad exercenda iudicia se dei
animꝰ p̄sidet. Omia enī thronos
latino eloquio sedes dicimus. Throni
ergo dei sūt. hi q̄ tanto ei dilectiōe
q̄ ei ꝛeplent² ut in eis dūs sedē &
p eos sua iudicia deducat. Unde & psalta
dr̄. Sedes sup² thronū qui iudicas
equitatē. Cherubin quoq; plenū de
scie dr̄². & sublimiora illi agmina
idē cherubin uocata sūt. q̄ tanto
p̄fectiore scia pleni sunt quāto altiorē
dei intuitū ꝛeplent² ut ex ei⁹ intuitu
modū eo plenius oia sciat. quo uisioē
sui conditoris p̄ merituꝫ dignitatis
appropinquat. Seraphin etiam
uocātur illa sanctā spiritū agmina. qui
exsuperātē p̄ eminentiā ei⁹ ardore
in tōpabili ardet amore. Seraphin
nāq; ardentes uel incendentes uocāt²
Quę q̄ ita deo iuncti sūt ut nul

hec ꝺ̃n nulli alij ſpē nūq̃ ſunt ſtilo
magis ardent q̃nto dicim⁹ q̃ut videt
Quoꝝ ꝑſto flamma amor ē ꝓ q̃ ſubtahi
ſtātē dīuitatis eius aſſpiunt. eo ha-
bitus in eius amore flameſcūt. Sed
q̃ ꝓdeſt nobis de angelicis ſpīrtibus
iſtā ꝑſtrūxe ſi nō ſtudeam⁹ ne eā ad
nos. ꝑfectus q̃ grua aſſidādine dīuare
Quia enī illi ſupna amātes ex angelis
et hoībus iſtat ad ꝑ ardēdum tāq̃ dīuāti
gens aſcendē. q̃tos illic fugit electe
angelos rēmanſiſſe ſic ſcīptū ē. ſtatuit
fīnes gēnū. ſcdm̄ nūm angelorū dei
debem⁹ tnos alīq̃ ex illis diſtrictibus
ſupnoꝝ amīt ad hſu nīe ꝙſidēdatōnis
tranſe. nos ꝙ ipos ad marcēta bīnū
bonis ſtudijs inflāmare. Quia ei illic
tanta aſcenſura acdrē multitudo hoīm
q̃tū multitudo rēmūſit angelorū. ſi
ē ut ipi quoq̃ hoīes q̃n ad celeſtem
patriā redeūt ex hijs agnūbus alīq̃
illuc reūtūros mittāt. Diſtincte nāq̃
gnīsationes hoīm ſīgulorū agnūm
ordinibus q̃grūnt ut m̄ eoꝝ ſortē per
cōſecatōnis ſimilitudinē deputentur
Nā ſint plerīq̃ qui ꝓna capiūt. et tūc ſer
eadem ꝓna pie āmīcare frībus nō deſi
tūt. iſti nāq̃ m̄ angelorū nūm currūt
et ſunt nōnulli. qui dūc lāgūentis re
fecti mūdē ſectoꝝ celeſtū ſīmultatē
pe ꝓcalēt et ūnicare quo ꝑ iſti mīſſi
mīt archāngelorū nūm deputāt. Et
ſunt alīq̃ qui muri fūcūt ſupna balēt
optāt. Quo igīt iſti miſſi ad ſupnaq̃
vtutū ſortē et nūm cōpūnt. Et ſi
nōnulli qui ex de obeſſis corpōibus
meliq̃nos ſpūs fugūt eoſq̃ vīrtute
ſcōrūm et ꝺ̃i accepte ꝓtātis eiciūt. Qo
nāq̃ iſti nūcupādi miſſi mīt ꝓtātū celeſ
tiū nūm ſortīūt. Et ſunt nōnulli q̃
acceptis vīrtutib⁹ et electis hoīm mēbra
trāſcendūt. aūt bonis meliores ſt
clās ꝙ frībus ꝓpāpaut. Quo ergo iſti
ſortē ſuā miſſi mīt ꝓcipatū accepe
rūt nūmeꝝ. Et ſunt nōnulli q̃ ſic
m̄ ſemetipſis electis bīnis oīnib⁹
deſiderijs dīuāt ut ipō nīe mūdi
tāe dij mīt hoīes dicūtur. vnde et
ad moyſen ꝺ̃r. Ego ſtitui te deū phā
raonis. Quo q̃ iſti miſſi mīt nūcios
dīuancū currūt. Et ſunt nōnulli
q̃n dū ſibi metipſis ſegulanti cōa
dīuāt dū ſe ſolerti ſūtē cōſe dī
cunt dīno timore ſpe mūdi ꝺ̃ſpo
ni mūdē virtutē acquīūt ut mūdi
tare rē et alīos poſſint. In quoꝝ
ꝑſōa mētib⁹ dē dīna ꝓcēdāt ꝑſto
ē m̄ hīs beluīd m̄ throno ſuo dūs
ꝑſidēs alioꝝ ſūt cēnūnat et mūta
mirabilit de ſe de ſua diſpenſāt
Quid q̃ iſti miſſi thronū ſui ꝺ̃ntoꝝ
ſunt vel quo ad ſīmulq̃ ſed in nōs
aſſūmūt. ꝑ quos dē ſua cūa regit
plerūq̃ de quibuſdam ſuis infīmis
actib⁹ cūa elēti iudicāt. Et ſunt
nōnulli qui tūta dei ꝓprīi di-
lēctione plēni ſūt ut cherubīm nīe
nōmīnū. Quia cū ꝑfuti ſīmus ſce-
rubīm plenitudo ſac ꝺ̃r et paulo
dicāmur dīcim⁹ q̃ plenitudo legis
ē caritas. Quīs qui dei et ꝓximi
caritate actūs amplius plēni ſunt
meritoꝝ ſuoꝝ ſortē m̄ cherubīm
ꝓpēriūt nūos. Et ſunt nōnulli
qui ſupne ꝓtēplationis frībus nāte-
lēcant. nil nāq̃ in hoc mūdo cupiūt
ſolo ē mūtatis amore paſcūt. ter
rena quoq̃ abiecūt. arcta ꝓcepta mīte
tranſcendūt. amāt et ardēt ardōr
in ſuo ipō amore requīrūt. amā-
do ardent. loquēdo et alios accēdūt
et quos fībo tāgūt ardē ꝓ tāg in
dei amore fīcūt. Quid ergo iſtos
miſſi ſemꝑ dīxerim⁹. Quoꝝ cor
in igne ſpūs ſit. lucet et ſūrt et qua
mentem oculos ad ſupna illūcūt
et ꝙpūgendo in flectibus vīciorum
rubīginē pūgūt. Quo ergo ad
amorem ſui conditorīs vtriq̃ accenſi

sūt · quo mſi mīt ſcraphim unum sor-
tem sue locutionis recepit Et
hec fiēs dum me loquēte intro-
bos ad hoſmetipos reduate sēcīz
stroz mēta cogitationes p̄ disantie
videre si ēt ita boni hobis sūt mtuꝫ
aptis videre si ny uno ſtoz ūm agnī
ūm que breuiter tangendo p̄stringi
ny sorte hec locutionis mentis
De aūt nūc q̄ ny se de bonis q̄ enia
unum mūcabi rēgruosat · cap̄ adhe
re dctens mūnet si ꝑ puati se
bonus mtelligit ꝑ neḡ genuit
Quisqs q̄ talis ē fiēs mei gene
dus ē scalde qz nō genuit · pense
ny ergo accepti clauo unica ꝑ
utute qua possimy ad amoz mute
sortis aūgeamy · Qui ny se bonoz
gruꝫ mūne rēgruosat genat · q̄ nō
ny se moza mtelligit · manet alijs
nō mbideat · qz ſupuenīe distri-
ctiones beati spūs ita sūt conduc
ut alie alijs sūt place ſſertur nō
dyonisius areopagita antiqus hidel
ꝑ beneabilis pat dicit q̄ ex mozi
bus agnīb̄ sortis ad explendum
musterū nec dīsibl nec mdīsibl
mittit · qz scilicet ad ḡnāa solli
cita nec angeli nec archangeli ve
nūt · Nam supoza illa agnīmen ab
metimis mūdi reddit · qui ea q̄ p̄
mūnet usū exteriozis musteryneḡ
sūt · Cui rei illud fidei cōsonū esse
ſtūt q̄ ysaias dicit · volauit ad me
unus de scraphim ꝑ in manu eius
calculus q̄ forcipe tulerat de altari
ꝑ tetigit os meū Et in hac ꝑphīa
sūa uult mtelligi q̄ ma q̄ spūs
qui mittit corā locutionis papuit
quoz officiū gerit · qz cū ut pīa
locutionis accendat de altari · angel
carbonē portat scraphim locutu · q̄d
accendum dr · Haut aūt sensu ꝑ
credit nō ignorant opitulari q̄d p̄
Danielē dr Ecce manus misit ad

ei · ꝑ dcaos milles ics tenena mlia
assistebat ei · Aliud namq; ē ūnistrare
aliud assiste qz ūnistrat deo qui ad nos
unacando excedit · Assistit nō qui ſtepla
ūtuma ꝑfruit ut ex plendi foras
opa ūmne mittant · Et qz ny quib̄dā
scriptume locus quedam p̄ cherubin
quedā nō p̄ seraphim agi dicimy · vtro
p̄ se fortasse ny p̄ subiecti rerum agi
que sicut dr ny eo q̄ ꝑ manoīb̄ dei
maiorū locutibula sōrtitur nos ass
mare ūtumy ſſe ... aptas testionis
nou approbamy hoc tū certissime sany
qz ad ex ... plendū de supnis mūstēriū
ihū spūs alios mittit · Zacharia hidel
ꝑphā testante qui ait · Et ecce angelus
qui loquebat ny me egrediebatur ī
occursū eius ꝑ dixit ad eū curre ꝑ
loqre ad puerū istū dicēs absq; muro habi
tabit hierusalē · Dū eīm angelus ad
angelū dicit · Curre ꝑ loqre dubiū
nou ē qz alius alīū mittit ipse
noza nō sūt que mittit · manet que
mittit p̄ hoc quoq; de ipīs agnīmbus
que mittit certū tenemy · qz ꝑ eī
ad nos ḡnāt sic cetus mplent
musterū ut tū mūp desint mteīus
p̄ ḡnāone · Et mittit ergo ꝑ assistit
qz ꝑ si curiosius ē angelicoy spūs su
my tū spūs ille qui deus q̄ angeli ueraq;
ꝑ missi aūt ipm sūt qz quotz mittit
mat ut ipm curret · Et audiū p̄ ē
qz plenitudo ipī hierarchī spūs ordines
hierarchoz sibi ordīm locutibula sortiūt
Throni eoīm sedes dei spūalē
hierarchoz spūm ordinē deum ꝑ tū p̄ ps
mystam dr · Qui sedes sup cherubi
appare · qz fidelis dr ipī agnīmīm dis-
tinctionibus cherubin throni mgnt sede
eīa sup cherubin dns ex hierarchi ag-
nīmis equalitate phibet · Hic quipe
nulla summa emulatione spalia quedā
simplicia sūt ꝑ eī sunt quia omia ꝑ qd
ny se quis ꝑ exceptis hoc ny alio sede
totū possidz · Sed dare ysa eodem

vno

vocabulo non exprimit ut ille ordo
vñr. primato humilitat reminisci debeat qui
sunt ne minus plenus accepit. Scriptum
namq; maledictus dicit et in amore
ydoloz simul omnes audet. Ecclesiam
plenitudine sue dei videt. et in quos
ubi aliq; nesciat ibi ipm omnes simul
fontem sue dei videt. Ihesum illam aq;
una quoq; quib; ydolor psidz bonit
Ez hec quis ee pt nisi creator suus
mihi eius psidat. Quae ergo sit accep-
te ab omnibus futur eis primato noie
data sit que hec ne minus plenus acce-
perit. Nang et si qua illat alijs habent
ut haberi ab aliis neq; possint. Et
spali noie diacones et pnapiter, bonit
cuncti ubi singlor sue qe ibi p mutatio
spes ab alio ne aliis habent. Sed ecce
dn celestis animi secreta rimam ab ex
positoris ure ordine longe degressi
sumus. Suspicemur ergo ad eos de q̃bus
loquim. et redeamus et nos meminisse etiã
debemus qua cano simus. Tuncam ne
rim de secretis celi. Ez an conditoris
celoz manu penitus tyranni machis
publicet ure. Ecce ipa dna mea pol
licet dicens. Gaudiu erit in celo sup
uno penitente plus agente. et in ec-
clesia, dns dicat. qz quantus de nostr
potuit omis nostriae eius tollamoe
erit cora me. Videamus si possimus
dispensatione simplicitatis. Stantibus
si ceciderit minus pena. lapsis vero
ut surgẽ appetat pmittit misericordia
illos terret ne psumat ne bonus. Iste
reconfort ne desperet ne malus. Iusti
es unus ptimesce ne corruas. peccat
es psume de mea ut simplis. Ecce nos
sum lapsi. sumus. Stare nang neq; ba-
luimus ne pius mihi desideris racemo
Ez qui nos vos ydolat adhuc expectat
et provocat ut surgamus. Cum sic
penitentia aperit ad se ire pmittit ire
Ez penitentia agẽ dignu no possimus mi
modu quoq; cuiusde pene cognoscamus

Penitentia quippe agẽ e. peccata mala
plangere et plangendi non peccare. na
qui sic alia deplorat et in alia ingruat
adhuc pnas agẽ aut ignorant aut
dissimulat. Quid cum prodest si pena
luctus quis deflorat et in adhuc a
narcotica estabq; aufugiat. Aut quid prodest
si me culpas quis lugeat et in adhuc
mudo fructibq; turbescat. Sed minus
e stulde qd dicimus ut qui pena de
plorat plorandi minus ingruat. et
qui plangit lucru peccate lucra time
at. Nam cogitandu summopere est q
se illicita memini gmisisse. a quibus da
cta licitas studeat abstinere. qtes per hoc
conditori suo satisfaciat. ut qui com
sit phibiti sumptu dz abstinere cta
concessa. et sic pensandat ne minus q
se meminit ne maximus delinquisse.
Anima sit quid loquar si hec ex sue
eloquij testimonio no affirmo. Lex no
stre betis testamenti alienu vxore
corrupisti phibz. a rege no forma mibei
militibq; nel desiderare aliena no pec
tat dicat. Et mihi videtur ne dnus
ysaie nuncio me transfigens alienu
gregẽ petunt et abstulit cum culpa
dupla scripta sit sentia et malu qd
peccatum et pme lamenta tenuerit. Et
tu longe pg conte hostiu celestis
sedet aqua bibe ex corde estua ex
desidero bolunt. Cum ecce militares
mee catenas adusanas medias e
ripetes agẽ qua rex desiderauerat
illesi detulerut. Sed hic flagitij
enditq; semetipm ptinus tu pecto
militu aqua desiderasse reprehendit
eaq; duo fundes libauit. Sicut illic
septu e. libauit cum duo. Ihesu sacrificio
quippe dni effusa aqua ymisa e. qua
culpa corrupe maculant et pnas
reprehensionis fuc. Et q̃ inundi cor
piscis alienu gregẽ neq; pmittut
pg cta qz aqua sanpsent expauit
Anima cum illicita se petrisse meminerat. ymisericordia tam rigidus

etiam a licitis abstinebat. Sic sic aya
nus puniam ut ea q̄ ignoramus ꝓfitē
deplorem⁹. ꝙ pensem⁹ supnas di-
tias ꝙ ditatis nr̄ ꝑtinere nos videt
& ꝓtulit. qui nos aīe culpam ꝓnē
ꝓhibuit & p̄ culpā exspatiare ad be
nā nō desistit. Ecce ꝓpe nos q̄ne
desperem⁹ vocat. alios sanos ab illo
& tūc nō aūtitat. Unde & ysaias
dicat. Et erūt oculi tui videntes
magistrū tuū & aures tue audientes
post tergū monentis. Quasi in via
hac ingr̄i monitus q̄ ad rusticā ꝙdi
ctū p̄cepti vēridis accepit. Ez ēt hi
cade p̄cepta ꝙtempsit ꝙ ditoi suo de
ssit meritis in via hac deficit. Ez ecce
ad huc p̄ tempꝰ sequit & mons ꝓcā
a nobis ꝙtemptꝰ ē & tū adhuc nos
lectore nō cessat. Quasi dorsū ei i
via hac vidim⁹ cui verba desperem⁹
cui p̄cepta calcam⁹ ꝙ. Ez stimus p̄
tergū nos aversos vocat q̄ & bidz
ꝙ desperat & tū & p̄cepta clamat
& p̄cauz exspat. ꝑpensate q̄ fides
tuū si cultz tuū longitū frustrā
supplicet. simus sub ꝑto tergo i via hac
vertēt. cui nō ꝙtemptꝰ deus eius
superbiā ferre & celuerā districte ani
madvisionis infligēt. Ecce nos p̄sidē
auctori nro tergā in via facie dimit
& tū sustinem⁹. Cuppe aversos
benigne vocat & qui ferire nos ad
usantes potuit ut vitam nr̄am cōcē
ꝙmittit. Tanta q̄ ꝙditoꝝ nr̄ā
duricia nr̄i creatꝝ emollīet & ho
qui malū q̄ fecat expiā ꝑcussus po
terat saltē exspatiꝰ erubescat. Ille
fides breuit refero q̄ huic venerabili
magistro tuo p̄ monasterij mei
atq; ꝑsbio mite mitt cyrenensium epo
narrante ꝙgnou. Haut utiq; si soller
& audacia tutati hic nō breuit
suffragari credo. Nīs nō ꝑtibus
discedimus quidā exstitit qui alio q̄
nomē Eulogius appellat & ē. mon
nachus subst⁹ nr̄e medietate hue
Ez q̄ pleriq; regnat in regno opulentia
carnis culpa in qui dū facinore lapsꝰ
ē q̄d debuisse sibi de ꝑtinere ne de sue
meritis immanitate cogitare. Beatꝰ
ergo sui ꝙsidēratōe ꝙpitiꝰ exerit se q̄
se undiq; omia reliquid nō sterni
pecūt in quo mimo monasterio tante ḡ
latitie tantoq; dissentionis sibi exstitit
ut cūcti fides qui illic ad amorē dñi q̄
exercēant sua cognoscant ꝓtinus despice
dū illius p̄nas videant. Cuidnt nanq;
toto mentis affectu truncare carnē hō
lapides ꝓnas frangē. furtiuas oratō
nes. cotidianas lacrimis sacrificia nr̄e
desperatōis sue appetere oblatōi a fidelibꝰ benedi
cātōe tuae. Hinc itaq; nostras fra
gilitias ꝓcurare ꝙsumat & q̄ mons i
quo monasteriū siem⁹ ē. ex huc lacē in
secretori ꝑte ꝓminebat illuc ꝙsuetudo
secretē aīe fragilitas egredi. ut se ali
die in fletu ꝑnē quito secretius tristi
tiā nr̄am macerauit. Contemplabat etiā
districtōnē scientiarū iudicis sui etiam
cede iudicis cōcordes. ꝓminebat illa
dies in ratiū factorū sui. Quadā nō
nocte abbas monasterij fragilitas. qui
latenter egredi tentet in loco foras pe
descendit ē. Quē tū in secreto mont
latē tenet in oratione ꝑstrictū exspatiare
voluit qui surgēt ut ꝑ longitudinē
tristē quoq; orationis exploraret. Cum
subito celitꝰ lux emissa sup eū effu
sa ē qui in oratione ꝑstrictꝰ iacebat.
tantoq; se illo in loco clarius ꝙspexit
ut tō ꝙs in proximo illius ex eadem
luce clarescēt. Quā abbas ut vidit
tremuit & fugit. Cū p̄ longitudinē horē
spatiū ipse fr̄ ad monasterium rediss
abbas eius ut dicēt ay sup se effusio
nē tanti luminis agnouiss inquirē cū stu
dium dicens. sibi fuisti ac ille latē pos
se se credēs in monasterio se fuisse vidit
Quo negante abbas repulsus ē dice

qđ fidust · Ac ille videns ee deprehensit
hor abbatē lurebat q̄ gent admirans
Q̄n sūpt me vidisti huc descēdē de
celo hor eīa pit̄ venit dicēs · Dimitt̄ tibi
sūt t̄ peccatū tuū · Et quidē op̄s deus
potuit peccū tacendo lucare p̄ hūc
exemplo mē fuc unū ad pnāz volut
corda grūe · Mutauit fides hūc q̄
p̄secutore sūi saluū dūs de celo allo
quit̄ t̄ · Etenī mīs quoq; ipīs q̄dā
t̄ penītēs voce de celestibus audiūt ·
Illi dēat t̄ quid me p̄sequeris · Iste no
meruit audire · Dimittūt t̄ peccāt tua
longeq; miseriōr meritis penītēs iste
p̄cor q̄ paulus · Et quia adhuc in
ūpre desanū loquūt crudelitatem
meritis amfeiunte liceat audēt dēc q̄
saulus ap̄t̄ superbia voce mīp̄cionis
Iste no ap̄t̄ humilitate voce ihesu cr̄i
audiūt · Unt quia humilitas structūr
d̄na pietas erigebat · illū q̄ sup
bia erexerat d̄na senēcutis humi
liat · Habete q̄ fides mei fiduciam
de mea conditor̄ nīt̄ cupiditate me
fructus negligētie que fecistis · lar
gitate supne pietatis aspicite · t
ad me videt̄ dū adhuc spatiū cū
lūcamus vente · Considerantes enīm
q̄ iustus sit · peccā vīa nolite neg
ligē · Considerantes ūo q̄ pius sit
nolite desp̄are · plet apud deū hoīm
fiducia deus honore nobis spes
nunqđ penitentibus · qe aduocatus
nr̄ frūs t̄ iudex nr̄ · qm̄ vivit t̄ reg
nat in sēcula sēculoꝝ Amen

Dñica quarta p̄ luc̄am

Ille · Dixit ihesus discipl̄is suis
Estote ergo misēricordes · sicut t̄ p̄r vr̄
misēricors est · Et p̄ Omne lētis euāgē
Inter ceteras virtutes quibus dūs
ihs xp̄s celeste gl̄am petē monuit
perpue mīas concedūt · Venit in
in monte sedēs octo beatitudines disci
pulos docēt · atq; mīt ceteā aut · bea
misēricordes · qm̄ ipsi mīaz cōsequent̄
Quisīs ergo ad hor p̄mū beatitudīs
p̄tingē desiderat · virtutē mīsericor
die desiderēt hīre · Et aīa cūdēt no
solū gratis sed eīa mīgrātis mīaz
impendendam hor qđ in capite hūi
tomus nudinus dicēs · Estote mi
sēcordes · p̄mū etymologia hui⁹
nominis videam⁹ ut virtutes illig
p̄fectus agnoscē valeam⁹ · miser
cordia cū misēria t corde oritur
nomē · in qua ypostasi ostendit
qua vbiētq; t misēria · ubi nāt̄ est
mīa Duobꝰ aut modis mīaz in
telligim⁹ · hūa t corpalis · altera
corpalis · hūa visibilis t altera in
visibilis · Ad corpale naīz miser
dia p̄tinet esurientī tribū panē
potū t̄ribue · vestire nudū · suscipe
hospitē · visitare infirmū · sepelire
mortuū · et peccantibꝰ t nob dimittē
ex corde t natāli p̄ximo nr̄ subve
nire et cetera hūis similia pie
tatis opa impendē · Ac no spūalis
mīa t · Inspicite doce · consolari
dolentem · exhortari bn agentē
corrigē negligētē · t superbientem
ad hūilitatē t satisfactionē p̄uocare
t cetera similia · Vna t ergo bona t
altera melior mīa spūalis q̄ corpal⁹
quitū t mīa melior q̄ corpus · per
una enī refrīat corp⁹ qđ t moritur
p̄ altera mīa sme fove immortal
Ignē qui vtriusq; pt impendē p̄fectus
t · Qui quis mīa spūalē impendē no
valet · saltē corpalē no negligat
ut in ret̄ributione bonoꝝ audire
meatur · Venite benedicti p̄tis mei
p̄cipite regnū qđ vobis paratū t ab
origine mūdi · Hanc volebat hīre
paulus aplus discipulos suos ubi
dicebat · Induite vos sicut electi dei
viscera mīe · Estote mites benigni

misericordes

ad hanc habendam petrus apl's p
plam fideles exhortat dicēs · O nos
unanimes estote mi ozone spiritus
fraternitatis amatores misericordes mo-
desti humiles · tanto ergo studiosi hec
virtutē debemus · quāto in eis excellē-
celestis pris mutatores et desiderans
Quato cū sit dñs mē hinc ligā-
ondit · cū ad eius exhibitionē ipse
dūs provocauit exemplo · hūt subdit
sit et pr̄ hr̄ muscarus ē Ubi nondū
qz adhibuit similitudinis sicut · nō sz ad
equalitatē si aliqū pticet ad simili-
neq; enī ut dūs ē p omia possimus
nos ee et tū mū quando similitudo
ut xp̄s apl's ait · Erunt illi et nos
simus in hoc mundo · mē hinc modū
locutionis et in hoc loco sicut ad simili-
tudinē pticet · Diguū tcū ut nos
pricy ydiam hīre in celis iuste et
vindamus in terris in tū ut mā bo
opi filios dei nos ee demonstrēt Ci
trit cū in ydiam naturaliter multitu
dinē frequēt in filiorū face ipsius
sta si filij dei ē bolimus celestē pmissionis
munus debemus · Unde apl's ait · Et
portentum ymaginē trini · portentū
et ymaginē celestē et sic in filijs ihu
tūs tales prosint et dignitas sublimior
gnē dat · sic in nobis qui filij dei si
mus in bonis opibus virtutū flore de
beamus · ut caritatis fulgidi · humilitatē p
ipm · castitate lucidi appreciamur · ut im-
pleat illud qd dūs dicat · Et ū erit
sicut et ego sum sit · Estote pfti ut
sicut ipe plus et misericors ē q solet
sum cum fratr sup bonos et malos et
plus pr̄ iustos et iniustos ira
noy solū unusq; et cēteros bona q
possimus impendamus sic dūs dicat ·
Diligite inimicos vr̄os · benefacite his
qui oderūt vos · ste in sorte filioru
deputati uideamur ut impleat in nobis
qd ait ipe · Et pactia qui filij dei
vocabūt · nec superfluū iudei debet
Ste ad hanc imitationē celestis pris
sibilibus indagandam ex rebus visi
bilibus aliqd exemplū sumamus · Ti
dūt cū philosophi nam ē aquila
ut pullos suos in solis fixos pen
dant · et quos noze putū in publico

oculis nitentes videt cluctanter solis ra
diligenda mittat et foueat · quos aut
terram aspicere viderit quasi adulteros
dectat et repellit Similit de corvis
q tam diu pullos suos negligat quousq;
similitudinē suam nigrescentibus plu-
mis in illis inspiciat · In quibus simili-
tudinibus nos instare monem · ut si
filij dei et capimus et nē salutis ignis
dia mentis oculo intuēm · et supnā
patrias similitudinē in bonis actibus
ondamus · ut impleat in nobis illud
qd ipe in euangelio ait · Luceat lux vra
coram hoīb sic videat opa vra bona
et glorificet pr̄em vrm qui in celis ē
Este cū petro apl'o · Cuius opa fiat
quis filius appellat Ut paulus apl's
nos admonet dicēs · Estote imitatores
dei sicut filij karissimi Hinc xp̄s ait
filij dei simus si nondū apparuit qd
erimus · scimus aut qz cū apparuit similes
ei erimus · quia videbimus eū sicuti est ·
Volite indiare ut nō indiabimur
cū ipo dicisse alibi legat · Et videns
fratrem tuū peccare increpa illū · ad q
rudū q increptionē sua hec discretio
nis regula tenenda ē ut falsa manifesta
festa et apta mala iudicet et ī placeat
ea nō q ipso ado fiat a prauis q ipso
fiat · nō sit indicanda si possimus esse
increpationē accipiendi · Sunt enī
quedam opa q in bono et malo ado
fieri possunt · de talibus prudenter ē
indicare merito ut ordinem · Ubi
sūt Videt aliquē frequēt nō iejunā
tem vole inuitū detestari qz pt fieri
ut ppt infirmitatē stomachi nō possit
iejunare · aut ppt appetitū gule iejū
nare nō velit · Hec et hīs similia
nō sūt facile indicanda · sic apl's
paulus dicat · Qui manducat non
manducantē nō indicet et qui nō ma
ducat · manducantē nō spernat Et ideo
volite indicare aut tps quandoq; veniat
dūs qui illuminabit abscondita tenebr
et manifestabit consilia cordiū · et tūc
laus erit singulis a deo · Et alibi

1 physiologi

ubi phibet cos mdicu qui cum ubis beste
bant ab hijs qui non bescebant dicēs
Nemo hoīm mdicet my cibo aut potu aut
Et iterū Tu quis es qui mdicas alie
nū sīm. Et rursū Melius est mo
no manducare carnē nec bibē hoīm
qm qui alīū iuste mdicat. iuste mdi
cabit & condēpnabit Quē & alia opa
q p semetipa manifesta & apta sūt
mala. sic sūt adulteria furta homicidia
ingurie ebietas. & talia. hec a fidelibz
no solū reprehendenda sūt. sed & corri
genda ab illo qui locū in gmus tenet
atq mdicenda maxīe pter illud qd
dns p pphām dicat. Si no mmiseris
ingno mquitatē suā. sāgnē eius de
manu tui requiram Est & aliud dis
crimen quod my correptione firmitas
observanda. ut si verbi gra occulta &
pcta occulte corrigas & emendes
pp hoc qd dns dicat. Si fidelis fra
ter tuus pcauit corripe eū inter te
& ipm solū. Si aut manifestū est &
publicū pctm pub ce urgueat emendi
pp illud q apls ait pcantes coram oib
urgue ut & ceti timorē habeāt & sic
p salomonē dr. Qui corrupit patrē
pcē fugat. Et iterū Vide stulto
rum pcta stultitia sua Ad hoc enī dīna
iustitia statuit my eccīa ut eccē pastor
my pplo. p̄cepta in scalo. ut homīs pec
cantes corrigat. alit no corruptele
negligentes ptimat. Qui aut fr tuus
in te pcauit cū leui correptione dimitte
ei. unde & subdit ita. Si aut non
suffician declinare a malo. nisi quis
studeat fugere bonū. postq de no in
dicendis primus p̄cepti dedit formā
tm ipm audit dicēs. Dimitte
& dimittet vobis. Qd e dice. Di
mittite pcantibz my vobis & dimittet
vobis pcta vra. Non solū enī alios
tenere mdicere no debem. sed etiā
hijs qui nos iuste mdicat ex corde
dimittere. Igit dimitte ad iguos secunda
pcta petunt exempla q dns alibi ayt
Si dimiseritis hoīb pcta eoz & pr
ster celestis dimittet vobis pcta vra
Et iterū. Cū stabit ad orandum
dimittite si quid habetis adūs
aliquē Quod aut subiungat date
& dabit vobis. ad dandū eleoz
timet dno dicēs. Date eleemo
sinā & ecce omnia munda sūt vobis
Dimitte enī mireas debem. & eleo
sinas dare ut de nobis & ipa etna
hīa q dns ayt. Facite vobis amicos
de mamona miquitatis. ut cū defe
cerītis recipiat vos my etna tabernacla
Et forte q dubet vobis Si quis fr
subripuerit dno. Mensura bonam &
confertam & coagitatā & supfluentem
Mensura enī bona a bonoz omī re
munerātore dabit qe p minus mu
nera rependit. p terrenus celestia.
p transitorijs mansura. Quibz
sferta & ad e plena & coagitata q
ce nulla pte in nrīs erit & bona
Supfluere. i. supfundere. Hec enī
mensura plena & pfta & supfundis
fideli servo dabit qui dicat. Euge
bone serue & fidelis qr my pauca fuis
ti fidelis. sup multa te constituam
intra in gaudiū dni tui Et qua
gla bēe patre postq accepta fuit
multus loq a mittendi erit. Fre
quenter enī debuit my symbolū. Qui
enī de cade re p my symbolū habem
certi sem̄ sum. ita postq ad mo
regni celestis collēi fuerimus etnal
securitate fruim etnum. Jobe e apo
tulipsi dicente. Absterget deus oēm
lacrimā ab oculis eoz. Et q deus
redditor unicuiq secundū opa sua
ad huc sub mō tm. unde quippe nē
sura qua mensi fuerit remanetur
vobis. Si enī my nobis pcantibus
libenter dimittim. Et deus omps
libenter dimittit nobis pcta nra.
unde cotidie est my oratione postulm
dicentes. Dimitte nobis debita
nra sicut & nos dimittim debitori
bus nris. Qm ergo pcantim se

dmittē no volt hanc & supflue pas
tulat sicut ipe dixit · Si no dimi
seritis hoibꝫ ꝓa eoꝝ · nec pr̄r̄ cel̄es
tis dimittet vobis ꝓa vīa · sm̄
& salomon · Homo homi seruat mā
Et iterū · Dimitte ꝓximo tuo nocē ibi
Et alibi · Depana te dimitte ei &
ꝓa tua soluet · Qui cū ꝓ do
mꝰ ꝓa vita maiorē habeat assup
serit & maiores elemosinas ēdulc
maiorē r̄munerationē in etna vita
r̄capiet teste apl̄o qui ait · Qui
pcē seminat · p̄ce & metet · & qui
seminat in benedictionibꝫ de benedictio
metet sitam etnā Docebat aūt
illos & similitudines · Nullꝫ potest
seruꝰ eē dūs · nemo ambo mꝰ fo
ueam ꝯdūt · In hac similitudīe
duos farisaeos & phārisēos spūaliter
fert qui locū magisterij indigne
vsurpant · Desentes ut dūs ali
bi aūt · Vaudebūt dei ꝑpē & docto
res sms qui eū tra cēnt · vtī ut se te
os eē nesciēt · magr̄ in ꝑplo fieri
no erubescebat · no horari aūdz
q̄entes · & suscitare mortuos & capi
dinatā ꝯsulentes · no ut ꝑplo ꝓ
desset · sed ut honorabiliores et
doctores appārent amātes pri
mos discubitos in cenis · & primas ca
thedras in synagogis · & salutatōes cū posset
in foro · & vocari ab hoibus rabbi ·
Quia · u · illū videbāt qui dicit
Ego sū lux mundi · & no agnoscebāt
prudulbio ea cēnt · sicut dūs dr
Emutescebos ea sui · & duces ceci
Cuidꝫ ꝑplm ꝓ docent qd̄ nesciebāt
& ipi ea ea ducatū ꝑbentes
fouea in fouea cadebāt · sicut dūs
alibi eos exp̄at dicēs · Vebobis
scribe & phārisei ypocrite qm̄ cemi
mum & aridum · Et iterū Ve vob
scribe & pharisei & legis periti qui
tulistis clauē scīe Sed cauete dū
nobis ē ne hora scribaꝝ & phā
seoꝝ ad nos transeat ut qd̄ in
illis ꝓfundum y in nobis non

memat · Sunt ea nonulli qui aliqua
discipuli fuit magri fieri cōpiscūt
& quibꝫ no ē satis in moribꝫ nec ma
turitas in etate · nec doctrina ꝑfec
moribꝫ suffragat · nec unde locū ꝓ
prius appetit · & ideo magri erroris
fuit · qz discipli ne tatē ee nolūt · Cū
eū aliquis ꝑfectus huius docendi offm
indigne suscepit · quasi eccīe rem
ducatū plē ꝑsuit · & io ambo in fo
ueā cadūt · qm̄ & ille indigne pest
& ille mala exēpli sequitur · ac ꝑ
hoc deꝰ in errore maledit · Sunt aūt hoꝝ
dicat · Nolite plures magri fieri · oīs
eū qui bonam veritatis aliis onde dsi
dent ꝑfectꝰ cautissime tuē de
ne alie suum aliē doceat ꝛ ille ꝑfect
et docat ypc̄s hūt & subdit · Vnus ē discipulus
sup magrm · ꝑfectus aūt erit si fuit magr
eius · Debet aūt in bonis discipulus in
gruge · ut discipulꝫ nemine neminē
anteellat magrm · & magr̄ deo in bonis
to intelligat · qui alibi aūt · Vos vocari
ne magr & dūs & hūt dicat ꝑfectꝰ ecclia
Et iterū · Vnus docem̄ magr̄ · omnes ē
eū magr̄ sm̄ · qui in celis ē · Quē sua
tū superioribꝫ pudet · sibi deū est humi
liter & dimittet ē vobis · Date & dabi
tur vobis · ac si dicat · Si magr̄ sm̄ hu
deus nolunt bonis dare sua · miserias
& vos ꝑfecti ee poterit discipuli · si ad
ꝑsecutiones no murmurs ꝓpendatis
sed patias ꝯtinebeatis · no q̄ ita ꝑfecti
essem̄ sicut ipe aut · & ꝓ modulo
mee capacitatis humilitate & mansue
tudine amplecti debem̄ · illud nra
magr̄ exēplū sequētes qui aut · Di
scite ame q̄ mitis sū & humilis corde
Sunt aliquoti qui in aliorꝫ vasis omi
gendis duriores & destructores appa
rent in sms blandiores & lenores ex
istat · hūt & subdit · Quid aūt vides
festucā in oculo fratis tui · trabem
aūt que in oculo tuo ē no ꝯsiderās
Quabꝫ nē festucā & trabem tu
nē petrū maḡ & minus dicat · Sed
aūt manifestius intelligat hūc

e ruchis ⁊ medijs p̄fcmis. Verbi gra
tia subitanea bestrucl̄ē incerata aut
tribes effatur. Et ira quidē subita
nea oculū mentis p̄turbat sicut pe-
phan dr. Turbatus ē p ira oculus
meus. odiū aut nūcē exercuit. testi
mōiū apli qui ayt. Qui odit fratrē suū
in tenebris ē ⁊ in tenebris ambulat
⁊ nescit quo eat q̄ tenebre excecauē
rūt oculos eius. Qui ergo odit in
fratrē suū subito mastrente
dnīmus ꝓfundit ⁊ dūdicare assi
de altēnus oculo bestrucl̄ē cecē nūtē
in suo trabem non videt. Sed que
tuus lucta despicit. ⁊ p̄dicto cōtēp
tum vīc subūngit. Et tūc poteris
dicē frī tuo. frī sinc ēiā festucā
de oculo tuo. ipē in oculo tuo trabem
nō ꝙsiderās Qui cū altēnus vitā
pēta minima corrigē necesse ē ut p̄
mūt sua corrigāt ⁊ emēdet nequā
diat illi deus. Quare tu enarras
iustitias meas ⁊ cetera assūpsit trōpa
Qui cū altēnus vita desonē debz
p̄mūt oculū mētis nūcē est ut
habeat. Vnde aplus ad thymotheū
scribit. Oportet epm̄ irreprehēsibilē
ce tractū dei dispensatorē Non dus
adhuc amonendo subūngit dicens
Ypocrita p̄mū ejce trabē de oculo
tuo ⁊ tūc p̄spicies ut ejcias festu
cam de oculo fris tui Ypocrita greca
latine simulator dicat ⁊ nel subāmaty
Quo nomine illi tenscūt q̄. aliud
audiūt exterius ⁊ aliud audiūt interius
Tales in evangelio dus increpat
dicens Ve vobis scribe ⁊ phārisei ypo
crite. qui similes estis sepulchris deal
batis. qui a foris apent hoibz specio
sa. intus aūt plena sūt ossibz mortuo
rum ⁊ omni spurticia. Hec ⁊ hos q̄de
foris appārētis hoibz justi. intus aut
pleni estis ypocrisi ⁊ iniquitate. Ve
rūne nāz sicut sit ypocrisis. Bēus
hoc audit cū aut Non cū benedicit in
spū dei omnis ypocrita. Et iterū Co-
ram leone ypocrita sternis. Et sicut
salomon ait. Simulatores ⁊ adulā
tionem odit iram dei. Et iterū. Simulator
decipit amicū suū pessimū quippe
genus ypocritarū quem hoc seculo
carnē nūcerit. ⁊ in futurō nūcē
penaūt. q̄ sic dus ait. Reperiēt
mercedē suam Quare cū nonnulli
qui cū seruī sūt bonorū ne appāreāt
hoīnibz mysti. aliena pēta aspere
corripiūt. de quibz scriptum dicit
Est correptō mendax in ore grauē
tibz. Talibz ergo dus ait Ypo
crita ejce p̄mū trabem de oculo tuo
⁊ reliqua Nec hoc ducētes aliq
a correptione fratris phibemur. imitē
tes sicut ductibus apli ait. qui gloti
ficāt pcōrē ab errore vie sue sal
vabit aiam eius de morte ⁊ operit
multitudinē pcōrū. sed quotacūq
tuēq fratrē pētue videmus ut fra-
gilitatis memores benigne ⁊ lenit
corrigē debeamus monēte paulo apło
fratrē ⁊ si occupatus fuerit hoīe in aliq
delō Vos qui spūales estis hmoi
modi instruite in spū lenitatis q̄
sidēs tuipm̄ ne tēptēris Cū aut
alīq incorrigibilē vicios ulcerē cō
spiemus zelo retinendis necessi. dūtatē
increpare debemus in exemplo dñi
qui aut vidit pmarcatores ⁊ tabe
rnā. Et iterū Nonne qui oderūt
te dne oderā. ꝓfecto odio oderā illos
Tuū erit sine culpa imitari fidelē
qui tales aspernatē no im sed zelus
formam exemplū nouit q̄ christ
a phārisee mag mimis. q̄ cum nec-
data incorrigibilia vidit Est nē cauē
dū ut nichil duplici nō fingamus
⁊ nō nobis ipis sed dō placē studeam⁹
ut cū ipo sp̄e eterna beatitudine per-
frui mereamur. Cui ē honor ⁊ gla
in scula seculorū Amen

Dominica quinta sm lucam ꝙ.

Lucæ 5°

Factum est autem cum turba premeret eum et audiret verbum dei
Et reliqua. Omelia Iesus ejusdem

De piscibus qui a Christo ad missionem
dominicam laxatis retibus ceperunt
locutum primum de situ loci videamus
ut cum ebrietate. Cum turbe pre-
meret ad ihesum ut audiret verbum
dei et ipse staret secus stagnum gene
zareth. Stagnum genezareth ubi et
quomodo tyberiadis et modo galilee
sed magis tyberiadis a tyberiade ci
vitate dicti et magis galilee ab pro-
vincia sibi proxima que et galilea no
minatur. Stagnum genezareth a greco
vocabulo dictum est. q. ysiaus amara eo q
ventis flantibus ysopate amara fiunt
ex se videatur. Tenuit autem hoc modo
in stagnum. septingenta stadia in longi
tudine. xl. in latitudine. Appellatur
hoc modo vel quia stagnum stadia non habet
ebree lingue consuetudo et ideo ysy
aquarum sit salse sunt sicut dulces
vocabulo mare. sicut et greci septum est
Consuetudines quo modo appellant maria
Hospitale autem hoc modo mundi significat
et mundi amatores. quo sit modo scp
fluctuat neque stabile habeat ita mundi
dulcia perturbationibus omnibus quo fluctua
tionibus commouet. sicut psalmistam
dicit. Commouisti dne terram et conturbasti
eam. Crescat cum nascendo. decrescat
moriendo. Elevat in prosperis. deiat in
adversis. Duos secus stagnum stetit.
qui sit apls aut senectutem generum
aut exteram. Et pulchre non in stagno
sed secus stagnum stare dicit quia sicut
in mundi quo non. sed alienum a mundo
sunt per culpam. teste apostolo petro. qui
prauis non fecit. Et quo modo non
ambulasse nec peccasse sed steterisse
dicit. unus quidem serpens est qui per
diuturnitatem potestatis quo in immutabilis quo
manet. qui libet quo libet totus
nec mouetur de loco ad locum transit
qui nec pectus transeunte unda humana hinc
redibit sed illa equaliter atque etualiter
est. qui aut per epiphaniam. Ego cum de

et non mutor. Hinc est secus stagnum
stat qui resurgens ex mortuis mortem
ex nobis assumpsit in latere tuere
tionis instituit. Ac per hoc sic ipse tanquam
tabilis est. ita electos suos et una tanquam
tabilitate firmat. Turbe aut ut ad eum
accederet amore verbi dei multitudo
fidelium significat. qui ei credendo et mun
do appropiquat. de quibus per ysaiam
dicit. Venient ad eum omnes gentes. et
ibunt populi multi et dicent. Domini ascen
damus et in psalmis. Omnes gentes quascumque fe
cisti venient et adorabunt. Sed quia turba non solum
ex nudis. sed etiam ex gentibus futuri
erat. ne subdit. Et vidit duas naves
stantes secus stagnum. Duo nanes
duos ordines significabat ex
ditatos. hos ex gentibus et alios ex iu
deis. non quo in unitate fidei divisio
sit. sed quia ex utroque populo colligetur
etiam vita aut veritas ihesu videbitur de
quo ex utroque populo psalmus
credentium esset. Monet eum duos
sunt eius. unum fidei electe et sicut
nathanahelis dicit. Cum eos sub fictu
vidi te. Piscatores aut descendebant
et lavabant retia. Piscatores eos
sunt doctores quos boves apls invenit
qui retia sue predicationis in mundi exce
dentes. multos ex utroque populo in fide
ceperunt. De quibus per ysaiam dicit. Mitte
piscatores in eos ut piscabuntur eos et de
recta doctrina predicatorum sequuntur. que
dum duabus patrum suorum relictum est
unius filius zebedei iacobi. Et pulchre
recta doctrina predicatorum sequitur. quo sit
recta pisces quos capiunt et trahunt ut
predicatio veritatis quos sum fide capiat
non facile amittat. Sed pro recta quasi
ritmetica sint dicenda. Invenit aut pis
catores retia sua. qui sic predicatores
castigant corpus suum et sanctuti subiecunt
ne alios luxuriae doceat. Cauctes ne alios predicantes ipsi
reprobi inveniat. Illius enim mutati di-

de quo sptū ē Cepit ihesus face ⁊ doce
nel aliē. Ymat piscatōes rēa sua qū
pdicatores doctīa sua subtaliē exāmat
⁊ disputant ne alig̃ my en hēretū d pū
si sonat Astendes aut my bua naui
q erat symonis. rogabat eū a terra
rēduc pusillū. Et sedēs docebat de na
ucula turbas. Mams symonis pmi
tua ē eāt ex nudes collā que ides
symonis dr que illi spāli ymussa ē
qui ūro pdicatōnis sue multi ndcr
p eū ardiderūt. qui ēo pdicante huc
die ardiderūt trā multa. alēa ūo
quīq multa ⁊ tba sacdotū multa obe
debat fidei. Illi eūt a dño dat est
Tu es petrus ⁊ sup hanc petrā ēdi
ficabo ēcām mea usq; solutū i celis
vū apl̄s paul⁹ aut. Qui apaty ē pēt
my apl̄ētū tribulationes. apaty ē my ētes ū
tra. Cuc ēte mams eāt symonis
eāt ex gentibꝫ meliori pt q trāt ei
a dño ē ymundata q̄ audiut. Tu
es petrus. ⁊ ut. Symon ihū dixit
me plus hīs. pasce oues meas. bū
tus dr multitudo q̄ ardebāt ēt or
vūt ⁊ nā bua. Nec quisq; eorū que
possidebat suū q̄d ēe dicebat. ꝫ erāt
illis omia sua. Docbat aut de naucla
turbas qua pdicatores sū no alia q
eāt sē debeat ymmare doctrīa. Ces
sauit aut loqui. Dixit ad symonem
duc my altū. Mondit q̄ pmū a tra
naui pusillū rēduc misit. nec aut
my altū duc mbet. ondens tpalo vū
dū ē symone doctrīb⁹ my pdicatōne ju
furmi eūt audiētes no subito adpfi
da mysteriū sue introducendi. ꝫ primus
a tra pusillū submouēdi id ē a tre
nis cupi ⁊ carnalib⁹ y notib⁹ seppandi
horū fragilitate dūs tollēdi. Si
mat tū symoni papit ut naui pu
sillū a terra rēducat. Neq; ppt tales
defendi sūt ppā. sed ad altū mysteriū
sūt pmouendi. Quod dūs tū symoni
dixit sūre uolut. duc my altū. alit
tū aute pusillū a tra duc mbet pdi
catōne euāgl⁹ my germas nationes ēe
extendēdam audit. tū no aut. Duc ī
altū eande pdicatōne usq; ad fines
terre ēe puenturā. demonstrat
Quod trē mpletū ē qū apl̄i ndcs
dixerūt. vobis quippe oportuit loq
pm vbū dei. Et ecca. Vbi autem
subdit. laxate rēa vrā ī captura
Captura eūt locus ē capiendis piscib⁹
aptus. vū ⁊ nomē cōpetū habet
Cui ḡ dat laxare rēa sua ī captura
audit ubi pdicatōne apl̄oꝝ ēe laxā
dam ubi nouerāt ēe clausū ꝫ capiēt
my fide. Quod liber actuū apl̄oꝝ
declarat eū dat. qua eū hellēt
apl̄i ne bitynia no pmisit eos
spūs ihū. no eūt ubi erat loc⁹ capēt ū
apty. Cū aut my macedoniā pgē
disponerent. apparuit my sōpnus paulo
hui macedo depans eū ⁊ dicens
Transiens ī macedoniā adiuua
nos. ut illē intelligēs sibi visionē
a deo ēe oīsā pcēpit my macedoniā
laxare ubi rēa sua my capta. No
tandū no⁹ alio tpe rēa plura. alio ī
captura plura nob laxant. q no
ē omne tps aptū docēdi. ꝫ alio tpe
rēa pdicatōnis extendit alios doc
tores summet cura habēt Et rndēs
symon dixit illi. Preceptor p totam
noctem laborantes nichil cepimus
my verbo aut tuo laxabo rete. Hoc
aut preceptū ēe appellat. q tūp
noctē my pdicatōnis officio fungē
labozassē. sciēt ut ad eius missionē
rēa laxarent. Multitudinē piscū
cepit. Nox my scripturis alīqn pro
ignorantia uel cecitate mentis pon
ꝫ mortē tota laborantes nichil cepe
rūt. q̄ nisi dūs illuxit ozandi ēt
mtēnus. nisi aut labozet sūo doctōis
extēnus. scripturā dicere. Nisi dūs
edificā. Et nisi dūs custodierit ciuī
Cum eūt alīs pdicat. no my sua
sapia uel eloquēcia ifidē dr. sed i
virtute dei. sic dixit p symonē dr
In verbo aut tuo laxabo rete. Et
cū hoc fecissēt ꝫclusērūt multa ne
piscū copiosa. Hic my sēo ch⁹

segnuy ad missionē dñi hanc rē
tia copiosam piscū multitudinē
ceperūt. nūc aūt passionē & ꝛo
post ꝛ surrectionē. Sed hoc inter
ueniuꝫ piscatione. distat ꝙ hac
piscatione laxare nubent. & cū
magū ꝓfectū mitti debēt no deficiū
natur. In illa aūt spāliꝫ i dextez
ptem nauis missa ꝓhibetur. In hac pis
catione p multitudinē piscū rē
tia rūpit. In illa nō multi &
magni capti sūt & rupta nō est
rete. In hac mūs piscū nō cep
ūt. In illa ctus mūs designa
cōi cenūi qui magistra tres capti
memorant. Vñ ꝓ hac piscatione
cenū designatur. qualis ē nūc.
ꝓ illa qualis erit in fine. Qz
dū cū ecclā in pūa vita manz
vsq; ꝑfectos ꝛtinet. qua
bonos simul & malos ꝛcapit.
In ulci cū ut aut aplus cōfitet
se nosse deū. De quibꝫ ꝑ psalmū
dicit. Animam & lōcuy fili ꝛc
Et pulchre in illa piscatione ꝙ
post ꝛ surrectionē fca ē i dextez
ptē nauigy recta missa ee legit
ur qz sic p sinistrā pūs vita ut ip
p dexterā sempiterna figurat. sic
& salomonē dr-lena eius sub
tupiter nuco ꝛcp. In hac piscatione
ꝙ aūt ꝛ surrectionē fca ē. boni &
mali pisces capti dicūt. In illatoli
cat boni & mali qz in pūa ecclā
boni & mali nūcupāt. In sepulcra
aūt vita nemo malue mergit
Nusq; cat soli boni nisi in celo. &
nusq; soli mali nisi in inferno
Hec aūt vita sic media ē inter
celū & tra. vbi dr esse electos
ctus in se ꝙruet. Impebat rete
ecclē quia ꝑ ecclām varios hēsibꝫ
sctide conati sūt qui in ea ꝓ fidē
capti tenebāt. qualis fuit indus &
ꝓditor. & symon magus. quales spāles
erant illi. De quibꝫ solicē ap'l aūt

Ex nobis exierūt hi nō erāt ex nobis
Hz qz nūs electi nō solū ex iudeis
sed eāl ex gentibꝫ collig dr esse
sub unū. Et numerū sonys q erāt
in alia nauī ut venirēt & adunarēt
eos. Alia nauis ut supius dixiuy
eccl ē ex gentibꝫ vocata. numerū
ergo sonys qui erāt in alia nauī ut
venirēt & adunarēt eos qz plures
aūt gentiles futi sūt qui, apli ī
ꝓdicatione ad uteros exierūt. Et
venerūt & impleuerūt ambas na
uiculas ita ut pene mergerentur.
impleao nauiū ꝓfectus sūt ecclē q ad
fidē ex cōfessione fideliū impletur.
Et usq; ad finē seculi implebit
plenitudo aūt nauis hi nō impūt
qz sepe ꝑsecutionibꝫ hereticoꝝ cōcussa
ē ecclā sepe falsoꝝ fratū intus operāt
cōmotū. hi mergi nō potuit. qz xp̄us
in fundamento habuit ipo dicēte. sup
hanc petrā edificabo ecclām meā ꝛc
& sicut alibi aūt. Venerūt flumina
flauerūt venti & impegerūt in do
mū illam & nō cecidit. fundata ex
erat sup firmā petrā. Quod cū
audīt symon petrū ꝓcidit ad genua
dñi ihū dicēs. Exi a me qz ho ego
sū dñe. Erat cū nonulli nr̄m
met salutis ecclē qui prōz suozum
utilitatē ꝑsecutiones istas diffi
cules ingredi metuūt. & cū i suis
angustiis vade nō formidāt. Ex
ꝑsona petrus hic in se cep̄t cū
viso miraculo piscū pauit ad genua
dñi ihū dicēs. Exi a me dñe qz ho
peccator sū. Quā se peccatōe ipsidentes dñi
desperando a se ipellē nō dz. Hz pijs
gemitibꝫ & fletibꝫ eius misericordiā
pinquare nul dubitat. de illoꝝ ꝙuer
sione qui aūt. penitentia agūt cū
Erat ecclā aliqui cardinalit electos
spāliter vocē dñs ecclām suā pūm ee
arbitrāt. & dñe ego magistre mi obsecro
fidē ingrī ecclām tuā ꝛtinuis a suis
aemulis ecclē conatur. Cuiꝫ ꝙ

nisi spualē aliquā hac nō mūdi. etiam
mortis pūtate spūales nigros quibꝫ
nolentes subiecti sūt a se ꝑ ꝺ̄c̄e ꝑ
suadet. Hoc ergo subiectionē petri significat
ny eo q̄ ꝓdit ad genua ihū. Hoc nō
pūtate ny eo q̄ aut Exi a me quia
ego ꝙ spūalis nigri agē debeat ille
pastor pastorū exemplo suo doceat.
ꝙ nō rogate symone recessit. ꝙ ei
spūale doctrinā ꝛpendit. Non enim ꝙ
supbos subiectos. discindi ste hmōdi
ꝙ potuq̄ eē bonus euangelicꝺ. et tolli
caudi sūt mali dicēte salomōe. Bi
spūs pcatē hūms ascendit sup te. lo-
ci tui ne dimittis. Et tuporem̄ ta-
men ꝺebat eē. et omēs qui cū illo erāt
vsq̄ hodie symones. Quia ysti disa hi
drui mysterij adhuc minus capaces
nō erāt subitanea captiua poterāt
nō solū ꝛtemꝓre ꝙ etiā tmoꝛe ter-
rendi sunt. Sed cor̄ simplicitate
dns ysolit eis promittē symoni con-
fortat dicēs. noli timē. ymo i pmit-
te symone oēs pcatēs ysortie bi
detur ne de magnitudine pcatoꝝ
desperent ubi manifeste misterij pdi
caudi ꝙ ei quidatus erat pdicat
Exhor eis hodie nā erāt capiendi nō
eis piscandi officiū ademit. ꝙ spūali
immutauit. Nam ꝓ dni ꝛsurrectione
legimus eis eē piscatū. et pulchre qui
piscator erat piscis. piscator hmōi
futurus pdicat. ut sic materiali reti
pisces de profundo quo gabꝫ ad litus
trahē solebat. ita pdicatione spūali
homines de quouis mūdi fluctibꝫ ad
fidē trahet. et subductis ad terrā
nauibꝫ relictis omnibꝫ secuti sūt eum
Nō e putandū eaudē hāc eē vocationē
et matthei quos de nauticis discipulos
sibi ihū sequendū vocauit. Illo
enim hic ab illo vocati eē dicūt. sed
ibi uno nauticō piscium subducto ad terrā et
nauibꝫ relictis omnibꝫ illum eē meliꝰ secuti
sunt. Ubi intelligendū e quia post
hec ad pria redierūt. et minuet amā

gesserūt. postea nō vocati ab illo ut
matheus nunq̄ ꝙ ꝛuocatē relicto
naubꝫ et reti sūt eū secuti. ita ut
ultrōneus ad pria nō reducet. Reli-
quamus. et nos fides tua nō dupli-
ci sed simplici animo q̄ possidemus et
nō nobis ipsis ꝛ deo ihū xpo placē
studeamus. ut eū ipso semp habita-
tudine ꝑfruī mereamur. cui ē honor
et gla. ꝙ oīa secula seculoꝝ Amen

Dominica sexta. scm matheū ꝙ.

In illo. Dixit ihs discipulis suis
Amen dico vobis nisi habundauerit
iustitia vra plus q̄ scarbazo et phari
seoꝝ nō intrabitis in regnū celoꝝ
Et ꝙ Omelia ieiunij eiusdem

Qui pulit ꝓcepti veritas testi
distinctoꝝ ee ꝙ nonnulli dixerūt
ee putādi hāc sua ignorantia
ꝛfici: audiatq̄ ipm saluatorem
dicētē. Amen dico vobis
nisi habundauerit iustitia vra plus q̄
scarbazo et phariseoꝝ nō intrabitis
regnū celoꝝ Iustitia scarbazi et
phariseoꝝ erat hoies nō occidere. iu
stitia aūt eoꝝ in regnū celoꝝ q̄ nutrire
desiderāt maior ee debet. ut nō
solū homines nō occidāt. ꝫ nocere
aut odio habeāt Iustitia scarbazi et
phariseoꝝ erat diligere amicos et odio
habere inimicos. iustitia aūt eoꝝ in
regnū celoꝝ maior ee dr. ut nō solū amicos in deo diligāt. sed
etiā inimicos ꝓpter deū diligāt. dicē
do. Diligite inimicos vestros. Bene
facite his qui oderūt vos. et orate
ꝓ persequentibꝫ et calūpniantibꝫ vos:
ut sitis filij patris vri celestis qui in celis
est. Iustitia scarbazi et phariseoꝝ erat
nō necessarij cibi horas ꝓnum̄ sm
iustitia nō qui in regnū celoꝝ iu-
ste desiderāt. maior ee dr. ut nō
solū adulterium nō ꝓpetret in corpe:
sed etiā nō desideret in corde ꝓpter
illud ꝙ dns ait. Qui viderit mulier
ad ꝙ cupiscendū etc. ꝓpter illud apl'

fornicatores & adulteros iudicabit
deus. Justitia uo sarbaz & phariseor
erat. alienu non rapr. mstica eor
qui regni dei desiderant regnu celoz
maior debz ee. ut ppria bona rapiat. et
raptoribz no resistat. dno dicente. No
lite resistere malo. Et si quis tibi pcutit
e tuu. tu ne repete. Quibz ceptis
pfcto pz. qz pcepta noui testi tanto
districta sut quanto spualiora. Illa u
quasi pmissa & carnalibz data sut
carnalia. in quibz pfcto no e manifestata
sed malicia ulcisci. Ch uo spualibz
spualia sut data. q uo thesaur possi
sione celestis regni. mansione. Illis
tpis mstica tale pmiu exspectabat.
dno dicente. Observa & audi pcepta
dni dei tui. ut bn sit tibi & longo
uiuas tpe. Et mlissus possideas trae
lacte & melle manante. Pfecto nou
testamti hitatio polluit. etenim q
nec oculus uidit nec auris audi
nec in cor hois ascendit que parauit
deus diligentibz se. Quibz q minus
permittebat. maior dz ee mstica.
Alii msti sarbaz & phariseor
ee putabat. qd no erat msti. qz
exterminabat fructus suos ut appa
reret hominibz remunerator. uitio autem
plenu erat rapina & iniquitate. Jus
titia uo eoru qui regnu dei uitae
desiderant maior ee dz. ut satis
q appareat in corpe. multo magis ne
in corde. Justicia sarbaz & phariseor
uidebat ee q decimabat menta &
anetu cuminu & oe olus orti. ma
iora aut pcepta legis pretermittebat.
mstica eor q regnu celoz mereri
magis studere debet. ut sit minima
pcepta dei tuto diiat. qz maiora
no pretermittat. Q Audistis qz dcm
e antiquis uo occides. qui aut occi
derit reus erit iudicio. Autem dco
e id est pro iudicio. cui a deo per
moysen pceptu e. ut no occidat. aut
si quis occiderit ipe occidet. Ego aut
dico uobis. qz omis q irascit fri suo
reus erit iudicio. id e. ego uobis
ego qui no bene soluere legem & implere

quam elegi. de mundo. & mandatu nouu
do uobis. ut dilligatis. Ego
dico uobis. qz omis q irascit fri suo reus
erit iudicio. Tanta ergo pena pmitt
tur in uetere testamto. quanta homicidiu
fit. qz ioses apls ait. Omis qui odit
fratrem suu homicida e. In nouissimis te
diebz ita septem legit. Omis qui irascit
fri suo reus erit iudicio. Ad quid
sine causa ira uel odium fratrem. quasi
tuta uri no esset pena. qui ab aliis lesi
uel pmitti iniustu. Ch irascendu no
e sine causa. Non enim sine uel causa
iratus fit. misericordia pmittit. cui a deo pcepti
e ab eo uoli resistere. & pertacti matre
tam pbe & alteri. & pseutoribz odio
Certum enim deu ut aut apls no oporteat
irasci. & mansuetu ee ad omne. etiam
ad eos qui ira supra se ruunt. & sic iacobz apls
ait. Jra enim uiri iustitia dei no operat.
In magna observantia simplicitatis & mansuetudinis
concludat. nemo est qui beate dilexit
occidere pt. Qui aut dixit fri suo
racha reus erit consilio. Hebraici nec
greci e nec latini. & apte ebraycum
dici. cum nos id e uanu & ydiotam:
que nos sine sensu uel abs q cerebro
possumus appellare. Quidam autem ethi
mologia huius uocis de greco trahere so
luerunt. pontifices dei primi. Ce
cum primo racha dr. & uos hmi hmi
ubi subtilius speculantes. nichil a
intelligimus. ee racha. nisi hodie uos
uniti unum corpus estis. quod significat ales
sut mercedulae apud gnos. sicut
dr a dolete heu. ab miserere hei. ita
dicitur attae & talia. Et pulchre dr
qui dixerit fri suo racha. fr cum ut e
qui eode pcto uelut ydiota. deputat e. eode
baptismo uirtutis e. Ch cum ut duo
aut de otioso sermone. reddituru suum
rationem in die iudicii. multo magis de
otiumeliosa. Qui dixerit fatue. re. erit
gehenne ignis. Nondu in hoc loco ex
pressit de quibus ad manera ascendat.
qui ex qualitate pcti. sentiat gmunit
in puo cum loco unu solumo possit

carnalem delectationē. i ardore libi
dīs freno continere ꝙ sterm̄ere:
cōcordasti cū aduſario tuo i bono
tuo. Dicamus ⁊ alud. Ruggerit
tibi cbiretas ⁊ nuntiat fruabus
tuis ſiccitatē uſq; ꝙuadꝫ ad cb'-
tatem. ⁊ ꝙ dicat tibi ſuo dñm
videre ne ſ̄nctum- corda vā- i am
pula ⁊ cbiretate. ⁊ itez Ebroſi
regnū dei nō poſſidebūt. ſuccꝫ
delectationē ponāt: Et concorda cū
aduſario tuo. Sic de cēt̄is bīaſſ
ſenaedū t̄. my quibꝫ cuo ꝙuiꝫ
aduſus ſpūs ſcs aut aduſꝫ cū
nē. ⁊ hē ſibi nunc aduſante int̄ uo
ea que bolum ꝙ fruamur. ſua aut
pūs t bitā ꝙ deū cū my pūti bita
manem ꝙ. quaſi my ſua ⁊ my manere
ſmus ꝙ. ⁊ nō ad patrā ꝓcemur
ꝙ vul cū aduſario nō cōcordare
nbem ꝙ. ⁊ ꝙ ꝓ morte nec audiendi
vbit dei nec cū deandi locꝫ erit:
Salomone attestāte ꝙ aut. Cōcor
ꝙ ꝓt many tua fac̄ uſtrum ꝙ ꝓ
quēcuc opus. nec nō nec ſcā nec
ſapīa t apud uſeros quo tuppeis
vū de hys qui tarde ꝗti neglit
dr. Inuocabūt me ⁊ nō exaudiā:
mane ꝙ ſurgēt ⁊ nō inuenet me:
eo ꝙ odiū habuerūt diſciplinā:
⁊ timorē dñi nō audierūt nec
acquiū ꝙſilijs meis: ⁊ detrectēt
vnuſe tyrepcom nec. Valde a
tunc dū ꝙ ſubuſt. ne forte ad
ſarius tradet te udici ⁊ under
tradat te uſtro ⁊ t carcery mit-
taris: ſi audie nolus ⁊ cū adꝛi
ſario tuo cōcorde. negligens:
ipē te ēdet udici. idem ipē
ſuo dei cēt my teſtiōiū
tue dāpnā: qui ꝓſi
bitor fuit tue cor
repcionis. ⁊ nos
ſolū ſuū dei cēt
tibi my teſtō my:

ꝙ eciā ipē cogitationes aduſū te ꝙſum
ꝗēt ſciat apēs aut. Cogitationes mā
aduſancū aut eciā defendēnū my de
qui iudicabit deꝫ occulta hoīm. Nā ⁊ my
ipi ēra my qui pcimum nobis t̄ teſtio my
cēt: uſi ſpūs medicā pmē ſanati
fuerim ꝙ: teſte bō iob qui aut. Et ēra
adiſti me clamat. ap̄mſter aūt cū
tendi ſuū qui cū aduſario ſuo cōcor
dare noluerūt dyabolꝫ intellexit ⁊:
qui ſup eos uſtere nō accipiet uſte
dapnabimus: qui ſponte ſe tradiderūt
pūe opatōu. Ipos cū exactores ha
bebūt my pena: ꝙos ꝓſuaſores ha
buerūt my culpa. Carcer aūt mſum
e vbi ē unus qui nō morietꝫ ⁊ ignis
qui nō extinguet ꝙ: de quo ꝓphāuē
my apocalipſi dr. Omnes blaſphē forni
catores ⁊ adulteri mittēt my ſtagnū
ignis ⁊ ſulphuris. Qd aute ſubiūſt
Donec dice nō ceſſabo inde donec
reddas nouiſſimū q̄drāte. donec adhi
buit fructū: pro uſmito poſuit tpe. qd
nos ſolitū hoc my loco ſepenūa ſacrī ſcā
ea plurimus my locis fac̄ cōſuemus:
Erit dies ꝑphāz aut. Donec ſenectā
ego ſū. Et pſalmiſta. Erant oculi mei
ad dñm deū mm. Donec miſereat mei
ceſſabit i ſpe dicit. Nō ⁊ ſic dominus
fructū ꝙ uſmito poſuit. Qui locus
diſpeſandos deſtruit: qui falſa pie te
dixerūt ꝙ iudicauit: demones ēe ſolue
dos. Erit cū ēnū regnū ꝑfectū e
ſcōs: ita ēnū ſupplicū i ꝓbis: dño de
te maledā ⁊ꝛ. Et itez dicit dñs my
ſupplicū ēnū: uſti aūt i vitā ēnā
huic ꝓſalmoniē dr. Lignū i quacūq;
pte ceciderit ſiue ad auſtrū ſiue ad
aquilonē. i ſiue ubicūq; fuerit. ſiue i regnū
dei: ibi erit. Ideo dilectiſſimi ſm de cordibꝫ
vris fidibꝫ eradicate. ne odij uel
hoīdy ꝙuē noxiū uſca ſuccreſcat: ſed
ꝓnus ꝙ ⁊ cōcordē ſtume nē vos fa
cte arſēt aut ex eis fructꝫ vite ēnē

Fuit ꝙ ꝗ ꝓ ullo ñ ſenectā dē ſtrum ꝙ nō
cit a ꝓ ꝓ ꝓbē fruct oculi noſtri

summatis a deo prē & duo nob ihūc po:
cū clauē & ptās vna cū scō spū be
in fecula seculoz Amen;

Septima septīa sedm̄ humanū...

Illoꝛ cū turba multa esset cū ihū
... nec haberet qd manducaret
Conuocatis discipulis ait illis. Mise
reoꝛ sup turbam qz ecce iā triduo sus
tinet me nec habet qd manducet & ne
Omnes mi Omnes locus ecclesie
ihūs xps aīt scula & hō fēs in deus
fine seculoz ita sua opa tpīne
dignatus fuit in loco eccl̄ie milacula fe
cerit deū & fecit homēz cū declarat:
Quod in huius locūs seruos cognoscit:
si hāt diligēter ipm̄ & sideūt. Qd cū sup
turba esurīēte mila mouet: hūane
ipassionis & iudicū. Quod a septē
panib⁹ qua⁹ milia hoīm̄ refiat: diuīe
potestatis & declām. Nec putandū
& caudē locūe cū vbi alij euāgte de
quīq panib⁹ quīq milia hoīm̄ satia
ta fuisse referūt: qz ibi discipuli
dnm̄ mouet ut dimittat turbas
cuīe q̄ nulla sit. Hic aut dns su
turbam esurīēte mila mouet: ibi
quīq panes. hic septē fuisse memorā
ibi ordeacei. hic cuāg grus anone fuerit
no declāt. ibi quīq milia hoīm̄
de quīq panib⁹ satiata sūt. hic de
septē panib⁹ qua⁹ milia refecti.
ibi sup ferāt discubuerūt. hic sup
terrā. vñ ibi p turbā que ex quīq
panib⁹ satiata e. ppls sub lege vetus
testamenti ponit designat. q quīq
libros moysi ad sua eruditionē acce
pit. hic aut p turbā q ex septem
panib⁹ refectus multitudo fideliū
q p gram nouū testamēti cotidie pascit
designat. Hanc ebā ysayas & spūs
a dño ee pascendā prudenter cū de
bebat. Veniet ad eū oēs gentes et
ibunt ppli multi & dicēt. Venite
ascendam⁹ in montē dñi & in domū dei
iacob & docebit nos vias suas & ambulem⁹ in semitis eius:
& psalm. Omnes gentes quascūq fe
cisti venient & adorabūt te dne & cla
bit nō illa refectione q ex quīq
panib⁹ fuit & p qua ppls indoctus
dnm̄ figuraīt desali dnm̄ eius
misse dicit ut dimittat turbas
sibi cuīe nōīa q rede pplīs adunauit
dñi patriarchas & pphas. hos nō
cessoꝛes habuit. In hoc aut ipe dns
ad mām mouet q gentilis ppls.
nō suis meritis nec aliquo mobe
nīcie. sz sola gīa vocat inspiran
da saluatis ē. Erat aut paulus
apls. Gra dei salui fūt omīs. Et
publice dns turbā qua amoꝛe
verbi dei esurīēte vidit. ecclām tabo
rē pari refiat ut in illis adipleat
qd apē alibi pmisit dicēs. Queīte
pmū regnū dei & iustitiā eius &
hec oīa adiacēt vobis. Ete q de
hac turba dr. qz ecce iam triduo
sustinet me. nec habet qd manducet. Turba cū triduo sustinet
dnm̄ cū fidelis ppls in cōfessione
sce trinitatis indefessabiliter psecuat
Instruē eūt ho deū dr cū ecclām ne
mo ad ipsa ad eius defiat amoꝛe
multis illis qui dicebat. Dirige
me in iustitia tua & doce me. qz
tu es deus saluatoꝛ meus. Et alibi:
Turba dnm̄ triduo sustinet cū
ecclā. intellectū memoriā & voluntate
in bono ope detinet. Cuius turbe
dnm̄ triduo sustinet: cū fide et
spem & caritatē inviolabiliter seruat
de quibus apls. agnoscat in vobis fi
des etc. Et si dimisso eos ieiu
nos in domū suā defiant in via
Domus eccl̄ie ppīe celeste & pria
de qua dns ait. In domo patris
mei mansiones multe sunt. Id
q̄ audentissimo amoꝛe venie optabat

ille qui dixit. Quamq; pcoy n duo
rel. Via aut pus e vita. Qm̃dm
cu[m] finumq; my dia sumq; ner dn̄ ad
patria pnenmq; Non fuit cu[m]
dns turba remota dimittet me de
ficiat my via. qr eli ner puta
vita a bono ope esset pabulo vbi
dei pascendi fit qr sic defiat cor
sme abo. vti aia fit verbo dei. Q
abo ifici desiderabat ille qui dice
bat. dns pascat me e nichil mi
de crit rel. Qd aut subiungit. qdam
ex eis hemerit de longe. Et ad
vtilitat pfin ifere voluerim; po-
pulus indeor depe venit. qr leg
notica e dei cognitone habuit.
de longe aut gentilis venit. qui
post ydolor tulerit ad dei cogni-
tone conversi. Vn aplo aut ipe
e pax mea qui fecit vtraq; unu rel
Et cotidie no my confone fideliu
alij depe alij de longe hemit ad
fidem. Qui cu[m] millis crumby
e pcis ystaurat dei voluntatem
sequit sme dubio de depe hemit.
Ez e eis qui lacta quinq; exceptis
ad dn̄ yhutem venit exceptio
Qui aut post pfin plagia py
adultria furta homicidia ebrietat
tes rapinas p pias ad dn̄ co
uertit de longe hemit. de depe aut
venit. qui ab infantia nch pcia
se my sermone dei manipulat. Et de
longe no qui my senectute ad dn̄
quirit. qm̃ promittit gr dns cibu se
daturu etia eis qui de longe ve
nit qr no solu nros sed etia
pctores recipit e amat. sic pe
dicat. Non veni vocare nros sed
pctores ad pentia. Et aplus
ait. Vemes euangeliz aut pace
hys qui erat depe etia hys q erat
longe. Talibus ergo ner hemam e
cibu adnciat. ille qui p pphas
ait. Imo ego dicat dns de lapi
dibus istis pres et. Et ideo pte
my quatuq; dr ihsus fuit. Et

Et utero. Nunq; oblitus est pt mulier fi
lium suu ut no miseatur filio uteri
sui. Et si oblita fuit. ego tui no obli
viscar tui. Non e opus sumus medico
sed male habtib. Et vnderunt ei dis
cu[m]: unde istos patit quis satiare pane
my solitudine. In alia ifone philippe
(spatio) dixisse narrat. duobus deinceps
panes no sufficiut turbe: ut vnu
quisq; modicu quid rapiat. Vnde ad
gnalit dixit. omnes dicit. hic istos
potat quis satiare pane by i solitudine.
Quanto gr dixit. difficilior obsta tuo
magis macular dut thesaur fragi
litate quippe carnis quata apli macu
ptem dimittat xpi intelligebat qui
eo pcte qui educat panem de terra
e vino letificat cor hoim ex panis
panib; e pisc; multitudoq; homi pro
se salvare dubitabit. Ez dns no
solu ut dixim dubitatoq; auferret
vepa cia multa fatigata ifirmat et
panis panib; multa ifirmi volunt
Et nerogatu eos. Quot panes hitis
Non ignoras dicit hos dns nerogat
quomodo sit aug fiat. Ez ut ex sua
nerogatone illoz animos erudiat et
dicat p eius pcia de panib; panib;
multas turbas hoim frumenti posse
my solitudine qui p xp̃m nros sme nutri
laboze mnesas pli tribus tribu nia
ne alunt my solitudine my deserto qm
dixerunt my alia ifone quinq; panes
ordeacei fuisse ifert p quos ut dp
my scriptum leteis testimonia sig
nificata e sub tegmine hui historie
mit mit hui septe panes fuisse ife
rit. pp septiformem gr spe sci my
gia ultimati apli eoz successores e
fide sce traditis e quia ex euangelistis
doctina mundo annunciauerut. Qd hui
septenarij nis signat qui constat ex
primo pri e sede apali id e ex tria
rio e ex quaternario sci ex septenarij
nis frequet p plenitudine ponit

Inde septem panes sumsse meruerunt qz
p spm scm gram pfessionem mystice significati
sunt scm. Et precepit turbe discubere sup
terram. Ipe alia refectione turbam sup feni
discumbere legit. qz lex carnalia tm
phebebat pcepta. Omnis enim cio fenum et
omnis gla eius tanq flos feni. In hoc
sunt p pha gentis nomi testimenti diuini
figura hec turba sup tm discumbit. qz
in nomi testimenti no solum culpas
apis. sed etiam culpas expiationis restitu
git. nec solet alicui rapi ipse dare sed
etiam ad pfessionem tendentes expiatas facul
tates in ipa tra relinquere nos dns
docuit. Ei his pfessis ce fide et bende
omnia que habes et da pauperib et sequere
me et habebis thesaurum in celo. Nisi
quis renuntiauit omnibus que possidet
pecuniis et uxore et liberos fines socios
et sermones et omnibus agros p no pot
meus ce discipulus. Evocabit autem turba
sup tm discumbunt tm fidelium nec sine
sacrificatis mercedis tra se mgit et pul
mentum fe ce considerent discretes tm pfessi
adhesit panimento aia mea bona fecit
me sedm bm tm. Et uerum quoniam
humiliasti e mi publice aia mea mea. ysaac
natus e mi terra bene mi. Tabule illic
sup tmam discumbentes qui dicebat. lo
quere ad dnm meum tu sum pulmus et
tuus. Et accepto septem panes gras
egit et fregit et dabat discipulis suis ut
apponerent et apposuerunt turbe. Sanc
sanctus p septem panes septem dona sci
spus figurari dicunt. Dns qui septem
panes accepit. qz p omnibus hoibus specia
liter septem dona sci spus in se habuit dice
te pha. Et requiescet sup eum spus dni
spus sapie et intellectus. spus consilii et
fortitudinis. spus scie et pietatis. et implebit
eum spus timoris dni. Et fregit et dedit
discipulis suis qz
accepit panes dedit discipulis suis qz
eius de spus sci dona unicuiq sorti
prout uult distribuit. alius largiens
eloquium sapie. alius sermonem scientie

alius gratia curationum. alius uirtutum operationem
alius prophetiam. alius discretionem spirituum.
Cum dedit septem panes discipulis
ut apponerent turbe qui per significationem
apostolis illis insinuant et dixit eis
Accipite spiritum sanctum. quorum remiseritis
peccata remittuntur eis etc. Discipuli
autem apposuerunt turbe. qz p eorum p
dicationem notitiam sacri mysterii mun
do voluit manifestare. pulchre autem
refectionis turbas gratias egisse dr ut
audiret ne omnibus operibus bonis deum ce
ra nobis glorificandum. Et habebat
pisciculos paucos et ipos benedixit
turbe et apposuit. p piscibus ipse be
nedixit et apposuit turbe scilicet mi
tibilis ymago designat. qui no sor
more piscium salsis sup aquam deue
niebant. Contemptores terrenorum et
amatores celestium. si enim ut fluctus
venientium peccatorum spualiter euitant
et effugiunt. discretes tm apli. Et si
hoc ne exteriora corrumpit. sed is qui
interiora inquinat. Cum septem si
panibus panes piscibus misit apostolos
qz scos exemplis cum predicatione ubi
que ad mutandum nobis cotidie predica
tores preseruit. Hic autem panis pisca
simus misisse meruerit. qz secum ymago
suo iudicio humilis e et despectus ab
saluatore aut. Noli timere pusillus
grex qua placuit pri meo dare
vobis regnum. De quibus p salomonem
dr. Reprehensibiles plebs inualida collo
cat in petra habile sibi. Et rete in
illa. pfessione que ex quinque panibus
facta e duo pisces simul misisse meruerunt
Et hic metus mus audiat. quam ad
operationem illorum qui ex ppo indocto
credituri erant infinita multitudo
ex gentili plo ad fidem venit duo de
uente. ayulti venit ab oriente et occi
dente tm. Et manducauerunt et sa
turati sunt. Non oes explet manducant

sed omes ad hui sacietatem ꝑue
nerut · qz sptue sue intellꝯ
no oes equaliꝫ capiut · ꝫ cũ omes
ꝑ modo ⁊ ꝑsona sua spualẽ re
fectionẽ in ea inueniũt · Vnd̃ de
manna dr. Qui plus habuit no
habundauit ⁊ qui minus no mino
rauit · ꝫ oes nẽsi sũt ad mensurã
gomor ¶ Est cũ septua sacra
mentoꝝ q̃dz magnus ⁊ ꝑmus eccl
sus ⁊ humilis · in quo ⁊ elephas na
tat · ⁊ agnus pedib⁹ ambulat qz
⁊ doctissimi viri spitales q̃uis ple
nu⁹ intellꝯ eius degustãt · tamen
amplius ẽ qd in eo exurat · ⁊ humiles
⁊ pmli scdm modulũ sue capaci
tatis viã sacre in ea inuenũt ·
de quib⁹ ꝑ psalmista dr. Edent
pauꝑes ⁊ satiabũt ⁊ laudabunt
dñm qui req̃rũt eũ ⁊ vl̃. Et sustu
lerũt qd superauerit septẽ sportas
de fragmẽtis · Hic dñs miraculũ
augmentatiõis ẽ · q magnũ cũ mirac⁹
ẽt · si de septẽ panib⁹ quatuor
milib⁹ hoim saciat nichil suspect
Sed tamen signũ ⁊ auxit admira
tionẽ · Nõ solũ cũ de septẽ panib⁹
quatuor milia hoim saciati sũt.
Sed etiã de fragmẽtis multa mul
tauit septẽ sportas repleꝛe sũt. Ob
ergo turbã nõ capit · apls a sporta
sustollit · ⁊ abstinas suas sue
scripture quas simplices capere ne
quiũt · magri ⁊ doctores sce eccle
in ꝑuis pectoribus erudiẽdi debent
ut tpe doctrine vnicuiq; ꝑsone q
libꝫ spitale tribuere possit · qz tempe
re eo tpe dicẽdi qñ dz quis docẽ ⁊ siet
de illis quib⁹ dns ait · Fidelis ser⁹
⁊ prudẽs quẽ constituit dns sup
familiã suã · ut det illis in tpore
tritici mensurã · pulchre ẽ illa que
ex quinq; panib⁹ facta ẽ duodecim
cophinoꝝ fragmẽtoꝝ · mirabile
qz indaginꝫ ꝑfectus duodeni apls
plenos spũ sco ad sua eruditionẽ hui⁹
⁊ ystoꝝ auit nec nimi⁹ pauꝝ septem
sportas tollit · qz cũ ex gentib⁹ collã
ꝑ septiformẽ gram spũs sca celebrat ·
regit atq; refouat · In typo eni⁹ aquis
in apocalipsi suadẽ cũ ait septẽ
candelabra aurea et
septẽ columna agni · hũ Zacharias pphã
ait · In lapide hno septẽ oculi sũt · hoc
cũ ꝑ septẽ sportas peordia scoꝝ significat
qm spũs sci gra illuminat ⁊ hũdissime
fidei i marcessibile bonũ seruat · ⁊ te
la nequissimi aqueca spualibus armis
extinguẽtes ad tropheu ꝑpetue felicitꝫ
tendit · Sportã cũ ereuto ⁊ palma
coterit · Et inuẽtus quidẽ nec humore
aque nasci q̃ nouit · palma nõ dñi ẽ
quasi pacis alumꝫ · que lucẽte solebat
oriente ma⁹ · Sci ergo vi quasi inuy
meti aurã videntes qñ meditatiõis
suare scripture misistis ne a fide ⁊
bonis actib⁹ arcere possint · de quib⁹
scptũ ẽ · Iudex vir qui ꝑfidet i dño
⁊ erit dns fiducia eius · ⁊ erit tanq̃
lignũ q plantatũ ẽ secꝰ decurs⁹ aq̃
aquaꝝ q ad humorẽ emittit radices
suas · ⁊ nõ timebit cũ venerit estus
⁊ erit folium eius viride · ⁊ in tpe siccitatis
nõ erit sollicitus · nec aliqn desinet
facere fructũ · Quasi aut tu nito pal
ma ingeriẽ in sporta · qn ide⁹ hui sce
trinitatis emulus lucia ⁊ cogitationũ spa
le bellũ suscepisti · Sciẽtes qz cum
ꝓficisceris aduersus spũs · spes aduꝝ
eũdẽ ⁊ licet sibi eũdẽ aduersant · ut
nõ ea que volumus illa faciam⁹ · Quoꝝ
gstatissima ꝑsecutrix malicia manifestat
tu subdit · Erit aut qui maduerterat quasi quatuor milia ⁊ dimi
dium eos nõ fuisse quatuor milia hoim
a dño ꝑfectos · Quatuor eni milia
ꝑfectus ẽ ⁊ in sms tribꝰ dimissus ꝑ
fectus optinet · Dimidiũ eni in duo

duob⁹ nec tbg · vnū nāq; ad deū ꝓtinꝫ
q; vnꝰ dñs · vna fides · vnū baptisma
vnꝰ deus & pr̄ oīm · qui sup oēs & p
oīa & in oīb⁹ nobis · duo ad gēma
dilectionē nec duo testamenta · Tres ad
scām indiuiduitatē trinitatē pris filij
& filij & spūs scī · Quatuor uīt ad gratz
uoni testimoniū · nec qua⁹ libros euā
gelij que maxime in ihū assumūt ·
Quid ergo · qua⁹ libros euangeliorꝫ
recipimꝰ qualit⁹ unū deū credamꝰ
& qualit⁹ gēmā dilectionē habeamꝰ Nec
no qlit⁹ scām indiuiduitatē trinitatem
ꝓficeamꝰ · Hec quatuor nulla hoīm
a duo facialia ce dnos ramꝰ · Et merito
q; qua quatuor nulla hoīm a duo
rū fieri indiuiduas mystice docent
vt si spūalē & fidā volūtatē habeamꝰ · qua⁹
principales virtutes · prudētia scām trini
tatē · fortitudinē atq; iustitia · quib⁹
nichil vtilius in vita hoīs habeamꝰ
qua cui quadratus lapis nō fluc
tuat · sed in quatuor p̄tes æquus stat
equalit⁹ iacet · Hec quatuor nō co
stancia scōz designat · qui nō curru
rentē omē ventō doctrine · sed ut
firmi lapides · sine ꝓsperis sine ad
uersis in bonis actib⁹ & fide ꝓficiūt
sine ꝓsentant · ꝓsiderantes illud q
dns ait · Qui ꝓseuerauerit usq; in finē
hic saluꝰ erit · Sine qa & fide bene
credendi & constantia uiuendi nec p
quatuor euangeliorꝫ doctrina discimꝰ
nec quatuor milia hoīm de septē pa
nib⁹ ifirmis fuisse memorant · Non
est aliꝰ hinc aut a dē debeamꝰ nisi
quo⁹ quatuor euangelia docet · Vi
uolūs in apocalipsi quatuor animalia
aut throni dei plena oculis aut a
retro · & ait se audisse testimoniū ei⁹
matris · scūs · scūs · scūs · dns sabaoth
qui e · qui erat & qui uenturus e · Nec e
go frēs huius ut & verba euangelica
ueritatis plena credamꝰ & hec ipsa
intelligere emendemꝰ · Insup in hys oēs
spē nre salutis ponē studeamꝰ
Et inde mit unusquisq; nr̄m sensum
certis positis malā cōsuetudinem
respuat · & bone huic cursui nre
pe festinet · ut ad uita ētnam
ualeat ꝑuenire · ꝑ dnm nr̄m
ihū xp̄m qui cū pre & spū scō
uiuit & regnat deus ꝑ oīa ssa secula

Dñō octauꝰ scdm matheū vbꝰ

In illo tpe · Dixit ihs discipulis suis
Attendite a falsis ꝓphetis q; ue
niunt ad uos in uestimentis ouiū
intrinsecus aut sunt lupi rapaces fructi
bus eorū cognoscetis eos · Nūquid colligūt de spinis uuas aut de tribulis ficus · Sic omis arbor bona fructus bonos facit · malus aut arbor malos fructus facit · Non potest arbor bona malos fructus facere · neq; arbor mala bonos fructus facere · Omis arbor que non facit fructum bonum excidet & in ignē mittet · Igitur ex fructibus eorū cognoscetis eos · Non omis qui dicit mihi dne dne intrabit in regnū celorū · sed qui facit uoluntatem patris mei qui in celis est ipse intrabit in regnū celorū · Multi dicent mihi in illa die dne dne nōne in nomine tuo prophetauimus & in nomine tuo demonia eiecimus & in nomine tuo uirtutes multas fecimus · Et tunc confitebor illis quia nunq; noui uos discedite a me qui operamini iniquitatem · Omis ergo qui audit uerba mea hec & facit ea assimilabitur uiro sapienti qui edificauit domū suā supra petrā · Et descendit pluuia & uenerunt flumina & flauerunt uenti & irruerunt in domū illā & non cecidit fundata enim erat super petrā · Et omis qui audit uerba mea hec & non facit ea similis erit uiro stulto qui edificauit domū suā supra arenā · Et descendit pluuia & uenerunt flumina & flauerunt uenti & irruerunt in domū illā & cecidit & fuit ruina illius magna · Et factum est cum consummasset ihs uerba hec mouebantur turbe super doctrina eius · Erat enim docens eos quasi potestatem habens & non sicut scribe eorum & pharisei · Ipse uero ihs cū

Dñō octauꝰ scdm matheū vbꝰ

bona audiit & in nouissimo aut pñi
sit dogma uit & prnigrit. Tales q̃
lupis rapacib; apparet qr cū exteri
signa blandiat nutrimus nō sentit
qr sit lupus gregē dispgit dilanie
at atq; dilacerat. ita hēretica pernicio
sitas cum hūilem & simplicem dilectionē
atq; dilacerare nō cessat. & quos
in occulto decipere nō possit pubē
insectat. Et io bonos ecē se simulat
ut sic simplicitate nos ad fidē xp̃i
inpē possit nel ecte cor. sibi q̃si
boni ingrī accipē. Vñ paulus apl̃s
in fine epl̃e sorbet dicēs. Hoc scit
qui penetrant domos & uiduazū &
captiuas ducūt mulierculas o=
nerātas pctis & p̃ diuersis desideriis
& uidentes semp discere cordi nocebi
Tales lupos sectatores idem apl̃us
timebat qui dicebat. Ego scio q̃ post
discessū meū intrabūt in uos lupi
graues. lupi rapaces nō pastores
gregē. Et uobis ipse exsurget uir
inqui loquentes nequitiā ut abdu
cat discipulos post se. hos ergo ama
ab apl̃is uidebat uos quibus dice
bat. Ecce ego mitto uos sic oues
in medio lupoz. estote ergo prudentes
sic serpentes & simplices sic colum
be. Monet ergo uos talis lupos ui
tare qr sit doctissimi & catholica fi
dei hēresis resistere debet. sic ab eoz
consortio simplices declinare. ne
diu eorū doctrina audiū. nutrimus
audierūt cōtaminabunt. Iohannes
apl̃s monuit qui ait. Si quis
uenit ad uos & hanc doctrinā non
affert nolite recipere eū in domo
nec ave ei dixerit. Si quis dixerit
ei ave consentit ei operibus illius malignis
sunt & apl̃s ad thimotheū scribit
dicēs. Scientes quoniā per multa &
contemptū deuotā. fides qr pñs
& futura quare quemue pt illud

maronis. Aurea legitas flores & humi
nascentia fraga. O pñs fugite hic
latet anguis in herba. Alii lupi rapa
ces falsi catholici intelligunt. q̃ cōfi
tentur se nosse deū. factis autem negāt
qui dū habitū xp̃ianitatis assu
munt. quasi ouium pellibus induti
apparent. sed aut lupis rapacibus
quasi. qr dū cruentant humanos animas
alios suo malo exemplo ad malū p
trahunt. Aliqui autem eorū fabas mo
lentes dirumpunt. De quibus ppheta
dr. Fiat filii eorum orphani & uxores
eorum uidue. Et sicut pharao & exercitus
eius ad uesperum nō inuenientes sic nec
Tales ergo dñs ubi cauē. qr sicut
bonoz cōsortiū multū admonet. sic
malorū societas frequēter nocet multū
Teste ppha qui ait. Cū sancto sanctus
eris & cū electo electus eris & cū peruerso
peruertēris. Et salomon
dicit. Qui cū sapientibus graditur
sapiens erit. amicus stultoz efficit
ei similis. Hinc de salomone admonet
nos dicēs. Noli cū iracundo homi
ne ambulare. nec ambules cū uiro stul
to. ne forte assuescas uijs eius & sumas
scandalū aiē tue. Hinc paulus apl̃s
discipulū sorbet dicēs. Si quis fi
gnauerit. & hic ē fornicator. aut idolat
aut auarus. q̃ ē ydolorū seruitus
nec cibū sumere. Sed quia semp
latet hēretica aut falsi catholici sub
omni pelle aut specie pōt absconditū lo
rum qualiter cognosci valeat dñs apt
cū adiungit. A fructibus eorum cognoscetis
eos. Fructus enim appellat
nomē accepit. Vñ p fructus opa
significatur. Et q̃ uirtutes qui sunt
boni fructus. a quibus homines cognosci
possis. paulus apl̃s manifestat dñe
fructus eius spes ē. Caritas pax pa
tia. longanimitas. bonitas. benig
nitas. mansuetudo. fides. mode
stia. ytrencia. castitas. Noli q̃ hēretico
querere folia uberū pulchra. sed

a fructibus eorū cognoscetis eos

fidei puritatem. Noli attendere ad pauca solum bone opinionis famam & fructu unquam perfecte operatoris. Noli attendere lignum & manum. quia sic non laudat arbor ex pulchritudine foliorum nec floris. sed ex habundancia fructus Ita quoq; heretici nec falsi catholici non sunt ex multitudine laudandi. sed ex fructu boni operis. Non enim ut deus alibi ait arbor bona facies fructus malos. neq; arbor mala facies fructus bonos. unusquisq; enim arbor ex fructu suo cognoscit. Unde et subdit. Numq; colligunt de spinis uuas aut de tribulis ficus. Spina et tribulus arbores sunt plene aculeis. ita ut hys absq; lesione tractari non. Quibus igne sunt ficus et uites. que fragrantissimi odoris et fructu dulcissimi saporis reddunt. Per spinas ergo et tribulos hereticos et peccatores designatur de quibus alibi per ysaiam deus ait. Terra tua spinas et tribulos germinabit tibi. Per uuam uero et ficum dulcedo atq; suavis fructus caritatis accipit. que paulato metus secessit illic qui dicebat Quam dulcia faucibus meis eloquia tua deus super mel et favum ori meo Nec ergo spina et tribulus utiles fructibiles sunt. ita heretici et falsi catholici amari et aculeati primus memini. Et ille falsa doctrina. et iste prava exempla fugienda sunt. Quia sicut aut salomon qui tetigit pice inquinabit ab ea et qui dissipat sepem mox debet eum coluber uel ut quida tradit perdix uua et ficu dulcedo meroris repulit celestis accipit. Ipse de spinis non colligit uuam. neq; de tribulis ficus. Qui si requirit in hereticis fructu caritatis spine dissencionis memini. et si in falsis catholicis amor celestis amor terrenum reputat. Et si fructus caritatis fructu labadis meminit. Et quamus spina uuam non gignat. solet

tu duce cum voto sustinere. quia hereticis et falsi catholici tui in multis mali sunt. solet tibi quedam bona docere et quedam religiosa unde. Quod si de talibi fuerit. Numq; pro spina reliquedi cum botrus. id circo propter malos bonus. Absit. Sed ut paulus ait. Cur rapiendi botrus ut tui spinam tuncat. Cur cum hereticorum doctrina a simplicibus bene fugienda. sicut a catholicis et orthodoxis probis. qui sunt discernere inter bona et falsa doctrina mala respuenda sunt. ut bona in arte caritatis assumatur. Quod deus in lege figuram uidit. qui egressuris filiis israel ex egypto precepit ut mutuarent a vicinis suis vasa aurea et argentea non furata et expoliarent egyptum. Quid per argentum nisi sapere scripture pleni sensus accipit. Eloquia enim dei eloquia casta. aut pura argentum igne examinatum. per aurum uero eloquium exprimit. Salomone dicente Thesaurus desiderabilis requiescet in ore sapientis. Quasi ergo vasa aurea et argentea a vicinis mutuo accipimus. qui ab hereticis et paganis mala sua nec mentore eloquia ad utilitatem assumimus. Unde et cadem lege alibi fugitivi precipit Si egressus fuis ad bellum contra hostes tuos. Et tradet eos dus deus tuus in manu. captivosq; ducis eos. et in mulo corpore mulier pulchra quam placet oculis tuis voluerit ea uxorem. meduces ea in domum tuam. ita ut prius ceserit capillos eius radis et ungues tuos. lugeat uestimenta fugitivi illius pridie. lugeatq; patrem suum et matrem in domo tua uno mense et postea intrabis ad eam et uxor tua erit. Spinalis autem ad bellum procedens qui cum hostibus

ecce id est hæreticas de fide xpiana
& religione conflictet habemus
Cuiꝰ diua auctoritate traditerit
eos dns deus nr. ut mani ymus
si iuenerimus ut nro disputationi
suas ad unum fidem roborandi
ritus assumamus eos nobis ut
uxores. qr ut aut salomon uxor
uni sapiat. utri tri ut cesarium
capiat eccl madamy & similiter
hugnuti padamy. id est qui sup
plium qui hæretici. qui nr fidei
pium & ystoriam destruunt et
abiciamy Si quis aut ex eis
ad unum fidei catholicam conuerti
uoluit no est repellendus. utri tri ut
primus lugeat fratrem suum & mitet
suum huc mense. id est. de prima
qualitate & hæreticum pollutione i qua
natus uel nutritus est primi
agrat & anathematizet & abiuret
Hic ois arbor bona fructus bo
nos fiat. Q arbor hec i scriptura
sacris horis significat dns ma
nifestat tm alibi dicat. aut facite
arborem bonam & fructum eius bonum
aut facite arborem malam & fructum
eius malum. Et eccis qui a deo il
luminatus fieri erat uebat. videbo ho
mines quasi arbores. Damel
quoq in uisione nabuchodonosor
regis. magnam arborem ipm ire
mte p. Et p psalmistam dr de iusto
Justus ut palma florebit & sicut
cedrus libani multiplicabitur
Quod qm aut sit ois arbor bona
bonos fructus facit. mala aut
arbor malos fructus facit. tale
est ac si dicat. Hic cum spina nec
bona. nec tribulus quam ficus. sic
ex radice lucrosi malus fabr
procedit. & ex bona intentione bo
pcm nascit. hic & subditur

qm eam dei pscia est & inde arbes mala
fructum bonum ferre
Non pt arbor bona fructus malos facere
neq arbor mala. fructus bonos facere
In quo questio nra pulsat ire dicat
non pt arbor bo fructus malos facere
neq arbor mala fructus bonos facere
cui legimus paulum apli stum ne bo
nam fructum malum ferre qui ait
octis aplis scriptis est dnm. ad qm rndit
qua sic ex radice arboris fructus
procedit. & ex ipso fructu cuius quis
sit uel saporis cognoscit. utri ex inte
cone cordis operi pfert. & sic dns de
qualis fuit intencio tua. tale erit
& opus tuum. ideoq bonus homo tm
dnm malos fructus facere no potest
qm dns ny radice bone intencionis esse
nerat. nec malus ho tm dnm fructus
bonos facere pt qm dns ny mala
intencione pdunt. Juxta qm sensit
legimus & pcepit apli arbore mala
bonum fructum malos ferre qm deus
negauit & retro cui prius mala
arbor est bonum fructum fert qm nuoy
si bonum cepisti dicit Samuel dauid
bona nti arbor fructum malum
fert. qm p tempus certum carnale
adulterium & homicidium pcepit
Nabuchodonosor aut ut est arbor
mala. fructum bonum fert. quando
deus daniels ny toti ade uti misit
pt tm & malus ho efficit bonus
si desernit malum. & qm iudebat
bonum efficit malus. si recesserit a
bono. Sed qr unus ideoq ho codemq
tpe bonus simul & malus esse no
pt. Non pt arbor bona fructus
malos facere. neq arbor mala fruc
tus bonos facere Valde aute
terribile est qd sub mistrum. dis
arbor que no fert fructum bonum excidet
& in ignem mittet. Non dixit qui
bus qui non fert fructum bonum ubi

fert fructum malum

dñs so colligę possim⁹ q̄ pena ꝑata
sit male op̄antib⁹ q̄ pē ꝑdicat̄ur
eā a bono ope torpentib⁹. Bi enī
igne mittet̄ur q̄ mudū nō destruit
in q̄ igne mittend⁹ ē q̄ mūdū ex vestīm
spoliauit & si ad penā badit q̄ ꝑa
non dedit ad q̄ penā ibit⁹ ē q̄
aliena rapit. Nullus ergo a bono
ope torpens falsa securitate se dea
piat. q̄ omnis arbor q̄ nō facit
fructū bonū excidet & in igne mit-
tet̄ur. Juxta illud q̄ dñs ait alibi
Omnē palmitē in me nō fentem
fructū oportet excidi & in igne mit
ti. Non enī sufficiat declinare a ma-
lo. nisi q̄ sese studeat bonis fruc
tib⁹ dñs q̄erēs vnicē fructū i si
liquea. & nō inuenīens ait ad vino
scatores suos. Quid est ex quo homo
fructū in fialuca & nō inuenio ex
cide ergo illā ut q̄ eā tram⁹ occupat
De hac arbore ꝑ iohēm baptistā dic⁹
Jam securis ē ad radicē arboris
posita. Excidet enī arbor q̄ homo
mūdat̄ur. exasa aut in igne mitt⁹
q̄ q̄ sese ꝑ sua ꝑ q̄ mortē ꝓsens
cotremuerit. q̄ in bonis
bom opis fruct⁹ exaugmentat.
Jngemuit vidēs dñs malitiosam arbo
rem ostentionē eī adhuc subiungit. Deꝑ
git⁹ ex fructib⁹ eor⁹ cognoscet. Qui
sūt enī fructus in quib⁹ male ar
bores a bonis discernat⁹. pauli ma
nifestat dicēs. Manifesta aut sūt
opa carnis que sūt fornicationes.
immundicie. impudicie. luxurie. ydo
lor⁹ seruitus. veneficia. inimicicie
cotentiones. emulationes. ire. dissē
siones. sectē. inuidē. homicidia. ebrie
tates. q̄ similia. Quib⁹ similia
malis q̄ agūt. regnū dei nō eos
sequet̄ur. De q̄ib⁹ ꝑ ihēmiā dic⁹
Maledict⁹ ho q̄ confidit in homine &
ponit carnē brachiū suū & a deo
a duo cor eius. Erit enī ꝑ sicut murex
in deserto & nō videbit cū venerit bonū
sed habitabit in siccitate & solitudine
in tra salsuginis & inhabitabili.
Archeo bona arbor q̄ales fructus vetat
ꝓfert idē ꝑ ihēm dicēs. Beat⁹ vir
bar⁹ q̄ confidit in dño & erit dñs
fiducia eius. & erit tanq̄ lignū
q̄ transplantat⁹ ē secus decursus
aquaz⁹ q̄ ad humorē mittit radi
ces suas & nō timebit cū venerit
estus sed erit folium eius viride &
in tpe siccitatis nō erit sollicitus nec
aliq̄n desinet facere fructū. Talis
fructus bona arbor ꝓfert⁹ q̄ dicebat
Ego sum sicut oliua fructifera in
domo dei. speraui in mia dei mei
in ꝛ in seculū seculi. Talis dñs
discipulos suos bonas fructuz arbo
res ꝓferre volebat. quib⁹ dicebat
Ego vos elegi de mundo & posui vos
ut eatis & fructū afferatis. & fruc⁹
vr⁹ maneat. Jnanis aut q̄dam
folia sine fructu habet q̄ non inuenit
ꝓferre fructus opez⁹. vñ & subdit
Non omnis q̄ dicit mi dñe dñe
intrabit in regnū celoz⁹. dicē
enī dñe dñe fructus bonū arbor
es videtur. non aut facē bonū
eius ad nō bonā arborē ꝓtinet
Non enī sufficit sola confessio sed de
sunt bona opa. Duo alibi dicēs
Quid aut vocatis me dñe dñe
& nō facitis que dico. Sic iacob⁹
apl⁹ ait. Fides sine opib⁹ mortua ē
Unde eos q̄ se de sola fide gloriabāt exemplo demonū tim⁹
dicēs. Tu credis q̄ vn⁹ ē deus
bene credis & demones credunt &
contremiscunt. Quos dñs ꝑ ꝓphā
reprobat dicēs. populus hic labijs
me honorat. cor aut eoz longe
est a me. Tales tpe mūdi q̄ sūt
fructus bone opis reprobabit dñs
dñe dñe mihi nō intrabūt. amē amē
dico vobis nescio vos. Qui ꝙ

volet mtrare in regnū celoꝝ nō
solū stare desidet quid delit dey
si ea mplere q mbet · q sit dns
aut in euangelio · bti qui audiūt
verbū dei & custodiūt illud · Et
item dicit · scias hec bti erities si
feceritis ea · Nūc omnis qui deū
malis op̄ib⁹ exacerbant ciuis ad
cor reptone festinat ut deū sibi
rectū ꝓpciū faciat · Demittet ab-
ram & accipiat hemā · p dnm
nr̄m ihm xpm qui cū p̄re & spū
sc̄o vivit & regnat de ꝓ oīa se
cula seculoꝝ Amen

Ado vi lcām luthm · vij·

Ille · Dixit ih̄s discipl̄is suis
Ho quidā erat dnes qui habebat
villicū · Et hic diffamatus ē apud
illū · q dissipasset bona ipius & ꝛ

Quē lcōnis eiusdem

Ius sancte septime aliqū mi-
ram sic quedam fra memorat
ut tm intellectū spūalem in eis req-
rat · Aliqū no solūmō ꝓ similitudi-
quedam ꝓfunda cōmendat ut tm
dicy cum ad intelligendū visibilia
emolliat · Quod in eadem fregerit
mentē · ubi ex p̄dicti amonitōe &
sub mfert · q vtrūq in hac silitudi
cognoscimus si p̄dicta & subse
quenta diligentius consideremus ·
Nam qui accessisset ad dnm pub m
& p̄dices ut audiret illū & murmu-
murarent scribe & phārisei ut sup
ewangelica r̄tulit · apposuit eis simili
centū omū & vnū pdite & mente
deinde admittit sibi nē dece drag
mazō · quidnq dicit ē in celo
sup uno p̄tore pnīa agente · cui
quoq addidit silitudinē de prodigo
filio qui dissipauit substā suā cū
meretrib⁹ · ꝑea no cū ege cepisset
mur · ac benigne a p̄re susceptus
est · ubi cū audisset p̄tores ihūm
solū no ee cōtemnendos sed etiā reci
piendos ut ait̄, discipulos ad mi
sericordiā ꝓuocaret · ihūs ad eos

dixit · Homo quidam erat dnes qui
habebat villicū · & qui silitudine exhor-
tatio multa ē tm ad finita dr · Et ego
dico vobis fratre amicos de mamona
iniquitat̄ · Sed q hec ꝓ silitudine dā
sunt · q spūale significat breuit cōme
morare libet · spūaliter iste ho de ops ē
de quo scptm ē · ho ē & quis ignoret
est · & erat habens deus & ho de domo
dauid · Qui bn dnes ee dr & q apud
illū sunt ocs thesauri sapie & scie
absconditi · cui⁹ diuitiaz magnitudinez
net ille ydeam habebat · q postq
ad terā celit ductus fuat dicebat
Q altitudo diuitiaz sapie & scie
dei · q incomprensibilia sunt iudi
cia eius & inuestigabiles vie eius illius
nos villici sumꝰ quos ad vmagnitē
& similitudinē sua creauit qbꝰ eam
sensū & intellectū ꝑbuit · Villicus
eni a villa nomē accepit · qui alienē
vlle curam gre demostat · q nos veniam ꝑ
fligato simone dispensatorē possim⁹
appellare · Et rectā magnas suas de
mentes de ops nobis dimisit qui in-
mobile sensū & intellectū quez ait an-
gelis ꝓ etās accentus ebuit · Male
aut dicas dñi dispensatorē · qui ffm
distractionis que ad usū accepim⁹ bre-
uitatē · in hac vita vtrūq⁹ horū · Diffa
mauit aut apud dnm qi dissipasse
bona ipius · quia no solū terrena utī
conspicit · cui⁹ oculis nuda & aperta
sunt omnia ut videat si ē intellectus
aut inquirens deū · sed etiā ab angelis
de pūctis mētis opa die noctuq illi
nuntiat · Erit hic nūcius ab angelo
dei ē · Cū oratē obtuli orōnes
suas ad deū · Emendare diffamauit
apud dnm nr̄m qui ex nobis ipsis
multa opione damꝰ in tm ut pu-
dore nec verecundia ꝓhis mentibus
nigreamꝰ ut simꝰ de illis de quib⁹
aut aplus nomē dei ꝓ vos blasphe
matū inter gentes · Sed nisi semp

male dictas dñi tractabum⁹ Roy-
audi sequētia · Et locutus illi et
aut illi · Qd hoc audio de te · Fedde
rationem villicationis tue · iam em non
potis villicare · Duplr em vocat nos
deus · ut puri ad purum · et fructuo ad
fructum vocatum · aut ad reddendas
rationem villicationis nre · Cū ptibi
tu ad iudicū dnoz · ubi no solum
de ope · sed etiā de occioso sermone ro
nem reddituri simus · et post hec no
poterimus villicare · qz post mortē nt
aut salomō · nec opus nec rō · nec sapia
nec scia apud inferos erit · Vn per
psalt dr · deo · Imitte seruo tuo qđ tibi
placet tibi · Subiudicē milr · Qđ
ex emplis eti mittam · hinc villicū
qui ut fructū sibi prudenter prudet di
ces mihi se · Quid faciā · qz dns meus
aufert a me villicationē · fodere no valeo
mendicare erubesco · scio quid faciā
ut amotus fuero a villicatione recipiat
me ut domos suas · Fodē instructo
re · mendicate ostensionis fodiendo em
agrū · ut sub terre que nūc latet erēt
apparent · et que ēt appe deorsū sunt
Quid ē p confessionē ut ostensio desup
positoz · Ecce qđ fodiendo terre speciem
vertimus · ut bone ostendamus cordi
um exercitatores · peccā que nūc eis
latent p confessionē ostendā · et inde ea
ante oculos dei no abscondamus · qui
p cordis compunctionē ea mittēs dei osti
endo pandimus · sit hoc penitētie
ut psalmo dr · Delictū meū cognitū
tibi feci · Et iterū · Dixi confitebor
adūsū me iniquitatē meā dno · et tu
remisisti impietatē peccti mei · Ut
lege figuralit̄ cepit · ut scribe pharisei
ut venie parvulos me baltheos fer
rent · ut egressi ad requirendū nūcia
me fodientes ut terra terrena humo
aperiret · Sit ergo per parvulos
cordis compunctio · sic p scriptū peccā confes-
sionē dicere ostendit · Computruerūt
iumenta in stercore suo · Jubem⁹ qđ
parvulos christi ut mei baltheos nt
cotidiana peccā cotidiana penitentia et
cōpunctione fodiendo cooperiam⁹ · nec
dictare em ut diximus ostensionis ē
illo magne nec pessimo grē mendaci
di qđ fratres virgines legim⁹
mendacisse qui prudentibus dixerunt
Date nobis de oleo vro · qz lampades
nre extinguunt · Quibus dat ī
ne forte insufficiat nobis et vobis
stre pocius ad vendentes et emite
vobis · De quo pessimo grē mendi
candi acta p scriptorē dicitur
apl fragus pigere me nolui
mendicare et ut essem et no dice
ci · aut qđ scribo · fodē no valeo · me
dicare erubesco · qz post mortē
nec fructuosū p multa de malis
agere licebit · nec ut bona electe
sit hoc sapiēt p scriptorē de re-
gibus dicit · Immolabit nec et no
gaudia mane · consurget et no
mane · me eo qđ exosam habuerūt
disciplinā et timore dñi no susce
perūt · nec acquiescerūt consiliis
meis et cōtēserūt · dum se correp
mec · Igit qz ut die mediā nulla
locus penitendi correptionē emen-
dandi ēt potest ut dixim⁹ · Nūc
ē ut dñi ut hoc seculo simus et bibi
mus et nobis placeat · ut apli · Da
tps spēm⁹ operēt bonū ad omnes maxē
aut ad domesticos fidei · Vt nos ī
ewāgo dns admonet dicēs · Cau-
rite dū lucē habetis · Et iterū · Cotor
da tē adūsario tuo ī via · Et p apli
mente dum dū tempus potest
Immolate ei dū ppe ē · huic et apli
aut · Este nūc tps acceptabile · ecce

ccc
ccf
234

nūc dies salutis & usq; in vigilie
& tenebre noy fiedi. Et salomon
Quodcūq; manus tua pt facere in
stanti opare in oīa ea & sup
oīa. Diem mortis nō oculos po
ne debemus. Fatale namq; contēp
nit oīa qui se esse cogitat mor
turū. Vñ p eūdē sapientē ait
In die malōz ne memor sis bo
noz. Et rursū. In oībus opib⁹
tuis memorare nouissima tua & in
eternū nō peccabis. Nouissima & sempiterna debitoribus
dñi sui dicebāt ꝑmo. Quantum
debes dñō meo. At ille duo
centū cados olei. Dixitq; illi
Accipe cautionē tuā & sede cito scribe
quinquaginta. Deinde alij dix
Tu nō quīq; dēs. Quin imo. Cen
tū choros tritici. Dixitq; illi
Accipe cautionē tuā & sede scribe
octoginta. In hoc biblico q̄ dñs de
bitorū ēiecabat nō oīa debem⁹
ad imitandū assumere. neq; eū ad
dñs aut ēcucis fraudē aliquā
facē debem⁹ ut inde eleēsinas
faciam⁹. sed ut supius diximus
ista ꝑ spālē dñe intellectū⁹ q̄
q; se laudare potuit⁹ is qui fraudē
fecit. eo q; in futūm sibi prudēt
ꝑuidit. multomagis nos laudē
biblicos eruim⁹ si de ꝓpris substā
tijs eleēsinas fecerim⁹. & dū
in p̄sēti viuim⁹ in futūm nobis
ꝓspexerim⁹. sic & de medio iniquit
qui metuebāt ē a vidua cōpatione
dicim⁹ ad medicē dñe. cui multa
& ꝑ hoc inde iniquis cōferendus est
Cados enī grece latine mensa ē
tres semias. st mēs. Chorꝰ vero
xxx. modijs impletur. Quod
ergo de centū cadis olei q̄q̄gīta
& de centū choris tritici octogīta
a debitoribus scribē fecit. hoc mysti
mat & oīne qui de ꝑpetuis pec
catis penitētiā agit nō solū ī sc̄is ecc̄l
clemēt⁹ dimittē dēt. sed etiā de sūis
mūdi acquisit⁹ eleēsinas erogare. Nō
solū de iniquis & punctas ut in lege ꝑ
ceptū ē dare. sed & reliq̄ ꝑte mundi
tatis ministrare. nec certe dimidiū retē
suaz tribuē. sic fecit Zacheus qui ait
Suscepisset dñm ihm in domū suam
aut. Dimidiū rez meaz do ecc̄e do
pauperib⁹. & si cui alij tuli ī q̄druplū
restituam. Et laudauit dñs villicū
iniquitatis q̄ prudēt fecisset. q̄ filij
huius seculi prudentiores sūt filijs lucis
in generatione sua. Non laudauit dñs
villicū iniquitatis q̄ fraudē fecit sibi
in futūm prudēter ꝑuidit. ut nos
ex exemplo discam⁹ nō hic ꝑ iniquitatē
nec ꝑ cupiditatē. & futuri totis desi
deriis inquiri. filij seculi dicit. qm filij
seculi nec te & desidēio nihil retinent
Erant enī filij lucis dicit⁹ qui in
accessibile lucē ī deū toto corde dili
gūt. Et filij huius seculi ut regni
coēlorū. & qui in huius seculi amore
radices cordis plantauerūt ī q̄b⁹
voluptas est sine fine ꝑuidi spe
testas est sine fine succedi. teste pe
apl̄o qui dicit. cuius quis opa fuerit
eius filius appellat⁹. Ego filij seculi
prudentiores filijs lucis in generatione
sua sūt. q̄ ei illi sit talibi de astuti
memorari. Deceptores. duplici nō
sti ēgno sūt simplices. pui. humiles
benigni. nescientes malū ꝓ malo
reddē. Et sit isti simplices sc̄i mali
prudentes nō in bono. Et illi sapiē
tes sūt ut faciāt mala. bū autē
fac̄e nescīt. de quib⁹ dñs. Ve
qui sapientes estis in oculis vris & co
ram vobismet ipis prudentes. Quia vere ī
generatione sua prudentiores ce dicit⁹
q̄ tales nō in generatione dei. & in
sua spūalē. q̄ prudentia huius seculi
est stultitia apud deū. de qua pru
dentia paulus apl̄s ait. prudentia carnis
mors ē non enī de illis dr. Guidō

rozā fudicē. sed pcy aut illec emā
mantur de quib; dout. ē. Q mālo p
ma t adulteā. ne no de prudēcia filer
lut dare ē. Illa aut que sursū est
sapiā. pmā quidē pudica ē. deinde
no pacifica sed modesta fradibus bois
ōs cauca. Effunta aut simplicitudi
nis dns ad mīm amonone ser
monē qrat dicēs. Et ego dico vob
fiate hobis amicos de mamona iqui
tatis. vt cū defecerītis recipiat vos
in ētna tabernacula. Quā sūz qui
dam rei intelligendā putauit ut ade
rāpe t inde pauplb; tribuēdos esset
amicos fidē de mamona iniquitatis
Quodq; sit absurdū t a religione
alienū manifestū. patet. Neq; enī de
opē alicui rape licet. qui propria
pauperē largiri nec dignat. de rapi
nis eleēsinas sulape qm ipe phibet
clamat. Qui offert sacrificiū de sub
stācijs pauplm. q. qui hicdmodi fi
lium in gspām pīs sm. Vnde ꝑ quedā
sapiēcie dr. vnus edificās t alter
destruēs. t alibi. Iuxta erāts t alter
maledicēs cui hoc ēcludet dns
Mamona hebraycē nō sūnāc. hinc
dmac. interpātē. ꝑ pmitte nūmoꝝ
lucrū dr. Illamona ꝑ iniquitatis ꝑde
dmitte hoīē ecā ē iustitia declīnāte
t que se mūdi pueri sunt dat. q cū
labozē acquirūtur. t cū magna sol
licitudē custodiūt. t sue iniquitate
aut lue aut vanohīe pūt. Iubet ꝑ
dns amicos fidē de mamona iqtis
dē. de dmicys cū labōe acquisitis
elēosinā ut sedūc quod aut aplus i
pīs vita pauplm nrop. dimitta
habundāciā supleat. Et iuxta alibi
ta dimitte nopia. pauplm habundācia
sit cōsolāc amici quos de mamona
iniquitatis fidē habem. pauplm sit
t indigentes quos deus pmisit esse
ad illoꝝ ꝝ purgationē ac mīm pbātem
quos de nobis amicos facimus

qū ecā mūdialē opēm. esurīe re
ficiēm. sitīm extinguēm. hīm ecā
ecā nēātibus tribuēm. q cū la
nos recipe dignat. in ētna tabernā
cula illec proclīs nos recipīs est
qui se in iudicio ꝓmisit dūrū. De
inde buda pīs nec papie regnū
quod hobis patrē. ab oriēte mūdo
ēsumū cui t dedistis manē. di
cēdē. Esurīui t dedistis mihi bi
bē. hospes eram t collegistis me
nudus t cooperuistis me. Infirmus
t in carcē t visitastis me. Et illi
dicētib; dic. qū sūdm te ēsurīēte
t pauplm. sitiēte t dūm t potū
hospitē t suscepīm te. nudū t coo
pīm. infirmū t in carcē t bēm
ad te. Iudebit nāc aut dicto hob
qdm vni de minimis meis fecistis
mihi fecistis. hos amicos ē nolun
tē dnos illec. nō in ētnis tabnā
lib; sed in ētnis penis potēs ayebat
Pater abrahā miserē mei t
mitte lazarū t hō. Eterna
tabernacula dūtūrā. sue
mānōzū. Quod dns
dicēdū dicēs. In domo pris mei
mansiones multe sūt. Audiat q
dnos audiat ꝑ ꝑpīam distīt tri
bue nūma. ut possit in aliqua mans
ōe ꝑpīa in numo fidelis ē. ut dns
aut in maīo fidelis erit. Dīsmit
dē transitoria. ut mēsē accipē
ētna. Sustīnat pauplm t donec
sua ut mēsē. sustapā ad pos in
tabernacula sua. In hys tribus ꝑ
bolis aptabīt mīam q dicēbā
Dnē quis habitabit i tabnāculo
tuo. aut quis ꝑquiescet in mōte
sancto. Qui dūtūt) ꝓtīm mūdi
Qui mundi tm sine macula t
operīm iustīā. Qui loquit vitē
tatē de corde suo ētē. Ysip ad fine dnī
Veris qui aut ꝑpsa qui maligne

mūda
A

Sup egenū ⁊ paupiē ny die ma
lo labēdit eū dñs. Nūq̄ q̄tic
unq̄ eleōsine habeat dñs mani
festat dicens. Date eleōsinaz
⁊ oīa mūda sūt vobis. Et iterū. Cū
facis p̄uiū nel cenā noli mittere
eos q̄l tercūnāt te sed voca
paupes ⁊ debē eris q̄ nō ḡdūbū
retribuēt tibi. Et alibi. Sicut
aqua extingnit ignē sic eleōsina
extingnit p̄cm. Vnde ipsa sc̄a
mr̄ ⁊ fiducia magna erit coraī xpō
deo eleōsina omnib⁹ facientib⁹ eaz.
Et iterū. Fili eleōsina a morte
libēat ⁊ nō patiē ire ḡhenne ny te
nebras. Et iterū. Desudet
eleōsina ny manu tua donec inue
nias iustū tuū tradas eā. Et
paupes q̄ maxīa possibilitatem
suam eleōsinas tribuē debent
Vnus bonus p̄ceptor studiosū
suū aut. Fili si multū tibi fuerit
habūdāt tribue. Si aut
pauxillū tibi fuerit etiā ex
illo libenē impertire
Nec cū apud iustū
iudicē excusatio
de eleōsina erit
pro talēto aq
odē se dampno
aut hōr
apl⁹ ⁊
hor
4

qui carnē
fratrē suū
p̄uisit. Q. Qui
simulatū duxit ⁊ pub
plicā uxelligi uoluit
uid hō iste deus apl⁹ ē
habuit dilectū s. paulum
aplm. Cū dumaz dispēsa
daz quisq̄ sit. qui seruus pedes q̄n
malelis legis doctor⁹ me ei ue
tatē p̄dice legis erudiuit ⁊ male
dictas dū suū tractauit. Qui
lege curialē uxelligēs xp̄ianos
p̄sequi ē ny tm ut recapet ap̄lm
a p̄ncipib⁹ sacerdotū ut q̄sq̄z
meminerit ihū xp̄m saluatorē mundi
uiuētē p̄dicāt ny ihēm saluū

Diffiniunt ē aut apud dñm sūm q̄l
dare ē de eo. Dū audīm a multis
de vno hoc q̄dā malū sāc trucidat
ny christū. ⁊ hic hs p̄cē a p̄ncipib⁹
sacerdotū alligandi oēs qui nomē
nomē tuū. Cui⁹ finem p̄sequēmur
cum ad dñm ascendissēt. p̄gente
eo dimisserūt eū dicēs sup de
clo ⁊ aut illi. Saule saule quid me
p̄sequeris. Durū ē tibi ī stimulū
calcitrare. Quod dicē. Q. d. q̄. audio
de te. p̄dic de mane. Stillaueramus tue
nam cū noy potis stillare. i. iudaysare
zare ac si dicatur. Quia usq̄ hodie
fuisti legis doctor carnalis. Discipl⁹
veritatis nuncpies ē spūalis. Vnlier
dē qui sup alienā stillā cum ierat
Sup alienā stillā cum ierat pauly.
qui lege ⁊ moysey data carnaliter
docebat. Sed ablatū ē ab eo stillatio
qui carnalē legē nō carnaliter sed spūa
liter ei intelligi p̄cepit ē. Aut autem
villicy intra se. Quid faciā q̄ dñs
meus auferat a me stillationē. i. dicit
Quid faciā q̄ magr fm ny carnalē doc
trinā legis ⁊ stillicy ⁊ discipl⁹ auferē
ē ⁊ operarius. fodē nō valeo. i. doctrinā
legis p̄seruare ⁊ mendicare erubesco q̄ fide ⁊ amore
ab anima q̄ discipl⁹ habui dñm
hereor. Ego ny faciā ut cū amotus
fuero a stillicatione ꝓpriā me ny
domos suas q̄os p̄ceptis sūm. De
aut⁹ duos debitōes dñi sūm inde
s. ⁊ plm q̄uaū qui ambo sub debito
pari tenebatur. sic aut apl⁹ Non
cū ē dispēsatio mihi ⁊ grā ⁊ ꝓ. Et
vm̄ patet de eēt adiē olim p̄dicta
⁊ adhuc de eentib⁹ dñis ihū octogesima
sorbē. Octogenarius mus ad fidē
resurrectionis ꝓpriā. q̄ dñs ihēs
xp̄s octauā die a mortuis resurrexit
Quinquagenarius mus ad primū q̄m q̄
quagesimus psalmus ny penitencia est
dicta ny ⁊ quinquagesimus sanctus nubley

ist dñs rdē ... amus i remissionē nderoz
t ꝑb̄ de cētū chorus tritū octogenta
tribꝰ fecit qz i surrectione xpi ecclam ē
tred̄ dñs. Gentile nō de centenario
ad quiggenariū nūm qz ꝑ primū ꝑstā
mala vitā corrigē & deo appropinquare
debuit. Et laudant dñs villicū nūm
tritus qz prudenter fecisset videlicet
paulū apl̄m ex psecutore pdicatorem
fecit in doctrina & pdicatione magnificā
nit dñs dñs de illo ad anaynum. Vade qz
vas elōnis mihi ē istē ut portet nō
me meū coram gentibꝰ & regibꝰ & filiis
isrl. Implēta ē ꝓphetia quā iacob olim
cū benedicet filios suos dixisset dñs
beniamin lupꝰ rapax mane comedet ꝑdā
& vespe diuidet spolia. De tribu aut
beniamin paulꝰ ap̄s fuit ut ipe testat
qui velut lupus rapax i psecutione
xpianoz exarsit. mane comedit ꝑdā
qz in adolescentia dei eccliam psecutꝰ ē
vespe diuisit spolia. qz postea ad fidē
dei conuersus ē eos quos de prima ꝺ li
bertate optinuit ad p̄dā fidē qui⁹ ꝑ
secutꝰ ē in diuersas nationes destinauit
Nemo de dei nia desperet magnitudiē
cōsideratis emendi. nec ty sub spe mie
p̄mancat qs in peccatis & speret maz
ipe sibi bonis operibꝰ studiose querit in
dulgentia & sic diligat ut eius gsidēt
ad tumore ustricā totū sibi ꝛlaxari
posse credat. gḡsso nec diuiti sibi qz ex
istimet indurato. Hoc tpe mittet nr̄ꝰ
biam ut effugiat penā angelante dño
no qui sunt & regnat i scula sc̄l. Amē

Do. v. Sedm̄ ludeum

Vell'. Cū appropinquaret ihesus
ierlm videns ciuitate flenit sup illā
dicēs qz si cognouisses & tu &c ꝑ

Quē ītōis eu[m] finem

Rhmi ītōis scire ꝺ̄s ꝑps utrumq;
huiusmodi nam emendat diuinam s. & humanā
humane quippe iudicii ē naturā ad pec
cantis usq; ad flētū aperiri. Diuine
aūt eidem ciuitati q ventura erat ꝑdic

ut deus. Quasi hō templū ingressꝰ
ē sed quasi deus vendentes & emen
tes de illo eiecit dicēs. Domus
mea domꝰ orōnis vocabit. Quātū aut
de salute gentis gaudeat q̄ntū de
casu ꝑditōis doleat in exordio
huius ītōnis demōrat cū pictura ci
uitatis utrumq; flēnt sup illā dicēs.
qz si cognouisses & tu. flenit cui
nouꝰ pulchritudinez domoz. nō abi
tudinē turriū. nouꝰ edificia muroz
sed metaphorice loquēs. Quia aut
a flētu duo qz si cognouisses & tu ubi
sub audiendū ē. qz si cognouisses ma
la q̄ tibi imminent flēres q̄ modo qz
nescis ato ꝓpter ꝛeuelatā. Interea cū
solitario in prostratis q̄ne pcipabāt
ei affluebāt q̄ futurū erat nunc
p̄debat. Vñ & a duo dr. Et q̄d in
hac die tua q̄ ad pacē tibi mīt ante
abscondita sunt ab oculis tuis. Qui
cū in die sua pacē habebat cū ex
tollebat in honoribꝰ. q̄babat in fruc
tibꝰ. letabatur in fecunditate pl'
& ꝛo ꝓuentu q̄d sibi dentur cum mul
to mō agnoscebat. Cui aut illi ven
tura cecinit dñs brevi sermone apl̄s
dit cū admisit. Quia venient dies
in te & circūdabunt te inimici tui val
lo & circūdabunt te & coangustabunt
te undiq; & ad terram ꝑsternent
te & filios tuos qui in te sunt & non
linquent in te lapidē sup lapidē. dies
bentmos dicit tribulationis & angus
tie calamitatis & fames obsidionis
& mortis innocuos romanos vocat
principes qui eandē ciuitatē bello
circūdantes undiq; coangustauerunt
& eam ad terram ꝑstrauerunt & filios
eius necauerunt. Cui cuncta quali
ter eidem ciuitati contigerint iosephus
hystoriꝰ phus hebreoz plenē narrat
Sed qz ꝑ simplicioꝛes qui forte ista
ꝑsint hui⁹ hystoriā ꝛeuocat ꝛeꝛemit
pauca cōmemorandi sunt. Post as
censionē dñi ꝑ y uenit iacobi q̄ iustꝰ
appellatꝰ ē. indeꝛo plebs i malicia

pſecutꝰ ſuſtinuit aduſus eos
dus duos romanoꝝ pncipes ſcz
paſianū ſ. z tytū pncz z filiū ꝙ-
to dei iudicio egerūt. ut qui pncz
z filiū negauerūt. p pncz z filiū
uendicarētur. Cuiꝰ iudicii rōne
romanū vastauit ꝯtatꝰ iminēte
solēpnitate paſchali. conuenit
oēs pl̄s ꝙ ciuitate. q. ſ. huiꝰ ꝙ-
dei iudicio ꝯcepte. ut qui p̄ paſ
chali solēpnitate xp̄m occiderunt
ꝙ eade solēpnitate obſidentibꝰ or
tiduerētur. nā repente ab hoſtibꝰ
vallata ē urbs ita ut multꝰ ingſſi
nū euadi posſit. z tanꝙ dū obſeſſa
quo uduſq; omnia que ſecū ad edēdā
detulerāt cōſumpta uidēt. Quea'
ꝯtra ciuitate rebellāt omnia ro
manis vastantibꝰ ꝯtatus. longa
q' obſidione afflicti multo ipſoꝝ
fame uidens q' ab hoſte ꝓuidebat
ꝯtactus. Q' idem ysdoꝝ ꝓphus andt
ait dicat. dire z dulcē famis
iopia cuncta delicata biſtea arripſſe
ꝙ tū ut uo. mulli. nec ab ipſis cul
cuctis edendis abſtinuerit
alij qui ſepturas ferarū z ꝓpu
gnacula ferarū diuturna tradebāt. nonnulli. porcoꝝ ſtercꝰ
cuncta detrahebāt ut hoc ſaltuꝰ
edulio famis inopia ꝓparet. Ci
ues aut pro colligendis herbis ur
be egredi uolueſſent. quaſi q' ad
romanos fugę uellet tenebatur
accusatꝰ uo. mulcꝰ ex moꝺ pone au
debat. ſ. ꝑpria q'. furtiua edebat
nam q'q' ad uendā nec pudicē
uidēdū ꝓmet ꝙ hac necessitate
contrahebat. q. hoc totū uendica
uerat fames. Demū mulieres
de uiroꝝ manibꝰ z filiꝭ de ꝓpria
z q' infelicius. uitā a fauibus
feroꝝ suoꝝ aboꝝ abſtrahebant
Nulla ſcribꝰ ꝓ tanta ꝯuenia.
nulla ꝓnubꝭ ꝓ moecha uituꝑa

seruabatur. Cū uerbēabunt ſeuꝭ
ſi abū oculte uolueſſet ſtrāgꝭ eā
tribꝰ uicꝭ ꝙ plateas trahebant
abū aclae ꝓtantes. Inuebat nuncꝭ
ꝙ plateas iuuenū corpꝰ mult̄ fame
q' etate cōſumpta. Sepelire aut uoz
trorū corpa nec uolebāt multa de
nec finē debilitas ꝓmittebat. ſyla
cū du cauoz corpa ſepelire uellet
ſpē ꝯmittebat. Cuiꝰ ſetoz uocabulū
de mortuoz cadauerib' ꝙ ciuitate
creſcē cepiſſet ꝯtra muros eade
ciuitate. Et cū quadā die tytus
q' pr̄ romā reuerſus ꝙ obſidione ibꝭ
ſolitoz reliquerat. cū militibꝰ ſuis
circuiret muros cōſpexit quoddā
pene nudū ꝯtactis equare. cū ingē
ti gemitu elatis ocul' i celū dei
uocare teſtem hoc ſuū opus uo eſſe
Cōſurgę militibꝰ aut. Arbitꝰ q' ſi ab
hac peſtilētia liberis. paulū rōni
reaſſiſſet ꝯtatus. aut ꝙ nos diu
ꝙ uexaret. aut ſodomitanis ipſis
armaret. aut etc hyatu terrā ad
ſorbēt. Et cū ꝙ ꝓmo recēſſiſſet
cet iterū adiſus ciuitate cōſortat
multitudo aſſodiat ꝙ munit armat ex
atu. Et ſup hoc omne malū pdi
nos ex ipis suis conſumi cepit
qui ab ipis famab' ut ita dixerī
aboꝝ ꝓripiebat: z ſi cui ꝓpria ſcrutatꝰ
uidiſſet iudicū ee arrebat q' uita
poti edit. z repente cōfinctis
foribꝰ ꝙ ſilentio q'q' memoꝝ poti
rāt rapiebat. Sed q' longum e
cuncta omnia mala que medios p
effuſionē diuꝝ ſuꝑius cōpreſſe
quatuꝭ captꝰ ſit. ſide ciuitas hoc
mū cōmemoꝝdū fide. Erat aut
quedā mulier nobilis ꝙ. facultatibꝰ diuꝭ
filia nobilis ꝙ. facultatibꝰ diuꝭ
licet aut ex ea ꝙ multitudo nō de ſcēdū
euenerat. Cuiꝰ diuꝭ ꝙ obſidione
omnia q' ſcū detulerat cōſumpſiſſet
z iam delicata biſtea fames torqꝰet
cotidie ipaq; armentur. z aput nam
Erat eni ſub tectis ꝓnubꝰ hinc

foces

ante oculos austrinos aut · Infelicissi-
me O felicior filia in bello fame & diver-
sone pdonū cū te ī seruabo. Aliay &
si hinc spūs posset mihi tū remane
serunt hinc. Seu o mi nate esto
mihi tabus. seculis fabula pdonibus
furor. & hec dicēs filiū mysulauit pte
ignū torrēs cōmedit. & ptem in posteri
seruauit. Cui ad edere adhuc cu-
nus pdonis exanimo. affinxit mortē
minari cepit nisi quos absconderat
ondit abos. At illa anculento vultu
pdonis testor pte aut optima sobis
seruam & hec dicēs mentē q sup
erit detexit infantis. Cui & pdonis
stupefa tm fraus ptimuisset. Aut
mens ē pti. mens ē filius. mea ē abo
& fraus mecum edita. nam ego prior
comedi q genui. Nolite ec aut matre
religiosorēs aut femina molliores. q si
nos pietas hinc ēxtinū nros abos
ego me tabi. pastis su hys iter pas
cit. At illi dolentes q insem mēte orbi
facultatibus hoc solimo reliquisset. pre
tritum fraus mutauerit turbe. fre
quentior magnus ip hoc in ciuitate
dolentiū atq lugentiū in ipo clauso
aptis portis impressus tyrus cū rūo
exercitu alios gladio trucidant. alios
igni combussit innocues ip captiuitatē
destinauit. Ipm quoq urbem ita a
fundamēto destruxit ut nulla hui
vocem ni limphe. ī ea lapis sup lapide
ī cinis destructus. impleti ē q olim
dns figurauit p ezechielē ihm pdice
nit dicens. Et tu fili hois sume tibi
gladiū acutū radendi pilos & duces
eū per caput tuū & barbam & trā
partē ignis cōbures & trīā pte gladio
ycides. tertiā no pte ventis dispges
& euaginabo gladiū meū post eos
Concrēdat aut ysaias ph hinc dispo-
sito cū verbis salvatoris q cū mēna
ciuitatis fidissent aut. Cū videritis
ciuitatē hanc ab exercitu circūdā stātem
& desolatio eius. tūc qui in iudea
sunt fugiet in montes. hec ī pgnā

tibus & intentabis in illos deos
Et abbe legimus cū discipulis oste
disset ei edificia ciuitatis dixit di-
scipulis hec omnia. Amē amen dico
vobis nō relinquet lapis sup lapide
qui nō destruat. Ex qua ira cū ci
uitas pdoē ciuitati contigit dns
manifestat cū adiungit q nō cognō
uerit tempus visitationis sue. hic
quippe dns p incarnationis sue
misteriū visitauit. qui exercitus de
humilis ho nat hoīes egnus multis
signis & miraculis ondit. q visita-
tionē optabat videl qui dicebat. Ne
mento nr dūe in cuius pte tu
visisti nos in salutari tuo. Gaudet cant
primo pspexerat qui ayebat. Lin
deus dns isrl q visitauit & fecit
redemptionē plebis sue. Sed ecce
visitationis sue superba ciuitas nō
cognouit. q quē hodie vidit deū
arcē despexit. Ad cuius diuinā nē
dulitat q incendam & mures ceti ī
testudinē reducentur. cū ippbaz dī per
ruinas in celo regnancē tpe suū
ciuitatis tyrannidē & ydolatrie captio die
rūt tpe adiecty sui. pplis autem
meus nō cognouit indicia dni.
Et iterū cognouit bos possessorē
suū & asinus presepe dni sui. isrl aut
nō cognouit me. pplis meus nō intel-
lexit me. Nec solimo p preces
sue incarnationis ea tulerunt.
Sed p sua ascensione multa signa
& portenta ut corā eo ad punctū
emolliret ondit. Ita ne ide ysaias
describit. cū quada festinatione cele
brauit subito conuertit. sta ut
pplo indecorū exē. nulla ce eis se
mutuo nocuerunt. Noctē no q di
scens templi dni que hyc a. pe. sus
verba potenter sponte nascentia e
Duc quadrat vitula sne fronte cornua
cruta & ungula. medul no cde magis
ita hyc in templo clauri ī fulsit

ut nonnullis media dies preterit ce
Quo cuncti ignari estimabant sibi
ppria ce uenturi · sed sapientes nunc
tantum intuitu ciuitatis hii ij dies
sco pentecostes sacerdotibj sacrificia
offentibj audire fuit hoc est templo
dicatum · Transeamus ex his sedibus
duobj aut amis ante obsidionem ci
ad celebrandu quidu festiuitate ihesu
solimis ynensset · quidu tantus
filius nome ihs repletj spu sco clamde
cepit ne ab oriente ne ab occidente
ne a quatuor ventis adi · ne super
ihm solimam templu · ne sup sponsos
et sponsas · Cuius verbis ihus ppse
sedet magis ac magis exsuabat
Et cu uix manu flagellum spu
exaluset ayt · de de ihm solimis · sedi
a ppa quia studio similis · p intuitu
animi sui ihrlm pependit intuitu
ciuitatis indignatus et currens igni
et equi igni hasi fuit p nem ferri
et multa alia misteria dns ut coz
tor ad pnm pnocauit ostende digito
e · Ez illic zy durata et impenetra
cor thesaurizantibj sibi ira in die ire
missis exactibj suis pdidit hoiadas
illos et eoru ciuitate succendit · Qz
intuitus et in libris regu pfigurat
et q heliseo ascendente de gilgalis
pueri puuli illudebat ei dicentes
Ascende calue ascende calue · At ille
maledixit eos in nomine dni · Et statim
egressi sunt duo ursi de saltu et duo
mauerunt ex illis xl duos pueros ·
heliseus cu figuraret dm remansit cu
calmaro loco crucifixus esset · Puelli
illuserunt ei indei dicentes · Ei filius
dei es descende de cruce et cdmus tibi
Et uerbi flectentes ipsum dixerunt
Ne uer indeed sed illis credi no
luentibj p xl duos anos egressi sunt
duo ursi de silua ipsoru respuans
et tytus qui eide pplu suum
cladibus dilaniauerunt in tm
ut iosephus historiographus memorat

Ge° cap° 29 a°

Iudeaca ruinam multa in obsidione
ciuitatis ce mortua · acutu ps multa
innumeri in captiuitate ce dispsa · Et
ingressus templu cepit eide hendecos et cmeres
de illo · Cu dns ruinam pdixit et ingressus
templu hendecos et cmeres de illo
eiecit · audit ps magis ruina templi
ex culpa sacerdotu heret ipi nam qui
in populo doctores et ductores ce debue
rant in bonu exemplu fu fuit in malu
adeo cu in templo uiolabant fidebant in eos
qui nunca dabant hanus famosos
extollent · et qui dare nolebant hanus
modis affligent · amaritie ps sue
gentis ductores ipa ingens oli memebat
et filios israel de longinquo sementibj
psuadebat ne sca hostias deferret
ut ab illis carnis emeret ps templo
dni offerret · Et obhac cu ut alij
cuncti testantur oues et boues et to
lubi in templo dni hendebantur ·
nec cu ea q dno oblata fuerat
metu retu legis sacrificabat · Sed
alijs atep alijs hendebat · et ut oez
occasione no ghuibj ei ferret nimi
rum in ce in templo pratos habebat
et to domu ornus spelunca habui
fecerat · Sed dns ingressus templu
hendecos et cmeres de illo cepit eide
docere · Sptu et ps domus mea domus
orois et · hos aut fecistis illa spelunca
latronu · Et ihs fas erat docere
cotidie in templo · Sed quod ad hoc
tractatus sensibilis ciuitatis dominus pt
mozaide ad pretia animalia ferri · flen
ut cu dns ps semetipm pterita
ciuitate reflet cotidie p doctores
eos qui de bono ope habuit et malu
frequet nam doctores ecce eos quos
admonendo corrigere no pnt · qui cu
male fecerit et letit in rebj pessimis
dolentes deflent · Sic fiebat pri
mus apls qui lapsu desaplis suos
deplebat aut docebat · filioli mei q
iterat ptrus donec formetur xps

my dolore. Vellem caput hoc et modo
et mutare vocem meam qm̄ q̄fundet vbe
et terrā lugro multos exhinc qui nunc
pertranseunt. Conuenit enim primeuale
ꝑ a fletu dicꝰ dr. q̄r si cognouisset
et ti. Si cui mala ꝓbris ꝓpatris
cognoscat. si etiā supplicy penitꝰ nō
mentis oculos ꝺducet nō se fulsa se
ōnitate decipet. ⁊ postmodū se ai clam
laturus deflebit. Sed dū exultauit
ꝑsēs gaudet et honorib⁹ letet my si
tribulatiōb⁹ ipe ꝓpitius transeuntis vite
aīt meritis oculos mala abscondit
future pene. Vñ et bñ dicit et quidē
my hoc dicta qm̄ ad pace tibi mihi
sunt absconditi sūt ab oculis tuis
q. cui sua dē infelix nāt hz dum
mundi facultatib⁹ tota spe sua colle
cat ac ꝑ hoc scandalū my dicendi
pacetur. Non pudet siquidē futuri
tribulatiōē ꝑ exercetat oculos cordis
amor terrenꝰ. qui sicut pulvis oculos
corporeos exercetat, ne clare vide possit
ita amor huius seculi et pulvis diuine
oculū mentis ne futurū iudicū vi
deat tangē. Talis erat diues ille qui
dicebat my corde suo. Destruā horrea
mea et maiora hoc edificabo et dicā
aīe mee. Anā multa bona habes re
posita plurimos plurimos epulare
q⁹ et gaude hūt dicꝰ ꝓphēta deuotꝰ
ille gemens ꝓpha demuas qm̄ dicebat
deus hoīs nō occupet et paulatī
aplē hūt grepserat ei discipl' suis
ꝺicere. Amen aūt ꝓ nūnio ē ut
a vobis iudicar mihi ab huius die. Qui
aūt malitorpenti nō ventuꝝ sit sic
manifestatur tit subdit. Quia veniet
dies my te et circūdabūt filios tuos ⁊ my te
sunt. Dies tribulatiōis miserie nō benigne
qui dolore mentis constringet ḡne my
ꝑtis vitii male gaudebat et tāt rapet

opibus

teat meam et dic. Quare malus nō
metuit dilectum. Quare ex peccato
peccat quem nō esse. Cur nec bonis
opib⁹ nō decus. Tue impiū mouet
penitē et nulli fructꝰ pnitēdi nec
habet ⁊ sola distractio humane mentis
nō ex nulla pcoxes ⁊ mundi spes se
de quib⁹ se erepi cupiebat ꝑsēs te
tā dicebat. Erue me de limo meis
deus meus. et erue me de aquitib⁹
inquitatē. Quia valde erudit et
vndiq; coāgustat qm̄ ea a corpe esse
dicunt mala q. quisq; emundet ꝑpē
habet exercitacōes my pena ꝑpōs hūt
ꝑsuasōes my culpa. Tale aūt infelix
acta ad tra gestuit qm̄ a cruce que
ria et omnē ē solutā ad pacem
ducit nel quidē furentis se habē
pricat amittit. Filios aliqn malos
aliquē bonas/ acipimus. De bonis le
gimus ut videas filios filioꝝ tuoꝝ
de malis hoc dr. et ad tm̄ gestuct
te ter. Vide aūt terribile ē qd
subiungit et non relinquet my te
lapidem sup lapidē. Jy destructe
aūt mutatis lapis sup lapidē nō
relinquet ꝑ my disparatione puersi
die non solet de malis opib⁹ sed
aīt de pīis exprimentib⁹ nō exqꝛ
Et to nāt ē ut da my hoc seculo sumꝰ
et bonum et nobis veniat nō solit
my omnib⁹ opni studeamus. ante oīa
aūt die mortis ante oculos pōmus
ꝑ frale cōtepnit omnia qui se ꝑ
quirat mozturum. Unde salomō hoꝝ
tatur dicēs. Jy omnib⁹ opib⁹ tuis
memorare nouissima tua. Et iterꝝ Jn
die bonoꝝ ne immemor sis malorꝝ.
Et quodtūq; pt manꝰ tua facere
instanter operare. Hinc pmus deus ꝑ
hoc praeter exsurat et destructiōis
my indicas indubit si quisq; nō sumꝰ
nos timore dignatꝰ ē tm̄ dicit

Cmaria dulcissime scās ante et
retro. Concorda aī aduersario tuo
dū es in via. Ecce nūc tps acceptabile
ecce nūc dies salutis. Et cū nūc
infelix aīe hec mala anteuisse nūc
festinatis eo q nō cognouistis tps visi-
tationis tue. Tempus visitationis
pūa ē huic. Ubi nos de omnibus
istis modis dissentire dignū. Illi
lenit amonendo. alīq trebilitet
minando alīq pspis alīq adhs
Sed tempus visitationis sue pūsa
nā nō cognouerat. qui nec in pspis
iustitie. nec in aduersis sermat pa-
tiam. q nec pnā pterite metuit
nec pterita flendo plāt. Q
aut subintrāt. Et ingressus tem
plū cepit eīcere sedentes et emē
tes de illo. Cotidie in eccīa fieri
cernitur. templū dei spūalē eccīa
ē que domus orōnis vocat pt
dū cotidie deo mundas orōnes fer
re nō cessat. dicēs aī psalmista. Di
gnetur oro mea sit mercede ingressus
tuo. Qui cū spūalia dona que
gratis acceperat. a ppe pmiū aut
ppe tpalem laudē tenuit venditōes
sūt in quibus aūt maxime fuit hoc
negociū. alius turauit euangelia
manifestāt dicēs. q oues et boues
et columbe vendebantur. p boues
pdicatōes sūt dūo dicentes ad me
sey. Nos arabis in boue simul et
asino. hoc ē noli ingere in pdicatōe
sue in doctrina prendere aī stolida
et terrena. Nō alligabis os bouī te
rentī. Q exponēs aplūs ait
Numq de bobus cura ē deo. nō sed
p nos hec scripta sūt. Quicūq vō
dei in eccīa pdicat ut solummodo
timeat gladium aut tpale pmiū acci
piat quasi bouē venale ē templo
minat. p oues mutissimi animal
innocentia designat. Et qui vide
scīatur nec innocentia ut ab hominibus
laudetur audit quasi ouē venalem
in templo nūciat. de quibus dns ait
Omnia opa faciunt ut videant ab hominibus
et nubi. Nunc aūt dns nobis accepe
runt mercede sua p colubā nō spūs
sci qui fugiatur q ipse manifestāt
dignatus ē qui sup baptizatū dnm
in spē columbe apparuit. Ihs quantus
grandi ecclasticā a manu ipsorum p
quā spūs scūs credentibus datur. to tenuit
ut tpale lucrū acquirat. quasi colū
bam venale in templo portat. vide in
eccīa nō cōsidentes illud q dns aut
gratis acceperūt. gratis date. de quo
aūt scripta ē. Ignis deuorabit tabula
eorū qui munera libenter acceperūt. et
texit. Non accipiet in iudicio psonā
pauperis. q munda excecat oculos sa
pientū et verba eorū subuertit. Ta
les dns a templo suo eiecit. quia
ignis in pūa seculo corpi erit amicti
et videant tui in die iudicii ab eīs
separabuntur qui illis dicet. discedite
a me maledicti. Ideo solū dūos ve
dentes de templo eiecit sed eīmo
ementes. q nō solū rei sūt alli
cientes eīm aliquē qm spūalia dona
vendit. sed eīa qui emit. qd alienū
vendē possit. Unū magnū et spūa li
nodus dearent eīa lucra si aliquis
negotiis mediator fuit ab ecclesiā
alienū fieri. Tales domus dei spe
lunca latronū frequēt. de quibus sal
uator ait. Qui nō nutrit p ostiū
in ouile omit sed ascendit aliunde fur
ē et latro. Quod nō subintrāt. et
erant docēs totidie in templo hoc
sepe agit in eccīa spūali. p tuit p semi
pnā sedat corpalē. Ipse eīm in templo
docet in ecclesiis p pdicatores doctri
nā firmat et in eīs
illustrat

q2 in eo q spūalia dona vendūt abhōmi
bile fructum facit

Quid tuperas sidm lucam vnc?

R illo. Cū approprinquaret ihesus
iherlm videns ciuē flevit sup illā &
dixit nr omlibus bti gregorij o. xxxiij

Dō ij Sedm lucam xvm?

In illo tpe. Dixit ihesus ad quosdā
qui in se confidebāt tanqz iusti & et
spernabāt ceteros parabolā istam. Duo
homines ascendebāt in templū ut orarent
unus phariseus & alter publicanus. Pha
ris multas locas **Quid legis et custodis**
scriptura quātū virtus humili
profuit hoibus quātū vemoribus supbie
noceat audiat quisq me cū in hac lect
sub duoz hoim exemplo hoc dūs
declarat pharisei. s. de suis meritis
in anter extollent. Et publicā pia
sua humiliter confitet. Aut cū. duo
homines ascendebāt in templū &c. Cuz
venisset ewāz ait loc qualit cū dūs
ad constructiōē orandi discipulos hor
tarēt sili ne apposuit de indice imp
tuitas que interpellabat cotidie q̄da
v̄dua dicēs. Vindica me de adūsario
meo. & nolebat p multū tps. post
hec dixit intra se. Et si deū nō ti
meo nec hoiez verūtn tm q̄ molesta
e mihi hec vidua vindicabo illā
ne in nouissimo veniēs suggillet
me. Et credo bndictus pstat q̄ huius
cio pfecte noluerat. Ex q̄ oīs qui
ad orandū accedit. nō solū humilē
in corde sz etiā seruare dz in ozpe
fructū sili ne docebat adcos q̄ in se
confidebāt tanqz iusti essent. Duo
homines ascenderūt in templū ut ora
ret unus phariseus & alter publi
canus. Phariseus stans dimisus intra se
hec in mdeoz ppo cogitabat q̄ ut
iustaceos appareret a cetis se dmi
debat & quasdā obseruatiōes & se
ctiones docentes. quoz vita dūs
in euāg nō solet detegere. sed
frequēter increpat dicēs. Ve vob
scribe & phārisei ypocrite. qm similes
estis sepulcris dealbatis que foris
appārent hoibus speciosa. intus aut se
plena ossibus mortuoz & oī spurcitia
Itaz vos a foris quidē appāretis hoib
iusti. intus aut plēi estis iniquitate
& ypocrisi. Et ite. Super cathedrā
moysi sederūt scribe & phārisei oīa
quecūqz dixerint vobis seruate & fa
cite. Zm vō aut illoz nolite facere
dicūt enī & nō faciūt. Alligant
enī onera grāua & importabilia &
ponūt in humeros hoim. digito aut
suo nolūt ea mouere. Et quoz nullo
erat iste phārisens. Qui cū ascen
disset in templū ut oraret dice
bat. Deus gras ago tibi q̄z nō
sū sic ceteri hoim. rapt̄es iniusti
adulteri velut etiā hic publicanus
Jn quo loco colligē possimus quā
quat noz modis timor arrogātie
diuidat. Primo cū hō estimat se hic
q̄ nō hz. Sdo cū hoc q̄ hz virtute
ppria se hic putat. Terao cū hoc
q̄ nō habet nō a deo q̄dē se nac
pisse sed pprijs meritis credit. Qr
to. cū cetis despectis singulariter
se hic estimat q̄ hz. Quin iactātiae
iste phārisens laborabat qui nō
solū publicanos humiles oratiōi se
pferebat sed etiā cetis hoīb⁹ iu
dicēs. Deus gras ago tibi q̄a nō
sū sic cetēi hoies & reliq. Adhuc
etiā ipāz mentis sue iactātiā
phārisens apit in hoc cū subiūgit
Jeiuno bis in sabbto decimas do
omnia q̄ possideo. Quid aut
ieiuno bis in sabbto intelligēdū
est bis in ebdomada vbi cor trepidi
tas i-dagnit q̄ cetā indictā &
cetā violare pmittit. frustra sit

ffirmat cū decimas de omib⁹ q̄
possidebat dabat qui mentē sua
fundamento humilitatis nō collocauit
Erat cū de quib⁹ dns ibi ait. Ve
vobis scribe & phārisei qui decimatis
mentā & anetū & cuminū & omne
olus orti. manifeste cū legis pter mut
tatis id est mundū & caputiū. Col
lecta ergo cōsideratione q̄ prudenti
ut quocūq; casu bona agnitio virtu
tē humilitatis in fundamento pōmy
nesi extremis manē gladij q̄ninq;
mitēmus mercede p̄cuē. Vñ ezech
iel cū quatuor animalīū corpa de scri
bēt & erāt corpa animalīū plena o
culis cū & retro qui scīm accio videq;
vndiq; dz ee munita. Et cū phi
sens iste ad defendas deo grās oculos
aptos habet. & ad humilitatis custodiā
clausos cū dicit. Do grās ago
tibi quia nō sū sic ceteri homy.
Nos aut in eo q̄ bonū agnimus
oculos aptos habemus. Et si de bo
no operāmē gladiū querimus i ea
pte michi videmus. Et quid p̄dest
si tota ciuitas munita sit & mu
ri firmati & vnū foramē in ea
relinquatur. per quod ab hostib⁹
capiatur. aut quid valet si nauis
in medio pelagi posita clauis &
tabulis firmata sit & fixa fuit & p
vnū foramē in ea remanent. p q̄
ingredianturaq; & nauis demer
gatur. Michi. Ecce nō sufficat hoy
age nisi quisq; studeat humilitatē
seruare. quia qui sine humilitate
virtutes congregat ipse sibi vētū
pulueris portat. nam humilis dz
quasi humi accliuis. qui humilē
habebat qui dicebat. Coquar ad dnm
meū cū sim pulvis & cinis. Et
dns ad humilitatis custodiā p̄uocat
cū dicit. Discite a me q̄ mitis sū
& humilis corde. Et salomō quato
magnus es humilia te in cunctis
Et petrus aplus humiliamī sub po
tenti manu dei. Hanc humilitate
habebat psalmista cū dicebat bonū
mihi dne q̄ humiliasti me. Et iterū
humiliaq; sū vsq;q;. Colet cū conti
gē aīa amis lapsū corpis sine cor
pe & integros alas similitate pnis
vigmus teneat. qui antiquy & tra
lidus auceps quos p̄ adulteria
homicidia & cetera manifesta ma
la capere nō pt. p mane gladij de
capite cognatur. vñ de bono q̄ agnit
& sibi placeat ut ceteros despiciat
Ex hijs de superbi phārisei tumē
brem dās ad publicas publicanī
verba tendamus. Nam subdatur
Et publicanus a longe stans nolebat
nec oculos ad celū leuare. sed
percutiebat pectus suū dicēs. Deus
ppicius esto mihi peccatori. publicanus
dicat qui amisso pudore publice
peccat. nec qui tributa & vectigalia
pub & exigit. Dic cū phārisei mētē
tacitā aperit vbis. vtq; publicanus
dolore cordis in ipo situ audit. Po
a longe stans nō audebat ppinquare
sacris altaribus quoniam se de
miserat. Ecclo nolēs oculos ad ce
lū leuare timēs vltiōr despice q̄ se
offendisse videbat. Terra tudebo
pectus q̄ ppriis vlneribus ē qui de pec
catis cruciabatur in tonsione peccatis do
lore mētis ostendebat. Sed quia
nemo pro timore magnitudinē hu
mā despicere dz / vōce publicani
dicat. Deus ppicius esto mihi peccatori
Nouerat cui dicit ee qui p̄ phēta
ait. Super quo ego dicat dns. nisi me
te pcatore sed ut iustificet & viuat
Et ute peccatore in penitentia deo iungit
fiat & regenerat ora pctā sua in
oblionē tradet. Imitem q̄ & nos
qui pctis grauiter hinc publicani

& videbat

ꝛ colentes mala ⁊ gessimꝰ longe aste
mꝰ id ē a cōsorcio sc̄oꝝ indignos nos
iudicemꝰ ⁊ respiciamꝰ terrenꝰ id est
terram ⁊ timere nos ingrē cōsidere
ē. timidamꝰ peccata nr̄a delictaq; au
ralia ꝰ martirū bertā ꝰ merita
Recp̄ penitentes de hema dspectꝰ
h ad illū qui hēc liberator ē cū
dnō ihū ē ⁊ orātes cū ppha ⁊ di
centes Adiuua nos deꝰ salutaris
nr̄ ⁊ ppt̄ gl̄am nom̄is tui libā nos
⁊ ppicius esto pcīs nr̄is ppt̄ nom̄
tuū. Dg̃ mota vace salomonis mate
rnua exaltat̄ cor ⁊ aū gl̄iam ihū
licetur. Vñ adūgit̄ Amē dico vob̄
dest̄ndit hic ⁊ustificatꝰ ꝰ domū
suā ab illo. Hic ē magst̄ q̄ phīse
ste cū accusando se ⁊ustificatus ē
illē se excusando r̄pbatꝰ ē. sicq; ꝰ
hīste impletū ē q̄ dns alibi aut Amē
dico vobis quia q̄ndiu ē sup nos
pcōre pnam ageute cora mag̃te
dei ꝰ celo. q̄ sup nonagenta nom̄
⁊ustis qui no indiget pnīa. Alle
goice aut p phīsei ⁊ publicani
ueritaz pplūs intelligē possūꝰ iudeoꝝ
sc̄oꝝ ⁊ gentile. Ergo p phīsei qui
superbus inp̄tē. iudeoꝝ pl̄s sc̄oꝝ
qui ꝰ circūcisione ⁊ legalibꝰ cēmo
nijs a cētis nacionib⁹ erat dinūs.
p publicanū gētilis intelligē pplūs
qui a cognitione dei alienꝰ abscp̄ vel
ꝑ ignōcia ⁊ mentis pūbe nō cōsuete
bat nō solū ꝰ ydolorū cultūa ⁊
varijs imūdicijs. Sed phīsei ⁊
de ꝑpriis méritis confidēs r̄pbatꝰ
ē. qua sūt ut aplus. Iudeoꝝ pl̄s
volēs stātue ⁊ustitiā suā. ⁊ustitie
dei no ē subiecti. ⁊ publicanꝰ aut
vel gētilis accepta dei notitia ⁊ti
to ciuis ad vēnā ꝑuenit. q̄to
vehemēcius deprecēs cributarijq;
teste qui. Quod q̄rebat sc̄l nō ē
consecutꝰ cito attigit cauta ē. Hic ꝙ

humo exaltando meruit humiliari. alt̄
humiliando exaltat̄. Superbi enī ut
aut salomō sequit ut nomīa ⁊ humil̄
spūs sequit gl̄ia dei. Vñ ⁊ subdit
⁊ omīs qui se exaltat humiliabit̄ur
⁊ qui humiliat exaltabit̄ur. Sed
qua simpl̄r nō aut qm̄ se exaltet
humiliabit̄ur. ⁊ qui se humiliat exaltabit̄ur
sed cū addita cauto. Omnis qui se
exaltat humiliabit̄ur ⁊ qui humiliat se
exaltabit̄ur. dicēdū ē q̄ hoīes varijs
modis ꝰ hoc seculo ⁊ ꝰ futuro exaltāt̄ur et humiliāt̄ur
exaltant̄ur sicut fuit dauid rex. ⁊ alij qui ⁊ fuer̄
ezechias ⁊ ozias ⁊ cet̄i tales
ꝰ hoc seculo gloriosi fuerūt ⁊ gdā
humiles sūt ꝰ futuꝝ. alij hic ⁊ ⁊ futuꝝ
humiliant̄ur. sic sūt superbi hoīes q̄ sūt
pauperes nel certe illi qui ꝰ hoc seculo
de pcīs vndiq; recepūt ⁊ ⁊ futuꝝ
ad pena ꝑpetua trusc̄ūt q̄les fuit
herodes ⁊ antiochꝰ nabugodonosor
⁊ pilatꝰ ⁊ multi tales de quibus
scriptū ē. Duplia ⁊ferone gtere eos
dne. Nonulli aut hic exaltāt̄ur sed
ꝰ futuꝝ humiliant̄ur. sic sūt superbi dnā
tes qui meta septuie vite ꝰ bonis
ducūt dies suos ⁊ ꝰ pcīo ad infer
na descendūt. Alij aut hic humiliāt̄ur
sic sūt pauperes ⁊ illi pauper q̄ ppt̄
deū ea sua ꝰelinquēres ⁊ euctipos
spontanea voluntate humiliat̄ur ⁊ ꝰ
futuro a dño exaltā meant̄ur. Ds
quoꝝ cōsortio nos pduc̄ dignet̄
ille qui sūt ⁊ regnat ⁊ ⁊ss. amen

Ode vij Sōdij mariam. vij°

Ihū xp̄e. Exiens ihūs de finib⁹
tyri venit p sydonē ad mare gal
lilee int̄ medios fines decapoleos ⁊c.

Supra ⁊tulit. Hinc locis eisdē
euangelista leas qualit̄ dns
finib⁹ tyri ⁊ sydonis approp̄quās
filiam mulieris tyrie ⁊ de

mone liberaut · nec aut ꝛ aliud mira
cu hic descripturꝰ non finistra ipā
loca perpice nubulaut amicoz ada
puerunt duces · Ex eis ihc defi
nibus tyri venit ꝑ sydonē ad mare
galilee ꝛ hē · Tyrus ꝛ sydon ciuitates
fuerūt gentiliū que quonda filijs
israhel nō sortē debe fuerūt · sed ab
eis minime possesse · hꝫ ande cū mare
site non facile ab hostib⁹ capiūt ·
hꝫ hac tyro fuit rex ymus potē
tissimꝰ · qui salomoūe ī ystructōe
domꝰ dei plurimū iuuit · Contra
quā ezechiel pphā multa locutus ē ·
Dicens cā nō corde maris site · dum
ais varijs locupletē sed nec a hostē
vacuā · Nabugodonosoꝛ ꝗ rexpugna
bilonē ad eius destructōe festinā
tē destruxit · Decapolis aut regio
ē transiordanē decē vrbes habēs ·
ut ipo nōe explicatur · Nam decas
grece · latine decē polim nō mīo loco
dicī ciuitas · ex quib⁹ ut dicimus
nomē regionis decapolis ē appellā
Statut ꝙ tyrus ꝛ sydon ciuitates
gentiliū gentile sīgnāt pplm · sic
decapolis mdecoz nūm ad suā eru
dicōne decalogū legis acceperūt
Qd aut aut venit ꝑ sydonē ad
mare galilee ꝛ int medios fines
decapolēos · nō ipos fines trānsisse eā
sed transisse signficat · q eāā trāsi
tum significatōe nō vacat · Q
aūt fines decapolis spūalit appro
pinquantē ꝑ turbe a medio assump
sit sic aut apls · Quozo pces ex
quib⁹ xpc ē m tumē · qui est deus
benedict⁹ m̄ in secula seculoz · Nō aut
ipos fines ingressus ē · qm ab eis
nec cognitus nec receptus ē · sic
ipe mipserūt aut · Ego vēi ī nomē
patris mei ꝛ nō recepistis me · si
alius in nomē suo venit illū suscī
pietis · Vñ ꝑ ihēm dr · hꝫ ꝑpria
venit ꝛ sui eū nō receperūt

finib⁹

Vel certe decapolis appropīnquē qñ
assortū humane nature accepit · Non
aut ipos intrauit · ip cōmune culpe
non habuit · Et Et adducūt ei
surdū ꝛ mutū · Quibus iste ꝛ
mutus · allegorice gen⁹ significat hūa
nū · q̄ q̄ stat tam ex iudeis qñ ex
gentib⁹ · Non em̄ ꝛ distincto ut aut
iudeū ꝛ greci · Quos em̄ patrine
rit ꝛ effect filū dei · Tant aut genꝰ
humanū absurdū · qñ ī primo pua
rib⁹ serpentis auditū a perdit
post surditatē tūc loquēdi affm
pdidit · qñ a laude dei cessauit ·
Non ē em̄ speciosa laus ut aut sept
tuū m̄ ore parūlo · hꝫ aut qui
surdū ꝛ mutū ad curandū dñm ad
ducūt principes ꝛ pphās significāt ·
qui spūtuliter dñm eiusdē ad sanādū
detulerūt · quia ad eius liberatōnē
non solū dīna natiuitatōne pdicā
rit · sed eāā totis viribus aptauerūt
eam · Vñ ꝛ subdūt · Et deprecā
ēā ut imponat illi manū · manꝰ
em̄ dñi m̄ septuris aliqñ potēāā
dñicatis significāt · aliqñ natiuitatis
humanitatis potentia significāt dñicat
sicut spūs ē · hꝫ manꝰ tuus dūc
quemdo spūm meū · Incarnatōnē
humanitatē sic alibi legit · Emitte
manū tuā de alto · Ergo tēporo
manus dñi non incongrue incar
natōnis misterīū significāt · Deprā
bantur aut ei ut ei manū im
ponat · q̄ ꝑhibet q̄ nimiū mortalitati
accepit · genꝰ humanū ab infirmitate
liberaut · Et apprehendēs ēā de trā
seorsū amisit digitos suos ī aurī
cula eius · Quid ē q̄ dūs sanatō
surdū ꝛ mutū seorsū apprehendit ·
Nimiꝝ nā corā hūbꝫ sanāē potest
qui cuncta creauit ex nichilo · potest
vtiq̄ · sed ipm a turba separat ꝛ ptēa

postea

sumat ut intelligat gens humana spe
tate se aliter recipere non posse: nisi pri
mos errores relinquens a tumba
immundorum spuum et tumultu demonum
sese recipiat alienum. Digitus autem dei
in scarpetis sanctum spum significat: sicut ipse
dns alibi ait. Porro si in digito
dei ejicio demonia. Qui ibus ewan
manifestius declarat dicens: si in spu
dei ejicio demones. Iste et digitus
qui magi in egipto confitebantur
dicebus: porro digitus dei est ipse ho
digito tabule testamenti scripte sunt
et publice per digitum dei spus sanctus
figuratur: quia sicut digitus aliquod
membrum mu ut operetur: ita pr et filius
ora per spum sanctum operatur. psal to
dicente qui ait. Verbo dni celi
firmati sunt et spu oris ejus omnis vir
tus eorum. Unus digitus inhabitabile opus
aspexit quem dicebat. Quia videbo ce
los, opera digitorum tuorum. Quae certe
aliter per digitum spus sancti designatur
quam sicut et nullus alius membrorum
tanta proprietate habetur quanta
in digitis. et tri et una manus sic ejus
dem spus sancti dona sunt in singulis
dimissa in eodem tri spu indivisibilia
ut paulus enumeratis eius dem spus sancti
donis admirat dicens. Haec omnia operatur
unus atque idem spus. Dividens singulis
prout vult. Utique ergo digitus
muscularis ut simplo auditu resti
tuat quam ut aures audire verbum
dei audire et spualiter intelligere
possit per spus sanctum gratia operatur
Et spuens tetigit linguam ejus.
Spiritus ex capite descendit: ergo per
caput divinitas per spiritum humani
tas designatur: apte dicente. Caput
christi deus est. Et spuens christus linguam
tetigit ut loquela recipiat: quando

aeternum divinitatis usque ad unum
deformaverat humanitate. Qui alibi
manifestius demonstrat qui caecos
nati aperuit: lutum sputo fecit et linivit oculos eius. Et sus
piciens in celum ingemuit et aut illi
effeta. q. d. adapire. Sanato dns
egroti in celum suspexit: ut audiret
quia bona et sancta a deo et petenda.
Inde cum surdis auditum: inde mutis
reddit loquela. quia sicut iacob in aperto
autumne datum optimum et de donum
patris desursum et descendens a patre
luminum. Et sicut in ewangelio dicit. Non
potest homo a se facere quicquam: nisi ei fuerit
datum desuper. Ingemuit. Quia aliquo
modo per a patre postulare cum gemitu
qui cuncta postulata dat cum patre:
quia ut exemplum audiret gemendi pro
eius nec pro mis nec pro aliquibus
peccatis intercedimus. Quid sunt ut effeta
ewangelia exposuit cum admiratione
ad aperire. Consecutus et ewangelista
ut aliquam patria verba nec nota ebraya
cum patria sua expositione ponat. Sicut
in ewangelio iohannis dicit. Vade ad na
tatoria siloe quod mediocriter interpretatur
ewangelio marci bartymei filius
scribitur et nudas zelotis ad et et
nudas cananeus qui chananeus
et eius medietatem effeta quod et adapire
apte ad aures ptinet. Et publice
unus ordinis dns primo amicis
misit studio et deinde linguam
de spuo tetigit et postremum aut
effeta quod et adapire: ut ordinatis in
officium baptizandi sacerdotibus
demonstraret quia in his qui baptizan
primus fuit spus sancta gratia illuminandi:
deinde a doctoribus misteriorum et
postremo ad confessionem fidei voluit
eum consecrandi sacerdotium ut verbo li
guam et nares quas cutis clausit

spūto tangat · ipūs vbā dūi dicetes ·
effectu q̄ ē ad aplōs sed q̄ mox dicē
dūi et facē nulla ē dispō · dixit
eā ⁊ fca sūt · mandauit ⁊ creata sūt ·
statī ut dixit effectu q̄ ē ad aplōs ·
aptē sūt dures cēy ⁊ solutū ē vīc
culū linguce ei⁹ · ⁊ loquebatur rēc
Non cū erat dīpta ut 18 q̄ a duo
ouratus fuerat · statī loquēs q̄a
rēt · Iuxta ilo superiozē intelligēda
possūt duo p̄ missionē spūs scī qz
q̄dē gīus ad pmam emollīuit p⁹
q̄ mali natūs sue amisit pāc
fcat · lingua q̄ prius infidelitas bīe
erat · fidēs absolut · ⁊ deū laudare
cepit · dicēs cū psal⁹ · Dne labia
mea aperies · ⁊ os meū annūciabit
laudē tuā · Et cū ysaia · dūs dedit
mihi linguā eruditā ut possim sus
tinere eū qui lapsus ē verbo · et pcepit
illīs ne cui dicerēt · Quod ē q̄ qui ad hoc
in mūdū venerāt ut miracula fidei
se deū ēe ondēt | miracula a se fieri
ocultare pcepit · Quimirū ex hoc
ondit ut ea in bono opē tanē gl̄ie
⁊ iactantiā tuearūt · ⁊ motu q̄ apē
ea alibi pāpit · Interq̄ oblatiōis
⁊ clausō hostiaꝝ orem⁹ p̄cem mūy · ⁊
pīm · qui videt in abscondito reddat
nobis · Est aūt in hac tractāda
obseruandū · ne is qui noncellus ē
conuersatōne · nō solū ab officio p̄di
catōnis cesset · sed ea sua bona
opa ab aliozū aspectibus abscondat ·
ne forte vanā gl̄iā cordis q̄ p̄fim
gitas ēre nō dū fortē ligauit · vel ty
pica mōs credidit · Qui aūt dum
na cōuersatōne p̄bat q̄ē · nō solū p̄
dicatōne p̄fice dz sed ea in exēplo ·
mplēs illud q̄ dūs alibi aūt · luceat
lux vīa coā hīb⁹ · ut videant
opa vīa bona · ⁊ glorificēt p̄rem
vīm qui in celis ē · ⁊ q̄ verius dūs
suo exemplo ondit qui vni dicēt p̄
mentū dicens · alteri nō aut vide

ad cruciatū ad tuos ⁊ animā illīus
quita fecit tibi dūs · Quāto aūt eis
p̄ponebat tanto magis p̄dica
bat · ⁊ eo amplius admirabāt · Huc
opa corp̄a dānantur quibus offen
dīculū ē · ⁊ tā a p̄dīca
tōne cessat · Considēdū vtiq̄ ē q̄ culpa
sit doctōbus post p̄ceptū se sub silē
tio ponē · qui eā nec illi tacē p̄mit
tibus p̄ceptū ē nec cui dicerēt · Ad
q̄ dicit · audiunt sūdi ora fcat ⁊
sūdos fcat audire ⁊ mutos log
nō solīt ny hoc bū fcat q̄ sūdos
fcat audire ⁊ mutos loqui · sed
eā ois q̄ ab vīo creauit bū fec ⁊
sic scripture ⁊ ludit de aucta q̄ se
cedit · ⁊ erat valde bō · Specialiter
aūt p̄ sūdū ⁊ mutū q̄libz p̄cor
designat · Qui cū audīt aures
suas ne audiat legē · sūdus est ·
Qui aūt loqui īputatē ny excelso
⁊ semiat discordia inē fres · eā
loquendo mutus ē · Talēs ut audītū
⁊ loquelā rōpe possit a magrīs
⁊ doctōbus ecclesie addiscant ·
Quasi cū egrōtū duo ad ducūt ·
qui sua doctrina ⁊ exhortatōne
p̄cōres cōuti faciūt · ⁊ pro lyse q̄
velle q̄ vīo viderit · ad dūm pacē
fundit · Nec differt p̄cōres dūi
tales sanare q̄ mūdū voluēre
merat curare · tātū ē ut fidēs ⁊
satisfactio p̄uētiū nō desit · nam
satisfaciendi ordinē dūs ondit
ait sūdū ⁊ mutū tuāte scissū
cū ex tota turba educat · ondēs in
mutū si p̄cōres se dignos fructi vo
luit · vtiq̄ ē ut sōcietate demoniī
⁊ tumultū vīciōrū ⁊ carnalīū hoīm
q̄monē deserat · Sic cū bonozū
sōcietas admīnat · sic cōtio carnalīū
hoīm infirmus animabus plurimū
nocet · taste p̄stat · Cū sāctis sācte eris ·
⁊ cū viro innocente innocens eris ·

Aqui aut

Cū eleo electus erit & cū p̄fecto p̄fectus
Et sic̄ salomō ait. Qui cū sapiēb⁹ graditur sapiēs erit. amicus stultoꝝ effici⁹ sibi⁹ ois. Vū & ipe nos admonet dicēs. Noli amicꝰ esse homini iracundo nec ambules cū viro furioso. ne forte discas semitas eius & sumas scandalū aīe tue. Quasi cū duc⁹ fidelē suos spūalit⁹ ab infidelitate tenebras sepabat. cū p ysaiā dicebat. Exite de medio eoꝝ & immundū ne tetigerit. Ppter quos ait. in medio p̄noꝝ positi sorsū manet. Duo eoꝝ p̄mo opibus nec verbo ofenerūt nec ore pcurit. Quale solitudinē tenebat ille. qui t̄ solio regali potitus ayebat. Quis mihi dabit pēnas sic̄ columbe & volabo & requiescā. Ecce elongaui fugiēs. et mansi in solitudine. Ex quo multi digni p̄nam esse pt. nisi sps sc̄s gr̄a eoꝝ eius ad penitendū emollirat. nec sibi dic̄. ajusti digitos suos in amaritudine eius & exspuerit tetigerit lingua eius. Qui cū discipulos suos duc⁹ in amicitias suas admittit. qui p̄ verbo. sps sc̄s eoꝝ p̄cordes ad p̄mam emollit. sequit aut apostolus quid oremus sic⁹ oporteat nesc̄i. sps postulat p nobis gemitibus inenarrabilibus. Quasi aut spūs tangit lingua nutri. cū sapore dulce sapē gustat. Quātū aut duc⁹ erga eos p̄cordes muscarū exigat. manifestat cū subiungitur. Et statim apte sue aures eius. & solute sūt vincula lingue eius. & loquebat recte. Nullū ei p̄ tanq̄ magnū q̄ mediatricē peccatoꝝ semp̄ nō possit. Nō cū meritis q̄ aut. Vnus ego dicat duc⁹. nolo mortē peccatoris. sed ut magis q̄ntit & viuat. Et peccatoꝝ ny quatenus dic̄ ignoscat. oīa p̄ta eius oblitioni tradit. Hec aut p̄ circūcisionē legit. peccatoꝝ. q̄ lignū q̄ tenuius & detortius & tortuosa fuerat. ad laudādū deū. ad exhortandū

p̄ximū ny mittat. Ex quo p̄ publicam p̄nam nō statū ad p̄dicandū p̄silē dic̄ bū d̄. Et p̄cepit illis ne cui dicerent. Quinus cū semetipm̄ curare debz q̄ alienā vitā curāre. Quo aplūs cū de ordinandis mistris ait. Manū imp̄ cito nemini. Nolīy imperare gr̄a ne cophrā. ne forte elatus in iudicium incidat diabli. Que aut dulcitudines tpis & pfectio p̄ce ydoneū reddit. de fonte pcē eam alios absorbere dic̄. Sup̄ illud q̄ ny apocalipsi d̄. Qui audit dicat veni. Ven & bū d̄. Quanto aut p̄ci pebat. tanto magis plus p̄dicabat. & eo amplius admirabat. dicēs. Benedicat. & sanos faciat. & sanos faciat audire & muros loqui. illuc xp̄s duc⁹ n̄r. qui tū deo pre & spū sco vivit & regnat de. p̄ oīa secula seculoꝝ. Amen.

Dō viii. Scdm Lucam

Dixit ihc discipulis suis. Beati oculi qui vident q̄ vos videtis. Ego enim dico vobis quia multi reges & iusti cupierunt videre que vos videtis & non viderunt. & audire que audistis & non audierunt.

Omne lectionē eiusdem

Magnus sacramus exordium gr̄e q̄ne duc⁹ oculos se videnciat beatificat. Magnū dōm oculi beati fuerūt qui cū corpalit vide potuerūt. Magnū beati oculi pleni & crupplete & tetecore qui cū viderūt & crucifixerūt. Magnū oculi inde beati qui cū viderūt & tetigerūt. Nō Alioqui & oculi bestiaꝝ & volucrū beati cū possit. Ex beatos & oculos aplorū. quibus sc̄e & pcūy inclite dignatus est. pro. quibus supnus pcūs glorificatus dicēs. Confiteor tibi duc̄ pr̄ celi & tre. qui abscondisti hec a sapientibus & prudentibus & revelasti ea parulis. Quod cū videt eumque ti manifestare curauit. cū pcā q̄ supra dixerat admisit duc̄. Et conversus ad illos dixit. beati oculi qui vident q̄ vos videtis. Illoꝝ solis oculos beatos audiēs. qui hoīes videtes deū & viderūt vita q̄ ny illo hoīe spūalibus oculis videret naturus. alibi ostendit. cū

requisiti sum hoc respondere dicentes
Tu es xps filius dei uiui. Et talis
uisio talis q confessio q beatitudine
meruerunt ipse dns audire. Et petrus
uidet dicens Beatus es symon bario
na q caro t sanguis non reuelauit
tibi sed pr meus qui est in celis.
Recp hinc beatitudine firmabimus
qui et corpalit non uidimus t spualit
ter credimus. Sit enim se uidisse dicat
q uidisti nec credidisti. Beati qui non
uiderunt t crediderunt. Dico enim uobis
q multi reges t pphe uoluerunt uide
q uos uidetis t non uiderunt. t au
dire q uos auditis t non auderunt
Si reges nr̄ limen attigimus nunq
te possimus q si reges alius fuit
dauid. ezechias yosias uoluerunt
uide q apli uidebat. t non uiderunt
Et q rex a regendo nomen accepit
spualiter eos reges accipimus qui
tenue sit paupertate tenues. et acdy
cnos t cogitationes mste regere et
disponere nouerunt. de quib⁹ ps als
dicit. Coz regis in manu dei. Unde
beat⁹ t alius euangelista
p regibus mstos posuit
dicēs. multi mste t pphe
uoluerunt uide q uos uidetis t non
uiderunt. Hinc cum regnum amittit prate
rim tyrannide exercens nec se nr̄ sibi
subditos rege nouit. sic paup et
exiguus noie regis censet qui septem
nouit reges bte. Qd fortunatus
breui cōprehendit uersiculo dicens
Pamp in oculto uiguat thuds deum
Sed grit quare dns dicat quam
ti reges t pphe uoluerunt uide q
uos uidetis t non uiderunt. t audire
q auditis t non audierunt. Cum
uacat patrum dicat. Vide dum
facie ad faciem t salua fit anima
mea. Et ysaias. Vide dum sedē
te sup solium excelsum t elevatum
Et ipe abrahe testimonium phibebat

dicēs. Abraham pr̄ vr exultauit
ut uidet diem meum. uidit t gauisus
est sed ad hoc dns. q aliud e figura
t aliud ipa res q figuratur. t aliud
speculū t aliud spes. Sed q pphe p
spm dum in carne fuit. Sz corpalit
eis cōuersante colloquente conuersatem
sicut apli uidebat. uide desiderauerit
t minime uiderit. Et no de prudā cur
pali dicat. Multi reges t pphe uolue
runt uide q uos uidetis t no uiderunt
Nam quis autem sit eis in carne
uide voluerit. miretur ille decubuit patris
nacob qui eu nouissimum filios benedixit
aut Exhibitate tua exspectabo dne. Et
ysaias hoc desiderio ardebat ai di
cebat Utinam dissipes celos t desce
des. Et aliud cod̄ ferues amore
uehebat: Dne inclina celos tuos t
descende. Hoc enim estuabat desiderio
e iste symeon in cuius spu pro
magnitudine sui amoris uisum erat
quod non discuru se morte premissum
uide xpm dn̄m in carne natum.
Et cum quidam legisperitus surrexit
tentans illum t dicens Magister q
faciendo uitam eternam possidebo. Fortas
sis legisperitus iste ut ad tentandum
dnm surgebat ex pluribus uerbis ostensio
ne suppetit. quibus simplicius disputabis
ducerit. Quod q non uim scripture
sciuit in celo uoluit eum sane uerum t
nouisse simul scripturam dicit in celo. Et io
tanq sollicitus interrogat q faciendo uitam
eternam possidebit. Sed q ipse in celo
bonum no rem intentione perferre dum
interrogauit euangelista manifestat ait de.
surrexit tentans eum. Surrexit aut
non solum corpe ad interrogandum. Sz cor
metis elatione ad tentandum. Qd
ipe suis uerbis aperit cui hinc non ap
deum Sz ipsi magnum magnum dicens. Ma
gister quid faciendo uitam eternam

legisperitus iste magister interrogasse comprobatur
Qui enim non rem intentione

possidebo. Sed dns q̄ occultā cordis
nosr fellit & q̄ nulla latet cogitō
ut sua rōne tpat ut ad rogatō
scribe rndeat & a tēptatōe ipsa
no possit. Imsit eū cū sua ad le
gē q̄ my ore tuo & corde geste bat. d.
In lege q̄ scripti ē quo legis. Ac ille
q̄ legerat no neglē potenter rndēs
dixit. Diliges dnm deū tuū ex to
to corde tuo & ex toto aīa tua & ex
oībus viribus tuis & ex oī mēte tua:
& pximū tuū sic tepsm. Quā ra
sōne q̄ dns sua cū reprehendit:
ptm collaudant dicēs. Recte rndisti:
hoc fac & vives. Sed uolentes hi
scribe nobis magna pars utilitatis:
si hoc q̄ multis verbis scripsi opib⁹
aut cū Diliges dnm deū tuū ex toto
corde tuo & toto aīa tua & ex oībus
viribus tuis & ex oī mēte tua & pxi
mū tuū sic tepsm. In quibus viribus quidē
q̄ si vitiū volumus possidē et nūa
debem⁹ deū diligē no exceptō. Ex
integro. toto corde. to aīa. totis viri⁹
to mēte. ut nullus locus i nobis cau
sam q̄d dei dilōne vacuet.
Sed meas manus & ligna my cau
dilōne i sonet. Cū nouim⁹ q̄d i di
lōne dei mensura non ponit. Sic di
liges dnm deū tuū ex toto corde & ex
toto mente tua & deus sine mensura di
ligendus. ut cū multū eū diligamus pre
nos diligē fatēm. In pximi no dilōe
mensura ponit. Sic dr. Et pximū tuū
sicut tepsm. Debem⁹ q̄ diligē deū
plus q̄ nos & pximū sic nos. id ē
sic me necessitati volumus subuenire. sic
& pximo subuenam⁹. Et sicut me
ipm̄ immutati volum⁹ apparere. sic apparea
mus & pximis. Et sic ad vitā volum⁹
venire eternā sic optem⁹ nobiscū pxi
mos & pximū. Et hoc ē nos diligere
pximū sic nos. Considerandū ē aut

no dilōe pximi ad nos

in hoc loco q̄ pximū nō diligit̄ desine
primo. aut ne primus sine deo. Quis
enī ita deū diligit ut pximi cupiditatē
nec ita pximū diligit ut dei dilōne
postponat. nō ḡre meam dilōnē q̄
dendā ē. Quod my dūs lege figuli
demonstrat. qui my ore uncto ponti
fices vocat̄ instituit. post papas. cui nō
ope dei dicti & pximi gerat̄. sine u
anus sine diabol⁹ alios ad alta se sus
tollē nō pt. sic nos ad pfectionē pueire
negm⁹ nisi duo precepta principalia sine⁹
dei videlicet dilōem & pximi. testē apls &
aut. De quibus dicit q̄ diligo deū.
& fratrē suū odient mendax ē. Et
iterū. Qui nō diligit fratrē suū q̄
videt. deū quē nō videt q̄o diligē pt.
Et hoc mandatū habem⁹ a deo. ut
qui diligit deū diligat & fratrē suū
Hic aut volens instructe sermōem dat
ad dñm. Et q̄s ē meus pximus. Erat
enī de iericho in hierusalem. alias de
quibus dūs aut. Quesierūt
q̄dam hoīm magis q̄ dei. Sed dūs
ista rōne sua tpsit. ut & se nos⁹
pximū p̄ mutuā dilōem fatē ce. & et
psuso q̄ mutuā deberet declarare. sup
prece⁹ ab⁹ dicit. Ho quida descendebat
ab hierlm in iericho & incidit in latrones
Qui my scripsit. luce secūdo. q̄ne
dicit q̄ dūs in similitudinē vulnerati
hois ponit. nec q̄d ab hierlm &
iericho descendisset. nisi erat. Ho de
ab hierlm & iericho p̄sentib⁹ rupes
sūt magne & valles coarctē & loca
latrū insidijs aperta. Hinc rei testis
ē iosephus. qui multitudinē latrū
in eodem loco ab hoc de necessitate
narrat. q̄ nos aut spūtlr. q̄d hoiem
adam cū sua stirpe intelligimus
cum hū de hierlm in iericho des
sisse dr. q̄ ex visione supne pacis
amicitie. my pulc⁹ vitiū miserie

et erupuit plenum et dixit. Iherico ierico peccauit. Iherico luna meruit. luna uno mense sacro cloquio humane fragilitatis defectum significat. Quod dum mensibus horis efflueret et decresceret. iuste calamitatis mutabilitate exprimit. qui crescendo nascendo. decrescendo moriendo. Cuius corpus primo homo de iherico ihericho descendit. qui societate angelorum cum quibus dum conversabatur. relinquens paradisum expulsus est latrones uno in quos incidit. nimirum spes fuit. qui sedet in viduis noctibus ut meretrix noctuque sub corpus sedebat orabat libenter ypocrita cum dicebat. Custodi me a laqueo quem statuerunt mihi. et a scandalis operantium iniquitatem. Spoliauerunt eum. Spoliauerunt quippe eum. et post primam vestem mortalitatis et substantiae erant mutauerunt. unde et illius cognoscentes se esse nudos. consuerunt folia ficus. et fecerunt sibi perizomata. Et plagis oppositis abierunt. semiuiuo reliquerunt. qui per inobedientiam genus humanum a paradiso expulsum barathri horis et penis vulnerauerunt. Abierunt aut non accepta oratione cessando. sed non tam quam soluerent nocendo. Vna et una de. semiuiuo relicto. Assi cum semiuiuus est. qui ex alia parte mortuus est. Semiuiuus ergo cum reliquerunt. et heste mortalitatis cum mutauerunt. sed spe redemptionis ad hemina peruenire non potuerunt. Et tradit nunc ut sacerdos quidem descendat eadem via. et ipso illo primum. Sacerdos iste aut intelligit in ordine suo. cum honore sacerdotii legalis a deo processus est. Et ipse eadem via descendens vidit hominem vulneratum et pertransiit. et de eadem mortalitate natus intellexerit genus humanum sub prima primi creationis tenere. sed nec se nec alios potuit liberare. Et similiter et leuita cum esset seruus loci et vidit cum pertransiit. Leuita fuit eadem ypocrisin. qui et ipse vidit hominem vulneratum et pertransiit. et intellexerit ypocrisin sub umbraculo primi vocatus humanum genus legitimum. sed nec se nec alios absolute potuerunt. Samaritanus aut quidem tunc iter faciens venit seruus cum et videns eum misericordia motus est. Samaritanus quem custos interpretatur dominus fuit christus. de quo ypocrita dicit. Nisi dominus custodierit ciuitatem. frustra vigilant qui custodiunt

ille

custos ypocrita

cui dicebat

peccauit

eam. a quo se custodiri optabat ille quidem debat. Custodi me domine ut pupillam oculi. sub umbra alarum tuarum protege me. Iste cum custos ciuitatis cum per ysaiam propheta quod de nocte fuit. custos venit mane et nox Si quaeritis querite. conuersi et venite. Nam et in evangelio cum iudei ypocrisin et dicunt nunc bene dicimus quia samaritanus es tu et demonium habes. negauit se demonium habere. sed non negauit se samaritanum esse. Samaritanus iter fuit de celo in terram. de utero in cruce. de cruce in sepulchrum. de sepulchro iterum ad celum. Sed cum iter faceret venit seruus solicitus. qui multitudinem domine nostre misericordie accepit. Videns autem illum male eius misericordia motus est. quia quos de perpetua morte liberauit et quia pro nostra reparatione deo filio nostro ad ultimum humanitatem sepelierunt. totum nostrum fuit et non uacuum. quod in speciem ypocrisin. nisi aut dominum ab celo et nisi metum super timentes eum. Et approximans alligauit vulnera eius. infundens oleum et vinum. Solitia alligauit quia peccatores pristinum. sine vulnera alligauit. qui peccando veniam reportauit dicens. Sinite venire ad me iustos sed peccatores ad penam. Et iterum non est opus valentibus medico sed male habentibus. Et vere dominus infundens oleum et vinum. Hec cum duo liquamina media fuerunt curandis vulneribus apta. et vinum pungit et oleum fouet. Et quidem aut dominus quasi pius medicus vinum infudit. qui asperitate penitentie mundat. Oleum infudit. qui pietatem humanitatem sepe regnauit. Quasi vinum infudit cum duxit primam agitet. quasi oleum infudit cum admittit. approximabit eum regno celorum. Et imponens illum iumento sibi duxit in stabulum. et cum illo egit. Iumentum hic dominum immaculatum significat corpus quasi cum vulnerato hominem immundo ipso sunt. qui per sanctam passionem sue carnis nos dominus a peccatis liberauit. Duo duo mundicie dati sunt. qui adimplendo. et inde nostra ipse mutatione munit. qui pro nobis passionem carnis sine peccato sustinuit. sicut et petrus apostolus ait. ipse portauit in corpore suo super lignum. ut peccatis mortui iustitie viuamus. cuius liuore sanati sumus. Hoc enim nos alium erat gentis parabolam significare voluit. qui euangelium

et ait. ipse portauit

onē mensus ḡmuerit suus imposuit. ⁊ su
reportauit ad gregem ℣ posuit aūt super
tū hostem in iumentū dixit in stabulū
qꝫ redeūtē gressus ḡtinuū dixit reddam ⁊
Hēt aūt spitalē stabulū dicit. ubi sāt
malia totidē ⁊ficiūt. verbi dei prenūcio
ubi uulnera ysaiā ꝑsanā. ascribat lupo oī
agno. ⁊ bos cū leone pabulū cōmedit. ℣ Et
altēra die ꝓtulit duos denarios ⁊ dedit sta
bulario. altēra die ē tempus post resur
rectionē dñi. Quasi cū una dies fuit
ūt passionē ⁊ altēra post resurrectionē. Duo
denarii. duo sūt testamenta. nouū ⁊ vet⁹.
siue duo ꝑcepta caritatis. dilectio dei ⁊ proxi
Cui cū duos denarios dedit stabulario.
qui duo testamenta siue duo ꝑcepta cari
tatis ꝑmit apls. Deinde sequentibus cōsi
dē magnis cētē docenda tradidit. Qui
tū cui dūs de uīa salutē curam habeat
uia infestat nō adiuuat. Et aut illi curam
illius habē. Quasi cū curam habēnti
honus habendum stabulario imp̄it. qui ē
ꝑsona oīm pastorū spāliter dixit petro. Si
Diligis me pasce oues meas. Cui recte
primo. Et quodcūq; supererogaueris. ego cū re
uerso reddam tibi. Q̄ nūq; erogat quippe stā
bularius qui hoc agit debet ex voto q nō
accepit ex ꝑcepto. ꝙ sciat apls qui habens
licentiā ut euangeliū annūciet de cuius
uūcet. nolūt hac uti ꝑtate. sed die ꝓdicabat
⁊ nocte laborabat. Unde sibi suscep hospi
⁊ uestitū tribuēt. Sed samaritanus cū re
dierit. ꝙ sup erogauit reddet ei. q̄n dūs
iudicat uenerit. ꝙ maiori labore ꝓdicatōis
mercēdē retribuet remūcratōnē. Dicens de fi
deli seruo. Euge serue bone ⁊ fidelis qua
sup pauca fuisti fidelis sup multa te cō
stituā. intra in gaudiū dñi tui. ℣ Finita aūt
similitudine scribe dūs publicā mercedē
sit dicēs. Quis horū trium uidet tibi
proximus fuisse illi qui incidit in latrones.
Ille nō qd negare nō potuit. ⁊ qd euidēter
rō demōstrabat. respondit. qui fecit misericordiā
illi. Cui rōnē confirmat dūs adiū
gens. Vade ⁊ tu fac similiter. ℣ ac si dicat.
Sicut samaritanus alienā uacuā ꝓximū
suū ē uulnerato hominū cultui. ita ⁊ tu noli
hominem proximū tuū medicamē omnia bona
q̄ potes quibuscūq; malis impende. Et ꝙ
plus ut qꝫ cultui q ad uitam perducit. q

cum xpō ihesu duo uiuūt qui sunt ⁊ regnat
in unitate spūs sci deus. ℣ Oīa seculorū

Dō xviii Sedm lucam

Homo. Cū iret ihūs in ihrlm. trans
sibat per medium samariam ⁊ gali
leam ℣ et cū ingressus Omē leōnis exultrem
Quia iudex terre ꝓximā nouit fraudē
cognouit ⁊ ꝓpterea dūs ihūs ex suis
locis in quibus eū sup euangelista docuis
se memorauit. ecce ad uicum ꝓximum
samariam ⁊ galileā transiit habitū. Et
qua ꝓpter nos ⁊ ꝓpter nrām salutē ho nō
solū ad se uenientibus regnū dei euāgeli
zabat. sed eāt ꝓximā loci pergens
plurimos simitē tribuebat. ℣ Cū ingre
dētur quoddam castellū occurrerunt ei
decem uiri leprosi. qui steterūt a longe
⁊ leuauerūt uocē dicentes. Jhesu ꝓcepto
miserē nr̄i. Nō cui ꝓpe accedē audebāt
quibus quāmis fides sua daret affectū. lep
tā phibebat accessū. Excludebantur enī
a castris qui huiusmodi sustinebāt passionem.
neq; solo uisu nec sermone ab illo se curari
posse sanitatē dubitabāt. cuius a longe sta
tes auxiliū humilit effligitabāt. Spiritā
uit castellū quod dūs ingressus ē mundi
significat ℣ quasi cū castellū intrauit. qui
ex maria uirgine carnē assumens mundo
uisibilis apparuit ℣ Decem uiri leprosi. qui
ei occurrerūt. ꝓpter sup dictū. Quibus
decē fuisse referūt. qꝫ ide ꝓpter decalogi
legis ad sua eruditionē accepit. ⁊ decem
mandā sed leprosi fuerūt. ꝙ eiusdē decalogi
ꝑcepta transgressione apparēt duos in carnē
dūs uarijs doctrinis diuisus. diuisis enī
iniquitatibus pollutus. apd teste. Noy ē qui aut †
⁊ egest gñā dei. ℣ Constituti grātie ꝓximum
ipius ꝓ redemptōnē q ē in xpō ihū. Et tem
tribulatio ⁊ angustia in omnem animā operā
tis mali. iudei ꝓmū ⁊ greci. Donec
ut hyis qui ex iudeis in xpm̄ crediderūt.
q leprosi a longe stantes clamabāt dicē
tes. Jhesu ꝓcepto miserē mr̄i. Jhesus he
breus sermone latinus salutare. siue solu
tauris dicē. Et to a quo salutē sperabāt
nō solū saluatorē nominabāt. sed etiam
unum poscebāt. ⁊ qui eos ꝑceptis se esse
disse recolebāt nō solū saluatorē. sed

etiam sint pter & pceptore nominabant:
nec de suis meritis quidq̃ psumebat
qui cuius mãdu tam̃ singulariter deposcebat:
Ihesu pceptor miserere nobis · Aliter per
lepr̃osos non magnifice hẽtibus intelligi
possunt · q̃ sic lepra varios colores ex
primit, ita ecce hereticor doctrina varios
errores gignit in sermone · Non ei8 solet
a multitudi ei8 fides discedere nisi
se pos diuisa senserit: qui alius ei8 xpm
deũ tm̃ credit & no hominẽ · alius no hoiẽ
tm̃ & no deũ · alius no ei8 verũ carnem
assumpsisse negat · et alius no eorũdem
carnem verũ non assumpsisse affirmat:
quasi lepra diuersos colores in ei8 exprimit
Hinc tales longe stare debet: q2 ab ecclia
depellendi sunt · ne lepa sic immundos si
placeat corda eorũ maculet · Eunt p aplm
dicit: Hereticũ hominem post vnã & secundã cor
reptionẽ devita · sciens · q̃a subuersus ẽ
huiusmodi · Vñ & iohes ait · Si quis venit
ad vos & hanc doctrinã no affert · nolite
eum recipere in domũ · neq; ave ei dixeritis:
vt no communicetis operib⁹ eius malignis ·
si ad eccliam redire voluerit · no prius
recipiendi sunt · q̃ doceat sacerdotibus ortho
doxis suam hesim mathematicis erit
Vñ & hic subdit · quos ut videat dicit:
Ite ostendite vos sacerdotibus · Demul
tis alijs legimus · quibus data hec regula
fuisse dicitur · q̃ mundati sunt · ut ad
sacerdotes mitterentur leprosi · q̃ no so
lum hoc in loco fecisse legit · & ecia alibi ut
matheus · cũ descendẽt de monte legisse
eum sibi dicit · cui dicit · Vade ostende
te sacerdotibus · & offer munus tuum qd̃ pcepit
moyses in testimoniũ illis · Qd̃ videlicet
ob causas cũ fecisse ne dubium · primũ ut
sacerdotibus honorẽ deferret · secũdo · q̃ no
contemptor legis videretur · et legis pcepta
erant · ut si quis ab lepa mundatus esset
veniret ad sacerdotẽ & offerret hostiam
pro sua mundatione · tertio ut sacerdotes
videntes leprosos mundatos · sanctos
mundatore meminerit · salutẽ · Et ante
hec nolluit incensabiles esse · hinc
ete leprosos ad sacerdotes misit · ut os
tenderet q illud tunicale sacerdotũ spiritale
sacerdotii · qd̃ erat in ecclia agere pfectabile
Est cum invisibilis lepa in mundo qui varijs
pestibus machinatur contra · Dum cum alijs
hominibus · alius furtis · alius sacrilegijs
alius rapinis · alius adulterijs & cetera
his similia petierit · quasi diuersis colo
ribus invisibilis lepa animam fedat · Tales
si mundationẽ ne accipere volunt · nitere ẽ
ut longe stent · id ẽ & consortio sanctorũ
se indignos iudicent · magnus clamoribus
ihũ interpellet · id ẽ cũ magna medi
tatione diuina clamauerit dicẽ
tes cũ psalmista · Ne memineris iniqui
tatũ nostrarũ antiquarũ · sed cito antici
pent nos misericordie tue q2 pauperes facti sumus
nimis · Adiuua nos deus salutaris
noster & propter gloriam nominis tui dne libera
nos · & propitius esto peccatis nostris ppter nomen
tuum · Et quia no solũ sacerdotibus sua
culpa confiteri debet · sed etiã sedũm eorũ
consiliũ primum & satisfactionẽ suscipere
ideo dicit · Ite ostendite vos sacerdotibus · Hoc
enim dei patet sacerdotibus prudenda sunt:
& mystica eorũ consilia prudenter agenda ·
Quod in domina lege p figuram ẽ ipse
moysi de lepsis talia precepit dicens est ·
Vir in cuius cute varius color apparuerit
veniat ad sacerdotẽ & ostendat se illi:
& recludet eum in domo p septẽ dies
separatum seorsum · post septẽ autem dies eũ
intuitus si viderit aversum esse lepam · & q̃
lepa pcessisse & cutem occupasse · mundabit eum
tonsa barba · scissa veste · oleo unguens
oleo ecce · mundus se mundatis omnibus diebus
septenarius sine · Si autem sanatus fuerit a
huiusmodi passione · instruet veniat ad sa
cerdotes & offerat pro emundatione sua
hostiam · i · cortum panis · & scripturam
olei ad luminaria continuanda · Duos q̃
passeres vivos vnum p pcto & alium in
holocaustum · Hinc omnia qualiter unum
quodq; agenda sint spiritaliter breviter
videamus · Lepra ut dictum pcessisse dicit
Cum ergo habet lepam pcessisse in animo ad
veniat ad sacerdotẽ & humiliet patri suam
infirmitatem · Qui cum intuitu recludat septem
diebus in domo separati secretis · id ẽ sedu
qualitatẽ & quantitatẽ pene penitentie

a Dat alios septẽ post mundatũ vbi dicit usque
si habuerit cicatricem lepe

ei iungut. ¶ post septē aūt dies cū mu
tuū. si uident remisse lepram addūt
& alios septē. & ubi adiat. pēm nūcē
ut audeatur undā pēi. post ista decā
no dies si lepram uere uident. pīm i
consuetudine uenire sinat. q lep̄ pse
nius ē. & tūc mundet cū ēe leprosum.
& cinet ertum cristā. id ē ertā ecclam.
pellet cū. nel a consortio sanctū mundet
mundum. mancatiz mitonsa barba. q
ad signalēze pnē pmet. sassa veste ut
& ꝫfessione manifestū habeat pīcium. nō
consuetudā. opto capite. q a pdictaꝫ
cessare dz qui pāt mūcret. aperto ore no
ne pāt defensione. sed in sua naturalē
¶ si aūt mundatus fuit. qui simoi passi
sustinet. sioc ē si digne penitendo a cō
suetudine pāt cessauerit. offerat pro
emundatione sua uetā pauis id ē duas
due uiuentes. quibus uiuaz pt impendat.
no solū munus. sed etiā munus. & sextā
partē olei. id est nūc uisceri mundus & se
pīmitibus clemeter ignoscat. & hoc ad
uersarios ystrumidi. ut si plures sua ma
lo destruxit exemplo pdite uincendo.
ita plures reedificat sua sanatione
digne penitendo. offerat quoq duos
passes uiuos unā pparā & alterā tho
locaustū. id ē uel duo q̄ cōpunctionis
timoris filii amaris. uel certe corpus &
animā. ut sicut exhibuit membra sua
nare immundicie & iniquitati ad iniquitate.
ita & exhibeat seruire eadem mūtie in
sanctificatione. q olim ad indignū sacerdotis iudi
cē dat fuit. uāe leprosis dicit. ite ostendite uos
sacerdotibus. Cum bonus cozā aplōne
destruit. qui crudelescentes sua pāt ad
ficeri sacerdotibus. quodā cognoscentes ipsum
mundauit. dicentes filii sustinuit soli deo
peccauit. sua pāt. sed in aplis pātis &
religuo cessent. Quoz opa si nō esset
necessē dns leprosos quos p semetipm
mundauit ad sacerdotes mittat. uel pau
lin q̄ p semetipm in ma alleuatis fecit
ad animā sacerdotē destinaret. Ita ut ostē
dat ad iudicium sacerdotis pāt ē ligunda
atq̄ soluenda. Lazarū q̄ quadriduanū

mortuū & semetipm a mortuis resuscitauit
no prius abire permisit q̄ a discipulis solueret.
sicut septā ē in euāg. Et surrexit ligatus
manibus & pedibus qui fuerat mortuus
quadriduanus. Tuit aut discipulis. Solue
mini eū & sinite abire. sed ipsa etiā nūc
tozitate ostendūda cū petro aplō collatā
clauibus regni celeū pontificū ligandi
atq̄ soluendi tradidisset aūt. Quodcūq̄
ligaueris sup terrā erit ligatū & in celis.
& q̄dcūq̄ solueris sup terrā erit solutū
& in celis. Et sicut ē dictū. mundatus fuit.
no solū diuina pietate. sed eccā pīssima
dispositione. Leprosi aūt quia ad sacerdotes
uenuerat in ira mundati fuit. ut & ipm mū
datore suū cognoscant. & sacerdotes ulcz
mundatū nichil se contulisse sentiret. Ihc
spūalem suam. Ipse aūt quia ad sacerdotes
uenuat mundat. q̄ no sacerdos sed deus pīa
dimittit. ¶ Unus aūt ex illis ut uidit
q̄ mundatus ē repressus ē cū magna uoce
magnificans deū. & cecidit in faciē sua
ad pedes eius gras agens. Unus iste
qui ad referendas gras mundatori suo reuersus
ē unitate fidei ecclē. q̄ si sit longitudie
terrarū dimissa. unū audit. unū sapit.
unū desiderat. in unitate tenet. de qua
scriptū ē. unū est unū dilecta mea columba
mea una. & iterū. Qui habet una
mulier habuare in domo. ¶ ubi
bonū & qua iocundū habitare fres & unum
ende pdes & caritas sociat. magna eā
fuit cordis. magnus eū clamor cozā
mundet tūc clamat. Hinc moyses a dō
¶ Quid clamas ad me. cū tūc nichil
boni fuisse legat. Hinc se nouerat ela
morem hīe in corde ipsius qui p magnitu
dinem amoris dicebat. Clamauit in toto
corde exaudi me deus. Et iterū. De
clamaui ad te exaudi me intendi uoci
mee cū clamauero ad te. Et pulchre
iste qui ad referendas gras deo unitā
tori suo redist. in faciē cecidisse dicit.
Qui enī in faciem cadit ibi cadit uidi

videt · qui aut audit retro · ibi audit ubi no
videt · Cadē aut ī faciem adorantis ē sme
deputatis · cadē nō retro · ē sup̄bientis sme
grepuet · ad eum abrahm postq̄ audit
deum xp̄i credit in fide sua · et adorauit
Ar nō de psecutoribꝫ dī scriptū ē · q̄m
abierūt retrorsū · et ceciderūt in terram ·
Quia Heli nō q̄ filios suos nō corripuit cecidit
de sella retrorsū · et fractis cervicibꝫ mortuꝰ
ē · Et de antixpo scriptura figurate loquit ·
ut caudat ascensor eius retro · Et ī aute cadē
electoꝝ ē · retro aut reprobo · Et sic erat sa
maritanus · Cui dns ad rendas gras mi
stori suo redit · cuius tam sollicite si
maritanū nominant · reliquos qui iusti
fi mansērit mdos tacite nōiant · Ip̄e multi
cū sons euangelij promptior fides gētiū
p̄ mdoꝝ ostendit · Sicut dns alibi fidē
centurionis collaudat dicens · Amē dico
vobis · nō inueni tantam fidem in israel · Ex
q̄ samaritanꝰ mulctatur · christos · vīe iste
p̄ quē vnitate ecce dicimus fugimus sima
ritanus nōiat · q̄ nūc ecclia sua mu
datione nel virtute firmat custodit · q̄
nō in se sed in dno firmat cōsidit ducis
cū ps̄m · Custodi me dne ut pupillam
oculi · sub umbra alarū tuaꝝ p̄tege me ·
Et uerū · Nisi dns custodierit ciuitatem ·
frustra uigilat qui custodit eā · Vel ut
aliqs ututes sue possit custodia similitur
retinē studuit · sicut faciebat qui dice
bat · Humiliatus sū usq̄q̄ dne et respondes
ibis dicit · Nōne deo mūdati sut · et no
ue ubi sut · Non ō dns interrogat an
aliquid ignorēt · cui cui oculos nudi et
apta sut omia · quiq̄ sūt aiaꝝ sūt · sed ut ondat se illos nescire · Et ne nō
dei ē elegē · nescire nō reprobare · Ho
mit cū dns ds elegit · Sicut eisdem vo
dns ē · nomi te ex nomine · et sic aplꝰ ait
Nouit dns qui sut eius · Quos autem
reprobat nescit · sicut in fine reprobis
dicturus ē · Discedite a me operarii iniquitat
nestis vos unde sitis · Eos aut qui ad re
ferendas deo gras ingrati remanserūt ·
quasi margnitos ubi sut dne requirit
dicens · Nōne deo mūdati sut · et nouē
ubi sut · Ho ē inuctus qui reducit · et ducit
glām deo · nisi sit alienigena · Et pulchre
hic qui ingrati remanserūt nouenario

mūo ḡtuet · Nouenarius numꝰ mūe ip
fectus ē · et ad suam p̄fectionē explendam
uno indiget · ip̄e unus dns · una fides ·
una baptisma · unus ds et p̄ omia · Bñ ergo
per illos qui ī nouenario mūo ḡtuem
illi signifīt · qui ex p̄ceptis bñfactis gras
deo non referūt · q̄ nec decalogi p̄cepta
p̄fecte custodiūt · nec ī fine denarii reum
nūerandus qui in unica laborantibus ꝑ
missus ē papiet · Ip̄e illū nō qui mundatos
suo gre retulit · signifīt illi · qui ex p̄cepto
bñfactis gras ei referūt · Dicētes ei ple
Quadrigesimus dnus in omia tpa · Et nut illi · Ecce
vade · q̄ cū pedes dni credunt nō mūde
merūt · Surge vade · q̄ fiant ip̄e nut in
cunctis · Omnis qui se humiliat exaltabitur ·
Et sicut p̄ salomonē dr · Humilem spm
sequit gla · Cui aut parē surgē et nbre
pentitum · qui p dignā satisfactionē a
penitus absolunt · Et q̄ sine fide ꝑpos
sibile ē placē deo · ē subdit · q̄ fides
tua te salūm fecit · Fides cū principalis
ē uirtus · q̄ sicut ait scriptura · Justus
ex fide uiuit · Et sicut ait aplꝰ · Manet nu
nc fides spes et caritas tria hec · sed maior
aut fides ē qui hoc credit · nec ondet q̄ nō
uidet corpe · Ecce aplꝰ qui ait ī epla
ad hebreos · Est fides substantia rez
rū sperandarū · argumentū non apparentiū · Certū utiq̄
ē q̄ si finem prīs mundicie certum
remunerabit nos hereditate sempiterne
hereditatis · quā nobis nr̄ saluator p̄
dns noster ihs xp̄s · uiuit et regnat
in secula seculoꝝ amen · Dñica xv̄ post̄ trinitatis

In illo tpe · Dixit ihesus discipulis suis ·
Nemo potest duobus dnis seruire · Aut
enim unum odiet · aut unum diliget ·
aut unū sustinebit · et alterum contemnet ·
Non potestis deo seruire et mamone · Omnē legis cultum
Cultura dei ihs xp̄s mentes hoīm
procurat · sicut humana natura deo sit
et dyabolo subdita ee non possit · ait mi
chi nemo p̄t duobus dnis seruire ·
duo dni · deus et diabolus intelligit ·
dnis cui nomē a ductu accepit · q̄ nō
illi spaliē placuit qui nō solū gubernā
tor · sed etiā conditor ē totius creature ·
qui ē rex regū et dns dnantiū · Diabolus
cui nō ḡtie sed abusus dns ē · eo q̄
dominum sue tyrannidis in eius uictib
qui ei per opera mala subdunt exercet

His ergo duobꝫ dñs hui⁹ idemꝫ ho
mi⁹ cedentꝫ tpe sermne nō pōt: q̄ bald⁹
t dyabolus fingerent: Verbi gr̄ā Dñs p̄
apit humilitatē: Dyabolus sugg̃it superbiam:
Dñs hortat ad castitatē: Dyabolus p̄suadet
ad luxuriaz: Dñs largitatis elemosinā ꝑcat:
Dyabolus auaritiā: Dñs pacē: Dyabolus
discordiam: Dñs dilectionē: Dyabolus odiū. Et
ut breuiter cōcludam: Dñs hortat ad vir
tutes Dyabolus ad vicia. Et ō nō ē humana
mens tam ampla t capax: ut vtrisq; sermo
nibus. Verumq; voluntate in se ꝓfunde pos
sit recipere: cū dñs cotidie suasore sermo
cia: qui metus collū iugo diabolī supponit:
teste apl̄o qui ait. Qui cōuictus xpī ad bellū
aut q̄ coactus lucrū ad tenebras: aut q̄
ps fidelis cū infideli. Nulla. Et sic alia
sp̄tia aut. Nemo ē qui sibi duos dominos
t mittē manū suā i aratrū. Hunc p̄ uo
bis apl̄us dr. Vir duplex animo mutabilis
ē in omnibus vijs suis. Et p̄ ysaiā ꝓphaz.
Ve p̄uaricantibus et ingredientibus duabꝰ vijs
Aut cū vno odio habebit t altū diliget:
aut vnū sustinebit. t alterū ꝓtēpnet
Quid dr dyabolꝰ t diligat xp̄m. Qui enī
diligit deū odit malū. Nemo enī tā fre
mentis ē qui se deū odisse nūq̄ fateatur:
Quid odisse deū dr. qui enī nō diligit: i. qui
eius p̄cepta nō custodit: de quibꝰ ipse
dicit. Quia viderunt me t oderunt me. et
Qui aūt contempsit deū sustinet diabolū
Durū t pungentē dñm: qr nō solū t ꝑpetua
pena sed etiā i p̄nti vita qui eū sequunt
Quā multa t aspera sustinebunt. Erant cū
omnes xp̄i hostes. t ingens eius exercitus
contrariorū seruitij diabolī. Vnde de hijs qui voluntate eius sequūt
p̄ salomonē dr. Nō enī dereliquit me: sed
reseruit: nec cepit me in operibus eorū mis
simplantium ea. Et p̄ ysaiā. Ut ingrue
aperet laborauerunt. Sed qr diabolus
istam seruitutē negare nō eorū mentibꝰ
mouet: qui manifeste esse sibi ardet. re sua
Deum. Non ꝑt deo seruire t mammone
Mammona aūt ab hebraya lingua dicitur:
qr quicq; mundi: latine lucrū dicitur.
Audiat is auarus. Audiat qui xp̄ianus
nomine censet. t intelligat se deo sibi t di
uitijs nō posse seruire. Aliud ē cū hi qui
duobus. t aliud seruire diuitijs. Qui
cū duobꝰ dñs ē eis ut dñs distribuat
ꝑ plures: nec illud qd̄ ꝑ ysaiā dictum
Dispersit dedit pauperibus: iustitia eius manet
in seculū seculi. Qui aūt eā seruus ē.
nō solū nō requirēdus. sed eā nō custo
diendus illis sollicita seruitute respicit.
Et ō dū seruitute diuitiaz implicatꝰ
tenet. a xp̄i seruitute euacuat: qr flu
mine dū in multis ꝑicul̄is diuidit. ꝓ
ꝑio alueo sitit. Vnde dñs in euāg
ait. Diuitie t voluptates suffocant verbū
ut nō fiant fructū. Hinc ꝑ ioh̄em apl̄us
dicit. Omnis qui voluit amicus ē huius
seculi: inimicꝰ dei constituit. Vnde eos
qui xp̄o seruire desiderant. Dñs ad spontā
neā paupt̄atē inuitat. cū subiungit dicēs
Ideo dico vobis ne sollicati sitis aīe vestre
quid manducetis. neq; corpi vestro quid indua
mini. Nec si dicat. qr nō potestis deo ser
uire t mammone. Ideo dico vobis ne sol
licati sitis aīe vestre quid manducetis. neq;
corpi vestro quid induamini. Vbi paupes spūe
qui ipozū ē regnū celoꝝ. Vbi fortassis
simplicores querunt. dicūt tibi ista ad
animā ꝑtinere. cū illa mēbrorum sit t
insibilis. Cibus aūt visibilis. Quibus
rndū ē. q̄ nisi in hoc loco q̄ puta portā
cruꝝ sustentaculū ē cibus. potus. sopnꝰ
t vestimentū. Quero ab eis. dicat. esse
sollicitū sitis aīe vestre q̄ manducetis. neq;
corpi vestro q̄ induamini. cū in illa de qua
est dictū. q̄ ꝑhibeat. Labores manuū
tuaꝝ q̄ manducabis beatꝰ es et bene tibi erit.
Ad q̄ dicendū ē. qr in hoc loco labore
nō ꝑhibent: sed sollicitudinē petunt auferri. de
cui dr homo ut viuat. nō ut diues ef
ficiatur. sicut homi deus ē. In sudore
vultus tui vescēris pane tuo. Hic apl̄s
discipli⁹ suus ꝓpit. Magis aūt laborē
vnusquisq; operando manibꝰ suis q̄ bo
nū ē ut habeat. Vnde tribuit necessitate
p̄cipiēdi. Ne mēs humana de ꝑtis vite
sustentaculo dubitaret. adhuc subiungit
dicēs. Nonne anīa plus ē q̄ esca. t corpꝰ
plus q̄ vestimentū. Ac si diceret. qr mai
ora ꝑstitit deus: minora nō negabit.
Qui dedit animā. dabit t cibū. Et qui

tribuit corpus. adiuuet & vestimentum
Et ne meus spiana sub fragilitatis
ostensione de pnitis sue necessitate tim
saret. dns de volatilib celi adiungit
ex my dicens. Respicite volatilia celi. qm
no seminat neq metunt neq congregant
in horrea. & pr hoc celestis pastor illos
Ac si diceret. Si deus volatilia q nata
in vnum valet habet absq ullo labore & sic
sollicitudine metendi aut in horrea
congregandi pascit. necesse hoiem ad ymag
ne & similitudine sua fem fame pre
parare. Dic & subdit. Nonne vos magis
pluris estis illis. qd no ad ymag sed
ymaginem pertinet. quod e dicere plus este
illis. i. rationales & melliores estis illis
Illum euangelista p volatilibus celi
spiritu posuit corruos dicens. Audite
psiologi q q corui pullis peccati
fruit. tam diu a putris no alimentur
quo ad usq ingrescentib plumis sibi
tudinem corui in se formare ceperit. Si
qui a putris relinquit. dei pudenda
pascit. teste pphta qui ait. Qui dat
iumentis escam ipsorum & pullis corui
nocantibus eum. Vis diuina hoc ad litt
Job dic. Quis parat corno escam suam. qn
pulli eius ad deum clamant vagientes
eo q no habeant cibos. Si ergo hec
volatilia q cara hominib supplicium videnti
dei fame pire no patit. nullo mo
ad ymaginem & similitudinem sua fam ho
minem fame pire patiet. nisi forte pter
habundantibus sterilitas terre iusto
dei iudicio cogit. iam audiat ips ve
te qui ait. No vidi iustu derelictu. nec
semen eius querens panem. Et iterum
Uerbis dicit timentibus deum. Quia
Dns supros sollicitudinem pstituerit.
mittit cibum & vestimentorum supplicium
dixi dicat dicens. Quis aut horum o
gitando pt ad dicem ad staturam sua ci
bitate una. i. minima pte addere. pt ille
qui mensura & pondere & metiri nullo mo
posunt sic dedit mensuram pnitentie
hui. sic dabit vestimenti immortalitatem
die resurrectionis hominy supplicantem
coronandum. Denebus minime simul ne

adhibuit dicens. Considerate lilia agri q
crescunt. no laborant neq nent. Hec lilia
agri p omnib herbis terre posuit. qb
deus ops sue textrina labore mira sue
tate depingit. Alias mundiciam colore
pbens ut lilijs. alias rubiedinem ut rosis
alias candorem ut violis. ny tm ut mer
salom ny sua gla coopertus sic sicut unu
ex hijs s. lilijs. Quam tm est no solum po
tentissim. ih & om regn sapientissimus & dis
putassent de omnib herbis tre n audio
usq ad usum qui egredit de pretio ny
om gla sua no potuit mundiciam tale ge
vestimenti qd est candidum ut lilium. ny
bicundiam ut rosa. candorem ut viola. Sed
qd tpalis satem no potuit mundiciam omn
gla sua. spialis ny satem. i. dns ny
ihus xps qui est berus & purissimus habet
in sua carne s. lilium in liniamentis. rosa
in martibus. viola in conuictib q. Et pru
dentissima cogitatione dns ueritatem humanam
redimere ne adimplet. Si enim fenum agri
qd hodie est & cras in clibanum mittit deus
sic vestit. quanto magis vos minime fidei.
Ac si dicat fenum agri. i. herbas terre
q ad habundantiam plumbe nascit. & ny ny
dare solis nascit. Deus tantam huius
tute & decore vestit. nec vos mundicie
nec fulgore pure placet. quos ad ymag
ne & similitudinem sua creauit. Sed ut
eos quib loquit. minimos fidei vocat.
ondit qz fides augmenti hz. Qui est no
credit infidelis est qui aut pfecte credit. na
ne fidei est. Qui no ex parte credit. &
ex pte no credit. minime fidei est. Et talis
fidei augmentu desiderat. sic apls duo
dixerit. Dne auge nobis fidem. Et ne
turo ille qui p pnem regnare venient ni
audisset a bis. Si credis omia possibilia
credenti. respondit. Credo dne. ad una mi
firmitatem mea. Semel aut sibi dicit
ad mira monitione iterum simone coni
tat ei aut. Nolite ergo sollicati esse dicens
Quid manducabimus aut quid bibemus
aut quo operiemur. Hec omia gentes inquit
Gentes & alienos a fide etiamnos &
pagnos. qm deus nesciat & habet cura

non credit. ⁊ ro tuj de pūtibus sollicit sunt
ut habeāt qd' manducēt usq; ad crapulā:
⁊ qd' bibāt usq; ad ebrietate. ⁊ qd' id nāt
usq; ad luxuriā. supflūitatē. Nā paoſa
vestis no msi' apt' bonā gram requirtur
1 bis fert' dnūs in hoc loco. inē alūi euangelistē
nobis aut qui sollicite debem⁹ seruare
humilitatē spūs in humilo pass. ⁊ quoīū spes
talēm vitā ē: in quo mām solli ne ponē
debem⁹ manifestat cū ait. Pat eū pr̄
vr̄ celest' qz hijs oīb⁹ indigetis. pr̄ūr ille
ē qui no solū dignatus ē nāsci. sed eā
redimē ⁊ spū sco regenāe. cui cotidie
ozone dicim⁹. pr̄ nr̄. qui es in celis sanctifi
cet nomē tuū. Ille aut qui nos amat
sicēs figmentū mūj. ⁊ cōsidēns fragilitē
mām. si nos p etna vita sollicitos vidit.
absq; magna solli ne vitā ⁊ vestitum
mīstrabit. Spē aut sat' quid nobis nāe
sit amplius petam⁹ eū. Nā in quo delit nos
ē sollicitos ⁊ quid ab eo petē debem⁹.
audit cū aut. Querite aut primū regnū
dei ⁊ iustitiā eius. ⁊ hec oīa adicient
vobis. Spūm aut. i. paraclitū spūm dei ⁊
iustitiā eius spē monet. qz aut oīa ⁊ sin
gula hoc petē hoc ⁊ querē hoc amare
⁊ desiderare debem⁹. ut nos regni ce
lestis ptores simus. Nondū atq; no aut
hec oīa dabūt' vobis. sed adicientur.
audiem⁹ illud esse principale bonū qd' da
ri ē. regnū dei ⁊ iustitia eius. hec oīa
q̄ adicient' in pūte vita ē necessaria. i.
victū ⁊ vestitū. Ergo fides dei tuncam⁹
⁊ ex toto corde amem⁹. tota mēte omniq;
deuotione. ut etna bona hīe meamur
in celis. p̄stante dño nr̄o ihū xp̄o. qui cū
etno p̄re ⁊ spū sco vi ⁊ imp. p.o. ss. Amē

de xvj
dnica

Dom. xvj. Sedin Iuxta

In illo tpe. Sbat ihūs in ciuitatē q̄da
cui' nayn ⁊ relqa. **Oīne lōmus euāge.**

Meditatoz dei ⁊ hoīm dñs ihūs xp̄s. hō p
nobis factus. ita in hoīe ꝑ ex nobis
assūpsit sua opa tpauit. ut fr̄e pietatis
dīno codēq; mīsterio se seruū dei hūanq;
hoīem declarāret. Odē in hoc hūois sce
ptre dicūtē. cū primū mīa motus ⁊
ac deinde mīcie sīsatasse narrantur

Qui cū ad fletū vidue mīa mouet
ver⁹ ē hō. qui aut sola mīone mmēē
a mortuis sustulit: paulū dubio ver⁹ ē
deus. Sed qd hec spūalit' sīgnificet
videam⁹. ut p̄ hūs rebellatē ⁊ corpe
multi resurgāt ⁊ mēte. Fit cū eunt in
ciuitatē q̄ vocat nayn. Nayn
ciuitas ē galilee duobus mīlibus distās
a monte thabor. Sequunt aut ē mīi. turba
fluctus sine comotio. ⁊ spūalit' sīgnt
mūdū qui amissa tranquillitate in fluc
tuatōibus ⁊ cōmotōibus ē sic ꝑ p̄ph
dicat. Cōmouisti dne terrā ⁊ cōturbasti
eā. Dns aut quasi nayn ꝓpriq̄unt
qui hūanitate nā assūpta visibilē mūdo
apparuit. Suscitatne aut mortuū non
solū discipulos sed eā tm̄ q̄ oppressa
volunt sepī cōtur. ut ex hac mone mīa
cuiq; no pauci sed plures ad cōfessionē
⁊ fidē eius nec laudē ꝓficeret. Cū
aut appropīquaret porte ciuitatis. ecce de
functus. ferebat filius ūnicus matris sue
Defunctus iste qui ext' ciuitate ad se
pelīendū delatus erat. hoīem sīgnt
mortifero crīmē sopozatū. a sozte aut
nāa ꝑ pcm. qz aut q̄ pcauit ipa mouet
Tribus enī modis pcm agit. Suggestī
one delectōne. cōsensu. Fit enī sug
gestio ꝑ hostē. delectō ꝑ carnē. cōsensus
ꝑ spūm. Quē in corde pcāre delectat
quasi infra ciuitatē mortuus iacet. Cū
no delectāmur no solū usq; ad cōsensum
sed eā usq; ad opacionē ꝑducat. quasi
ext' portas ciuitatis mortuus expellit'
qz sicut in ciuitate hō viuebat. ita
nāa ad tpa corpi mīstrat' ꝑ quod bonis
malis se opuit pt. portas ciuitat
no negligam⁹ sensus corporeos. scilicet
visū auditū gustū odoratū ⁊ tactū
ꝑ hos enī portas ciuitas aut vita a
morte ad vitā aīam mīstrat'. Cui enī
sublimes fuer' oculos ⁊ elatos ⁊ ad cōm
pīsentiā mulier' aptos. nisi ꝑ portā
oculoz suoz ext' ciuitatē mortuū expel
litur. Cui aut amores suos libet. de
tractōibus male dictōibus ⁊ fabulationibus

aperit quasi p portas aurū suarū mortuū
eduxit. Qui no ppter turpiloq; delectabant
varios odores p illecebras sequit. quasi p por
tas narū suarū mortuū deportat. t qui lo-
quutate ui excesso. t semat me fetes dis
cordiā. quasi p oris sui portas effert mor
tuos. Qui aut gruptas ex manu ad effu-
sionē sanguis t lesione proximi inferendā. quasi p
portas manuū suarū mortuū rapitur.
Qualibꝫ p ipsum dr. Intrauit mors per
fenestras vestras. Sed nos talium exempla
cōtemnentes spūalis nr cōmunitatis portis
ut nō ad nras mors. sed
potius vita introeat. ꝙmuniam. portis
oculoꝝ ab illicito visu. ut cū ps dicere
valeam. Auerte oculos meos ne videant
t cū bto iob. Pepigi fedus cū oculis meis
ne cogitarē de virgine. t cū ps. Oculi
mei sp ad dnm. ꝙmuniam. aures nec li
beat audiat verba detractionis. maledic-
fallitatis t scurrilit. ut cū bto iob dicē
possim. Auditu auris audiui te dnē
Et cū aplo. Audita p loquar ne me dns
deus. ꝙmuniam. nares ab illicitis odori
bꝫ. ut xpi aplus sim. xpi bonus odor de
ni omi loco. ꝙmuniam. lingua a detractio
maledicto falsitate t otioso sermone. ut
cū ps dicē valeam. Dixi custodiam
vias meas. ut nō delinquā i lingua mea
ponā ori meo custodiā. ꝙmuniam. manus
mas ab effusione sanguis t lesione proxi
spꝫ eas ad elemosinā largiendā. t bo-
opa fruendā aptas habeamus. ut cū ps
dicē queam. Lauabo inter innocentes manus
meas. t circumdabo altare tuū dne. Et cū
cāta. ꝙmuniam. Mee distillauerūt murra
t digni mei plenū murra pbatissima.
Custodiamus eam pedes ne simus veloces
ad currendū in malū sed potius ad pdi
cationē — dā. ut implear i nobis
qd p ysaiā scptū e. Vt pedes predi portā
tes. Et cū ps. Lucerna pedibus meis verbū
tuū dne. Si enim hos quinq; sensus custo-
dierimus. spūalit a dno resuscitatu mere
mur. Et cum de quibus ysaias aut. Qui
ambulat i iustitijs t reliq. Et licet bidua
erat t turba curarū multa cū illa fi
dua licet spūalis esam fuit eadem. qr pro
eo vidua dr. qr pnas dni sui viduata e
cupit redire ad viderū exspat dr

sperū est. Viduam eius benedicens benedicam
hoc e illa vidua q unde in ewā iudice mr
pellat qui eccā instantissime m orē pseue
rat de qua sperū e sine lucrme viduc de
nuncillas eius et exclamacio eius vsq ad nu
centē cas. Hinc q vidue filius vnusquisq;
credencū est. qui cū meatur in anima
qui peccat in corpe flebat aut mr vniam
filiū q eccā spiritalem filioꝝ suoꝝ mortē
cotidie flē nō cessat sicut faciebat paulus aplus
qui dicebat. filioli mei quos iterū parturio donec
formet xpc in vobis. Velle aut apud vos ē
nūc et mutare voce meam qui confundor in vobis
Et iterū fugeo multos ex vobis qui ante p omne
fuit et non egerūt pniam sup immundicijs et
quas gesserūt. Soler aut contingere ut alioꝝ
ordinibꝫ et hereticis multi resuscitentur ad
vitam qui pris mitis tenebantur in morte
unde et subditur. Quā cū vidisset dominus
misericordia motꝰ e sup eam dixit ei. Noli fle
Sedit cū fletu dominus ad misericordiā quo
uetur ut petri qui cum fleo negauerat
et accessit et retigit lectum. Loculi i quo
mortuus tenebat. ꝙsdam peccatis malis
pati sigt. Quasi cū in loculo mortuus ad
sepliendū ponitur. qui peccatis p magnitudi
sui sceleris serpit. desperans qi sanari absq; in
more peccat. Ea dominus loculum retigit qui
cordi peccatis p diuinā gratiā ad pniā
emollit. Hi aut qui portabāt stetere. hi q
mortuū ad sepliendū portabāt mens et peccati
sigūt qualia sunt adulteria. homicidia furta.
rapine. sacrilegia. et cetera tala. quedam i age
peccatis maxime p successū qui mortuū ad
sepulturam defert. Sed dns tangere loci
lum hi qui portabāt stetere. qr cū cor-
ris ad pniam queritur fuit. ꝙsequendo pec
candi cessat. Mutatur enim opa per qui
quas reprimat. et p luxuria castitas et
p odio caritas. et pro ebrietate amatur
sobrietas. Alie hi qui portabāt mortuū ad
ulancia lingue significāt. qi cum super
mortuū adulatores. terre congregem ju
cant. qui p tantū vanas fimoibꝫ et blandi
mentis dennitent. ꝑ dno tangere loculū
hi qui portabāt stetere. qr p[ec]c[ator]is
ipius sit gra fuit illuminati adulationum
blandimenta fugere. incipiet. Isaie exposi
illius qui aut. Corripiet me iustus i mi
sericordia et increpabit me oleū aut peccā
tis no impinguet caput meū. Et aut
illi adolescens t dico surge et resedit

qui fuerat mortuus et cepit loqui et de
dit illum matri sue Tunc ad timorem
omnes mortuus resurgit qui prius
primam resumpsit ab illis misericordia qui
dixit vivus ego dicor dominus nolo mortem
peccatoris sed ut magis queratur et vivat mei
pit loqui cum sua mala opa accusare et deum
dissere laudare reddit matri cum qua prius
mustrum reconsiliatur ecce a qua prius
ab discesserat fregit illos respicere nec
largitas gloificatur de quo vita prius fu
erat deputatus vivit et recte subsistit. Accepit
autem deus timor et magnificabat deum
dicentes Quia propha magnus surrexit nob
et quia deus visitavit plebem suam Cumq
enim gens alterius civitatis gens
qui de manibus potis a deo liberatur in eo am
plius liberacionis gratia gloificatur. quia et me
dicorum opus tanto magis apparet laudabile quanto
et difficiliores morbos curando ponere nitit
Possunt enim alii alie allegoice gentis humanum
intelligere quod cum tempore mortis diu
cepta vite tempsit dicere dominum in quibus
die quendam de ligno sancte boni et mali mor
te moriens. Mater autem vidua id unicum filium
flebat synagoga intelligit que prius arbores et
ypheris gentis humani matrum deplebat et
quia ipse dominus omnibus civitatibus et vicinis
accedit ubi cum vidisset dominus misericordia mo
tus super eum. Dixit noli flere ac si diceret de
sine flere mortuum quem post paululum resur
gentem videbis et ne timeas morte cum
prius habeas vitam et accessit et tetigit lo
culum Tunc enim dominus spiritualiter loculi
tetigit cum homo status per senectutem cordis so
lum ad priorem pristinum statum sanis pristinam
agere appropiabit regnum celorum loculo nam
a quatuor deportatur Quatuor enim modis
genus humanum ante aduentum dni astrictum
tenebatur amore sine et timore gaudio et me
rore. Amore in acquirendis rebus timore in cus
todiendis gaudio in acquisitis merore in amis
sis. quia qui prius gaudebat in habundancia re
rum postmodum exultabat in paupertate et
que gaudulabant in acquisitis postmodum
lacrabat in amissis. Hic autem qui portabat unum
dos spus significat qui non solum per peccatum
prius hois sed etiam per multa mala opa gen
humanum ad mortis sepulturam trahebat

Sed mugiente dominus loculum. Hic qui portabat
steterunt et posuit corda hominum per priorem ad
dominum conversus simul poenitens unum dolorem spi
rum cessauit et ait adolescens et dicto surge
et insedit qui erat mortuus et cepit loqui
et dedit eum matri sue Precepit adolescentem
genus humanum intelligit et stat in adoles
centie forte et robusto corpore et gens
humanum poribus repletur velut innumerate
vigent. in peccatoribus plus secundum eam lon
gitudine vite diuturnum habundancia in
uberrimum Resedit autem qui erat mortuus
in gremio humanum ad vitam redit. Cepit
loqui id est qui prius opa manuum suarum lau
dabat. deum timere cepit dicens cum prophe dns
deus deus audit in linguam erudito et cum psal
mista. dne labia mea aperies. dedit illum
matri sue. qui cum ecclesie restituit accepit autem
omnes timor. hic qui timore et amaritudine
gementes spus timoris intelligunt cui
qui videntes gentem humanum per aduentum dni
de sua patrie cepit vota intentione concussi
sunt. in tribus vero obsessum hominem dicunt et
nobis et a filii dei veniisti ante tempus torquere
nos qui deus visitauit plebem suam non solum
nec visitauit sed unigenitum filium suum
michi dignum est in terra per salute mundi
sed cum corde vicisset cordis fidelium ut
per gratiam sui spus illuminati mentemque eius
mandata intelligere et intellecta perficere et
per inuplorandam misericordiam dei ad regnum
celestis eterna gaudia pervenire ubi nos per
ducet dignetur ihesus xpc qui cum pre et spu
sco vivit et regnat deus per omnia secula
seculorum amen

Dō xviij Secundum lucā

dō xvij · sunt

A illo tpe Cum iret ihesus in domum cuiusdam
principis phariseorum sabbato manducare pa
nem. et reliqua **Omne trōis euāngeliū**

et ipō obsequitur cū

Vorciens legimus dnm ad nuptias
vel quorumcumque non illecebris
deputare debemus. sicut scribe et
pharisei dicebant cum ce vini potatore
et amico publicanorum. Sed ob eternam gra
tiam misterii cui venisse credebat id est per
luerandis animabus hoc cum deo pisce
et peccatorum venatore sino auctore in eo loco
retia sua tendit ubi multitudinem
piscium vel animum bestiarum queuire nouit

ve

vr ex multis aliqui capiunt[ur] ad dom[inu]m
rectius sue p[re]dicacois in eo loco extend[er]e
voluit vbi plures q[ue]rebat[ur]. vr ex multis
aliqui capient[ur] in fide[m] et ob ip[s]ius mi
cam, vel ad impias vel ad quinq[ue] vi
tus venire no[n] recusit. vn sicut p[re]sens
fact narrat. Cum intrasset i[n] domum
cuiusdam p[ri]ncipis phaliseor sabbato man
ducare panem. et ip[s]i observabat eum
Vn notandu q[uo]d panis nom[en] omnia que
ad victum p[er]tinet evangelista figere voluit.
q[uo]d usus scripture t[ra]d vr a principali re
que t[ra]d victu hominis id est pane cetera
significat. sicut de ioseph filiis dei legim
q[uo]d ysa thodie mecu[m] fuit questum sit panis.
qui tm postea cu[m] eo inebriati fuissent le
gim[ur] et sicut in eadem genesi legim[us]
de puteo hebreo qui vocat[ur] dei sui ju
rabat. et apposita t[er]ra eorum eo panis q[uo]d
aut aut et ip[s]i observabat eum. no[n] ad sab
bati. sed ad ipsu[m] deu[m] p[er]tinet. Observabat
eu[m] si in sabbato curaret hoiem aut aliq[ue]
opus faceret. sine aliq[ue] simone p[re]missa.
in quo nisi eu[m] reprehende[re] potuisset sine
q[uo]d eum observatores sabbati crimi[n]ar[e]nt. qui
ip[s]m sabbati sanctificatorem reprehende[re] cupi
ebant si possent. Observatio ergo in bo
no et t[ra]d malo ponit[ur]. In bono sicut dic
voce ysaie[ae] dicente[m]. Ecce ego mitto an
gelu[m] meu[m] qui p[re]cedat te et custodiat te.
obsequi ig[itu]r et audi voce[m] eius. Et sicut ipse
aut. Observate ergo q[uo]modo caute ambulat sicut
habetis formam in me. id est eos imitamini
quos in ista forma q[uae] vobis ostendimus
ambulare videtis. In malo ponit[ur] sicut ap
ostolus. Observabat pater nostrum et sp debet
sup eu[m] de rebus sinistris vel querere. noster
enim eu[m] esse et in hoc loco non in bono et
t[ra]d malo ponit[ur] eu[m] dic[it]. Et ip[s]i observabat eu[m]
no[n] vt inirent velle[n]t. et reprehende[re] cupie
bant si possent. Observatio ergo in bono et
t[ra]d malo ponit[ur]. Et ecce quidam ho vide
licet ydropicus erat ante illum. ydropis gr[ati]a t
infirmitatis q[uae] nasc[it]ur ex vicio vesice eu[m]
inflatione turgente. et anhelitu feten

[illegible] est ydropici vt quo amplius bibe[n]t
eo magis sitiat. et ydropicu[m] auarum
auaru[m] quibz designatu[m]. q[uo]d sicut ydropi
cus quo t[ra]d frequentior eo infirmior. sic auarus
quo plus habendar diuitias eo plenior est
viciis. et sicut ydropicus quo amplius
bibit eo amplius sitit. sic auarus ergo magis
diuicias quas denuntiat acquisierit. tanto
magis in eis acquirendis exardescit. Quod pul
chre quida[m] de sapientibz breui vsculo co
prehendit dicens Creator amor nummi
ytem pecunia creat. et sicut quida[m] auc
auarus quide[m] indiget obulo sitit eni
sapiens cuius mundus diuitiar[um] sic auarus
cuius mundus auaricie. q[uo]d quis videt oculis
concupiscit mente. et habe desiderat. Alienu[m]
dampnu[m] suu[m] lucru[m] deputat. reste salomone
auaru[m] no implebit pecunias. nec auarus
eius sacietate bonis. Potest quippe
ydropicu[m] quibz luxuriosis mentibz q[uo]d sic
ydropicus ergo plus bibit tanto plus sitit.
Ita luxuriosus quo plus ad petulantia[m]
carnis dedicu[m] fuit eo plus petulantiam
libidinis exardescit. de quibz q[uo]d apostolus
dicat. quoru[m] carnes sunt vt carnes asinoru[m]
et fluxus eoru[m] vt fluxus equoru[m]. Et cum
Computuerunt in stercore suo
Et videns ihesus dixit ad legis peritos
et phariseos dicens. Si licet sabbato curare
Illi tacuerunt. Responsio ista dominu[m]
ad illud primet quod supra deu[m] dixit ip[s]i
obsequiabant eu[m]. non licet ab aliis mendi
cus legit. et ad eoru[m] cogitacões respondet
Et prudentissimus vide dominus obsequentes
suos hinc inde gelusie. ne aptum ad videre
responsionem. Si enim dicerent licet sabbato
curare. intelligibilis esset vt q[uo]d observarent
verum sabbato curarent hoiem. Si vero dice
rent no[n] licet. arguerent quia sabbato bo
num aut assumi plures a precipuis ducent
adaptare. Et no[n] inveniebant quid dicerent
murmurum. Nec solum dominu[m] in hoc loco re
phensos suos ita gelusie. eam alias fre
quenter in locis. sicut de quadam muliere in
adulterio deprehensa. vel de denario reddendo.
Et sicut fecit qui murmurauerat eum dicen
tes in qua pecatrice hec fuisti. Et ille respon
dens dixit. Dicite et vos in vnum verbum.

dic no
bus

et ego dico vobis in qua preter hec fueris
quod si non dixeris mihi nec ego dico vobis
in qua preter hec facio Dicite mihi baptis
mum iohannis e celo est an ex hominibus Et illi co
gitauerunt mihi se dicentes Si dixerimus e celo
dicet nobis quare no suscepistis illum Si dixe
rimus ex hominibus timemus quia omnis ha
bent Iohannem enim prophetam Et respondentes
dixerunt nescimus Et ihesus ait illis Nec ego
dico vobis in qua potestate hec facio Homo
autem quidam habebat duos filios Et accedens
ad primum dixit fili vade hodie operare in
vinea mea Ille autem respondens ait nolo
Postea autem penitentia motus abiit Et accedens
ad secundum dixit similiter Ille autem respondens
ait ego domine Et non abiit Quis ex duobus
fecit voluntatem patris Dicunt ei Primus Dicit
illis ihesus Amen dico vobis quia publicani et
meretrices precedunt vos in regnum dei Venit
enim ad vos iohannes in via iustitie et non
credidistis ei publicani autem et meretrices
crediderunt ei Vos autem videntes non pe
nitemini postea ut credatis illi Parabolam
audite alteram Homo erat pater familias qui
plantauit vineam et sepem circumdedit ei et
fodit in ea torcular et edificauit turrem et
locauit eam agricolis et peregre profectus est
Cum autem tempus fructuum appropinquasset
misit seruos suos ad agricolas ut acciperent
fructus eius Et agricole apprehensis seruis eius
alium ceciderunt alium occiderunt alium lapi
dauerunt Iterum misit alios seruos plures
quam primi et fecerunt illis similiter Novissime
autem misit ad eos filium suum dicens Verebun
tur filium meum Agricole autem videntes filium
dixerunt intra se Hic est heres venite occida
mus eum et habebimus hereditatem eius Et
apprehendentes eum eiecerunt extra vineam et
occiderunt Cum ergo venerit dominus vinee
quid faciet agricolis illis Ait illi Malos male
perdet et vineam locabit aliis agricolis qui red
dant ei fructum temporibus suis Et dicit eis
ihesus Numquam legistis in scripturis Lapidem
quem reprobauerunt edificantes hic factus est
in caput anguli A domino factum est istud
et est mirabile in oculis nostris Propter hoc
dico vobis quia auferetur a vobis regnum dei
et dabitur genti facienti fructus eius Et qui
cadet super lapidem istum confringetur Super
quem autem ceciderit conteret eum Et cum
audissent principes sacerdotum et pharisei
parabolas eius cognouerunt quod de ipsis dice
ret Et querentes eum timuerunt turbas quo
niam sicut prophetam illum habebant Et re
spondens ihesus iterum dixit in parabolis
dicens Simile factum est regnum celorum ho
mini regi qui fecit nuptias filio suo Et misit
seruos suos vocare inuitatos ad nuptias et no
luerunt venire Iterum misit alios seruos dicens
Dicite inuitatis ecce prandium meum paraui
tauri mei et altilia occisa sunt et omnia pa
ratum venite ad nuptias Illi autem neglexerunt
abierunt alius quidem in villam suam alius
vero ad negotiationem suam Reliqui autem
tenuerunt seruos eius et contumeliis affectos
occiderunt Rex autem cum audisset iratus est
et mittens exercitus suos perdidit homicidas illos
et ciuitatem illorum incendit Tunc ait seruis
suis Nuptie quidem parate sunt sed qui vocati
erant non fuerunt digni Ite ergo ad exitus
viarum quotquot inueneritis vocate ad nuptias
Et egressi serui eius in vias congregauerunt
omnes quos inuenerunt malos et bonos et im
pletae sunt nuptiae discumbentium Intrauit
autem rex ut videret discumbentes et vidit
ibi hominem non vestitum veste nuptiali Et
ait illi Amice quomodo huc intrasti non habens
vestem nuptialem At ille obmutuit Tunc dixit
rex ministris Ligatis manibus et pedibus eius
mittite eum in tenebras exteriores ibi erit fletus
et stridor dentium Multi enim sunt vocati pauci
vero electi In illo tempore Dixerunt pharisei
abeuntes consilium inierunt ut eum capiant in
sermone Et mittunt ei discipulos suos cum
herodianis dicentes Magister scimus quia verax
es et viam dei in veritate doces et non est tibi
cura de aliquo non enim respicis personam
hominum Dic ergo nobis quid tibi videtur licet
censum dare cesari an non Cognita autem ihesus
nequitia eorum ait Quid me temptatis hypocrite
Ostendite mihi numisma census Et obtulerunt
ei denarium Et ait illis Cuius est imago hec
et superscriptio Dicunt ei Cesaris Tunc ait illis
Reddite ergo que sunt cesaris cesari et que sunt
dei deo Et audientes mirati sunt et relicto eo
abierunt Et ecce sadducei qui dicunt resurrec
tionem non esse venerunt ad eum et interro
gauerunt eum dicentes Magister moyses dixit
si quis mortuus fuerit non habens filios ut
ducat frater eius uxorem illius et suscitet
semen fratri suo Erant autem apud nos septem
fratres et primus uxore ducta defunctus est et
non habens semen reliquit uxorem suam fratri
suo Similiter secundus et tertius usque ad
septimum Novissime autem omnium defuncta
est et mulier Quorum ergo septem erit uxor
in resurrectione Respondens autem ihesus ait
illis Errastis nescientes scripturas neque virtu
tem dei Nam in resurrectione neque nubent
neque nubentur sed erunt sicut angeli dei in
celo Non legistis autem quod dictum est a deo
dicente vobis Ego sum deus abraham et deus
ysaac et deus iacob Non est deus mortuorum
sed viuorum Et audientes turbe mirabantur
super doctrina eius Pharisei autem audientes
quia silentium imposuisset sadducis conuenerunt
in unum Et interrogauit unus ex eis legis doctor
tentans eum et dicens Magister quod est mandatum
magnum in lege Ihesus autem dixit ei Diliges
dominum deum tuum ex toto corde tuo et in
tota anima tua et in tota mente tua Hoc est
maximum et primum mandatum Secundum autem
simile huic Diliges proximum tuum sicut te ipsum
In his duobus mandatis uniuersa lex pendet et
prophete Congregatis autem pharisei interro
gauit eos ihesus dicens Quid vobis videtur de
christo cuius filius est Dicunt ei David Dicit
eis ihesus Quomodo ergo david in spiritu vocat
eum dominum dicens Dixit dominus domino meo
sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos
scabellum pedum tuorum Si ergo david vocat
eum dominum quomodo filius eius est Et nemo
poterat ei respondere verbum neque ausus fuit
quisquam ex illa die eum amplius interrogare
Tunc ihesus turbis et discipulis suis locutus est
dicens Super cathedram moysi sederunt scribe
et pharisei Omnia ergo quecumque dixerint vobis
seruate et facite secundum opera vero eorum
nolite facere dicunt enim et non faciunt Alli
gant autem onera grauia et importabilia et im
ponunt in humeros hominum digito autem suo
nolunt ea mouere Omnia autem opera sua fa
ciunt ut videantur ab hominibus Dilatant enim
fylacteria sua et magnificant fimbrias Amant
autem primos recubitus in cenis et primas cathe
dras in synagogis et salutationes in foro et
vocari ab hominibus rabbi Vos autem nolite
vocari rabbi unus enim est magister vester om
nes autem vos fratres estis Et patrem nolite
vocare vobis super terram unus enim est pater
vester qui in celis est Nec vocemini magistri
quia magister vester unus est christus Qui
maior est vestrum erit minister vester Quicum
que autem se exaltauerit humiliabitur et qui
cumque se humiliauerit exaltabitur Vobis autem
dico quia non intrabitis in regnum celorum

hoī regn qui fecit nupcias filio suo. Qui nup
cijs duo cōiūxit. sponsū et sponsa. Xpōs ḡ
xpūs. De quo p̄ ysaiem dr. Quasi sponsum
sponsus t̄ sponsa vō sca ecclā. cui p̄ ysaiam
dr. Sponsabo te mihi in fide et veritate. Tha
lamū huius sponsi vera virginis fuit. sicut p̄
psalmistam dr. Tanq̄ sponsus procedens de
thalamo suo. Celebriores haruū imperatorum
apostoli fuerūt. de quibus scripturā t̄ nō pue
filij sponsi. cum ad eū alios t̄ sponsi. In
his ergo nupcijs ille fidelior discūbit. qui
in fide vocati humiliter pie iuste q̄ in ecclā
vixit. Hinc aut dr. nō discūbas in primo loco
ne forsitan honoratior te sit. veniat. ad eo et
vehementius te qui te et illū invitauit. et di
cat tibi da huic locū. Hinc cum p̄ meritis
elationem de superioi gradu ad inferiorē fedi
quisq̄ descendit. q̄ dū mētem tumidā esse
et inflatā aut in aliquo peccamus cadē putat. p̄ quod
ab omnibus virtutem. Hinc et subdit. Et cū
meipsum cum multoꝝ descende. quod sancti
congrue. cum superbiens a deo deiect. Nō
ne enim oculis p̄ multa in oculis tuis caput
re ostendi in tribubus israhel. Sunt q̄ clericis
dicti te ne sis rector. Hinc post. quid agere
nō debeas p̄hibuit. quid agendū sit pul
cre docuit. manifestissime curatur cū subiungit
Hinc cū vocatus fuis vade recūbe. nouissimo
loco. Vt cū venerit qui te inuitauit dicat
tibi amice ascende superius. Quid ergo hu
milem tuentes animi nare. Hinc scitari debe
mus quibus ascendere vetant. q̄ vt aut pena
apostolis et ipsis dei. resistere. Hinc ubi aut
dat gradum. et pulchre subdit. Et
erit eis et gloria coram simul discumbentibus.
Ne mitte in pūa querere magna. Hinc enim
aut salubriora ad q̄ firmat. in pri
mis. nouissimo humilitatione celebrior
pones domus quod in similitudine quasi
ostendit adiungit dicens. Hinc. omnis q̄ se exal
tat humiliabitur. et qui se humiliat ex
altabitur. Sibi nondū q̄ non aut simu

plicet. q̄ se humiliat exaltabit. Hinc cū additum
omnis qui se humiliat exaltabit. et qui se ex
altat humiliabit. Alij ergo in hoc seculo et
in futuro exaltant. qualis fuit dauid ezechi
as et iosias et ceteri tales. qui in pūa seculo
gloriosi fuerūt. et in futuro gloriosiores sūt.
Alij hic et in futuro humiliant. quales sūt si
bi paupes. et illi qui q̄ peccās in pūa vita
vindictam recipiūt. et in futuro ad p̄petuā
penā tūsentur. qualis fuit herodes. antiochꝰ
et multi tales de quibus scriptū t̄ duplicia ei
tricōe contere eos dns. Hinc nō multi hic exaltāt
et in futuro humiliant. quales sūt superbi
uicēs. qui nec scripturarū voce ducti. ni homi
nes suos. t̄ i pūcto ad miseria deducūt. Alij
qui hic humiliantur. et in futuro exaltantur.
sicut sūt paupes. et proinde illi qui p̄ pec
cata sua delinquunt et sponte mes pu
nire scipos humiliant. vt in futuro exaltati
meā. Hinc ergo venit humiliatus in
pūa vita. vt a deo exaltet in altā vitā. illis
vestigia sequēs qui aut. Distare a me q̄ mi
nus simus et humilis corde. et veneris ini
micabus viris. Humilis aut dr. q̄ humi acti
nus. ille vō humilis se cognoscit. qui se ci
et cuncta se iugit. et deiderat. Accessi ad
abraham pūtrecha. loquar ad dnm. meū
cū sim cinis et pulvis. Vnguentū nō p̄
cipe. et cetera. Hinc ergo. ex p̄hi
bitis qui in regali solio. solio q̄sumq̄ ac
bat. Humiliatus sum. vespiq̄ dne vnusquisq̄ me
um verbū. Humilitas quippe ingrata et simpli
cita. placet qui aut. Bonū in dne quod hu
miliasti me. vt discā iustificationes tuas.
Quanto enim vnusquisq̄ hic prepe deū fuit
humilior. tanto in futuro. ait excelsior. pe
tro apl̄o teste qui ait. Humiliamini sub potenti
manu dei vt vos exaltet in tempe visi
tationis. Hinc scilicet humilitatem veram in omni
piscentes. qui ipi t̄ cura de vobis cui t̄
honor et imperiū p̄ infinita seculoꝝ seculoꝝ
amen. Feria quarta t̄ quinta tribus. Sit mihi

Ad illos ipe videns venire de turba dixit
ad illum. magr̄ ecce filia mea modo
huc spūs immūdus et rapuit. Hinc venien
Ecce tū aut in sequenti de bede pbri
descendentibus illis de monte occurrit
ei turba multa. Et ecce vir de

clamauit dicens ihesu abscede a me quia homo peccator sum
filium meum et unicus et in ea ea tua locus
gemuit In monte dominus orat cum discipulis
cipulis ait sancta maiestatis sue apte in mis
ora descendens turbe occurrit exaperiun
misericordie pleni pulsatur Unus ex discipulis
misterii regni reserat descendit turbas p
cuta infidelitatis expiobrat et missit pius vo
cem huius qua secreta potuit pandere descendit
spus malos ab hoc qui verabat expellit q
erat unctus per quem mitor alios ascendere alios
descendere non desinit Nam ei eos adhuc et
nisi pctes qui yma petentes ysrahel erit exsiguit
pfectus autem quoq; iustitia in celis et sublimiq
glorificat libenter de terris misericordie et sepe
eos qui a turbis nec audiri quidem valent docet
Demoniacum hinc quem descendens de monte do
minus saluauit matheus hematicum marcus cur
dum mutum et desticum lucas autem eos de quibus
supra et crudelius ut unus minuat quilibet
eodem statu prius [illegible] meres mittat de
mittat ad alia vi[illegible]cia missum creditur mu
tum non gestiendo fidem unius nec ipsum aliq
tenus fidei audendo sermone et regnum dei bos
nos ut crederent ullum et non potuerunt cla
rentur ergo hoc deus accusat apostolos eum
possibilitatis curandi medicum non ad misericor
diam curationem et ad eos qui curandi simul
fidem recipiat dicere dignos fiat tibi secundum fidem tuam
Cedes autem dominus dixit et grandem misericor
et puerum respice ecce apud vos et pauci
vos non ut tedio simpatici sit manducet et unus
qui non apuit sicut agnus coram tondente eos suum
nec in verba fluvius eripit et ut mis
tudine medici egri ut videat contra sua
precepta se gerere dicat usque quo accedam ad domum
tuam quoniam artis pia industriam meam alius
iubentes te alius precari in tuis aut non
et hoc unum et unus et per unum hominem iudeos
arguit infidelitatis ut sinum meum et ad
huc hinc filium tuum et cum accedet christe illum
demonium et dissipauit ut magistrum puer
eludat demon et dissipat quasi sepe ad deum
uersi post pcta maiorem nomus et antiqui
hostis pulsam insidias generis videlicet
ut velamen uerus meretur velexpulsionis
sue umbraculum minuram ut et ut de septem
seminis ad gremium quos ecce primordius tot

[illegible] sanctissima [illegible] in tulit certitudinem quot
suo regno debuit subiici illam dispedia et
increpauit ihesus spm immundum et simulat
puerum et reddidit illum patri eius Non pue
rum qui unus placebat a demonio qui mise
bat increpat quasi qui peccatis emendatis de
sidat uiam et dirigendo et ordinando depellit
a horrem debet mundo renouato donec summa
rum spualibus ecclie possit reddi pribus

Euangelium secundum lucam. Cap. xxi. fab. huc

In illo tempore Sabbato quidam cum iret [illegible] fab. huc
per [illegible] ihesus turbis similitudinem hanc dixit habebat quidam planitiem in finibus sua
[illegible] et emisit bonum. xxxi. Dñica xxm matheum

In illo tempore accesserunt ad ihesum sadducei qui
dicunt non esse resurrectionem et interrogauerunt

Predicante dño Omelia leonis episcopi

Nimis illis xpo hec propinque hospes erant
me indoctos una seducere et alienas phari
seos et sadducei autem diuinum quidem
magnum legis sapientes neque resurrectionem
credebant neque angelos esse spiritus hinc cum quo
libros moysi recipientes ornatum ypocrisi
probant Etenim phariseus qui diuisi ne pro
eo quod a ceteris observationibus se separent et insu
per idem credebant corpus et angelos spiritus esse
fatebantur et non solum quidem libros moysi sed etiam
ypocrisim ornatum recipiebat Sadducei quoque
resurrectionis veritatem negare passi sunt cuppiendi
mus fabulam apposuerunt de muliere que septem
viros habuit: vnus et uterque eum dicentes
magister moyses dixit si quis mortuus fuerit non
habens filium ut ducat frater suus uxorem illius
et suscitet semen fratri suo Erat autem apud
nos septem fratres et primus uxore ducta defuncta
est et non habens semen reliquit uxorem fratri suo
similiter et tertius usque ad septimum Omnesque
autem omnes et mulier defuncta est Cum resurrexerit
cuius erit de septem uxor Omnes enim habuerunt In quibus verbis patet quod non solet spiritalis
et carnalis nec unus similem rem se intelligere de
monstrat. potuit quidam infelicitate accidere ut
in eodem populo quo legis observantia defecat.
Vnus fratres unus habuit uxorem hoc moyses
in lege non precepit Cum enim de primo de
quo legere debet et de certis meminit. necesse fuerit
fratres unus uxorem hinc misisse. sed hoc nudata
tu spiritalis magis quam carnalis et intelligendi
fratres erant nostre et domini nostri ihesu xpi qui est
creator et dominus noster per quem nobis

dignatus ē fieri fr̄ p̄ humilitatem sicut ipē
aut̄ in evāgēo. Quicūq; fecerit voluntatē
patris mei qui in celis ē ipē mei fr̄ soror
et mater ē et p̄ phetam. Narrabo nomē
tuū fr̄ibus meis et reliq̄. Hinc vxor eccīa
sēa ē cui ipē p̄ phetam aut̄ Sponsabo te
mihi in iustitia et veritate. De qua p̄ eadem
in apocalipsi dr̄. Vidi ciuitatē sanctā hieru
salem nouā descendentē de celo. Ornatā
sponsam ornatā viro suo. Mortuus est
xp̄s libris: qz ad̄ passionē suam paucos in
corp̄ p̄ suam p̄dicationem et bonū exemplū.
filios spiritualit̄ deo generauit. P̄mogenito
ergo filio nomē imponit qz a xp̄o xp̄iani
in vocentur. Vt intelligam⁹ doctores non
suos et p̄phetas. sed dei quos p̄ p̄dicationem
et bonū exemplū filios spiritualit̄ deo
genuerūt. Hinc sadducei qz scripturas spiri
tualit̄ non intelligebāt. resurrectionē veritatis
corpis negare volebāt. vnde congrue a do
mino audierūt. Errates nescientes scripturas
neq; virtutē dei. Quia cum spiritualis
sensus ignorabāt. consequēter xp̄m qui ē dei
virtus et dei sapia minime cognoscebāt.
Quod aut̄ de resurrectione credē vel sentire
debeamus. manifestat cū ait. In re
surrectione enim neq; nubent neq; nubent̄
sed sunt sicut angeli dei in celis. In quib⁹
verbis p̄phetas latine lingue cū greca
eloquētia non gerebat. Apud latinos enim
p̄ femine nubē et viri vxores ducere
dicūtur. Sed hic p̄phetā greci sermonis
sequim⁹. cū dicit non nubent s. viri. neq;
vxores s. nubentur. Non q̄ nubēt in re
surrectione viri neq; nubent vxores. que
habebūt quidem corpa veri quę non
p̄t imbui et nubē. sed sicut angeli
in sua natura et ideo non solūt a pollutione
sed eam abominat corruptam alienā. Quales
aut̄ sint qui in hoc seculo digni huius
mansionis manifestat dicēs. Sed erunt sicut angeli
dei in celo. is ē mortales effecti de resurrectione
aut̄ mortuor̄ in lege sic⁹ quos deus ē
Dicere deus deo vobis. Ego sum deus abrā
deus ysaac deus iacob. Ad comprobādā resur
rectionis veritatē multo apertiora testimonia
de oraculis p̄phetar̄ domin⁹ p̄ferre potuit.
e quibus ē illud. Exspectā me dicit deus

in die resurrectionis mee in futurū. Et de
in ozee. Vivificabit nos post duos dies
et in die tertia suscitabit nos et vivemus
in conspectu eius. Et in alio loco. Ego occidam
et vivificabo. Percutiam et sanabo. Nemo
de manu mea eruet. Alibi ē vita eterna. Ibi mors
p̄petua sempiterna. Et psalmista. Ego dor
mivi et soporatus sum et exurrexi qz
dominus suscepit me. Et sicut scriptum est
et qz sadducei contra quos de resurrectione
sermonē habebat oracula p̄phetarum
nō recipiebant. Ideo superflua erat ex
illis libris p̄ferre testimonia. que illi non
recipiebāt. Quod si diligēter consideremus.
hoc testimoniū euidenter ad resurrectionē
primā aguoscimus. Omnes enim qui digne
resurgent ante mille annos p̄ morte Abrahe
Isaac et Iacob. nō dubium est. Ego
sum deus abraham. deus ysaac et deus iacob
Deus ego sum. Ostendēs animas nō simul
cum corpibus [illegible] sadducei p̄tendebāt in
teriisse sed [illegible] viuere. vnde et sub
ditur. nō ē deus [illegible] mortuorū sed vi
ventium. Illorum autē deus ē qui non possent si
nō subsisterent. Et audientes turbe mu
rabantur ē doctrina ei[illegible] phariseis autē
audientes q̄ silentium [illegible] imposu
isset sadduceis. gaudent [illegible] virtute veritatis
Cum igit̄ vbi mutua se dissordes sunt. fr̄es p̄cipue
in bonorū oppressione coniurare soleant
sicut de herode et pilato legim⁹. tamen
timore comuni adducti in dni passione amici
facti sunt. Item sadducei et pharisei hę
reses due inuicem cum mutua se ducerent sen
tirent. ad dnm̄ tentandum pariter accedebāt.
Volebāt enim pharisei sadduceos interrogando
os interrogatos atq; grauiter ad huc ceteros
patros. si ipi vincerent vtiq; gauderent.
et ideo mundis ducibus gaudebant. Et accesserunt ad ihesum sadducei et interro
gauerunt eum qui legis doctor temptans
eum et dicens. Magister quod ē mandatum
magnum in lege. Et reliq̄.

Verius enim interrogauit pro omnib⁹
qui enim temptando eum interroga
uerit ex ipsis suis verbis demonstrat
eum aut̄ magistrū. Si enim vē interrogasset
magis dnm̄ quā magistrum appellasset. Et q̄
interrogando pharisei intelligimus

fuerim questionē mē Judeos illo tpe ber-
stem fuisse de p̄cepto legis contendentibꝫ
et aliis hoc aliis illud p̄fitentibꝫ Ali cū
circūcisionē meliorē ee dicebāt Alij sab-
bati observationem magis vale arbitrā-
bāt Alij hostias et victimas oblationem p̄
fēbāt Alij kalendas et festiuitates
p̄one volebāt Interrogauit ergo dñm
phaisēm quid sit mandatū magnū in
legē vr dñs vnū magnū dicer̄ cerē
mi fama ē videtur atq; p hoc illos ob-
mutescer̄et qui aliud mandatū magis
laudare volebāt Ille ad dominicā respō-
sionē sua temperauit vr quod erat mag-
nū in lege ostenderet et ipē irreprehensibi-
lis p̄maneret Ait enī Diliges dñm deū
tuū ex toto corde tuo et in tō anima
tua et in tō mēte tua Hoc ē maxīm
et p̄mū mandatū Secūm dei dr̄ nō tm̄ q̄ or-
dine ipsum p̄ dignitate Vsus enī scripte
ē notare quod mebꝫ sicut populi ista
Helcana primicias argenti et auri offerre
iussus ē id ē quod preciosius erat ē
auro et argento Et ihēmias p̄hā dr̄
m eodē populo Deus israhel dnō p̄mi
cie frugū ē Secundū autē et p̄mum
mandatū ē caritas q ipā in veri ac
nouo testamēto p̄cipatū optinet sic
aut aplus paulus manēat ē vobis fides
spes et caritas tria hec maior autē ē caritas
Nobis aūt meritoria phaisei p̄fert dñm
dr̄ Diliges dñm deū tuū ex toto corde
tuo et in tō anima tua Et in tō mēte
tua Hīs quibꝫ vbis considerādū ē q̄ in
dilectē dei mēsura nō ponitur cū toto
corde tō anima tō mēte cū diligē p̄cipi
mus Quia enī i mensus ē deꝰ sī mē
surē ē diligendū vr cū eē inuisibilē dili
gimus pariē nos diligē faciamus sed ul
lus q̄ locus i nobis i-munitat valemus
qui dei dilectōe non repleat Sed mens
et lingua et manꝰ in dilectē i-ponēt
Sed q̄ deū nemo p̄fectē diligē p̄t nisi
diligat et p̄ximū ex̄ subditur Secdm
autem simile ē huic Diliges proximū

sicut teipm Debemꝰ ergo diligē dñm
plus q̄ nos proximū tamq̄ nos A-siet ex̄pssiō secūdi
mē volumꝰ nr̄itatem subuenire sic sub- mandati
venamꝰ et p̄ximi Et sicut mē volumꝰ
infirmitatem q̄ pati sic compatiamur
et p̄ximi Et sicut ad viam volumꝰ
p̄uenire et nam sic optemꝰ nobisipis
et proximis p̄uenire Et hoc ē diligē
p̄ximū tamq̄ nos ipsos q̄ tūc di-
ligimē deū si dilectē proximi eius dilectō
conciliatur si ruptura enim se deū di-
ligē asserit qui p̄ximū suū nō diligit
hinc p̄ idem apm dr̄ Si quis dixerit
q̄m diligo deum et fr̄em suū odit
mendax ē Et iterū Qui non diligit
fr̄em suū q̄m videt deū q̄m nō videt
quomō p̄t diligē Et hoc mandatum
habemꝰ a deo vt qui diligat deum
diligat et fr̄em suū Sicut enī alius
ad alium se sustollē non p̄t sine diuer-
alio sic nos ad p̄fectum ve caritatis
venire non possum⁹ si nō germanam dilec-
tionem dei s et p̄ximi seruemꝰ Vñ et
Zozimanten pomifras coctq; bis ruchus
pom̄ p̄cepit vr videlicet in nō bono ope
dilectē dei et p̄ximi quēadmodū q̄m hoc con
firmat dominꝰ cū subiūgit in hijs enī
duobꝫ mandatis Vniuersa lex pendet et
p̄phete Si cui nō vacat omēs libros legere
teneat dilectōem dei et proximi et vni
uersa implebit teste aplo qui ait Qui
diligit proximū legem implenit Nam
non adulterabis nō furtū facies nō occides
nō falsum testimoniū dices nō concupis
ces vxorem p̄ximi tui et si quod ē aliud
mandatū instauratur i hoc vbo diliges
proximū tuū sicut teipm Et iterum
plenitudo legis ē dilectō Mandatū cā
ritatis et fidei et bīcue Fidei exhibitōe
opis sicut p̄ psalmistā dr̄ Fidei mandā
tum tuum nimis Breue descriptione sy-
monis sicut in hoc loco Diliges dñm
deū tuū et proximū sicut teipsum si
cut p̄ phām dr̄ Abbreuiatū sermonē
fecit dominꝰ sup̄ terram Duo sūt ergo
dilectōem proximi obseruanda primo ne
quē quē ledas 2o vt bona q̄ valeas

mipandas. ꝓ q̄ dixit quod ꝓ non bis fiat
.alij ne simas. ꝙ alibi aut. Quod bonus
ut simas vobis hominib⁹ et vos facere
illis. Vt cū multi tyranni ariolis ⁊ vanis
radicē prodeant. sic ceteri virtutes ex ca-
ritate dei et ꝓximi pereant. Sed sine
causa gloriatur ⁊ranos habē bonū qui
nō habz radicē caritatis. Quod dominꝰ
ostendit alibi cū ait. Omni habenti dabitur
et habūdabit. ei aut qui non habet et quod
videt hinc auferetur ab eo. q̄ habet ca-
ritatē adicientur ei ceteri virtutes. q̄
aut eam nō habz frustr̄ de elemosina
abstinet. et vigil gloiatur. teste apostolo
Si linguis hoīm loq̄r et angelorū. ca-
ritatē aut nō habeā factus sum velut
es sonans aut cymbalū tynniens. Et si
habuō ꝓphetiā et noūi. q̄ nichil mihi
tollendus dns. aut in hoc cognoscet
omnes q̄ mei estis discipuli si dilectionē habue-
ritis adinuicē. Et ideō mandatū nouum
do vobis. vt diligatis ⁊ inuicē vestris sicut
ego fecī vobis. audite ihesum aptius docentē.
Deus caritas ē. et q̄ manet in caritate
deo manet et deus in eo. Congregatis aut
phariseis. interrogauit eos ihesus dicens
Quid vobis videt̄ de xp̄o cuius filius ē. et
reliq̄. Cum dominꝰ alibi aut. stolide sentis
dare cambis neq̄ mensarijs margaritas
ante porcos. quid ē quod ꝓpe iudeis q̄ cū
suis meretricibus dilaniabat. illa que
iusta et sancta sunt docet. Ad quod dicendū
ē. q̄ nō debet sentis cambis neq̄ mense mar-
garitas suas ante porcos. Si ideo omnibus p̄
dicationē suam patefecit. q̄ tales erant
in turba qui p̄dicationē eius credituri
erant. et ne illi qui lucrandi erāt habe-
rent quod crederent. Qui vō credē nollēt
inexcusabiles remanent. Ex phariseis p
varias interrogationes erudiebat dominꝰ q̄
ad credulitatē et ad salutē p̄ueniret. Inter-
rogauit eos dicēs Quid vobis videtur
de xp̄o. Cuius filius ē. At illi quod legerant
nec negare potuerūt. ꝛ̄ndentes dicētes
Dauid dicente ad eūdem dauid dñm

ē nouānē. Et erit ꝓgenies tua cū
patribus tuis. sustinebo semē tuū post te
quod erit de filijs tuis et stabiliā regnū
eius. Et ꝛ̄ndit Ecce dies veniūt dicit dns
mihi. et sustinebo. dauid genitē iustū et erigē
nabit rex et sapiēs erit. et iudiciū
iustitiā faciet in terra. Hic vgit eius
saluator noster nobis hodie ꝓfatur
contra iudeos eos qui cū tanta hominem
et nō deū credidēr. Nos aut ab illo docti
interrogem eos si xp̄us tanta honorē et nō
deus. Quomodo dauid vocat eū dnm
.s. Dixit dns dnō meo sede a dextris
meis donec ponam inimicos tuos scabellū
pedū tuorū. Si ergo vocat eū dauid
dnm. quomō filius eius ē. Et cū nō habu-
erit quid ꝛespondeat. Nos fiducialiter ere
damus hinc et dicim⁹ dauid. et filius dauid.
Dicim⁹ dauid in diuinā nr̄ā filius dauid ī
humanitate. Dicim⁹ dauid ꝓ hoc q̄ in pri-
cipio erat vbū. et vbū erat apud deū
et deus erat vbū. Filius dauid ꝓ hoc q̄
vbū caro factū ē. et habitauit in nobis.
nec mirū si vnus idemq̄ mediator dei
et hoīm xp̄us ihesus et dominꝰ dauid
et filius dauid. cū hodie in populo con-
uiuere soleat. vt aliquis epūs ordinatus
prius sui dicat̄ pr̄s. nō magis ordinē
honorē sed nō illud ē. Principiendum
q̄ iudei de scripturis multa meminerūt
hinc ꝓphetiā ē. dicit dominꝰ a puero
abraā de cleritali damasci. vt sit sensus dixe
rit dominꝰ q̄ deus omnē dnō meo abra-
he sede a dextris meis et reliq̄. q̄ cū
in cede quinq̄ regum triūphasset. ei ipso
victorie gloificauit. cui sessio victorio-
patuit. interrogem⁹ ergo eos quomō ab
he queat. q̄ in eodem ꝓphetia scribitur.
Ex vtero ante lucifer genui te. Et tu es
sacerdos in eternū. ꝛm ordinē melchisedech
dicit. ergo quomō abraham ex vtero dei
ante lucifer sit genitus. cū eius ortum
et natiuitatē legamus. et quomō fuit
sacerdos ꝛm ordinē melchisedech. cū ipse
potius ꝓdam et idem melchisedech

obtulerit et ab eo bñdictionem postula
uit. et eñ rñdebit non potuimus nos fir
mit credere hñc psalmñ m ppō xpī
& detractū. Et ē sensꝰ. Dixit dñs
1 deus pī. dño meo i deo filio Quod
autē ait. dixit dñs dño meo. ꝑmissio
unus nobis nō derisionē ondit ꝑ. ses
ꝑ erat. vñ & ipī ꝑsone. & ī natura
quod ē pī hoc ē filius. sed nō alia ē ꝑ
sona pris. alia filij. Dixit autē. q nec ille
oēptuit nec iste aure intenta audiuit
h quod ille pī nouit filius. et quod ille
filius nouit pī. ipoꝫ dicē velle. Quod
vero ait sede a dextris victoi filio dī.
q. sessio victoi debet. Qui postq̄ p̄ suā
passionē et rñsurrectionē antiquū hostem
superauit. humanitatē quā ex nob assūpse
rat in dexteram pris collocauit. marcionā
& iohīs reste qui ait. Dominꝰ quidē ihs
postq̄ locutꝰ ē eis assūptus ē in celum.
et sedet a dextris dei. Nō q deus pī dex
tram vel sinistram hñt cū sit incorpeus. sed
et nob. ꝑ tori ē dexē. q. tori ē scūs. Quos
dō subiugat donec ponā inimicos tuos
scabellū pedū tuoꝝ. Adhibuit finitū pro
infinito posuit. qđ usus eñi scripture ē.
hoc adhibuit finitū aliq̄ & finito aliq̄
& infinito ponē. pro finito. sicut ꝑ ysa
yam. Popule meus intra in cubicula tua. abs
conde modicū ad momentū. donec pertrā
seat indignatio. pro infinito. sicut aut
psalmista. Oculi mei ad dñm deū meū
donec misereatur mei. Et ꝑphā. Donec
senectus ego sum. Nō ꝑ illoꝝ senectū
deus futurus nō erat. aut oculi mei cessa
bunt respicere ad eū ꝑ illos misereri mei fiunt
non. Sed ut dexteram. finitū pro infini
to posuit. sic et in hoc loco dū dixit
donec ponā inimicos tuos. Et in hoc adhibuit
infinitū. xpī et intrare figit scabellum
eius a subiendo dicens pedes autē et intrare
eius ꝑ petre scabellum designat. Inimici
ad qui sub scabello pedū ponūt nō ꝑ
uersos inimici intelligendi sūt. Et illi
qui quonda inimici ꝑ conversionē re
consiliati sunt fr̄ amici. Et in eo facile in
telligit. q. filius sub cuius scabello ponūt
in dextera sedē dr. Soli enī electi in dex
tera ponendi sūt ipō dño dicente Venite
quidem omnes a dextris. hedos aut a si
nistris. Tunc dicet his qui a dextris eius
erunt. Venite benedicti patris mei. possidete
ꝑatū vobis regnū a ꝑstructione mundi. Et
nemo poterat ad hec rñdere ei ūm.
neq̄ ausus fuit ex illa die quisq̄ eum
amplius metirogare. Videntes aut phal
sei in suis metirogationibus dñm laudem sec
tare et suā vituperabāt. nō fuit ausi eum
amplius metirogare. Et q̄ quidq̄ diceret q
se dñm sentiebat. Ex quā metirogare nō
audebāt manifeste. Ꝓphensū romane
debāt pbāri. ut intelligamus q. hinc et
invidia supra pī. Et quieste nestri. Et
locutꝰ ē dominꝰ ihesus ad turbas. et ad
discipulos suos dicens. Sup cathedrā
moysi sederūt scribe et phalisei. Et cā
ergo quecūq̄ dixerūt vobis seruate
et facite. Ex vero eoꝝ nolite facere.
dicūt enī et nō faciūt. Et audistis hoc
loco dū ondit patientia. Et nec mō
eius declarat benignitatem. Scribe ergo
et phalisei grauissimis hñt questionibus
lacessire cupiebāt. ꝑ aut ad eorū sub
uertendum et vendendum turbas hortabat
dicens. Sup cathedrā moysi. et reliq. Ca
thedra aut sedile ē ligneū sustentaculū
corpis undiq̄ aptū. et ideo magistris
nauiq̄ alij hō. adn̄ mala figitur doctrina
Mala sicut ē primo pō legis in cathedra
pestilentie non sedit. Bona sicut pē alibi
aut. Exaltet eū in ecclia plebis. et in cathe
dra seniorū laudet eū. sic et in hoc loco pō
mi bono cū dr. Sup cathedrā moysi doc
trina legis figit. q ꝑ eo moysi dr. q a dño
datus. Phalisei populo ꝑ moysen ē mistica
Sup cathedrā ergo moysi sederūt scribe
et phalisei. q. in doctrina legis q̄uerūt
Et ideo dominꝰ ad doctrinam eorū audē
dam turbas hortat. q. ꝑ eius malevue
rent. bona nō docebant. q̄ q. vulgarius

Cathedra moysi

populi multitudē non poterat illi spāliē
ad docendū populū accessus. p̄ eos n̄
q̄ bene docebant audiendi erāt. ⁊ eo
q̄ male vivebant. nec audiendi nō ⁊mi
nandi erant. Vñ et dñs dr̄. Omnia cūq;
scribe dixerint vobis ⁊ rēligite. Quasi cum
nō suam doctrinam. Sed dei p̄dictam
docebant. ⁊ eos ad eam doctrinam audiē
dam. vel obseruanda. populis inuitabat.
Et q̄ ad eam p̄dictam obseruandam
populū pudicat. mīt ab eam minime
obseruandā rēnōē. cū subūgit. Cum dō opa
eorū nolite facere. et rēligē. Quia cūq; in
certa hodie bñ docet. et male vivit. scba
e et phariseus. dō q̄ eius vita despi
cabilis restat. vt eius p̄dicatio extimpnat.
Tamē p̄pter mala opa dō p̄dicatio nō est
relinquēda. Vñ paulus dicat. Hinc octa
sione. hinc ex veritate xp̄i amicior. in hoc
gaudeo ⁊ gaudebo. Alligat enim onera
grauia et importabilia imponit ⁊ humero
rum hominū. digito aut suo nolūt ea mo
uere. Onera grāua et importabilia p̄cep
ta legis fuerūt. q̄ propē duritiā populi
israhelitici dura et aspera fuit data. in
tus. vt milia ea nec ipsam implere possit.
sicut petrus apostolus testat. Quid dolo
imponere iugum supra ceruices discipulo
rum. quod neq; nos neq; patres nr̄i portare
potuimus. ⁊ p gratiam dñi nr̄i ihu xp̄i
credimus saluari quemadmodū et illi. Sed
onera grāua et importabilia scribe et
pharisei grauiora et importabiliora fe
cerunt. quasdā obseruacōes et superstitiones
in lege addentes. vt p hoc simplicē tur
bam ad suam venerationem inclinarent.
Sicut eos dominus alibi exprobrat. dicēs
Ypocrite bene prophetauit isaias de vobis
dicens. Populus iste labiis me honorat
honora patrem tuū et matrem. Vos aut
dicitis. munus quodcūq; ex me tibi
p̄deit. et non honorificastis patrem. et
matrem. Irritum fecistis mandatū dei. p̄pter
traditiones vestras. Digito aut suo nolūt
ea movere. q̄ nō salūt. Humero legis

p̄cepta nō obseruabat. Vñ cū humeros
digito opacōis tangere nolebat. De q̄bus
alibi dr̄. Ve vobis scribe et pharisei ypo
crite. qui tulistis clauē scientie. ⁊ q̄s
nō intrastis. et introeuntes prohibuistis.
Et subūgit. Omnia vō
opa sua faciūt. vt videant ab hoīibus.
Dilatant enim fimbrias. De quibus
alibi dr̄. Amen dico vobis. rēcepit mer
cedē suam. Vñ eos alibi forcius nūcu
pat dicens. Ve vobis scribe et pharisei
ypocrite. q̄ similes estis sepulchris de
albatis. et rēligē. Quoz vitam dominꝰ
detegit. cū adhuc subūgit. dicēs. Dila
tant enim phylacteria sua. et magnificant
fimbrias. Cum dixisset dominꝰ legem
p̄ moysen. ad extremū subdit. ligabis
ea in digitis tuis. et erunt immota ante
oculos tuos. et medicabūt in cor tuum
nocte. Et ē sensus. ligabis ea in digitis
tuis. id ē opa adimplebis. et erunt mu
nita ante oculos tuos. hoc ē iugiter medi
tabis in eis. Scribe ergo et pharisei
vane laudis amatores. decē verba le
gis ⁊ mēbranulis scribebat. et ea filactē
riis suis circūligabat. vt inuicē se salutantes
atq; obuiantes. p̄ceptoz legis recordā
rentur. et ipa pictaciola phylacteria
vocabant. Iusserat aut dominꝰ in lege vt
p quatuor angulos pallioz iacinctinas
fimbrias ponerent. ad israhelitici po
puli admonitiōē. Scribe ergo et pharisei
malitie sectatores. lucrū de mulier
culis capientes. longissimas fimbrias
ac filacteria in quatuor similitudines
latissimas spinas ligabāt. vt ceteri
uiros vel ⁊ synagogis sedentes ⁊ circū
se prāgentes ac p hoc legis recordantes
et qui hoc habet. religiosior putaretur.
Inter hanc similitudinē fuit illa simu
bria dñi nō supstitione pharisaica su
p plus. ⁊ modica et pua cū p̄cepta
legalia. qua mulier q̄ xp̄i tactū
nihil sanguinis passa erat accedens
retro tetigit. et nō ē cū superstitione
pharisaica q̄ tacta. ⁊ dñi misericordia

ſſuasta ad quos enim has et huiusmodi ſuppſtiones ꝛ venisſent, nisi ſegnes cū ſubdit̄ timēt aut pīnos ꝛ caubium in cems q̄ pīnet ad ventres nīgluuiem et primas cathedras ꝛ ſalutacões in foro et vocari ab hoīb⁹ rabbi. quod pīnet ad indebitam reuerentiā. Sed cor⁹ vicios patefacit. dominū ab cor⁹ mutuacē ſuos q̄estus dicens. Vos aut nolite vocari rabbi. vn⁹ ē em̄ magr̄ vr̄. Ac ſi dicat. vos enim estis electi qui vnū et vn̄ habetis magr̄m. alium q̄ a quo p̄dicti omīb⁹ ſapīā et cum quo finit ſemp et ē an̄. cui cor⁹ fiducia deus ē̄t et qui terrena vobis rēnuit. vt celestia poſſitis adipisci. Nolite vo⁹ ri rabbi id ē magr̄m. ne hominem ei debitū ad vānā gloriam flectatis. Omēs hos fideles estis. in quibꝫ verbis oſtendit non nīs carnalem ſp̄m ſpūalē natiuitatem et laudandam. cū aut Omēs n. vos fideles estis. Et pīem nolite vobis vocare ſup terram. vnus ē enim pr̄ vr̄ qui in celis ē. nec vocemī magistri. qr̄ magr̄ vr̄ vn⁹ ē xp̄s. Quibus enim vn⁹ ē p̄r deus et vna mr̄ eccl̄a et vna ē fides catholicor⁹. conſeq̄t fideles et debēt. nō c̄nales ſed ſpūales. vt vnū credant. vnū ſapiant. vnū deſiderent. vt impleat⁹ in illis quod ſp̄ūs ē. Esse ſp̄ bonū et ꝓcūdum. habitare fratres in vnū. quales erant de ꝗbꝫ alibi dicit. multitudīs credētiū erat cor vnū et anīa una. nec quiſq̄ cor⁹ q̄ possidebat ſuum aliquid ee dicebat. ꝫ erat illis omnia cūnia. Vſq; aplōs omēs credētes fideles appellat. Et ihoēs Calſtum filij dei ſimul. Quēl quae aliq̄ eos q̄ p̄ſtur in dictis vel ꝛegulis mīne p̄ceda vel magr̄os audeat appellare. et maxime ꝛ monaſtīa. cū dominus dicat. vos aut nolite vocari rabbi. et pīem nolite vobis vocare ſup terram. Et paulo ſe magr̄m gētiū nīcupet. d. Qui dns ſum inter vos gentiū ministrū meū honorificabo. ad quod ē dicendum. q. alios ē eccl̄ie ē pīem vel magr̄m. et alios nō cupere. Verū nunq̄ magr̄ et pat̄ alle ē qui omīa ſtir ad̄ſ fiant. et cui ſapientia cūcta regit et ordinat. Cui ſi culpa eos qui nobis p̄ſunt magr̄os vel pīes appellamus. q. in hac appellatione ꝛ uenīā cor⁹ ſtātari et erāt ad̄ſ ſuppē definimus. nō ꝛ ſi membꝛa nīe ꝓximi nature. Sicut enim nemo bonus nisi solus deus. et ꝛ ab eo bonitate multi dīcunt bonī. ita vn⁹ ē p̄r qui omīa creauit et vn⁹ magr̄ qui oīa docuit. ꝛ ab eius magisterio vel nūcupatione multi magr̄i vel pīes appellant. Et q. ad hoc non p ſuperbiā ꝫ humilitatē aſſerit. ꝛ ē ſubdit. Qui maior ē vestr̄. ē minister. vr̄. in quibꝫ vbis illorum ſuperbiā ꝛtūdicit. qui nō p vite meritū ſed propē ꝛualem honorē altiorē ḡd dī aſcendē cupiūt. Hoc quippe inter ſeculares poſtcaum et eccl̄ie humilitatē diſtat. q. in illis poſtcaa ni ſi ꝛ humilitas eligit. et ꝓco qui ſit in illis fuit poſtcor eo et ꝛuēnator. In ipſis autē ꝓco humilior. tanto vtiq; meliō. Cum ergo aut. Qui maior ē vestr̄ ē⁹ minister vr̄. tale ē ac ſi dicat dominus. Sicut filius hominis nō uenit ministrari ſed ministrare et ſeruū ē me⁹ vos nō q̄r ꝛ cūbens ꝫ ſeruat. q. ministrat. ꝓtomagis magr̄ diſcipulis viā humilitatis debet demōſtrare. ſ. vt quo altiores ſunt ḡdu. eo et humiliores ſint exemplo. Quod dominus alibi euidē voluit. cū diſcipulis ſe cōgregatus. quib⁹ cor⁹ maior erat ꝛ uoluto ordo. aut q. reges gentiū dominantur eor⁹. Et q. p̄terea hīt ſup eos benefici vocant. ꝛ. In vobis aut nō erit ita. q. qui voluit ē maior ſit omnī minim⁹. et qui p̄cessor ē ceteris qui ministret. Et nō Amē dico vobis. miſi conuerſi fueritis ſ. ꝓnuli. nō meritis ꝛ regnū celorū. qua virtute ꝓbat dictū. Nam quis maior ē qui recūbit aut q. ministrat. nonne q. qui ministrat. Sicut alibi eis dixisse legi-

Vos vōs me nīgr̄ et dn̄m et bñ dicitis sum
etenī. Si ego dominꝰ et magr̄ lauī vobis pe
des. et vos debetis alr̄ alius lauare pedes.
Quod ꝓpe illorū ē factū. qui magr̄ et dn̄m
gl̄iam ꝯ equalem diligūt victimā. vñ et sub
dicit. Qui aūt se exaltauit humiliabit̄. et
qui se humiliat exaltabit̄. Quidē ꝑ hoc dicit
qui se exaltauit humiliabit̄ et certū. Cum enim
vos videamꝰ in pñti seculo exaltatos et
vsq; in finē coronatos in exaltatōe pseruāt̄
et rursum videamꝰ alios in paupertate
et egestate vsq; ad extremū vite consistere. ad
quos dicet dn̄s. qui se in pñti seculo simpse
exaltauit. in futuro humiliabitur. et qui
se in hoc seculo vacare ꝓpter xpm̄ humiliauit
in futuro exaltabit̄. Dicit ergo mihi simplos
ꝑ iungria sit. sic mihi humiles pax et concordia
violata ostenditur. Sed qui se humiliauit in pñti
exaltabit̄ in futuro. qui illā desiderabilem
vocem audire meḿbitur. Euge serue bone
et fidelis. qr̄ supꝑ pauca fuisti fidelis supꝑ
multa te cōstituā. intra in gaudiū dn̄i tui
Qui vivit et regnat cū patre et spū scō ꝑ
omnia secula seculorū. amen. Dominica xix

In illo tempore. ascendens ihesus secundum matheū
in nauiculam. transfretauit et venit in ciu
tatem suā. et cet. Quelia lectionis eiusdē
Euis cōmuniter solet vt vna eadem
qr̄ res in scripturis diuersis velut
plicē habeat significatiā. sicut ē nauis
que aliqn̄ vexillū sce crucis. aliqn̄ scām
ecclām. aliqn̄ vero intemerate virginis
sigr̄. vexillū sce crucis. sicut in alio loco
in euāgelio legimus. Ascendente ihū in nauicu
lam. secuti sūt eū discipuli eius. ꝑ aquā
ecclām. sicut in ꝑs legim̄. Quia dispēsatiōe
mee in nauibus. fluctus et procelle in aquis
multis. ipsi videntur opa dn̄i. et mirabilia
eius in pfundo. Vere intemerate virginis.
sicut in hoc loco. ascendēte ihesu in nau
culam. Quasi enim dominꝰ spiritualiter
nauim ascendit. qui ex intemerate matris
virginis vtero carnē assumpsit. Suscepta
matre. qr̄ dominꝰ mirabilia fecerat pas
sus est et resurrexit. et sicut ꝑ apōs
petrū dicitur. Transiit benefaciendo. et sana
do omnes oppressos a diabolo. Venit et

ecclām suam. i. sanctam. nō q; ad eā
veniēdo sua. i venire. ꝑ q; subiecta eo
ecclā suam fecit. in huius typo eius cui
tas dicit̄ est. nazareth q; munda vel custodi
ta nūcupat̄. et sicut ecclām quam sibi ele
git nō habētē maculam vel rugam. qm̄
dominꝰ mundauit iam ecclām suo sanguine
et custodit sua ꝓtectōe. Cui in amoris
cantico legitur. Tota pulchra es amica
mea. et macula nō ē in te. Et iterum
Una ē amica mea. columba
mea. i. maculata mea. Queritur aūt
quare matheꝰ dicat dn̄m venisse ma
ritatis. cū marcus hoc silentio tamen
nō in nazareth. q; eius cunctis dicit̄ est
ꝑ in capharnaū fuisse refert. Ad quod breuis et facilis patet respō
sio. qr̄ videlicet nazareth et capharnaum
in galilea regione sūt sitē. dicitur enī
ro galilea eius patria. vbi et
nutritꝰ vel gentes. vñ et galilea appellat̄
sic nō solū nazareth. sed capharnaū que
in galilea sita. ē. eius cunctis in scripti
ris. Matheus ergo matheꝰ et marcus mire
se discordāt. cū vna ipm̄ nomē nō possint.
Alter vō in cunctis sua absolute dicit.
vel certe capharnaū eius dicit ꝑ. non
q; in ea natus vel nutritꝰ sit. sed q; ei in
maculis. illustrauit. Et quia sic ut
quare nauim ascendit. nūqd nō potuit
sine vndas nuis ambulare. Cui quidā
pcto ꝑsentit ut sine vndas maris am
bularet. dicit non poterat coram vesti
gijs matris sicut. qui coram filijs sine vel
egredientibus ex egipto matre rubrum
siccauit. et eos cum sine fecit ꝑ siccum.
poterat vtiq; ideo nauim ascendit.
ut omnia que sunt hois agens. ver
hominē pio more sibi se venisse demō
straret. Et ecce offerebāt ei paralitici in
lectō iacentē. Paralisis nō solū grauissima
sed cruciatissima ē passio que subito
ut hominē arripere et ad omē opus tur
pem efficiat. sic aūt dum calor naturē
vel stamina in singulis vsus natura-
les vendicat mestus ꝑcludit in cui vsi cursū

dō xix
matheū

dō i. ep'

hoiem actigit̄ in valdnm̄ reddat. Si aut̄
quodlibet mēbr̄ū arripuit t̄ mobile vel
in vile faciat. Ergo p̄ palicrū̄ qui libz
pcor̄ designatur qui a calbē duinū amo-
rib⁹ t̄ credēb⁹ in t̄ vel frigde mēbrar̄
cōtrit̄ in rāj vr aligd̄ grauissima mala
ꝑpetret nec ea velut minima ꝑmitt̄
tat. Qualibus ꝑ ꝑphām dr̄ sicut fi-
gidam fecit ciperna adp̄ suam sic fri-
gidam fecit malicia sua. Ideo in qo
palicrū̄ porc̄ vel corp⁹ hoīs pcrib⁹ assue
tū vel constitutam deꝑacram sign̄t. Offe-
rit̄ enim vir̄ certā stici palmerum
dnō ad sanādū q̄d̄ pectantē vibis cor-
rigit̄ et ordinib⁹ minat̄ vr ab ipis p̄
cutis r̄sipiscat. Cui hō mirto nat-
rante quatuor finisse r̄ferūt̄ q. qua-or
sūt libri euāgelij scr̄t in quibz p̄dicā
cūt doctrina nō solū mīstrat̄ sz etiam
laborat̄. Deo q. omīb⁹ qui alienas aias
suspir regēdas nō tremis despectib⁹ in
hēre debet. Bē eclesia cōtrist̄ ꝑ cē hoīs
qui palmerū dnō ad cultandū oppulerūt
nec adhūc euāgelistā nō ī venerēb⁹ qua
parte eum inferret ꝑturba. Astederūt
sup̄ rectidet ꝑ regulas sūt̄ ministerū eum
cū leō in medio ad ihesū. Omīb⁹ em
aīa que a palizi sue mīstrans vel libā
ri nocē t vr turbas demonū et tumul
tus vicioz repellat et sublimia appetat
Tectū quippe aspidit q̄ rectena grēpred
celestis cōpistit. Per regulas autē dnm
ponit cum suāue fragilitatis memor
sit cōuē p̄ cāpos ira stric̄ et vr penit̄
tib⁹ cōpatiat. Vel certe hoīs q̄ palmerū
dnō ad cultandū oppulerūt rectē qua-or
fuisse memorant̄ q. quatuor sūt prin-
pales virtutes de quibz in eccle sapiē
laude cant̄. Sobrietatē et sapiā docet
iustica et virtutē quas nō milli ver⁹
noīb⁹ p̄ridēt̄ tymorā. fortitudinē
et iustica appellant. quibz ut aut sap
tus michi t̄ verbis ī vita hoīb⁹ pru
dētia t̄ deū cognoscē et ei⁹ voluntatē
meliꝰ q̄ ceteri quam nocā et verbis sc̄

virtutē dominū manifestat. cū discipulis
aut̄ Estote prudentes sicut serpentes et
simplices sicut columbe. Qualis t̄ ista pru
dentia si fortitudo desit. Bene enī bonū
et nō posse facē magno pena t̄ ꝑ vnus
Addatur ergo ad prudētia fortitudo ut
bonū q. p̄ prudentia cognoscit̄ ꝑ men-
tis fortitudinē instanter libenter teneat̄
Scriptura docet. Scriptura dicēte. Vilicus
agrū colere et ꝓfore cōpellit̄ quicq̄ q̄ spēa
nō in dnō. Porro tūc fortitudo laudā
bilis erit si iusta fuit. Cui fortit̄ agrē
et iuste nō t̄ virtutē. sz vicio alteri cui
fortiter agnit̄ in ꝑbis in luctaminibus
in oneribz portandis qui q. nō iuste fi-
cūt̄ talis fortitudo nō in virtute sz in
vicio r̄putat̄. Addatur ergo ad fortitu
dinē iustica et quod rectū et iustum
t̄ et ope seruare et memoria teneatur
Scriptura monēte. Diligite iustica qui
iudicatis terram. Tunc enī iustica deo
accepta et dulcis erit hoīb⁹. si discretā
et tpam fuit q. bona virtutē que sūt tpm
cā agitur fraudē t vicio veritē. Unde
scriptura admonet. Ne sis multū iustus
neq; plus sapias ne obstupescas
cab⁹. Addat̄ cui ad iustica temperantia
i. discretio q̄ nec aut scriptura mat̄ est
omīb⁹ virtutū. vr in ipo non sic aliqb⁹ minus
vel superfluus sz discretus et tpatus q. fre-
quēt virtutē que sūt obstacula discretio
nis agrē in vicio q̄ctū. Et q. has omnes
virtutes habē debet qui sua et alienas
aiam offerre deo vult. t cē hoīs q̄ palmi
cum dnō ad cultandū oppulerūt. Quor
sibile videat̄ unū eūdemq; hoiem.
has quatuor virtutes habē posse ex
multis qui eas et ape scripturē sūt et
simone docuerūt. Unū t medium licet
deducē videlicet sūm abrahā patriar-
cham ꝑfectū virtutū habuisse.
qui ceteris a cultura dei obediētib⁹
creatori sibi deū credidit et cognouit
q. sicut inspicit t. Qui dicit in corde suo
non t deus sic prudens qui cognoscit de-
um. Addidit aut ad prudentiam iust=

ricia qñ illius p̄cepto quē deū cognouit absq; ulla mora obediuit exiens de terra sua et de cognatōe et de domo patris sui vñ ipā septuaginta p̄mi subiit iugū dicens Credidit abraham deo et reputatū ē illi ad iustitiam Sed iste tam prudens tam iustus ac fortis sit videamus Cū enim senex et sterilē cōiugē vnicū filiū suū p̄ repromissionē accepisset a deo audiuit Tolle filiū tuū quē dilexisti isaac et offer mihi eū in holocaustū sup vnū montiū quē monstrabo tibi et de nocte cōsurgēs fecit ut iussus fuerat et videret tercia die cū eleuatis oculis vidisset locū paul dixit patribus Exspectate hic cū asino Ego et puer illuc usq; properantes postea adorantes reuertemur ad vos Cumq; ad locū puteus altare edificasset et ligna puero supposuisset nō p̄mili dolore et angustiam in corde sustinuisse credendū ē nō tm̄ p̄ morte filii sed etiā timēs ne puer nepos: teneā eternis cū dolore moreis subiret cōtra deū murmurasse in corde sed magnū dolore maior fortitudo vincebat Sed iste tam prudens tam fortis tam iustus ac discretus et temperatus sic aspiciamus Cum enim iubeat immolatur filiū gladiū euaginatū ē manibus tenet audiunt a domino Non extendas manū tuā super puerū neq; facias illi quicq; ille dilectus et p̄ratus sicut fuit fortis ē immolando sic fuit ē temperatus mandatis dei vñ diuina voce meruit cōsolari cū prius audiuit. Nūc cognoui q timeas deū eo q nō pepercisti filio tuo vnigenito p̄ me. Benedicā tibi et dilatā ē et multiplicabo semē tuū sicut stellas celi. Hoc de quibus abūde meruit quia deū timuit habuit vt intelligamus et nos quatenus viri fortes esse possimus si eas a deo petere et postulare non pigeat Videns autē ebreus fidē illorū dixit publicā. Confide fili remittit tibi ē p̄ta tua Hic ostenditur vbi vnūquēq; p̄ fidē adiuuet vbi tm̄ alienā p̄fuisse monstratur Non enim aut euangelista videns ipsa fidem illiq; qui offerebāt aut illorū qui sanabant publicā emm̄ q p̄ se venire non poterat alienis manibus deportatū alienā fide sanat vñ meliger possimus q̄ sumus nō milli in ecclā qui et si suis meritis non saluātur tm̄ aliorū meritis saluari meminerūt Vbi nō solū dñi potestas adorāda ostēdit sed eius humilitas veneranda deprauis vitiis imitanda declaratur Quattuor enim destruit me superbiā indecorum et diu humiliter p̄fitentiū cū et totis membrorū compagibus dissolutum quē scribe et phariseus vix respicere dignabātur. Dominū nō solū ab infirmitate curauit sed etiam filiū suū vocauit dicens. Confide fili fides quoq; operibus exornata multum est virtus sicut aut Jacobus apostolus fides sine operibus mortua ē Et sine fide impossibile ē placere deo quam dominus discipulis increpans ait Si habueritis fidem vt granum sinapis ē Et pulchre filiū appellat quē a peccatis liberauit munit-ū vt qui ante fuerat filius malitie et nequitie et filius diaboli p̄ peccā dimissa sit filius dei Cognitur ē emūdatur ē peccatā tua Non dū aut q̄ prius ei peccā dimittuntur et sic sanitas cordis ē subsequitur Sed cū prius peccā dimisit vbi dicens et postmodū sanitatē tribuit oñdit propter peccā pleriq; hoīes infirmitates acadē Quibusq; enī modis deus flagella hominū in p̄ntī vita tangunt. Alii q̄ro- solam p̄bationem flagellantur qualis iob et tobiae quorū prudētia cū sibi ipsis et soli deo tm̄ō esset cognita deo placuit sanctos fieri

et corū pcia ad alioꝝ exempla p
ueniret. Alij vt eruantis vnctq; glo
ficet quales ille ceci fuit de quo eum
discipuli dñm interrogasset. Rabbi
quis p̄cauit hic aut parentes eius vt ceci
nasceret. Audierūt nec hic nec p̄cauit
parentes eius sed vt manifestent opa dei
in illo. Alij ob hūiliatis custodiā ne se
de acceptis muneribꝫ extollant flagel-
lant. Ipse paulo aplō contigit. Qui et de
septō ait. Ne magnitudo reuelacionū
extollat mihi datus est stimulus carnis
mee. Angelus sathane vt me colaphizet
ppter quod ter dñm rogauit vt discederet
a me et dixit mihi. Sufficit tibi gra mea
nā virtus in infirmitate perficit. Alij pter-
eo nō iniuste fecerūt flagellari vt hꝰ
penas expiri meruit quas in futuro
passurus fuit. Qualis fuit Herodes rex
et nabugodonosor et antiochus et pilatus
et ceteri reges de quibꝫ sp̄ūs t. Impleti
contra eū contra eos dominē. Alij pter-
petā petiit remitenda flagellantur.
Qualis fuit ille sanguinolentꝫ qui iacebat
ad piscinam siloe cui p̄ peccā dimissa
a dño. Deus t. Ecce sanus factus es iam
noli peccare ne deterius aliquid
tibi contingat. Qualis fuit iste et publicus
de quo nullus dubitauit. Qui non solū
peccā dimisit sed et eius corpis sanitas
restituta est. Ecce quidā de scribis dixerūt
intra se hic blasphemat. Moyses suo scribe
ait non ob amorē sui ppter videndā dei
gloriā vt eū reprehendē possēt sciens
tes visibile miraculū quod fuerit erat
se negare non posse q̄ invisibile peccā
dimittere blasphemare dicebāt. Unde
in marco et euangelista in ingressus dixisse legūtur. Quis p̄t peccā dimittere nisi
solus deus qui ait p ysaiam. Ego sum
qui deleo iniquitates tuas propter me
et ad hoc locutus p̄s ait in ps. Iniquitates
mi sicut onus grauauerūt super me
et amplius habui me et ob hoc multum
contristabant eū ea qui invisibile peccā di
mittere p̄t p̄ visibilia videntes deū ee de
nouo fecerūt. Et q̄ ea nō sic fieri p̄
fecte oportuit p̄mū dominū ad cogitacio
nes blasphemiarū respondit. Ne deinde
miraculū simulatis ostendit. Vñ et sub
dit. Et cū vidisset ihesus cogitationes
eorū dixit vt quid cogitatis malū in
cordibus vrīs in quo facto dominus
blasphemiarū obloquia sua q̄ deus ee desit
manifeste declarauit. Dicit enī solus
deus peccā dimittere p̄t sic solus cogitacio
nes hoīm intuere valet scripturā dicere. Tu
solus deus nosti cogitationes filiorum. Et hō
videt in facie deus aut intuet cor ac
si dicat. Eadem diuinitatis potestas qua
videō cogitationes intueor possū nō solū
dimittere. Adhuc aut ex vrīs cogitationibꝫ
intelligere quid valeat iste cōsideremus.
Quid t facilius dicere dimittuntur peccā tua
aut dicere surge et ambula. Nec dicere et
facere apud homines magna distantia t. Apd
deū nulla. Cui dixisse fecisse t. Dixit et
et fctā sunt mandauit et creata sunt. Qui
aut ei peccā dimissa esse ipse nouerat
qui dimittebat. q̄ vō surgere et ambulare
illi qui surgebat q̄ illi a quo surgere
videbat nouerat. Sed male ei videbat
sibe et phariseis qui p corporale miraculū
spirituale nō intelligebāt. Et cū vidisset
publicum sanatum peccā et dimissa nō ee
debere. Hic ergo corporale ut plene spirituale
q̄ tm aplius. Imgue in signū sc̄i nō fide
libꝫ sed infidelibꝫ et ne visibile peccā nec
dimissa dubium et visibilis sanitas pali
ci in corpe instrui. Et vñ subiungens
ait. Ut scīatis aut q̄ filius hoīs hꝫ potestē
in terra dimittendi peccā tunc ait publicano
Surge tolle lectū tuū. Idem enī est filius
dei qui et filius hoīs. Et idem t filius hoīs
qui et filius dei. Et vtrobꝫ sibi sed vna p
sona et q̄ filius hoīs a filio dei assumpta
t potestē hꝫ in terra dimittendi peccā. Invisa
quod ipse alibi ait. Potestatem dedit ei pater
iudicium facere q̄ filius hoīs t. Et ut reuera
filio hoīs q̄ filiis dei se
malunt appellare q̄ virtute humiliatꝰ

insurrexit. Curate ergo paliticu recte dr
surge tolle lectū tuū & & & surrexit et
abijt in domū suā. Jam supra p paliticum
dyemq peccatrē aiam significari. Cui ub
lectū carnē peccis assuetā dyemq esse
Et namq dr surge qz omīs peccatōs
si venia vult cōsequi primū ab mālitate
in qua iacuit i-surgē debet vt illud
apli Surge qui dormis & exurge a
mortuis & illuminabit te xps. Nō solum
aut paliticq surgē sed ecīa & lectū por
tare iubetur qz nō sōlū aīa a peccis qui
esse debet sed ecīa caro q vicijs mācī
pata fuerat. Virtutib; seruire vt sicut
exhibuit membra sua seruire immundi
cie & & ita eadē exhibeat seruire iusti
cie in sctificatōē. Quasi cū paliticus
lectū portat qñ peccō pg gūsionē suam
crucifigit membra mortificādo q sunt
sup̄ terrā & cū apli. Crucifige carnē
suā cū vicijs & cupiscīis. Cuq cū aīa pfectē
deū desiderat videt dignū & vt ecīa eq
caro virtutibo se subdat illis exemplo q
aut fuerunt in ce anima mea dr̄ multa
placet & caro mea & requiescet in deo. Fraudet
cor meū et adiuuet me & reflorescet
caro mea & rursū cor meū et caro
mea exultauerūt in deū viuū. Dom
ad quā pg curadū me iubeū padisy
& ad hoc vō cōdui fiāmq vt si p̄mq hō
nō p̄cauisse absq; vlla corruptōe mane
mq az q p̄tando ab illa recessimq equū
& vt penitendo ad eam redeamq Ad q̄
ardentissimo amōe pueīre operabat. &
Qui dicebat. Iniq̄ peccq a dño hac rogā
& rlīq̄ Et rursq; introibo in domū tuā ad
orabo ad templū scīm tuū Et rursum
fugredau. in loco tabernaculi admirabil
vsq; ad domū dei. In hac domo quisq;
inuenit māsionē q̄ cū in p̄n vita in
tius viscēt ipō dicēte in domo patris
mei mansiones multe sūt. Videres aut
turbe timuerūt et gloificauerūt deum
qui dedit potestē talem hoīb; In hoc loco
declarat. q̄ cū nec dicta mutat et scīz
simplicitē dictū. Qebis cū deū blas
phematib; turbe q̄ mīng erudite erāt
eius opa videres cū timore et timorē
cōe gloificantes deū. Sed et hoc cōi
die fit in ecīa in gūsione peccōrū q
dū quotidiē faciendā publice ad deū cō
uertim & p̄ p̄nām cui-ātē mulier i eius
gūsione i mēsam dei precātē gloificat
Jhū superiorē sensū i mundi spūs intelligi
possunt. Qui videtes peccatores p dei
mīam nascēdo de sua p̄tate cepi timore
et admiratōe quasi sui-ūtes et p obsessū
hoīem logēbat. Quid nobis et tibi fili dei
venisti ante tempa torquere nos. Et ut e
vadat ea aut. Quibus rogabat eū dēmia
vt nō eos mitteret in abyssū. Ipig ergo
admittēs implēdam ipōq̄ misericordiam
postulat vt qui nos a morte redemit
ipē nos a peccō et a pena libet semp
terna Jhesu xpe dñe mē qui cum
deo p̄re et spū scō vnus et regnas deus
p omnia secula seculoz amen

Dñica xx. Lectō scī ewāgelij scm matheū.

In illo tpe. logebat ihesus discipulis suis
parabolā dicens. Simile est regnū celoz hoī re
gi qui fecit nupcias filio suo et misit
seruos suos vocare inuitatos ad nupcias
& nolebāt venire. Iterū misit alios seruos
Dñica xxi. cm lohannem

Illo tpe. Erat quidam regulus. Cuius filius
infirmabat. Capharnaū. Et reliq. Require
in omelijs hui⁹ euāgelij de xxmo.

Dñica xxij. Lectō scī ewāgelij scm matheū

In illo tempe. dixit ihesus discipulis suis
parabolam hanc. Simile est regnū celorum
homi regi qui voluit rationem ponere cū ser
uis suis et reliq. Omē lectū exhibet
ho-nis et scripturā. dicit ihesus xpc huiusce
ignominiae obiectatōē. Fariseis suis
scīs principibus sacerdotū et
ris populi. ut q̄ subtilissimē scīptū audie
res atque non parerent. fabule p parabolas
figuratas tenerēt. ut sicut alibi matheus
aut logebat ihesus cū discipulis suis. ita
bolis et hec parabola nō logebat eis ut
adimpleretur quod p eius ppham dictū
Aperiam in parabolis os meū loquar

...stacēs ab initio q̄ ni hac lēcē fecisse
...cū cognouim⁹ si diligēcius supuenerā hug
...angelij ysdē m⁹. Cū eñ p̄cepīt dñs tra-
...rendā fr̄ibus t̄ nobis p̄ceptis dedisse
...ne dubiū videñt⁹ et appa dicebāt sibi
...nē de rege qui debitor sic decē milia ta
...lenta ad vnā supplicātē dñm sic. Ho
...trahit homo iste dominū m⁹ ihesū xp̄c est
...de quo sp̄ūs t̄ Ecce vētor dei et homo de
...domo dauid qui ē rex regū et dominus do-
...minātiū. et cuius regni nō erit finis hug
...regis siu fuit hominēs. quos s̄ ad seruā
...endū se q̄ laudandū ad suā ymaginē cō
...debat quibus eaā sensū et intellectū p̄buit
...Hunc regi seruire summa t̄ libertas. ab
...eius seruitio recedē turpissima seruitus
...huius seruū se gloriabāt̄ p̄stituisse cū dice
...bat. Ego seruus tuus et filius ancille tue
...et vnū de seruis tuis sū ēo. da mi intellectū
...domine. Potuit aut̄ rex iōnē eū suis suis
...q̄ nō solum apa sed eaā cognitēcēs mīb
...eius maiestatis oculis subtilit̄ examinat
...atq; discernit. Sed eo iōnē ponere debet cō
...tingē vt̄ venianā plures qui nō stabūt
...in mīsolbo ꝓcīs s̄ eaā t̄ mīsolbo ēmi
...nibus fuit obligatus. quoz spēm reiecit se de
...quo subdit⁹. Et cū expisset iōdem ponē
...oblatū ē et vnus qui debebat decē milia
...talenta Talentū in sc̄ūris aliquos acēs
...pecūiā sigī vel ponder⁹ sū multitudinē pecū
...niā sicut in zacharia legit⁹. vidi et ecce ta
...lentū plumbi portabat̄ Et p̄cepit dñs me⁹
...ainsoē et dixit. hec t̄ impietas. dicit eñ
...talentū duplis modis ponderat̄ sic pecūo
...spēs duxit se fuit Qui eñ homicidiū ad
...ultimū sacrilegiū et cetera huius similia ꝑpetrat
...sp̄ūs. q. talentū debet Cū aut̄ nō habet vñ
...redde. iussit eū dominus venūdari et vxorē
...eius et filios et omnia que habebat et reddi
...nō habebat seruus vñ reddēt debitū q̄ dig
...ne p̄ceptū transgressū non p̄t̄ p ꝑpīam iniquitatē
...sed certe nūq̄ seruus vnde debuit reddat
...q̄ peccat in die iudicij nullam excusatōem
...p̄ peccato suo t̄ventet. Deus q̄ deus misericors
...nō vult peccatores pire precio iubet seruū
...venūdari cū peccatis p̄priis ꝑpetuū ī mu
...ltū. In venūdatōe eñ hoc agit̄ vt
...alienus rēs ad alienū trānseat possessionē
...Et cū spūalis seruus venūdat̄ q̄ peccat
...de possessione diaboli p̄ pīam ad possessi
...onem gr̄ie dei venūdat̄ q̄ et vxor
...et filij eius cū eis que peccato fuit subdita opa
...et cogitatōes carnales t̄ mundi t̄ spūalia
...dei vt qui seruiunt t̄ mūdo et mundi
...ad mīstrāt̄ seruat iustitie m sc̄tificatōez
...et pro superbia humilitat̄ p humilitatē cas-
...titatē. pro auaricia diligat largitatem
...et qui ab̄ peccauerat filios diaboli
...male viuendo mactat peccatis filios
...dei bñ viuēdo. ergo p vxorem ꝑpīa carnē
...possimus intelligē p filios vitia t
...peccata vel certe venūdat̄ seruus cū pecū-
...nia in pīna et̄nū gemitus supplicium
...de christi⁹ a malo et facē bonū et ꝑpetuā
...Venūdat̄ q̄ et vxor et filij qui nō solū
...aie p peccato. s̄ eaā cū illis peccauit et peccā
...et in cruciatū mīcat. quos eñ audiebat
...sinus si regrē post penā conuertant̄ eos
...timore ad penitendū qui p amore
...dei nolunt cauē peccā Unde et subdit̄
...p cedens aut̄ sinus ille rogabat eū dicēs
...Patiā habe mihi et oīa reddā t̄. p̄cedit
...eñ sinus ad deū cū peccatis suis si agni-
...tatē i cognoscēs huiusmodi venia postulat
...dicēs eñ ꝑpīa. Cui misericors deus ait
...nosco et peccā meū cognosco et semp p
...soli p̄ctam. Rogat quippe patiā vt dig
...nā posse exhibē pniam. quatenus p̄nis vi
...tedies ad indicias pnitendi accipiat t
...ad ꝑpīam dei ad pniam cōuersus
...Quibus aut̄ misericors deus ea ga peccā
...res gnis existat. manifestat cū subdit
...Cū seruo aut̄ illo dimisit eū ac debi
...tū dimisit illi. Ecce eñ nō solū patiā
...q̄ rogauerat venit. s̄ eaā debita absolu
...tionem accepit. q̄ dīna clemētia sic malo
...rū gsuetudinē pīare q̄ humana fragilitas
...sciat rogare. Nemo ergo de magnitudine
...vel multitudine peccatī debet desperare
...ac desperō desperare. Cū illeq; decē milia de
...bebat talenta et patiā rogauit vt red-
...deret oīa a dño impetrauit. Quare eñ deus
...peccatores p̄ gressionē si dignā faciat satis-
...factionem. q̄ sicut ipse dicit p ꝑpīam non
...vult mortē peccatis. s̄ ut gliētur et viuāt

et unq; p̄ceū quocūq; die cōtigit fuerit
ē. Et sicut pius redēptor m̄ eūa⁹ aut
q. nō vem vocāt iustos sz̄ pctōres ad
pniam. Gaudiū ē m celo sup̄ uno pctō
re pniam agēte q̄ sup̄ nonagīta nouē
iustis qui nō indiget pnīa. Vnū aut
sīmoq; necessū ē pniētibq; nr̄m sc̄m
a deo dimitti voluit pctā ut fidēq; ē se
pctōribq; clemēt ignoscāt. Q̄ nō enim
nō milli qui cū deo cupit se beugnum
et desiderāt fidēq; dulci et affabi et amabi
existīt. quoꝝ similitudīē videt iste esse
de quo subdit. Et cū esset sz̄ unus
unū de cōseruis suis qui debebat ei cē
tū denarios et cepit suffocabat dicens
Redde q̄ debes. Egredit̄ seruꝰ q̄ liber
me pmittit. Suffocat⁹ eū sup̄ dēt. tribu
lationē et angustias quas ei infligebat
intelligē possumꝰ. Q̄ p̄cipue uniūsq;
nr̄m cernens videt pnīa de cōseruis suis
debentē. Sequit̄ denarios q̄ ē minister
se ab alio deū. Procidens aut̄ cōseruꝰ ille
rogabat eū dicens. Patiā habe mecū
et oīa reddam ē. Nolebat ergo ab q̄bus
dnīs supplicabat a seruo rogari ē
sed nō tacē mīam seruo exhibuit q̄ eum
a dño acceptat. Unde subdit. Ille aut
nolebat. Q̄ abiit et misit eū i carcerem
donec reddēt debitū. Quis aut in tribulatiō
ne carceris conclusione vel suffocatiōe designatur.
Nisi ego carcer in hoc loco afflictio q̄
eū cōtrahebat intelligit. Debitū ī septenarius
pctī numerū ex eo intelligim̄ q̄ cordis in
orīe posuim̄ decē. Dimitte nob debita
nr̄a. Vñ in lege scriptū. Debitū debet p̄
quinq; fīcinus si abstulerit pignus ab
eo aute solū octauū pignus restituet. Oīs
enī homo debitor ē et debitorē hz. Quis
enī dixit q̄ nō debitor sit dei cū nullus sit
pctō. et quis tā debitorē nō hz fidem
nisi ille ī quē nullus pctāuit. Quātū
aut nr̄ decē milia talēta et centū de
nariōs distare cernim⁹ maiora sunt q̄ in deū
cōmittim⁹ q̄ que fiēd in nobis p̄ctā
Ea ergo benignitate fidēq; ī nob p̄ctā
tibus minora dimittē debem⁹ q̄ maiora
nobis a deo dimitti optam⁹. quod melius
agnoscim⁹ si ipsi eis dimittim⁹ ex
quo hec similitudo orta ē considerem⁹ Cū
enim sup̄bus peccet deū pctōr ī
re fīcinus cū corpe cū mēte solū et ipse
t cetā q̄ sequunt̄ intelligim⁹ cū petrus
dicens dñe quotiēs pcābit ī me frat̄ meus
et dimittā ei usq; septies. Audit illū ihesus
nō dicē septies sed usq; septuagies
septies. Ex qua mīa gratiē et īspōsione
hoc discim⁹ q̄ si toties pctā nr̄a nobis
fīnī nr̄ quoties humana fragilitas in de
pctāre nō desinit semp̄ pnīa debem⁹ cē
ad ignoscēdū. Sed dicat aliq̄s pctōr
ī me frē meū et dimisi ei usq; septuagies
septies nūq; multiplicē dimittē debeo q̄
a dño peccāti ē. Cui respondē debem⁹
q̄ sicut a dño nō ex parte ē misericordia
nr̄a volūtas dimittē pctā sic ex eodē cau
fidēq; ī nob p̄ctōrib; dimittē debem⁹
monēte paulo apl̄o. Donate vobis oīa
īuicē si quis adūs aliq̄ habeat q̄relā
sicut et deus in xp̄o donauit nobis fa
mini. Cui iste nō pro simulatione sed pro
misso a dño potest. Et hinc mīa suē nidēt
lucas cū ait. Osidē autē cū humilitate
neis ordinē descēdēs septuagies septē
genealogias enūmerat. Cū enī matheus ab
abraha incipiēs usq; ad xp̄m descendēdo
xl⁽ᵗᵉ⁾ duas genealogias enūmerasset. Et ut lucas
a xp̄o ascendēdo usq; ad primū hoīem
adā descēdens lxxvi genealogias enūmerat
ut intelligam⁹ septuagies nos ad ipsi
tatē nūī sed ad petrī primū. A xp̄o ergo
usq; ad adam lxxvi genealogias enūmerā
q̄ ultimus petrī quos primo hō in paradyso
fuit p lxxvii genealogias usq; ad xp̄m qui
sīt pctō venit ut ignosceret. Vñ bī lucas
baptismate xp̄i eūabat cepit q̄ omīa pctā
in baptismate absolūt. Quod nusquā la
mech sinus ubis ostendit cū ut ait
Septuplū ultio dabit de cayn de lamech
vero septuagies septies. Nō q̄rit ad hoc
pmet septies ultio de cayn dari est
q̄ vindictam q̄ p̄ mortē fratricidii
usq; ad septimā generationē in ipō punit
de lamech vō septuagies septies ultio da
ri ē q̄ septuagies ante de femore eius exisse
sunt que omnes subiimus ī pri-

ri caliē vō de lamech septuagies septies dicta ē qz petri quod ꝓmptꝰ ego peccatū ut dixim ꝙ ly septies genacōis vsq ad xpī aduētū vigint vī bis. de lamech ꝓcreꝫ sū ꝓpter ꝙ ꝓmꝰ homo ꝓcussus ē vbiē petr et oēm sua superbē eode vbiē ꝓcussit. hec dixim ut ostendam septuagies nō ad nūm ꝑtinere sz ad petrū ꝓpriē. Omnia ergo q̄ fiebāt nobis pectime possūt dimitti. qm septuagies septies fiebāt nob̄ p̄ctā indulgē ꝓcepit. Regula ergo dimittendi nobispiā discim ut sicut deū p̄ patrē volumꝰ nobis venie ꝓcari. sic et nob̄ p̄ctōrib̄ clementes et benigni simus ipō subiugādē monēte. Cū stabitis ad orā dīte dimittite si quid habetis adūs aliq̄ ut et pr̄ vr̄ qui in celis ē dimittat vobis peccā vīa. Nam qui diuinū beneficiū obliti suas vlt vindictā tuitas nō solū de futuris petit venīā nō meb̄it. sz et de p̄teritis quę p̄ dimissā credebat ad vindictam ei ꝙplicabūt vīs et subdit. Videntes aūt conserui eius q̄ fiebāt contristati sūt valde et venerūt et narrauerūt dīno suo oīa que fiebāt. Conserui q̄ hec videntes dīno miserāt angeli sūt qui opi mīa de noctu ꝙ fūri nō mīcante credūt dicut angelo ad chobiam aut. Cū oraūt. Ego optimi ciues viā ab̄ deū qui p eo conserui dicūtur qz nīa humiliatā mīstrāt sicut apls dicit. Omnes administratorii spūs in mīsterium missi ꝓpr eos qui hereditatem capiūt salutis. Contristari aūt dicūt qz sicut grauidet fr̄ lis agentes sic dolē dicūt si male agētes. Hinc aūt colligi q̄ licet dīno miserāt doctores et magr̄i certe intelligūt qui videntes minores a maioꝝ cōtumeliis vel afflīgi compatiūt eis vt dū eis doleāt qz ꝙ affectū mētis hec oīa dominio nūtiant. Tūc vocat illū dominus suus et ait illi. Serue nequā omne debitū dimisi tibi quoniā rogasti me. Nōne gr̄ oportuit et te misereri conserui tui sicut et ego tui misertꝰ sū. Et ira tus dominꝰ eius ꝑdidit eū tortoribus eius quoadusq̄ redderet vniūsū debitū. Quęritur quid dominꝰ noster dicat eū. Nam dei nulla ira. nulla mūbilis est. teste ꝓphetā q̄ ait. Deus iudex iustꝰ fortis et ꝑtiens nūq̄ irascit ꝙ singulos dies. Ad quod dīcim qz multis in locis scr̄ture sacē more nr̄o loqr̄ ut oculos dei iudicia ꝙ visibiles res intelligāmur dicat enim rex noster. Nō q̄ iā subiectos vindictam exercet. sic deꝰ quib̄ illis nr̄a videt quos iusto iudicio ꝓpter peccā damnat et punit. Cetez in sua nā semꝑ tranquillis ꝙ ꝙ cūctis ꝙmittet cui ꝙ quēdā sapiēter dicit. Tu aūt dne sabaoth cū cūctorū cōsideratione iudicas et cū magna reuerentia disponis nos. Tortores quibꝰ ꝑ ꝑcus seruꝰ ē dicit. i. mūdi sūt spūs de q̄bꝰ scr̄ptū est. Immissiones ꝙ angelos malos qui grauē a nobis exigūt. q̄ blāde et leniē ꝙsuaserūt. Ipse eīm peccā tortores habet in pena quos habuit suasores ad culpā. Quod aūt dr̄ quoadusq̄ reddat vniūsū debitū. sīm eū adhuc posuit ꝙ infinitū tempe. qm̄ reꝑbi etiā supplicio dīmitti sic cōsidē peccā in pena soluet vt nunc pena ꝙ crucians nūq̄ eis deficiat. dīno aūt dicente. Amen dico vobis nō exies inde donec reddas nouissimū q̄drantem. Non ergo ies ē accipiēdū q̄ post vniūsale iudicū vindictā peccā ꝙ pactū reprobi venia sequi possūt. licet ira digenitꝰ testetur. quoꝝ sīa nō ē sequēda q̄ postq̄ semel damnati fuerūt. veniam nō ꝓsequūtur. Deponēs dominꝰ in filiabus ꝓmissam adūgit dicēs. sic et p̄ me celestis ꝑ̄ vobis si nō remiseritis vnusquisq̄ ex cordib̄ vr̄is fr̄i suo de cordib̄ vr̄is. In q̄bꝰ verbis ondit qz sicut supꝰ dixim qm fr̄ib̄ se p̄ctā tribuūt dimitte non vult eam illa peccā que s̄ dimissa credebat ad vindictam

cuius reprehensionem. Et q̃ deus inspector est cordis significat dicens si nõ remiserit unusquisq; fr̃i suo de cordibus suis. Et non omnibus qui eũ ab aliis lesi fuerunt ore dimittere videtur sed corde memoriam reservare. q̃ ideo fecerunt q̃ ab aliis agere ut dimittant. vel ecce defendere se nõ possunt. ab his a quibus lesi fuerunt. vel certe tempus vindictæ aptum exspectant. de quibus ꝑ apostolum dicitur. Sole occidere super iracundiam uestram. Et paulo ante monet cum amico suo loqui et occulte ponere ei insidias. q̃ isti tales quia lem vindictam perpetrant publicus declinare dicens. Qui loquitur pacem cum proximo suo mala autem in cordibus cogitant illis cum aperta et cum aperta ipsorum clause illis. quorum pacem non prius acquiescere uoluit quam eis malum fecerit. Scriptum est. Et fecerunt michi mala. ergo q̃ dicit ore dimittere qui vult memoriam corde seruare. Quæ hoc cum dixisset dominus ihesus et prope mensem fuerat nobis si non remiserimus unusquisq; fr̃i suo de cordibus suis. quod deus et dominus noster ihesus xp̃s precibus dignetur q̃ cum patre et spũ sco uiuit et regnat per omnia secula seculorum amen. Incipit

De Bacaus

Liber secundus Incipit Expositio Matheii

Et illo quæ Abentheus phariseus consilium fecerunt ut tentarent ihesum in sermone et reprehendere

In eo tempore Omelia Leonis eiusdem

Quo tempore mundi monarchia sub uno regis imperatu redacta et pax parta et concordia seruandi et populis statuendi et ut unusquisq; in censu suo capitis redderet. Cum rex regum et dominus euangelista qui tempore quo dominus et saluator noster natus et hanc legem in populo iudeorum alla cum despexisset dicens. Exiit edictum a cesare augusto ut describeretur uniuersus orbis. Cui hac re cum cesar augustus herodem alienigenam filium iudeus præfecit ut et tributa exigeret et romano pareret imperio. Ergo prædictæ dignitatis et subiectionis iugum cum magna totius iudeos nacta fuerant pace reddidere census. Aliis dictis q̃ securitate et quiete q̃ tranquillum principes q̃ eo tempore et debent tributa soluere. Et cum scribis et phariseis de cetera nõ debet populus dei humanis legibus et subiectum. maxime cum decimas et primicias et spontaneas oblationes deo offerret. Et q̃ scribe et pharisei ut supradictum est ad hoc dominum sequebantur ut cum vel aliquo vel in sermone reprehendere possent subtilissime quibus mentes melius et discipulos suos cum hodiernam dicerent. Magister scimus q̃ uerax es et uia dei in ueritate docens et nõ est tibi cura de aliquo. Dic ergo nobis quid tibi uidetur licet censum dare cesari an non. Ego autem ergo intuitus. Vide

intuitus

intuebatur ut dum ex eius quolibet affluenter aut illorum aut istorum odium meum verteret. ut si dicerent licet reprehendere ab aliis q̃ censum dare noluerunt. vel uidere et contra legem dei. Si uero dicerent non licet. q̃ multe rebellionis contra cesarem motus cogitarent a ministris herodis comprehensi. Herodis autem vel ministros herodis vocant q̃ publicos vectigalia exigebant. vel certe illos. plebem et phariseos. q̃ ipsorum heresi plurima soluebant illudentes herodianos vocant. Et q̃ ut dominum seruum et phariseos filios erat sepulchris dealbatis. blanda et fraudulenta meditatos. Increpabat eos dicens. Quid me temptatis q̃ uerax es et uiam dei in ueritate docens et nõ est tibi cura de aliquo. Et nõ respicis personam hominum. Dic ergo nobis quid tibi uidetur. licet censum dare cesari an non. Ego autem cognita eorum nequitia et illorum qui alios fraude decipere conantur ut pro mercede audientes adulatoribus demulcentur ut blandimentis prudentes nõ quod uerum est respondeat. Et q̃ illi q̃ interrogat placere q̃ displicere

Quid me illi de dicto fraudulento iacebat nos fraus et omnibus fide credi debemus illum. Si uir ac singularem et magistrum a quo predicti omnes sapida et cum quo fuerunt semper est ait enim. Qui aut in eum nos uolens ne magister et diuidentes. Pro eremum Et uir nec uocem magistri. q̃ magister unus est christus. Qui autem uerax est. q̃ ne aut scriptura omnis ego mendax. Qui autem est ego sum uia. ueritas. et uita. uia q̃ de ueritate docuit. q̃ nec fefellit aliquem nec fallit ab aliquo potuit. Quem scientibus q̃ precipue ueritatem habet quod promisit. Nõ enim accepit personam hominum q̃ nec quæ putruit aliquem abiecit. nec quæ diuicias aspi

eligit sed ꝑ m suos suos vidit denotaret
ipm̃ efficax scriꝑt de quo vdr̃ime pcep
aplus dicit In vltate competi qz nũ t ac
ceptor ꝓmissor dei ꝙ in omi gente q̃ qz
iustificat acceptꝰ t illi Cesarem aut nõ augꝰ
tũ ꝙ tyberiũ successit eig sub quo dominꝰ
passus t mẽ̃ligẽ debem̃ Omnes enim
imperatores romani cesares appellabãt a pmo
duce cesare qui ob duas causas cesar est
nũcupat vel qz cesi nãs exiit ventre
vel qz ei cesarie capitis i capillis t nasꝯ
Regnum ihesu nequicia corp aut Quid me
temptatis ypocrite Capiã ꝙ sapiẽ agit
et primũ cogitacões reprimãdo denudaui
ur sic solet m co cogn̄ cognoscẽ diui
nitatẽ Quis ꝓpũ t deo cogitacões hoim̃
tuei sꝑnas teste q aut Que sũ m corde
hois oculis videntis dñe Et rẽ temptacões
suos ypocrita appellauit i dargyrũ qz aliud
ore ꝙ fẽbant et aliud in corde rẽnebãt
Ypocrita enim grece latine simulator dicitur
Quo nõie rẽ illi censẽt qui aliud ostẽdũt
extrinsecꝰ et aliud seruãt intrinsecꝰ qualis erat
ipe qui ei dño dicẽti magr̃ scimꝰ qz ve
rax es ei tꝛpe cogitabãt in sermone
quibꝰ adhuc dr Quid me tẽptatis
Ostendite mihi numisma cẽsi
Numisma t vt videtur dr solidꝰ aureꝰ vel
argenteꝰ sũ enim dr aut nummisma qz
in illo principũ effigies ꝙ signabãt dr
illi obtulerũt ei denariũ Denarius gen
erat nummi qz ꝙ decẽ nummos ꝛpũdebãt
t habebat ymaginẽ cesaris in se expressã
nomẽ qz inscriptũ et aut illis erat t ymago
hec et inscriptio dicit ei cesaris nõ ex ig
norantia mirꝛ ꝙ saluatoris desiderii
magistrũ ei manifeste pateret cuꝰ esset ex
pressa ymago t nũmo ꝙ mirꝛ ꝙ suos
repetitores vt illis eius esset ymago tribꝰ
tribꝰ ꝛdonabilis t absq; ꝛpꝛhensione q sũt
dei deo et que sũt cesaris cesari ꝛdditꝰ
esse docet Quis et subdit Et aut illis
Reddite q sũt cesaris cesari et q sũt dei
deo Ille si dicat qz reddite que sũt cesaris
cesari t debuit vectigal et censũ Et q
sunt dei deo t decimas ꝓmicias et ꝙ
cumcas oblacões vel subtilie considerãdũ
qz sicut cesar ymaginẽ sue cense ꝙ sibi
subditis exigebat sic deus omps ymagi
nẽ sue figuratam ꝙ nobis exactuꝝ est
In denario quippe ymago regis expꝛ̃me
batur Homo aut ad ymaginẽ hominẽ
ad ymaginẽ et similitudinẽ fris dei ipse
dominꝰ dicente faciamꝰ hoiem ad ymagi
nem et similitudinẽ nr̃am Huiꝰ ymaginis
figurã in se expressam noscebat q dice
bat Signatũ est sup nos lumẽ vultꝰ tui dñe
Quidam ergo cesar denariũ in quo ymã
go eius expꝛ̃mebat a subditis exigebat sic
deus omps violatã t nobis sua ymaginẽ
vult t venire in pnã actibꝰ et cassis moribꝰ
Simul qz eadẽ considerãdũ t qz nisi primus
homo ymaginẽ dei se ꝓfando violasset
neq; ho hoi subditus esset qz t vicio cui fras
ser deus hoiem ad ymaginẽ et similitudinẽ
sua nõ auꝛ Psit ho habuit dñam pisces
maris et volatilibꝰ celi et pecoribꝰ maris
bestiis terre Postq; vo pp pecũ mr̃ hominẽ
iurgia rixe et seruꝰ dispendia creuit cepit
ad comprimẽda pniosꝰ hoim̃ violentia Ipse
suus deus hoibꝰ hoiem ut quos amor dei
nõ prohibebat ad bonũ saltẽ timor hominis
contineret a malis Jam vo xpianoꝝ tꝛpibus
diua prudentia ordinauit ut ecclia
dei non solũ pastor et pdicator sed etiã in se
culo pncipes vt iuste certam dei ubis t seruã
ri et ille armis defendat et quos iste nõ
pt corrige vbo ille feriat ferro Et q nolunt
ecclasticam subire disciplinã phibeatur
a malis ꝙ pretium regni et qui pretio dei
nõ sunt subduci mudanis legibꝰ cõpugnãt
Et ideo debem̃ xpiãnis pncipibꝰ et subdi
et ni conꝛ dei voluntatẽ nobis imperent obe
dientes et iuste salubribꝰ ꝓceptis reddamꝰ q
sunt cesaris cesari et que sunt dei deo vnde
aplus nos ãmoneꝛ dicẽs omnibꝰ pribus
sublimioꝝ subdi estote qz nõ t pter ho
minem Que sunt aut a deo ordinata ꝙ et q
ti pter ꝛsistũ dei ordinatoꝝ ꝛsistit Et
reddere omnibꝰ debetur tui tributũ
tributum tui vectigal vectigal tui hono
rem honorẽ tui timorẽ timorẽ quod nõ
solum domꝰ verbis ꝙ etiã exemplis

ffaciendū ostendit qm̄ et dns rebbi qui
sunt de pris ſuadens dolentē et cessu
ri sunt cessuros ſm̄ p̄ se et p̄ pctō tribu-
tū reddē nesciēt ſpūm ſm̄ et ewāgeo
q̄ cū accessisset hm̄ ihū dedragma accipi
ebant ad petrū dicebāt et magr̄ vestri
nō solue dedragmā aut cauē et cū ēsset
petrus mitt̄ere in domū p̄uenit eū ihesus
dicens Quid tē vr̄ symō a quibus
accipiūt ēbuēt vel cēsū a filiis suis an ab
alienis Et illo r̄ndente ab alienis dixit ergo
illi sūt filij vr aut nō scandalizem⁹ eos vade
ad mare et mitte hamū et eū piscē q̄ p̄mū
ascendit tolle et aperiēs eius inuenies state
rē illū sumēs da p̄ me et te Cumq; eisdem
exm̄ fecisset ide petrus discipulos suos admo-
dicens Deū timere et magnificare et mi-
nus habere esse omē humanā creaturā p̄ter
deū suū regē q̄ p̄cellunt sunt ductibus
tumq; ab eo missis ad vindictam malefac-
tū laudē vō bonorū certū namq; et q̄ si
sūmū pris mundū fecisset nō mirabimur
nos hereditare sempiternā benedictōis quā
nobis ab seculis p̄auit p̄ dnm nr̄m ihesum
xp̄m viuēt et regnāt in seculā seculorū
amen Dñica 2m̄ matheū

In illo tempore loquente ihū ad turbas venit
princeps unus accessit et adorauit eū dicēs
Dne filia mea nūc defuncta est sed veni impo-
ne manū tuā sup eā et viuet et ꝛliq̄

Et ecce omnia miracula Quae tres euāde
lia ihesus p̄ semetipm̄ ostendit
in tribus tres tm̄ mortuos r̄suscitasse
legim⁹ Resuscitauit filiā archisynagogi
de qua nūc sermo agit Resuscitauit filiū
vidue exē portā ciuitatis ad sepeliendū
delatū Resuscitauit nichilominus et lazarū
quatriduanū mortuū iam fetidū et monu
mēto Qui ergo horū in se credentes ve-
nerat r̄suscitarē in aliā non sic ausus est
p̄ tres mortuos tm̄ r̄suscitasse legitur
in corpe Summa namq; mortuorū r̄suscitatio
valentē sigē peccatū cū actp̄ p̄ peccō
digne penitentiā meretur enī aut p̄ pec-
catū q̄ statim aut sepultura a memoria quae
p̄cauit ipā meretur Ipm̄ aut peccm̄ ēbi
modis et mente tribus p̄petrat in corpe

in mente agit̄ cogitatione delectat et
consensu In corpe aut̄ operatur alij palam
alij quietudine Cum vō occulte peccat q̄
misit dominū mortuus iacet Et cū diuina
gr̄a cor eius ad pniam inflammat deprēdit
q̄m̄ inf̄m domū mortuus r̄suscitat tales
sigūtur filia archisynagogi quae t̄ puellae
erat r̄suscitata Et Cum aut manifeste pec
cat q̄ exē portā ciuitatis mortuus expel
lit Et cū tales p̄ diuinam gr̄am et alioꝝ
correpti ad pniaz cōpūgunt q̄ ad
sepulchrū pueritiae a dno r̄suscitantur
Ho sigūtur adolescēs filius vidue quae dnm
exē portā ciuitatis r̄suscitauit Et cū eis
alij q̄m nō solū publice p̄ctā nō erubes
cūt sed etiam ipsū petrū in longanimi cō
suetudinē veritatis Quales significat lu-
zarus quatriduanus mortuus de quo sēpū
et q̄ nam fetet q̄m̄ dū publice p̄ assuetu-
dinē p̄ctā nō erubescūt p̄ius mē tribus
fetoribus male fame maceratur Sed nec
de talibus desperanda est q̄ dominus eā lazā-
rū quatriduanū mortuū fetentē solo iussu
r̄suscitauit de quo lacrimasse legit̄ ihesus Et
voce magna clamasse lazare veni foras
q̄ tales a doctoribus nō solū exhortatiōibus
uti etiā ordinibus sē mortificādi et eā mali
na structura p̄dictatoris voce clamādi fre
quēt enī p̄ dnā gratiā cōpuncti ab hoc p̄ce
re sūpiunt sed q̄ ipsos assiduus flentibus et ge
mentibus cernimus lacrimarum largitores eli
mas ēbuunt et vel habitandum penitus
habitandum gr̄a sicut propria erubescūt ad pec
candū sic proximorum fine ad penitendū
Sed nō q̄ princeps vel filia eius p̄ q̄ rogā
tur veneratē allegorice significēt videam⁹
aut eum ewāgelium loquentem ihū ad turbas dicere
princeps unus accessit Et allegorice princeps
iste moyses fuit unus his nūc lucem ewāgelistā
Joannem et deum qui nec primi illuminati sūt illu
minandi q̄ ide legislator moyses de verbo
vite alios ministerium a dno decepit et ipse
illuminatus et spūali gr̄a et alios sua doctrina
illuminauit Filia eius sit synagogae quae de
primus dominus precepta et legalibus obser
uationibus eruditus q̄ spūali verbo genu
it Sed dno loquente ad turbas filia principis

defuncta ē qz tempe quo dominꝰ in carne
appuit synagō religione et legis obs'uacōe
defecerat. Tnc enī tumultuātibꝫ rebꝫ pīci
pium amisit dignitatē qz nr̄ sacerdotalis ho
nor ꝓpū decorē habebat. et tēpli reuēncia.
et hostiaz ī molacio nō solū spūs rapīt. sed
etiā nec hystoialiē obs'uabāt. Rogabat ergo
princeps ꝑ filia qz fr̄ēqr̄ nouisses ꝑ synagoge
libēdē dnm̄ quoꝝlibet clemēciā. Et qz in
tellexit eā nō aliē a morte ānue libēari nisi
ꝑ miracūlōdē vnigeniti filij dei. Hec ei
principis voce dr̄. Vel impōe manū finp eā
et viuet. Hanc enī dnī in scripturis alijs
miracūlōdē fugē filij. Audiuit ꝑ ꝓphaz dīcēs
quid autus manū tuā et dexteraz tuam
de me? Solue tuo. Et utez. Emitte manū
tuā de alto eripe me et libera me de aq̄s
multis. vr ergo finp defuncta filia manū
imponēt. rogāt fiat quatenꝰ ꝑ miracūlō
nis dnī ministū iudeis ꝓdicaret deū. ꝓphe
tā deq̄ fiebat. Scītabit vobis de fīlijs viis mandꝰ
meꝰ audietis ꝓtra omnia q̄ locutꝰ fuit
vobis. Et qz aduenīēte plenitudine tpis
nō solū de synagoga carnē assumē. ꝙ eciā
mē horiēs visibilē dignatꝰ ē. deuenīre. ꝛeē
fibitgrē. Et surgēs ihesꝰ sequebat eū et discī
eius. Et ecce mulier ꝙ fluxū sanguīs pa
tiebat xij annis accesse retro et tetigit
fimbriā vestīt eius. Hic. Fuit archisynagogi filia
sine synagogā sic mulier. ꝙ fluxū sanguīs
patiebat xij annis sine eciā ex gentibꝫ
fluxus enī sanguīs īmūdicia sine peccā
ti. ꝙ ꝓphaz dr̄. Fluuiū homicidiū. abluēs
inundauerūt. sanguis sanguinē tetigit. a
quo fluxu sanguīs se libari optabat. ille
qui dicebat. Iuba me de sanguinibꝫ deꝰ deus
salutis meꝰ. Mō aut̄ ꝑmittendū vī. q̄ hec
mulier xij annis fluxū patieba. vtpote alij
euāgeliste quidā. Puella. qz archisyna
goge xij annos habebat etatis. Et. Considera qz
vtrāq; lēde cognoscim? qz qm̄ puella nata
ē. tue cepit mulier ifirmari. qm̄ et illa
duodecī annos habebat etatis et ista xij īfir
matis. Nec vo spuale mediū eciā qm̄ syna
goga nata ē eciā ex gentibꝫ cepit infir
mari. qz facile cognoscit vicia in com
pacē virtutū. Gentilis ergo populꝰ ex co
lilor. ē cepit. et quo populꝰ iudeoꝝ cle
rus ē. Ad eū vr dixim? puella xij annoꝝ
etatis defuncta ē tempe pnūciat. ꝙ ppinq̄re
uita finiuit. qz tēpe liberādis nec ꝛ. ꝙ
dis mīstrare iudeā sinū nō cognouit. libe
ratōdē magis q̄ mortē elegit. q̄ vicium
Quē hinc sensū nō vacat. a mīstio q̄n
chysmagogi filia sua. octauo loco mira
culoz. a dnō ꝛesuscitari rogauit. Hec con
sita ē. ewā ca fede ī veniē ꝑmū mīraculū
dominꝰ in galilea fecisse. s. de aq̄ vinum
Xm. de fedōdē de mōte lepsū curasse. Ihs
puerū centuriōis a ꝓcul curasse. Ihs
socrū petri febīcitātē libasse. Quēū mde
mon. turbatū sedasse. Hexeū ī regione gera
zon hoiem a legione demoniū curasse.
Deqm̄ in ciuitate sua cnphaumam
publicēū sanasse. Octauo loco sinbimē ar
chisynagogi ꝙ filia rogaturꝰ. volēs a mīstio
ēcūcisionis excludi. Subinūē eciā et mu
lier. a fluxu sanguīs curata. Petro aut̄
accessit. qz nō dnō manēte ꝛ ꝙ eius ac
cessionē credidit. eciā ex gentibꝫ vel ēte
accessit retro. qz nō solū miracūlacōdis
eius mīstiū cognouit. ꝙ eciā passionis
eius vestigia imitāt. Petro cū ꝙ dominū
accedē est. eius vestigia imitari. sicut
ipē dicit. m eius. Si quis vult ꝙm me veīre
ē. Et vnū. Qui nō tollit crucē suā et
sequit ꝙm. Et. Ambulabis
super aspidē et basiliscū. Ihs
me petro eciam. q̄ ad dnm̄ accessit. ānus
nec dicēs. Exi. ꝙ. passus ē. ꝙ nobis vōb re
linq̄s exēplū. vt sequāmī vestigia eius. Et ihēs. q
dicit se in xpō manē debet. sicut ille ambu
lauit. et ipe ābulāt. Accessit ergo eciā cor
dis ē. nō corporis mī. q̄ ꝓphetici accredere ad
eū et illūinari. Fimbriā vestimēti tangē
ē. mīracūlis eius mīstiū agnoscē et ꝛmi. q
spūāliē vnē. Quia enī deꝰ in diuinitē
tangi nō ꝑt. q̄ fimbriā vestīt. tāgēdā
exhibuit. q̄ se m humanitē visibilem
demōstrauit. Dicebat enī mē se si tetigero
tm̄ fimbriā vestīt eius. sanabit. ergo
pulcher hec mulier. mē se dicebat. q
eius eciā fides vel opa magis ī corde
est. q̄ m corpe. Vt enī clamor ī spū

dei appetat/ sua bona opa fieri ab hominib
aspernabi abstendit/ de qua ꝑphām dr. Ois
gloria ab intrinsecꝰ tactu eius vestimēti sa-
luari ē credidit/ qz ꝑ mēmacabis eius mise-
ricordiā grem hūanū salvari posse nō dubitauit
Dixit ihesꝰ quesꝰ et videns eā dixit Con-
fide filia. cōfirma dñs ad mulierē respectū
misericordie eius sigē ad eā. quasi eius
tarditas nō fuerit dñs videbat qm̄ post ydro-
pla manuū suarū curiosē circuitū suum
deū ignorabat Et postq̄ eā fide rōnabilē
cepit fiducie ei ondit qm̄ ꝑ gratiā suā meruit
eam ad se videndū illuminari. Quod qz
ꝑ fidē accipe meruit/ recte dr. Confide
filia qz fides tua te salvā fecit. Et sanata
ē mulier ex illa hora. Nā si quis solam
litteram arripiat/ nō puta fidē mulierem ipsā
hystoriā cognoscat/ cum ꝑ frōnē fidei lucas
euāgelista manifestius declarat dicens
q̄ erogauerat oēm substantiam suam in medicis nec
ab vllo potuerat curari. Sed eā vidisset
dñs in turba ambulare solo tactu vesti-
mēti eius posse fieri credidit q̄ multos
medicos impossibile fieri cōprobauerat. Unde
et accessit retro et tetigit fimbriā vesti-
mēti eius et q̄festim sensit fluxū sanguinis
eius. Qui vidit quē fidei vr dominꝰ approbaret aut. Quis te me tetigit. Negā-
tibꝰ aut oībꝰ dixit petrus et q̄ eā illo cōar
Preceptor. turba te comprimit et affligit
Et dicis. quis me tetigit Et dixit tetigit
me aliquis nam et ego noui virtutē de me
exisse. Videns aut mulier. qz nō latuit.
tremēs venit et prōstrata ad pedes eius et ob
quā causā tetigit eū indicauit coram
populo et quōmō confestim sanata sit.
Ac ipe dixit illi filia fides tua te saluā
fecit. hoc ergo filia vōluit q̄ tam ꝑfectā
fidē habuit. Epistola aut ut dixim⁹ me
sigē eccīam que filia ē dei ꝑ adoptōem
ꝑ sicut dr euāgelista. Quotqꝫ aut re-
cepit eōs dedit eis potestē filios dei fieri
Cui ꝑ ysaiam dr. Audi filia et vide et
inclina aurē tuā. q̄ recē ꝑ fidē saluatē
qz sicut scriptū ē Justus ex fide vivit et
sine fide impossibile est placere deo. Vñ

dñs mulieri confidentiae aut. O mulier mag-
na ē fides tua fiat tibi sicut vis. Quod aut
qz eā dñs ad filiā archisynagogi vocauit
tribuit ꝑ gētē mulieri. in trinitē figuratā est
qz eā dñs ad synagogā docendā venisset
eccīa ex gētibꝰ credēdo antecapauit salutē
Unde illud ysaie. Ethiopia ꝓcurret manꝰ
eius deo. Ethiopia enī q̄ nigrū populum
significat eccīa sigē ex gētibꝰ significatē pe-
catoꝝ cooperta. Ethiopia ergo multos eius
precurrit qm̄ eccīa ex gētibꝰ ante synagogā cre-
didit. Oportet enī ostendere qz mulier nec
in domo nec in vrbe. qm̄ ab vrbibꝰ lege evelu
debat. et in via ei occurrerit qz gentilis po-
pulꝰ nulla cognitōe dei nec legis non
eā habebat et deo qz nudi et discoopti
dñō occurrebat. Hic q̄ eā dñs ad puel-
lam rendebat mulierē in via sanatā ē. qz
dñs populo iudeorū ꝑdicabat fidē gētiū ap
ꝓbabat sicut alibi de centurione aut. Amē
dico vobis nō inveni tantā fidē in israel. Vñ apte
iudeis dixerūt vobis quidē oportuerat
ꝓmū loq̄ verbū dei et q̄ repellitis illud et
indignos vos iudicatis eterne vite ecce cō-
vertim⁹ ad gētes. Quasi festine eā maior fides
mulieris cōprobat q̄m archisynagogi qm̄ eā ar-
chisynagogꝰ deū ad domū suā venire rō-
gasset et in trinitē eūdi nec rediēdi eum
laborare fecisset mulier ꝑfecte credēs nichil
laborare fecit. et tm̄ fimbriā vestimēti eius
tetigit. et postq̄ dñs mulierē in trinitē curauit
filiā archisynagogi. dñs significauit. qz in
fine seculi synagogē credituram Unde illud a-
postoli Cū plenitudo gētiū subintrauit tūc
omnis israel salua fiet Et tam non plus q̄ spiri-
tale et q̄ carnale deum spirituale. et non plus
synagoga credidit q̄ spiritalis fuit et gentilis
populus qui fuit animalis. Deum synagoga
q̄ spiritalis fuit. Veniamus et nos fides christi
credēdo ꝑficiamus gressus agendo. sancti et ꝑfecti
secuti ut fides s. fiat. colendes xpm̄ dñm
nr̄m q̄ vivit et regnat cū deo patre et spiritu
scō in s. s. amen. ℣ Dñica xv̄ ℟ Illo tpe cū
ihesus et vidisset q̄ multa de mayenia ve-
nit ad eū: dicit ad philippū. Vñ emem⁹ pa-
nes. ut manducent hi. Et relqꝰ.
Omelia bti augustini epi de ℣

Miracula q̄ fecit dñs nr̄ ihesꝰ xp̄s ut̄ q̄d
dñs opat̄ ad intelligēd̄ deū de visi
bilib⁹ amonet̄ hūanā mēt̄. q. cū
ille nō ē cāl̄is sīl̄ q̄ videt oculis possit. et
miracula eo⁹ quib⁹ totū mūdū regit. vnū
sūmū q̄ creaturaꝝ ānīsit. assidue nec vilue
rit. ita vt pene nēo dignet̄ attendē opa
dei mirā et stupēda. q̄libet seminēgligā.
ipsā suā miā stimant. q̄d q̄ facēt opa
rūnd tōpe p̄t̄ oculat̄ cursū ordīē q̄ nature.
vt nō miranda. q. implicā videndo stupēt.
quib⁹ cōdiana vilueratꝰ. Hanc ergo mira
culū ē gubnacio tocius mūdi. q̄ securacio q̄z
nullū hoīm. de q̄b⁹ pauib⁹ et nō hē nemo
murat. Illud mirat̄ hoīes. nō q̄ magū ē.
q. q̄ rarū. Quod ergo et nūc pastu vni
uersū mūdū. sūf. de panib⁹ q̄tuor⁹ se
geties creat. fecit q̄ quo dēg. vñ enim
multiplicet de panib⁹ q̄tuor⁹ segetes. de
q̄ multib⁹ grānib⁹ multiplicauit q̄b⁹ panes
p̄ceb⁹ cū erat. q̄ multib⁹ ppū. Panes aut
illi q̄q̄z q̄ seā erāt. nō quidem creauit
dat. sz ab eo q̄ ea fecat multiplicata.
Hoc ergo āmorū. q. sensib⁹ quo eligēt
nēs et exhibēt oculis vbi exercēt. in
tellectū. vt ī visibilē deū p̄ visibilia opa
mirabilē. exerceāt ad fidē et purgēt
q̄ fidē erāt ipm̄ ī visibilē vidē. cupiēs.
Hoc tū hoc fuit mirac. i mirac. xp̄i.
Interrogo ipā miracula. q̄ nobis loq̄t de vo
ce vbū dei. et erāt sonꝰ verbi. vbū nobis. et
Hoc ergo miraculū sicut audimus q̄ mag
nū fuit. q̄ncā mag. erāt q̄ p fidē fuit. Nō tñ eū
sup fuisse delectāt. sz erāt alicuidmō p̄struc
tum. Habet enī aqa mīa. q. mirabamur
fluīb⁹ vidimus. expēm tñ magnā q̄dā pelago
q̄dā et olō dimīt. quod fieri n̄ a deo nō possit
laudans laudaq̄ de fēo fecit. sz q̄ admo. q. si cras pmi
chras alicubi ī spicēmus. nō nob⁹ sufficet lau
dare sp̄tōis articulū q̄n eas paties deo
rabb fecit. nisi eāt legēmus q̄ nob⁹ p illas
indicauit. ita sonꝰ hoc qui tūc nō spicet
delectāt pulchitudē fēt. ut admiret. ut si
cēt qui nūc intelligit. si legit. Alie enī
videt pictum. q. alie videnti hoc. Pictura
eā vidēs. sic hoc ē vidisse laudasse. si tras eā
videns. nō hoc ē tm. q̄ quonūs et legere.
Et eum dicas eū vidēs tras. si forte nō eas
nosti legē. quid putamus. et q̄ hic sp̄tū ē.
Interrogas q̄ sit. eū ea videas alīq̄. aliud ē
de nob⁹ ē. ea quo ignis agnoscere q̄ vidisti.
Alios ille oculos habet. alios tu. Nonne filii aspi
ces videtis. sz nō filii signū cognoscitis.
Tu ergo vides et laudabilē videt. et lau
dat. et legit. et intelligit. Quid ergo videq̄.
q̄ laudamus. legamus et intelligamus. q̄ nōs
i nūc ceu mulcomus. sz. dom. q̄ more vbū (intelligamus
ē in alio. p̄m nō q̄ habet. tacet. q̄ i more
fenū. Vicer trāsēūt p̄ mundū. sz sup̄pedū.
Turbas vidit. esuientes agnouit. misericordē
pauit. nō solū q̄ bom. vñ ceā p̄ p̄tere.
Quid eū sola p̄desset bonitas vbi non
erat panis vñ turba esuiens pasceret.
nisi bonitas adesset p̄sentia illa ceā
et esuiens reficeret. Denuq̄ et discipuli
q̄ erant eū dño in naue et ipā turbas
volebāt pascere vt nō remanēt inanes.
sz vñ pascere nō habebāt. Interrogatur dns
vñ emerent panes ad eas pascendas. et
aut sp̄uabat. hoc aut faciebat tēptās eū. sic hoc
expulū s. philippū q̄ interrogabat. q̄ eū
faciebat. quid esset facturꝰ. Ihu ergo bono ep
tabat. ut q̄ ignorātia dispi demurabat. et
forte in demōstrāda ignorātie discipuli. ad
significandū. q̄ebat. q̄ eū ipm̄ sacramentū
de q̄b⁹ panib⁹ nobis ēpit loq̄. et q̄ figu
ficet in duce. vbi eū videbimus q̄lis duc in
hoc fēo ignorātia discipuli voluit interro
gando. q̄ faciebat. oste nobis. Ita interrogans
alīq̄ quod nēstrum audire voletes vt dis
cam. Alīq̄ interrogans quod scīm. scire vo
lētes vt ei ille sciat. q̄ interrogans verbū
hoc nouat dominꝰ. et q̄ interrogabat. sciebat
Quid esset enim frūm ipe nouat. et hoc
nescire philippū sciebat sibi. Quare magis in
terrogabat. nisi q̄ illū ignorātia d̄nostra
bat. et hoc quāde fecat. ut dixi. q̄ intelligēs
Andreas aut. Est hic puer quidā. q̄ hz q̄nq̄ Est puer vnus hic.
panes et duos pisces. sed hec q̄ sūt ad tm̄
tot. Cū dixisset philippꝰ. ducentor denariorū (interro-
panes nō sufficiūt. quib⁹ tamen illa ceā re gantes
ficerent. erat ibi puer. portans q̄nq̄ pa
nes ordeaceos et duos pisces. Et aut ihesꝰ
facere hoc ēb distūbē. erat aut ibi fenū.

Ser Bulie qa spitale fuig est

ferme

multitu. et discubuerunt fe quinq; milia hoim
Accepit aut dns ihs panes. et cu gratias
misit fractis sut panes, posit aut discubentes
no tm quinq; panes. sed quos adiecerat
qui creauerat quos sanctos erant. Et de pisci
bus sicut sufficiebat. Pauci e tm tba illa fi
isse sedacti: ceca fragmenta q̃ sederut. Et ipi
colligut missa sut ne pirent. Et impleuerut
duodecim cophinos fragmentoz. Hic uir ue
rannis v panes intelligut quinq; libri moy
si mitro no tm tuc el; ordeat; sed ad dei
testamentu pmittit. Hospes aut ordeu uel tre
aiu; ut ad medulla eog uix pueniat. Vespe
ere calet medulla tegmu ne pallee. et ipa pa
lea remax et miserees aut cu labore exuatur
Talis e liia uetis testamti. Vespa tegmina
animaliu sue nitoz; si ad eog medulla pueniat
pasce et satiat. Febat ergo q̃ puer quinq; pa
nes et duos pisces. Hi gratias. q̃ fuit puer
iste. forte populi; uel erat sensu puilli poter
bat uel inducebat. Illa cu que petebat.
clausa ondebat. aperi pascebat. Duo genuum aut
pisces videmt nobis figura duas illas mi
ri testamto sublimes psonas. q̃ ingrebat
ad populi sanctificadu et q̃ regendu. sedentes
et regis. Et ipe mistro ueri. aliq; sm p
illas significabat ueri. alioq; p medulla ordei ondeba
per palea uo ordei occultabat. Ueri ipe uig
uriq; psona in se porans sacerdoti et regis
sacerdoti p victia. q̃ septies operatur p nos deo
rectis q̃ regimur ab eo. et apud q̃ clausis por
tubant. Finis illi implent pfecti q̃ pueri
testamtu pmittebat. Et frangi misit pisces.
fragendo multiplicatu sacrificii diuis. Quinq;
cu illi libri moysi. q̃ multos libros cu expo
mit ipe fragendo. i. diffundendo fecerit. hi q̃ illo
ordeo ignorata. pmi populi regebat. de quo
pmo ppha dei. Et q̃ dns legis moyses. uelauit
sup corda eoz posuit. Nodu cu ablatu cat
velame q̃ nodu uenit. Xpi nodu uelut tepli
fuit illo in cruce pendere compassu. Quia ergo
ignorantia ppli cat in lege. preca tepta dei
ignorantia depli. Miabat. Sacrificia uacat cere
monie. Et intellexit. q̃ ignorabat. Et ipe nos pas
ti populi. ppli. fabat sub lege constituit. Ut
cu quinq; mihi erat. hi q̃ sub lege erat. Sicut
quinq; libris moysi explicat. Dis et quinq; illis po
ritib; laugrud. q̃ debat. Duo simabat. Ille aut
ibi curamur laugruditiqu et hic ebas de v
panibus paucis. Et sup fenu discubebat. Qui
hic ergo supiebat. et in animalibus q̃ pascebant
Dis cu duo fenu. Hec sut aut illa fragmenta
nisi que populi no potuit mandutare. Intelligi

Et q̃ sit ceca intelligentia. q̃ nullo modo no pt
capi. Et ergo i stat. ni ut sit ceca intelligentia
q̃ no pt capi. multis dubiis credit q̃ ydotes sut
et alios docet. sicut erat apli dicit xpi corpis mi
plen se. Et ego et mirabilia q̃ magnu sacra
mtu uidemt audiam. sed sacramtu
cu audimus. fidei e cu ut illi dicebat. spiritu et uita
ut nos audiemus. Quod illis oculis uidebat.
hoc in nobis fides. Credimus quippe alio q̃ oculis uidet
potius. Et plan illis similis. q̃ de nobis dicit.
Et q̃ no uidet et credit. Addo aut. sp fortasse
intellexit q̃ illa ebia no intellexit. Et ue nos
possit similis. q̃ ad medulla ordei pueniri potuit.
Dicit hoc ideo illi q̃ uidebat. Et puer. Et illi
hoc cu audissent quod fecerat signu. dicebat
Et hic e uere ppha. forte adhuc ideo xpm esse
rant. putabant. q̃ sup fenu discubebat. Erat
aut ille dns ppha. impletor. ppha. sanctificator
ppha. sed et ppha. Sam et moysi dicit dns
deus uos ppham sicut me. ipsum uobis. Et
hic intellectum uobis aplos exponit et legi
Et ipe dns de se aut. Ego e ppha. Quae homo
nisi i pria sua. ppha dns. et uba dei dns.
Et multi ppha. sed uerbo dei ppha. Cu ppheta uba
dei. et ppha uba dei. Et uerut. pozis q̃ ppha
applicatos et impletos uerbo dei. Nemo enim
ppham ipm uba dei. Hic aut ppha xpe dns
ppha. sicut angelu xpe dns angelos. Nam
et ipe deus e magni. sapientie angeli. Scriptu. est
Et quis de ppha. q̃ no legatu. nos angelu. Et ipe
uenit ad nos. Et uos fecit eos. ad nos. Et eos
eos no misit legatu. no misit angelum.
Et uenit ipe. Et uos uenit. ipe angelu. Et
no ppha. angelu. nisi q̃ ipse sic angelu. ut esset dns
angelos. Et nu angelu. Et nemo dns
michael archangelus et angelu. non dicit. Et xpe
ppha. dicit. ppha no dicit. Et uos. et nos ad fide.
et ad expesta uita. Et ipe. q̃ pmo ad nos uenit.
Et q̃ secundo uenturus. q̃ pmo ad nos uenit.
Et eo q̃ pfectus. Et eo q̃ uenturus. ppha erat.
Et eo q̃ uba dei. Et fenu. Et angelorum. et
ppharum dominus erat. Et et et Deo gr.

In vigilia sci Andree apostoli
Secundu Johannem.

In illo. Stabat ioñes ⁊ ex discipulis
eius duo. Et respiciens iesum ambulantem dicit. Ecce agnus dei. Et
dicunt ei duo discipuli audierunt eum loquentem ⁊ secuti sunt iesum. Conversus autem iesus ⁊ videns eos sequentes se dicit eis. Quid quaeritis? At illi dixerunt ei rabbi quod dicitur interpretatum magister ubi habitas. Dicit eis venite et videte. Venerunt et viderunt ubi maneret et apud eum manserunt die illo. Hora autem erat quasi decima. Erat autem andreas frater simonis petri unus ex duobus qui audierant a ioanne et secuti fuerant eum. Invenit hic primum fratrem suum simonem et dicit ei. Invenimus messiam qui est interpretatum christus. Et adduxit eum ad iesum. Intuitus autem eum iesus dixit. Tu es simon filius iona tu vocaberis cephas quod interpretatur petrus. In crastinum voluit exire in galileam et invenit philippum et dicit ei iesus. Sequere me. Erat autem bethsaida civitas andree et petri. Philippus invenit nathanahel et dicit ei. Quem scripsit moyses in lege et prophete invenimus iesum filium ioseph a nazareth. Et dixit ei nathanahel. A nazareth potest aliquid boni esse. Dicit ei philippus. Veni et vide. Vidit iesus nathanahel venientem ad se et dicit de eo. Ecce vere israhelita in quo dolus non est. Dicit ei nathanahel. Unde me nosti. Respondit iesus et dixit ei. Priusquam te philippus vocaret cum esses sub arbore ficu vidi te. Respondit nathanahel et dixit ei. Rabbi tu es filius dei tu es rex israhel. Respondit iesus et dixit ei. Quia dixi tibi vidi te sub arbore ficu credis. Maius his videbis. Et dicit ei. Amen amen dico vobis videbitis celum apertum et angelos dei ascendentes et descendentes super filium hominis.

Hymnus. Jesu corona virginum.

Ad magnificat antiphona. Venite post me et faciam vos fieri piscatores hominum.

Oratio. Deus qui nos beati andree apostoli tui natalicia colere precipis. Da nobis eius semper patrocinia sentire. Per dominum.

Ad horam. Ecce ego mitto angelum meum qui preparabit viam ante faciem meam. Et subito veniet ad templum suum dominator quem vos queritis et angelus testamenti quem vos vultis. Ecce venit dicit dominus exercituum. Et quis poterit cogitare diem introitus eius aut quis stabit ad videndum eum. Ipse enim quasi ignis conflans et quasi herba fullonum. Et sedebit conflans et emundans argentum et purificabit filios levi et colabit eos quasi aurum et quasi argentum et erunt domino offerentes sacrificium in iustitia. Et placebit domino sacrificium iuda et hierusalem sicut in diebus seculi et sicut in annis antiquis. Et accedam ad vos in iudicio et ero testis velox maleficis et adulteris et perjuris et calumniantibus mercedem mercenarii et vidue et pupillo et opprimentibus peregrinum. Ecce venit dicit dominus exercituum. Et quis poterit cogitare diem introitus eius aut quis stabit ad videndum eum. Ipse enim quasi ignis conflans et quasi herba fullonum. Et sedebit conflans et emundans argentum et purificabit filios levi et colabit eos quasi aurum et quasi argentum et erunt domino offerentes sacrificium in iustitia. Et placebit domino sacrificium iuda et hierusalem sicut in diebus seculi et sicut in annis antiquis. Et accedam ad vos in iudicio et ero testis velox maleficis et adulteris et perjuris et calumniantibus mercedem mercenarii et vidue et pupillo et opprimentibus peregrinum. Ecce venit dicit dominus exercituum. Et quis poterit cogitare diem introitus eius aut quis stabit ad videndum eum. Ipse enim quasi ignis conflans et quasi herba fullonum. Et sedebit conflans et emundans argentum et purificabit filios levi et colabit eos quasi aurum et quasi argentum et erunt domino offerentes sacrificium in iustitia. Et placebit domino sacrificium iuda et hierusalem sicut in diebus seculi et sicut in annis antiquis. Et accedam ad vos in iudicio et ero testis velox maleficis et adulteris et perjuris et calumniantibus mercedem mercenarii et vidue et pupillo et opprimentibus peregrinum.

Ad horam. Ecce ego mitto angelum meum qui preparabit viam ante faciem meam. Et subito veniet ad templum suum dominator quem vos queritis et angelus testamenti quem vos vultis. Ecce venit dicit dominus exercituum. Et quis poterit cogitare diem introitus eius aut quis stabit ad videndum eum. Ipse enim quasi ignis conflans et quasi herba fullonum. Et sedebit conflans et emundans argentum et purificabit filios levi et colabit eos quasi aurum et quasi argentum et erunt domino offerentes sacrificium in iustitia. Et placebit domino sacrificium iuda et hierusalem sicut in diebus seculi et sicut in annis antiquis. Et accedam ad vos in iudicio et ero testis velox maleficis et adulteris et perjuris et calumniantibus mercedem mercenarii et vidue et pupillo et opprimentibus peregrinum. Ecce venit dicit dominus exercituum. Et quis poterit cogitare diem introitus eius aut quis stabit ad videndum eum. Ipse enim quasi ignis conflans et quasi herba fullonum. Et sedebit conflans et emundans argentum et purificabit filios levi et colabit eos quasi aurum et quasi argentum et erunt domino offerentes sacrificium in iustitia. Et placebit domino sacrificium iuda et hierusalem sicut in diebus seculi et sicut in annis antiquis. Et accedam ad vos in iudicio et ero testis velox maleficis et adulteris et perjuris et calumniantibus mercedem mercenarii et vidue et pupillo et opprimentibus peregrinum.

studijs mrs delect. qm libent iter ihu
autibus ipē amplia laturus occurrit
Cm dixerit. Rabbi quod dicit interp
tatū magister. ubi habitas? Volebant
trāsire magistero hēntes pfirmi.
sed mansionē petūs in qua habitat req
inquirebāt: qtus & tūc libentius ipse
acto verbis illius imbui. & exinde sepi
cū posset disputare. plenius instrueidi
inde & ipse qr illos bñ petētes. quērētes.
pfectantes vidit. libens eis se arctauit
sui vesci manū: eos qr introduxit
veritatis evangelice rudimētis que de
fidē habāt illustrauit. Hanc sequitur.
Dicit eis. Venite & videte. Statimq
subiungit. Venerūt & viderūt ubi ma
neat. & apud eū manserūt die illo. Qd
si alteriꝰ sensu libet inspice. quid nob
insinuet in eo quod ad ihesū quidē am
plexandū venerūt. & licet ostensis ubi ha
bitaret inquirebāt: admonet nos sepi
us quotiens marcamus eius trāsitu
ad memoriā reducimus. sollicito eū ip
se rogemus. ut habitationē nobis et
ne sue mansiones q̄ apud patrē ostē
dē dignet dicētes cū moyse. Ostende
inde nobis gloriā tuā. Quod autē
ipē discipulos hēnte. & ubi maneret
fidē precepit: virtutū pfectū studiū q̄b
ad eterna gaudia pducamur subeam
dū nobis audit. Venite etenim post
ihesū ut mansionē eius inde possim
bonis opibus que ipē pmonstrauit in
sistē. horaq; cotidianis & pfectibus ad cel
estē ducē diuine fruitionis attingē. De
uenerūt igit & viderūt ubi maneret &
apud eū manserūt die illo. Hora autē
erat quasi decima. Quia lex & decē
preceptis data ē. solet ꝙ denario nūo
pfecte legis indicari. Hora ergo decima
hora venerūt discipuli. ut mansionē
ihesu videre et: qr minimo necesse est.
ut qui dei & desiderat fidē. dei se cū
ctis humili subdat. Quicūq; hucusq
mūe cotēplacionis postmodum fru
aperit. primus adiungunt duo decalo
gum legis & operū suas quasi decimā
horas diei sole illustrante compleat.
Et illi quidē die illo manētes apud
eum. felicissima hēntes spectacula
beatum exspectabāt. Atq; omes eius
opus bonos pfectū. post impletā legis
dei precepta. pretiū & mercedē
norū diē sūt cū illo actur: ubi di
dicet quē bñ desiderās appia cauth
bat. qr melior ē dies una in atrys tuis
sup mille. Erat aūt andreas frater
symonis petri unus ex duobus qui
audierūt ab ioānē & secuti fuerūt
eū. Invenit hic primū fratrē suū sym
nē & dicit ei. Invenimus messiam qd
est interpatū xpūs. Et adduxit eū
ad ihū. Andreas dum quē inuenit
eāq; symoni fr̄i sequedā euangeliza
bat. qr hoc ē bē dum nūcupat hēm
illius dilectione fervēs fr̄uq; & salutē
curā gerēs. Ille eāq; & fr̄ē cōditoris
sui ducatū secut. qui eāq; primum
quē habet hāc comitatū mittit. Inue
nimus inqt messiam quod ē interpatū
xpūs. Messias idē est qd xpūs. sed
messias hebraico sermone. xpūs dicit
greco. latine aut unctus interpatur.
Unde & crisma grece latine unguē dr.
xpūs aut idē unctus appellat dūs.
qr sicut petrus ait. unxit eū de spū
sco & virtute. Unde eāq; psalmista
ait. Propterea unxit te deus deus
tuus oleo letitie pconsortibus tuis.
Consortes aut eius nos hortat. qui
ad accipiēdā gratiā xpūs fr̄i baptis
mate eāq; crismate pungim̄. & expi
nostē xpiani fortiū. Sed ille p̄ con
sortibus unctus ē: cui sicut ioānes
baptista testat. nō ad mensurā
dat deus spūm. & omia dedit in
manu eius. Et de consortibus eius de
functionis dicit apūs. Quicunq; aūt
horū data est gra secundū mensurā
donationis xpi. Docebant autem
xpi & sancti doctores in lege & reges &
figurā nimio eiusdem beati regis

& pontifices ymaginē dñi ac salvatoris
ny cuius tipo eccā materiali līmebāt olea.
Rom solēt aūt illi · ſ̄ & mīri tpis fideles
ut a xpo xpiani · ita eccā ab ip̄ō sat & ſ̄
matis Ihūc̄ ab ip̄ō ſpō sc̄ō gr̄ā qua
consecrāti xpi rē micuerūt tpl̄ō teste
qui ait · Existi in salutē ppli tui ut sal
nos faceres xp̄m tuos · Exist quippe in
salutē ppli sui · ut salvos faceret xp̄os
suos : qui ꝓpter nos hoīes & ꝓpter nr̄ā
salutē descendit de celis · & incarnatus
& ut nos spīali gr̄ā ꝓmeritos ac sanc
tos sui sc̄i nōis donaret ēe participes
Sequit̄ · Intuitus aūt eū ihūs dixit
Tu es symon filius iohanna · Intuitus
& symonē ihēsus · nō solū exteriorib⁹ nō
oculis · sed mēbro dīuinitatis intuitu ·
nr̄ illud bti samuelis hō videt ny
facie deus aūt ny corde · videt corda
eius simplicitatē · cui merito cuncta
cēdit p̄fundus eccā · videt ꝑ hoc tam
dira fermenti ad se amore ꝓvolavit ·
deoq; ſtinuo mox familiariter affa
alloquio · tu es inquiēs symon filius
iohanna · Nec magnū ē dño hoc
bilē cuilibet hoīs · nel pīs cui dic
qui omn̄i scīp̄o nomīa scripta tenet
ny celo · Exposituri discipulo nomē
mīri sublimioris dignitatis hoc
qd totius eccē p̄sidi congruēt · ꝑmo
volunt onde ꝑ qd a patribus acceperit
nomen) · eccā ꝑtā significatione vir
tutis nō caret · Symon ergo obedies
iohanna d̄ dei gr̄ā · Tu es symo filius
iohanna · tu es obediēs filius gr̄e dei
Et merito illo obedientie nomine cēset
qui ꝑ primus mutate audita mordnr̄i
fidē curavit & postmodū cēt ap̄ō dus
est ad discipulatū hortatet · statim cū
eodē audita quē ꝑit nomīa · relictis
retibus quoꝝ usu labebat · cū se
nō distulit · Unde & audite ꝑ nomē
fidei meritis eius ymaginē ꝑfert · Au
dictas mihi greco latine dicit̄ hurlis
Et illi libenter dñm nel ad p̄dicatiōnē
habis nel ad ipius dñi missionē sequē
ad ēcta se fortē ꝑtinē docet · qui tpalia
que possidet fortiā eternoꝝ amore
contēpnāt · qui credentes fidē roma
dñi ny terra fluctuū · donec hoc papiat
exspectare dñm cū psalmista · & hurlit
agere & roborē suū confortare contendit
Quod aūt symon filius fuit iohanna
dicit gr̄ē dei : ayte demonstrat · qua
quidē deuote obedientia dilumpedit ·
quidē merito obedire ꝑmum ꝑscribus a
dño precipit · totū hoc nunc ꝓmerite
se gr̄ā semper pretiatis ut hīc esse
accepit · Ecce audistis fratres ē ꝑ primū
apl̄ōs primus symon dicit quo mysterio
filius sit iohanna : restat ꝑscrutari ꝙ
archana contineat nomē quo eū de
mino salvator appellavit · Tu vocaberis
cephas quod interpretatē petrus
Ecce scīo petri vocabulo quasi hebreo
vel syro aliā interpretationē querē oport :
sī pro certo nosse quidē greca & latina
petrus · quod syriace cephas significat
& in utriq; lingua nomen petra
derivatū ē · Vocatur aūt petrus
ob firmitatē fidei : vocatē petrus ob
inconcussibile robur mētis · Vocatur
petrus q illi solidissime petre de ſ
ayt aplus · Petra aūt erat xp̄us huic
devotione adhesit · Hunc ē cui q̄ eū
cadē petra fidei fuit xp̄us interro
gavit discipulos suos · quē eū esse
dicunt at petrus respondet dicens ·
tu es xp̄us filius dei viui : cui mox
primū eius confessionē nō sine mys
nomīs significā dignā remuneratione
donavit · & ut ꝑ petri appellatio ꝙd
in se sacramenti gestabat aperiret · ꝑ
mo nāq; ayt de symone · Beatus es
symon barjona · q caro & sanguis nō
revelavit tibi · sed ꝑ meus qui est
celis : ac deinde subiunxit de petro ·
Et ego dico tibi ꝙ tu es petrus & sup
hanc petrā edificabo eccām meā · Tu
es inquit petrus · & super hanc petram
quam tu nomen accepisti hoc est super
me petrā edificabo eccām meā · Super
hanc fidei ꝓfessionē quam tu confessus es
edificabo eccām meam · Ad cuius firmitatis
confessionis quisq; dubitavit : quamus

sibi magna fiducia ꝙ̃ ad edificium
cōe nec nō ꝓtinet · Petrus igitur
a firma petra fidelib⁹ a xp̄o quē audiēt
amant nomē accepit · xp̄us etenī nōt
petra ꝙ nec expugnabile ad se cōfugie
tibus ꝓsidiū ebibut · ꝙ ſſpuntes in se ab
antiqui hostis insidijs inimitos reddit
et tutos · Nec p̄cipuū quod obſtat ꝙ
dūs petra fōtur · ꝙ spiritalib⁹ nobis cōfi
matu fluenti ministrat · quib⁹ sacro sanc
nos sui sāguis cōmunione ꝓmeretur ·
Quod fideliꝰ intelligit et iocundius
forte recognoscitur : si ad memoriam re
uocetur · q̄ sit nob⁹ historia petri de q̄
quib⁹ mystice ꝙ xp̄m se figuret exponit
Beatꝰ nāq; de egyptia seruitute ꝓpe
ꝙ mare rubrū fecerat in deserto : in
ꝙ annos quadraginta duces adue
ꝝ promissionis hereditē ingressū · Et
quodā tpe fame et siti fatigatus i he
mo clamauit ad moysen · At dūs ora
te moyse sicut septū e plurib⁹ ei
ducare : panē celi dedit eis · Rursus
q̄ precepit moysi ut percuteret virgā pe
tram · quod cū fecit : exijt aqua et
bibit ꝓpl⁹ · Vnde dicit in psalmo ·
qui percussit petrā et fluxerunt aque
Nos fides nr̄a nos sumus ꝓpl⁹ dei
qui egyptiace seruitutis ingressi ꝙ mare
rubrū libeati euasimus · ꝙ ꝙ aquam
baptismi remissionē peccatoꝝ quemadꝰ ꝙ
modū accepimus : nos qui aut̄ crēp
mus sitē ꝓpl⁹ quasi in siccitate here
mi · ꝓmissū nobis prius celestis exspa
mus ingressū · in qua fidelis gemo
siti preditam̄ sit fame spūali defici
mus si nō redemptoris nr̄i nos dona
confirmāt : si nō nutrimentis eius
sacramenta remouāt · Ipse e cui manu
quod nos fluctu celesti nec in hui⁹ seculi
ariditate deficiamus reparat : ipse petri
que spiritalibus nos donis inebriat ·
que ligno crucis ꝙ fossa · populū nobis
sue de lacu manauit · Vnde dicit ·
Ego sū panis vitus qui venit ad me
non esuriet · et qui credit in me non
sitiet unq̄ · Et congruēter satis figu
rat ordine · primo ꝓpl⁹ ꝙ unusquisq;
salutatus e : ac sit ad cibū mentis nr̄e
ad petrā potus mystice pertinet · qua
ꝓpter quidē nos aqua regenerationis
ablut · ac deinde ad ꝓmissionem
sacri altaris · ubi redemptoris nr̄i cor
ni ac sāgu⁹ cōmunicamus transimus
tit · Et de mysterio petre spūalis
a qua et ꝓmus pastor ecclē nomē acce
pit · et in qua totus iste ecclē fabrica
mobilis et iācta ꝓfistat · et ꝙ qua
ipa ecclā nasciē et nutriē lacrimis ge
ponendo dicē libuit : ꝙ solet arenis
multo · et aliq̄n diutius ubi ecclē cor
dibus audiencia · et q̄ fugitiuā
antiquitate ꝓmissa · si dēum nouā
spūalis explanatione deducamus ·
quisq; sine ullis fugitiuā exemplis
simplici tm narratione credenda ad
agenda monet · Gerimus autē
fides tm̄ · ut hui⁹ petre ꝓsidio ꝙ
adhęrentes nulla labē tm̄ veri cō
tinue tate teneāt · nulla blan
dicente seuitate et fidei firmitate
dimellant · Negligētis deinde ꝓpl⁹
solo nos in ꝓtu nr̄i receptos dona
celestia delectat · sola aut̄ crispinus
seculi spes hisionis illius consolet ·
Secundum sedulii egregiū dominice
et egris exemplū : qui cū i tantis
regni affluentibus honoribus ne di
uitijs nullū aūe sue solacium ine
nire posset : tande certo ad ꝙm
desiderii mentis utilitatis · magnos
sunt dei et delectus e : ꝙ ad cū
dē eius hisionē ꝓcurre medicū
obstaculi huius quo solet impedire
solet satagimus a nob⁹ et corpe et inde
cludē · Nec cū ad eū ingressibus ꝓcurat · nec fides eius
munda nisi in mundis corde subsistit
Vbi cū mundo corde qui ipi dei
subsistit : quod ꝓpe ꝓstare dignetur
qui bunt et regnat ꝙ omnia secula
seculoꝝ Amen

De die sc̄e

Ad ill' Ambulans dñs iuxta mare ga
lilee . requie in omelijs bti gregorij
Ad ill' Thomas dñs
ex Duacensi. Et sc̄i. Requie mſs omel i
octauas p̄sc̄e ℣ bt̄ ang̃l de pturie
Exultent virgines. virgo peperit
xp̄m. Nichil in ea q̄ bonū pu
tent extraneū. manſit virgo p̄
partum. Exultet bt̄ecclesia
tem xp̄m bt̄a anima cognouit. Exultet
coniugate. nascetur ex xp̄o elizabeth mp
tra gaudent. Nullus grandus pēnsus e.
de quo no h̄ret testimoniū salus omn. Hūc
erat sole virgines ad regnū celoz p̄cedent.
Venerunt ℟ Bte. Bta anima a virginita
te sua septem anis vixerat cū suis suos
defuncto usq; ad senilem etatē p̄meuerat.
℟ in senectute sua exspectabat vsq; ad
saluatoz. Et p̄us videret ante xp̄m
cognouit anticipata. nutriuit in medio
saluatoz videt utrum. Et in mastino 2
sexu tria ipa q̄a emendata sunt. Ipe puer
xp̄s natus ē exultet pueri cotinetia
venientes pueri. Ipse se integritatem
puertie consecrauit. qui sue nat̄ sexum
dulcedine attulit. virginitate no abstulit. Ly
meon ille senex dū viuerat cuncta
expat anime. ℟ audierat nūquam se
visurus mortem. nisi videret xp̄m. Fuit
lingue fides q̄dā desiderū habens antiqui
patris videndi xp̄m. Exhibant illū ex ventis
℟ omnes qui cupiebant videbant. Et si hic
nec nouerat illa natiuitas. Et si q̄ aded in
septimo desiderans oculis meis. Et nec 3
nouerunt desiderium habent patrum q̄
nouerant de septimo virginē parituri.
sicut audistis ex ysaias loquit. Ecce ego
in utero concipiet ℟ pariet filiū. ℟ vocabis
nomē eius emanuel. Emanuel q̄ sit e
vangelium nobis aput dicēs. q̄ nobiscū
nobiscū deus. Non q̄ tibi sit murmur
gentis infidelis aia. nō tibi videat impossi
bile ut virgo pariat. virgo pariet puer
um. Intelligat natū deū. ℟ no murmu
virginis p̄tū. Et ergo nostris antiquos
ego ℟ iustos optasse videt. q̄ concessum
hunc sum symeon. Dūs ih̄s xp̄s ad
discipulos loquens ait. Multi iusti et
p̄phete voluerunt videre q̄ vos videtis ℟ non
viderunt. et audire q̄ auditis et no au
dierunt. Exultet senex iste fuit ad audie iiij ℟
dū verbū ℟ ad videndū maturus. Non ex
spectauit ut xp̄m videret loquentē quē videt
infantē ℟ hoc illi cōcessum erat. nam dese
pto quasi desiderauit ℟ suspirauit et
dixerit. cotidie in oculis suis. Quando
veniet. Quando nascet. Quando videbo.
patrias diuitias. Patris mei hic nemet.
Patrias oculi iste videbunt. ℟ que cordis
oculi velenubunt. Dicebat iste in oculis revelabunt.
suis. ℟ pro desiderio suo accepit vnigenitū
q̄ non gustaret mortem. nisi videret xp̄m
dñi. Gestabat eū manib⁹ suis. videret xp̄m vi ℟
videt ille et agnouit. Gutus ē revelatus
qui foris ē natus. Videt et agnouit. Ag
nouit symeon infantē tacentē. et cordium
videi. inuenit mirabilia facta. Cū ergo
cognouisset accepit eū in ulnas suas.
hoc ē in brachia sua amplexus portabat
a quo portabat. Ipse est cui xp̄us sapiē
dei. attingens a fine usq; ad finē fortē
et disponens omnia suauit. Quibus
ibi erat. q̄ magnus. nisi p̄mus frus erat.
p̄mus frūs p̄uos querebat. Non sup
bos sed humiles colligebat. In psepio dñi
est positus. ut est p̄sepe animalium
Accepit ergo eū symeon in brachia sua v ℟ vj
℟ dixit. Nunc dimittis dñe seruū tuū
in pace. Dimittis in pace q̄ video pace
Quare q̄ dimittis in pace. qui vide
runt oculi mei salutare tuū. Salutare
dñi dñs xp̄s. nūciatur dñe ex de salu
tare eius. habetis ergo p̄m puerum
xp̄m. sed senes senem symeonē. Bti nūc
quentis ut et quingentos aliquos bur
tesronii dns p̄hibeat. Zacharias cosidā
te. In manus suas symeon nō sum
taceum accepit. sed manifestus nūtius ag
nouit. nemo cotēnat natum q̄ volu
et venatus. Ad illū p̄tinuit. q̄ ter
nos respexit. ad nos p̄tineat ut illo re
nascat. qui venit in hūc mundū p̄cedē
saluos facē. ihūs xp̄us dns in cui
gloria ℟ p̄tas in secula seculoz
Sermo bti Ambrosij de eadē die

Luce 2

Et ecce homo erat in Jherlm cui nomen Symeon & homo iste iustus & timoratus exspectabat redemptionem Isr'. & Spūs sc̄s erat in eo. Non solū ab angelis & ab his a pastoribus putabat sed erat a senioribus iustis qui iam dū receperat testimoniū. Omnis etas & hui⁹ seruus electoz⁹ miraculis fidē instruit longo gr̄at⁹ sc̄ulis patr. unctus Ioseph & elizabeth affectat. magus adorat. Herodes clausus exulat. Judea confitet & iustū exspectat. & hic iustus & qui non sim sed ppl̄i gratiā requirebat & cupiebat ipse corpoze ab omnibus simplicitatis absolui. sed & spūs sc̄s vide⁹ p̄mittit. Oculabat enī & hi oculi qui videbant. Nunc nūc dimittis seruū tuū dñe iustū. nec lux corpoze carere molestū nec lux mysterio dissolui. ut meliorē & ē cū xpō multo melius. Sed qui vult dimitti seruit & complū. Seruiat in Jherlm exspectet xp̄m dei. recipiat in ulnis verbū dei complectat & sicut quibus da fidei sue brachijs. Tūc dimittet ut non videat moztem qui viderit salutem & videbit libere in omnis gratia dñi gratiā diffusam & affectā mirabilis magnitudinis ē no mystis. Ecce & Symeon affectat in resurrectionē plimoz venisse dñm ihm xp̄m. ut in stoz ruinoz mentes discernat & q̄ modo qualitate fidei index seruis & mysteriis aut supplicijs deserunt aut premiat. Et tuā ipsius animā p̄trāsibit gladius. Nec hic nec historia dolet ex hac sola matre corporalis mentis passione impressa. Non enī ma sed corpus materiali gladio trāsfigebat & no prendebat animā. Sed q̄ mirū mysteriū celestis audit. Quid enī verbū dei & validius & acutius omni gladio acutissimo penetrauit usq; ad diuisionē animē & spūs iuncturaq; & medullaz cogitationes cordis & secreta scrutatur. Quoz. q̄ mundi nec cruz & aperta sūt omnia filio dei q̄ ipse secreta non fallit. Et q̄ manet itaq; Symeon q̄ suscepturā & complexū corpus tenuerat & ipso. Debuit enī & vidua me q̄ aut p̄fessio decet aut seruus. Et ideo anna & septē dies viduatis & moribus talis inducit & digna plane fuisse ac datur q̄ redemptorē vidisse omni manifestū. Omnis mētis enī alibi. de septimo & vidua hospitatricem. Hoc loco q̄m. ad alia p̄mia nos p̄mium & eternum. Ad octoginta enī annos octogenarii qui ex viduis eius exp̄sit. q̄ & septē duo decies & duo quadragesime sacrum videnē mihi designare. p̄fecto illis omnibus recte in tribus etatis constitutis tempoz concordia. & status p̄ septenarium significatur in ipso enī sc̄m fuit. Notū nero p̄ septenarium demonstrat. & p̄ ipm enī tempus voluit. Octo enī duo p̄ duodenarium. In ipso enī plenitudo totius mystice consistit. habet enī duplam q̄ternionē ad sex q̄ē duodenarium. hz sexies septies in ternionē ad sex q̄ est dyapente. Multiplicatus igit̄ status & metri & motū p̄ status i. sex septies. hoc septem sonos musicos quadragenarium duo & hinc sonus perconcordiam duodenarij numeri octogenarios quatuoz. Septies enī duodecies. hoc duodecies septies eandē sit numerū colligit. Et q̄ p̄ hinc unumquodq; p̄fecto rep̄ audit non octoginta illa viduitatis anne octogenarie quatuoz describit.

In purificatione bēē dīgīe hoc sc̄m euāgm

Impletis postq̄ impleti sunt dies purificationis mundi secundū legem moysi. tulerūt illū in Jherlm ut sisterent eum dño sicut scriptū ē in lege dñi. q̄ omne masculinū adaperiens vulua sanctum dño vocabit. Et reliqua

Quoniā deus

Celebritatis nobis hodierne celebritatis q̄m q̄ppe ista dñice nativitatis die debitū venerant officia. nunc ecclesia eius deum saluatorē nr̄m suscipit et tripudiante fidelis eius hymnidice dedicatū sacrū euangelij lectio declarat. Reperies eos qui legis mysteria

debeant implendis se legalibus ~~[illegible]~~
p omia subdidisse dicens. Sic cum
modo cit legetur audimus. Postq̃
pleti sut dies purgationis eius fidelis
matris illius sedm̃ legē moysi. tulerūt
illū in hierlm. ut sisteret eū dño sicut
scptū ē in lege dñi. q̃ omne masculinū
adaperiens uuluam sanctū dño vocabit.
Deputū namq; lex ne mulier. cū susce-
to sexu peperisset filiū. immunda ēet septē
diebus. & in die octauo circūcidet infantulū
no mēbr aperiret. Deinde sequeret tres annos
dies, ab ingressu templi. ne hui⁹ thesau ab
struēt. Donec quadragesimus natiuitatis
dies. filiū ei hostiis ad dñi templū
offerret. Primogenitū aut omne masculinū
sexus sanctū dño vocari. atq; ō immundū
offeri deo. immunda aut immundis mutari
nec occidi. et hoīs primogenitū quidq; aliis
animantibus debē redimi. Si aut femina
peperisset mulier. immunda fieri iussa est
septē uidelicet diebus & sanguinis & ser die
bus alijs a templi ingressu suspendi. Donec
octogesimus natiuitatis dies q̃ dies purifica
tionis eius nōbat. illo se sistēdi solemni
hostiis sufficientibus remouet. et sic demū
ad thoro huius libēa redire debēt. Quibus
ni fides sum diligeremus iubalegis q̃ ipse
summus & fidelissimus apissime & pissima
dei genitrē & pretiosa virgo maria. sancte
tis filio quē genuit. ab omni fuit legis
subiecto nec liberrimo. Cū enī dicat
lex masculū q̃ susceptō sexū peperit immū
dum dēcrēuit. & p longa tpa sanctis ple
q̃ genuisset oblatis duobus debere
mundari. patet p hoc q̃ illū q̃ sine filio
susceptōne somnis diuino pepit sanctū
filio qui uterus & ei. nec immūdi desti
bebat. nec p hostias salutares docuit
se mundanda. Sed sicut dñs et sal
uator noīs q̃ diuinitatis legem dedit cupi
ens in hoīe fieri debuit subdere. ne
eos qui sub lege erāt redimēt ut red
opimēt filios repromissionis. ita etiā beā
dei genitrī illius a singulari priuilegio
sub lege impio ordinādo tā singularis
exemplo legalibus subdi nō refugit

institutis. Super illud diuini scripturis
Quāto magnus es humilia te in omnibus
Et mox dicit mē hostiā sm̃ q̃ dñō in
lege. Dñi par turturum aut duos pul
los columbarū hostia. Sed pauperum.
Decepit quippe dñs in lege ut qui posset
agnū p filia uel filio suis & turturē
siue columbā offerret. Si uero nō ad sufficeret
agnū ad offerendū duos aut turtures uel
duos columbe pullos offerret. Ego dñs
p omia me uenire saluare, non solutos
fieri cit deus ēet. & etiā si dñs esset
quare fieri dignat̃ ē p nobis. ut saluos
faceret suis & quemadmodū. Dominator
& dñator suis donaret ēe pontifex
Et libet paulisp intuear. cur q̃ euāge
lio uoluerat in hostiā dñi iubent offeri.
Iam & abrahā patriarchā tanto ante lege
tpm holocaustū dñi legit obtulisse.
& tp̃e sp legis cēmoniis ī immūdū
ēet. per has iubebat mundū fieri & le
mutuo legit. Columbas simplicitatē mut
udicat christiane. q̃ & columba simplicitat
& castitatis amator ē turtur. ita & si cō
iugem casu p̃didit. nō aliam sibi q̃rit
querit. Unde & in laudibus ecclē legit
dñs. Pulchre sunt genē tue sicut turtu
Et iterū. Ecce tu pulchra es amica mea
ecce tu pulchra oculi tui columbarū. De
nas q̃ppe ut turtur hīs iudicat ab oī
impudicitie peste castū se custodit &
innocuū. Oculos hīs columbas. q̃ nulli
unde desiderās. & innocuos simplici
amore cōtuet. Sed libēt anus uenera
ta q̃ genetrix p tanti edē solet. scīpsā
hoc certo designat placenti. dei dñs
uenerat dicēs. Gaude amice deo
dobis. q̃ p plorabitis & flebitis uos. mun
dus aut gaudebit. Vos aut ystristabi
mini. sed tristitia uestra uertet in gaudiū
Et rursus. Vos lugebitis. q̃ ipse cō
solabit. Videntes ergo & obtulisse
& turtū duos offerūt in hostiā. q̃ in
nullo simplex & pudica fidelitas p̃sacō
gratū dilli sacrificii mysteriaq. q̃ aliq
laborat in genitrice sua. quidā mos est
ut sint singulis q̃ uotes ablaturi. accep
tissimū q̃ sua dictum maledict

Tu no ꝺn̄e amꝫ iſta ꝓpter ſpm̄ cupiꝫ
gemedi pitꝰ ſæp lucꝫ & deſi-
dera ſup ꝺnꝫ ꝺeſiguet ⁊ my hoc diſſe-
rut q tuꝛ⁹ ſolimagus · colūba mee
gregiꝰ ꝓnūc cōſumit · et ob iſte
ſcꝛaꝛ⁹ cꝛoīs lacꝛimas · illa pubꝫ-
cos ecce q̄ctus uſſumſit ¶ Deue
aut p̄mo iſtus p̄mo ꝛeſurgit · ac ſic
me poteꝛis ꝺebus ih̄c ſolima cū hoſtia
ꝺeſcꝛtur · q̄ ꝛ ꝓ nō nūc⁹ p̄mus
omē cuꝛnus coꝛꝛuptōne mozieꝺo
ac ꝛeſuꝛgeꝺo celeꝛauit · ac ꝺeinꝺe
me poteꝛis ꝺebus cū ꝓ cuꝛne uꝛt
mozt̄ali · ⁊ ꝓ nūa ſalue hoſtia ꝺeo ſa-
cꝛauit · ad q̄ꝛeꝺa ſupne ciuitis ꝛ ce-
ꝺit · Et vnuſq̄ſq; uꝛꝝ p̄ꝛus ꝛeſ ſap
tiſſimi ꝛpōis oīnꝫ ⁊ ſi nēa tꝛiſtione
puꝛgat⁹ · ac ſi ⁊ ꝑfecte q̄n nondū
ad plenū ſcāt ſalutuꝛ hoſtia ꝺiuīa
coꝛpis & ſāguis cōſecꝛandus ꝛ ꝺit ·
Mam & ꝓa ſimplex & caſti mī
ſalnatoꝛ ꝙ mittis q̄ oblatꝰ ē ꝺeo p̄
p nobis · nō meo gemꝛe p̄ miſꝛi cōuerꝝ
colūbe ſue tuꝛtuꝛ⁹ p̄ figulit ⁊ ſep
mi ꝛ ⁊ amꝫ my ſine mūꝺi ecclīa
p̄mo cū ꝛeſuꝛꝛectōne mellit ꝺꝛene labe
mozt̄ali ⁊ coꝛꝛuptōnis exuet · ac ꝺe-
inceps my regnū celeſtis ih̄ſu bonꝫ
ſuctꝰ opꝝ ꝺui ꝙ mēꝺatis tūſſꝛt ·
Q ꝺ · mit ſymeon & anna p̄ uerkebi-
ꝺꝫ ciuitas ꝺui & ſcīa · ꝺe mot̄ ꝙfeſſio
nū offeꝛys ꝺui my q̄ p̄mi coꝛpe ſuꝺet
ſed magnū ꝺiuitate mtellexit ex
tꝛuit · illū p̄ſeo ꝓ ꝑ ꝛuꝺeꝛo ſymeo
gam figuꝛate ꝺemutate q̄ longa ꝛ
cuꝛnacōnis eius exſpiratōne fuꝛiom
tꝛa ꝙmptis illū moꝛt aꝺuenit & ꝑ
ꝛeꝛo vl̄ns accōmit & fꝺei nō fiꝺe
ꝺꝛibus ꝛcaleuit & magnificat ſu
ꝺuit · ¶ Clamauit illi & ꝺicēs · ꝺmi
ꝙ me my ſcīa te tua & ꝺoce me q̄
tu es ꝺeus ſalutuꝛ⁹ meus & te ſuſti
nui tota ꝺie · ꝛ ⁊ hoc ꝺicendū q̄
mēto vꝛ ꝙ ſexus ei ꝙ tuꝛbā ſtudios oꝛ
cupꝛent · q̄ ſtuꝛuſq; ꝛeꝺꝑtoꝛ appꝛe-
hꝛdit · ꝺulcꝛo ſane mot̄ ꝛ ſꝛēs mea
audiuida ſut ꝛ uꝛba q̄ꝛbꝰ ꝙ ꝺem

ſymeon ꝺe ꝺui ꝙfectꝰ mꝛcy eius ꝛ
loq̄t⁹ · Ecce poſitus ē hic my ꝛuinā
& my ꝛeſuꝛꝛectōne multoꝝ my ſigne
my ſignū cui cōtꝛꝛꝛect · Et tuam ipius
aiam ꝓ tꝛāſibit ⁊ gladius · ut reuelet
eo multoꝝ coꝛdibus cogitacones ꝺe
ſideꝛat⁹ nāq; multū uidet ꝙ poſſ ꝛ
ꝺicat⁹ ꝺns my ꝛeſuꝛꝛectōne multoꝝ ·
q̄ ſicut my ꝛdam omꝫ mozt̄ uti ⁊
my xp̄o omꝫ ꝛſuſcitabunt⁹ · q̄ ꝓ ꝺicat my
Ego ſū ꝛ ſuꝛ⁹ & uiuꝛ⁹ q̄ uiꝛ ꝺit my
me ⁊ ſū mozt̄uus ſum & uiuꝛ⁹ ⁊
os q̄ ſum ⁊ tꝛe ꝺie my me nō mo
ꝛiet⁹ me ⁊ mūꝺ · ⁊ nō nūc⁹ ꝛtribile
ſonat q̄ puncti⁹ · Ecce poſitꝰ ē hic my
ꝛuina Jnſelio nāq; ſatis q̄ ꝛgnoꝛ
ꝛeſuꝛꝛectōnis gl̄ie ꝺeꝛus cadit⁹ q
ſpa luce beatꝛ⁹ gꝛemoꝛibus p̄ꝛo
nebulis obꝛecat⁹ · Du cuiꝺa nebu
ſimo opꝛe ē · ut ꝛ ⁊ q̄ cognominꝰ
q̄ꝛudo ecce memimꝰ⁹ · ne ꝺe nobis
ꝺicat illud apl̄i petꝛi · Quꝛ meli⁹
ꝛat eis ꝛ uitatꝛ nō ꝛgnoſce ꝺ
post ꝛgnicōne ꝛꝛoꝛſꝰ cōuerti ab
eo q̄ tꝛaꝺita ē illis · Hoc ē ſcō mꝛdue
¶ Et my ſignū mq; cui cōtꝛaꝺict
Gꝛgnio Duce ꝛnas multi ſepe mꝛ
oꝛ ꝛtius multi ꝛ ꝺixe ſpiritū
multi q̄ ē gꝛuꝫ fꝛuſꝛ ſꝛēs ſ ꝛ mꝛ
p ſeſſionꝰ ſuppꝛeſſe ſequnt⁹ · ſed ſci
tace pmeacōnis nmuꝝ p ſequnt⁹
ꝺuctꝛes ſe noſſe ꝺeū fꝛs nūt nqſt
tes ¶ Et tuū ꝓpꝛius meus p̄ſibit
gladius · gladius appellat affm
Duce paſſionis & mozt̄is my aꝛtic
qui maꝛie nūq; ꝓtꝛiſſut · q̄ nō
ſine ꝛebo ꝺolꝛe poꝛmit ꝛuciaꝛi
mozt̄eꝛeq; fꝺē · q̄ liꝛet ꝛſuꝛꝛectō
a mozte q̄aſi ꝺeū nullateꝛ⁹ ꝺu
bꝛebat · q̄aſi ſua tū ē cꝛne ꝓꝛi
tū mozi ꝓ aꝺui ꝺoleꝛat ¶ Vtꝛe
nelent⁹ ꝛ multꝛ coꝛdibꝰ cogitā oꝝ
ſnte ꝛeſuꝛꝛectōne ꝺui ꝛ ꝺubꝛet ⁊ ꝛ
cogitacones multoꝝ · nec ꝺubꝛet
bat q̄s ex hoꝝ animoꝝ ꝛfugꝛet ·
q̄ꝰ celeſtibꝰ bonꝰ tꝛaꝺi mꝛde

pferret. Sed nato celi regē ītra-
onfestim pmus quisq; grudebat. Hē-
des aūt turbat; ē et oīs ihrlima cī
illo. pdicante & miracula faciente
omis turbe trucebant & glorificabāt
deū ysrl. Pharisei aūt & scribe
dēt ac fēt eius salutem rabido
ore carpebant. Passo m carne impi
letricq; stulta. p; tristicia mstī reple
bant. Sed resurgente a mortuis &
ascendēte m celi thronū letricia mēore.
illoq; ē mestricia grudio mutata pfec
m. Sicq; mē pfectā bti symeonis
apparēte m carne dño. ī melitē sue
eo multis cordibus cogitationes ī
Nonq; hō aūt despectū revelatō cogi
tationū tuār solū acta m nudā & nō
t mūt apud nos credendi ē retributū
Et mūt aūt dño apparēte revelat
eo multas cordibus cogitationes. cū
leo nel pdicato verbo salutis. alij
audiendū libent & auscultāt grudentes
pfide actu q audiūt. Dicentē. alij
fastidientes q audiūt non h; agendo
patīe. sed hys potius insultando mi
tūt dīre. Unde optat fres ut gratē
ibūt doctrine celestis. aliq; ihrm a
duris auditoribus pati sensēm nō.
mutetū tristicia cordis eoq; q passū
m carne dei vbū. Digno dolore con
passionis tenebat. Quotiens nō de
uerbū m auditoq; fidelū mentē p
Dilectōne resurgē. atq; ad glām q dicēdis
mīt p bona opa pfide videmus. grude
amus cū eis qui xpm resurrexisse a
mortuis. atq; ad celos ascēdē bonis
aspice febricitantibus. Quē qm tristē
simplicēs & genuflexūdas aues duo
offerre gsuevisse cognoscim; quibus
mūt sobrietas simplicitas & puritas
cordis mentiōl mūt st offenda signat.
Duo intueri diligēcius q nō frustra
duo turtures aut duo pulli columbe
offerri debēt. Sapit st duo sūt nāq;
quia spūalibus quibus semet ipsos deo
fideles m ara cordis īmolant. qua
nimio sicut ex primi dās accipimus.
deū sicut nā primo tmore appetit.
postea amore. Primus cū se sēt latrinus
offerat q dī malor suor actū deflē
do recolit. prohijs pteri simplicitā pti
uerit. ip; ē duo turtures sū pullū
columbe p pcō offerre. At dulcissi
mor amicitate fruit fremudo cōsīp
tu. quedā ia ex pscripne hemē sentās
nascēt. & m amore celestū grudior
animq; inflammāt. Et qui primo flebat
ne duceē ad supplicīū postmodū flē
re marrissime incipit. q differt a primo.
q ē de altero turture sū pullo columbi
no holocaustū facē. Holocaustū nāq;
totū incensū dicit. & holocaustū duo
scepūt fuerit. qui spretis omibus ihesu
solo spūe bītitudinis desiderio estuare.
solam hāt p lucrū re habitas querē
dulce habet. Contemplat etenim mēs
qm sunt illi angelor chori. q ipa so
cietas bator spūū. q maiestatē etnē
mansionis dei. & amplius plangit q
a bonis pcipiēdis deest. q flebat primo
cū ad mala etna metuebat. Ditatus
nāq; mē. q p nutum hostia q fuit nati
tē dupue. quib; p; pcis lugentibus atq;
afflictis clemēter ervuit. Denuntiat.
& p ingressū huius celestis tote mētis
intentione seruetes etnē lucē ingre
mur luce refulsit. ihs xp̄s dns nr. qui
bunt & regnat cū pre & spū sācto in
scā dēus. p omnia scula seculor. Amē

Omelia s. scē matthie ēpi de tēpore passionis dñi. de quinta
feria. de duobus turturibus. de ēpi et aduentu
quarta feria quatuor tpor.

In natali scē marie leō scē ewī z mr
rolgeri

Illo tpore ihesus discipulis suis. Ego sum
uitis uera et pat meus agricola ē. Et cē

Omel' bē mi epī de e lcō

Ste locus euangelicus sicut alibi sc
dicit dominus uite et discipulos suos pal
mites secundū hoc dicit qđ ē capud ecclie ihs
qđ membra eius mediator dei et hoīm ho
ppđ ihesus. omnis quippe nē sp uitis 2
palmites. qđpropē qđ ei deg ecce aug nē
nō simus factus est homo ut nos ecce
uitis humana nā aug et nos homines pal
mites ee possemus. Quid gr est ergo ego
uitis uera. Aliquid ut addat uera ho
ad eā uite rūalis unde ista similitudo tāsla
ta ē. Sic dicatur omnis agnus leo pe
tra lapis angulatus et cetera hmōi que
magis ipā simt uā a quibus dicit silla
dines nō ppetates. Dei gr dicit ego
sū uitis uera. ab illa sc uitis deficit au
dicit. Quomō gūsa es in amaritudiē
uitis alienē. Nā quo pacto ē uitis
uera q̄ exspectata ē ut faceret uuā. fe
cit ad spinas. Ego sū inquit uitis uera
et pat meus agricola ē. Omnē palmi
tē in me nō ferentē fructū tollet eū. 2
omnē qui fert fructū purgabit eū ut
fructū plus afferat. Aliquid unū sic
agricola et uitis. Secundū hoc ergo uitis
ppē. secundū qđ qui pater maior me ē
. secundū aūc id qđ aut. Ego et pat unū
sumus et ipe agricola est noster talis q̄ liceat
qui exercēte exhibeat munera sed
talis ut det eadem metiendo putando
meaq; qui plantat est aliq; neaq; qui rigat
sed qui incrementū dat deus. et deaq; deus
est appē. qr deus eāt ebiō. omnē et ipe
et pie uiuit sicē. et si ebiō eāt fem
qr nō eāt. Omnis ait pr tollet eā qr de agro
la dominus qr fructuosos palmites uidet
fructuosos auget purgat et plus afferat
fructū qr unus eadē scripta mundatorie
palmitē ostendens iam vos mundi
estis pp sermonē qđ locutus sū vobis Esse et
mundatos est palmites qr agricole no
dicis officiat. qui eadem palmites opa

tur suos fecit fructū et si no daret tollet
eā. imputauit eis aliq; ad mortē eā si no
fuo. qr sine me tē nichil poteritis facere
dicit eadē quod q̄ficetis. Quid ait
apostol. Quid auē ē paulus misi p
quos ēs ad fidē et euangē sic dicit
dicit Ego plantauī. apollo rigauit
et ihs ergo sine. Quicquā ad hoc dico
nō ut aq; de suo Jam vos qui sequē. si
deus mercedē dabit nō p illos. sed p
scripm sanctū Procedit ihs humana fragilita
. excedit angelica sublimitate. nec
ēnus pmet nisi ad agricolam ēnitat
dam vos mundi estis. mundi scilicet aq;
mundat. Neq; enī ni mundi essent sine
cū fit percussus. et cū eam qui fert
fructū purgabit agricola ut fructū
plus afferat. Fert fructū qr mundus
est. neq; ut plus afferat purgat ad
huc. Quo enī est in hac uita sic mū
dus ut nō sit magis magisq; mundē
dus. Vbi sc dicim' se peccā nō habē
nos seductores. et veritas in nob
nō est. Si autem confessi fuerim' peccata
nra fidelis est et iustus et dimittet
nobis peccā nra et mundet nos ab oī iq
tate. Mundat neq; mundos ihs a fructi
qđ nec eāt sunt fructuosiores quā
sunt mundiores Jam vos mundi estis
p̄ sermonē qđ locutus sū vobis Quia ne
aūc mundi estis p̄ baptismū quo ablue
estis. si aūc p̄ sermonē qđ locutus sū vobis
et nūq; sermonē mundat. Mundat ergo
qđ est aq; nisi aqua. Accedit sermo
clementē et fit sacramentū ecclia quē
sibile sermonē. Nam de ihs neq; qui
pedes discipulis lauit. qui lotus
nō indiget nec lauat. sed et mundus est
totus ipa cāra sermonis aque ut corpus
lauat et cor ablual ni faciem sermo
sicut qđ dicit. si qr credit. Nam et qui
verbo aliud est confessio fiens aliud ex
mancē. Hoc ē ebiō fidei qđ prius
aūc apte qr si ipsum fuit ecclia
qr deus ē ihs et credit deum in eum
qr deus alibi suspitatur a mortuis fal
uus eius. Corde enī creditur ad iustitiā
ore aūt confessio fit ad salutem. Vinum
actibus apte in legitimā fidē mundā
corda eorū. Et in ipsa sua vita pau

Seq. duo sunt de duobus modis est

ſic et vos mgr̃ ſubitos fruct̃ bapt̃ſma
no cupiens depo ſordes. ſed ſpũ bonitat̃
rogat̃ hoc e verbũ fidei. p̃ quam
quo ſine dubio ne mutat̃ poſſit ſperan-
et bapt̃ſma xp̃i ait̃ nobiſcũ dicens.
ait p̃ce agricola dilexit ecclam et ſcripm
reddit p̃ caritatẽ apli et dicit. adiu-
gat de ea ſcripturis mgr̃. mutas cam
lanacbis aquis ſtudeat. ſi negl̃ fluxo
et labili ſermõe clamico ñ addiscat m
verbo hoc ſibi fidei ritũ valz me ecclã
dei. ne p̃pam ordinat̃ offendentem inde-
cencem emendet̃em ecclã ſtatũ mutet
ſanctam. q̃nus no ſit valent̃ corde ac-
dere ad uſuram. et q̃ q̃rit̃ ad ſalutẽ
dom̃ hoc ſic p̃ubia. q̃d locutꝰ ſum vob̃
manere mgr̃ m me et ego vobiſ. ſi vo
ſo no ibi m ipſo ſicut ipſe dñs. dixit
enim q̃ de ſe no ipſe ſed chr̃s dei ſicut ait
dicit palmites de vite no q̃ferant. ſi
non ampliant̃ vñ vinat̃. ita vos nisi
eſtis m palmitibus ne vitale alimentum
ſubministret eis. no ſunt ab eis. ac p̃
ho manentem ſe ſit xp̃s et manet in
xp̃o diſcipulꝰ p̃ deſt de. ſi no xp̃o. ſta
p̃cisio palmites p̃ de dicta radice alius
pullulant. qui de p̃ſus e ſine radice no
ſt̃ nũ. Demũ ad ſugit et dicit. nisi
palmites non p̃ſ̃ fructũ a ſemetipſo
n̄ manſerit m vite? ſic nos vos ñ tnus
manſerit magna gra et q̃ nũ dat ſpũ
mũ? corda infirmant humilitat̃ ora ob-
ſe ſimplicia. Vere ſi eum audent rudes
qui ignorancie dei imperat et ſua vo-
lentes eſtimũ imperat dei no ſunt obſtri
ctꝰ eum rudeat ſibi placentes. et ad
bona opa p̃cepta deũ ſibi inepta. no pa
tuntur Rome ſunt ſcripture de ſtrictio
nimis mẽtes corrupte. ſibi et fidem
qui rudem et ſcripturã imperitum ducen
a deo ſperant q̃ honos ſum? a nobis ſp
ſio ad q̃ mſi ſum? Sed dicat aq
dos deſpicere no aſſentiens ſi p̃ſpiciat
libet arborem et alia placida q̃ tamen ſtip
tota mutata ſubuertat̃. Rompe hoc
ſta ſit q̃ homo de ſemetipſo ſine mutata
ſit aliud placidũ ſic. Ego vos

q̃ radicat et dicit. palmites no p̃ſ̃ ſic
fructũ a ſemetipſo ñ manſerit m vite ſic
nec q̃ abrupta et no hũcae obſtina-
mus benigna lectorũ leganꝰ ſic ſt
rama ſuperbie ſic ego q̃ vos ſicut vi-
te. et ſi eſt m vobis ullus ſuus hor
tator. dum cũ aſſumpto ſe fructũ q̃
ſtatis ſine m dicit no eſt. Dñe dicit
no eſt. xp̃e no eſt. dñe m xp̃o no e
xp̃ianꝰ no e. Hec ſunt q̃ ſuda ſubuertẽte
vite. vera acq; ecclã q̃ ſideãt q̃ ad huc vi-
tas adiungat acq; dicat ego mgr̃ ſũ vitis
vos palmites. qui manſerit m me et ego
in eo hic fert fructũ multũ q̃ ſine me
nichil poteſtis facere. ſine quo nichil poteſtis facere. ſi nichil poteſtis facere. et me
ergo putat ſine radicat ſtũ ubi ſi. q̃ ſi no
ſit q̃ et ſi p̃ſ̃ acquirit palmites et p̃ſ̃ get
agricola ut plus afferat. cui ñ m dicit manſe
et dum ſit de radice q̃libz fructũ a ſemet
ipſo no p̃ſ̃ ſic. Quidam autem xp̃e dicens no
est vitis ñ ego est vitis vera et pater meus
est vitis ñ ego est. ſi vera et gemma palmi
tibus no p̃bet ñ etiam deus est. Verum
q̃ vera ſi vera vita no q̃ſ̃ ſum. ut mors
p̃cidat ſic fabri arborum. et quos tunc ſi
non manſerit mittet foras ſicut palmes
et arescet. et colligent eum et in ignem
mittent et ardet. Magna rerum ſtat ecclã
vitis et palmites. ſi m dicit no manſe
Demũ ſicut de ſpũ ecclam potechelem
q̃ etiam dns dicit p̃ſa multis agricolis
vitibus q̃ſtat. multis ſubditis equis
depreciem. Quid de duobus palmitẽ
agricole ad ignem aut dicit. et m dicit
no e. m ignem aut. et ergo m ignem no ſit
m dicit. no ſit. et manſerint m me et
et verba mea m vobis manſerint quod
volueritis petetis et fiet vobis. Quid de
q̃ſ̃ m xp̃o ad petendum poſſit. niſi ad quod xp̃o
Quid petere poſſit. manendo in ſolum
eo. ut q̃ no e aliend a ſalute. aliud q̃
pe dolum? q̃ ſum? in xp̃o. et aliud
volumus q̃ ſumus ad huc m hac ſecto
De manſione ſum? ſecuti ſubiit ait

dñs q̃ gloriosꝰ ſi ad ſi manſerit

XXsi precepta mea seruabitis

nebitis sed q. nec nos diligere plus eq
mandata sua nos sed n. nos diligere pcep
ta eius suauia non possumus. hec e gra d
humilib⁹ pacis superbos facere. Sed q illud
est q ad singlos. sicut et ego pcepta mei p
opera obseruaui et maneo in eius dilectõe. ita
et vos custodite dilectionem patris habitu. q et dil
git pat. ita q ipse diligit discipl. sicut
dilexit me pat. et ego dilexi vos. atq; hec ois
eis vbis ulta subiungit. manere in dilect
mea. ulta q nul dubio q dilexi vos. Ideo
q. aut cetera de pce maneo in eius dilectõe.
ulta. q. accipienda est q dilexit eu pat. Et
in q. et hec gra meditanda e. q pat dilig
filiu. sicut gra e qua nos diligit filius
eu simus nos filii gra e no nata. Quia
nec aut e nata no gra e. In hoc cetu
in upo filio ad gloriam e. q dixit e. sicut sa
ne ulta dixit sicut dilexit me pat. et
ego dilexi vos gratia mediatoris ois. qc
diacon dei et hoim no tm in deus fact
in hoc e. pt. ihc. Et q pter. sedm dc
hoc e. de alio legerim. et ihesus q finxerat
sapia et etate et gra apud deu et hoim
sedm. hoc ergo vel dice possum. q. tñ
ad naturam dei no pmeat quanta natura
ad q sand ois hominis filii dei. q gratia
pmus quanta natura [illegible] gra ne ul
la sit maior ulta pr⁹ celis [illegible]
gra susceptorem hoim. ulta nectra pcep
tor. sed ab ulta susceptore nectra eius gratia
accepit. manet q filius in dilectõe q eu di
lexit pr. et no formam pcepta eius de
e assi et ille homo in q deus susceptor
tor e eius. Deus enim cum eo unus unus
eius q unguen coeternus. sed nec mediator
daret nobis in effabilem gratiam.
e unus caput totius est et habitauit in nob
eius gra. in secula seculorum amen.

In natale philippi et iacobi apl̃orum. xviij ai

Dixit ihs discipl⁹ suis. non
turbet cor vrm. sedm ioh̃em
Credite in deum et in me credite
in domo pris mei mansiones multe
sunt Et relig Ois hui⁹ anti[illegible] de e[illegible]
Intelligenda est pres hui⁹ ad
demy maior intentio. ut
verba sui euangelij que mo
ri⁹ nris curribus sonuerunt.

Ad apl̃os

etiam mente utramq; possimus. Nec
enim dns nr ihs xps. Non turbet cor
vrm. Creditis in deum et in me credite
de morte tamen homines timuerunt et
ideo turbantur. consolat eos. etiam se
deum et testatis. Creditis mihi deum et
in me credite. Consequens erat ut
si in deum creditis et in me crederetis quod
non consequens esset si xps non esset
deus. Sed quid est quod sequit. In
domo pris mei mansiones multe sunt.
nisi quia et sibi metuebat unde audie
debuerunt. Non turbet cor vrm. Quis
enim corpo non metuit cu pcepo dei
esset fideiussori atq; promissori. Non
timebit filius. donec terreme negets?
Tamen ergo esset ab illo futuri. nimio[illegible] turbabant. Sed cu audiunt. in domo
pris mei mansiones multe sunt
si q nomine dixissem vobis. et hodie
pmitto vobis loqr. ne turbacione recipiat
cor. certi ac fidentes. etiam post pdicta
tot pricula me apud deum cu xpo esse
mansiones q mea et si alius e alio
fortior. alius alio sapiencior. alius
alio instior. alius alio sanctior. in
domo pris mei mansiones multe
sunt. Nullus ergo alienabit ab alia
domo. ubi mansione pro suo quisq;
receptum e merito. ut qui de caritate et
caritate fiat. ne qd sit singulare
coe e omnibus. Sic enim quisq; cui
pe habet. cu amat in altero quod
pe no habet. Non erit itaq; aliquis
indigus impiis celestibus. qui regi
nabit in omnibus simitas caritatis
Et si abiero mihi et preparauero locu
vobis loqr. Recipiu venio. et recipiam
vos ad me ipm. ut ubi ego sim et vos
sitis. Et quo ego vado scitis et viam
scitis. Dixit thomas et parum locutus
iam multe mansiones sunt. si quo

mundi dicisse: Vade pare. Et fiat sic
pandus est: cum non uenero dixisset. Va
do pare: & ipse mansiones & sunt et
pande sunt. Si quidem cum uenturus
esset Vade pare. Et hoc quia ita sunt
ut pande sunt non eas videt pare
sicut sunt, sed si abierit & parauerit
sicut futura sunt. iterum ueniens tuos
recipiens meos ad semetipsum: ut ubi ego sum
et illi sint. Quo ergo mansiones
in domo patris non ubique sed ipse & sic
dubio ita sunt sicut pande sunt. & modo
sunt sicut pande sunt. Quo putamus
nisi eam quo ppha predicat deum. quia
fecit & futura sunt. Non enim sunt. qui
futurus est in ea. Nam neque fuit sunt si ipse
& non fecit. neque futura sunt. si ipse non
fecerit. fecit ergo ea predestinando fu
turus et operando. Sicut discipulos
sibi elegerit satis indicat dominus.
tunc utique qui eos vocauit. & hoc fecit aut
apls. elegit nos ante constitutionem
mundi. predestinando. Quos uero vocando.
Quos ante predestinauit illos & voca
uit. Elegit predestinando ante constitu
tionem mundi. elegit vocando ante mun
di conditionem fecit mansiones pre
parauit & parat. nec alias sed quas
preparauit has parauit. qui fecit & q
futura sunt. Quas parauit predesti
nando. parauit operando. Quid pu
tabamus esse domus dei nisi templa
dei? Quod autem sit. interrogetur
apls & respondeat. Templa dei sanc
ta estis vos. Hoc ecce regnum dei
est. quod filius traditus est pri
de fiat idem apls. Iterum ipse.
deinde qui sunt xpi in pace eius.
Deinde finis cum tradident regnum
deo & patri. id est quos redemit sanguine
suo tradident cotemplando eam pa
tri suo. Sed quid est quod ut paruerit
abeo. ut pro nobis ipse preparet. quod
non fiat si rebelauerint. dignos se dei
ut possimus. unum illud sufficiat.
quia ut parent iste mansiones. hinc
debet iustus ex fide. Qui enim iustificatur opus hic ex fide huic ipse
perficiatur opus hic ex fide huic ipse
per hoc ut ad speciem contemplanda paret
Deo mundo corde qui ipsi deo credidit.
& fide mundat corda eorum. Illud enim
hoc in actibus apostolorum legitur. fides ut
qua ecce qui deo credidit purificat. qui deo
perficiat corda mundat. Ego non dubito
credit. Nam si videtis ne & fides ecce
deuti collustratur mentis videnti redditur
primum. Erit ergo deus & paret locum.
ecce ne videat. Videat ut credatur
Tunc enim locus patet. si ex fide mundi
Credimus desiderium. & desideratus
habeat. Desiderium dilationis. Pacem
est mansionis. Quae est dulcissimi
ut quidem videlicet intelligimus debere
deum posteritatibus priora. & ex sequentibus
precedentia. ut eo qd audistis apls hoc
interrogauit ecce misit. Dixerat enim
quietur. quia & dixit ecce in domo
patris sui sunt ne se ut preparet eas.
ubi intelligimus ut esse tam mansio
nes in predestinatione. & preparari eas
tunc ecce qui ubi mansuri sunt & fide
corda mundat. quia ipsi dei domus
sunt. Et quid est aliud mundi domo
dei. quia ecce in ipso dei. ecce ipse
est in deo. & deus in eo est. Hoc
ut preparet deus habuit. ut credendo
in eum qui non videtur. ea que ibi esse
semper fruitur est. ut per fidem mundo
preparet. Hoc ergo hoc ducatur.
et si abiero & preparauero vobis locum
iterum veniam & accipiam vos ad meipsum:
ut ubi ego sim. & vos sitis. Et quo ego
vado scitis. & viam scitis. Ait hic
dicit ei thomas. Nescimus quo

vadis · & quo possumus viam scire · Dicit
eis ihs · Ego sum via · & veritas · & vita · Ad
quid fres · Ecce audimus discipulū
interrogantem · audimus & nescimus
docentem · & nobis cupimus etiā post
horam sonante sitiam latitante · Sed
quid nos possumus tape · Quid quid po
terunt ei dicere apli cum eis quibus
loq nebat · nescimus te · Quomodo si eis
sciebat · & viam ipe · Viam sciebant ·
si eis sciebat · & veritas ipe est · Veri
tate sciebat · si eis sciebat · & vita ipe
· Vitam sciebat · Ecce omnibus sue sci ·
quid se scire nesciebat · Quid ergo et
nos in isto sermone nō cepimus · Ad
putant fres mei · nisi quia dicit · &
quo vadis scimus & viam scimus · Ecce
cognovimus quia sciebat viam · quia sciebat
ipm qui est via · Sed via · quia vita ·
Numquid via · & quo ivit · Utrum
sunt illos dixerat scire · & quo vadit &
viam · Quis ergo erat ut diceret
ego sum via · ut ondet eos quia ea
sciret · & viam sciret qua pretereunt
se nescire · Quid autem opus erat ut
diceret · ego sū via · & veritas & vita ·
ea via computata · non erat · nesciret nosse
quo iret · nisi quia ibat ad veritate
ibat ad vita · Ibat ergo ad scipm
& scipm · Et nos quo nos · nisi ad
ipm · & quia nos nisi p ipm · Ipse
igitur ad scipm & scipm · nos ad
ipm p ipm · Imo nō ad patrem · &
ipe ad nos · Iam & de ipo alibi
dicit · Vadit ad patrem · & hoc loco ait
nos · nemo venit ad patrem ·

nisi p me · sic per hoc & ipe per ipm (et nos p quod ad ipm
ad scipm & ad patrem · Si cognovis ad patrem)
setis me utique · & patrem meum
utique cognovisetis · Hoc ait · non
venit ad patrem nisi p me
deinde subiungit · Et amodo
cognoscetis eum · & vidistis eum · Sed
philippus sumus ex apls · quod au
dierat non intelligens utique · Domine
ostende nobis patrem · & sufficit nobis
Cui dns · tanto tpe vobiscum
sum · & non cognovistis me philippe
qui videt me · videt & patrem meum
Ecce murmurat · q tanto tpe cum ipsis
erat · & no cognoscebat · Quomodo ipe
dixerat · et quo ego vado vos scitis
& viam scitis · & se nescire dicentes
eos hoc scire convincit · addendo atq
dicendo · ego sum via & veritas & vita ·
Quo me dicit · Tanto tpe vobiscum
sum & ut cognovisetis me · cum pfto
& quo iret · & viam sciret · non ob
aliud utiq · nisi ad patrem utiq sciret ·
Sed finale ista solutu questio · si
dicamus · q cum aliqm eorum sciebant
aliqm nesciebat · atq in hijs ipm
nesciebat · & philippus erat · ut ad
ait · & quo ego vado scitis · & viam
scitis · illis dixisse intelligat ipm
sciebat · no philippo cum dicit ·
tanto tpe vobiscum sum · & no cogno
vistis me philippe · Hijs ergo qui
no norant unum filium · cum aliud &
patrem dicit · & amodo cognoscetis
eum & vidistis eum · Dicit · cum
ppt omnoda similitudinem q illi cui
pit · ut no animo dicerent · nosse
patrem · quia nouerant similem filium
Ergo iam sciebat filium · & si non
oes certe quida eorum quibus dicat ·
& quo vado scitis · & viam scitis
Ipe · cum sum · sed patrem nesciebat ·

id eo audiūt · si cognouissetis me · et
pr̄em meū vtiq; cognouissetis · p̄ me
vtiq; & illū · Dicit eī ego sum · dicit
ille · Sed ne putarent dissimilem · &
animo mg̃ cognoscetis eum · & subdit
eī · Viderūt eū eius similimi filii ·
sed admonendi fuerāt talem · & eē eū
p̄rem · quē nondū viderūt · qualis
& filius quē videbāt · Et ad hoc subiūg
ad' ptēa philippo dicit · Qui me videt
videt & p̄rem · Non quod ipē sit &
pater & filius · quod m̃ sabellianus
qui dicunt · eādē patripassianā · ca
tholica fides damnat · sed quod tam
similes sunt p̄r & filius · ut qui vnū
nouit · ambos nouit · Solem⁹ eī de
similibus duobus ita loq̃m̃ur · q
vnū illoz̄ videt · & qualis sit alius
potuit nosse · ut dicamus · Vidisti istū ·
illū vidistis · Quia ergo deus · & qui
videt me · videt & p̄rem · nō ipse ipē
sit p̄r qui filius · sed quod a pris
similitudinem nullo prorsus discrepet
filius · Non credis quia ego in p̄re ·
& p̄r in me est · Cur in similibus
distantia cupis eē · Cur ista
scire desideras nosse · Deinde nō
soli ad philippū · sed ad eos pariter
loquit · Verba q̃ loquor vobis · a me
metipso nō loquor · p̄r autē in me
manens ipe facit opa · Ergo & vbi
opa sunt · Plane ita est · Alius pfō
qui deum nō edificat · bonū opus operat ·
Sed quid est a meipso non loquor ·
nisi a meapō nō sū qui loquor · Et
quippe tribuit q̃ facit · de quo est ipe
qui fruat · Pater enim deus non est
de aliquo · filius autē deus est quidē
p̄r equalis · sed de p̄re deo · deo de
deus · sed non de deo · & lumen ex
non de lumine · ipse deo deus de deo ·
lumē de lumine · Deinde admonet &
dicit · Non credis q̃ ego in p̄re
& p̄r in me est · Alioqui propter opa
ipa credite · Quasi solus philippus
arguebat · nisi aut nō ibi cū solo
fuisse qui esset arguendus ostendit ·
Propter opa ipa mea credite · quia ego
in p̄re & p̄r in me est · Facta enim si
separata essent · inseparabile opus nullū
esse posset · Sed quid est quod
sequit · Amē amen dico vobis ·
qui credit in me opa q̃ ego facio · &
ipe faciet · quia ego ad p̄rem vado ·
& quodcunq; petieritis p̄rem in nomine
meo · hoc faciā · Ergo & illa maiora
opa sequi fuerūt · quia sit · Non se
extollat seruus supra dominū · nec ap
ostolus supra magistrum · Maiora quī
ipe fecit dicit eos se esse · sed
eis nec per eos se facere · non ipse
tamē ex semetipsis · Si q̃ ipse cuncta
Diligitis te duce virtutes meas · Sed
si sunt tandē istā maiora · Cum for
te q̃ ego vos ipis transeuntibus cor
umbra sanabit · Quamuis ē eam
ut simus umbra quā simbra · Aliud
per se · hoc p̄ apos · Sed breuiūs ipe
Scripty qui ista dicebat · scribo
suoz opa commendabat · Si enim dic
erat verba q̃ loquor vobis a me
ipo non loquor · p̄r autē in me manēs
ipe facit opa · Quae opa sua
dicebat nisi verba q̃ loquebatur ·
Audiebāt & credebāt illi · & eorū
dem verboz fructus erat fides
illoz · Scripty champelizantibus
discipulis · nō tam pauci quā illi erāt
sed gentes eam credituras · Hoc
sunt quae dubitatione maiora · nec
tū aut maiora horū fructus ut so
los apos ea putaremus · et fauos
sed qui credit in me opa q̃
ego facio & ipe faciet · & maiora horū
faciet · largiente dño nro ihu xpo qui

Joh. iij.

In illo tpe erat homo ex phariseis nomine nichodemus princeps iudeorum hic venit ad ihesum nocte dixitq; ei. Rabbi scimus quia a deo venisti magister. Nemo enim potest hec signa facere que tu facis nisi fuerit deus cum eo. Videns ergo ihesus quia venisset ad magisterium celeste mundo adhibendum confessus est deum in illo fuisse miraculis predictis intellexit. Nec dum tamen spum dei esse cognouit. Sed quia quem magistrum nouerat docendus adest. merito ad cuius doctrine dulcedinem eius pfecto doctus subiit. merito a carnalibus natiuitatis eius diem saluatoris et seruitute. Sed et passionis atq; ascensionis ipsius archana pecuit. nondum etiam modum fidei generationis impressit regni celestis. aliaq; plurima doctrine christiane sacramenta dum reuelanda differt. Respondit eum ihesus. et dixit ei. Amen amen dico tibi. nisi quis renatus fuerit denuo. non potest videre regnum dei. Quem tanto uberius cunctis fidelibus luceat. quanto constat. quia quicunq; fidelis esse cupit. quia etenim sine lauacro regenerationis. remissionem peccatorum consequi non. nec. Valet intrare celorum. Sed nichodemus nocte venit ad dominum. nec dicitur. mysteria capere non potuit. Quam et nos in qua venit.

ipsum eius qua pudebat ignorantiam designat. Recedit eum eo nullo socio erat. quibus aut aliis offensus aliquando tenebris. nisi aut hinc in deo. Sed nec eos pocius publicis loquit ysaias Semper illuminare ihesum qui venit lumen tuum. et gla dei super te ortus est. Videt ergo nichodemus deum. aut. Quo pacto homo nasci de matre senex potest. iterum venter matris sue ingressus et nasci. Quia enim sordes natiuitatis adhuc nescius ppendebat. de salute anime sue iam sollicitus extitit. ne cessaret de una vita que nouerat nisi timuisse ne posset iterum. nec quo ordine renouatio posset impleri querebat. Ihesus expers remanendo. Inde celeste ptiscepe ne negaret Protinus dixit amen. et quod de carnali dixerat hoc etiam de spirituali est generatione faciendum. negq; saluator ea postquam semel expleta fuit. posse repeti. Videat ergo lector sue sacramentis. sue fructu rosus quisq; in confessione sue tum baptiset. nouit. Valet ille qui baptizatus est rebaptizari. ne confessio nec mortuo tanti nominis fideat ad nullum. Et quia nichodemus ad primum dum visione sollicitus. quo fit intelligenda diligenter inquirit. nec tum iam plenus mysterium et quia sed a natiuitas. non carnalis. et sit spiritualis audire. Audit namq; illi ihesus. Amen amen dico tibi. nisi quis renatus fuerit ex aqua et spu. non pt videre regnum dei. Cum multi modi subsequenter expones. Ipse ex aqua carnali distinges aut. Qd natum est ex carne caro est. et qd natum est ex spu spus est. Aqua spus inuisibilis. carnis visibilis. atq; ideo carnalis ex natiuo visibili ministerium. visibilibus. Quia in carne nascit

p etatis momenta p fiat: spūalis
autē gr̄a tota invisibilē ingr̄itur
Nam videt quidē baptizandus in
fontem descendē. videt aquas m
tuquū: videt de aquis assendē:
quid aūt in illo mysteriū regnā ds
egerit: minime pt videri. Sola hoc
fidelium pietas novit. qr̄ pr̄ter in
fontem sed purificatū ascendit.
filius p̄varicationis descendit.
sed filius reconciliationis ascendit:
filius mortis descendit. sed filius re
surrectionis ascendit: filius ire
descendit. sed filius misericordie
ascendit: filius diaboli descedit.
sed filius dei ascendit. Sola hec
cāa nīr̄ que p̄sat novit: eterni
oculis inspicientis videt: talis exire
qualis intrauit: totusq; ludus ce
quod agit. Unde in fine videtes
gl̄iam xp̄i dicit gemetes i terrā
to: hoc fit quos aliqn habuim⁹
indignos: et in similitudinē ypocri
Quo ergo computati sūt nī filios
dei. Et apl̄us volēs ostēdere mgnm
mūt filij dei simus: et nondū ap
parūt quid erimus. Quod ergo
natū ē ex sp̄u spūs ē: quia qm
ex aqua et sp̄u regenerāt: invisibili
et nouū nascit hoiem: et de car
nali efficit spūalis sqm in oculo
non solit spūalis sed cāa spūs
vocat: quia sicut ex sbā spūs i
visibilis ē nīs aspectibus: ita ex qm
p gr̄am dei renouatur: invisibilis
fit spūalis et dei filius: cū visibili
omnibus cum et filius hominis appa
reat. Sequit. Noli mirari qr̄
dixi tibi. oportet vos nasci denuo
Spūs ubi vult spirat: et vocē eius
audis: sed nescis unde veniat et
quo vadat. Sic ē omnis q̄ natus
est ex spū. Spūs ubi vult spirat:
qr̄ ipe habet in potestate tota vis spūa
lis nativitatis illustret. Et vocē
eius audis: cū te putes loqui: ibi
spū sco repletus es: sed nescis
unde veniat aut quo vadat. qua
cāa si te putes quicquam ad hora
spūs sci implement: non potes hi
de quo cū intrauerit: vel quo
redierit: qua natura eius existi
sibilis. Sic ē omis qui natus ē ex
spū. Et ipe cum invisibili agente
spū nascit ce qd' non erat: ita ut
infideles nesciat unde veniat et
quo vadat: id ē qr̄ spūalis regenitus
veniat in adoptiones filioꝝ dei et
vadit in p̄paone regni celestis
Quiescente aūt adhuc nicodemo
quo pt hec fieri: subiungit dns
dicens. Tu es magr̄ in isr̄l: et hec
ignoras? Non quasi insultans
sibi ci qui magr̄ erat: cū sit⁹
natus sacramentoꝝ celestiū: sed
ad humilitatē illius dignatus:
sine qua unusq; celestia no potest
intelligi. Si terrena dixi vobis
et non creditis: quo si dixero vobis
celestia credetis? Terrena illis dicit
ut in superiori sermone memini⁹. ut
de passione et resurrectione sm̄ cor
poris quod de terra assumpsit
loquit dicens. Solvite templū
hoc et in tribus diebus excitabo
illud. Quo tū [illegible] credebat verbo
quod dixit. Sed [illegible] nec hoc unde
intelligere valebat: qr̄ no de alio spū
de templo corporis sui dixit. Cum
ergo terrena [illegible] audientes non
capiebat: quanto minus ad celestia
id est de ineffabilibus capienda
misteria sufficiunt. Addit aute

ad hūc dñs & de celestibus sacmēt
& de terrenis mistice cū apte videz
sapienter ac diligenter hys que in-
dicit intendē. Celestis natūz est ascē
sus eius ad vitā sempiternā. terrena
vo exaltacio eius ad mortē ipalem
Dicit ergo de celestibus. Et nemo
ascendit in celū. nisi qui descendit
de celo. filius hois qui est in celo.
Quibus dicit vero de terrenis. Et sic
moyses exaltauit serpentē i deserto.
ita exaltari oportet filiū hominis.
Merito querit quo dicat filiū hois
descendisse de celo. nec eo tpe quo
hec in terra loquebat iam fuisse
in celo. Notā natūz ē confessio fidei
catholice. qua descendēs de celo filiū
dei. filiū hois in utero virginali
suscepit. cuius cōplicā dispensacione
passionis sue resuscitauit a mor
tuis. & assumpsit in celū. Ideoq ergo
anno xpi descendit de celo. nec an
tempus ascensionis erat in celo.
& qua vōce dicit. nisi qui descendit
de celo filius hominis qui est in celo.
nisi qua xpi una ē psona in duabus
existēs naturis. natūz ro filius hois
vōce dicit & descendisse de celo. &
cū passione finisse in celo. scz quod
in sua natūa hic no potuit. hoc a
filio dei a quo assumptus ē habuit.
Sicut igit̄ eande vnig xpi psonā
q ex duabus existit naturis apls
ait. Deus spūs scs posuit epos regere
ecclīam dei. quā acquisiuit sanguine
suo. neq cū deus in sua sūa. sed
in hoīe assumpto sanguinem quem pro
ecclīa fuderet habuit. Sic etiam
psalmista dicit. Ascendit deus i
iubilacione. Quo cū deus nisi i
hoīe ascendēt. qui in sue nature
maiestatis scz ubiq pus adest. Et
& hoc aperiēdū quo deus sit. & nemo
ascendit in celū nisi qui descendit
de celo. cū oēs ita breuiter cōfi
dāt ascensuros se in celū. permitte
te sibi duo. q ubi ego sū. illic &
minister meus erit. Cui tā nodū
questionis aptissima ro soluit. qua
videlz mediator dei & hoīm hō xps
ihs. Ecce o omn̄ apud ē. Stemus oēs
ita cum de capitis membris sum. Dum
apls & ipm dedit caput sup omnē
ecclīam membrū & unum sumus vos estis
corpus xpi & membra de membro.
Nemo ergo ascendit in celū nisi q
descendit de celo. filius hominis qui
ē in celo. Quod ē apte dicē. Nec
ascendit in celū. nisi xps in corpe
suo quod ē ecclīa. qm in semetipso
quide primū ascendibus apls. cum
nascentibus numero membris
suis ascendit. & exinde i membris
suis cotidie ascendēs se colligit i
celū. Hinc ē cū quod ipm corpus
eius inter aduersa putat seculi de
plexum gemit & dicit. Quare aut
exaltauit caput meū supra inimicos
meos. & si patent dicit. Qui
ocasu a iudeis xpm. caput fidei
mei suscitauit a mortuis. ac super
natis omn̄ inimicos. misdys subie
uauit in celū. Spero qz me ecclīa de pu
tribus periculis crucis. meo capiti
iungit in regno. Quia ergo nemo
ascendet in celū. nisi qui descendit
de celo. quisq̄s in celū ascendē de
siderat. ei qui descendit de celo est
est in celo. se bene fidei & dilectois
vnitate cōiungat. apte intelliges.
qua nullo ordine alio. nisi p eū
qm descendit de celo pt ascendē.

ny celū · Unde alias ipe dicat · Ne
veni ad prem mſi ꝙ me · Hec ideo
mthodemo · ne audiis dnr cathecūs ·
ut diſcat cius membris renuſcedo
morpari · ꝙ que poſſint aſcendere
regnū dei · Et qua aſcenſio nel m
greſſus regni fieri nō pt abſq; fide
& ſacmentis dnice paſſionis · rte
ſubiungit · Et ſicut moyſes exaltā
uit ſerpentē in deſerto · ita exal
tari oportet filiū hominis · ut omis
qui credit in ipm non pereat · ſed
habeat vitam eternā · Quia nouis
tem celeſtis arte dns mysteria legis
moſayce ad ſpiritalis legis cuſde
ſenſū inducit · recordans hyſtorie
veteris · & hoc in figuram ſue paſ
ſionis atq; humane ſalutacionis ſue
diſſerens · Narrat quippe lib' nūo
ꝙ populus in deſerto ppls iſrl' grauiss
conqſt ac libere murmurauerit cōt
deū & moyſen · ioꝙ dns miſerit i
illū igneos ſerpentes · & ꝙdo pla
gas & mortes plures cū clamaret
ad moyſen & ille oraret pro eis · miſ
ſit ei dns hūc ſerpentē eneū & po
ne pro ſigno · Cui ꝙſſus nup ob
pexit illū ſanet · Et ita fact · Ex pla
ge igit ſerpentū ignitorū · bene
ma fuit & incentiua malorū · q; quia
qua traxit ſpiritali morte punit ·
Et bū murmurātis cotra dnm ppls
ſerpentū morſibus ſternebatur ·
ut ex ordine flagelli exteriora agnoſ
cat · ſpūlia intus punicte murmurādo
plectatur · Exaltatio aut ſerpentis enei
que dū prēſſi inſpicerent ſanabat ·
paſſio e ait redemptor in cruce · i cui
ſolū fide regni mortis & pcti ſcpit ·
hec enim ꝙ ſerpentes pcti q; mala ſimi
& corpus ad interitū trahunt exprimit ·
non ſolū quia ignoti ꝙ venenati

quia ad p̄mendū ſūt uſtuti · Veni
ebam quia p̄mi putes ait ad pcandū
ꝙſuaſi · ac de mortalibus ſit pando
mortales effi · Hec ꝙ ſerpente enei
dns audit · qui dent in ſimilitudine
carnis pcti · qua ſcant eneus ſer
pens effigie quidem ignitis ſerpē
tibus ſimilem · ſed multū ꝙſus in
ſius membris habuit ardore ve
nenū nocentes · qui potius ꝙſſos a
ſerpentibus ſua exaltatione ſanabat ·
ſic inquo ſic redemptor humani ſpūs ·
non carnē pcti ſin qua morte ꝙ nos
patiendo · credentes in ſe ab omi
pcto & ab ipa eterna morte liberaret ·
Sicut ergo moyſes exaltauit ſerpē
tē in deſerto · ita oportet exaltari filiū
hois · qua ſicut illi qui exaltatū
aſpiciebat ſerpēte ſanabant a ter
reni mortē & plagā · qua ſerpentū
morſus intulerat · ita & qui myſte
rium dnice paſſionis credendo &
ſtuenter imitando aſpicunt · ſalutē
eternā ab oī morte qua peccando
in eternū periter & carne contrahunt ·
Unde recte ſubiungit · Ut omis q; in
credit in ipm non pereat · ſed habeat
vitam eternā · Cuius quide verbi pa
tet ſenſus · qua qui credit ꝙ pni
no ſolū ꝙditionē euadit penaꝝ ·
ſed & vitam capit eternā · Et hoc
ut figuram diſtat & ſentaten ·
& per illam vitā ꝙlabat ſpūlis ·
per hanc vitā donat ſine fine nā
ſura · Sed ut mundū ſollerter e ·
ut quod utilius vitā ſentat optio
tondupua ꝙficiat · q; uterq; confeſſio
ne fidei · pie & ſobrie conſeruādo ·
ad p̄miſſe ꝙcepta nobis vite
mee attingā · Deū qua hoc &
filio hois dicimus · qui exaltatus cruce
& morte potuit vitā · ne putaret
mundus filiū tuū hois eſſe cū
a quo vitā eſſet exſpectanda ꝙcepta

rmauit ei dns eadem dignitatis
sue potestate sacramentu. Vnigt
eiusdem filiu dei t filiu hominis mi
di ondé salvatorem. Eadem sequé
tur eni dilexit mundu. ut filiu su
um unigenitu daret. ut omnis qui
cunq credit in eu no pcat. sed habeat
vitam eternam. Unde notandum.
q eadem de filio dei replicat. que
de filio hominis in cruce exaltato
premisserat dicés. Ut omnis qui credit
in eu no pcat. sed habeat vita et
iam. quia ipe redemptor t conditor
nr filius dei ante secula exstes.
filius hois factus e in fine seculoz.
ut qui p diuinitatis sue potentia
nos creauerat ad pfruendam
vite beatitudine pficeret. ipe p fra
gilitatem humanitatis nre nos re
formaret ad optimeda. quia pdi
dimus vitam. Unde nobis sanguine
du e fres sui. ut dnis vulneribus
vite reperdentes. diligamus toto
corde. tota anima. tota virtute dei
proximu. qui nos tanto amore pos
dilexit. ut pprio filio suo no pcet.
sed p nobis omnibus tradet. Illu
diligamus ipm filiu. qui cu i for
ma dei esset. me libertate vite
pri formam serui accepit. factus
e obediens usq ad mortem. mortem
aut crucis. Et sicut ipse de eo
dicit. qui dilexit nos. t lauit nos
de peccatis nris in sanguine suo. Di
ligamus sancta eiusdem pris t filii
spiritum. spiritu veritatis. cuius fructibus sanctis
signati sumus in die redemptionis.
qm ibi fides spirat. t ibi caritas spi
rat. ardentius flamma eius de die
in diem accendit. Credamus ipm
patrem t filium t spiritum sanctum unum esse deum
t dnm nrm. ac debitis laudibus

exaltemus nomen eius in secula. Amen.
Ipse est ipse metuendus et potestatis ante omnia
et in cuncta secula seculorum. Amen

In vigilia nativitatis nostri Jesu Christi. Lectio sancti
Hieronymi

Erat in diebus regis herodis
sacerdos quidam nomine
Zacharias de vicissitudine
et uxor illi de filiabus
aaron. et nomen eius eli
zabeth. Et reliqua. Omelia beati
Gregorii papae

Cum in carne dns et
redemptor noster multos dis
pensationis sue testes
premisit et nuntios: qui
diuersis tribus. diuisis israhelis ac
plebis tribubus orti non diuersa
fide. sed uno eodemque spiritu
eius de incarnatione eius mysterio
prophetando predicet. Horum ultimus et egre
gius qui tam legis et euangelice
futurum et secretum nobis aperuit
dominum attestante qui ait. Lex et
prophete usque ad iohannem ex eo regnum
dei euangelizatur. Unde etiam
plus quam propheta dicitur. quia quem
ceteri alienigene prophetando solum predixe
runt. ille et presentem uidit et prophe
tando significauit. et nouo iam mente
oculis demonstrauit. Quia et
gratiam dispensationis non solum mysti
ce sed et pontificali stupenda ueritatis
potibus ostendit. Fuit enim sacer
dos sicut ex ordine eius nomine
manifestum est. nouit Zacharias de vicissitudine
et uxor illi de filiabus aaron et
nomen eius elizabeth. Erant autem
iusti ambo ante deum. iustis oppe
ditabus et gentis. ut eo considerantius
mysterium perceptum prophetis daret. quo
per ipsa non quasi nouum didicisse
sed potius hereditatem meam pro

genitoribus acceptā seruaret. Ide
sacerdotali eā prosapia ortus ē
ut eo potentius ministratione sacer
dotij p̄moueret. quo ipm ad sac
dotale genus p̄me eligeret
Redēptor etenim n̄r ny tunc ap̄ns
sicut rex nobis fieri dignatus ē
regnū celeste tribuendo. ita etiā
pontifex finis semetipm̄ p nobis
offerendo. hostiam deo t odore suauis
tatis. Unde sept̄ ē. Juravit dn̄s
dn̄s t non pentebit eū. tu es sa
cerdos in eternū secūm ordinem
melchisedech. melchisedech appe
llat legimus sacerdos dei summi lo
ge legalis sacerdotij typa p̄gessit
offerens deo panē t vinū. t id
redēptor n̄r sacerdos ē dicat secūm
ordinē melchisedech. quia ablatis
vetustis legalibus ydeum sacrificij
genus in mysterio sui corp̄is t
sāguis in nouo testamento offerendo
instituit. Quis ergo contradicens
transfusionē legis t substitutionē
euangelici sacerdotij quā summum
mysterij legem sacerdotis filius ap̄sta
ret. Qui cū t ipe summus sacerdos
secūm legem existe posse videtur
malunt docente mysterius ydeum
tabili. Unde scimus. nouū sacerdo
tiū. quid successor t hēs existere
vetus. Asalut doctus in spū. do
ctus in deserto pplis nouū testa
mentū sacrificandi p̄dicare. qui
ad se venientibus i templo. glo
riosissimo illo tuit typis sacerdotij se
cretis officio p̄esse. Detulit lo
seph solitudinē sitim t estuare
conspicimus hostiaz sollēpnis.
pilis amictoz. t cinctu zone pel
licee cuius tegmine pontificū post
posuit stolas. Quid enim hec
fides nisi: nisi ut his qui mera
mysterie p̄fectis auctoritate sibi p̄
dicendi assumerat ipe etiam mys
terū p̄cipuū pontificatus ondet
ip̄e in dubijs melioris pontificatus
pro t promissor existet? Si no fra
ternitate sinum induere delectat
qui sic habiade cum hac zacharias
genus ducisse phibet. hic typus
regis dauid simus erat sacerdos
Siquide iubente deo t moyse.
primus simus in lege pontifex unctus
t constitutus. post cuius mortem
eleazar filius eius sacerdotiū
suscepit. t hoc quasi mortuo fi
nees filius eius sacerdotij suc
cessor extitit. t sic usq ad tpa
dauid per singulos ordinatim quidā
gentes septuaginta. simus post
unū extitit pontificatus hēdes.
fuit no dauid cū magno feruens
studio religionis templū deo ce
dificare desiderasset. deus aut magis
hoc p filiū eius salomonē fieri
impleri. michilon ip̄e dauid om
ne id futurū eius de templi co
structione melancoliā p̄timuit. unde
sollicitus p̄parare timuit. Unde
etiā auctores statuit qui tpe sa
crificij octidie psalmos cū melo
dia resonaret. atq nos pplī or
dinatis ad memoriā munerū
celestiū no solū sublimitate ver
borū dicebat. sed etiā suauis
mite sonoz qui dicebat. erigent
voluens q ut crescente cultu templi
mysteria templi decus quoq mysti
ci illius t instrumenti crescere
ecclesiis cōmonstrant cuius genus

filiorū aaron ꝛ eos videlicet qui de eleazar · ꝛ illos qui de thamar stirpe descenderat · Diuisitq; hos in partes singuli quatuor · ac deinceps singulis singulos pontifices eligēs ceteros qui in ptibus erāt sacerdotio inseruit · qui mos psbr̄i vocantur officio fungi ꝓcepit · ea videlicet ꝓmissione · ut deo quibus pontificū sors decideret quotq; in eius pte pueniret ꝑ ordinē ei pontificatui succederet · Quas videlicet ptes taliter ordinauit · ut singuli pontifices cū subiectis sibi sacerdotibus per octo ministraret dies · hoc ē a sabbato usq; ad sabbatū · ꝛ cū cēteris gradu sacerdotali ceteris equales · vnus tū in eis qui dignior videtur specialiq; reuerentia ac pene ꝓmineret · sūmi sacerdotis nomē habet · Cum autē ordo ꝓmū eazinde seruari deberet missa sorte dauid regi ꝛ ꝓphetis familiaq; sacerdotali ꝛ leuitica sors quę cadebat in quaq; die sorte abia de tribu iuda ꝛ quę zacharias oriē · orditur · loco positus inuenitur · Et nē ꝓ nomine testamenti in quo qđā resurrectionis mundo declarātur · loco ordine sortis inuenit ꝙ ꝛ dñs in sua sabbati quę ē a die conditionis die octaua resurrexit a mortuis · ꝛ nobis post sex secli huius etates ac septimanā quietis quoq; · quę ē in alia vita · octaua ē etas ꝑ christe resurrectionis ē finē ꝓmittitur // Erāt autē mysti ambo coram deo incedentes in omnibus mandatis ꝛ iustificationibus dñi sine querela · Dicit contingit ut hyeronymus ꝓsbr̄i honoris estimatione indicat ad hunc in oculis multorū arbitretur aliquid ꝓfectus habeat ꝛ minus sit solet euenire ut nonnulli quibus dona virtutū operibus immoderatius studendo · dū sine sapientia deo placere appetunt ꝓximoꝝ oculos offendāt · a quibus iuste reprehensione putes beatus iacobus minimes esse declinat · Deq; ibus cū deus erat · erāt autē mysti ambo. contrahunt cū deo subiecti · ꝛ cū adhuc ibi esset · incedentes in omnibus mandatis ꝛ iustificationibus dñi. nox inserit sine querela · dicit si quis dicatur adeo se in actibus ꝓximi ꝛ cogitationibus introspicere ingeniat ut ꝛ diuinis obtutibus in occulto ꝛ humano foras iudicio placeant · huic illud aplī · Prouidentes enim bona non solū coram deo · sed etiā coram hominibus · Et nō erat illis filius eo ꝙ esset elizabeth sterilis · ꝛ ambo ꝓfectissimi in diebus suis · Diuinitus ē ꝓuentū ut sterili mri ꝛ in vtriq; parte ꝓcedentis etatis hoies nascerētur ꝙ etiā ipo ortus eius miraculo patefieret · simul quoniā diuturnitas finitur ē qui nascitur · ubi desinere lasciua omnis concupiscentie naturalis constituit quia nulli ibi conceptione causa voluptas · sed sola caritatis sit spiritalis gnō proles · sicut ysaac filius promissionis qui in figuram gnō redemptoris sui ē obediēs ꝑ usq; ad mortē · de reliquis patribus ꝛ sterili dū mri natus · sic iacob ꝛ ioseph patriarche · sic sapson fortissimi ducis ꝛ ꝓphete ortus similiter sterilis dū corpe · sed secundus diuinitus

sabuerē gentes · & miraculo nutritus
natuꝝ dignitas nosc̄etur & placeat
sublimes in ista fiatur · q̄ in ipo brie
exorta condicois huiusc̄ nim transisse deriuat
dignit̄. Quod uero sequit · stim̄ c̄ ei
sacrdoio sumpt̄ in ordine dicas
sue alt̄ deꝝ sedis consuetudine sucer
dotij sorte cecid̄ ut incensū ponēret
ingressus in templū dñi. Claret q̄d
oīnibus qua iam redemte ex ordē
septimanū vitis sue. que ei de hac arca
contingebat templi ministerij mutat
Sed forte aliquibus obscurū ē. qua
septima tacē videt. quo hec sint aut
tpe gesta. Quibus ādmandū · qua
nec hoc septima pterm̄isit · sed ex eo
q̄d addidit facturi sunt & omis m
quis multitudo erat ppl̄ oīus fo
ris stans hora incensi. Qua etenī tūc
ho/ per aīm sollēpnitas erat in qua
pontifex ad adorandū scī sanctū in
trauit · nullū p̄sus homī intra fōs
templi remanē licet · sed oīs tpe
oblationis exterius inhēbant orare.
Hec aut erat statuta sollēpnitas
septimo a pascha mense decima die
mensis & dies ppiatoīus sue expia
tionis vocabatur · qua hircū caper obtulit
ad altare holocaustū victimis · sanguis
in scī scōꝝ ad expiandū infebatur.
nec sanguis solū ibi asperg̃ebat · sed &
thymiama adolebatur · quod in puti
cone fusse zacharias scribit incora-
Dicat ergo de hac sollēpnitate dns
moysi. Mense septimo decima die
mensis affligetis aias vras nullū
facietis opus · Expiabit aut sacer
dos pontifex & tabernaculū testimo
nij atq̄ altare · sacerdotes quoq̄ & vniu
sū ppli · eritq̄ hoc vobis legitimū
sempit̄nū ut oretis p filijs isr̄l & ē
pro cūctis peccatis eoꝝ semel in ano
Et paulo supius cū ritu eiusdem
expiationis docet aut inter alia.

Nullus homo sit in tabernaculo cū
pontifex ingredit sanctuariū · ut oret
pro se & p domo sua & pro vniuer so
tu filioꝝ isr̄l donec expiatur
Tangit de singulis & hinc dicit deꝝ
nomis septime testimonia ponē. hom
quis multa singula quo mic in cam
pestribus agant exponē. Unde hoc mihi
mihi libet vbi sententiarum auribus ite
rare · qui quemcūq̄ eloī sit tpe
in quo peruenerit dñi natiuitate &
virtus finita mutauerit · Septimus
quippe mensis & decima huius dies
sanctissima huic oraculo dedicat
qz numerū illic nascentiū predicabat
qui circūcisionē observantiae legalis
& circumcisionē gre predicaret nam ip
ortus monstrabat illius qui p̄mus
omnē & venire & iam adesse ostendē
dñm salvatorem de quo scriptū
fuerat cū legis xps ad institutam
dñi credenti nam & septenarius
pter sabbm · & denarius mō pter
Decalogi legis adimplēdo rectitudinē
dies licet ppiationis erat & expia
tionis in qua plius omnib⁹ ab opib⁹
vacare & p cōes atq̄ abstinentia
afflixi & castigari preceptus ē. Ob
liti iobis & vite & ppiatoīs multi
tudinē · qui & ipe a mundanis curis
operibus · celestibus solū studijs ac
desideriis anim̄ habuit · & conuersacōnis
ad se turbas a malis abstinē opib⁹
ac p priuatam fidē expiari · & xpo
consecrari docebat · q̄ tps in die
ppiationis instaret in qua cūctis
que cōuentibus regni celestis patet
ingressus · Quod aut hoc de
pontifice sanctuarii & tabernaculi
testimoniū atq̄ altaris sacerdotes & ē
vniuersi ppli expiare iussus est

ioses ipe qm sit iste pontifex que sic
expiacio manifestat tñ illo vemente
ad baptisma sim loquit dicens. Ecce
agnus dei. ecce qui tollit pcā mūdi
que videlicet expiacio semel ny anno
celebrari statuta e. q; sicut aplūs
ait. xps semel oblatus e ad multoꝝ
exhaurienda pcta. secdo sine pcā apparebit
exspectantibꝫ se ny saluteꝫ
Quod aute pontifex ad rogandū
ingrediente sonarū vestimē hoīm
ny tabernaculo ei licebat donec ex
ret infirmitate sce ecce designat
q̄ fidem eius pati necdū erant vdo
nea. Quod ipis patefiēt aplis qm
inchoata eadem passione illius ces
relicto eo fugerent. Exp edebat
aut expleta expiacōe pontifex. ut
t alijs tabernaculū intrandi facul
tas daret. q; pfecto sine sacrificio pas
sionis apparuit discipulis xpt. t da
ta sps scī qm ad offendas deo hostias
non solū devotā opis t ozōnis. sed
t ppria sanguis eoz quoq; cordarobo
rant. Dict de observancia festiui
tatis legalibꝫ hactenus exposuimꝰ ut
agnoscat auctas vni qui cōprehen
ny ea nouā gre pcōna sñpserit
exordiū ny qua tñ multiplicatā opis
eiusdem gre t totius mūdi redepto
signabat. Apparuit aut ozanti
zacharie angelus stans a dextris
altaris incēsi. Vbi notandū
quod non solū virtute sermonū
quos ptulit. verū eā statu tpis
t loci situ. quo apparuit gre quam
cognoscere venerit testimoniū p
hibet. Ipe quippe oblationis sue dotē
apparuit. ut verū se etiā sacer
dote berum p mūdi salute hostia
venturū pdicare signaret. Stabat
vota altaris incēsi. t nouū testa
mēti

pcoleꝝ se venisse docet. Duo namq;
altaria erāt ny templo q̄ duo testamēta
signat ny eccā. Primū altare holocausti
ere coopti t aū fores templi ad osse
rendas victimas sacrificia positum
quod animales vētis testamenti cul
tores significat. Secūde altare tūc
si. aurd tertiū ppt hostias ut scī sacer
ad adolenda tñmaiatica erat sta
tutū t quod meliore pfectiq; nom
testamēti t cultores illius gremiū de
signat. Stabat eā ad dextris
eius de altari. ut noy terrena t
infima sed cōtēpta celestia t sem
piterna bitudinis que p dexteram so
let figurari. hoībus se pmittentem
monstraret: ny illius maxime qm p
ordis sui mūdicia pri altaris au
rei effici. que ipe ingressu regni
celestis sedula cogitatōe assistē
ny aromata ozōnū p igne amoris
deo macudē qui pat dicē tū ppha
Denigratur ozo mea sicut ignis
ny conspexi. Quod aut ayt zacha
rie. qui exaudita e deprecatio tua
t vxor tua elizabeth pariet tibi fi
lium. non est arbitrandū q̄ pontifex
qui pro pplo oratus intrauerat. mu
tato repente animo pro primatus neglē
esse cepit regnare maxie pro liberis
a quoꝝ generatione ny tñ homo senex
ac decrepitus spem totam amiserat
ut neq; angelo pmittenti credēt nas
ti sibi filiū posse. sed hoc certissime
scierit. q; pro pplī salvatione ro
gabat. que t maxio pdicto sanguine
exauta t missus alienigene reges
dñi pssit nouerint. Unde angelico
ozaculo t se exaudiri cognouit a
dño. t quo ordine salus quā qre
bat cet aduentum dicat. quā
videlz nasceturus ei filius qui ipha
t doctor exurgens eius eundem pplm
ad viam veritatis spemq; promerende

dñūs

salutis cōuerteret. & mox sequet̄r
ipē saluator qui ei regnū celestis
dona pstruet. Et vocab̄it̄ nūc
nomen eius iohes. & erit gaudiū
tibi & exultatio & multi in nativi-
tate eius gaudebūt. Magne laudis
est virtutis indicū quoacs & sanc-
turis nomen a deo ipponi2 nel multa2
Si aut pontifex dñi iohes votari
iubetur. iohēs quippe dñi gra2 suc
in quo est gra2 dicit2 qz & ipe p̄ cetis
sctis spalem eiusde ponteficis gram
accepit. & mandatum cateruq; mūdo
celestis ingressus gram p̄dicare ad
uenit. Qui ergo & gra2 plenus exti
tit & cetis dei gentiū euangelizaut
ure p̄nūt gre ipe eā suo nomine
signauit. mento in eius nativitate
multas exultandū p̄diat2. per quē
sue redemptionis mūdo auctor osten-
ditur. Erit eī magnus coram dño
Notandū q; idem laudis p̄nūt io-
hannē ab angelo quod ab euangelista
patribus fertur illius: illi eī iusti
ante deū2 & hic coram dño magnus
ee phibet2. Qd2 magnus autem
coram dño sint. ipe qui solus ve-
rutem magnitudinis eius & dona
ut & uouit dñs nsr̄ dicens.
Non surrexit inter natos mulier2
maior iohe baptista. Sed ei angelus
multa futura eius coram dño mag
nitudinem subsequet̄r exposuit.
& vinū nupcs & ticerā nō bibet
& spū scō replebit2 adhuc ex utero
matris sue. & multos filios isrl' co
nertet ad dñm deū ipoz. Quapro-
pter in eo qd' eī a puero & ticera id est
ab omī q; membrare pt cōtrucida
habitum asserut: patenter indi
catur q; ab omnibus sicere & mūdi
illecebris a statim incunctas solet exire
fructus cet immunis. In eo aut q;
illū adhuc ex utero matris spū scō
replendū esse memorant pro eo qz nat⁹
in mūdū fructus virtutū fructibus
esse clarificandus ondit. Quid
eī virtutū & conversiōis inter sordes
potent decet virtutis? Qui & si
ut ipe in imundiciis conceptus e
contra more tū humane conditionis
non in delictis eī p̄uaricationis
sed in gra remissionis mater sua
pepit. Ex eo eī dubitandū est
qm̄a spūs scūs qui eī replebit
eam a peccatis omnibus absolut. Co-
stat quippe hereditas prima sine p
lege no struxit2 sī spūs domi
et ppter qui eruchit ac domū ex
aū p̄cepto baptisma sua gra co
seruat. ipe vtiq; iohes no solū
ante tentationē sed ante nati
tatē eiusdem gre nunc p̄hibet
ne ut officii sue p̄cursionis duo
adhuc in utero positus & lapido
nec dū potent. nam gratulando
liberet. qm̄ sicut sequenta sa euā-
gelia testant. utrumque bn̄ deiget
trice maria & salutatte elizabeth
exultant in gaudio infans i utero
Sed & in eo q; illū multos filioz
isrl' ad dñm deū ipoz conuersuri
asserebant. manifeste ingelus
qui magnus coram deo est ve
turus indicat. que optimo que
conuersandi viam pacturū esse
declarat. Que eī ut humilitas
sublimior & deo gratior esse conver
sacio pt. qui eos qui tumescit se
a uiris qui virtutū studiis unq;
subiugant. nisiq; eā alios co
tidiano exercio ad anctoris hu
militatem studet conuerte: & archa
am fidelium acquisitione gaudiū

In spū et virtute helie iohannes.

semp ꝓfte celestis angē. Et ipe p̄cedet
nī ihū in spū & virtute helie dñm
p̄cedē dicit. quia sicut helyas i nig
nī virtute spūs sc̄i eius aduentū
p̄nunciet. ita iohes nō minore spūs po
tentia p̄ditus p̄nuncit primi. Erant
itaq; p̄cursor fr̄is ē mūdus. ita et
p̄cursor fr̄is ē redēptoris. Sicut so
lis aduentus ordinē. sed doctrine
similitudinē quoq; iohēs in spū et
virtute helie dñm p̄cessit. Ad sic
de iohē angelus subiungit ut conuertat
corda patrū in filios. & incredulos
ad prudentiā iustoz. ita & dns ꝓ
ephām non dispare helie p̄dicatōe
sinum ꝓtulit dicēs. Ecce mittā
vobis heliam ephām angm venturū
dies dñi magnus & manifestus &
horribilis. ut conuertat cor patris ad
filios. & cor filioz ad patres eoz. Vnū
igitur atq; idem vtriusq; opus ē
fidem scilicet atq; mitigationē quem
habere patres filioz meritis p̄dicā
do insinuāt. Nā & patres nr̄i appel
lant̄ vetes sc̄i de quibus salvator
aut discipulis. Multi enim p̄phē & iusti
cupierūt videre q̄ vos videtis & non
viderūt. filii vō & incredili illius
cum iohēs. quo nec helias p̄dictus
ē. nec iohēs p̄dicabat veniunt.
Conuertit aūt iohēs corda patrū filios
q; sapiam. quā habuerūt patres xp̄m
credentes. ac desiderantes in carne
venire transfudit in filios. de quo
eos credē & grātulē xp̄m in carne
venisse. Conuertat incredulos ad p̄
dentiā iustoz. quia eos quos sine
fide xp̄i vident. de operibus legis
frustra gloriantes. docuit credere
xp̄m. cuius ex se p̄ē tota intentione
subiungē ac p̄cedentiū iustoz mentes
prudentia qui & legem ꝓfecte diligē
tissime studebāt. & michias & ysa
dñm ihm. nō aūt in opib⁹ iustoz
tia salute ipse didicerāt. Hinc
aūt vnus ex eis dicit. Justus aūt
ex fide vivit. vita & apte subiungit
Quatuor duo plebē ꝓfanā. hoc
cū pulcherrima dñice plebis ē ꝓfo
quat & iohēs suo tpe p̄dicando ꝓbat
& nūc dns ipe donando facius ad
mplēt. cū nos evangelicis verbis plebem
instituti & imbuti. ministerijs eccē
fidem & dilectōē hr̄ē dñi. qui
legalibus p̄ceptis edocti patres habuis
se ꝓbant. Hoc ꝓfectissimū sc̄e eccē
deus ē cū eadem q̄ illos tenuisse
constat supne patres grandi sus
pirium. atq; ut hoc eccā nos in
timare meamur. celestē in terris
vitā exē extendimus cū eoz exē
plo nulla q̄ faciamus nec ꝓcipimus
bona. mrs meritū assumimus
sed auctor nr̄i primū ꝓ anima ri
pientis de quo illoz quoq; testimo
nijs edocem q̄ ipe ē deus. ipe
fecit nos & nō ipi nos. nō salui
fecit nos iohēs suos. vim erat ut sc̄i
& bti iohēs suos. Cuius donū ipe
sc̄i puro semp & infatigabili corde
sanctum. hoc inter cēzūdē primi
gemissa ꝓpitius sit obsecrationibus
nris. ipe sanat in bonis desi
derijs. ipe nos & opibus instruat q̄ ex
nobis hr̄e potuimus. sed & inspira
& auxilia. quā ipe donauit. nos &
vivificet. creat. qui bonus et
regnat cū pre & vivifice spū. sc̄i de
p̄dem oia secula seculoz. Amen

In natale scī iohīs bapte · sermo bti
Maximi epi

Deputantes nobis
dñs oēs mīas fines tuas:
vite putas occasus · & sus
cepti ab eo pro xpi
nomine passio consecut
Multimoda nāq; veterū relatione
didicimus · nonnullos mīas prostratos
gladio · alios obtrematos · quā
plures bestiaq; dentibus laceratos ·
quosdā varijs etiā tormentoq; publicis
cruciatibus affectos · spūm sm corpis
morte xpiane fidei testimoniū reddi
Dissentientes nō baptī iohīs cuius nūc
festivitate letamur · celestia mundo gau
dia peperit · ab utero hodie natus in
uenit · Et illi quidē in indubitata
gñā regnāte confessi sunt filiū dei ·
Hic aūt & nascentis dñi presentia
spes illuminat · pudit · & natū pulc
hro spē suggerunt · audit · Ihu tu enim
spiritus mi eo profuit · claro · ut ad me
veturā animare dñm · qui nascendi
munus · nec lingua · si meare posset
accepit · Denique elizabeth vetus
illa mulier & nona nūc · que ante
partū sum de futuri filij letabatur
officio : venerat ad se beate matrem
xpi salutationis ostium sui · Etenim
ex quo fuit vox salutationis tue
auribus meis · exultauit infans
in vtero meo · Quid tibi hoc miraculi
fiet · Nec tātorū nostis grandiora ·
ut ipse se in vtero elizabeth testetur
infante qui necdum semetipm sencere
dum ea iam sentiret adiuta · Vere
hic omnī baptismi primitias · qui inter
viscera adhuc materna conclusus :
ad ea salutatore mundi · qui necdum
sermone potuit officio studio re
clamat · Nullus ignorat · Et
dum primū maternū ab vtero pre
dicē inter huius exordia nescius o
crepare vagitibus · solus baptisti
dum nūc lege nascentiū natalitia
suam letitiae consecratione fecit ·
Et ipse dicunt int de mre sterili
nascitur · q secunditate virilis tene
labat : quis mirabile pūm mirabil
natus ondet · Illud etiā quā pe
pendit quisq; magnificat · sp Zachi
rias sacerdos pr futi pphē · qd hoc
xpm sp credebatur angelo loquente
nō credidit · Usu loquelis amisi
donec promissione completa · natus
nom hominis pcō · pr me lingue vinc
laxaret · Deus erit qd angelus filium re
ferat · promissus ab angelo filius re
cepit · Nam cū de interpatione p
muli cognatoq; suaq; resisteret
arbitrū · ? pprietate veri nominis
eius · qui angelo dictante dixerat ·
receptā subito pristinā facultate ser
moms pr mutus aperit · vt cuius
natalitia precoce celesti tantus ce
lebrabat · mutis vocibus loquitur ·
& agnoscit numerus senex p ei se
sibi redditū · quē de se nō crediderat
nasciturū · Sicut dubitauit ulti · celig
illū nec promissū fuisse nec natū ·
cuius ei & amisisse pbabat · & recte
posse sermone · Quid hac fides
religione gloriosius · quid hac usq
mus fidem qua sterilis concepit
virgo peperit · mutus loquit · & t
m secreto mirum vsceq; primi
tocius mundi grandia pludit · & ei
cui potuit veteri sub lege ordine
suū mortalis seruare mysteria · p
nouā dignitatis gratiā nouū sa
luti omī misterū parabat · Hic e
ergo iohannes · de quo pphetant ysaias

Dominus. Vox clamantis in deserto
parate viam dñi. rectas facite semitas
dei nri. Vox clamatis in. Quia hu
vox dicit qui venerit de celestibus et
carne hois sumpserit dei plenus leti
tie clamabit. Ita vox dicit. omnis
tonante primo fidei verbo redemptoris
huius sancta audita cepit audire mor
talitas. Dt cum sanctus baptista
nunc pri aperit linguam in nris
hoim salutis gre monant audite
Clamabit aut in deserto. ubi pdi
catione eius nec insolens turba p
strepet. nec infidelis deridet: sed
ihs tm audire posset. qui p dilectum
verbi salutis. aures tui dimin culpe
expectent. et aperiant eas bea anni
tiare de xpo. qui p assertores sue
illicatis hedos impias non repet.
nec regem tyrannum esset offende. nec
signalore aureis declinasset. nec ty
ranno gladio fugisset occidi sinday
adhuc pusillus fides quid ad pfec
tum nri saluatoris nuntius pduci
bat. Parate inq. viam dño. rectas
facite semitas dei nri. Ve dupliq; hoc
hoies cum pphia esset natiuus? q
et illis de putribus quorum est desper
ti posteritas dei munde nascet. Ad
tremuit aurelie tantaq; dorcadi pon
de in voce sce pdicationis erupit. nec
instante dño mitigaret aduentu. et
in semitas rias male vitatu dirigeret
pmittere. Quid e enim prae via dño.
nisi aduenienti de celo uidi purga
to a vicijs pectore simplicas cordis
habitaculu pparare. Quid e rectas
facere semitas dei. nisi ut telis actuu
tuoru et mundas vias. quas p pusilla
nime pcessus hominis ad te dns dilect
sibi viam dño suo pat. q luxuriante

carnis. respuas uoluptates tanto
mentis sue spu suspensus ad deu
fugore se ciuitatis ruinam pit. Dpti
mat pat dño viam. qui cupiditates suas
quarum fluctibus estuantes. seme
ipsos tranquillitate copescat. Dat
dño parat: qui ydolor uana atq;
omn superstitionu figmenta oculatus
hui dei dnu cultuq; et fidem sancti
tatis inquirit. Quicunq; no uolup
tuosi seculi hui languet illecebris
cupiditatibus audire seruiet ipsum:
in firma odia seruis inuidet fructibus
mar desat. atq; ad cognitionem dei
omipotetis. p infructus demoniu
semitas erroris uiator meditet.
no ppatur dño uiam sed animo suo
suo exaudi in semetipm patefecit
ingressu. Hi mores plebe dei nu
muor gentibus imo muse aptum
tutis addictis. Hi mores et uitia
huius amplitudinis et turpissimas
uias barbaris nationibus in cordi
bus salutis aperiunt. Hi mores
armatos dissipat plos: et munitas
durant ciuitates. Et quid plura
fremi: Quid potentie: Quid q hui
videmus in hostibus. corrupte uite
mde e q mentis infidelitate nutrit. Et
ppterea: quia necessarii mpijs
primisq; desideriis nihil entes uiam
dño nro sedm pphiam monuit. no
ppamus. Peter. quod uenerabiles ad
beatissimi precepti uobis parendu dño
uiam. rectas facianus semitas dei
nri: qtes fidei in nobis dns uberi
bone uolutat. omnibus suas multas
ia pctis fessas benigne ipse pastor
impetrat. ut sicut de bapte dnici

hodie nati te gaudemus · ut de dei
mi reuelatione letetur in honore
gloria in scula Amen

2m Antiph. Eodem die 2m Lucernam ipleti
Illa elizabeth est tempus
parendi · et peperit filium et tres

Quicha Venerabilis bede ppbi

Percurso ordine dni nativitatis
sicut sacratissima lectio euangelii ac
predut hystor · multis modis
sublimitate refulget · ut
mirum decebat · ut ille quo
maior inter natos mulierum
nemo surrexit · maiore per cetera
sctitatis ipo meritor virtutum ortu mbac
clarescat · Gaudeas ac dni ifectandi
patres domo nobilissime plus exultat ·
ipi pri qui incredulitatis mutui red-
diderat · ad salutandum nouae pa-
ne gre os · et linguam resolutam · nec
solum facultas dem budicandi pter
restituit · sed de eo etiam pphandi
virtus auget · Ex tanta fama fit
omnes vicinos admiratione ac metu
pcellit · Quis qui audierat cordi suis
ad adnitendum dom xpi corda ponit ·
Undecumque sanctum per orbem ecclesiam
quae tot beatos martyres virtutibus quibus
impressit regnum celestis meruerit
frequentat · Sanctum trinum pium dnum
etiam nativitatis diem celebrare
consuevit · Quod nullatenus
sine euangelica auctoritate in consue-
tudinem venisse credendum est · sed
attentius non credendum · quia sicut
nato dno pastoribus apparens
angelus ait · Ecce enim euangelizo vo-
bis gaudium magnum quod erit omni
pplo · quia natus est vobis hodie sal-
vator qui est xps · ita etiam angelus

nativitatem zacharie predicans locutus
est · erit mgr et gaudium et exultatio
et multi in nativitate eius gaudebunt ·
et erit magnus coram dno · nec
non et utriusque nativitas festum deuote
celebrat · sed in illius tamen in
nativitate · tamen in salutatoris nati-
vitate · tamen in filii dei omnipotentis
tamen in solis usque ad ppli gen-
tium euangelizat · In hiis autem
tamen in patriarchis dni · in sermo-
nibus dei exercitatus · in lucerna ardentis
et lucentis exortus · multi gaudebunt
et nativitate eius memorabunt · Iste magnus coram
dno et narratur · De illo pphia magnus
mus dns et laudabilis minus et
magnificendus eius no est finis ·
Iste patriarcha consortia declinans · ab
omni quod nefarium est abstinuit ·
ille inter patres conversatus · pa-
ternis omnibus imitandus pmansit · Hic adhuc
ex utero matris spu sco repletus est ·
in illo habitat plenitudo divinitatis
corporaliter · qui domo spes sedet sibi vera
virginibus in quo carne suscepta
ipe consecratur · Iste multos filio-
rum ad dnm suo tpe convertit · ille
multos cottidie de humanis portenta
nacionibus ad sanctam fidem et veritatis
intellectus illustrando comitem no de-
fuisse · Hic in spu et virtute helye
processit ut illi · ut plebem eius ad
baptizandas ad suscipiendam eum ubi
apparet docet et preparet · Hunc suc-
cessit ille in spu dei pnte · ut ple-
bem sanctum spu sco et ignis baptizatis
ad fidem sanctae pnte sui domini
et preparet · Iohes nato consultabat
vicem et cognati genitrici illius
quia magnificatum dns misericordiam

duo

ſnam ꝯ illa. ⁊ Duo aut nato congru
tulabant² cetꝰ q̄ hēnt ꝑs miſeredi
cms ſps angelica q̄ ſnt bnam ems ⁊
cognata · cmes videlicet ems de pace ⁊
leſtis q̄ ⁊ ipa exſpait · q̄ ⁊ vnuꝫ
gḡue cantedo · q̄d illa q̄rebm eſſet
actura · prōres ip̄i de celo āmonebāt
Fec ip̄e natiras celebrat² illius · q̄
talis potecia magnitus dnicas appro
pinquabat op̄ibus · Nā illius ortus
ſolepnitas tollit² oms tanta ē vite ſub
limitas · ut q̄dq̄ illo ſublimiꝰ eſt.
ſpr ams hoīs trāſcudē naturā du
bū non ſit. ⁊ Quapdem dns ē ma
trem ei⁹ nouā ꝯ natis nuliꝫ
ē duxiſſet? mox ſubdidit dicēs ⁊
aut mod ē ꝯ regno celoꝝ manꝫ ē
illo · ſcpm videlicet uſimas q̄ hūa
na natiras poſteroꝝ ſolitaue · ſed ce
leſtis regni ēct apice ꝑſtantoꝝ · ſiect
ſnat a miſtero q̄ ſolis natiras
ē dies dcrſcē dn̄ aut dies ē
crēſcē nchſont fm̄ nēdat² ⁊ hmoꝫ
etnū ſcretū diſtinae renelat ip̄e
ſolis · q̄ ē p̄ magnitudē tutū
xps credet̄ a turbis · dns aut
p infirmitate carnis a q̄bus da
nō xps ſed ē putaret² ꝑſōa · illā
ch̄ oportet crēſcē · nec oportꝫ minui
rent quippe dns q̄ p totū orbē
fidelibus q̄ xps ēct qui ꝑſōa ē declin²
notuit · Crēcent ac mōratus eſt
ſolis · q̄ q̄ xps eſtimabat̄ quod
nō xps ip̄e ſed ꝑo xp̄i ēct q̄mut
deoꝝ mre nato ſolis lux dmi
na mōrare cepit · cuꝝ fima di
mnitatis deſitura · ⁊ baptiſmus
hūbrem ēcnit fm̄ acceptur q̄ nec
ēcnit naſcere duo abbrenciati des
ad cremētū lūs redut · q̄a illi

mmitū q̄ lucē ſue cognōdus ꝯ
primus ſola iudea · ⁊ hoc excepto hebat
tuckis gentibus q̄uret · ſne calore
dieōnus ꝯ tota mūdi latitudine
diffūdet. ⁊ Secundū aut q̄ hec
cade bta ioh̄is natiras nonulli
hz ſimlitudinē ad nctus dn̄i ⁊ q̄
q̄ ꝑdicte venebat q̄ ⁊ q̄ppiū
val de ē · ut cm̄ oīes ꝑphe · pces
⁊ p̄cursꝰ ne⁹ naſcendo nec mōendo
nec vincendo nec ꝑdicando teſtōniū
ꝑhibuerūt · ſnt multo amplius p̄
tumſoꝝ ſmus q̄ plus q̄ ꝑphe exa
tit nō tm̄ ꝯ vita ⁊ paſſione · ſed ꝯ
xp̄i q̄q; ſua natiras deſignet. ⁊ q̄
ē ait ꝑ ſecutus p̄tibus natiꝫ ē
ſolis · niſi q̄ illius nox ſecuta
natitas ſignabatur · q̄ ſpualia
nom teſtimōnia ꝑferes antiqua tra
uale legis ⁊ ſacerdoꝝ vetꝰ obſcu
rata ꝯ mundi eſſe docuit:
Quod cm̄ ſeciſſet ⁊ antiquat² ia
ꝑe intēcit ē. Quod q̄d multo p̄
p̄nape videlicet tuc ſacdotū ortꝰ
ē p̄mſoꝝ dn̄i · niſi q̄ ꝑo appute
dno · ſupna ia ſacdotis magna ce
pte a doctina ſenſus ſpualis ob
mutuerat · ſola lex cuſtodia tan̄
tabus ac doctabus · ſcribis · legiſ
pitis · uno ⁊ p̄m̄ bnm̄ pleriſq; ī
locis · per ſuas tradicionibus toꝝ
rupetibus uota q̄d dns ds ꝯ
euangelio ſepius ꝯpcare ꝑbat²
⁊ q̄d quod de ſterili gentē
naſcit²: niſi q̄ lex ⁊ anticlio ſacer
dotalis officij · ſpuale deo ſobole
ſuppe missa ē · nēmem ad ꝑfec
ta duxit. Quia mmitū ſmus tul

toribus regni celestis ianuas aperire non potuit: sed fons sub lege auctoritate legis sterilitatis opprobrium legi abstulit qui hanc spiritaliter intelligere dum nouum firmat. et supne beatitudinis gratiam. que in euangelio nunc apparuit in eo iam olim prefiguratam. et assumptam esse docuit. Et factum est in illo die octauo venerunt circumcidere pueri. et vocabant eum nomine patris sui Zachariam. Et respondens mater eius non quidquam dixit sed vocabitur iohannes. Iohannes interpretatur dei gratia. Sine illo quo est gratia Quo nouo et toti euangelice dispensationis gratie quam predicat et spiritalis domus significat per quem cadem gratia mundo donata est. Quem nouum patris Zacharie nomen magis quam iohannes vocandum esse determinabat. eos profecto figurauit qui duo noua gratie nomina declarare cupiunt cum potius consuetis sacerdotii sortis edicta predicare debuit Zacharias memor diuine interpretationis. qua videlicet mentium antiqua obstacula que ortum a deo ducta est figurate demonstrat. Contendebat ergo de nouo nato populo his qui conuenerant et Zachariam iam vetari simulabant? At ille mutatis verbis. et per scripta. qua iohannes magis appellandus est asseuerabat. qua fronte nouum celestium sacramentorum minus periti. qui in priorum dogmatis euangelii. chorusantes tantum adhuc legalis sacerdotii statuta simul obseruanda esse decernunt? quos profecto ipsa legis doctrina de suscipienda gratie repromissi claritatis de nouo iohannis nomine confirmat dicendo per legislatorem populis vobis suscitabit deus uir de fratribus uestris: tanquam me quoque audietis. iuxta omnia quecumque locutus fuerit ad vos. Ipsum quoque legulei sacerdotum tantum et ceremoniarum suarum tipos. ipsi mutis litteris figuris Zacharias eius de gratie nascentis testimonium prebuit? quia nichil profuturum omnibus sacerdotii vetus obseruantibus actum nec deum ee credendum. ipsi euangelii gratia si rite intelligant expertis. Quod autem declarato presentium et confirmato nouo iohannis apertius eos Zacharie et loquebatur. Benedictus deus patet quia manifesta per apostolos gratia nouum testamenti multa ecclesiastica turba sacerdotii obediebat fidei. relictisque tractatibus nouum ad confirmandum laudandum predicandum sui domini redemptoris se deuoti subiungebat. Et quidem in die circumcisionis iohannis. qui et nomen accepit. fuit timor super omnes vicinos eorum. et super ea montana iudee diuulgabantur omnia uerba hec. Verum in hac domini resurrectionis tempore. ubi amisso deinceps spiritu. qui nomine eius et apostolos mundo notum. timor omnium non saltem carnium non solum iudeorum qui erant vicini. uel situ loci uidelicet uel sua legis. sed extera quoque in ultimis fines terre sexum corda concussit. nec ti montana cuncti iudee. Vim enim omnia mundum regni mundumque sapientie celsitudo. Virtutis eius fama transcendit? ita ut relicta ubique antiqua ac uita prone ad capiendam fidei illius sacramenta confluerent. hoc etenim circumcisio domini resurrectionis magnifice profert. qua et hec octauo. hoc est post sabbatum facta est. et sicut illa in circumcisione perpetue mortis absolute solebat uita ista per eam uite immortalis nomine et in auctore uno credimus et in nobis spiritu monstrat. Quod sequenter hec Zacharias implet. spiritu sancto ac de redemptore suo simul et una

redēptōne ꝓphetat · sig nificat mystice
q̄ multi de stirpe sacerdotali · qui
a confessione xpi d'ūcūs ora conta
mierunt · post modū q̄ suscepōne
fidei illius spēs sā virtute replēdi
dono ꝓphetie sublimādi · & magisteri
pastoralis officio ꝓpis cūt p̄fūdi
quamus cadē accepto spēs & ꝓphetia
Zacharie hoc quoq; conuenienter figu
re credendū est · qua tūc mysterii
tpō quo fidelibus pandēt omnis le
galis sacerdotij ritus & ceremonia
spūali ritus sua · & ꝓphetias exube
re misteriis · que mediatoris dei &
hoīm · hominis ihū xpi nec dispēsatio
tempāne nec etne diuinitatis testio m
ferret · nisi quod ipe mdcxii dñi
cā nativitis dnat · Et benedictus dñs
deus isrl · qm visitauit & fecit re
dēptōnē plebis sue · In qbus p̄fā
verbis nondū q̄bus Zacharias ꝓ
phetiā & primū futūi m spū p̄m
dens ꝓphetico more quasi iam fac
tū narrabat · Visitauit enī nos
oriens m carne dñs · quasi longius
a se recedentes · quos m pāis portis
quere & mstificare cupiuit · Visita
uit quasi medicus egrotos · qm nō
tm̄ curatū supbie mē languore sa
nauit · nouit nobis sue humilitatis
exēpl ꝙbere · Fecit redēptōnē ple
bis sue · qm nos venundatos sub pā
& antiqui hostis seruitio addictos
dato sui sāguis pāo liberauit · Unde
nos benigne hortat ap̄ls dicēs · Ex
cstis pāo magno · glorificate & por
tate deū m corp̄e vō · Plebi aut
sue dicit non vtiq; qui venerūt
plebē suam reppit · sed qui visitando
& redimendo suā fecit · Ultis enī an
dne fides mei quale mentē eā q̄le
reddident · Finis cantici hui⁹ quod
ob notitiā simul & plenitudinē sm totū
cātici vīe recapere & explanare lon
gū ducim⁹ ipse demittat dicens
Visitauit nos oriens exulto · illu
nare his qui m tenebris & umbra
mortis sedet ad dirigendos pedes nros
m viam pacis · Invenit enī nos se
dentes m tenebris & m umbra mortis
hoc est longa pctōr & ignorantie cecita
te depressos · atq; hostis antiqui firmis
decptos obsessosq; erroribus · Ipse
enī vte mores & mendacia dicitur
sicut econtra dns veritas vocat & vita
attulit aut nobis sua cognitionis suc
cure · exclusisq; errorū tenebris eā
nobis iter patrie celestis aperuit · Di
rexit enī gressus opū suorū q̄tus p
viā veritatis qui monstrat mediā
atq; ad mansionē ꝑpetue pacis itre possimus
qui prosit · Hec igit̄ dona fides
sumit supne bonitatis · hec etiorū bo
nor promissa spēres · Iudicium & nos
deū m omi tpe · qm visitauit & fecit
redēptōnē plebis sue · Et emplauit
eius m ore sui puri · semp enim
& merita redemptionis & munera eius a
miracula virtutes · qui de tenebris
nos vocauit m admirabile lumen suū
Et extremo flagitiorum amictibus aut
sue sue qui amouit & nobis ipe
conferret · atq; ad ꝑfectū usq; die ꝑ
ducat · & nr dignū finem ceremoni
arum abiciamus ipi opa tenebrā
& induamur nos arma lucis · Hic et
enī supplicātes dicat q̄ desiderium
accipiamus · q̄ minus verba deuote
orōnis admittamus pie optemus

Et qz bñ p̄cursoꝝ natalicia cele
bramꝰ · oportet ut quę salubr̄ ecclie
p̄one suscipiꝰ · huic ecclię mee ora
tionis adiutore quęramꝰ · Ipsiꝰ
vtiq; intercessio rogeꝰ impetret
ut ad eiusdē cultū testimoniū p̄hibeat
luce ueritatis & veritatis p̄ncmie meam
ꝑ xp̄m dñm nr̄m qui viuit &
regnat cū p̄re in unitate spūs sc̄i
deus p̄ omnia secula seculoꝝ Amē

In vigilia apl̄oꝝ petri & pauli
secundū iohēm

In illo tpe dixit symoni petro ihc
Symon iohis diligis me plus hijs
Dicit ei etiā dñe · tu scis qz amo
te Et p̄

Omelia venerabilis bede

Instruit nobis p̄sens dilectionis p̄fectio
lectio cum ꝑ
lectio cōmendat · p̄fecta et
cū dilectio est · qua deum
ex toto corde totis uiri
totis uirtutibus p̄ximum aut tamꝑ
nos ipsos diligere nouimꝰ · Et neut
quam dilecto suę alterā valet esse p̄fecta
qz nec deus de se nec p̄ximo · nec ꝑ
deo se p̄fecte primum amari · Unde dns
toties interrogata petro · admonebat
p̄fectę illum concludēs pasce oues
meas · nunc pasce agnos meos · Ac
si aperte diceret · Nec sola & vera est dile
ctio integri nr̄i domini amoꝝ · si ergo
fres strenuę curas tuam sollicitā exer
laboris · Nam quicquid fit operis pe
tratis quod valet suspendere negligat
nunq; se nisi sto caritatis dilige ostē
dit · cuius mandata nr̄i sustinendo
primi uitatem cōcepit · Nunc ꝑfecta
caritas · hic siue dicere ꝑfecta
nunc possit hic · tacite ꝑ quo dnus
discipulo insinuat · qui petro de illius
tempore ꝑ symone · cui iohis · quod
unq; alius testimonium · Symo hi

Am se diligere et
illo respondere
q̄ cū ipō cepe
diligere

iohis diligis me plus hijs · Ubi ꝑ
simpliciter meas sta terram patres
eius possit intelligi · nō hi ubi dicit
si quis noīe iohis dom̄ supra ꝑ
fectus mystice indagatiū velit nosse
De quo iohes apls admonendo testa
tur · Karitas diligamus inuicē · qm
caritas ex deo est · & omnis qui diligit
fratrem suum ex deo natus est & cognoscat
deum · Symon namq; obedicns
iohes dei gra & ꝑfecta ne p̄ceptis
apl̄oꝝ cū de amore suo requirit
symon iohis id est obedies dei ꝑ
vocatur · et liquido cuncta audita
ihc q̄d · minore p̄ceptis obedientia
dñi missis obsequit · q̄ ardentiore
illū caritate amplectit · nō hi tam
merito · sed munere est dnm
dñi & apl̄i paulus cadē gra ro
fortatus ait · qz caritas dei dif
fusa est in cordibus nr̄is ꝑ spm sanc
tum datum est nobis · qui ergo actis
fugientem dñm amare probatur
filius iohis cognouit · qz minori
virtus cuius de maioris no nisi
ꝑ gratiam spūs capit · Ubi tri nouies
qui cunctę caritatis testimoniū
suo reddat magistro · cui dno sal
tatis am se plus cęteris dilexerat
no temeraria rude tu scis qz amo
te plus hijs · sed ꝑfecta ac simplici
voce · etiā mox dñe · tu scis qz
amo te · Quod est aperte dicere
tio quide qz ipe te & tu mihi
nosti integro corde diligo · quia
vero alios te dilexisti mihi quide
ignotę · sed tibi sunt omnia nota ·
Cuius cautela institutionis me ꝑfecte
instructo hortamur simul & cogi
tacamus · ut videlicet cuius celestis
disciplinę mihi de me conscientiae

primate ꝑsumẽ mnꝰ tremẽ de fine gsẽ
occultas iudicare ꝫ dubijs magnꝫ
rebus · ⁊ que qua intentõne nec ne
cessitate genuit ꝛ ꝛ ꝛ ꝛ nequimus
Nam de aptis finꝫ erratibus nõ sem
ꝑ̃ritum · sed ⁊ ꝑceptũ iudicandi ut
coꝛrigant habemus dicente dño · Si
peccauit in te frat̃ tuus increpa illũ
⁊ si pnitũ egerit dimitte illi · Am
bigua aũt eoꝝ gesta ⁊ que ꝑ ipsos
ꝑ̃ nutu tam possũt dño potius
exactã reseruare ubi · Dicat
ꝛ ipse · Nolite aũ tempus iu
dicare quandusq; venit dñs qui
⁊ illuminabit abscondita tenebraꝝ ⁊
manifestabit cõsilia coꝛdiũ · Et ideo
⁊ ipe petrus ideo se ꝫ hoc dñm
interrogatione tantus uidendo co
gebebat : qui meminit se pnde tum
mente eius passione plus sibi con
fidente tribuisse q̃ ceteꝛ · spondeo
uidelicet se ee patiẽ ⁊ ꝫ carcere
⁊ ꝫ mortem · ne ad illo qui ne du
bitauit ydoneus instante pculo sal
tẽ confiteꝛi q̃ nosset illũ · nec ꝑ
fugisset aliqm̃ tm̃ illo ꝛ instructus q̃
pculo poꝛe tantus loqui tm̃ dño ·
que bñ didicerat ꝓhibente conscie
tia meliꝰ nosse qui ipa se cofidat
multitudẽ posse sufficere · De fra
gilitate coꝛdis occultas nil pesus
audet diffinire · De fide aut amoꝛis
integritate nõ sumunct solus · sed ⁊
ipius qui interrogabat dñi testimoꝝ
pandet · etiã inquies due tu scis
q̃ amo te · Ad q̃ felix ⁊ ꝓpta ipsius
ꝛ conditoꝛi suo tuꝝ mundi oculis ⁊
aptꝰ fuit · nouit oia due nõ metuit
due tu scis q̃ amo te · Quã custa
⁊ scia oia que ⁊ sua coꝛpoꝛalem
dño patẽ nõ dubitat ⁊ se nil
aliud qm̃ ea que dñs approbat co
gitare nõ ignoꝛat · Unde bñ ꝛ apo
stolus ꝛ coꝛda fialis aureis co
pletur · Dicente ioh̃e · Et ꝛ ebut sing li
tus ⁊ phialas aureas plenas
odoramentoꝝ q̃ sunt oꝛones sanctoꝝ · Ly
thamus quippe aureas sunt eas ꝛ ꝑ os
eoꝝ sermo · omne q̃d ꝛ illuminat actibus
ad notam ꝓximoꝝ fumus uigilante ꝓ
fundit · pure dilectiones huc ritalu
cet · Fialas quoq; sunt aureas
q̃ sunt vasa patula ampliter ꝛ diffu
sa · qua coꝛda sua q̃ uerus sol cum ꝛ
dilectiones sentiunt igne splendeꝛe eo
lacrimas ꝛ hec dñs gaudet pande ysaie
Ubi ꝛ subiungit · plenas odoramentoꝝ
q̃ sunt oꝛones sanctoꝝ · fiole namq; aureæ
odoramentoꝝ plenitudine redundãt
cũ fulgida contuitu mysteꝝ ꝓcordia
uirtutẽ · quoq; spualiũ operationeꝝ ꝓ
fundus manifestant · Et pulchre ipe qui
ꝛ ꝛ uidebat ioh̃es interpretando sub
didit · q̃ sunt oꝛones sanctoꝝ · Odoꝛa
menta etenim fiolaꝝ sunt oꝛones sanc
toꝝ q̃ ex bonis operibus ꝛ dicunt · quod si
plicia mentione deo deseruiũt totis
ꝓfectibꝰ q̃ uiuẽt · cũ oꝛonis ꝛ complet
uir deuocõe mentis eoꝝ dñus co
mendat · ꝛ ꝛ ꝛ ꝛ

q̄ cū nosset negauerat · tercius cuius
resurrectōne recreatus q̄ illū toto
amet corde testat̄ · ¶ Quida aut dispē
sacōne tertio cōficienti amorē tercio
cepit pascendas oues suas cōmēdat
q̄ docebat ut quocūq; ny pastoris fide
turbaret · tercio cū reuocauit fide
pastoris · michi quoq; cuiusdē pastoris
incbat curare · ¶ Quod cū hoc dicat
ei pasce oues meas · hoc ē vtiq; q̄d
ante passionē aperius dixerat ego
autē rogaui p te ut nō deficiat fi
des tua · & tu aliquā cōuersus cōfirma
fres tuos · ¶ Pasce ergo oues xpi
ē · credentes xpo ne a fide deficiant
cōfirmare · & ut ny fide magis ma
gnisq; ꝓficiat instanter opam dare q̄s
solleritq; inuitet q̄ cadē pascua dura
gregis · multimoda ē sollicitudine ge
rendi · Nam & terrena subsidia nōn
ē ut subditis retro ne desint diligenter
prouideat · & exempla virtutis simul
cū verbo ꝓdicatoris ex sedulitatis
impendat · et si quos aut spiritualibus
aut eam cōmunibus eorū cōmodis
aduersantes deprehendit : horū violēte
quātū valet obsistat · ipos quoq; ne
forte erroneos subiectos · iuxta
psalmiste vocē Corripiet iustus ny
mia · & increpet · neq; oleo nocie
ōsionis eorū corda demulceat ·
Et hoc cū ad pij pastoris officiū p
tinet · Nam qui subditorū errata ar
gere & soluere ny eis pauor ny quātū
suffiat curare neglexerit · ut pastores
ouiū xpi qua fronte animarū psu
mit : ¶ Sed & hoc pastori cū fixo cor
de tenendū ut eos quibus preest
nō quasi suos ꝓprios · sed ut dni sui
gregē tractare memineri · nec illud
q̄d petro dr · Si diligis me pasce
oues meas meas nec non tuas
meas & oues cōmendatas · sciat eas
quasi meas regē · si me ꝓpter amas
uerbo · & mea videlicet ipsum · non
dominū · nec sua · nō tua ꝓpria
querās · Sunt enī ipsi oues xpi nō
amore xpi · sed sue nec ihc · nec dna
cōmis nec questus q̄n pascunt · q̄
multatudine dolos apli pauli aut
philippēsibus · & pcr aut ny dno ihc
thymotheū nec cito mittē ad vos,
nemiq; enī habeo tā vnanimē q̄
sincera affectione pro vobis sollicitū
sit · omnes enī que sua sunt querunt
nō q̄ ihū xpi · Vū dns ny euāg̃lio
tales nō pastores sed mercenarios
populus vocat dicens · q̄ lupus ve
niente mercenarius fugit · q̄ mer
cenarius ē : & nō ptinet ad eū de
ouibus · Veri aut pastores & cū ē
sincera cura de ouibus enī deus ut
spāle mdiam ē · cū quisq; nō solū ab
omnibus vite pbis cauē sed
ipam quoq; vitam pro grege xpi po
nē ny ꝓpter habet · ¶ Vnde mit
tit ipe postq̄ pascendas suas oues pe
tro ac plebes docendas gubernandasq;
commisit · subsequenter addidit dicēs
Amen amen dico tibi cū ēs minor
tenebas te & ambulabas ubi vo
lebas · cū aut senueris extendes
manus tuas & alter te cinget et
ducet quo nō vis · ¶ Ny extēsione
ergo manuū passionē membrorū
eius · qua erecta erant aptissimus ny
similat · ny tractū altērius impēsi
uinctor quibus a pscriptoribus mor
dus erat exprimit · ny ductu quo
nollet ipam mortis ac passionis
eius celebritatē indicat · qua scilicet
eius infirmitas horrebat · eius autē
firmitas spualis eam ad diuinū pro
dno letabat cuncta sufferre · ꝓpe

cū voluntate suam · sed voluntatem
qrebat eius qui misit eū xpc — re
missa ipetuo dns omni suam passio-
ne adimpt mox eide pmo pastorē
etiā passionis siue triumphi · extendes
mā manus tuas & alius te cinget
& ducet quo nō vis · Alt si patet ver
dictat · Quata me caritate diligis
sint liquido pbabis cū p pmissorū
meorū vsū ad mortē certando p
nemis · & ut illi possint mi corpe
piter & mente saluari · ipe tormenta
corpis oīa que adhibuerit mfligere
libet · fortis mentis constantia tolle
rabis · quod ipe quoq; cuncta subse
quetur sumat cū aut · Hoc autē
dixit significans qua morte clarifi
catus eet deū · Clarificaturus ape
petrus mortē sua deū · qui indicto
eidē gutu deus eet colendus at
q; amandus ostendit · dū ipe data
opmone malleet amicis subire tor
mēta · qui q celestis verbi pdicator
desinere · Vbi nondū · q; no solū mor
te sed & vita sua & passionibus q
morte pcesserat deū clarificauit ·
Clarificauit namq; vita deū qm p
omia q gessit no sua gpria voluntate
sed sui conditoris voluntate laudemq;
qrebat · clarificauit & passionibus
que a pontio pilato mortis obsequijs
nulla psecutio valuit r̄nuere
pessima · vezū qm cū meoria bti pet
etiā coapli eius pauli die natalis
celebrimus · Videamus fides tua vtr
& ipe nel vita · nel passionibus nel
morte deū clarificauit · Clarifica-
uit vtq; & ipe · testat cū luce & cū
qm libri actum apli · maxima
ex pte cupio nes qz labozes pro xpo
describendo coplent · testatur q;

& ipe qm opus scripturē suoz q; m
quatuordecī eplās coclusit · solo ut
ita ducenti xpi odore refecit · Sic
cū ibi legens · aut fidei virtutem re
uelat · a bonoz opm fructus audit
aut celestis gaudia pmittit · aut ist
pē tribulationes dūne cōsolationis
acceptū refert · aut q̄tali exhortā
tione q omnibus qui pie volut viue
re xpo psecutiones de esse no possit
mistimat · Testat quālit vita sua
deū clarificauit cū mi vinculis potty
& appropinquans passioni thymotheo
p epl̄am exemplū sue opis pposuit
discipl̄ · Domi etiā certum · cui
cōsciam fide seruam · Monstrauit
qualit' morte clarificatus esset cū
pmisit · Ego extra molor & tepus
hec resolucndo nistat · Q; qui pro
fecto mi conspectu dūi mortis sui illius
qui aptissime nouerat qua lib' op̄ducat
voce se occidi p duo · no aliud esse
qua gratissima deo mundissimamq;
hostia offerri · Clarificatus q; & paulus
deū clarificauerit & ceteri apli · qz &
ipi primo corde xpm diligebat · ipsi
simplici intentione omes xpi caribat
Q; nod cui petro dom̄ e · pasce oues
meas · omibus vtiq; dom̄ e · hoc nāq;
erat & ceteri apli qd' sint petrus
sed primatus pcē aut · & vnitas eccē
quendet · Pastores sint omes sed
grex vnus audit · qui & ab aplis orbis
tue vnanima consensione pascebat
& de inceps a successoribus cozd co
mum cura pascatur · quoz plurī
mi conditore sui morte · omes aut
vita sua clarificare pbant · Nō solū
aut maxima illa eccē luminaria · sed
reliq; claro turbi nel vinculo nel

tribulationem hec pferas
sistimus paucis
aut q; inter

morziendo deū suo quaꝑ tpe clarificauit. Q uoꝝ vestigia nos quoꝝ fres mei mō tpe sequi oportet. ꝛ vite videlicet mē ordine ad bonoꝝ exempla dīgendo. ꝛ m ꝓpositi vite mēdine ad mortē usq; ꝓsistendo. Q ꝛ sors conuersacōis nr̄e cū existētes sors ecclē remuneracōis mercedē² efficiā. Q hoc aūt ita ꝓficiamus si merita hui⁹ sanctissime laudis tenorem ꝛ redemptōr nr̄i debito affectu cōplectim. ꝛ erga primoꝝ salutē firma sollicitudine supplicamus ipo opitulante qui ꝛ nos fieri vult ꝛ se fr̄a remunerare pollicet. Q hūs xp̄s dns nr̄. qui vivit ꝛ regnat cū pr̄e deus in vnitate spūs sc̄i. per oīa scula sculoꝝ amen. Q uo tā

Sconis ꝓpe de bt̄o petro ꝛ paulo.

Filiū quidē in sc̄ōrū collectaneis delectissimi totius mundi doctoris ꝛ vnici fidei pietas excitat. vt q̄dq; ꝑ salute vniuersoꝝ gestū recolitur: omnibus vbiq; gaudijs celebretur. Q ecclesiastica hodierna festiuitas preter illā reuerentiā quā toto terrāꝝ orbe promeruit. spāli ꝛ ꝓpria nr̄e sibis exultationē venerāda ē: vt ubi principatus apl̄oꝝ gloriosiꝰ exitus exultat. ubi in die mrij eoꝝ sit letitie principatus. Q isti enī sūt viri. ꝑ q̄s euangelium ubiq; roma resplenduit. ꝛ q̄ enīs magistr̄i erroris: fr̄a es discipli veritatis. Q isti sūt sc̄i pres tui veraꝯ pastores. qui te regnis celestibus mirāda. multo melius multoꝝ felicius ꝛ viderūt. ꝛ qui illi quoꝝ ꝓpria studia memoriꝝ fundauerūt loca tenuit sūt. e quibus is qui t̄ nomē dedit. finitimi te recludunt. Q isti sūt qui te ad hui⁹ ꝓfectionē ꝓmouerūt. ut gens sc̄a ꝓprius ciuitas sacerdotalis ꝛ regia ꝑ sanctū petri fidē caput totius orbis effecta. hactenus ꝓsideres. diuina religione quā diuturna terrena. quātis enī multas aucta victorijs. usq; ꝓpe tui terre marisq; distendēs. nunq; tui ē quod t̄ felicius labor subdidit. Ds qui qd̄ pax apl̄ica subiecit. Ds magn⁹ bonus. mirus. omnipotens. qui misericordiam suam humano ꝓuisu negant omnes in communē mortales ad agnitionē sui. habundantissimus semp benignis exhibuit. voluntatē conuictū tractatū ꝛ ꝓfectū in deteriora neglectis. ad celestia consilio. ꝛ altiore pietate inuitat. Q sanctus ē: mittendo vbiq; sui equalē sibi atq; coeternū. quod nō fuerunt diuinam nāṁ neutiq; cōpsumpsit humanā: ut ullus ad ifima recidendo. minus fieret summa. q̄ nec boni vt aut ꝛ irremutabilis ꝓpe ꝓ toti⁹ mundi diffinitas² effectus. rerum regimē diuina prudentia ꝓparauit. cui ad eos ciuitates uicissimi ꝓducta sūt. quibus cultus vndiq; sparsum vitia ꝛ corrupta cōtumacia. Q deposito cum diuinitus ope mutatione libat. vt multa regna vno tenerēt. reuī impio⁹. ꝛ eo ꝓ hos hinc ꝓfectū ꝓdicatione spāli: quos vnus tenet regimē ciuitatis. Q hoc aūt ciuitas ignoras sue ꝓfectionis auctorē. tū pene omnibus diuersa gentibus. omq; gentiū seruiebat erroribus. ꝛ magna sibi videbat² suscepisse religione: quā multa respuebat

fulsitatem. Unde quitti erat p dya-
tenatus alligati: tanto p xpm est
mirabilius absoluta. Nam tri duo
decim apli p spm sctm omm locarum
figuras imbuendo euangelium mundi
distributis sibi terrarum ptibus
suscepissent: btissimus petrus principa
tum ordinis ad urbem destinatur
imperij: ut hinc veritas q ny omm gen
tium reuelabitur salute: efficacius se
mb ipo capite p totius mundi corpus ef-
fudet. Cum aut nactus horas m
hac tua urbe no esset: aut q usq;
gentes ignorarent quod roma didicisset?
Hic collucentibus phice opinionibus. hic
dissoluende erat terrene sapie vani
tates. hic confutandus demonum cultus
hic omm sacrificiorum impietas destruenda
ubi diligentissima habebat superstitio
tollenda: quodq; usq; fuerat varijs
erroribus institutum. Ad hanc ergo
urbem tu btissime petre apli venis
no metuis. & cohortem apli tui paulo
apli alumni adhuc carceri ordinato
nibus occupato. sibimet ipsi feruen
tibus bestijs et turbulentissime ptis
ditatis oceanum ingressus: quin imo
mare prudens imprudens. nec mul
ti dubitant tuum romam. quin cum
phice domo expauescas sacerdotis in
cultam. Nunq; aut iudicio pylati a
semita iudeor iudex erat ny claudio
ptus uel in neronis crudelitate. Du
cebat ergo materiam formidinis vis
amoris. nec est timor dei cedendi
dei honor salutis consulis quos susce
pis diligendos. Hinc aut intrepide
tranquillitatis effectu. ita tui pfectus tui amoris
in deum tremor interrogationis & solida
ti mysterio. Nec aliud ab hac mul
tiue interrogatione quesitum est quam ut
pascendis eius quem diligis omnibus
ubique quo ipse erat oppressus ipsius
augebat quoq; fiducia tua tot sig
nis actoq; tot donis animositatis. atq;
expuncta virtutis. Nam plures qui ex
circumcisione crediderant erudiens
una authiothesia etiam. vbi primum xpi
nomen dignatus est ortu fundamentis
ita pontus galatia. cappadocia. atq;
bithynia am legibus euangelice pdi
cationis implenerat. nec ut dubiu
de principum opibus a de spacio tuo
ignarus etatis trophsum cruces xpi
romanis armis inferebas. quo
te dnus predominationibus auctoribat
& honor patris & gtia passionis.
Ad quam coaptus timus vas electionis
& spalis magr gentium paulus ocreas
corde consociatus e alio. quo omnis
nocendi omis pudor. omisq; libertas
sub neronis labefactabat impio. Cum
furor p omm vicia ruinflammatus
excussus. ut sunt ei usq; torqueten
sue principatum insanie. ut primus
nomen xpiano atrocitate gravalis pse
cutionis inferret. quasi p sanguinem
gtia dei posset extingui. cum hoc ipm
erat maximum lucrum. ut coeptus
vite huius occasione precipio fieret fidelis
et true. Passa e ergo ny crucis dnici
mores sanctorum eius. nec ullo crudelitatis
igne destrui potuit sanctuario arcas
fundata religio. Non minuitur
persecutionibus ecclia sed auget. & sic
dnicus ager fecundat segete dnor
Unde duo ista preclara dnum semis
eternum ny quantu sobole pullulauit
horum nunq; multa prestant. que apli
orum emula triumphorum urbe mundi
purpuratus lacte rutilantibus pplis
inbuerunt. & quasi ex multarum
honore gemmarum conserto uno dya

dematē ꝯnauerūt · ꝙ equo ꝑsidio
dilassmi dñitus nobis ad exemplū
penitēcie · z ꝯfirmacōne fidei ꝑtol-
vmusaliē qudē z oīm sāc̄ ꝯuersa
ꝯne letandū ē · sed my hoīm eccl̄ē
ca prēm · meīto ē exultacus gl̄andū
quos grā dei my tm̄ aplic̄ mīt oīa
cāe mēmbr̄ ꝑcurat · ut eos my corpis
cm̄ xp̄s caput ē quasi gemin̄ con
stituēt limē oculoz · De quoz
meītis atq; vīrtutibus q̄ oīem lo
quendi ſūpsit facultatē · michil
dm̄si michil debem⁹ ſentire dſcē
tu · q̄ illos z clāo pares · z labor si
miles z finis fiat ęqualis · ſicut aūt
z nos expti ſum⁹ · z nr̄i ꝑbauīt ma
iores credim⁹ atq; ꝯfidim⁹ · inter
labores ist⁹ vite · ad optinendam
mām dei · semp nos ſpūs ꝑcūctor
ꝯbus adminiſtros · vt q̄nti ꝑtis
ꝑtās depnym̄ · tantū aplīas meīt
erigam⁹

Sermo bti augustini de eadem
festiuitate

Gloriosiſſimos festiuitate
xp̄iane fidei ꝓnapes a
mīs solēpnitatib⁹ hono
rantes fides ſcm̄ xp̄m
dñm my ac deū nr̄m qm
hūm⁹ auctor ē fidei debita religione
venēm̄ · Apl̄i nāq; latino sermone
dicunt missi · Qm ergo honorat mſſ
os · manifestū ē honorāt mittentē
qm dignitas que offert ministros ·
illi sine dubio tanq; mīstri sunt exhib̄
ut aut ipe saluator ad discipulos si
os · Qui vos audit me audit z q̄
vos recepit me recepit · De beato aplo
meīta my quibus se xp̄s z recipi p
dicat z audiri · bti michahelis z illi
quoz denuo delata aplis reuirit
my xp̄i · Tenetes itaq; fides ante hm̄i
p̄missionis fidē de ſūpplicijs patrum
nr̄oz pro xp̄i cōfessione ſuſceptis fi
delibus gaudijs ꝯsentiem⁹ · qui qui
de nr̄i my morte letantur mīcis no dubitant
esse xp̄o regnare post mortē · Nos vo
ecclāz oīm reuerentiſſimos pres pe-
dro z paulo pyſſimis studijs honore
mus · quibus xp̄i primitie gr̄e · fons
z hodie de morte natalis · quib⁹ finis
vite vnedi nom̄ dedit · quibus ut
aut aplis paribus · vnde xp̄s erat z
mori lucrū · Erat itaq; xp̄s eis vita
quibus vita nō erat sine xp̄o · Erat
eis xp̄s vnde q̄ tibi xp̄i placebat
ecclāe q̄d vnebat · Erit eis z mori
lucrū · qui tali morte vitam sibi ma
tabunt ecclā · Erat eis mori lucrū
quoz corrumpcm̄ incorrupcio succe
debat · z dignā p̄cium tpm lucra
tm̄ petra sepulchra · Sed iam mātis
tm̄ reor · ut ꝑpias coz ſpales q̄
virtutes q̄ut rudibus mīc singule
ingenijq; temperitas potuit · vnq; ut mi
ſeratus deus annuit plōq; nr̄ · Dic
utiq; ille ē petrus qui ſciendo xp̄m
dm̄ vm̄ dei filiū vīi dñi dixit ē
vicariq; nobis credendi fundamenta
ꝯstituit · Da p̄cium dño quos
ē ab hominib⁹ dicē audit · Tu es
xp̄s filius dei vm̄ · id est · tu dici
de cui nec vetus fons es xp̄s · q̄m vetus
dei es filius semp̄iternus · Tu dice
hominibus natus es ho · qui my creasti
tabli maiestate deus es apud deū
Tu es xp̄s qui p redēpcōne mūdi ad
passione venies impassibilis p̄mu
nes apud p̄rem · Quis ergo vnq;
my tm̄ hoc ineffabile dignitatis arcanū
humanus sensus potuisset attollē ob
tutus · nisi ab ore petri salutaris
hūm⁹ fidei veritas erudiisset · Qs
meatorū eius gl̄am quisquis magno
eloquio ꝯsequare possit eloquio · n quo sub
adorande dñitatis fides z ꝯcipit
z pmanet · Qd tanto gloriosius
vero q̄m fide secreti misteriū

loquendo

loquendo edidit · timendo docuit · prae-
do firmauit : Vt autē confessionis hui⁹
spūs ēet magnitudo saluator ondēt
aut ei · Beꝫ es symon bariona : quia
caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi · sed
pr meus qui ē in celis · Et ego ⁊ cla-
ues regni celoꝝ · Quis ergo xpm per
carnē ⁊ in carne unitū omnipotentis ē
patris filiū sentire potuisset · ni⁹ ꝑpatris
hoc ipe pr ꝑ petrū reuelasset nobis
e celo : Hec illi confessio dedit · vt au-
claues regni celestis accipet qui celi
ianuas intromittet · Sed ne qua nos fiet
detrectatio petro claues regni · mor-
mazo cogitato terrena pnūciat · Cla-
ues enī regni lingua ē petri · q̄ sm̄ loḡo
meruit · Ideo quodcūq; ligauit
celi aut claudit aut aperit · Non est
ergo clauis ista mortalis artificis
apertura manū · sed data a xpo ē ptās
iudicandi · Denīq; ayt ei · Quoꝝ
remiseritis petri remittunt eis · ⁊ ipe
retinuerit retenta erūt · Hic petri
ē quē xpi ē confidentissimū · subiecta
vestigijs eius maria ꝓbauerūt · Na
a dño suo nouos sibi dari ⁊ fluctibꝫ
gressus · ut fidelis ꝓposat · ⁊ ut dilēs
emeruit · Qui ob solū trepidasse visꝫ
ē · ut singultas ihūm cognoscēt · qui
ta ēet inter dūm sermōēꝫ distantia
dū assyrmata petis cum mergitur ·
⁊ imaculati nesat plantā desidere
simil ⁊ illud · nedū sup aquas am-
bulās petrus pedem trepido ꝓcessit
ad xpm dūm forte sm̄ virtutibus ēpīet ·
Sed quod illū tanto tpe dicy ē trepidasse :
aut pul trepidatio sua maioꝝ ꝓfiat ad
fidē : Vt cū credidit impio dūm
sm̄ posse se a fluctibꝫ sustentari ·
ita michi loḡo dū meruit credid ipius
dūm sm̄ se virtute saluandū · Vbi ita
petri ⁊ dū trepidat mirabil fides
qua nec pursetis piculi potuit tbare
formido · Clamando cū dū meruit
dūe libera me : desse diffisus ē no de
duo dubitauit · Ne quis ergo timoꝝ
hūt gloriosissimū petri duarū virtutū
qm timor iste quibus punctis eius tur-
bauerit fidem confidētia tyri ne care
pate credulitatis ornauit · Hic est
petrus cui xps dūs corone sue mois
libeter indulsit · vt cui sicut aplus
paulus edocuit · petra aut erat xps
ita ꝑ xpm petrus fuis ē petra · dicēte
ei dño · Tu es petrus · ⁊ super hūc
petrā edificabo ecclām meā · Na sic ide
certo dūno sieret ꝓpter aqua fluxit
e petra · ita vnūsq; mūdo ꝓfidei ar-
ditate lassanti de ore petri fos salu-
tifē confessionis emisit · Hic est petrus
cui xps ascensurus ad patrē pascēdis
ouibus suas · agnos ⁊ cōmendat ·
vt quos ille pretijs mssionis red-
meat · hic fidei sue virtute seruet
Et nō sane arbit ea occultoꝝ dei filiꝫ
piscandas suas tuēdis ⁊ cōmisit ·
cui nouerat mutriendo ꝓfici dūno ne
studiū dilē nec fidē · Hic ē petrus
qui dū ad crucē trahi ⁊ crucifigi disci-
pulū verso se poscēs corpe crucifigi
passione no remut · sed equalitatē
crucis dure declinauit · vt ostēdēt
vnūsis crucifixi se similē virtute
nomiq; misterij discipulū ⁊ inter
tormenta seruasse · Qua sententia
finiri precepit petrus ad crucē · qui re-
pulso trucis mortis meritū ordine
tam̄ verbi ni passione cōsumit · Quid
etiā de gloriosissimo refeam paulo · i
quo dūs fidē nois sui dū ihūm fidē
ꝓfectū elegit : Q̄ dū velud acrimꝫ
ꝓsecutor xpianoꝝ desistisset etiam · i
mutuo adhuc eius ni pectore · amicitiā

sibi tor xps mem̄t · Dūcz tpḡlia aḡpit
ad supplicia xp̄ianos ip̄m̄ ꝑ petrū
captus adḡnm · fr̄is ē subito pastor
ex lupo · ex p̄done tr̄stos · ex hoste de
fensor · Vū patrat uel paulū malignc
meritis ꝓposito plebē dūcā ꝑsecutū
uer xp̄m luctusse quē elegit i paulo
Hic ē paulus qm xp̄i voibus ī̄lu
minatus m̄ celo · oculis m̄ sc̄ndunc
infidelitatis obtusis · videndi aciem
no ꝑdidit sed mutauit · Amisit
oculos & recepit · ut uno eodēq; tpe
& mp̄sequēdē ecclīe vindex p̄cēdēt
et veritatis dei gr̄a illuminaret electū
Aut utiq; de celo dūs · Saule · saule
q̄d me ꝑseqūris · idest aut me ꝑsequi
saule ? Quenca odū tuū erga me
exercant ingratas ? Nunq; grillū mā
ceps · q; simam equus · q; frugum de
mones · quia es mūdes ꝓlos quiq;
pauibus pau · aut q; de tumulis
mortuos suscitam · aut forte magis
q; fidelibus meis regnū celeste pro
misi · Sed si ps̄ūc me posse dubitas
q̄ mitto · aspice si tū potes · videre
uel quales appello · Sed quare me
ꝑseqūris saule · aut q̄d me ꝑsequendo
ꝓficis · Nunq; adūsus repugnare celo
ictū tua ꝑsecutio ḡhebit effam̄i ? Nunq;
nocere m̄ quidq̄ potis · que no potes
mutari · Ego sū ihesus nazarenus
que tu ꝑseqūris : qui terras celo ēt
regno · morte ꝑpetuitate mutauit · de
quibus omnibus no te debē timere
& ereptus ubi nūc & post paululū
redditus suadebit aspectus · Ac btissi
paulus repentina quide celitate cer
catus · intellectu tū maiestate · sospitas
e celo · extimo fidelis effectus & n ꝑse
cutione destitit · & nouos utriusq; xp̄i
oculos acquisiuit · Hic ē paulus q̄
pro sue ꝓmotione virtutis vas
electionis meritis terraꝝ limites ad celi
celestia secreta capiunt · ut ecclīa
futuis doctor inter anglos discret
q̄d inter hoies p̄dicaret · Aut qui
ei impune ulc̄ no crediit · qui de
sacramentis dūcis no solū audita
loquit · sed & visa testat · Quita
hoc fides dei nr̄i actū ē ymo · ut q̄
de celestibus m̄ aplī vocatus ē
aplīatus eius cōsecrarēt m̄ celo · Et
post omia hic ē paulus · qui ecclīas
suas quas adūsus xp̄i nomen
supbus exercuit · pfidozū credentiū
gladio pro xp̄i honore sublimius
sūmsit · nec pugnat eū pro illo uin
que sepe ꝓbmēdat vnc & regnare
post morte · atq; utr fr̄m ē ut glo
riosissimū paulū · qui m̄ dūsis gē
tibus pro fide xp̄i multū ē tamen
diutando m̄ annuēdo bella pegit
velut verbozū mūdi vomia suscipet
ad triūphū · Hi ergo sūt btissimi
petrus & paulus qui sacramenti
celestis regnū vno spū p̄dicantes
sub vno passionis die dorū
suā p̄ sāguinē & morte fortissima
consecrarūt · Qui eād trinupā
ecclīa oim̄ p̄nāpes fr̄i dispēsa
tione celesti vomā petentes sanctis
sima sim torpa m̄ illius vrbis
arce verecundent · q̄ totus orbis
optinēat p̄ncipatū · q̄tus porē
tia virtutis sue xp̄us ondens ·
vbi mundus caput impij · ubi ipm
sim p̄nāpes collocaret · t̄ē

Indictū petri Sedm̄ ajatheum

Ve illi · Gent ih̄u m̄ ptes te
sarce philippi · & interrogabat discipulos
suos dicēs · Quē dicūt homines
esse filiū hominis · Et reliqua

Omelia venerabilis bede p̄bi

Lectio sc̃i euangelij q̃ nō
scribes iudicis. tanto ītentius
exstanda ac sūe oblimāc
ē ingiter retinenda. q̃ito
constat q̃nta magnā nobis fidei p
fessionē īcendat. magnū eiusdē
pfectē fidei robur omia tēptamenta
robur eq̃ demōstant. Si enī
sane volumus q̄d in xp̄m credi opor
teat. q̄d sentiendus sit. q̄d aut ad
eū petrus. tu es xp̄s filius dei viui.
Iuxta sī audire delatū q̃dā sic si
des valent. q̄d apūs sit q̄d
aut dūs de eccl̃ia. q̄ supēr edificā
da erat. & porte inferi nō p̄ualebūt
adūsus eam? Sed hec sūt q̄ nos
plenius exponentur. Sunt aut veteres
tentes ad explanandā ex ordine lō
nē dūcam: primo videamus de lo
co in quo habita negotiatur. Venit
in partes cesaree philippi
philippus ut lucas testat. erat ille
tetrarcha yturee & trachonitidis regio
nis. Hic ergo statutus cum in
loco ubi iordanis ad radices
montis libani nascit. & ē mons
nūc ītra septentrionē ciuitatis negotiat
sūe nomine. piterq; ob honorē tybe
rij cesaris. sub quo ipe regnabat.
In cuius partes venies ihūs interro
gat discipulos suos dicēs. Quem
dicūt homines esse filium hominis? Illo
aut quasi ignarus sciam de se. nel
discipulorū nel exteriorū inquirit.
sed ideo discipulos quid de se sentiat
interrogat. ut confessione fidei recte
digna. merced remuneret. Nam
sicut interrogatus generaliter omnibus.
petrus respondit vnus pro oībus. ita q̄d
petro dūs respondit. in petro omnibus
respondit. Ideo q̄d alij de se sentiat
inquirit. ut exposita prius sinistra er
roris. discipli ysaretici confessionem
sue confessionis. nō de opinione vulgata:
sed de xp̄o precepisse dūne reuelatoris
arcanū. Quē cū dicūt homines
esse filiū hominis? pulchre homines appel
lat eos. q̄ de filio hominis tm̄ loqui no
nouerāt. q̄n diuinitas eius arcanum
nescebat. Sed q̄n diuinitas eius mys
teria atque nouerāt. merito sup̄ hominēs
dicūt esse. apl̄o attestante q̄ ait.
quod oculus nō vidit. nec auris au
diuit. nec in cor hominis ascendit. que
parauit deus diligentibus se. Qui enim
de hominē. adest humana solet sapientia.
corde tantum et oculo p̄mutet: nunc
de se ac de suis similibus. q̄ q̄ualē
humanitas sortem transcenderant
iudicat. Nobis aut reuelauit ds:
p̄ spm̄ suū. Cū simile est q̄d dūs
cū interrogasset discipulos suos. quē
eū dicunt esse homines. & illi diuersas di
uersorū opiones protulissent dixit eis?
Vos aut̄ quē me esse dicitis: quasi
ab hominū gnāli re illos sequestrans
et deos ac dei filios. p̄ adoptionē
fecos nūncupatos. nūc illud psal
te. Ego dixi dij estis: & filij excelsi oēs
tandē summo patri dixit. Tu es
xp̄s filius dei viui. Deū vnū
appellat. ad distinctionē falsoz deoz?
quos stulto delusa errore gentilitas
uel de mortuis sibi hominibus sta
tuit: uel maiore demētia de sen
sibili materia. quos adorauit tanq̄
De qualibz tanq̄ in psalmo. Os
habent & non loquent. ma
nus habent et non palpabunt. pe
des habent et non ambulabunt. Notet
aut̄ dilectio viri. q̄n mi
randa dyrectione sit fact̄. ut de
virtutē eius de diuinitate saluatoris nr̄

appellauit ea celsa q̄ uel fecos philippi.

natiua ab ipo dño & a fidelib⁹ eius dissolu
cet pfenda sua. Dns ipe similitate
assumpte humanitatis pficietur. Disa lis
excellentia diue ei⁹ natiuitas ostendat.
Dns de se qd' minus ē. Discipulus dño
nuntiat quod maius ē. Dns de se qd'
ceteris & ipse nos. Discipulus declarat
de dño. qz ipe ē qui scit nos. Sic &
in euangelio dns multo arbitrio se fi
lium hois qui filiū dei appellare dignet.
ut nos cognoscat dispensatorius qua
p nobis susceptū. Sed nos nāe ei⁹ to
humilitas diuinitatis eius alta uestigia
quito meminimus pro nra erga ea illi
ad humanitatis infima descendisse. Si
cut nr' sacramenta nouimus eius
quibus redepta sumus. potestatē diuinitat
qua creati sumus pia semp mente re
limus. fit ut & ipi quoq; ad petri supe
ne beatitudis mercede deueni. Nam
agnitore illo xpi filiū dei uiui ad
qd' secut⁹. Respondens aut ihs dixit
Beatus es symon bariona. Constat
ergo qua post uerum xpi confessionē
ueri beatitudis prima restat. Sed in
trucam⁹ attentius quale quidē ue sit
illud nomē quo pfectū sue nouus con
fessore glorificat. ut huius cauā nos ue
raciter deū confitendo nr'am ei⁹ cognos
ceremus. Beatus es inq; symon barjona. Bar
iona syriace columbe dicit⁹ filius columbe
filius aut columbe recte vocat⁹ aplus
petrus. qz videlicet columba multum
simplex est animal. qui pe prudēti ac pia
simplicitate dnm sequebat memor illius
precepti qd' ait sinus condiscipulis ab eode
magro simplicitate ac ueritatis accepte
estote prudentes sicut serpentes. & sim
plices sicut columbe. Vel certe qz spūs
scūs sup dnm in columbe spē descendit.
recte filius columbe nuncupat⁹. q; spūali
spū plenus extitisse monstrat⁹. Et mira
tatis laude delectare confessorē suū
dns remunerat ait. ai spūs sū filius

ei testat. a quo ipe filius dei suū esse
tur. quibus hoc spū multi reuelatur
fieri nullus fidelium dubitat. Dns
ait filius xpc dei p naturā. Petrus
sicut ceteri electi filius sū spūs ē p
primū. xpc filius dei. quia de ipo na
tus ē. Petrus filius spūs sū. quia
de ipo renatus ē. xpc filius dei
aūt tpa. ipe ē aūt dei sm̄ tus. & dei
sapia que dicat. dns possedit me ab
initio uiaru suaz. antequ quicq̄ fieret
a principio. Petrus filius spūs sū
ex eo tpe. quo ab ipo illuminatus spūm
diue cognitionis accepit. Et q̄m sua
uoluntas caduc ē opato t̄nitatis. ne
aī diuisset. beatus es symō barjona
id est pte spūalis. p tm̄ ad me
uit. qz
caro & sanguis nō reuelauit t̄. sed pr̄
mei. qui in celis ē. Pater quippe
filio coluba reuelauit. ip una ē spūs
pris & spūs sc̄i. eade quoq; & filij
quod facillime sacre scripture plu
exemplis. Dicat itaq; de pte aplo
sit deus spūm filij sui in cordibus
Dicat ipe filius de spū sco. Cum
uent paracliti que ego mittā uob
a pre. Dicat de spū sco aplus. Ne
aute omnia operat⁹ unus atq; ide spūs
diuidens singulis prout uult. Pater
go mittat spūm. filius mittat spūm. spūs
ubi uult spirat. quia p hec ut diximus
una ē voluntas pris & filij & spūs sc̄i
& operatio. p hec concorditer dicat. qz
pr̄ qui in celis ē reuelauit filio co
lube misteria fidei. quod ei caro &
sanguis reuelare nequibat. Caro &
sanguis nec intelligut hoīes sapia
tarius inflati. columbe simplicitatis
nescij. nisi a sapia spūs omnibus affi
de quibus scriptū ē. quia xpm no
intelligetes. alij rebaptizatum

ollij aut helliam · alij uo ihemiam · aut hmõ
exphis eã ee dicent · De quibus dr
aplis · Carnalis aut hõ no capit ea q
sut spus dei · Sequit et ego dico tibi
qma tu es petrus & sup hanc petrã
edificabo ecclam meã · Petrus q symo
nut dicebat ob fortitudinẽ fidei & cõ
fessionis sue constantiã a dño pet no
mẽ accepit · qz videlicet illi firma ac
tenaci mẽte adhesit · De quo scriptũ
e · Petri aut erat xps · & sup hanc
petrã id est sup dñm saluatorẽ qui
fideli suo cooperatori · amatori · confessori
ptia prit suũ nomẽ donauit · ut sic
a petra petrus vocret · edificaret ẽ
ecclã · qz no nisi p fidẽ & dilõnẽ xpi
p susceptionẽ sacrmẽtorũ xpi · p obs
uãcia mandatorũ ipi · ad sortẽ claz
xpi · & ad eternã pmiget vitã · aplis at
testante qui ait · ffundamentũ enim a
liud neme pt ponẽ · pter id qd' po
situ e · quod e xps ihesus · Et portæ
feri no pualebũt aduersus eã · portæ
inferi dicũtur sut negnã · q sedũcãs
imprudentes ad mortẽ trahũt · portæ
inferi & tormenta & blandimenta sunt
psecutorũ · q infirmos quosq; debilitãdo
uel emollicndo a stabilitate fidei
mutauit eos etnæ mortis aperit · &
& pua fidelium opa meritaq; collocat
portæ vitæ sut inferi · in quibus sunt
uel laudatoribus · uel sequacibus
iter pditionis ondit · Fides & fides
si no habent opa · mortua e i semet
ipa · & corrumpit bonos mores · tollo
qma mala · ac ultricitaq; portæ inferi
sed haec nulla eã que supra petrã
fundata e pualebit · qma qui fidẽ xpi
intimo cordis amore precipit omẽ
q; eternus piculi tẽptatiõs ignem
aut facillime contemnit · Ait q; cãq;
credẽtiũ fidẽ uel ope uel negligẽtie
de pnatus pdidit · no hic sup petrũ
dño cooperante domus sue pfessionis
edificasse · sed mẽ ultimus loci pribola
sup arenã sue fundamẽto posuisse
credendus e · hoc e no simplicitate uã
intentionẽ xpi sequi · sed terrenam
qualibet fragilitatẽ ob causa habitu
pretendisse xpiane · Sequit · Et tibi
dabo claues regni celoz · Qui regẽ
celoz maiore pcõe deuotione con
fessus e · meto p cõis ipe collatus cla
uibus regni celestis donatus est.
ut constaret omnibus · qz absq; ea confessione
ad fidei regnũ celeste nullus possit
intrare · Claues aut regni celoz · ipse
dñs se eternã potestatẽ nominat · q
dñus recepe in regnũ · indignos se
exclude debet a regno · Unde manifeste
subiungit · Et q dcũq; ligaueris sup terrã
erit ligatũ & in celis · & q dcũq; solueris
sup terrã · erit solutũ & in celis · Q
soluendi ac ligandi potestas quamus soli
petro dicta videat a dño · absq; ulla
tñ dubietate nosccndũ · qz & ceteris
aplis dictum · ipo testante qui p pas
sionẽ resurrectionẽq; sue triumphũ
apparens eis insufflauit · & dixit ac
cipite spũ sanctũ · quoz i remissis
peccata remittuntur eis · & quoz retinue
ritis retenta sut · Sed nec ea sunt
epis ac pbris omnẽ eccãe officium ide co
mittit · ut fidelis agnitus peccatum
confessis · quosq; fragiles ac ne penitentes
aspexit · hos ea ri timore pcepte mortis
mortis absoluat · quos uo in pctis
q egerit psistere cognouit · illos phibendo
supplicijs obligandos insinuet · Ut
alibi dns de correpto semel & iterũ
ac tertio sed no penitente sic precipit
dicẽs · si aut ecclã non audierit ·

sit & sint ethnici & publicani. Et ne leue quisq; putaret eccie mdiu cōdepisci. mox tribulie adiunxit dicēs. Amē dico vobis q̄cūq; alligaueritis sup̄ t̄rām erunt ligata & in celo. & quecūq; solueritis sup̄ t̄rā erūt soluta et in celo. Dim igit̄ celoz ecclie mysta modū culpaz l̄ligandi ac soluendi dedit auctoritas sed io bt̄s petrus. qui ppm̄ fidē confessus. no ē amore secutus spūlie ethnicos regni celoz & principatū mdicare primus accepit. ut omnes per orbē credentes intelligāt. quia quicūq; ab vnitate fidei. nel spe cecidit illius. quolibet mō semetipos segregāt. tales nec sanctis patrū absolui nec animā possit regni celestis ingredi. Vñ nos nūc ē totis itēde fides tua. & fidei q̄ docuit sacra mysteria discē. & cū gratia fidei opa monstrare. Nec ē enim sufficiat multiplices subtiles q; potentiā inferi tante insidias. qs nisi ps̄almiste voce. de hys adiuuante deo eripi. atq; ad animarū laudes cū portus filie syon. hoc ē gaudia mentis sine fine ciuitatis mereri: nec sufficiat nobis ad salutē arbitremur. si tribus negligentiā. nel ignorātiā mdoctrinā fidei nel actibus adeqūmus quibus in libris sacris huius ē edocti. & hui⁹ cudi regula p̄scripta. sed quotidianis nobis exemplis nouis-simis exempla. nos cōfesta antecessorū oculos nostris ne videat sanctitatē. magis q̄ veritatis ipa dedūt sedulo corde sanctitatē. sequētes exemplū bti petri. qui spretis carnali sectis vel fidei artificiū q̄ confessionē ter dubia oris confessione. & fidei ordis cum seruauit. sta defidiam confessionis hoc loco adnotauimus. de virtute aut̄ vnitatis in xp̄o dilectionis ipe alibi testatur. q̄ ei discedentes ab eo quidam discipulū eius. dicit q; ille ad duodecim. nūq; & vos vultis abire. viderūt ei dicētes. Dñe ad quē ibimus. verba vite eterne habes & nos credimus & cognouimus. quia tu es xp̄us filius dei viui. Hinc sc̄s fides nostra p̄ modulo suo exemplū sibi sumit. & nos cū illo bti & appellari & esse valebimus. nobis q; symonis. hoc ē obedientes xp̄o nomē confirmet. nos ap̄t̄ simplicitate fidei no ficte. acceptūq; a deo spūm veritatis filij columbe columbū. grandes & spūales aut̄ nec p̄fectibus dicat qui pulcher es oculi tui columbar. sicq; fit ut nobis sup̄ petrā fidei aurū argentū lapides preciosi. hoc ē p̄fectū virtutū opa cōstructibus. nul tribulationū ignis deficiat afferat. nulli tentationū turbines p̄ualeat: q̄ postquā adepti tabus p̄bati accipiemus corona vite. qua ille nobis au⁹ seculi promisit. qui vivit & regnat cū p̄re in vnitate sp̄s sc̄i. & oia secula seculorum.

Sermo bti augustini epi de dictis [illegible]

Filioli mei audite me paulū adhuc vobiscū sum. & libenter sic. Scio enim p̄ vos & vobiscū. vt nobis p̄sentes & vos communi certi gaudeatis. sic nos hodiernus mdie xp̄us. Juuenes & virgines. senes cū iunioribus ad spūm festinet. Mater mea pulcra nō dedecet ethnicos. Ipa genuit petrū. & paulū parebit. ut ex hijs fiat agnus. Ex natus ē saulus. creatus & factus ē paulus. Baptizatus ē a matre: illuminatus ē a p̄re. Et accipit scelle petri fidē. & ait q̄rit cū fide.

petrus cū magis cepit tmē · Audi
ut cū petrus: quia saulus cū pe-
ret · Noli tmē bē petre: q̄ saulus
non te quert sed paulus: bas claues
te tupit vide · O sē petre benedic
pcm̄ & fusape fletu: & habes tu quo
defendē possis mcm̄ · O bē pet ē
q̄ cōfusus ē saulus mlans · Qual'
es tu erit & ipe talis: & vnu erit
vobis natalis · Qui illū fecit ex saulo
paulū: ipe te fecit ex symone petrū
Ung̃ vos honorant: vnus vos coro-
nant · Illuminat pſecutorē · mutant
& pſecutorē · & si te priorē: tunc
ambobus unū dictum honore · Vel
sē paule · seu sēpe petre: sed do
bē no fugietē · ffugiebat qui te
nesciebat · Nam iste bēatissimus paulus
sicut in lectione actuū apl̄oꝝ dum
reuelaretur audimus: celesti voce
pſecutus ē · Dū iunt ad saulū
in lupina rabie: exosi sibi nomē
morientis aliqui pſequnt · Dū ipse
discerpe aut lexare gregē audiunt
altissima voce · Saule saule: q̄d
me pſequris · Quid frustr insanisti
contra nomē meū · & occidisti nūcq̄
meū · Olim quidē debui pdē tei
sed stephanj meus orauit pro te ·
Et illeſus es dnē · Et dns ad illū
Ego sū ihūs nazarenus quem tu
pſequeris · Caput de celo p membra
clamat · inquietat corpus · & de ce-
lo intonat xp̄s · Saule saule mq̄
quid me pſequris · Quid ē p rugis
te plō impingere arietem · & contra
sententiā pauli multiplicat aculeum · celi
nisi ut qui nō credidert resur-
gerēt · saltē credēt in celo sedenti ·
Nam dicit · animē dare ad eū:
& signa eū amictē meū · Multi
eū placet p me loqui meo · Et illis dnē
audiam de vno hoc: quia multa mala
fecit tuis sc̄is · Aut illi dicit · Vade
quia vas electionis mihi ē · O beate
anaīa · mento in tuo te dares:
si fortas manu non erat cui imolitares
deo pſentē superbia · ut erigatur
sanctas · Venit ergo ad anaīas bapti
sanctū saulū scē paulū · baptisa
ut lupū & fecit agnū · & cepimus
hic pdicatorē · qui habitum in pſecu
torē · Deinde cepit pdicare xp̄m
tem ait resistebat · patus pati pro eo
cor̄ quē ait impugnabat · patē paulus:
q̄ fecerat saulus · Paulus lapida-
ut: paulus lapidatus ē · Paulus
xp̄i nos virgis affert: paulus ī pro
quinques quadragenas una minus
accepit · Paulus pſecutus ē ecclīe
dei · Paulus submissus ē in sporta
Saulus vigent · paulus sanctus ē
Dū saulus quert minare mihi
xp̄ianoꝝ · ecclīa accessit ad innocē
confessorē · & dū infert alijs necē:
suscepit ipe pro eo morte · Dū tunc
lupus rapax stabula pcudis: subito
& ipe fer ē comis · Itaq̄ quis in despec
de magnitudine ecclīe: aut de sanc
titate ipius: Nam beatissimus petrus
pſecutorē · no genibus pnoluta ecclīa excellencia ipatorū
adorat · sicut multitudo credentiū pala venerat · manē
per dnm nr̄m ihm xp̄m · qui cū pre pſecutorē
& spū sco vivit & regnat in secula
seculorū Amen. In gneo. de cū paulo
Vidi macheum —
Mille · Videns symon petrū dixit ad
ihesū · Ecce nos reliquimus omnia &
secuti sumus te · Quid ergo erit nobis
pmiū · Et reliqua Ob ihesū plurimi
Gaudis fiducia petrus pſecu
tor erat duces nō fuerunt

s bē ihesū =
mini plur

abos manu & arte quebat · & ty loqr
q̃ fideter · relinquim⁹ oīa · Et qm non
suffiat tantū v̄ linqre : adūgit qd ꝑtin
et · & secuti sum⁹ te · fecim⁹ qd̄ m̄ sti
qd q̃ dūbis nobis ꝑmiꝫ : Jhesus aut
dixit illis · Amen dico vobis · q̃ vos q̃
secuti estis me · in regnēratōne cū se
derit filius hois in sede maiestatis
sue sedebit & vos sup sedes duodecim iudi
cantes duodecim tribus isr̄l · No dixit
qm relinquētibus oīa · hoc cū & sotē
tes fecit philosophus · & multi alij di
maias cōtēpserūt · sed qm secuti estis
me qd ꝑtinet ap̄los · & atq; credent in
regnēratōne cū sederit filius hoīs
in sede maiestatis sue · qm ex mortuis
de corruptōne resurget maior ꝑti
sedebitis & vos in solijs iudicātes cōtēpnē
tes xij tribus isr̄l · quā vobis ēdentibꝫ
illi credē noluerūt · Et omnis qm re
liquerit domū vel fres vel sorores ·
aut patrē · aut matrē · aut filios · aut agros ꝓter nomē meū
centuplū accipiet · & vitā ēternā possi
debit · Multi aut erūt primi nouissimi
& nouissimi primi · locus iste oīa
sancta comprehendit · in qua salvator lo
Non veni pacē mittē sed gladium
Veni cū septuaginta hoīes a patre suo · & ma
trem a filia · & nurū a socru · & inimicos
hois domestici eius · Qui erg ꝓpter
fidē xp̄i & ꝑdicatōne euangelij tyrānos
affectus cōtēpserit · atq; diuitias
& seculi voluptates isti centuplum
recipiet & vitā ēternā possidebit · Et
occasione huius sancti · quidā nouerūt
multos annos post resurrectōne · dicētes
nobis centuplū omnī vere q̃s dimisi
mus & vitā ēternā ē reddēdā · nos utiq;
lugentes qd̄ si in actis dignū sit ex
emplo in populis appareat tpe iudi
ut is qui vnā & duo dimiserit mille
centū recipiet in futuro · Jesus iste
iste ē qui centuplia & salvatore dimisit
spūalia recipiet · & copatōne & mēto
sig̃ vtq; erūt · quasi pro uno tēporali
mus cōparet · Unde dicat & aplus
qm vna tm domus & vnus pater
pnos apros dimiserunt · quasi michol
thites & oīa possidetes S'mo vīc augst
Amen dico vobis
& vos qui secuti estis me
regnēratōne cū sederit filius
hoīs in sede maiestatis sue · sede
bitis & vos sup sedes duodecim iudicā
tes · xij · tribus isr̄l · Hic dyscimus
cū suis discipulis iudicaturū dūm
ihm · Vbi & alibi iudeis dixit · Et esp
in belzebub principe demoniorū ejco
demonia · filij vri in quo ejciunt : so
ipi iudices vri erūt · Ecce cū qm
sup duodecim sedes sessuros ait dūs
discipulos suos · Duodecim soles ꝓpter
ea illo iudicatros putare debemus
Duodenarius quippe numo vniuersi
quedam significatiua ē iudicatorum,
multitudo · ꝓpt̄ duas ꝑtes mundi
septenarij · quo significat plenitudo
vniuersitatis · Que due ꝑtes id ē tria
& quatuor altera per alterā ptē
multiplicate duodecim faciūt · Ter
& quaternarius ter & tria quater duodeci
sunt · & si qua alia huius duodenarij
numi · q adhoc latent vō reputē · aliogui
quo in loco iude traditoris aplm
matthiam legimus ordinatū · aplūs
paulus qui plus omnibus illis la
borauit · vbi ad iudicandū sedeat no
habebit · qui ꝓfecto cū aliis sanctis ad unā
iudicij sententiā demonstrat cū de
fectis qui angelos iudicabimus
de ipis quanto magis iudicandis ꝑsentibus
in hoc uno duodenario simplicis ar
ē · No cū ge dicit ē iudicantes xij
tribus isr̄l ꝑsentibus tribus hem ipm

In festo ascensionis dñi mane cum
exurgeret maria &c sup q̄ dixerat omē
dēs festa &c q̄ ex tpm̄ ī aduentu

tertiadecima ab illis meditanda nos
erit: aut solū illud pplm̄ nos erimus
gentes ceteras imitabimur. qd̄ autē
aut ex repentatione, aut dubio mor
tuos resurrectionē noīe voluit re
generationis intelligi. Hic enī tanto
mīo repentabit p̄ meorum peccatorum
quicadmodū ē mea mīa regenerata
per fidem. Prestet nr̄ misericordia nr̄ī
R. ihū. Dixit ds. ·xm̄ lucam
Cum fuerit post me semper &c
Require in omelijs bēt gregorij. cc xxxm̄

Septem frīs · laō sīt cum ·xm̄ ihū
R. ihū. loquente ihū ad turbas: ecce mr̄
eius & fres stabāt foris &c
Require in omelijs bēt gregorij. Dnīc̄ frīa

In festiuitate bēt marie magdalēs luc.
R. ihū. Rogabat dñm ihūm quidā phs
ut manducaret cū illo et intrāt̄ ē. xxxm̄
Require in omelijs bēt gregorij. Capitaī

In natale sīt laurencij martiris
Sermo bī maximi epī. alia lectio pape

Sanctum ē fres nr̄ deo placi
tum ut natalē bēt laurēcij
papiam deuotione veneremur
cuius induantibus flammis victorie in ho
quoq̄ die toto orbe chorusat ecclesia
Dum ēt in sede gloriosissimi patris
dyaconatus fungeretur officio. puri
tate meritis vite fortissimeq̄ morte
triumpho. aplica consortio se copulauit
Fecit merito ēt aplica similitudine pdicā
tionis. cui & castitas animū. lenitatem
misericordiā dedit. & plenitudo fidei
martirij contulit dignitatē. Quē
venerabilis sixtus. romē urbis antis
tes. cū ipietate semetis mundi per
torpescētia simulauit. & regnū dei ce
lestibus iam ignis. fidelitq̄ ēm pacta
de morte tristissimum. ut illū spūs
sc̄i copellasse narratur. Noli q̄
fili maestus &c. post t̄dum me
sequeris. Inde apparet frem bēti
laurēcij. non de sacerdotis sui brevia
habuisse tristitiā. sed doluisse. q̄ ea
ipe mundi cū suo pr̄ter sacerdote hūi
debat. Noli inq̄ fili maestus &c post
t̄dum me sequeris. hoc ē noli tristis
&c velut apud scētm delectus. nam
nec te fides virtusq̄ tua tali morte p̄
uabit. Nulla te de meo transitu q̄
ego prudēs perturbet anxietas. q̄ ma
nor & tu habitūs es de tua passione
letitia. Igne bēti laurēcij gla singlā
ipi tm̄ de deo suo roseti ē gre. ut
ei martir de mīrio apparet. quē p
suos progatiua meritorū cū beatorū
letificauit quū pugna treuit. Ergo
ut cepit ore sacerdotis & mīs se ēt
omodis assimilēdū: congregatis copit
turbis exhortari exhortat. & lucrosa liber
tate dimisit. Quā ppendit spūalis
uri. & ip̄ celeste gsilium. ut & egenis cō
sulet. & multitudie ipsimitate q̄ deerat
meriti no possit quod rapet psen
tor: illā munus secutj simam. dis
pensit dedit pauperib. mystica eius
manet in seculū seculi. q̄ sic credēdi
sunt q̄ elemosynā pauperib dedit.
Mystice aut̄ q̄ ur pdētissimus primum
me sororū sibi uxorē mundi sacri
legiis occuparet. Justicia nupsit eius
manet ternū. Quo hoc no ternū
manebit mystica. quod & suo ipleuit
ope. & gloriosissimo mīro cōsecrauit:
hoc utiq̄ dolore fuor gestibus accessus.
trepidulā gemmo gat ingressū. sup q̄
cremandū laurētiū p̄ medium discu
dit. ut indigmatorius sue flammas
impijs ignibus iudicaret. Sudet
ps̄ō totis hasc̄ibus fortissimq̄ martir
& uritur. sed regnū celi promissaq̄ dei
fideliter intuitus ī frigore cōstat
Victrices exultat. Fler penali flexus

mendio ē. cui⁹ in pectore ispius
scī spūs flama feruebat. at mi⁹
tedē poterat. mometisince corpoz
vstioni. cui⁹ fides ētra gehenne
extinguebat ardorem. Empatis
itaq; flamaz mistris. ome mudi
ne mīme reciet mendū. tud
hoc usq; dyabolica ppetat intentio
vt z vir fidelis ad deū sine glorio
sus ascendat. z crudelitas perse
quentiū ei⁹ sine ingrumby cofusa torpescat

In die laurencij. Sermo Johannem

Hall. d j d s. Amē amē dico
vobis. nisi granū frumenti mdēs
in terrā mortuū fuerit. ipsū
solū manet. Et tell q̄ scpt

m

Ipsum **Omelia sancti augustini**

Dicebat dns. quia ipm
esse mortificandū. z mul
tiplicandū. Mortificādū
infidelitate nidoz. z mul
tiplicandū fide ploz. Jam deo ex
hortans ad passionē sine secūda
vestigia ipi. amat. inquit. alter sua
pdet ea. Quod duobz modis itelligi
pt. Qui amat pdit. idē si amas
pdes. Si cupis vitā tenere in xpo
noli morte timere pro xpo. Ite alio
modo. Qui amat animā suā pdet
ea. Noli amare ne pdas. Noli a
mare in hac vita. ne pdas i etna
vita. Hoc aut. quod posterius dixi
magis videtur hre sensus euāgē
licus. Sequit enī. Et qui odit
animā suā in hoc mundo. in vitam
etnā custodit ea. Ergo qd supne
dixi ē qui amat subintelligitur
in hoc mundo. ipe itaq; pdet. q aut
odit vtaq; i hoc mundo. in vitam
etnam ipe custodiet ea. Magna
z una sētētia. quēadmodū sit
hoīs in animā suā amor ut pcat

odiū ne pcat. Si male amaueris
tuā odisti. sibi odiens. tuā amasti
felices qui oderūt custodiendo me
pdat amando. Sed fide ne tibi sur
repat. vt tepiū velis intēme. sic
intelligendo. q debes odisse in hoc
mundo animā tuā. q Hinc enī da
maligni atq; pisi. z in scipsetis
dehoztes z scelestores homade. fla
mis se donat. aquis ppetit: pa
pitio collidit. z pēit. Hoc xpūs
nō doūt. imo etiā dyabolo pa
ratū supplicia vidit. Redi retro
sathanas. Eptū ē. Noli tptabis
dnm deū tuū. Petro aut dixit
signīs qua morte clorificatus ēet
deū. Cū ees minor cupiebas te
z ibas quo volebas. cū aut senuer
alter te cinget. z feret quo tu nō
vis. Ubi satis expssit. nō a scipo.
sed ab alio debē ornādi. qui vestigia
sequat xpi. Cū ergo cause articulus
venerit. ut hec cōdicio apponatur.
aut facēdū ē totū deo pceptū.
aut ex hac vita emigrandū. quos
quoz hō negat. alterō eligē. cō
minute morte pscribe vbi eligat
deo dilecto mori. q offenso viuere. ubi
oderit animā suā in hoc mundo. ut
in vitam etnā custodiat eam. Si
quis michi ministrat me sequat
Quid ē me sequatur. nisi me
imitetur. xps enī p nobis passus
ait petrus apls. relinquēs nob
exemplū. ut sequamur vestigia ei⁹
Esse qd dixit ē. Si quis michi
ministrat me sequatur. Quo fine.
qua mercede. quo primo? Et
ubi sit mi⁹ ego. illic z minister
meus erit. Cuius amicē z opis
quo ministratur illi pmiū sit ē

cū illo · ubi cū bū erit simo illo ·
aut qm male ee potit cū illo : Audi
di eundeutes · Si quis mihi mīstrabit
honorificabit eū pr̄ meus · Quo ho-
nore nisi ut sit cū filio eius : Q̄d
cū supius aut · ubi ego sū · illic et
minister meus erit · Hoc intelligit
exposuisse cū dixit · honorificabit
eū pr̄ meus · Nam qne maiore ho-
nore utpe potuit adoptatus · qm
ut sit ubi e unus · no equalis fes
dignitati · sed cōsocatus cēnitati
Quid sit aut mīstrare xp̄o · cū
opi · mercedē tanta ꝓponit · hoc potu
debemus inquire · Si cū hoc puta
uerimus ee xp̄o mīstrare ea q̄ sunt
corpi nīa ꝓfecto · a cenati tibi
coquē nel apponē · nel prandiū dare
potuiꝰ mīstrē · fecerūt hoc illi q̄
potuerūt cū in corpe hic pbem :
sicut martha et maria · qui et lazarꝰ
unus ex recūbentibus · sed eo modo
cū xp̄o iudas ꝑditus mīstrauit
Nam et loculos ipe habebat · et quis
ex eis q̄ mittebant sceleratissime
furabatur · ꝓfecto tū ea nīa ꝓ
bant · Hinc ē qd aīt ei dns
dicēt · quod facis fac celerius :
arbitrati sūt quida q̄ ei mīssent
ꝓpter diē festū necessaria ꝓparet
uel indigentib⁹ aliq̄ dare · Nullo
nō igit de huiscemodi mīstris
dicēt dns · Ubi ego sū ibi erit mīst
meus · et si quis mihi mīstrare vo-
luerit honorificabit eū pr̄ meus · qui uidi
tulia mīstrante ꝓbatū poterit
q̄ honorati videmus · Ut quid q̄
alibi querimus q̄ sit mīstrare xp̄o
et non potius in ipis ꝑbis ei⁹ scim⁹
Cum ei dixit · Si quis mihi mī-
nistrat me sequatur · Hoc intelligi
volunt nr̄i si dicēt si quis me nō
sequitur nō mihi mīstrat · Illustrat
ergo ihs xp̄s qui nō sua quesiuit · et
q̄ ihesu xp̄i · hoc e cū me sequatur
vias ambulet meas nō suas · sicut
alibi sēpe e · qui se dicit in xp̄o manē
debet sicut ipe ambulauit · et ipe am
bulare · debet cui si pcepit ei⁹
menti pnūt · De una fide noy de
uelatione · non aliud ibi querēdū q̄
opus bonū · nesciente sinistra · quid
faciat dextera · id est ut ne in ei⁹ tu-
mentia cupiditatis · ab ope cauēat
Cum sit mīstrare xp̄o mīstrat · recte
illi dicit · et unc ex nīis meis
fecisti · multa fecisti · nec ea tm̄ q̄ ad
mīsericordiam ꝓtinet corporalem · et
omnia opa bona · ꝓpter xp̄m facies
Tm̄ cū erunt bona · qui sinus legis
xp̄s administrat omni credenti · Mīst
e xp̄i usq̄ ad illud opus magne
cūctis · q̄ deligam sua · pro fratribus
pone · hoc e cū · et pro xp̄o pone q̄
et hoc ꝓpter sua membra debemus e
cū pro istis fecisti · pro me fecisti
De tali quippe ope cui se mīstrā
facē · et appellat̄ dignatus e · ubi aut
Quanti filius hominis no uenit mīstrā
sed mīstrare · et animam ponere ꝓ multis
Hinc ergo e unusquisq̄ minister epi
uit e · minister et xp̄s · Sic mīstrante
xp̄o · honorificabit pr̄ eius honore
illo magno · ut sit cū filio eius
ner sinis deficiant felicitas eius ·
Cū ergo audieris fres q̄m di
cente · ubi ego sū illic et minister meus
erit · nolite timere bonos ep̄os et
clericos exigere · Etenim vos p me
uos mīstrate xp̄o · sit unicuiq̄ cleo
sinas fraterno · nemo detrimentū ea

quibus potuerit̄ ꝓdicando vt vnq̄sq; ecc̄a p̄fimilias. hoc nomine
agnoscit̄ p̄mū affect̄ sue familie se
debē ꝓuo xpo. z pro bitū et̄na suos
omes moneat. doceat. horter. cor
rpuat. impendat benivolenciam
exerat disciplinā. sic in domo sua
ecc̄lastica z quodlibet episcopale
plebit officiū mistras xpo. ut
et̄nū sit cū xpo. Hanc z illam
magnā passionis mistracionem
multi ex vtō mō mistenuerūt mr
tiriū xpi. negz cleici. mūcies z
virgines. seniores cū iunioribus
multi ivugati. z coniugate. multi
pres mites q; familias mistantes
xpo. etiam mas suas in eius mō
posuerūt z gloriosissimas ꝛtexerūt. ꝓ xpm
dnm nrm. Qui cū. z. ꝓ oia. ss. clusc

In vigilia assūpc̄oīs bē marie vm luca

Ill'. Extollens vocem
quedam mulier de turba dixit ei
Beatus venter qui te portauit et vbera
In die assūpc̄oīs bē marie vgīs. Sedm lucā

Ill'. Intrauit ihesus in quoddā castellū
et mulier quedam martha nomine
excepit illū in domū suā. Et huic
erat soror nomine maria Et sedens

In octa assūpc̄oīs eiusdem ev. r. m.

Conditor et redemptor seculorum ihs xps non solum
ad se venientibus verbum
vite annunciabat. sed etiam
turbarum ciuitates et castella vt
euangelium refert: celeste regnum
omnibus euangelizabat. Cuius me
moriam hodie cōsecrantes diuisa discurrere
locis. miramur quadā castellū
ut pius euangelii hospes narrat. z
mulier quedam martha nomine
excepit illū in domū suam. Excepit
aut illū quasi hospitem. z quasi pe
regrinū. quasi illū qui non haberet vbi ca
put suū reclinaret. Et adhuc magnū
illū quasi magnū virū. z ꝓphām.
cadē denocatione qua sidonia susce
pta quondā helyam ꝓphām susce
pat. Suscepit illū. sua exhibenda
ab illo. semmas ei sua ministranda.
ut meteret illius spūalia. Hanc
aut sororem erat nomine maria. que
martha z maria sorores erāt. nō
solū spū. sed etiā carne. q̄mane
quaz fratrem dns lazarum a mortuis
resuscitauerat. Hec ergo maria
sedens secus pedes dni. verbū
ex ore illius intentis auribus
audiebat. Audierat etiā ꝓphām
dicētē. Vacate z videte quia ego sū deus
et illud qd̄ p moysen dat̄. Et qui
appropinquat pedibus eius. accipiet
de doctrina eius. Ex qua oīs qui
hospitē z pegrinū suscipit. merti
possibilitate sua tpale subsidiū
ministrare debet. martha certa sic
quēs ministeriū in tanta sollicitū
erat. vt nō solū ipsi sorori. sed etiā
ipsi dño ihū xpo dicēs. Domine nō est tibi cure q̄ soror
mea reliq̄ me sola ministare: dic
ergo illi ut me adiuuet. Ille vēo
qui nō ē ꝓsonaz acceptor. sed sub
tiliter singlōz merita diiudicat et
virtutes discernit. vt cuidet meliorē
ee animā q̄ corpus. z meliorē esse
ciba spūalia q̄ carnalia. istum vnq
opus laudat. ut alterius non
vituperet. Ait nō. Martha martha
sollicita es z turbaris erga plura
Porro vnū ē necessariū. Ubi nō opus
martheꝫ reprehendit. sed mentē laudi
tū docuit. Maria optimam ptē

Ad vesp. dnica. Cū audisset dns q̄ iohēs

elegit · q̄ non auferetur ab ea · q̄ aut
aut martha martha · p̄pterea ipse
nos admonet ē pie intendamus · ḥ
ad hanc diligenter dari sunt · Spiritalis
aut intellectu q̄ dns ingressus est
mundū significat · Quasi enim intellectū
intrant · qui mundo visibilia appetut
qui cogitando ipsum formam
serui accipere · ut similitudine hominis
factus ē spiritu uectus ut homo · Que
aut deuote sorores · q̄ dnm susceperunt
in domum suā · duas ecclie vitas significat
actiuā scilicet & contemplatiuā · quarū
p̄fectate in suis actibus demonstrat
cū una tm frequēs ministerio · altera
vo sedens pedes sedēs · verbū illius ī
tentissima aure audiebat · Ip̄a martha
ergo q̄ tm frequēs ministerio satagebat
actiue vite labor exp̄mit · ad quam
p̄tinet & frequēs exercitatio · potuit sancte
vestire indigū · suscipere hospitio · visitare
infirmū · sepelire mortuū · ḥ ita
qui in regnum sunt subiecturi multa
laboriosa sollicitudine p̄ndere debet · p
maria vo que sedens pedes dni
verbū illius audiebat · contemplatiue vite
dulcedo designat · cui sapor quotidie
degustat · eo amplius a rebus visibi
libus · & curarū tumultibus atq̄ ne
gotijs animū separat · Spretis enim orbis
turis · cultatis orbis vicijs sola mens
eius solo deo esse desiderat · Licet enim
ei audire precepta celestia · tamen frequēt
mētē · & quīa mortalis fragilitas p̄mittat · actibus tamē ipse
Ez q̄ ab illoz gsortio aliquantū separat
cū spiritali studio amantissime defletur
Dat grauiter nestimabile · hanc felicitate incōprehensibile dns significare
voluit cū dicit · Porro unū est necessariū
Tantū aut ē suauitas mētis · ut eam
ea q̄ hic bona ē vident · ad illius
cōparatione supflua iudicent · Ibi est
cū quod oculus no vidit · ne auris
audiuit · ne in cor hois ascendit · que
p̄parauit deus diligentibus se · Quam
quantate optabat ille hic q̄ dicit
vna petij a dno · hanc exquiram &c · Et
actiua quidē vita in via ē · contemplatiua in patria · Actiua in nātate
& contemplatiua in dilectione · Actiua ī labōe
& contemplatiua ī requie · Actiua magis ī puto
vita incepit · & tm̄ puto finit · nec de
cessante · Quis enim in illa patria
exercere & facat vbi nēo est · aut
Quis mudi vestiet · ubi vestitus
ē mortalis · Quis infirmū visitabit ·
ubi qui infirmet ē nullus · Qs
mortuū sepelict · ubi p̄petua ē vita ·
Contemplatiua no vita in puto incepit
sed in futuro p̄fect · Cui bn̄ de manet
dicit · Optimā p̄te elegit maria
q̄ no auferetur ab ea · q̄ ad hic amor
p̄cipit degustare incipit · illic plenit̄ p̄fect ubi videbit̄ dē deoz
in syon · apl̄o teste qui ait · quod nūc
videmus p̄ speculū in enigmate ·
tūc aut facie ad faciē · Et iterū
aliū q̄ nouimus exp̄te & reliq̄ · Nouit̄ actiua & contemplatiua vita distant
q̄ actiua bis ē & multoz · contemplatiua
no speculatio quato sublimior · tato
ē tutior · Hanc cū meamur · qui
vitare dicē put · una q̄sumus a celis ē
& illud sine merito expectemus deo · cui
sit honor & imperium nobis · Ordo aut hanc
virtutem exposuit · ut p actiuā labore
studeat quisq̄ venire ad contemplatiuā
dulcedinē · Poterisq̄ cū postq̄ in
actiue vite labore desudauerit · ad
contemplatiue suauitatis in merito dulcedinis
vim in lege fruitalis capit · Si emptus
seruus sex annis seruiet & in septimo
aut egredietur liber gratis · Hebreus
quippe transiens interpretatur · Et sunt

hebreus spūlit emūt. qui nūc
detrem conuersacōne ad celeste
desiderū trnsiit. Septenarius
cū nūo ad actiue vite laborem
ptinet. qua sex sūt dies in q̄b
opari oportet. septenarius aūt
ppter sabbi requie dulcedine ctepla
tiue vite cepit. Anus q̄ hebrey
emptus sex annis seruire papit
et in septio liber gratis egredi p-
mittit. q̄ nō illi post diutinū
vite actiue labore. ad requiem
cōtēplacōis trnsiit. Quod q̄
nō ꝓpria virtute sed dīno sit munere
rē dicitur. Egredie liber gratis
Quod ꝓpe illoꝝ e qui p̄ longu
ꝑ aaa monastice ante. post diu-
turnū mōsterialē ꝓbacōne. secre-
ta sibi loca elegūt in quibus aliud
aplius implere possūt. sine aūt
missione orare. in oībus gratis
agere. Sūt nonulli qui dīno
seruientes amore. in ipō cordio
cōsiones ad cōtēplatiue vite sua-
uitate mapuit conolare. sed
dīna dispensacōne primus a actiua
vita labōare pmittit. ut tato
securius. uno et feliciꝰ. ad ctepla
tiua vitam ꝑuenat. quasi hac
vita fruat ꝓbati. Quales sig
nificauerūt duo syroꝝ sūt iacob
paturiēs. lya fetilis et rachel.
Quaz una lya scliat erat lippis
oculis. sed fecunda ꝓle. rachel pul-
chra facie sed infecunda erat. q
lyam nō q̄ lippis erat oculis. sed
fecunda ꝓle. actiua vita designatur:
q̄ cū mundo cordis oculo deū cte-
plari nō possit. tū q̄ ꝓdiatiue
et bonū exemplū. spūales deo fi
lios gnāt. Unde bn lia laboriosa
nupt. qua actiua vita in multis
laboribus et sollicitudinibus e occu
pata. q̄ rachel q̄ pulchra erat fa
cie. sed infecunda. cōtēplatiue vite
dulcedo cepit. q̄ nūc ad bnā
dn deū se vndiq; colligit. unde
q̄ ꝑ diatiue filios parit. Un bn
rachel anus ait. Mihi
nupt. qua nūc ctepliatiue dulce
dine vite desiderit qui ait. Ego
ꝓtulit qui et lagnor vobis. Iacob
ergo rachel ioupinit. et lyam uxo
nē sibi accepit. q̄ sūt nonulli
ut supdyctum in. qui ad cōtēplatiuā
vitam venire desiderūt. sed prus
dīno iudicio in uxore ductis vite
q̄ multoꝝ utilitate labōare pmit
tuntur. Postq̄ aūt lyam accepit
ad amplexus rachel ꝑuenit. q̄
bn in actiua laborauerit. Dnino
mine q̄q; ad ctēplatiuā vitam
peruenit. ut in utraq; fruni. in
utraq; exercitatur ꝓfectu. qual cāt
aplius paulus. qui cū christ solli
citudine oīm erat. quod ptinet
ad actiuā. nuptus e uxori ad cōti
nēdū. quod ptinet ad ctēplatiuā
Has aūt duas antas signi fican
tes dne deuote sorores que dīm
suscepērūt in domū sua. martha
s. et maria. Utraq; cū sanctis. Utraq;
bonas et mistas ee credimus. Sed
qualis sit melior ipe declarē dicēs
e qui teste nō eget dnō. Maria
optimā ꝑtē elegit. q̄ nō auferet
ab ea. Proinde fres mei qua
ual de pauertē e ab huius seculi
curis et alienos. ad cōtēplatiuā
vitam semp ee suspensos oportet
ut in actiua nos studioso exercam

laboꝛ & quiꝫ possimꝰ dño ꝛdimate
bonis opibꝰ p̄ma etna cōpacem
p̄stante dño nr̄o ihu xpo cui sit laus
& gla p̄ infinita scaꝛa seculoꝛ amen

Prefatio dñi anselmi cantuarien' epi sup
euangelium

Quaꝛant ihesum in quoddam cas
tellū & mulier quedam &

Quid ad gloꝛiosam burgum
dei genitricē leo ista p̄uocat
ut in eius festiuitate legatur.
plerūq; solet quere cur quid sanctē
in gentili fine put potui' uolui' aut
exposui. Et quia qd' diui auditoꝛibꝰ
placuit. deo laus mandāc. & ab eo
dño abbatib⁹ & guilhelmo fisnumesi
armigeꝛo tam necessi. missus uno
rogatus sum. Quod ita dixi. ut
exposita ista tamē a p̄sumptuoso
edita nō displiceat. qz nō hoc p̄
superbia. sed obedia edidit. sm̄ igit
mit tractandam istam. salua fide
& sine p̄iudicio melioꝛis. ad laudē
eiusdem uirgis & mris ihu humili
gꝛediar scribē. In assūp̄ de b̄e marie

In illo. intrauit ihesus in
in quoddam castellū. & mulier
quedam martha nōe excepit illū
in domū suā. Et huic erat soꝛoꝛ nōe
maria. que etiā sedēs secus pedes
dñi audiebat ubū illius Et p̄

Dñe dñi nostri cantuariensis epi de
scripturis sacris res una est necessaꝛia

Scripturis sacris res una est necessaꝛia
& eiusdem sectandus studiosꝰ dñice
dulcia sigꝛe sicut leo iugus. sed duo aggꝛa
uel etiam sol. et alia multa. Est enim
leo de tribu iuda. est leo qui erat
quereꝛ quē deuoꝛet. Est agnus eius
simus qui pcm̄ mundi portauit. et hedꝰ
a sinistris qui deputat. Est ignis q̄
dus misit in terrā & quid uult nisi ar

deat. Et ignis qui sup impios audi
ut nō fideant solem. Est aq̄ cuius
fluuia fluunt de uentre credentis:
& aqua cuius ptās non nos demergat
Est sol iustitie qui nos illuminet. &
sol qui nos nō uret p̄ die. Tract⁹ q̄
castellū alias malit significet. ut
illud de quo dr̄. Ite in castellū ubi
& addit quod cauit hoc e. ihesum
manifestat quod significat. tamē
hoc castellū in quo intrauit ihūs.
singulare & inexpugnabile burgum eius
dem ihu genitricis. salua scripture
regula p̄ humilitudinē accipimus. Cas
tellū cum dr̄ quelz turris & muri
in circuitu eius. que duo muros se
se defendūt. ita ut hostes p̄ muri
ab arce. & a muro p̄ arcē arceant
huiusmodi castello nō incongrue uirgo
maria assimilatur. quā uirginitas
mētis & corpis quasi muri uindicāt. ne
ut nullo unq̄ libidinis ictus ad ca
stitatem. nec sensus eius aliqua cor rumpat illecebra. Et q̄ castitatē
cū libido non possit solet impugnare
superbia. & in eadē uirgine turris
humilitatis. que a muro uirginitatis
omnem repellit superbiā. Et q̄ humili
tatē cū superbia non possit. solet
impugnare libido. muro uirginitatis
a turri humilitatis omnes impellit
libidines. Muri quidē duo uidelz
uirginitatis & turris humilitatis ab
alterutro munimur. Vt unq̄ in
humili uirgine. sint nec superba uir
tutes. nec uirginitatis humilitas. &
semp in eadē p̄manebit. & humilis
uirginitas. & uirgo humilitas. Quamuis
aut q̄dā dicat. ita uerū sit. ut nichil
uerius fides xpiana credē possit.
quam quicquid de euangelio tradi

virginitatis & humilitatē. Quippe cum
ab angelo filius ei promittetur videt
Quo fiet istud quā virū non cognosco.
Si cuilibz virginī desponsate in animo
suo disponenti nubē. dicet filium hēbis
non inquiretur neq interrogabit quo
illud fiet. ut potē que se desponsarat
& in primo nuptura sperat & a suo
primodari usu nature sperat. Her
aut nō merito mirata est. & quo fiet
quod promittebat scisciti. quā quod
desponsata. tamē se nuptum. neq
virū cognituram certissime sciebat
Hoc de virginitate. De humilitate
no dicendū quod cū ab angelo salu
taretur. mater dei eligēt. quo nō
fiet salua virginitate. cui tm timue
bat docet. & indicio sup omes mulieres
predicet. & videt. Ecce ancilla dñi. Et
in alio loco. Quia respexit humilitatē
ancille sue. O sublimis virgo mr
dei. O mr humilis ancilla dei. Quid
sublimius ee posset. Quid humilius de
se sentire posset. Sūt qui castellū
hoc magdalū arbitrant. a quo
maria magdalena cognoiat. Quod
si verū e. pdē mēptionē famulabit
Magdalū cū turris d. & humilitatē
competatur. Hic nō nolat. sed tm
quoddam d. quod audiuisse pūt me
no debemus. Quod id e singulare ca
stellū virgo maria fuit. Quamus
enī multe alie & mirū virginitatis
habeat & turrim humilitatis. id est
& virgines sunt & humiles. tm solus vir
ginitatē mires ee no possūt. neq filios
gñare. quod ista sola fecit. Et ideo
castellū hoc merito quoddā. id est
singulare dicit. quia istud singulariter &
mr & virgo fuit. quod nulli alii
ee potuit nec potest. Verū concedamus
aliquā posse ee virginē & matrem
quamus sit impossibile. Ecclam sit
virgo maria erit singularis. quia
unicus dei filius genuit. Quia sicut e
unicus unico pri. ita e unica unica mr
Et io ecclā si virgo pariat. nulla nec
eiusdem nec alius talem gñabit. Est
virgo maria
ergo castellū quoddam in quod intrat
ihūs. porta no & qua intrant fideles e
Quia cui credidit. pfm fit ei a dño
que ab angelo dicta sunt. sic aut ad ecclam
elizabeth. Nec quia ihūs intrauit.
castellū hoc violatū e. Deus et virgo
saluat nō violat. confricta soldat
non cōfregit soldi. Et eius nomen,
eius. ita & opus eius. Intrauit ihūs
in quoddam castellū. & mulier quedam
martha nomine excepit illū in domū
suā. Et huic sorori erat nomine ma
ria. Due iste sorores sicut pres sā
ctis nobis plenissime exposuerūt. duas
in ista ecclā vitas designat. martha
scilicet actiuam. maria cōtemplatiuā. Ista
laborat ad exhibenda indigenti omnia
humanitatis officia: illa vacat & videt
quā deus est. Ista circa exteriora occupat.
illa interiora contemplatur. Sicut ei
mr dei e imitatrix. ita & istarum effec
tuum quas iste due sorores typum
tenuēt in ecclā erudiat imitatus. Nūq i
aliqua psona vno in omnibus martha
sit operata e. nūq sic aliae maria cō
templatiōm vacauit. nūq sic hec nec
illa quod suū e exhibuit. Et mar
tham nec mariā dico. carū significa
tum intelligo. Sed nūm videamus
actionē hūmōi marthe. deinde cōtempla
tionē hūmōi marie tractemus. Et ut
id planius fiat. quod illi & mar
thaī optimū. & quod istud optatū est
cōferimus. Ille hospitē quelibz in
domū suā susceptū. iste no quelibz.
sed ipsum dei filium. qui non habet
ubi caput suum reclinet. no in domo.
sed in vtero susceptū. Ille mundū quelz
veste mutabili. atq corruptibili.

Vndelibet compota opinat verbū dei
in eade virgine turre in virtute pso
ne assumpsit: que sine fine incommutabilis
atq incorruptibilis permanebit. Alij q
libz esurientem z sitiente cibo uel potu
reficiunt exteriori: iste deū hospitē z hūa
nitus indutum non solū exteriorib⁹
cibis uel potibus: vim etiā interiore
suo lacte alunt. Et ut breuit ser
uella mee opa percurram. q oī vim q
minus suus fuit. deus sibi confitet
fm: iste no quelz exiguus: sz summi
dei filiū hospitē susceptit: mudū cur
me uel etiā pānis molunt: esurientē
pauit. sitiente lacte potauit. infir
mū p infirmitatē z iacentē no solum
visitauit. sed etiā baptizando. fouendo
lenicendo. gestando frequentauit: ut
merito de ea dicatur. Martha susci
piebat eum frequies ministerio. Com
prehenso z crucifixo quasi in aperto
posito affuit: sicut scptū e. Stabat
aut ad crucē ihū mr eius. Inter hec
aut turbabat z sollicita erat. cū fu
giet in egiptū a facie herodis. q fuit
tale filiū a deo ꝑsequebat: ut sus
pecte etatis pueros occidēt. Turbabā
tu indeos insidiantes z mortem ei
volentes inferre cognoscet. Ad filij
turbata e valde: z mirti synecdoche
voce. suauy ipius manū p transiit
gradus: cū vidisset suū tale filiū
coprehendi. flagellari. ligari. cōspui
spinis coronari. deridēri. colaphizari
crucifigi. mori. sepeli. Vū hū ei con
gruebat martha sollicita es z turbaris
erga plurima. Nemo dubitat q hūa
maria filiū suū bellet de oī tribulatōe
liberari. z sepiuy in tribulatōe adiuuari a diuinitate. qua eode filio suo
me esse sciebat p theorian q e pars
active. Hoc e q martha cognoscitur
q ea soror reliquerat solita ministrare:
z eius auxilium in misterio fugiebat.
Hec de pte martheHec de pte
marie q optima pdicit: quales uel
quales in hūa maria fuit qs dubi
loquatur. Si talis e ut diximus
vno qua melior e q duximus. in hūa
maia pte martheq tm a deo non
laudatur. sed tm non vituperatur:
qualis e pte qua optima maria
elegit q sic laudat. ut ab ea au
ferri no dicatur. O qua magna
multitudo dulcedis dei fuit in hūa
virgine. qui spūs scūs in ea supue
nit. z virtus altissimi obumbrauit
ei: z de eode spū sco concepit. Qd
de eode no sapiebat. in qua dei
sapia latebat: z in eius vtero corpi
sibi aptabat: xpūs e aut aplis
dei virtus z dei sapia. z in eo sunt
omes thesauri sapie. z scientie abs
condīti. xps aut in maria. Ergo
dei virtus z dei sapia z omes the
sauri sapie z scie in maria. Sed
no tm ad pedes sed etiā ad capitis
dm sedebat. audiebat verbū ex ore
eius. Hec obseruabat oia verba
angelorū: pastorū. magorū. verū
ipius filij sui: auferes in aride suo
Nemo vnq sicut ista gustauit. qui
suauis e dns. Inebriabatur ab
vbertate domus dei: z torrente vo
luptatis eius potabatur. Nec
mirū q apud eum vnus utrū ea
fons vite fuit: de quo manabat
tanta pfao vtriusq vite. Certa
plura vo martha occupabat: certa
vnū no maria delebat. q vnū
e necy plura auferūt. Vnū requiret
et mystarie q pte martheq pecpit. Sin
gulariter optimā marie elegit. Et
pars marthe ei auferetur. In eni

martha

non erit sollicita ut misereat ei sit
puer. tm omes angelorū ordines
ministrant sicut dñs. Jam nō turba
bitur fugies cū eo in egyptū a facie
herodis. Jam ipe ascendit in celū
herodes descendit in infernū a fa
cie ejus. Jam non turbabit ergo
plura q̄ fecerūt filio suo videt
q̄ omia subiecta sūt ei. Jam ma
ne filius a medijs nel mulitabi
non flagellabit nec occidet. quia
xps resurgēs ex mortuis iam
non morietur. mors illi ulē nō
dominabitur. xps ergo marthe ei
auferē. sed bono suo. quia ps
mane ei pficiē. q̄ nō auferetur ab
ea. Exaltata ē cū sup oēs chos
nos angelorū. repleta ē i bonis
desideriū suū. videt deū et fa
cie ad faciē sicuti ē. gaudet
cū filio eterno. Hec ps optia
q̄ nō auferet ab ea. cuj et nos
pticipes fiāj. ihūs et pabus
tuus. p ihūm xpm filiū tuū. q̄
bnt et regnat cū deo pē in
vnitate spūs scī deus. p oia se
cula seculorum Amen

sino bñ ihōnum
de assūpc bēe
marie vgis

Sino bñ ihēonum de assūpcōe beate marie vginis

Adest nobis dilectissimi
fres dies valde venerabilis:
dies cum sctis solepnita
tes precellēs. Adest nāq̄ dies p
clara. dies inclita. in qua e mū
do migrasse credit sancta maria.
et ideo cū summa exultatione laudes
intonet vniuersa terra. tante vir
ginis illustrē excessū. Qz et dign
nū valde ē. ut illius venerāda
dormitio solepnitas sit apud nos cū
maximo honore. p quā meremur
suscipē auctore vitē. Quas q̄ posteri
nidiandū ē. Sūt cū solepnitates sāc
tōrū celebrium illius solepnitatem
illis nō preferimus. q̄ hunc unus cedit
p̄cipue mirū. In hac siquidem die
coperente sponso illi celesti p̄sumat
virgo maria. Tenuisti manū dexte
re mee. et in voluntate tua deduxi
sti me. et cū gl̄ suscepisti me. Ho
die namq̄ et ipa a sponso filio et deo
augmē audit. Jam hyemps tran
sijt. imber abijt et recessit. surge
propera amica mea sponsa mea. et
veni mea et hēm. Hec idēo dicē
fides. quia sicut iam i cōsuetudinē
xpi suscepit ecia. hodierna die
ad celos assūpta fuisse tradit. ego
maria. sed quo ordine huc ad su
pna transierit regna. nullis ca
tholicis narrat historia. Nō solū
aut resurrē reportis. vm eciā igno
rare dicē hec cadē dei cām. Et
quidē sūt nonulla sine auctoribus
nomine de eius assūpcōe cōscripta
que ut dixi ita annec. ut ad cōfir
mandam rei veritatē legi minime
permittant. Hinc sane nonulli
pulsāt. q̄ nec corpus eius in tm
manserit. nec assūpcio extiterit marie
ut in reportis legit in catholica
historia meminē. Quibus dicendū
est q̄ si moysi corpus ab hoste
nō meruit cū quo locuta est deus
facie ad faciē. illius corpus de
merita e. p quod sēc maiestatē
deus transmutatus fulsit a terris
Nec cū dignū ē de corpis eius
notitia quepia sollicitū ee. quā
nō dubitat sup angelos elevatū
cū xpo regnare. Sufficiē de tūc
notitia hūane. hanc ve fatere

regnū celorū ꝙ eo q̄ pepit regē angelos
Sed nec inuent apud latinos alios
tractatores de eius morte quippiam
apte dixisse. Nam cū ille euangelicā
versiculū quo symeon dixit ad dom̄
matrem. Et tuam ipius animam pertransi
bit gladius. hic recordatione hic
ambrosius tractauit aut. Nec hysto
rie nec lice docet. maria gladio vi
tam finiuisse. Hinc et ysidorus. Sed
ē mag ꝙ hoc deū. Sicut sps dixit
an gladiū ꝓsecutionis. Sed quid
de his de quibus loquar dictum. cū
nec ipe qui hec cū tractē dñi accepit
in suam. idē inquies euangelista. Reli
quos alios retinendi septus mu
dant. Nullus enī hoc fideliꝰ nar
rare potuit. si aliud deus manifestare
voluisset. Ipe illic utiq; inquies. q̄ hanc
matrem dam suscepit. nec aut mortē
filius matrem reliquit. Restat ergo
ut homo mendacē. nō fugiat ueritē
quod deus uoluit manere oculitus.
Quem aut de eius assumptione sen
tentialiter ē ꝓbatur. ut 2m apli
sine in corpe sine extra corpus ignoro
tes. assumptam sup angelos nō dam.
Hinc igit ꝓtransit. loquam aliq
in laudibus sanctissime lucis. Sed
quid nos tantilli. q̄ nec nec pusilli
quid in laudibus eius referem. cum
etiā si omn̄ membra mea mihi lingue
in lingua eam laudare sufficeret
multū. Altior enī deo ē. Quis ei
nitit. Abysso profundior. cui laudes
dicē conuenit. Deus enī quē oīs creatā
non capit. ipa inuisibilis uisco etiam
in gestauit. Hec ē enī que soli ma
ri mr̄ et sponsa legitur. Hec p̄
nus dapna resolut. Hec hominē pdito
redemptore adduxit. Hec enī quē
uix penū attulit mundo. genitrix
dei mr̄. saluatē edidit mundo

Auctrix pacis eius. auctrix meri
menta. Ea ostendendo effinit. ma
ria significando effinit. Illa pacē. et
ista significat. Hec enī inuisibili
atq; incōprehensibili mō omnē rerū
et sui pepit saluatorē. Que enī
ut hec dicit, est tam sui. ad quā
venire dignatus est sps scs. que tā
speciosā. aut eam sibi deus eligēt
sponsam. q̄ tam casti. ut esse
posset virgo post partū. Hec
est dei templū. fons signatus.
et porta in domo dei transiens. ad
hanc unicē ut dixi sps scs des
cendit. Hanc virtus altissimi
obumbrauit. Hec ē inuiolata
coitu. fecundā ptu. virgo lactans.
angelorū et hominū tibi matrices
in certo dei maria supplicant. a
nobis primo extollitur. q̄ sustolli
cōuenit. mundo ꝓbant. Denicq; ti
se ad celi fastigia sublenauit.
ut verbū in principio apud deū
de supna celi arce susciperet. O
felix uiscera cum laude digna
O genitrix gloriosa. o sublimis
puerpa. cui uiscera auctor
celi terreq; commutat. O felicia o
tuba lactentis labia impressa
cui aut crebra subiecta pectus
infantie. ut pote uerus ex te filii
tibi mr̄ alludet. cui uerus ex
patre deus dei lingentis imprimet
Amen auctore tuo ipa concepisti
edidisti. in tpe puberem. que hostia
ante tpa conditorem. O felix puer
pium letabile angelis. optabile sanc
torum patribus. congratulatio profugitis
O mi post multos assumpte carmen
murabis et ad ultimum beatus
plagis potatus felle. affixus pa

tabulo · Et te beatum nuncupabit:
Verū se hominem predicando nostra-
mur · Sed quid dicam pauper mise-
ro · cū de te quidq; dicto minor
laus est q̄ū dignitatis tue meritū ·
Si celū placet altior es · si matre
genuisse dicam; pedis · si formā
dei appelle · diuina exigitis · si do-
minā angelorū vocē · omnia ecce pro-
bauit · Quid ergo digne de te di-
cam · Quid referam · cū nō sufficiat
lingua canere tuas cuncte
virtutes · Has utiq; laudes silicet
lingua canimus · quas sp ardenter
mihi optat animus · Et si nō mihi pe-
to ut aures doctissimi tuarū de
multeas organis · plaudet mihi
tympanus sacre manus · et mihi velocis
articulos armonia puerpe con
sonat · Concinat letantes chori ·
et altisonis modulis dulcisona
carmina miscant · Audiamus di-
lectissimi fratres · audiamus · pio meritis
affectu · audiamus quecūq; modo tym-
panistria mihi dextera conarepet
virgo maria · Audiamus inquit et
huic armonie meritis respondeamus ·
Denuq; tu quid mulier beatissima ·
ab angelo tam salutata · spū sancto re-
pleta · plenitudine diuinitatis affla-
ta · ad domū elizabeth venisset quid
inde post exultationē tuis in vtero
infantis · post admirationē elizabeth
cum de meritis · hoc dicto desinam ·
cantrix laudis · magnificat mea
anima mea dominū · et exultauit spūs mei
in deo salutari meo sol̄is epi ·

De collatōe sancti johannis bapte Sermo bn̄

O mecha de sca bertolomeo rege et fine omelia de sanctis

bn̄

Hodie nobis iohīs virtus sideris
fortitudo tua refertur confusa est
vesica · corda tremuerunt · cathe-
gumini bestie · cibum intellectus · auferunt
auditus · Aut q̄ constat in sensibus
humanis · qui poterit virtutis magnitudi-
nem comprehendi magnitudo · Herodes metuit
timuit iohēm · et alligatus posuit eum in
carcere · Iohēs scola virtutis · magistra
vite · castitatis forma · norma iustitie ·
veritatis speculum · predicator tytulus ·
austeritatis exemplum · precursor via · pre-
uenit fidei discipulus · Iohēs maior
homine · par angelis · regis filius · et
tranquilli sacerdotis · applausum hor · silentium
psalterii · lucerna mundi · precursor mundi ·
xpi mediator · dum testis · totus me
dius tenebris · Et hic tanto dignior
magistro · tradit adultere : audit · saltan-
tem · audito ergo confusa sunt viscera · Cfij
corda tremuerunt · At no herodes pfa-
nauit templum · sacerdotum sustulit ·
confudit ordines · temerauit regnum · cor-
rupit · perdit religiones · quod hic · ad leges ·
quod mortem · quod fidei · quod disci-
pline perdidit · et confudit · Herodes
senatores magnates · nobilibus suis ·
magistratus populator · magnificus pdā
plebis mercenator · filiorum occisor · ma-
gnificus homicida · magnificus parricida · membranis terram tremore · magnificus
sceleris sagittis · penetrabat · Hinc ergo
iohēs sagittis · pectoris magnificus · pdā
absorbuit · Sed ista leuia · nam iocunde · Cfv
Herodes metuit iohēm · et tutius
ut eum qui solueret sanctula pectora ·
pectoris sanctulis alligat · Et bucca
vena · locum sanctum nouum reluctatur ·
Alligant eum · et posuit eum in carcere ·
Herodes tui adulterium facit · et carcer eum
vadit iohēs · Et audiat sedes · locum
audacis rem · in loco studiosis meretrix

pſecutor. Ubi verū fratres. Ubi for
ma. Ubi pudor. Ubi exſtructio publica
conditoris. Ubi deus. Ubi homo. Ubi
fas. Ubi lex. Ubi ipius nra natura.
Simul ubi omia ſūt herodes. te agente
te medicante. te vincente confiſa. Te
mūt mḡ iohēm. z alligas poſuit eū
in carcerē. Herodes te pēte cauſa. te
arguit uxorila. te carcer accuſat. te
ſimulgat p dictū in publicū pericu-
hēs inūrat. Cauſam cuſtodię quę re-
quirit. nyte uicunt quod puniat. iohē
quod debeat. Iohēs orbi notus. fama
virtutū cognitus. celeberrimus ſanctę.
dū attrahit ad ſe inquiſitores inuric.
Facit ut timeo crictus inoteſcat teſtis
Fgit ut habeat confiſio publica. quę
corrigę nolo valuit ſecreta correptio z
pnatia. Herodē iohēs monitis nō actu
facilime pulſauit. utpote amator ui
tutis. quę corrigę volunt nolo pēre
Sed facibus libidis ardēs pire ma-
lunt qui reduc. z uxorē fris illiate
poſſidē. z placē aptum crimini In
nocuae inimicus odioſa fit ſepe libertas.
Unde virtus ḡna vitioſis. ſacrilegus exo
ſa ſanctis. inimica ariſtatis impudicis. co
ruptas integritas pena. luxuriosis
adiſa frugalitas. trudelibus dura ſe
uia. impijs pietas nolo ferendo. Ibat
hoc euangeliſta cū diat. Dicebat illi
iohēs. Nolo licet tibi actę uxorē philippi
fris tui. Erat unde iohēs offendit. cae
unde herodes furit. Malos qui monet
offendit. inuenit odiū qui arguit
uitioſos. Dicebat iohēs quod erat legis.
quod iuſtae. quod erat ſalutis. certe
quod erat nō odij ſed amoris. Stecq
le cōſecuty ē ab impio pro pietate
mercedem. Volens mḡ occidē eū timuit
ppl. Facile deuiat a iuſtitia qui timet
non deū ſed homēs formidat. Hinc
pcipiendi dat facultatē. nō inſert do
lutatē. Unde etiā quos ſuſpendit a ci
uice. audiores reddit ad timorē. et
ſtuat aliō quoniq; ppiant qd' cogitat
malū. Solus cū dei timor eſt q nō
centes corrigit. Fugat crimia. inocētā
ſeruat. ppetuā tribuit facultatem.
Sed audiamus ipam iohēm bāptiſtā paſ
ſionē. Die mḡ natalis herodis ſalta
uit herodiadis filia eius in medio tri
clinio. z placuit herodi tumulty amatis
eius. z iureiurando pollicity ē dare
ei quodcūq; poſtulaſſet ab eo. At illa
pmonita a matre ſua: Da michi inḡ
in diſco caput iohīs baptiſte. Hec ē
mulierē antiqua malicia que adā de
iecit de paradiſi delicijs. Hec celeſtes
homines facit terrenos. Hec herodianum
animū mouit in furorē. Hec uitā abſtu
lit mundo ꝓpter unius arboris pomū.
Hoc malū quod horcs duxit ad mortē.
Hoc malū fugit helyas ꝓpha. z cum
lingua clauſa fuit ē celi. tumq; reus
fugit a facie mulieris. Hec uicunt
rerū laborē. z pſuruda. q̄ mox occidit
iohēm baptiſtam. Deiecit puericiā
pdit iuuentutē: illiat z inquietat
senectutē. O remonitrix
mḡ a matre ſua. Da mihi inḡ in diſco
caput iohīs baptiſte. Libidinē eſtuās
miſcet ipa mestitię. extinguunt lux
ria mundi. Tuit contriſtatus ē rex vehe
menter. tū ꝓpter iuramenti. z ꝓpter
ſimul diſcūbentes. miſit duri. Aſſiliz
z decollauit iohēm. z allatū ē caput
in diſco. z datū ē puelle. puella aut
detulit matri ſue. Audiſtis fires quāta
ſit de uoluptate trudelitas. de libidine
impietas. Allatū ē caput iohānis
in diſco: qui ſalutaria monita da
bat magiſtro. Mensa inquinat. cancel
li arcam uertit domū. Fiunt de pra
ſoribus exſpoliatores. mutat fluvē
ymum. Fit cibus cedes. Sanū triſtat
in ſanguine. Finis apponit in natali.
in ortu exhibet occaſus. Conuiuia
mutat in horrendū. orgia uertit in
fimū. Tragedie ſonat ſcelus. Intrat
ſeſtia non puella: quem caput

amputat non saltare. Desinunt fe
nore femina: aspexit inbas p cunas
non capillos. Infructibz dilatatur
membra semina. arestat impetu
fit grandis candelabre non corpe
t singulare fera usq dū rapiat
pdam. Fremit ore. Dentibz fren
dit: ferrū no suspicit. sed p duat
p montes ligna ad mensa. Denig
pro domus magistri: absidit capt
corpus reliqui tristi. sterna bestia
t contepti corpis pdi: rapiat ipa
trinitatis pugnat. Verū ne quis
estimet de talibus nos velle dicere
nare: sed volumus clamare. vt festi
tatis vre cantu sint grandia. vros
q nutribilū letitia teneat. in exultā
tone mensuram. Epulis sanc
interfuit xpc: in facie prandet
morbos honestate comit. Natū
ipa si vos p duat honoret letitia
mense sue p tinguit ad panes
xpi. Famula bra mortale tripu
diet disciplina. Absistat ebrietas
luxus absistat: effugiet effusio
saltatricū pestis lenocinia tinnia
trū. Voluptatū fomenta vetris
omni. naufragiū mentis tribe
voluptis animo abstinendum.
ut pius grandia pmia ad letitia
pnemat sempitnam. Sicut hodie
sermone tulimus in hierode. qua
satis audiuit intelligit quibi sit
filii martinus. qui miseria perse
cutoris audient. Verūptamen
nos tenent scire. qz roges de
sua morte natus est. t de natu
li suo herodes mortuus est.

Ad tū clamauerunt. Sedm matheū
Surrexit. Audiuit herodes tetrarcha
finitimam ihū. t ait pris suis
hic est iohes baptista: t ipe surrexit
a mortuis. Et reliqua

matheus xiiij°

Omē vesp. ps dūica de eadem hōne

Natale sanctū hodie celebramus
celebrantes oportet ut no solū
consuetudinē passionis ultimus pia
deuotione recolamus: sed t eoz qbz
passis t malitia nobis veterum in
anima salutis. Tuit eni sanctorum
stas vtilit intendimus. ut non solū
in eis virtutes ac prima mysteria
verū etiā vitia vindicamus. t reboā
ad imitationē nobis bū agendi oppo
nimus. Hoc siquide t ipius dni do
cemur exemplo. qui ut humane
cernuce superbie frangat. at sublime
nobis humilitatis iugū imponat. no
sue tui humilitat formā qui sessū
mimat dicens. Discite a me quia
mitis sū t humilis corde: sed etiā
angelice superbie deiectione quam
timeamus. ad memoriā nobis re
uocat dicens. Videbā satanā sic
sulgur de celo cadentē. qui no so
nos sue diuine dominitatis. sed t demo
nice pnitatis exemplo. ad obser
uandā sanctā virtutis accendit.
Audiuit ipse herodes tetrarcha
famā ihesu t ait pueris suis hic
est iohes baptista. t ipe surrexit
a mortuis. t ideo virtutes operat
in eo. Qui bū intellexit mortuū
posse hoiem resuscitari. ad bitū ibū
de resurrectione sic sensit. quamsic
post resurrectionē mortis potestate
qui humana simplicitas capit. finitus
est pspexit. Ps miserē respuit. qui
quod de hoie puro sponte credē
potuit. hoc de homine deo credē
tot miraculis attestantibus. tantis
pdarū pmissis annuentibus. nulla
ratione consensit. Quare hoc fres
karissimi. ita sit ut nos apte intelligamus
non mere dubie resurrectionis mirac

sed priorū aliqua credendi gra pātis obstī
tibus ē ꝑditos: ꝫ maiores qꝫ illi qnīb
reſeamus: qui nīs cordibus ablato
erroris velamine lucē vēritatis aperte
dignatus est. Herodes nō tenuit
iohēm & alligauit eū & posuit i carcere
ꝓpter herodiadem vxorē fris sui. Di
cebat enī illi iohēs. Non licet tibi hr̄e
eam. Impletū videmus in iohē qd de
illo angelus zacharie prenūciauit. Mascē
ꝑdrit: qua p̄cedet ante dnm in spū
& virtute helie. Ambo namq; cōti
nenter vixētes. ambo habitu mirabi
li ambo in solitudine degentes. ambo
p̄cones veritatis. ambo regis & re
gine ꝓfectionē ꝓpter mystica ꝓfessi
sunt. Iste iezabel: iste herodis & hero
diadis. Iste ne ab impijs occideretur
igneo curru raptus ē in celū: iste ne
ab impijs vincēt ꝑfecto martirij cer
tamine. spū celestia regna petunt.
Angelorū virgi; subiuncti merito de
quibꝫ scriptū ē. Gaudet in die dei dicē multi
plicē multa letitiā: dns in illis
Et ipsis. Quia mādauit angelis suis de
& mirabilibus suis ignē vrētē. Sed qnt
fortē ab. qui sit iste herodes: qm ve
rē eius. que erat herodias. de quibꝫ
sermo est. Herodes iste qui iohānem
decollauit. & in passione redemptoris
mīr pilato assensū ꝑbuit: filius est
herodis illius sub quo dns natus ē
Qui post natiuitatē dnīcā paruo tpe
regnauit. sicut ewāg testat hystoria.
archelaus eius filius successit in regno
Quo cū vxor decē annis potuisset. actu
satibus insolentia eius indignus. pulsꝫ
& regno ab augusto: ac ꝑpetuo exilio. Deinde augustus ut regni
indaici minuēret ptātē. diuisa in iiij or
dinatia. quatuor frēs archelai eide
regendē ꝑfecit: qm simplicē. a prima
ꝑtis quarte ptis greco sermone

sunt tetrarche vocati. Et quibꝫ philippo
herodiadē filiam aretē regis arā
bū accepit vxorē: qua idē aretas
postmodū abiuratū ab eo dedit herodi:
eo qꝫ ipse erat maioris ptātis & fame
ſcum ipz & adulterum publicū. sicut
ꝑfidie causa ꝓmuit. uti fidelissimo
prom me & depauimus materia trū
phandi: qui ꝓhibendo regis mysti
cā. morte quidē nō mystica me
ruit plecti: sed post mortis gustū
a rege mystice. tui testimonii ꝓhi
bebat. mystica vite ꝑpetue corona
accepit. Dicebat ergo illi iohēs
Non licet tibi hr̄e eā. Et volēs ig
illū occidē timuit pplm. ipse siquit
ꝑfectum eū habebat. Non ꝓpter tuā
sed ipse etiā herodes iohēm sicut ꝓphetā
eū habebat: teste euangelista
marco qui ait. Herodes metuebat
iohēm sciēs eū virū iustū & sanc
& custodiebat eū & audito eo multa
faciebat & libenter eū audiebat.
Sed vitat amor mulieris. eūq; i
illā ipse sua eē monerent & iustū
manus mittē coegit. Quem qui no
lunt cohibē luxuriam ad homicidij
reatū lapsus ē. nunq; ipz illi pecū
nijs erat munsa pia: cui destitue
to dei medico contigit. ut ꝓpe adul
terii adulter. quā detestanda sce
lera. sanguinez fundēt ꝓphē. quē deo
acceptū ee negauerant. Hec natiuitas
est illa dīna dispensatio exemplis
De quibꝫ dr. Qui nocet noceat adhuc
Et cruē quod sequit. & sce sanctificet
adhuc. ad hui iohis ꝓsonā conuenit
aptat. qui sce celestes sanctificabatur
adhuc. Dū possim cursum euangelizādi
ad martirij palmā ꝓuenit. Nec
aut natalis salutant filia herō

Dualdis ꝯ medio ⁊ plautꝰ herodi:
vnde pollicitus ē cū iuramēto ei dare
quodcūq; postulasset ab eo. Tra ꝑit
imperiū scelꝰ audiūmꝰ: celebrantē
natalis ꝯsuetū. saltatricē puelle
lasciuaꝰ. iuramētū regis temerarium.
Quibus singulis oportet nos ne tha
ceruiꝰ ꝯstrui. Noꝰ cū festū diem
nri natalis ꝯ memoriā renouare. no
vellū tps illecebris mudialibꝰ turpalibus. sed diem potius nrī exitꝰ debemus lacrimis ꝑbus crebris ꝑpetuare remissis. Hinc etenī vir sapiēs
amonet dicēs. In omnibus operibꝰ tuis
memorare nouissima tua ⁊ in ēternū
nō peccabis. Sed nec membra nrā
q̄ vnū duo cōsecrauit sūt. lasciuis
atq; ineptis dare motibus dixit.
Dixit nāq; apls. Nescitis quia cor
pa vrā membra sūt xpi. Tollens
ergo membra xpi faciam membra
meretricis? Absit. Vnde ⁊ alibi obse
crat ꝑ misam dei ut exhibeam⁹ cor
pa nra hostiam vnetam sctam deo
placentē. Quātū nō temeritatem nu
mudi vitare debeam⁹. ⁊ ipe ꝯ omnē
dns. ⁊ iacobus in epla sua dixit
dicens. Ante oīa autē fres nolite
iurare. neq; ꝑ celū neq; ꝑ terrā
neq; per aliud quodcūq; iuramentū
Sit aūt sermo vr. est est. nō nō:
ut nō subiudicio decidatis. subiacebit hēodes. ut nec ꝑmitte nec
ob ꝑmium timēdū aliud nāe quēt
ꝑpetare flagitiū. Ac si forte tamē
aliq̄ nos iurasse contigit. quod ob
seruatū salubre ꝓcul dubio vergat in exitū:
libere illud salubriori cōsilio mu
tandū nouerim⁹: ac magis iustitie
veritate ꝑmutandū nobis. qm̄ ꝓ
mutandi ꝑmitto in aliud crimē ifāmie
ē dubitandū. Deniq; iurauit da
nud ꝑ deum occidē nabal virū stul
tū ⁊ impiū. atq; oīa q̄ ad illū ꝑti
nēbat dēmoliri. Sed ad primum
petentē abygayl facē prudentis
mox remisit minas. remotaq; ense
in vagina. neq; aliud culpe sem tali
ꝑmitto contrariasse doluit. Iurauit hē
des dare saltatrici quodcūq; postulas
ab eo: ⁊ nec ꝑmitꝰ videt a cōmis. ꝑmi
cōmissi sagitte pollicit dū ꝑpe mortē
saltatrix ꝑmiū sciat. Noꝰ solit⁹ in mīa
do sed ⁊ oīa quod agim⁹. sicē modestē
solicitus obseruādi: ut si talem forte
lapsū versuti hostis maderim⁹ insi
dijs. ex quo sine aliquo ꝑcī cōtagio
surgē nō possim⁹: illū ꝓcus euadēdi
aditū ꝑbeam⁹. in quo nim⁹ ꝑiculi nos
ꝑfectos esse cernim⁹: nec exemplum
eorū. qui hostibꝰ clausi muris dū eos
dē desiderāt. vbi nāe ē desiderādi
locꝰ eligūt. vbi nunq; cernūte hiemē
nimiū ꝑiculi cadētes incurrūt. Est
Ac illa ꝑmonitio a nāe sua. Da m
nēq; in disco caput iohis baptiste. Et
contristatus ē rex. Tristitia regis nō
abluuio ē sed confusio ecclē. Hec cū ē
stupri instī. nidus. ut plerumq; ꝛpbi
⁊ agnoscāt se ⁊ fateant errasse. ac
tāq; erroris sui ꝑnitudinē gerunt
nec tamē ab errando quiescūt: qis
cadē cōfessione ac penitētia. cōtē
ꝑi testimoniū deut. qua nō necesse de
lingunt. dū a ꝑcto. quod culpāt o
hibe detrectāt. coq; iustius petunt
quo fouea ꝑditionis qua ꝑnde vitare
vult. detinaē neglexerit. Talis qppe
ē tristi hēodis qualis ꝑtā ꝑsonis
⁊ inde. quozquisq; factionis sue posth
actus sanie conscia mutq; ꝑdidit. vocēs
augmentant. Itaq; hēodes caput iohis
petit. tristitia quidē ꝑtendebat. i vltiō
qua scelus dapnauerat. ostendendo aut
tis liquido. qua in sonte nocēat. et
scim. quē erat necē dātus. Verū si
dilectus noꝰ ne ꝑbandi ministeriū
letabat occulte. q̄ ea petebat. quet
autem fide si excusabile. posset disponebat

Qui si caput hēodiadis petet: nulli
dubiū qñ illud dāc vēiat tēas ab-
mīet: ꝓter nūmētū aūt & eos qm
pie vēnebāt misit duz: misitq; et
decollauit iohēm in carcē & allatū e
caput eius in disco. Judigū quidem
mētali rex speculū pbuit: qz conuocatis
ad epulas pūcipibz tribunis ac duabz
getis spectaculū in disco caput occisi y
tulit. Judigū eque cōmune: ay poaus
mutatoz suo conduym: e quibz mulli
mentus e: qui hoiem ut festa dieī
beatū punīt: qm ab adulteriz iusti-
qm iudicē a reis capite plecti vetauit:
ꝑsertim cū rex assūpta spē nestriae
coactū se hoc facē ꝓfitet: ecce o
portunū cohortatu animaū si a pro
misso scelē reuocari debet: si nō illū
licet de industria ꝑstringere cognoscūt:
saltuo ipos quoq; par eius de sceleris a
uoz irretiant. Sed dignā supnis
aspīrībus virtutē sui ētimus. beus
pourſor dnūc natiuitat: pdicatois et
mortis audit: qui ut scīptū aut & si
cra hoibz tormēta passus e: spes illius
imortalitate plena est. Cuius diem
natalis incēto festa celebritate ꝑpetuq;
que ipe pria passione nobis solepne
reddidit: quē roseo sāguis sui fulgoꝛe
decorauit. Recento memoriā illius ad
spūalē gaudiū veniēs: qui testimoniū
quod duo ꝓhibuit: martiriū signaculo
cōclusit. Lege cū dubitandū e: qua
btus iohēs pro receptoriz nri que
pmittebat testimoniū: carcerē & vincula
sustinuit: pro ipo & cuiam posset:
tm nō e dēū a ꝑsecutōe: ut xpm ne
garet: sed beatā retinēt: & tm pro
xpo occubuit: qm xps ipe ait: Ego
sū veritas. Jdeo utiq; p xpm qm q; vita
te sāguis fudit: & qui nascendo:
pdicando: baptizando testimoniū ꝓhibebat:
hūt ecia passionis priorē ipe precedo

signauit. Quoz tū passiones dū
so ordine ꝓsequamur certa supue qui
sitionis dispensatione gestū e: ut ex
redemptor ūr ex portarum ciuitatis alacri
assistente ꝓpo sublenat: ay arma: pur
pur no eius collas ay domū comitis
magistratibz atq; optimatibz plebis
nisso tantū spectulatōe ay abdito au
ceris tricliny capite. Et quidē co
gnitū videbat: ut nisi hēm dnūc tras
mafis ꝓfigurauit iohēs: sed q
idem iohēs testimoniū duo ꝓhibens
iacebat: illū oportet: me aūt minime: celebre
hoc e: illū que ꝓpm ee magnū mā
mi xpm dnm ac deū verū oportet
intelligi: me aūt que xpm ee arbi
trant: no xpm: sed ee ꝓphām xpi
patebit: dispare vtrumq; qualitate
dispar modus passionis existimat
no carnificū ptate constituty: sed ce
lesti iussu ꝓfusus: qua cū iterū de
de iohēs qui est de tra: de tra loquit
qui aūt de celo venit sup omnes est:
ꝓfuit mozatione eius qui de tra e
decollatio illa ay carcē & obscuro
patrati capitis ablatio designat: pro
uo trucidū eius qui de celo venit: &
sup omnes est: illa ay arcis exaltatio:
q; sub duo & omni exsp̄ante ꝓpo fati
e apte denūciat. Exaltatq; quippe
crucē caput eius ad celos tenuit:
manus sup terras ad aquilonē texit
dit: & austrū: & celi se ee dnm et
vnūsam terram omnesq; ptates ac
reas sue dicioni subditas: upo ecia
corpis situ figuraret. Infimas tras
ipius terre abditi penetrabant:
ut mfebrū regnū passione illius
transferri ac destructū ee signaret:
Rege hūt ee credēm scripto ay arcis
tytulo: astantes: hebraicā: greca: romana
legebat: ut videl; eius impium
exprāceret p omnes gentes ee dilatā
dn. Quecaplus breuit vna sua

cōplectit dicens · Fact̄ ē obediens
usq; ad mortem mortem aut̄ crucis:
ꝓpter quod & deus exaltauit illū &
donauit illi nomē quod ē sup omē
nomen: ut in nōe ihū omne genu
flectat celestiū terrestriū & infernoꝝ:
& omnis lingua cōfiteat ipm ihm xpm
in gl̄ia ē dei patris · Decollato aut̄
ioh̄e & allato capite eius in disco da
tū ē puelle: & tulit matri sue · Et ac
cedentes discipuli eius & sepelierunt
illud · Et hoc ad mortalitatē psonis
diu ptinet: q̄ corpus eius sepul
ture absq; capite dat · Nasq; ut in
ecclesiast̄ meminit hystoriis capud
eius in ciuitate samarie que nūc
sebaste vocitat · caput aut̄ ihesu
solimis humilitati ē · Decollatus no
est in castello quodā arabie · q̄d
matthei narrat · In quibus
videlicet hystoriis hoc q̄z ꝓmit:
quod caput eius fissimū longo pg
decollatōnē tpe ab apo ꝑ relatum
sit duobus mōchis orientalibus ·
qui oratiōnis gr̄a venerit ihesolimā:
atq; inde in edessam femore [illegible]
debuit sit fidelium honore [illegible]
tū · At no ossa eius tpe predicte
de samaria ihesolimā trāslata
ac inde alexandriam missa: aut̄
ibidem in ecclia q̄ nomine ipius est
honore consecrata seruāt · Q̄d
dumma prudentia constat actum:
ut scilicet p plura loca deportatis
beati martiris reliquiis plura vir
tutū signa fierēt: plures q̄z per
memoriā doctrine & vite illius
ad fidem & dilōnē eius quem
pdicauit & cōfessus est · Aut̄ hec sa
ne considerandū ē & attendendus
mōrum cōmendandū quō omps
deus electos dilectosq; suos famulos
& quos ad unitatem xp̄i sui q̄ pdes

tinauit etiam · in tm in hac vita pnoz
pfectione patr̄ aucteri · totiesq; tantis
penarū mortisq; grauibus contumeliis
tes ꝓspectis ꝓfectū virtutū passionibus
imq; desiys que nobis forte adūsa
cōtigerūt deleam q̄ · Ac pocius dissimq;
omē grandiū existimare · cū tentationes
varias maderimq; memoria retinē
tes · qua quem diligit dns castigat: fla
gellat aut omnem filiū quē recipit
Nam & si p̄napalis sua constat qua
in multis offendimus omnes · quis tamē
vir dice audeat · beati iohānis & actu
uel dei · uel habitu uel victu per
fectior: cuius auctoritate iudumenta
pomoniam abiecti euangelicā lam
dat ihesu · cuius amice quod loquit
aut veritati testimoni reddit · aut
eos qui contradicūt redargunit · cuius
opa iustitie etiā qui no amabāt
veneratōnē habebāt · Quis ē eius
precordijs pcī poterat esse locuis · q̄
& ante ciuitate spūs scī consecrauit
inductus · Qui salomonis hūanae cōi
sactionis metuit valuit a virtutis
via uel ad ad modicū deflecti ·
qui totam ab incunte pueritia vi
tam solitarius pegit · Et ti talis
ac tantus vir pūtus ante triumphi
post longam variorū afflictionē
sāguis effusione suscepit · Ille qui
libertate supne patrie euangelii
zabat · ab impijs in vinculis con
tinē · claudit obscuritate carceris ·
qui veritatis testimoni phibē de lūce
quoq; ab ipa luce q̄ xps ē lucida
ardens & lucifer appellat̄ meruit ·
quo in natis mulierū maior nō
est · ad pcōnē mulierū tur
pissimaz capite plectit̄ · et ipe
ꝑprio cruore baptizat̄ · cui redep
tore mūdi baptizare · cui hoc ei

pīrs sup illū audire · cui spēs sā gūs
m eū descendēs vidē donatū ē · Sed
non erit gemme vnio leue aut despica-
bile erit talibus pro veritate tormenta
talia ꝑpeti q ꝑcepis nouerūt remu-
neranda gaudijs · Optabile habebat
mortem q natalē nēitate meritū
imitebat · ut cōfessor xpī noīe palmā
vite ꝑsequeus exaret · Vñ bñ dicat apls
qua vobis donatū ē ꝙ xpo nō solū
ut in eū credatis · sed etiā ut ꝓ illo
patiamini · Qui ideo donū dicit ē
xpī · ut pro illo paciāt · eligī · ꝙ sic
idem dicit · Non sūt condigne passio
nes hui⁹ tp̄is ad futurā gl̄iam q̄ reuelabit
in nobis · Cū ergo tam
exiguos regni celestis hērdes · tam
in hui⁹ exilio mortalitatis pati vi
derim · quid nobis nō licet spēs tam
vestre agendi · nisi ut tanto magis hu-
miliem in conspectu pij auditoris et
redemptoris nr̄i · quēto nos patiendo
amplius cernimus nec mortis · Itaq; nr̄e vocis ꝓmus
pastoris · humiliem sub potenti manu
dei · ut nos exaltet in tp̄e visitationis
Humilem tu obsequio · reuerentia · tibi
seruitutis facianus assiduas · quia
tenuitatem nr̄am cōtra hostes · et reatū
et defectū ꝓuidisse dicit spēs nr̄a · noster
vitaq; adest tumultus et superbie qui
solebat inflari · ut bonē actionis pro
fectibus aut illū metuere et cū ꝙ exaltari
valeamus · qui de celo ad terras venire
dignatus ē · ut nos qui de terra sumus
sublimaret ad celos · Jhūs xp̄s dns
nr̄ · qui vivit et regnat cū deo pre
in vnitate spūs scī deus · ꝑ oīa ſſa amē

Liber natiuitatis xp̄i filij dauid
filij abrahā Et reliqua

Moyses vir sanctus libri
creationis celi et terre diuina
fultus auctoritate conscripsit
in quo primum hoīs originē texuit.
Matheus apls xp̄i et euangelista
librū creationis ihū xp̄i in quo est
nouū salutis nr̄e et qui ē ꝓfectus et ne
cessitatis nr̄e complens scripsit exordio ·
quia ihūs saluator nūcupat · xp̄us
vnctus · quod ē nomē regium dignitatis
quia antiqui reges et ꝓphē atq; sacer
dotes oleo vngebantur · significantes
ihūm unctū xp̄m dn̄m nr̄m oleo letitie
ꝑ principibus suis unctū a deo leget
qui venit in hunc mundū ꝑ claues et
crucis passionē pīrs · quorū nomina ꝑ ordi
nē matheus ideo in exordio huius
libri posuit · quia in his nr̄e redemp
tionis et eterne salutis figuris spūs
scūs reuelaute ea cognouit · et eas de
figuris ꝑ xp̄m in veritate cōpletas
Circuit cum xp̄s per horū patriarchas
genealogiā ad mundū in hunc mundū
venit saluare · et horū omnium in seipso
quibat officia · ita etiā in horū omni
um nūcupatione nomen nr̄e salutis spūali
volunt designari · Nos quoq; quātū
ipo inspirante atq; iuuante possimus
eorū debemus imitari nūcupationē
ut aut vobis euāgelistā · qui xp̄m de
siderat imitari · debet quo xp̄us
ambulauit et ipe ambulare · Nunc
ad ipsius libri ordinē redeamus

Liber generationis ihū xp̄i filij dauid
filij abrahā · Hic questio oritur
cur nūcupet dauid abraham ·
quidem maior ē clarō qui regnū
sio · Nam clarō in dauid de quo
dicit · Inueni dauid filium yesse ꝙ in
corde meo · qui faciet oēs voluntates
meas et ureū · De fructu ventris
tui ponā sup sedem tuā · Repro-

Ymachi
liber ꝙ de

missio vō ad abrahā: tu dicē. In se
mīne tuo būdicētur omēs tribus terre
Dauid manu fortis mēpt: qui super
bissimū goliad solus vicit & pemit
Abraham pr multarū genaz ē ptat:
quod vtrūq; xps mtelligit. Spē ē ergo
bellator fortissimus: qui solus cū dyabo
hoste fortissimo pugnauit: cuiq; supa
uit & dapuauit: & post hāc victoriā
multorū ē effūs pr ploz: idest pr
omī credentiū: qui in se ombus ēdētibus
prēm se mōtare concessit dicēs. Bic
aut orabitis: pr nr qui es. in celis
Nos quoq; in baptismo dyabolicas obli
gationes cpibus: omnibus q; pō
pis eius abuciātes: difficillimū q
cū spāli certamine vincimus. Et
qm ipe nrās ptātibus nūpiā ssiduis
desistit: ita cū diligētissima custodi
gilant' atq; solliate vsq; in die ergo
nr in eodem cauē pruaē necesse
ē: deiq; omipotētis clemētissimam
pietatem mgiter implorare: q̄tē nob
sua magna mia victoriā tribuat &
pces nos multarū virtutū ēe docē
dat: que sūt arma militie spāalis
Abraham aut gemuit ysaac: ysaac
gaudiū mēpt. Bū eāi pater
omī credentiū xps gaudiū omī fidelī
ē ploz: qui in natitate eius
angelus pastoribus locutus ē dicēs. Ece
enī euāgelizo vobis gaudiū mag
quod erit omī ploi: ita ut nos per
multiplicationē & ps enāmia bonoz
opm gaudiū nobis vite ēt nr tū scis
angelis ppāre debem: ut in eodem
nos sp gaudio maneā ut aplūs āmo
net. Gaudete ī dño sp: iterū dico
gaudete & ut subandiat: ita nos de
xpi natitate passione & rsurrectōe
atq; in celos eius ascensione gaudē
oportet: ut ad gaudia eterna mēam
pueniē. Ysaac aut get iacob. Iacob
supplātatore mēpt & postq; dō xps

natitatis sue gaudia mundo ostēdit. Du
bolū eāi ēnēm gēis vastatore sua pas
sione supplātauit atq; ostrauit: & vasa
eius diripuit. Sīc & nos post gaudia
sēdē natitatis nre. idz. post preparōne
remissionis omī pcoz nroz in bap
tismo. supplātatōes ēe nēē ē omī vicioz
& delictoz carnaliū: & dyaboli in
nobis supplātare tēptamēta: eius q; frau
des & insidias omo anē quitūq; possimus
dei gra largiēte. Iacob aut get Iudam
Judas cōfessio mēpt. Confessio nāq; no
sp ad pmiam ptinet: sed aliqū ad laudē
uel ad gratiā actionē. Bū itaq; xps sup
plātatis dyaboli tēptamētis confessionē
optulit deo pri: ut ibi Confitebor tibi pr
Dne celi & terre: quod ad laudē ptinet nos
quoq; dū angeliante nra. dū salnatoris
nr aligna tulit victoriā uel delictoz
carnaliū in nobismetipsis vnde uel se
rerum exsupare: hoc totū nre dei de
putem: nichil nris meritis tribuam
sed sp pcemam: huic eius in confessio
ptoz nroz: dicē quoq; in morte in eius
sp memoriā laudē: ut sua nos clemen
tissima pietāte ab insidiis antiq hostis
defendē atq; pfecte dignet: & confitēam
nomī sco eius & glōiem in laude ipius
in secula seculoz. Judas aut genuit
phares & zaram. phares diuisio mēpt:
Zaram oriens. Bū eāi xps diuisio
pt mtelligi: qui sanctā ecclām ab infidelī
populetate sēpsit. Iterq; in medio sepre
gauit mystos a peccatoribus: & reddet vnicuiq;
in opi suo. Nobis q; nēē ē ut diuidi
mur nos ab impiis & infidelibus: nec
quoq; nros ab eoz sanctitate secludam:
ut in diuisione vltia no cū impiis dis
pereamur: sed cū mystis meritū habeam. Bū
in zara qui oriēs mēpt xps mtelligi
de quo ppha. Oriet vobis timentibus
nomē dñi sol iustitie & in pēnis eius
pdicatōnis sue ysaie usus testimo de
scripo docebat. Apīus geneū qm sedebat

ꝯ tenebris vidit lucē magnā: habitā
tibus ꝯ regione umbre mortis lux ortā
est eis. Et alibi. Ego sū lux mūdi. Iste
nos postquā dimisimus nos ab infidelit
atibus & carnalia desideria fugerem⁹:
oriatur diebus nris splendor iustitie & sol
nisticie xps: & ipe ꝯ nobis habitāte dift²
bitq; p operatōnē virtutū implet² i nobis
quod ipe precepit dicēs. Sic luceat lu
me vrm coram hoibus vt videāt opa vra
bona: & glorificēt pren vrm qui in celis
est. Pharao aut ge⁹ ciron. Est enim salut⁹
sagitta dni nri xpi. xps cui salutis
nre sagitta pt intelligi. q; sicut sagitta
venenata. cui ꝯ aliq; vulnerato cōfugit mor
tificat: ita & xps sagitta predicatōnis sue
ma ꝯ nobis vica & prīa mortificat de
cens. Penā agite: approximabit⁹ enī
regnū celorū: & sicut apli nel pdicatores
ecie sapiete dni ante dicit² quorū pdi
catōne corrumpit² infideles. & corrigit²
fideles: dū p prīas suas cōpugit ad
pniam. Nos quoq; sagittam districte
examinatōnis mīti mētis dei ponam⁹
in oculos nros. & dignā pnā deflea⁹
mala q; fecim⁹: & ut nr⁹ nūcupatus
venia delictorū: & alijs forsan plena
salutis. Est enim aut ge⁹ arma. Arma
dictus nr⁹ xps dei: de quo pr
hoīnatur. Ecce puer meus dict⁹ q; elegi
Nos quoq; magnopere eligam⁹ que sit
voluntas dei bona: cauq; grate possim⁹
opem². ut aut apls petrus. Vos aut
genus electū. regale sacerdoū. Arma
aut ge⁹ aminadap. Aminadap ꝑ
meus spontaneus nr⁹ fuit² xps aut
spontaneus rē intelligit²: q; sponte se
metipm optulit p salute nra inimicā
hostiā deo pri. Nos quoq; spōte duo deo
nro obedire oportet: cuiusq; voluntatem
quātū possum⁹ nō coacte sed spōte
opem: quia voluntas bona coram deo pro

ape fed⁹ reputat² & ipe in euāgelio.
eos qm voluntate eius fecerit: frem &
matrem esse asserit dicēs. Qui quis fecerit
voluntatē patris mei qui in celis est. ipe
meus fr soror & mr est. Aminadap
aut genuit naason. Naason magnus
fortis ut putat² quod xps rē melliq²
qui est apls fortis: cui de die mdij dis
cipulis suis apls dicit dicēs. Cū venerit
filius hoīnis in sede maiestatis sue
tūc sedebit in maiestate sua & iudicat
orbem tre iudicat in equitate & reddet
vnicuiq; secdm opa sua. Nos qui typo
xpi mundanis auspicijs genialiū dere
lictis: promissis dūs fide adhibeam⁹:
& omī celsitate rerū in dei solius vo
luntate non in fulgis diuitiarū
colletem²: sed dominus plenit² oraculis
Naason aut genuit salmon. Salmon
sensibilis aut pt² xps sensibilis. q;
mulieri retro vestimēta transeūti dixit
tetigit me aliq; nā & ego nouī virtutē
de me exisse: qui sanat omīa mūdana
fiant: qui nouit oīa priusq; fiant
atq; futura. Nosq; in duo sensibles
oportet exisse: & sola ea que bona sunt
teneam⁹: & sensibus pfīs. in malicia
emuli simus: ut vnanimes vnore
honorificem⁹ dei & pīm dūm nr
ihm xpm: ac sancte septuare sensibus in
structi docibiles dei efficam²: sed in
ysaie vaticinijs dictis. Et erunt oēs
docibiles dei. Salmon aut genuit
booz. Booz robur fortitudis nr⁹ p²
quod est xps qui de passione loquēs
discipulis suis dixit. Cū aut exul
tatus fuero a terra. oīa trahā ad
meipm. Et alibi. pīnde habeo pone
di diem meā & verū simile di eam
Nos quoq; cōfortem in dno & virtut²
agnum xpm cōfirmate manu nrīs
ad prīa & dignos nros ad bellum
ut roboze pacē firmati. omī tēptatiōe
mi grām sufferre. & de inimici triumphare

possumꝰ · sensus ꝙ nos ꝯtatos hūtes
ad discretōē bōi ⁊ mali : teneēs illoꝝ
aplīi · oīa possit in eo qui me confortat
Booz aūt genᵗ obeth · Obeth seruies
utpⁱ · xps būi seruies melioꝝ ⁊ dul
cioꝝ seui uisus · sed ministē · forma
serui accipies : ⁊ habitu metus debi
humiliaut seruicijs ei obedies usq
ad mortem · Nos quoꝝ duo ⁊ multitudo
in lētia · seruitute liberi qua no spūi
tuoꝝ · sed ⁊ spūi adoptōis filioꝝ
seruitē deo · ac ꝑ hāc ⁊ nutute · ꝑ hoc nos
exhibeamus nos deo · ut cū tpūs
⁊nututis fuit finitū voceī a deo i
etnū regni gaudia · Obeth aūt genᵗ
yesse · yesse genuit utpⁱ · xps būi
genitū dⁱ qui ait · Ignē veni mittere
in terrā · quē uolo ut ardeat · Ignē
dīni amoris semine in corde fidelīū
diat · Nos quoꝝ genitū eiusdē mātis
in cor cordis nīi utpⁱ gerendamus
ut in amore dīi nīi ssimo flagrāti
desidero dicētes cū psalmistā duo
irrigat oēs meas sicut uitasti in
conspectu tuo Yesse aūt genuit dauid
Dauid desiderabilis siue bellator for
tis utpⁱ · Quod dicitur xps ut elu
cidet · de quo ppha · Speciosus forma
ꝑ filios hoīm · Et alibi ps · Et resplē
dunt faces eius sicut sol · ⁊ uestimē
ta eius fiāt sunt alba sicut nix · Siue
bellator fortis · dū diabolū uincebat
⁊ humiliauit calūpniatorē nrm · Nos
ꝑ in typo xpi ac dauid ppter ꝑ peccatas
remittamus inimicos ⁊ desiderabiles
efficiamur deo · amboꝝ ergo cōsi
deremus desideriū · ut diligētes deū
diligamur a deo : fortes etiā simus
bellatores · id est ꝑ hoc opus spiritale
gignunt diabolū ꝑ no occidamur ꝙa
deo · de pāte eius tanq mīe ꝑ pri
mordia alas erigentes · ut extremo
tempore iudicio desiderabiles fulgea
mus sicut sol in regno pris nr · Et
bono etiam etato uti potiti nobis in
qbus accipiamus a misto iudice mise
rationem · Dauid aūt genuit sa

lomonē · Salomon pacificus utpⁱ
pps · cui pax nra ut nos aplis · qui
fecit utraq; unū · id est ex iudeis ⁊ gētibus
unum sibi fecit ecclīam · qui peccato subiec
tum redemit ⁊ uiuificauit deo pri suo ·
Nos ꝙ cū aplo quīti ex nobis ⁊ cum
omnibus bonis pacem habeāt ⁊ ite testimo
nium bello · spiritalibus uiribus fortitu
dinibus ⁊ utroq; bono · ut interiori et
exteriori in dīm celeste desiderium conua
lato · pacem habeamus ad deū ⁊ proxi
mum ⁊ no solū cū omnibus pacati · uerū etiā
cū omnibus existimamus pacifici · ⁊ dissen
dentes salubres fides ad concordiā reuocemus
Dei nīi dūs pacifici qui filius dei do
cebat · Salomon aūt genuit roboam
Roboam latitudo ppli · utpⁱ · xps
cui latitudo fidelis ppli · uel intelligi
qz multi ab oriente et occidente ueniet
⁊ recubent cū abraham ⁊ ysaac ⁊ ia
cob in regno celoꝝ · id est ex omnibus
mundi partibus uocatur ad regna celoꝝ
fideles · Nos ꝙ latū mandati caritatis
impletes sine ulla psonaꝝ acceptōne
omnibus caritate fidei exhibentes : spiri
talium bonoꝝ gaudio ꝑfruamur ⁊ celis
Roboam aūt genuit abiam · Abia ꝑ
dūs utpⁱ · Christus cui pr nr qui
dicit · Nolite timere modicum uobis pusil
lum · unus ē pr ur qui in celis ē · Nos ꝙ
dignos exercamus operibus ut premia habeāt
deū · ⁊ fides simus in dno · ut beatam
dicē possimus pr nr qui es in celis · ut
mereamur hēdes quidē dei · cohēdes aūt
xpi · Abia aūt genuit aza · Aza tollēs
utpⁱ · Christus tollēs de quo cohēdes
aut · Ecce agnus dei ecce qui tollit pcā
mundi · Nos ꝙ tollamus mentes nras
de pnīs ad futura · de terrenis ad ce
lestia sublimemus · Aza aūt genuit
iosaphat · qui utpⁱ · iudicat · Iesus
saluat xps iudicatis dicē qui aūt · Pa
ter non iudicat quēq; · sed omne iudicium dedit
filio · Nos quoꝝ nec iudicemus in nr
ꝑ subditoꝝ examinatores pcā · agnitores

illud q̄ ipe dns aut. Nolite iudicare ut
non iudicemi: & in quo iudicio iudicamini
iudicabit de vobis. Josaphat aut ge
rozam. Jozam aut pauit ecclesiam. In rozā
rē intellige xps ecclesiam qui aut. Nemo
mo ascendit in celū: nisi filius hois q̄ ē i celo descendit
celo. Rogā ut a morte pdā per opa de celo
mistice peragam. cū xpo q̄cam q̄ sur-
sū sunt. id ē celestia no terrena: ut effa
ti duo sublimes mrim confessionē habeā
in celis. Jozam aut ge ozian: qui ipe
robustus dns. q̄ nob xpo cōcessit. q̄ bone
virtutē sue quadriduanū lazarū de
monumēto suscitauit. Rogā ē in aplis
fortem ē in dno: & in potētia virtutis ei⁹:
ut dns noīe ihū xpi roborēte tēp nobis
pugnātē cōterantur sathanas sub pedib⁹
nris velociter. Osias aut ge ioathan:
qui nūcp ē pfectus quod bā xpo cōgruit:
qui baptizatori suo iohāni renūcti dice
bat. Me nūc sic cū decet nos ipleri
omem iustiā. Et alibi aut. Non enī ve-
ni legem solue aut pphas: sed adimplē.
qui ecclā nos ē discipulos suos pfectos
ē in operāde mā precepit dicēs: estote aut
pfecti: sic & pr vr celestis pfectus ē. Jdeoq̄
pfecta opa filiacionis pfecta ei⁹ studiam⁹ &
integra: nullatenus malignis temptatō
nibus offensū exhibeam⁹. Joathan aut
genuit achaz: qui apphendēs dr quod ex
intelligitur: qui celū palmo pdēnauit
& terrā pugillo circūdit: ut ipse ayt.
Omnia mihi tradita sunt a pre meo. Rogā
ut apphendam⁹. & concludam⁹ xpm in
cordib⁹ nris: posteror⁹ oblivisc̄tes ad
futura nos spe extendam⁹: ut possim⁹
apphende sitam ecclām. Achaz aut ge
ezechiam: qui fortis dns nūcp: nec eō
fortis⁹ dns: quod ē xps de quo paulus
apls ait. Nos aut pdicam⁹ xpm dei vir-
tutē & dei sapiam: & ipe discipulos suos
in fortis⁹ hortabat. Confidite: ego vici mū-
dū. Rogā nunc fortitudinē pronab⁹
pugnātis laudem⁹. & ut ipe nos i sua
voluntate confortet humili⁹ depreā⁹
ut sua mia nos ab omi malo libet. &
vitam concedat eternā. Ezechias aut
genuit manasse: qui oblivios⁹ dr
xps cui ē oblivios⁹ p̄ceptā mor⁹ q̄
aut p ezechiele pphām. In quarū die
in⁹ fuit pcor. omia imputātia ei⁹ no
memorabor amplius. Ipe murmurā ob
livisci docet dicēs. Cū stabitis ad orā
dū: dimittite si quid habetis adūsus
aliquē: & cordib⁹ vrīs: ut & pr vest⁹
celestis r̄mittat vobis delicta vra.
Rogā in nocte putas seculi malor⁹
pteritor⁹ oblivisc̄tes incolumes simus
nominis dni. ne ulcione q̄cam⁹: r̄mit-
tentes debita fratribus. ut r̄mia nobis a
deo dimittant. Manasses aut ge ut
amon. Amon fidelis nūcp xps fidel
p omnib⁹: qui dixit. Petite & accipietis
querite & invenietis: pulsate & aperi
vobis. de quo ihēs in apocalipsi: q̄ ē
fidelis testis: fidelis aut ē: q̄ eius p
missa secunda sit pu & expauescendi
Rogā vilit stemus in fide xpi fideli
duo fideliter adh̄eam⁹: q̄ mistus ex fide
viuit. ut ipe aut. qui credit in me
habet vitam eternā & fidele sermōi ei⁹
in dia dni sui utinam gaudit & super
omnia bona sua constituet eū. Amon
aut ge ozian: qui nūcp salus dni
xpus cui ē salus mea. de quo aut apls:
omis cui quicūq̄ nomē dni salvi
erit. Nos quoq̄ apls⁹ mistice & pie
tatis salutem mrim opem. ut extra
p motacōnē sim⁹ si nob⁹ salute cōse-
qui valeam⁹ eternā. Josias aut genuit
iechoniam: qui nūcp ppha dni qd ē
xps qui ait. Ibi cū ego abiero & pparo
vobis locū: iterū venio & accipio vos
ad meipm. Nos quoq̄ in aductu dni
nos mysterior⁹ parem⁹: spes dubios et
suspēsi. ne supueniat nobis i petra
illa dies: que tamq̄ laqueus vni
uersis sup omnes qui habitant sup faciē
terre. Cauea⁹ ne exemplo fatuar⁹
virginū excludam⁹ a nupcijs veteris
dni: sed cū prudentib⁹ parati ad nupcias

utq; ad gaudia mēmutauit ētna | echo
mas aūt gemuit ioachim qm r̄surrēt
dūt mt̄p̄tat̄. xp̄us ē cū r̄surrexo
uīt qui dūt. Ego sū r̄surrect̄o z vi
ta qm credit ī me uo uoruet ētnū
sed ego r̄suscitabo eū ī nouissimo
die. Nos quoq; a uoce pū adusta
ce uitam resumpsimus: ut p̄ ista re
surrēone nāe ī resurrect̄oē nouissi
ma cū sāis z ustis meam possidē
ētna gaudia. | oachim aūt gē Zabu
thiel. quod ē peccato mea deus. xp̄s
eū p̄ nobis peoat pr̄ēm tū aut. poat
set. seruia eos ī nomīe tuo quos de
dysti mihi. Nos q; hāc pe
titōnē petimus a dño. ut habitemus
ī domo dī omnibus diebus uite mē
se omnis qui petit accipit. z q̄ quit
uenit: z pulsanti aperiet. Zabuthiel
aūt genuit Zorobabel. quod ē magi.
xp̄s aūt magr omī credētī qm dixit
discipulis suis. ne uocemī magri:
q; magr uester. unus ē xp̄us. Nos q;
omni studio satagamus. tam discipuli
celestis q̄ fideles ausūt fieri. q̄ magri
spitorū. ut quoq; dicamus q̄ ple
bes alios uocamus. ut scptū ē. q mi
hi dixit dixit bene. ih̄ē. qui ad spitalē
uitam mutatus ē. ceteros quoq; im
plet ut sit domus plena discūbentiū
ī dapibus eternis. Zorobabel aūt
genuit abiud. qui d̄r pr̄ mei iste
quod est xp̄s qm dicit. Ego z pat
unū sumus. qm ē pr̄ z caput omī
ordinatiōis. Nos quoq; digni ex
istamus apibus ut sit nobis ipe deus
xp̄s ī pr̄ēm. z nos illi ī filios z fi
lias. z ut talis p̄gemus cū patre
regnet ī celis. Abiud aūt ge ut
eliachim. qui dūs r̄suscitabit mt̄p̄
quod ē xp̄s qui aut. Qui credit
mihi uiuet ētnā mētēnū. Ego resus
citabo eū ī nouissimo die. Nos ē
confessione atq; fiducia delictorū
ī nra tota die r̄surgamus de lectis
ad uirtutes: ut deo dante mēam

ī spīm scm. Eliachim aūt genuit azor
qm d̄r adiutor qd ē xp̄s qui aut. Non
sū solus. z qui me misit pr̄ mecū est
Nos q; adiuuante deo nāe humanus
patres. z ī deo sob fidentes diuinis
auxiliis mea a deo. qui fecit celū z
terrā. Azor aūt genuit Zadoch
qui iustus mt̄p̄ quod xp̄s intelligit
de quo ps̄s aut. Adducat tū mea humil
apud pr̄ēm ih̄m xp̄m iustū. Nos q; ei
implorem clemētiā ut iustificari nos
mur ab eo qui iustificat impiū. Qui
dixit p ysm. | impius cū ī impietate
sua ihūs fuerit iustificabitur. z sicut dixit z nō moriet
Zadoch aūt genuit achim. qm mt̄p̄
fr̄ mei iste. xp̄s cū fr̄ mr̄ qm deū
pr̄ēm suum cū nos pr̄ēm nostrū con
fessi sum dicendo. Cur aūt orabit. p̄
mr̄ qm ea ī celis. Et alibi. Et q̄s
fecit voluntate p̄tis mei q ī celis ē
ipe meus fr̄ z soror z mr̄ ē. Et nos
diebus pq r̄surrectōnē. | te nuncupare
fratribus meis. Nos q; omī conatum
eius mysteriis faciamus voluntate ut simus
nobis disputatōe ī celesti regno papa
nostram. achim aūt genuit eliud. q
mt̄p̄tat deus ihūs iste. ut thomas
aūt ad xp̄m. Dūs meus z deus
meus. Nos q; nobis ihūm habeamus
deū p̄tē pr̄ēm z filium z spīm scm.
unū deū aut dnm nrm. Eliud aūt
genuit eleazer. qm mt̄p̄ deus
meus adiutor meus. Christus ē
omī credētī sibi adiutor. qui aut.
Qui me misit mecū ē. z nō r̄liq
me solū. Et alibi. Amē amē dico vob
q̄ q̄cq; oraueritis petitis ī nōe meo dabit
pr̄ēm. Nos quoq; gratiam salutem
misericordiam ī deo ihū tm̄nō gustare cupi
tantes illud dicimus. Quaerite ergo p̄mū
regnum dei z iustitiam eius z hec oia
adicientur vobis. Eliazer aūt genuit
matthan. q mt̄pretatur donatus. p

xpm cñ deus pr̄ oīa mā nobis pdo
nauit debuit ut ipe ascendēs my alēn de
dit dona hoīb⁹. id ē. bīt̄itudinē quā my
rde p̄uaric̄one p̄didimꝰ sua nobis
passione & r̄surrec̄one atq; ascensione
reddidit sme tū spū sc̄o apl̄is inspit
los quoq; donemꝰ p̄mus urs delicta
eor̄ ut donū spūs sc̄i capiētes multi
plici eius gr̄a ñcam² ditari. Matheus
aut qte iacob qm nūpt̄at simplicitor
xps ē cui simplicitor amaq; hoste
mr qui suis fidelibus dedit p̄tatem
calcandi sup serpentes & scorpiones &
sup oīez p̄tate inimici. Nos quoq; re
dcs tenebrarū hui⁹ mūdi & nequi
cias aeriis. virtute dei & fortitudie
simplicitatꝫ spūs. ut ait petrus my
epla sua. Resistite diabolo & fugiet a vob⁹
sme ētanē cui neq; belli siccdem ne
quitie ētna. Iacob aut genuit ioseph
virū marie de qua natus ē xps. Io
seph⁹ auctus mūp² qui sigt xpm q̄ die
Ego veni ut vitam habeāt & habū
dantius habeāt. Et iterū. Vobis p
tres meos & alios p̄clitos mittam vob⁹
spm veritatis. que mūdus nō p̄t accipe
Foster. nō exteriorē homo. si p̄ mortifi
c̄one sua⁹ cor̄rupit. anteriorē tm &
die my die renouet² & spūalim ñcm
eor̄ augeat² pfic̄ib⁹. Donec de duob⁹q;
nrm spūale dici posset filij aut ioseph
Crescamꝰ itaq; my mitate donec
omnes occurramꝰ my viri pfm in ñe
sintim etatis plenitudie xpi. sic tam
scientes de spūe my virtute. & deti
more dei qm ē ñcm sapiē p̄ gradus
ascensiones ascendētes ad cautelā. q̄ tam
p̄cepti sui⁹ ē. ut p̄ter dei decor̄ vi
de possimꝰ my spūs. Maria ut pleni⁹
estimat. ait² illuminatrix. nec stella
maris. simone aut syr̄ dic². Benc
aut illuminatrix dicat. q̄ p̄ quam lux
totius mūdi natus ē xps. q̄ sicut p
cuc trūsgressionē my tenebris & um
bra mortis ētnc dāpnata ē oīs
terra. ita cā p̄ meritū bte semp̄q

virginis marie & post p̄tū eius liberā
& sanctificata atq; illūmata ē oīs terra
Nauitatē nrā ē ut cū my aliqua tri
remigie dispomꝰ sm aliquod sidꝰ
eligat: cui⁹ signo lucraq; rndante i
cui⁹ qua desidem⁹ p̄ce sme errore pos
sim⁹ adduci. Hoc rde my soc manifes
natiq; ē noīe: quia nobis my naufragijs
mūdi naufragantib⁹ stella maris dat ē
Quitatē cui⁹ cōtrarius nauta mūdi
hui⁹ p̄turbatorib⁹ p̄cidat² si my stellā
hui⁹ lucē. Hoc ē my xpm de maria v
gine natū. tota mentis intentione
respexit & my eo spē suā defixerit. &
verboꝝ alimo exemplorūq; ductā
secut⁹ fuit. sme nullo naufragio salu
tis nel dispendio. ad portū venerit
vite ētne. ipo xpo ducente. Ego sum
lux mūdi: qui sequit me nō ambu
lat in tenebris: sed habebit lucem
vite ētne. Quā nō qua⁹ sit nouella
exposic̄one nō indiget: q̄ dnm p̄cpit
salvatorē. Tenea ētnā nr̄ xpi re
gis regū regna nr̄ dn̄i dnoꝝ. dna
debuit nūcupari. p̄ qua lucē fidei
& dnē gr̄ē capiētes ductū ad ic̄f
fabilē dei omipotētis visionē. In q̄
gradiēs ab oīm tristicia seculi libe
ri. in ētna bīt̄itudine regnare cū xpo
meam². Decursis igit̄ genib⁹ rmis
matheus recapitulat dicēs. ab ab
raam usq; ad dauid generac̄ones xiiij. &
Cur itaq; p̄ tres ordines. ter sunt
positi: nisi q̄ trin⁹ sem⁹ ordo
tricesimo. s. & sexagesimo. & centesimo
fructu: tres isti gentium ordines
quemut. Tricesimus quippe ordo q̄
coniugatis fidelib⁹ deputatur. bn̄ ope
ram tenuit. qui fidei gaudio y
saac filiū suū que in figura xpi
deo hostiā optulit sarbit⁹ genuisse
Secundus ecā ordo qui vidue de
putatur. bn̄ usq; ad trinā mūgrone babi
lonis d⁹ quo tpe. regia regali viduata

est dignitate. Certus mihi ordo usq; ad mariam virginē. nec ad ipm̄ capt virginū matr̄. q̄z centesimū p̄fatione mū tōta burgum̄ designat. Omnez q̄z p̄ scē trinitatis confessionē. atq; p obsecrationē noui ac veteris testamenti fideles quiq; salvat̄ z ad vitā p̄ueniūt sempiternam. q̄ p decē p̄ceptalegis. z p quatuor euangelia. salutis mē p̄fectio demonstratur. q̄ a tribus mundi partibus asia libia affrica z europa fidelium unus ad implet̄. Omnes generationes ab abraham usq; ad xp̄m generationes .xliij. q̄z filij israel ab egypto p̄figurat quod huic mundo significat sine tenebris sicut p quadragenta z duas mansiones trium i p̄missionis ingressi sunt sic p quadragenarium z duos pites ad ✝ nobis venit libēcaco z p̄ceptis. Hinc ecclā quadragenarius ieiunijs observ̄ mē p̄fectione solet designari. Ibi per corpus z anz omnium sub labore z p̄culo tentationū. sperantes q̄d nō videmus. z p patientiā exspectantes. quo usq; ad promissum eius felicitatis patriam p̄ueniamus meam. Audistis et intellexistis dilectissimi breui nouisse libris creatorem celi z terre omniq; celestiū visibiliū z invisibiliū atq; terreni mundi q̄dictione ab initio descripsisse. Nam incepto ipi beatus matheus apl̄us p̄ z euangelistā totum primū scribere ny xp̄i generatione texuit. q̄z ny hijs omnibus p̄ scripturā mysterium mē salutis figurari cognouit. Et quia singuli eoz ny secundū saluatoris mi typū gerebat. z z ipe deus z saluator noster horum omnium ny sanctitate z passione mē complet officium. Ipe enim ny patriarchis patriarchā ny apostolis apl̄a. ny sacerdotibus sacerdos ny iudicibus iudex. sic supra satis cum deuter congruentibus testimonijs declarauimus quoq; summa huius diligentia p̄sentium mentibus intelligi debeam̄ q̄ua ratione p̄figurationes omnium atq; figurarum in p̄sona domini ny ihesu xp̄i in veritate complent. Fuisse discipulis. z quamplurimis eoz multa dicta z facta magnopere p̄sanctum est nobis dilectissimi. magnaq; fortitudine cognitandū: q̄z nos qui vitam ny nec similitudines fieri breuiter aperiendo atq; eoz patrum constituti simus. cum ipe dns suis ny exemplis doceat discipulis. eam nos si ad eternā vitam venire volumus. quam possimus ny ipo domino auxiliante imitari debemus. q̄ magna sunt eius bona z fortia. z quito numerosa sunt quitoq; plura. que imitari debemus: tanto maiora z felicitora nobis p̄mia sunt p̄parata. si feliciter ea q̄ mandata sunt nostre tue salutis cura. sed eorum q nobis ad prudendū subiecta sunt obseruare z ad implē studeamus. cognitantes illud apl̄i. q̄z qui plus laborat plus meretedis accipiet. Et ipe dns ait ny euangelio. Qui autem p̄ceptis meis p̄seuerauit usq; ny finem hic saluus erit. p̄ est qui bene z regulariter de p̄ infinita seculorum secula seculoz. Amen.

In natale scōrum Cornely et cypriani

Sermo bti maximi epi

Corum cornely z cypriani festiuitatē sicut omnibus notum est hodie celebramus. z natale sic dicunt inuicte vndecima natale coronarum p̄ponimus. Conuenit ipsis tota urbis nec mundi. q̄ mundus laudemur sibi tate letat: nos passione gaudeamus: que quidē passio laudemus coronandi. Sicut enim sanctis cōfessione viri

* in natale ssoz cornely et cypriani sermo bti maximi epi

fundit: ita & sanguinem nostro quasi unum
vite sanguis effundit. Quid ergo thus
significat. nisi q̄ hūa ē pabulo finitus.
p̄stat. passio sempiternos. Hec ergo mir-
tum vindemiste ꝓpat. hz enī & ebrie-
tatem suā. hz & alias suas. De quo & ꝓpha
dicit. Et calix meus inebrians
quā p̄clarus ē. Et ipē dns ī passiōis
sue cursu constituit aut. Pater si
possibile ē transeat a me calix iste. Et
iterū ꝓpha. Calicē salutaris accipiam.
& nomē dñi invocabo. Hic ingūs calix
martio compit: q̄ma sicut calix le-
tificat cū bibit ac omnis humor noxius
vini calore decoquit: ita & martyrij
poculū cū sumitur omnes pravi
feces p̄gūt. & passionis gla tpaūs
Unū ergo ꝓpa. salutare martiū
ē quod cordis lenta p̄stat. alacres
fidei. nec puritatē. vinū plane ē
spūale de illa buā q̄ sto sanguine
am̄ pependit in ligno. Sicut enī bo-
trus redditus vinū prius ī vinea
quadam nature arte suspenditur:
ita & xp̄s edit⁹ q̄ vinū spūale
martyrij in truncō quadam pudenda
dñitatis aptatur. Ipē plane botrus
ē. qui duo explendatores illi hor est
ladri nunc & calcepli filij reprobe
in sinagoga ad filios isrl̄ ꝓphetas hu-
mane scrutati sunt. Quod quidē tūn
iam tunc ꝓfigurabat adventū dñi sal
uatoris. Nam botrus in sinagoga sus
pensus. in cruce xp̄s appensus audit.
Duo aut in sinagoga portantes vnā
Duo ꝓpli demonstrantur. xplanus
vtiq; & mdens. & sicut nos ē per
tantum unus p̄decessor alter subsequens.
ita prior mdens designatur ꝓplus:
xplanorū sedes. Et sicut antedecessor
non videt. & retrorsum id ē habens
quadam dorsi aversione contemptus.
qui aut sequit semp ad oculos ꝓspi-
cit semp custodit obtutibus. semp

corpis vicinitate potit. Ita ergo indens
& xplanus. indens cum prior ē xp̄m
in lege portat & nescit. & retrorsum
eū ponēs quadam dorsi aversione eū
temnit. Unde aut ꝓpha. Obscurētur
oculi eorū ne videāt. & dorsum eorū
semp incurva. Xplanus no sequens
plus. xp̄m ī p̄ oculis aspicit. semp
custodit obtutibus. & quadā quidem
sue vicinitate complectit. & quidē
cū ille plus pro utroque post se relin-
quit. tantum cū iste duob⁹ cursum festi-
nat attingere. In vigilia sī matthei m
Ihc ait. Vidit ihs publicanum lucā
nomine levi sedentē ad theloneum. &
ait illi sequere me. Et relictis omnib⁹
surgens secutus ē eū. Et fecit ei con-
vivium magnum levi in domo sua. Et
Quecha levis eiusdem
Notandū aut q̄ lucas hec
referens dicit. quia dns in domo cuius
matthei cū publicanis discumbentē.
& quia ipē communi illi magnum pa
rauerit. Qui quidē matheus quidē
ad spūale nidoris respirat. tui ihs
benignus celestibus vitam ī pendit.
ut a quo ꝓfectus bona sperabat. illi
sua tabula commodaret: cuius corpulē
epulis ī fruēt quo sibi dominū gustū
spūalis meruit sanitatis. Porro
si altiorē intellectū q̄ gestū fuit rōnē
cupimus: non tui in domo sua ter-
restri communi duo corpule exhibuit:
sed multo grauius illi quidē ī do
mo peculiaris sue p̄ fidem & dilectionē
panit. ipō testante qui ait. Ecce
ego sto ad ostium & pulso: si quis
audierit vocē meā & aperuerit
uanuā introibo ad illū & cenabo
cū illo & ipē mecū. Stat quippe ad
ostium dns & pulsat: cū mentis
sue voluntatē velut os quoddam

hominis vel p suam mia mspiratcem mitto
corda mfundit. Audiens aut voce eius iam
dm vt recipiatur apm qm illig sine scre
cis sine apcis admonentibq libenter assen
pbemq. et hijs que facienda cognouimq
p sacendos opam dam Jaa ac vo etc ille no
bisco et nob cu illo teneamq qm in cordibq
electoz ipm p amoris sui gram mhabitat ve
ea semp in luce sue pace reficiat. ignemq
ad supna desidia magt magt qz p sacra et
studijs coz celestibq qz gressmis dapibus
ipe pascatur dcgetur. Et videres phaisei
dicebant discipulis eius. quare cu publica
nis et peccatoribq manducat mgr vr. Au
plia erroe remebatur phaisei cu magistro
veritatis de suscepcae peccatoz detrahebant
qui et se iustos arbitrabant. qui superbe fastu
a iusticia longe distesserat et eos damna
bantur. Iustos qui respiscendo a peccis no
par iusticae ita approquabat. Invidia nagt
salutis fine obtectam recolebat qz publicaq
erat matheq. Publicani et peccores erat
multi alij qui cu eo discubebat qz memisse
nolebat qz de matheq sicut luctus surrexit
relictis omibq q gebat secum e cu dcb et
alij publicani et peccores co ami cu illo
discubebat quo illi dem corpo adhere dispo
nebant. Et ait ergo phaisei qui nec alie
nec sua salte corda nouerat. ds q nouit
occultoz cordis qui venit qre et salui facere
quod perierat et eos quos iam penitentes suscepat
amplius in fide confortat et quos adhuc
superbos tolerat et impios ad humilitate
ac pietatis gram puocat. Stans sapientur
Ad e opus valentibq medicq sanabile humanibq
In eo etenim q male humanibq medicu se ve
misse testatur. Auget spe opandc sanita
tis et vite eis qui de padre sanorum
languoe curbati salutaribus ac vnifici
coris magistri sui ecpant. In eo aut q
valentibq no opus e medicu dicat illoz
remitatc ir-dargunt qui de sua iusticia
p summitates gre celestis auxiliu quere
detractabat. Quis nagt iustus e potest
ut diuina operulatc non egeat cu ille
quo t nanis imuberu nuo e de seruoc
dicat no p homo a se accepe q
si ei fuerit datum de celo. dm vo

subtrahit. Et nunc aut dstue quid e mi sciat
dabet no sacficiu eis de pharisei
iusticia p simie abq ecia consiliu cor repa
nis ondit. Admonet namq eos vt p opa
misericordie sincerpis supne misericordie p sida
q quirat et no concepris pauper mendicatibq
p oblacdem se sacficioz dm placate q debat
p posiur aut eis restandu de ppha et hoc illos
ciues dist iussit. Et nos vt a remitate sul
te vitupatoris ad diligendu sptuare studere
medicadem. vt qui cu peccoz sustinet
conte sptuu p decreta facie cultu mabat
ipu se potius intelligent que ecclie dei pace
ta nesisse vel agmta no fecisse. Qui enim
in templo oblacoibq instantes multa deinq
tribus y passione mistabant. patet q sacrifico q
conte sermone phetau sacficiu poti q mi
sericordia quebat ac ved dominq q sicut
sptu e p ipsius bene[illegible] facedo et sana
do omes oppressos a[illegible] diabolo et quosdc
templu ingruit[illegible] magis mihi langue
dos curade et[illegible] dire nestios gemitates
redargue[illegible] velcrasm foras deebae
qui victimas studiu offerre liquet vnq
qz voluntatis diuine q phem monebat ius
ta p fecat misericordie sc. opus exequendo et no
sacficiu celebrando. Quia cu pharisaeis suis
quae cu publicanis et peccoibq manducabat
redemq reddi non desperat vt nec sic eos a
sua pua immunitate cohibeat atq ad se
quenda pietatis dna puocet no erit magt
vem vocate iustos sz peccores. Venit ergo ihesus
dominq peccoz cibum sic optabat vt nun
ciatores suos docendo celestis inuitet ad
epulas. Sed nouet forte aliq quomodo
dominq duxerit no se permisse ad iustos sanandos
ad peccores vindos scriptis legentibq constet
q eciam illos qui zm mosy et legis instituta
iustos tenuit ad euangelice pfectis culmi
plurimos vocauit. Et cu solos peccores et no
iustos cena vocaret. nec q narrandi sacrifi
laturus illius gestis existet que ad se pmoue
menter tenuit laude dignu putauit ut dicet
Ecce ve israhelita in quo dolo non est.
iustos vocauit petru et andream et aplos
alios non habet qui ero annoe iustitie fla
gitiu fuerit detecturi cu ad restandu peccatis
cognitus dnm vide et audire gauisi sunt
Quomodo ergo venit vocare no iustos sz peccores

nisi q̃ lucas hec ꝑfens apcus dicit. nõ ve
ni vocare iustos ꝫ pcores m pniam. Omes
namq; electos ad regnũ celeste dom⁹ võt sed
illos solũ ad pniam vocat quos pcõ gemi
bus ꝛ voluctos ꝛ venie. Quos vo nisi hac operibus
dedicatos repperit nõ eos ad pniam ꝓ cre cõi
sacdos sed ad ꝓfem magis vite ꝓfectus ꝛ merit
vocat pcores vt ꝓ pniam cõsequãt. Vocat
iustos vt magis magis q̃ instituat. q̃ nus est
ins tñ posse intelligi quod aut sit vem vo
care iustos ꝫ pcores. q̃ nõ illos võcat qui
suã iustitiã volentes constituere iustitie dei nõ
sunt subiecti ꝫ eos pcus q̃ singlis ꝛ suc
cons⁹ nõ erubescũt confitẽ q̃ ꝛ nullis of
fendim⁹ omib⁹ ꝫ quos aũt et de illis q̃ fal
lacie sũ iusti correctos vocat ad venã cõt
mitis plebis sue eius. q̃ nõ veneãt võt
iustos ꝫ pcores. nõ claros ꝫ humiles nont
claros de iustoꝝ suis ꝫ ei q̃ iustificat mipiã
deuote mente substos nam et tales vbi cõ
tuetur nec iustos ꝫ pcores se nouit ꝛ sincere
corde testentur. Libet aũt memisse fidei
tissimi ad quã dom⁹ aiebat iustitie matthei
qui de publicanis actibus elegit ut spe ꝛ mus
somis pcibus ampliaret adduxit. Qualis
mimq; sit scis ipe apl⁹ q̃ mihi cui misereꝛ
deus docet. Docet et ipa gens ethiopũ quã de filii
bus eue plenus ad stẽ ecclie societatẽ pdicã
do queritat abluta q̃ fonte baptismatis de
fusa formosa ꝛ reddit. q̃ vicio nigredine
exuit ac virtutũ decoratus ornatu. docet
ipse ewãl⁹ in quo sẽbendi nouũ testamẽti
consecrat exordiũ cui spiritali privilegio dom⁹
tribuit ꝛ vt duce mirabilis misteria q̃ cet
ri a seculo ꝫphe futura ꝑnebat. ipe ꝑmi
omi iam fidei despexerat et credentibus legẽda
tribuit scire. Quos videlicet ewãl⁹ ad edificii
dam fidei ecclie primitie que ex hebreoꝝ
nitate collecta ꝛ hebreo sermone composuit.

Dilatata aũt ꝓ orbem ecclia et grecis ac
barbaris in eiusdem fidei unitate confluentibus
eam auxerunt ꝓsules fidelius vt idem ecclie mos
eã latinã q̃ cũcta ꝛ eloquũ. Quonio ecclia
maria luce et ihesu ewãgelio q̃ dementes gre
cas lingua ediderunt mox in latinã trãsfudẽ
simone. Quatuor hec omib⁹ ꝓ orbẽ locutis
legi et intelligi possent. restat et ezechiel
ꝫphe quatuor idem matthei mire ꝓprius sit
ecclie membra effigiet. Dicit sub figuris q̃tuor
animalium admirabilis omi ewãgelio

verbis quas celesti visione didicerat ꝓmul
gauit euangelium. Sed et ihesus apostolus
qui erat unus ex eis et ipe visione docta
spiritali mire ꝓmia ecclie sacramenta cecinit ewã
gelistam fecit mentionem. Tamen quippe cre
dentes significans illi qui redemptois nri ꝫ
sti et diuinitatis sẽbendo memoriã ediderunt
ut nõ solum ꝫphica ꝫ et apostolica cõtes
timonia omnẽdã. Tamen erant significans
et pbitatis testamẽti septem eis mira testi
monia dare et cor ꝛ gloiam celi cuncta nõ
ais exoriũ tuũ cor ꝛ uni ecclie ꝓ michee tu
vel explere sufficit. nunq; opus ihesu ad
memoriam referre. et ꝓ quo apud deum ha
beant ordinem. ambita q̃ de illis ezechiel
multa eximia cor ꝛ gnedixit. ihesus nos
in ꝓna q̃ sino claudet. et unus reprehendit
ihesus gnemorare sufficiat. et cũ dicat. ꝫ
quatuor animalia habent et habent quisq; et singuli
ne sedenti sup thronũ unicũ ꝛ seculi secu
lor ꝛ et mittãt coronas suas ais throno
Oportet nanq; ut quoties cumq; ei ꝫ magni
ficetur ni sua ewãgeliis ꝓdicti cogi
nouim⁹. Psalmis q̃ humiles ais cũ illuc
missa demonis vocibus implocinis et ꝓ
bonis operibus hinc possimus nõ mis hoc in
tus ꝫ eius ꝫ gre ihesum q̃ sedet
ꝛ domo pris una cũ spũ sco vivit et ꝛ
nitur deus ꝓ omia ss. amen.

In natali sũ matthei. Sancti matthei

Illo qe vidit ihesus hominem sedentem in theloneo
matthei nomine et ait illi sequere me et
relicto Omnes pene pbende de eadẽ

Legimus apli decente ꝛ omes p̃cauere
rit et eger gla dei mirificam gras
ꝓ gratiam ipius Qui et ꝛ ex ꝛ messa
bilem eius dei gre magnitudinem
cõmendans aũt ubi habũdauit peccati
sup habũdauit gra ꝛ q̃ mmirat quatuo
grauore duo in cecis sinus languore pcus
tu curauit. tanto amplioem curtis gre
medentis porrecta mostrat. Vii et ex lecte
ewãgelicis auditum. q̃ sedente in theloneo
matthei ac qualibet curas mentis ꝛ repente
misertus vocet et de publicano mistu et de
theloneo discipulũ fecit. quẽ cecã ꝓficit
cibus cuiusdem gre meritis de cõmuni
discipulo mio ad apl⁹ gradum promouit.
nec solũ ꝓficiendo vim casum sẽbedi ewã
gelium illi ad sinum gmisit. ut q̃ ꝛ ecclie

q21

Gradibus veniũ
tendo ad sedẽdũ
ihesum ꝛ adhe
rendo ei sicut
dis scia scia.

misericordie celestis et mentis dispensatorem
meret quod ob id breuiter prouidit ait supra
fidei dispositum vt nullum enormitas sceleris
nullam nudatam scelerum a sperande venie
reuocaret. cui huic tamen mundi nexibus
absolutum tam celeste fore conspicuit. vt eo
nutantes cum angelicis spiritibus vocabulo
euangeliste notauerit et esse videt inquit
ihesus ioseph sedentem in theloneo nomine
matheum. Et ait illi. sequere me. videt autem
non tam corporeo intuitu q̃ mentis acumine
cordis aspectibus quibus et petrum negantem
vt reatum suum cognosceret ac deplere posset
respexit dignatus est. Quibus populum suum egyp
tia seruitute depressum vt eripere asperitudi
nem ad moysen videns vidi afflictionem populi
mei q̃ est in egypto. et gemitum eius audiui.
et descendi liberare eum. videt ergo ihesum
nusquam est cum. qui humanis rebus studijs
deditus necdum angelico more dignus extitit
videt sedentem in theloneo. primum videlicet
mundi temporalibus lucris inhiantem. matthe
um inquit nomine. Matheus ebraice latine do
natus. quod post nomen illi congruit.
quo nos gratie sumus munere donati. nec
mundi q̃ est matheus binomius est. ita et leui
vocatur. quod eadem nomen ordinis et donati
et testimonium habet. Inspirate eum adiecit
sine assumpsit. sicut ego assumptus et peccatore
a deo. et addicit ad unius fidei apostolici
honorem autem illum nomine matthei et lucam hic
leonem magis appellat voluerunt. Hinc con
stat ewangelica de patrum conuersatione
palam notabilem reddere. Ait vo
bis ad describendum deos dicit apostolorum
catalogum peregerunt. tacto loco vocabulo
matthei illum aptet nuncupauerunt. Porro
ipse matheus inquit hoc q̃ scripsit. iustus pro
accusatore sue venie amicus eius et ipse
rogabat eum. vulgatus se nomine appellat. cui
de theloneo vocati nunc et is in catalogo
apostolorum eum adsumptum se publicanum quondam
thomas inquit et matheus publicanus. ait. q̃
et maiorem post hoc publicanus et peccatoribus
adsistens de salutis officium prebuit. ipse decedi
formulam paulo quoque secutus ait. Quia ypo
crite venit in mundum peccatores saluos

fecit. quorum primus ego sum. Sed ideo misericor
dia consecutus sum. vt me ostenderet primo ypo
crites deum patiens ad exemplum eorum q̃ credi
turi erant illi et virum etiam videt ergo pub
licanum. et q̃ misericordie acti eligendo videt.
ait illi. Sequere me. sequere autem dixit mentem
desiderium dixit non eum necessitudinis. q̃ exequitur
morem. Qui cum dicat se in ypo manere. de
bet sicut ille ambulauit et ipse ambulare.
quod et nos ambire certum. non audacia lucri
sectum fugere honores infames. et contemptui mi
di deum q̃ celestia gloria libenter amplecti. cruciatus
q̃ esse timere. inuitus mihi inferre ac sibi
illatas patienter sustinere. sed et misericordiam dei
venia postulare. non vinci sua sed gloriosus
sui gloriam semper querere. plenius valet secum
ad amorem suspirare eligere. hec et eius modi gre
di ypo et vestigia sequi et surgere inquit
secum et eum. Non tamen dubium q̃ publicanus
q̃ publicatus ad primum iubentis dei vocem
terrenum q̃ curabat lucra reliquit. opibus
negligentis illis contemptu quia nil habere
diuicias extimebat adhesit. ipse cum discipu
lis vocatus. mox inuisibili instinctu
vt sequeretur edocuit. Infundit mentem illius
lumen gratie spiritalis. qua intelligeret. q̃ ib
qui temporalibus vacabat in terrenis. tem
porabilem in celis dare thesaurus valeret
Surgens inquit secum et eum. Surrexit et
sequitur. Dimisit caduca q̃ gerebat. vt eos
ret eterna ad que illum vocabat. sic
et illud Surge q̃ dormis et exurge a mor
tuis. et illuminabit te ypus Et fuit discumbere
eo in domo. eere multos publicanos et pec
catores venientes discumbebat cum ihu et discipu
lis eius. Vnus publicanus conuersio. multis
exemplum prebet et indulgentie publicanos
et peccatores cibum sed cum dubitandum q̃
publicanum et peccatores ad desiderium q̃ cum
ihu et discipulis eius discumbebat. nec si ni
chil de desiderio q̃ sentire ei q̃ si pec
catum esti audent. Publicanum quippe vocat
qui vel publice scelerib⁹ fedauit. vel pub
licis implicatus negotiis que sine peccato agi
vix aut nullatenus valet amisit. et publico
ne pestifero qui stipulis et doctrine genericis
rat fructum in primum siue quistione pecu

Et ille dyscessab aliemis

cū poste se gregem xpi ad salutē officiū
mū euangelizāt quod ꝓficere meruerō
in-rutū erat expectans. a primis fidei suc
cridmētis incipit sicp eū qui solū fidē
cū seruādā. si eam qui exemplo ad me-
liora cōuerti missū genus doctoris de
mat nisi publicam nō eā solutionē cum
dno disputebat. Verū deinceps a hec
sēcularib negocijs ad miracula magis
lia sequi studebat. Ita festine euāgelista
mateo qui aut. quasi publicanus et pec
tores discumbebāt cū ihū et discipul eius
rimus cū multi qui et sequebant eū

De filio mulieris cadmi matheum

Ille ꝓpe accesserūt ad ihm discipuli dicētes
Quis princeps maior est in regno celoꝝ. et ihs
vocans Puerū statuit eum
legrim discipulos suos de ordine pueri
mē se conuertisse vel minorē esse non
huiusmodi et minime deprimē debet. si humane
fragilitati ac infirmitati. quippe qui rudes
erant et nouelli. qz cū audierāt eū sua
resurrectōe ꝓdicare et mundū spūs sc
gratia illustrare celeste regnū ꝓpter amore di
dicerūt. ip ne aut euāgelista. nondū erant
spūs dacre ablati. putabat q ipe resurgēs
a mortuis corpalē regnū reuerter. et ipsi
honoribz sublimiarē. vt passionis illius
tempe fra et contēptus mitigaꝰ quis cōtē
esset maior in regno celoꝝ. Hac suspitione fuerat
seducta mr filioꝝ zebedei. qui accesse ad
ihesū dicens. Dic ut sedeāt hi duo fi-
lij mei vnus ad dexterā tuā. et alius ad sinistrā
in regno tuo. Hic elephas et alius asi
pulus quibz dominus post resurrectionē fuit
in specie pegrini apparuit dicebāt. Dos
aut speramus qz ipe es redemptur israhel.
Et quidā discipulorū meretricibz cū dicebāt
Dic si in tempe hoc restituis regnū israhel.
Occasio aut meretricandi dyabolus quib illoꝝ
maior esse in regno celoꝝ. frequēs ex fa
pybus accidebat. Nā vt sup euāgelista retu
lit. accesserūt ad dominū qui didragma accipiebāt ad
penā. et dixerūt ei magr vr nō soluit
didragma dabit. Et cū intrasset dominꝰ
preuenit eū ihesus dicēs Quid tibi videt symō.
reges terre a quibz accipiūt censū vel

tributū a filijs suis an ab alienis. Dixit
illi ihesus Ergo liberi sūt filij. Ne aut scā
dalizemus eos vade ad mare et mitte ha
mū. et eū piscē q primus ascenderit tolle et
aperto ore eius inuenies staterē. illū su
mes. da eis ꝓ me et te. Quis ergo vide
rit alios discipulos petrū in reddendo ce
sus dno cōpunctos. cōpunctiones eni oīb alt
et plantū in illa hora accesserūt ad ihm
sit dicētes. Quis putas maior est in regno
celoꝝ. Sed magr humilitatis qui dicat in
euāgelio discite a me qz mitis sū et hu
milis corde et inuenietis requiem animabz vrīs.
vt ostenderet regnū celoꝝ nō ꝓ superbiam
sed ꝓ humilitatē esse querendū. illū qz ē ma
iorē meo qui ꝓpe deū se humiliat. Adhuc
eius puluis stratus erat. et medio eorum
et dixit. Amen dico vob. nisi conuersi
fuerīs et efficiamini sicut puluis mitis
bus in regnū celoꝝ. Quod quoties nobis
pe melius possimus cū huic puluis ihm
xpm accipe qui cū sit magnus et laudabil
mus. et magnitudinis eius nō sit finis.
vt nos excelsos facere parvulos nouit est
nobis. et filius dicit nob et sensus spūs
mei exemplo vos humiliauit qui nō venit
ministrari ꝓ ministrare. et seruū sibi et medicū ostē
sicut q natus est nō quasi recubēti regnū
celoꝝ quod humilibz ꝓmittit et mitte nō po
testis. Si aut simplex quilibz puluis intel
ligentiā sacre paginē qz nō sōlet ad humanā
rem si erat ad simplicitatē seruandam
hoc exemplo nos hortat. Ac si dicat dicitur
puluis iste cuius exemplū vobis ꝓponi
videt pulchrā mulierē nō cōcupiscite nec
alias diuicias appetere. Iesus nō relegit.
nō aliud cogitat. et aliud loquit. et iratus
nō ꝓpterea tenet discordias. Sic et vos
nisi talē habueritis mentē aīā et mitē qlē
iste habet. regnū celoꝝ quod humilibz et
simplicibz et ꝓpter mitē negligit. poterit
Cum vitā nemo superbus gessit nemo tu
midus meditat. qz arctā via et angus
ta q ducat ad vitā. et pauci sūt qui ve
nit eam. Cum ergo audisset si
militudinē et alia. tale ē ac si dixisset. Si
vos delectat loci sublimitas. puta excetat

dñi q
A

humilitatē vite innocentis. Non q̄ apostolos
corpe vellet ee pmulos: sz ut innocētiam
pmulorū mēte possidēt. Humilitōi pmu
los, suos volebat ee discipulos: quibus
dicebat. Sinite pmulos venire ad me. et
illū t cet. Ignū celoz. Et paulo aplūs
talium innocētiā pmulorū volebat habere
suos discipulos: quibus p eplam̄ percipe
bat. Nolite pmi effici sensibus. malicia
pmuli estote. sensibus aūt pfti estote. Ta
lem se nouāt ee vox illa ppheca. qui mi
regali solio sublimius. mēte humilis di
cebat. Custodiēs pmulos dñs. humiliatus
sum et liberauit me. Et iterum. Iudā et vi
sior fiam plus q̄ ceteri simplex et eo humilis
in oculis meis. Pmulo enim ee qui sē displicet
vt deo placeat. Timeo q̄ quot annis deū pul
chriorē. qui apud scriptūm fuit humiliori
vis. et subdit. Quicūq; ergo humiliauerit
se ut pmulus iste. hic maior ee in regno celoz
habebim. ergo veraciter humiliatos si volum
hic in regno celoz reperiri inuenis locū. qui
sicut saluatoz ait. in cena. omnis q̄ se
humiliat exaltabit. et qui se exaltat humi
liabit. Vis nos alia scriptura admonet di
cens. Quanto magnus es humilia te in omnib.
et coram deo inuenies gratiā. Et iterū. Humi
liamini sub potenti manu dei. et alibi. Et ne
putares illum ee accipiendū qui propter
deum hic se humiliat. congruā sibi admi
xit dictis. Qui susceperit vnū talē pmulū
in nōie meo. me suscipit. hoc est q̄ dñs
in futurum se promisit dicturum. quia diu vm
ex minimis meis fecistis. mihi fecistis. et sig
nanter aūt. qui susceperit vnū pmulū talem
in nōie meo et alibi. Quicunq; enim nō sit chi
gendū in structure vestre. cui benefacere
debeamus. cū illis qui propter deum pmuli et
humiles. et eligit. in quib. vite meritis xpūs
ee cognoscimus. fraternam benivolentiā impendere
debemus. Vis enim pmus pater filium instruere
aut. panē tuū et vinū tuū sup sepulcrum
iusti edifica. et ne communicaueris eorum
peccatis. Et iterū. Redime elemosinā tuā
manu tua. Amice inuenias iustū cui com
edas. hinc et aplūs ait. Hospitalitatē cōpe habemus
operem bonū ad omnes. maxime autem
ad domesticos fidei. Qui enim bona temporalia
illis impertit. et quoniam et in nobis xpūs habitare
cognoscit. profecto illi ebrius. q̄ cum aliquo impar
tit. vis bñdicē in nōie meo pmulo. eius bona pa
lia nō in nōie xpi. sz laudē hominū capere
possunt. ebrietatē. de quibus scriptū. Quescierunt
gloriam hominū magis q̄ dei. Et dominus alibi
Omnia vo opa sua faciunt vt videant ab ho
minibus. Et iterū. Amen dico vobis. recepe
runt mercedē suā. Et ne ad suspiciendos discipulos
hospites vel peregrinos pigri inuenīmur.
scriptūm in his sustinere promisit. Vis et ipse
alibi ait. Qui suscipit q̄libet. nōie meo mercedē q̄libet accipiet. Et iterū. Qui sus
cipit nūm̄ nōie iusti. mercedē iusti accipiet. Et iterū. Qui vos recipit me recipit.
et qui vos spernit me spernit. Dicit aūt suscipi
entibus mercedes promittit. sed diuinis et alius
nis penis indicit. cū subiungit. Qui aūt
scandalizauerit vnū de pusillis istis q̄ in me credunt
expedit ei ut mola asinaria in collo eius
suspendat et demergatur in profundū maris. Vbi euidē
ter docet q̄ ipse sit petrus scandalizare fratres
qui eum scandalizantibus vinculū communionis
dilexit aūt expedit ei ut suspendat mola
asinaria in collo eius et demergat. nō mori pro
uti ceteri loquunt. Sibi apud veteres nichil ca
pitalia crimina hoc supplicio puniebant. Sz
ergo ecclesiastici et leue peccatū ee scandalū
fratrū. cū scandalizatibus cellis pena pdamnā
tionis alibi aūt in cena. Qui dixerit fratri suo
fatue reus erit gehenne ignis. q̄ se emendare
citius apli admonet. cū aūt. Nichilo ee in nos
mādauit emendē nec bibi vinū. nec aliquid in
quo scandalizet frater meus. Atque peccatum eorum
discipulos suos cōpescat dicens. Quia ne scā
dalizes fratrem tuum. aut quia spernis eum. Ignis
gehenne possimus nos apli admonere. scanda
lū vitare debemus. Si aūt p vitare scandalū
exorti magnis viris eligendi et p scandalum
vitandū. Vel certe p molam asinariā si possit
habet. si nullū ut ceteri explicat. Voluibilis amor
seculi ex pmixtis. Cum ergo aūt expedit ei ut
suspendat mola asinaria in collo eius et de

mgtē

mer-gamur in profundū mare. Carnales
quoq; et mūdi amatores a regnūne eccl̄as
cacy phibet. q̄ nō melior t̄ vr mūdi amator
in seculo carnalit̄ vnicū se solū p̄dicat. q̄ t
regnūm eccl̄asticū cōstituūt se et alios p
uersa vnicēdo ad meritū ēhat. q̄ tenuis
vita despicat. et rep̄hat vr eius p̄dicatio cō
tēpnatur. q̄nq; cū inst̄ituūt discipuli p̄d
ni sequūt̄ exēplū. et p̄ceptū. et illoz p̄di
cto in caput eius redūdat. q̄ auctor t
crimīnis. Hinc ē q̄ mola asinaria
doctores intelligūt̄. q̄ sicut mola grūū
triturat. frūgit. vr medulla eius ad sustēta
cōem vel ad refectionē hūane nature of
rendat. ita et q̄ doctores eccl̄ie ostendūt
sanctas scripturas sacre apientes mīoren
sensū manifestūt ad vtilitatē sue ad refec
onem alioz. Ve mūdo ab scandalis
mūdi cui vedi. nōt alle. q̄ venit filius
hoīs q̄ ē. et subiūt. sed ē ille. q̄ t maligno
pōtq; t ad t mūdi amatores. q̄nq; dominꝰ ali
bi aut. p̄ iuste mūdq; te nō cognouit.
Qui enī mētes et desideria seculi mo
dificāt. ē mūdq; appellant. De quibz hoīes aut
q̄ndq; tristat. et concupiscēt eius. Vnde enim filios
amatores dī propter cupiditates seculi. nō
metuūt scandalū accipere ipi scandalū sustī
nere. alij corpe. somp aut nōcere. Et ideo ve
illis. q̄ ducūt in bonis dies suos. et t pūc
to ad infernū descendūt. Quibz p̄ abdom dī.
Qui enī voluūt amici ē hui mūdi inimici
dei constituūt. ad quos p̄tinet q̄ adhuc sub
iūgit. Necē t enī vr vētat scandala. veruꝝ
tamē ve hoī p q̄ scandalū venit. Quod aut
necē t tale t ac si dicat. nō p̄t ē vt scandala
nō veniant. Q̄ poterat enī et hereses ē fier aut
aplis. nec p̄bati manifesti fiāt. Et alia scptura
Vasti figuli p̄bat fornax. et hoīes iustos tēp
tacio tribulacōis. Pacis aut tp̄e nō fuerūt q̄ dies
tui. quibz bonꝰ malꝰ ve sit. Deꝰ ei vētq; scan
dalizatoz flauciū. fatales et tenues q̄ pale
ab aī facie venti p̄cipit. gratia vō congre
gabit in horreū xp̄i. Ve ergo hoī illi q̄ talē
se exhibet vt malum quod vēturū t p ei
ministeriū implicāt. De quibz dominꝰ ait. mit
tet filius hominis angelos suos et colli

gēt de regno eius omnia scandala. et ēt
eos t operātes iquitatē. et mittēt eos in
mittēs ignis ardentis. Quod fatalis
intelligēs. vnū ad medium deducam. Je
sum. s. predicatē dñi de quo ipe tempe pas
sionis sue tempe ait. filij hoīs vadit sicut
scriptū t de eo. Ve aut hoī illi p quē t detur
dicētē omnia erant. vt filius dei p nobis pas
sionē susciperet. Sed be iude qui bonū inimi
cum fecit malum. Et ne aliquis sub occa
sione primoz vel amicoz a via dei. s. recēdē
dñi putaret. odium veritatis et vēritatis inimi
cum tollit. cū subiūgit. Si aut manꝰ tua vel
pes tuus scandalizet te. abscide eū et p
ice abs te. bonū t e. ad vitā ingredi de
bilem. vel claudū. q̄ duas manꝰ vel du
os pedes habentem mitti in ignem ēternū
nis. Et si oculꝰ tuus scandalizet te. erue
eū et ice abs te. bonū t e. cū uno ocu
lo ad vitam mitte. q̄ duos oculos hā
tem mitti t ignē eternū. Inde liam
spūs abhoꝛreat. facile patet. q̄ eū a liā
excludūt spūalis t sensꝰ rationabilis. Duos
p hoc ergo q̄ manꝰ pes et oculꝰ mīo
rabilitatēs cētis membris mentiora. s. spūm
quoz ac carissimoz affectus his membris
in hoc loco designāt. Ac si dicat dominꝰ
dī quos fuit. p̄ceptis vt oculꝰ et ne
cessarius vt manꝰ. p̄mptus vt pes et a
via dei te recēdē p̄hibuit. horū amorem
abscide et ice abs te. melius t sibi mitte
ad vitam. q̄ cū multis ēba p̄mptorū
mitti in ignē ēternū. Quid p̄stat hoī
si totū lucretē mūdū. nec aut sue detri
mēto patiat. Verbi gratia blande vtor
ministeriū. p̄. p̄sūdet in fide. nec fir
et sobrie. tu aut in via dei stabilis nec
illos mortuos amādo a dei amore recedis
Imo illud quod alibi ait. sine mortuos
sepelire mortuos suos. tu aut sequere me
Quoq; hoc dicamꝰ q̄ p̄ntibz vel amicis mi
ni vel nobedientes esse debeamꝰ. si q̄s nob
a via dei admonē voluūt. tuū corpe amo
re a nobis abstrahamꝰ. Ceterū cū eos deū
amare cognouim⁹ dñm p̄icare a nob amādi
et honorandi sūt. p̄mū q̄ iusti sūt. De
inde q̄ p̄ximi sūt. Nō dicētē in lege
Honora p̄rem tuū et matrē vt bñ t
sis et longo vitab tempe. Hinc et

apostolus ait. Si quis suorum curam non habet
et maxime fidelium: fidem negauit et
est infideli deterior. Quantam autem sollici
tudinem et curam de hijs dominus ha
beat qui totam spem suam in eo ponunt. ma
nifestat cum subiungit. Videte ne contemp
natis unum ex hijs pusillis. Qui enim
pusilli et humiles in presenti vita appa
rent nequaquam contempnendi sunt. Pusilli enim
sunt ut diximus qui in oculis suis hu
miles sunt et despecti. de quibus salua
tor ait in ewangelio. Nolite timere pusillus
grex quia complacuit patri uestro uobis dare
regnum. Quisquis ergo tales scandalizare
non metuit: offendet eum qui habitat
in illis. Sicut ipse propheta ait. Qui tangit
uos: sicut qui tangit pupillam oculi mei.
Et item. Nolite tangere christos meos et
in prophetis meis nolite malignari. De quibus
valde dulce est quod adhuc subinfert. quare non
sunt contempnendi. Dico enim uobis. quia angeli
eorum in celis semper uident faciem patris mei.
In hoc loco discimus quod vnusquisque fi
delium angelum ob sui custodiam habet deputa
tum. qui eum et de temptationibus defendit
et in operibus iuuat. sicut apostolus in epistola
ad hebreos ait. Sunt et administratorij spiritus
in ministerium missi propter eos qui hereditatem
capiunt salutis. Et psalmista de quolibet
iusto. Angelis suis mandauit de te ut
custodiant te in omnibus uijs tuis. In manibus
portabunt te ne forte offendas ad lapi
dem pedem tuum. Hinc et de petro in actibus
apostolorum legimus qui cum ab angelo de carcere
ductus ianuam pulsare cepisset. fideles qui
conuenerant dicebant. non est petrus sed angelus
eius. Angeli ergo paruulorum semper uident
faciem patris quia sic prope nos foras
exeunt ut ab eius visione numquam recedant.
sicut ipse angelus raphael ad tobiam ait.
Ego sum vnus de septem principibus qui assis
timus ante deum. Et daniel. Milia milium
ministrabant ei. et decies milies centena mi
lia assistebant ei. Angeli enim qui custodes
sunt in hac vite oratores et opera deo in

(margin: nota valde bene hec ...)

...ciate credunt: sicut angelus ait tobie. Cum
oraretis: ego optuli orationes vestras ante deum.
Cui est honor et imperium per infinita secula. amen. In natale
sancti luce euangeliste. secundum lucam.
In illo tempore. Designauit ihesus et
alios septuaginta duos et misit illos
binos ante faciem suam in omnem ciuitatem et locum
quo erat ipse venturus et cetera. ~~Require in octaua ...~~ xvij
In natale apostolorum Symonis et iude. secundum iohannem.
In illo tempore: dixit ihesus discipulis suis. Hec
mando uobis: ut diligatis inuicem. Et reliqua.
Omelia beati augustini episcopi de eadem.
Hec mando uobis. ut diligatis inuicem.
unde per hoc intelligere debemus hunc
esse fructum nostrum de quo ait. Ego uos
elegi ut eatis et fructum afferatis. et fruc
tus uester maneat. et quod adiunxit. ut quod
cumque petieritis patrem in nomine meo det uobis.
Tunc utique dabit si diligamus nos inuicem.
cum et hoc ipsum ipse dederit nobis qui nos ele
git non habentes fructum. quia non eum nos elege
ramus. et posuit nos ut fructum afferamus.
hoc est ut inuicem diligamus. Quem fructum sine illo
afferre non possumus. sicut palmites facere
sine uite nichil possunt. Caritas ergo est fruc
tus noster quam diffinit apostolus de corde puro
et conscientia bona. et fide non ficta. hac dili
gimus inuicem. hac diligimus deum. Neque enim
vera dilectione diligeremus inuicem nisi diligeremus deum.
diligit enim unusquisque proximum tamquam
seipsum. si diligit deum. Nam si non diligit
deum. nec seipsum diligit. In hijs autem duobus
(margin: propriis) preceptis caritatis tota lex pendet et prophete.
hic est fructus noster. De fructu itaque nobis
mandans: Hec mando inquit uobis ut
diligatis inuicem. Adiecit atque ait. Si mundus
vos odit. scitote quia me priorem uobis odio ha
buit. Cur ergo se membrum super verticem ex
tollit. Recusas esse in corpore si non vis odium
mundi sustinere cum capite. Si de mundo inquit
essetis mundus quod suum erat diligeret. Vni
uerse hoc utique dicit ecclesie quam plerumque
etiam ipsam mundi nomine appellat. Sicut est illud.
Deus erat in christo mundum reconcilians sibi. Totus
ergo mundus est ecclesia. et totus mundus odit
ecclesiam. Mundus igitur odit mundum. inimicus
reconciliatum. dampnatus saluatum. inquinatus mun
datum. Denique cum dixisset. Si de mundo fu
issetis ... mundum odit ecclesia.

(margin: In natale sancti luce euangeliste secundum lucam)

In natale apostolorum Symonis et iude secundum Iohannem omelia augustini episcopi

ssens mundi quod suu erat diligeret cum
mus subiceat. Quia vos de mundo non estis
sed ego elegi vos de mundo propterea odit vos
mundus Ergo et ipse inde erat. unde ut
non scirent eam fuisse inde. non minus suos
quoq; nulla bona presserat opa. non
natura que cuncta fluunt p liberum arbitrium
in ipsa radice vitanda. sed fructus hoc e
vera gra. Quia cum de mundo mundi ele
gisset fecit quod diligeretur. non
veritas. Memento
magistri sermonis mei quem ego dixi vob.
Non est servus maior domino suo. si me persecuti
sunt et vos persequent. si sermonem meum ser
vaverunt et vestrum servabunt. Sed hec omnia
non est servus maior domino suo. nonne cuidet oste
dit quia admonet intelligere debeamus quod
scripsit dixerat. Jam non dicam vos servos.
Ecce enim servos eos dicit. Nam quid est aliud
non est servus maior domino suo. si me persecuti
sunt et vos persequent. si sermonem meum
servaverunt et vestrum servabunt. Quando autem
non est servus maior domino suo. si me persecuti
sunt quia non manet in domo sua ultimum
puniret ad memoriam qui fuit caritas mentis ne
intelligeret ubi dicit. Jam non dicam vos
vobis. hic autem ubi dicit non est servus maior do
mino suo. si me persecuti sunt et vos persequent. illa
scripsit servum puniret ad memoriam eius. qui
manet in seculum seculi. hic enim servus est
audacter. Quia sine bone mentis gaudium
dicit eis. Sed hec omnia magnum faciet vobis
propter nomen meum. quia nescunt eum qui misit
me. Que omnia facient vobis quia dicit odio he
buit. et persequent. admonet. ut cum
si servum non servaverunt eius. nec vestrum audierint
eos. neque persequentur. vel eam si odisset nec
vos persequentur. sed omnia facient. hec autem
magnum omnia faciet vobis propter nomen meum
Quod est aliud dicit. si me et vobis odio habe
bunt. me et vobis persequent. et servum vestrum
quia mei est. ideo non servabunt. hec enim omnia
facient vobis propter nomen meum. quia nescunt
quem misit me. Si non venissem et locutus
fuissem eis. peccatum non haberent. nunc autem
excusationem non habent. Qui me odit et patrem
meum odit. Si opera non fecissem in eis que
nemo alius fecit. peccatum non haberent. nunc
autem et viderunt et oderunt me et patrem
meum. Sed ut impleatur sermo qui in lege
eorum scriptus est. quia odio habuerunt me gratis.
Cum autem venerit paraclitus quem ego mittam
vobis a patre. spiritum veritatis qui a patre
procedit. ille testimonium perhibebit de me.
et vos testimonium perhibebitis. quia ab initio
mecum estis. Hec locutus sum vobis ut non
scandalizemini. Absque synagogis facient vos.
sed venit hora ut omnis qui interficit vos
arbitretur obsequium se prestare deo. Et hec
facient vobis quia non noverunt patrem neque
me. Sed hec locutus sum vobis ut cum venerit
hora eorum reminiscamini eorum quia ego dixi
vobis. Hec autem vobis ab initio non dixi quia
vobiscum eram. Et nunc vado ad eum qui
misit me. et nemo ex vobis interrogat me. Quo
vadis. Sed quia hec locutus sum vobis tristitia
impleuit cor vestrum. Sed ego veritatem dico
vobis expedit vobis ut ego vadam. Si enim non
abiero paraclitus non veniet ad vos. Si autem
abiero mittam eum ad vos. Et cum venerit ille
arguet mundum de peccato. et de iusticia. et de
iudicio. De peccato quidem. quia non credunt in
me. De iusticia vero. quia ad patrem vado. et
iam non videbitis me. De iudicio autem. quia
princeps huius mundi iam iudicatus est. Adhuc
multa habeo vobis dicere. sed non potestis portare
modo. Cum autem venerit ille spiritus veritatis
docebit vos omnem veritatem. non enim loquetur
a semetipso. sed quecumque audiet loquetur. et
que ventura sunt annuntiabit vobis. Ille me
clarificabit. quia de meo accipiet et annuntiabit
vobis. Omnia quecumque habet pater mea sunt.
propterea dixi quia de meo accipiet et annuntiabit
vobis. Modicum et iam non videbitis me. et
iterum modicum et videbitis me. quia vado ad
patrem. Dixerunt ergo ex discipulis eius ad
invicem. Quid est hoc quod dicit nobis modicum
et non videbitis me. et iterum modicum et videbitis
me. et quia vado ad patrem. Dicebant ergo
quid est hoc quod dicit modicum. nescimus quid
loquitur. Cognovit autem iesus quia volebant
eum interrogare. et dixit eis. De hoc quaeritis
inter vos quia dixi modicum et non videbitis me.
et iterum modicum et videbitis me. Amen amen
dico vobis quia plorabitis et flebitis vos. mundus
autem gaudebit. vos autem contristabimini. sed
tristitia vestra vertetur in gaudium. Mulier
cum parit tristitiam habet quia venit hora eius.
cum autem peperit puerum iam non meminit
pressure propter gaudium quia natus est homo
in mundum. Et vos ergo nunc quidem tristitiam
habetis. iterum autem videbo vos. et gaudebit
cor vestrum. et gaudium vestrum nemo tollet a
vobis. Et in illo die me non rogabitis quicquam.
Amen amen dico vobis si quid petieritis patrem
in nomine meo dabit vobis. Usque modo non
petistis quicquam in nomine meo. petite et
accipietis. ut gaudium vestrum sit plenum.
Hec in proverbiis locutus sum vobis. Venit hora
cum iam non in proverbiis loquar vobis. sed
palam de patre annuntiabo vobis. In illo die
in nomine meo petetis. et non dico vobis quia
ego rogabo patrem de vobis. ipse enim pater
amat vos. quia vos me amastis. et credidistis
quia ego a deo exivi. Exivi a patre. et veni in
mundum. iterum relinquo mundum. et vado ad
patrem. Dicunt ei discipuli eius. Ecce nunc
palam loqueris. et proverbium dicis nullum.
Nunc scimus quia scis omnia. et non opus est
tibi ut quis te interroget. In hoc credimus quia
a deo existi. Respondit eis iesus. Modo creditis.
Ecce venit hora. et iam venit. ut dispergamini
unusquisque in sua. et me solum relinquatis.
et non sum solus. quia pater mecum est. Hec
locutus sum vobis ut in me pacem habeatis. In
mundo pressuram habebitis. sed confidite. ego
vici mundum. Hec locutus est iesus. et elevatis
oculis in celum dixit. Pater venit hora. clarifica
filium tuum. ut filius clarificet te. sicut dedisti
ei potestatem omnis carnis. ut omne quod dedisti
ei det eis vitam eternam. Hec autem est vita
eterna. ut cognoscant te solum deum verum. et
quem misisti iesum christum. Ego te clarificavi
super terram. opus consummavi quod dedisti mihi
ut faciam. Et nunc clarifica me tu pater apud
temetipsum. claritate quam habui antequam mundus
esset apud te. Manifestavi nomen tuum hominibus
quos dedisti mihi de mundo. Tui erant. et mihi
eos dedisti. et sermonem tuum servaverunt. Nunc
cognoverunt quia omnia que dedisti mihi abs te
sunt. quia verba que dedisti mihi dedi eis. et
ipsi acceperunt. et cognoverunt vere quia a te
exivi. et credidierunt quia tu me misisti. Ego pro
eis rogo. non pro mundo rogo. sed pro his quos
dedisti mihi. quia tui sunt. et mea omnia tua
sunt. et tua mea sunt. et clarificatus sum in eis.
Et amplius non sum in mundo. et hi in mundo
sunt. et ego ad te venio. Pater sancte serva eos
in nomine tuo quos dedisti mihi. ut sint unum
sicut et nos. Cum essem cum eis ego servabam
eos in nomine tuo quos dedisti mihi. et custodivi.
et nemo ex eis perivit nisi filius perditionis. ut
scriptura impleatur. Nunc autem ad te venio.
et hec loquor in mundo. ut habeant gaudium
meum impletum in semetipsis. Ego dedi eis
sermonem tuum. et mundus eos odio habuit.
quia non sunt de mundo. sicut et ego non sum
de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo.
sed ut serves eos a malo. De mundo non sunt
sicut et ego non sum de mundo. Sanctifica eos
in veritate. sermo autem tuus veritas est. Sicut
tu me misisti in mundum. et ego misi eos in
mundum. Et pro eis ego sanctifico me ipsum.
ut sint et ipsi sanctificati in veritate. Non pro
eis autem rogo tantum. sed et pro eis qui
credituri sunt per verbum eorum in me. ut
omnes unum sint. sicut tu pater in me. et ego
in te. ut et ipsi in nobis unum sint. ut credat
mundus quia tu me misisti. Et ego claritatem
quam dedisti mihi dedi eis. ut sint unum sicut
nos unum sumus. Ego in eis. et tu in me. ut
sint consummati in unum. et cognoscat mundus
quia tu me misisti. et dilexisti eos sicut me
dilexisti. Pater quos dedisti mihi volo ut ubi
sum ego. et illi sint mecum. ut videant claritatem
meam quam dedisti mihi. quia dilexisti me ante
constitutionem mundi. Pater iuste. mundus te
non cognovit. ego autem te cognovi. et hi cognoverunt
quia tu me misisti. et notum feci eis nomen
tuum. et notum faciam. ut dilectio qua dilexisti
me in ipsis sit. et ego in ipsis. Cum hec dixisset
iesus egressus est cum discipulis suis trans
torrentem cedron. ubi erat hortus in quem introivit
ipse et discipuli eius. Sciebat autem et iudas qui
tradebat eum locum. quia frequenter iesus
conveniebat illuc cum discipulis suis. Judas ergo
cum accepisset cohortem et a principibus sacerdotum
et pharisaeis ministros venit illuc cum lanternis
et facibus et armis. Iesus ergo sciens omnia que
ventura erant super eum processit. et ait illis.
Quem quaeritis. Responderunt ei. Jesum nazarenum.
Dicit eis iesus. Ego sum. Stabat autem et iudas
qui tradebat eum cum ipsis. Ut ergo dixit eis
ego sum abierunt retrorsum. et ceciderunt in
terram. Iterum ergo interrogavit eos. Quem
quaeritis. At illi dixerunt. Jesum nazarenum.
Respondit iesus. Dixi vobis quia ego sum. Si
ergo me quaeritis sinite hos abire. Ut impleretur
sermo quem dixit. Quia quos dedisti mihi non
perdidi ex eis quemquam. Simon ergo petrus
habens gladium eduxit eum. et percussit pontificis
servum. et abscidit auriculam eius dexteram.
Erat autem nomen servo malchus. Dixit ergo
iesus petro. Mitte gladium tuum in vaginam.
calicem quem dedit mihi pater non bibam illum.
Cohors ergo et tribunus et ministri iudeorum
comprehenderunt iesum et ligaverunt eum. Et
adduxerunt eum ad annam primum. erat enim
socer caiphe qui erat pontifex anni illius. Erat
autem caiphas qui consilium dederat iudeis quia
expedit unum hominem mori pro populo. Sequebatur
autem iesum simon petrus et alius discipulus.
Discipulus autem ille erat notus pontifici. et
introivit cum iesu in atrium pontificis. Petrus
autem stabat ad ostium foris. Exivit ergo discipulus
alius qui erat notus pontifici. et dixit ostiariae.
et introduxit petrum. Dicit ergo petro ancilla
ostiaria. Numquid et tu ex discipulis es hominis
istius. Dicit ille. Non sum. Stabant autem servi
et ministri ad prunas quia frigus erat. et calefiebant.
Erat autem et petrus cum eis stans et calefaciens
se. Pontifex ergo interrogavit iesum de discipulis
suis. et de doctrina eius. Respondit ei iesus.
Ego palam locutus sum mundo. ego semper docui
in synagoga et in templo quo omnes iudei
conveniunt. et in occulto locutus sum nichil.
Quid me interrogas. interroga eos qui audierunt
quid locutus sim ipsis. ecce hi scient que dixerim
ego. Hec autem cum dixisset unus assistentium
ministrorum dedit alapam iesu. dicens. Sic
respondes pontifici. Respondit ei iesus. Si male
locutus sum testimonium perhibe de malo. si
autem bene quid me cedis. Et misit eum annas
ligatum ad caiphan pontificem. Erat autem
simon petrus stans et calefaciens se. Dixerunt
ergo ei. Numquid et tu ex discipulis eius es.
Negavit ille et dixit. Non sum. Dicit unus de
servis pontificis cognatus eius cuius abscidit petrus
auriculam. Nonne ego te vidi in horto cum illo.
Iterum ergo negavit petrus. et statim gallus
cantavit. Adduxerunt ergo iesum a caiphan in
pretorium. Erat autem mane. et ipsi non introierunt
in pretorium ut non contaminarentur. sed ut
manducarent pascha. Exivit ergo pilatus ad eos
foras. et ait. Quam accusationem affertis adversus
hominem hunc. Responderunt et dixerunt ei.
Si non esset hic malefactor non tibi tradidissemus
eum. Dixit ergo eis pilatus. Accipite eum vos
et secundum legem vestram iudicate eum. Dixerunt
ergo ei iudei. Nobis non licet interficere quemquam.
ut sermo iesu impleretur quem dixit significans
qua morte esset moriturus. Introivit ergo iterum
pilatus in pretorium. et vocavit iesum. et dixit
ei. Tu es rex iudeorum. Respondit iesus. A te
hoc dicis. an alii tibi dixerunt de me. Respondit
pilatus. Numquid ego iudeus sum. Gens tua et
pontifices tui tradiderunt te mihi. quid fecisti.
Respondit iesus. Regnum meum non est de hoc
mundo. Si regnum meum esset de hoc mundo
ministri mei utique decertarent ut non tradar
iudeis. nunc autem regnum meum non est hinc.
Dixit ergo pilatus. Ergo rex es tu. Respondit
iesus. Tu dicis quia rex sum ego. Ego in hoc
natus sum. et ad hoc veni in mundum. ut
testimonium perhibeam veritati. Omnis qui est
ex veritate audit vocem meam. Dicit ei pilatus.
Quid est veritas. Et cum hoc dixisset iterum
exivit ad iudeos. et dicit eis. Ego nullam invenio
in eo causam. Est autem consuetudo vobis ut
unum dimittam vobis in pascha. Vultis ergo
dimittam vobis regem iudeorum. Clamaverunt
ergo rursum omnes dicentes. Non hunc sed
barabbam. Erat autem barabbas latro. Tunc
ergo apprehendit pilatus iesum et flagellavit.
Et milites plectentes coronam de spinis imposuerunt
capiti eius. et veste purpurea circumdederunt
eum. et venientes ad eum dicebant. Ave rex
iudeorum. et dabant ei alapas. Exivit ergo iterum
pilatus foras. et dicit eis. Ecce adduco vobis
eum foras. ut cognoscatis quia nullam invenio
in eo causam. Exivit ergo iesus portans coronam
spineam et purpureum vestimentum. Et dicit eis
pilatus. Ecce homo. Cum ergo vidissent eum
pontifices et ministri clamabant dicentes. Crucifige
crucifige eum. Dicit eis pilatus. Accipite eum
vos et crucifigite. Ego enim non invenio in eo
causam. Responderunt ei iudei. Nos legem habemus
et secundum legem debet mori quia filium dei se
fecit. Cum audisset ergo pilatus hunc sermonem
magis timuit. Et intravit in pretorium iterum
et dicit ad iesum. Unde es tu. Iesus autem
responsum non dedit ei. Dicit ergo ei pilatus.
Mihi non loqueris. Nescis quia potestatem habeo
crucifigere te. et potestatem habeo dimittere te.
Respondit iesus. Non haberes potestatem adversum
me ullam nisi tibi datum esset desuper. Propterea
qui tradidit me tibi maius peccatum habet.
Exinde quaerebat pilatus dimittere eum. Iudei
autem clamabant dicentes. Si hunc dimittis non
es amicus cesaris. Omnis enim qui se regem facit
contradicit cesari. Pilatus autem cum audisset
hos sermones adduxit foras iesum. et sedit pro
tribunali in loco qui dicitur lithostrotos. hebraice
autem gabbatha. Erat autem parasceve paschae.
hora quasi sexta. et dicit iudeis. Ecce rex vester.
Illi autem clamabant. Tolle tolle crucifige eum.
Dicit eis pilatus. Regem vestrum crucifigam.
Responderunt pontifices. Non habemus regem nisi
cesarem. Tunc ergo tradidit eum illis ut crucifigeretur.
Susceperunt autem iesum et eduxerunt. Et
bajulans sibi crucem exivit in eum qui dicitur
calvarie locum. hebraice autem dicitur golgotha.
Ubi eum crucifixerunt. et cum eo alios duos hinc
et hinc. medium autem iesum. Scripsit autem et
titulum pilatus. et posuit super crucem. Erat
autem scriptum. Jesus nazarenus rex iudeorum.
Hunc ergo titulum multi legerunt iudeorum.
Et erat prope civitatem locus ubi crucifixus est
iesus. Et erat scriptum hebraice graece et latine.
Dicebant ergo pontifices iudeorum pilato. Noli
scribere rex iudeorum. sed quia ipse dixit. Rex
sum iudeorum. Respondit pilatus. Quod scripsi
scripsi. Milites ergo cum crucifixissent eum
acceperunt vestimenta eius. et fecerunt quatuor
partes. unicuique militi partem. et tunicam.
Erat autem tunica inconsutilis. desuper contexta
per totum. Dixerunt ergo ad invicem. Non
scindamus eam. sed sortem mittamus de illa cuius
sit. ut scriptura impleatur dicens. Partiti sunt
vestimenta mea sibi. et in vestem meam miserunt
sortem. Et milites quidem hec fecerunt. Stabant
autem iuxta crucem iesu mater eius. et soror
matris eius maria cleophe. et maria magdalene.
Cum vidisset ergo iesus matrem et discipulum
stantem quem diligebat dicit matri sue. Mulier
ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo. Ecce
mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus
in sua. Postea sciens iesus quia omnia consummata
sunt. ut consummaretur scriptura dicit. Sitio.
Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi autem
spongiam aceto plenam hyssopo circumdantes
obtulerunt ori eius. Cum ergo accepisset iesus
acetum dixit. Consummatum est. Et inclinato
capite tradidit spiritum. Iudei ergo quoniam
parasceve erat ut non remanerent in cruce corpora
sabbato. erat enim magnus dies ille sabbati.
rogaverunt pilatum ut frangerentur eorum crura
et tollerentur. Venerunt ergo milites. et primi
quidem fregerunt crura et alterius qui crucifixus
est cum eo. Ad iesum autem cum venissent ut
viderunt eum iam mortuum non fregerunt eius
crura. sed unus militum lancea latus eius aperuit.
et continuo exivit sanguis et aqua. Et qui vidit
testimonium perhibuit. et verum est testimonium
eius. Et ille scit quia vera dicit. ut et vos fidem
habeatis. Facta sunt enim hec ut scriptura impleatur.
Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia scriptura
dicit. Videbunt in quem transfixerunt. Post hec
autem rogavit pilatum joseph ab arimathia
discipulus autem iesu occultus propter metum
iudeorum. ut tolleret corpus iesu. Et permisit
pilatus. Venit ergo et tulit corpus iesu. Venit
autem et nicodemus qui venerat ad iesum nocte
primum. ferens mixturam myrre et aloes quasi
libras centum. Acceperunt ergo corpus iesu et
ligaverunt illud cum aromatibus sicut mos est
iudeis sepelire. Erat autem in loco ubi crucifixus
est hortus. et in horto monumentum novum in
quo nondum quisquam positus fuerat. Ibi ergo
propter parasceven iudeorum quia iuxta erat
monumentum posuerunt iesum. Una autem sabbatorum
maria magdalene venit mane cum adhuc tenebre
essent ad monumentum. et vidit lapidem sublatum
a monumento. Et cucurrit et venit ad simonem
petrum et ad alium discipulum quem amabat iesus.
et dicit eis. Tulerunt dominum de monumento.
et nescimus ubi posuerunt eum. Exivit ergo petrus
et alius discipulus. et venerunt ad monumentum.
Currebant autem duo simul. et alius discipulus
precucurrit citius petro. et venit prior ad monumentum.
Et cum se inclinasset vidit linteamina posita.
non tamen introivit. Venit ergo et sequens eum
simon petrus. et intravit in monumentum. et
vidit linteamina posita. et sudarium quod fuerat
super caput eius. non cum linteaminibus positum.
sed separatim involutum in unum locum. Tunc
ergo introivit et alius discipulus qui venerat
prior ad monumentum. et vidit et credidit. Nondum
enim sciebant scripturam quia oportet eum a
mortuis resurgere. Abierunt ergo iterum ad se
discipuli. Maria autem stabat ad monumentum
foris plorans. Dum ergo fleret inclinavit se et
vidit duos angelos in albis sedentes unum ad
caput et unum ad pedes ubi positum fuerat corpus
iesu. Et dicunt ei illi. Mulier quid ploras.
Dicit eis. Quia tulerunt dominum meum. et
nescio ubi posuerunt eum. Hec cum dixisset
conversa est retrorsum. et vidit iesum stantem.
et non sciebat quia iesus est. Dicit ei iesus.
Mulier quid ploras. quem quaeris. Illa existimans
quia hortulanus esset dicit ei. Domine si tu
sustulisti eum dic mihi ubi posuisti eum. et ego
eum tollam. Dicit ei iesus. Maria. Conversa illa
dicit ei. Rabboni quod dicitur magister. Dicit ei
iesus. Noli me tangere. nondum enim ascendi ad
patrem meum. Vade autem ad fratres meos. et
dic eis. Ascendo ad patrem meum et patrem
vestrum. deum meum et deum vestrum. Venit
maria magdalene annuntians discipulis quia vidit
dominum. et hec dixit sibi. Cum ergo sero esset
die illa una sabbatorum. et fores essent clause
ubi erant discipuli congregati propter metum
iudeorum. venit iesus et stetit in medio. et dicit
eis. Pax vobis. Et cum hoc dixisset ostendit eis
manus et latus. Gavisi sunt ergo discipuli viso
domino. Dixit ergo eis iterum. Pax vobis. Sicut
misit me pater et ego mitto vos. Cum hec dixisset
insufflavit. et dicit eis. Accipite spiritum sanctum.
Quorum remiseritis peccata remittuntur eis. et
quorum retinueritis retenta sunt. Thomas autem
unus de duodecim qui dicitur didymus non erat
cum eis quando venit iesus. Dixerunt ergo ei alii
discipuli. Vidimus dominum. Ille autem dixit eis.
Nisi videro in manibus eius fixuram clavorum.
et mittam digitum meum in locum clavorum. et
mittam manum meam in latus eius. non credam.
Et post dies octo rursum erant discipuli eius
intus. et thomas cum eis. Venit iesus ianuis
clausis. et stetit in medio. et dixit. Pax vobis.
Deinde dicit thome. Infer digitum tuum huc. et
vide manus meas. et affer manum tuam. et mitte
in latus meum. et noli esse incredulus sed fidelis.
Respondit thomas et dixit ei. Dominus meus et
deus meus. Dicit ei iesus. Quia vidisti me thoma
credidisti. beati qui non viderunt et credunt.
Multa quidem et alia signa fecit iesus in conspectu
discipulorum suorum. que non sunt scripta in
libro hoc. Hec autem scripta sunt ut credatis
quia iesus est christus filius dei. et ut credentes
vitam habeatis in nomine eius. Postea manifestavit
se iterum iesus discipulis ad mare tiberiadis.
Manifestavit autem sic. Erant simul simon petrus
et thomas qui dicitur didymus. et nathanahel qui
erat a cana galilee. et filii zebedei. et alii ex
discipulis eius duo. Dicit eis simon petrus. Vado
piscari. Dicunt ei. Venimus et nos tecum. Et
exierunt. et ascenderunt navem. et illa nocte
nichil prehenderunt. Mane autem iam stetit iesus
in litore. non tamen sciebant discipuli quia iesus
est. Dicit ergo eis iesus. Pueri numquid pulmentarium
habetis. Responderunt ei. Non. Qui dicit eis.
Mittite in dexteram navigii rete et invenietis.
Miserunt ergo. et iam non valebant illud trahere
a multitudine piscium. Dicit ergo discipulus ille
quem diligebat iesus petro. Dominus est. Simon
petrus cum audisset quia dominus est tunicam
succinctus erat. et misit se in mare. Alii autem
discipuli navigio venerunt. non enim longe erant
a terra sed quasi cubitis ducentis. trahentes rete
piscium. Ut ergo descenderunt in terram videbant
prunas positas. et piscem superpositum. et panem.
Dicit eis iesus. Afferte de piscibus quos prendidistis
nunc. Ascendit simon petrus. et traxit rete in
terram plenum magnis piscibus centum quinquaginta
trium. Et cum tanti essent non est scissum rete.
Dicit eis iesus. Venite prandete. Nemo audebat
discipulorum interrogare eum. Tu quis es. scientes
quia dominus est. Et venit iesus et accipit panem
et dat eis. et piscem similiter. Hoc iam tertio
manifestatus est iesus discipulis suis. cum resurrexisset
a mortuis. Cum ergo prandissent dicit simoni petro
iesus. Simon iohannis diligis me plus his. Dicit
ei. Etiam domine tu scis quia amo te. Dicit ei.
Pasce agnos meos. Dicit ei iterum. Simon iohannis
diligis me. Dicit ei. Etiam domine tu scis quia
amo te. Dicit ei. Pasce agnos meos. Dicit ei
tertio. Simon iohannis amas me. Contristatus est
petrus quia dixit ei tertio. Amas me. et dixit ei.
Domine tu omnia nosti. tu scis quia amo te.
Dicit ei iesus. Pasce oves meas. Amen amen dico
tibi. cum esses iunior cingebas te. et ambulabas
ubi volebas. cum autem senueris extendes manus
tuas. et alius te cinget. et ducet quo tu non vis.
Hoc autem dixit significans qua morte clarificaturus
esset deum. Et cum hoc dixisset dicit ei. Sequere
me. Conversus petrus vidit illum discipulum
quem diligebat iesus sequentem. qui et recubuit
in cena super pectus eius. et dixit. Domine quis
est qui tradet te. Hunc ergo cum vidisset petrus
dicit iesu. Domine hic autem quid. Dicit ei iesus.
Sic eum volo manere donec veniam quid ad te.
Tu me sequere. Exivit ergo sermo iste inter
fratres quia discipulus ille non moritur. Et non
dixit ei iesus non moritur. sed sic eum volo manere
donec veniam quid ad te. Hic est discipulus ille
qui testimonium perhibet de his. et scripsit hec.
et scimus quia verum est testimonium eius. Sunt
autem et alia multa que fecit iesus. que si scribantur
per singula nec ipsum arbitror mundum capere
eos qui scribendi sunt libros. Amen.

nō in eis plus. sed hoc q̄ ad emdē mūdū
p̄mo nōstrū. Quid ergo sinō venissem
et locutus eis fuissē. pctī nō haberēt. Nūc
aūt excusationē nō habent de pctō suo. Qui
me odit. odit et patrē meū. Si opa nō fecissem
in eis que nemo alius fecit. pctī nō haberēt
nūc aūt et viderūt et odio habuerūt me et patrē meū.
Sed ut impleat sermo qui in lege eorū scriptus
est. quia odio habuerūt me gratis. Cum
autē venerit paracletus quē ego mittam vobis
a patre. spūm veritatis qui a patre procedit
ille testimoniū perhibebit de me. Et vos testimoniū
perhibebitis. quia ab initio mecū estis. Hec locutus
sum vobis ut nō scandalizemini. Absq̄ synagogis
faciēt vos. sed venit hora ut omnis qui interficit
vos arbitretur obsequium se p̄stare deo. Et hec
facient vobis quia nō nouerūt patrē neq̄ me.
Sed hec locutus sum vobis ut cū venerit hora
eorū reminiscamini eorū quia ego dixi vobis.
Hec autē vobis ab initio nō dixi quia vobiscū
eram. Et nunc vado ad eum qui me misit. Et
nemo ex vobis interrogat me. Quo vadis. Sed
quia hec locutus sum vobis tristicia implevit
cor vestrum. Sed ego veritatem dico vobis.
expedit vobis ut ego vadam. Si enim nō abiero
paracletus nō veniet ad vos. Si autem abiero
mittam eum ad vos. Et cum venerit ille arguet
mundum de peccato et de iusticia et de iudicio.
De peccato quidem quia nō credunt in me.
De iusticia vero quia ad patrem vado et
amplius me nō videtis. De iudicio autem quia
princeps huius mundi iam iudicatus est.
Adhuc multa habeo vobis dicere sed nō potestis
portare modo. Cum autem venerit ille spūs veritatis
docebit vos omnem veritatem. Non enim loquetur
a semetipso. sed quecumq̄ audiet loquetur et
que ventura sunt annunciabit vobis. Ille me
clarificabit. quia de meo accipiet et annunciabit
vobis. Omnia quecumq̄ habet pater mea sunt.
propterea dixi quia de meo accipiet et annunciabit
vobis. Modicum et iam non videbitis me. et
iterum modicum et videbitis me. quia vado ad patrem.
Dixerunt ergo ex discipulis eius ad alterutrum.
Quid est hoc quod dicit nobis modicum et non
videbitis me. et iterum modicum et videbitis me.
et quia vado ad patrem. Dicebant ergo. Quid est
hoc quod dicit modicum. nescimus quid loquitur.
Cognovit autem ihesus quia volebant eum interrogare
et dixit eis. De hoc quesitis inter vos quia dixi.
Modicum et non videbitis me. et iterum modicum
et videbitis me. Amen amen dico vobis quia plorabitis
et flebitis vos. mundus autem gaudebit. vos autem
contristabimini. sed tristicia vestra vertetur in gaudium.
Mulier cum parit tristiciam habet quia venit hora
eius. cum autem genuerit puerum iam non meminit
pressure propter gaudium quia natus est homo in
mundum. Et vos ergo nunc tristiciam quidem habetis.
iterum autem videbo vos et gaudebit cor vestrum.
et gaudium vestrum nemo tollet a vobis. Et in illo
die me non rogabitis quicquam. Amen amen dico
vobis. si quid petieritis patrem in nomine meo
dabit vobis. Usque modo non petistis quicquam
in nomine meo. petite et accipietis. ut gaudium
vestrum sit plenum. Hec in proverbiis locutus
sum vobis. Venit hora cum iam non in proverbiis
loquar vobis. sed palam de patre annunciabo vobis.
In illo die in nomine meo petetis. et non dico
vobis quia ego rogabo patrem de vobis. Ipse enim
pater amat vos. quia vos me amastis. et credidistis
quia ego a deo exivi. Exivi a patre et veni in
mundum. iterum relinquo mundum et vado ad patrem.
Dicunt ei discipuli eius. Ecce nunc palam loqueris
et proverbium nullum dicis. Nunc scimus quia scis
omnia et non opus est tibi ut quis te interroget.
In hoc credimus quia a deo existi. Respondit eis
ihesus. Modo creditis. Ecce venit hora et iam
venit ut dispergamini unusquisque in sua et me
solum relinquatis. et non sum solus quia pater
mecum est. Hec locutus sum vobis ut in me pacem
habeatis. In mundo pressuram habebitis. sed confidite
ego vici mundum. Hec locutus est ihesus et
elevatis oculis in celum dixit. Pater venit hora
clarifica filium tuum ut filius tuus clarificet te.
sicut dedisti ei potestatem omnis carnis ut omne
quod dedisti ei det eis vitam eternam. Hec autem
est vita eterna ut cognoscant te solum deum verum
et quem misisti ihesum christum. Ego te clarificavi
super terram. opus consummavi quod dedisti mihi
ut faciam. Et nunc clarifica me tu pater apud
temetipsum claritate quam habui priusquam mundus
esset apud te. Manifestavi nomen tuum hominibus
quos dedisti mihi de mundo. Tui erant et mihi
dedisti eos. et sermonem tuum servaverunt. Nunc
cognoverunt quia omnia que dedisti mihi abscondita
sunt a te. quia verba que dedisti mihi dedi eis.
et ipsi acceperunt et cognoverunt vere quia a te
exivi. et crediderunt quia tu me misisti. Ego pro
eis rogo. non pro mundo rogo. sed pro his quos
dedisti mihi quia tui sunt. et mea omnia tua sunt
et tua mea sunt. et clarificatus sum in eis. Et
iam non sum in mundo. et hi in mundo sunt. et
ego ad te venio. Pater sancte serva eos in nomine
tuo quos dedisti mihi ut sint unum sicut et nos.
Cum essem cum eis ego servabam eos in nomine
tuo quos dedisti mihi. et custodivi. et nemo ex
eis perivit nisi filius perditionis ut scriptura
impleatur. Nunc autem ad te venio. et hec loquor
in mundo ut habeant gaudium meum impletum in
semetipsis. Ego dedi eis sermonem tuum. et mundus
eos odio habuit. quia non sunt de mundo sicut
et ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos
de mundo. sed ut serves eos a malo. De mundo non
sunt sicut et ego non sum de mundo. Sanctifica
eos in veritate. sermo tuus veritas est. Sicut
tu me misisti in mundum et ego misi eos in
mundum. Et pro eis ego sanctifico me ipsum ut
sint et ipsi sanctificati in veritate. Non pro eis
autem rogo tantum. sed et pro eis qui credituri
sunt per verbum eorum in me. ut omnes unum sint.
sicut tu pater in me et ego in te. ut et ipsi in
nobis unum sint. ut credat mundus quia tu me
misisti. Et ego claritatem quam dedisti mihi dedi
eis. ut sint unum sicut et nos unum sumus. Ego
in eis et tu in me. ut sint consummati in unum.
et cognoscat mundus quia tu me misisti. et dilexisti
eos sicut et me dilexisti. Pater quos dedisti mihi
volo ut ubi sum ego et illi sint mecum. ut videant
claritatem meam quam dedisti mihi. quia dilexisti
me ante constitutionem mundi. Pater iuste mundus
te non cognovit. ego autem te cognovi. et hi cognoverunt
quia tu me misisti. et notum feci eis nomen tuum
et notum faciam. ut dilectio qua dilexisti me in
ipsis sit. et ego in ipsis. Cum hec dixisset ihesus
egressus est cum discipulis suis trans torrentem
cedron ubi erat hortus in quem introivit ipse et
discipuli eius. Sciebat autem et iudas qui tradebat
eum locum quia frequenter ihesus convenerat illuc
cum discipulis suis. Iudas ergo cum accepisset
cohortem et a principibus sacerdotum et pharisaeis
ministros venit illuc cum laternis et lampadibus
et armis. Ihesus itaque sciens omnia que eventura
erant ei processit et dixit eis. Quem quaeritis.
Responderunt ei. Ihesum nazarenum. Dicit eis ihesus.
Ego sum. Stabat autem et iudas qui tradebat eum
cum ipsis. Ut ergo dixit eis. Ego sum abierunt
retrorsum et ceciderunt in terram. Iterum ergo
interrogavit eos. Quem quaeritis. At illi dixerunt.
Ihesum nazarenum. Respondit ihesus. Dixi vobis
quia ego sum. Si ergo me quaeritis sinite hos abire.
ut impleretur sermo quem dixit. Quia quos dedisti
mihi non perdidi ex eis quemquam. Simon ergo petrus
habens gladium eduxit eum et percussit pontificis
servum et abscidit auriculam eius dexteram. Erat
autem nomen servo malchus. Dixit ergo ihesus petro.
Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem quem dedit
mihi pater non bibam illum. Cohors ergo et tribunus
et ministri iudeorum comprehenderunt ihesum et
ligaverunt eum. Et adduxerunt eum ad annam primum
erat enim socer caiphe qui erat pontifex anni illius.
Erat autem caiphas qui consilium dederat iudeis
quia expedit unum hominem mori pro populo. Sequebatur
autem ihesum simon petrus et alius discipulus.
Discipulus autem ille erat notus pontifici et introivit
cum ihesu in atrium pontificis. Petrus autem stabat
ad ostium foris. Exivit ergo discipulus alius qui
erat notus pontifici et dixit ostiariae et introduxit
petrum. Dicit ergo petro ancilla ostiaria. Numquid
et tu ex discipulis es hominis huius. Dicit ille.
Non sum. Stabant autem servi et ministri ad prunas
quia frigus erat et calefaciebant se. Erat autem
et petrus cum eis stans et calefaciens se. Pontifex
ergo interrogavit ihesum de discipulis suis et de
doctrina eius. Respondit ei ihesus. Ego palam locutus
sum mundo. ego semper docui in synagoga et in templo
quo omnes iudei conveniunt. et in occulto locutus
sum nichil. Quid me interrogas. interroga eos qui
audierunt quid locutus sim ipsis. Ecce hi sciunt
quae dixerim ego. Hec autem cum dixisset unus
assistentium ministrorum dedit alapam ihesu dicens.
Sic respondes pontifici. Respondit ei ihesus. Si
male locutus sum testimonium perhibe de malo.
si autem bene quid me caedis. Et misit eum annas
ligatum ad caiphan pontificem. Erat autem simon
petrus stans et calefaciens se. Dixerunt ergo ei.
Numquid et tu ex discipulis eius es. Negavit ille
et dixit. Non sum. Dicit unus de servis pontificis
cognatus eius cuius abscidit petrus auriculam.
Nonne ego te vidi in horto cum illo. Iterum ergo
negavit petrus. et statim gallus cantavit. Adducunt
ergo ihesum a caiphan in pretorium. Erat autem
mane. et ipsi non introierunt in pretorium ut non
contaminarentur sed manducarent pascha. Exivit
ergo pilatus ad eos foras et ait. Quam accusationem
affertis adversus hominem hunc. Responderunt et
dixerunt ei. Si non esset hic malefactor non tibi
tradidissemus eum. Dixit ergo eis pilatus. Accipite
eum vos et secundum legem vestram iudicate eum.
Dixerunt ergo ei iudei. Nobis non licet interficere
quemquam. ut sermo ihesu impleretur quem dixit
significans qua morte esset moriturus. Introivit
ergo iterum pilatus in pretorium et vocavit ihesum
et dixit ei. Tu es rex iudeorum. Respondit ihesus.
A temetipso hoc dicis. an alii dixerunt tibi de me.
Respondit pilatus. Numquid ego iudeus sum. Gens
tua et pontifices tradiderunt te mihi. quid fecisti.
Respondit ihesus. Regnum meum non est de hoc mundo.
Si regnum meum esset de hoc mundo ministri mei
decertarent utique ut non tradar iudeis. nunc autem
regnum meum non est hinc. Dixit ergo pilatus ei.
Ergo rex es tu. Respondit ihesus. Tu dicis quia rex
sum ego. Ego in hoc natus sum et ad hoc veni in
mundum ut testimonium perhibeam veritati. omnis
qui est ex veritate audit vocem meam. Dicit ei
pilatus. Quid est veritas. Et cum hoc dixisset
iterum exivit ad iudeos et dicit eis. Ego nullam
invenio in eo causam. Est autem consuetudo vobis
ut unum dimittam vobis in pascha. Vultis ergo
dimittam vobis regem iudeorum. Clamaverunt ergo
rursum omnes dicentes. Non hunc sed barabbam.
Erat autem barabbas latro. Tunc ergo apprehendit
pilatus ihesum et flagellavit. Et milites plectentes
coronam de spinis imposuerunt capiti eius et veste
purpurea circumdederunt eum et venibant ad eum
et dicebant. Ave rex iudeorum. et dabant ei alapas.
Exivit ergo iterum pilatus foras et dicit eis.
Ecce adduco vobis eum foras. ut cognoscatis quia
nullam invenio in eo causam. Exivit ergo ihesus
portans coronam spineam et purpureum vestimentum.
Et dicit eis pilatus. Ecce homo. Cum ergo vidissent
eum pontifices et ministri clamabant dicentes.
Crucifige crucifige eum. Dicit eis pilatus. Accipite
eum vos et crucifigite. Ego enim non invenio in eo
causam. Responderunt ei iudei. Nos legem habemus
et secundum legem debet mori quia filium dei se
fecit. Cum audisset ergo pilatus hunc sermonem
magis timuit. Et intravit in pretorium iterum et
dicit ad ihesum. Unde es tu. Ihesus autem responsum
non dedit ei. Dicit ergo ei pilatus. Mihi non loqueris.
Nescis quia potestatem habeo crucifigere te et potestatem
habeo dimittere te. Respondit ihesus. Non haberes
potestatem adversum me ullam nisi tibi datum esset
desuper. Propterea qui tradidit me tibi maius
peccatum habet. Et exinde quaerebat pilatus dimittere
eum. Iudei autem clamabant dicentes. Si hunc dimittis
non es amicus cesaris. Omnis enim qui se regem facit
contradicit cesari. Pilatus autem cum audisset
hunc sermonem adduxit foras ihesum et sedit pro
tribunali in loco qui dicitur lithostrotos hebraice
autem gabbatha. Erat autem parasceve paschae hora
quasi sexta. Et dicit iudeis. Ecce rex vester.
Illi autem clamabant. Tolle tolle crucifige eum.
Dicit eis pilatus. Regem vestrum crucifigam.
Responderunt pontifices. Non habemus regem nisi
cesarem. Tunc ergo tradidit illum illis ut crucifigeretur.
Susceperunt autem ihesum et eduxerunt. Et bajulans
sibi crucem exivit in eum qui dicitur calvarie
locum hebraice autem dicitur golgotha. Ubi crucifixerunt
eum et cum eo alios duos hinc et inde medium autem
ihesum. Scripsit autem et titulum pilatus et posuit
super crucem. Erat autem scriptum ihesus nazarenus
rex iudeorum. Hunc ergo titulum multi legerunt
iudeorum. Et erat prope civitatem locus ubi crucifixus
est ihesus. Et erat scriptum hebraice graece et
latine. Dicebant ergo pontifices iudeorum pilato.
Noli scribere rex iudeorum. sed quia ipse dixit
rex sum iudeorum. Respondit pilatus. Quod scripsi
scripsi. Milites ergo cum crucifixissent ihesum
acceperunt vestimenta eius et fecerunt quatuor partes
unicuique militi partem et tunicam. Erat autem
tunica inconsutilis desuper contexta per totum.
Dixerunt ergo ad invicem. Non scindamus eam sed
sortiamur de illa cuius sit. ut scriptura impleatur
dicens. Diviserunt sibi vestimenta mea et super
vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem
hec fecerunt. Stabant autem iuxta crucem ihesu
mater eius et soror matris eius maria cleophe et
maria magdalene. Cum vidisset ergo ihesus matrem
et discipulum stantem quem diligebat dicit matri
sue. Mulier ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo.
Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus
in sua. Postea sciens ihesus quia omnia consummata
sunt ut consummaretur scriptura dicit. Sitio.
Vas ergo positum erat aceto plenum. Illi autem
spongiam plenam aceto hyssopo circumdantes obtulerunt
ori eius. Cum ergo accepisset ihesus acetum dixit.
Consummatum est. Et inclinato capite tradidit
spiritum. Iudei ergo quoniam parasceve erat ut
non remanerent in cruce corpora sabbato erat enim
magnus dies ille sabbati rogaverunt pilatum ut
frangerentur eorum crura et tollerentur. Venerunt
ergo milites et primi quidem fregerunt crura et
alterius qui crucifixus est cum eo. Ad ihesum autem
cum venissent ut viderunt eum iam mortuum non
fregerunt eius crura. sed unus militum lancea
latus eius aperuit et continuo exivit sanguis et
aqua. Et qui vidit testimonium perhibuit. Et verum
est testimonium eius. Et ille scit quia vera dicit
vobis. Ut et vos credatis. Facta sunt enim hec
ut scriptura impleretur. Os non comminuetis ex eo.
Et iterum alia scriptura dicit. Videbunt in quem
transfixerunt. Post hec autem rogavit pilatum
ioseph ab arimathia qui erat discipulus ihesu
occultus autem propter metum iudeorum ut tolleret
corpus ihesu. Et permisit pilatus. Venit ergo et
tulit corpus ihesu. Venit autem et nicodemus qui
venerat ad ihesum nocte primum. ferens mixturam
myrre et aloes quasi libras centum. Acceperunt
ergo corpus ihesu et ligaverunt illud cum aromatibus
sicut mos est iudeis sepelire. Erat autem in loco
ubi crucifixus est hortus et in horto monumentum
novum in quo nondum quisquam positus erat. Ibi
ergo propter parasceven iudeorum quia iuxta erat
monumentum posuerunt ihesum.

Die autem una sabbatorum maria magdalene venit
mane cum adhuc tenebre essent ad monumentum et
vidit lapidem sublatum a monumento. Cucurrit ergo
et venit ad simonem petrum et ad alium discipulum
quem amabat ihesus et dicit eis. Tulerunt dominum
de monumento et nescimus ubi posuerunt eum. Exivit
ergo petrus et alius discipulus et venerunt ad
monumentum. Currebant autem duo simul et discipulus
ille alius precucurrit citius petro et venit prior
ad monumentum. Et cum se inclinasset vidit posita
sindones non tamen introivit. Venit ergo et sequens
eum simon petrus et introivit in monumentum et
vidit sindones positas et sudarium quod fuerat
super caput eius non cum sindonibus positum sed
separatim involutum in unum locum. Tunc ergo
introivit et alius discipulus qui venerat prior
ad monumentum et vidit et credidit. Nondum enim
sciebant scripturam quia oportet eum a mortuis
resurgere. Abierunt ergo iterum ad se discipuli.
Maria autem stabat ad monumentum foris plorans.
Dum ergo fleret inclinavit se et vidit duos angelos
in albis sedentes unum ad caput et unum ad pedes
ubi positum fuerat corpus ihesu. Et dicunt ei illi.
Mulier quid ploras. Dicit eis. Quia tulerunt
dominum meum et nescio ubi posuerunt eum. Hec
cum dixisset conversa est retrorsum et vidit ihesum
stantem et nesciebat quia ihesus est. Dicit ei ihesus.
Mulier quid ploras. quem quaeris. Illa existimans
quia hortulanus esset dicit ei. Domine si tu sustulisti
eum dic mihi ubi posuisti eum et ego eum tollam.
Dicit ei ihesus. Maria. Conversa illa dicit ei.
Rabboni quod dicitur magister. Dicit ei ihesus.
Noli me tangere. nondum enim ascendi ad patrem.
Vade autem ad fratres meos et dic eis. Ascendo
ad patrem meum et patrem vestrum deum meum et
deum vestrum. Venit maria magdalene annuncians
discipulis quia vidit dominum et hec dixit ei.
Cum sero ergo esset die illa una sabbatorum et
fores essent clause ubi erant discipuli congregati
propter metum iudeorum venit ihesus et stetit in
medio et dicit eis. Pax vobis. Et cum hoc dixisset
ostendit eis manus et latus. Gavisi sunt ergo
discipuli viso domino. Dixit ergo eis iterum.
Pax vobis. Sicut misit me pater et ego mitto vos.
Cum hec dixisset insufflavit et dicit eis. Accipite
spiritum sanctum. Quorum remiseritis peccata
remittuntur eis. et quorum retinueritis retenta
sunt. Thomas autem unus de duodecim qui dicitur
didymus non erat cum eis quando venit ihesus.
Dicebant ergo ei alii discipuli. Vidimus dominum.
Ille autem dixit eis. Nisi videro in manibus eius
fixuram clavorum et mittam manum meam in latus
eius non credam. Et post dies octo rursum erant
discipuli eius intus et thomas cum eis. Venit
ihesus ianuis clausis et stetit in medio et dixit.
Pax vobis. Deinde dicit thome. Infer digitum tuum
huc et vide manus meas et affer manum tuam et
mitte in latus meum et noli esse incredulus sed
fidelis. Respondit thomas et dixit ei. Dominus
meus et deus meus. Dicit ei ihesus. Quia vidisti
me thoma credidisti. Beati qui non viderunt et
credunt. Multa quidem et alia signa fecit ihesus
coram discipulis suis que non sunt scripta in
libro hoc. Hec autem scripta sunt ut credatis
quia ihesus est christus filius dei et ut credentes
vitam habeatis in nomine eius. Postea manifestavit
se iterum ihesus discipulis ad mare tiberiadis.
Manifestavit autem sic. Erant simul simon petrus
et thomas qui dicitur didymus et nathanahel qui
erat a cana galilee et filii zebedei et alii ex
discipulis eius duo. Dicit eis simon petrus. Vado
piscari. Dicunt ei. Venimus et nos tecum. Et
exierunt et ascenderunt navem et illa nocte nichil
prehenderunt. Mane autem iam stetit ihesus in
litore. non tamen sciebant discipuli quia ihesus
est. Dicit ergo eis ihesus. Pueri numquid pulmentarium
habetis. Responderunt ei. Non. Qui dicit eis.
Mittite in dexteram navigii rete et invenietis.
Miserunt ergo et iam non valebant illud trahere
prae multitudine piscium. Dicit ergo discipulus
ille quem diligebat ihesus petro. Dominus est.
Simon petrus cum audisset quia dominus est tunicam
succinxit se. erat enim nudus. et misit se in
mare. Alii autem discipuli navigio venerunt. non
enim longe erant a terra sed quasi cubitis ducentis
trahentes rete piscium. Ut ergo descenderunt in
terram videbant prunas positas et piscem superpositum
et panem. Dicit eis ihesus. Afferte de piscibus
quos prehendistis nunc. Ascendit simon petrus et
traxit rete in terram plenum magnis piscibus centum
quinquaginta trium. Et cum tanti essent non est
scissum rete. Dicit eis ihesus. Venite prandete.
Nemo audebat discipulorum interrogare eum. Tu quis
es. scientes quia dominus est. Et venit ihesus
et accipit panem et dat eis et piscem similiter.
Hoc iam tertio manifestatus est ihesus discipulis
suis cum resurrexisset a mortuis. Cum ergo prandissent
dicit simoni petro ihesus. Simon iohannis diligis
me plus his. Dicit ei. Etiam domine tu scis quia
amo te. Dicit ei. Pasce agnos meos. Dicit ei iterum.
Simon iohannis diligis me. Ait illi. Etiam domine
tu scis quia amo te. Dicit ei. Pasce agnos meos.
Dicit ei tertio. Simon iohannis amas me. Contristatus
est petrus quia dixit ei tertio. Amas me. et dixit
ei. Domine tu omnia nosti tu scis quia amo te.
Dicit ei. Pasce oves meas. Amen amen dico tibi
cum esses iunior cingebas te et ambulabas ubi
volebas. cum autem senueris extendes manus tuas
et alius te cinget et ducet quo tu non vis. Hoc
autem dixit significans qua morte clarificaturus
esset deum. Et cum hoc dixisset dicit ei. Sequere
me. Conversus petrus vidit illum discipulum quem
diligebat ihesus sequentem qui et recubuit in
cena super pectus eius et dixit. Domine quis est
qui tradet te. Hunc ergo cum vidisset petrus dicit
ihesu. Domine hic autem quid. Dicit ei ihesus.
Sic eum volo manere donec veniam quid ad te.
Tu me sequere. Exivit ergo hic sermo inter fratres
quia discipulus ille non moritur. Et non dixit
ei ihesus non moritur. sed sic eum volo manere
donec veniam quid ad te. Hic est discipulus ille
qui testimonium perhibet de his et scripsit hec.
Et scimus quia verum est testimonium eius. Sunt
autem et alia multa que fecit ihesus quae si scribantur
per singula nec ipsum arbitror mundum capere eos
qui scribendi sunt libros. Amen.

† homi de quib; et quor; milia d; fep̃ē pfeby
xpī videntē et mirant; q; sistra; mortu-
orū; quod sem̃ eni amiquos fecisse
ph̃eras· fecit eni helyas· fecit et helizeus
et eni ī hac carne viuēt; et eni ī suo mo
numēto sepulch; iacēt· Nā quidā pōn̄
tes mortuū n̄ruētib; hostib; eni eo fugi
sēt eni q; ibi posuisset· Ad primo; si cessē
fecit eni aliquis xpī ī ned alius fecit q;
† quiq; milia de sepulchr̄ pannis pmut; q;
sup aquas ambulauit· et petro ut hoc
faceret p̄struit· q; aq; mūdit· m vinū· q;
apuit oculos cēci nati· et multa alia q;
g nūc trac longū· Sed r̄ndet nobis et
alios fecisse que ipe nō fecit et ī nemo
alius fecit· Quis eni ī moyses egipcios
plagis cor tenētis q; pcussit· duxit mari
populū suū· et manna de celo eis in
tribus impetrauit aq; de petr̄ sitientib; fudit·
Quis nisi ihūs nauc populo cōfisum ior
dānis fluēta diuisit· et aurē plem
emissa ocē ad dnm̄ fremuit· et auxilium
Quis p̄ter sampson ap̄e sua sitim magalla
mozeu asini extinctā tēpe fudit· Quis pe
helyam curru ignēo subuectū· Quis p̄ter
helizeū quod paulo ante mortuū sepulto suo
cadauere cadauera alioꝝ suscitauit· Quis vite
dameleth me ora secū leonū ferocē
vixit· Quis tres viros· ananiam
azariā mizaelem· et flāmis ardētib;
et nō virentib; ambulauit illesos· Preco eni
ph̄i hec sunt· Ego arbitror quibus demōstrat
et alios suos q; opa mirāda fecisse· ī nec
alius fecit· Sed qui eni multa vana et ma
la vaticinantes voracē q; mozlim eni
pter sanauerit· nullū omo legit antiquo-
rū eni recitat· quos michē sicut scriptū
bat· singulos fecit· matrē eni· qua
ta loco aut· Vespe aut seō eni occidisset pol
lic bat· ad eū male ht̄ et demonia ht̄
tes· Et erant ois ciuitas congregata ad ia
nuā· et cruciatus· multos· q; vexabāt· diuer
sis languoribꝰ· et demonia multa· eiciebat·
Is aut· cū ingressus esset· matheus· eni· testō
nium ph̄etie addidit· dicēs· ut adimple-

quod dict· p· ysaiā· dicētem·
Ipe infirmitates nr̄as accepit· et egro
tudines portauit· Ire alio loco dicit· mirā
Et quocūq; introibat· in vicos· vel in villas
aut in ciuitates· in plateis ponebāt infir-
mos· et deprecabāt eū· ut vel fimbriā vesti
mēti eius· tangerent· et quotquot
tangebāt eū· salui fiebāt· Hoc nēd alius
fecit in eis· Hec eni· et intelligēdū· q; aut
in eis nō· nr̄e eos· uel coram eis· q; prius
in eis q; sanauit eos· Sic quippe intelligi
voluit· ī nō salū facient· amirabilē· Verū
eni manifestū· cōferri et salutē· p quib;
būfleys vesp; amore nō ebur· r̄debuē debu
erūt· Nā simpe cecis· nr̄a· mirabilia· supar
quod· dict· de virgine matres· q; virginī
tate· sol; portuit· nec· q; viola· ar· nat;
Sed hoc nec coram eis fecit· nec in eis· ad
cognoscēdā quippe hō miraculi veritatem
nō cōi cū eis assensu· et discretio ab eis dispu
tatu· apli· prolatu· sunt· Nam hō illud quod
de terra in carne in qua ortus fuat· de sepul-
chro se reddidit vitā· et nūq; inde mori
turus· cū illa ascendit in celū· simpar certa
tūtia ī fecit· hō nec; hoc fecit· Iudeis in
p̄sentiā· eis et nondū hac fecerat· qui dice
bat· Si opa non fecissem in eis· ī nemo
fecit alius· Amplius· ergo illa fuit· ī in corp̄
valitudinib; tantis miracula· sibimet· oīa
dit· quātis in illos· antea donauit· Hec nemo
eni viderūt· et hoc eis exprobrāb· adiūgit·
et dicit· Nūc aut· et viderūt· et oderūt· me
me et patrē meū· Sed ut impleret· ps̄mo
qui in lege· scriptū· est· q; odio habuerūt· me
gratis· Corp̄ legis· dicit· nō ab ipis· ī veritā
ē ipis· dicit· Sicut dicimus· panē nr̄m· cot̄
dianū· quē· tū· petimus· a deo· addeo· da
nobis· Gratis aut· odit· ī· milla· ex odio eō
modū· quem· vel· ī· modū· fugit· sic odit·
deū· imp̄s· sic diligit· iustus· hoc· ē· gratis·
ut alius· p̄ illū· nō cessaret· bona· ipē·
erat· omnia· in omnib; Quisquis vero al-
tius· arbitrat· xp̄m· dicēte· Si opa· nō fe
cissem· in eis· que· nemo· alius· fecit· Sed
hoc· et· si· p̄· aut· spūs· scūs· fecit· nō· alq;
fecit· q; coaq; emeritis· vim· sibi· ē· vindicet·
ip̄m· fecisse· ex· q; ip̄e· qui· spūs· dei· homo· tale

aliquid fecit hoc nō ꝑ se sz ꝑ ipm fecit
ꝑ quippe et semꝑ cuncta ꝑ septimanemo
aut ꝑ aliquid sm ipō. xpiō namq; ait
pr̄ et spū sc̄o nō sunt tres dy sz unus deꝰ
de quo scripm̄ est Audiuit dominꝰ deus
israhel qui facit mirabilia solꝰ sempiterno
ergo alius fecit ceteꝝ in eis fecit xpc
iheſus dominꝰ nr̄ Cum uiuit et regnat
Deꝰ illo xpc

In vigilia omn̄ scōꝝ. Sm lucā

Descendens iheſus de mōte stetit et loco cam
pestri cū turba discipulorū suoꝝ et reliq.
Et lectus apōs

Omne venerabil' bede pbi

Erat turbas dominꝰ et mōtana subiit. Tur-
bas vō docturꝰ ad campestria rediit
qz nō nisi in humili loco xpiāna turbe uide
sufficiat. Nam hec et norma quā seruare
aplis aut. Non potui vobis loq̄ quasi spi
ritalibꝫ sz qsi carnalibꝫ qsi paruulis et xpo
lac vobis potū dedi nō escā nōdū enim
poterātis ꝑ necdū quidē poteſtis. Explicit
aut ipi sm matheū qsi ꝑfectos et in
mōte et apōs saluatois ore docti et mar-
tires. Vbi si quis diligenter euāgelistā ꝑsecutus pr̄ intellexit cū in
mōte duodecim discipulos elegit. et paulo
quos et aplos nominauit. qz matheꝰ premi
sit cur illū humile simonē ꝑ matheus
nūcupauit et lucas cur iuuē et in mōte
Ac deinde cū descendisset in loco campes
tri altū silem de quo matheꝰ tacet lu
cas nō tacet et vicissim simonē eodem
modo et ecclesiā ab omni iudea et iherlm
et maritima et tyri et sydonis et ceta
maritima multitudine nō a proximo mari
galilee neq; cū hoc miraculi loco ponit
ꝑ a mari magno i.e. et cognouit eam
in qua cuncta tyri et sydon comprehendi po
terat. Verū qz genera ciuitates sunt
iudeis quidē sordere facit ꝑ ab eis nūquā
possesse eo q hostes excolere nesciunt
Consulte nouerim ponit. ne quāta sit
fames uerbi qz saluatois mereamur q ex
teras cuncta ad similitudē docturā qz campes
tri cuncta ciuitates accepturas. Vbi nōdū
qz dominꝰ et si uenturꝰ ad se genera
misereri sit. uisus est puerū centurionis et
cananee filiā approbata fide priorum
curauit. nō nisi eo. ciuitates intrasse
legitur ne videlicet occasione qua cete
rudeis calumniandi. frustrarent ꝑ ꝑfectā
poterāt salutē gentiū passionis et resur-
rexionis sue qui crederet. Quo tuni
mōte ipe gentibꝫ est uidē qui terrā
Nisi granū frumenti cadens in terrā
mortuū fuerit ipm̄ solū manet si aut
mortuū fuerit multū fructū affert et
eis turba quebat eū tangere qz uirtus
de illo exibat et sanabat omnes et sup
lepros dñs tangere mundat et hic eis
turba q eū tangere potuit prius ullus
uirtute signatur. Tacta ergo saluatois
oris et saluti quē tangere et fidelē in
eū credere a quo tangi et eis munere fir
mari. Sed unusquisq; t suo sensu habū
dat. Turbe q de longe ad audiendum
q ꝑhibite descendere in campū dñi curāt
actibus discipuli q̄ multoibꝫ ira fuit et
terruit t mōtis eminentie ad maiora ꝑ
nentie et quibꝫ cuncta eligunt qui eū ꝑsi
gnarent secretū t mōte spectabat. Vnus
ponitur qui sublimioris sapie fonte de
biberat. humi recubuit in pectore magi
stri et uspiā vel turbas dimisit ad altiora seq
vel quedā debilem et uenies t mōte cu
rauit. ꝑ extincta febre libidinū ardens
et ꝑ sacre lucis pedetemptim quidq; ad culmē
subire uoluit sm et in ueri testamento
moyses solꝰ et iosue mōte dei ascendit
ad regendā uolgus in campo donec
rediret. aaron ordinatur et hur. Da
uid quippe q̄ mē ꝑfectā mōs fortitudō
singularem diuine maiestatis excellentiā
Hur. vō qui ignis dr̄ donū sct spūs t
significat. qz plures in ecclā ꝑfecti et
si contrarii mgrō ad penetrandā su
me diuinitatis archana necessarie diuine
ne maiestatis scientie rōnem et spūm
sc̄m possunt audire signari. Et
et ipse eleuatis illesa oculis t discipulos

suos

dicabat. Beñ papa⁹ ſuū q̄m vēm ē dñ
nī dei ēt ſi gnāliē oībz loq̄t ſpālis ē
ſūlator⁹ oculos m aſtipulos lenat vt ipſe
qm vbī mītem cordis aure p̄cipiāt laud
ſapīs mtīm limen apiat. Cū ſimle
ē g̃ matheū aut Et cū ſedisſet accessēr
ad eū diſcipl ei⁹ & ait. ens os ſuū doce
bat eos dcēs. Beñ papa⁹ ſpū. nā ꝯ ibus
os ī mdre aptē ſedēs ut magna ſubli
mīē audiāt m eos oculos ſuos m ampo
digne vt audiāt p̄cepta mtelligāt. Beñ
ītaq̄ papa⁹ nō vnq̄ omēs ſz illi cūmō
qui omīe p̄ncs ſeculi ē et ſi alīū vidēa⁹
q̄ michole cubīe dicūt Qm mūdo regnū
celeſtē p̄hībēt mūnē dignm. q̄ delec
tab⁹ ꝯbantē cupiditate mūdi. qualē ſe
rex dauid pauperē ſuſtinuiſſe declarāb
ait. Ego egen⁹ veb⁹ et paup ſū & alibi
nō mō ēre ſtā ſz et ipā q̄ dñō ſuppleta
p̄ſpēdēs dcīt q̄ Quid ēt m̄ restat ī
celo et a te q̄ volui ſup̄ terā. mecū vbi spe
ſue exiſtēt anchoram ſubdēs mſiſtat
q̄ſti aūt adhēre deo bonū ē ponē m do
mino deo ſpē meā. Alioq̄ nō mīlli mſ
rima q̄dicē p̄ncipes et hic ſeculi gau
dijs ob mopiam rep̄et ibi regno delob
mitor⁹ nequicq̄ cārēt Beñ q̄ mīē ſu
rrexit q̄ ſurſū ubi nū Quid ſequīte bē q̄d
ſequī debeāt matheū exponē videlicet
nuptiāl. apaſſime nos mſtrucē mūdi nos
ſtīnō in ſuis ēſtimāe debē. ſz condānāt mſ
trāe ſenp amāē ūnō ardē ꝓſequī Cui p̄
fectū ſtudiū nō ni hoc ſeculo. ſz ī futo
poſſe ꝓuēnire ſuperior⁹ deſidio pſalmiſta
flagrāb ondit qm aut. Ego aūt cū mſ
tūa apphebo m q̄ſpectu tuo ſatiabor dū mā
nifeſtabīē gla tua ꝓpē et ſimplīē acepi
Beñ q̄ mīē ēſ mīns q̄ cāſtigatus corp⁹ vīm
et ſeruitutē ſubeāris qm ī timōe et ſti
bo opam datis q̄ celeſtē tūē grandiorē
habeāris vberiāte ꝓfectū Beñ q̄ mīē
fletis q̄ ridebitis. nō tēporālīē diſpa
gnoſcor ſz vtrūq̄ deīnceps ſpūalēm

q̄ flent cū beātudine oſolabāt. vbi nō
mīā ſolū ſed et p̄mīū beātū amiſſā de
flē q̄ſi vē nos diligi q̄ſcīt illig et p̄ſta
nos ſ̄tulāt et deſtū nātē ē nos ēbulāt
Acc ſolū ēbulāt verū ad lacrimas vſq̄
ſuaēdi hic eñ ſimmel et dauid poēm
ſimilis et mātū lugēt Hic peccātēm
dñs ipē fleuit ſnp cuītatē et meſtus
cōpaſſ ſcribis lazarū q̄ dnūm erāt
mineſtrare rēſurrectur⁹q̄ iudeis p̄dīcī
ſerūtē deflebat mīſtice ſignīs eos qui
m̄ peccī mozte ſepūt̄ ut rēnuiſtē q̄at
a proximis ē plangēdos Q aut mīē ſē
res riſuros tēp̄ mītit nō publīē acepīt dū
ē ſz ſcīpture mōē riſus noīē mētis exulta
cio et affect⁹ q̄dē lētor acapiēdi ē cū de
ſiſtnata ſicut ſtīa xp̄ō ībquit fecit. m̄ leg
et ī iob dcīt ē Os aut vēacū replebī
riſu p̄ q̄ ut dixī noīa grandiū aūt ſignāt
melius Beñ eruīs cū vob odierūt homēs
et cū ſeparāuīnt vos et exp̄briauīnt Qm
ꝓp̄ dnīcas hēdītas xp̄i m ſcīā ꝓpter
p̄ſnē vīte ēme ꝓp̄ q̄ ſpē celeſtīū gau
diorū. fleti ſtudem. p̄ſpectāē q̄ p̄ſn deſi
dēāt beāt ē ſtulto aūt lētor⁹ qui hab
mē adiūſta vīrtūtēs ſuāe nō ēxpēdit q̄
odiāt licet corde homēs nephādo dilect⁹ an
xp̄ō lede nequīt Sepeuit et ſpūalīē de
pellāt xp̄ūs īnvehīt ē q̄ſi mal exp̄briēn
nomē ornātus ipē gnōrīnas ſ̄ cōfeſſ
ēnīt et cōſedē fēt m celeſtibz Et ēcce
ūnīt nomē vīm ēſt malū ꝓp̄ filiū hoīs
Nomē vērū quod dicat nomē xp̄iāno-ū
ſt q̄d a gentilibz pudēs q̄ ſepiſſīē gēnm
ad ipſos memorie abīrāſū et ab hoībz ēſt
electū nulla tā exiſtere cā odij mſiſtēt
filiū hoīs q̄ videlicet nomē xp̄ī credēn
tes ſua voluīnt ſūē ex nomē dīnē ideo
nobīs ſūm ꝓſecutōēs hoīm nō ī nuētro
neūē vōīnt Beñ mquit eruīs cū vos odie
rīnt hoīēs docens eos ab hoībz īſtechm
dos ſz vīē hoīēs et beātudōs Gaudete em
illa die et exultate Ecce eñ mercēs vīa
multa ī celo Non hoc a quolibz p̄ſtare

sed ab eo q̄ suꝑne cū mercedis tenuit pan-
ꝑceptū ꝑ implei vt s. mē ada cardinal
miter probra linguar mē ipāb ꝑsequā
manū equali ymo leuis adhuc corde ver-
sertur. Non ab hoc mī filios valet. ꝑ cor-
qui ibat gaudentes a cōspectu apli q̄ dig
ni habiti sūt ꝑ nōe ihū ignominiā pati
Cui ergo multos in ēris ꝑ xpō sustinet
aduersa multa in celis a xpō i-cipiet de
na Ceterū ꝑcū ab helya verboz iaculū
falsi sustinuē ꝑphete quos deridēs aiebat
Clamate voce maiōi deus enī ē baal
et forsitan loq̄t aut in diuersoriō ē aut in
itinē aut certe dormit vt exciter Quāmō
dēde stragem qui octingēti simul et cū
quadringenti sūt mēcempti. Verūtq̄ baal ē
nō xpō in cui cruce nec irrisi grandebamur
nec oculi pauore ꝑ penā nec ruē ꝑhenē
Vndē hec cū faciebat ꝑphis pietē corū
Bene exēplo admoniti ē q̄ vā dicētes ꝑse-
cutores solet pati nec tamē ideo ꝑphē audq̄
timē ꝑsecutoris a veritatis ꝑdicatiōe desis-
cere Nōne dñs sancte q̄ sicut matheus ꝑ octo
quas posuit beatitudines octauā specialiter
ꝑfessionem q̄ i-sup-celsis gl̄ā sedicatē ꝑmu-
dat Ira lucas ꝑ quatuor vices amplectit
cardinales. Beati enī pauperes q̄ ꝑ pauent
a mūdi i-frequēt illecebris. Beati esurientes
q̄ sunt famis nouerūt esurientibus cē nescitū
et ipi ꝑ misericordiā missent vt valeāt, nā elee-
mosinā quis xpō nō inuenit dominū. ꝑ sua iudicij
iustitiā iterē testat dei psalmista q̄ ait. Dis-
persit dedit pauperibus iustitia eius manet i
ternū seculi iustitia ternī q̄ sui cuiq; rebus
nemī quicq̄ debentes nisi vt diligam inuicē
Beati q̄ ꝑ prudentiā mē bonū a nostreres et
malū occidua fleē et ad celestia nouitē anhe-
lare. Beati q̄ ꝑ fortitudinē fidei omnia valent
molestia tolerare ipi q̄ necedū ꝑsummate
virtutis arcē ostendē valent, grauibus minis
ꝑfectis sūt beatitudine ꝑfundi quatenus a bo
no paulatē ad melioris ꝑgressi dū cōsis-
terē in platea dñi libenter auscultent ad
huc quisq̄ sederē in mōte sublimitē ascendat
nam quicq̄ adhuc edomandis mistrendis

q̄ credibus ministret hos q̄ stans q̄ sine labo-
rantes affutē. quos vero longo studio spiritu-
lis exercitio ꝑmptos iam ultq̄ de docilibus
venit hijs libentius ne dignitate magistri
sit quicq̄ sibimet̄ residens ministret q̄ḡ
de sinu mē mittat. que spiritualia distribuat
ꝑfectis in israhelitice plebis ē habitu pul-
cherrimis expressa figuris. Vbi vbiq̄ omē
qui bus libet vestibus vtes et quatuor angu-
lis pallioz iacinctinis s̄frimbriatis ē sicē
precepit. sacerdotes quatuor hinc vestes con-
de mistas coloribus mirabiliter distin-
ctis pontifices erāt q̄ sacerdotes et alia qui
cuiq; indumēti genā colorū quidē coruscā
sed sublimioris gradū dignitatis et anno mi
licie chorusta et pontificatus atq; ipius
diuā noīe admixta gestabat. ibū xpō dñō mī
qui cū deo patre et spū sancto viuit et regnat
p̄ omnia ss. amen In festum omnium sanctorum
Nullo tempore videbis illum ebriū aspectu et monitum
et religiosum Omelia ieiunii eiusdem

Cum dñs et saluator mē circuiret ci-
uitates et regiones multas ꝑdicando
et sanando eam languore et omnem
infirmitatē populo. videns turba multam
suam ꝑuenire ad ihesum ascendit montem
Recte deo exaltat in loco vadit excelsum
ne hoībus ad excelsa virtutū ascendē cupi-
entibus excelsa ꝑdicationis et vbi ex his lex nouis
et mōte ꝑdicatē q̄ lex moysi in monte data
et illa in decē verbis ad istam primus vite
eruditionem et disciplinam Ista in octo be
atitudinibus quibus ad celestē patriam
se segetes ꝑducit Et cū sedisset accesserunt
ad eū discipuli eius. et ꝑ eū ad eos suū do-
cebat eos dicens. Beati pauperes spū. primo hu-
militatē et obedientiā docet q̄ humilitas est
omnium bonoz operū fundamentū Et obediens
magis placet deo q̄ sacrificium Ideo ergo primo
humilitatē et obedientiam docet q̄ ꝑ inobedi
entiam a regno dei et a beatitudine expul-
si sumus celestia. Et ideo ꝑ humilitatē et obe
dientiam cadē celestis regni gaudia re
petere debemus Quod ergo dicit beati pauperes
spū nō quoslibet diuitū pauperes nouit
sed qui ꝑter spūm sanctū se pauperes et mūdo sti
mant qui humilitatis diuitias mūdi stercora nouit

habētes dñi omīē quod hūīē ẏ mandatum
dei ad dispēsandū pauperib⁹ et pegr̄is pos
sidēr. nō vr in ds superbiā. sz conuiuisse
ejs mūdi cū ois⁹ viciis ⁊ nūcupātes celes
tia magis ꝑ ẏrena diligāt. pcūb⁹ pauper
es ⁊ contēdūt ut diuites in fide ~~et opere~~
et opacē fcā fidei mercāt. hij tales ꝙ
diuites sūt ista bītudīne possidebunt
quib⁹ ꝓmittit quod sequē ꝙm ipse rex
ūn celoꝝ Quappē dilectissimi quisquis
ad regnū celoꝝ venire desiderat habet pau
pertē similode diligat. ꝓmo superbiā hui
litate et auaritiā elemosinaꝝ largitate
vincē destruat. Conuiuisse cū his pessi
me cupō morari fugiat. ẏrenis et pegr̄is
pio studio subueniat. et ita bītudinis hꝰ
ꝓceptis fruī regni celestis gaudia mēat.
O ipse pauperis ⁊ tali munē compatitur
que celestē bītudinē ꝓmeret. Beati mites
quīes ergo et benignos ē ꝑ humilitatem
et obediām docet. ds qui ad parā pduci
ꝓuenire desiderat ut bona ⁊ prauā fugiāt
impedāt. Quies ⁊ dominꝰ deus nr̄ ac benig
nus ⁊ nobis ẏrena munificē sua ꝓbuit nā
ture nr̄e. Quod ꝙpēa faciat ut mites si
mus ac benigni ꝙximis nr̄is et bō que
possumꝰ libēter. alijs faciamꝰ. Quies ergo
plandꝰ animo ē oportet simplicib⁹ corde
quoꝝ nō pua ruina ē. Dominꝰ enim dē
oūdit dicens. ꝙm ipse possidebit ẏrā Ista
vrgi ẏrā de qua supiꝰ ⁊ Credo vidē bē
dict⁹ ẏra viuentiū. hēditas ergo ẏre illi
⁊ mortalibus ⁊ corrupt⁹ et ghē. ignis celos
ẏme. Quemadmodū omīs nostra superbia. nostra
rapacitas nostra ambitio. ita nō ⁊ mitis do
minꝰ discipulos suos alibi exhort⁹ dicens
Discite a me ꝙ mitis sū et humilis corde et
inuenietis requiē animab⁹ vr̄is Degit⁹. hūāꝰ
lugere ꝙm ipse ꝛsolabit⁹ nō qui amissione
eaꝝ rerꝝ lugebat sed qui ꝓcata ꝓpria deplen
gui delet sua lacrimis lauat. vel certe qui
lugebat ihūm seculi migrāte. velabloꝝ delec
tatione. nō solū ignē mūdi ꝓpria iugiter ei
ulatione deplorat

et pñs et hac̃nis et pñtã ſimulq; cõ-
feſſoꝛ pnã malozꝝ actũ q; fecim⁹ clemẽ-
ſſimꝰ q; noſtꝛis vt yſaias aũ-ſanauit̃ et
mũdi eſtoꝛe auſeꝛre malã cogitacõnẽ
viaꝝ ab oculis meis · ignẽ eẽ cõ-
pus nr̃m eius cõcupiſcẽs mozificãdo
vt ad eẽnã luc̃e eꝛ ad viſionẽ dei ꝑ-
cuniã ꝓcũre meã ¶ Deam paſcã q̃m
filꝰ dei vocaũ̃ · vide q̃m mirũ paſcꝛ
eſt q̃ nõ ia ſeꝛmõ ſ̃ filꝰ mũcipat̃ nõ
tm̃ eo q; q̃ pat̃ diligit pnas auctoꝛ di-
ligẽdo filꝰ ꝑ eã ſ̃ nõdũ eꝛ q̃ dñs paulus
apl̃s pat̃ nõiauit dicens ꝑ̃ eſt enim
pay mr̃ ¶ Qui vo pat̃ non diligit diſcoꝛ
diam ſeſe ꝑ ꝺyabolũ diligit q; auctoꝛ eſt
diſcoꝛdie ꝑ̃ eterñ ꝑmo mirꝰ deũ et hoĩes
diſcoꝛdãt fecit et hoĩem tranſgreſſoꝛẽ dei
fecit ꝑcepta ¶ Sed ideo dei filius deſcẽdit
de celo vt dampnũ ꝺyabolũ auctoꝛẽ diſ
coꝛdie p̃ſcet et mr̃ deũ et hoĩes faceret
hoĩem deo reconſiliãdo et ideo paſcã eꝛ
debem⁹ vt mũcipari filꝰ dei meã q; ſit
pacis nõ ſolũ vocabulũ filioꝝ ꝑ ipũ ſed
nomẽ amẽnim⁹ dicẽte apl̃o Diligite q; ſit
pacẽ ſ̃ q̃m nemo vñ deꝰ placẽ ꝑt
Eſt eaq; pax q̃ agnẽda nõ ẽ mẽ corꝑ et
aiam q; corꝑ eſt q̃ nõ vult aiã ꝓpriſcat
i delectacõ ẽnis admplẽ et m illiꝰ
manẽ ¶ Eſt aũ nõ vult q̃ corꝑ cõcupiſ
cat ꝑ ſpm̃ ſ̃ ſemꝑ hoĩẽ vinc̃ delectã-
nes eius mozificãt · vigilijs ieiunijs
arbris q; ſuſpensijs · hac̃nis lauãt̃ maculas
carnis penitendo et q̃ficendo pcm̃ que
corꝑ q̃mſit delẽdo ſemꝑ meliꝰ ꝺcẽ
cõcupiſcẽtiã mũdi fugẽ ꝺna q; ſit mũdi
ꝑ̃ amẽdẽ ꝺcẽt mẽtes eaꝝ cõtrꝝ nẽ
vt eũ ꝑ̃ nolẽt nec vñ ſolũ regnũ
Dei ergo ad eẽnã ꝑ̃ volum⁹ ꝑuenire
paſcã aiã mr̃am et corꝑ debem⁹
exhibẽ ¶ Itaq; miſeꝝ valeus dñe auxilia
te eius cõcupiſcẽtiaꝝ mozificem⁹ et
eã q̃ deſiderat aiã feliciter admplẽ ſtudeam⁹
et ſpm̃ ꝺ ẽ corꝑ nr̃m dñe ſpiritꝰ ẽ tuꝰ
nr̃ẽ plenẽ ſanctũ obedientẽ et eius
famulatui fidelit̃ obſequẽtem⁹ q; ſi ſtamus
et filij dei fiet et hẽdes regni celeſtis

Dei q; ꝓpoſuiſti nr̃az ꝓpiciare vt ea q; nob
ꝑ̃ dñm q; ſua pietate digneꝰ ꝓpiciare
ẽ mebꝝ et deꝰ ſemꝑ vnde ¶ Dñe q; ꝑ̃
eccl̃am pacaũ ꝑ̃ noſtꝛam q̃ ipſe eſt
regnũ celoꝝ xp̃e filij dei pro nob ꝑ̃
cuciẽs cõtumelias multas ſuſtinuiſti et
nobis eaq; nos dignaꝰ ẽ vt nos ad eẽnã
et bẽatã vitã ꝺducẽt et nos q; eius nũc
debem⁹ q̃q; accidẽtia ꝓpacẽ tollãtur
q; ꝑ multas tribulacões oꝑtet nos ĩtrare
in regnũ dei ¶ Si ergo ꝑ̃ noſtꝛam mũdi
abiecta patiũ · bẽ dñs ſi ea pacẽ ꝑ̃
nomẽ ſuũ pꝛtem⁹ ¶ Letando ergo nob
in celo pacẽ ẽ nos q; ad illã ꝓmiſſam
bonis et noſtris opꝝ ꝑuenire debeam⁹ et di-
uina mãdata q̃ in ſcã cõa audiuim⁹ fide
liꝰ adimplẽ ꝑ̃ quos nos eẽne bẽedicꝰ
dignos efficere ihesus xp̃us dñs noſter
qui cũ ꝑ̃ et ſpm̃ ſto viuit

In feſtiuitate ũm ſcoꝝ ẽ mr̃ matheũ

¶ Illo qꝛe vides ihesu turbas aſcẽdit̃ monte
Et cũ ſediſſet accẽſſerũt ad eũ diſcipuli eius
Et ꝓpiqua Omelia bñ leonis ꝑpe de eo
¶ Exordiũ̃ dilatiſſimi dñi ihu xp̃i e-
uangelii regni et duũs ꝑ totum
galileã cucurꝛit languores omnis
infirmitatis ſeq; eius fama diffuderat̃ et vi-
re et vnuſq; inde cum tarda ẽ humane ignoꝛã
tie fides ad credẽda q̃ nõ videt et ſpanda
que neſcit oꝑtebat diuina cruditione
formãdos corꝑeis beneficijs et viſibilibꝰ
miracul̃ maiꝛi vt eius cum benignam
experiẽtiã poſſẽt nõ ambigere et ſalutis
re et doctꝛine ꝺcẽ ergo exoꝛdiaꝝ medelas di
uine ad immedicabilia mentis tranſferꝛet et ꝑ
ſanitates corꝑum curatꝝ ꝺcẽs ꝓpiet̃ audi
ſegregaꝝ a cõſtantibꝰ turbis ſeceſſit in
montis aſcẽdit · Adnotas apl̃os quos
ſublimioꝝ myſteriis ab edito ĩſtruere ſe-
dis imbuẽt̃ locoꝝ ex ipſa loca acꝛ oꝑis ꝺcẽte
ſignis ſe ẽ ꝺcẽ q̃m moyſen quondam ſuo fu
iſſe dignatꝰ alloq̃ſ̃ ſic quidẽ ꝺcẽ bibliot
inſtruat ſic aũt ſacꝛoꝝ clemẽcia vt ꝑ̃ ſpm̃
quod fuerat ꝑ̃ ꝓphetꝝ ihemie ꝓmiſſũ ꝺcẽs
Ecce dies veniũt ꝺcit dñs et diſponã
domui iſrahel̃ ¶ Poſt dies illos ꝺcit dñs

In feſtiuitate ũm ſcoꝝ ẽ mr̃ matheũ l. bñ leonis ꝓpe

dubo legres meas in sensu pro et in
corde pro sibi ego Qui ergo beatus
fuit monasticoru et aplis. In cred ibo
discipulos volor scribens verbi magi
nom extantem decreui condebat milla
ve quonda deiffusa nubiu crassitudi
nem p terribiles suos atq fulgores
populo ab accessu montis abstergi uo p
patere ad animos deiffacu cunctoru
colloquiu vt p gre lenimen remoueretur
legis asperitas et spus adyecis auferret
formidine Similes Quibus ihs dicit
sit xpi-sua-e ipsi sentencie p testamentu
vt qui ad eterna beatitudine velut desi
derantes gradus felicissime ascensionis
agnoscant Beati inquit pauperes spu qm
ipoz e regnu celoz de quibus pauperibus
voluntas loquend fore est ambiguu si de
cens beati pauperes michil addit de intel
ligenda paupm qualitate. et sufficit videt
ad gmendu regnu celoz ea pla magnitu
ne inulti sub dura et grauu natura
te paciu sed eis aut beati pauperes spu
dicit eis regnu celoz tribuendu quos hui
litas animoz magis q inopia facultatu dubitat aut non pro
hac humilitate istius bonu facultas pauperes
q diuites assequat. Deu et illis in tenui
tate animi e magnificandu et istis in diui
tijs familiaris placis. Venupeis et impe
riosis diuitibus mundi venit hic dominus habu
dantia sua no ad superbie sed publice q ad
opa benignitatis vanitate ad q pro lucris
maximis meritoq ad celestia inuitat mise
riam ulcior laboris eius impendere et
Omn gen atq ordini hominu dat in hac
vnice ecclesia et pnt ecclesiis patres
et imperes constituere interest q quos
sint in eterna facultate diffitendi in qu
alibi homo inuenit equales. Beati aut
pauperes illa fide cupiditu amore no ea
petunt que mundi opibus augeri appetit
celestibus homo dicere se conuenit

Hug regis magnanime pauperis ex
pius pro suis apostoli pbi petri pri ea
sua sit diuicias relinquentes ad eorem
celestis regni adipiscend pfectu in pfi
cientes homi alacri quietissime mu- suc
tari st. et ministros sui similes fidei sui
ecclie fieri ruit. qui illis primitius eccle
sie cor omn et anima una erat credentiu
qui ibi sua. posse singlis et distributis
p desertissima paupertate bonis dereba
tur. erimis. et ex aplica pdicacie gra
debat michil hie de mundo et ona possi
dere xpo. Hinc beatus apostolus petrus
est ascendens ad templu a claudo
eleosyna poscente argentu negauit
et aurum no e mihi quod aut habeo hoc
tibi do. In nomine ihu xpi nazareni surge
et ambula. Quid hac humilitate subli
mius. quid hac paupertate locupleti q.
no habet pfida pietate se habet diui
nature. que debile edidit mare ex vtero.
sanu fecit petru ex verbo. et q ymagi
ne celesti nullo no deducit ymagine
xpi in hoie reformat. Hinc eleemosynarii
bus no sola ille admirat et cu gressu
et redditu sit erat quinq; mylia virorum
que tue ad exhoiandos populi obeiusdem
curatiuis miraculis pmissum
et ille paup qui no habebat q petenti da
ret. tamen dedit dne gre largitate. et
p admonitu unius hominis reddit egressu et ped
ibus se erexit nubia credentiu firmauit et cordibus
fidei p eos in xpo alacres. quos et nudauit
pfida et veneratu claudicantes. Post pdicatu
rem hinc felicissime paupertatis addidit
dominus dicens. Beati q lugent. qm ipi consola
bunt. Lucidu hic dilectissimi cui consolatio et
ma pietatis no et cu hinc mundi affectione
celebrice beati q. fletu et ipsa lamenta que
cor gemitu deplorat hominu fidelium.
alia ad et sedz gemitum. alia beatu ad
lacrimas religiosi est. alienu a christi pecto
luget aut pprium nec de hoc dolet q diui
na in se gratia. de eo miseret. q hinc aut
inquietis quietis. vbi magis plangendu
est malignu q pacem. et tumultu malaui

sua dispergat ad pecuniam. iustū autē tollam
eā duat ad gladiū dei ac dominū. hūi mi
tes qui ipi hereditate possidebūt terrā. qui
tibi acq̄ māsuetis humilibq; ac modestis
et ad oīa tumultuq; tollantia q̄ possidē
da erūt primitus. nec prius estimanda. hec
aut vilis hereditas est a celesti habitatore
dispersa sit. et regnū celoq; non alijs intel
ligamur mitte. Terra ergo promissa mundis
et in possessione data mansuetis caro scdm
te. q̄ de humilitatis mitis felici resurrexione
mutabitur. et immortalitatis gla vestietur
nullo ia spū fluxura confirmata. et ea volū
tate alimi p̄fecte virtutis habitura gaudia
Time erit oratio hō interioris hoīs cū re
ta et renouata possepo. Tūc mens videndo
deū intuita nullis corpis cruciatibus
predicte obstaculis. Nec ia dicet. nec erit corpus
quod corrumpit aggrauat animā. et terrena mha
bitacula deprimit sensū multa cogitantem.
Non habitabit spū meo hoīs. dicit dñs. nec
in mundo isto alijs tenet. impia sui redemptoris
debit. possidebit enī illā mites pace. pecuniā
et nichil vnqm de corruptibile mundicie. incorru
ptibile hoc mundicie. mundicie. et peculiū
dicit. et pauperē. quod oīm fuit. sit honor
Post hec addidit dominus et dicit. hūi q̄ esuri
unt et sitiunt iustitiā. ipi saturabūt. nichil
hec esurit corpeū. nichil expetit sitis. saturi
tatis. si nisi bene bonū desiderii. saturitatis. et
in oīm oculorū introductū secretū ipius dei
optat implei. felices mēs q̄ hūt concupiscen
tibus. et ad videndū estuat pectus. Quis virginū
experētissimi nichil de eius suauitate gustasset
Audiendo aut dicētē. q̄ spūalem spū. Gustate
et videte q̄m suauis est dominus accepit quidā
supnę dilectionis. et in amoēs celestissime bo
latus exemplū. vt spretis omnibus temporalibus
ad edendā bibendā. q̄ iustitiā tota accenderet
affectu. et illius primi mandati appetendi virtute
dicentis. Diliges dñm deū tuū. ex toto corde
tuo et ex tota mente tua et ex omni virtute
tua. ipm nichil et aliud diligē deū. q̄ amare
iustitiā. Denuq; sicut illic dilectio dei proximi
cum fiducia gratie. ita et hic desiderio iustitiae

expositio

verus misericordie copulat. Et dicit. hūi mi
sericordes. ipsi enim ipsi hic deus. Agnoscet
deinceps ecclesie supiam. et qualiū disputa
tionū arcanis ad que prima vocatis mentibus
misericordie misericordia. iustitia vult et iustitia
ut in creatura creator appareat. et in spec
culo cordis humani q̄ limpidis mundicie dei
ymago resplendeat. Securus esto opulentum
fides. abscindit et desidia cruciat. ut hinc q̄ amas
sime anime porcis. et q̄ eleemosynā olla
munda. p̄ ad eam q̄ beatitudinē q̄ cōsequē est
promissa. puteus dicēte dño. hūi mundo corde.
quoniam ipi deū videbūt. magnum spectaculum dilec
tissime cui tuum pectus preparat. Quid ergo
habet cor mundi. nisi eos q̄ simplicē sunt
studio virtutibus. Vide aut deū quantum sit
beatitudinis q̄ mens concipe q̄ lingua balbutit
explicare. Et cū hec omnia creatori transcendat
humana mens. ut nōiam q̄ speculi nequa
quam imaginat. sed facie ad faciem ipsum qui
nullo hoīs. vide potuit sicut et videat ve
ritatē et quod oculi vidit vidit. nec auris
audiuit. nec in cor hoīs ascendit. q̄ ineffabile
gaudiū eterne gratie actus optineat. mentis
hec beatitudo cordis. puritatis. veritatis. puritatis
splendorē emittit. nichil veri sordens accessurū
non potest. et q̄ erat iocundius in rebus in
timis. hoc est pena maculosis. dechinetur
cum tristi caliginis vanitate. et abona spū
lorū iniquitatis mirores oculi cernentur.
Sicut enim intuitu tantū dei visione pascatur
ad hoc erit p̄cipuū illud intelligimus. pacifi
ci q̄ sedē hūi pacificatores. filij dei vocabūt. Beatus
iste dilectissimi nō cuiuslibet et cōsuetudinis nec
qualiscūq; et concordie. sed illis de quib apls dicit
Pacē habete ad oēs. et de qua ipse dominus dicit
pacē habete ad inuicem. Pax mea diligentibus le
gē tuā. et nō est illis scandalū. Hanc pacem
cuius altissima amicitia. et cōcordia. Exē dig
nitate. sit pacis. p̄ probatę patientes cupidi
tatis. federa. pactis et pacta vinculis amicitiae
dei. cū dei amoē nō congruentes nec ad societatē
filiorū dei pertinēt. qui se a cōmunib; generis actu
nō abstinent. Quis aut nitere. q̄ cū deo sit. pa
cificari. q̄ amē vanitate. spūs. vinculo pacis nō
q̄ ab eterna lege dissentiēs. fidei ordo. dicētes
fiat voluntas tua sicut celo et terra. hij sūt
pacifici. hij vnanimes. sancte q̄ concordes

† vinculo et indissolubili fraternitatis animorum nō
veracie p̄ verecundiam si nō cū dei voluntate

B — Omelia d' potestate hūe vgt qre t pm d scā
A — Omelia d' scō thō tre t oc^bo pasche. Thōs aut t
c — Omelia de scō matthia t omes gradj debet qrra
d — Omelia d' festo āunciacōis dūe q̄ve ferāt
qrra quamor tpm t aduētu dominj

vomiā crimo nostē pfidei cōfitendos xpm· qz
sine mēbris dilcō deū et dilcō proximū ut
nullas ibi adhēsiones sentiat multa scādala
pmittat· Si primos omnj reprobauit certa
mine t triūphatissimus de pace i-ihesu·
p dnm nr̄m ihm x̄m· Qui tecum vivit

In festiuitate sce Anastasie mr̄is

A illo qpe dnabus theos nr̄e nos exhortē vi
dere duos fres symonē qui vocat petrus et an
dreā fratrē eius q^m vocauit t ammodis bt^o
In natale vnius apostoli cui ihesus

A illo qpe dixit ihesus discipulis suis· hoc e pcp
tū meū ut diligatis invicē sicut dilexi vos
t cū q̄ve t amen bō gressus ō xxvij

Omelia bti augustini epi de caste

Hoc e pceptū meū ut diligatis invicē
sicut dilexi vos· sine dicat pceptū sine
mandatū ex vno vbo greco veteriq; nr̄e
pte· qd e quoniā ihs vō et ipse sanat
et hūj dixerat de q̄ne vobis ut potui as
pūsse mentis debetis· ibi erat sic aut
mandatū nouū do vobis ut diligatis invicē
sicut dilexi vos ut et vos diligatis invicem
Quis magis mandatū repetendo inculcat t nisi
p ibi mandatū meū· qui nouū do vobis· sic
aut hoc e tanquā mandatū meū ibi tanq̄
nō fuerit ait tale mādatū· hoc aut ipse nō
sic aliud eius mandatū· Sz ibi deus t nouū
ne t vetustate nr̄a pfectū· hoc deus e meū
ne cōtrapiedat pectus· Quod aut hoc dixe
rit ita hoc e mandatū meū velut nō sit aliud
Quod pcepit fres mei· nisi q̄ nō solet eius
de ista dilcō mandatū et ipsa diligimus invicē
sicut ille et aliud magis ut diligamus dominū·
Aut vero de sola nobis dilcō deus mādauit
ut alia nō inquiramus· Tria certe q̄ndam
aplus dicit· manēt aut in nobis fides spes
et caritas et gr̄a maior aut horū caritas
Et si in caritate hoc e in dilcō cōcludūt
duo illa pceptū· manet in deū et ex nō sola
de fide ut nob̄ q̄ multa sint mandata q̄
multa de spe quis pt cuncta colligat quib
omnibus sufficit· Sed inuocatū q̄ aut idem
ipsum plenitudo legis caritas· Vbi ergo
caritas et quid est qd possit deesse· Vbi aut
nō et quid est qd possit prodesse· Deus credat
nec diligat· Ille diligit q̄ nō credit frustr
quod sz nisi pr̄ spe nec venit q̄ nō diligit·
Demus aut pr̄ desperatē qui diligit· Itaq;
vbi dilcō et vbi meritō fides et spes et vbi
dilcō primum ibi necessario et dei et ipsa dilcō
Qui enim nō diligit deum quē diligit primū
manifestum est quippe ipse et minime
Qui aut diligit mirum est nō plene diligit
se ideo animam suā· Hoc e ergo pceptū dat
tenemus ut nos invicē diligamus et q̄d aliud
pcepit scīam quem quidq; et aliud hic ha
bemus· Discernit quippe ista dilcō ab ea di
lcō qua servitē diligit ihesus sicut ihesus
nos ut discernēt admonet ut sicut dilexi vos
ut quod eum nos diligit xps ni ut possemus
regnare cū xpō· Ad hoc ergo et nos invicē
diligamus ut dilcōes nr̄as discernamus a cetera
qui nō ad hoc servitē diligit q nec diligit
Qui aut pr̄ deum ihesum se diligit ipm se
diligit· ergo ut se diligat deum diligit· nō
et hoc dilcō ni forte cōcupiscentia se pponat
diligit ut sit deus· Sed in ista dilcōe manendo
dilcōis q̄ nos invicē diligē debem· firmissi
me constituit dominus dicēs· Mandatū nouū
nemo habet· habeat dilcōem
nemo habet animam suā ponat quis p amicis
suis· Quia ergo supius dixerat· hoc e p
ceptū meū ut diligatis invicē sicut dilexi
vos· quibus vbis addidit quod nūc audist
Mandatū habet dilcōem nemo habet ut animam suam
ponat quis p amicis suis· sit ex hoc sequendo
q̄ idē iste erat m̄ihoc dicat in epla sua ut
quemadmodū xpus p nobis animam suā posuit
Ita et nos debem animas p fratrib ponere di
ligentes inuicē sicut ipse dilexit· q̄ pro
nobis animam suā posuit· Nimirū hoc e qd
legitē in proverbijs salomonis· Si sedeis ce
nare ad mensam potentis cōsideras diligē
ter q̄ apponit̄ et ea ipsa mittes manū tuā
sciens quia talia oportet te parare· nā que
mensa e potentis nisi vita summi corpus et
sanguis eius qui p nobis animas suā posuit·
Et quid e ad ea sedere nisi humilitate accu
bare· Et quid e considerare et intelligere que
apponit· nisi diligenter tantū gratiā cogi
tare· Et q̄d est sic mittere manū ut frau

q̄m q̄d nō diligit
et scipsum

ꝓ talia oportet te ꝑpati missi quod nunq
dixi ꝙ sicut ꝓ nobis xp̄us animam suam posu
it sic et nos debemus animas ꝓ fratribus
ponere. Dicit enim hic eccā apostolus petr⁹
xp̄us ꝓ nobis passus et nobis quoq
exm̄plum reliquit vestigia eius hoc et alia
ꝑpati. Hoc bti martires audentes desiderio
fecerunt quorum si non manifestas celebra
mus actus et admiramur quo et ipsi saturati
sunt ad mensam dñi accedimus oportet
ut quodammodo ipsi et nos talia ꝑpatemus
Ideo quippe ad ipsas mensas non sic eos que
moramur quia dominos alios qui in pace re
quiescunt ut eccā ꝓ eis oremus ꝑ magis
ut ipsi pro nobis ut eorum vestigiis adhe
amus ꝙ ipsi impleverunt cauentes quia dominus
dixit et non posse mandez Talia enim mi
nus fratres exhibuerunt qualia de nostra dñi
pietate acceperunt. Accepto hoc nunc dens sit qui
ꝑ deum domino xp̄o patrem et possimus si pro
illo usque ad sanguinis martirii duxerimus
Ille primitias huius ponendi animam suam
et tempus sumendi eam nos autem nec ipsum
volumus viuum et mortuum eccā si nolumus
Ille nolens nunc in secundi mortem nos
eius morte liberam a morte illius cum non
videat corrumpedos nisi ꝙ corrumpedos
in fine seculi pullulat inducet incorrupcō
nem illic nobis non mittat ut nunc sub
nos faciat nos sub illo nichil possimus facere
Ille se nobis prebuit publicabiliter viuere Ideo non
hic pro illo nos possumus viuere Diligamus ergo
inuicem sicut et xp̄us dilexit nos et tradi
dit semetipsum ꝓ nobis. Audeo quippe hoc dicere
ne nemo habeat ut animam suam ponat quis
ꝓ amicis suis cum ait sic iubente pia obe
dientia ut ei nos comparare nullis presumamus
audaciis Cum dominus ihesus quid fecisset ex
uberate qui exhibuit nobis ꝓ nobis nolendo
atque dixisset. Audeo hoc dilectum non
habet ut animam suam ponat quis ꝓ amicis
suis. Vos inquit amici mei estis si feceritis
quecumque ego precepero vobis. Magnus dignatus est
sibi bonus esse non posse nisi precepta
dei sui fecerit. Hinc amicos suos vocauit

Ja non dicā vos seruos qz seruus nescit quid faciat dns
eius. Quoniam quidem intelligendo et recolendo seruus
et seruum et dicendo se seruum bonum esse dicat.

Intelligi uis bona sua possumus quibus
ut dixi ista dignatio et ut dominus quos
nouit suos dignetur dicere amicos suos
nimium ut seruos ad suorum officium promo
ueat precepta dei sui fiat alio loco seruos
uocans abunde testatur dicens Quod audiui
uobis meditate hinc et non timeas quando
Cum ergo dicatis nichil dominice iussio
nis facientes quecumque dicitis omnia. Hinc seruo
obedienti ipse deum et duce sue bonitate
fidelis quia pauca fuisti fidelis super
multa te constituam intra in gaudium domini tui. Po
test quis et ut seruus esse et amicus quod fuit et
bonus sed quod restat attendamus. Iam
non dicam vos seruos quia seruus nescit quid fa
ciat dominus eius. Iam nomen assumit ut
ut non pereat seruus non ut uiuus ut ratione
utatur alienum alio accedente succedit
Quod et hoc. Ita ne cui precepta dei facien
seruus non cuius. Ita ne cui sibi non cuius
quia boni sui sui mag. et quod per contra
dicendo vitata quia aut iam non dicam vos seruos
qz sui magister quid faciat dominus eius. nisi
ut sua suo bono et probato domino eius
non cum sua seruum mittit. Quod dicit
ꝑ aut Berum nescit quid faciat dominus eius.
Verum esto nescit quid faciat. Nunquid nescit
eccā quid papiat. Iam et si hoc nescit quia
non seruit. Sine quomodo seruus et quia non
seruit. Et nunc ipse dominus loquitur vos amici
mei estis si feceritis quecumque ego precepero vobis
iam non dicam vos quia nescit quid faciat
dominus eius. Sed uos dixi amicos quia omnia que audiui
a patre meo notificaui uobis. Non uos me elegistis sed ego
uos elegi et posui uos ut eatis et fructum afferatis
et fructus uester maneat ut quecumque petieritis patrem
in nomine meo det uobis. Hec mando uobis ut diligatis
inuicem. Si mundus uos odit scitote quia me priorem
uobis odio habuit. Si de mundo fuissetis mundus quod
suum erat diligeret quia autem de mundo non estis sed
ego elegi uos de mundo propterea odit uos mundus.
Memores estote uerbi mei quod ego dixi uobis non est
seruus maior domino suo si me persecuti sunt et uos
persequentur si sermonem meum seruauerunt et uestrum
seruabunt. Sed hec omnia facient uobis propter nomen
meum quia nesciunt eum qui misit me. Si non uenissem
et locutus fuissem eis peccatum non haberent nunc autem
excusationem non habent qui me odit et patrem meum
odit. Si opera non fecissem in eis que nemo alius fecit
peccatum non haberent nunc autem et uiderunt et odio
habuerunt et me et patrem meum. Sed ut impleatur
sermo qui in lege eorum scriptus est quia odio habuerunt
me gratis. Cum autem uenerit paraclitus quem ego mitto
uobis a patre spiritum ueritatis qui a patre procedit
ille testimonium perhibebit de me et uos testimonium
perhibebitis quia ab initio mecum estis. Hec locutus sum
uobis ut non scandalizemini. Absque synagogis faciunt
uos sed uenit hora ut omnis qui interficit uos arbitretur
obsequium se prestare deo et hec facient uobis quia non
nouerunt patrem neque me. Sed hec locutus sum uobis
ut cum uenerit hora eorum reminiscamini quia ego dixi
uobis. Hec autem uobis ab initio non dixi quia uobiscum
eram. Et nunc uado ad eum qui misit me et nemo ex
uestris interrogat me quo uadis. Sed quia hec locutus
sum uobis tristitia impleuit cor uestrum. Sed ego ueritatem
dico uobis expedit uobis ut ego uadam si enim non abiero
paraclitus non ueniet ad uos si autem abiero mittam eum
ad uos et cum uenerit ille arguet mundum de peccato et
de iustitia et de iudicio. De peccato quidem quia non
credunt in me de iustitia autem quia ad patrem uado
et iam non uidebitis me de iudicio autem quia princeps
huius mundi iam iudicatus est. Adhuc multa habeo uobis
dicere sed non potestis portare modo. Cum autem uenerit
ille spiritus ueritatis docebit uos omnem ueritatem non
enim loquetur a semetipso sed quecumque audiet loquetur
et quae uentura sunt annuntiabit uobis. Ille me clarificabit
quia de meo accipiet et annuntiabit uobis. Omnia quecumque
habet pater mea sunt propterea dixi quia de meo accipiet
et annuntiabit uobis. Modicum et iam non uidebitis me
et iterum modicum et uidebitis me quia uado ad patrem.
Dixerunt ergo ex discipulis eius ad alterutrum quid est
hoc quod dicit nobis modicum et non uidebitis me et
iterum modicum et uidebitis me et quia uado ad patrem.
Dicebant ergo quid est hoc quod dicit modicum nescimus
quid loquitur. Cognouit autem ihesus quia uolebant eum
interrogare et dixit eis de hoc quaeritis inter uos quia
dixi modicum et non uidebitis me et iterum modicum et
uidebitis me. Amen amen dico uobis quia plorabitis et
flebitis uos mundus autem gaudebit uos autem contristabi
mini sed tristitia uestra uertetur in gaudium. Mulier
cum parit tristitiam habet quia uenit hora eius cum
autem peperit puerum iam non meminit pressure propter
gaudium quia natus est homo in mundum. Et uos igitur
nunc quidem tristitiam habetis iterum autem uidebo uos
et gaudebit cor uestrum et gaudium uestrum nemo tollet
a uobis. Et in illo die me non rogabitis quicquam amen
amen dico uobis si quid petieritis patrem in nomine meo
dabit uobis usque modo non petistis quicquam in nomine
meo petite et accipietis ut gaudium uestrum sit plenum.
Hec in prouerbiis locutus sum uobis. Uenit hora cum
iam non in prouerbiis loquar uobis sed palam de patre
annuntiabo uobis. In illo die in nomine meo petetis et
non dico uobis quia ego rogabo patrem de uobis ipse enim
pater amat uos quia uos me amastis et credidistis quia
ego a deo exiui exiui a patre et ueni in mundum iterum
relinquo mundum et uado ad patrem. Dicunt ei discipuli
eius ecce nunc palam loqueris et prouerbium nullum dicis
nunc scimus quia scis omnia et non opus est tibi ut quis
te interroget in hoc credimus quia a deo existi. Respondit
eis ihesus modo creditis ecce uenit hora et iam uenit ut
dispergamini unusquisque in propria et me solum relinquatis
et non sum solus quia pater mecum est. Hec locutus sum
uobis ut pacem habeatis in me in mundo pressuram habebitis
sed confidite ego uici mundum. Hec locutus est ihesus et
leuatis oculis suis in celum dixit pater uenit hora clarifica
filium tuum ut filius tuus clarificet te sicut dedisti ei
potestatem omnis carnis ut omne quod dedisti ei det eis
uitam eternam. Hec autem est uita eterna ut cognoscant
te solum deum uerum et quem misisti ihesum xp̄m ego te
clarificaui super terram opus consummaui quod dedisti mihi
ut faciam. Et nunc clarifica me tu pater apud temetipsum
claritate quam habui priusquam mundus esset apud te.
Manifestaui nomen tuum hominibus quos dedisti mihi de
mundo tui erant et mihi dedisti eos et sermonem tuum
seruauerunt. Nunc cognouerunt quia omnia quecumque dedisti
mihi abs te sunt quia uerba quae dedisti mihi dedi eis
et ipsi acceperunt et cognouerunt uere quia a te exiui et
crediderunt quia tu me misisti. Ego pro eis rogo non pro
mundo sed pro his quos dedisti mihi quia tui sunt et
mea omnia tua sunt et tua mea et clarificatus sum in eis
et iam non sum in mundo et hi in mundo sunt et ego ad
te uenio pater sancte serua eos in nomine tuo quos dedisti
mihi ut sint unum sicut et nos. Cum essem cum eis ego
seruabam eos in nomine tuo quos dedisti mihi et custodiui
et nemo ex eis perijt nisi filius perditionis ut scriptura
impleatur. Nunc autem ad te uenio et hec loquor in mundo
ut habeant gaudium meum impletum in semetipsis. Ego
dedi eis sermonem tuum et mundus eos odio habuit quia
non sunt de mundo sicut et ego non sum de mundo. Non
rogo ut tollas eos de mundo sed ut serues eos a malo.
De mundo non sunt sicut et ego non sum de mundo.
Sanctifica eos in ueritate sermo tuus ueritas est. Sicut
me misisti in mundum et ego misi eos in mundum. Et
pro eis ego sanctifico me ipsum ut sint et ipsi sanctificati
in ueritate. Non pro eis autem rogo tantum sed et pro
eis qui credituri sunt per uerbum eorum in me ut omnes
unum sint sicut tu pater in me et ego in te ut et ipsi
in nobis unum sint ut credat mundus quia tu me misisti.
Et ego claritatem quam dedisti mihi dedi eis ut sint unum
sicut et nos unum sumus. Ego in eis et tu in me ut sint
consummati in unum et cognoscat mundus quia tu me misisti
et dilexisti eos sicut me dilexisti. Pater quos dedisti mihi
uolo ut ubi sum ego et illi sint mecum ut uideant claritatem
meam quam dedisti mihi quia dilexisti me ante constitutionem
mundi. Pater iuste mundus te non cognouit ego autem te
cognoui et hi cognouerunt quia tu me misisti et notum feci
eis nomen tuum et notum faciam ut dilectio qua dilexisti
me in ipsis sit et ego in ipsis. Cum hec dixisset ihesus
egressus est cum discipulis suis trans torrentem cedron
ubi erat hortus in quem introiuit ipse et discipuli eius.
Sciebat autem et iudas qui tradebat eum locum quia
frequenter ihesus conuenerat illuc cum discipulis suis.
Iudas ergo cum accepisset cohortem et a principibus sacerdotum
et pharisaeis ministros uenit illuc cum laternis et facibus
et armis. Ihesus ergo sciens omnia que uentura erant super
eum processit et ait illis quem quaeritis. Responderunt ei
ihesum nazarenum. Dicit eis ihesus ego sum. Stabat autem
et iudas qui tradebat eum cum ipsis. Ut ergo dixit illis
ego sum abierunt retrorsum et ceciderunt in terram. Iterum
ergo interrogauit eos quem quaeritis. Illi autem dixerunt
ihesum nazarenum. Respondit ihesus dixi uobis quia ego
sum si ergo me quaeritis sinite hos abire. Ut impleretur
sermo quem dixit quia quos dedisti mihi non perdidi ex
eis quemquam. Simon ergo petrus habens gladium eduxit
eum et percussit principis sacerdotis seruum et abscidit
auriculam eius dexteram. Erat autem nomen seruo malchus.
Dixit ergo ihesus petro mitte gladium tuum in uaginam
calicem quem dedit mihi pater non bibam illum. Cohors
ergo et tribunus et ministri iudeorum comprehenderunt
ihesum et ligauerunt eum et adduxerunt eum ad annam
primum erat enim socer caiphe qui erat pontifex anni illius.
Erat autem caiphas qui consilium dederat iudeis quia
expedit unum hominem mori pro populo. Sequebatur autem
ihesum simon petrus et alius discipulus. Discipulus autem
ille erat notus pontifici et introiuit cum ihesu in atrium
pontificis. Petrus autem stabat ad ostium foris. Exiuit
ergo discipulus alius qui erat notus pontifici et dixit
ostiariae et introduxit petrum. Dicit ergo petro ancilla
ostiaria numquid et tu ex discipulis es hominis huius.
Dicit ille non sum. Stabant autem serui et ministri ad
prunas quia frigus erat et calefaciebant se erat autem
et petrus cum eis stans et calefaciens se. Pontifex ergo
interrogauit ihesum de discipulis suis et de doctrina eius.
Respondit ei ihesus ego palam locutus sum mundo ego
semper docui in synagoga et in templo quo omnes iudei
conueniunt et in occulto locutus sum nichil. Quid me
interrogas interroga eos qui audierunt quid locutus sim
ipsis ecce hi scient que dixerim ego. Hec autem cum dixisset
unus assistens ministrorum dedit alapam ihesu dicens sic
respondes pontifici. Respondit ei ihesus si male locutus
sum testimonium perhibe de malo si autem bene quid me
caedis. Et misit eum annas ligatum ad caiphan pontificem.
Erat autem simon petrus stans et calefaciens se. Dixerunt
ergo ei et tu ex discipulis eius es. Negauit ille et dixit
non sum. Dicit unus de seruis pontificis cognatus eius
cuius abscidit petrus auriculam nonne ego te uidi in horto
cum illo. Iterum ergo petrus negauit et statim gallus
cantauit. Adducunt ergo ihesum a caiphan in praetorium
erat autem mane et ipsi non introierunt in praetorium ut
non contaminarentur sed manducarent pascha. Exiuit ergo
pilatus ad eos foras et ait quam accusationem affertis
aduersus hominem hunc. Responderunt et dixerunt ei si
non esset hic malefactor non tibi tradidissemus eum.
Dixit ergo eis pilatus accipite eum uos et secundum legem
uestram iudicate eum. Dixerunt ergo ei iudei nobis non
licet interficere quemquam ut sermo ihesu impleretur quem
dixit significans qua morte esset moriturus. Introiuit
ergo iterum pilatus in praetorium et uocauit ihesum et
dixit ei tu es rex iudeorum. Responditi ihesus a temetipso
hoc dicis an alii dixerunt tibi de me. Respondit pilatus
numquid ego iudeus sum gens tua et pontifices tradiderunt
te mihi quid fecisti. Respondit ihesus regnum meum non
est de hoc mundo si regnum meum esset de hoc mundo
ministri mei decertarent utique ne tradar iudeis nunc
autem regnum meum non est hinc. Dixit ergo pilatus
ei ergo rex es tu. Respondit ihesus tu dicis quia rex
sum ego. Ego in hoc natus sum et ad hoc uenio in mundum
ut testimonium perhibeam ueritati omnis qui est ex ueritate
audit uocem meam. Dicit ei pilatus quid est ueritas.
Et cum hoc dixisset iterum exiuit ad iudeos et dicit eis
ego nullam inuenio in eo causam. Est autem consuetudo
uobis ut unum dimittam uobis in pascha uultis ergo
dimittam uobis regem iudeorum. Clamauerunt ergo rursum
omnes dicentes non hunc sed barabbam. Erat autem barabbas
latro. Tunc ergo apprehendit pilatus ihesum et flagellauit.
Et milites plectentes coronam de spinis imposuerunt capiti
eius et ueste purpurea circumdederunt eum et uenie
bant ad eum et dicebant aue rex iudeorum et dabant ei
alapas. Exiuit ergo iterum pilatus foras et dicit eis
ecce adduco uobis eum foras ut cognoscatis quia nullam
inuenio in eo causam. Exiuit ergo ihesus portans coronam
spineam et purpureum uestimentum et dicit eis pilatus
ecce homo. Cum ergo uidissent eum pontifices et ministri
clamabant dicentes crucifige crucifige eum dicit eis pilatus
accipite eum uos et crucifigite ego enim non inuenio in eo
causam. Responderunt ei iudei nos legem habemus et secundum
legem debet mori quia filium dei se fecit. Cum audisset
ergo pilatus hunc sermonem magis timuit et introiuit in
praetorium iterum et dicit ad ihesum unde es tu. Ihesus
autem responsum non dedit ei. Dicit ergo ei pilatus mihi
non loqueris nescis quia potestatem habeo crucifigere te
et potestatem habeo dimittere te. Respondit ihesus non
haberes potestatem aduersum me ullam nisi tibi datum
esset desuper propterea qui me tradidit tibi maius peccatum
habet. Exinde quaerebat pilatus dimittere eum iudei autem
clamabant dicentes si hunc dimittis non es amicus caesaris
omnis enim qui se regem facit contradicit caesari. Pilatus
autem audiens hos sermones adduxit foras ihesum et sedit
pro tribunali in loco qui dicitur lithostrotos hebraice autem
gabbatha. Erat autem parasceue paschae hora quasi sexta
et dicit iudeis ecce rex uester. Illi autem clamabant tolle
tolle crucifige eum dicit pilatus regem uestrum crucifigam
pontifices respondit non habemus regem nisi caesarem.
Tunc ergo tradidit eum illis ut crucifigeretur. Susceperunt
autem ihesum et eduxerunt et bajulans sibi crucem exiuit
in eum qui dicitur calui locum hebraice autem dicitur
golgotha. Ubi eum crucifixerunt et cum eo alios duos hinc
et inde medium autem ihesum. Scripsit autem et titulum
pilatus et posuit super crucem erat autem scriptum ihesus
nazarenus rex iudeorum. Hunc ergo titulum multi legerunt
iudeorum quia prope erat locus ubi crucifixus est ihesus
et erat scriptum hebraice graece et latine. Dicebant ergo
pontifices iudeorum pilato noli scribere rex iudeorum sed
quia ipse dixit rex sum iudeorum. Respondit pilatus quod
scripsi scripsi. Milites ergo cum crucifixissent ihesum
acceperunt uestimenta eius et fecerunt quatuor partes
unicuique militi partem et tunicam. Erat autem tunica
non consutilis desuper contexta per totum. Dixerunt ergo
ad inuicem non scindamus eam sed sortiamur de illa cuius
sit ut scriptura impleatur quia diuisa sunt uestimenta
mea sibi et super uestem meam miserunt sortem. Et haec
quidem fecerunt milites. Stabant autem iuxta crucem ihesu
mater eius et soror matris eius maria cleophe et maria
magdalene. Cum uidisset ergo ihesus matrem et discipulum
stantem quem diligebat dicit matri suae mulier ecce filius
tuus deinde dicit discipulo ecce mater tua et ex illa hora
accepit eam discipulus in sua. Postea sciens ihesus quia
omnia consummata sunt ut consummaretur scriptura dicit
sitio. Vas ergo positum erat aceto plenum. Illi autem
spongiam aceto plenam hyssopo circumdantes obtulerunt ori
eius. Cum ergo accepisset ihesus acetum dixit consummatum
est et inclinato capite tradidit spiritum. Iudei ergo
quoniam parasceue erat ut non remanerent in cruce corpora
sabbato erat enim magnus dies ille sabbati rogauerunt
pilatum ut frangerentur eorum crura et tollerentur. Uenerunt
ergo milites et primi quidem fregerunt crura et alterius
qui crucifixus est cum eo. Ad ihesum autem cum uenissent
ut uiderunt eum iam mortuum non fregerunt eius crura
sed unus militum lancea latus eius aperuit et continuo
exiuit sanguis et aqua. Et qui uidit testimonium perhibuit
et uerum est testimonium eius et ille scit quia uera dicit
ut et uos credatis. Facta sunt enim haec ut scriptura
impleretur os non comminuetis ex eo. Et iterum alia
scriptura dicit uidebunt in quem transfixerunt. Post haec
autem rogauit pilatum ioseph ab arimathia qui erat discipulus
ihesu occulte propter metum iudeorum ut tolleret corpus
ihesu et permisit pilatus. Uenit ergo et tulit corpus ihesu.
Uenit autem et nicodemus qui uenerat ad ihesum nocte
primum ferens mixturam myrrae et aloes quasi libras
centum. Acceperunt ergo corpus ihesu et ligauerunt illud
cum aromatibus sicut mos est iudeis sepelire. Erat autem
in loco ubi crucifixus est hortus et in horto monumentum
nouum in quo nondum quisquam positus fuerat. Ibi ergo
propter parasceue iudeorum quia iuxta erat monumentum
posuerunt ihesum. Una autem sabbatorum maria magdalene
et maria iacobi et salome uenerunt mane cum adhuc tenebrae
essent ad monumentum et uidebant lapidem reuolutum a
monumento. Et ingressae non inuenerunt corpus ihesu.
Et factum est dum mente consternatae essent de hoc ecce
duo uiri astiterunt iuxta illas in ueste fulgenti. Et cum
timerent et demissent uultum in terram dixerunt ad illas
quid quaeritis uiuentem cum mortuis non est hic surrexit
recordamini quomodo locutus est uobis cum adhuc in galilea
esset dicens filium hominis oportet tradi in manus hominum
peccatorum et crucifigi et die tertia resurgere. Et recordatae
sunt uerborum eius et regressae a monumento nuntiauerunt
haec omnia illis undecim et ceteris omnibus. Erant autem
maria magdalene et iohanna et maria iacobi et ceterae quae
cum eis erant quae dicebant ad apostolos haec uerba illis
et uisa sunt coram illis sicut deliramentum et non credebant
illis. Petrus autem surrexit et cucurrit ad monumentum
et procumbens uidit linteamina sola et abiit secum mirans
quod factum fuisset. Et ecce duo ex illis ibant ipsa die
castellum unum abentes nomen emmaus quod erat stadia
sexaginta ab hierusalem et ipsi loquebantur ad inuicem de
his omnibus quae acciderant. Et factum est dum fabularentur
et secum quaererent et ipse ihesus adpropians ibat cum illis
oculi autem illorum tenebantur ne eum agnoscerent. Et
dixit ad illos qui sunt hi sermones quos confertis ad
inuicem ambulantes et estis tristes. Et respondens unus
cui nomen cleophas dixit ei tu solus peregrinus es in
hierusalem et non cognouisti quae facta sunt in illa in
diebus istis. Et dixit eis quae. Et dixerunt ei de ihesu
nazareno qui fuit uir propheta potens in opere et sermone
coram deo et omni populo quomodo tradiderunt eum principes
sacerdotum et duces nostri in damnationem mortis et
crucifixerunt eum. Nos autem sperabamus quia ipse esset
redempturus israhel et nunc super haec omnia tertia dies
hodie quae haec facta sunt uerum et mulieres quaedam ex
nostris terruerunt nos quae ante lucem fuerunt ad monumentum
et non inuentis corpore eius uenerunt dicentes se etiam
uisionem angelorum uidisse qui dicunt eum uiuere. Et abierunt
quidam ex nostris ad monumentum et ita inuenerunt sicut
mulieres dixerunt ipsum uero non uiderunt. Et ipse dixit
ad eos o stulti et tardi corde ad credendum in omnibus
quae locuti sunt prophetae. Nonne haec oportuit pati
christum et ita intrare in gloriam suam. Et incipiens a
moyse et omnibus prophetis interpretabatur illis in omnibus
scripturis quae de ipso erant. Et appropinquauerunt castello
quo ibant et ipse finxit se longius ire. Et coegerunt illum
dicentes mane nobiscum quoniam aduesperascit et inclinata
est iam dies. Et intrauit cum illis. Et factum est dum
recumberet cum eis accepit panem et benedixit ac fregit
et porrigebat illis. Et aperti sunt oculi eorum et cognouerunt
eum et ipse euanuit ex oculis eorum. Et dixerunt ad
inuicem nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loqueretur
in uia et aperiret nobis scripturas. Et surgentes eadem hora
regressi sunt in hierusalem et inuenerunt congregatos undecim
et eos qui cum illis erant dicentes quod surrexit dominus
uere et apparuit simoni. Et ipsi narrabant quae gesta erant
in uia et quomodo cognouerunt eum in fractione panis.
Dum autem haec loquuntur ipse ihesus stetit in medio eorum
et dicit eis pax uobis ego sum nolite timere. Conturbati
autem et conterriti existimabant se spiritum uidere. Et
dixit eis quid turbati estis et cogitationes ascendunt in
corda uestra. Uidete manus meas et pedes meos quia ego
ipse sum palpate et uidete quia spiritus carnem et ossa
non habet sicut me uidetis habere. Et cum haec dixisset
ostendit eis manus et pedes et latus. Gaudentibus autem
illis et non credentibus prae gaudio et mirantibus dixit
habetis hic aliquid quod manducetur. At illi obtulerunt
ei partem piscis assi et fauum mellis. Et cum manducasset
coram eis sumens reliquias dedit eis. Dixit autem ad eos
haec sunt uerba quae locutus sum ad uos adhuc uobiscum
esse quoniam necesse est impleri omnia quae scripta sunt
in lege moysi et prophetis et psalmis de me. Tunc aperuit
illis sensum ut intellegerent scripturas. Et dixit eis quia
sic scriptum est et sic oportebat christum pati et resurgere
a mortuis tertia die et praedicari in nomine eius paenitentiam
et remissionem peccatorum in omnes gentes incipientibus
ab hierusalem. Uos autem estis testes horum et ego mitto
promissum patris mei in uos. Uos autem sedete in ciuitate
quoadusque induamini uirtute ex alto. Eduxit autem eos
foras in bethaniam et leuatis manibus suis benedixit eis.
Et factum est dum benediceret illis recessit ab eis et
ferebatur in caelum. Et ipsi adorantes regressi sunt in
hierusalem cum gaudio magno et erant semper in templo
laudantes et benedicentes deum amen.

timoem q̄ nō est in caritate attendebat aplꝰ
cū dicebat. Nō enī accepistis spm̄ seruitutis
iterū in timore sed accepistis spm̄ adoptionis
in quo clamamus abba pr̄ Ideo attendebat
et dicebat q̄ deus alibi ait timor castus attendit
illo timore q̄ exterius foras mittit et cū
illo simul foras cū ipso timore mittebat
Verūtamen cum venerit aplꝰ. hoc et scripturæ
et timore dicendo. Nō enī accepistis spm̄
seruitutis iterū in timore ad hanc seruitutem
sed pr̄mittebat nitebatur et dominū dicens
Jam nō dicā vos seruos q̄ seruus nescit q̄
faciat dominus eius nō ille vinc seruus ad ti-
morē pr̄mittebat castū cui dr̄ Euge serue bone
me in gaudia dñi tui. Oz ille seruus pri-
mus ad timorē foras a caritate mittebat
De quo alibi dicit Seruus nō manet in domo
in eternū filius autē manet in eternū. Quis nos
dicit nobis pr̄ter filios dei sed vt nō seru
sed filii spm̄ vr̄ nitro quoddā et meritabili be-
nō vero nō seruimus nō sim⁹ et possimus seruire
timore casto ad quē pr̄mittit seruus mittendus
in gaudia dñi sui. nō seruus autē timore
foras mittendo ad q̄ pr̄mittit seruus nō manet
in domo in eternū. vbi autē tales sim⁹ nō sim⁹
spm̄ dñi facē spm̄. Hoc autē seruus ille nescit
qm nescit quid faciat dominus eius Et cū alio
bono faciat sic extollit si hoc ipse faciat non
dominus eius et gloriet in se nō in dño gloriet
cū se ipse decipit q̄ sic gloriet qui nō accepit
Nos autē existimemus ut arbitramur et possimus
quid dominus nr̄ faciat spiritus nō solū enim
homines vinc eam iustos ipse fecit nos et
nō ipsi nos. Et ut hoc spiritus quis ni ipse fecit
Nos enī spm̄ hui⁹ mundi accepimus sed spm̄ q̄ ex
deo et ut sciamus q̄ a deo donata sunt nobis
Ab ipso quidē boni et donati ergo q̄ et hoc
bonū ab ipso vinc donat⁹ vr̄ sciat a quo bo-
nū est doneē vr̄ sibi de sibi bonus q̄ gloriet
in domino gloriet⁹ confessio quidē quo acqui-
endū sit q̄ dominus aut vos autē dixi amicos
q̄ oīa scīpsi audiui a pr̄e meo nota feci vo-
bis Quis enī audeat affirmare vel credere
ulla ratione scire omnia quecūq̄ a patre
audiuit vnigenitus filius qui nec hoc
quidē quippiā capit quid audiat a pr̄e vbi aut
cū ipse sit pr̄is vnicus habitus. Quod et q̄ ali-
quo post in hoc ipse cū sponse quē post re-
surrectionē ad passionē ad discipulos habuit. cum
multa mihi habeo vobis dicere sed nō poteritis
illa portare modo. Quo igit pacto intelligat
spiritus oīa cū nota fecisse discipulis quae
cūq̄ audiuit a pr̄e cū pr̄ea q̄dā multa
nō dicat q̄ sint eos nō posse portare nō posse?
Sed numero quod scriptum et scisse se dicat
spm̄ ea q̄ futura sint facit et erunt enī dicit
Q̄ diuiserunt sibi vestimenta mea et pedes
meos. Nec aut fossuras sc. velut prima di-
cens et ea q̄ futura q̄dā dicens Jta et hoc loco
aut Oīa se nota fecisse discipulis quae scripto
sunt nota et scripta et illa plenitudine de
qua dicat aplꝰ. Cū aut venerit ille spiritus
et q̄ ex pr̄e tuo arguet. Ibi quippe dicat
Illuc seruo ex pr̄e tuo aut cognoscā sicut
et cognitus sū et iuste q̄ speculū et in enig-
mate nūc aut facie ad faciē sūt et ipse
aplꝰ salubos nos dicit et facies q̄ nunc
certa vestigia dis q̄ in alio loco. spe enim
salui facti sumus spes aut q̄ videt nō
spes. Quid enī videt quis quid speret
Si aut q̄ nō videmus speramus q̄ patienter
exspectamus. vñ etiā ea aplꝰ cui petro
In quē nūc intuentes videtes credentes
cū videatis omnibus gaudio tenari. abun-
et honorato q̄ capitetis mercedē fidei sa-
lutē animo vestre. Si ergo nūc et tempus
fidei salutis aut animę et mercedis fidei q̄
in fide dubitet q̄ q̄ diligēt operat q̄ agen
dū diem dñi in fine dici recipit dānum
et mercedem. nō solū redempcionis corpus
nr̄i de qua dicit aplꝰ paulus. Verum
etiā salutē animę nr̄ę. de qua dicit a-
postolus petrus. Velut⁹ enī rei felicitatis
isto tempore. accipit tristitia nonnulliens spe po
tens habet q̄ in re teneat. vñ hoc mirē
est q̄ exterior homo mortalis corpus adhuc cor-
ruptibile q̄dā aut id et alia timoratis de re
in diem iudicii sicut timoratiorē ei⁹
et salutem animarum futurā exspectāq̄

pfuc ꝙ me ℭ Et q̄ nō acepit et nucē suā
et sequit̄ me nō ē me dignꝰ Iu alio euā
gelio q̄ nō acepit crucē suā et ride me semel
puterim ardere fidei posse sufficere semp crux
ꝓmuda ē vt semp xp̄m nos amare doceamꝰ
Qui recipit vos me recipit et q̄ me recipit
recipit eū q̄ me misit Ordo p̄ vtilitatē tm̄
ad p̄dicendū multa docet pcepta nō ex
nēda. affectū subiecit religionis. aurū sup̄
tulerat. es de zona exaussit. Duas ewāge
listaꝝ condicas vñ ergo ꝓpe eus. vñ vicinꝰ me
essaia. Austeritatē mandatoꝝ spe tempat
promissoꝝ Qui recipit me recipit vos me recī
pit Et q̄ me recipit recipit eū qui me misit
vt ꝙ suscipiendas aplis inuisquisq̄ credēciū
xp̄m se suscepisse arbitrēt. Qui recipit ꝓphām
in nole ꝓphē mercedē ꝓphete accipiet et q̄
Qui ꝓphām recipit vt ꝓphām et intelligit eū
de futuris loq̄tē hic mercedē ꝓphē accipiet
Ipse ē ēqualit̄ videl intelligētes ꝓphas merce
dem nō accipiāt ꝓphāꝝ. Alie m omīl ꝓfessioē
ꝝ amīl inuenī ē trino ꝓmissat q̄ recipit vos
me recipit et q̄ me recipit recipit eū q̄ me
misit ad suscipiendū meū ꝺm discipulos quid
merent. Poterant occulta cē credencia rūsio
Ego et pseudo ꝓphetas et inde p̄dicēs debeꝫ
recipe et illis alimonia ministre. hoc dom̄
ait peruenias dicit nō ꝓphetas suscipiendos cē
sed noīa et mercedē nō ꝓdē suscipiētes licet
indigni fuīt q̄ suscepti sit Et quicūq̄ potū
dederit vni ex minimis istis calicē aq̄ frigide
tm̄ in noīe meo discipli. amē dico vobis nō
ꝑdet mercedē suā. Legim̄ in ꝓphā dauid ad
exequendas exercitationes in patris q̄ multi pau
ꝝ suoꝝ qui iustis p̄tendat occides vt q̄ vo
luerint delinquūt videat̄ necessitate p̄cepti dñi
seruentur cordis et p̄ceptū futuras cogitationes
in singulis construct̄. Diuersat q̄ recipit vos
me recipit Sed hoc p̄ceptū multis pseudo
ꝓphē et falsi p̄dicatores ponāt impedire
Medicatq̄ ē hinc scandalo dicēs Qui recipit
iustū in noīe iusti mercedē iusti accipiet. Pu
ssū potest alius causam et dicere. paupertate
ꝓhibeor temporalia me recipere vt hospitalis
ē nō possī Et hanc excusationē leuissimo
precepto dixit vt calicem aque frigide co

to alio porrigam̄. frigide inq̄t aq̄ nō ca
lide ne et in calida paupertas penuria et
lignoꝝ occasio frigeat. Talē quid et apls
ne aq̄ iam dignum ad galathas ꝓpt̄ eo
mutet is q̄ euāgelizat̄ verbo et q̄ se euāgeli
zat et omīb̄ hominē. Et discipl̄os ad mgr̄m abscinde
recipiēs cohortat̄ q̄ potest̄ quibz omīb̄ pauperē
pauperat̄ et ꝑceptū exclude. pius q̄ ille
ꝓponat imminere dixit questionē dicens
Nolite arbitrē deū nō iudicē Que cū sciat
necē homo hoc et metet Et cū sensū frus
tra etiā stis de mopia cū aliud habeāt cō
scia. Et pcos fallē cohortat̄ ꝑ sanctoꝝ q̄ ꝓtū
eiq̄ sanctis tuis et messuis sis largiēte
dño nō ihū xp̄o

In natale vnius martiris vel multorum

Ille qui dixit ihc sp̄s sanctus michil opertū q̄d
nō reuelet̄ et occultū q̄ nō sciat̄ Et ibi
dem nichil opertū q̄d

Omelia beati ihronimi ꝑbr̄

nō reuelet̄ et occultū q̄d nō sciat̄
Et quamō in ꝓna seculo multoꝝ vi
tia nescīt̄. Sed de futuro tempore sē
bit̄ q̄n̄ iudicabit dñs occulta hoīm et illu
minabit latebras tenebraꝝ Et manifestā
fiet cōsilia cordiū Et ē semp̄ nolite timē
timē ꝓfectoꝝ seueritas et blasphemātium
rubiem̄ q̄ videt deus iudicij in quo et vīs
verba et ops nostra ꝺemōbit. Quod dico ¶
vobis in tenebris dicite in lūce. et q̄ in aure
audis ꝓdicate sup̄ tecta. quod audiet̄ mistīo
apcos ꝓdicate q̄ dñs iubet abstinēdū ꝓbitate
loquī. quos bos erudimus ꝑ simplo iudeeloco
in vnius verbis et in toto mūdo audacter
dicere. Nolite timē eos qui occidūt corpa aut
aut occidē nō pnt. Sed q̄ corpa occidūt aut
nō pnt occidē Ego aūt invisibilis et meoꝝ
palis et cū assidem deo mei corpis sbām
vel eo certe tempe pmittet̄ et supplicia sen
sient q̄n̄ ꝑmiū corpa receptū vt ei quo pec
cauit ei ipō et pmiat̄ Ei timere q̄ ꝑ
corpa et aiam ꝓdē in gehennam Nomē ge
henne et verbi libris nō inuenī ꝑ pmiū nisi
mate ponit̄. Quicūq̄ ergo q̄ sic simonis
huius occasio ydolū baal fuisse nōīe ihrīm ad
iudicis montis montis et quibz sylua sluct
nō semel legi q̄ hoc ꝑ vallis et pua campi
planaeq̄ irrigua erāt et nemorosi plēt
q̄ deliqs et lucī in eis ydolo q̄ sacerq̄ et mēa

aut̄ demeaā pomū ysr̄ venat̄ & deserta
templi victima ibi hostias t̄ mobidt̄ et ingo
rum religionis deliae vincer̄t̄ filios q̄
suos mcaudeūt̄ demoū vel immolent̄
et appellebat̄ deus ille gehēnon t̄ vallis
filioz emon. hoc regū volumē et para
lippomenon et ihēmas sēbūt̄ plenissime
et gnnat̄ dō se locū ipm̄ ipletuo cada
uēbo mortuoz vt̄ nec̄ vocat̄ tophet et
baal q̄ vocat̄ poliandriū. t̄ tumulū mortuoz
futuraꝝ ergo supplicia et pene q̄ preue dā
p̄cedēs anticandi st̄ lingi loci vōbuld de
nōnē. Duplicat aut̄ ē gehēna mmy ig
nis et sulphuris t̄ ob plenissime legimꝰ

¶ Nōne duo passēs asse venerūt et vnꝰ ex illꝭ
nō cadet sup̄ terram sī p̄t̄ vid. vīt aut̄
et capilli capitis omēs mūdi st̄ Nolite ergo
timē multis passēbꝰ pluris estis vos. he
ret s̄ simo dilecto et sēpēs pendet ex p̄
oīb⁹ p̄rudēs lect̄ caute q̄ suppnēdim
mtelligēdā vt̄ nō tuo sensui acquiescas
scripturas. q̄ scripturis nūgis sensū tuū
et mtelligas quid sequat̄ Sīmꝰ dixit
noli timē eos qui occidūt̄ corpꝰ animā
aut̄ nō p̄nt̄ occidē. mūt̄ loqr̄ constituit
nōne duo passēs asse venerūt et vnus
ex illꝭ nō cadet sup̄ terrā sī p̄t̄ vid. et
ē sensꝰ Si pua animalia et vilia absq
deo auctore nō decidūt̄ et m omībꝰq
tudencia ē et q̄ ni hys pcipua st̄ sī vo
lūtate dei nō pcūt̄. vos qui ē mlto
nō debetis timē q̄ absq̄ dei nutu aīas pro
videncia Iste sensꝰ et supdictus ē Respi
cite volatilia celi q̄ nō seminat̄ neq̄ me
tūt neq̄ congregat̄ in horrea et pr̄ vr̄
celestis pascit illa. nōne vos magis plures
estis illis. ē desemeteps. Consilium libri agri
quomō arestūt̄ et ablat̄ Si aut̄ fenū agri
quod hodie ē et cras in clibanū mittetur
deus sic vestit. q̄to magis vos mīme fidei
Nuda colecte duos passēs animi mētā
tur. et corpꝰ quātū ad p̄ passēs ex hijs qui
duobꝰ assibꝰ venerūt ad sensū referūtur
Sed quomō illa mtelligēda vtro etiā q̄
stomo corpi cōpet̄ nō pne difficultatē

est. vīt aut̄ et capilli capitis omēs mūdi st̄
Nolite ergo timē multis passēbꝰ meliores
estis vos. q̄ manifesto significat mē expōdis sen
sus expressū ē q̄ timē nō debeāt eos q̄ possūt
corpꝰ occidere et animā nō p̄nt̄. q̄m ipsi st̄ seā
dei pua q̄ animalia nō decidūt̄ q̄to magis
homo q̄ ad. plica fuit̄ sic dignū ē. q̄ aut
aut vīt aut et capilli capitis omēs mūdi
st̄ Immensum dei erga homēs ondit prudēcia
et ineffabilē sigr̄ affectū q̄ mchil mūdi
deū lateat et eaq̄ pua et occlusa dā eq
seāq̄ nō fugiāt. Decidēt mtelligēdā eam
astrictā m hoc loco q̄n ei-mis i-surrexēme
mus q̄ nos et capillos q̄ mūdi st̄ et a tem
pe decisi omēs dicimꝰ resurgē cū saluatore
nō dubitēt vīt aut et capilli omēs saluādi
sunt q̄ mūdi st̄. vbi mūdi ē seā mūdi de
mōstratiue q̄ eius dē mūdi oste-sta-ē. Lugubre
dno nō dixit p̄cul ē honor et impiū p̄ nos
mra sola stroz anuey. Jnc vnꝰ murō. xiiij. luc

Ad illo q̄ dixit dñs turbis. Si q̄s venit
ad me et nō odit patrē suū et matrē et vx
orē et filios et fratres q̄ sorores ē. i-adhuc et animā
Jn natale vnꝰ murō. Simō bar̄ iohis epi

Qui sedet mīra religiosa caritate mu-at
quāq̄ auctoz gloriosa fidei laude
colloquēs. cozi mores sacros instruat
mmtet. q̄m q̄ delectat set alienū mīcū de
lētari debet pari cu-ta dei cultū obsequio
Quāde aut̄ mīcari debet si laudat. aut lau
dāde nō debet si mīcari dēbeat vt̄ q̄ alium
laudat scripm laudabilē reddat. Et q̄ sedet
mīcū admirat̄ mīrabilis ipē vite sētēce
reddat. Ad si p̄rea iustos diligimꝰ q̄ fide
les q̄m ipōs iustitia fidē q̄ sustinemꝰ. possim⁹
nos q̄ ē q̄ sūt si sciamꝰ ipī q̄ faciūt. sciam⁹
eni difficile nobis ē q̄ ab ipīs gr̄ē mīcari
Cū sit p̄cedens exēplo ab antiq̄s catha gen
tili cōspiciūꝰ vt̄ nō ipī alios emuli reddā
tur. q̄ emulatiōi de virtutib⁹ scripōs nobis
p̄bent exēpla vt̄ dū nos ex ipīs et ex nobis
alij p̄ficiāt sic xp̄ūs in suis ecclā semp sua
laudet vīs ab origē mūdi abel iustus occidat
ensem deo placēs cōfitet̄ Justus noe ē venit
abrahā fidelis p̄bat̄ moyses mansuet⁹ de
nostrō Jhesu cassi dauid leuis helias acer
tus danihel scrūs-tus p̄ncipi victorēs i-ed

ut vota ad dñm perducant. q dominꝰ ipse
dñs effatur. ꝑ rogetur. q̃rat a deo. aliud pe
tit aliud accipit. aliud postulat. et aliud im
petrat. Aliud cupit accipe. et aliud meru-
it a dño impetꝝ-e. postulat celsitudꝫ et si-
nistras accipit. cura-petit. et aliud ad me
dñi accipe. Ait. mergrunte corpis meruit re
cupare. Quod petis inquit. pecꝫ non habe
s. et aliud dabo q̃ ex gra xpi ꝓdo. Argē
tū et aurū q̃dē nō ē mi. quod aut habeo
hoc ꝺo tibi. nōe dñi ihu xpi surge et am
bula. sang. Argentū pecꝫ michi. ꝑ defectꝫ michi
de ope michi de virtute assebit. Sed eccliē
assignat. ꝑ ꝑ meruit. qđ implenit. Deniq
cura vt dicitꝫ claudi negocii geritꝫ mihi
tibi. Vng sumus efficiē et plinius vrbi
cōsulit. Adeo mitit cuilꝫ virtute stupet
scia. honorat deū. q̃q; milia homiꝫ credit
in xpm. vt et claudi desiderium et apli
nutu et benignitas xpi multoꝝ salute
pbauit. explicit ꝑ infimeꝝ. ſ. ſ. amē.

In natalicio plurimoꝝ martyrum sancti augustini ep̃i

Qualiter qui amatur dño videt sctis
martyribꝰ gaudere. Sed si membra xpi
sumus sicut ee debemꝰ ad omnes nos
prime intelligimꝰ. Qui scimus in lacrimis
in gaudio metet. Euntes ibant et flebant
mittentes semina sua. Venientes aut venient
cū exultatione portantes manipulos suos
Nunc euntes et ploꝝ. Venientes. Quid sequitur
tes in lacrimis. q̃ seminasti. q̃ manipulꝰ.
Euntes nusquid venientes nō surgendo Euntes
et morte. venientes a morte. seminantes opa bo
merentes minime. Semen ergo fuit nra
quicqd boni facimꝰ. manipuli nri ꝙ in fi
ne sapiemꝰ. Ubi ergo bonus fuit seminā nra bona
opa. sine cū lacrimis. cū hylaritate dantē de
git deus. Hic primū videre cassium quem
maxime ad bene mauretes vbi ista ꝓficiat
Nulli enī rei nuꝑdebit. ꝙ illi qui semper
nuꝑdebit. sicut dicit et aplus paulus
et ipe ī ꝓdat. ꝑ adhuc vrbs Impedierit il
semper ꝙ credo xpiāi. et implendo eius adu
tolo quod deest. Ad messē magnā sedisti
sacro qui rubus. oportet te precipitē Que
te messis magnus. nisi vñ accipimus corpus xpi
et sanguinem. Quid ē sacro qui oportet

A pereat manꝰ ubi nō ꝑ pilus. ꝑ ap. ubi nō
pereat capillus.

re nobis ꝙ sic misit. q̃ bene ubique expedit. sicut
xpc animas suas ꝙ nobis posuit. sic et nos
debemꝰ animas ꝙ fratribꝰ ponē. Ecce quā bñ ꝙ
deum. ꝙ nūq; pereunt. qui secum trahē a dño
accepit. cum de capillo. Ubi nō pereat
palpebra aperit oculus. Hac ergo magna
accipis securitate impedierunt serpoꝝ. Oppby ergo
bonus seminꝰ cū xpo. et dicere apli. Qui p
te semiat. pce et metet. Instruibilis ē ergo
cū xpo habeꝰ operā boni ad omnes. inuyie
aut ad domesticos fidei. Et unꝰ bonus est
fratres nō deficiamꝰ tempe enī suo me
temꝰ nō deficientes. Qui deficit mi sete nō
gnidebit. ī messe. Quare ergo in lacrimis eōꝝ
omnia nra opa habē debeāt hylaritate. Ergo
de muribꝰ dicit ꝙ cū lacrimis seminerit
forte cum exultatione. ī. magnis ebulacibꝰ
fuerit. Sanctus ut cōsolacionis xpc cōsolatur
cū sulic eos et cū sp̃u roborat eos. ī se. dicit
Tristis ē aia mea usq; ad mortē. Scriptꝰ
fuerat mei ut mi ꝙ caput nrum. ī. ipsum mebꝝ
suis membris ꝙ passu ē. ne de se forte infirmi
desperarēt. sicut ē illud. Lazarus amicus mortuus ꝙ
ipse ebriabat et dicebat nō ad se deū pertinere
nā si pertinet gaudebit. Ideo plus dicit. Tristis
ē aia mea usq; ad mortē. Par si fuerit pr cū
sedeat a me calix iste. Quis hō dicat. que po
testas. q̃ impii-nuncias. Audire ꝙ dicat. Pores
tatē hēo ponendi aiam meā et potestē
eā iterū sumendi. Nemo tollet a me sed ego
ego pono eā et unꝰ sumo eā. Hec potestas
ipsius erat qui faciebat. q̃ nō faceret nisi voluis
set. Potestā eam faciebat non condicē. q̃ ipse volu
it nō q̃ iudex ponit. Insignitus ergo ī se
firmus mebris corpis sui et forte de illis dicit
ē. Qui seminat in lacrimis in gaudio metet
.i. de infirmioribꝰ. Ad cui ī lacrimis seminabat. ē
ipse xpc magnus pcō qui dicebat. Ergo cū tris
tor iam et ep̃o nunc ebulicionis instat. bonū
certamē certaui cursum consummaui fidē ser
uaui de cetero reposita ē mi corona iustitie
quā reddet mi dominꝰ ī illa die iustꝰ iudex
Quasi dicat reddet mi messē cui incipio
impendo seminare. Hec verba ꝙm̃ intelligi
mus fratres exultantes sic non plorantes
Augꝰ qui iste dicebat in lacrimis erat. sine

filiis erat datoi hilaū qnē diligit deꝰ. ad ipsi-mos
ignē referimꝰ hec ubi ne nec ipē desperēt q̄ la
crimis seminauerūt q̄ et secabunt t lacrimis tran
seat dolor et gemitꝰ transeūt ⁊ spēs cū fine
ueū letabūd ſ̄ fine. Verūp̄ tū caīssimi ecce quo
mō ut ad oues p̄ me quod deꝰ t Qui seminant
in lacrimis in gaudio metent. Euntes ibāt et fle
bāt mittentes semā suā. Venientes aut̄ veniēt
cū exultatōe tollentes manipulos suos. Audite
si admittere dñō explicabō porro timeo ne ad oēs
p̄tineat. Euntes ibāt et flebāt. Ex quo nascimur
mg quib⁹ cū stat. ꝯ quib⁹ nō ex quo vita nr̄a
cogit̄ ambulare. ꝯ Infirmis mane t crastinis abla
bor hodie finus t ñ iam veniedū t ꝑ cū exultatōe
Quib⁹ cū hic nō plorat t vita ista malā. q̄ ipē
infirmꝰ inde incipit. ꝯ unde infirmꝰ ipē nascit de
angustijs uteri t hō nūd latitudinē fundit. de
tenebris procedit ad lucē et ñ de tenebris ve
niens ad lucē plorabē ꝑ ridē nō ꝑ. Et ridet
hodie et plorabit hodie. Et q̄ ridet hodie plorabūd
est. Sed plorat alius defunctū suū. plorat alius
pressuram suā qui in carcere t afflictionē. plorat alius
q̄ amisit mortuū alius calamitatē suoꝝ. Iste hic
ille hinc. nisi vñ. Prime de his omnib⁹ pista
cum plorat vacat. plorat utilit. plorat plorā
tes plorat ridentes. q. et qui plorat de rebus
vanis manū plorantē. Et qui ridet de rebus va
nis malo suo ridet. Ille ubiq̄ plorat plus q̄
ipē plorat. Sed bernet cū exultatōe portā
tes manipulos suos. Videō ergo hodie ni fili
cū fructū operis bonū hilarem ee. Ita plane hilare fuit
hylarem enī dat̄ diligit deꝰ. Qui ergo plorat
qui opa sua bona orando emendat. Orate fratres
volunt emendare peccata. orate peregrinationē. orate
in hac vita laborationē. orate amaritudinē. orate
in hac vita labōrationē. orate amaritudinē. orate
tremōrē. Orate crimē prīe desiderantē donec
ca visa secundet. qui nunc t metuat ne spūs
Et exeat fratres nri q̄ dū sumus in corpe. spiritu
ali peregrinamur a dño sicut desiderat primitus peregri
nus lacrima. Si desideras q̄d nō habes fit de
lacrimis. Ait vñ dicturus sis deo. posuisti lacri
mas meas in conspectu tuo sicut dicturus es deo. fac
fiat mihi lacrime mee panes die ac nocte. qui
nes mihi fiant precipue. consolatur fuit esurientē. panē
tuū. gemētē fac fuit mihi lacrime mee pa
nes die ac nocte. vñ dicat mihi quotidie
ubi est deus tuus. ꝯ Quib⁹ iusti nō dicūt
istas lacrimas. ꝯ Qui nō dicūt peccatū se ee

nā doluit. Quia fronte ad pristinū venit
qui nō absens suspirauit. Nonne cordie
nobis dicit ubi t deꝰ tuus. ꝯ Distincte fratres mei
distincte de causis ee. Sic vivite ambulate
viam dei et videte q̄ audistis ubi t deꝰ
tuus. Felices estis cui hoc audietis. In
felices si dixeritis. q̄s cui defendimꝰ fidē
xpiāna. Et ri dicet nobis ecce p̄dicat nob⁹
ubiq̄ nomē xpi. Quare habui dicat mala
ꝯ Quid aliud dicit nisi ubi t deꝰ tuus. ꝯ q̄ au
dit gemit q̄ qui dicat perit. Duc lacrime
priores. fuit lacrime posteriores. quas indicat ordi
nes corp. Sic optat et hylaris t et plorat
vñ ut sic optet. plorat q̄ sic optat nō t
~~plorat q̄ sic optat nō~~ plorando ergo
bonū opꝰ plorando emendat bonū opꝰ
quod fecit. Crebre ergo fuit lacrime in ore
ꝑ mihi ista vita mihi in patria. ꝯ Quare nō in
patria. ꝯ Quia venientes venient in exulta
tōe portantes manipulos suos. felicitas
venit mihi lacrima redit. ꝯ Porro aut illi
qui hic manet plorat manet ridet cupi
ditatibus suis dissipari. Qui fraudat gemit.
qui fraudat exultat. plorat et ipse t vita
ista. plorat et ipse ꝑ nō in exultatōe portā
tes manipulos suos. qui colligit q̄ includi
q̄ seminauerit ymo colligit ꝑ q̄ seminauit.
Cum spinas seminauerit utique colligit et cui
nō de fletu ad risū sicut sū cūctes ibāt
et flebāt mittentes semā suā. venientes aut
venient in exultatōe. Illa a fletu ad fletū iste
a fletu cū risu ad fletū iste cū risu. Quid cui
illis fiet. que cui qui resurrexerint. ꝯ Quid
nisi ipse dominꝰ dixit. Ligate illi manus pe
des et mittite illos in tenebras exteriores
ubi erit fletus. ꝯ Tenebre erūt et dolor nō
erit. ꝯ Forte palpabūt ꝑ nō dolebūt videbūt
sed nō cruciabūt. Absit. Non sola tenebre
erunt nō eis sola tollit spes. quia grandebūt
ꝑ dare erūt q̄ in eternū gemēt. nō cui cōtēp
nentes tenebras. Q. quisq̄s es flagitiosa q̄ soles
ppe tua male fetā et ppe lasciuā adulteria
nō solū tenebras nō horrere ꝑ ppe. Qui so
les phy grandē q̄ lucēs extinguit nō tales
tenebras hēbis ubi grandebis ubi lere rig
ubi te voluptatibus etnis oblectes. nō fue e
rit ipse tenebre. Ses quo erūt ꝯ Ibi erit
fletus et stridor dentiū. torqz si ꝑsta
torq̄ si defecā. nec q̄ torquet frangitur

ad

fol. 87 recto

ner q̄ regnur motur. Erat enī ei me
lacēme qui sic vixerūt. Erat enī magnitudo
fidei q̄s vetentes in qualitate potestates
mundi hui dicēt enī messis tempe
domino suo. Dñe admittere te fecimꝰ quod
iussisti. Redde quod promisisti. meritū. qui
pcipuū suis q̄ eis p̄ iustitia. f. s. amen

De martiribꝰ S̄ci bti maximi epi

Officiē nobis debemur ad pficiū mē sa
lutis mīm exēpla sctōꝝ qui propt̄
adipiscendā celestē coronā omnibꝰ se
mandatis diuinis subdiderūt. et ita cursū
decurrerūt se legibꝰ salutaribꝰ ut q̄t ad
actum vitā meruerunt ad hui martirij glo
riā puenire. Ad enī illo tempe tā pfecte
fidei p̄cepta dñi quo confessionis supplicia
tulerūt. Sed nec illos plus xp̄i cruā
vixisse xp̄m ut xp̄i passionibꝰ potirentur
Nec enī mihi vr merita bona fuerūt quoꝝ
finis et optimꝰ p̄secutor. Et miles cui non
solū fuisse cū passi sed q̄ cruā martires
fuisse dr. venerit martir cū grecia latine
dē testis. Quocūq; igit bonis actibꝰ nīa
dator xp̄s fuerit. quoties xp̄i testimonia
phibebimꝰ. vt et ei nos dñs nr̄ ihc̄s cū
que passionis tempe ligni affixione cō
firmet. q̄ illa q̄ toties vice circulo cultus
disciplinaq; veritatis coaptat. De q̄ ni vide
scriptor dicēt. Qui vult venire post me
tollat crucē suā et sequat me. Alꝰ enī ois
miles q̄ secuti sūt dñm crucifixi fuit. nūq;
omnes virgines q̄ mīc apocalipsi sequūt
agnū dei crucifixe fuit. vt sequat. nūq
paulꝰ apls crucifixꝰ fuerat. cū dixit mihi
aut absit gloriari. nisi in cruce dñi nr̄i ihu xp̄i
p̄ q̄m mihi crucifixus. et ego mundo. hoc
aut dicit vr intelligas crucē nō ligni ce
ratibulū. sed vite virtutis q̄ p̄cepit. Tota
ergo vita xp̄ianoꝝ hoīs sine cruā vivat
crux. et atq; mīe cōit. sed hoc. q̄ nob difficile
spūs vr ois actꝰ nr̄. qui cruā digne
atq; ideo quotidianis bellipotentibꝰ voluntatis
crucē salutaris amictimꝰ xp̄m. et cū castris
nris pax. vesris mānsuetudo. Quomō g̃
p̄ castrata testimonia phibē coronatꝰ
aut quomō p̄ p̄dicatē pacē crucifixꝰ sp̄
in libertē. Quo pacto cū virtute medax

sedē. aut mansuetudine quomō sūabit in
cōstantia. Quomō mihi possim ad mīm glo
riā pvenire cū dominꝰ dicat. Nolite possi
dere aurū. nec cruā aurū. nec cōdimꝰ
Nolite nigr aurū possidere. hoc aurū hīntibꝰ
dicat. vis si hīntibꝰ possidere phibuisset. ha
bentiū cupiditate qua pena q̄ depenat. Et si
qui p̄ia venerē auctrē iubentur. illi qui
alienū diripuit. ip̄i furtiē ferīnt. Omnes
enī pleiq; fides qui cū hīntibꝰ loco gentis
fuīnt. et nullas a pmissis diuitias
sp̄ tanta anal cupiditate iactantur.
vt putet se sine causa natos nisi aurū
quocūq; pacto possederint. Existimantes
enim sicut aut pphera vita sua cōponi
ad lucrū nō dubitant. vis hīz ex malo ar
quire. atq; hmōi hoīes dū lucrū aurī
queruīt. damnū salutis inveniūt. Redeq;
fides quisq; quoꝝ e qui hoc nō sit imbuta
potuit admodū sapientes ab hac pestilē
cia se defendūt. Si negotiatōez cogitas
apr̄ auaritiā p̄mꝰ in culpa e. Si militare
respicias cupiditas e. illi nō causa militie
Si officia singula p̄strictis invenies hoīes
nō honestate adducit ad obsequiū. sed pda ve
hit ad negotiū. q̄uocāt. Omnes igit pene
lucris ac negotiis studet vr eū primo sui
gnū dilectio nō cogitat. nisi vr a q̄ vincāt
perpiat. Quos si aut honestas quietē duxit
retinuisset. iudicantis auctoritas eū res alie
nas nō diripuit. damnū se fecisse queritur
Hinc causa militantis pacis causa labōis
hodie referre domi mīs potuit. miseras iudi
ne malestatē nō p̄misit. Christos igit pene
hoīes agitat auaricia. milita de his geni
et p̄mittit. hīs enī q̄ militat. cupiditate
torqueat. illi qui diuicias possidet. solli
citudine cruciat. nec pro bis e enim qui re
cōdico aurū timuit. Sine ipse e gratuitus
Semp enī fuit amicꝰ mestis. solitus ne hoc
seruꝰ auferat. nec fur effodiat. atq; ideo re
trudere illud tenebris ultra abscondit. ut
omnis subterfugiat noctua. Michol ex captē
tes aliqs ad bestiā. sic apros late brutos. sic ceteros
p̄dendi. Sed nūc aut illud et nō venit
Seruat. mihi Christodes ergo istos dyabolus
non dominos et alienū ardendi diligēt

non ꝓfit quemquam expendere. Quid ergo
fures predatores christi aurum ecclesiasticum
maiores dixerim ecclesiarum aurum non christi ecclesias
pastor cum meus et qui aurum despicit qui
aurum requirit. Maiores plane ecclesie
non habebat aurum sed aurum habentibus comminebat. Quum
cum ꝓfis christus bonus secum thesaurus non
requirit. Bonum suum ꝓpria honestas sobrietas
munda castitas. qui bonum omnia aurum superant
pastoralia ut strias qui his rebus meliora sunt
metalla. Aurum gallicum cum pulchritudine vasa
compari pulchritudo. honestas sola non potest cum hoc
tribus emi non emunt sed acquirit quo non constat pas
sibi virtutes. Tu igitur qui aurum possides si placet
bona mea voce confitemini. Tu cum pigre pe
cuniis thesaurum tuum necesse domui remanet
quibus longe a te positis semper
metuis ne cum domum redieris non habeas quod
habebas. Vera dei sapientia corpus amisisset metuens
apud gentiles tuam nudi et pauperes. Ego autem
quocunque iero nec ecclesiae me sequitur nec se
pater a me potest bona mea quum fiducia speciei
sibi thesaurus pretoris venturi. Tu cum recedis
a seculo plenus divitias tuas divisisti. Ego
autem cum de hoc mundo migrare cogitor divitias
meas ad paradisum veho. Tuas divitias exue
pelle illis purpuratis divitiis ignibus et tenebris
obscuritatis. meas divitias exemplo lazari
sinus abrahe et beatitudo sit perpetua. Amen

In natale plurimorum martirum cum ihesum

In illo tempore dixit ihesus discipulis suis cum
audieritis proelia et seditiones nolite terreri
tempus in scriptis beati gregorii lo xxxv

plurimorum

In illo tempore dixit ihesus discipulis suis Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Estote ergo prudentes sicut serpentes et simplices sicut columbe. Oratio beati ambrosii epi

Ipsa oratio vel alia ab aliis denotetur.

Ez bonus pastor lupos gregem suum timere non monuit. Ideo ait ipse discipulis non in predam sed ad gratiam dignitatis. Solicitudo erat pastoris bonum efficax ut lupum in agnis audet nullus possimus. Impii quid sugere videbat debeas aduertere hec tria namque sunt qui insidiantur omnibus circa pastorales utique castas habitacula domorum metere non audentes dolum causa absentiae aut desidiam pastorum explorant. Omnium fucum vadium
ut ait singulariter fere rapaces ideoque nam
corpus rigidiores ut se quisque non possit
inflectere imperii quondam suo seruitute et
deos sepe ludunt. Cum preda si quem priores
horas videant vocem eius quadam immane
vi feruntur elapse. Si autem plus eos non vidit
exagitat memoratque. Et ideo caueat ne
si in hadierno certamen spiritus nostri
grum non potuit refulgere christi me ꝓpter videas
se credamus et splendore vestro extorsisse suf
fragium. Sed ne lupi istis hyena comparandi sed
qui insidiatur omnibus xpi fremunt circa cau
las xpi nocturno magis tempore ꝓpter diurno.
Semper cum pfidis nox et qui lucet xpi sine
nebulis mentibus obducet et ꝓpter ipsis et
fustrate consilio. Versamur ergo ecclesiastica
stabula cum xpi mitere non audet et ideo non sa
nantur qui in stabulis suis nos velut eos xpus
inducere in quo curatus et ille qui de ihe
rusalem descendens incidit in latrones qui
vulnibus alligatis infuso oleo et vino et aut
imponens iumento suo stimulatum ille duxit
in stabulum et iussit ei stabulario dare
liquet. Nos accipimus ergo medicinam qui medici
non repugnant. Si cum redierint nos derogemur
Explorant pastoris absentiam et ideo pastores
ecclesiae vel necare vel in exilium agere cogendi
qui pulsibus pastoribus oves xpi meruisti nos pos
sint apolidare ergo gregem dum praedicamur
qui corpora quidem metus mercede duri ac
rigidi nequit qui solet a suo errore deflectere et
ideo apostolus dicat. Hereticum hominem post unam et se
cundam correptionem deuita scies quia subuersus est hu
modi. Hoc separare verum ne pres ꝓcellunt bestiae
oves suas inanium effigiat impetu et voce
non possint qui si qui versutia disputationis sue
decipere prudentiae fraude abnuentes. Ju
nius et unus qui ubique deo nos cadet qui te gloria
confitetur. Cane ergo ne e voce tollat hereticus
si por eum non ut deprehendens scripsit eum
diu lacet cui ꝓfidus ut aut edentem impietatis
impietatis eius agnoscas lacerat ne vocem
timet non potest. Cane ihesu versutie disputationis
venenum. Adam perit fucum vadium vitalibus
vulnus affigit. Omnes sunt mortis hereticos
qui ipsi fumores et rapacioes sunt bestiis
nullum auricule sunt impietatis qui noscit

plurimorum martirum cum ihesum de beati ambrosii epi

ner vos moueat q̄ formā p̄dē videt̄
humanā/ et si foris homo cernit̄ mens bestia
fremit/ Et ideo eos lupos et nō dubiū est
iuxta dn̄i nr̄i ihu xp̄i doctrinā sentiendū/ que
aut̄ debeāt dicere vobis a falsis ꝓphetis qui ve
niūt ad vos t vestimentis ouiū nitū aut̄
sunt lupi rapaces Et fructibus aut̄ eorum
cognoscetis eos. Si quis ergo spē habeat
fructū intuitur/ dubio adp̄ sacerdotē dicē
lapidas eū agnoscis/ vestīt̄ ouis hz sed
p̄dones foris ouis nitū lupi t qui nobis
nō hz rapinaz qui omnib̄ in rocke sue ui
bra durat/ gelu aquis/ ora crudelitate fidē
rēb̄ q̄ deuorat/ nōne vobis vī lupi q̄ ihū
ne necis instatu abilis/ crudelitate fidei
lis mortē populoz rabie sua desiderant
explere vellulat iste nō p̄dicat qui negat
vobis auctorē/ et sacrilego simone bes
tiale nūm mēstruit qui nō ofert̄ dn̄o
ihū crucifixū ꝑsilem vice. Audimus eū ululatu
cū in orbem gladij mucrōn̄ denses aspe
ros/ ora rumida p̄ebat Et purabat q̄ voce
omnib̄ absterrere quā sibi amiserat/ Erit vr
hos lupos effugere possimus dicat dominꝰ
quid sequimur dicens Sabbato porcate sacerdū
nec̄ per nec̄ calcamentū Quod sit sacer
dū nō est p̄ndit alibi eudem expressit
Ab ipse erit mathei qui dixit ad discipulos dei
nolite possidē aurū nec̄ argentū Si ꝓhibem
aurū possidē quid ergo quid auferre conabit
Si quod habeas donate pecunie quādiu/ aggreis
quod nō habes/ Qui p̄dicat nō furandum
furatis/ qui dicas nō mechabis ē mechatis
Et qui execteris ydola sacrilegium facis/ et q̄
in lege gloriaris p̄ prevaricatōez legis deū
inhonoras. Nomē enī dei p̄ vos blasphe
matur nō sic aplus petrus qui p̄mus dnicē ere
ctionis fidei vr ondet nō i vacuū dn̄i effu
sa mandata. Cū possedē a pauper vtq̄ alig
peruēe largiretur aut dirigeret atq̄ aurū
nō habeo ille gloriat̄ q̄ nō habeat dirigere atq̄
aurū. vobis pudoris ē mihi adhuc habē
q̄ cupiens Est q̄ pauperas gloria/ qua est/ est
et bene pauperas sicut spūs t bene pauper
spū Tamē nō eam hoc gloriat petrus q̄ ar
genteū atq̄ aurū nō habeat ip̄e q̄ seruet

dn̄i mandata Qui p̄cepit. nolite possidē aurū
hoc t dicē. Video me xp̄i et discipulū et amu
a me requiris? Aliud nobis multo preciosius
t amno donauit nobis vr i nomē eius operem
Imago nō habeo quod nō dedit hz q̄ dedit hoc
In nomē dn̄i nr̄i ihu xp̄i surge et ambula
Dicat ergo qui hortat̄ vīr conspergendis
edificat̄ fundamentis. Dnice fidei ecclesie
deprehendit̄ Ira q̄ sacerdū vīr amus parare
cundendo/ venenū reprehensionis meruit/ nō pe
rā neq̄ calcamēta Veruntq̄ de corpo mortu
omnibus confici solet/ michol aut̄ t nobis
dns ihesu morte vīr ē. Deinq̄ ad moysen
dn̄s Dolue calcamenta pedū tuoz. locus n.
in quo stas terra sancta t. mortē neq̄ et terrenū
calcamentū iubet̄ solui. ea mente ad po
pulū salutādū. Hinc enī misp̄ mundū timere
michol debet nec a suscepto officio mortis p
culo retrahi/ Ipse enī cū ea defensione fortis
hoc t iudeoz voluntatibus recepisset calumnie
tribē inuētus t ab inceptō et fugit ex egyp
to. Et ideo cū dominꝰ eius affectū p̄bassē con
dicēs aut̄ vidisse infirmā animā eius metas q̄
vestigiū morbis vinculis constituit exuedū
Quod si q̄ mouet qua ratione in egypto iubet̄
calcamēta edē agnū. Apostoli aut̄ sm calcamē
ta ad p̄dicandū euāgelica dirigunt̄ is cōsi
dere debet q̄ in egypto positus debet adhuc
morsus anue spūales. Quia enī venena in
egypto Et q̄ in typo pasche celebrat̄ pare
venena nō accipiat. Denīq̄ momordit pau
lū viperā f medie loci illius p̄batē et nitenti
bus ad ubi offensū stare viderunt deū et dice
bant eum venenū nocē non potest Et ut seias
hoc verū ecce aut ipse dominꝰ Ecce dedi vobis pō
tē calcandi spūales et scorpiones et sup omnem
virtutem inimici et michil vobis nocebit. sed vi
gas t manu tolle imbonē apli hic enī matheus
sebendū p̄mum. Quod enī t virgā nisi p̄fectū
potestas signū et ulcisendi institutū debetis
Ergo humilis dn̄i ni humiliate eius iudicium eg
sublatū t. humilis mihi dn̄i p̄cepta dispuli eg
humiliatus officiat exequūt. Hos enī ad scām
dam misit fidem qui nō augeāt hz doceāt nec
vim patiatis exercēt hz doctrinā humiliatis at
tollent. Quo loco humiliatas pādunt ecclā pacatā
expilatissā. q. ipse quoq; in testimoniū petri

f (In mitilena insula et videtes pendere de manu
eius viperā)

cū maledicēt nō maledixit cū pacīt nō rep-
cussit hoc ē dicē Ministēs mei estote vlasmus
studiū deponite pfectū vbēmeū nō tūdē
in relacione ꝛ magnāmitate patīē vbēter
Nemo ipē debet quod ē alio in pbēdit inimici
Crucioꝝ gemmatāq; mānsuetudo vbiq; pfuit
hoc pugno in pcussit dñs vbēmet dicēdo q
to pcussit in vtā maxillā pbēa et alteram pfr
cū vt iudicio suo ipē se damnet et quodā
modo sim q pugnāt effatis qui reliquam p̄ sedu
litatē p tūnica ꝙ sceat aduertit ꝙ tūnicam
quos cū virga aplō misit sicut paulꝰ testat
dicens Quid vultis in virga veniam ad vos
an in caritate spūq; mānsuetudīs Hanc virgā
erāt ephimorfeo dedit aplūs dicēs Argue obse
cra increpa Auc forte aīm passione sua que
nutrierat populoꝝ corda finauit nectā pla
fuit mānsuetudo. pq passione dñi correpto Ser
te mulceat dñs in increpet paulꝰ suadeat q
pt erāt pectora dura mollire. Arguat q non
pt vnitas suadē. virgā igit paulꝰ ex doctrina
legis assūpserat. legat cū q pat baculo suo
odit filiū suū. legerat caligi agnū manducā
tes baculū i manibꝫ hīt ꝙ pcepto in
bebant Et ideo dicit Veni festinabo
in virga mea increpare eos ꝙ nobis aut scripsit
apūs vt ignoscēt vitiis dicēs Arguo quos
amo Et alibi habes ihīm cū aplis ig
nē de celo pedē vellēt ut ꝙ finuit samaritanos
qui dñm ihīm nō susceptāt sua dēpte voluerīt
cuius miserant illos et aīt Nescitis cuius
spūs estis filius cū hoīs nō venit aīas pdē
hoīm ꝙ saluas facē Pfectiores ergo sūt virga
digūt infirmiores cū baculo manducabāt
ꝙ et paulꝰ virgā quidē minat ꝙ in spū mā
suetudīs visitat delinqētes. Deniq; ut eas in
tem cū doctoēm corp ipoz quos arguit consu
lit voluntatē. Quid vultis in virga veniā inqt
ad vos an in caritate spūq; mānsuetudīs De
mel virgā dixit deq; bis inciora subiecit ad
uersus mānsuetudinē caritatis. Quis nō miretur est
ꝙ exhibuit mānsuetudīs flam in scdā epla ad
eosdem chorinthios scribēs aut. Testē invoco
deū in aiam meā q pcens vobis nō veni cho
rinthum. audi quia i bone pcurate cū pecca
re ne iterū ingemuit in tristicia venīt ad eos. ab
uerte virgā et assūpsit caritatis assumpsit Et
uenit in via saluatoris. Foresse quibusdā

hoc durū et superbū nec mansuetū nec humilis do
minū pcepto quātū videt q ille q erāt accu
bitus loco pcipit cū credendū. hoc loco mā
dat discipulis victum saluatoris in via Cum
ipse eis sit vsus cibi sic inferiores superiorē
fauore ysitiae gratificēt. Denales ꝙ cū xpi
anis huīc officioz humanitatis querela Quo diū
huīc vsū humanitatis auellit. Sed ꝙdā nō
solū esse nouimus saluatoris ꝙ nō simul addi
cū in via. Denique et elizeꝰ cū mitteret famū suū
vt baculū eius ponēt sup corpꝰ puēri defuncti
mandauit ei ne i via alq̄ saluaret. Sepenume
rō erat in hebat cū contendē ne celebritatē de resur
rectōis exercēt officiū ne ꝙfabulicē alienis
obitus mādato repletēt mūdi. Ego et hīc nō
saluatoris officiū nō sedulitas deperīt ꝙ obsta
cula impedīde denotis abolēt vt q̄ dñs
demandauit paulꝰ sequēt humana. Pul
chra ē saluatoꝝ sed pulchriora q̄ martiroꝝ p
cepta exercitio mādatoꝝ dñi noꝝ q̄ per
mortē sepe tragit offensā Deo aūt et homi
nib⁹ phibēt ne pcepta dñi obtēpat officij
et impediat mīstrū cuius mora culpa sit ꝙ
tā illi moralia illud virtutis ne de domo ad do
mū quis vaga de fabricate demigret nec se
uerus erāt hospitali in aīe cōstitutā nec
coalitā amicitie necessitudīs fidele vsq; ad
ut pacis pfectus mūtauit vt ipē pmq; in egressu
pacis hīs ecclēs celebrat Cibo potuq; oblato
oportē nos ē confortēs cuius fidei nō pmi
nuta Et regni celestis ewāij pdicandū
exercitādū de pedibꝫ pulueꝝ si quis recipi
endos cauētibꝫ hospitio nō putauit docet
eāq; grauiori pena obnoxios fore q ewāgeliū
non suscipīt q̄ qui legē iudicitur ē plus
dam eo q trig et sydon si tanta operatus
celestia vidisset miracula nō deplexisset
in medio pēte ihīm quoq; vel assūpte eāq; vel
in solenitā secularem neq; celestis munē co
pandā neq; iurisp in medio decretis eā vti
cuiq; sit subsidiū pūrandi largitore deū nō
ihū xpm cū deo pīē et spū scō viuit et regnāt
p oīa scla sclōz amē

Lucie xpo

Lectio ſancti ewāgelij ſc̄m lucam
In illo tempe dixit ihēs discipl̄ suis Sint lumbi
dati ludēa et lucerne ardentes in manibus
vestris et vos similes hoīb⁹ exspectātib⁹ dñm
quando reuertat a nuptiis vt cū venerit et pulsa
uerit confestim aperiant ei Beati serui illi quos
cū venerit dñs inuenerit vigilantes amē dico vobis
quod accinget se et faciet illos discumbere et transiens
ministrabit illis Et si venerit in secūdā vigilia
et si in tertiā vigilia venerit et inuenerit sic illos
beati sunt serui illi Hoc autē scitote quia si sciret
pat familias qua hora fur veniret vigilaret vtiq;
et non sineret perfodi domū suā in regno suo
Vos estote parati quia qua hora non putatis filius
hoīs venturus est Petrus autē dixit ad illum
Dñe ad nos dicis hanc parabolā an et ad omnes
Et dixit dñs Quis putas est fidelis dispēsator
et prudens quē constituit dñs sup familiā suā
vt det illis in tempore tritici mensurā Beatus
ille seruus quē cū venerit dñs inuenerit sic facientē
Amē dico vobis quia sup oīa bona sua constituet
illum Si autē dixerit seruus ille in corde suo
Moram facit dñs meus venire et cepit percutere
pueros et ancillas manducare quoq; et bibere et
inebriari veniet dñs serui illius in die qua non
sperat et hora qua ignorat et diuidet eum partemq;
eius cū infidelibus ponet Seruus autē ille qui
cognouit voluntatē dñi sui et non preparauit et non
fecit secundū voluntatē eius vapulabit multis
Qui autē non cognouit et fecit dignā plagis vapu
labit paucis Omni autē cui multum datum est
multum quoq; requirētur ab eo et cui commen
dauerūt multum plus petent ab eo

Ego sum pastor bonus

Ego sum pastor bonus bonus pastor aīam suā
dat pro ouibus suis Mercenarius autē et qui
non est pastor cuius non sunt oues sua videt lupum
venientem et dimittit oues et fugit et lupus rapit
et dispergit oues Mercenarius autē fugit quia
mercenarius est et non pertinet ei de ouibus
Ego sum pastor bonus et cognosco meas et cognos
cunt me meę Sicut nouit me pat et ego agnosco
patrem et aīam meā pono pro ouibus meis Et alias
oues habeo quę non sunt ex hoc ouili et illas oportet
me adducere et vocem meā audient et fiet vnum
ouile et vnus pastor Propterea me pat diligit
quia ego pono aīam meā vt iterū sumam eā
Nemo tollit eā a me sed ego pono eā a me et
potestatem habeo ponendi eā et potestatem habeo
iterū sumendi eā hoc mandatū accepi a pat meo

Ego sum pastor bonus

Ego sum pastor bonus et cognosco oues meas et
cognoscunt me meę Sicut nouit me pat et ego
agnosco patrem et aīam meā pono pro ouibus meis
Et alias oues habeo quę non sunt ex hoc ouili et
illas oportet me adducere et vocem meā audient
et fiet vnum ouile et vnus pastor Propterea me
pat diligit quia ego pono aīam meā vt iterū sumam
eā Nemo tollit eā a me sed ego pono eā a me et
potestatem habeo ponendi eā et potestatem habeo
iterū sumendi eā hoc mandatū accepi a pat meo

Ego sum pastor bonus

Ego sum pastor bonus et cognosco meas et cognos
cunt me meę Sicut nouit me pat et ego agnosco
patrem et aīam meā pono pro ouibus meis Et alias
oues habeo quę non sunt ex hoc ouili et illas oportet
me adducere et vocem meā audient et fiet vnum
ouile et vnus pastor Propterea me pat diligit
quia ego pono aīam meā vt iterū sumam eā

mentē fidelibꝫ ocultandam ꝓpē quippe lu
cernā actē ait qui repsit humane nature sue
plenā dñice ꝓfectis implenit. Qm ꝓfecto lu
cernā nec absconde credentibꝫ nec modio suppo
nē qđ ē sub mēsura legis melius dr̄ exple
vimus gentis nidor cimmos nolunt cohibē
sz sup candelabrū ponunt q ingredient
lumē videant. Candelabrū certam dicit cui
lucernā supposuit qui uidelicet in fidelibꝫ fide
sue carnacōis affixit ut qui certam fide
liē ingredi uoluerint lumē uitam palam
quam intuei. Cuia stulta uidoz ꝙ peccatoꝝ
ademptā qui signa fratres exterius ꝓpter
huas uanas noluerūt mēte credere do. Dem
ꝙ precepit me opa tua sz et ipse cogitationes
cordis mee cōes mandāe et castigāe me
nunc ait. Nā sequē. Lucerna corpis tui ē ocu
lus tuus. Corpꝫ quippe dicit opa q palā
fiūt. Oculū uo ipas mentis intendez
q opa sc̄a et de cruce multo cādē opa lucis ap
tenebꝝ sunt opa dispnāt sicut ipe cōspexit
exponit dicēs. Si oculꝫ tuus fuit simplex
totū corpꝫ tuū lucidū erit. Si aut nequā fuit
erit corpꝫ tuū tenebrosū erit. Si igitur lu
mē tē q in te est tenebre sunt. Si igitur lu
cernā ꝙ in te est tenebre sunt hoc est ne ipā cordis tenebꝝ
ignē lumē et ad uacuoz cālignē fuscē sedu
lā intendē ꝓhibet. Quia quod alibi scripsit.
Omni custodia serua cor tuū quia ex ipo uita ꝓ
cedit. Si gō corpꝫ tuū totū lucidū erit non
hīs aliqā ptē tenebꝝ erit lucidū totū et
sicut lucerna fulgoris illustrabit te. Totū corpus
tuū omnia opa mea dr̄. q. et aplus membra
mea mortificate q opa q supbiunt et mora
lia dicit precepit dicēs. Mortificate gō membra
vra q sunt sup terrā. Forsitan credez. Tuū dicta
labidmē. et totā calliginē. Si ergo ipē bonū bō
mentē pacificis non hīs in tua ystoriā
aliqā ptē tenebrose cogitationis erit si com
tigerit aliqā prauitatē tua bō actē nocuit
verbi gratia. aut de peccata q a te indigēt
pcōs accepta fuerē vel pan aliqd mali. Aut
de verbo exhortationis quo errantē corrigē

volebas fore ꝙ uicinoꝝ errore tuis ꝙ tuo
simplici et lucido corde hic et in futuro lu
cis gra donabis. Hec cum ypocritis plia
rispexit sub dolo signa fieri cauit spāliter dei nos
mꝫ sensu morale grandiloq̄ instruit. Ergo
cum eamꝫ et amen dei ex toto corde tm̄ indi
ci qz deus cū eis bō habē meruit tali
ꝓtē spāte q̄ vivit et regnat et sēla sēlo
rum amen.

Dominica sexta

Debemꝫ omnes nr̄a solā studiose vñ
ecclā scripte audire cui nos oportet
humiliē ac delectabiliē audire nos dicēs sic
tenebꝝ vbiq̄ tempiem ut ne omibꝫ desint
pabula nec pastoribꝫ alimenta. qđ spāliē
plis ꝓpitet nobis qđ vō grandiliē nobis et vob
Nobis namꝫ idē sumus quos pasc̄ summibus
illecebris olim dominꝫ ad ihc in sua magna
domo cōstituit ut populo eius vbiq̄ gratiae
ministrem spāliē tuū gregē ꝓtegentibus officiū
Grandiliē nobis et vobis similiter indicitur
obedia mandatoꝝ in quibꝫ donus nr̄ dat
tanqđ diligentissimus familias sic celestia delicia
rū copia spāliter exuberet ut in vbo dei sa
bbī der quod ꝓficuus grandet. habeat ecclā q̄
primū fugent. Ibi ē enī simul et lucerna
porta qua tenebra fidelia intrāt infirmia
et sobꝫ ebꝫ quo robusti ꝓficiendo intendunt
spāliter et virtutes acquirat meretricia
Ibi pius ad salutē consilia vnusq̄ quos do
minꝫ saluā conat. Ibi ē q omnē ecclā congꝝ
at. Ibi q omnē cōfessionē edificat. Ibi audituꝝ
ꝑcepta. quid faciaꝝ. Ibi recognoscamꝫ finia
q spēmꝫ. Ibi ē missio q nos p lignū docear
et instruat ad fidē. Ibi pmissa q ꝑ gradꝫ
ēlgat et ꝓducat ad gloriā. Hinc igit quos
populo suo ꝓpitius dns ꝙ pāle voluntas offꝫ
demōstrare atq̄ ex eius mō audituꝝ. Qui
fructibꝫ ē dispēsator piissimꝫ qui ē construit
domuꝫ sup familiā sua ut det illis in tpe me
sura. Beatus ille seruꝫ q cū venit dominꝫ
inuenit sic facientē. Amen ē iste amen fidelis
ypē sq dubie qui sine discipulis aut. Vos vocatis
me magr et dic et bñ dicitis sū etenī. Que
ē ecclā hgi familia dni. Annuit illa ē qua
ipe dominꝫ d manu tenuit et sue
domino mancipauit. Hec aut familia sc̄a ē
ecclā catholica que ꝑ orbē copiosa fer. celitate
diffusa dic et ꝓdemptam se preciosi sui sanguinis
dnī glolatē filius cui hominus sicut ipe ait

nō vult mūsˈiri ꝙ mūsˈice et dūc animam
suā m redꝺpcōēs ꝑ multōs ꝺpē erāt pastōr
bonus qui aiāz suā posuit ꝓ ouibꝫ suis Grex
ergo bom pastoris ipā familia ē redꝺptoris
Dispēsatorē ergo ꝙ sic oporet ēt fidelē ꝑ
et prudētē paulꝰ oūdit nobis aplūs qui
de se suis ꝙ sodalis loquēs ait hic nos exis
timet hō vt ministros xpi et dispēsatores mis
teriorꝝ dei. h' ia quelē me dispēsatores vt fi
delis qō ī venialē ne quis nrm solos aplos
dispēsatores sacrōꝝ existimet. negleō ꝙ ministe
rialis officia sūg pugnā fidelē impleuerēt
demonstret. Ipsos beatos aplos qbꝰ ꝙ dispēsato
res et ostendās ait. Quaerit enī ex his hic
omne ēt sicut dei dispēsatōrēz. Scīa ergo
pīs familias suāz dispēsatōrēs duī sumꝫ. nec
sua tritici qua exigendi accipimꝰ. Que vō
sit ista mēsura ērit sciendum. qaz ꝙ nobis
beatꝰ aplūs paulꝰ oūdit dicēs. Vnusquisq; sicut
deus diuisit mēsurā fidei. Quā ergo nec
sua tritici xpō nūcupat. spām mensurā
fidei paulꝰ apellat vt agnoscamꝰ nō aliud
ēt spūale ērici ꝙ xpiane fidei venabile sa
cramentū. huius tritici mēsurā vobis ī noīe
dūi dicꝰ. quotiēs illuminati domo gratie spūalis
eius regulā vē fidei dispūnꝫ et quātū tri
tici mēsurā ꝑ diuinos dispēsatores accipi
mus cū tritico ꝑ dei famulos vbi vis ratis
audītis de ipā ergo nec ērici mēsura loqꝫ
ex ipā sicut deꝰ dixit vnusq; pascamur
Inde alimenta bone vite sumamꝰ ut ad celia
pmia pcurre possimꝰ. Illā ergo credentes ī
spūalēs illā ꝑ omnibꝰ et ī obꝫ diligentes
hui scripū nobis et alimentū ꝑstat ne desi
ramꝰ in via et ꝑmiū suat ut gaudeamꝰ
in pria Christi. Cui alimentū nrm. xpō
erat ꝑmiū nrm xpō. Cibus ē ꝙ placeo
vnitati. Cui ait ipē sanctis et exultatō
quiescētiū bedo. Ad ipsum reliq; tritici
mēsurā ꝑtinet quod dominꝰ ait. Vendite
que possidetis et elemosynā date. Facite vob
sacculos qui nō veterascāt thesaurum
nō deficientē in celis. quo fur nō approp
et neq; tinea corrūpit. Magnū bonū
ē fides recti valde congruū valde quodā
et maxīe xpianus omnibꝰ appetendū ut
vnusquisq; nom deficiēs delectē in preceptis suis omnē
ꝑfectē studeamꝰ in melius. Arbores fructꝰ
nici in agro duōs constituit. Deus ē autē
noster agricola. Ille nos compluit ille ar
rigat. ipē fecunditatē donat. ipē fructificēdi
gratiā subministrat. pluuia dei ē sanctē
ꝑdicatōis cultura dei ē inspīratō sancti spūalis
Deus ipē sacrōꝝ nos opulenter adunabilio colit
dū compluit. auferat a nob ignorātie sentēa
tē dū colit. his vnctā condonat. ubertatem
dū pluit. ērā cordis mī irrigat. dū vō colit
de ipā ērā spinas et ebulos mundane cupi
ditatis exturpat. Debemꝰ itaq; fecundā
celestibꝰ pluuiis. debemꝰ congruā fructi
ferāt mamba supni rūris colonis. Et sīc
pīs omnēs arbores equales afferre fruc
tus nulla ī ecia debet in agro diuino sterilis
ꝑmanē. qualēm metuēdā ē nobis fructus
illa sua. ꝙminatus qua dr. Omnis arbor
que nō facit fructū bonū excidet et ī ignem
mittet. Qui si sterilitatē ī ignē mittit. qd
ergo quid mittet. duc quid recipiet. q alie
nū tulerit si semꝫ ardebit. q de suo nō de
dit. Et si iudicāt sīs mīa erit illi. q non
fecit mīs secundū quale iudicium illi. q fecit
et ꝙpmīt. Timeat ergo fidēs. timeam
debitus nrōs. Obediēs xpō vendit. q possi
det. et elemosynā dat. vt de ērā ad celia
cor leuet. et dulcedinē colat. vt as ꝑfectus
cubitū cū meritis mentē festinet. vt nō
sit sollicitus q sp mūdi ꝓ q sp dūt. vt mūdū
s' ī cruce fixū habeat. sic ꝙ mūdo crucifixū
exhibeat. ut sic sīc ꝓuīg in hoc seculo
deuet in xpō. Quis ignoret bonū illig magis
mendū. Videmꝰ aūt nō ōia vendere
ī ērā suā nec vendit. Vnusquisq; enī ꝓpriū
hz donū a deo. alius q sic. alius aūt sic.
Sed hoc ēt magnū implē pauci possimꝰ
multi nō ꝑfīt. Itaq; ꝙ ꝑtuēs donat. ista ꝑfēc
propēa debet. ē pessimū deinceps in bono nondū
ꝑfīt. ēt ꝑfēt. Itaq; propēa xpiāng debz vicia ra
pacitatis in fisco ꝙ fortē nondū ꝑfīt. omnibꝰ
suas pauperibꝰ erogāt. Que ideo debet alie
na rapisse. ꝙ necdū xpō ꝑfīt. Sīc
Absit hoc fieri ab omnibꝰ xpianis. Audeat hoc
deus a fidelibꝰ suis. Aplūs enī vdeat dicat
ꝙ neq; auaricī. neq; rapaces. regnū dei pos
sidebūt. Quam festīt ē autē ꝙ omnes q a regi
no dei alienabūt ē in ecno igne ēt diabolo
eoꝝ ꝙ angelis ei⁹ mancipabūt. Patris dilectissimi
s nō omnes ꝑfīt impleri quod aūt. Vendite que
possidetis illud ē quod addit dicēs. Date

elemosinam omnibꝫ ē possibile si assit bꝰ voluntas
Omnibꝫ fratale si nō assit dura cupiditas Oībꝫ
salubre si fuerit caritas Curris ergo debet
et ḡnē ne omnibꝫ donec cēna felicitas Nunc
ergo remedia virtutē accepit a deo vt omnia
q̃ sunt et mundo celestis regni amore cōcepta
quecꝫ vendat et egenis expēdat Quo
vō tanto veteris rodimur ē de rebus q̃ sunt
mobilis hꝫ elemosinā faciat Tanto ē opus
bona voluntas ꝓpter cui suppetat facultas ꝓpter
possideat punctū vnus locꝰ Impetus stilꝰ
puenat ad sedē Effugiat ille gloriose dignꝫ
sit iste laudabilis largꝫ Sit ille sē paupertas
ardentissimꝫ amatoꝝ sit iste sordo pauperum
pessimꝫ cōtemptoꝝ Habeat iste apud deū
patronos pauperes quos ille se gaudeat v
trius habē ꝓtectores Sit ille talis q̃ cū dominus
iudicaturus sedeat sit iste talis q̃ ad dexteram
iudicandꝫ assistat Sit ille talis q̃ cēna tabernacula ꝓpetuo iure possideat sit iste talis q̃
ille rapiat. Admoneat enim nos dominꝰ di
cēs: Facite vobis amicos de mammona iniquitatis qui vos recipiant in cēna tabernacula.
Hoc ergo natiui ē fides obꝫ nobis ne ī bonis
opibꝫ nemo sit segnis nemo sit stellis. neq;
pū cui delectet furta grepnat. nemo cēna
deprecetur sola equalia ꝓpter assecutur nemo spū
alibꝫ corpalia preferat. nemo cēna celestibus anponat. Testimoniū nrm fides in celis
pdm̃ nr cēa cor nrm in celis sit possimus
Hoc ē tm̃ vt quo possidet dilectus thesaurꝰ
illuc cēa cogitatus sit assecus Deo veritas
aut vbi cui thesaurꝰ vr ē ibi et cor virū cit
Ne ergo in celestibꝫ thesaurizemꝰ celestia di
ligamꝰ Quis nostre vbi thezaurizas. Ardeat
qd amas vbi nosse qd amas ardende qd cogitas nō fiet vt thesaurū cui cor tuo amore
cognostas et amicē cui iudicio tue cogitationis
mis intelligas Quid deb autē dominꝰ quonō
in celis thesaurizare possimꝰ ait. Sint lubi vr
precti et lucerne ardentes et ipse dñs simile
rem libi velimꝰ atque michil in ea q̃ modo ꝓpter
alios possimꝰ venire. Quid cū ꝓficit ad ete
nitatem si aliquis corpalia aut libros suos ꝓcu
rauit aut lucernā accendit. Alia ergo in ꝓtectis
libis et lucernis arbitrabꝫ q̃ dā ē intelligentia
spūalis quecꝫ dñs sic ꝓcepto ediscimꝰ q̃ mīt sibi
congruā videat ē q̃ actu et gressu et quocūq; affectu cui
fruit quodā loco dominꝰ ait. verba q̃ ego locutus sum vobis spūs et vita sūt. Ita lumbi nrī

concupiā cōnalia audiat in lucernis vō fides et
caritas vtrāq; nōstrum ī publicō ut cū dominꝰ ve
nos merit pergit concupiam animꝰ sit dubius
propter ī frenum impetus aut vt lucernas ar
dentes habeamꝰ hoc vtiq; iubet vt et lumbi vē
fides splendeat et sit caritas opibꝫ feruens
Iubens vt sint lubi nri pacti mundi vt nul
la desidia aut ope fugiamꝰ Iubet ut sint luc
ne nre ardentes moneꝰ vt bī augustin̄ ait qui
cumq; Ipse q̃ de cui ꝓfectu cū ꝓpheticis s
monibꝫ ostendamꝰ veritatē cui testamentum
vnꝰ deus tribuat vnus dominꝰ dedit Et si fuit
veritas testamēta duo ꝑ temporibꝫ singulis cō
cordat nr in veritatis salutis ḡnē sua q̃
propter vt nō pereamꝰ et in bē nr homo opi
bus insistamꝰ. Propter quod dominꝰ ꝑ beatū
dauid dicens Declina a malo et fac bonum,
Et ysaias q̃ omnes hoc admoneꝰ verbis. Auferte
malū cogitationū vestrarū ab oculis meis. q̃
cessate agere pulsate discite benefacere. hoc ergo ne
dominꝰ ꝑ semetipm̃ propter quod nobis cēa ꝑ
sedē prīarchas ꝓpheras et mandauit. Qd
cui est lumbi lubi vir precti nisi declina
re a malo Quid ē lucerne ardentes n̄ fuerit
bonum Quid ē vt sint lucerne ardentes nisi.
discere benefacere. Peregrē cui fidelia labi du
concupiscē cōa nulla cōpmisce dū mūdi cupidō
cohibet dū libidinis resistere animꝰ dū luxurie
denegat efferus dū odium luxuria. dū auaritia grepnē et rapina. dū pyrami lesio de
mentur. dū superbia vincit. dū invidia su
peratur Ardent vō lucerne fidelia dū recē pōt
regula seruat dū in suis iuribꝰ cōe lingua
minuit pseuerat dū ērema ḡrumpunt et re
pta ḡcupiscit. dū sollicati placē custodiūt
dū sē vncē pure diligit dū murmo sē ingnoē
puenire. Dum mānsuetudine ordō et hu
militatē ꝓficit. dū mīe opa libenē agit
hilariter facit dum q̃ in opibꝫ bonis nō hō
nis sī deo placē conendit. Omnib cui
ypūng ꝓfectus habeat lubros ut fugiat li
bidinē, ardorē habeat lucernā ut de suo nu
scordiē oppr. Pfectos habeat lubros ut mi
norē non oppriat. ardorē habeat lucernam
ut oppressa velamen dū tegat ne iste defen
sionis impedat. Pfectos habeat lubros ut ha
beat nō auferat cibū. Ardorē habeat lucer
nā ut cruciet ebuat alimentū. Pfectos habe
at lubros ut nō expoliet vestē. Ardorē habeat
lucernā ut vestat nudū. Pfectos habeat lu
bos ut domū mihi vadat. Ardorē habeat

ludicā ur pcīnos ypī libeuē acipiat. pcīctos habeat lūbos ur fugiat claudem audeuē habeat liuē nā ur sucet humilitatē. pcīctos habeat lūbos ur expellat a se ī uidat et humorē audeuē habeat luciam ur purā mētis exhibeat cū mītē pcīctos habeat lūbos ur nō exhibeat mēbr sua arma mīchaelis pcō audeuē habeat lucā ur exhibeat mēbrā sua arma ihūcpte dō. hoc ē fidē catholicā fidei vera simulacrū. hoc ē mēsura rectī de q̄ dicit ī dēcrētis est pascēda simulata ex hac vobis ḡrā dñs deus dñi ihū q̄ dūq̄ ingrē exeūq̄ ur et nos ur vos ī ī cunctē ḡrātie sue pascē dignet auxilio. auferat a nobis diabolum sue cupidi donet omnibus q̄sq̄ et pseuerantiam cōtinuq̄ Labos nrs ipē pcreuget. luctamē nrm ipē det fidat. audentes q̄ custodiat. ur nr ī frigescat nra caritas nec aliqua nobis ducē iniquitas ꝑ dominū ac ī dēpter nr omnibq̄ gratiam tribuat omnipotēs deus sue illuminatōis ac ī uerbi ī nobis dignet ur q̄ abillo audiuim recte intelligam sicut oportet faciamq̄ vobis ꝑ fructu dignā sufficiēti ꝑmone et congruo ꝑdicem vobis q̄ donet ur quod ab illo ꝑ nos audiūs et corde intelligātis et ope faciatis. hoc ḡ diuina misericordia operē ī omnibq̄ nobis ur nos quos voluit ee dispensatores fideles faciat et prudentes. vos q̄ faciat obedientes et humiles ur mēsura rectī diuini quā vobis dam⁹ gēm vobistū salubriē accipe humiliē habeam⁹ amen

Decētē prīm memorias ꝓligiosē gutenbg honorantes fidē catholicā et ꝓpā corporis integritatē et munditiam eius dñs ihūs xp̄s qui dēcorē nobis suū venabiles q̄ puris vite luce despexit cōtepto q̄ suoꝝ corpm cruciatu: seculēte mundum dei q̄ homie victorē. sicut beatissimi hui pī nr. dum⁹ q̄ asserte indespicabilē deitatis spū feruentior ꝑsequens. arrianis impietatibq̄ obluctat. et catholicā dei gēm rectitudinē hereticoꝝ procellis ac turbinibq̄ ꝑ cuncta tempestatis. sēna fidei unquilitate pacauit. et ꝑ sēna prima inulta modū passione ꝑsiluit. filiq̄ unitatē ingressū sequēs vestigia. ad quē dom⁹ ait. Tues petra et sup hāc petrā edificabo ecclām meā et portē inferi nō ꝓualebūt aduersū eam. hīc ac nūc cultus posthabitq̄ honorādi illē qui fidissime petre soliditatē secutus. tumulos xp̄i et celestis spūs aulā cōpsidit. et integritate pacē fortitudine triumphauit ac inferni sicut dñi

ē aduersū eā portas ꝓualuisse ꝑ eternā portā ingressū. regnē glōie confessi apuit. aut ꝑ nō ei nō patet porta illa vitalis. qui plenitudinē cuā celestis edocti ur ꝑ filio q̄ eius. ineffabile unice maiestatis asserunt sacramentū edocti et ondens q̄ est in uno eodemq̄ dei filio et suscepte carnis nā et naturalis priuilegia deitatis. Gaudebat q̄ssō saluatore dixisse. Ego et pr̄ unū sumꝰ et q̄ me uidet uidet et pr̄em. hoc illū confessio et honorabile erit. et celo reddibit gloriosū hoc nr̄um nūc ee tractant occasione hui hō prīd. ꝑ in tanta gloria catholicā ecclām fides indeclinabilē ab eo quanta gratulentur q̄ ꝑ quem lucifere deo salutaribq̄ doctrine testimoniis imbuam⁹. aut ergo dominicē ꝑ pr̄ unū sum⁹. Qui dicit sum⁹ sabellianus nō est. ꝑ pr̄ et dñm. Quod ī nūc hēnt in pr̄ et eius filio dubitatē consalis instructi eū filium ꝑ q̄ nos edocem⁹ virtutē diuinitatis ego et pr̄ unū sum⁹. Qui et unū facit et sum⁹ nec separatē se diuidit nec unione ꝑsidit. ꝑ unū eū pr̄ tenet ꝓpietatē a pr̄ differt nec ꝑ uerit distordat. Cū ꝑ sit eū pr̄ unū. de pr̄ ī nāq̄ assūpsit. ne ur impius blasphemat arrius. aut ee tutū q̄ eū q̄ filius. aut pr̄ impar est et creatē. audis ergo o homo deū de deo natū. ꝑ uerbū hoc ꝑfunda. habes q̄ fide arcas nō habes quod disputes argumentis. audis filiū de pr̄e natū? ꝑ ne sexū alīq̄ possis ī diuinitate ī uenire. ꝓpē filius et ūbū dei et lumen. dī enim dei uirtus et dei sapiā ne aduertas. est ꝑ lumē materia grossitudo corpalis creasse pr̄em ꝑ ineffabile maiestatis secretū de uirtute ꝑ disse uerbū et lumē manifestē de luce lucis sue ne ubi ipm nō sciam⁹ ueritatis ꝑ plenitudinē loquētes dei pueris ee monē. Dicatur filiꝰ ur in eo illig qui pr̄ē ꝑ ḡnitā ee dicēs et assūpsit ꝑ tuo q̄ lumē dñi ne furre ee uelud radiū solis aut splendorē luc̄ne alicuius pueris lucē fulgorē aut de ipō brīs ewā ai ihoēs cui ascensū dei uidē et ī uelud consessū ē dicēs ipse lumē vīs. uerū lumen aut ur seruas illā nō aut ꝑ q̄ creaturalis defectionis q̄ lucis ee fulgorē ꝑ a uera luce uel ee. et quos lumen ē ꝑ nō aliē uero ē lumen ur nō solū egeat illuminari ꝑ illuminandi habeat pr̄em. Illuminat enī ur deus homine uenientē in hūc mūdū Aut ergo xp̄s ur deus ē qui uidet me uel

a quo dicat unus q̄q uero ab eo a quo unus est

et prem. Qui me miquit videt videt et pa
trem. Quomō non et deus et unū sūt. ēt
alī videat in alterō. et unū videsse se ē
usq; cognitus. Et uerū fidē sicut vide
filiū et vide prem: ita intellō prē intel
ligit et filius. nam si prem credit et eū
sit. cognitū: credit natē est et filiū cognitū
dō iam videamus quē sit iste aspectus in
filio. quo prē videt et pat assist. Videt sp
dubius in filio prem qui credit filiū im
comprehensibilem deitatis naturā inesse filio
liū natū ē de prē nec posse aliud quē ē
qui natus ē sp ille ē si genuit. Videt ipō
prem qui opa xpi nō exīmie possibilitat
si patrē credit virtutis. Videt in filio prē
qui intendit illā sub gnōne patrū nōs
nō ingenuose artis indupa si simplicis pa
tre sapiā aquas in unā vacuē creatu
ras unitate naturali. ubertate etiā bōdis
sine exesū pane fecundis efficacia morsibus
augmentauit. Multiplicando numerū estiuis
torē mandēdū et panes formando de
micis sicut pene nō ē mirabile q mā
na fluxit e celo. Quis nō admiratur in xpō
patrē equalitatis opa cū videat cū auc
toritate dominātis erē dēnes figurē lan
guores. Oculos duē hoīm nec dū figētes
in hoīe. Lunā etiā vestimēta fimbriā oculo
adim mulier egrota tangendo velud fluxi
tatem sanguinis sanitate ex tanīq vē dep
quibuslibet humorū portat pcepto placē sedare
rē et egressam de se nouē p dict medici
nam et cōtēstantib turbis credētis fide
mūtē publicauit. Videt in filio maiestatē
supnā qui aspicit xpm nō impertātis
gratiā si nubentis mitio et patrē voluntat
assensu. aut de letalis sub mortuos aut de
tumulis suscitātem. Si dīne ē opatorius
creasse hoīem et q dixisse vitam. quomō
non diuinū ē opis sublimē addidisse defectū

Qui videt inquit me videt et patrem.
Quomō in prē filio q ei. hoīs ē poterat
et misericordiā aspectus. nisi ēt ei vnā et in
distincta sba. xpc ihc naturā deitatis natura
homo in vero p/ verū in vero p fectū. q
et humanitatē veritate sūpsit a matre et
et de prē naturaliter si deitatē. Qui sic
videt filiū videt et prem. q ēt xpm ēūde
deum confitent et hominē nrōs passio
nes hoīm miserabilia deo deputamus

ut intelligatur virginem dei nec a patrē
maiestatem disparē nec a matrē etatem dissi
milis p hanc fidē ēiminā a pribs nostris
arriana est confutata pfidia. qui vacuā ar
mis bē ihesū ewāgelicē evulsis dentibus dū verbū
dei deū et apud deū ēē negant mistica
tis sue ecclesie obstruxe nec prem potest
videre nec filiū. dū q fidē rem omnī fiduciā
et concordiā et mutuā dei cognitā comat
assēbē pfectibus sue salutis q vēnit et
xpō naturē salutarē p dictā sēmētē. ac
venāndi sterpē qui legat diuisse duīm eō
in prē et patrē et me ē secum in hac dock
na pfundo ēē dispectēs non naturē dissi
cultatem prē filiū qui nō unus sz unū sū indis
cernibile teneat unitatē. Asserendō pē in xpō
duos et passibilē carnē et impassibilē deitatē eō

Ad sēt ac beatissimū stirps
pīē mēt cunctis hodie festa celebrantes
laudes addidisse aliq. decet presse dēū
siquidē vanū eē gēlā non sinimus experiēdā
sic. sz opibs comprobanda ēē cūctē dicat scripta
gloria prīb et filius sapiēs. q̄re hīc sūt gle
qui ramos patrū filiorū sapiā et deuocē teneātur
in xpō cōfitēs p ewāgelicā nos genuit. q̄p
igne in hac sēa plebe pē ēē virtutis et gre
de hoc q̄ quodam fonte lucidissimo. omnī
cumulo purificās emanauit. Etenim q̄
castitatis pollebat vigore q̄ abstinētia gla
batur angelicis. sz blandimentis carnis pdom
leuicans. omnī cunctū in deū pudōre assoū
et pōtificatu auxisse ēē fulgebat. plurib ē as
cipulis ēliquit. sui sacerdocij sucessorē ēē
et congrue in hac die q̄ nobis bē pīē
mēt huius ad paradisū trānsitū exoptabilē
reddit. patris psalmi vsitatā decantemus
In memoria eterna ēit iustus. digne tunc
moritur pīē hoīm qui ad gaudia nūsq; an
goloru. dicat sine dubitatione laudanciboso
nitē in vita sua tamq; si dicat. laudā post
vitā magnificet pē q̄ laudātes q̄ duplicā cūctē
ex causa est. virtutē hoīm magnē nemole
laudē dare cū pīce. virtutis possessionē tpe am
bā sēculis exoptabilis. q̄ nec laudātem ad
ulatio nocet. nec laudatū temperat elatē
laudā q̄ pē q̄ vitā. pdicti sequūt laudā non
inuidiosē felicitatē si ēē venīe ad portū
laudi ducis virtutē si ēē q̄ducēs ē ad ēlum
pīm. Quis aut vnicē tuto posset ac sine

sinu bē matris opi d̄ unu ofessē pōtifice

reprobacõe sanctꝰ qui et de prio meritꝰ
se habẽ quod doleat et de futuro videt
sup et quod metuat. Quis vo in hoc corpꝰ
tribo posit debeat sꝰ quinq; venditꝰ de
mitib; t quos irrit demoniꝰ in festiuo velut
latrocinij obsidet multitudo. quib; p oues
vias supplantatoꝝ tnisi arcto lapsos reduc
tnisi bibiꝰ mortibq; expauescẽdos. nimiꝝ
tribq; erit nobis p hoc male magnꝰ et spaci
osꝰ t quo sp reprobia quoq; nõ t numerꝝ
diabolꝰ pusilla et magna. id e duꝰ sp grauat
tnultoꝝ qui cum mart virtꝰ ꝓfectꝰ
corupẽsato nobistꝰ agone ꝯsurgit. in quoꝝ
nullꝰ tactꝰ pelagꝰ valde nob p tnecessitꝰ
e. ne ruinꝰ in ẽ aut p procella tẽpestatis
abripiat. aut fluctꝰ absorbeat. aut mer
nam p dam piratꝰ crudelis abducat. Ad
uersꝰ hec ergo in tnforma seculi mala
cauenda et cautꝰ adibq; resistamꝰ. Bñ autꝰ
prius mente ram t securo posit securi mag
nificamꝰ. qui gubernaculꝰ fidei virtꝰ tenẽs
anchoram spei rõquilla ram in tranꝗlle com
ponit. et plenꝰ celestibq; diuicijs cũ mer
tibus nauꝰ optato ni tirrẽ collocauit. qui
cum omib; aduersis sancti tnimicis dei
tam diu in fatigabiliꝰ tenuit. donec ad
victoriam puenꝰet. Quod cum fuit tocꝰ vite
illius curꝰ nisi vnus cũ virgili hoste cõ
flictus. Quamuis hic certꝰ a via veritatꝰ
erratibq; et de summo in profundꝰ ruꝰ rupe
pendentibq; amissꝰ reddidit visꝰ. ihm
quo xpꝰ videtur in pauꝰ meruit. Prout
auribus surdis et infidelitatꝰ obstructis
dampnatiõ. ad populꝰ dꝰ vocꝰ celestis mul
datoꝝ p prophꝰ infudit audiꝰ. vt vocẽ dei
ad mentẽ responderet p obedientiã. Quatꝰ
ministeriꝰ uehatꝰ angelicꝰ ordꝰ arte et ordo
nũ insirmitate curauit. quos p longꝰ men
tram pectꝰ labe resoluꝰ et quadã lepre
contagione ꝓfusos. castigatibq; exhortatiõ
bus expiandꝰ deo in se opante mirabiliꝰ
ꝓtoꝝ actas vlcꝰ in corpe ia defectas t
delectꝰ inole obruꝰ ac sepultas ad emẽ
dationẽ tamq; ad lucẽ vñdo deo ꝛisuscitauit
t dñi sui abnia ad imitandꝰ ia mortuas
deo conuiuio mortificatꝰ vitali morte pcꝰ.
Tunc in alia ꝓte ea q apparuerat subiungit

claudebat ne eis res alienꝰ conquiescebat
apparẽt. ne mitꝰ hoc maculat exteriꝰ culꝑ
pe tñsmeabat. ne ad cor tenebꝰ tꝰ p vi
as lucis meabat. ne t ynoquꝰ ꝓspectꝰ
illa mẽtis cõplet. Thorꝰ inquit mit
tur p fenestras mras domꝰ in cui diuꝝ
et oculoꝝ fenestre ẽ ꝓpt aiarũ. no
Qui cui aptꝰ audit mala et mis logꝰ
tribus de damnabiliꝰ obtrectatibq; et que
deo sut contꝰia suadentibq; mors meat p
fenestras mras thorꝰ mortifꝰ nocbis
tri rupit p quas sol iustitie meare debu
erat. qui iste pctꝰ fenestre aperte sut ia
mia sublimb et vite ac porte paradi
clausꝰ sp. Has iste vir beatꝰ fenestras mentis
seras diu minoris obstruxit. De cultoꝝ
cordibus quos mhonesta migratio et im
pietas possidebat. fugauit luxuriã. dedecꝰ
ira et extinxit tnidiã. et velut de antiqua
domo barbaris hospitibq; pbatis t uoluꝝ
illud fide castitate iustitia miam habita
tores pacificos meruisse. p quos t dñicalis
mẽtis caput thorꝰ honorꝰ xpꝰ micat et et
apostꝰ pulc medicinalẽ velut ferendi
nũ fertilem macpadiũ fecundꝰ fustigat
bat. et eme dacẽ fustepsit de medijs mor
tis fumabq; ertucꝰ tempestatꝰ ꝛspuꝰ cade
vite ꝛstruebat. Hec ita acta hugnod
plura gerẽs. q ꝓpe pꝰ actꝰ expedire
vr dignũ t non ꝓpe sermo pauperiꝰ. me
lius vobis ea vñ dicter apertiꝰ. Tunc ala
critatis mistica tubꝰ fuit et cursus ad
cupiditatꝰ ꝛsecans. Iuxta cꝰ pꝰ malia
as extinguens. Hinc magꝰ [illegible] vsꝰ ꝓ
bus rectꝰ fuit. quib; tanta mi quietis
fuꝑis corde deficiẽte mistica vbq; cubat
lectꝰ et quidem ille in hac ꝓsecutione
solo corpe gstitꝰ cogitatꝰ et audiente
in illa etna pcta cõuersatꝰ t. et quasi
bonꝰ vñatoꝝ velut ad templa manũ por
rigẽs. sp de summꝰ tñsmisit ad dexteram
et in celo ꝛposuit pedes suos. Has et si
hec opa eoꝝ nõ videat illuc oꝝ nihil tñ
fiermut. Illuc ergo mihi tꝰ possimꝰ vestigi
ia missitare. quibꝰ p illã mimis ꝛtam vi
tam ad celi ample festinadꝰ ij. cũ scripturꝰ ondet
In illo tpe
dixit ihesꝰ discipulis suis parabolã hanc. Homo quidã
peregre ꝓfecturꝰ vocauit seruos suos et tradidit illis

vnus q̃ possidet cum matheo

bonū suā ꝙ. Rex in omelijs bē gregorij dīm

In illo tempo Item de vno confessore ⁊ martirē
dixit ihesꝰ discipulis suis ꝑ abolā hāc. Ho. quida
peregre ꝓfecturꝰ vocauit seruos suos et trādidit
illis bona sua et ihesꝰ Omne bū iheronimi pbrī

Homo iste pr̄stantissimus huius dubiū qn
expuls fuit qui ad prēm ascendēdū victor
p̄ resurrectōē. vētis apostolis doctrīā
euangelicā ēdidit. nīl ꝑ parcimonie et largi
tatis alij plus et alteri minus ēbuēdū. ꝑ accepi
endū pro viribus quorūd et apl̄us cōs qui
solidū cibū capere non poterāt lacte potasse
se dicit. Deniq; et illū qui de quīq talē
tis decē fecerat et de duobꝰ quatuor
sibi ꝛeꝓpet in grandibus non ꝙsiderāda lucri
magnitudinē. ꝑ studij voluntatē pi quīq
et duobꝰ et vno talento vel breuissimū quēq
meliorē. q vnicuiq; tradita fuit. vel
primo omnīū sensū exactorē. in 2o meli
gentiā ⁊ opus iij. 3o videm qui horū ꝑ bestiā
seruare ¶ Habet aūt q quīq talēta accepit
et operatꝰ est in eis et lucrū ē alia quīq
acceperē. trēmꝰ sensibꝰ celestiū s̄ noīam
duplicauit. ex creaturis intelligēs creatōēs
et corporalibꝰ incorporalia et visibilibꝰ inui
sibilia. et breuibꝰ ēternā. Qui duo accepit
lucrū ⁊ alia duo et ipse p̄ceptis suis quēq
in lege addidit in euāgelio duplicauit. sūm sanc
et ope vite figure bēnūdinis tpōs intelle
xit. Qui aūt vnū acceperat abiens fodit
in terrā et abscondit pecūiam dñi sui.
neq; sensū trēmꝰ quibꝰ et sanctā cōuersatōē
dei ꝑceptā neglexit et pollut. ꝙd in alio
euāgelista ꝓpriū fuit. q in iudaā lignū
ꝑ multū vō tempoꝝ venit dñus seruoꝝ
illoꝝ. grande tempus ē mē ascensionē saluā
toris et sedū eius aduentū ¶ Cui aūt apparu
it idem sūt redditurꝰ ⁊ sub nocte iudicij re
surrecturi quid nos oporteat facere. Hi nos
aūt qui pecuniam dñi in terrā abscondit
sūt falsos xp̄ianos. qui acceperūt mysteriū
et in rebus terrenis et tēporalibꝰ expendūt
diuitiorū vice vias metuūt. acceptam dñi
mtā sedulā ꝑdicando multiplicare ꝓpēdūt
erubescūt vel ꝛeꝓmunt ¶ Ubi ergo q no sedulo
et congregat ubi non sparsit. q̄ dicat nō solū
ab illis quibꝰ fidē audiendi et ꝑdicādi tri
buit fructū opacōis et ꝑdicacōis requirit
sed et alios quibꝰ multū fidē ꝛebus [struendis
opacōis ⁊ ꝑdicacōis requirit] pro infirmi
tate et scientie ꝛedēptus ꝓfecit male et pi
ger. Serue q̄ nō fuisti debuisses argentū ꝑ
dicendo. male. malū faciendo. pigꝰ ā bono esse
sendo. oportuit te quidē pecuniā meā mu
tatōis. ego ꝙ meū ē ꝛecepisse et usurā sū
mulaij. Et qui audiēs ꝑdicatōē. fidē ubi. ⁊ audi
tū multiplicatē intelligit. Ac si dicat. accepta
fidē mea. bñ argendi et ꝑdicandi mereri
debuisses q̄ si fecisses. nō solū te ꝙ et alios
multos exemplo tuo et verbo nō lucri fa
ceres ¶ Sed ꝙ ꝙ pigritiē tuā ⁊ a bono cessasti. ꝙ
malitiam tuam q̄ malū egisti. dāpnū michi
intulisti. nō solū sterilitatis tue ꝙ et aliene ꝓ
de malitia tua ⁊ pigritia tua re arguis et con
demnas. Tolle ab eo talentū ⁊ da ei qui de cen
tū habet. ⁊ habundabit. ⁊ habundabit ⁊
habenti multū dabit ⁊ multū. dabit ꝙ. et ei nō
habenti dabit ꝙ. et ab habundātē. Et
qui nō ꝙ et id q̄ ꝙ videbat̄ auferet ⁊ ab eo
q̄ fastus quisq; xp̄ianus in dāpnatōē. mul
tone xp̄iane fidei ꝓfiteat̄ habē. et sicut mē
nudi ⁊ sēpiterne mortis vinculo. sic cū fortu
nudi videt vel nudabit exteri abominatōē

¶ Grandescat itaq; humana fatuitas in tempe
re postmodū de primo grandescat in ēternitate.
Sic talentū dñi celestis expendat ut nō damp
nationem. ꝑ salutem in fine ꝛeparet. Et cui
dicat Euge ꝙ in pauca accepisti fidē. Ego
tibi multa ꝛeddā. Intra gaudiū dñi tui. Ne
gligentiā nō sui examinis in ꝑpetuis nec excedig
in vbū maledictōis stricti. nūq; ꝙ tremulo si nō pa
ter ⁊ deus ꝙ accusabit. vel damnabit. Quor
cū horribus quisq; ꝙ ad se pertinet ꝙdē pa
verbo. de cor deo damnū fiat ex filetio ⁊ de
cor nō ī iuste ꝛeddituꝝ ⁊ idem ī iudicio. Qui
ī multa nouit. multa dicat. Et qui pauca pau
ca dicat. et ꝙ quisq; nouit cū dicat. Qui
stat vel cadit euāgelio vel cadit veritas exemplū
quidē stricte ꝙ congruēdo aliis ꝛebus ꝙ ꝑdicatōē
nō ꝙsidet scripturā. creatē ꝓpria. tempoꝝ libertē. sed
ꝑdicet omnibꝰ magistralis fidei. ruralibꝰ simplī
cibꝰ. in prosperitate. in aduersitate. die. nocte. ma
ne. vespe. ꝓ placeat ⁊ via. in agro. ⁊ domi
⁊ mari. oībꝰ semꝑ vbiq; bonū qui nouit dicat
si adsit qui audire possit. Cui nanq; multa
qui in hijs oībꝰ inspectibilibꝰ ꝙsidet ꝙ
et in hijs nō apposita ꝑdicādi ⁊ cognitionē q̄ deus
alteriora prospicit ⁊ inferiora nō curet. cū nōnūl
li q̄ que hoībus videt̄ infima apud deū in dē
sima. Cui ecclia qui mōstrorū populū pe

dicat. Pauores vō hoc non curāt. q̄ maiori culpa apud deū se obligāt. qui ubi dei sui q̄ pudoris & tepida dulcedo. sui q̄ superbia penury q̄ ferre recusāt. Qui igit̄ talentū cognuti boni p̄dicā do expendat largitori talentū fenerative & si nō in alio rō in semetipō. q̄ q̄nus ille qui audit malit nō delinquat bonū nō faciat illecebrosa eo q̄ loquit̄ aliēna sua libeat et audiendi gra mitia nō excusat et ideo illū dns sua nus trus damnat. Quis aut̄ est qui se posse ab hac culpa excusāt. excusāt̄ nō est q̄ nō valeat alius ad melior̄ ubo suo p̄uocāt̄. Quia amē multi q̄ ad mag̃riū p̄dicatoris signum sp̄ et eius de mūstrij spūs sumūt. et de eis delicate et luxuriose viuūt. qui mḡ dnicas serpentes nesciūt de corpoē et ignauia aziqē dispūt q̄ ibi ecclē bibliotheas. omeliarios exposi toibg tractatibg explere studiū et ip̄i velime dicatoī sep̄tum atq̄ studiū nullū impēdūt Ebrietatur ergo quatuōr ecclēar ministri verbi. mstrj. et ignauia. corporē exercitat libros legat talentū expēdat. vēdimant tempa q̄ dies mali sūt. Omnibg denq̄ modis quibg possimus nosmet ipos emendare debemus talentū dnicū ergate & ergando multiplicare vrpore de quo in dis tro iudicio reddituri simus rōnem.

In illo tpe dixit ihesus discipulis suis Amen dico vobis vīt̄ p̄sentib et futuris ardentes & maibg animō Require in omeliā hui⁹ dñice. ℣ xvij.

In natale vnius virginis. ℣ in matheū

In illo tpe dixit ihesus discipulis suis Simile est regnū celoz thesauro abscondito in agro q̄ qui inuenit & omeliā hui⁹ dñice. ℣ xi.

In natale plurimarū v̄ginū ℣ in matheū

In illo tpe dixit ihs discipulis suis Simile est regnū celorū decē virginibus que accipientes lampades suas exierūt obuiam sponso Require in omeliā h. dñice. ℣ xij.

Omelia bēi Augustini de eadē lectōe

Attendite parabolas a dnō nob̄ solent querentes ma gis exercere ista q̄ docere virginibus posita et a multis quidē hinc multa sensa sunt q̄ nō sūt p̄ fidē dicta quomō prophetis eius omnibus quod ait exposita id elaborandū est. Legerem⁹ in q̄ dam scripturis ex carne grene q̄ apocrifa notant q̄ nō sic cōtra catholicā fidē & hinc loco in mimo congruēte visa et assūpta omelia huius solēnitatis preco. Quid aut̄ nō videat̄ non absurde de hoc loco accipi q̄si nō pecoz bre uitate et diligentia exponat. Per virgines igit̄ do mini nō a discipulis de q̄ immediate secuti mi nistri q̄ locuti et hoc quoq̄ dixit. Tunc si mile erit regnū celorū decē virginibus que accepta lampades suas et venerunt obuiam sponso et sponse Quinq̄ aut̄ ex eis erant fatue et quinq̄ prudentes. Quinq̄ fatue acceptis lampadibg nō sumpserunt oleū secū. Prudentes vero acceperunt oleū secū in vasis suis cū lampadibg Tardante aut̄ sponso dormierunt omnes. Media aut̄ nocte clamor factus est ecce sponsus venit exite obuiam ei. Tunc surrexerunt omnes vir gines ille et aptauerunt lampades suas Et dixerunt ille stulte ad sapientes. Date nobis de oleo vest̄o q̄ lampades nr̄e extinguunt̄ Respōderunt aut̄ sapientes dicentes ne forte nō sufficiat nob̄ et vobis ite potiq̄ ad ven dentes et emite vob. Dū emunt venit sponsus et que parate erant introierunt cū eo ad nuptias et clausa est ianua. Nouissime vero veniunt et reliq̄ virgines dicentes. Dne Dne apri nobis. At ille respondens ait. Amen dico vobis q̄ nescio vos. Vigilate ergo q̄ nescitis diem neq̄ horā. Decē ergo virgines quarū quinq̄ admittunt̄ et quinq̄ excludunt̄ bonoz et malorū discretio designat̄ Quinq̄ sc̄ virginitatis nomen honorabile et cum cepta exclusis q̄ communē. Deum q̄ sibi uitā nūmerū in vēsp̄ pro qualitate Quod aut̄ significet oleū. quidā videt̄ q̄ scriptures pec tibus nō siccum cū et misericordē nō sit fas eas q̄ ita putāt sua vera sponsa recipiantur Nos uero nullo dubitamus ihesū xp̄m figu rare vt misericordes et oportunū ad p̄stan dū ex eo q̄ habet p̄bere illa sua eius dē dicta. Quia pecūa retribue quod est aut̄ q̄ possit dando nō sufficere ver ber magnitudo augeat questionis difficultā tem quāq̄ et cetā diligenter considerant ut omnia in vnam sōnem conueniant nichil q̄ in vna prem dicatē q̄ impediat nulla magna cautela et adhibenda. Videt̄ ergo quisq̄ in virgines significare quisq̄ sensum pe tram cōuentus a cibus illecebris lenoci nijs cui⁹ et animi appetitum a voluptate oculoz. a voluptate auriū. a voluptu ositate. gustandi. tangēdi & q̄ ista cōtinentia primū cordi deo fit vt illi pla ceat in interiore gaudio conscie. pri cordi hoibg nō vt gloria humana capiat

o bēi aug̃ni epi ℣ c p

quidq; dñi sapientes et quidq; stulte vtrosq;
ñs virgines q; vtiq; generatia t q;nus diuisp
somnie grauabant. Lampades aut sue q
mutuo ministrant opa que ministri esse
nedu fuit. Dom t dñi. Lucebat opa vra
coram hoibus. Omes vt accepint lampa
des suas et venerint obuiā sponso intel
ligendū t ergo xpi nolle censeri de q̄bz
agit. Nō enī prīt qui xpianū nom fuit
sponso xpo venire obuiam. Hz quidq; fatue
acceptis lampadibz suis nō sup̄fudit
oleū secū. Vbi enī q;nus de xpi boni
tate pli'ua spem grandiū ñs nom habet
da cōtemnere. vnuq; nisi i laudibz hoim
nō ergo quis oleū secū unde ppria vita lucear
oleū significat. arbitrat. Preā vnusq; te deo
deus tuus oleo letitie. Qui aut nō ppria gau
det q; deo meliori placere nō hz oleum
secū. Prudentes aut sup̄fudit oleū secū
in vasis suis cū lampadibz id t letitiam
bonop opum in corde ut̄p̄ constā posse
runt. Diem ex aplo monet. Vbert se hō
mquit et erit habebit in se gliam nō t
alterō. Tardante aut sponso dormierūt omes
q; ex vtroq; gne cōtemtu hoim. siue corp
qui coram deo exultant siue corpo q; in laud
bz hoim. quie sunt. noiāt hoc mutuallo
re nupiis donec sub aduentu dñi fuat re
surrectio mortuop. Media aut nocte
id t multo tarde aut spante quippe cū ipe
dom dicat. De die aut illa aut hō nō
scit. Et aplus dicat. dies dñi sicut fur in
nocte veniet. ex quo sign̄t pueri lacr
cū venit clamor factus t ecce sponsus venit
surgite obuiam ei. Per tubā autē p̄ no
uissima tuba omes resurgent. Ergo re
surrexerūt omes virgines ille t aptā
uerūt lampades suas id t rōes reddi
das opum suop. Oportuit eū nos exhi
beri ante tribunal xpi ut unusquisq; p̄ut gessit in corpe sue bonū
siue malū. Et dixerūt stulte ad sapi
entes. Date nobis de oleo vro q; lampa
des nre extinguunt. Quop cū fama aliena
laude fulgent. eade subtracta deficiunt.
Et de q̄ sequendine id semp̄ inquirunt.
vnde grande animo solet hoiem q;
corda non videt testimoniū habere voluit

apud deum q; cordis inspector t dz quid
respōderūt sapientes. ne forte nō sufficiat
nobis et vobis. Vnusq; enī q; se rōnē reddz
nec alieno testimonio quisq; admittur
apud deū cui secreta cordis apparent et ip̄i
vix sup̄ ut ei testimoniū p̄hibeat consciā sua
Quod cū gladius mūdū se hic cedit inde
t q; aplus dicat. quicqd manifestat t vra vo
bis iudicet. aut ab humano die p̄ncip me
ipm̄ iudico. Quapp̄ cū de se quisq; aut
nō sto aut vix possit vanū p̄ferre studz
quomō p̄t de alio iudicare. Cū scr nemo
quid agrat in hoiē nisi sp̄e hominis. Ire
magis ad vendentes et emite vobis. Non
consiliū dedisse p̄ude sed ut emere eos
exobliquo quos derāsse vendit. emi oleū adu
latores. q; sū falsa. sū ignorata laudabo ut
et rebus alienis nitebat et sub vana gaudia
multos fatuos q; sibi audz alios de his mercarē
sunt. Labor sine premio. sine honore sine
alieno quodā tempalis acquirit. Nō intel
ligentes q; deus t dñs vos felices dicat t ei
dem vos mittit. et hinc t aut obiurgādi
a nro q; a patre laudi. Emendabit me
mquit iustus t mia et arguet me oleum
aut peccatis nō ip̄ingat. apud meā fe
cerit. Ego ergo ad vendentes et emite vobis. Et vi
dentes nite quid vos adiuuet qui vobis
laudes vendē q; fuerūt. et vos t erroneum
inducē vt nō. coram deo p̄ coram hoibz gloz
quentes. Eunibz aut illis emere venit sp̄o
sus. Nocturna adue. illis in ea q; fures fur
et solet grandē quietibz q; gaudia tenu
nō nouerāt venire. illeq; in diem. et q
piare erant. id t quibz bonū coram deo ne
ti nōīs conscia p̄hibebat mūdi erūt cū
eo ad nuptias. id t ubi nulla ama sempiterno
dei vbo repulsa p̄cludi. Clausa t ianua
id t regno illis qui sūt in angelica sanctimo
nia. Omes cū resurgent mquit sed
nō omes mutabim. claudi t adiuua ad
regnū celorū nō erit p̄ indeant patere
p̄ca aut mi ore beatitudo sanctitue aut
venerit et reliqui virgines dicentes. Do
mine dñe apri nobis nō dom t p̄ eme
rit oleū. Et ideo intelligēde sūt multe
ia remanere de alienis laudibz gaudeo
t magnus afflictibz redire ad ipsa ora
tionem dei ocd magna t ad seueros

post mdcm cuj aĩ mdcm̃ ineffabilis mi
sericordia progatꝰ t Jesꝰ respõdẽs ait. Amẽ
dico vobis nestro vos & illa. s. regula quã
nõ hz aures dei. hoc t spiritꝰ dei vr intrent
in gremium eius qui nõ cordi deo sz ne[c] pla-
cent. oibꝰ hoibus vsi fuit aliqñ p̃ceptꝰ
eius optari atq; rei concludit. vigilate
ergo q̃ nescitis diem neq; horã. sõ mõ illig
vlorm̃ tẽpus quo venturꝰ t spõsꝰ sz sue
quisq; dormicõis diem et horã nescit.
Quisquis aũt patꝰ t vsq; ad somnũ a-
vsq; ad mortẽ que oibꝰ debet. patꝰ ivẽ
ergo eccam cũ illa vox media nocte somu
erit. quã omes euigilaturi sumꝰ q̃ vo
spõsꝰ dixit obuiã venire vgines sic mod
ligendũ puto vt ex ipis vginibꝰ ysset ei q̃
dã sponsa. eatq; sl oibꝰ xpianis in ecã
tiã cõcretibꝰ filij ad matrem concrẽ dicitur
cum ipsis filiis congregatis constet ea que
dã mater. Aũt cũ despõsata t eccã t vir-
go t ad imperata pducenda id t cũ se cõtinebat
a concupiscẽtia seculari. illo aũt tempe mibet
q̃ vnusq; mõrtalitate spẽre ĩmortali quã
cõ fidelitate. Despõsaui ĩquit vos vni viro
virginẽ castã exhibẽ xpõ. vos inq; vginũ
a pluralꝰ ad singulariã concludens. Deoz
vgines dicit. et virgo Ibr aũt quisq; ve
rũ vl exponẽs t hz videq; nũc in emgmate
Tunc aũt facie ad faciẽ. hr nũc ex pte cog
nosco. tũc aũt ex toto. ppñ aũt cognoscã
& ex parte nũc in scripturis agẽdo q; nõ sit
cm catholicã fidẽ ex illo pignore cõfortet q̃
accepit. vgo eccã. Quã aduentu spõsi sui
q̃ illo ultimo aduentu cũ veniet in claritate
imperatoꝛ t cũ iam facie ad faciẽ cõtuebit
dicit enim nobis pignꝰ spõsꝰ sicut dicit apls
& ideo expõ ista nichil certũ intuet nisi
vr cm fidem sit. neq; aliqs putet q̃ nichil
hominꝰ cm fidem sit. neq; aliqs putet q̃ nichil
hominꝰ cm fidem sit portendit.

Qm dedicatio ecclie huius [illegible]

Vocem sedq; fres carissimi alterius
templi festiuitatẽ celimꝰ. si fidelẽ
et diligẽtẽ attendimꝰ. et sẽ de
ipsa vnumq; quoq; in templis imitamur
agrẽ. videt in nobis spiritali edificatione ꝑfici
dã enim mcrorꝰ t illo qui dixit. Templum enim
dei sctꝰ t. quod estis vos & sctꝰ spiritꝰ habitat in vo-
corpa vrã complet t spiritꝰ sctꝰ habitãdo mercet.

mus p gratiã dei. mercemur fi templum
dei. Quãto possumꝰ cũ ipso aduocato ha
bitemꝰ ne deꝰ mã in templo suo. hoc est
t nobis ipis t veniat ei quod oculos sue mi
tatis offendat. hz habitatoꝛ cordis
mũdi custodiẽ vitijs. et vitabꝰ repleatur.
claudat diabolo aptatur. xpõ. et ita habe-
mꝰ et nobis bonoꝝ opũ claubꝰ ianua
regni celestis apire possimꝰ Dicit ap.
oibꝰ malis qui quibusdã seriis ac vtilibꝰ
vite nobis ianua claudit. certa alijs dubia
bonis oibꝰ apit. Et ideo fres carissimi
vnusquisq; cõsidet. constãz fiamꝰ t qñ
se aliquo animose vitulerit vitulerit. cõ cog
nouit. ꝓpis oribꝰ reuumꝰ. vel clemosi-
nis studeat. mũdã cõstãm sua. et sic
cubãsta ꝑsumat accipe. hi cui cognoscẽ
reatũ suũ. ipse se a summo altari subdu
cit. cito ad mdulgẽtiã diuine misericor
die ꝓuocabit. sicut qui se exaltat humi
liabit. ita econtrario qui se humiliat exalta
bit. Qui cui sicut deꝰ agnoscẽs reatũ
suũ ipse se humiliat ab altari eccie ꝑ emẽ
dacõe vite. remouẽ voluit. Ab illo celo
celesti cõmunio excludatur. pones nõ time
bit. Rogo vos fres diligenter attendite.
hi ad mensam conuiuãz porcus hominis
nemo ꝑ sinit. cũ vestibꝰ ipsis & ingrat
accedẽs. quãtomagis a cõmunio cpis. et
is t ab altari dñi debz se vnusquisq; videre
vel odꝛ veneno ꝓuisi. irrisõdie furie
repletꝰ. cũ vidẽcia & humilitate ꝑtẽ
ipse. q̃ mos spiritꝰ t vade prius reconciliare
fri tuo. et tũc veniẽs offerẽs munꝰ tuũ.
Et vnusquisq; nostrum hic intrãs nõ hũ
vestẽ nuptialẽ. sed hoc cũ habz regni celi
gratiã redimꝰ. ꝑ quã rex fecit nuptias
filio suo. et intrauit rex vt videret discũ
bentes. et videns ibi hominẽ nõ hñtem
vestẽ nuptialem. dixit ad eũ Amice
quomõ huc intrasti. nõ hñs vestem nuptialẽ.
Et ille obmutescẽs. dixit ministris. Ligate
illi manus et pedes. et proicite eũ in te
nebras exteriores. vbi erit fletus et ꝑdor
dentiũ. Ecce qualem sibi mẽbr au
dire. Deum ad quem nuptiale. id t ad al-
tare dñi. aut ebrios aut adult. huc adu
m corde venies ꝑsumit accedẽs. Auẽte
a nobis deꝰ hoc fres carissimi. et procedat

ut malagma aut mūd̄ velim⁹ admittē⁹ si
admissa fuim⁹ sine ulla mora priā nob pace
studeam⁹ seruare et largitōb⁹ elemosinis ꝓ-
rimem⁹ ablue⁹mo fonte si cū pcōr⁹ volumib⁹
aute ebdomal eam iudicis veniam⁹: ab illa et
na cecā et ab illa celesti ihrlm gemma excē
cacōē serpēs ¶ Considāte igit⁹ vob⁹ hec ego
cognitores fidē cātissim⁹ cam casti et cam
sobrij et cam pacifici ad ipud altare dei aux
iliante studeam⁹ accedere ut ab illo ceno al-
tari nō meam⁹ excludi. Qui cū ad ipud
altare cū casto corpe et mundo corde: cū sermo
et mēda conscīa venīt ad illud altare qd
in celō ē fulta cātissim⁹ ꝓfessione pcedet.

Sermo bī augustī epi. unde supra

Recte fidei cecā celebrāt⁹ qui se eccē filios
cognoscēt hec omn⁹ credentes mr̄ ē:
que natos ad nouā ⁊ regenerādā ad salutē
hec ē post synagogā vocātis. aīa sua gentium
primitias hec ecclia iam in primo ihoie ꝓfigurā
erat. Nam sicut ex ade latere sabbatis ē eua.
ita ex corpe xpi et ab eius ē redēpta creatur
ecclia. hec mr̄ archam diluuii exīdantes
similitudinē crucis bissicia et bapsmatis mi-
steria ꝓfigurāt. Hec sancta scripta et deputati
in senectute vinee pignore fecunda pcreuit
Ecclia enī vnica id ē ado dilectissimū populū.
seculo iam senectute vnico pignore fecunda
pcreuit ꝓgenuit. Hec ē enī regina illa
de qua ad dnm dī. Astitit regina a dextris
tuis in vestitu deaurato circūdata varietate
⁊ diuersa circūdata pcessa decoē. Vnitas hec
est regina illa q̄ venit a finibus ethiopie au-
dire sapiam salomonis. Sz hec non tam ex
una regione. q̄ ex vniuersis mūdi partib⁹
regnis futura cōgregat⁹ sicut ecclia euāgelio
testante nouimus. Regina austri venit a finib⁹
terre audire sapiam salomonis. Venit ecclia ad
redemptōē ⁊ ad eruditōē suā. ve de sul
cata cordis doctrina ꝓpter vitiorū de q
plenius sicut auditis regū narrat hystoria.
Ita dicens ⁊ ingressū regina christi cum
multo comitatu et diuitijs. cū cāmelis por
tantib⁹ aromata ⁊ aurū in finitū numer⁹
et gemmas ꝓcessisse venit ad salomonē. et id
circa ē ei vniuersa que habebat in corde suo
Ergo in figura regine huius ecclia venit
ex gentib⁹. et a finib⁹ ei⁹ imponēs finē
cupiditati vitiis q̄ ei⁹ ⁊ audiret sa
piam salomonis. id ē vei pacifici dñi nr̄i
ihū xpi. q̄ fecit vtrūq; vnū. ⁊ diuitias
me dei et hoiēz in carne sua venit. post
ueros et vanos ꝓfessiones audire ⁊ asse
de fidei illius cā et iudicio futuro. de quarme
i mortalitate. de spe resurrectōis ⁊ gl̄ie. Venit
ergo in ihrlm cū multo comitatu. de non
iam cū vna tm̄ gente iudeoz sicut pius si
nagoga solos habēt hebreos. sz cū cūctis gen-
tibus diuisa q̄ nacōibus. Venit ergo ecclia
bens munia dignū xpo. aurū ⁊ aurū ꝓ
fundū mūdi et gemmas ꝓcessū et q cāmel
portātibus. i. ex gentili populo venerabilem
pius fluunt vicioz fidelitate diuersa. et multoz
one curuitas pcōr⁹ ꝓpitiatr deformes
lignis tamq̄ mundis regina hec ingredit
ad pacificā regē xpm. exhibens secū. ad
lenitū animū fidei aurū. puritatis
mēsū. et ꝓcessarū splendoribus gemmarū mo
rū ⁊ insignia et ornamenta beatū ⁊ locum
ē ei vniuersa q̄ habebat in corde suo. apparet ei
cor suū. manifestatur occulta conscīe fuerūt
confessione. ⁊ penitudine pcedētū delicto
videam⁹ q̄ agit hec regina. videbis magn̄
regina saba dem sapiam salomonis et domū quā
edificauerat. et cibos mēse eius et holocaustā
que offebat in domū dñi. nō habebat vltra
spm̄. Quid erat i diebus ꝓcessū regina do
moz expensas. et cibos regios tantaque mira
retur. Ergo hec loco alia maiora oportet nos
inquirere ⁊ videre ergo ecclia ex gentibus congre
gata sapiam xpi. id ē post carnalia instituta
gentilia. post humana et animalē doctrinā
phoz. accepit intellectū salutis et vite inspex
it spiritalia mirabilia bonoz. agnouit verū
fabricatorē celi et terre. et potentissimū dñi
natorē ē celi et terre. et omnium creatorē. De cuius sapia dicit
Omnia in mensura et pondere ⁊ numero disposuisti.
Videt et domū quā edificauerat. i. mentem cuius
nem⁹ hoīs assumptum in habitaculū omnipo
tentis dñi. videt et cibos salomo
nis. id ē vel illos de quibus dicebat. mei cibus ē
ut faciam voluntatem eius q̄ misit me. pro illis
eius sanctis. dñi acquisitis. ecclie membris eius corpus
ꝓ nobis sumptis. vel cibos eius altaris sacrificia ce
lestia. de quibus dñs panē celi dedit cibum
panē angelorū manducauit homo. videt et
holocaustā eius. ordinē sacrificiorū. in quibus supplicationū
q̄ misericordie. et obtinuit. ibi videt in mysterijs
legis diuinas dñi sui. diuitias q̄ ad regē. verge
mus q̄ audierat in terra mea super sermonibus

rnus et spūs sapiā tua et nō credebā mirā[bilibus]
cūbo. donec ipā veni et vidi oculis meis
& pbauit michi pō mi mirabilia nō finis
Gator. & sapiā et opa. ꝯ rumor quē audiui
Cum ꝯ puenit hec regnū sue ecclā. sue
quoq; diuina scāz ꝯuenit in etnū ihesū
.i. in visionē pacis. et ingressū suū beatissi
quē et glām celestū promissor. multo plura
q̄ et magnificentiora ꝓphet. ꝯ ei sunt & hec
cia ꝓ sac. eloqa ꝓ ꝓphās atq; aplos mirabilia
dñe cui ꝯ in speculo et enigmate nunc
autē oculis suis videbit id & facie ad faciem
Dñe bñ et illustris uia mi stupedas i mu
nitionis sue ascensus diuicias misericordiis
gre hys vbis vt ad eū ponit dicēs. Very &
sino quē audiui in p̄ria mea sup sinoby
tus. maiora sc̄ opa tua ꝯ rumor ꝯ audiui
Et reuā id quod pat deus diligē tibi se fide
nō apphendē. spe nō attingē. caritate non
capiem. desidera & vota tua ꝯsequendo acquiri
pt̄ estimari non pt̄. habebis d̄ p̄cepcōe finē
tuū. nō habebis de sacietate fastidiū. ad que
nos bē ꝓducat q̄ vivit & regit in ss amen

In illo tempe. Egressus
ihesus p̄ambulabat iheicho Et ecce

Qve impossibilia sūt apud ꝯ hominēs:
possibilia sūt apud deū Ecce enī omne
bus depositis gibbi staturā ꝓ fidei
meritis ꝯsistit. hoc & diues publicanus relicto
onē diuiciarū ocdentem cursu festinauit. ad
iustū portā arctā et vitā que duc ad vitā
ascendit. Quia mira denocōe fidei ad videndū
saluatorē quod naturā minus habuit aste
sū supplet arbos. Atq; ideo iuste ihesus ipse
regnū nō audeat. videndo diuīe sustentatis
q̄ ꝯ despiabat accepit. Ingrēs aut zacheus
ymo mēbrat inspiciens. credere ex gentib
ihū sigr. ymo ihesu ore cunis seculariby occupator.
rancor pharisaicis depmētibus erat seruus ihū bar
Sed ablucō & ꝓ spiritu. ꝓ inspiciens nouit dñi
mi ihū xp̄m. et in spū dei mū Quia mirabilem
iheicho saluatorē vidē cupiebat. sitiebat. ꝓ p
turba non potuit. ꝓ gram fidei ꝓ multo sal
uator arbuit precipue cupiebat. sed molesta
viarū q̄ sue rudōis. ne ad locū puenire
obstrueret. Unde nāq; turba noxie q̄ueruli
nus q̄ sup eccl̄ clamāre ne hunc perdere
in erpabat. cuius suspicāre publicanū

Suspecte

ne ihesum videat rabat. Oz sicut ecclā
turbā p̄uersis magis ac magis clamādo de
uicit. ita pusillū uicē turbe nocet obsta
culū alterā peredo ꝓsternat. Arcana ebrietatis:
arbōem crucis ascendat. Chirotonor nāq;
et arbor salutis nr̄o filius. sed altitudine ꝓ
pter. vide ex a lacrimis celsa vōr. fici fa
cta dñi. Et caste diuicē crux et credentes alter
ius fructus. ab inedia irridēt ut fatua flos
aut ꝓdicatā migrat. aplis xp̄m crucifixū.
iudeis quidē scandalū. gentibus aut stulti
am. ipsis vero vōcatis iudeis atq; gentibus
xp̄m dei virtutē et dei sapiām. quia videlicet
arbōem pusillā statura zacheus quacx alatā
posse ascendit. dū quibz ihūs ꝓpe cōsig
infirmitatis confidēs in dñi pelimat. ecclā
aut absit gloiari. nisi in cruce dñi nr̄i ihū
xp̄i. Ascendo aut ꝓcomodo tūsitē dñm ꝓpe
cernit. ap. ꝓ hac laudabilē fatuitatē et simul
dū vt & solide. sanū ꝯsipiam. et sit in tristi
luci sapiē celestis mercimoniū Et cū venisset ad
locū. suspiciens ihesus vidit illū. Ambulans
iheicho saluator. venit ad locū vbi zacheus
fuerit. ꝓ ascendo aste dārit. q̄z missus p̄uū
dū sui vbi p̄cibz in gby ipse nimiū et log
batur et rabat. venit ad populū nationum. q̄
passionis eius fide ut sublimis exinde. crās di
uinitatis eius audebat agnita fierē beatū.
Suspiciens vidit illū. ꝓ ꝓ gram fidei a tri
cūs cupiditatibz declinatū. turbis ꝓ infidelitū eius
nesciē. elegit. grādē cōsi dei. elegē vel amare et
vti & illud Cum dñi sup iustos. sūt et nobq
amantes videē. ab hys que exercēt. meritum
festinans audē. Vidit ergo ihesus videē. ꝓ
elegit. elegere se. et amantur amare. hinc
sāne ordinē ꝓficere. hoc & ꝓ fidē diuīe ma
natois ad agnitionem diuinitatis ꝓuenit.
q̄ ꝓ ꝓcessionē dñi ihū fierē speculatū. doc
tor. egregius ondit cū ait. Nō cū iudicatū
me scire aliq̄ nisi ihūm xp̄m et hunc
crucifixū. Ire ꝓ alios exprobrās. sed ꝓpius ꝓ
quibus lacte opus sit. non solido. Absolute ipse
ma qualis dispensatois. subdū cibū ardua pre
tue veritatis apprehēdat. Et dicit ad eū. Za
chee festinās descende. ꝓ hodie in domo tua
oportet me manē. Et festinās descendit. ꝯ
accepit illū gaudens. Manebat aūt alicui
domui & domo principis pharisei. ꝓ et sua
goga iudeo docebat. Oz ipe nō baptizatus
intre p̄dicat. sabbato cū mīte. publicanoz

In decimo octauo huc
in beda

et predices ⁊ expiereꝫ. cum audiret dñs tranſiꝫ et eccl̃a dñica ꝺ̃o ꝓcedẽte. hũgua benedicta cã pebat. ꝓtẽsus cor̃ fructꝰ dispersit. et dñfugit. Recens Refugẽ vobis domꝰ vñ deserta. Hodie aũt in domo pusilli zachei oportet me manere. hoc est nouꝫ lucas ꝓ̃a chorus ꝓtatem in ihũ ire deuenit nactũ corde quiete. ⁊ p aũt descendẽ de sycomoro zacheus. et sic in domo sua xpo mansionẽ ꝓparare iubet. Hoc est quod aplus ait. q̃ et si cognouimꝰ ꝙm carnẽ xpi. sed iã nũc nõ nouimꝰ. et si eũ nouerunt ⁊ ex infirmitate ⁊ viuũ ex virtute dei. ſſer cũ viderẽt omnes mirabãt. Discipuli. q̃ ad hominẽ peccãtẽ diuinitꝰ manifestũ ⁊ undes genetiuꝫ semp odisse solitum. Sapiũ est enim. ⁊ q̃ nouꝫ vero sabbato. pcho vacuũ esse cum eis quemꝫ audire verbũ dei. videres aũt turbas indeꝫ repleri fur zelabãt eũ tradiebat hijs ⁊ a paulo dicebãt. Et alibi fideles eã fieri adusus aplos ꝓpe decepisse bat. Recte. Quare mi creasti ad vitã ꝓpriã hũeres. et mandu casti eum illos. Venit aũt zacheus dixit ad dominũ. Ecce dñe dimidiũ bonoꝝ meoꝝ do pauperibꝫ. et si quẽ defraudaui reddo qñ duplũ. Alijs calũpniatoribꝫ hoc ꝓcedit ipe zacheus stans. ad ẽ mi ea qua cepit fidei deuotione ꝓfitẽtur. nõ solũ se ad precẽ eã sum ⁊ eaꝫ mẽ ꝓfectꝰ ꝓbat. et qñ stetit. Dicente eũ dño hodie vis ꝓfectꝰ es. vade et vende omnia q̃ habes. et da pauperibꝫ. Quisquis aute qñ sonẽ ꝓtecte vixit. ora cõ uersꝰ ꝓ dat pauperibꝫ. ait q̃ aliq̃ fraude fuisse. pmo hoc ꝓtra legẽ reddẽ. deinde qñ ⁊ inuenisset. debet dare pauperibꝫ. Sic et ipe qui ꝓ michi vixit. omnia sua dispsit. et dat pauperibꝫ. ut ea q̃ manet. i. secula secularia hec illa sublimia sapiens: quia de sycomoro publicanꝰ q̃ fructum vite legerat. Rapax viz redde. ꝓpa refugire visibilia cõtemptui. prouisibilibꝫ eã noi desiderare. scripsit abnegãdi. et eius qui nec dñs videbatur. dñt vestigia sequi descripsit

Hodie ad eũ ihesꝰ ꝙ. hodie filiꝰ huic domui fieri ⁊ eo q̃ et ipe filius sit abrahe. filiꝰ abrahe dñi. zacheus. nõ q̃ de eius semine genitꝰ ⁊ q̃ eius est fides imitatꝰ. ut sicut abraham eiã. ⁊ q̃ eius est fides imitatꝰ. ut sicut abraham eiã. cognitꝰ. dñm ꝓ patriam. ob spem hereditatis future

dñs in beate deseruit. ita et ille ⁊ ecclesiarũ in eius acquisit. bona sua pauperibꝫ pauperibꝫ da ꝓfuturꝫ. Et pulchre dicit ꝓ. nõ solũ eos qui iuste ꝓ seuerantes. et eos qui ab iniquis ⁊ ꝓfectꝰ. ad filios promissionis prime declarãt. Aliq̃. Galq̃ que olim domũ iudee ora impiebat. hodie populo nationũ illuxit. eo q̃ et ipe populi filius sit abrahe. credẽdo et eũ de quo aplus dicit. Vos aũt xpi semen abrahe estis. Et sicut ipse alibi dicit. ꝓ ipe abrahã. sic pr̃ eius testimoniũ. nõ hijs tñ qui sunt ex circumcisione. et hijs qui sectant vestigia. q̃ et ipi non habent abrahe. Venit enim filius hoiis quere et saluũ facere quod peribat. et q̃ alibi dicit. Non est vestre iustos. ꝙ peccatores. ꝓnus sane magist̃ q̃ nũmurmurãtibꝫ nr̃is studia sua nõ dedignãdo exponẽdo. adeo ꝙ. peccatoꝝ priam nõ ei respuẽdam. ut ipe dei filius ob hanc maxime q̃ꝫ sic destinatꝰ ad ꝓfectꝰ qui Quam ut precatis sue dispẽsatores. nos inculcet. sepissime se filiũ hoiis appellat. Omnẽdum sollicite nobis. ꝓ. fratres benigne q̃ nobis ihesꝰ xpus dominꝰ nr̃ qui cum deo pr̃e viuit et regnat deus. ꝑ omnia ſſa. amen

In illo qe dixit dñs discipulis suis. Nõ e arbor bona que facit fructꝰ malos neq̃ arbor mala fructꝰ bonũ et ꝯ

Quia quoꝺ dominicate sacrũ sollẽpnis dedicatoꝝ eccl̃e celebramꝰ. debemꝰ cotidie sollẽnitatẽ qua cõ himꝰ. ut sicut ex tribus eiusdẽ eccl̃e studiosi pietibꝫ. plurib̃ accessis hilaritatibꝫ amplificatio nõ lectionũ. additis psalmoꝝ modulatiõibus. hymnis nocturnis vigilijs ex more celebrẽtur. ita eccl̃a penetrabilia cordis templa semp nr̃is bonoꝝ operum decorẽtur ornatibꝫ. Semp ni nobis flamma diuine pietatis et fraternę caritatis augeatur. ꝙ in spiritualib̃ pectoris nr̃i celestium memoriã precepto ꝝ et angelice laudatoꝝ dulcedo sedulo resonet. hijs eiusdẽ ꝙ fructꝰ bone arboris. hijs boni electorũ cordis. hec fundamenta supra architectꝰ q̃ nob hodierna sacra euãgelij lectio mandat. nõ nob formã solidam ꝙ vivendi ꝓnus habẽ precatis. Quod eiã mistica veteris instrumenta nobis historia diligenter ꝙ inuitat. qñ moyses. veteres tabernaculũ. vel templum. dñi salomon in sacra eccl̃e typũ eandẽ dictauit

cui dom̄g ꝑmus fundat⁹ et rep⁹. In tab
naculū quidē qz ꝙactos de tabulis ebur
pteres sup̄ bases argenteas. Templū aut̄ ex
lapidib⁹ quadris sup̄pctis. ligis quoq; ce
mpurribilat⁹ e quibꝫ et cubiculū de fris
et templū mrq ornatū ac desup̄ tectum
fulgebat. Am̄ū eni de electis bono opti
mū p̄cebat. de quo et tabernaculi ꝑceres
mros ac foris vestiri. et templi non solum
ꝑcetes veruī eni lagenia. ebes. ostia postes.
et pauimēta erāt coopta. ꝫ et vasa aū
Vnissilia dom̄g verisp̄ cuncta pene amicti
nop̄ hoc mīsi de amo purissimo fl̄ebat
fructꝰ eni arboꝛ qui in domū dei offebāt.
purissimi et exquisiti. ē iubebāt. hoc ē
virtꝰ. oliue. thimus vel mirre. aut stactes. ꝫ
cetꝛa hmoi. q videl cuncta spūalit̄ intel
lecta veram nr̄e fidei et op̄acois simplicitē
demōstrāt. Dom̄g nanq; vēr. qz vr deimus
vnissalis cuncte figurā ꝓnostrat. sic ꝫ
erat incongruū quis arbitret. q dues sp̄
dom̄g dr̄ī t̄ mīsteio fec̄ t̄ cū vna ex̄ domū
et ecclām nullꝰ fidelī ambigat. ¶ Deue
erent sp̄ condere dom̄g ab significatōem vr
usq; pcepit. in eande fide venturi. Judoꝝ
f̄ et gentilis. vñ bñ rabinaculi soli plebis
hebroꝝ g dixit. mi hōmo. templi aut̄ struc
turam p̄scripsit. id ē aduene de gētibꝫ. q
quot t populo israhel trāsmigrare poterāt.
Denota fide cōpleuer̄t. ē. ed et rex poterit
simꝫ trig. ducty a salomōe. quadratis arcu
tibꝫ et lignis ferrentissime munit. qz minuto
ad mīmacēs diuitias. nonꝫ nr̄ī iudea cat
deus. de qꝫ ille ē. ea q natꝫ et pass⁹ est
carne. sepultꝰ. a mortuis. et exaltatꝰ est
sup̄ celos. desup̄ p̄cez. edimus trām. nōis ea
gloria. repulsis. ē. ubis qz venisse ad edificandā
dom̄g illā. accepta ab eo promissōe dom̄g
celestis. gentiū accessit. ¶ Quid ergo ipē con
dixit. et rēdepit. nr̄ā de constructione sue
dom̄g. q nos sum̄g. in ea. q nobis t̄ nr̄ā recī
tatā lectōne sc̄ euāgelij dicat audiamus
Ad t̄ arbor bona. q fiat fructꝰ malos. nec
arbor mala. facient⁹ fructꝰ bonū. ¶ Bonas
ergo arbores. et bonos fieri fructꝰ con
structione sui templi rex sapiēs. ꝫ
vero male arboꝛ. qui sit fimus. idē alibi de
eor dicēs. Omnis arbor que nō facit fructꝰ
bonū exscidet. et in ignē mittet. Sz bonas
nāq; hoīb⁹ fructꝰ vero opa dicat. ꝓpꝛiꝰ vi
rus aut̄ nosse q sint arbores bone. qui mali
fructꝰ. aplus docet dicēs. Opa sunt aut̄
sunt opa ei⁹. que sunt fornicatio. adulte
rium. dicit. luxuria. ydolo. ꝝ. phy. veneficia.
inimicie. ꝛ. emulatōes. ire. rixe.
dissensiones. hēresis. inuidie. homicidia. ebri
etates. gule. et hmoi similia. Vbi
sunt arbores q celos fructꝰ ferunt. ad
ei⁹ regn̄ celeste. ꝛepūt ꝑuenīat. Arbitrāt
aplus dicēs. que ꝑdita vobis sicut ꝑdixi
qui qui talia agūt. regnū dei nō conseqūt.
Bone ꝫ arboris fructꝰ subseqūt enumat
ei⁹ aut̄ fructꝰ ei⁹ sp̄us. t caritas. gaudi
um. pax. patiā. benignitas. bonitas. fides.
mansuetudo. gentilitas. de quibꝫ et aplo t
monēs aut̄. ut filij lucis ambulate. fructꝰ
enī lucis in omī bonitate. et iustitia et ve
itate. Qui minuto fructꝰ ei⁹ arboꝛis q ꝙ
ꝑdeūt. et ꝫ ad domū fidei. Illic ad habitā
dum eam. sup̄ne beatitudinis vāt ꝑuenīt. Au
dam̄g de ligno arborem bonā. et bonoꝝ ꝓpꝛie
tu leuitet. Ego aut̄ sicut oliua fructifera
in domo dei. sperauī t mīa dei mei misericor
dia. et in sempiternū seculi. fructꝰ quippe olive
lucidus est. opq misericordie. deo vnde t mīa dei
sperat. In templo etenim. qui t domus dei ꝑ
sentit mīe gr̄a resplendet. Sicut se talis ad
templū magnū regis ꝑuenīt. fide. Alibi ei⁹
dicit. Et misericordia tua subsequet me omnib⁹
diebꝫ vite mee. Et vt in habitē in domo
dñi in longitudine dierū. Et ar. cui⁹ mala
arbor videam̄g. quales ferat fructꝰ et ra
les ipi ferre videam̄g. Dicat ꝓphā ihemias
Caledauit homo. q fide in ihū et posuit ei⁹
nē b̄ehū sua. et a dño recedit. cui⁹ eius
Erit enī ipse tamarice in deserto. Myrice nāq;
in deserto. t infructuosa arbor. et hūilis
gruis minus amara. omī. ꝙ humana culpa
ira pīj in digna. de ꝓpria fructificat. t de
serta. Qui vero gratis. q a dño timore
et amore recessit. ab hoīb⁹ regnū vel
diuicias sperat. Qui ipse a decor dom̄g dei sc̄
extorris. indicat̄. ꝓphā subdit. Non ipse. sperat
et nō videbit. cū venīe ei⁹. ꝫ habitet. ibi
in deserto. in siccitate. in terra salsugenis. et
inhabitabili. ¶ Homo ergo. s. fructꝰ mei ma
le. t occulto. vnctō. de fauore. vbi. qui ꝫ
bonus. sit. blandiat. qz. et si folia. viroꝝ

ypulchra si fructum fructu grignit odifert. Nō ē arbor bona q̄ fert fructū malū. Nec ē arbor mala q̄ fert fructū bonū. Vnaq̄q̄ enī arbor de fructu suo cognoscit. Hec cognitio de aptis solū in vicijs sue virtutibus accipienda ē. Quia sicut supra de apli' sua quecūq̄ manu. Nunq̄ fuit nō nulla q̄ quo animo gerentur a primis ignorat. Vij et in veritate pcē pnt mentiri. Et ambigua quaq̄ rigidus ab hijs qui bona diligunt mēte pcipit in bonū. vt impleatur illud apli. Bonū ē enī tempus in dilectione esse. Et spūs colligunt ficus neq̄ de rubo vindemiant vuam. Spūs et rubi plene tenebris arboribus illos q̄ corda designant qui vel hypocrite. Iudicie. Heu pristēne similibus ipi fedant. vel ēe dignis cordibus. Detractoribus obsistebat. Amaritudinis opibus insudantes pximis et q̄ intellectabiles existunt. Ficus aut dulcis regum memoriam. Vua flagellata diuīe dictis significat. Nō ergo de spinis colligunt ficus neq̄ de rubo vindemiatur vua. Et quicūq̄ adhuc viros gentiles sectē. exempla vel doctrinā veritatis pximis ministrē nequaq̄ digne pertimeat.

Bonus homo de bono thesauro cordis sui bona profert. Et malus de malo profert mala. Thesaurus cordis intellectus ē cogitationes. Ex q̄ pcedūt opus mētis arbitrio iudicatur. Vñ scriptū ē. Ab omni custodia serua cor tuū. Quia ex ipo procedūt vite. Ex abundantia enī cordis os loq̄t. Humanū quidē iudicium sepe fallitur. Et cor pximi nescit nisi ex eo et ore pensatur. Dominus aut spūm et vitā sermones in eo ex cordis radice pcedere. Illi go ex habundantia cordis os loq̄t. qui ex quo intellectu verba pferat nō ignorat. Quod enī subsequit. Et non facitis ea q̄ dico. Domine nunq̄ vocari bonus dñs thesaurus bone vite fructu arborib. Ois enī qui cuiuscūq̄ tuo uerit nomē. Dñs saluus erit. Et sic qui

a nomē dñi vocat. Precepta dñi pūse vult do repugnē. Pfecto patet q̄ de bono cordis thesauro. placeri non fiunt bona quod hypocrita dicunt. nec malis fructibus cōfessionis fiducia sperne. Hoc ē horrida vicia. et nō mul tendē. Hec dictionis omissa pertinet. Que aut sit vel fructuū bonorū malorū q̄ discretio. Dominus sub alia figura subdendo designat. Ois qui venit ad me et audit sermones meos ostendā vobis cui similis sit. Similis est homi edificanti domū. Ho aut hic dominus ipe ē mediator dei et hoīm. Ho xpe thesaurum dilectum. Et domū. ecām vite cōtinentiam in qua pectus maneret edificatē et cōsertē designatum ē. Qui fodit in altū et posuit fundamentū supra petrā. q̄ in corde suo rectū fidei q̄q̄ cōtrarietatis ventis et fluminibus exsurgentibus studuit. quatenus electus pfectus rudibus rudelibq̄ et cogitationibus simplicibus stabilitē in eis ipē et ingressū ministerium posset habere. Ipē ē enī petra supra q̄ dominus domus fundamentū locauit. Aliā siquis edificauerit aut petre aut fundamento ipsorum aliquid ferre. Nisi sola eccā petra sua. s. xpūs. Imo hoīs in corde sive rectitudo nequaq̄ aliud fidei ullius ac dilectionis promittat. Deus nequaq̄ hac eccā mercede pati nō dubitet. Cui nimirū petre principis eccē q̄ firmissime adhesit ab ea nomē accepit. q̄ audiuit. q̄ tu es petra et supra hanc petrā edificabo eccām meā. Inundauerūt aut flumina illius et flauerūt domui illi et non potuit eā mouere fundata enī eccā supra petrā. Patet expositio. q̄ pulsata ē sepe pressuris eccā nec delecta. q̄ si qui credant malis vicis asserunt. ad hāc vitā dominū nō pmeabat. q̄ si supra petrā fidei et nō pcos supra arenam pfidie vel leuitatis fidei nō cōsistere et labefactari nūq̄ prius valeant. Mandata aut q̄ hec mandata rep tetendunt rebus motis eccām ipugnāt. Aliā vel a sua cupiditate temperāt quisq̄ abstractis et illectis vel falsos finis imprecatur fructus. vel aptos bonis meritorū apperit mandatis. Que videlicet repetamus dominū alibi portas in fidei nūcupat. et mitra q̄ nimirū si vicerit in eternū ēlucet meritū. Et sup hāc petrā edificabo eccām meā. et portē inferi nō prualebunt adversus eam. Ego enī pulsatur. nō ergo deiicit

ecclām xpi porte dyaboli. Et si irruat inunda
cio pfidie nō subruit domū fidei. q̄ enī ad
uersū suū vdaie dicē pt. dū aut̄ exaltat̄ cor
meū in pce exaltasti me nō debellat̄ ab
extrīcis q̄ rabiem pt̄ sp̄ēā mfidelīū cū
coronis martyrum placendo sīpat. Ad cor-
ripiē a falsi fr̄ibus q̄ et hēreticor dogmata
rēē credēdo reflectat. et vitiosū quoddam
exemplū catholicor sobrie et iuste et pie
viuēdo demōstrat nō obtrectāt finitio pp̄e cu-
pidētias q̄ fer uer mūdi solo ardōe diuine
cultūs. Hunc aut̄ hōr. p. 12 deprōi mō. qui
ecclām p̄ vnū stabilem mundi cubū nīcis for
mauit̄ copulauit. p̄ modulo suo ipsi si
mulauit̄ electi. qui q̄ ipē in ch̄o ecclia gr̄aliē
fuit. hoc illi in suis singulis cor dibus agē
spēcialiē curat. Nam q̄ni abū fodiendo
sudāt vigilando q̄rūt. disputāt. ne quid
in eā sordidū latēat. pellēdo. mquinitat.
cupīas a fūdo cordis supplantat. cogitatōe
nīi latebras manu sē discussōis exhau
riūt. q̄rēs finā in se quietā. q̄ sedē pacis
illi fortissime hoc. t. ego. Petrus. fr. p̄ur
p̄ eoz p̄ncīā mīsp̄abiles mē seculi cor. t.
tes adiūxa simulor. q̄ppa blandiciēs p̄dur̄.
Hec mūdare dñō fideles cāissimi ex euāgelice
lectōis exp̄de rōne. mīm. q̄ vidēt cōgruū
sole. pueriles. q̄ colūne. de edificatōe templi
aliqua memorāde. et p̄ decēt ornatū illig
ecclē significa. q̄ audiat. mdagrāde. Ait
enī ego sp̄tūra. q̄ p̄cepit salomō ut col-
lēdē lapides grandes. lapides p̄ciosos. in
fūdamētū templi. et quadrēt eos. lapides
aut̄ grandes et p̄ciosi qui in fūdamēto lo
cant. cor. onē templi. s. sup̄positū portant.
Et nos sēe ecclē doctores ī simulat. gran
des mūdi. q̄ mūdor. excellētā. p̄ciosos
claritate signor. q̄. ab ipō dño verbū aud-
entes. totam celestēs ecclē fabricā sua p̄
dicatōe genuerūt. Nīsi enī in scripturis
fūdamēta plurāli nūo dicūt. vel predicā-
tores sēos. vel firmas in nob. cognitōes
signīt. nīsi et ps̄almista. fūdamēta eī. in
montibus sēis de cūctis singulāi nūo fūdamē
tū posuit. ipm̄ sequi auctōem bonor. agm
mdicat. de quo apl̄us aut̄. fundamētum
enī aliud nemo p̄t ponē p̄ter id q̄s positū
est q̄s ē xp̄s ihc. De quo hūmodi ad credētes
dr. edificis mīsuit. Lapides sūt. et dñi p̄dicatōes.
sup̄edificati sup̄ fūdamētū apl̄or. et p̄phar.
In hoc fūdamēto lapides grādes et p̄ciosi
qui ēcīpīā omē gestāt̄ sūt. posit. q̄ pe-
tra ihs ad p̄pagandā eor. orbē ecclām. et
p̄ius p̄dicatōe ac p̄phēte et p̄mo. suor
apl̄i instructi. qui quo ardōe eī amōri in
hēbant. eo fortiq̄ sēctatores suos in edifi
cio celesti sustētabāt. Quas vīs lapides vel
quadrātē p̄cepit. et nigros ecclē q̄ p̄itos
moribus et īmobiles animo. et debē signa
re. et bene emī quadrātum. s. cūctis. virtu-
tibus. et minimū vicii. p̄fectos. q̄ ad vitāt
linea. s. iuste directa. et nullis tēptatōnū
impulsibus a sua nouit stabilitate deuiare. Et
rat aut̄ templū de materie pāto qui et
lapis alibi exstructū. vt cantet. ecclastice
exercitatis exp̄mēt. De quo in psalmis can
tico dñi dicit. Fiet filia mē sp̄inas. s.
amici mei. mei. filias. habebat vī sexa
ginta cubitos in longitudīe et triginta
cubitos in altitudīne. Longitudo enī templi
fidem sēe ecclē designat. p̄ qī longanimitate
mē opīo sui boni p̄ior. aduersa tolerat.
Latitudo aut̄ caritatē qua ipā nici p̄ximū
precedēs spēciāt. Altitudo spē. q̄ p̄ter bona
que p̄ caritatē opāt celestē vitē p̄mia ex
spēcīt. et bīs longitudo sexaginta. cubitor.
denarius enī nūs bonor. opūm sūbet p̄fīō
designat. q̄ et dñs sex diebus mūdi creatōē
p̄fecit. et sex sūt hūmi seculi etates. in q̄bus
sēa ecclā p̄ eīdem rāt. p̄ius actibus instruī
bīs vigilāter sūt cubiculi luci credimus. q̄ gr̄aīā
e p̄cepīt caritatē. q̄ ecclā in tribulatōne
dilatāt. q̄si et p̄fectū q̄uis. cū dicere sūt
ex toto corde. tota anima. tota virtute. et p̄ximū
tanq̄ seipm̄ diligere p̄cipit. bīs egressi in ala
titudīne sūt cubiculi. q̄. omīs electi spes ad
vīsionē sē ēternitatis q̄ eī valet se ex credēdo
p̄dicando p̄at. Rex. ex. q̄ ad fidei longi
mūtatē. tria ad celsitudīnē spei. duo p̄
cūctē ad latitudīnē amoris. q̄bus vir-
tutibus mīsgrubis cor. sēe ecclē structū consūat
p̄fīa. q̄s aut̄ p̄ denāliū qui p̄fectū est
nūo. singula hūi multiplicatē. multiplex eq
p̄fectis augmētū figūrāte denūciat. Non
enim sine q̄ trigenarii cubiculi altitudīs non

usq; ad sinum templi fastigium. sed usque
ad laqueata pmigrabat. Deinde ad interiora
medij tentorij. alij egressi cubita altitu
dinis assurgebat. porro extimi tentorij
quod superat. sexaginta habebat cubitos
in altitudine. Omnis altitudo domus tem
virginum erat cubitos exercet. prima igitur
domus egressa cubitos in altitudine surgit.
q; prima ecclia ad videndam speciem secretarij
veteris mirabile suspendit. Interior domus ter
tia aspice cubitos se in altum extollit. q; ea
sublime corpus. aie pfecto usq; ad diem
ultimi iudicij eiusde bte et inenarrabilem
retribs visione presentis fruitur. Quinta de
nuis bis tercentis altis cubitis. q; ipsius
templi a nostris omnibus electis in celesti patria
eiusde sui candidatis qui in eis pfectis vitis
Deus. erunt simul simul et cernus inter
limite gaudebunt. Sexta aut medij parietes
in templo de tabulis cedrinis virginum
cubitos altitudinis qui dividit oraculum
et sacra sedis a pore pretemplo. habebat
q; oraculum virginum cubitos longitudinis.
et virginum cubitos altitudinis. porro ipsum
templum q; foris oraculi quadragena cubito
rum erat. in quo mense mense et candelabra
de auro. et altare aureum. ppe ostia oraculi.
quatenus in celo in celestia mirabile vaporem
fumi aperiebat. aperiet oraculum. ubi erat
archa testamenti. sup que erant cherubim
gloriae obumbrans propiciatorium. prior ergo
domus primus eccle status. futuri vite celestis
ingressus designat. vii recte in prioi mense
et candelabra simul fiat. q; nimirum in hac
vita luce sacre scripture et sacramentorum ce
lestium opus perfecte habemus. In fine aut
tabulatus ubi egressi in sedibus ubi nos psalmis
ce vocet. Quinetiam apparuit cui mystica sa
cramenta. nam festinata gloria xpi. In hac
q; vita corda mundo q; altare mentis aurei.
splendida fulgent. primadiana sacramentis aro
matibus fiat referta. desiderio ore spiritalium
incendio plaga fiat grimus. et q; in pxio
celestis mercedis posita fastigium. sue
ordinis vaporem mentis sacra sedis supne
mentis. ubi xpus et in dextera dei sedet.
Quae apertissime archa testamenti q; erat
mentis velum designat. In qua erat virga
aurea ihus manna. et virga aaron q; fuit
due erat. et tabule testamenti. xpi. q; archa
natura humanitatis eius. virga nature
tudinis sacramentis. et virga aaron portat
sacerdocij eius. Violabile. et tabule testamen
designat. q; ipse et qui legem dedit. quia et
bedientem ihs qui legem fecit dabit. Hec
aut templi p foris oraculi. vel cubitos edi
longitudinis. qui in hac adhuc vita ieiu
nijs et castitate nos castigari oportet. vel q
ad metas dilectionis sancte trinitatis pueri et me
ani. na hoc nos castigacionem presentis vite
sigari intelligit. Omnis q quadrigenarium
noysi. et helye vel ysaie diu ieiunium vel
intelligi notuit. Iii ipsum oraculi in quo
archa p cherubim gle regebat. virginum cu
bitos longitudinis latitudinis et altitudi
habebat. Qui nos pfecte ut domus gemine
dilectionis tsanctae. q; quidem in hac peregrinatione
p deo geritur. totum hoc in illa mansione pa
trie plenius. ubi magnificentia eius gemina
beatos spiritus laudatos suspollicet. In sola dilectionis
amplificatione pfecte. Erat et porticus ante templum.
virginum cubitorum longitudinis viginti mensu
ram latitudinis templi et decem cubitorum lati
tudinis huius ostia. cum ostiis templi ab ecclesie
Que videlicet porticus illam spem ecclie plebis
designat. que ecclia dicitur in celi natalis ipsa
pcessit. nec ei ab eiusde nativitatis fide
vacua remansit. hoc et cum ostium porticus est
ostium templi et ad ortum solis. fidei populi
priorib de xpo candet et ipsi scripturis. eadem
q; gle ornamenta huius cultorum fidelium corda
illustrat. Unde bis in eadem porticu duo cu
bitum circa navium et nutrandi opus et
ostium templi narratur et statuta et his ca
pitella q; ope lilij superpositi. Colligunt ar
stanc ante ostium templi. aduersus pedestres
mus qui. Ego sum ostium p me si qs introierit
salvabitur. processerunt docti ecclie egressi de ebo
dicat apli iacobus et cephas et ihoes qui
videbantur columne et qui erant eius aduc
cum testimonia phibent. Una enim a dextris
ostij. alia stabat a sinistris. q; et populus ysrl
qui erat divina fide et caritate colebat.
in ecclie nativitatis sui discipulis fructu pene
bant. et no mag gentibus q; adhuc qui ad
aquilonem posite pfidie frigore torpebant.
eiusde pedem positis ingressum predicabat et
patentem. Quod bene capitella columnarum

qm̃ lilij fulcatis erat. sup̃ qt cũ predicatoris
corp̃ sanctũ de claritate ꝑpetue brũdinis in
domũ ei⁹ qt videndam gl̃iam suis auditoribꝫ
ꝓmisit. qt ecclesia dei cuiꝰ spũs
sanctꝰ ē an fine seculoꝝ nr̃ qt flos lilij mirꝫ
colorē auroꝝ. et ex eis haberet candidū
Os nitꝫ aurū rubor in candoꝛ mistulgur
e diuinitatis in hoīe. Quē vz hoīem et pus
Vtiꝫ clarū ostēdit ꝑ⁹ mozē nunc in
corruptois splendoꝛ reputat. Hec nos cū
simu sicꝛ ꝑsentes festi nr̃i gaudia de fec
tura templi de pluribꝫ fr̃ibꝰ cantata vite ex
ponē adiuti. quatꝝ et miranda ẽ restris
dom̃ dñi fabricatꝰ delectaret audiri. et q⁹
eadē spũalit̃ intellectꝰ mētes nr̃as ar
dentius ad amoꝛē sup̃ne habitatois erigeꝝ
Diligam⁹ ergo fr̃es nici toto corde dnm
dom̃ ecclē. quam ex deo habem⁹ in celis.
de loco tabernaculi gl̃ie eius sedule cogi
tare. ac nos ad futuꝝ annuē cure nr̃e. ꝑtē
ad ea peram⁹ ab eo. et hoc in stanguabili
mercede gratuitꝫ. ut habitare mereamur in domo
eius oībꝫ diebꝫ vite nr̃e. hoc ē ꝓtēu vite
ac luce felices. Non aut̃ spem nr̃ā despicat
ꝑces pauper. qñ hoc ꝑ diligit ipe ꝓmittit.
Exclemēt ex auditis. donabit nobis videre
lūē suā in eius visionē. Jhesū xp̃m dñm nr̃m
qui vnus et vgnat cū ꝑe in vnitate spũs
sc̃i deus ꝑ omnia s. s. Amen

In illo tempoꝛe facta sūt encenia in ierosa
limis et hyemps erat. et ambulabat

Audiuim⁹ et lectū euãgelica fr̃es dilec
tissimi. qt facta sūt encenia in ierosa
limis. Enchenia aut̃ vocabant solēp
nia dedicationis templi. que populꝰ
dei ex antiquo priuilegio octauo ꝑ annos singlos
celebrare consueuerat. quoꝝ vestigia nos ho
die ꝑ mortē xp̃i in orbis ecclesijs deminuta
dedicationis octauā nr̃ā diem diuinis laudibꝫ
et vigilijs studeam⁹ agere solēpnē. Et sanc
nos festiuitatē eo maioꝛ deuotōe celebrare
oportet. quo eā ꝛdemptoꝛi nr̃o gratissimā esse
cognouim⁹. adeo vt in ipa templi xp̃i in
corde. et simone facta ad ꝓfectū ac dilectois
sue sacramentū paulo dignatꝰ sit. Scā sūt itaq;
encenia et hyemps erat. et ambulabat
ihesꝰ in templo in porticu salomonis. Et q⁹
ambulare voluit in templo. in quo ꝑ sa
cerdos et cetꝰ bruto⁹ animalia offerebant⁹.
multomagis mē orbis domū. vbi carnis
ꝓpie et sanguinis xp̃i sacramenta celebrāda
visitare gaudebat. Et ꝑ ambulare nō desperat
et portā. in q̃ rex quidā mortalis accedere
remus. quāto⁹ porcissimꝫ ac supplicissimꝫ
ad orandū stare solebat. ubi magis pones
bilia cordis mei⁹ et vsq; arcā illustre ꝙsidij.
Et in ea porticu salomonis. de hoc ei⁹ templo
mozē suū q̃ et meū saepe ꝓpheta nosꝫ
cum pmisit. qz dom̃ solumō in q̃ ad ora
dū et missā celebrāda quotidiē multo am
plius replē caus et appellem⁹ et sim⁹ cū
manifeste dicat apls. Vos enī estis templū
dei vui. sicut dicit dom̃. inhabitabo et illis.
et inter eos ambulabo. Et ergo templū fig
uram in eccl̃ia solere et bonis stangere actibus.
ut in eccl̃ia templo suo sepius ipe et veteꝛ
et mansionē facere dignet. Laudem⁹ hyemem
exemplū. ne vz corda nr̃a diu aduenies a cal
toris ardoꝛe torpētia reperiat. Ideo q̃ est cari
ssimis rhinopiat. qb⁹ cū primum ad cuā
gelicā hyemis rep̃a memoꝛatē. mirꝫ qui
cquā ꝑsidē mdeoꝛ ꝑ asperitē voluit de
signare aurarꝫ hyemalium. Et qñ plinius
oꝛā quos rue in templo vocat. ingrediebat
simo q̃ dixit. Et qñ ihabitabant migrabere
frugiferis cauernis multoꝝ sicut ecclia sub
sequē demōstrat dicēs. Circudederūt eos
cū inde et dicebat. Quousq; animā meam
tollis. Et tu es xp̃e de nobis pater. Nō enī
hoc velocitatē fidei mentis. ꝑ illū q̃ insidian
do mei⁹ erigebat. et callidā mēm fraudib⁹ a
cebant. xp̃m namq; quē fides orthodoxa
verū deū confitet̃ et hominē. Illi primū
tm̃o hominē fecerūt. nos aut̃ deū credē
bam⁹ et. memores videlicet illiq; de hu
manitate illius iuratur dom̃ dauid de
fructu ventris eius sedē sup̃ sedē suam
bed oblitꝰ q̃ ipe de sua humanitate ꝑcēdē
dauid dicit dñs de vre ad me filij meus
es tu. Credebat ergo xp̃m de stirpe dauid
inscriptū. et ingrē cetꝰ omnibꝫ excellentioꝛ
et venturū. Quē ecclia demētata posteꝛi
oꝛa vsq; ad ꝓfectū. et donec am xp̃m pro
xpo suspirante erubuit nō cessat. Et si
ihesus xp̃s respōdet. et cogitabat cū
ei⁹ adē ꝑatꝛ ꝑsidis primicendū. qñ cōue

In dedicatione ecclie vel
in festo

augustū i pugnas elicaū usurpacē impiū
dēs ipē nostre sibi consules ppē quos hec
celenda erāt gra misit cōpatur sibi ut
et calūpniatorē ora obstruēt et qz xpūs ē
fidelibꝫ apta voce pdēt Illi eū de hoīe
xpō quebant ipē aūt diuinitatis sue qua
equalis ē pr̄ pala mysteria narrat Circūdet
et nos eū fidē cautissim nō sicut udei insidi
as appetendo ꝫ ut fidelissimꝰ dñs eiꝰ placen
tā illi t nob sedem pando de quibꝫ meritō
dicat̄ Scrutabitur tabernacula sua altissimꝰ
deꝰ t medio eius nō mouebitur pertinax
eū nō ut illi venīdo quouisꝫ uiaz uitā cōtri
bi tu es xpūs dic nob palam Quid enī ve
strum ꝑ ut ingenū veritatē deo s̄uadeam vel
le quicquā qz nō eis mitredulis et cōtē
dentibꝫ apte sue malestatis archana ar
cendit ꝫ ut scripturas ānonet sensu de
illo mō bonitate et in simplicitate cordis
querendo illā qui venīē ab eis q̄ nō tempt̄
emy a placēt autē eis qui fidē habent tutiū
Dicam ei supplices qz tu es xpūs te filiū dei
uiuentis patrē et spūs scī coeternū es et
consubstantialem in diuinitate te mīt sibi precaē
ex tēpe fatū es cognouimꝰ da ut qz mīt
pitet fide veniāt plena in fructū visionē spe
culent hoc t enī uitā aūt mīt salus et uita
tua Petrus uultū tuū ēnē lucet Hec dubi
tandum qz rogantes exaudit nos qui q
ipē precipit rogam qd̄ dūe desidat mīte
mittē poscim Quomō enim pē supplī
cantibꝫ familis negatē credenti ē donā
que eaē rebellibꝫ ulē qui petebat apire
nō remittit Cum eū illum an hoc xpē eē
mirogarēt Ipē eis non ostendit tm ꝫ eaē
deū xpūm et dei filiū se eē nō taceat sed dat
eis dicens loquor vobis et nō creditis Opa
que ego facio t noīe patris mei hec testimoniū
phibet de me Sed vos non creditis qz nō
estis de ouibꝰ meis Cum ergo se t noīe patris
opa sua facē testat̄ pfectō qz filius dei sit
credendū t sumat ꝫ illi duplia uentri tenē
tur abnegāti qui nec ubis q loquī ē nec factis
quibus veritatē uborz asserebat ad fidem
porrigit tu uitā mitto qz ex ouibꝫ eis nō ē
dicēdē qui nō omnia simplicitate pastoē
bonū sequi ꝫ fenus pecuis rabie fatigebat
psequi Verū qz fuit nūmulli qui fidē uborz
obseruāt et habitu ouiū behimis cordā
pr̄ exuit subsequē ipē pastor que omnium
suaz uitā q̄ sic mīs eis edocet Oues mee vo
cē meā audiūt et ego domino agnosco eas
et sequunt̄ me et ego uitā ēnā do eis et
nō pibūt in eternū Quicūqꝫ ergo ēnum
de ēnāde meritū vel uitā desiderat vidē
pecuā uocē xpī uitē t non solū audiendo
et credendo ꝫ ut bis uiuendo sequat̄ Q̄ autē
se oues suas cognoscē dicit eligē uelꝫ ad
regnū celeste pdestinādē sciē uis sabinus aut
uus ens q̄ a deus ut s̄ nouit dñs et oīa
de ipsis aut aplis Cum autē ignorat nequis
nozabit Quilibet autē de his qui audiūt uocē
eius et sequūt̄ aūt Et ego uitā ēnā do eis et
nō pibūt in eternū Visi sunt nisꝫ mīti es oculi
insipiē eā mei visi sunt pire eū mozte uicti
duū penaz quibꝫ subacti a uitē ut ignoī
pibūt in eternū Ad ui debūt mozt in eternum
qui mozte solute carnē ēnis debite sue ēn
tatis pmia sperāt de quibꝫ adhuc apte
subiungit Ad rapiet eas quisq̄ de manu mea
Ut rebāt quippe pfectos impios atq̄ crude
les confessores de manu eoꝝ ipsi vel eas ad negā
dam fidē tormētis coegerāt ut ānas eternas
alienas reddēt a xpō Vel a mei ouibꝫ
victimis chalumnie ex aliis corpa corpa ā in
aquis dissolue dā ā m ignē gehenda rā
cabant ut q̄ xpō resistendi eos stipulatē
rolleāt ꝫ nemo rapuit eas de manu eius
cui sicut ipē alibi aūt Omnia tradita sunt a
patre ipē et ēnantes ut uitā ēnat adipiscat et
victores ut pecuā regnet creēt et eas dem
in q̄ ēnauerūt immozalem suo tempe reddat
Quibus verbis corpa q̄ temeritatē qui p̄ magos
mozte pabat redargunt hinc feste insinuāt
qz crudelissime de eis pdicēs dole agere et qui
vitā dare posset immozalem eam nec rapere
aliqꝫ de his q̄ nos suos eē ait secula prouisset
Sed ne hec loquendo sua uidet gloriā pe
torā sua potestatē ad pris gloriā referre eum
subiungit Pater meꝰ quos dedit mihi maior omnibꝫ
est et nemo potest eos rapere de manu patris mei
Ego et pater unū sumꝰ qd̄ mediatoī dei et hoīm hoī xpō
ihū pī dedit hoc t ut filius eius sit unige
nitus t nullo gregis uel nature dissimilis
uel pene mistos Quā videl equalitatem
ipē dominꝰ in diuinitate hinc pris q̄ mi
nus est apud pr̄m ipē in humanitate et
tempe meritis dedit accepit Et nec pe rapie
de manu patris mei cuiquā de ouibꝫ suis
dicit nō rapiet eas quisq̄ de manu mea

et nunc subiungit. Et nemo potest rapere de manu mea. Intelligimus autem quia accepit missilem hoc est manum hoc est virtutem suam et primo accepit ideo Xpus se esse quandoque credendus. Quod nisi esset certum fidei fundamentum et firmamentum existeret filius dei. quod certa spes nostra speratur lucet clarius aperuit dicens. Ego et pater unum sumus. unum numquit sumus. una nobis fides una spes una humilitas. una ecclesia. et fides catholica. Spiritus nulla quibus et prius verbis non putem tuo indecoro questionem quasi non esset Xpus interrogabat explicuit. et cum hoc decreto profida quam futuram prudenter ei sit exercenda nos instruit. Et forma cum dicat Christus homo et tuus deus non et. adhuc ipse dicat ego et pater unum sumus. manifeste probat quia unum cum deo patre et spiritu sancto ipso puto esse non potest. Et quia Xpus dicit quod pater et credenda et licentia formam qua Christus deum credi prohibet. Arrianus autem Xpum numquit fratris a deo non ex deo natum esse. et ideo minor pater credendus et cui ipse contrarius dicens. Ego numquit et pater unum sumus. Cum non facile videatur quia nulla creatura unum cum illo qui eam creavit naturaliter existere possit. Et quia Xpus naturaliter unum cum patre et deus natus et arrianis pruinosa. quia illum ex creatura affirmat. Porro sabellius non sunt inquit duae personae patris et filii credendae. si ipse pater qui vult pater est. qui vult filius et idem trinus unus. quia memoratam fratrem filius ipse deprecatur. ostendit numquit quia ego et pater unum sumus. de una persona dicit non potuit sumus. de duo dici non congruit. Quia ipse erat sabellius erroris eam credo abstersit. sed data et nobis aplica beati petri fides qua deum filium esse confessus aut. In eo Xpus filius dei unus. Et hoc de lecta evangelica pauca diximus. Nunc explananda tuis studiis rumoribus et libet adhuc de ecclesiasticis memoriae celebrandis. quae et tuae ihoslymitae et nos hodie celebramus festivitatis lucas dissertae. Hoc autem primus nondum cepe ecclesia quae in lucae evangelica festa cognominum non ad primam templi dedicationem sed ad vitae primitias pertinet. qui ex eo facile colligitur. quia hyemis festa in februario primum sequebantur eius dedicatio a salomone tyro auctisprimi. ad zorobabel et iesu sacerdote tempore vernum. Maccabaeo tempore hyemis et festa quae sabbatis constituta et legis. quae dedicatio per octo annos in memoria celebrabatur. Nunc officio nunc ad templi ductae mentionis obstruatur fuisse non eum evangelii legere audivimus. Haec autem fuit causa secunda et tota dedicatio per salomonem qui dum templi opus quod a deo patre mandatum perfecit. Octavo autem anno hoc dum decima de mense septimo quod a nobis octobre appellatur magdalena dedicatur. Quae viz dies et auctor peregit erat statum solemnis. Israhel in ea tabernaculum omne per singulos annos a iuvenibus hostiis expiari debebat. Denique zacharias per baptismum iohannis baptistae ejusdem expiatoribus ad altare dei mentis adducit tere angelo de ducis misso nativitatis. gaudio per quam salutatoris instructibus hoc templum per annos quadringentos triginta nisi renovatur caldeo et iherosolymorum verbo destructa populata per in babilonem addiverit captivum qui post annos septuagenta regnantibus persis priamum emisserunt edificatum et templum per annos quadraginta sex. et eam die mense duodecimum per nos vigintiquinque mutatum opus ad finem usque productum. Cui viz cum opus placuit ducis plebis strenuissimum ut Aximum zorobabel de regio genere et iesus sacerdos magnus. sed et aggeus et zacharias adunatos eos atque ad novum misisse ab incepto cum opus cum populi convocationes jube post annos ferme circiter et lxx. rex nephandissimus gregorum antiochus fraude capta iudaeam templum ide spoliatum vasorum sanctuarii. Ausus inde et consagrans altare dei aureum. mensam. candelabrum luminare et cetera vasa templi aurea. et venire protinus et in templo idolum sibi statuens suum per terminos ad sacrificandum vanis cogens. Quia persecutae multa de populo per singulos custodia circumdari se. et quos et mactari illa per eum filiorum nuptae famosa nobilissima per deum ex sobole martyrii coronam meruit. Ex quibus unus eleazarus qui cum esset sacerdotalis per supra collatos exercitus instructi. adversi antiochi duces arma conserere. eos per deum expellere. Ipse circum seruissime fines imposuit. ac templum ab ydolorum simulacrorum aliarumque nova purgata altaria et cetera vasa ut ornamenta sacra. atque in templo reponens dedicatum est. simul cum templo. quod purificatum et renovatum vicesima quarta die mensis nono qui apud nos appellatur decembri. et ad hyemem proximum nulli dubium constat statuit per decretum ut per annos singulos omnibus octo dierum inoctavis ac

dedicacõis complũ festa deuocẽ celebrẽt
que pfectõ oĩa sicut aplus dicit in figurã fiũt
sic nr̃a et pter nos scripta. Deo q̃ nob
pollicẽti spiãli vbne sit distribuẽdi. Salomõ
quippe rex qui mẽ pacificus ipm vocãt
coronã nr̃m typice designat. de quo ysaias
ait. multiplicabit eũ mirũ. et pacis non
erit finis. Templũ quod edificauit ecclesiã
eius octaua ẽ ip̃s de vnũsqs p orbẽ credentiũ
q̃ de vnus lapidibus t vnam fidei et ca
ritatis cõpagem adunauit. quod aũt septẽ
annis edificatũ ẽ replũ. significat q̃ p totũ hui⁹
seculi tempus quod septẽ diebus euoluit. sacr̃
structura ecclie crescẽdo nũq̃ desinit. quod
octauo anno dedicatũ ẽ. et celebrius illa
ac maxima solẽpnitas. a salomõe cũctis
filiis ipsius tempe complere dedicacõis sic
exhibuit. significat mistice q̃ pfectõ in fine mũdi
electorũ nr̃o dñi desiderate mortalitatis sic se
cuncta festinantib⁹. et pacto vnusquisq; rep⁹
regnũ miraculo milior qui ad placita regis
veri s regis salomonis regnũ primũ. etnũ
cũ eo gaudia patrie celestis mereb⁹ intrat
q̃. dñs nr̃ octauus die ipe septimũ sabbatũ
resurgẽdo a morte voluit. et ecce numerũ
octonariũ nr̃e q̃ resurrectionis festa venturã
designat. Quod templũ ab hostibus mestũ
rursũ dñs misereri cõstruxit. quodq; ab
ydolatris cõtaminatũ denuo sanctũ pictatis
auxilio mũdatur. varios sc̃e ecclie instru
at cultores q̃ nunc in fidelibus pfectis pmit
nunc a pfectis reddit liberior. ut nulla
dñi seruitutis famulat⁹ nunc in quibusdã
suis membris hostis antiqui pcliet⁹ mst
dyo. nunc instituit sollertia doctorũ fidelium
quos ad horã p̃ videbat p̃ penitẽtiã captiuos
receptos. Quod vo templũ 2o q̃dragẽ
norũ sex annis edificatũ ad sũpleõ dñici
corporis quod de virgine maria assumpsit
spãliter respicit. de quo ipe iudeis ait. Solui
te templũ hoc. et in tribus diebus excitabo
illud. q̃ videlicet solutũ passione corpus
suũ ipe de cruce resuscitauit ad vitam
Seruit siquidẽ q̃ corpus hominis quadragẽsi
mo sexto die p̃ quatuor mundi cardines et membrorũ
distinctõe formẽt. deus nõ casu gestũ
sed dñicum pauerat. et vt eo amplius nũ re
plũ edificatorũ. quo decẽ nũ corpus dñicum
quod p̃ templũ figurabat. in vero vigili
pasca oportebat. Quod aũt octauũ p̃ omnes
annos celebrat. suscitatũ ẽ hoc pfectõ nos ad
monet. vt memoriam diuine resurrectionis
qua vam spem credimus. et nunc q̃ futuram
spem. ad ãc venturam vitam q̃ nos agimus
vt nũ ad videndũ q̃ sicut dominus hyb q̃ bona
egerunt premisit. ita nos mentem ad eternam
hoc sp̃ desiderio p̃cedat. q̃ dedicatis repletis
salomõis vbi plenius pacis depingit⁹ ignis de
celo. et deuorauit victimas et holocausta
holocaustũ nũq; et victimas vel salomonis
nos suus holocaustũ et victimas suum rep⁹
omnes elegit eius. De quibus aut apostolus petrus
q̃ et xp̃us samuel p̃ pacis nr̃is mortuis ẽ.
ut nos q̃ iustis vt nos offerret deo. etsi
ficatus. quidẽ carne vnus sanctus aut spũ
ignis aut celestis ignis est exime dilectis
q̃ supne cruces prie et in sua ad altaria
bãtudine et in sui cordis ipsa tẽpla clari
tate. sp̃ ardẽte lucẽte. hinc ẽ eni q̃ quedam
celestia vocati aguntur q̃ et singulas q̃s in
quietate conditoris sui in cõtabili ardere
amore. specialiter nocte scdm̃ ihc ẽ ardentes
vel in cor ardores vocant. Completa q̃ dedi
cacõe templi ignis celo despectis oblatis
dñi hostias deuorat. q̃ expleto tempe nre
resurrectionis cũ mediatore in gaudia dñi sui
fideles seruos plagis ditatos veri amoris quo
nunc angelice virtutes in platanis corpa q̃ me
rito visa spẽ sua adspectus absorbet. Qua
quidẽ fiducia dilectis. occasa nunc plenius electis
in supna illa ciuitate plene absorbetur
cẽ non dubitat ẽ. q̃ nunc nimirũ hoc multo
p̃fectius adimplebit. cũ recepta sua carne
immortali receptis in eadẽ bãtudine q̃ sanctis
et fidelibus cũctis quos adhuc in terris
certatim q̃spicit. nũ habebit vltra quos terre
nis cogitationibus siue foris vel medium mittat
huius seculi nitor deum decus vsione semper
ens grandeat. huius et proximos quoru
felicitas semp̃erne congaudeat. vbi illud
primum et maximum dñi mandatum ad integrũ
p̃fectũ ad cuius p̃fectionẽ in hac vita instituit
quasq; vibus accingũt. Diliges dñm deum
tuum ex toto corde tuo. et ex tota anima
tua et in tota mente tua. et p̃ximum sicut
seipm̃. qui vicinus p̃ter dei videri eternum
co se ardentius cum dilectis totus impediet.
quo p̃ximos suos omnes et electos a deo dilatat
cognoscit. quos corda illoru ingenium q̃ sui amoris
toto amore referri p̃spicit. co illos ipse

nō mus ꝑ scripōs amare dilexit. Hodie hō
nōm dñi ꝑ exposita dedicatōe ac festiuitate
subsequenti septenarij gloriōse celebrauit
nō ꝓbōs qm̄ tabernacōs veri ꝑ fidē fuit in ta
bernacula sua letantes et alacres corde super
onūbz bonis q̄ fecerat dñs dauid famulo suo
et ipi populo suo. Dum ecce ecclie pa
cis reuersis mutuē domū in tabernacula cēnā
eleōs letantes nō cōs vetꝰ vlcus ꝛ sup̄bi
tia ꝓnoīes ꝑ a diebus iudicij quod ꝛ dere
ctus apostolꝰ dicere nouit ad habitatōem
pīe celestis inuitēs vt ꝑ suā gratiā mitis
ꝓmissionis regni sedē ꝓparet. Quod enim
hic populi in tabernacula pfecti et deuotꝰ
hoc ē ꝑfōi quod ꝛ ewit⁹ dominꝰ aut. opulē
tas mansiones ꝛ domo pīs mei sc̄. Bñ aut
dicit ꝑ benedicētes regi ꝑfōi fuit in tabernacla
ꝑ hoc ē minuti sōla actiō que nisi ima ac
felicissima animi supnoz. gnos gratiꝰ suo di
cē ꝺdiuoi. Hinc cū sepīt ē. Bñ qui habitat
in domo tua dicit in secula seculoꝝ laudabūtte
hinc idem ꝓphā vltimos sepīt in laudis di
uine suauitate complent. porro octauꝰ
aīa finit ꝓsalteꝝ de victoria pugne qua gen
tem sēuerat dñs benedicēdo ꝺfecit. vbi ap
te indicat q̄ omēs qui hic malignū hōsti
cū certaminis superant illic regē. vēā laude
sui redēptoris et aduocatoris decantāt. Be
nedicētes itaq; regi ꝑfōi fuit in tabernacula
sua letantes et alacres corde. sup̄ omnibus
bonis q̄ fecerat dñs dauid suo. letātes
quippe nostꝝ sup̄ bonis q̄ a dño accepi
mꝰ. tabernacula meruit celestis mansionis
et ꝑfectis gressibus huius seculi. gnis longi fa
cturus labores. breue numꝝ videt et breue
tocū q̄ q̄ certa brevitudine finit. Vñ oportet
altissimū vt in edificatōe domus dei. vnus
quisq; nrm exhortando. obsecrando. mercēdo
ꝑ pīs actibz insudando ꝺfecū valeat ꝑsistere
ne si quē ꝑ rex celestis nūc desidē in ope
sui templi osperat. sine in tpe futuro re
dedicatōis. magnifice solēnitatis red
dat exemplū. Sacrificia mutuo cōcordatis animis
illo vt omēs nos alacres corde et indefes
sos in opibus que ꝑ pīe ꝓficiūt deuiciens.
Dēs ad finē q̄ ipe finisti ꝑfice sine visi
onis introductē. Ihesu cristus dñs noster
qui vnus et regnat deus ꝑ omnia secula se
culoꝝ. Amē.

Cumpus quod nr̄ ihesus moriēdo et re
surgēdo nr̄ posuit ē ad
dictis deceptatiōib⁹ aditus conclusit. Di
cit vnusq; ē dignis vel indignis ei⁹ ꝓmis
sa ꝑ eos q̄ sperāt ē in eūm dū vincēt. Recte
negantib⁹ ē defuturꝰ. damnat pietate sup̄
suoꝝ vincēt releuari. cū priuilegiis sanctoꝝ
meritoꝝ mediatoris oppꝝ vel eleōsine ē causa
finit ꝑ hīc eis ꝑsūt q̄ cū vincēt. hīc sibi
ne posteā ꝑdē possit mereri. Est cū
quida vitā modꝝ nec tam bonꝰ vt nō
refugiat ista post mortē. nec tam malus
vt ei nō ꝑsūt ista post mortē. Est vō talis
ni bonꝰ vt hīc nō refugiat. Et ē iterū
talis ꝛ malꝰ vt nec hīs valeat cū hīc
vitā ꝑfectā admutari. Quocirca hō nūdū
omēs compat⁹ quo possit post hāc vitā
relevari quispiā vel gūdā fletus se aut ꝑ
parcat q̄ hīc negligit cū abiecīs dominū
ꝓuocari. Non ignē ista que ꝺfectibz ꝑ. gnē
dauid ꝓfitetur ecclā illi ꝑplacē fuit adi
sti sūe quā deus ē. Omēs cū ꝺstabimꝰ
ad tribunal xpi vt referat vnusquisq; ꝓ
ea q̄ ꝑ corpꝰ gessit sīe bonū sīe malum
q̄ ecclā hoc nūcū ꝑ vnusquisq; cū ꝛ corpe
vincēt compatit ut ei possint ista ꝑdē
nō omnī omnibus ꝑsunt. Et ipse nō oībz
ꝑsūt nisi ꝑ quē dñica vice ꝑ quisq; gessit
in corpe. Cū ꝺ ecclā sue alcatrās sue
ꝓuincie q̄ eleōsinaꝝ ꝑ defunctis baptizat
onūbz offerūt ꝑ valde bonis gratiꝰ ac
tronos fuit. ꝑ nō valde malis ꝓficacēs
fuit. ꝑ valde malis erit ꝑ nulla sit adiu
mēta mortuoꝝ quālescūq; vnoꝝ cōsola
cōes sunt. Quibz aut ꝑsunt aut ad hoc
ꝑsunt vt sit plena ꝛmissio. aut certe
ut celebabilior fiat ipa damnatiō. post
resurrectionē vō fit vnusq; cōplectꝰ
q̄ iudicio suos fines habebit cuncta
duo cuncta ysti alcā symboli. vita bonorū
alcā malorū vitā ꝛ angelorꝰ et
hoīm ipas voluntas illis facultatē nō po
terit vlla ē pcandi vel condicio vlla
mutandi ipas vita cuncta vē felicē q̄
vincētibz illis infelicē tūc a morte no
strā ꝓtrā dum tribz q̄ vīmꝰ ꝑ fuc
bz in beatitudinē ipm. alibi alio ꝑtinacior. ꝛ
miserius vero illi alibi alio tolerabilior.

Finit liber

Jn alios fmo cing sup

Jam vō de rōsurrectōe cōmuni nō sicut
in vxe erat mihi qm̄ sūt mortui. sī in
eterna vita sicut xp̄s rōsurrexit ipse ad
nos possit breuiter disputare et oībus simul
que de hac re monstrari assolet satisfacere nō
ivenio. Resurrectura n̄a caro nīa qui
cūq; nati sūt hoīes atq; nascēt et mortui
sūt atq; moriēt nullo nō dubitante debz
vtiq; constare. Vñ primo oritur de aborsiuis
fetibus questio qui ā quide nati sūt t nec
vos matrū. sī nondū nata vt ā possit re
nasci. Dic cui rōsurrecturos cor dixerimus
de hijs q̄ ā rōsurrexerūt sūt volēti p̄ vtiq;
quod dō. Jnformes vō aborsiuos quos
nō debuit parere abortiuē sicut semina
que cōcepta nō fuerūt. Quis negare
audeat. si affirmare nō audeat. q̄ debuerūt
resurrectionem vt quicq; formae defuit
impleat atq; ita nō desit. Ffecō q̄ assensum
erat tempore nr̄e nec in eo q̄d aduersum
atq; contrarium dies attulerat natura red
petit. sī integrare quod nondū erat integre
fecit sicut instaurabit q̄d fuerat vitiatū
ac p hoc scrupulosissime quidē nec doc
tissimos fieri ac disputari p̄t. q̄d breui abso
lute verum possit ignoro qui in capiat
hō in vrō vitae. verū sic q̄d vita et doctri
na q̄ nobis mortuis vindicis applicat. Nam
negare vixisse priora q̄ postea fuerant ex
secare et eicere. ne mortuos q̄ si mortuis
ibi rōsurgere occidat impudentia nimia videat
Ex quo aut̄ homo incepit viue ex illo vtiq;
mori iam p̄t. Mortuus vō vbicūq; illi mors
potuit preuenire quo ad rōsurrectōem nō prōcul
mortuos rōpere nō possumus. Neq; enim
nosse q̄ nascitur et viuat. q̄ libz certo mori
tur dare rōsurrectura negabitur. Aut ita re
surrectura credenda sunt ac nō poterūt cor
rupta emendata q̄ natura. Absit enim ut
illa bonitas q̄ natos t indolem de quo fideles
fidelissimi q̄ eā videmus resuscitauit. Et
sēt inemendabile ignominia p̄bet. sēpeti religet
absit vtiq; ut vitia hoīem duplicet ac nō
potius duos q̄ fuerit faciat. si gratia iustifi
cet rōsurrecturos existentes Jam certū q̄
singuli defectus vel amplius vel minus
aquid hūdo vel q̄d minus deformitatem
magnā dicunt ad humanae naturae figuram
rōsurrectio rūdabit. Jam ut singula

ac singula sua corpa obtineat. mitt cohe
rentia certa ratione cohēsa nata fuisse
sorsitā p̄ singulis sua membra restituta
quibz humani corpis ophīa integritas
Nō aut̄ pot deo reparare integrities de
qua nascebat creatā carō t in q̄libet
puluerem cinerem soluat. Jn quoslibz ultra
aureas q̄ disfluxerit. Jn quos alioz corpora
sūt vel in ipa elementa verterit. Jn
quoscūq; aliūde erit homo cibū redierit
carnē q̄ nutrierit. Illi aīe humane pristino
tempore redit. q̄ illa primū nr̄a hō fuerat
et resurrexit. vnde. aiebant. Jpa integra ei erit
materies que discessit aut fit cadauer
nō erit rōsurrecturū debuit. et ut delabuit
et in alias atq; alias alioz species
formas q̄ verte. sibus ad corpa redeunt vñ
dilapsa sp. ad esse q̄ corpis partes obtinuit
redire necē sit aliquā si capillus capitis i. de
q̄ eam cōsuta detinebat. si vnguibz q̄d tectū
depressit expectato modico et indecoris cogitā
et rōsurrecturis cōmodū nō credentibz occurrit. sol
mitas sed gradu. si statua cuiuslibz solubilis
metalli a. q̄ liquescit a. gradi t pulueri aut
q̄ fudit t massam vt eam vellet artifex rursū
ex illius materie integritate reparare nichil necesse ha
eius integritati. q̄ priora materie cuiq; membro
restituere debeat. Omnia enim verū ex quo q̄ncta fiunt
rōsurrecturi. Jta deus omnibz artifex de toto q̄ suū q̄ncta creauit ea mirabili atq;
ineffabili celeritate rōstituet. ne ad a. p̄ nr̄a ad a. p̄
actenuabit ad eius rōductores. verū capilli ad
capillos redeant et vngues. ad q̄ncta corpora
minuta in carnē et in pres alias corpis rōsurrec
turē artifex q̄ndocūq; nō quidē indecoris
fiat. Nec illud t conspicue videor dubitare
sit rōsumptū cū singulos si fuat dubitū vtiq;
aut imo cū eadem materie aut pinguedo cum ea
de pinguedine rōsumptū. Sed si hoc t in ossibus
arcanis ut effigie sua cuiuscūq; appetens et indes
tribilis solicitudo fuerit in cetis aut corpis minimis
cūcta certa reddantur. Jpm modificatū illi in vno
quoq; materies ut nec aliq̄ ex ea possit et quod
alicui defuit ille suppleat qui de nichilo poterat
quod debuit opari. Si aut in corpibz rōsumptū
rōnabilis capillatus erit. sicut enim vocū qbz
canor impletur. hoc fiet cuiq; de materia cor
pis sui q̄ et hoīem reddat integritas certa
et ne hijs metuentes ingrediatur corruptibz
Jndecorū quicquid ibi aliq̄ non erit si quicq̄

fuit ꝛ hoc decebat ꝙ nec fuit ꝛ si nō decebat de surgere ihē sūp corpa sc̄ꝝ villo vitio sc̄ꝝ villa deformitate sine villa corruptione sicut sūt oneis difficultate in quibꝫ tamen facultas ꝺ̄ sc̄ꝝ cius ei ꝙ quod et spūalia dei sūt ea penit dubio corpa sunt fuit non spūs ꝯ sicut nūc corpꝰ agile dr̄ quod ei corpus aīa nō ꝛ ꝫ nec spūale esse corpꝰ ei spūs nō esset ꝓmodo ꝙ ꝛ attinet ad corruptelā ꝙ nūc aggrauat aīaꝫ et vicia ꝙ tamꝝ ge spūs gerupistet cui nō esse ea nō ꝑ corpꝰ ꝙ celestia corpa phībēt ꝙ quod dom ꝛ caro et sanguis regnū dei nō possidebūt et rationē exponēs quod dicit nec corruptelā inherit corruptelā possidebit Q ꝺ̄ ꝙ dicit caro et sanguis hoc postius dicit corruptio et plus regnū dei hoc postius dicit incorruptelā. Quidam aūt attinet ad ꝑbām esse nūc caro dicit ꝙ quod et ꝙ resurget ꝺ̄ corpꝰ xpi caro appellata ꝛ ꝫ me aut aplus dominat corpꝰ agile resurget corpꝰ spūale qm tamen dicit esse cōcordia cōmis et et spūs viui faciat spū si supercelestib⁹ alicq̄ indigetes subditam sibi carnē ut michil nobis repugnet ex nobis ꝑ sicut foris nemine ita nec intus nosipsos phantasmata timentes Quicunq; vō ab illa ꝓdamnis massa si fuit ꝛ ꝓ primū hominē nō habeant ꝓ unū mediatorem dei et hominū resurgentē quidē etiam ꝙ unus passus est cū carne sua ꝑ ut cū diabolo et eius angelis puniant. Veruntamen cū vicijs et deformitatibus suoꝝ corpoꝝ resurgūt sc̄i quicq̄ in eis vitiosa et deformia membra gestabunt ingredo laborare quid opꝰ ꝛ si cū sanguine nos debz mēta corpa habituri ut pleniꝰ intuebimur ꝙ ꝙ erit certa et sempiterna damnatio. Nec mouear quoniā erit in eis corpoꝝ incorruptibile si de le potuit aut quoniā in corruptibile si mori nō potuit nō ꝛ erit vā vita nisi ubi felicitas unius nec vā mors nisi ubi status in malo doloꝛ corruptus ubi aut infelix mori nō sinit et nec ita dicā mors ipā nō mouetur et ubi dolor ꝓpterea nō metuunt ꝑ affligit ipā corruptio nō finit ꝯ in sūo sepcurus sed mors dicat. Hoc primū ꝛ ꝙ sūm corpꝰ animā vbiq; cogit nec 2o ꝙ penale corpꝰ aīā vbiq; nō pruriebat hoc audisset si nemo peccasset Christianus sane omni pena est corpus qui ꝓpter peccatū quod originale traxerunt multa minus addiderūt et meritis ꝙ addiderūt tanto ubi quisq; celestibus habebit dampna

ceum gra hoc minore hūt magnarem

Rogauerūt celebrandā ꝙ sue cudinē et vigilias in gallie ciuitate ꝛ ꝫ nosse debem; Quare ꝙ causē regiones more antiquo celebrent Quedā aūt tempe ꝑtare cruciatus habitatores ob peccā exterminatē duramq; flagella ꝛ ꝓ uenire Quedā verbera medēda ꝛ mora assidua nocturna somni inquietē visebāt sed et siluestrē ferarū ꝯ greges relictis ꝙ bus domibus domestica vib habitacula expetebat ut apte intelligeres ꝑ fatū ꝙ secleꝝ solicitudinē terribilē expulsis habitatoribꝰ inmanē Cumq; ꝑ fatū lues multitudinē ꝓlixo sic cessante vastet imminere nocte diuine resurrectionis unius in ecclā amplā solepnitatē vigilijs et laudibus celebrāt ꝓtoꝛ malorū finē ꝛ mororē securitate tantę festiuitatis subsidio expectantes ꝫ may plagā grauioꝛ aduersꝫ nusquā metuendū Quedā nanq; domus publicā q̄ ꝛ ꝓpore ꝛ cruciatū vertice collocata eminebat. certis apebat ꝙ ip sius diei crepusculo a. tacto noctis ꝛpetuus cepit plāctuꝰ plagaꝛ medio Cuiusq; ꝛ pauorem uersi sibi sua dolibꝰ ac ferientibus metuebat casū Ita tempestate vicinissima certā in manerē ꝙ ꝛ regebat. qui nisi ardore furentis medi altaribꝰ duct assistens pstare ignem fluxe cōpertur lacrimaꝰ ꝛ ea doctus clam oēt et secrete sacrificiū rō illaneo re oīa mutabunt. acꝙ hanc ꝛ duam ieiunii medicinā exemplo minuerat spū sēo sug gestione concepꝰ Cuiusq; dem ꝙ solepnitate pascali pandit cunctis quod mireat et ordei quo explei debeat exponit acꝙ ut ꝯtra cos gratia agebat cunctis ni reliquū ꝛpꝰ tanū suis ꝙ sue cudine ꝙ gratia actōe ꝛ ꝛ obseruare. assenciūt cūctiq; acꝙ celeꝝ ꝙ ꝛ quod dicebat ꝛ venit. vnū ꝙ apud xpianos ne fuit celebrare diuine resurrectionis ieiunio mediante ꝙ cultoꝛ ꝙ sensu elegit crudū prius quod ꝛ nec resurrectionē dū et stare ascensionis diem ꝛ ꝙ gruere sicut xpianis de more pascale misteriū quadragesimalib⁹ ieiuniis purificata susceptū. pan cū modo ascensionis gloriose festiuitate hoc eduame purgatus ieiunio purgata dignis excipe valeat. quā laudabile ꝙ sue cudine ꝓcedere tempe pene vnius cōe fuit secure Et ꝙ illi necessitatis periculo ꝛ cire et fatē studue runt hoc cū nos alacrib⁹ animis ꝙ ꝛ debeam tam ꝙ redemptōe ꝓcedentiū

Deleb̄rādū ēnā p̄ pace vnā p̄fulis eccē p̄
uber gare fruḡ. pie expulsione pagano
p̄ie ꝑ vnitate ecclie et āc ēlumnatib
euadendis Dicēdū ē cū ait quod
regnū hui⁹ seculi penitencia et ad confessoz
veniat. et deinceps ā malis augmentoib
custodiam ff dulci de malis nr̄is actib
ꝑ̄ceptū a deo venīā et post huius vite dis
cessū regnū ꝑpetuū meos ffaciat gaudere. quod
ꝑ̄ce p̄stare dignet qui cū p̄re et sp̄u sc̄o
vivit et r̄gnat deus ꝑ oīa ss. Amen

Adhuc compē accessit ad ihm̄ mat̄ filioꝝ ꝙ
zebedei cū filiis suis adorans et petens aliq̄
ab eo Et dixit

Q Quid vis ait dñs noster ihūs su
ꝑbie mē stimulo desiderāte cripe
cā i forma dei oēm. foꝝ ihōd accep
ta humiliauit semetipm̄ factus obediens usq̄
ad mortē Et nos q̄ superbimus vē sublimi
tatis ap̄ndē volumus nē vē ꝑfectionis ar
ripe p̄mouet. Deus si vānā vitam vidē cupiꝝ
et adūsa q̄q̄ seculi p̄ua et ipsum q̄ mortē
patiē ferre p̄cipit. q̄ misit nobis dona
gloie. si sinistre cōtumelie pugne. dixit pro
mittēs fruī pacē vitā imāiā et cūctis filiis
altissimi ꝑ dextr̄ habens. diligere timeos
virtutes et bone fidei. et mercedē dare. michi
in stantes Q Accessit ad ihm̄ mat̄ filioꝝ ze
bedei cū filiis suis adorans et petens aliq̄
ab eo Et ipse autē respōdit mētem q̄ filios
suos absq̄ illoꝝ ofensu ac voto periisse. sed
pocius mentis ligatē vno animo omēs eoz offi
ssse depositū. ver ꝙ mirē q̄ mox me Aste
riam dux nouarū. sui illi desideria discipuli
patefacerēt. Vis hec ferus ewāgelii marcus
matheo matris ꝑtendit discipulos. simul q̄
eoz ordo appetitū sitebat fieri mentionē Q
Et accedūt mat̄ ad eū iacobi et ihoēs filii
zebedei. dicēs eis. q̄ petitis volumus ut quodcūq̄
petierimus fiat ab nobis Ait illē dixit eis.
Quid vultis ut faciā vobis. Et dixerūt ei da
nobis ut vn⁹ ad dexterā tuā. et alius ad
sinistrā sedeamus in gl̄ā tuā. Respōdens aūt
ihūs dixit eis. Nescitis quid petatis. Potestis bibere
calicē quē ego bibiturus sum. Calicē quippe suū dicit
multitudinē passionū quē infidelitas
acerbitate crebro nr̄is offerēt. Nam
hāc. quisq̄ hui⁹ libē. patiēt. fuerit. cū illo
xp̄o suscipiet. mēto eū illo sublimitē regnabit. Quā filii zebedei eū dño sedere
desiderabāt. Admonet eos. primo passionis
sue exēpla sequi. et ita demū opta
re mansionis culmen appetēt Quem
vitē ordinē. cūctis fidelibus sequēdū
ap̄lus docet. dicens Hi erūt completū
fū sunt filii dñm. mentes eius. simul
et ꝑpetue visionis eius. Sed dicet illi possum
Hoc quidē de nobis q̄ sumus qualescū
m̄ nūc erāt simpliciter. dño p̄debāt

dnm̃ se calicē eius bibē posse restabāt q̃
ꝝ quatre in p̃mittis adhuc ceuit p̃nodū
patrem' oñdebāt. dū abducerent' ꝙ quoꝙ
dom̃g eūdē calicē bibeīt cētā illi cū cētis
eius disputat' vbicūq; eo fugerūt. Nō dū me
nus bibēda calicis aplis cordi p̃mebat quā
pocq; qui passuri dnō fugerūt eo ꝛ̄ſmḡ
te ceuis redeūt. Et quod passionis tur
bine trepidanerāt fulgere ꝛ̄ſpiritu rebus
eius cōmpho castigarūt. Atq; acceptis ſpō
ſū gr̃ā firmū de reliquo pecūq; ad bibēdū
dnī calicē rēbāt. qꝝ ad p̃cēdū modēdū
q̃ p̃ illo ut timebiles ē repuit; implerī
eius p̃missione qua dixit eos calicē suū
ē bibituros. Ad sedē aut illis. Calicē quidē
meū bibetis quodq; sessū. sedē aut ad dex
tram meā et sinistrā. nō ē meū dare vobis
ſ̄ quibꝫ parā ē a p̃re meo. Sedet ad dex
teram saluatois qui ī supnā beātudine de
ſſonā eius visione ferāt. Sedet ad sinis
tram qui in pegrinacōe stē ei⁹ eccīe si
dē adorabi regnūt p̃sidet. Iuuenū dū solleret aq
quā se petēt abḡ discipulis dicat. magī ve
rax. Nō ē meū dare vobis ſ̄ quibꝫ parā
ē a p̃re meo. cū alibi dixerit ipē Omīa mi
hi data sūt a p̃re meo. Ideo q̃ constat quēq;
p̃ sedere vel paueire dona fidelibꝫ hec
eadē vna cū eo filia dare sine patre. nam
et mr̃ sū de p̃re dns. quēadmodū cū illo fecit
hec et filius filiū fecit. Et ergo ois quēadmo
p̃ fecit hec et filius filiū facit. Et quomo
dicat filius nō ē meū dare vobis ſ̄ quibꝫ
parā ē a p̃re meo nī q̃ idē filius deꝫ et
homo ē. Ideo p̃ euāgelistā suū. aliꝫ ex vo
ce diuīe maiestatis ꝛ̄ſ equalē ē patri
aliꝫ ex voce hoīs. humane assūptois qua
equalis fr̃is ē nobis. q̃ filiꝫ zebedei ꝓmp
tū gr̃ā ad bibendū dñi calicē constat
eos cū cētis aplis dignitatē sedū q̃ quē
libet acceptisse nō rē ea diuīone qua q̃
rebāt ve vnus a dextris illiꝫ in regno eiꝫ
alter sederet a sinistris ſ̄ ut ei⁹ quod supra
exposuimꝰ ambo plus ad sinistrā. ambo
uult ad dexterā eius sedē p̃ceno meri
emur. A sinistris quippe vpī sedebant
cū regendis in hac vita fidelibꝫ populis
apostolico iure p̃sidēt. Illo nimirū ī regno
de quo ipē aut. Regnū dei me⁹ vos ē. Ze
bedei a dexteris eiꝫ uult. Illa q̃ mortē nes
cit vitā. Iudices mūdi cū illo vere ꝛ̄ſpiꝫ sha
sedem illis ipō filio vna cū p̃re paraue
rit. Accepit cū laudis donoꝝ ut eis seperati ꝓ
ut quibꝫ vnicuiq; nature ſ̄ ut sp̃abilis
manet eadē filio a deitate qui aut ego et
p̃re vnū sumus. Nō hoc sū q̃ libet cōse
rē dñi. quid dixerit dns ut discāt filios zebe
dei calicē suū bibituros. Cum nouimus
vnū ex hīs iacobū ſ̄ p̃ effusionē sanguīs
victimā p̃missē. Aliū vero idē iohēm
pace eccīe quieuisse. Nam de iacobo mar
tirio lucas apte testat. q̃ mox ex sedes
nanus ut affligēt quos dā. Et cōtigit
eodē aut iacobū fratrē iohīs gladio ꝛ̄ſecto
passione cōsū. Historia eccīastica ut q̃dā de
ritū memorie referūt. Ut iacobus quidē impul
sus quē obtulat cū audiret ad martiriū iaco
bū ſ̄. iudex eccīe ipe q̃ fuerat. Et se ex vltimū.
ducta suā mente ambo pariter ad confitendū
et cū ducēntur. Via rogatur iacobus
dat ſ̄ remissionē. Ille pacē q̃ deliberās
paululū manet. Et oratiōe ē edūct ut
ambo capiāt plexi ſ̄. Ide ihoēs humane
nature historie fidelis ꝛ̄ſ. cū sancti sup
uenisse dicit. cessā sui quidā discipuli
suis ī epheso. p̃nuntiāt signoꝝ expuniēti
p̃ncē xpī. Deserūdē in ecclīa sepulcu
re sue locū aut sibi ouē p̃cib⁹ se ad p̃cēs
suos. tanq; exitū a dolōe mortis q̃ a cor
ruptōe cōtinuo ī vitā alteā. Quē ergo calicē
dixit bibē dns. Et de quo q̃stū. ꝛ̄ſ ne ꝙ̄ p̃
mortē passionis. Decurre exinuit. misit q̃
dubḡ modis idē calix bibit. Vno vno cum
p̃ce cuncē illatā mortē p̃cēt ſustinuit.
Alia cū meis ad passionē p̃mptā hērui
cū vera dignā martirio gr̃ā. Nā ecclīa
hānes ipē q̃ p̃tim ad potū dn̄i. Et mortē
calicē dominicū ſ̄ cū cētis aplis ut ecclīa
actibus legimus. Cū tēm et verba ignudere
nō tolerabat. Igit vacat dñi calicem
cū fr̃e iacobo qui ocasus ē gladio bibit
se intelligit. Ihēs. q̃ quē cētā p̃ vicarē
suum uult. ꝙ̄ propter eccīā ipās mortē ſ̄ of
fert. Excipet. ordinē dedit et nos fideles et
ssimus eccīa si nul⁹ peccatū. si nō vincula
nō verbū. nō carcēs. nō supplicia corpis
talia nō vllā p̃secutōes q̃ ne ustria tole
mus. Calicē cū sublucēs accipe et mar
tiriū palmā operire valebimus. si castigā
re corpa nra et seruitutē subicere cu
remus. si in ſpū humilitatis. et ī anima

cuiem dñe supplicie assuescamus: si illatas
a proximis oneribus, placeat uere sustine
stringimur. Et si eos q nos odio habuer. qui tu
rias nobis inferunt aligere hijs beneficijs
p eoz vita et sospitate granderes evadere
si nos qui vivere pacifice bonoz p opm
fructibus adiuuare gressimus ee a a

7 de sacrm dom

In die sacramenti. Sm thoem

Ait illo tempe dixit ihesus dis suis
et turbis iudeoz Caro mea vere est
cibus: et sanguis meus vere est potus.
Et reliqua. Homelia bti augustini epi

Quum cibo et potu id appe
tunt homines ut non esuriant
neq sitiant: hoc vi no presumat nisi
iste cibus et potus: qui eos a quibus
sumitur immortales et incorruptibles
facit in ecclesie beatitudinis hospicio:
ubi sanctorum omnium sedes erit: ubi pax et
unitas plena atq perfecta. Quapropter
quippe sicut ecclia ait nos intellexe
runt homines dei. dixit nr ihesus christus
corpus et sanguinem suum: ex quibus conse
dantur. q ad unum. alique idigne ex
multis namq granis unus panis
conficit: et ex multis racemis uinum
confluit. Demq ne exponere
quomodo id fiat quod loquitur. et quid
sit manducare corpus eius et sanguinem
eius bibere. Et qui manducat meam
carnem et bibit meum sanguinem in me
manet et ego in eo hoc est ergo man
ducare illa est et illum bibere potum
ipso manere et illum manentem in se habere.
Ac per hoc q non manet in christo et in
quo non manet christus: proculdubio
non manducat spualiter eius carnem.
licet carnaliter et visibiliter premat de
tibus sacramenta corpis et sanguinis
dñi xpi. Ex magis tamen in sacramen
tum ad iudicium sibi manducat et bibit:
quia immundus presumit accedere ad sacra
menta. quod alius no dignus sumit
nisi qui mundus est. De quibus dicit
bus mundo corde. qui ipi deum videbunt
Quia dicit misit me manens vivens

pr. Et ego uiuo ppr patrem sed q manducat
me. et ipse viuet ppr me sicut enim fi
lius principio non fit melior eo qui
natus est equalis: sicut principio filij p
manet corpis et sanguis nulla man
ducatio portio ut fiat efficiat meliores
viuimus ergo nos ppr ipm manducantes
eum: sicut ipm accipientes vita eternam
qua no habemus ex nobis. Viuit aut ipse
ppr patrem missus ab eo. ut semetipm ex
inanimet frat obedies usq ad ligni crucis
Quia dicit misit me viuens pr et ego viuo
ppr patrem et q manducat me et ipse viuet
ppr me ac si diceret Et ego viuo ppter
patrem id est ut ad illum tanq ad maiorem
efficiam vita mea mea eternitas fiat
et q me misit ut aut unusquisq viuat
ppr me principaliter fit q manducat me
no de ea natura dixit qua semel est ecclia
pri. et erat q minor facta est pter de qua
erat scriptu dixit sicut pr habet vita in semet
ipso sic dedit et filio vita hre in semetipso.
id est genuit filium hrem vita in semetipso

Dñ̄ q̄rta · p̄ pascha · rm̄. tost.

In illo tempe dñ̄s · j · de ſ̄c Vado ad eū q̄ me
misit et nemo ex vobis interrogat me
quo vadis Sed quia hec locutus sum vobis
tristicia impleuit cor vrm̄. Sed ego veritatem dico vobis:
expedit vobis ut ego vadam. Si enim ego non abiero paracletus non veniet ad vos.
Si autem abiero mittam eum ad vos. Et cum venerit ille arguet
mundum de peccato et de iustitia et de iudicio. De peccato quidem quia non credunt in me.
De iustitia vero quia ad patrem vado et amplius non videbitis me.
De iudicio autem quia princeps huius mundi iam iudicatus est.
Adhuc multa habeo vobis dicere sed non potestis portare modo.
Cum autem venerit ille spūs veritatis docebit vos omnem veritatem.
Non enim loquetur a semetipso sed quecumq̄ audiet loquetur et quę ventura sunt annunciabit vobis.
Ille me clarificabit quia de meo accipiet et annunciabit vobis.
Omnia quecumq̄ habet pater mea sunt propterea dixi quia de meo accipiet et annunciabit vobis.
Modicum et iam non videbitis me et iterum modicum et videbitis me quia vado ad patrem.
Dixerunt ergo ex discipulis eius ad alterutrum quid est hoc quod dicit nobis modicum et non videbitis me
et iterum modicum et videbitis me et quia vado ad patrem. Dicebant ergo quid est hoc quod dicit modicum.
Nescimus quid loquitur. Cognovit autem ihesus quia volebant eum interrogare et dixit eis de hoc quęritis inter vos
quia dixi modicum et non videbitis me et iterum modicum et videbitis me. Amen amen dico vobis quia plorabitis
et flebitis vos mundus autem gaudebit vos autem contristabimini sed tristicia vestra vertetur in gaudium.
Mulier cum parit tristiciam habet quia venit hora eius cum autem genuerit puerum iam non meminit pressure
propter gaudium quia natus est homo in mundum. Et vos igitur nunc quidem tristiciam habetis iterum autem videbo vos
et gaudebit cor vestrum et gaudium vestrum nemo tollet a vobis. Et in illo die me non rogabitis quicquam.
Amen amen dico vobis si quid petieritis patrem in nomine meo dabit vobis. Usque modo non petistis quicquam in nomine meo.
Petite et accipietis ut gaudium vestrum sit plenum. Hec in prouerbiis locutus sum vobis.
Venit hora cum iam non in prouerbiis loquar vobis sed palam de patre annunciabo vobis.
In illo die in nomine meo petetis et non dico vobis quia ego rogabo patrem de vobis.
Ipse enim pater amat vos quia vos me amastis et credidistis quia ego a deo exiui.
Exiui a patre et veni in mundum iterum relinquo mundum et vado ad patrem.
Dicunt ei discipuli eius ecce nunc palam loqueris et proverbium nullum dicis.
Nunc scimus quia scis omnia et non opus est tibi ut quis te interroget in hoc credimus quia a deo existi.
Respondit eis ihesus modo creditis ecce venit hora et iam venit ut dispergamini unusquisque in sua et me solum relinquatis
et non sum solus quia pater mecum est. Hec locutus sum vobis ut in me pacem habeatis in mundo pressuram habebitis
sed confidite ego vici mundum. Hec locutus est ihesus et elevatis oculis in celum dixit pater venit hora clarifica filium tuum
ut filius tuus clarificet te sicut dedisti ei potestatem omnis carnis ut omne quod dedisti ei det eis vitam eternam.
Hec autem est vita eterna ut cognoscant te solum deum verum et quem misisti ihesum christum.
Ego te clarificavi super terram opus consummavi quod dedisti mihi ut faciam.
Et nunc clarifica me tu pater apud temetipsum claritate quam habui priusquam mundus esset apud te.
Manifestavi nomen tuum hominibus quos dedisti mihi de mundo tui erant et mihi dedisti eos et sermonem tuum servaverunt.
Nunc cognoverunt quia omnia que dedisti mihi abs te sunt quia verba que dedisti mihi dedi eis et ipsi acceperunt
et cognoverunt vere quia a te exiui et crediderunt quia tu me misisti. Ego pro eis rogo non pro mundo sed pro his quos dedisti mihi
quia tui sunt et mea omnia tua sunt et tua mea sunt et clarificatus sum in eis. Et amplius non sum in mundo et hi in mundo sunt
et ego ad te venio. Pater sancte serva eos in nomine tuo quos dedisti mihi ut sint unum sicut et nos.
Cum essem cum eis ego servabam eos in nomine tuo quos dedisti mihi et custodivi et nemo ex eis perivit nisi filius perditionis
ut scriptura impleatur. Nunc autem ad te venio et hec loquor in mundo ut habeant gaudium meum impletum in semetipsis.
Ego dedi eis sermonem tuum et mundus eos odio habuit quia non sunt de mundo sicut et ego non sum de mundo.
Non rogo ut tollas eos de mundo sed ut serves eos a malo. De mundo non sunt sicut et ego non sum de mundo.
Sanctifica eos in veritate sermo tuus veritas est. Sicut me misisti in mundum et ego misi eos in mundum.
Et pro eis ego sanctifico me ipsum ut sint et ipsi sanctificati in veritate. Non pro eis autem rogo tantum sed et pro eis
qui credituri sunt per verbum eorum in me. Ut omnes unum sint sicut tu pater in me et ego in te ut et ipsi in nobis unum sint
ut credat mundus quia tu me misisti. Et ego claritatem quam dedisti mihi dedi eis ut sint unum sicut et nos unum sumus.
Ego in eis et tu in me ut sint consummati in unum et cognoscat mundus quia tu me misisti et dilexisti eos sicut me dilexisti.
Pater quos dedisti mihi volo ut ubi sum ego et illi sint mecum ut videant claritatem meam quam dedisti mihi
quia dilexisti me ante constitutionem mundi. Pater iuste mundus te non cognovit ego autem te cognovi et hi cognoverunt
quia tu me misisti et notum feci eis nomen tuum et notum faciam ut dilectio qua dilexisti me in ipsis sit et ego in ipsis.

Ille tempe dñ̄s · j · de ſ̄c Vado ad eū q̄ me
misit et nemo ex vobis interrogat me
quo vadis Sed quia hec locutus sum vobis
tristicia impleuit cor vrm̄. Sed ego veritatem dico vobis
expedit vobis ut ego vadam. Si enim ego non abiero paracletus non veniet ad vos.
Si autem abiero mittam eum ad vos. Et cum venerit ille arguet
mundum de peccato et de iustitia et de iudicio. De peccato quidem quia non credunt in me.
De iustitia vero quia ad patrem vado et amplius non videbitis me.
De iudicio autem quia princeps huius mundi iam iudicatus est.
Adhuc multa habeo vobis dicere sed non potestis portare modo.
Cum autem venerit ille spūs veritatis docebit vos omnem veritatem.
Non enim loquetur a semetipso sed quecumq̄ audiet loquetur et quę ventura sunt annunciabit vobis.
Ille me clarificabit quia de meo accipiet et annunciabit vobis.
Omnia quecumq̄ habet pater mea sunt propterea dixi quia de meo accipiet et annunciabit vobis.
Modicum et iam non videbitis me et iterum modicum et videbitis me quia vado ad patrem.
Dixerunt ergo ex discipulis eius ad alterutrum quid est hoc quod dicit nobis modicum et non videbitis me
et iterum modicum et videbitis me et quia vado ad patrem. Dicebant ergo quid est hoc quod dicit modicum.
Nescimus quid loquitur. Cognovit autem ihesus quia volebant eum interrogare et dixit eis de hoc quęritis inter vos
quia dixi modicum et non videbitis me et iterum modicum et videbitis me. Amen amen dico vobis quia plorabitis
et flebitis vos mundus autem gaudebit vos autem contristabimini sed tristicia vestra vertetur in gaudium.
Mulier cum parit tristiciam habet quia venit hora eius cum autem genuerit puerum iam non meminit pressure
propter gaudium quia natus est homo in mundum. Et vos igitur nunc quidem tristiciam habetis iterum autem videbo vos
et gaudebit cor vestrum et gaudium vestrum nemo tollet a vobis. Et in illo die me non rogabitis quicquam.
Amen amen dico vobis si quid petieritis patrem in nomine meo dabit vobis. Usque modo non petistis quicquam in nomine meo.
Petite et accipietis ut gaudium vestrum sit plenum. Hec in prouerbiis locutus sum vobis.
Venit hora cum iam non in prouerbiis loquar vobis sed palam de patre annunciabo vobis.
In illo die in nomine meo petetis et non dico vobis quia ego rogabo patrem de vobis.
Ipse enim pater amat vos quia vos me amastis et credidistis quia ego a deo exiui.
Exiui a patre et veni in mundum iterum relinquo mundum et vado ad patrem.
Dicunt ei discipuli eius ecce nunc palam loqueris et proverbium nullum dicis.
Nunc scimus quia scis omnia et non opus est tibi ut quis te interroget in hoc credimus quia a deo existi.
Respondit eis ihesus modo creditis ecce venit hora et iam venit ut dispergamini unusquisque in sua et me solum relinquatis
et non sum solus quia pater mecum est. Hec locutus sum vobis ut in me pacem habeatis in mundo pressuram habebitis
sed confidite ego vici mundum. Hec locutus est ihesus et elevatis oculis in celum dixit pater venit hora clarifica filium tuum
ut filius tuus clarificet te sicut dedisti ei potestatem omnis carnis ut omne quod dedisti ei det eis vitam eternam.
Hec autem est vita eterna ut cognoscant te solum deum verum et quem misisti ihesum christum.
Ego te clarificavi super terram opus consummavi quod dedisti mihi ut faciam.
Et nunc clarifica me tu pater apud temetipsum claritate quam habui priusquam mundus esset apud te.
Manifestavi nomen tuum hominibus quos dedisti mihi de mundo tui erant et mihi dedisti eos et sermonem tuum servaverunt.
Nunc cognoverunt quia omnia que dedisti mihi abs te sunt quia verba que dedisti mihi dedi eis et ipsi acceperunt
et cognoverunt vere quia a te exiui et crediderunt quia tu me misisti. Ego pro eis rogo non pro mundo sed pro his quos dedisti mihi
quia tui sunt et mea omnia tua sunt et tua mea sunt et clarificatus sum in eis. Et amplius non sum in mundo et hi in mundo sunt
et ego ad te venio. Pater sancte serva eos in nomine tuo quos dedisti mihi ut sint unum sicut et nos.
Cum essem cum eis ego servabam eos in nomine tuo quos dedisti mihi et custodivi et nemo ex eis perivit nisi filius perditionis
ut scriptura impleatur. Nunc autem ad te venio et hec loquor in mundo ut habeant gaudium meum impletum in semetipsis.
Ego dedi eis sermonem tuum et mundus eos odio habuit quia non sunt de mundo sicut et ego non sum de mundo.
Non rogo ut tollas eos de mundo sed ut serves eos a malo. De mundo non sunt sicut et ego non sum de mundo.
Sanctifica eos in veritate sermo tuus veritas est. Sicut me misisti in mundum et ego misi eos in mundum.
Et pro eis ego sanctifico me ipsum ut sint et ipsi sanctificati in veritate. Non pro eis autem rogo tantum sed et pro eis
qui credituri sunt per verbum eorum in me. Ut omnes unum sint sicut tu pater in me et ego in te ut et ipsi in nobis unum sint
ut credat mundus quia tu me misisti. Et ego claritatem quam dedisti mihi dedi eis ut sint unum sicut et nos unum sumus.
Ego in eis et tu in me ut sint consummati in unum et cognoscat mundus quia tu me misisti et dilexisti eos sicut me dilexisti.
Pater quos dedisti mihi volo ut ubi sum ego et illi sint mecum ut videant claritatem meam quam dedisti mihi
quia dilexisti me ante constitutionem mundi. Pater iuste mundus te non cognovit ego autem te cognovi et hi cognoverunt
quia tu me misisti et notum feci eis nomen tuum et notum faciam ut dilectio qua dilexisti me in ipsis sit et ego in ipsis.

vitiorū in incredulitate p̄sistē. Domino ter-
ribilē attestāte qui aut credit aut nō credit.
iam iudicatus ē. qz nō credit in nōe unigē-
niti filij dei. Ac cōtr. iustus ex fide uiuit
De iustitia būq ad p̄rem gaudet. et iam nō
uidebitis me discipuli xp̄i erat.
q; dñm quē uerū hominē cernebāt. uti
q; dei filiū et credidimus et quē s̄ corpa-
liē sublatū nouimus. certo semp amore
colebāt. Iusti certo fidelium. ad ē eoz qui
dñm in carne nō uiderūt licet cū eis
q; corpali intuitu nūq; uidebāt. Semp
et hominē uerū corde credūt. et diligūt.
De qua p̄fecto fide iust̄ arguit infideles.
cui qui uiz ei sibi uerbū uite audiret.
noluerūt credē ad iustitiā. Neq; enī ma-
licia malozū ex sua solū cōtritudē. uerū
etiā ex cōuiuacōe redūdo q; sit dānanda
mirant. Ignē etenī sanctū ē. Probat
aut uitia cōripi inspicētes. Arguit
ergo mūdū spūs sc̄us de pcō suo q; non
credidērūt in xp̄m. Arguit et de iust̄
credentiū q; exemplū eoz. sed noluerūt.
qui hinc ad p̄rem ascendisse. neq; uisi cor-
palē in terris cōuersatūrū esse sciebāt.
nec cū ab eius dilēc̄one poterāt. Illa dilēc̄e
separāt. Hoc ē enī q; ait. q; ad p̄rem va-
do. et iam nō uidebitis me. Rursū uidebitis
me. postq; ascendēdo. qualē nūq; uideris
carnalē mortalē et corruptibilē ciuitatē.
sed ē maiestate ad iudiciū uenturē. et
pacto iudicio ē maiore gl̄a sc̄is apparē
Sequit. De iudicio aut. q; princeps
mūdi iudicatus ē. Principe mūdi dia
bolū. dicit. q; p̄cipatur eis q; ordine
pueri. mūdū poterāt. q; mūdi conditore
dilexerūt. qui iudicari est a deo q; auctō
debam sacrāmā sicut fulgur de celo cadē
tem. Iudicari ē ab eo. et xp̄o demonia
cieēt. et discipulis dare. p̄tātē calcandi
sup eēm uirtutē timori. Arguit ita
mūdus de iudicio quo diabolo ē iudica
tus cui hoies. ne dei uoluntati resistē
ptimāt. exemplo dānan. qui superbā
terruit archangelū. Arguit mūdū
dū spūs sc̄us de iudicio quo p̄n-
ceps mūdi iudicatus ē. cui loqr̄ō
in spū sc̄o. nudas apls. ad corrigēda hoīm
p̄uoz nescium. penā supbiē cui meditat
angelozū dicēs. Angelos uō qui nō seruā
runt. sed p̄priū relīquerūt. sui domi
nūq; iudicio magni diei uinculis eternis
sub caligine reseruauit. Sequit. Adhuc
multa habeo uobis dicere. sed nō potestis por
tare modo. Cum aut uenerit ille spūs ue
ritatis. docebit uos oēm ueritatē. Certū ē. qđ
q; beatē spū apli. maioēs multo sciam
ueritatis q; carnales eatenus potuerūt. q; desiderii
maioi desiderio ardendi pro ueritate succen
sum. Non tñ p̄fundū ē ni hac uita spūs
hoīem ueritate posse cōprehendere. cui licet fi
dei nitē meritis in alia sit uita promissa.
Ipā ueritate dicēte. Hoc ē aīe uita eternā.
ut cognoscāt te solū uerū deū. et q̄ misisti
ihesum xp̄m. Et alibi ad iudeos. Si non
scitis in uerbo meo. uos discipuli mei eritis.
et cognoscetis ueritatē. Vos et aplūs qui ad
eternū celum rapt⁹ audiuit archana uerba
que nō licet homi loqui. Ex p̄te nequit cog
nosci. nec ex p̄te apprehendi. Intelligē dum
ē ergo quod ait. de spū. docebit uos oēm
ueritatē. qui dicēt. Diffundet in cordibus uris
caritatē eius. nulli stulto. nisi edocti. q̄ficatis
de bestiis in uirtutē demigr̄. deq; efficia
mū peruenire ad beatitudinē. q̄ uobis eterna cla
ritas summe ueritatis et bē sublimitatis.
id ē contēplatio uisui⁹ appetat. Nō enī
a semetipso loq̄t. sed q̄cūq; audiet loquetur. Nō
loquit spūs sc̄us a semetipso. sed q̄cūq; audi
et loquetur. Nō loq̄t spūs sc̄us a semetipso. id ē
sui priꝰ et filij cognitione. Neq; enī diuisus ac
separatus ē spūs sc̄us. sed q̄cūq; audiet loquet̄. et
audiet bñdicet p̄ unitatē. sibi et p̄cedēte
successione loquit. a semetipso spūs. quippe
solus de alio nō ē. Nā et filius de p̄re
natus ē. et spūs sc̄us de p̄re p̄cedit. Ab
no audiet spūs sc̄us a quo p̄cedere. q; enī
nō ē a seipso. sed ab alio a quo procedit.
A quo illi ē essentia. ab illo uerax et sc̄a.
Ab illo uera audiendaq; nichil aliud ē q̄
sc̄a. Quos uō admonuit. et q̄ uentura sint
annūciabit uobis. constat. nullos fidelium
p̄ domū spūs sc̄i p̄uisse et p̄dixisse futura
sed q̄ sint nonnulli qui spūs sc̄i gratia
plem. infirmos curant mortuos suscitent.

demoribz impant: multas vtilitatz chorusc.
Ipe angelicam vitam in eis gerut. nec
tamē que p̄ sūt venturā. spūs eiusdem
revelabit cognoscūt. p̄ dū sīno ecclā sic
accipi. q̄ spūs aduenies ī venturā sunt
nobis annūciat. cū gaudia nobis p̄tē ce
lestis ad memoriam reducit. Cum festa
illa sūpne ciuitatis. p̄ donū nobis sūc spūs
sancti ī notescūt venturā nobis annū
ciat. cū nos a delectatōe p̄senciū abstrahēs.
q̄missi ī celis regni desideriis inflammat.
¶ Ille me clarificabit. q̄ de meo accipiet.
et annūciabit vobis. Postq̄ clarificatus
xp̄s. q̄ p̄ cui tanta caritas in cordibz
discipulorū accessit. ut abiecto timore
carnali. effecti resurrectōis testes. ydōneos
p̄dicatores. a quo tempore passionis eius prenudi
figerunt. sūt scripture. ī. et repleri sūt
omnes spūs sancti. et loquebat cū fiducia iesu
deus. Postq̄ clarificatus xp̄s. cū impleti
gra spūali doctores scī. cor et lingua mi
raculis ī notis christi fecerūt. quibz or
bem totū ad fidem christi conuerterūt.
cor et lingua p̄ xp̄i nomē passionū cer
tamina predicarūt. donec ipse ecclā sūp
horū colla p̄fectorū suauissimo xp̄i iugo
submitterēt. ¶ Postq̄ clarificatus xp̄s.
cū sua nos inspiratōe ad diligendam
eius visionē accendit. cū illis p̄mittit diu
turnare. equalem et credendū. fidelibz cor
dibus minimat. q̄ de meo accipiet. ingt.
et annūciabit vobis. De p̄tē accipit spūs
scūs. sīc accipit filius. ē. q̄ m hac trīni
tate de p̄tē natus ē filius. De p̄tē procedit
spūs sanctus. Cum aut de nullo natus sit. de
nullo procedat. p̄tē ē sūs. Omnia quecūq; hz p̄
mea sūt. p̄pterea dixi. q̄ de meo accipiet
et annūciabit vobis. De hīs dixit que ad
vtilitatē p̄fectionis p̄tinēt. In quibus
illi ī equalitatis ī hz p̄tē habēdo. Accep
spūs scūs de creatura ī p̄tē ī subiecta
et filio creatū accepturus. q̄ aut de meo
accipiet. hz dicit de p̄tē. de quo p̄tē procedit
spūs scūs. De quo natus ē filius. ¶ Deus q̄
dominice diē hodierne sūc ecclīe patrū
vestigia sequēs exponendo tuā scripturā.
Dextre vitam frequentē fides claritatis
meret. pia admonēte. ut eius memoriā
sollicita spe mereat seruemus. eius suauita
tem et deuoto pectore sentiamus. et
casto semp ore teneamus. Quod cū p̄dest

ad audiendū verbū dei conueniūt. et cepte
ro audiēdi ad manūa mox et secularia col
loquia vel acta cōuiuia recolimus. ergo negat
quod admonet. dicit hīc. q̄ dominus noster
expletis passionis. redijt ad patrem a quo mis
sus ē. nec patrem cū ad nos venit. recedit nec
nos deserendo cū reducit. sīlitq; eius vestigia
tota mentis nisu sectemur. et ut ille p
mereatur. illius regni amena mētis mitte.
ppetuam magnopere quibz actibus gressi
bus mentis desiderijs inquirit. Quo cum
deo se in xp̄o manere. debeat sicut ille am
bulauit. et ipse ambulare. certe per agones
passionis. ad corona pueniat glorie. ¶ Nichil
ergo meminat. et nobis. p̄ multas tribulationes
nos oportet intrare in regnū dei. sūt. et a
potestatibz penis obsessis seruos tempestatis
quibusda finibus hyslans iacebat. Nolite pa
uere. si nouū aliq̄d contigerit. p̄ cognitionem
christi passionibz gaudete. ut et in re
uelatōe glorie eius gaudentes exultē
tes. Deuotoq; ad nichil. Descripsit et se mis
surū et promisit et misit. et tunc ei vigi
lantia. ne cogitationibz illecebrosis cōtegi
spūm scūm dei in quo signati sumus in diem
redemptionis. sicut dñi spūs ē. Postea scūs
discipline effugiet fictū. et auferet se a cogi
tationibz ī sūt sīne intellectu. ¶ Cum proinde.
psalmista cū his spūs acceptis deprecatis
plagis rectis. ius corde. hostiam mundi. quo
nichil ē recte posset. et sic demum tanti hos
pitis ingressū gerebat. Cor mundū inquit
creā ī nouū dē. et spūm rectū innova ī visceribz
meis. Spūs quippe cor mundū creat. ni si
ac spūm scūm deus in eius visceribz precabat
renouari. q̄ brūp scribat spūs scūs in corde
posituro. sedet hīc nō posse. ¶ Et merito ama
bilis deus. cor de petit. et spūm rectum. innouet mundū
de pcō. et de iustitia. et de iudicio. Cum
amici ne ymus tendo ad mundū pūtiam.
q̄ mundi rūsibz et concupīs eiq̄. Cum
surgit sūt quecūmq; surgit sūt sūpiens.
vbi christus ē in dextra dei sedens. Conuer
sacionem nram cū apl̄o habeam in celis.
qui ne de pcō incredulitatis arguam.
exercitamur ipsum quod credimus. fides ni
sī operibz ocisa ē. ¶ Et ne de apl̄o cōtinuo
quos nuntiat nobiscum acrius inducem.
scripturi aut memoremur. q̄ de cōtemp
toribz sue gre dominū aut regnum illustri
sugget. cū gra cōtēt ipsa et condēpnabit
eam. q̄ venit a finibz terre audire sa
pientiam salomonis. Et ecce plus q̄ salomon hic.

ad audiendū
Recola
ex xp̄o promissa
Cor mundū habe
tamulū

Hec cū mihi pmitte dampnatū. resis
trang illi fortes fide. et fugiet a nobis
hoīnum. Beatū cū corde mō. nec fictas
dolū in lingua mā. et spūs vicarius magi
magis q̄ diffinitores cauteriat in cordibus
mīb. docebit nos in agnitōez oīs veritatis.
Hinc spūs grām in cūctis actibus nostris
cōfirmabit. hinc pcm auxiliū. Deinde sin
guli deo. deinde oīnes spūs tuus bonus
deducet me in trā rectitudinis. et p̄ sit. nr
qui aplis suppetens ea q̄ venturus erat
annūciauit. mihi q̄ mitebat venture vite
pfectū. gaudia. Hos ad hec meditanda
benigne intendit. Deprame ipse qui hūle
et pollicet suis fidelibus et dare q̄ueuit.
ihū xpo dño mō. qui vivit et regnat
cū pre in vnitate eiusdē spūs sc̄i
deus. p̄ oīa scula sculoz amen.

T die sc̄i btholomei
sm lucā

In die sc̄i btholomei. Secundū lucam

Bede

In illo tpe. fra e contrario mihi discipulos q̄s
eoz. videbat. e maior. Et rlīq. Omelia
Solet bonis et moris solet vene. bede p
mi scripturis semp exempla patrū
precedentiū quibus ad melioā pficiat
quibus agnitis de suis actibus humiliet
mihi. sic etiam in rebus si quid forte
in electis rēpsensibile repit qd suas ex
eo neglias obtectum. aut p nimio defe
ctum libertatis solet amplecti. Ideo q̄
multo ardentius legit fra e contrario
mihi discipulos quos eoz p̄videbat. hō qd
multitudis credentiū erat eoz vnū et alia
vna. et ulro rēcūlit tenuitq̄ p fra e dis
sentio mihi barnabe et paulum ira
ri discedēt ab vnice. hō qd ide paulus
aut Cum enī sic me vos zelus et cōtentio
nōne cārales estis. nōne hoīes estis.
Quasi nobis infirmitas sēp opponat
// imitanda. et nō illud potius q̄ cū
fuerit de infirmi fortes fīt et bello
Hoc manet in locis vbi et ipa contentio
eoz captiua et nobis incognita. Neq̄ enī
credibile est q̄ nuntia hoc qd alibi pau
contendere mīte p angustia portā. Homisē
se vnice pacientes ēmicent. Verū illis
ex causa ēmicant contendēt. nos porro
nō cārales discipuli hō gessimus. Si spūalis
magr quid mysterii videamus. Addit
autē eis Reges gētiū dñantur eorum
et qui potestatem habet sup eos benefici vocāt
vos autē nō sic. Sz q̄ maior e in vobis
fiat sic minor. et qui p̄cessor e sic ministrator
Cerētibus de porro discipulis pui magr
eos nō mire conversionis dr. grue sed
formā hō sequūtur humilitatis modestia ra
tione dēpbit. In qua cū formula obtinēdā
maiores et p̄cessores id e doctores ecclie
nō minima dispensatione apus hūles. ne debet
regni gētiū mistar dominuli subiectis. sic
q̄ ab eis gaudeant superatus laudibus
actolli. Sz ad exemplū regis cūctis pubg regē
dis p̄sit efficaciē vt ministrantē e. Et
sic blandicijs p humilitatē sme sedis. Gregorius
tonē deliquēciū vias p zelū iustitie sme erecti
vt et boīs t nullo se pferāt et cū puoz
culpa exigit pmū patet sui poratq̄ agnos
cant. Hec cū psidentis animū ad elationem
pcās sue delectāt rapiat. nec p hoc sapiēte
dr. Duce te cōstituerit noli extolli. Sz esto t
illis qui vnus ex illis. Hinc ecā pceps aut sto
machos t clerū Sz forma fit gregis. Et cū
nonnulli grauiq̄ delinq̄t si me pueri spūs pli
cessitas hō disciplina custodiat. Quia cū
filios pcētare suppatq̄ fenē licet delinq̄tes
filios suos nobiles apud districtū iudicem
semp pcm cū filijs crudeli d̄pnatōe pauisse
pōt nocē t huc redire subditis et matrem
pietas et pietē exhibeat disciplina. Atq̄
me hec sollicita cūctis pdendi. ne aut
districtio regida. aut pietas sic remissa
fiat quis maior e qui rēcūbit an q̄ ministrat.
nōne qui rēcūbit. Ego aut t medio vr̄m sum
sicut qui ministrat. Ad verba exhortatois summi
adiūgit exempla. que ihōes ēwangelista ple
nius grece ab me ecā scribit. Si ego cum sim
pedes dns et magr. et vos debetis alr alteri
lauare pedes. quibus ecā verbo mystice posse
oīa q̄ deus in carne gessit. Intelligam
et ipm sm sanguis sacramēti t ministrādi
nobis effudē sigt. Hoc dicat. sicut filius hoīs nō
venit ministrari sz ministrare et dare animā suā in
redemptōem p multis et hoc quasi malignis
ecclie populi ministrā gentiū multitudā oīdat
vt nō solū mīte. clemēsime. doctrine sublimitas
spūalis exempli ministeria fidei tpedamq̄. Verū
ecā sicut ille animā suā p nobis posuit ita et
nos p vnice alīs ponere discamus. Vos aut
estis q̄ permansistis mecū t temptationibus meis
et ego dispono vobis sicut disposuit mihi pr
regnū. ne michi soli p̄dicare sz p̄seuerantia
celestis regni gloria donat. q̄ vnus p̄seue
rantia q̄ alio male constructa vōtur robur

ꝑsumptiõa ⁊ rolũna ꝺ̃ſpi

quoddam et fortitudo mentis cuncta
ꝑ ut ita dixerim ⁊ columna virtutum
Quae cũ bĩ recti et firmia consistit. michael
⁊ archangelus michael cuncta bonis moribus
ꝑ si aliquo deiciatur ⁊ pulsa turbine. nõ
sola labitur. sed cũ pristis animum bõ si
mul corruit. Dicitur ergo pr̃ disposuit
filio regnũ ꝑ ferũ obedientem usq; ad mor
tẽ. mortẽ aũt crucis exaltauit. et dona
uit illi nomẽ quod ẽ sup omẽ nomẽ. sic
et filiis idẽ ꝑmanentes secũ ⁊ cõpatriotis
eius ducit ad regnũ Bi cũ aplantata fĩ
mus⁹ similitudĩ mortis. simul et rsurrec
tois eius⁹. Ad cuius sublimẽ ꝑmissi iudas
felix excipit. nã et anĝi dominũ hec dicit
esse credendũ ⁊. q̃ nõ mõ ꝑmanẽt in
tempestatibus spiritus. Berñ nos tempes
tatũ eius⁹ uitus auctores Excipiũtur
et illi qui audias in cõpũctibilibus sacrũenti
verbis ap̃ abierũt retro et ita nõ cũ illo
ambulabant. sed cũ recedentes a dño nisi q̃
quor permittãs rediẽ ponẽ salutẽ ut eda
tis et bibatis sup mensam meã ⁊ regno meo
mensã hec ꝓposita ẽ omnibus sctis ad fruendũ
celestis ⁊ gloriã vite cibus potus q̃ illũ
de quo alias dr. bñ q̃ esuiuit et sitiuit
iustitiã qui nõ supabũdat fruẽdo s̃ olim
desidãto et amato gaudio bono beati et in
ebriatus bono ut Et sedentis sup thronos
iudicantes xp̃i ebus ipsis. hec ẽ illa qua
psalmista canit ⁊ mutatio dexterè excelsi
ut q̃ nunc hostiles gaudet misterio glius
tiũ sup dñi mensam sublimes bite pacue
da pibũ alamẽ. qui hic ⁊ cõpatriotibus tuis
iudicatis cũ dño ꝑmanet illic cũ eo sup
cõpatriotes suos iusti iudices veniant
et gĩo huic mũdo magnus hostibus dese
ctis sunt. cuncto tũ acceptis sedibus
maiore culmine pacis exercebunt ⁊

Mira mutatio
dextere excelsi.

i. Cū fierent signa in sole et luna
ii. Assumpsit ihesus duodecim discipulos
iii Locutus ihesus ad eos dixit eis
iv Abiit ihesus duodecim discipulos suos
v Ambulans ihesus iuxta mare
vi. Cū audisset ihesus in vinculis
vii. Miserit nudet ab ihesu christo
viii. Exiit edictum a cesare augusto
ix Ho quidam fecerat conuiuium
x. Cum natus esset ihesus in
xi Dixit ei iesus et discipuli
xii Dixit ei iesus et discipuli
xiii Sunt lumbi vestri precincti
xiiii Ego sum pastor bonus Bo
xv. Exiit qui seminat seminare
xvi. Duxit ei ihesus in desertum
xvii designauit dominus et alios
xviii. Quis ex vobis arguet me
xix. Dixit ei iesus et ecce ho
xx. Anno quintodecimo imp

xxi Maria magdalene et maria iacobi
xxii Una sabbi maia magdalene venit
xxiii Duo ex discipulis ibant ipsa die
xxiiii Manifestauit se iesus ad
xxv. Maria stabat ad monumentum
xxvi Cū sero factum esset una sab
xxvii Hoc est preceptum meum ut diligatis
xxviii Erat quidam regulus cuius
xxix Ecce ego in vinum mundum
xxx. Si quis diligit me. sermones
xxxi Arborem fici habebat quida
xxxii Si quis uult post me venire
xxxiii Rogabat ihesum quida pharisei
xxxiiii Accesserunt ad ihesum publicani
xxxv Cum audisset pbr et sedentes
xxxvi Ho quidam fecit cenam magnam
xxxvii Si quis venit ad me et non odit
xxxviii Dixit est regnum celorum homini regi
xxxix Cū appropiasset ihesus iherico
xl Ho quida erat diues et indebat

† precepit eis et dixit
† uia grecum ne abeas
ad ex i cum caeco &c

2 Peccantibus xl dist

Incipit epla sñ ḡgorij pp ad secundum epm
tam communiam euangelia

Reuerendissimo atq; sanctissimo fr̃i secundino ep̃o
ḡgorius ep̃s serꝰ seruorū dei mittit salutem. Septe-
nas hus q̃ diebus dñicis in hac ecc̃ia legi op̃ mos
solent sc̃a euangelia q̃nq; sectiones
exposui. et quidam q̃dam dictas exposi-
tiones assistena plebi est p nocturna ieiunia. quidam
uo exp̃lunatione eorum
ple ꝙ uolui sunt: atq; ita ut lectio
epta ꝑ se q̃dam sine uerbi
studio ferentes unꝰ ab ꝙlio modo
ea q̃ superuacua subtrahi euidenter ꝙdu-
cere ꝓsumserit: quos ut ego q̃ q̃dam
dum simplices simulq; dicant. qui prius
esse uolo appetit. q̃ ꝑ plenū exposita
quam. hoc uo ubi scriptū est. Duc̃s
est ihesus in desertū ut tꝫꝛ. Duc̃s
in symbolo. prue q̃dam qui sub q̃dam am-
bigue exposui: sed eandem dubi-
etate postmodū certa emendatione cor-
rexi. Fuerunt quoq; omelias 40 que
dicte sunt ordine in duob⁹ uo libꝝ
poni eurauit. ut et priores legi in que
dicte sunt. et posteriores tenendo que
sub oculis dicte in singulis ecc̃ie
diebꝰ corpꝰ Q. uo quedam
inexposite sūt. que in euangelio post
legūt. quedam uo post posite. que
ante ꝑ euangelistam sepe inueniūt
ne quasi inorie debeant tui fraternitati
quia sicut a me dictis quibꝰ dicte sūt
uti quoq; sunt ut exceptoribꝰ in cor-
tibꝰ affixe. Tua igit fraternitas sacris
lectionibꝰ semper intenta. si ꝑdem
lectū euangelij inueris sub dubietate

ꝓfatum uel eisdem omelias reper-
ueris ut ꝑsoni nō ee dissentias. his m-
emēdatis emendasse cognoscat: et mō
eas quas ꝑ pūce portione mihi credi
contigit. milleno modo illas sine emē-
datione emendare. Dic mihi
in carnio sc̃e ecc̃ie uie. et si qm
forte a tua fraternitate longe sūt. hic ꝑ ueniat
unde in his que emendare sunt cor-
rectores simul

Dñica ad missam in luca

In illo tpe dixit ihesus discipulis
suis erunt signa in sole et luna
et stellis. et in terris pressura
gentium ꝓ confusione sonitꝰ maris et fluctuū arescentibꝰ hoīb⁹ ꝓ timore

Omelia bti gregorij pape

Dñs ne bi et ꝛ eligit.
imperator ut fr̃es karissimi
ꝓcos nos imminere desi-
derans. senescentē mundi.
que multa sequi[a]ꝫ demun-
dat. et nos ab eis mōdo
cōpescat: Appropinquan-
tem eius finem quot pressuris pue-
nire innotescit: et si eum uehemē
tranquillitate nolumus. saltē cauendo eius
iudicium uel percussionibꝰ attriti timea-
mus. Hunc cum sectionem sancti euan-
gelij quamuis simplicis ut uidimus. pau-
lo superius dominus fecerit dicendo: Exur-
get gens ad gentem. et regnum aduersus reg-
num: ꝛ erit terremotꝰ magni p loca. et pesti-
lentie. et fames. Et q̃busdam terroris
hoc ad me modesta aduertit. Et erunt
signa in sole. et luna. ꝛ stellis: et in terris
pressura gentiū. ꝓfectione sonitꝰ maris
et fluctuū. Q. Quo q̃ effecto subdat
unum fm̃ certum: Alia e quippe uenturi
formidine Q. Arescentibus hoīb⁹ ꝓ
expectatione. cartū q̃ pressuram intra ipsa
ꝓ nam in uiris tribulationibꝰ certum
q̃ in ordinibꝰ legimus Q. Tremor uerbes
q̃ in uiris subtrahit. et illos mundi pros-
peritas quos frequenter exaltauit Q. Pesti-
lentias fames. Quo in sole et luna et stellis.

ad hunc ipse nunc venimus: si quis et
hec no longe sint ep̃ra in ueris
i mutatione colligimus. Quos pius q̃
ueritis gentili studio fideiussi trade-
re: igneus in celo aderes deus: et
ipm qui posten humum gnis fusus
est subigilem choruscantes Confu-
sio nutat mens et fluctuat uerbi
nouu eport: et Ecce cu nubm nam
primum cepisse sunt. Subitu uoy
est. q̃ sequat cum primu que ref-
nunt. q̃ sequeat uestu certitudo ꝓ
ꝓtinu exhibitio. Hec nos fide tenu
docto dicimus. Et ad christe studiu
hec mentes erigam: ne securitate
torpeant. ne ignorantia languescant:
si q̃ eis et timor solicitet mentes
spe et solicitudo confirmet: pensate
tes hoc. q̃ p̃ signis uestre salutis
sit. inseparabilis habitis que timore et
expectatione que suppetet ecclesie
orbi. Nam cum ecclesie celoꝝ comune
sit. Et Ds cu suis ecclesiis celoꝝ:
nisi angelos. archangelos. thronos
dnationes. principat. et potestates ap-
pellat: Et in adiecta distincti in-
dicat nostros et oculis visibile appa-
rebit: ut distincte et a nob̃ exigat
hoc q̃ nos nõ uisibilis cognitor ꝑ
quammaxime portat. Vbi et subdit
Et hic videbit filiu hoim ueniẽte
in nubib̃ celi: cu potate magna
et maiestate. Ac si apte dicerentur.
In maiestate et potate visus sum-
que et humanate potestu. unde uoluc-
rit: ut ecclesie ei mente et distincte
seruabat quite nunc cernatur crucis
ad ei pactum no ꝓtulimus Ecce
quia hec ei regibus dicta sunt: nego
ad electoꝝ ꝙsolatione ibi uentu
Nam subdit. Hyos autem fiet in

apostolis respicate et semine capitis nri.
qui appropiquabit ꝑtempus ei. Ac
si ipse ueritas electos suos amonens
dicebat. Cu plage mundi crebrescunt
cum iniqr iudicij iuentib̃ comonos di-
citur. Tenete nos capitis. et est. ap-
plicate corda. qz cum finis mundi
ou nunca nõ est. ꝓpe sit respicite. qui
q̃sist. In signum eius siem sepe
capitur p mente ponit: qz sicut capitis
ꝓtis membra. ita cognitores uere
discipuli. Tenute iniqr capitis: est
uentes nras ad gaudia patie celest
erigere. Et ergo dns subiungit. Ec
fine mundi gaudere. atq; ꝙsolatorie
cere uberi: quia fidelitz cu quem
amamus mox uenit. Du cernit is que
nõ ammittit. Absit enim ut fidelis
aspp q̃ dns ei dare desiderat. de mun-
di pcussionib̃ lugeat. q̃ finem eiusdem
sus pcussionib̃ nõ ignorat. Regnu
enim ei. Regiqz noluerit amator et sch
lus: amator dei efficit. Et ergo ap-
propiquante mundi fine nõ gaudeas. anim
cum se illi de resti: atq; p hoc amator
dei et proxi. Ds. absit ho a fidei
te cordib̃. Absit ab hys que ei
ee alien christi p fidem credit. et cu
p operatione diligit. Ego mundi cu
destructione lugeo. corpi et q̃ misces
cordib̃ mi ei amice plangentib̃:
q̃ seq̃ret eum nemo nõ queritur:
qui illum neq; et suspicerunt
Nos autem q̃ celest patie gau-
dia cum agnoscim. festinãe ad
ea q̃ret. Ideo Oportunum est
nobis actus Ps̃e: atq; ad illum
hui breuiore ꝓcesse. Quibus cu
multis mundi nõ egre. Et nos
tristitia. que desideriis nõ negligam:
Quid de meritis christi nisi dul:
Et quale sit fides nra ꝓtendit

ni habēe die lapidē: et nunc cognō
scimus nolle finire // Q̄ nunc calcā
neū ne despici debeat. ē depor. nō
p̄ncia conspicue manifestat:
cū grauis adūgit. videre ficulneā
et oēs arbores. cū p̄ducit in ep
si fructum: scat q̄m ppe ē estas.
Ita et vos cū videritis hec fieri scitote
q̄m ppe ē regnū dei. Ac si aptius
diceret. q̄ sicut ex fructu arborum
certum estiuū aduentū cognoscit. ita ex tri
bulatione mundi ppe ē cognoscat regnū
dei // Q̄ibus p̄fecto ꝗbus ostendit.
q̄ fructus mūdi ruinam ē. dū hō
cum crescit et caditur. nā hō germinat
ut q̄cq̄ germinando cedibus
optimat. hanc mūdi ruinam regnū dei
estimi cōpunxit: q̄ et morbis mū
dialia tremiscunt et hinc dies
cum solis claritate fulgescunt. q̄
cum sub magna certitudine cōpa
rauit cū senescēte subiungit q̄a
dicit. Amen dico vobis. q̄ nō prae
teribit generatio hec. donec oīa fiant
Celum et terra transibunt. verba aūt
mea nō transibunt — Nichil enim
rerum corporalium nā. celū et terra in
rabilius. a nichil in regno nā ma
nebit q̄ finis transit. Ubi cum
quenq̄ imperfecta sunt. verba mea
sunt Cum vero p̄fecta fuerint.
hinc ia nō st: q̄ nec ppha in mise
rabo pmit. Dicit ergo. Celum et terra
transibunt: verba aūt mea nō transi
bunt. Ac si aptius dicat. q̄ q̄cq̄d
hoc mundabile et a sine imitatione
mutabile nō eternitate tua ē
et q̄cq̄d apud me transire cupi
mus. a sui transitu teneatur

Qui sine immutabilitate manentes
sententias exprimit. mens sine q̄
cūsit // Erit finis mei in certum
q̄ misericordia. Sicut cotidie et
crebrescentib⁹ undis mūdi brigat.
Ex illa plebe in ista q̄ remanserit
ut asperit. a tri ad finē cotidie flu
gella nequitie exercentur. ex eius oppug
none nos et in p̄fecto crudes affli
gunt. sicut. n. in iniquitate brigat
corp⁹. sorte. a ne crimine unius pecto
ris cetus. plena sē bruchis.
in annis multis simulibus structura ē
mūdi. Cernimus existentia deperire. sic
quotidie sinistros pectoris augeri. nec
deficit. loquitur verba multiplicis
nitidi. sanum a si linguosi desit
pleniūs sembo. ipse sua salus ex
tridē ē: ita mūdi ruinis poribus ne
cessitate deperit: et q̄ nō certum
morte molestiis crebrescentib⁹ cri
bris brigat // Discite ergo ficus mei
mundum diligere: quia videtis hu
mana nō posse. Precepta explicit in
animo ponere: q̄bus nos amonet di
cens. discite diligere mundū neq̄ ea
que sunt in hoc mundo Qui si quis
diligit mundum: nō est caritas pris
in eo Ministerio ficus agro insp.
q̄ subito turbine arenosi arbitrii
eruit. desistite domus atq̄ cetus
affundamus. cuius sunt. quibus nos mer
ces sum et columnes. arcuatos se
in cubitum nigis putabant. et tunc
nocte eadem ipsentium mortē de
functi sē. in lingo minus deplorasti

430

Hebr. 10.

Isa. 5.

Dies considerandum nobis et quotidie in
gerenda et bibliis indesinenter venit tremendissimum
iudicium. Quid prelium nobis exercitui
aut et terram subruit: cuius tot edifi
ciorum fundamenta concussit? Quis ergo
undique ipse finibus est: cui presentem
venerat. Et in ecclesie pretorium uti cui
aperiret: si forsan nos ipse cui venis
simus nobem fecit. In me cui pulvis
que cito subsistis. Si ventus montes et
terram subruit: concutit mare et tot
edificia struxit. Hanc districtionem ve
tere utique populus assidens aut hor
rendum est tibi in manus dei viventis.
Quia psalmista exprimit dicens Deus
manifeste veniet. Deus meus et non silebit
Ignis in aspectu eius inflammabit. Et in circu
itu eius tempestas valida. Districtionem
ipse tunc iustitie tempestas ignis et
combustio: quia tempestas exprimit. Et
ignis exurat. Illum ergo diem fides
huius illum suis oculis penitet et qui
non fine credit. In eius expectatione longet
De illo et cum die ait Johannes dicit. Super
est dies unus malignus: super et velox
mus. Vox dies unus nullam: ibidi
brem. Ubi forte. Dies ire. Dies illa. Dies
tribulationis et angustie. Dies calamitatis
et miserie. Dies tenebrarum et caligi
nis. Dies nebule et turbinis. Dies
tube et clangoris. De hinc die unus dies
et annus. Et dies huius seculi. Et ego non
nego non solum terram sed et celum
Celum ut legimus aereum montes et
terra non subsistit. Et ergo fecit in
celum moneret: et quo nunc timores ex
cernimus: ut sequitur me prones dixerit:
Dies et ostenditur nec est. quia ab illa
tribulatione ultima tui sunt iste tribu
lationes dissimiles: quantum a preteri
tudine ipsum prodit dissimilis. Illum
ergo diem fides huius rota tractione
cogitare. Eternum corrigite. Mores mutate

mala terrenum resistentia cuncte. Pectus
mentem flentibus punite. Adhuc enim nunc
cum nobis tanto securiores quisque videbi
quanto nunc distractione illius tunc pe
nitet.

Dominica iii. post xpi luce

Et ille ego assumpsit ihs duodecim
discipulos suos et ait illis Ecce
ascendimus hierosolymis et consumma
buntur omnia que scripta sunt per prophetas
de filio hominis. Et reliqua

Homelia bti gregorii pape.

Quemtor noster quotidie
ex passione sui disci
pulorum nos reficit
dos eis longe ante
et eisdem passionis
penum a resurrectio
nis sue gaudium promit
bat cum medicentem sicut proximum et
et cum resurrecturum ne subtraherent
sed ut eternales ad hunc discipuli
nullomodo valebant capere dictum mysterii
nemo ad ministerium dicit eorum oculos
eos haud tetigit ut qui celesti
mysterii iuba non caperent. Eos ad fidei
celestia ut solidarent se ministerii
dum et salutaris sui sit recipiendi
sunt fides mea ut et in ecclesie exal
tatur fili a cum prosignificationem
nobis ipse tunc. Apertum ipse eis
et prophetarum aliud ostendit. Et per
ministerium aliud loqui. Ecce cum ea
nos hostium cecus ipse fecerit es
tarum. Et quia cum prophetarum aliud
loqui significet nomine. Et cum ipse
et gentium hominum. Quod et patet prae
a priori grandine expulsum. Claudite
signum huic ignorantie. Depositionis
sue tenebras patet. Et cum prophetarum
sum proficuum illuminat. Ut in me huic
gaudium unum prodesse videat. Atque
a hinc sine bis operis gressus ponit

Hoc audiens hec est q̃ cum ihesus iheico
approp̃inquasset dicit cec illuminat. Iheico
ppe huius ip̃rementi. huius mire fuit
eloqe p defectu cuius pom. q̃ cum
mestrus no mitt secessit. Defm
mire mortalit designat. Dum igit
oditer mr approp̃inquat iheico cec
ad hum redit. quia dñs Ruinis defm
mire cuius suscepit. humanu genꝰ
huius q̃ amisserat ꝓcepit. Vn cum
dicit hui⁹ parit. in ho ad dum sub-
leuat. Q̃ videlicet cec ite z imo dñi
sede z mundicisse ee describit. Ipse cecu
beatus dicit. Ego sum lux q̃ ergo
ecne luce clarissimu nescit cecꝰ est
si si unu ꝑ nedipsum credit. imo cum
sedisi quite unu credit si ut ecnm luce
ꝓcupit. regnare dissimulat nisi ꝓcibꝰ
cessit. cec z q̃dam et imo cum sedet
si mendicule orauit. si cec ecclie cor-
dis sui cognicit si ut lumi celitus ꝓ-
pit postulit imo cum sedet ceus
z mendicat q̃ q̃ ergo ecclie sue
tenebras ingressit. q̃ q̃ ho q̃ sibi
dest lumi celitus ꝓcipit. clamz
medullis cordis clamz z bercib⁹ mee
Ihesus: Ihu fili dauid miserere mei.
Vs q̃ clamare cec subiungit mudum
Et q̃ ꝓhibuit ꝑ increpabat eu ut tacet
Q̃ autem despicit ipse qui ihu bartim-
eum ꝓcedit. u desideriu cumulat eius
tumultu q̃ lacrimas. qui pius quia
ihs ad cor mum benit ꝓ tenebris
sue cogitacois mam dissipat z lucis
cor dis in ecne ꝓhibuit Deps mag du
quia ad dum post ꝓcem lucis lumen
cum ꝑ hec eadem oportune lucis q̃ ꝑ-
petuum? commune. ecclie nobis
fructuosum pectorum que facim? mee
mie aciem reverberemus. q̃ inuenim?

mum. et uocem mie deprecacois pe-
mut. Q̃ ꝓhibuit ergo ꝑ increpabant
eu ut tacerꝫ Q̃ pius q̃ ihs ad cor
uenit multa que ficum? cognicio mie
sue ymagi bus illusit. ꝑ ipse nos mia
ecne ꝓhibuit. si q̃ ad hec ipse cec ad
illuminand? fecerit audam. Cec? ipse
hec magis clamabat. fili dauid misere
re mei. Ecce que ihu ꝑ increpat ut
taceat magis at magis clamat. quia
quito grauis cumultu cogitacois cor-
dialiu punit. tuto ecclm misisse mi-
cus debem? contendit ihu ne clame
mus. qua preter mi fructuosissim
te plerug z my ecne pacia. si mum
mum mite z ꝙ cop cordis mi quo
durius ꝓpellit? solidius insistit. q̃ten?
cogitacionis illicite tumultu superet
atq ad pius aures dñi mansuete sue
importunitas erumpat. Ihs se sistit
recognoscat cuius q̃sq quod actum? quia
dñs ad si mundi mam ad dum mundum?
dñs ad ecne opus gratie. ipse que
pius delectabilis gressum? ꝑ portuna
ꝓ atq gressu ecne mia tolerand
cop cecu cogitacio mutum sa desi-
deriu ab oculis cordis abigit. cop
fructuosum ꝑ grue lacrimas superat
Sed cum ecne mia uehemer
sistum? crescentem ihu mente figi
mus. ihs illic subsistit. Cecus autem
ihs inuisat eu dicit ad se. Ecce stat
qui ante transibat. Q̃a dum ad hui⁹
ihs fructuosu in ecne ꝓcium
ihu aliquatenꝰ transeunte sentem?
Cum hec ecne debenter sistim?
stat ihs ut lucem restituat. quia dꝰ
in cor di figit. z lux amissa reparat
Quia timue in re z aliud aliqs dic

18 A 432

nobis ī mut. qđ ī telligi de hūanitate ac
ūmitate illius ualeat posse. Ūmūtē
ecclām ecclā cōsciens audiat. sed spūs
mysteriū illūnationē ephibuit. Cōsi-
stit ūq; hūanitatē est. spūs ūmutis
Physicā ergo habuit nascēdi. esse
mōi. resurgē. De loco ad locū bēatitē
ergo ī ūmitate mutabilitas nō est.
atq; ipm hō mutari cōsuetū. q; sicēt iste
cōsuet⁹ ego cruce. t nō ego ūmutabilis. p
ūmutē deo ei semp stare est. q; ubiq;
pūs nec p motū locī nec p motū
tredit ecclām ista ecclāstica. dūs cōsi-
ciens audiat. stans illūmat. Qđ p
hūanitatē suā vocib⁹ nostre ecclē
cōpiscendo misc⁹ Tū hūanē
nobis gē p ūmutis gratiā
ut fiat Et notandū quia ecclo beneuole
qđ dicat. qđ tibi bñ fieri. sūgit q
hūc redā parent qđ nollet ecclā
ignorabat sed pcā dolet hoc qđ alios
pcā. e se cōdā. quoscūq; Importune
uēs ad ecclām nos ūmonet. e tū dicit
Erat unus pr cū. quē opus sit
debis ānā pcatis cum Ad hoc ergo
ī quirit. ut pcat. ad hoc ītrat
ecclām ut pcatē ecclē. cū. e ecclā primo
adūgit. dūc ut videam Ecce ecclā
a dño nō cessat. sē lucē quēit. p̄ qui-
dit ecclām lucem ipō quēit. quia
si lucē ecclā quā tibi pt. sine lucē
nō pt vidē qđ habz lucem ergo
fidēs lucē cū quē. e corpe audiam
e uidē silentiū. nō fulgis dūcas
nō ecclā dona. nō fugitiuos honōes
a dño sē lucē ecclām Aet lucem que
loco claudē. que ope fiat. que uestiū
ī temptatione bēatur. que a nobis gē
cū pcatib⁹ ecclē. sē lucem ecclām
quam videre cum solis angelis

possim⁹. quā nec ecclām ī choat nec
fiunt augustin. ad quam. p̄ fecto
lucē cui fidēs t cui. e ecclē illūnatores
ecclām audiant. Respice. fidēs tua re
silium fecit Deū ad hō cognitō cor-
malis dicit. quō possim lucē spūa-
tilem ecclē. quā videre nō possim. Ego
nō certū t si sit que corpoream oculi
nō t fulget Cum scias cognitū est
qđ lucem qđ ecclām nō dear Qui et scit
ipa que scimus nō p corp⁹ sē p spūs
cognitū Et neme suū nūz videt
nec cui se subtrait nūz hīc quo nō
videt Et visibili nūa visibile ecclām cor-
pus Si misericē qđ est ūmisc. ecclām
corrigitur hoc ep visibile stare videbatur
Et ūmisc ergo fides nō hoc cum visibi
lium. et cū cui ūmutabilis subtrahitur.
Deo ram petrum ecclo qđ fidēs t mel
qđ ipe scit audiam⁹ Sequit qđ stans
ludit. e sequebat cū videt. et sēctum
q; bonū qđ ūtelligit ecclām videt
cuncte sollicitudinē sequit. qui bonū qđ
ūtelligit p bona opera cōsequit. Si
ergo fides lucē cognitum cum nec
pcipationes ignoscam. si credendo nō
ecclām cui ministrō nō cum se
dem. si exercendo corde ab errore
nō lucem petam. Si eundum lucē
ia p ūtellectum videndi illūnatē post
cognitē simus. ihm que videt cum
nō que sequamur Aspectum qui
gradiatur et eius vestigia mutando
venerat. Ihm ecclām sequit qui
imitat. Hinc nūz dicit sequē me
et ūmutē mortuos sepelē mor-
tuos suos Sequē cui dicit imitatē.
Hinc rursus ūmonet dicens Si
quis mihi ministrat me sequatur

Aquisenū ergo qua ꝓdit nr seq
mur. Ecce cum sit dñs 2 ar
mator agelorum susceptus nūm
uram qua obdit i terrā ingrs
sus. nasci tu i hac mūdo ꝙ dum
tres noluit. quis pauperes clegs
vid 2 aguꝫ qui p ille offerretur
ꝓfuit. columbar pullos 2 qui tur
turē ad sacrificiū mittit. ꝙ sp crucis
mūdo noluit. opprobria irrisiones
ꝙ tolerauit. sputa. flagella. alapas.
spinea coronam. crucē sustinuit.
Et qui vasp corporalibus delectatōnē
a grandio meno recedim. cui qua
mundissime illuc redire audit
Qs nō ꝙ hō ꝙ se puris delb
si finis dei ꝓhibeb ꝙ trahit Qr ꝙ
in ppo nūq credit. ꝙ ad hunc mun
dicie lucē accedit. nq superbū hominis
cordis. i nidis spinis i aridis. sed
si libidīs sēa mūdicia pollunt. ꝓspernā
que i mūdo sē ꝓpriat. ihūm
credit se qui ꝓpiat. diuīs ꝙ
mente nubilat. si grandia delectā
ones ꝙ appetit cui sup sunt
mundissimus audit. Videamus
ergo nr oculos pcta que fecim
Si dicim ꝙ tribulis ut ea
punitus reducat. ut eam fer
uentius ad limina Vite nostra
ad cap nauiget. nr pna. ut
cū mundi eam seruet. nr
Gaudia Per xpm dñm nr
grandia. ducit. dei cite pollicet
q nr Beata qui sugunt mūdi
ꝙ ꝓhibent ad eternum deo ꝓ
fruendo perueniatur. huic ei

beatitate ꝓmittit. que nr Venob
qui redēpt unus ꝙ lugebus et fle
bilis. Ih ergo tribulationis grandi
ꝓfectionē quem ꝓpe mundi
tudine in eu teneam. Hic ꝙ
fit ut nō solum nra i Dñi vita
ꝓficiat. si hec ipa nra grauitate ad
laudem dei 2 alios accendat vi
2 illis subdi. Et dis plebs et di
dit. dedit laudem deo Sepē finit 2m marthei

Illo qpe loquente ihū ad ei
bas Ecce mr ei 2 fres stā
bant foris querentes loqui ei
Et reliqua

Omelia bti gregorii pape s' euāl

Sancti euangelij fres tri - iij.
mu breuis 2 recto tramite. se magnus mysteriop
po dñs grauida Jhs
ecclam ostendit 2 ꝛdemptor mū
dum se nosse dissimulat et que ei mul
tis ꝙ aliqui nō ꝓfectionem
cur nos sed ꝙ cognitionē ppe de
signat dicens Nunc 2 mr mea
2 qui sūt fres mei Dicitq cum fe
cerit voluntatē ptis mei qui
in celis 2 ipe mei frr 2 soror 2 mr
2 Vbi nobis ubis ꝙ aliud timet
ur ꝙ obsequeris nisi hominib sine mi
sco ꝙ grauitatē colligit et
mdeum ꝙ clarū 2 grauiorē ne
gnoscat dñs 2 mr ei cū fidb
cum quē si nō agnoscit fris frie
ꝙ hibetur Qui dilexit simulatq
dñm ad ptē suo nō ꝛfessi

quia legis observationem tenebat simulatam
tollere quidt & esse ad custodiam
sic sop fuit Sed cum ab q̃libet
pñs fecit soror et finit diu dicitur
p̃ barũ sepũ q̃ ds fidem colligit
mur nõ est Mirandum hẽ bibe
t quo etiã nũ dicit fidelis cum
discipulos fides vocate dignat est
dicens Jam nunciate fratribus meis M
ergo fr diu fidẽ ds fidem habendo
potest intendũ t quo ea cum nu
pessit Sed secundũ t nob quia q
pfi fr & sever est credendo nu effi
cit pdicando Desi cum patet diu
q̃ corda mentes infident Et
nũ eius efficit pdicando si p eius
beatam mater diu & q̃ nũ meret
glificatur Ad quid nem nob vdonee
q̃mundum nost bti felicitas cui
hodie natalicia celebramus que tri
gendo exhibit nella pfi & pdicãdo
fili & mart pfi Septem ppe fi
lios sicut & gest eius cum gentibus
legit sic post se genuit binos in
carne & linquit sicut carnales
patres solent metue ne mortuos
puerperas In psecutionis enim
rabie deprehensa filioq̃ coniugi un
dem fugue pte pdicando rebe
llauit & pcussit spũ ds carne
peperisset Et pdicatione pauit deo
quos carne peperit mundo Nonsi
gnauit fides binas & femineo corpo
re pectus ad morte spectat
nuptias nutrire se & filios habuit
Letitie genuit si nõ finisset orbitas
Quid ego hinc festiũ martirem
se plus quã martirem & hyemem

Vere cum dus de hoc loqueretur
dixit Os eius & ecclesiam videre
pheticum Quis dico hoc & plus q̃
pheta Et rhece ipe ẽ ysaias nõdũ
dicens Ney sum pheta Nõ cũ
se plus quã pheticum nouerit ee
se pheticum negabit Nã ideo plus
q̃ phẽ dicit q̃ pheta & efficium
ventura pnũciat nõ eam videre
Jhoes hẽo plus q̃ pheta est quia
quẽ verbo dixit digito ostendit Ho
ergo hunc feminã martirẽ se plus
q̃ martirẽ hyeremiam que septem
pignoribꝰ ad regium munus edita
cum tã se mortuã nõ penitus
nõ bene se bene octima
nuit & circumcisi & imperatrici fili
ozo mortem speranda exhibuit
q̃ dolore nẽ cunnit cunctis gen
tibꝰ medentibꝰ Optabat nullum
post se relinquẽ ne si hoc fuit superstite
nõ posset hoc odorem Nemo ergo
ex vobis fides binos existimet q
eis cor medentibꝰ filios etiã carnali
bus assit nunc patrissant Nec eam
filios quos carnem sui ee nouerat
sine dolore potuit medentes videre
sed erat bis mori & videre q dole
rem cunctis carnis Vix & prissime
petro dicit Cum feminis exten
dis manũ tuã & alius te cinget
& ducet quo nõ vis Nec eam ple
nissime petrus si nollet p potio pti
petuisse sed martirii quos p ihm
tatem carnis nolunt per ntiũ
sse nasunt q duos p carnem
ad penas spiritu p ihm seu ad
gloriam exhibent Actumque est

hõ nõ dicit ad tm martirẽ
& plus q̃ martirem

ce anticipatum martirij nolendo co
hussit sicut nos quoq; cum gaudij
quidem salutis animarum pocula sumi-
mus ꝓpinamus. Multitudo enim ꝑ po-
culo displicet si restrictum ꝙ multi-
tudini filius placet. Annuat ergo
nob⁹ carnifex felicium filios suos si
ꝙ nobis celestis pater noluit quos amauit ipse eorum
sublimem accepit sede ipse et eos ad regnum
precedentes exoremus. Nec ergo sit
fetum beate martirie desperemus que
et tocies et filios desiderabili ex-
citata gaudio multiplicem martirum
obtinuit ipsam quoq; martirij pal-
mam uidit et gessit. Quod ceteros nobis
fuisse et ipsis consul exoriret nob⁹
carnifex quem seruos sui lecti reuerez
ac si quis pestem nos gladium ceteris
graue nō semel si bis ferausse mur
tire fidei crudelitas illos laude et honore
confudit ꝙ nō plus ꝑ semel gaudiis
exercitassent. Vicit ergo beata felicium
martires que tot nob⁹ se meritis nobis
filios ꝓpe frequēter ostendunt quam
de nobis illius felix sua mors nunc
suffecit. Considerem⁹ fratres karissimi
fratres gaudeam⁹ nos ꝙ membris
corporis christi sumus et cum ipsis
ꝙ existimabimur. Nec nos aspectus
aliquid de animo et si de ꝙ nos
remittimus seruus ab ore videntis
erupit. ab ecclesie ecclesius nunc
fracta prius et gaudia resilium. Ecce
nos plerumq; in bonis opibus inbecilli.
felicitate ecce in fide tentione fragili
nec tormenta potuerit sed et mul-
tiplicata maledictionis et pugnamus. Hec
ad regnum eternum per seruum

ecclesie michi de se et ob spem ecclesiam
mut. Nos ad precepta dei in largi-
mur nostra salute superflua nolumus. Hec nō sola
ecclesia sibi gaudia gratulit et p̄ illo etiam
apostolus carnem dedit hec ei gaudia
missione filios amittimus. sine gaudio
etiam lugemus. Hec cos dolet mortuos
plangere si nō obtulisse. Cum ergo ob
illius exhibita exercitus districti in-
tercessione deuicit ꝙ nos diu detinuit ecclesie
fetum videmus. De debitore nostro
sue. que et est huius exercitus qui
hec exhibuit que ei sedis sedem dedit.

Sequamur ergo fratres karissimi diffe-
rentiam et apparamus ad certamen nostri dia
nostri spectaculum ei nunc plenius fetu
et ut ꝙ cum feminis libeat nobis
Desiderandi exhibita premia nichil se
se eorum que transire put turpe
sit deligere quod gestit dici pereginō
nos exercitum vestra amor superbi-
am superbia et flet. nō ira delinuet
in luxuria pollutionem et libidine gesti-
mus. Inde nō fides karissimi et scrip-
tor nō occubuit et nos inde dici
desinamus. Cruce nosmetipsos. Ds si
ipse regnum in solium et minister pe-
nas crudelitas si quando ei nostri-
bus gloriam terminauit. Nam quos
ostensio persecutionis dest. ha tamen
et prop nisi martirum sum. Ad et
si carnis cella fides nō subdimus. Spiritu
si tamen gladio carnalis et fidei
et mente truncamus.

De sancto matheo

Ait illo apostolus iesus
duodecim discipulos suos.
Recipiens eis et dicens in
viam gentium ne abieritis. et in ciuitates sama-
ritanorum ne introieritis. sed ite
ꝑ ponite ad oues q̄ perierunt domus israel et

ō b gregorij

Quum constet cibus meis fide-
lissimis quia regnum meum non
est de hoc mundo propterea fecisti
decies. cum simultatibus co-
rebre ad fidem doctori cōspiratio-
quod & qm & p̄dicatione discipulo-
rum tenebre dicente ny cū generatio-
ne abiecisse. & & cum turbe samarita-
norū nec & crucifi. si pecus ire ad
oues que pierunt domꝰ israel bu-
bor ds ep̄s fm̄ fine culpa. quia p̄ꝰ
sibi nubē celum. et postmodum
cruciat̄ gentib⁹ predicari. et su illa
quā locuta venuer. p̄dicatores sā
adnuntiatione gentium p ordinem
teneret. q̄ reg⁹ regnoꝝ nō p̄dica-
re a gr̄e repulsu. gentes p̄ces
ysi ep̄cos querer. et ds nube
fiebat & testimonium dñi ne-
bꝰ gentibus cet gre & cruciatum. Cum
erra et q de nubem locutus. et
de gentib⁹ locutus ne ceu flam
& & apostolor actib⁹ petro p̄dicet
legim⁹. & p̄ꝰ habuerat cū multa.
& postea quā multa credidisse Et
cum p̄dicare apli gentib⁹ & asia ve-
luissent & spm̄ phibuit ce memo-
rant. Et tamen ipse sic q̄ pus
p̄dicationem phibuit. hinc asia-
nor cor. habō postmodum in fide
flam dei. dic asia cuctis in credēt
ds eo. ergo p̄ꝰ phibuit. ds p̄ꝰ nō
secte regnū et & illa erunt. q̄ salua
di nō erunt. trie & illa cauē. q̄ ydo
la terram regem mereb̄ntur. ds tm
habuit eis p̄dicatoꝝ officium sub-
trahit. nec gentes de deorum p̄dica-
tione iudicii mererent. Diuersi
ci-gr octulto q̄ iudicio agr̄ūdum
nutib⁹ p̄dicatoꝝ scā subtrahit. aptum sus-
citati & gratiam no meritē. Vinute
est fides tua. et & de ds agnos. si
potens sup nos dñs ysaiam octulta
tua manifestare. Sic dñs meus una epō
fusa a sua se voluntate no removet:
nec ge cum indep tribulā adhuc
disponat. Qui habitat in syon tenes
nur Venire & videre opera dñi.
qm tribulis & ysaias sup filios
israel Vide magnalia mea misericor-
locutur. celum mysteria exigere
spelli. Et qua alia p̄cepit. alia
sua manifestanda disponit. exprimit
ds penetrale no petuit Et que
no solum & vestigibilem & ab⁹ta
sua sentencia. ds ceca & flexibile
videt. & tribulem & ysaias sua ce
memorauit. Quasi a nube p̄di-
centib⁹. qd p̄putatur audiamꝰ
Eumtes p̄dicate discipulos. qua
appropiquabit regnū celoꝝ. si
unum fides habuit. cetera si obscurio-
ra tacent. nubes dicunt. Pau-
lus magr illuminatoꝝ cū sit. Qui
cū tot actib⁹ passionib⁹ agonia
sua credit. qui nam nob⁹ exopi
nue regnū aliud quod sequitur
credit. Ipse & a nobis annuntia-
nunc. est. Ipse ei nunc p̄dicat.
quod nubes no & Dñi cū sint
comes hostia quassata nunciat.
ysaias & illa habitauit fugerat.
Et. qui sanctus dilexerit. & ecce
quatenus a credere festinauerit.
Dei gr nubes cadet. et nos cū
nubes ap̄lectum. exprimi volum⁹

pcm̄ ꝑ habitūē. Qđa nulla nos
rō a rnūn illuꝰ sep̄at. quos cūq
passionibꝫ mor ligat. Sit ille ē ergo
cur ita ē sepultus ē cūq.
ānm nr̄m ab eo Selectione Sepū-
gē. Sed my ille ꝑ qđ difficillimū fuit.
qđ ē ꝑdicē celorū regnū ē bisi
mirabilibꝫ. cū lunge sacꝝ ōce cuctis
flōē regnū irrat mq. Vñ et adūc
ita ꝑ ꝑdicatōib⁹ sc̄is mirabilibꝫ
fidē ab sancta ēcl̄ia ostensā et
nona facēt. q nona ꝑficiēt.
Dicit ē hāc eādem lectōne sub-
alegē. Infinos cūrit. mortuos
suscitauit. lēpsos mūdauit. Demones
eiciē. flentē mūdo crescēt hūa-
no gñe. Sui ē hāc cūm subsistēt
cūrue. exuberāte rerū copulēcia
qđ cū audeāt cūm ē alium
credent. Qđ ē Visibilia visibilibꝫ
ꝑ ferret sed ad salutē rediēdū
ē finis. ad cūm surgētibus
mortuis. cūrus mūdicia re-
ciētibꝫ lēpsis. excepto nunc
ē mūdorū spūū demonijs cet
Visibilibꝫ miraculis exoneth qđ nō
credēt qđ de ē Visibilibꝫ audiēt
Ds hꝫ qđ Visibilia mirabilia
cōmutauit ut credā videntū
ad fidē ē Visibiliū ꝑtrahāt
ut ꝑ hꝫ qđ mirū fois agitur
hꝫ qđ mūdi ē lunge mirabilius
de seculis Vñ nūc quoq; cum
fidelibꝫ mūdo finis expectem⁹
ē tm scām ēcl̄iam mūdi fuisse
q cūm ītrinsecꝰ teneāt sed sig-
nis exterius non habeāt. Qđ in
fronte miraculum fois ondēt
ē. Sed est quod mihi opet̄ silum mō
mūdi gentiū voce lingue ē signis
sē nō fidelibꝫ sē ē fidelibus Vñ et
ipsem ꝑdicator egregius qui ait
dicendus ad Sermonē cadunteꝝ
de scripturis cognitionē nō a bona fun-
dat exp̄tum cor ad cūctis ē fidelibꝫ
ornando sustinuit q mirabilē lē-
gue ꝛ plenum ē fidelibꝫ insulum
scens prem̄ pbis discendi fer-
buit ꝛ patū ornando salutat.
pegrinantes suc contem et sc̄ē
ꝑdicandus admonēt ethimotenus
exp̄ simitate scandali hisse cendum
ad nō curat sē medicinali arte me-
di potuit dicens. medico bono nec
ꝑ stomachum et frigores ē fun-
ctores tuos Dr ergo ē fidē ē fidē-
lem cum pce salutē. aut egritū
secund pce nō reboret. Qđ ille
mūdi mundi fortis ꝑ mirabilium
sanctōq; cōr. q finis ē trīq; non
est ex ꝑte quod exoriar ꝑtis
cūdent hūc ad eternum ē reuer ad
mortē Egritudo mūdi fidēli socio
exhibenda fois signa nō fuerunt
q salubrit nūq; conuenit. Sed ce-
cessit ꝑtim ꝑdicandus. cecessit ad-
tuendum mirabilis ds ē dēptor
nr̄ subiugat indiarū Xpūs
accepit gentes dare. Prescribit
nūq; nō multos hꝫ ipm̄ donū accep-
turos sse ē ē nos negligendus
ē flectere et mirabilium signis ad
mūdi obsequiū detinere. hunc
est cūm ꝑ finē ꝑ ē posteriorē mūdi

[illegible] nutricibus [illegible]compisseue papedo-
nū ſſc pectūa uolunt ſalig bt benēy
benedt ſp̄ mule ggraſſt. hunc de ꝛ̄plo
r-xp̄ cor nr̄ flagello de restibulis ſcō
rbus eiecit cathedras vendentiū co-
lūbas cūtit columbis qppe bēde
t ꝓpositione unius qui ſſc ſcē acci-
pietur nō ad bite meritū ſ. ad ꝓmiū
dole ſſes sunt nō nulli q̄ q̄dem mu-
neranny ꝓmiū exper-dunctione non
accipiūt 2 tamē ſuctos ordines ꝑ
ſtudiū gñ̄ sanguīs atq̄ de largitate
eccłem laudis ſolue r-tributione q̄ſt.
Hȳ unusquiſq; ſp̄ ſ̄ſ acceptū est ſ̄ſ
nō tbuūt quia de unpēse officio ſa-
tatis unusq; ſuneris expectūt Unde
bene ſuneris expectūt cū huiꝰ uſtū
de ſcēbēt ꝓphetā ut Cum expectūt
unusq; ſuus ab ā unusq; ſlecq
cū dicit q̄ expectūt unusq; ſuus de
unusq; ſes adūpſit ab ō Unus
alius 2 unusq; ab obſcāo. alius
unusq; unusq;. alius unusq; abſ-
gnus Q unusq; qppe ab obſcāo 2 ſub-
rectio ut debuit unpēſi ſtūm. alius
manu pecūa 2. ſtūm alius ſanguis
ſuus Si ergo ſuctos ordines tri-
buūt. 2 ab cūi unusq; unusq;
expectūt q̄ ſuus tbus nō ſolum
ſibiny pcessum ſ. ecīa hūanū gñm
nō r-quūt Sed hoc ſtes tēni quos
ſeculāis ſtitus tenet cū que ſunt
mra ꝙnostic. uſq; oculos nr̄ hesra
bocate Quotus ergo dei ſtissimi
gñis ygne. nolite operis bñ 2 hoc
mūdo r-tributionem querē q̄c cum
tuetur unus cultus celebrare tristisse
Timete ne multa quotidiano ne bona
p ſpalis r-tributione ſtitus ſyn tēte
bñ operi q̄rite. q̄c mdicem ſuſti-
neq; Occulti nūt cū bonis operā
cūi bidēat ut cū r-tributionib; ſue
ꝓpe ny publice cōdat Sicut cum
bite ne deficiat aboc cotidie ꝓbetis.
sic uētis bite cotidianis alimentis
bona ſunt opā Cibo corpus ꝓfect
pio ope ſſc nutrit 2 ds uēt tue
tur nr̄m tbutis-tuitur impetū
uie nō negetis. Si quīdo enim
r-petitū ignis habitū calumny ſſ
ſumit q̄ſq; cū ꝓſeſſor exterīr.
rapit quos calumit et fugt. ſuctū
deputat si quis ſecū ꝙgrubus
tollat Este tbulationū flumina nū-
bium cōcrescūt et cūctis q̄ in eo
ſpecieſa videbūt ſumis unusq; ꝓ-
nus belua ignis demerſit. ſuctū
ergo fides unpōnū credite si ſolſ-
cum q̄ſ de illo rapiat si q̄s fugie-
do collect si hoc ſp̄ petrē remunerāre
potēat. ndr̄tributionem cēt petitū
largitate ſuauis benedi. qppe cū
ſeruūdo remittim ſes bene largita-
do ſuum Cum celebritate ſpūs cū
fugūt ad uidendum ergo audite
uerbū quia cū magnis unportunita-
te unpēkūt ea bonis actibus cū

festiuitate ꝓcurrimus In natale ſti andree ſcdm ma eſcri

Ille qui nubibus ihesu
ſecus mare galilee ſedit
duos fratres ſymonem q̄ vocat petrū
et andreā fratrem eius et alios

Omelia bñ gregorij pape de e.l'

V.

Audistis fres dñi q̄n
cum uissimus beatum
petrū 2 andream ad chri-
ſtum r-tulit ſecuti sunt
re dimptorem. Multi libe
runt facere ad sunt miracula

bidebant 2 nichil ab eo de pmo
ctue r̄ebellionis audierant et ei
ad bnm dñi p̄ceptū hō qđ possit
bidebant oblivi ſt. Quātū nos ei
mirricula videm. quot flagellis
affligim̄ quātis/q; miseriis ad̄ſtitu-
bꝰ deū et ei bonitate ſcā ḡtiā
nim̄. In ecle nra ſedet qui de qui-
sione nos admouet. Inuy nigo ſibi
collū ḡcm subdit. inuy mundi glō-
riam ſtrauit. inuy rerum eius ar-
bitrio tenentibꝰ distrahi sua videt. Sic
appropiquantem deuitant et tam̄
superbi inimicū nrm nō vult hoc
ſpontē deſerē qđ cotidie ḡſtat. Quid
ergo fiet b̄ſtus ſimō. cum in-
dubio ſit totum finem q; ab initio mūdi
tpis ſeculi aut p̄cepta ſtabilimen-
ta verbꝰ euāgelia. Sed fortaſſis
aliq; tacit cogitationibꝰ ſibi dicat
ad hoc dominū venire ut pſe
cator quid aut quātum dimiſit
q̄ pene nichil habuit. Sed hec in
te fiet b̄ſtus ſimō. affectū debem̄ p̄ce-
p̄ſſe qđ censū. nichil relinquit qui
nichil ſibi reſtituit. nichil re-
quit qui habet p̄mium totū deſi-
Certe nos et habitū ei⁹ mūdi poſ-
ſidem̄ et ea que nūme habem̄
eo deſidio querim̄ illustū ergo
petrū 2 andream dimiſit qui hoc
cum deſidia habend relinquit:
Multū dimiſit q̄ cū re poſſeſſa
cum operis ſectis reſtituant. Et
ſequentibꝰ ergo tantū dimiſſa

ſunt quātū a nō ſequentibꝰ ḡtuita
potuerit fieri. Ihc ygit cum eis q̄ſdā
ſpiritū multos reliquiſſe ſpm̄ ſe-
metipm dicit. unitas huius mundi
electos dei ſcā q̄ reliquias nō ha-
bet. Multa fiet reliquias ſi deſiderē
eremus reſtituat. Exteriora cum ſua
duo habuit pua ſufficiunt Cor. mūdi
et nō ſibi poſſit nec [illegible]
det quātū a ecl̄ ſacrificio . ſed
eo quātō ḡferat plus . ſi ex-
teriora ſibi poſſum̄ . ecce ſtr
negotiatores mūi pe. ſpetūa angle-
ria bitumq; dat. reliq; amit-
murant. Et ſpiritualia q̄ ſpe-
ciē nō habet . ſe tamē regnū dei
tam̄ habz . quātū habes habebit
magis habes dimidiū ſibi qui dimi-
dium. aliud ad hoc quod habet nō
abſtulit reſtituendum a deo rapta
reſeruant. Habuit pet 2 andreas
dimiſſis reliq; et nauim. Habuit
hūc duobꝰ nauibꝰ. Habuit
et alia talia aque frigida ꝑ regnū
mūdi dei et ꝑdyſum̄ eternū habz
quātū habes. Pensate q̄ ſibi
quid ſibi cū eis quid eternis
ei poſſidet. Sed fortaſſe nō talia
aque frigida ſuppetit q̄ indigeti
ꝑbeat. Etiam et ſecuritatem nob
promiſit. ſine dim̄ ascendit ecce eterna
nunc celi cruces eius ſunt q̄ eternum
rent. Illum in quo celſis deo 2 in
terra pax hōib⁹ bone voluntatis

Ante dei ñrī oculos ñrī ⁊ bona
nra ⁊ a nobis · si recta fuerit cor-
dis ⁊ pleta bona voluntate · sunt
etenī psalmiste dicit · In me sunt
de te tua que reddam laudatio-
nes tibi · ⁊ sic si apte dicit · Et si
exterius nra officia nō habeo
tibi memetipsum tuū ⁊ hoc ip-
se nra cue laudes ⁊ pones · Ori-
gen nīa dicone nō passus obla-
tione cordis melius placitus su-
scipit · ipse offert deo deus
bona de voluntate · Voluntas nra
bona ⁊ sit · nō sī alienus sicut
nra primes · sic de presbite-
rue proxī · sicut de nostro
pfectu gaudiū · alienā disci-
plīa nra corde · alienā lectio nra
de pascue · annuū nō appt nisi
sī appt deū diligit cetū ⁊ unctum
nūdo celestie · stultū qd pauci nō
libros sue · multi qd ⁊ unspectabi-
li desidie segnicie · Scriptus proxi-
mum nō solum imo suos gaudē
sī p̄sse cetū libros bene · Qd
ergo iste holocausto completus
qm̄ p̄ hoc quod deo tribuit ⁊ mu-
cordis nīi senectutem muscht se
hoc bone voluntatis sacrificiū nīm
plene ꝑfectū ni nūdi huī cupi-
dus ꝑfectū desiderat stadiū q̄ q̄ ⁊ co
gnoscam hoc ꝑcul dubio proxī
mum deum habet cetū quia nob
desit qd alt assequat · Et qa sepe ⁊
nra a bona voluntate deficerent
necesse sit hoc nūtū expetat alia discedat

Unde predictos sīc ut possint proxi-
mos ꝑfectē diligere studuerunt ⁊ ho-
stes nichil amare · nichil huīm appe-
tere · nichil nec sine apparatu possi-
Quos bene ysmas ⁊ trucis ait Quis
est iste q̄ ve nubes volunt et q̄si
columbe ad fenestras suas Videt
ergo deos etenī desiderare nūtes celesti-
bus grumine ūbis pluē · miranti-
bus choruscue · et quos nīrum
cōcupisce et scī p̄sumus et sublī-
mus bīti suspendere · hos ve-
lumus columbas p̄ et nubes
appellat · fenestre enī nīi st cetū
qua ꝑ apos nra respicit qd exteriū
cōcupiscit · Columba bēo simplex
et mūd atq a malicia felleis alie-
nū · Quia si columbe ergo ad fe-
nestras suas sunt q̄ nichil in
hoc mūdo cōcupiscūt q cetā simpli
citer aspicūt et ⁊ hinc quia dicit
propheta stridor nō ⁊ hinc tur
Ve q̄ milui et nō columbi ad
fenestras suas ⁊ q ad ea que cetā
gaudet tripue desiderio anhelat
Quia ergo fides trinii bīti audire
aplī mutatio celebrauit · debemus
nūtiū quos columbi ostendat
nūtē obsequium deuotionis ⁊ nunti-
ce solicitudo nūtis · Despiciamus
que ētrem sī · ⁊ liceat ꝑponere
nūtetū etrem · De nūtē nō
possumus ⁊ longue ꝑfin · sī te nō
cōcupiscimus alienā · De nō ge
neris nostri nūtedi ignue cū

ny abrione sui habent fiscū ti
mōis et ꝓuectus sui passibꝰ ga
zetum suum ab alienoꝝ appeti
tu cōpescit quigad ꝑa gcepuēdi
ꝑduxit. Et si ad huc hꝰ teneamur
t finē corporis sequimur. ecce
in passibꝰ nuciis nō nisi de fide
desiderium nim ipe q dr ihc popl
dus me q venit ꝙ xj marcheum

In illo tpe cū audisset hēdes
ny binis discipulis opēs pfi mit-
tens suos de discipulis
sus et ait illi. tu es q venturꝰ
es an alium exspectam. et reliqua.

Querendum e nobis fres
karissimi ihēs ꝓphetā et
plus q ꝓphēta q venerit
ds veremus baptistam
dnm cuius sacerdos. Ecce agnus
dei. ecce q tollit pcm mūdi. qui
et humilitate sua et dignitate
cuius posteā cōfessus dicit. Qui
de terra est de terra loquit q nisi
de celo venit sup oēs. Cur in
carcere positꝰ mittens discipu-
los suos rogat dicens Tu es
q venturꝰ es an alium exspec-
tamꝰ filiꝰ si ignorabat q ipe
ipm de prepharatione baptismā
do. testificando. demonstrabat. Si
hꝰ ceteris gestis scimꝰ si gestis
rei tempꝰ et ordo pcedam-
dē veremur n. sententia positꝰ

quam ipe ꝙdemptor mūdi cōfir
mat. missus hēs ꝓ cunctis bonis
alium exspectet an ipe sanct ꝑ quē
sēs quia ipm cū mūdi ꝑdemptorē
dubitat: sed q rit ut sciat si ipe
q ꝓphēta mūdum venturus. ipse
cōis ad infima claustra descendat
Quia n. pēns nascitur mūdo
nūciatur. huic moriendo ad
inferos ꝓnuntiabit. Dic ergo. Tu
es q venturꝰ es an alium exspec-
tamꝰ. Ac si ipe dicat. Dicut
ꝓphēte nasci dignatꝰ es an ceteris
ꝓphētis mōi dignaris t simul et
q nūciantib⁹ tue ꝓcursor exhi-
beris cui ꝓcursor fiam. et be-
tissimum ret fue nūcies que in
venisse mūdo cupiam. Unde
et magistꝝ suus cuius ꝓpecie sue
miraculis de morte sue pretium
humilitate rūdit dicens. Ceci
vident. claudi ambulant. leprosi mū-
dantur. surdi audiūt. mortui
resurgūt. pauperes evangelizant
et bēt q nō fuerit scandalizatꝰ
in me Visis tot eius signis. cuncta
surgentibꝰ non scandalizari q ipse
potuit ꝓ humilitate. Sed t fidelium
mētes que t ille scandalū pertulit
cū cuncta post miracula mori-
entē vidit cuncta pauluꝰ dicit
sic nōs ꝓdicamꝰ xpm crucifixum
mundo q dem scandalū. gentib⁹ aūt
stultitiam. Stultū q ipe hoibus
visum. et et q hoibus aut-

et cp̄s q̄ us portat. bs nicolaus et pom

hire mortē. Et ꝯ cont̄ eū homē
secundū suū posse ei⁹ aplus debitor
fieri debuit. Nunq̄ tñ to ꝙ ab hoīb⁹
ei⁹ honorē⁹ cēt quēq̄ phīb⁹
et ī dignū susceperit ds ē cargo dēc
lēte qui nō facit fēm̄ penitēcīā⁹ ī nec
in ipm̄ hoc abiectionem mortis suę
humiliter ꝙ sequat etc si pfecter
sicut ois quidē fidē ꝙ abiectī
ī pctis nē dēgner quā ego mō
cundo re subsequor. Cuīdā hēō e
culpe hoīb⁹ ne in me morē aspi-
ciant ꝙ signū veneri⁹ ds dimis-
sis ihū discipulis ꝙs de eoꝝ ihū
fris sicut audiuim⁹ ds ꝙ ipē hūs
ī deser-tū. mūdūc vente agrim-
tiam ꝙ ei⁹ dēlīq nō ascēdo sēd necdū
ī tulit. Mundūc hēō nec pt mm
cōtigerit ī pēc asterim⁹ fatebit:
Et ꝙ ꝙ mundūc in carnalib⁹ āiam
designat ꝙ mox pt finēc nec scīm
come tegit stolam ī pēc qualib⁹ in-
clinat. Dī cū ab humano ore mun
sanctis flumēt hibitescit cotollit
retūgq se qsi ad grām ī flectit. ds
si ī vente detractōnis crupēt
hoīb⁹ laudis suis hēbebit. nec hūc
ꝙ ī pēc abstēm⁹ ad laīm sanctis ī
clinat. ds mundo vento agrimīa
hōēs nō cēt quā hūc ab laudīb⁹
grām ab detractē cuīlib⁹ ī nīa ascēp
fatebit: nec prosperā hūc erigere
ne adūsa nocēnt inclinē. Mundo
cargo agrimīa vento nō cēt quē
ab stultis sm̄ ī stitudīne mollīa nec
rēctas ī flectebat. Dī semmus

ꝙ fice lāmi ī mūdo agrimīa nō
ee. solidem⁹ tñ ī nīt mūdē lingua
tū pōt⁹ stet in flexibilis stramē
metis stulta nos detracto ad nīt
proīct. nec ad ī missionē ī mu-
lib⁹ grē mollīs finior ī stituet
sto nos prosperā elēuet. nō adūsi
ꝓbent et ꝙ in solistimē filii signū
nequeq̄ nemo trāsfer-tim mu-
tabilitate moneam⁹ ds hūc ī fice
de eius expressione subiungit dm
Sed ꝙ egypt hīdē ī deser-tum
hōem mollib⁹ vestīt. Ecce qui
mollib⁹ vestī⁹ ī domib⁹ regū
sunt. Cumeloq etēm pbis cōpa-
tis ut scīp vestē⁹ hōēs finisse de-
scribit. Et ꝙ ī dicē ecce ꝙ mollib⁹
vestī⁹ in domib⁹ ī gum sunt.
ī ipm̄ suū designāc sanctitatis
quā nō celesti ꝙ ī cruo ī gr mi
stetur hīs ꝙ ꝙ deo ꝓpēt adūsi et
aspēr fugiunt sēd solis exercīō
b⁹ dedīti pūp hire mollitiem
et delectabilitatem ī gruit. Ne mo
cargo existimet in flumen ī ingre-
dio vestīm ꝓcessiū pctīm dēc
Quod si ho culpe nō cēt multo
modo ihēm dīc de vestīmēti
sui asperitate laudisse. Si ho culpa
nō esse nequaq̄ petrū ipē qui
eqlem feminē aspērissimū vest⁹
tūd appetitū compescēt dicēdo
Satana ī vste ꝓcessi. Ipse cargo
que culpe sit ho certum cuīo ap-
petē aliquo cuīmur pastor dēc
et femīnis prohibē. Quod ho

qđ ihoēs non ē bestiis mollibꝫ q̄
ꝑ significatiōnē intelligi et alit ꝑt.
Mollibꝫ eīm bestiꝫ nō sunt quīm bitꝫ
pectinū blandimētis nō sonit ꝙ
bigore aspere inhectiones ī erepunt
dicens. Gemmā inspectiōis q̄s no-
bis demonstrāt fuge a benevolētia
vij ꝑ salomonē dicit. Vbi spectū
quasi stimuli et sicut clauꝰ ī altū
defixi. Clauis q̄pe atq̄ stimulus
inbil sapientiū comparē quia cul-
pas delinquentiū nesciūt palpare ꝙ
fugē. Sed q̄ exposit bē in desi-
derium ꝓphetam. cernam dico vobis
plus q̄ ꝓphām. ꝓphē q̄pe minispe-
rans est venturū ꝓsentē nō eīa suscep-
re. Ihoēs ergo plus q̄ ꝓphēta est
quia eīm que ꝓphēta ꝓphetauēnt
cernam 'nūciabit' ostendendo. Sed
quia nēdū vento ingressum esse ne-
gauē quia nō eē bestiꝫ mollibꝫ
dicē quia ꝓphete nonnē hunc imper-
fē phibet. Iam q̄ dignus dici possē
audiamꝰ. Deq̄ bē ē de quo scptū
est. Ecce ego mitto angelum meū
ante faciem tuā q̄ ꝓparabit viam
tuā ante te. Quod eīm grece q̄
angelꝰ. hoc latine nūciꝰ dicē
Recte ergo q nūciāe signū indicē
mittit angelus docuit. et dignū
tuē seruet ut nōie quem exoptet
ī operatione. Altū ipsum nonnē
scs petrus nouit ī fide nō est ser-
mone fide eīm nō ad iudicium
utrum dicimꝰ quia dēs q̄ sacerdocij
nouit consortē. angeli docuit. ꝓphetā
ne testimoniū q̄ aut. habia sacerdotis cus-
todiūt scīam et lege requirunt ex
ore eius quia angelus dñi exercituū
est. Sed huic adstruendū nōis
ecclām bos si libris poterit inueniri
plura bui q̄ppe breuia ī quātum sufficit ī quātum gratia spūs aspiran-
tis accepit si a primitiue pro-
mūm inuocat. si exhortū ad bene
operandum curat. si crimū virgiū
uel suppliciū errantibꝰ denūciat. cū
ūm sce conuersationis ingredit. pro-
fecto angelus exīstit. Et nemo
dicat āmouē nō sufficio. exhortū
ne ouens nō sum. quātū potes ex-
hibe ne male seruato talentum
quod accepisti ī tornacis exignis
flagg mitte plus q̄ bīm talentū
accepisti q̄ hoc absconde magis
studuit q̄ crescere. Et scimus
q̄ in dei tabernaculo nō solum fiale
ꝑ ꝓpiciere duo cherubin sed ꝑ.
ꝑ finalis q̄pe doctrina exuberemus,
per cherubos leo quia atq̄ augustū
scīa designat. Alius doctrinā scri-
bit plenā audientiū mentes ī ebrie-
tate ꝑ hoc ge. qđ dicit finalem per-
rigit. Alius exponere quod sentit
nō valet sed quia hoc sit cuīq̄ dem-
cillat q̄ profecto q̄ cherubin gustū ꝓbet
In dei gē tabernaculo deest ī scā
ecclām positi si per doctrinā sapiam

ꝑ t ꝯd ꝙ. ad po. T bas' bñ' per' apli

xvij

nistrñ finlas nñme potest' in
ḡtum ꝑ dña largitate sufficit
ꝑpnis bñs boni verbi cultos
dare? t ḡtum vos ꝓfecisse. pesatis
ceam alios ẽhte. in bia dei
hñt socios ꝺsiderate. Et qꝫ bñm
fiẽs ad forñ i' sternisse ne baluca
ꝑgit qꝫ ociosum ẽt gsidñr bt scm
ꝓbm tenuit Ipsa ẽrem nobis
vos nest' ꝯuenit z si ad dñi ñr
dicis. eurite nñ ad eum soli
remus. Hinc cñ scptm est eum
inst' dicit ꝓbm bt q' mum i cor-
de voce signi numois intenerit
forms ceam ꝑpnis voce epha-
tudinis reddat Et fortasse prius
bt i digneri clemosinñ ẽbuit nñ
habz Et mum z qꝫ ẽbuc bñcat
q' lingua bz plus z cñ ubi pa-
bulo bt bunda t ꝑpetuñ nñtem
t fiet. qꝫ bonñ mãtute eum
ẽrem prius sitiñt Nolite ergo
fiẽs ꝑpnis bñs clemosinñ ubi
subñt. nec cñ vos amoneo bt ab
ociosa simone ꝑcuss. tutiñ sequi
ꝺclinem? t ḡtum t fiemñ lingua
frustem?. i bonñ ubi nñ ꝺficit
cñ mdo dicit Ve ubi ociosum
qꝫ locum fuerunt hostes nñdent
de eo ruinñ in die mdi? Oc-
sum qppe ubium z qꝫ aut bñtiñ
ñi studuim? aut ẽne iuste nñtu-
ris cruz Ociosa ergo collegia ad
edificandum studium bonñ
quam celebrissime hui? hore

qui sigmur ꝺsiderare qꝫ distinctio
mdo bonñ intendere. hmoi
ñi oculos bñ ꝓponere. hmoi qꝫ
meñ bonñ nñtib? minime
bt t ḡtum bnis supponam
si nñciare cñ nñ negligim
bonñ ab eo angch cñ ihsume
bñcuit

Illo ẽpe miserunt ma-
dei ad ihesum sicut to
nos et sentias ad ihsume
bt t signentur eum Tu quos es
et reliqua. -

viij

Ego hui? nobis lectionis ñ-
bis fiẽs bñm ihoris hu-
militas ꝯuenit: qui
cñ mine burtus ẽet ut
ꝑsone credi potuisse. elegit sibi
subiectñ t se: ne humanum opin-
one ꝑperet. Timuit sup se. nñ
ꝺfessi? est z nñ negauit Con-
fessi? est quia nñ sum ego xps
Sed q' dixit nñ sum negauit
ꝑsone qꝫ nñ ẽst. Et nñ negau-
uit qꝫ ẽst. bt bonñ ꝺm lo
quens cum mebrñ fiet. cui
sibi non fallaciñ nñ Et sur ꝑs
Cum ergo nñ velit ꝑperet non
xps: sed t mebrñ xpi Omni
bus t singulis suam studuit
humilit agnosce: illi? celsitudi
nñ meruit bonñ obtinere
Et cum ego bonñ alia t scpturis
tis uñi sententiam nñ meñ t ꝯsu

Ego huic nob̄ testimoniū ꝓbio quēstio
nibus angelorū grecāt. Nūc ꝙ̄ꝛe
ī hoc rēgnū a discipulis suis de
helye ꝑdicta ꝓmissi. helias
ab hōie ꝓcul dubio. helias
ī hēat et nō ꝓmeruerit cū
si fecerit ī cū quecūq; uoluerit
Et si uolet scire ihōcs xp̄c ī chīs
Regnū mīe iohannes dicit. nō
sū helias. Dīc ī hō fides trinū q̄
quos ecclia affirmat. hoc ꝓbare
ꝓbarive negat. Vult dicere nūq; mīt
se diuisa st̄ xp̄c ī a nō suum. Quū
g̃ ꝓbare ꝓbarive ī: si cū eodem
ꝓbarive scripturis ꝓcedere nō d̄o.
Dīc si subtilit̄ ecclia xp̄i ꝓbare:
hō q̄ nūq; se gētium sonat quom
odōrū nō sit ꝓximū. Dīc zacharias =
ias nūq; s̄ ihōis ꝓmissione ma-
gelus dicit. Ipse ꝓcedet ante
illū ī spū et uirtute elie. Dīc ecclia
ꝓbatur in spū et uirtute helie
g̃. quia sicut chīs scribit dīs
ndicentū ꝓmittet. ita iohannes
ꝓmittit ꝓmū. Sicut ille ꝓfessor
ꝓbatus ī iudicat. ita iste ꝓfessor
ꝓbatus ī ꝓbatus. Ihōcs igit̄ ī spū
chīs cōit. ī ꝙ̄ chīs nō cōit
Dīc ergo suus fuerit de spū: he
ihōcs denegat de ꝙ̄. Quia
et ministrum sit cōit bt et discī-
pulis suis spūalem. de ihōc
sūdum dicit et ihōcs idem chīs
ministrib; nō de suo spū sed de
corpore iudicat. Quomodo ergo bea
ti uidet̄ et qd ihōcs sonat: ꝓ
mund a beatis tranmitte nō ꝓ-
cessit Qd cū se ceuum ꝓphetam
negauit: quia biblia nō solū
poterāt redemptorem ꝓdicere ꝑ
ceū demonstrare Qd sumum sit
ordinis oppūnat dum subiungit
Ego bop chīmus ī dicerte Ecce
filius ꝓbum q̄ engemus filius
patris ꝓbum bocat. ihōc ne testimoni
q̄ mit Imperio cōit ꝓbum. et ī
cōit apud dm̄: et deus cōit ī hō
Et ego oīm bestra benedicne cognos-
catis quia ꝓus bop sonat et ī
postnodum possit audiri. Ihōcs
ergo bocat se te audit q̄ ī hō ꝓdi
dicentem ī ꝓbatum ꝓbatus
bop dī quia ꝙ̄ cū mysterium patris
berbū ab hoīb; audit. Qd ceuum
ī dicerte chīmit: quia dicit apl̄s
dicitur inde placem ī dicentis
ducunt. Dīs mīe chīmit ī simu-
ne cū subiungit. Dirigite bīm dm̄
sicut dixit ysaias ꝓphetā. Vim
dm̄ ad cor dirigit cū beatus
suo humilit audit. Vim dm̄ ad
cor dirigit cū ad ꝓceptū bum
preparat. Vm ꝓceptū est. si q̄s di-
ligit me sermonē meū seruabit
et ꝓr mea diliget eum et ad
eū ueniem et mansionē apud
eū faciem. Qui ergo ī simplicia
mīe dicunt q̄ssq; audiūt estib;

446

mihelit: qsse se huiusmõi tẽptatõib
pellunt. cordib ostũ contra beatitu
dẽ claudit: Et ne ab se dñs beet:
claustra mmi sentis bitterq dñpnit
Dz ad hmõi q missi sunt pclitꝰ
Qs ergo baptisso si tu nõ cõ ppe
neqꝫ clyas neqꝫ pphetã. Qs qꝫ
non studio cognoscende beatitudi
ẽ malicia cpercende emulacõnis
hmõi. euangelista tacite tangit
q subiũxit dicens. Et q missi fu
erant erant eo phisaeis. Ac
si apte dicat Illi rhõcẽ de sue nequi
tie requirũt q doctrinam nescit qꝫ
ẽ videat. Dz scõ qsse eciam cum
apõla mãe rẽgrit a bonitatis sue
studio nõ mutat. Unde rhõces qꝫ
a baptismate. pdicatõis rudi
bus sam pcul abiugit. Ego bap
tizo te aqua. medius mihi bn stet
qui deus ne sciens Jhõces nõ spũ
ẽ aqua baptizat qua pctã soluere
nõ valens baptizatorum corpa
per ipm lauat ẽ mentem ab per
catis nõ lauat Cur ergo baptis
zat q pctã qꝫ baptismatis nõ relaxat
at nisi bt pcursionis sue cruciatũ
seruando q misericordiã miserendo pre
meditat baptizatum quoqꝫ dum
baptizando pcurrit Et q pdicã
do scõ ẽ pcursor xpi. baptizãdo
eciam pcursor eius fiat ministe
rii exhibendi. Q mir hec misteria
nostri redẽptoris annuciamus hmõi
ẽ medio hoẽm et sentisse aspicit
et nescit quia p carnem suã
apparens et visibilis egerit cor
pore et ab visibilis ministrat. Ac
quo eciam subdit qm pest me nemo
ñ me scõs est. Dic magꝫ de mise
me scõs ẽ. Ac si dicat mihi me po
test. post me ergo beatitudo ipsa testimo
nat. ab me mihi scõs ẽ quia ab
patre. Dz hec paulo superius dictꝰ
est. Placendus ei consilio apparuit
cui subiungit quia per me est
Ac si apte dicat Jude me eciam
pest mihi superat. quo cũ mihi
tacitus sue ẽperti non ministrat
scientiã q p multos ab apte misericor
sue apte ẽ a prẽ genitore. Cui
quidẽ reuerencie humilitate debitã
subtrahit manifestat Cui ne forte
digno solue corrigendi calciamenti
Quos apus beatus fuit ut si quis
eum que sibi cõpetit recipe cupi
ere nollet. illi ei calciamentum
solueꝫ q ad hunc spẽ sue unde
pdicatoris venerat Qs apte mul
hominũ cõpte ab se eciam spẽ sue
apparuit de quo a deum rhõces di
cunt hũ spẽ sum spẽ sue ẽ Dz qꝫ
rhõcem homines cõpm ei putarent
ipsum rhõces negat. ne fieri dig
ei ab soluendum corrigiam eius
calciamenti denuciat Ac si apte
dicat Ego redẽptoris testigia se
quidẽ ne valeo qui sponsi non
in mente ne ẽmpto Qs time
intelligi et aduer pt Qs cum
nesciat qd calciamenti ego mei
tus minimus fiant

Iustinianus 116

Incarnati) hec duo bona q̄ calceati
apparent q̄ mortificat sint mortificat nec
corruptionis assumpsit. Vnde ecclia per
ysaiam dr. In humilitate expectatio calc-
amenti mei. per humilitatem ppe ge-
ntilium. per calceamentum hec assumpta
mortalitas designat. In humilitate
ergo duo calceamenti sui se expectare
asserit quo du p carnem gentib⁹ inotuit
q̄ calceata ad nos dimittit hec. Sa
lus i carnalibus misterium huius
oculis penetrare nō sufficit. Inuestig-
gū eū mulieres p quonā corpal
ibū. quonā sanat et vnificatur ppe
mortē hereū multis nūt. quonā
ns q̄ncā nō habz et expstit et accep
Corrigia ergo calceamenti i humil
nris sensib⁹ obligata misteriū. Hec
vinc̄ solue corrigia calceamenti ei
nō datet quia i carnalibus eius
misteriū nec ipe i declarare sufficit
q̄ hec p̄phetice spūs ignorat. Quid
i ergo dicā. Ego su dignus solue cor-
rigiam calceamenti eius ad ipm et
humiliat suam ignorantiam p̄fitet dr
si posset dicat. Quid mihi si ille
plus i. que post me q̄dam natura
tpalia i naturalitatis ei misteriū
nō apprehendo. Ecce ihēc ppha spū
impletꝰ est. mitra sca cingitur. et
ei illud de se i spiritu p̄dicat q̄ ignorat
Quia i re p̄sumpsimus nob i fides bā-
ni et cetera i ordine cognitionis du
quonā sca bta p humilitate in se bea-
titudē custodiunt ei quedam mirabilit
sentit. illud in meis oculis
studeat renouare quod nescit. Vt

dum ep̄s pre alia i finitione sua dī
serant. ep ei pre qua p̄ses i corp
se animā nō exhibit. Secundum ei-
ā ait i. humilitas eius custos ve-
strum existat ergo ut in oīb⁹ quod
fiat sese depmat meus. ne quod ait
scā egregiat. Deus clinans tollat
Cū bona fides bonū agit semp ad
meliorem mala nesciā transmutat
du cuncta culpa deprecā nūq̄d bono
ope i cunctis animis licet. Superiores
vos i hac existimate. eos maiores
q̄ vobis quasi nō sc̄ p̄mones bīs
attendite. ep et quos age aqua p̄ma
cōspicit que i eis lateant bona nesc-
it. Magni ergo humilitas ei stu-
dent p̄ vij aquo modo ei se nesciat ne
du sibi magnitudine arrogantie ei-
bunt annihilat. Hinc ei p̄ ysaiam
dicā. Ve q̄ sapientes est in oculis
suis et coram vobismetipis prude-
tes. Hinc paulus ait. Noluite p̄de
tes ei q̄ vosmetipos. Hinc petrus
superbientib⁹ simul dr. Cū esses humil
i oculis tuis caput i tumbis. simul
fies eis dr si apte dicā. Cū te humili
ysaie ego de patribus meis fieri q
hec tu te magnū ysaie a me p̄mis
estimās dr cor. Quod ei regni sui
potentiam coram archa federis du sal-
tando deprecat dicit. Iudam et ho-
hor fiam plus q̄ fio sum i ero
humilis in oculis meis. Quem
ei nō exhibit ora licenti stringe-
bat ep̄s brachia dissipne. Respectis
peccatis suis dicit. Ephrata ego
regnū. gubernacula tuga. cui dr
cuncta duo lapide. solium sanctū

phisteis

In ~~tpe ~~ ~~ ~~

In illo tpe dixit ihc discipulis suis parabolam hanc
Ihe assumpsit petrum et filios zebedei
Dixit suos suos et ait illis
Beati qui ut supra

Lectio sci euangelii secundum
Lucam Cum turbe irruerent in ihm
ut audirent verbum dei et ipse stabat
secus stagnum lacus genesareth
Et vidit duas naves stantes secus
stagnum lacus genesareth
Ascendens autem unam navem que erat
simonis rogavit eum a terra reducere
Et sedens de navicula docebat turbas
Ut autem cessavit loqui dixit ad simonem
Duc in altum et laxate retia vestra
in capturam
Et respondens simon dixit illi
Preceptor per totam noctem laborantes
nichil cepimus
In verbo autem tuo laxabo rete
Et cum hoc fecissent concluserunt
piscium multitudinem copiosam
Ita ut rumperetur rete eorum
Et annuerunt sociis qui erant in alia navi
ut venirent et adiuvarent eos
Et venerunt et impleverunt ambas naves
ita ut pene mergerentur
Quod cum videret simon petrus
procidit ad genua ihu dicens
Exi a me quia homo peccator sum
Stupor enim circumdederat eum
et omnes qui cum illo erant
in captura piscium quam ceperant
Similiter autem iacobum et iohannem
filios zebedei qui erant socii simonis
Et ait ihs ad simonem
Noli timere ex hoc iam homines eris capiens
Et subductis ad terram navibus
omnibus relictis secuti sunt eum

250

ydem dicit spūs tribus · alij duo · alij bō
q̄ nisi ūnū · Quōq; ceū sē sensus
corpis bidelicz visꝰ auditꝰ gustus
odoratꝰ z tactꝰ · Quōq; ī tribus dicunt
quōq; sensuū · operacionū sūt oppōnt
duobꝰ bō · intellectꝰ z opinio designat.
Visꝰ nāt tribus nouit intellectꝰ tri-
būs designat · Gz ab q̄ quōq; tribus
intrepat · alia quōq; luctuosꝰ z. Qz
sē nōnulli q̄ ut sit ī tm ut nisi
in penetrāt nescit · p̄ceptore ūt
supra p̄ dicit ī tm q̄ p̄ut de
opib⁹ operacionib⁹ q̄ intrepat · Quōq;
se a cēteris pecudibus a brutis z
a bitu · intp a visibilib⁹ voluptat⁹ custo-
dit ab his ceū alios ūnoāt q̄ges-
tib⁹ · Et sē nōnulli q̄ ut q̄ duobus
tribus dicunt intellectū intp opinio
nē p̄cipit · subtilia de ī tribus intel-
ligūt · minꝰ de operacionib⁹ opinat.
Cuōq; ī relligēdo z operando alios p-
dicunt q̄ simplicitatē de negotio
luctuū ī portant · bene nāt alia
quōq; nel alia duo ī luctuū bene sēntire
videt quia dū ceteros sequi p̄dicit
z p̄dicat · q̄ intrepat tribus q̄dam
Gz ab q̄ bus tribus intrepat alios
fert in ī tm z absorbet pecudum
dū sm tribus ī tm alios secundū
z intrepat ī q̄dam ī tribus nobis
simplicē · luctū spūale nō quoz
cor · a tribus cogitationib⁹ nuōq;
lenat · Sūt nuōq; nōnulli q̄ duōm
ī relligēdo p̄cepert · z ēm scīa que
cernus sē sapiat de q̄b⁹ p̄phetam
dicit Sapiēcia sē ut fiducia nobis
bō nāt nescimus facē · z duo q̄
tribus q̄dam q̄dat · ī duo positus · et
Quia ab q̄ nāt p̄ce spūalia doua
bant districte ī iudicio inuita
capiat · quod q̄ssp intrepat q̄sidat et
quod luctū de intrepat ī pertin
pensat · Sermo q̄ q̄dā tribus

ī tribus a duo bonis intrepat ab cēū ī
butone dicit p̄dicat cū ei bene diuicit
Cuge sue bene z fidelis quia sup pau-
ca fidelis fuisti sup multa te ostituā
ī gaudiū dñi tui · p̄mum q̄ge
se bonum cū p̄scat bite q̄ne videat
videnat · Gz ī te fidelis fuisti sup nā
q̄stituā q̄ dñi tui ei cernit cōmo
molestia de cēno gaudio ī illa celesti
sede q̄dat · Duo ad gaudiū dñi sui
p̄ce ī mutat q̄ ī cēno illa priora
assūpt intp impleāt cenb⁹ adimpet
sit ī tri gaudio de nunc ut nō sit
ūt q̄ operib⁹ dolent de corrupcione
Sermo dnic q̄ expectū de tribus
nobis ad dñm cū ūbis operosis ad
dat dicens · Domine sue q̄ bō dn
es mecū ubi nō sentisti · q̄ cū ubi
nō sperasti · z tu cuncta nouisti
scisti tribus tuū ī tm · Ecce hi-
bes q̄ tuū · Sed dnus q̄ mihi
sum dulcū dñm docuit cū ī tribus
lucri · de sue dissimulat · Et tuus
esse se dat ī lucri tribus expectat q̄
bō scīa tuus debuerat ne ab sui lu-
ra dñm ī portunū Sūt cū pleiq
ī se sentiūt cecidisse q̄ ne sunt · vulgus
tenuis q̄ multis bite bonis ingredi
mentis · z ūt nāt ī sui corpis igno-
mia nō q̄tuor sciat · Cuōq; se putāt
ofitentur scīam bonis intrepe, tur-
pedunt et ī tribus ī sues tribus
nib⁹ nō seruandūt · Quōq; petri
bus ad hunc in ī finitate pesit spēm
tenet · cū piso mirabulo piscū
capit · Qui nunc duc quia homo ī vitare
petere sū ūnc sine petere q̄sēcās †
oportz et a te dnus ū ī pellas Gz
q̄dam melioꝝ bus · et tribus
tribus applicat ad Artē nolē quia
ī sinos se de q̄stituit q̄ · petebat
se de fuerat · dnus ī pellat · Cuōq; (q
quem ī se sēsitiue debuerat fugi-
mus · Et dolut ī p̄tentione q̄silū

Alius uero accepit. Intelligentiam prædicationis mysterii. Et exemplorum. Alius autem gratiam sanitatum accepit. Exercitium. Alius uero intelligentiam uerborum. Affluentium accepit. Et his dictis. Cæpit autem quia passer Ihesus mos erat cum talento accipere pauperi. Alius michi hoc asserens. Et his fortasse similibus mihi locum apud dominum uerum tulerunt. Talem profecto similem mihi accepit. Ego ergo michi dixi pro his quæ lucrabor pro talento gratiam Spiritus. Hunc ego uolo habere. Cum uenero hunc affluentiam lucrabor. Hunc cum uenero quia uenturus sum. Hunc cum uenero magnopere desiderabit. Ut eius amicum illum cum primum possit. Hunc cum loquendi locum apud dominum Spiritum mihi dare pro talento tradito inuenero. Si cum bolo non ego. Cum pro pompeio accepit. Tantum quæ ab uno quoque nihil penitus inde expetit. Quid ergo de talento suo redemptore suo qui secum sitiens tremore plenus est cogitat. Quæ accepit. Esse uidit in mihi cur ille qui pecuniæ profuit. Et uenit. Quasi pecuniæ quæ alibi erat. Et hic tradita in qua non est. Et longe discessit. Et profuit. Et uertit. Et de talento suo. Et uenit. Et tenuit. Quia si a bona actione torpescimus. De his omnibus quæ quibusdam districtius iudicat. Consideremus ergo quæ accepimus. Et tempus erogationis fructibus. Si nobis ab aliquibus ope diuina cura impedimur. Nec si ita tota talenta absconderimus. Talentum suum ad usum gratiam proficiat. Ubi iacet etiam

sanctum. Cum in his iudex culpas examinat. Talentum de terra leuat. Quia est plerique qui et se a terrenis operibus abstrahunt. Et in precibus iugiter in psalmodiæ uigiliis. Et ad eleemosynam pauperibus erogandam. Et ecclesiam supplicando frequentant. Hunc ergo de talento suo ponderationem habuisse. Ut cum iam iudex ad se uenerit. Nos ei quod commissum est. Exercuisse

~~Postquam~~ Cum natus esset Ihesus in bethleem iude in diebus herodis regis. Ecce magi ab oriente uenerunt hierosolymam dicentes. Ubi est qui natus est rex iudeorum. Et cetera

.X.

Sicut in lectione euangelica fratres audistis. Cæli regnum nobis promittitur. Et quia minime terrenæ abundantiæ fides. Cum cælestium celeste apparet. Hæc quem nobis est. Ne unum sit quod prædicatur. Possibile. Et inde angelis apparuit. Nisi adornandum. Hunc ab oriente magos ne angelus sed stella produxit. Manifestius indicio. Ut per hoc generale. Hæc quia est angelus præcedere debuit. Ad quod accedendum iam ne per se. Sed per signum produxit. Quia et illos quæ chie. Nisi fidelibus non. Et infidelibus. Et nisi signum iam. Et fidelibus non fidelibus sicut. Et notandum quod. Et redemptorem nostrum cum in ore esset. Et ecce. Et ecce. Et ecce

nec p̄uincula nguouit. Dñs ꝯ̄ clemens ꝯ̄ bñ sñm sensse testm̄ sunt Vt cū de eis quodam esu hūno loquat: Sin hūt celi cognouerit: quia p̄cio stellam uiserit Ysle ghouit: qz sub p̄sentis ei⁹ se calculo p̄bunt Terra cognouit: qz eo nōcē gēuit Sol quouit: quia luna sue radios nō scribit. Sapiēs et p̄cedēs cognouerit: qz qz uoluntas ei⁹ scripta sit Iudeus cognouit: quia hoc quos tenebat mortuos binos reddit Et ꝯ hūc q̄ sin cū sensibilia elementa sensert: nō hunc fidelū uidere cer-ta sin ce nunc cognouit: et omnia seruis studi nō q̄uitatē nō hūc ꝯ̄ ostici nō uerunt: q̄ clemens ut deus nos ut seruos ꝑ sessionib⁹ sin clemens. Q̄ctū nō dñs nos suc cumulū cū q̄ nullū ce despicit: uisceribus longe ꝓspexit et nō solū quia uisce nouerit: sed et ubi uisce: stans nō hoc de ꝯsiti locū uenturus ei⁹ cognouit q̄ seruū uisceribus ꝓspexit et restituit. ꝓfert quos bethlee honorū uenturus nouis ducibus. et ipse cognō seruū et illos fidē nō restituit dñs. et nos nō redemptōis celebrius. Q̄s ꝓfert bñ ysaac cū iacob filiū suū bñdixit designauit: quia celebrius oculis ꝓphetis in futuri filiū nō bñdixit cui tribus nullus ꝑ posteritatē finit. Quia unusquisq; ꝓphetā nudus ꝓphetie stū plenū et ceteros: cū de quo nullus ꝑ futuri p̄dixit: in futuri potuit: nō cognouit et uenturus regis sui cognouit hoc os nō callida ingenuitas gentis. ne tirus regno finit: ꝑ uisceribus ei⁹ bñ puer ꝑ nemē postulat: nō ornē cū se bella simulat: et qui hunc si ꝑ nemē possit extinguere et quem malicia humana ꝑ filium diuinitatis spūs qui ꝓphetā. Rex ꝑ sapiēcia nō ꝑ prudentia nō ꝑ filium ꝑ diuinū. stans cū que appetunt magos stella ducunt: uisus ꝑ ipse reppetit. uisceribus et tulerit: et ne ꝑ die nō hōdiem edocent ꝑ signis annotat Sit qui fit et ubi ꝑ quat hōdes ꝑ nemē nō possit Cui qui sua quia ꝑ ꝓpecte de sup̄ni: ꝑ dū ficte querit ꝑ nemē diuinū nisi ꝑ mente. Et nō licet stendū est. qui ꝑ pristini ꝓ IX
muste hēroi uisi bñ quia homo sub ostentōnib⁹ stellaꝝ puerū et hō in dñm dei sin et terra assumit. qz nouā stella exoriri cū dns apparuit ꝑ cetue cui fuisse filiū cū que apparuit stellam puerū Sed si euangelij ebia pessimus ꝗbi de eadem stella qui ꝑ ipse diuinū ecclesiā stratū sup̄ domū ubi erat puer: Sui non puer nō stellā ꝑ stella nō puerū cui tuti: si diuinū licuit nō stella filiū puerū ꝑ filiū stelle ro ꝗ apparuit puer fuit Et nō sit a fidelū cor-ribus ce ꝗnos filiū dicunt. Vnū qui ipse homo solus hunc ostitor qui creauit ministrat stella cū qui stellas hō ꝑ stelle qui hominē fecit. Et si pel in filiū hois qui: ipse suos misericors sub ce hō qui bet cetera cū uob de uero matris cui deus ꝓnos fratres plurimum tenuit unum: prior qui nequit egredi potuit ei et sub sequens ꝑ clausset Et ꝗ cū deo qui cognouerit uocato diuinū mat fidei: nō dum scripsit pie equali tas sunt Et nō hec solent mathe matici ridere Quia ꝑ tres ꝗ stellā comes in ortu pungens ꝑ Mundi

cognito ꝺño ꝙ bonum quid bonum
ꝙ hibemus. Gregorie etiã nost
ꝙ pbiendo ⁊ obediendo basilicã se
quendo. cibũ bonũ gustando di scer
nim⁹ si ad ea nitæ ẽ. Et flendo obe
diendo basilicã ingrediendo. mgr ap
petitũ eternũ ⁊ ficndũ regnum
Ergo ꝙ aliũ bũ ad ⁊gnone nitimur
⁊ gradũ qui q appetisi gaudio per
delectemur dñm⁹ ad hẽ ꝙ plenitu
dinem ⁊nocentiũ. Hy nitæ ⁊ fides bonũ
ut sit prudi semp⁹ suspecti pecca
mꝰ ante oculos cordis hui culpas
opes. illuc mdiam distinctionis
ep̃tiemue Deuseum⁹ qd distinctus in
dep bene q mditatio mundꝰ et licet
tentes pcordib⁹ ⁊ tedat ⁊ cũ sustinet
Et dcto bene actus differt ut mundꝰ
⁊ bene quos ꝛdquet. punimur flen
tib⁹ culpas. et cũ psalmiste voce
pcuemus fatue ei⁹ in confessione bo
nitatis. Ergo nos sollicita nulla
decipiat. nulla bona letitia seducat
Hy pmo mgr ⁊ mdep qui dicit de
nobis qui ndẽ mic. quia lugebitis
⁊ flebitis. hinc cũ salomõe ait. Pri
mus dolor mscebit et eptum gaudiũ
luctus occupat. hinc recep dñs
deputatum errore ⁊ gaudio dixi q
finis decipit hic risus nit. Cor
sapientũ ubi tristitia ⁊ et cor stul
torũ ubi letitia ⁊. Quartum⁹ etiam
qd precepit deus si celebremus bene
celebremus nitate. Deus Ergitur mgr deo
sacrificium ⁊ afflictõ q petit psalmista
nec estimate sacrificium deo ffe q ⁊ bonũ
peccatum nrum pcepit in baptismate pcep
tum delecta st ⁊ cũ post baptismum
nullum omisim⁹ p humanã recep baptis
mate aquam nõ possim⁹. Quia ergo
⁊ post baptismum ⁊ gustamus diui
bitatem tuam⁹ luctamur ⁊ stadium quatenꝰ

ꝛgnonem nrum ꝙ alibi bñ ꝛpetere
qui ea ea bonus delectat. ꝛfectamus
ad eũ. nitæ nutrimur ⁊ venimus

Illo qꝺ dicit ihs discipulis suis Simile ⁊ luc xiii ⁊ xxv matheũ
regnũ celoꝝ thesaurus absco
dito in agro. Et reliqua

Dictum bñ gregorii pape de eadem lectione

Celorum regnũ fides bonorum ꝺ- XI.
ꝺo ꝙbꝰ tremus simule dicit bt
ea hus q numꝰ nouit sin
gult ad ⁊gnitã que ñ nouit
quintꝰ exemplo basilicũ se ꝺi
cibilium ruptur. et ꝙ ea que bsu
dixit qi q fiunt⁹ in celestibꝰ nr⁹
hẽ ꝙ scit motũ diligẽ discit ⁊ ꝛfectu
tu nunc Ecce cũ celoꝝ regnũ ab
scõdito ezamo in agro comparat. quẽ
qui ⁊ bene hõ absconꝺit ⁊ ꝙ gaudio illo
vadit ⁊ vendit omnia que hꝫ emat
agrũ. Quia ⁊ hec ꝙ notandũ ⁊ ꝙ
⁊ bene thesaurꝰ absconꝺit ne fer
ue⁹ quia studiũ celestis desiderii a
malignis spiritib⁹ custodiẽ non
sufficit q hẽ ab hominꝰ hominibꝰ
nõ absconꝺit. Impiꝰ etenim bñ qꝺ
⁊ bn suum⁹ quia ad priuatum ꝙmꝰ
gaudium nunc ffe recurrit. qui q ꝺñ
lucruculi obsidet. Deꝺm ergo
desiderat q thesaurꝰ publice ⁊ bn
portat. Hoc nec dico nõ de ꝙpiis
epis nra nõ sedent cũ septũ sit.
videant epi bñ bona ⁊ gloriẽtur
pcm suum q ⁊ cel ⁊ sit ut ꝙ hẽ qꝺ
ꝙmꝰ laudes exterius nõ querimꝰ
Sit nec sit epꝰ ⁊ publico gestu ⁊ te
cio nuncet ⁊ oculto ut et de bono
epe ꝙmiꝰ ꝙbeamꝰ epm. et cũ per
tractione qua soli deo ꝙ sue q̃ gratie
ffe optemꝰ secretũ. Thesaurꝰ nec
celeste ⁊ desideꝝ. Alter bõ ⁊ quo
thesaurꝰ absconꝺit discipulus studꝫ

⁊ p eũdẽ ꝺñ. ad pr⁹ ⁊ bñ. hoc agnosc̃ q̃ntũlibet cũ

celestis. Nunc ergo certo agnū hēsus
oīb̄ cōpat q̄ voluptuōsis curius īmū-
tatus cuctis suū tēpus desidēs per
disciplinā celestē custodīā cōsecut ut
nūl unq̄ quod cito blandat libeat.
Nichil q̄ curiosum breū truncat
spē p̄horrescit. Q̄ nr̄si celeste regū
negociatōr hēmo. Q̄ similē q̄ bo-
nus margaritis q̄rit. Et huic p̄diosā
et beātā q̄n videlicet et beatū cū bē-
dens emit. Quam q̄ celestē breue
dilectionē et quātū possibilitas
admittit p̄fectē cōiungeāt en quā
et tēpus minuēt libeat cuctis dili-
gere. Incorrupte cōne vīus dilectū cū
descendit habitū. ignōtum suspexit
et nr̄descat et celestib̄ nūnq̄. nichil
et tremis libz. Deformē ignōtē q̄q
de tremē rei placebat specie quā
solū p̄diosē margarite celestis sul-
get ut mēte. De cui dilectōne
et p̄fabimur. Et. Forte et ut mors
dilectio. Quam dilectiz sicut mors
corp̄ tremit sic ab amōe et p̄ cor-
pereū cēne huic celestis ecclē
Rom quē p̄fē absorbuit ds tremā
fōis desiderū nichil et sensibilem ab-
dit. Recp̄ cū scīs hē cui hēde mem-
bricū celebrem. mōi p̄ suo potius
set et corpore si p̄ns ni desideriis tre-
mens mortuū ni fugiāt et mēte tre-
et nūq̄ et ūtuq̄ culmē nūnq̄ cor-
mētis despexit. p̄mum calcauit. ut
ornatos regēs et p̄sidēs ducibus sicut
fortēte robustior mōtanie sublimi-
or. Q̄s et hec nos barbari et debiles
dicim̄ q̄ nec ad regnū celestis pu-
ellas p̄ferim̄ bidem. quos ut
suppet. superbia et fluit. ab ecclē p̄hibet.
luxuria et quinuit. Q̄ si adipisci
regnū celdē p̄ bellū p̄secutionis no
possum̄ hō ignē nob̄ tpe fit q̄ dñs
nolum̄ sulphur per p̄ce seq̄ ecce
milli nūm hō que dē dē p̄ mēmorē
seq̄ illatū tūmulē et de desidēs ecclē

Nunc ergo et p̄ce subiecē curius desidēs nō
nolumus qm̄ et bello p̄ suo ignē cōmē
dicēm. Christus similē et regnū ce-
lor̄ signeū misse et mūde et ego dī grē
piscēm q̄ggītī que tpletm ds litus edu-
citur et in base hōm pisces eligūtur
mali n̄ cum pīcū formis. Cēn ecclīa
signeū q̄ggītī quin et p̄sentib̄ est
quiescēs et p̄ eūm q̄ssē ds cūm reg-
ignōtib̄ seculi. fluctib̄ tēpt ne in
cēne mortē p̄ fidēm mergāt que ego
dī grē piscēm q̄ggītī. quia ds p̄cep
hōm sapientes et fortes. liberos
et nōs. Simplices et pusillos. formes
et ī finēs secūt. Vīs et q̄ p̄salmista
de eo q̄ ds re eīs cuncta scīens. Re
signeum. s. ecclīa et similit ipletur
cū in fine suo hūanū genus sanū
gēnabitur. quam educēt et sec̄lice
sēcuit. quia sicut mūdē seculum rei
seculi fluc sāpt litus mortē. In quo
s. fine hōm pisces et boni eligūt mali
pīcū formis quia et eli quiq̄ mbra
ecclīe et regnū. et cū regnū
huic q̄dam ds exteriores tenebras
exp̄i p̄hibuit. Rursus cū hōs mor-
tales q̄ gemūt quasi p̄ miseros pis-
ces sibi signeum nos grauiz et litus
ascendat signeum sce ecclīe q̄ ēdebit
Et q̄ pisces q̄ capti fuerit mortui
nō p̄it. nos ds re mali capūm sēs
et hōmitte p̄uitum. Cognitum ign̄
et captōne ne suffocēm et litore
q̄ grauem et nob̄ horrendum sēpiternis gehennis
ign nut se nō modico absorbeat si cui
ep hoc gñe tu bñ de te gñgnit. Rursus
ergo et illū de ascendit et q̄ ingressu
indicē regnū ab electoz societate
sepat. q̄ tenebre sint a luce crucia
et tūm combustione dñi et hoc ordē
compōnē dns sub breuitate repetit
cū subiungit. Cui et q̄ sūmatione
seculi. Exibunt angeli et separabūt
malos de medio iustoz et mittent

cos ⁊ omnium ignis ubi cit flectus ⁊
stridor dentiū. hō ūa fides ḡmi tricēdi
⁊ pcij ꝑ exposicōm. xpti ctm boc ter-
ruerit ꝓtinuo subtr fuit ne qs ad in-
ferendā sue expugnatōne ⁊ruerket si
quid de eius supplicio obscure dict.
ḡm ⁊ subdit. Intellexistis hō eius. Di
cit ei dnūs suus. nrūp in gehennā
subrugit. Isco eius sēbā sedcus ⁊ regis
celoz. similis ⁊ hōmi qui familias
ꝑfecit de thezauro suo noua ⁊ uetera
Ei qui nouit et dicit qđ dr dnūs testi-
monij nrīm) abrahamj sedcū fuisse
senechalmj. q̄ nouit et dicit testimō
ti ⁊ si subtr nouit nunc dr nūciā-
mus Moysey qđ dedit familiis ꝯ-
ponere ū possumj qui et si testimōij
dicj execut. nouit testimōi sedci
nō gratulit dñs ergo ab hō ⁊ tollēdū ex-
cludūt ab aliq decant Ez ⁊ ce qđ
dicit dñs sēbā sedcj ⁊ regno
celoz simile ⁊ familiis. nrīm
gr dalz quia nō de hijs qui fuerūt
⁊ de hijs q̄ ce ⁊ ctm peterent legēt.
q̄ et nouā ⁊ dicit ꝑfecit cū dicisse
testimōi ꝓtinuo dicit dicisse dicij ⁊ moīj
le qui hijs dr ⁊ tollēdi ⁊ alia ꝑ. dicit
tū ipse hūmi quia fuit ab ⁊ fm
ctm. Secundō. pro petis suis sup-
plicia ctm tolēdi. Cū quidā ex
ab uicto nouū regē nrē fecit ut si h'
tre stridēt dnūc celoz similis regi
penetre Et hō ⁊ ctm edicj dicit thy-
tibi dicti nūciā ⁊ cle celebrandj Et
dicj nrīm ⁊ ut pulsu humid genu
⁊ ctm pcm ⁊ dicit et nouū ut
qui ⁊ regē nūciā Quod ergo ⁊ gehen-
sione dicimus sue dñs subdidit hō
⁊ nrīm quod fecisit. fus cū de
regni similitudine thezauro ⁊ dicit
ut homo magnū gratulit post
modum hoc in fm pcm de nūcio

combustione cruciāt nrīm
gehennā subrugit. Isco omnis
sēbā sedcus in regno celoz similis ⁊ pri- hoī
familias ꝑfecit de thezauro suo
noua ⁊ uetera Ac si dicat dñs
Ille ⁊ sēbā sedcus ꝑdicator ⁊ q̄
et noua scit ꝑficere de futuritate
regni et uetusta sue ⁊ trac scripti
ctm dicit et uel generaliter dicit quos pre-
mia nō ⁊ cruciat. nūciat de regno
quos nūcet. nūciat de supplicio
damnatos quos nūcat ut corripi-
antur et tre dehenne in hēterny
si nūcer ad regnū nō dicit. timor
nūcet Ctre cū de dehenne exple-
tione dicit ibi cit flet) ⁊ stridor de-
cū Ez qz pcm gradū sequit ꝑce-
tum linquēdi. hinc fides ḡmi bapt
tismi fugite si uultis flē formi-
dine. Secundo ctm pcm ⁊ h' gradū nō S
cū seculo ⁊ uultis regnare cū suo
Tempnibus nrīs pectore fluxum resp-
tringite. carnis delectationes de-
nunte q̄ q̄ nimio exercitio seculi
nrīs exercitatione ctm ignis
nunte scit. q̄ q̄ ⁊ nūcte quedā
dilatare scit hoc disciplinā nūciat'
seruj contrarie ut sū ꝑcm qui-
dā fugiat ctm gradū fine si-
bōe cupiat. cōtrarie

Lectio sci ewā/ly m matheū

Dixit dñs ihs discipulis suis ꝑabolam hanc
Simile ē regnū celorum
decē uirginibus. que accipie-
entes lampades suas exierūt obuiā
sponso et sponse. Et reliqua. Omelia

bti gregorij pape de eadē lōne

Expe hos fides ḡmi anno
uno gratia opante fugere mūdi huius ⁊ q̄ueniētem dedi-
cōnē. ꝑ hoc ergo dñs euāgelica lectione exhortat. dicens ut
et lucerne que ardere cū magnum cum-
tem timeatis nec ꝑ hō qđ ⁊ bebis
regni gaudia fumer h' gratia hūi gaudis

nc

ꝑ q̃nt nc appatus hiudis ſcripſit
et q̃ ſois oñdi mch̃ nuncr̃ de
Bruct. Ecce cũ hoc ꝑ ſcptor
ſce Burgunes 2 oes Scot ſoli
nes et ñ ꝑ ꝑ Bꝛitannus nu
nciũ ñ oes ꝑcepꝛe Q̃ cũq; que
ſam ſũ & burgunitate ſua gloꝛi
am ſois expectet. i baſib ſuis
oleũ hoc nolucrit Bꝛ ſpus que
ſo ſũ nobis & quis ſit eloꝛũ
regnũ. a cur & ſcam burgunib⁹
compe Quc cũ burgunes ꝑ
ſcutes et ſtrue Scotꝛ ſũ cũ
regnũ eloꝛ oſtet qua ꝛ̃ ꝑbeꝛ
nullus ꝛ̃ gꝛedit̃ cũ ſtruis
burgunib⁹ cur ſimile ꝛ̃ ꝑhibe
Bꝛ ſcdm ſ̃ ꝙ in ſancte eloge regꝛ
eloꝛ ꝑnc ꝙs ecclia & quo
m alie loco ſuis &c Mittet filꝰ
ſois angelos ſuos et colliget &
regno eius oia ſcandala Regn
ũ illo regno bñdictus m quo
ꝑmo ſumus ꝛ̃ i ꝛ̃ ſcdm ſ̃ po
teꝛit que colligunt Et ꝛ̃ uer
ſũ & Quis ergo ſoluet ſ ũ
de mundꝛ ſtc nimis et ſoluet
ſit ſois nimis benedicit ꝛ regꝛ
eloꝛ ꝙ ñ ꝛ̃ fecit a ſoluet ſne
nimis ꝛ̃ fecit in regno eloꝛ
Mundꝛ ꝙ ſ̃ ſolunt a ſoluet ꝙ
ꝙ ſ̃ hoc ꝛ̃ ꝑcipit quos ꝛ̃
de nõ implet Bꝛ ns regnũ ꝛ
ne bñdictus ꝑuenit̃ ũ ſnlz
qui ũ ꝛ̃ ſ̃ ꝙ̃ nimis ꝛ̃ fecit Do
ct Manifeſto ergo in eo nimis
dicit ꝙ ns hoc nullo mõ ꝑmit
tit uicio. Quis ergo ꝑ hanc
ſententiam ũ quis eccie eloꝛũ
regnũ & in qua doctor ꝙ mũ
dum ſoluit nimis dicit Quia
cui dicit ſuſpicitur ꝛ̃ſtit & ꝛ
ei ꝑdicta ꝛ̃cipiũt. Inquit mee
corpoꝛ ſenſibus humiliꝛ ſub
ſtitit ꝛ̃mat̃ mentem quam

dentem ꝑſtitit Et qua ꝙq; ſcpn
ſiſchũ multitudo colligit ſcm eccie
ſed burgib⁹ ſimilit ſcm cant ꝛ qua
qua mali cũ bonis et ꝛ̃ybi cum
eleis ns unipti ſunt ꝛ̃ ſimilis bꝛ
gibus ꝑ ſcmb⁹ a ſtrnis ꝛ̃ ꝑhibe
ſunt multi ꝑ pleriq; grues ꝙ ab ꝙti
ore ſe ꝛ̃ ꝑpectu cuſtodiũt & ſpe ns
ꝛ̃ meoꝛ regnũ cum ũ mulceant
et toto ſeſſio ns ſuꝑũ ꝑnũ
ſanctant. etiã ꝑmiſ expectant
ꝑo ſabbatis ſuis ꝛ̃cipe ſanctis
hominib⁹ nolũt. hñ. ſtmuꝛ gdam
ſuũ nõ m ore hoim gemit ſ mꝛ
ꝑſcim gꝛegũt Et ſũt pleriq; ꝙ cor
ꝑ ꝑ obſtinacim afflictũt. ſ& ꝛ
ꝑ ſua obſtinacia hominis ſimoꝛs
expectũt. Sacrue ꝛ ſimũt. ns ſ
ctis mtoꝛ burgũtur. ſ ſtrue
ꝑſto ſũt burgunes qua ſolũ ſanctis
ciuitate ꝛ̃ tribuendũ quer. Vñ et
ꝛ̃ ſubd Quis ſtrue nõ ſuſpexit
oleũ ſcm. pruſsnes nunc ꝛ̃cepe
ꝛt oleũ in baſib ſuis cũ lampa
dib⁹. Per oleũ ꝙ̃ re mtoꝛ gle de
ſignatur Vasculũ mee mtis ſũt
corda in ꝙb⁹ ſcm⁹ eccie que ar
ſtrum. Pruſsnes ergo oleũ
in baſib habet qua nitedũ gle
mtis ꝛ̃ ſcm ꝛ̃ meat ꝑmde nctis
tenue qui mt Gloria mtis hec
& reſtitudo ꝙ̃ mee. ſtrue ñ
burgunes oleũ ſcm nõ ſumũt
qui gle ꝛ̃ ſcm nõ habet
Cũ hanc ab ore ꝙmoꝛ quer
ſtemus ꝛ̃ dco ꝙ oes lampades
ſũt & oes oleũ nõ hnt. Quia pleriq;
bonũ ꝛ̃ ſe operi cũ eleis et ꝛ̃ybi
cubant. & ſcli ns ſponſum cũ oleo
dicit ꝙ & hys que ſois egerit ꝛ
gle ꝛ̃ ꝛ̃ſt. Vñ per ꝑſalmiſtã
quoꝛ & ſcti eccie ꝛ̃ ſuꝛ dis
gle eius filie regis ab uno

ñ mñe ſciente ſpōſo dormitauerit oēs
et dormierūt. Quia dū dēre differt
ad extremū iudiciū differt. cū et
tpbi in mor-e ſepio ſepiū. Dormi
et ſuū moi ꝛ Iuste ſepiū &ꝛo dormitāe
ꝛ tñ morte n ſaluet hmōi ſcā. qui
ꝑ posſ eſtrudimur q̄uis ad ſepiū mor
tis. Media aūt nocte clamor ſt̄o
ē Ecce ſpōſ dēit exite obuiā ei De
ductu ſpōſi clamor medie nocte
fit quia ſic dies iudicij ſurrepit
vt prudēi nō oſcent q̄n dēat Vñ
ſcpt̄ dicit Dies dñi ſicut fur in nocte
dēiet Tanq̄ oēs burgenses
ſurgūt quia electi ꝛ tpbi n ſepio
ſue mortis exciti. lampades or
nāt quia ſua ſcia op̄a mādāt pre
q̄bꝰ celū ꝛcipē bēitudine expec
tāt. Et lampades ſine oleo ꝛgnā ex
tīguūt quia cui op̄a q̄ue celi hoibꝰ
forma ꝛpetuerit ꝛ ad ductu iudicij
obſcurāt. et ad eo ꝛ-ſbitone nō ad
dēunt quia ꝑ eos ꝛcepert ab hoibus
laudes hō mūnerāt. Dic ē mite ꝑ
et ne dentibus oleū petit ne q̄nā
ductu iudicij cū ſe mō ꝛtulit ꝛ de
neriit. Estimādū ſoli q̄uis ꝛ ſine
fiducia ſcepe ꝓmiſſa dicāt quia
nos q̄ ſm op̄a ꝛpecti q̄ſ ꝛtiſ. Sicut
de mīs epibus ꝙ dixim⁹ Et pru
dentes burgenses rādent dicēs ne
forte n ſufficiat nob ꝛ vob. In ille
cū die q̄ tñ de ꝛbuſdā ꝛ pace ecce
ꝛcessimꝰ lequor ſi ſibimetipſi ꝛ-
tumoꝝ. Omiſſis hic ſufficit q̄ue-
mad ꝛ ſibi ꝛ ꝓximo. ibi ꝛ ꝓximis
ꝑ ꝛ ecclēdū ſubdit Ite potiꝰ ad
mēdentes ꝛ emite vob. Venditores
q̄ppe olei n dulcedēs ſūt Qui cū ip-
ſepti ꝙbꝰ q̄ſ vanis ſue ſtudijs
nitorē ꝓpē effert̄ quaſi oleū vē-
dūt. De quo ꝑ ſō oleo ꝑſultū dicit
Oleū mē peccatō n ꝓfuget caput
meum ꝓpriꝰ ale eternū mētis exp

est appellatione mite exprimis cui que
ꝓ cipit corpi mes vocit. Impi
gunt mite exp̄ petit oleū cū dicit
cet mētem ſuam n dulcuit Oēs
cū mēt emere vēit ſpōſ. Quia cū
dice ſue testimō ꝛpōnim⁹ q̄ſ
mdo vēit. q̄ n epit ꝑ cordium ꝛ
ē Deū n̄m ꝓte erūt mūnert
cū eo ad nuptias et clausa ē ia
nua Q. ſi. ſapē in cordib⁹ p̄ſ
ſit quia ad mūnerationē hīs q̄ſ dic
vēit ſpōſus. ꝑ dulcedinē ꝛ ſuert
cū eo ad nuptias. quia mūnerā
nis et clausa ē ianua. Vēit q̄ſ
ille q̄ ꝛ ad ductu ſuo clemēti gen
rit. in cui ſpectu celū ꝛ ter gene
miſcet Vñ ꝛ ꝓphēta dic. ad hūc
ſemel et ego mouebo n ſolū ter
ꝑ cēlū celum ad cui ꝙmūe oē
humanū genꝰ ſeduct cui ad dēic
tum mulcꝰ. Remunerationēq̄
bonoꝝ angeli nr chīgeli chīoni
ꝓcipat ꝛ ſūtones. ob ſequūtur.
Ꝙ ſtate fide ſcīmi nr ſpectū tan
dicꝰ ꝑ illo die ꝛtor erit q̄ tñ
ꝛpenā remedū nō erit Que illa
ꝑfusio cui tantū ſuo exoꝛgere q̄ſit
ꝛ quēta oīm hoīm angelorūq̄ con
ſeſſe Quā ꝓnuncī cū q̄ue et tāgllū
nūes humanū capē nō valt cēm nr
dic Mite dic hī ſpectū ꝛ tuens nr
dies nr dies illa dies ꝛ-ſbulationis
et angustie dies ꝛſolationis et
miſerie dies tenebrārūq̄ ꝛ caliginis
dies nebule et tur-binis dies
tube ꝛ clangoꝝ. Ꝙ ſtate ergo fide
extremū die iudicij ſup corda ꝛpho
tū qui aſpectuꝝ ꝑphetā dēit nun
ciare q̄ue tot appellationib⁹ n valt
explicare Dicendi dēo et cū clādo
leritas qui de cui mēt viſione gau
dē de cui ſpectu dēitent et clemē
tia gaudebunt cū eo ſimul ad

nupcie t nūc q̄ zmy sponsi nupcias
gnudent z my ih̄u sūt sponse q̄t
ille etiā regni celestis sessiōi
nūe dō gnāt. Nunc s. Ysio nū-
q̄ ante t̄ pectū ab initio sū ē-
clesiis cuncta. et regni ianua
fugientibus clausa. que nō tan-
dē penitentib⁹ aper. Ecce nūc et
penitentia & fructuosa ē. et
Nunc nequitia. et bellum t bell
q̄ nō aperi prius tp̄e p̄dic. hunc
eternū p̄mium dī. Ecce nūc tp̄e
acceptū. ecce nūc dies salutis.
Hinc ih̄c ait Nuncie dūm dū
t bella q̄t t nocte cū sū ih̄c
Nūc cassan filius virginis t
nocturnis suis ē medit quātā-
clusa regni ianua ab q̄ nūc p
expeditione ire deponeret. ipse
ē cū ē subdit nonnulle vir-
gines z reliq̄ virgines dicētes hūc
sue aperi nobis. ut ille respon-
dit. Amē dico vobis nescio vos
Ubi iam n deo ē p̄t mereri q̄
petit q̄ h̄ noluit audire cū potest
Nunq̄ q̄ regnus q̄rite prius ē
scripto nō regni ianua cū pre-
cibo bene hunc t cū q̄ sūs per-
salo nō dicit. Secundū reminiscis
expedi unum meū z ū finū q̄
aspicit. Descripsit omne q̄silia
mea z t exp̄tionē meis ne-
glexisti. ego quoq̄ tuū irrisu vi-
tabo z subsannabo cū vob q̄ ti-
mebat adueneat. cū irruerit
t̄pestas ultionis z t̄ribus q̄
tempestas ingruerit q̄ veneat
sup vos tribulatio z angustia et in-
horruit me z ū expandit. nunc
q̄ surgat z ū t videat me. Ecce
aperte locutus z t̄ proverbium huc d
ce q̄ulsa aperi mihi soror mea
mea columba immaculata. quia
in gelu capitis mei. et cetera

aperi nobis p̄ces offert ē nescium
Quam et velut t cognitos se respi-
quos nō suos p̄ sine merito non
agnoscit. Ubi hinc quoq̄ gentilis
ne discipulos exhortato subiungit
cū se vigilare nunq̄ quia nescitis
die neq̄ hora. Quam p̄ p̄cepta de
penitam suscipit si sciret q̄s de-
mū se cule quo tpe exiret. alius
tp̄e delinquentibus nequa aliud pe-
nitere aperta potuisse ex q̄ q̄-
ten venia speraret. p̄dicit die
crastinū n̄ punisse Quemq̄ exito
extremū diem debemus nescire
que nunq̄ possimus p̄uide Ecce
hunc ipm diem q̄ quo legim ne audi
mus q̄ficiens accepimus et ignosta
q̄ fecimus flē recusamus Nō plum
missa n̄ plangimus ē cū que
deflemus augemus Ac si aqua
nos egritudo corripuit si sup ex-
tremus vitam mortē deiungimus
inducias humidi quēmq̄ ut p̄cū
nra deflemus et eis cū magne
estu desiderii petimus quos recep-
tos nō p̄ multile habemus Ecce
fide ianua ē q̄ si tēre audire
velit cūctis bñ exto sidere illi
behemēt t strenue Laudem virgi-
nalis m valeat p̄ueta voce chri
sum q̄ sint que lumen tu stirpi populi
christiani declarat. Eu. Gaude ydone
ē cui plenū diuis quātū ē-bus
sugbit numen carnis sue delin-
quentibus subditus. t redemptis ē
mānte sanctis accessisse ē cū totum
hic suis sine p̄one dehuisse sicut n
ē-ligiose quodam qui nec sup p̄
quo illius videre corpus languore
p̄cussus t q̄ ne extremum debitus
exitum hora qua de corpe ni exit
exierit q̄ ipse oculis videre debet
z angelorum spū. coram se assistē

et hebenuet · nunc ut nos · seruu
christi seruiret · Cepit ciuitate pal-
lestie et sicime · et cu magnis bonis
ducibus pene filiisq; suis uxe nunq-
quid que ipe in ingressu monachi
sedi nimis · et turbat christianis
bonis sicuis · nunquime currentiq;
· nulli alicui fieri
tum me suscepe turbat nosq; mo-
nuit affuit lugens · prostrates simi-
lia queritq; eos ne ge alle · sepelire
f grauit · uolebant · ipi uiuligines
spe uide no poterat · p corp quicunq;
effusione · et pallide · ac tremore illius
qui tra hebat uidebat · quide mul
tere corp mutatus hic illucq; u-
debat · et terre Incubat · et sumpse habere
aspectu corp fre · u poterat · u rebatur
ne penete ubi redemit christus
mundu · relinqui se in posse desperet
cepit magnis bonis christiane sacis
Iudicius ul usq; nunc · usurius
ul usq; nunc · Ex cu he cogitaret ·
ipis suis bonis · et habitaculo suc
cursus cunctis · et de quo mundu de-
serat quia p nos nos se ul uideat ut
ei uisio nob placuit · qs ns hui di-
na pietas longanimit expectat
Nam illi certos se ne mortis uidisse
et sacris precisse qs effut · q cuidam
et sacris quib; peccat no recepit ·
Nos ergo fres karissimi sollicite · sti
cogitemus · ne nob et bonis ope pe-
nitet et gemam · ns benegnissimu
iudice cu in appellim de corpe exire
Memento qs bonis desit Omnis
ne fiat fuga uel hyems nel sabbo
p legit qui mandat abulisse legnus
et sabbo · in lig · hyems quop ns ab-
landa impedimento · et quia ipsus
in abulsum corpor frigore astringet ·
nir p Orare nesciat fuga uel hy-
eme ul sabbo · Ite si ope dicit ·

Quesq; fres oremus dilectissimi ut q dedit
precibus largiat nobis auxilium qui uiuit
et regnat deus p oia sa sa amen

Videte ne et querat ipm bonis fi-
lijs q in uia ambulat · Illud ergo
cepit quo fugit in lig no cognos
dum licet Ihesu here et non cepit
p et nocet Ipsi et reprobi nil mun-
dicie qui nesci oculos p ponen
q aut uigilare cesp quia nesciet
quo hora ueni · Lectio sci euāgelij ꝑ lucam

In illo tpe dixit ihesus ad
discipulos suos Sint lumbi
ui precincti · et lucerne ar-
dentes in manibus uestris et reliqui

Omelia lecte euangelij habita ad ppm
in basilica sci felicis confessoris

Lectio euangelij huius sci
mi apti et nri leo · Canum
est ne aquib; apta cibus pbi-
beat alia formasse uideat ·
cum sub breuitate intuemur · et
quatenus ei exposita · ita nos intelligib;
sint · ostendit · ei sacrib; in sirone
posa · Quia uinis humanis · et lubri
sit · fragilis · et mutabilis respt · sub:
q de symbolo nos uim nob legit · Sicco
uentri cuius ne humor ei sit · et fortis
tudo illius · et mutabilis · uenientib; ei
principali · et secum lubricos uoluptu
tis desiderat · et cu suis dicit · Anim
labe · uia pauci · Lumbos cum
pagnis · et cu cunctis lucernis ardē
tibus · Et quia munus · et
malis no ngt · in qbus erat sedentes et
bonis operib; et sanctis · precepit · ubi:
Et lucerne ardentes · et similibus uiis
sanctis · qui ne ardentes ne mundis
reuelat · qui p bona opera · proximis
suis lucis exempla ministrant
ad · q bus · p sed operib; suis dicit:
lucent lux uia coram hoib; ut
uideant opa uia bona · et glorifi-
cent pm uim · q in cel est · Duo
autem · sunt · que subeant · et lubos
reshigat · et lucernas teneat · et
ministerium sui cultores · et corpis:

bis · uel pm de
cade hoc ·
xiij.

462

et huic beatus in operatione Ve-
rum tempori etenim quia cum sine offero
placere nequaq; peccati arguis q bona
agit ad hunc luxurie aliquando
ne desperauit ie q existimate puni
ner du se p bona opera expectet.
Ac existimo ergo nunquam sine bo-
no opere ut opus bonu agere est sine cas-
titate Et ut si bonu agere nequit ne
ffio ille et ffe ad finem pena addic.
nequaq; se ab eius pro multi huic
honestate grauent Quia si quedam
bona agere p honestate et obsequiu
ei qui et rectu ne ut de quamplurib; p
bona opera pene mundi gloriam spe-
re et rectu ffe et recepturi sine addic
constituit Vnde et psalmus subiungit
Et vos simulce gaudio expectantes
dum sui adueniat nunquid ego ad
uocatus ffui duos absentes et fur-
gens a mortuis ascendens et celu
sup eum s' ubi est dextra dei nuncios
ho explicuit Et et rursus ei cu
gloria et iudicio manifestatur
Deinde mitte de suis expectantibus
subdit Vt cu venerit et pulsauerit
festinu aperiat ei Vocat quia sibi
cu ad iudicium presens pulsare de-
cum ut p exercitatione meditemur
et mortem breuem de sequat Cu
festinu aperimus si hinc cu mente
suscipimus Hinc etenim audiri pul-
santi non potest q cupide et corde
recipiatur et bide cu quo gressus
se se meminit audire formidat
Cum mitte de suis ffe et expectantes
securos et pulsanti festinu aperi
quia letus audire sustinet et
cu rep; quique mortis aduentu
de gloria retributionis hilarescat
Vnde gaudens subdit. beati serui illi
quos cu venerit dns inuenerit
vigilantes Vigilatio ad presen
tem huius vite oculos refert
tenet Vigilatio seruat expectando

quos credit Vigilanter ne se corpo
et negligencie tenebris opprimat
etenim pmultis dicit Euigilate qui
et nolite peccare. Hinc rursus ait
Horate cum nos de corpis surgere
ad beatos dns quo dignanter
eos exhibeat assumat Amen
dico vobis q precinget se et faciet
illos discubere et ministrans illis
eis Beatus ille dicit se. dest ad retribuendu
p promisit. facit illos discubere et ipse
querit et seruit discubere ffe unius
regno q esse et. Vn rursus dns de
Beati qui vigilant cu inuenerit dns
et inuob Et ministrans ei dns
ministrat. quia huic sine illustratione
nos sitient Et ministrat beo dicit est
cu de iudicio ad regem redit. nec
certe dns nos post iudicium ministrat
qui ab humanitate sor ad diuinita-
tis sue cu epulatione nos clemens
Et ministrat cu et cibi cibi sine spe
lationem nos deducat cu cui que
et humanitate et iudicio cernimus et
eternam et diuinitate post iudicium beati
Audiendi ffe beati et formidi
sim cibi appetit scripture Videbit
nq; que cupiscet Et cu et pbi et suppli-
cium correxit. nisi ad christi cui
gloriam p fidei et scripturas tollentur
nemus ne videat gloriam dei
Et q si sui et per vigilia negligentes
existit. q ffe vigilia. pmeue eter-
nis custodia est Et neq; sic desperati
dum et ex nbono opere cessandum.
Iam longanimitate christi sine patientia
et simulans dns subdit Et si venerit
et secudi vigilia et si et tertia vigilia
venerit et ita et venerit beati sine sui
illi Dnm q ffe vigilia pmeue et-
pne et dest pueritia etatis adolescen
tia uel iuuenis q; que autoritate sue
eloq; bonu simul dicens et ecclie

A sollempnitate

mittens in adolescentia sua. Senia
ñe senectus neciprit. Puer ergo ī pma
vigilia vigilare nolunt. custodire nes
sciunt q̄ ḡnti ngrmutabꝫ sius
t pcepta sua neglexerit. ns bns
vite salte ī spe mittunt eugilet.
Et q̄ eugilare ī sēa vigilia nolunt.
Tertie vigilie tuedia ī mmorabilet
qui t mittentes ad bias vite ī eui
gilate. salte ī senectute ī spiritu pe
sate fides hūana ocluserit dei pie
tas sumtā unam. Nota ī ps̄ expo
sitionis hui tacentur. Dei respicit
et expectat. q̄ cepit se vincet et
tuo cauti. unū de ḡnibꝫ sue fusci
pit. z ny qui ī tenebris erāt pmu
nuit. Ez nemo hunc ex hoīm
mittit. ney figulet. quia mito sis
mebꝫ mistica ī medicina exigit.
quato sagio ī pacatu ny medicū p
regnant. Hunc eterū pmbis dicit
Ignoras q̄m benignitas dei ad penie
tiam te adducit. Dedit nr̄e sumcis
tia z cor ī penitens. chezamisis
ē nā ī die ne et ī tuchatibus usti ne
dicti dei. Hunc p̄ psal. mit. Deus
noster noster fortis et benignus
dei. sic benignus punisti nos
tra. ut que bestes pecti delinquerā
diu pacate sentiamus hunc q̄z
eterā districte medicā. Hunc p̄ q̄
dā sapientes dr. Altissimus ē cui ē
pacens reddit. Pacens cui dr.
dr. q̄ quia pecti horā z pnitet
z reddit. Ā quos dns ut q̄dā
tolerantia q̄sos dns dr. sequit. Ac
cepta ecclesiastici bñficia nec de
sidiam eterā capticem sapiam p̄si
mulitudinē ad medicā deducā
ut p hoc mmoy ad sui custodi
am sustinē. Ainy dicit. De eterna
sentētia. quia si senect pē filias
qua hora sue venerit vigilauerit
et ingrē ī suā p̄sidio dom̄y sue
ego qui ēmisi similitudinē ī
eterā exhortatio sibi fiat. ī die
Et bos estote paratiqui ho
ī putat filius hois veiet.
Ne secure nr̄e pēe filiabꝫ sue
domū p̄sidii. quia dū ns̄ eus
rebus p̄ dei mutat. pusil mo
rē vicens carnis nre hostem
su nō rapit. Et ea que dñy dō
t nemeā ēmittet nemo. quia
ea vicem dñm p̄ nunc p
nudz̄sūc mors ad supplicia nes
cient rapit. Suri nocty ī sistet.
si vigilanti. Dum ad ecclesiā medi
cis i exhibe animy mpit precā
neis. et penitēs ostiū ihū
mpenitens pentz. Nonā vide
ut sponsum dñe nr̄e dēe nob nolunt
ēt q̄nā. ut possit. Et sapientes
ut dñe illam p̄dere ī possint.
ad illam sine ēmissione pre
sentē. Proinde fides nici my
dicine mortalium hoīe nec
ceibos fugire. Vicem bos nidū
z pletus ecclie z sanctem p̄ne.
Ea certa mors nunciat si bue.
nobis de ignibꝫ hui p̄dicti
ī eterā cogitet. Cetum z p hoc
cum ī aggnet. Quinq; sibet
u. mun z nigeti monabꝫ ecclie.
q̄ bugibꝫ p̄ciosis nesciby ī dnt
cum. quid aliud z q̄ cum. Re
fice ē nebendē quid habet ch̄s
q̄ est. Est nesciat q̄ est. Ihc
ī dicit dicens. De fenū est
ybs. si cū fenū ybs ī z tubi. ī
illi qui ei que hodie colum ne
fuerit ecclesiastico mō bā felicis
memorie celebrauerūt. Quinq;
et quinq; de p̄dictis hoīe p̄uisi

469

nē

onc congregabunt ſes ſuper pecu
morſ arietib. ſpere ⁊ hyc
que prede nolebant mucti
ſer ⁊ ſuctu ſimul ſpilbit que
rimebunt quaſi ſtabilit rege
dixe bn. miſerit di ergo diſ
cretu multitudo ſuis humu
p̄ nutriunt ⁊ cu
cie p̄ morte arut ⁊ pulue
bidelig ſenū fiut ℣ Quam ugr
monēdis ſuis hoc figurat ⁊
ngre ſes ſuos ſtruat ut bom
ores uide reuelentur Au
dite ꝙ ſapiens ſalomō dicit
Qui docilis p̄ nutu ſui ſine
r ſimul operare qui ne ep̄
ne ꝓuide ne ſcām ſpūm eſt
ſpūs ⁊ ſcīe ſpūs quo tu p̄ceris
Quam ergo a dīne mor
temp̄ ignoramus ⁊ p̄ mor
tē ep̄am ū poſſimus ſuge ⁊ ut
nā mortem ignā ⁊ ſubeā ni
pīa nr̄a dic cū ſit mor ꝙ
cū venit hūc ⁊ ſi p̄us ꝙ ve
nat ſē p̄uideat

ℓ 70. Iaōſm ewā ⁊m ihēm

Ille qđ dixit ihēs
diſcipulos ſuos. Ego
ſum pastor bon⁹ bon⁹
pastor animā ſuam ponit
pro ouib⁹ ſuis. Et reliqua

Omelia bti gregorij pape d'eu'

ō xlvij

Audiſtis fres kārī
ēpleōne euāgelie
kārī erudiēdū
ſtrū. ⁊ ꝓcu kā
ūrā dīne cū ro
ſnā ex nr̄a natura ſono ſes
cōcutaſtice bonus ē. dicit
ego ſum pastor bon⁹. Atp ex
dem bonitatis fortitudo qua
nos mutauit adiungit
dicens bon⁹ pastor animā ſu

am ponat ꝙ oūb⁹ ſuis ſcat ꝙ
uenit. ⁊ addit qđ ſequit. bonus
pastor pro ouib⁹ animā ponit.
ut ⁊ ſuā mutādo uitā oues ſuā
a ſempīna morte liberet. ⁊ oues qđ
ē dilectio. cū nos ſue alueo
ſpūalit. Quia uob ⁊ de aſſumpta mor
te hoīs qui ſe quibusq; ꝓbuit
te ſcīs cū ⁊ ſpūsco. Quia
nobis ⁊ exteriora uita ſubſi
dia ſubtrahit omnib⁹ cū ſuppēdit. poſ
tremū hō ſi uide ſit ecclīa mor
tem unius ꝙ ciuſdem omnibus
ſuſtulit. Adhuc nūc h̄ uni
uo. ꝓuide ad poſtremū unū
ſz cū ⁊ doctrinaliter longe ſit
melior unus qui plurimi⁹ p̄dice
re ſicut ſtructa qua exteri⁹ poſſi
dem⁹. ⁊ nō dubiū ꝙ omnib⁹ ſcīs
ſunt. ſed ꝙ hyc dicat⁹ eſt unus
ſuis. ⁊ ſi nēmo ⁊ dubiū ꝙ ſi
cut ſcīs ip̄e ꝙ oues diligit.
ita nouit uos ſuos pastoris ſ
ſibi ꝙ ſtrui ſubdi. Quarum ⁊ ꝙ
mitem ⁊ qđ ū ⁊ pastor. cui nō
ſūt oues ꝙ. Videt lupū uēi
re. ⁊ dimittit oues ⁊ fugit:
ſē pastor ſi mercenarius uo
catur. ⁊ nō ꝙ nouit ⁊ primo oues
dominicas. ſi nō ipſas mortes
pertimet. Quarum ꝙ ⁊ ⁊ ſi bonī
ſūt pastores nunc. ſed huius
mundi nō queāt. Quarum ꝙ
modis uidet. Quoniā pretium
nos ſtruxit. Quibus ſuis ꝓ
ctum. ⁊ unde ſit ſ ubi ſcīs ⁊ ue
rendi ſtructu. Ipſe ſuis cum
ūctis uocauit. ut ꝙ ea ip̄o
ꝙ ⁊ ſpūsco liberent. Hinc quod
queāt ⁊ uenturi. ⁊ nō hēdi ſ
tis ut ꝙ poſſent alieni ēe ſuis
Quarum bō pastor ſit ut uocem

cognoscit bonos nō ptinus ecclesie nec-
minus dest[ruc]tionis cū ipe pla-
nūp nō gregē custodiū sicut bonus
pastor sic ecclīa ūgenit[us] astruit[us]
lupū bonis dicit: qm qui nimis
sup gregē custodiū stimulat. Lupus
ecclīa sup oues bestias cū qbz tumul-
tuat[ur] fideles qui nrp timules
opp[ri]munt[ur] ita q pastor ecclīa
nō cōfort[at]. fugit oues et fugit
Quia sum[us] q[uo]d ab eo pticulum ne-
cessit[at]. fugit cū tumultuat in ptimis
fugit quia nō ministrādo bonis
subtrahendo solitū. fugit[ur] q[uo]m
mercēn[ar]ius videt lupū et timet. fugit quia
se subtrahendo obscurat. Ego sum
pastor bonus. Ego ostensiue ipe
dic[it]. Ego ostensiue ipe ostendit
libz ptinibz ptinue ngēnibz dicens
libera voce hortatur et dicit
pro dono ihesu et filio stimu[lat]
ne. nunq[uam] opponamus. si fideles
et nocētes q[uo]s ptinet et mistrans
ex ministrie iniuriosa subtrahim[us].
Quos quia ūgenit[us] nō sunt. cū
videat lupū videt fugit et
et ipius lupi. qui si ecclīa ne ce-
dat in corpora p mētes debacchat.
ministrū videlicet spūal[is] cunctis fi-
delibz et subditis timet. et mortes
mētis querit. et quo lupo nocē
subtrah[it]. et lupus rapit et dissipat
oues. Lupus venit et ūgenit fugit
quia ministrū spūe mētes fidelū
et ptinacie dilacerat. et ita q locū
pastoris tenz. cura sollicitudinis
in bz. Ille ptinet et ipe de timens ex-
modis betatur. lupus rapit et dis-
pergit oues. cū alii nō lupum ūa
ptimbit. alii in mystica ecclīa
alii et superbia cigit. alii pusilla-
nimitate dimittit. Quic et ne sti-
mulat. alii fallacia supplantat
Quasi ergo grex bonis dissipat.
cū fidele spūs symbolus et ptinac
ones necat. Ex q[uo]d hic ūgenit
nullo zelo ministr[at]. nullo fervore
dilectionis exercit. Quia Dn solū
exteriora cōmoda respicit. et interna
gregis dispendia neglicit. pinet
Quia et mercēn[ar]ius fugit. Ecce ūgenit
nec fugit. q[uo]d ūgenit et nocē
ptinet nō cū de quibus dolet
cōmisit. nec ūgenit fugit. quia
ūgenit et Ne si ipse sue
pticulo omia nō ptimq[ue]. ex q[uo]
omibz pest nō ones diligit
sue ptinia querit. Dn cum
hominē ipleret sū ptinibz cō-
modis betatur. opponē se q[uo]d ptin
tia ostendit. ne bo quos diligit
amittat. Ex quia pastor noster
culpas fidei pastois et notat. ite-
rū formā cui debem[us] imitā
cōdit dicens. Ego sum pastor
bonus. Ego subiugit. Et ego cog-
nosco meas. et cognoscit me mea
Ac si patēt dicit. diligentes obsequē
tem cū scientem nō diligit. et
hinc mine quomt. Omnis ergo
mercēn[ar]ius pastor bonus ptinia mini-
strare ne subtrah[it] ecclīa ptinia
bonū. videre ne ones et fugit.
videre si cū cognoscit. videre si
humane bonis cōmis. Quia nec
dicto nō p fidem et p amore boni
nis dicto nō exercendo. et ep
opere cōmne. Ama et fac quic q[uo]d libet
legit. hoc ecclīa. ostendit. Quia
se esse seu z nūq[uam] ei ūcus
tosit. mendacio. Vñ. Ego sum. hō loco
dūs ptinia subtrahit. Quia nomit

nec pr̄ et ego agnosco p̄cm̄ meū et tu ne⁹ peccā peccatū meis Nec sic agere debemus In hoc agnit quia et ego agnosco p̄cm̄ meū et quotidie nr̄e q̄ multū mea peccata peccatū meis deest ea crimine qua peccatū meis maior quā p̄cm̄ Christo quod dicit Nec veo in solū nobis sed cūctis gentibus benedicit Et alibi oues habeo que nō sunt ex hoc ouili et illas oportet me adducere et vocē meā audient et fiet vnū ouile et vnus pastor Ps̄cripsit ne nemo quis ex gentibus p̄lo se meis diis nr̄is offendat cū se adducē et alias oues dicebat Hoc cognoscit fides nr̄a Possibile gentilibus sem vidisse Hoc est ex duobus gentibus efficit quia nobis cū et gentilem populū et sua fide iustificauit paulo antecessimus qui ait Ipse est pax nr̄a qui fecit vtraq; vnū Deus cum ad cēnā venisset expectās multorū seruorū aduentū ait Ego cognosco meas et ego cognoscor meis Nec de eis Nec de quibus et paulo superius Sequor me sigo et faciet fieri vnū et gregē vnū et pastorē vnū Nec ego fidē nr̄am ex circūcisione aut p̄putio nr̄o sed ex fide nr̄a Nec ego deū ex p̄putio nr̄o sed ex fide nr̄a Petrus ait et dicit et credit simplici corde simplicitas euangelica fabulo nititur Quae nōne sunt nr̄a omnia petrus dicit et cum ignorantia scripture deceptus putasti petrus clerog; fuit Petrus petra dei qui sit de petra sit de fide mea dicebo filios Ibi petrus et cetera sanctitate lecta est qui in lingua delinquens se quibusdam excusauit Ibi mundi sacerdotes chori ibi sanctus sanctorum cunctis ibi dulcis solempnitas spectaculum gaudens hunc finem habebit et denuncia ibi gaudii plenitudo chori

Judex

ibi Iudex cum apl̄is suis Ibi tumultibus quartus victor expectat cum illic letior quo hostium afflictus Ibi confessor christi cum pnia sua precedente gloriosi Ibi fletus cum quos abluit lacrime vel rubor nequitie sancti emollit ponunt Ibi sine nubibus que cum sancto sancta fuerit Ibi pueri quos hostium suos mihi risisse dicit Ibi sanctos quos hostia et cetus debilis reddit et virgo cupis ut fulgit Quicumq; ergo fides sit prosunt ibi cum illorum cunctis solempnitate gaudent nos letitia festinemus tunicis Certe sic ubi pl̄s nūdinus celebremus si ad nuptias ecclie adhibitione dominica solempnitate gaudet festinemus ecclesie si nubit et nemo tecte cene solep. cum sit sanctus gaudens se dignus affectu esse si solempnitate cunctis letari in dicit Et et celestibus claro cunctis letitia nr̄a Christus de se ecclie et suo nuptiam struxit et nos ab nuptiis ecclesie excipi nullo desiderio mereamur et tecte cene solep. in gremio. Primum gaudens et letus cum. Tenebit adest et ad quos venit et non recognouit ad signum nuptiarum desiderii et sic nuptie in nuptiis. ab cene solep. gaudio nullo nos nuptiis nuptiarum quam et sigo ad locum ecclesie nuptiarum desiderii et desiderium habitu vice aspectus in et nuptiis Nullis nos prospectus blandiens sedeant quia stultus pulsor et quo in nuptiis nuptiarum pcm aspiciens obliuiscat quo tecte Coto ergo desiderio ad signum primum nuptiarum nubelet nuptiis et hoc nuptie aspectat qd agnit quod actus et linquet ut si celesti pristino letetur ouem sanctus quam et hac delectatione in signum cunctis prosunt et quotidie sanctitatem

Ex illo tpe dixit Dñm et iv. cm lucā

Ihs cum hic similitudinē hanc Et qui scribit aliud credit sectā vitā et cetera

Ecclia sc̄i euangelij quā no fides cum audistis exponens nuptiarum sed admonuit. Quam cum p̄sente tpe

Omelia Gregorij pape

sextus expositi

Beritas exposuit: Hanc disputate humana fragilitas non presumit. Sed ea sollicite in hac ipa expone diuina pensare debeatis qz si nos vobis semel verbum agrum mundum. Do lunares demonia. spumas diuitias significare diceremus: ad credendum nobis mees forsitan hau dubitaret. Unde et ipsem dus et semetipm distulit exponere qd' dicebat et sciatis verum significationes queri eius ea que pretulit nolunt explanare. Exponendo ergo quod dicit figurate se loqui mouet: qs vos certos reddet eum vobis una fragilitas verborum illius figuras aperuit. Quis enim ei dubium credet si spumas dicas mutum bobum esse magne cum ille pungat iste delectat et tm spume sunt qz cogitationum suarum pulchritudo mente haurit. Et cum usq ad pnm pueniunt. quasi influxo vitie crucuntur. Ubi hoc in loco alio exempla testimonia nequaquam duo dicas; sed fallaces diuicias appellat. fallaces enim sunt. que nobis diu pmanere non pnt. fallaces sunt que metus mortis non potest expellere. Videtur diuitie vel sunt. que nos diuites virtutibus faciunt. Si ergo fides tenui diuites esse cupitis. beatas diuitias amate: si cui nec vel honoris gaudetis. ad celestia regna tendite. Si quem diuitiarum diligitis in illa supna ampliori cura assidue festinate. verba dei que aure rapitis mente retinete. Cibus enim mentis est sermo dei. et quasi acceptis cibus stomacho laudate recte. qui auditus suo ventre memorie non tenet. Hz si qs alimenta non retinet. hunc pfecto uitri despat. Eterne ergo mortis periculum formidate. si ubi quid sce exhortationis accipitis. verba huius ad ea alimenta nutrite in memoria non tenetis. Ecce transit anne qd' agitis. et ad extremum mutati sine villa momenti mutatione citius volentes nolentes pperatis. Cur ergo amat quod diligat. Cur illud negligit quo perueniatur.

quod A

Ejiciatote qd' dz. Si quis habet aures audiendi audiat. Omis enim qui illic aderit aures corpis habebat sed quia cuncti aures cordis. si quis hz aures audiat dicit. aures profecto dubio acd' requirit. Curate ergo ut accepti sermo in cordis aure remaneat. Curate ne semen mei boni tollat: ne malignus spes semet et a memoria ei bonum tollat. Curate ne petrosa terra semen excipiat et fructu bone operis sine pseuerantie radicibus mittat. Ejulate cum libet qd' audiut bone opis micam ponunt. sed mox ut fatigari adusti tribus ceperit multorum deliquit. petrosa q' terra humore non habent. qz licet qd' germinent ad fructu pseuerantie non producit. Fructu autem cum verbum amentia audiut eadem amentiam detestant. verum anim concepti laudant sed mox ut videlicet animus qd' corrupsit aut obliuisci qz qs laudabit. Ejulate cum verbum dei luxuriam audiut pollicitos cursus non solui petere non appetiut. sed cum petentis erubescut: sed mox ut tarmus species eorum oculis apparet. sic mees ad desiderium rapiet ut si adhuc ab ea melius sit aliquid licet eadem desiderata deliberent. et depnanda agit. que qd'd egisse se meminit. tam et ipse depnantur. Depe cum tonet culpis comprimum. et tm post flectu ad culpas redimus. Sic barbarum scribelitici pli trabeacula circumplaudentes flemut: cis ipsi similem fieri et mortem deposcat dicens. Moriat anima nec morte ultorem: et fiant nouissima mei horo similia. Sed mox ut hon gpulsione tumuisit. in amantes negligentia exarsit. Jam ipse promissa munera in eius pli morte consilium dedit: cum morti se fieri similem optimum. Et oblitus et ipse plauerent: cum extinguere nolunt qui se amantem ardebit. Notandum vo et qd exponens dus dicat. qz solli

262

dei
A.

tidines & voluptates & dimittat suffocant verbum & infructuosum efficiunt. Sic quoque spinis cogitationibus suis guttur metis strangulat: & dum bonum desiderium ad cor mittere non sinunt quasi aditum flatus vitalis necant. Rotunditas vero quid duo sunt que dimicis mugit: sollicitudines videlicet & voluptates. Quia quos & per curam mentis oppremit & per affluentiam resolvit. Re ecclesiam quoque terra possessores suos & afflictos et lubricos facit. Et quia voluptas cor nemine non potest cum afflictione: alio quidem tempore per custodie sue sollicitudinem affligit: nunquam alio per habundantiam ad voluptates emollit. Terra autem bona fructum per patientiam reddit: quia scilicet nulla sunt bona que aliquando si non equanimiter certe per murmurationem mala tolerantur. Quanto enim quisque alacrius proficit: tanto in hoc mundo minus quod durius portet. Quia cum a prima scilicet mentis mee delectatione desinat: cum de seculi adversitate non desinat. Hinc est enim quod plerosque christianos & bonos agere & tamen sub ipsa tribulationum fusse desudare. Terrena namque desideria fugiunt et cum flagellis dominicis fatigantur. Sed mee bone deus fructum per patientiam reddunt. quia cum humiles flagella sustinent. post flagella ad regnum sublimiter suscipiunt. Sic bina calcibus traditur. Sic olim contagionibus expressa animam suam deserit: et in oleo lignorum pinguescit. Sic per triturum area a paleis grana separant & ad horreum pinguia perducunt. Quisque ergo affectat plene bona bene. studeat ut humiles purgationes sine flagellis tolerare: ut tanto post ad indicem mundior veniat. quanto nunc ei in me ipsum tribulationis purgat.

Et in vmi sil poet legitur

Rm

Cum ea portio que contribus ad eternam beatitudinem electorum pertinent quanta sint multis notum. que multi sancti merito

manserunt. reliqui pro meritis ducti: que longa egritudo dissolverat. Nam a prima etate. usque ad finem vite paralitica iacebat. Quod dicat quia stare non potuit quem nullus in lecto suo surgere nec ad sedendum valebat. Neque manum suam ad os ducere. neque se in latus aliud declinare potuit. Hunc ad sepulchrum cum fide adierant: et quia ex eclesiam portasset atque. hoc coram omnibus proximis exigebat. Neque ullis monentibus. sed scripture sacre sibimet codices emovit & religiosos quosque in hospitalitate suscipiens. hos coram se lecto sine intermissione faciebat. Factumque est ut quidam ad messem aperta plene sacram scripturam discerent: cum sicut diximus litteras funditus ignorasset. Studebat semper in dolore gemitus agere. ymnis & laudibus dei diebus ac noctibus vacare. Sed cum ad tempus esset ut tanta ei prava remunerari debuisset membrorum dolor ad lectulum redijt. Cumque se iam morti proximum agnovit. pocioribus suis ac hospitalitate susceptis admonuit ut surgerent & cum eo psalmos pro exspiratione eius decantarent. Cumque cum eis et ipse voces psalleret. voces psallentium repente compescuit cum terrore magno omnium dicens: Tacete. Nunquam non audivi quia resonat laudes in celo. Cumque adversum laudes quas nunc audierunt mente corde intendet: sed illa anima carne soluta est. Sed exeunte illa tanta ibi fragrantia odoris aspersa est. ut omnes illicque adessent inestimabili suavitate repleret: ita ut per hoc patuit quod angeli venerunt. qui cum laudes a celo susceperunt. Cui rei nonnulli nunc usque presentes sunt. et cum magno fletu attestari solent. quia quousque corpus eius sepulture traderet. ab eo odoris illius fragrantia non recessit

Eate quo fine ex hac vita exeut · qui in
hac vita equanimit flagella tolerant
Jurta voce g dñi ho terra fructu p
patiam reddidit · q exarata displa
vome ad ī unicacoīs segnē puemt
¶ Sed vos g fres k mī intendite quod ex
usadius angustiet in illo distrcto
mdiao habitm ī smug · nos qui a lo
no ope torpentes · tres t manus ac
cepimg · si p cepta dñi ea eremus t sic
manibg implem · nō cout nos dñs
tm aplos audat · qm ad regnū scdm
turbas fidelit ppdiando tryerunt ·
sion ant nos milites exhib · qm ad
ecclesie priam sanguis fundendo pue
nerūt · Quid tm dicam smug · cum
hui de quo locuti sumg seruulis bide
mug : cum longius longiusq vitupa
timt · sed tm hui a bono ope non
lugant ī hec robustu fres agite sic
vos ad stadiū bone apis mstrante · vt
ei bonos bobis nō ad mutuendū ppone
erit tm consortes et hilaritatis doctrī ·
¶ In illo · dñs ihesus xl^a 2^m matthei
in deserti a spū ut tptaret a
diabolo · t ad ultimū esset · diebg et
xl^a nochibg postea esurijt et ihū
Dncha bī gregorij pape d' e l
Xlij^m. Obitari solet a quibus dam q quo
spū sit ihs ductu in deserti · ppt
hoc qd' subdit · Assumpsit eū diabolus
in scam ciuitate · et ut ostenderet assumpsit
eū in montē excelsū valde · Sed hec
t absq ulla questione audiend accipi
ut a spū scō ductu ī deserti credat ·
ut illuc eū spes sua ducat · ubi hui
ad tptandū spes malegna inducet
¶ Sed cae est d' de hō nel ī excelsū
montē · nel in scam ciuitate · a diabolo
assumptus ueus refugit · ihūm hec
audire aures expauescāt · Cui tm no
ei incredibilia ista agnoscimg : sit
illo t alia fm pensum · Certe iniquo
rum diabolo caput ē · Et ihūs capite

membr sui oēs intuit · Ihs no dya
membrū pylati fuit · ihs no dya
membrū iudei p sequētes t multi
tes crucifigētes fuerit · Quid
g mirū si se ab illo permisit ī monte
duci : qui se ptulit eam t ma
gistrū illius crucifigi · nō ē ergo ī
dignū ī deptō uno deo p tptam
voluit · qui venerit occidi · Justū
quippe erat ut sic tptationes hūs
tptationibg vincet · sic ut morte
mundū veneret sua morte superet
¶ Sed secundū nob' ē · q tribus mo
dis tptatio agit · Suggestione de
lectatione consensu · Et nos ei tp
tant plerūq sine delectatione mul
ta cam sine consensu labim · Quia de
carnis pōe ignem ī nobis pcipis
et cam ut ignem · unde ī anima
tolerand · Deus no qm ī loco
impis interna sine mundi sme
pōe venerat · michil tentationis
in semetipo tolerabat · tptari g
p suggestionē potuit · sed ei me
te pōe delectatio nō momordit :
alioq io ois illa diabolica tptatio
foris nō intus fuit · Sed si ipm
ordine tptatis eius aspicimg ;
pensimg qūta magnitudine nos a
tptatione liberauit · ¶ Antiquus hostis
contra primū hoīem quātū in se
tribus se tptationibg exeruit · q
ihūs videlt gula · inanis gla · t ma
ligna tptauit · sed tptando su
pauit : q sibi eū p consensum
subdidit · ¶ Ex gula quippe tptat
ut · ei a bō lugui veritū ostendit
alioq ad comedendū suasit · Ex va
na aut gla tptauit · ei dicēt Erit
sicut dñs · Et ex precedi mutatio
tptauit ei dicēt · scietes bonū
et malū · Avaritia aut nō solū
pecuie : sed eam altitudo ē pōe ei
inuidia d' · ei sup modū sublimis

nubit. Et cū nō ad anarctā hō
nōis rapina ptinēt. nequaq̄ pm
lus de unigenito filio dicēt. Nō rapi
nā arbitratꝰ est se esse equalē deo. Jn
hoc g̃ pugē nr̄m diabolus ad superbiā
trusit. q̄ est ad anarctā sublimitatis
extimuit. Sed quib⁹ mōis p̄mū
hoiem stirmit eisdē mōis filiū hoīs
tēptato suggerebant. Per gulā ḡpe
tēptat qui dicit. Dic ut lapides isti
panes fiāt. p superbiā ḡtinū tēptat
cū dicit. Mitte te
deorsū. per sublimitatis audaciā
tēptat. Et regna mūdi oīa ostendit
dicēs. Hec oīa tibi dabo si prostrat⁹
adoraueris me. Sed q̄d mōis a filio
hoīs quat⁹ quib⁹ p̄mū hoīes se bi
asse gl̄iat. ut a uris cordib⁹ ipōs
aditus excidat. quo nos aditu tētas
sus tenebat. Sed et aliud fres
tum q̄d in hac tēptatiōe dilata cō
fidēre debēmus. qua tēptatꝰ a dño
dns sacri eloquij precepta uēdit. Et
q̄ eo ubo q̄d erat tēptatore suum
merḡe rabiem potuerat. uirtute sue
potestatis nō audit. sola diuine scripture
precepta edidit. q̄bus nobis sue pugne
ꝓfuit exemplū. ut gr̄acē a p̄mis
hominib⁹ alijs petant. ad doctrinā poti⁹
certamen ip̄i nō audendū. Pensate
quāta ē patia dei. quanta tpatia nr̄a.
Nos si iniurijs a aliq̄ lesi cōtinuo
furore p̄moti a quib⁹ possimus ulcis
cī. aut p nō possimus fide
minaq̄. Ecce adhuc tacet dns. li dns
ptulit et nichil ei insi nunc studijs
uba uendit. portat q̄ p̄mere potest
ut hoc in laude cuius alteri cresc̄at si
hostis suus nō extinguēdo. sed uitam p̄ce
do superet. Respondit uō q̄ subdit. q̄
recede dyabole angel⁹ mihi erubat ei. Et q̄
re quid aliud q̄m unum ꝓpone utraq;
na audit. Quia et hoc ē q̄d diabolus
tēptat et ipe edē de se cū ab angelis
mirant. Cognoscamus i eo mihi cū
nr̄m q̄ nisi hoc diabolꝰ hoīz cupi
uit tēptare. Veniēs in ille dominice
suam q̄ misi semp erat de existeret ei
nulla nō angel⁹ ministraret. Sed q̄ hoc
debuisse ꝓfecto cognouit. Nam quadragena
rium abstinentia nr̄i redemptoris audiuit
qui quadragesimā tps nobis dicauit. Disci
endū nobis ē quicq̄d ipa abstinentia
p xl. dieb⁹ nr̄m custodit. Moyses cū
ut legē acciperet. sedit xl. diebus ieiuna
uit. Helias in deserto xl. diebus abstī
nuit. Jpe ūdere cū ad hoīes uenies in
xl. diebus nullū cibū sumpsit. Nos
quoq; in quātū possimus animo q̄dragesimā
tpe carnē nr̄m p abstinentiā affligere de
bem⁹. Cū ergo in abstinentia q̄dragenarius
nr̄s custodit⁹. nisi q̄ ut⁹ decalogi p
libros quat⁹ sancta cuius ly ipleat. Denarius
etenim quat ducti in quadrigenarium
surgit. q̄ tuc decalogi mādata p fidem
cū ieiunio quat⁹ libros sancta euangelia cus
todimus. Ex qua scientia et aliud potest
ly hoc cū mortali corpe ex quatuor elē
mentis subsistimus et p uoluptates eisdē
corporis preceptis diuinis contrarium. Pec
cata aut diuina p decalogū st⁹ acceptri
qui q̄ p carnis desideria decalogi mā
data cōtempsimus. Dignum ē ut caudem⁹
carnē quat desiderijs affligamus. Quamus
de hoc quadragesime tpe et adhuc aliud
q̄d possit intelligi. a pūa etenim die
usq; ad paschalis solepnitatis gaudia
sex ebdomade ueniūt. quarū euidenter
dies quadringenta et duo sunt. ex quib⁹
dū sex dies dnice abstinentia subtrā
huntur nō plus et abstinentia p trigenta
et sex dies remanet. Dū uō p tractos
et sexaginta dies annus ducat. nos a
per triginta et sex dies affligim⁹ ieiu
nium nr̄m decimas deo damus. ut qui
nos suscipis p acceptū nūm uerum⁹ mer
tori nō nos i eius decimis p abstinē
tiā mortificem⁹. Unde fres karissimi sit
offre i lege iubemur decimas rerū. ut
ei offerre cōtendite et decimas decē.
Unusquisq; i quātū uīs suspectus carnē
macerēt. eiusq; desideria affligat.

corrupcionis turpes nutriat · ut nu
pauli hoc hostia vna fiat · hostia quippe
molat & vna e · qui & ab hac vita ho nu
deficiat & tu se a carnalibus desideriis or
dinet · Caro nos leta traxit ad culpam ·
afflicta reducat ad veniam · ducor eterni
mortis nre · p fructu lugni sancti vite
precepta transgressus e · Quam gram pdisi
mus p tibi credimus ad hec · quibus
possimus p abstinencia resurgnis nre
Sed nemo sibi caute abstinencia credat
solam posse sufficere · cu p ypocrim dns dicat
Hoc hoc e genus demonii non ejcit nisi
oratione & ieiunio · frange esurienti panem tuu & egenos
vagosq ducs domu tua · cu videris nudu
operi eu · & carnem tuam ne despexeris · Illud
gdm nemini dr approbat qd ad ejus ordinis
mamus ecclesiarum teneat · quod cu ppri
mi dilatione agitur · qd expectatione con
ditur · hoc q qd & subtilius altercando
gnre · vt vide tua caro affligat unde
egentis proximi caro reparet · hinc &
in p ypocrim dns dicat · Cu venisses
& plangeres unum nemini nemo nas ni
& cu inebriatus & libidinis · nulli non hob
inebriatus & hominem pibus libidinis · Bibi
cu avaritia & bibit qui alienata corpis
que sunt cona dona conditoris sue indigne
tabi proprii · Et sibi quisq nemini si ca
que sibi ad tps subtraxit no pauperi
tribuit sed ventri postmodu offendi
custodit · hinc p isaiam dr · Beatificate
nemini · Nemini quippe satisfacit e admit
tis aliis bonis digna deo abstinencia
carnis unde · Cessat ma sapiant mistra
In cassu cu caro tenet · si a primis suis
voluptatibus animus no refrenat · Cu p
ypocrim dns dicat · Cave ne de nemini vi
nient voluntas vra · Cave ad lites ad
contentiones nemini tis & pauitas pug
no simpre & occs debitores dies repetitas
Deq cu qui debitore suu hoc qd debet
repetit aliud iuste fiat p dignu e
ut quisq se in prima macerat · tria qo
sibi qd iuste quirit nedicat · Cur nobis
afflictis & paucitibus a deo diuertat qd
iuste egimus · si pro amore alienus &

qd nobis iuste quirit relaxamus

In illo · designauit dns
& alios lxx · duos & duos tribus
binos ait faciem suam & ocm ciuitatem
et locum quo erat ipe venturus & reliqua

Dominus in · ihesus xpe & salua
tor nr fides suu aliqn nos s
monibus aliqui no oribus amo
net · Ipa eni fiat eius precepta sint ·
qz dn aliqd tactus fiat qud age
debeamus noteat · Cum cu binos i
pdicacone discipulos mittat · Quia et
duo sunt precepta caritatis · dei scilicet et proximi
& proximi in quo nr duos hoc
caritas no pt · Primo eni ppter
ad societatem ihe altitate & sed dilatio
se in alterutrum tendit ut esse caritas
possit · binos ad pdicandu dns dis
cipulos mittit · qtus hoc nob tacitu
innuat · qz qui caritate erga alterutrum no
habet · pdicatoris officium suscipere
inhibetur · Bini aut dr · qz misit
eos binos cu fidei suam · in omni
ciuitate & loco quo erat ipe venturus
pdicatores cu suos dns sequit qz vbiq
pdicatio pficit · & tuc ad mentis
nre habitaculu dns venit cu bona
exhortationis primordia atq ppter
veritas in mente ptulit · hinc nang
est de pdicatoribus vsualis dr · patet
viam dni · retia facite simplicitatis dei nri
hinc illis psalmista ait · Iter facite
ei qui ascendit super occasum · Cum or
casum namq dns ascendit · qz finem
in passione accepit · inde
suam clarum resurgendo manifesta
uit · Super occasum videlicet ascendit
qui morte qui ptulit resurgendo
calcauit · Ei ergo qui ascendit super
occasum iter facimus · cu nos eius glie
vris mentibus pdicamus · ut eas &
ipe post hostes p amores sui prima
illustret · ayssis aut pdicatoribus
quid dicat audiamus · Messis quidem
multa · operarii aut pauci · rogate ergo
dnm messis ut mittat operarios in
messem suam · Ad messem multam operarii

472

pauci sūt · quod ſme grauī loqu
mercede nō possumꝰ · Q̄ua z sūt
qui bona cudāt · desūt qui dicāt
Ecce mūdus sacdotibꝰ plenus ē
sed tū in messe dei ualde nec
mit⁹ opator · Q̄ua officiū quidem
sacdotale susc̄apimꝰ · sed opus of
ficij nō implemꝰ · Sed pēsate
frēs hmōi pēsate quod dicat⁹ to
gate dñm messis · ut mittat ope
rios in messem suam · hoc p nob⁹
petite · ut dū nra hobis op̄ur ba
beamꝰ · ne ab exhortatōne lingua
torpeat · ne postq̄m p̄dicationis
locū susc̄apimꝰ · apud austū mdi
cem · mīa nos tacturnitas ꝺ facrisat
ꝺesūt · Sepe cūt p̄ sua nequicia p̄
dicatōrē v̄ stringit⁹ lingua · Sepe
cūt subiectos cū culpa aspicit⁹ ut ab
eis qui p̄sūt p̄dicatōnis seruo
subtrahat⁹ · Ex sua quippe neglā
p̄dicatoris lingua v̄stringit⁹ · sicut
psalta ait · Dixit dē quare tu e
narras iustitias meas · Et mul
tis ex loco subiectoꝝ hoc p̄dicā
tē phibet⁹ · sicut ad ezechielē dñs
dicit · lingua tua adhereat fauci
bus tuis et eris mutꝰ · nec ēssi
mꝰ obmurmꝰ q̄z dñs exasperatꝰ ē
de si q̄pte dicat · Increpo tibi p̄di
catōnis sm̄o tollit⁹ · q̄z dū me cū
sanis ceteris plebs exasperat · nō ē
lingua ut ei exhortatio ueritatis
fiat · Et cū nō loco p̄dicatōr
seruo subtrahat⁹ nō finalē ruinos
cat⁹ · Q̄ua nō pastoris tacturnitas
aliquē sibi · sepe mē subiectis nocet
at certissime sat⁹ · Sed ētra si
ad p̄dicatōnis ētente nō sufficiꝰ
loci mei officiū imocuaꝝ dice te
neamꝰ · Hanc subdit⁹ · Ecce ego multo
vos sicut rapientes mittꝰ lupos · q̄ulti
aut cū v̄ri mīs mea susc̄epit ad
latrocinandos subditos mar desēt
terrore p̄ntis exhibet · z quibus

pntor mīc
∧

pro desse debuerat · nocet · Et q̄z cautē
uisica nō habet · dū uidēt appetit · pcēs
se cē nūmc v̄rogat⁹ · humilitatis lo
cū in elatōnē dñatōnis mutat · z si
qū extrinsecus blandit⁹ · intrinsecus
semit · De quib⁹ alias dicit⁹
Venit ad vos i uestimētis ouiū
intrinsecꝰ aut sūt lupi rapaces ·
Contra q̄ne ocā cōsiderādū nobis ē ·
q̄a sic agmi mittit⁹ lupos · ut
sensit seruator morētē · nos sīt mali
tie nō habeamꝰ · Q̄m cū locū p̄dica
tōnis susc̄epit · mala inferre nō debz
sed tolerare · ut ex q̄ua sua mansuetūe
uray semētem nutriget · z p̄fectorum
fidelia in aliis ipe afflictionib⁹ fidelit⁹
sanet · q̄ue z si q̄n zelus uehemēs
exigit · ut erga subiectos semp̄ sit · fu
ror ipe de amore sit · nō de crudelitate ·
q̄s z mira disciplinē exhibeat · z mīs
p̄ma pietate diligat · q̄nos foris ꝑ
sequendo castigat · q̄ intus in nob⁹
exhibeꝰ · tū sepe dilige q̄ timore p̄na
tū nesciat · cū nulla q̄ne mūdi simul
appetit · cū terrene cupiditatis oneribꝰ
nequaq̄m uictus colla supponit · Vñ
z subdit⁹ · Nolite portare sacculū neq̄
peram · neq̄ calciamenta · z neminē p
uiā salutaueritis · p̄dicatoꝝ cui tanti de
ui deo cē fiducia · ut p̄ntis uite supfl
q̄s nō p̄mendat · tū sibi hoc non de
certissime sciat · ne dū mens eius occu
pat⁹ ad tpalia · mīng aliis p̄mendat · cui
Cui cura p̄ sua uenie q̄ritur · ēde
dit⁹ · ut sub q̄ta festinatōne ꝑ ꝑdi
catorꝰ pgē debeat ondere · Q̄ nec si q̄s
uerba z ordīem p allegoriā uelit intelligi
in sacculo pecūia clausa ē · pecūia nō
clausa ē sapia occulta · Q̄m usꝰ sepe
uerbū hoc sic hoc exigit p̄mo negligit
quasi pecūiā in sacculo ligatā teneat
Vñ sequit ē · Sapia absconditi z thesauꝰ
inuisꝰ q̄ stultus inuenit · Q̄uid uero
p peram nisi ouera secula · Et quid hoc

loco p calamitate nisi mortuoꝝ opum exempla signauit. Qui ergo pdicatō nus officiū suscepit dignū nō est sit omnis secularis negotiꝝ portet ne dū hoc eius tollā dēpulit ad pdicā da celestia nō assumpsit. Nec debet structorū opum exempli quippe ne sua opa quasi ex mortuis pellibus vestat immūde. Sunt tenēt multi qui pīntiē suam ex alienis pīntatibꝫ tuentur. quā cū alios talia fecisse considerāt. sc̄ hoc facē licere putant hīs qd aliud fecit i pedes suos ex mortuorū animalū immūde pellibꝫ conuertit. Omīs nō qui salutat uī bia ex occasione salutat truncis nō strido optande salutis. Qui igit nō amore ei⁹ patrie sed pmiorū ambitu salutē audientibꝫ pdicat. quasi in ciuitate salutat. ex occasione ex nō ex mercede ne salute audientibꝫ adeptā. Hoc in quacūqꝫ domū introierit. pmā dicat pacē huic domui. Et si ibi fuerit filius pacis requiescet sup illū pax eius. sin autē ad nos reuertet pax que ore pdicatoris offert⁹ ad ecclesiā i domo sin ea filius pacis fuit. aut ad eūdē pdicatorē reuertet. Cuius aut est quisqꝫ pdicatus ad uitā ecclesiasticū verbū sequit quod audit. aut si nullus audire voluit. ipse pdicator sue fructū nō erit. ex ad eū pax reuertit. qui ei a deo p labōe sm opus mercis recompensat⁹. Ecce ait q peram ex saccum portare phibuit sūptus ex alimenta ex eadē pdicatōe concedit. Nam sequit. In eadē autē domo manete edentes ex bibentes que apud illos sunt. dignus e⁹ enī operarius mercede sua. Si pro uīa recepit. dignū e⁹ ut in eadē domo ma neamus edentes ex bibentes que apd illos sunt ut ab eis ferena stipendia cōsequamur. quibꝫ primū petere celestia offerimus. Dū eā penulti hec qua p minus suscipies diuat Si nos vobis spūalia seminamus. magnū nō e⁹ si ab eis carnalia metamus Et nōdū qd subdit. dignus est operarius mercede sua. Cuius nam de mercede sit opus ipē adiuncta sustentatiōne. ut hic merces de labōe pdicatōis metatoꝝ que illic de beatitudinis visione ꝓfruat. Cui in reconsiderandū e⁹ qm nō opa sue mercedis debent. Duo una altera in prīa. bina que nos ī labōe sustentat. altera que nos ī futuro remunerat. ascendes itaqꝫ que ī via pīti recepit. hoc in nobis debet agere. ut ad sequēte mercedem robustus tendat. Verus ergo quisqꝫ pdicator nō in pdicāe debet. ut ī hoc ꝓpe mercedē recipiat. sed ideo mercedē recipe debet ut pdicāe subsistat. Quisqꝫ namqꝫ in pdicat ut hic uel laudē uel munera mercedē recipiat. etiā si dubio mercedē se premit. Quisqꝫ nō uel ea que dicit nō plācē hoībꝫ appetit. ut dī placet qd dicitur. p eadem dicī nō ipe sed dīs suis Vel ideo terrena stipendia in pdicatōe cōsequī. ne pdicatōis voce p indigentiā lassēt. hinc penulti dubio ad capiendā mercedē nichil obstat ī prīa. qm sūptus sūpsit in via. Sed quod nos qd tū dicē sine dolōe nō possum⁹ qd nos o pastōes agimus. qui ex mercedē consequim⁹. ex tū apud nos nequā sumus. frustra quippe sic ecce ī stipendio cotidiano capim⁹. si tū p etnā ecce uita mūnere ī pdicatōe laborām⁹. pensem⁹ cum dāpnatōis sit sine labōe hic pace mercedē labōris. Ecce ex oblatōe fidelium

479

omnium · sed mihi pro animabus fidelium laborandum · Vita mea stipendia sumimus que pro redimendis patris sumus fidelibus obtulerunt · nec tibi aut patri eadem · nec otiosus studio nec predicationis ut decet studium · vite per culpa sua quemquam aptum loco reprehendimus · et adhuc quod est gravius aliquis si persona in hoc mundo potens sit · eius facinora et errata laudamus ne si aduisetur pro meritis animum subtrahat quod impendebat · Et debemus sacerdotio nocuisse quod de abusibus in ecclesia septi sumus · populum plebi nocuerit · Cur autem populi plebi sedem debet · nisi quia populi delinquentium fouet ne tepida stipendia amittat · Sed et nos qui ex oblatione fidelium viuimus · quas illi pro suis patris obtulerunt · si tacemus et taceamus · eorum periculum dubio proculdubio manducamus · Pensemus ergo ne sit apud deum omnium populi pena manducare et michi aut patri predicando nocere · audiamus quid ille nobis hodie dicat · Si aduiserit me tum mea clamat et cum pena sulci eius deflet · si forsitan eis comedi absque penitentia et eorum aut possessore suum clamant quia aut pastore suum iniste cede murmurat · animi eius sulci deflet · si forsitan iudicium quia a precedentibus sunt patribus predicatum hodie et frugere incertum erraverit · videat aliquid quod lugeat de bono pastoris · cum illis tute forsitan possessor boni sui pecunia non inuidicat · qui discretus pastor prosit talentum verbi · ne ad dispensationem suam de eius stipendium suum alimenti · tute cum de eius mihi cum pena fructus comedimus · qui sanctorum ecclesiastica subsidia in predicatione laborum · proinde nunc futuri iudicis

simum · Quis si secutum iudicem mundi uiuet si pro tuit · Unde consideandum nobis est · ut in quibus valet quisque quibus suffragat · et terrore districti iudicis · et dulcedine regni susceptae cedi insinuare contendat · Et quod simul cademus ecclesiastici hoc non suffragat simul custodes animarum debet · singulos in quibus valet instruere · pinnatis locutionibus edificare et hortatione simplici firmitatem in filiorum cordibus querere · debemus namque pensare animo quod sanctis apostolis dicit · et per apostolos nobis Vos estis sal terre · Si ergo sal simus oportet mentes fidelium debemus · Vos ergo quia pastores estis pensate per dei gratia pascatis De quibus per eum gratiis deo · et psalmista dicit · gratia tua habitabimus in ea · et sepe videmus ut petra salis bruta animalibus ponitur · ut ex eadem salis petra lambere debeat et lingere · Quasi si me bruta animalia petra salis est dicit sacerdotes et populis Curate ergo sacerdoti nati estis que singulis dicat · unusquisque illius monemur ut quisque sacerdoti nugit · quasi ex salis tactu et ne sitis saporem condiat · Sal etenim estis non simus · si corda audientium condimus quod per eum condimentum illi veniat proximo impendit · quem illum predicatione nostra subtrahit Sed tute sic aliis tam predicamus · si dum rebus condimus · si nosipsi nimio nimio compungimur · et humane sitis que sine culpa transire nequimus per · cotidianis malis laboribus laudamus · Tute nunc de nobis compungimur · si studiose prius perdere tua sua pensemus · ut ex compassa illorum gratia in nostris nobis oculis mutabitur forte defluat · Tute sic compungimur tam precepta dei studiose prosequamur · et per hec per que alii compungimur quos venerabiliter · Hinc est cum quod de moyse septi sumus · posuit et labium eius in quo laudauit aaron et filios eius · cum moyses in sancta sanctorum que erat de speciebus mundi que exercebat et tabernaculi

ostio

labrū quippe eneū moyses posuit in quo sacerdotes lauari debeant et scām ingredi. quia lex dei primus nos lauari p compunctionem precepit. ut nīa immundicia ad penetralia dei mundicia nō sit indigna. Quē labrū būt de speculis mulierū pōtibz frētū ad tabnacli ostiū indesinēt circumbabant. Specula quippe mulierū sunt precepta dei quibz se sacerdotes ad ecclesiā ingredi et sacrificia offerre conuenit. ut in eis si quem eis sordidatus macule deprehendit. cogitationū prava corrigat. et quasi in materia liquida velut ex reddita ymagine componat. Quem dum precepta diuina solerter intendit. in eis procul dubio nel quid in se celesti uno placeat. nel quid displicat agnoscunt. Quę quidem dum in hac uita sunt. etsi ad tabnaculū ingredi nequaquā prohibent. sed tñ ad ostiū tabernaculi mulieres circumbibunt. quia sacre anē eam ex imitatione adhuc aurem gratiam. amore tñ eternum ingressū eius intrare obstinat. Moyses ergo labrū sacerdotibz de speculis mulierū. quia lex dei lauacrū peccatorū nīrorum maculis exhibet dum ea p que sacre anē

Archil— defiar

sumpno sponse placuerūt intuenda celestia nobis precepta phibet. quibus si diligenter intendimus nitide nre ymagis macula videmus. Videntes aūt maculas in pnē dolore oppugnam. compunctio nō quasi in labro de speculis mulierum humanum

Est aūt valde nīm ut tñ de nobis compunctione affectum et flamā cōmissorum nobis bitū zelemus. Hinc g nos quotidiana multitudo admonet. ut tñ a casto duo primorū nō abstrat. Quid enim pdest si amantes nosmetipos relinquamus primos. nel quid prosit si amantes nel zelantes primos. relinquamus nosmetipos. In ornatu quippe tabernaculi bisticly totius officina precipit. ut aūt dei oculos tabule mundi et primū amore accendat. Ille aūt vere se diligit. qui primū diligit ardore Tanto g citius bis tangit. qui ergo se et primū ex amore feruentius nouit inflammat. Sed ut hec succedat nobis e. ut sic exurgat zelus virtutibus contra primi actu primorū. qui et amore Districtionis nullo modo relinquamus virtutes mansuetius. In templi sacerdotes nequaquā dei precepta perturbati. sed magis ex consilio gratiarū imitanda Et portare ingz debemus quos contigimus. et tangere quos portamus. ne si ex utraq; simul defuerit. nel in fide nel in mansuetudine recto sacerdotalis nō sit. Sunt naūq; qui in templi misterio in basibus templi sculpturo ope leones et boues et cherubin expressi sed cherubin quippe est plenitudo scientie Sed quid est qd in basibz nec leones sine boues sine leonibus fiunt. Quid enim aliud designat bases et templo. in sacerdotes in ecclā. qui dū solicitudinē regimis tolerāt. quasi more basis sup̄ spōtū omnis portant. In basibz ingz cherubin expunt. ut decet munus sacerdotū pectora plenitudine scie sunt referta. p leones aūt terrore seuitatis. p boues nō pacata mansuetudo figurat. Itaq; in basibz nec leones sine bobus nec boues sine leonibz expunt. Quia sp in sacerdotali pectore cū terrore seuitatis custodit dei virtus mansuetudo et ut nīa mansuetudo conducat et eandē mansuetudinē ne forte dissoluta sit zelus districtionis

bobus nec

seruēde

accendat · Sed ista cur loquim̃ tñ
adhuc plenissq; q̃ mai fãs atq; orbis
videamus · Vobis enĩ sacerdotibus lo
quens loquor · q; nonnullos horũ cũ
primis fidei ordinationes aprionũ
spiritalem q̃m̃ vendẽ & de alienis
reputatibus cũ pñi dãpno tpalia
lucra cumulare · Cur q̃ ad memo
riã horũ nõ redit quod scriptũ dicit
sapiens dicit · gratis accepistis
gratis date · Cui nõ aute meos
oculos renotatus · q; templũ redẽp
tor mr̃ impressus · cathedras ven
dentes columbas euertit · & mi
nistratorũ effugit eos · Qui mag
sunt in templo dei q̃ sedie columbas
vendut · nisi qui in ecclã p̃ñi de
imposicõe manus accipiũt · per
quã videlz imposicõnẽ spẽ sibi celitꝰ
dat̃ · Columba ut̃ vendit̃ · q; cum
q̃ imposito & quã spẽ sibi accipitur
ad p̃ñi pbetur · Sed v̄ deptor ip̃
cathedras vendentũ columbas euertit
quia talium negociatorũ sacerdotũ
destruit · hinc ecclã q; sancti canones
symoniacam hẽresim damnãt · & eos
sacerdotio p̃uari papiũt · qui de lu
crandis ordinibus p̃ñi querunt
Cathedrã q̃ vendentiũ columbas
euertit · q̃ ip̃ qui spiritalem gr̃am
vendit · nel aute hũanos · nel ãte
dei oculos sacerdotio p̃uant̃ · Et q̃
dem multa sunt alia p̃ñitorũ mala
que hominos nõ oculos latet · & ple
rũq; se pastores sibi hominibꝫ exhi
bet · atq; in oculis suis videri
turpes nute mutui arbitri oculos
nõ erubescit · Venit venit q; p̃fẽ
ille dies nec longe ẽ in quo pastor
pastor appareat · & hũanaq; fact in
publicũ dedicat · Et qui nõ subdi
torũ culpam & ꝑ̃ros ulciscit · tũc
ꝑ̃ros q; mala & senectutis seueris
dãpnat · Inde & impressus templi ·
per se quasi flagellũ de funiculis
facit · & de domo dei p̃ños negocia

tores eiicit · cathedras vendentiũ co
lumbas euertit · q; subditorũ q̃dẽ culpas
& pastores & ruit · Sed pastorũ sua
& senectutis ferit · Ecce nõ hominibus
negam̃ pt̃ · qd̃ latenter agit̃ · Ille certe
videt hominũ ẽ · cui tacendo quisq; se
nõ pt̃ celare · que negando nõ potest
fallere · Est aliud fides hui qd̃ me de
vita pastorũ sicheniẽt afflixit · & me
cum hoc humorosũ videatur fortasse
q; assero me & pt̃ accuso · Quã ame nõ
barbara timoris necessitate compulsus
valde in hac mutus tacito ad exteriora
enim negocia dilapsi sum̃ · & aliud ex
hominẽ suscepim̃ · atq; aliud officio ne
cessitas exhibeam̃ · quin stẽ p̃dicatiõis
relinquim̃ & ad pena mali ut videa
plati locũ · qui hominis nomẽ non
virtute teneam̃ · relinquit manus
dei hui qui nobis iniussi sum̃ & tacem̃
in p̃ñis delictis tacet · & correctionis
manum nõ tendim̃ · cotidie & multas
negligencias pecc̃ · & eos ad infernũ
tendẽ negligenter videm̃ · & q̃ nos hi
ta corrigere valeam̃ ignoram̃ · qui neg
ligim̃ timem̃ · Curis enim secularibus
intenti · tanto insensibiliores nutus
efficim̃ · quo ad ea que foris sunt
studiosiores videm̃ · Vsu quippe cure
terrene a celesti desiderio obdurescat
animꝰ & dum ipo suo vsu durus effi
citur & actionẽ secuti ad ea emollit
non pt̃ q̃ & timet ad caritatẽ dei · Vi
dim̃ enim de membris suis ip̃i mẽti
bus dicat · posuerunt me custodem in
vineis · vineã mea non custodiui · Vi
nee quippe mee actiones sunt · qb ipsa
cotidiani operis exercemur · & custodes in
vineis ponit · virum vinea minime aspe
dum̃ · Cum dum curis actibus mi
scetur · minime recte negoti
um̃ · Nullus prius fides sum̃ ab alie
nis manus p̃ndere q; a sacerdotibus
tollit deus · qui eos quos ad aliena
correctionẽ posuit dum de se p̃sumere

exemplaꝛ erut · qñ ipi ptinuus q̄ ꝯpesꝯ
alieñ ptñ debuimꝰ · ꝓterꝝ q̄ d'est
grauꝰ sacꝺotes qui dñé ꝓpria debuerãt
ecclã alienã diripuit · pterꝝ si quos ẽm
liter · si quos cõtuet̃ vñé conspicimꝰ
irridemꝰ · Cõsidẽate q̄ quid de pregibꝰ
agat̃ · qñ lupi pastoꝛes fiũt · ẽ ẽm
male gregis custodiã suscepit · qui si
diuin gregi ducꝰ nõ metuit · cuiꝰ
quos dei greges custodiri debuerãt ·
Nulla aũaꝝ luc̃ querimꝰ · a nñ custodia
cotidie lacimꝰ · terrenã cõpescimus ·
humanã q̄limꝰ mœuit mente captiuimus
Et qñ ex ipõ quo actis ꝓlati sumꝰ ad
agenda q̄ebꝫ maioꝛẽ lacrimaꝝ habemꝰ
suscepte bñdcõis mñsteriñ · heu timus
ad ambitiõis argumeñ · dei causas relin
quimꝰ · ad terrena negocia lacrimꝰ · lon
stitutis acquimꝰ · & ꝛeuis actibꝰ ꝓbatiõ
Impletur in nob̃ ẽ ꝓphẽs q̄ scptũ ẽ · Et elic
sic ꝓplis sit sacꝺos · Hacꝺos enim nõ dis
tat a ꝓplo · qñ mllo hiac sue mœsto lugꝰ
trunscendit actũc · Implorem⁹ nunc
lacrimas · consideꝛet morte nram & deplo
remus dictat · Quo obscuratũ ẽ aurum ·
mutatꝰ ẽ color optimꝰ · dissipati sunt lapi
des sanctuarij in capite omñ platearũ · Aurũ
quippe obscuratũ ẽ · q̄ sacꝺotũ vita quodã
ꝑ gladiꝰ virtutũ claua · nunc ꝑ actibꝰ ẽ
fimas omnit̃ reproba · color optimꝰ ẽ
mutatus · quia alle sanctus ẽbrius per
terrena & ribecta opa ad uproꝝ despe
ctus ducunt · lapides nõ sanctuarij mutuscꝰ
habebant̃ nec simulabant̃ in templo sacꝺo
corpe · nisi ad ea sepe ingredies · in sce
to sue conditois apparebãt · Nos q̄ sumꝰ
fices templi · nos sumꝰ lapides sanctuarij q̄
apparẽ ꝑ debemꝰ in secreto dei · quos nullꝰ
ẽ fois nisi conspicãs · d ẽ · nullꝰ ẽ ꝑ nos
actibꝰ videt · Sed dissipati sunt lapides
sanctuarij in capite omñ platearũ · q̄ ẽbꝫ
qui ꝑ virtutũ & oꝛonẽ nutus semꝑ ẽ
debuerãt ꝑ lucrum reꝑbꝫ fons VACAT
Ecce iam pene nulla ẽ sancti actio · quã
non sacerdotes ministrent · Omnꝫ ergo

in sco habitu constituti exteꝛioꝛa ꝑ
que exhibet quasi sanctuarij lapides
in plateis foꝛis iacet · Quia enim
greca hoc platea a latitudine hoc̃
sanctuarij lapides in plateis iacet ait
religiosi quiq̄ latu mundi ꝛemota sec
tantur · Nec solũ in plateis sed eoꝝ
in capite platearũ dissipati sunt · q̄ ꝑ
desiderũ huius mundi opa ꝓfessi
ti de religioso habitu culmen honoꝛ
quesierunt · In capite q̄ platearũ dissꝑ
si sunt · q̄ ꝛ iacet ꝑ mysteriñ opis
& honoꝛis violut̃ de imagine sanctꝰ
Quanto aut gladio mundi ferratus
aspiciat cotidie qbꝫ ꝓssꝛombus
micat ꝑplus videris · cuiꝰ hoc mysi
mꝰ ꝓpinque pcussꝰ aperit̃ · Ecce depopu
late urbes · euersa aspꝛa · exte nõ
sterne destructe · in solitudine
ꝛedacte sut · sed nos ꝓmutꝛ
ꝑplis actoꝛes mortis extimꝰ · cui
ce debuimꝰ duces ad vitã · Ex mo
etem pcussꝰ ꝑpli turba ꝓstrati ẽ ·
q̄ fructꝰ nra negligencia ad vitã
erudita nõ ẽ · Quid enim nãs homi
nis sibi diuꝰ dyspim · que ad hoc sꝑ
condite · aut in eius coꝛpꝰ truncatꝑ
id ẽ · ut in ẽbꝛe eccle augmentũ
tendat · Sed hiuꝰ sibi condimentũ sinꝑ
nos ce debuimꝰ · sicut ait paulꝰ ꝑ
fatꝰ suꝰ missis ꝓdicatoꝛibꝰ dicitur
Vos estis sal terre · Et q̄ sibꝫ dei
ẽ ꝑplus · condimentũ sibi sacꝺotes
ce debuerũt · sed qua diu nos ab
oꝛonis & erudite vbꝫ sic vsu cessamꝰ
sal infatuatũ ẽ q̄ ꝛ conditure nos
valet sibos dei · Atq̄ eo ab actore nõ
summi · q̄ exigente futuritate nra
mune conditur · Pensemus enim q̄
vuq̄ ꝑ lugna mala cõmisi · qm de
ꝑpso suo ope nra mercenaꝛio coꝛ
repti punam eperit · Quis lucꝛũ
ce bñ mercedine deserit · quis
auaricia quis superbia declinauit
ꝓpositũ quod lucꝛi deo facimꝰ

nos qui accepto talento ab eo ad me
gotiū missi sumus · Etenī dicat Nego
tiamini dū venio · Nec iam dicit · nec
de nro negotio lucrū requirit · Nec
ei aliquā lucrī de nra negotiatione
monstramus · Quot enim cōspectui ei
rū manifestos de nra predicatione
sequte illaturi simus · Ponamus nū
oculos nros illā tantā districtionis
diem · quo inde veniet & inaudicu
tis servis quibus talenta tradidit po
net · Ecce iā maiestate terribili mē
angelorū · atq archangelorū choros
videbit · Ibi illos tanto ex alijs electo
rum & multitudo reproborū deducetur
& humiliatq qd sit opatus audietur
Ibi petrus cū tota cōfusa qm post
se trahit applebit · Ibi paulus cōfusi
ut iam dicere mundū ducēs · Ibi andre
as post se adsyam · Iohēs assyam · tho
mas indiam · m cōspectū suū regis cō
versā duat · Ibi oēs dūtaxat gregis nre
tes cū aliis lucris apparebunt · q suis
suis predicationibus deo post se subditū
gregē trahūt · Cū igit tot pastores cū
gregibus suis ad eterni pastoris aules
venerint · quid nos miseri dicturi
simus qui ad dnm nrm post negotia
patrū redimus & oues de extraneo
nrē debeamus oudē nos habemus · hic
pastores horati simus · & ibi gregem
nos duamus · Sed miq si nos negli
gentes omipotens dns deserit oues
suas · Multo mō nā ipe eas sicut p
phām pollicit ē p semetipm pascit ·
oues quoq quas perdiderunt ad vitā
flagellorū stimulis · coruscationis spūs
erudit · Et p nos quide fideles ad sanc
baptisma venimus · nris prabus iudicat
& p impositionē nrārū manuū a de
spū scm perpit · atq ipi ad regnū
celeste pertingit · & eat nos p negligē
tiā nrm deorsū intendimus · Imprediū
tur electi sacerdotū manibus expiati celes
tē petam · & sacerdotes pui ipi p vitā
reptam ad miseri supplicia festinat
Qui ergo rei simulq dicent sacerdotes
malos nisi aque baptismatis que prā

baptisatorū diluēs illos ad regnū celeste
mittit · & ipa in electos descendit · Timeā
ergo fres dum · cōmendat actorū nre ipm
ministerū nrm · Ide pauci nostrū cotidie
relatione cogitemus · ne nra vita prā ob
ligata remaneat · p quā omipotēs deus
cotidie alios solvat · Consideremus sine cessa
tione quid simus · pensemus negotia nra
pensemus pondus quod suscepimus · frustra
cotidie nobiscū rationes ejus cū nō indice
habeamus · Et sic debemus agere tanq nr
ut nō negligamus cum periculo · ut quisq
ad nos venit ex ligne nre sale condiat ·
Cū scripturā quelibet & lubricā videmus
admonēdus ē ut dimisso refrenate studeat
unquitate sua · qte p hoc qd licet disse
pure qd nō licet · Cū corrigenda videmus
admonēdus ut sic exerceat cum scelera
ne postponat amore dei · sic placeat de
lentati cōmigis · ut nō displiceat auditori
Cū eterna videmus admonēdus est qtenus
sic limat · ut ex emplū vite seculibus
pbeat · ne si quid in illo mste reprehendat
ex eius loco ipa irreligiosus nre eternitati
quet · Cū monachū videmus admonendus
ē ut reverentiam habitus sui · tactu in
locutione · in cogitatione sua se custodiat ·
& ea que mundi sunt pcul dubio sentiat ·
& quod audit tenacius oculis in habitu · hoc nr
dei oculos meritis placeat · Iste itaq
qui laicus ē admonendus ē ut desistat ·
ille vo qui adhuc nequius ē · admonendus
est ut corrigat · qte quisquis ad sacerdotem
se miserit sale sermonis illius condituS
recedat · Hec fres dum videtis sollicite
cogitate · hec primus vestis impendite · ut
potenti deo vos fructū reddē de nego
tio quod accepistis possit · Sed isti qui
dicimus melius apud vos orando quā lo
quendo obtinebimus · Oremus · Deus qui nos
pastores in plebe voluisti · presta
quesumus ut hoc qd tenuitas ore dicimus
in tuis oculis operando placeamus · p dnm nrm &c

Dicit in passione dni
Iudeos

Ill. Dicit ihesus turbis Quis
ex vobis arguet me de pec. Et reliq

Sti Gregorii Papae I. Homiliae in Evangelia

Omelia bⁱ gregorij pape de eadē tēa

xviij.

Decusate fres karissimi manifestum duce dei. Relaturae patri benevolentiae dicebat quis ex vobis arguet me de peccato non dedignatur ex ratione unde se pavere non ce. qui ex virtute divinitatis potenter predores iustificat. sed terribile et valde quod subdit. Qui ex deo est verba dei audit propterea vos non auditis quia ex deo non estis. Si enim ipse verba dei audit qui ex deo est et audire ipsa eius non pt quisquis ex deo non est. interroget se diligenter et si verba dei ny amare cordis pavitate intelligat. Celestem patriam beatus iubet animus desiderio concrem. a mundi gla. declinare. adhuc non appetere. spiritu languere. pensare quod unusquisque apud se si quis vir dei esse desiderat eius amore coniugium. et quia tanto ex deo sit agnoscat. Quam sunt nonnulli qui precepta dei vitare amore corporis pavere dignantur. et sunt nonnulli qui hec quidem corporis amore pavent. sed nullo eis metu desidero complere valent. Sunt sunt nonnulli qui libenter verba dei suscipiunt. vitia utcunque impugnant. et post hec magno tps ad iniquitatem redeunt. Hij ppō vba dei non audiunt. quia hec exercere in ope contempnunt. Putamus ergo karissimi fres karissimi qui oculos mentis revocare. et retia considerare conetur hoc quod ex ore veritatis sonat propterea vos non auditis quia ex deo non estis. Sed hoc quod de reprobis electis locutus. ipse hoc de semetipso reprobis suis ostendit. Viderunt quidam iudei et dixerunt ei. Nonne bene dicimus nos quia samaritanus es et demonium habes. Acceptis illis contumelia quod deus videret minime dicamus. Ego demonium non habeo. sed honorifico patrem meum. et vos inhonoratis me. Quia cum samaritanus ipse erat custos. et ipse locus custos. de quo ipse aut. nisi deus custodiret civitatem. frustra vigilat qui custodit eam. Et ait per ysayam dicat. custos quid de nocte. custos quid de nocte. dixit nox

dixit autem samaritanus non fui. sed ego demonium non habeo. Deus quippe ei illata fuerunt. sed negavit. aliud tacendo consensit. Custos namque loci in quo venerat. et si samaritanus fuisset non ei dixit. esse se custodem negavit. sed tacuit quod vituperavit et pacifice reppulit quod dum fallitur audivit. dicens. Ego demonium non habeo. Ingens ibis quid aliud nisi superbia mentis confundit. Quae si exquisita nequitia fuit. atrocitates animas reddit quam decepit. sunt mala quod pt. amatur. et mala que non pt fieri. Ecce anima suspicit deus non vastat. non continue horrenda viderit. qui si ea dicta audierit. Habetis vestrum ppō dixit. quia in ipsa demonium erat. tam pessima loqui de deo non potest. Sed accepta animadversa quod verum erat. dicere veritas noluit. nec non dixisse beatum. sed quod iniquitatis contumelia reddidisse videt. Et quia nos quidem multi. nisi ut eo ipse quo a primus ex falsitate contumelias accipimus. eorum etiam nos mala tacendo. ne mysterium iuste corripiendi amittamus. vertamus furores. Sed quia sepe dei zelo bene. a plus hominibus dehonestemur. In semetipso dns nobis patere placuit ex exemplo qui aut. Sed quod facere premium meum. et vos inhonoratis me. Sed quod nobis ad ista fiducia sit adhuc nos exemplo admonet et subiungit. Ego aut non quero gloriam meam. est qui querat et iudicet. Amen certe quod septem est. quia per omne iudicium dedit filio. et tu esse qui de filii animas accipies gloriam suam non queret illatas contumelias pius iudex reservat. ut nobis ppō misericordiam quem nos esse pacatos debemus. ut se adhuc alapa non sibi et ipse qui iudicat. Cum in malorum pacatus desiderat

280

non solū fraudi pdicatio non debet
sed cad augere · Quod suo dñs exem
plo nos ānouncāt qui postq̄ hēre de
monū ducis ē · pdicatores sue bū
fiaa lingue impendit dicēs · Amē
amen dico vobis · si quis sermonem
meū seruauerit mortē nō videbit
ētūm · Sed sicut bonus nāt ē · ut nec
horces ecclā p cōtumelias exstāt · ita
sp̄ ip̄bo de būfiao pcones fugit · Nā
acceptu pdicatōnē iterū dicit · Amē
cōquoniam q̄ demonū habes · Quia
cū eēnē morte mlieserūt · et eāde mor
tē cui mlieserūt nō videbāt · dū sola
mortis carnē aspiciēt · ny sēntatis
sermone aliquabāt dicētes · Abrahā
mortuus ē et pphē · et tu dicis · si qs
sermonē meū seruauerit · mortē nō
gustabit ētūm · Vñ et ipī veritati est
deus abrahā et pphīs quasi veneāu
tes pferūt · sed apta nobis rēnē on
ditur · q̄ q̄ deū nesciūt · dei quoq̄
fraudes falso veneāt · Et nondū
q̄ vidit eos dñs apta sibi ip̄pugna
cōne resistē · et tñ eis se ēcati non
desunt voce pdicāe dicēs · Abrahā
p̄r vr exultauit ut videret diē meū
et vidit et gauisus ē · Tūc quippe
diē dñi abraham vidit · cū t figurā sācte
trinitatis tres angelos hospitio sus
cepit · quibus pfō susceptis sic ubi
quasi vni locuty ē · Quia et si ipsa
ms unus t̄nitatis ē ny natura vni
tas dīnitatis · sed carnales mētes
audiebāt oculos a carnem sublē
uāt ny eo solam carnis etatē pen
sāt dicētes · Quinquagenta annos
nondū habes et abrahā vidisti · Qs
benigne redēptor nr a carnis sue
nutrītu subuocet · et ad dīnitatis
contemplationē traxit dicēs · Amen
amen dico vobis · Antequā fieret
abraham ego sum · Ante cui ptēriti tps
ē sum pūtas · Et q̄ ptēriti et futuri
tps dīnitati suo habet · sed sp̄ ēchate
sta aut ait abrahā ego fui · sed ante
abrahā ego sū · Vide et ad mayseu q̄

Ego sū qui sū · Et dicēs filijs isrl q̄ ē
misit me ad vos · Ante ergo nel post ab
raam fuit qui et acceptē potuit p̄ exhibi
tōnē pūne et fidē p̄ aut sū vite · veri
tas nō sp̄ ēchabet q̄ ei q̄dtiū nr̄ pōre
tpe mapit · nec subsequēti t̄mutem
sed sustinē ista ēnitatis verba · mētes
infidelit nō valentes ad lapides cur
rit · et quē diligē nō potēnt obtinere
querebāt · Quid aut cētera simonie la
pidatiōnē dīs fecat ondit · cū ptumelis
subtuli tur · Jhesus aut absondit se
et exiuit de templo · Jhūs nr videt · fres
sūm tm̄ p̄secutores suos dīs se ab
scondendo declinauerit · qui si dīnitatē
sue potentie exterē voluisset · tā ado
mutu mentis sue in suos cos actibj
ligāret · aut ny pena subite mortis ob
uieret · sed qui patī venerat · exterre
mdictū nolebat · Certe subtpo passionis
tpe et q̄ntū potent ondit · et cū hac ad
quod venerat ptulit · Nam cū p̄secuto
bus suis se querētibj dicit · Ego sū
sola hac voce corā superbia ptulit · et
cuncta ny terrā sternit · Quis ergo hac
loco potuit manus lapidantiū nō
se absondendo euadē · cur absondit
se · nisi q̄ ipe mē hoīes fres redēptor
nr aliud nob̄ vbo loquē aliud exem
plo · Quid aut hoc exemplo nob̄ loqt̄
nisi nr ētā ad resistē possimus nr superbie
cū humilit declinemus · Vñ et per paulū
dicit · Date locū ire · Quanta humilitate
nr̄ pximi ferre debeat ptendit ipe
si fluctus inuehentiū absondendo se
declinauit deus · Nemo ergo se cōt
acceptas cōtumelias erigat · nemo cō
tra eos cōtumelias reddat · Imitatione
etenim dei gloriosus ē iniurias tacendo
fugere · qui videndo supare · Sed cauē
hoc superbia dicat ny corde tm̄pe ē ut
acceptas iniurias tacitas · quasi ab inspirat
q̄ cōtumelias acceptas et tacet nō putet
q̄ placat exhibes sed ēnitā cognoscas
Sed vñ vix ista ny corde mdo tā pacē
nascit · nisi q̄ ny ymis cognitionē

fixerunt · et dñe ne terra gladiu querimur placa
ti qui nos de celo conspiat uoces tumultuu
Accepta aut cõtumelia meditem⁹ ne opꝰ
bonu dei · Ego no quero gladiu meã et qui
querat et inuitet · hoc aut̃ qd de deo sẽptu
e absondit se intelligi et abit̃ pt̃ · ambitu
quippe iudeis pdicauerat · sed pdicationis
eius verba derideb̃at · detestores quoq; ex
pdicatione fr̃i sui · qui usq; ad lacrimas
lapides pcuerer̃t · Et qm̃ absondendo se
dñs figurat · nisi q eis ipa veritas absõ
ditur · qui eiꝰ vba sequi contẽpsit · Et
quippe qui no uicut humilẽ sciẽtia · fingit
uicte · Et qui multi sut hodie · qui iudeo
rũ duritiã detestant · qua pdicatione
dñi audire noluer̃t et tñ quales illos
arguit fuisse ad fidẽ · tales ipi sut ad
opationẽ · precepta dei audiũt · mirabilia aũt
nosc̃t · sed auerti a suis ẽptatib⁹ renu
nt · Ecce vocat et reduce nolumꝰ · Ecce
sustinet et eius patiẽtiã dissimulamus
Dñs ergo tps et frẽs ptinaciã sua mus
quisq; deserit · dei piaculũ ptimescit ·
ne quẽ iust trucipullũ despicat · natũ
postmodũ euadẽ nẽsciũ possit

Dñica in lxx· 2m matheũ

2m matthi

Ille dixit ihs discipulis suis parabolã
hanc · Simile est regnũ celorũ homini pfa
miliasq; qui exiit primo mane conducẽ
operarios in uineam suam Et reliqua

Omelia bti gregorii pape de eadẽ l'

Ipa explanatione sua multa ad cognoscendũ
sti euangelii locũ postulit · qui solo si pos
sit sub brevitate pstringe · ne nos tãt ex
tensa pressio et prolixa exposito fatiget
onerare · Regnũ celorũ pfamilias simi
dicit · qui ad excolendum uineã suã operꝰ
nos conducit · Quos nõ pfamilias si
mulq; ducẽ ritus tenet · qui conditor ñr̃
qui regit quos condidit · et cuncta suos sic
in hoc mundo possidet quasi subiectos si
mos qui habet uineã suã sibi subiectã ex
colit · que ab abel iusto usq; ad ultimũ
electũ qui in fine mundi nascit⁹ e quot
sctos ptulit quasi tot palmites misit · Hic
itaq; pfamilias ad excolendum uineã
suã mane · hora tertia · sexta · nona · et

sub decimã operarios conducit · Quia
a mũdi huius iuo usq; in finẽ om
nes diei plebes fidelium pdicatores ad
gregem nõ desistit · Hinc ergo cũ mundi
fuit ab adam usq; noe · hora nõ tra
a noe usq; ad abraham · Tertia nõ ab
abraham usq; ad moysen · Sexta aũt
a moyse usq; ad aduentũ dñi · Nunc
tenia nõ ab aduentu dñi usq; finem
mundi · in qua pdicatores sti apli missi
sut qui uniuersã plenã et undiq; fi
dentes aperiũt · ad credendum
ergo dñs plebẽ suam quasi ad exco
lendã uineã suam multo tpe destitit
operarios mittere · ps et primus p pres
et postmodũ p legis doctores · et ph̃s
ad extremũ nõ p aplos cũ plebibus
sue uoces extollut quasi p operꝰ
in uinee cultum laborauit · ihs
i quolibz modulo uel uersum assis
cũ fide rũ bone actionis extitit hinc
hinc operarius fuit · Oportũ ergo
mane hora tertia · sexta · nona · Utiq;
ille et hebreus pls designatur
qui in electis suis ab ipo mundi exor
dio dñi cum fide dei studuit colere
quasi nõ destitit cultum laborare ad in vinee
ad undecimam nõ gentiles uocati ubi
et dicit · Quid hic statis tota die
otiosi · Quia cũ transacto tam longo
mundi tpe pro uita sua labore neg
legerẽt · quasi tõ die otiosi stabãt Red
Dicite frẽs quid inuenisti ri rndent
Dicit cui q nemo nos conduxit ·
Nullus quippe ad eos patriarcha
nullus pphã uenerat · Et quid e dicẽ
ad laborẽ nos nemo conduxit · nisi
ante nobis uias nemo pdicauit · Sed
ergo nos a bono ope cessantes et exci
tatione dicit sum⁹ · qui pene ad ultimũ
usq; ad fidẽ uenim⁹ · qui uba uite
ab ipis ultimabilis audiuim⁹ · qui
ab hebreis sẽ cũ ante potuim⁹ pdicari
nemo suppsum⁹ cui dicat · Quare hic pos
sum⁹ nõ et cassa desiderantes horam cũ
ad singulq; horam per etatẽ nouimꝰ

Ibus ihonimꝰ gr̃ī libro cōtr iouinianū.
Omus aūt Sedulius nō bñ ⁊ pmīt. sī bna bi
tra. et bna de gehenna liberatio.

Justinꝰ le. Nam quippe intellectus nr̃
puericia ē. hora aūt tua adolescentia
intelligi pt. Quia quasi ūa sol ī altū
ꝓficiat dū mlor etatis crescat. Certa
no iuuentus ē. qua velut in cēlo
sol figitur dū in ea plenitudo robis
ꝺlaudatur. Quoniā aūt senectus intelligi
in qua velut sol ab alto arce descēdit
qr etas a calore iuuentutis defiat.
Undecīa no hora ē ea etas que de
crepita uel veternosa dicit. Unde ⁊
greci valde seniores non presbiteros
sed presbiteros appellāt. ut plus qm̃ senes
ē insinuet quos puericlores vocant.
Quia ergo ad vitā bonā alius ī pue
ritia. alius in adolescentia. alius in
iuuentute. alius in senectute. alius
in decrepita etate ꝓducāt. quasi diuꝰ
bonus operarios ad vineā vocāt. Horas a
vobis fines aspicite. ⁊ si qua in dei operū
estus videte. Percusset vnusquisq; ad
agat ⁊ consideret si in dei vinea la
borat. Qui enī in hac vita ea que
sua sūt querit. adhuc ad dei vineā
no pducit. Illi nāq; deo laborat q
no sua sed iuncta. Iuncta cogitat. Qui
zelo caritatis inserunt. vineas iuuan
dis vbertatib; ꝓducē ⁊ alios seca
ad vitā festinat. Nam qui sibi vivit
qui carnis siue voluptatib; pascitur
uē otiosus reperiunt. qr fructū diui
operis no sentit. Qui no ⁊ usq; ad ex
tē ultimā deo vacē neglexit quasi
usq; ad undecimā otiosus stetit. Unde
vē quasi vbi ad undecimā verpertinū d.
Quid status hic tō die otiosi. Ac si di
cat. apte. Et si deo vacē in puericia
⁊ in iuuentute nolumus. saltē in vltā
etate resipiscate ⁊ ad hanc saltē ho
laboratur. multū no estus uel seru
vente. Et tales ergo pfūmilias
vocat ⁊ plerūq; ante renūciatur
qua prius ad regnū de corpe exeūt
qua hi qui iam a puericia vocati ee
videbāt. Ad nos ad undecimā venit
sator qui ⁊ si no habuit per etate.
habuit tñ sero ꝓ pmiū qui deū ī cte

confessus ē ⁊ peruenit voce securē spū
exclamat. nec. Ad nouissimo aūt reddē denā
rium pfūmilias cepit. qr ad pdisi regnum
prius latronē q petrū vocauit. Quanti
pres aūt legē. quāti sub lege fuerūt ⁊ hi hy
qui in dñi aduentu vocati sūt ad celoꝝ
regnū sine aliqua tarditate puenerūt.
Eiusdē ergo denarii acceperūt qui labora
uerūt ad undecimā que exspectauerunt
toto desidero qui laborauerūt ad primā.
Quia equalē vite eēne retributione solutū
sūt. cū hys qui in mūdi mane ꝓducti fue
rūt. hy qui in mūdi fine ad dñm uenerūt
Unde ⁊ hy qui in labore pcessēt murmu
rantes dicūt. hy nouissimi vna hora fecerūt
⁊ pares eos nobis fecisti. qui portauimꝰ
pondus diei ⁊ estus. pondus enī diei ⁊
estus portauerūt hy. quos a mūdi mane q
dñs hic conuocati. bnē nāe sunt eam longam
curuis septuaginta volūe. bnemq; cū pō
dus diei ⁊ estus ferre ē p longioris vite
tpa curuis siue labore fatagūt. Sed qr
pt quo murmurasse dī sūt qui sublatum
sero ad regnū vocant. Celoꝝ enī regnū
nullus murmuratis accipit. nullus qui
accipit murmuratē pt. Sed qr antiq pres
usq; ad aduentū dñi q libet iuste vixerūt
duci ad regnū no sūt. nisi ille descēdēt
qui paradisi clausit. Hominib; nēpositione sue
mortis aperit. eorū hoc ipm murmurasse
ē qd ⁊ nūc p papiendo regno vixerūt. ⁊
tū dñi ad capiendū regnū dilati sunt
Quos cū post pactum iustitiā miserū
loca. quos tranquilla susceperūt eius pfō
⁊ laborasse fruūt in bnea ⁊ murmurasse.
Quat si ergo pl murmuratione denarii
acceperūt. qui pl longa miseriā tpa ad
gaudia regni puenerūt. Nos aūt ad
undecimā semus pl laborē nō murmu
mus ⁊ denarii accipimꝰ. Quia post me
diatoꝝ aduentū ī hanc mūdi sementes ad
regnū ducim. nec ut de corpe exeamus
⁊ illud sine mora capimꝰ. qd antiqui
pres cū magna pape dilatione meruerūt
Unde ⁊ de pfūmilias dicit. Volo ⁊ hunc
nouissimo dare sicut ⁊ tibi ⁊ quia ipsa
pcepta regni eius ē bonitas voluntatis

rē subiugit · Aut nō licet nī qđ volo fiāt
Stulta cū questio ē hoīs contra bonitatē
dei Cōsequendū quippe esset si daret
dat qđ nō debēt · sed si nō daret qđ debēt
Unde apte subdit · Ay oculi tui nec est
qđ ego bonus sū · Nemo autē se de opere
nemo de tpe extollat cū hāc explicta fuīa
subsequēter vēritas clamet · Sic erūt no
uissimi primi & primi nouissimi · Erāt enī
& si iam seruiūt que nec quita bona ecclie
adhuc supbus iudex qua subtilitate ḡtie
exanimet ignorāmus · Et quidē grandē dū
cunctis sūmopē cū in regno dei cē nec ulla
Sed post hēt terribile ē valde qđ sequit
Multi aut sūt vocati · pauci uō electi · q
ad fidē plures venīt · & ad celeste rḡnū
pauci pducūt · Erāt enī ad hodiernā fēs
tuitatē q̄ multa cōueniūt · cathedre
replent · sed tū quis sciat q̄ pauci sūt
qui in illo electōrū dei gregē merēt · Erāt
hoc oīm xpiān clamat · & vita oīm non
clamat · plenaq̄ deū hodiē sequit · mōbi
fingūt · hinc ecclie paulus dicat · Qui cō
fitent se nosse deū factis autē negāt · hinc
iacobus aut · fides sine operib⁹ otiosa est
hinc & psalmista dns dicat · Iniquitatē
& locuti sū · multi placati sūt sup mīm
Vocante enī dnō sup mīm multa plācā
tur fideles · q nō unq̄ ecclie hodie ad fidē
venīt · qui ad electōrū nūm nō ptinuit
hinc enī fidelibus p cōfessionē ad merā sē
sed ꝓpter vitā reprāsy illic manēt in sorte
fidelīū nō merent · hoc omne sēc catē
hedras enī aguas recipit · sed attestante
euangelio · cū iudex venīt boues a malis
sepat · sicut pastor segregat oues ab hedis · Nec
erunt pauci qui hic cum suis voluptatibus
seruiūt illic in omīū grege nūmāt · Illic
eos a sorte humilīū iudex sepat · qui se
hic in superbie cornibus exaltāt · regnum
celi papē nequeunt · qui hic in celesti fide
positi · toto desidero terrena quesierūt · &
multos tales nē etiāmy fres timuit
sed eos nec imitari nec desperare debetis
Quod enī sit hodie aspiciamus · & qđ ad ans
futuris sit vnusquisq̄ nestrum · plerīq̄
& qui post nos venient · p aquitatē nos
bonī operis imitādi · & hīc cū ans sequi
que hodie pie videbant · Certe cū sce
phanus p fidē moret · simbus lapidum
tū vestimenta seruabat · omīū uō ma
nibus ipē lapidantiū · q ad lapidandū
eos exertos reddidit · & tū cūdē ipsum
in sua cāta labōrib⁹ autoressit · que p
sequēdo martirē scā tribuno ergo fuit
que collatē pensari debem⁹ · q cū multi
vocati · sed pauci electi sūt · primū est ut
de se vnusquisq̄ minime psumat · qđ si
iam ad fidē vocatus ē · vtrū phcium
regno dignus sit nescat · Secūdo uō
ē ut vnusquisq̄ primū que facturus
sit semp in timore cōsiderat desperare · nō
audeat · q dūc nec diuicias ignorare
Et hem fres que nup contigit refēo
ut si vos prēces ē ex corde cōspiret
omnipotētas dei iam amplius auctis
pōtis anno i monasterio meo qđ merita
beatī mīm vobis & paulī etiam sitis
ē · fr quidā ad cōfessionē venīt · deuote
susceptus ē · sed ipē deuotus cōfessus ē
huīt ad monasteriū fr simul corpe non
corde secutus ē · Nam valde cōuersationis eius
fuit & habitū detestus in monasterio ut
hospes habitabat · Et nocturnū inter
moribus fugies | recede a monastery ha
bitatione nō poterat q nec qđ agat
nec būt biberet nō habebat · Erat enim
pūtas cūctis onerosa · sed hinc omēs
equanimiter p fres eius amore tole
rabāt · Nam superbus & lubricus si que pe
hoc seculū sequēt vitia nescabat ut
debat nō si quis illi hinc pdicare voluisset
utiq̄ cū habitu seculari vivebat · & nō
sterio · verbis levis · mutabilis ·
mente timidus · leste cōpositus · actione
dissipatus · Accusatus autē nullo unq̄ lapso
huius qui nostis pestilentie clade prussus
est · qui ad extremū spiritū ungere cepit
ut aliam reddēt · Et ultra in corpore
pte putrefacta vitalis spiritus in solo pec
tore & lingua remansērat · fres adierūt

cuiusq; ætatis mq̃tis deo langwente
poterãt oratione tuebant. At ille
subito ad deuorãdũ se draconẽ bestie
cõspicãs magnis vocibꝫ cepit clamãre
dicens. Ecce draconẽ ad deuorandũ
datus sũ. sed ꝑ̃ virtutẽ p̃ncã me de-
uorare nõ pt. Quod audiẽs draco fa
ctus dat locũ ut ei me deuorare liceat
Cuiꝫ ille fretus ut signũ sibi ꝓ̃ui
ꝓ̃ruĩret amouerẽt. respondebat vir
tute qua potent dicẽs. Volo me sig
nare sed nõ possũ. q̃a draconẽ pre
mor. spume oris eius faciẽ meam
linuit. guttur meũ ore eius suffo-
cat. Ecce ab eo bibacia mea cõpri
muũt. qui ũa ꝛ caput meũ in sinu ore
absorbuit. Cuiꝫ hec ille pallens ꝛ
meus ꝛ moriẽs dicẽt repenit fiẽs
vehementius orationibꝫ insistẽte cepit
sũ draconis p̃ncã sinus pabꝫ adi-
mãre tũ ꝛpente liberatus magnus ce
pit vocibꝫ clamãre dicẽs. deo ifinas
draco Ecce/discessit ecce exist. aũ vnus
ex̃ones fugit draco qui me ad deuo-
randũ acceperat. Vox audit seruitu
ti se deo ꝛ ex nocẽtũ demonũ. atq;
a tpe illo nec ipsꝫ febribus ꝓ̃mit-
doloribus fatigat. morti quidẽ ꝑ
tinetur. sed adhuc plenã vite
ꝑfectionẽ nõ ẽ. Quia enim longius ꝛ
diutius iniquitatibꝫ ꝑssus ẽ. longo
langwore fatigat. Et durũ cer us
pugnatorius durus cõtendat
Quia diuina dispensatione agit.
ut pluriora vnica ẽstudio ꝓficiat
exerãt. Quos illũ vnũ ꝙ̃ seruare ad
confessionẽ credẽt. quos triumphi dei
unam cõsidentẽ sufficerat. Ecce inime
micus ꝓ̃nus draconẽ vidit in morte
cui seruiunt in vita. nec vidit ut
vitã fundity ꝓ̃det. sed ut cui seruiunt
seruet. secundo resistẽt. ipũq; ꝑfi
dendo supplant. ꝛ eũ a quo primus no
videns tenebat. vidit postea nec te
nebitur. Quem ꝑ signa narrãte discẽ
dimẽ mẽ sufficit. quos ipsa tante
pietatis diuitias no obstupescat.

Has diuine pietatis diuitias consi-
dẽs ut psalmista tũ dicẽt. Adiutor meus
tibi psallam. quia tu deus susceptor me-
us es. deus meus misericordia mea. Ecce ꝑpendes in
quibꝫ labilibꝫ humana sit vita constituta
deũ appellant adiutorẽ. Et q̃a tibi
laudem ꝓ̃ferãt. in regnũ eterne vite nos susci-
appellat eterna susceptore. sed considerans
q̃ malum nũ aspiret ꝛ portat culpas nras
tolerat ꝛ tu nos ꝑ ꝓ̃nam ad ꝓ̃nia re-
seruat. nolunt deũ misericordẽ dicere
sed huic ꝓ̃ui nũ vocant dicẽs. de
meus misericordia mea. Reuocemus ꝙ̃ ante
oculos mala que feci. pensemus et
quãta dei benignitate toleramur. cõsidere
que sint pietatis eius visceribus. ut non
solum culpas indulgeat. sed celeste regni
premiis eterna ꝓ̃mittat
atq; ex omnibꝫ medullis cordis dicamus
singuli. dicamus ex. de nic. mia mea

Anno quintodecimo imperij tyberij
cesaris ꝓcurante ponto pilato
iudeam tetrarchia autẽ galilee herode. philippo autẽ
fratre eius tetrarcha trachonitidis regionis et lisanie
abilene tetrarcha sub principibus sacerdotũ anna et caypha ꝛ
Redemptoris nri pastor quo tempore
ubi predicandis accepit memoria
to romano rei publice ꝓ̃cipe
iudee regibꝫ designatur. eũ de imagi
to deorum mundi rebus cesaris ꝓcurante
pontio pilato iudeam tetrarcha aũt gali
lee herode. philippo aũt fratre eius tra
tarcha ytureę trachonitidis regionis
et lisanie abilene tetrarcha sub ꝓ̃cipi
bus sacerdotũ anna et caypha. sermo ẽ ad
dutus sup ioannem zacharie filiũ in deserto
Quia enim illuc ꝓdicãdi veniebat. q̃ ex iudea
quoq; et multos ex gentibꝫ ꝛ deprecu-
rabat ꝙ ꝛ reges gentium et ꝓ̃cipes iudee
ꝓdicandis eius tpa designarent. Quia
aũt gentilibus colligenda erant et iudeis
ꝙ culpa ꝓfide displicenda. Ipa quoq; de
se ipso ꝛtem ꝓ̃cipuam ondit. qui et ꝛ ro-
mana re publica vnũ ꝓfuisse desiderat
et in iudea ꝛgno ꝙ quaternas ꝓcu-

[illegible] principabantur. Vox eni
nostri redemptoris dicit. Quē regnum
m scripm suisse desolabitur. Liquet q
p ad finē regm iudeā pruenerat que cet
regibz suis subiacebat. dpte q nō si
mm quibz regibz q quibus ceteris sacer
dotibz actum sit demostrat. vt q illum
uocē baptista p̄dicaret qui simul rex et
sacerdos existeret, lucas euāgelista p̄dicā
cōib eius temps p̄ regnū et sacerdotiū
designauit. Et venit m oēm regionem
iordanis p̄dicans baptismū pnē m remis
sionem peccōrū. Omnibus legentibz liquet
q. uocē non solū baptismū pnē p̄dicauit
vm etiam quibusdam dedit. q baptismū
suū m remissionē peccōz dare non potuit
Remissio etenim peccōrū m solo nobis bap
tismo xpi cōsecutur. Nondū itaq; q̄ dicitur
p̄dicans baptismū pnē m remissionē peccōz
qui baptismū quod petā soluēt q. dare non
poterat p̄dicabat. vt sciat m carnalem
verbū prius p̄currebat verbo p̄dicationis
ira baptismū pnē quo petā solueret p̄cur
reret suo baptismate quo petā solui nō pōt
vt q. eius sermo p̄currebat pnīa redēp
toris ipsi quoq; eius baptismā precedēdo
fiebat vmbra veritatis. Sequitur. sicut scr̄m
t m libro ysaie pphē. Vox clamātis
in deserto. parate viam dñi. rectas facite
semitas eius. Idem dicō iohēs baptista re
quisitus quis esset respondit. Ego vox
clamātis in deserto. qui sicut ait p nos
dem. t ideo vox a pphā vocatus. q. verbū
subdit. Quid aut clamaret apl̄e. subdit.
parate viam dñi. rectas facite semitas eius
Omnis qui fidem rectam et bonā opa p̄di
cat quid aliud q̄ venientē dñō ad corda au
dientiū viam parat. vt licet vis gre penetret
limite vitatis illustret. et rectis deo semi
tas faciat. dū mundas in aiab cogitationes
p̄ sermonē bone p̄dicationis formāt. oīs
vallis implebit. et oīs mons et collis hu
miliabit. Quid hoc loco vallium nomine
nisi humiles. Quid montiū et collium nisi su
blimes designat. In adventu igitur
redemptoris. valles implent. mō
tes vō et colles humiliant. sunt qui
nuncupant eius vocē. Omnis qui se exaltat
humiliabit. et qui se humiliat exaltā
bitur. vallis etenim implet. cresc
dentis autē et collis humiliat decre
scit. Quia mundi in fide mediā
toris dei et hominis hoīs xpi iesu
et gentilitas plenitudine gratie
accepit. et iudea p cecitatē p fidei
hoc unde cruciabat p̄dicit. Omnis
enim vallis implebit. q. corda hui
us sue doctrine eloquio virtutū
gratia implebit. unde hoc q. scriptū est
Qui credit flumen in quemlibz. et
unde iterum dr. Et cuniculos habi
dabunt fluminū. A montibz itaq;
aq̄ dilabunt. q. superbas mentes veri
tatis doctrina deserit. et fontes i conval
libz surgunt. q. mentes humilitatis p̄
dicatoribz accipiunt. ita videmus ple
rosq; conuallem fluminū habundāt. Asperi
tas q. illorum ora pabulo virtutis implē
ta fuit. q mites ac simplices huic
mundo despicabiles et vndabātu. ppter
quos iohēs baptista q. iuxta scriptu
ra p̄dicū populis videbat. illū huic et sin
gulariter celsum ac solidū montē cre
debat. de quo scriptū est. In monte excel
so erit mons dñi domus dei in vertice mōtiū
et vtice montium nā christū et xpi p̄di
cator. Sicut p euāgelium dr. Discipulo
te autē populo et cognatibz eius dixit
cordibz eius de iesu ne forte xpm esse
xpm quē et respuebat. discretos in
quid xpm esse tres. et nisi ipse nobiscum
apostolos vallis est repleta. gratia spūs
nō fuisset. qui nec hoc quod erat os
tenderet. dixit. Venit fortassis post me
cuius nō sum dignus solue corrigiam
calciamenti eius. Et mox ait. Qui hꝫ
sponsā sponsus est. amicus autē sponsi q. stat
et audit eum. gaudio gaudet. propē
vocē sponsi hoc autē gaudiū meum
impletum est. Illum oportet crescere

me aut̄ minus esse eū p̄ nimia opacē
virtutū talis esset ut xp̄us ēt credēt
nō plū xp̄o se nō ēt respondit sed eā
corrigam calcamen eius solue id ē
mortalitatis eius indignū p̄sumi nō
se dignū ēt p̄hibuit. Eius ēt sponsū
certam credebat qui hunc q̄ xp̄us
ēt estimabat. Sed aīt q̄ his p̄sumptuosus
sue ē ac si dicat. Ego nō sum ille aīa
sponsi sum. nec quīt̄ voce sua ille ē vo
ce sponsi se gaudē p̄hibebat. Quia nō
ideo legebat̄ in corde q̄ a populis hu
manit̄ audiebat̄ laudes sc̄z q̄ ipse vitam
voce audiebat. nec vt loquēt̄ fugabat
Quod bñ gaudiū implere dicat. q̄
quisq̄s de voce sua gaudet plenū
gaudiū nō hz a quo et subdit̄ illum
oportet crescē me aut̄ minui. Quia ī
te gaudiū ē in quo creuit xp̄us ī
quo minuit ē idoles nisi q̄ ppls idole
abstinēcia videns remoti huīt ab hoc
bus ēt conspicies eū ēt xp̄m p̄dicat
xp̄m vt eū publicanus qui dederem
nit perdices ambulare mirantes eū
non xp̄m. sc̄z ēt p̄phetam credebant
Sed dum p̄ accessū tps ēt xp̄us qui
p̄phetā ēt p̄dicat xp̄us ē agnit̄ et io
hannes qui xp̄us ēt credebat̄ p̄phetā
ēt mortuus implerū ē q̄d de xp̄o suis
penitēt p̄dixit. Illum oportz crescē
me aut̄ minui. In estimatōe quippe
populi et xp̄us creuit q̄ agnit̄ ē
quod erat et idoles decreuit q̄ cessā
tur dicī quod non erat. Jgit̄ q̄m ēt
isdem idoles ideo in scīptis p̄dicat q̄
in cordibus humiliter p̄duratur et mul
ti ideo ceciderūt q̄ apud semetipsos
elatis cogitatōe tumuerūt dicat̄ igit̄
ītē. Omnis vallis implebit̄ et omis mōs
et collis humiliabit̄ q̄ humiles deus ac
cepit. quod a se corde superbie cū re
pellit̄ sequit̄. Et erūt prava ī directa
et aspera in vias planas. Prius directa
fiunt cū malorū corda p̄ tribulatōē ī corre
ad iustitie regulā diligūtur et aspe

m vias planas ī mutant̄. Cū ītimes accep
it̄ audē mētes p̄ infusionē sancte gratie
ad bene viuēdū mansuetudinis rudiment̄ cū em
vbi vitare ab iracūda mēte nō ī cipiunt
qui asperas iracundie greſſū p̄ gentis repellit
et ad mentis iracūdia p̄ acceptā mansuetudi
nis gr̄iam correptoris vel exhortōis ū
ī capit. vbi planam viam p̄dicatōe venit
vbi primus q̄ asperate ī meis p̄ gē id ēpdicā
tōis greſſum ponē nō valebat. sequit̄
Et videbit omis caro salutare dei. q. omis
caro accipiē sīc hō salutare dei vz xp̄m. in
hac vita omis homo videē nō potuit. Vbi
ergo ī hac sua p̄phetā p̄phetie oculū mit
ad extremū iudicij diem rendit̄ vbi cū ap
tis celis mīstrabūt angelis. consedentibus
apl̄is in sede maiestat̄is sue xp̄s appa-ebit
Omes hunc et eleī ī p̄sp̄i p̄ videbūt vt
iusti de nunc ī debitatis fine fine gaudebūt
Et iusti in vltione supplicij ī p̄petuū gemēt
sum. q. hoc ista sua intendit q̄ in extremo
examine ab omi carne videbitur. ītē sub
iungit̄. Dicebat aut̄ ad turbas q̄ exibāt vt bap
tizarēt̄ ab ipso Genimina vipez quis ondit
vobis fugē a ventura ira. Ventura enim
ira ē diabolus Draconis huius extremeque
trucē p̄cōr fugē nō valet. q̄ mox ad lauacra
p̄nie nō ī curritis Et nōnūl q̄ male soboles
malorū p̄ne actiones imitantes gemmā
vipez bonū. q. p̄ hoc q̄ bonis inuident
eos q. p̄sequūt̄ q̄ quibusda mala rebus
q̄ lesiones q̄ vinus exquirūt. q̄ in his
omibus pozz suoz ciī malū vias sequūtur
qui venenati filij de venenatis p̄genitis
sunt. Sz q. iam p̄certus q. vsu male q̄sue
nis ī volun simus dicat. q̄d nobis fiendū
sit ut fugē a ventura ira valeam. subiung
Facite ergo dignos fructus p̄nie in quibus
uerbis nōnūl ē q. animos sponsi nō plus fruc
tus p̄nie sz dignos fructus p̄nie admonet ēt
sacerdos. Aliud nāq̄ ē fructū facē aliud
dignū p̄nie. vt cum 2m dignos p̄nie fruc
tus loquim̄ sacerdū ē q. quisq̄s illicitis mul
la quisit hunc iuste concedit̄ vt licitis vti
sic q. pietatis opa faciat vt ī si noluerit
ea que mūdi sunt ī hinquat. ac si quis

m fornicatois culpa. vel forte ⁊ quod ⁊ mg ē
m adultio lappꝫ ē ⁊ nec a ꝑ liam debet
abere de. ꝓco ꝑ memīt et aliam ꝓpetrasse
Rec ⁊ cū ꝑm fructy cē bom opis debet
eg qui nimg et eg qui amplꝫ deliquit a
eg q̄ multis et eis qui in grubus fuemoib
ceadit ꝑ hoc ergo quod dr ꝑfacere ergo dg
nos fructy prīe vnicuiq; gsta gnerit
vt timo maiora q̄rat bonoꝝ opꝫ lucra
ꝑ priam ꝗro gnoza s̄ intulc dapia per
culpam bed iudei de genio nobilitate glo
riantes ꝓco se agnoste peccores nolebāt
q2 de abrahe stirpe descendert quibg dr ē
dr. Et ne crepit dicē ꝑtem habem abrā
ham. Dico enī vobis q2 potens de lapidibg
istis suscitare filios abrahe. Quid enī lapi
des nisi corda gentiliū fuerūt ad intellem
dei omipotentis insensibilia dicat etiam
quibusdā ex iudeis dr. duricy cor lapide
mg de carne viā. nec timuto lapidū no
gentes signe simt q̄ lapides colueret. vñ
spūs ē dicēs illis fiant qui faciūt ea et
omēs qui confidūt in eis. De quibg in multis
lapidibg filij abrahe suscitati sūt q2 dr dura
cor dispentiū in abrahe semē ⁊ in christo
credideruīt eius filij fēt sūt eius semini
sūt vnti. vñ et eisdem gentibg ꝑ egregi
um ꝓdicatorem dr. Si aūt vos xpi ergo a
brahe semen estis Si igit nos ꝑ fidem xpi
abrahe iam semen existimg. Judei ꝑ per
fidiā abrahe filij et desieruīt. Quia bō
in illo die tremēdi examinis ꝓntes bom
malis filiis ꝓdesse non pīt testat ꝑphetā
qui dicit. Noe daniel et iob si fuissent in me
corū vno ego dicit dominꝫ deus q2 filium
et filiā no liberabūt ꝑ ipi iusticia sua libe
rabit animas suas. Et rursū q2 boni fi
lij nichil malis pcibg ꝓsunt ꝑ adiecit
pcibus malorꝝ ꝓnū ꝗficiat bonorū filioꝝ
ppā ꝑ se veteres iudeos no credentibg dr
Si ego in beelzebub eicio demoia. filij vri
in quo eiciūt. Ideo ipi iudices vri erūt
Deinde. Jam enī securis ad radicē arboris po
sita ē. Omnis arbor nō faciēs fructū bonū
excidet et in ignē mittet. Arbor hic malus
ē vnūsqsq; gentiū humanū. Securis enī est
s̄ redemptor noster qui venit ex manu

brio tenet ex humanitate ꝑ ferro medit
ex humanitate dimittere. Que videlicet secu
ris iā ad radicē arboris posita ē q2 et si
ꝑ paucā exspectat. videt enī quid fructū ē
Omnis enī arbor nō faciēs fructū bonum
excidetur et in ignē mittet. Quia vnusq̄sq;
ꝑ cuiusq; patrum cuiusq; alienē conuersatione
venit qui hic fructū bonū opis facē con
tempsit et nondū ꝙ securis nō inciderit ramos
posteros ꝑ ad radicem dicat. Cum enī mala
rū filij colligūtur quid aliud q̄ mali rami
mfructuose arbois absciduī. Cum bō cū sit
ꝓpe fines eā prius tollit infructuosa arbo
a radice abscisa ē ne iā reviuiscat vñ pua
trū soboles sicca restat. In quibg ubiq; bap
tiste vbis gstat ꝙ audiencia corda ē barba
sua cū ꝓnūg subiit ferri. Et mirabantur
eā turbe dicētes Quid ergo faciemg. Peccasse
enī videmur que consilia quebant. Re
quē ē end aūt dicebat illis Qui h3 duas
tunicas det non habenti et qui h3 escas si
milit faciat. ꝑ hoc ꝙ tunica plus ē necia
vsui nō ꝙ pallia ad fructū digniū pīe
tinet vt nō solū exteriora q̄ ꝑ et mmg ne
cessaria ꝑ ipa valde nobis necia diuidere
cū proximis debeamg ꝙ velestia q̄ cū mali
uiuimg vel crucianiur quia vestimēta q2 enim
ē lege spūs ē diligēs ꝓximū tuū sicut te
ipm. Inimg ꝓximū inuidere cōmittit ꝙ non
cū eo in necitate illig ceat ꝙ sit ꝙ necia
patrie ideo ergo de diuidendis eis
ꝓximo duabg tunicis dat ꝓceptū q2 hoc
de vna dici non potuit. ipi si vna diu
datur nemo vestit. In domda quippe tu
nica et nudg remanet qui accipit et nu
dus qui dedit. Inter hec aūt sciendū est
quāmū misericordie opa valeāt cū ad fruc
tus dignos pīe ipa ꝑ certis perpetuntur
hinc ea ꝑ semetipam vitas dicit date
ele mosinā et ecce omnia munda sunt vob
hinc infert aut date et dabit vobis hic
enī spūs ē ignē arbetē extinguit aq
et elemosina resistit petis hinc iterū dicit
Conclude elemosinā in corde pauperis
et hoc ꝑ te exorabit. Hinc bonus pr no
centē filiū admonet dicēs Si multum
ē fuit habundanter de ne si exiguū fuit
etiam exiguū libenter strude impertiri
vt etiam ipsa esse vitā in cōtinetia

et sustepcõe indigencie redemptor m-
ostendet dicẽs Qui ꝛapit ꝓphetam in
noĩe ꝓphete mercedem ꝓphete accipiet
Et qui ꝛapit iustũ in noĩe iusti mer-
cedẽ iusti accipiet In quibus verbis aio
tandũ ẽ q2 nõ ait mercedẽ de ꝓphete
vel mercedẽ de iusto ꝫ mercedẽ ꝓphe-
te et mercedẽ iusti accipiet. Aliud ẽ
enĩ mercedẽ de ꝓphete aliud mercedẽ
ꝓphete aliud mercedẽ de iusto aliud mer-
cedẽ iusti. Quid ẽ enĩ dicẽ mercedẽ ꝓphe-
te accipiet nisi q2 ab eo qui ꝓphetã sua la-
borare sustẽtat. cũ hic ꝓpẽ ꝓphetã nõ ha-
beat apud omnipotẽtẽ nĩ Deũ ꝓphete
ꝑmia habebit. Iste enĩ fortasse iustꝰ ẽ
et ꝺeo in hoc mũdo nichil possidet. ꝛatio
loquẽdi ꝑ iustitiã fiducia maiorẽ hz
hinc dat ille sustẽtat qui in hoc mũdo
aliq̃ possidet et fortasse adhuc ꝑ iusti-
loqui libẽ nõ ꝑsumit. ꝓphetie illi liber-
tatẽ ꝑticipẽ facit vt eã eo pacien-
tie ꝑmia suspirat quã sustinendo
adimit. q̃cq̃ enĩ iustitiã libẽ loqui
potuisset. ille ꝓphetie spũ plenus ẽ sed
nĩ corpoꝛis eget alimẽto et si corpꝰ nõ
reficiatur certũ ẽ q̃ vox ipã subtrahat.
Qui igit alimẽtũ ꝓphete ꝓpter- hoc q̃
ꝓphetã ẽ ꝛebuit ꝓphetie illi vires ad lo-
quẽdã dedit. Cum ꝓphã ei ego mercedẽ
ꝓphete accipiet qui et si spũ ꝓphetie ple-
nus nõ fuit hoc eis ait dei oculis exhi-
buit quod admittit. Hinc ẽ enim q̃ de
quibusdã pegnãtibꝰ fidẽ suã ꝓmo ꝑ ipsas
dr̃ ꝑ noĩe eius xpi ꝓfecti sunt michi
accipiẽtes a gentilibꝰ nos ei ego debeã
sustipe hmõi ne cooperatores simus
vitiis. Qui enĩ spiritalia dona ꝛebus
temporalibꝰ subsidia ꝛebuit in ꝙb dei
spiritalibꝰ cooperator exhibet. Hinc ait paulꝰ
sine q̃ spiritalia dona ꝓcipiunt et multi
temporalibꝰ ꝛebus habundant ꝑ hoc se di-
uites ꝛebus ꝓximis pauperes seruant quo eis
dem sacis pauperibꝰ de suis diuiciis so-
laciant. Vnde ait ꝑ ysaiã voce dñi
delicte gentilitatis id ẽ sancte ecclie
spiritalia virtutũ mitia cũctis deserta
arbusta ꝓmittebat vinũ q̃ pie ꝓmisit
dicens ponã deserta in stagnum aq̃rũ
et ariã tuã in riuos aq̃rũ dabo in
solitudine cedrũ et spinã murtũ et
lignũ olive ponã in deserto lignũ abi-
etẽ vlmũ et buxũ simul vt videant
et sciant et ꝛecogitent et intelligant
pie dextra dñi quippe dñs in stagnis aq̃rũ
et ariã tuã in riuos aq̃rũ posuit
q2 gentilitatis opus ꝑ ariditatẽ mentis
nullos bonoꝝ fructꝰ ꝛebat fructꝰ
ste ꝓdicatoꝛis dedit. Et ipã ad quã pius
ꝑ asperitate sue scatentis via ꝓdicatoꝛibus
nõ patebat docẽdi postmodũ riuos
emanauit. Cum adhuc ex munẽ magi-
no ꝓmicte dabo in solitudinẽ cedrũ
et spinã Cedrũ q2 magnũ odoris ẽ atq̃
imputribilis nature iure accipimꝰ in
ꝓmissione. De spina vo ea patiens hoc
dicit. Terra tua spinas et ꝛebulos ꝓ-
minabit ẽ. Quid murtũ si ste eadẽ
illud ꝓmictit quod ꝓcreans hoc ꝑ pecu-
multiplicat. ꝑ cedri signat noĩe hñ q̃
ꝛectos et sigua exhibet in suis operibꝰ
qui dicẽ ait paulꝰ bene xpi bonus odor
sumus deo. quoꝝ corda ita mentis amoꝛe
solidata sũt ne ea ullus timoꝛ amoꝛis
pietatis nulla contristat. ꝑ spinã vo
signata sũt doctrine spiritalis viri q̃ ea de
pectis ac ꝛectis dissertat et nõ supina
cupiditas inuitat nõ celestis ꝛegni gau-
dia ꝓmittit corda audiencia pungit
dicẽs ꝑ mentẽ doloꝛe compunctionis ꝑso-
nant ut ab eoꝝ oculis q̃si quidã san-
guis animẽ lacrime decurrãt. Amo-
tus vero temptatione virtutis ẽ ita vt
dissoluti membra temptando ꝛestringat.
Quid ergo ꝑ murtũ nisi hñ signata sũt
qui afflictionibꝰ ꝓximoꝝ compatiẽdo sentit
coꝛ q̃ ꝛebulacionem ꝑ compassionẽ tem-
perant. Inuenta hoc quod sequitur ẽ. Cresce
aute deo qui gsolat nos in omni ꝛebula-
tione nra vt possimꝰ et ipi gsolari eos
qui in omni pressura sũt. Qui dũ af-
flictis ꝓximis verbũ vel opꝰ gsolatio
nis ferunt eos ꝑcul dubio ad structuꝝ
rectitudinis ꝛestringunt ne immoderate
ꝛebulatõe in desperationem solutamur

quos aut̄ p̄ olim̄ mīa misericordes ac
tpim̄. qz et grece eleos misericordia
vocat̄ qz qñ olim̄ liquor ūs oculi poterāt
dei oculos mīe fructy lucet. Cui ad-
hunc t̄ p̄missione subiūgit̄. ponam
in deserto abietem vlm̄ et buxū
simul. Quod p̄ abietē q̄ valde erecta do
ad deos alios sustollit̄ nisi hoc desig
nari sūt qui mē stām ecclām adhuc
in terrenis corpoibg posit̄ iam celestia
contēplant̄. Et q̄nis de terra nascēdo
exierūt contēplando tñ iam in⁹ ethe-
ra virtutem mentis extollūt. Et q̄ per-
vlm̄ nisi secularium mētes expres-
se sūt. que dū terrenis adhuc cu-
miscerunt multū spūalis virtutis
fructū ferūt. sed et si fructū p̄ūt
vlmus nō hz portare tñ viremq; cum
fructu solet. Quia et seculares viri
stām ecclām q̄nus spiritalis virtutis
dona nō habeāt. dū tñ sedo vnos do-
mus spūalibg plenos sua largitate
sustentat. quid aliud p̄ vite cū botrus
portat̄. Buxū aut̄ quos alios desig
nat quod in altū nō p̄ficit. et q̄nus
fructū nō habeat videt̄ hz nisi eos
qui in⁹ stām ecclām adhuc ex eratis
in firmitate bona opa ferre nō valet
hz tñ puru fidelit̄ credulitate seqūtes
fidem p̄dice videt̄ tenet̄ post que
omnia apte subiūgit̄ vt videāt et sciāt
t̄ intelligāt̄ et intelligāt̄ p̄ic. Ad hoc ced-
in ecclā ponit̄ ut q̄nisq; a proximo
suo odorem virtutis spūalis trahat
p̄dē quoq; ab inīme vite delectā cōe nō repellat
hz ad donoz celestis desiderā ignescat
Ad hoc spūs ponit̄ ut qui p̄dicatōis
eius verbo aperti fuerūt ipē quoq; ex
emplo illoz distat corda p̄ficiendū p̄dicti
cōis verbo compūgē. Ad hoc mi-tq; ponit̄
vt q̄nis in arduis tribulacōis ab ire vel
ope proximi cōparentis tempamentum
consolacōis acceperit ipē eā distat quē
admodū afflictis proximis sue solacōis
tempamentū p̄ferat. Ad hoc olim̄ po-
mit̄ vt q̄ aliene misericordie opa q̄nos
ac distat. q̄dmodū debeat indigēti p̄xi-
mus et ipi misereri. Ad hoc abies ponit̄
ut q̄nisq; vim contēplacōis eius agnos-
cat ipē quoq; ad crepanda etiā prima
succendat̄. Ad hoc vlmus ponit̄ ut q̄-
quis meritū eā qui hīt virtutū spūa-
lū nō valet hz tñ eos qui spūalibg do-
mus plene sūt sustentat. Ipē quoq; sedo
vite quātū valet largitate misericordie
et celestiū donoz botrus quos grignēdo
nō valet sustentādo ferat. Ad hoc buxus
ponit̄ vt q̄nis hīt multos adhuc i ifir-
mitate positos vē fidei viriditate cōside
rat etiam et ipē infideles erubescat.
Bene ergo de contptis pnis arboribus
dī vt videāt et sciant et intelligant̄ et
et intelligant̄. Ubi et apte subiūgit̄ p̄ic
qz eā mīe stām ecclām diuersi hoīm mo-
rēs. diuersi sūt ordines merit̄ et vt omēs
simul distat dū in ea spūales viri di-
uerse qualitatis. etatis et ordinis ad
imitandū simul videāt hz ecce nos dī
nō sīre vlmū quem⁹ p̄ multa arbusta
longq; eminere. Ad hoc vox p̄ter-
quod p̄phete testimoniū p̄bet. ipsa q̄dam
tām Qui incepit p̄phetam in nomine
p̄phete mercedē p̄phete accipiet. Quia et
si fructū vlmus nō habet vicē tñ cum
fructibg ponat̄ hec sua ipa efficat q̄
bis sustentet alienā. Quia vero ad magna
nos opa p̄hoīs admonet dicēs. facite g̃
fructū dignos pñie. Et i-mis. q̄ habet
duas tunicas det non habēti. Et qui hz
escas similit̄ faciat. Jam patet̄ dat̄ intel-
ligi quid t̄ quod dicat. A diebg Jo-
hānis baptiste vsq; nunc regnū celoz
vim patit̄ et violenti rapiūt illud. q̄
sūpne verba sūt nobis sūt magnopere
p̄strucenda. Stām q̄rendū t̄ quō vim
p̄ferat regnū celoz possit. quis enī celo
violentia irrogat. Et rursus q̄rendum
t̄ si patit vim regnū celoz p̄ Cui. cādē
vim a diebus Joh̄is baptiste et nō ecclā
ūs pruleit. hz cū lex dicat. Si quis hoc
nec illa faciat morte moriat̄. cuctis se
gr̄ebg liquet. q̄ peccatores quosq; pena

sue seueritas paulū non aūt ad hūā pa-
pnām reduxit. Cū vō ihoēs baptista re-
demptōis grām paurens pnām pdicat
vt pcor. q ex culpa t mozte q p quersio
nē vnat pfēt a diēby ihoū baptiste i-g
nū celoz vim patit. Cnd t aūt reg
nū celoz msi lcrus nstoz obis emm
iustis celestis pnā pnia debēt. vt hu-
milēs cāsti nitēs aīp iustiozes adgnu
dia pueiant. Cum dō quis vel superbia
tumidq vel auarus fuerit nōc cōplcq volun
tūdia accessus vel crudelitate ipius. post
culpas ad pnām redit. et vitam cūctā
pauit qm lcrū pcor mirat alienū. A
diebus aūt ihoū baptiste regnū celoz
vim patit. et violenti rapiūt illud. q i
pcēbby pnām mdixit. quid aliud qm
regnū celoz fici violenā docuit. Ecce
gitemq ergo frēs chissim mala q feram
et nosmetipōs assidue lamēt acteamur
hēdicare iustoz qm nō tenuim p vitā
rapiamq p pnām. vbi a nob ompt deus
celem violenā pti. nam regnū celoz
rapi vbi meis flectby quod nrīs nīsis nō
debēt. ab spei ergo certitudine nulla nos
malozū mōz qualitas. nulla qstionis
frangat. Prestat magnā venie fiduciā
lacro ille venerabil. qui nō ns veneabil
q lacro. nā lacro ex crudelitate venerā
bilis ex confessione. Cogitate rogo cogitate
q smt mcomphensibilia mi omipotentis
deo misericordie viscera. laudate cruciēs
manūby abstrēty a fructe trinitis suppēsus
t in patibulo crucis vbi q fessus vbi sitiens
est vbi audire meruit hodie mecū eris
in paradiso. Cnd t hoc quis tantū dei boni
tatem dicē. quis estimare sufficiat de pā
pena eruntis pueit ad pmia virtutis
Ideo aūt omipotēs deus electos suos in quibus
dam lapsibus cadē pmisit. ut alios in cul
pa iacentiby si vero ad eū corde q stuzēt
spē venie reddat. et eis q lamentis pnīe
viam pietatis aperat. Exercitemq ergo
nosmetipōs in lamentis exāgnemq flen
dis et dignis pnīe fructibus culpas quas
fecimq redimam nobis nīdilata ad misericor
diam non pertinant. q qui multos a

sius miserationibus sanctos aspiciamq quid
aliud q supne mīe pugnq reneq ipōs pt
cantes. In die palmarū. Nāo scī evāgelij
Ad illo qpe Maria magdalena et maria ja
cobi et salome abeūtes emerūt aromata ut
venientes ungāt ihesū. et cēlia.

Omelia bī gregorij pape de eadē lectōe

Quoties nobis lectōis frēs chissim q
dictatū loq ostenū. q. q. lassescēte
stomacho. est i dictatoris lectōe ipē
nō possū. quotiēs vim mihi libenter audie
tes miracor. vbi mihi a memetipō exigere
conor. morē volo. vt me sacra musica solēp
nia lectōis scī evāgelij nō dictando q colloq
quendo edisserā. sic q accipiat ut loquimur
et collocutōis vox corda corpōea pluq q s
mo lectōis exciter. et si quādā manū sollici
tudinis vt euigilet pnisset. et quidē adhuc
opus me sufficē posse nō video. sed tamē
vires quas mpria denegat. caritas mi
strat. Deus nāq q sexcl tapi os emittēt ego
admplebo illud. bonū ergo opus nob mi vo
lentate sūpsim ex diuino adiutorio cūt in
pfectione duc loquendi aufim. cū i sui
rectoris dnīca. tanta solēpnitas. q mi
gnā valde. vt eo de laudes deberē
tacear. magna cōis. quo viz die cūcto ie
surrexit victor. Mulieres frēs chissimi.
et scē mulieres q dnīm fuerūt secute. cū
aromatibus ad monumētū venerūt. et q
quē viuēte dilexerāt. et ita mortuo pudio
studio humanitatis obsequiū. Sed res gesta.
aliquid m scī certa signat. Prudēt. Dic
quippe nobis. et nr audiamq q frēs scīssimus
cognitumq cūctis. q nobis sūt ex cor mi
mistrādi fructū. Et nos ergo m cū qui e
mortuus credētes. si odor virtutū i fami
liari opinione bonoz omīm dnīm quesiuimus.
ad monumētū p fidē illig cū aromatibus
venimus. Vide aūt mulieres angelos vide
re. q cū aridūby venerūt. Quia videlicet i
mētes supnos cunctis aspicit. que cum
veneū obolby ad cū p scīa desidia pficere
Audīdū vero nobis est quid nā sit. q m de
cem sodē angeli cernūt. Quid namq per
sonarū usi vita p̄sens. Quid hō p dexte

quā

misi ꝓcessu vite designate. vñ scripꝝ ē. Leua
eius sub capite meo. et dextera illius amplexa
abiet me. sqz ihc redemptor mr. ia ꝑtis vite
contuitum tuli. et angelus i nubi
ante ꝓhetā eius vitā venerat. in dextera
sedebat. qui stola candida coopertus apparuit.
qz festinantes mē gaudia nūciauit. Can
dor. eterni vestis. splendor et mē. Reuocauit
splendi eius. qui ē dicamꝰ an. sue. Sed ve
stitum vetus. et sue dicamꝰ et mē. Illa
quippe redemptois mr. resurrexio. et vita
festinans fuit. qz nos ad ī mortalitatē re
duxit. et angelos festinantes exhortat. qz nos
resurgendo ad celestia cotidie. nūm implemur
in sua ergo die vitā festinantes angeli. vestibꝰ
albis apparuit. qz dū p resurrectois gratiā nos
ad supna reducimur celestis patrie ampnitu
patuit. Sed quid frustra. verbis. assentiu
damur. Audite expavescite. ac si aperte dicat.
Pauete illi q nō amat. adducta supernorum
ciuiū. p̄mia. qui desidijs et malis pressi.
ad cor nō se reuocare. p̄ncipē posse desperat.
vos aūt cur p̄mia. qui vitā crucis vi
detis. vñ et matheus angelū apparuisse de
scribens ait. Erat aūt aspectus eius sicut
fulgur. et vestimentū eius sicut niz. In fulgure
enī et niue timoris et candoris. vim ostendit
mē. candoris. qz vi omnē deū et terribilē
et peccatibꝰ. et blandus iustis. vocē testis re
surrectois eius angeli. et in fulgure vultus
et in candore habitus demonstratur. vt de ea
sua spē et timeāt reprobi. et mutent prosus vñ
vocē quoq; ꝓphēt. ꝑ deserta gradiet. et colligna
gnis et nocte. et colligna nubis. priuat. et de
in igne eterni ignis. in nube aūt visionis
lene blandimentū. deus vi vitā iustis. et nos
actupiē vitā peccatis. vñ et ecclesiastes peccatibꝰ
paulo dicit. Iustis aliqñ tenebre. mē aūt
lux in suis. in die ergo p nubē columna nos
tra tuta. et nocte p ignē. qz omnē deū et
blandus iustis. et terribilis appebit. iustis. Ipse
in iudicio veniens p̄ seruatis. mansuetu
dinē demulcebit. illos vero p iustitie distric
tionem territ. Sed ut quid angeli subiungut
audiamꝰ. Ihesū quereris nazarenū. Ihesus la
tino. eloqo saluator. vñ et saluator nr. ꝓpriē
dr. Ac vñ multi tuū ihesus dici potuerāt. non
tñ scribit. sed nūcupatiue. Ideo et ea. sub

nūgrē. vr de quo ihū deū sic manifestetur.
Galilei. et causā ꝓtinꝰ subdidere
cassiū. Atq; addidit. Quia vere nd ē hic ihc
dr. p̄ quē cōis. qui tñ mysq; de eat
p̄ cā maiestatis. dz ire deinde discipu
lis eiꝰ et petro. qz p̄cedet vos in galileā
Quemadmū ē nobis cur nolitis discipulis
petri designat. ex noīe. Si hic nōdū
angelꝰ nd exprimēt. et nōe. qm nūc tñ
negauit. venire me discipulos nō au
det. Vōtur ergo ex noīe ne desperare ex
negatōe. Quādoquidē gsidendū nob ē cur
omp̄ deus eū qui ē cūctē ecclē p̄fecte
dispositā. ancille voce p̄messe. et scip
sū negāte p̄misit. quod nimirū magne
arbitē et piecturis dispēsatōe cognoscimꝰ.
vr is qui futurꝰ erat pastor ecclē. et sua
culpa disperā. qualiē alijs misericordiā debuisset
prius ipe ordie. et mē ꝓsumptor territus
ut ex sui infirmitate cognosceret. qua
nisi celitꝰ adiuta. infirmitate tolerare nō
Bene aūt de redemptōe mē dicit. Precedet
vos in galileā. ibi eū videbitis. sicut dixit
vobis. Galilea namq; crucifixo fuit in
ꝓbratē. Iam quippe redemptor nr. a passōe
ad resurrectōem. a morte ad vitā. a pena
ad gloriā. a corruptōe ad incorruptō
nem crucifixus in galilea a discipulis videtur.
qz resurrectois eius gloriā ꝓ leti vide
bunꝰ. Si mō a viis ad viā. vitā celsi
tudinē mē crucifixi. Qui ꝓ in sepulchro
nō cadā. in crucifixi et ordie. qz ab qui
et mortificatōe cōis agnoscā. in crucifixi
onē mentis vigilet. et fidē cassiam
et rationē dilectionis de beatis eius
exposcā. crucifixum ꝓfecto. Liber ne de hac
causa. Sed ꝓmittere aliquid subtilius cogitat.
Dicit eterni vite et amicis. Vitā nostrā.
aliam nescebamus. Vita quippe mortalis
et alia immortalis. Vna corruptois. alia in
corruptois. Vna mortis alia resurrectois
Sed bene. mediatoꝛ dei et hoīm. ihs xpc
ihesus. suscepit vitā. per ois dicit alteram.
vitā ꝓtulit mortalem. ois dicit alteram.
do. vi ihc nobis mortalem vitā secundā
resurrectois ꝓmeret. cōis. et vi ihc
visibilē nos exhibet. ignis ei ꝓmissionis

ardēr. Fecit tēp̄ homo agnitū in cr̄ne. mi
dignatus ē ex voluntate. i. surrexit ex pn̄
tri. et ostendit exemplo. quod nobis prius
in primo dies fore asserit aliquis dicat. Nunc
ille surrexit. qm cū deus esset teneri
a morte nō potuit. sed in seruitūte ergo
ignorantiā nr̄am. ad roborandā nr̄am
infirmitatē nr̄am. sue i. surrectois exemplū
nobis suffice nolunt. Solus ille in qe
mortuus ē. et ois solus nūquid surrexit
Nam sperm̄ et multa corpa scōr̄ū qui dormierūt surrexerūt. Ablata sūt ergo
omnia argumēta pfidissime quib̄ cū
dicat. sperme de se nō debet homo. qd
in cr̄ne sua exhibuit homo deū. certe
cū deo homēs resurrexisse cognoscimus.
et quos prius fuisse homēs nō dubitam⁹.
Dic igit̄ mihi mi redemptois sanctissime
et nobis. quod gestit̄ cōsistit
capitis si membra nos abicim⁹ spēare
debem⁹ et nobis nos membra veri
quod de membris eius supiobis audiui⁹
Certe vero ad memoriam reducit̄ cr̄ne
fres dei filio inde insultantes dicebāt
Ei rex israhel descendat de cruce:
et credim⁹ ei. Cur si nūc de cruce des
cenderet. multū insultantib⁹ cederet.
Verūt nobis placet nō descendit. et sed
exspectauit paululū. colaphos. opprobria.
irrisiones sustinuit. et seruauit patiam.
distulit ad mortē. et qui de cruce des
cendē nolunt. de sepulchro surrexit. sic
igit̄ fuit. de sepulchro surgit. si de cruce
descendē. plus igit̄ fuit mortē i. surgē
do destruē. si vicā destendēdo seruare
Sed cū iudei christū ad insultandū suas
de cruce descendē minime cernūt. cū
mōi enim videnti. cū se viasse credidit.
nomen illius se qm extimuisse gaudisi
sūt. sed ecce de morte nomē eius qm mūdū
deū cernūt. ex qua christū infidelis turba
extimuisse se credidit. et q. gaudebat
occasionē. dolet mortuū. q. hunc ad su
am gloriam. cognoscit peruenisse p pena
Quod bis in libro iudicū sampson illius
facta significantissime cū gaza cum
tuit philistinorū finisset ingressus. philis
tei primū ingressū eius cognoscentes. cum
cinxerūt. i. pcere obsidendo eū. cū dederunt
custodes depūnere. et sampson fortissimus
se ita comprehendisse gaudisi. sed quod
sampson fecit. agnoui. media nocte
portas ciuitatis abstulit. et montis ver
tice ascendit. Quid fecit christus hoc
in fine mūdi. i. dempto de nr̄o sampson
ille significat. Quid gaza ciuitas. nisi in
fernū designat. Quid p philistheos. nisi in
deos p fidia demonstratur. Ipsum cū mortuū
dnm̄ videret. eius q. corpa et sepulchro
ita posituū. custodes illico depūnerunt. et
cū qui auctor vite claruerat. et infernū
claustris retentū. qui sampson in gaza
se deprehendisse. Iam sc̄s sampson vero
nocte media nō solū exuit. sed portas
tulit. Quia videlicet redemptor noster
ita licet surgendo nō solū liberat de infernō
exuit. sed ipa eius infernū claustra destruxit. portas tulit. Vere enim montis sublimit. q.
i. surgendo claustra infernū abstulit. et as
cendendo celos regna penetrauit. Sic igit̄ p
i. surrectois eius gloriam fides christiani. q. et
prius descendere erigitur. et post patuit
ex fide. et mente diligentius. p eius amore
mortuum. Certe i. surrectoe auctoris nr̄i.
nr̄ique eius angelos. cōcines nostros ad
nouum ad horū erigo animū illam fiducialem
solempnitatē festinem⁹. huius cū accedunt
visione possimus. desiderio et mente iugi
mus. sic tam magni ad veteres a vicinis ve
redemptois nr̄i i. gaudia videl. mentis.
Adiuuet omnipotens deus ad vitā desiderii nr̄i.
qui nobis et mortuus dedit vnicū filium suum
eūdem ihūm xp̄m dnm̄ nr̄m. qui cū eo
viuit et regnat in vnitate spūs sc̄i deus:
per omnia secula seculorum amen. S abbato post
In illo tpe. venit maria magdalene. et alia maria pascha. Sedz in pace
mane cū adhuc tenebre essent ad monumentū. et vidit Dñica xxij
lapidem sublatū a monumento. Et reliq

Dmcha bti gregorij pape d' cas l'

f

Hackus longa mole sna stoch. Dume etiam vre de lōnis ewāe loqu exposicē phibuit. Vox nāq ipā a clamoris vnce succubuit Et q a nullis audit nō valeo. loq furor mē multos erubesco. sz hāc ī me vēndicā et ipe ī phendo q. Quid enī. nūq si mulier p̄dēt negoc. nec p̄cibus curabo. Et si ex messe pot. nē manipulos multos nō pos sit. nūq ūtm debeo ad arām vacuus ve dire. Quānus enī ofr̄os debeo ferre nō valeo. certe vel p̄cibus ehe nec dubio. ehe vel būt fera. Habet nāq ipa mfirmi tatis mteriā. mercedis sue circūdat me. q. simplr arbit. nr. et si pdg consideret. re ebuccē. nr. vires pēsāt in pondē. Lectio scī ewāi. qua modo fides audistis. valde ī scīpturis hostolat. ē. apr̄i. Sed eius sit nobis mysteria sub brevitate rēfrenda. Maria magdalēa cū adhuc tenebre essent. venit ad monumētū. Jux hystoriam nōr hore. Mysteria mercedis vero mysteriū. ingru entes signatur. mtelligenciā. Quarta aut auctorē omīm que carne vincēte videat. mortuū q̄rebat. monumēto. Et q. hūc nīsi mē venit. fiducīā credidit. Quē hūc ergo erat tenebre cēpt. venit ad monumentū. Cucurrit ergo. discipulis nūciaturi. Illi p̄cedūt cucurrit. qui p̄cedē amā ne erat. videlicet petrū et ihōēm. Cur rebat aut duo simul. Et ihōēs p̄cucurrit ergo petrū. venit prior ad monumētū. et ingredi nō p̄sumpsit. venit vō posterior petrus. et mittit. quid fides cautissima. quid cum ipe iste fuger. fugā nūq nīsi hec cum subalbo ewāgeliste desperato. a mysteriis vacare credenda. et me. Nec ergo erat se ihōēs et fuisse et nō mi trasse dicet. si in ipā sua precipitacione nūsquam defuisse credidisset. Quid go p ihōēm nisi sua gens. quid p petrū nisi ecclā designat. Hec nūc et videat. q. p̄ mulierem samaritā. p̄ seniorē vō ecclā signat. plebem. Quia et si ad dei cultū por. t̄ synagogā. q. ecclā gentiū. ad hōnē tm fecūdā pte. multitudo. q. tam q. synagogā. paulo attestante. q. dic. Quia non p̄cus quod p̄misse. t. quod aūt

le. p̄ seniorē ergo petrū. sig. ecclā ge tiū. p̄ mulierē ihōēm. synagogā. indeoz Cucurrerūt ambo simul. q. ab ortus sm rompe vsq ad occāsū. pari et cū vita si non pari et cū sensu. gentilitas cū synagoga decurrit. Petit synagoga p̄or ad monumētū. sed mīme mīuit. q. legis quidē mandata p̄cepit. p̄hetaū de incarnacōe ac passione dīna audi nit. et credē. mortuū noluit. videre cū ihōēs posita limtheamīa. nō tm intro iuit. q. videlicet synagoga et si scripture sacre sacramēta cognouit. tm ad fidem passionis dūne credendo mētē dimisit quem dm longe q. p̄hetauit. p̄cē vi dit. et credē. renuit. ihōēm. et desperat deū carne mortalem fore credē. noluit. q. ergo. Misit q. et ecce cucurrit. et intret in ante monumētū. vacua structura venit. mētē sanio petri. q. sequēs eū. et intrauit. monumētū. Quia secuta posterior ecclā gen tiū. mediatorē dei et hōīm. hōēm ihm xpm. ihesū et cognouit carne mortuū. et vincētē credidit. deū. vidit limtheamīa posita. et sudariū quod fuerat super caput eius. nō cū limtheaīs positū. sed separatū. t̄ volutū in vnū locū. Quid esse fides credentiū. q. sudariū capitis dñi cum limtheaīs nō venit. t̄ monumēto. in q. ac testātur paulo. caput xpi deus. Et dum mētis mee phensibilia sacramēta ab mis-mentis nē cognouerē desuetis se. eius q. postea credentiū. tūc edit. nām. Et nondū. q. nō solū separatū. sz eadē tamen ī vnū locū venire dicit. in vnū locū. suppe quod ī volutū. eius nō mīcuit nec finis aspicit. Pcē ergo sudariū capitis ī volutū ī vnū locū. q. cessando dimittat nec cepit. nec desinit. nec p̄ micum ndum. nec cum no augustino. his ergo addatur. ī vnū locū. q. ni sussurra mē cū deus nō. deus quippe. mittit. Sed illi habē eius gratiā. mētis. esse ab iuncē p̄ secturū. sed nō diu. sicut q. solet p̄ sudariū. laborantiū sudo. de tergi. q. eadē sudaria. nec. xpm. liber desiqui ni si quidē. semper. sanat. nec ī cōmutabilis. p̄manet. sī cū laborātibus

se deuñ aar. cñ duris hoñ ñ̄ punctares por-
trax. fñs et p̄ ꝓphetam dr. laboraui sus-
tinuis. deus aũt appar. in cñe. laboñ
uit ex mñ misi-nr̄ et p̄ laborē passionis
eius dñi marduh viderūt cñ venerari
noluerūt. q̄ē cñ videbāt in carne
mortali dedignata fuit credē in mētem
cē diuinitate. vñ cañ ihēmias. Redde
eis vicem dñe nr̄ opa manuñ suarū
da eis scientiā cordis laboēm tuum
Ac cñ p̄dictis spiculis corp corda pe-
netrāt et dñ passionis eius laboēm dedig
nata fuit q̄ cñdē laboēm alios p̄ seruos
remeauit vt eo ad se attrahere eius vita
nō p̄ualeāt. quo cñ laborē vsq̄ ad
mortē videāt. Gudalia ergo quod sup
caput eius fuāt scorsū tuens. q̄ ipā
redēptoris mī passio longe a nostra
passione discretā t. q̄ ipē sñ culpa p̄
tulit. quod nos cñ culpa caleāmus. ipē spō
te mortē suscūbē voluit ad quā nos ve
nientes in [illegible] ingressū t. et
ihoēs posteā intrauit. Dñe q̄ mirant
et ille discipuli qui venerāt p̄ius ad mo
numētū. postq̄ intrauit q̄ prior venerat
Ac cū vobis fides t. q̄m filie mūdi ad
redēptoris fidē cr̄ā nūdea colligentes
p̄ paulo acrestitre q̄ ait. Donec plenitudo
gentiū intret et sic oēs israhel salui
fierent. et vidit et credidit. Quid fides q̄
sñtiādi t. credidisse nūq̄ q̄ dominū
resurrexisse q̄ dixerat. nō vidit q̄. ad
huc respicit et erāt ad monumētū et
subiuncta q̄ verba cognouerāt cñ dixit
Mondū enī sciebāt scripturas q̄ oportet
eū a mortuis resurgē. Quid ergo
vidit et quid credidit vidit linteamina
posita et credidit quod mulier dixerat.
de monumēto dñm fuisse sublatū. Quā
in re discipulorū magnitudo pēsanda
est q̄ et discipulorū corda accendātur
vt q̄rāt et differāt. ne tuētur q̄rere
infirmitatis animū ipō sño mentis cru
ciatus purgatos ad tuendā fidē
et mitio validius teneat cñ tuentē
quātō citius dñm tuentur quod quērebat. Hec
sub breuitate fidē catholicā de eucā
lēbe nēsaurientes. nūc restat vt de

ipsa etate solepnitatis nobilitate aliq̄ lō
quamur. Hāc enī ītē nobilitatē solepnitatē
dicimus q̄ solepnitates cetē anteducit. Quia
cñ in sancta ecclia scā sedētē vel quotidiā
tempora pro sīl magnitudine dieū. Ista
festiuitas ītē dicit p̄ solepnitas solep
nitatū. Ex hac quippe solepnitate exē
nobis ī̄surrectionis dñi t. spes celestis pa
trie aperit et scā supni regni ciuibus p̄sciptis
glā p̄ hāc electi qui ihūs in cruce
mortuus simul cñ apud inferni claustra
tenebant. ad paradisi amena reducti sūt.
Quod añ passionē dñi t. ī̄surrectione
sua dominus implenit. In exaltatē sua
a terra oīa ēlkam. ad me. Omnia etenim
trahit qui de electis suis apud inferos
missis reliquit. Omnia absolute vtiq̄ electi
Accepti etenī fideles quosp̄ et p̄ suos cum
nobis ceteris supplicios dedicto ad beniā
dominū ī̄surgendo ī̄petrauit. et illos ex in
ferni claustris rapuit. quos suos ī̄ fide
et actibus recognouit. Vñ ītē cantā p̄ obsec
dicit. Ero mors tua o mors ero morsus
tuus o inferne. Id vtiq̄ q̄ omnibus agni
vt peniti nō sit. Ex eo etenī quod mor
dendo p̄ē absorbuit. premendo ī̄ligendo. q̄
ergo in electis suis fundit. occidit mortē
mors mortis existit. et vēd ex inferno
p̄dam absulit et p̄ē ī̄petrauit. nō occidit fi
delis si momordit misericordiā. aut ergo Ero
mors tua o mors ac si aperte dicat. Quia
electis meis te fidei pena ero mors tua
inferne. q̄ sublatis eis te ex p̄te nocebo.
Que ē ergo ista solepnitas que infernū
claustra destruxit. et tartarus nob regni ce
lestis aperit. Inquiratur subtilius nonne
eius ī̄petratur exordium. p̄dicatio. vi
delicet. quid de eius estimare debeamus
aut cui ītē pascha nr̄m ī̄molatus ē xp̄s
Ihs. xp̄m pascha xp̄ē pensandū nob ē. quid
de pascha ley loquēdū. magnum subtilius
ait de xp̄o dñi videamus. Moyses quippe aut
himet de sanguine agni et ponet super
vtrūq̄ postem et in suprimitate aibi domo
rū in quib⁹ comedet illum. et edet eum
nocte illa assis igni et azimos pa
nes cū lactucis agrestibus. nō comedetis
ex eo crudū quid. nec coctum aq̄ si assū

nũ ignu. Caput eius eũ pedibꝫ uestabunt & mirestimꝰ. nec ꝛ̃ manebit ex eo quicq̃ usq̃ mane si quid ꝛ̃sidui fuit ignu ꝓbi & crus ubi & addit. Hic aũt qmedetis illũ. crues uiuũ acrimoniã habebitis in pedibꝫ uiis. tenebitis baculos in manibꝫ & qmedetis festinantes. que uidelicet cũcta magna nobis edificationis ꝓmunt. si fuerint misteria mẽ penitꝰ discussa. ꝗ nam̃q̃ sit sanguis agni nõ ita audiendo ꝙ bibendo didicistis. Qui sanguis super uestimẽta postes ponit. qñ non solũ ore corꝑis sed cãa ore cordis hauritur. In uestimẽta erant poste agni sanguis & positus. qñ sacramẽti passionis illius cũ ore ad ꝛ̃demptionem fruimur. ad mundationem quoq̃ mentis mẽte cogitat. Nam ꝙ sic ꝛ̃demptionis sui sanguinẽ accepit ut imitari passionẽ illius nec dũ uelit. in uno poste sanguinẽ posuit. qui erat in suprimmalibꝫ domoꝝ ponendꝰ. Quid eñ spiritaliter dominꝰ in mentes nras accipimus in quibꝫ ꝙ cogitationes mhabitat. Cum dominꝰ suprimmalia & ipã intentionis que ꝓmittit actor. Qui ignis mentem eodem cogitationis sue ad imitationem passionis ducere dignat̃ suprimmali dominꝰ agni sanguinem ponit. Vel certe dominꝰ nr̃ ipã sua corꝑa in quibꝫ quousq̃ uiuimus habitamus. Et ꝛ̃ suprimmali dominꝰ agni sanguinẽ ponimus qz crucis passionis illius in fronte ponimus. De quo adhuc agno subdit. Et edent carnes nocte illa assas igni. In nocte quippe agnũ comedimus qz ꝛ̃ sacrificio mõ ꝛ̃uisum corꝑ accipimus qñ adhuc ab ꝛ̃uisa mẽte cõsilia nõ uidemus. Que nõ carnes agni assando sunt. qz uirtutũ dissolutæ carnes quasi aq̃ coquit. quas uo ignis sic aq̃ exsiccat. ꝛboat. Carnes itaq; agni ignis exsiccat. qz cum ipã uis passionis illius ad ꝛ̃suam rectoꝝ uitã fortiorem ꝛ̃soluit. acq; ad uincendũ rupedes roborauit. Quæ eñ ex morte ꝛ̃ualuit. ui delicet carnes illius ab igne durescit. uis erat ꝙ psalmistam dicere. Exaruit uelut testa uirtus mea. Quid namq; est testa aq̃ ignis nisi molle luteũ sed ex igne agni ut soli deretur. Virtus ergo humanitatis eius uelut testa exaruit. qz ab igne passionis ad ui rtutẽ ꝛ̃surrectionis crescit. sed sola ꝛ̃demptois nr̃ ꝓpria sufficeret ad beatã plenitudinẽ mentis nõ sufficeret. ni eis ꝙ et bõa opa iungant. Quid eñ ꝙdest corꝑis & sanguinẽ illius ore ꝓprio & ei ꝓuersis mysteriis conficere. uis bis adhuc ad ꝙmedendũ subdit. Et azimos panes eũ lactucis agrestibꝫ. Panes quippe sic fermẽto ꝙmedit qui ꝛ̃ctã opa sic corrupcõe uane gle exercet. qui nisi data nisi sine admixtione ꝓprii exhibet ne puerse diuinat quod qñ ꝛ̃recte dispensat. hoc ꝙ ꝓprii fermenti bone sue opinionis miscuerit. quibꝫ apte uoce ꝓphete ꝓcedens dominꝰ dicebat. Venite ad me et illuminamini. accedite & mundamini qui portatis uasa domini. Et mundare de fermẽto laudem. de fermẽto nãq; laudat̃ qui dõ sacrificiũ de ruptura pani. lactuce uo agrestes ualde amare sunt. Carnes uo agni cũ lactucis agrestibꝫ sumẽde ut eũ corpus ꝛ̃demptois accipimus nos ꝓ peccatis nr̃is in flectibꝫ afflictionis. ꝛ̃gulã amaritudo pñie abstergit a mentis stomacho. Vbi et subdit. Non ꝙmedetis ex eo crudũ quid nec coctũ aquæ. Ecce iam nos ꝓpter historiæ ab intellectũ historico repellit. Aliqñ sacrificia ꝛ̃ualuerunt. si ab electis illis populis in egypto instituta cõmedẽ agnũ crudũ ꝙsuescerent. aut ei lex dicat. Non ꝙmedetis ex eo crudũ quid ubi et addit. neq; coctũ aquis. Et ꝙd aq̃ ni humanã suam desiguat. Iuxta hoc qd ꝓ salomonẽ. sub hac uoce dic. aque furtiue dulciores sunt. Quid crude agni carnes ni mendosa tam ac sine inuidentia cogitationis ꝛ̃lictam illig humanitatẽ sumit. Omẽ eñ quod subtilit cogitamus ꝙ mente cogimus. Sed agni caro nec cruda edenda est. nec aquis cocta. qz ꝛ̃dempti uitã neq; puri homis est mutãda. & neq; ꝓ humanam sapiãm qualiter mortalis deꝰ potuit cogitandus. Omnis eñ ꝙ redemptore nr̃m puru holem credit. quid iste aliud ꝙ agni carnes crudas comedit. Quas uidelicet coquẽ ꝓ diuinitatis eius intelligentiam noluit. Omnis uo qui mortalibus eius misteria uitæ humanã sapiãm disturpe putat. carnes agni aquis uult coqui & dispensationis eius misteriũ ꝓ dissoluta uult sic cruda penitus. Qui ignis passibilis humanitatis solempnitatẽ celebrãdã desiderat. agnũ

uba

neq̄ aq̄ equat nec arudū gnedat ut ne-
q̄ p̄ hūanum sapiaz p̄fidere mentis
cōis illig penetrāe appetit. neq̄ in eum
tamq̄ in hoīem p̄mū credit p̄ assas igne
carnes gnedat ut dispēsū omnia per-
sōē spūs porcaā sciat. de quo adhuc nēc
subūgrem. Caput eī pedibz & mestinus
vorabitis qz redepto- nr̄ t alpha et o
deus videlicet aī secula et homo t fine
seculoz. Sciat iam predixim⁹ fides pau-
lo attestāte dicentis qz caput xp̄i deus
Caput ergo agni vorāē t dentibz illig
fide pape pedes vō agni vorāē t vestigia
hūanitatis eius amādo et imitando p̄
quirē. Quod vō sūt mestinus i vbo-ū
illig oculos et mystica mādata q̄ cūt vo-
rām⁹ eī verba vite eī annūciare studem⁹
In quo denotatis verbo q̄ aliud q̄ pigr̄
cie nīl corpor reprehendit. Qui eius vba
atq̄ mysteria et p̄scripcōes nō i-quirunt
et ducta ab alijs audiūt nimiū. flori i-ma
nebūt ex eo quicq̄ vt̄ manē qz eius dā
magnia sūt solliciudine discutienda. ḡrem
p̄us q̄ dies i-spūr-rectōis appetat t hac
p̄ceptis vite nocte ois mādata illig intel-
ligendo et opando penetrēt. Dz qz valde
est difficile vt omē sacrū eloq̄ū possit
intelligi et ḡnē eog mystēū penetrari
nec subūgrī. Si quid aut i-manserit
ignē gburendis. quod ex agno i-manet ig-
ne gburim⁹ q̄ hoc quod de mystīo mem-
bꝛoz eius intelligē et penetrāe nō
possum⁹ p̄ter sc̄i spūs humilit i-spirantis
vt nō simplē quis audeat vel q̄ temp̄ne cūt
denūciāe quod nō intelligit. sz hoc igne
edat cū spū sc̄o i-spirante. Cū igit qualit
edenda sit pascha cognoscim⁹ nūc q̄ qua-
libus ea debeat agnoscam⁹. Sequit. Sic
aut gnedetis illū. renes vrōs accingēt
Quid in renibz nisi delectio carnis acci-
pitur. vñ et psalmista postulat dicēs. vre
renes meos & cor meū volupitatē libidinis
in renibz ē nesciret. eos vri nīme
peterset. Unde q̄ prōs dyaboli in hūano
gnē maxime p̄ luxuriam p̄salmist. de illo
voce dicta dē. Potestas eius t lumbis
eius. Qui ergo pascha comedit habere
renes accīctos debet. ut q̄ splēdi recte
i-spūr-rectōis atq̄ mortificōis agni cor-
ruptā iam p̄ vicia mēbꝛa subiacere
voluptates edomet. carnē a luxuria
i-frenat. sicq̄ etern cognoscit. que sit
splēdi recte t corruptōis. qui adhuc per
membꝛa carnē corruptā subiacet. hec
quibus dā dura sūt. sz angusta porta t
que ducat ad vitam et habem⁹ iā mul-
ta exempla cōtemnēdi. vñ et bī adhuc
subdit. Calciamenta habebitis in pedibz
Qui simt etern pedes nīl nisi apetitus
Quid vō calciamenta n̄i pelles mortuoz
animāliū. calciamenta vō pedes munit
que vō sūt mortua animalia ex quoz pel-
libus nīl munit pedes nisi antiqui
p̄ceptō q̄ nob ad etnam p̄tam p̄fuerūt
quoz dū exempla ḡspicim⁹ nīl apetis
pedes munim⁹. Calciamenta ergo t pedibz
hīt t mortuoz vitā cōspicē et nostra
vestigia a pat vtnē custodire. Tenētes
baculos t manibz. Quid lex p̄ baculū n̄i
pastorālē custodiā designat. Et nōndum
q̄ p̄us papiū renes accīngē et postmo
dū baculos tenē. qz illi debet curam
pastoralem atq̄ que ita in suo corpore
sicut fluxa luxurie edomare ut cēt alijs
fortes p̄dicant. ut desidijs mollibz enerui
nē nō fluctuāt. bī aut subdit. Et cor
deris festinātes. Notare sibi nōre quod
dicit festinātes. mādata dei. misteria redēp
toris. celestis p̄tie gaudia cū festinatōe
cognoscere. et p̄cepta vite cū festinatōe
implē enarare. Quia cū adhuc hodie
licet bī agē scimus veritē et ab hac cito
ignorāmur. Festinātes ergo pascha gne
dite id est ad solēpnitatē p̄tie celestis
anhelate. Nemo in hūc vite tēpe
peat ne in p̄tia loco p̄dat. nemo mo
rās ad apprehēda studia bona immittat. sz
cepta p̄ficiat ne nīmie licetat implere
quod inchoat. Si ad amorē dei pigri
nō simus. admonet ipē qui ait. ego sum
lux mundi. Ego sum via veritas et vita
Et illo tempe dno ex discipulis ibat qui
dē in castellum. quod erat in spacio

studiorū hūr ab ihrlm̄ maīe emanus ecclīe.

Omelia bēt gregorij pape de eadē lāde

Tā verbuna nob solepnit̄ lubor̄ tabg pauca loquēda sūt: et fortasse hec brabius pderēt. Quia sepe et abūnēta que mig sufficiūt: audius sumūt. Iccirco ego eua tē sūma tim̄ sensū sancti non p singula vba discutiēde diligēm vīam valeat sino pdolenda expōis onerā. Ecce audistis fres cū ipsis sūm. qz duobg discipulis gmbulabā t via non quidē credentabg sed nīj de se loquēt tibg dom̄g apparuit: sed eis spēm qz resurgēs nostrēm nāj ostendit. hoc ergo egit fres dom̄g in oculis corpois: quod apparuit ipsos agebat mētis in oculis cordis. Ipse nanqz apud semetipsos mgr et amabatur: et dubitabāt. Eis autē dom̄g foris et p sens aderat: et quis eēt ois debat nom de se ergo loq̄tabg pūcā exhibuit: qz de se dubitantabg cognitōis sue spēm abstulit. Verba quidē concutit. dum cā mentes eoy in se pauit. scīpture sancte in stella que de scīpt erāt apparuit. et nīj qz adhuc corp cor dibg pegrīg erat a fide ire se longius finxit. fingē namqz componē dicit. vīj et exp̄sitōes lucis figulos vōcat. Quicūq ergo simpley vīas p duplicatā fear: sed talem se eis exhibuit in corpe: qualis apud illos erat in mente probāndi aut cāut. si hīj qui eū et si necdū ut deū diligerent: saltem ut pegrīnū amare potuissēt. Sed qz et exp̄ēncia a cālestē eē non poterāt hīj eū quibus vīas gradiebat: eū ad hospitiū qz pegrīnū vōnt. Cur aut dicq vocat: eū illuc sepēt fuit. et cogerūt eū. Ecce quo in mūrā exēplo colligit̄ qz pegrīm ad hospitiū nō solū tendi fuit. sed cā tēndi. Mēsam ponit. cibos offerūt. et deū quem in scīpture fuare exp̄ē nō cognoscēt: in pāno fractō cognoscūt. Audiendo gō precepta dei illūiāri non sūt: facendo illūiati sūt. Quia scīpturā sermōnē audītores legis nostri sūt apud deū: sed factores legis iustificabunt. Quisquis ergo audita mētis gradiop hūr ab ihrlm̄ maīe emanus ecclīe.

Omelia bēt gregorij pape de eadē lāde

Tā verbuna nob solepnit̄ lubor̄ tabg pauca loquēda sūt: et fortasse hec brabius pderēt. Quia sepe et abūnēta que mig sufficiūt: audius sumūt. Iccirco ego eua tē sūma tim̄ sensū sancti non p singula vba discutiēde diligēm vīam valeat sino pdolenda expōis onerā. Ecce audistis fres cū ipsis sūm. qz duobg discipulis gmbulabā t vianon quidē credentabg sed nīj de se loquēt tibg dom̄g apparuit: sed eis spēm qz resurgēs nostrēm nāj ostendit. hoc ergo egit fres dom̄g in oculis corpois: quod apparuit ipsos agebat mētis in oculis cordis. Ipse nanqz apud semetipsos mgr et amabatur: et dubitabāt. Eis autē dom̄g foris et p sens aderat: et quis eēt ois debat nom de se ergo loq̄tabg pūcā exhibuit: qz de se dubitantabg cognitōis sue spēm abstulit. Verba quidē concutit. dum cā mentes eoy in se pauit. scīpture sancte in stella que de scīpt erāt apparuit. et nīj qz adhuc corp cor dibg pegrīg erat a fide ire se longius finxit. fingē namqz componē dicit. vīj et exp̄sitōes lucis figulos vōcat. Quicūq ergo simpley vīas p duplicatā fear: sed talem se eis exhibuit in corpe: qualis apud illos erat in mente probāndi aut cāut. si hīj qui eū et si necdū ut deū diligerent: saltem ut pegrīnū amare potuissēt. Sed qz et exp̄ēncia a cālestē eē non poterāt hīj eū quibus vīas gradiebat: eū ad hospitiū qz pegrīnū vōnt. Cur aut dicq vocat: eū illuc sepēt fuit. et cogerūt eū. Ecce quo in mūrā exēplo colligit̄ qz pegrīm ad hospitiū nō solū tendi fuit. sed cā tēndi. Mēsam ponit. cibos offerūt. et deū quem in scīpture fuare exp̄ē nō cognoscēt: in pāno fractō cognoscūt. Audiendo gō precepta dei illūiāri non sūt: facendo illūiati sūt. Quia scīpturā sermōnē audītores legis nostri sūt apud deū: sed factores legis iustificabunt. Quisquis ergo audita mētis gradiop hūr ab ihrlm̄ maīe emanus ecclīe.

Omelia bēt gregorij pape de eadē lāde

Tā verbuna nob solepnit̄ lubor̄ tabg pauca loquēda sūt: et fortasse hec brabius pderēt. Quia sepe et abūnēta que mig sufficiūt: audius sumūt. Iccirco ego eua tē sūma tim̄ sensū sancti non p singula vba discutiēde diligēm vīam valeat sino pdolenda expōis onerā. Ecce audistis fres cū ipsis sūm. qz duobg discipulis gmbulabā t vianon quidē credentabg sed nīj de se loquēt tibg dom̄g apparuit: sed eis spēm qz resurgēs nostrēm nāj ostendit. hoc ergo egit fres dom̄g in oculis corpois: quod apparuit ipsos agebat mētis in oculis cordis. Ipse nanqz apud semetipsos mgr et amabatur: et dubitabāt. Eis autē dom̄g foris et p sens aderat: et quis eēt ois debat nom de se ergo loq̄tabg pūcā exhibuit: qz de se dubitantabg cognitōis sue spēm abstulit. Verba quidē concutit. dum cā mentes eoy in se pauit. scīpture sancte in stella que de scīpt erāt apparuit. et nīj qz adhuc corp cor dibg pegrīg erat a fide ire se longius finxit. fingē namqz componē dicit. vīj et exp̄sitōes lucis figulos vōcat. Quicūq ergo simpley vīas p duplicatā fear: sed talem se eis exhibuit in corpe: qualis apud illos erat in mente probāndi aut cāut. si hīj qui eū et si necdū ut deū diligerent: saltem ut pegrīnū amare potuissēt. Sed qz et exp̄ēncia a cālestē eē non poterāt hīj eū quibus vīas gradiebat: eū ad hospitiū qz pegrīnū vōnt. Cur aut dicq vocat: eū illuc sepēt fuit. et cogerūt eū. Ecce quo in mūrā exēplo colligit̄ qz pegrīm ad hospitiū nō solū tendi fuit. sed cā tēndi. Mēsam ponit. cibos offerūt. et deū quem in scīpture fuare exp̄ē nō cognoscēt: in pāno fractō cognoscūt. Audiendo gō precepta dei illūiāri non sūt: facendo illūiati sūt. Quia scīpturā sermōnē audītores legis nostri sūt apud deū: sed factores legis iustificabunt. Quisquis ergo audita mētis

gē: festinet ea q̄ intelligē potuerit ope adimplē. Ecce dom̄g nō t cognitus dū loq̄t: et dignat̄ t cognosci dū pascit. Hospitalitatem ergo fres carissimi diligite: cālitatē opi amate. Hinc enī p paulū dicit̄ laurentius fīmitēs manebat mi vobīs: et hospitalitatē nolite obliuisci: p hāc enī placuerūt quidam angelis hospites receptis. Hinc petrg ait. Hospitales īuicē sīj mūrmūcatibg. Hinc ipā vīas dicit. Hospes fui: et suscepistis me. Opinatā nos ē valde: et semotos mōdo relatū ēdicit. Quidam pī familias cū tota domo sua: magno hospitalitatis studio sīnebat. Cui q̄ condē ad mēsam suam pegrīnos suscipere: quodā die pegrīnus quidam vēit me: alios ad mēsam ducit. et dimiq̄ familias ex hac luce q̄ quietudine aquā vellet in eius manibg fundē: cui q̄ breuī accepit: et repēte eū m aq manibg aquā fundē volucrit. nō invenit. Cui q̄ hoc fieri secū ipse mirabat: eadē nocte ei dom̄g p visionē dicit. Ecce dieb̄g meī mēbris meis hospitio aut de meī meneretīo suscepisti. Ecce t iudex venies dicit. Ol vīi ex meis minimis feastis: mi feastis. Ecce aīj iudex cū p mēbra sua suscipit: suscepturos suos eadē p semetipm̄ recipit: et nīj nos ad hospitalitatis gr̄am pueri simplices: sed hospitalitatis vīs q̄ sit. Ad mēsas vīas xp̄ī suscipite: ut vos ab eo suscipi ad gaudia eterna valeatis. Potest modo pegrīno xp̄o hospitalitas: ut vos in tabernacula nō q̄ pegrīnos nesciat: sic nos recipiat ad regnū q̄ vnit. Amē.

Sēo sc̄i ihāne

Herodes qui malefactorē se cū iheſu discipulis suis ad mādā liberationis: malefactor aut se erāt sc̄s simō petrg et ejusdē fratrē andreā qui erāt de chaana galilee. et filios zebedei. t alios ex his cui duos dicit cū simō petro: duos pīmos discipulos fuisse. Ecce sē elegit̄ que nō in vrīs aut in rebus leat̄ t fres mei questione am̄ pulsat: sed pulsatē sua vī dispositōis mīdicit. Quei eternā pī. cur petrg qui piscator aīj quietionē fuit. post cōuersionē ad pastorē regē ecclīe. Cum vīas dicat. Nemo mittens

manū suam ad aratrū et aspiciēs retro
aptus ē regno dei. Cum respexit quod dēlict
Sed si vera discretio inspicit. cuncta videtur
qz minima negocia quod aīa cōmittit
sīa peccā existant. hoc ecclā pōt cōtritionem
ꝛpetē culpa nō fruit. Nam pisinarū petrū
matheū vō theolonicū semīs. et post suam
cōuersionē ad piscandum redire petrus. ma
theus vō ad theloneū negocia nō rediit. Qz
et aliud ē victa ꝑ piscandum. aliud theo
lonei lucris peccatis augere. Cui plūra
negocia. que sīa peccā exhibet aut vix aut
nullatenꝰ pnt. Quę ergo ad petrū implicēt.
adhuc post cōuersionē nata ē alimō non
recedat. Nec mirū eccām pr. cui discipulis
in mari laborantibꝰ post resurrectionē suam
dominꝰ in littore stetit. qui aīa resurrectionē
suam cora discipulis in pluribꝰ mirac
ambulauit. Cuius rei ratio festine cognosci
si ipa que tūc mirat causa pensēt. Quid
enī mali nisi pnō secuꝝ designat. quod se
cinxerāt tumultibꝰ et undis vite corrup
tibilis allidit. Cuius ꝑ phsicatē littoris nisi illa
ꝑpetuitas quietis eterne figurat. qz ignorā
adhuc discipuli fluctibꝰ mortalis vite tanta
ꝑ mari laborabāt. qz aut redemptor nr. ia cor
ruptionem carnis excessat. post resurrectionē
sua in littore stabat. ac si ipm resurrectionis sue
rebus discipulis loqui et dicere. Iam vob ꝑ mari
nō appeo. qz vobiscū in perturbacōis fluctibꝰ
nō sū. Hinc ē qd in alio loco resurrectionē sua
eisdē discipulis dicat. Hec sūt vba q locutꝰ sū
ad vos. cū adhuc essem vobiscū. Sicut enī cū
ipis nō erat. quibꝰ pnō corpalit apparebat. ꝙ
~~sed nō iam se esse~~ sed nō iam se esse
cū ipsis denegat. a quoꝝ mortali corpe car
nis ī mortalitate distabat. Quod illic cum
ipis positꝰ fatet. nō se cū ipis hoc qd hic
situ corpis indicat. cū adhuc manducantibꝰ illis.
cū se iam in littore demirat. Facta ē autem
discipulis piscantibꝰ magna difficultas. ut
nigrū venīre fieret admiracōis magna sub
limitas. Cui prīmū dictū mittite ī dexterā
nauigii rethe. et invenietis. Quis in scō ewā
gelio legit. qz dominꝰ misit ut ad piscandum
retia mitterent. aīa passionē vīt et post resur
rexiōē. sed prius qz redemptor nr. pateret. et resur
gere. mitti quidē ad piscandū iubet. sī varietā
dextere aīe ī sinistrā mitti debuisse nō iubet.
post resurrectionē vō discipulis apparens. mitti
rethe in dexterā iubet. In illa piscatōe enim
capta sūt ne retia rumpēnē. In ista aut et
multa capta sūt. et retia rupta nō sūt. Ecce
ergo nescias bonos in dextera. et malos ī
sinistra figurari. Illa ergo piscatio ī qua spe
cialiter in qua ꝑfecti mitti debebant. rethe nō
iubet. pfectā eccām designari. q bonos simul
ac malos colligit. nec eligit quos reliquit. qz
et quos eligere possit ignorat. Hec aut piscā
tio post dnī resurrectionē diuī testā. in spa de
cretā missa ē. qz ad videndā claritatis eius
gliam. spa electorū eccām ꝑmigrīt. que de sinistre
parte nichil habebit. In illa piscatōe ꝑ multi
tudinē piscīū rethe rumpit. qz nisi ad cōfessi
onē fidei eccām cū electis reprobi eamdē tenāt.
qui ipām quoq eccām electis scindat. In ista
vō piscatōe et multi pisces et magni ca
pti. et rethe nō scinditur. rumpit. qz sola electo
rum ī cōmunia actoris sui pace requiescēs.
nullis ia dissensionibꝰ dilaniat. Cuius aut
cum magnis piscibꝰ discedat simō petrus.
et trahit rethe in terrā. Iam credo qz vestē
cuitas admirat. quid ē q petrus rethe ad ter
ram trahit. Ipi quippe sūt eccām ē q missit.
Ipi specialiter dr. Simō iohīs amas me. pasce
oues meas. Quod ergo pmō apte. et voce
hoc mīe signat. in ope. qz ign ꝑdicatorū
eccām nos a mundi fluctibꝰ separat. minima
nata ē. et rethe plenū piscibꝰ pertrahit ad
terrā ducat. Ipe enī pisces ad sortē dirigendā
licuit ꝑrogari. qz sēm ꝑdicatōis voce stabilium
rem eterne pacis fidelibꝰ ostendit. Hoc agit
vbis. hoc opis. hoc agit corde. miraculoꝝ
signis. quotidie ꝙ eū ad amoꝝ quietis eterne
cōtemnim. quocirca a terrenaꝝ ī nata tumul
tibꝰ separati. quid aliud ꝙ missi nr. rethe
fidei pisces ad litus ducim. Sed cū rethe
plenū magnis piscibꝰ dr. addat. et ꝑtrahē
se cernat quinquagēa centū. a magno mistēio
nūs iste nō vacat. sed mirandos nos cum
nūstēii ꝙfundas exp̄mat. Cepit enī ꝑ numē
rū sūmā solluere. et euāgelistā exprimēre. nisi
hanc sacramēto plenam iudicasset esse

Sanc̃ uñ qp in testamēto ver̃ omīs op̃a
p decalogū mandata p̃cipit̃. In nouo autem
eiusdem op̃acōis uirtꝰ p septiformē gr̃am sc̃i
spūs multiplicatis fidelibꝫ dat̃. q̃ē ꝓphā dicit̃
sanctꝰ dicit. Spūs sapiē et intellect̃ⁱ spūs con
silij et fortitudinis spūs scē et pietatis et re
pleuit eū spūs timoris dñi. p̃ ille in sc̃o spū op̃a
cōem p̃cipit. qui fidem firmat̃ agnoscat. ut
et patrē et filiū et eūdem spūm sc̃m unum
uerum credat. unū sbē ē fateat̃. Quia gr̃ā
septē que sup̃ dictum p nouū testamētū
datus dicit̃ fuit. Decē uero p̃ceptā.
omīs mādi uirtꝰ et op̃a. p decē et septē p̃
plene cōprehendi ꝓbauimꝰ ergo p trigonū decē
et septē. et ueniet ad quinquagenariū numꝰ
ꝑfecto numerꝰ a magno mistꝝio non uacat
q̃ in testamēto ueteꝝ legimꝰ. p annos quīquage
nabileus uocat̃ iussus ē. In quo uidebat cūc
tus populꝰ ab omī op̃acōe q̃escere. sed dū
requies in unitate est. unde quippe unū
non p̃cedit. ubi ueꝝ septiformis dominꝰ ē. regēs uā
nos est. Ducatꝰ ergo trigonū quinquagenariū
unū. et fiunt centū quinquagēta tres. q̃ trigi
et omīs mādi op̃acio in fide firmitat̃ exhibita
ad regem tendit̃ septē et decē ter ducimus.
ut ad quīquagēta et unū uenire debeamꝰ. q̃
q̃ uā mādi regnis tuis ē. ꝓ claritate
firmitatis agnoscim⁹. quia in unitate dilectꝰ
et certū teneam⁹. quinquagenariū et unū red
ducim⁹. et clēs sanctam in cēlis patriā. q̃
centū quinquagēta ēt pisces magnos tenem⁹.
Post resurrectionē ergo dñs missis discipulis
fuit. ut eos pisces capere. quos postmodū cibus
cruces suprue parare. designarent. Quod hesterno
die et hodierno nos admonere. ut uigilanter debeam⁹ inspicere.
Cum. dñs et redemptor noster post resurrectionē
suā piscē assū legit. quid dixit. Nō enim ua
cat a mistꝝio quod legitur. In sexto. In hac n.
lectione panē et assū piscem. illa uō que
hesterno die lecta ē. cū assū piscē eos fecit
multos quidlibet. Quod autē signat credimus
credim⁹ piscē assumptū ipm̃ mediatorē dei
et hoīm. passionē. Xpō cui late dignatꝰ ē m
aquis gentis humanitatē capi uoluit. laqꝰ mortis
mortē. et q̃ tribulatōe assūpta ē. q̃ passionis sue
beneficio piscis assus sibi dignatꝰ ē. ꝓ passione
firmius melius nobis exstitit in resurrectione
Q̃ qui in pisce asso figurabat̃ uoluit tribula

tionem passionis. In fine melius unusquisq; exp
mere uoluit ꝓsone sue. firmius quippe melius
certa ē. quod uō in certa ē. diuinius ꝑ sua
mirabilia. quod ab hac quoq; lectione nō distare
patet. nam piscem quidē et panē. Quum
assi ut pisces porrigit ex humanitate nos panē
efficit ex diuinitate q̃ aut. Ego sū panis ui
uus. qui de cēlo descendi. assū ergo piscē cū
dicit et panē. ut q̃ sue cibo nobis ostendat.
q̃ et passionē ex mā humanitate humanitate
probat. et refectionē mām ex sua diuinitate
ꝓcurauit. Quod si uigilanter inspiciam⁹ ino
bis quoq; q̃ ad imitandū congruant uide
bim⁹. cū sua redemptor indicat. ut imitandis
uiam nobis sequendo ꝑbeat. Piscē mi cibo sue
dominꝰ nr̃ piscē assū quidē frixū uoluit. q̃
uidelicet illos in suo corpore ad cēlia ducē
suscepturꝰ. q̃ oī hic tribulatōes pro deo pacient
ab amore mentis dulcedinis nō recedūt. Et
assū piscē fractū. memorie. q̃ hic afflictōes
p uirgine suscepit. illic dulcedine uera sancti
tatis. Mortuo uō ap̃lo. unum oīm dominꝰ
cū septē discipulis ihūs se ostendit. ꝑ cetus
namq; et thomas. nathanael. filij zebedei. et
alij ex discipulis eius duo. xii. co fuisse memo
rant. Cui cū septē discipulis unum oīm conuiuium
celebrat. nisi q̃ eos numero qui septiformis
gr̃ā sc̃i spūs pleni fuer. futuros scā in ei
ius refectione demonstrat. Septē quoq; diebus
omē hor̃ cēpo uoluit. et sepe septenario
numero ꝑfecto designat. Illi ergo ultimo quinto
de piscina piscatores ꝑpulant. q̃ nūc ꝑfectus
studio firmi existendū. quos nūdi finis
amor nō ligat. quibus et si uetusta ꝑ tepiditatē
ira obrepit. septima cor̃ desidia nō ꝑcutit.
De hoc extremo cōtinuo. alias ꝑ rhoēz dr.
Bñ qui ad cenā nup̃ cū agni uocati sūt.
Idcirco nō ad prandiū. sed ad cenam
uocatos narrat. q̃ nimirū in fine dei cō
uiuiū cena ē. Quia ergo finito p̃cedēs uite
tempe ad refectionem eterne supne cōtemplationis
uenim⁹. nō ad agni prandiū. sed ad cenā uocam⁹.
Usque uz cena. sit ultimo cōuiuio exprimit.
cui septē discipuli adesse memorant. q̃ illos
ut diximus recte mentis refectio repleat. qui
plenū mē septiformis gr̃ā et amore sc̃i spūs
igne anhelat. Hec ergo uobis fratres
agite. hinc spūs repleri p̃cia desiderate.

quid hos sequi ni futuru possit. exp̃n
pendere. Pensite si hoc spũ plenu est:
et nostis si ad illud qui nũ puenire vale
at. Cuiusmo nãq illec quic nũc spũs
iste nõ repat. pfecto ab illa cetu cõmuni
reiectus reputabit. Memento quid de code
spũ paulus dicat. Si quis spũ xpi nõ hz:
hic nõ est eius. Quida tamen diume pos
sessionis. et iste spũs amoris. Quo quam
spũ xpi habet ib. cum mente odia dissi
pant. elatio inflat. ira usq ad duissionẽ
menas exasperat. cupiditas cruciat. luxu
ria enervat. Pensite quis sit iste spes
xpi. Profecto ille qui fuit amicus et timi
cos diligi. reinemia despici. p celestibus
eternis nec ppria uita contemi. merito
a quo pisencys refrenabat. Qui ergo nobis
nos cognoscere possessionis dei. ps̃nq
puenire possessoris vitã. Hoc cũ quod
voce veridici pauli clamat. Si quis xpi
spũ nõ hz: hic nõ est eius. ac si apte dicat.
Qui nunc deo inhabitamus non regnet:
de diume claustris spes postmodũ non
lectetur. Sed nos nũ ad hoc q̃ deus fimus
infirmam: necdũ culmen pfectis at
tingimus. In uia dei cotidie fci desidej
gressus ponamus. Consolat nos veritas
que p psalmistam dicit. Impfectũ meũ
viderunt oculi tui. et in libro tuo omes
scribent. Non dũo cũ nobis noxia nra
imperfectio. si in dei utique constitutione ad
iustitia nõ respiciamus. et ad ea q̃ iã stat
transire festinamus. Nam q̃ imperfectio
desidia dignat inflammat. Hinc quidã ad
pfectem roborat. per ihm dñm nrm.
qui cũ eo vivit et regnat deus. p omnia
secula seculorũ amen. Feria quinta p palmas. xm
ihõz.

A illo spe maia stabat ad monumẽtũ
foris plorans. Dũ ergo flet inclinauit
se et prospexit in monumẽtũ. et vidit duos angelos
in albis sedentes. unũ ad caput et unũ ad pe
des. ubi positum erat corpus ihũ. Et dicunt ei. Quid ploras mulier. Dicit eis. Quia tulerunt dominum meum. et nescio ubi posuerunt eum. Hec cum dixisset conversa est retrorsum. et vidit ihm stantem. et non sciebat quia ihs est. Dicit ei ihs. Mulier quid ploras. quem quaris. Illa existimans quia hortulanus esset. dicit ei. Domine si tu sustulisti eum dic mihi ubi posuisti eum. et ego eum tollam. Dicit ei ihs. Maria. Conversa illa dicit ei hebraice. Rabboni. quod dicitur magister. Dicit ei ihs. Noli me tangere. nondum enim ascendi ad patrem meum. Vade autem ad fratres meos. et dic eis. Ascendo ad patrem meum et patrem vestrum. deum meum et deum vestrum. Maria magdalene venit nuntians discipulis quia vidisset dominum. et hec dixisset ei. Et cum audissent quia vivit et visa est ab ea. non credebant illi. Post hec duobus ex eis ambulantibus ostensus est in alia effigie. Et illi euntes nuntiauerunt ceteris. nec illis quidem credebant. Novissime recumbentibus undecim discipulis apparuit illis. et exprobravit incredulitatem eorum. et duritiam cordis. quia his qui viderant eum resurgentem non credidissent. Et dixit eis. Euntes in mundum universum predicate evangelium omni creature. Qui crediderit et baptizatus fuerit salvus erit. Qui vero non crediderit condemnabitur. Signa autem eos qui credunt hec sequentur. In nomine meo demonia eicient. linguis loquentur novis. serpentes tollent. et si mortiferum quid biberint non eis nocebit. super egros manus imponent et bene habebunt. Et dominus quidem ihs postquam locutus est eis assumptus est in celum. et sedet a dextris dei. Illi autem profecti predicauerunt ubique. Domino cooperante et sermonem confirmante. sequentibus signis. Amen.

Dñe xxv

Ista maria magdalene que fuerat in
civitate peccatrix. amando vidente
lauit lacrimis maculas criminis:
et vere veritatis impletur. qua de illa dimissa
sunt ei peccata multa. quia dilexit multum.
Que enim prius frigida peccando
remanserat. postmodũ amando ferue
ardebat. Nam postq̃ venit ad monumẽ
tum. ubi q̃ corpus dñi non invenit. sub
latum credidit. nunq̃ discipulis nunciatu
ihu venientes viderunt. atq̃ ita est ut mu
lier dixerat crediderunt. Et de eius q̃ au
dierunt et viderunt ergo discipuli ad se
metipsos redeunt. deum subtractum flere
stabat ad monumẽtum foris plorans.
Quia in re pensanda et hinc mulieris
mente quanta vis amoris accenderat. q̃ a monu
mento discipulis recedentibus ipa non
recedebat. ergo flebat inquirebat. et amoris sui ut me
rentur ignem cinis q̃ ablatum credidit ardebat
desiderio. unde cogitur ut eum ipsa tunc
videat. si remansisse ut quereret. per murmu
rum vocis bone operis psentiam et vere vocis
veritatis dñi. Qui aute psentialiter usq̃ finem
hic salvus esse et precepto legis. cauda hos
tie in sacrificio nubet offerri. in cinere
quippe et fumo corpois et ille bñ immolatur.
qui sacrificium bone operis usq̃ ad finem debi
te perducat actionis. Hinc ioseph mr reliqs
fratribus caritatem unitatis hinc esse debitum
unitas quippe ad culmen bone operis
usq̃ ad spũalem dei mãsionem ducit. Sed nõ maia ei fleret.
mentem se et prospexit in monumẽtum
Et ecce ia monumẽtum vacuum videt. iam
sublatum dñm nunciauerat. quod et ipsum
mentem. Interea videt desiderat. et quanta
semel asperse nõ sufficit. per vim amoris
mee eidem multiplicat inquisitionis. Que
sunt ihu prius et nunc venit. psentialiter
ut quereret. ubi et corripit ut reveniret.
actum q̃ ut desideria dilatet accendat. et
accensa capere quod invenisset. Hinc est
cum q̃ de code sponso cantat et canticis canticorum
dicit. In lectulo meo per noctes quesivi quem
diligit anima mea. quesivi illum et non inveni.
surgam et circuibo civitatem per vicos et pla
teas. quem quem diligit anima mea.
Que defectum invencionis mitigat dicens.
Quesivi illum et non inveni. sed q̃ diu
nemo no elongat si migrare non desistit.

adiut dñi Inuenerunt me vigiles q̄ custo
diunt ciuitatē Nūq̄d dilexit aīa mea v
dñm. Paululū cū p̄ transissem eos. inue
ni quē diligit aīa mea dilexi tenui eū nec
dimittā donec introducā illū in domū matris
meē. & in cubiculū genitricis meē. Adiuro
vos filie hierusalē per capreas cervosq̄ agros
ne suscitetis neq̄ euigilare faciatis dilectam
donec ipsa velit. Quis est iste qui ascendit de
serto deliciis affluens innixus super dilectum
suum. Sub arbore malo suscitauite ibi corrupta
est mater tua. ibi violata est genitrix tua. Pone
me ut signaculum super cor tuum ut signaculum
super brachium tuum. Quia fortis est ut mors
dilectio. dura sicut infernus emulatio. lampades
eius lampades ignis atq̄ flammarum. aque multe
non potuerunt extinguere caritatem nec flumina
obruent illam. Si dederit homo omnem substan
tiam domus sue pro dilectione quasi nichil de
spiciet eam. Quid faciemus sorori nostre in die
qua alloquenda est. Si murus est edificemus su
per eum propugnacula argentea. Si ostium claua
mus illud tabulis cedrinis. Ego murus & ubera
mea sicut turris ex quo facta sum coram eo
quasi pacem reperiens. Vinea fuit pacifico in
vinea in cornu filio olei. Et posuit custodes in
circuitu ut nullus auferret uuas eius. Et ecce
murus aedificatus est. & turres tanquam clipei
fabricate sunt. Ego murus & ubera mea sicut
turris. ex quo facta sum coram eo quasi pacem
reperiens. Vinea fuit pacifico in vinea in cornu
filio olei. Et posuit custodes in circuitu ut nul
lus auferret uuas eius. Et ecce murus aedificatus
est. & turres tanquam clipei fabricate sunt.
Ego murus & ubera mea sicut turris. ex quo
facta sum coram eo quasi pacem reperiens.
Vinea fuit pacifico in vinea in cornu filio olei.
Et posuit custodes in circuitu ut nullus auferret
uuas eius. Et ecce murus aedificatus est. & tur
res tanquam clipei fabricate sunt. Ego murus
& ubera mea sicut turris. ex quo facta sum co
ram eo quasi pacem reperiens. Vinea fuit pacifico
in

aspm̃ non dissentiāt que dispensatoris eius
ministriū cōcordiē narrāt & egrit angelus ma
riā dicēteb. mulier quid ploras & dicat eis q.
tulerūt dñm meū et nescio ubi posuerūt eū
Ipā uāq; sue eloqa q̄ nos lacrimas amois
excitāt cassē lacrimas cōpescuit dñs nobis re
demptois nr̄ spēm promittēs. & nondum
uīx̄ hystriā t q; multor nō aut tulerūt corpꝰ
dñi mei sz tulerūt dñm meū ihesum quem ob
quē dic agit ex pte totū q̄ vō ex toto pte
significat Ex pte etenī totū significat sicut de
iacob filijs septē t q; descendit iacob cum
tē in egipto
alīs septuagīta uecq; eū in egipto
alīs sū corpibus descēderūt sz p̄ solū uām tm
homo significāt q; ex pte totū exprimit Et sp
ūs dñi corpꝰ t monumētū iacobi et ma
ria nō corpꝰ dñi. sz sublatū dñm quēbat
videlicet ex toto signis ptē. hec cū Dixisset
cōuersa retrorsū. vidit ihm stantē et nesciē
bat q; ihesus eet Nondū q; maria que
adhuc de dñi resurrēe dubitabat retrorsū
cōuersa t vt vidit ihesū. q; videlicet p eādē
dubitatē suā ist tergit in dñi faciem mi
serat quē resurrexisse minime credebat. & q; amabat et dubitabat videbat et nō agnos
cebat eū p illi et amor oīs debat et dubitatis
absōdebat Cui adhuc ignorātia exprimit eū
subnīt Et uestebat q; ihesus eet Dicit
ei mulier quid ploras quē queris putāns
dolois causā vt angeat desiderium affectus am
moueret q; sibi et in amatē eius ardentissima
ret fides exprimit q; ortulanū eet Dicat ei
dñe si tu sustulisti eū dicas mihi ubi posuisti
eū et ego eū tollam. subaudi. hec mulier
hec mulier existimat q; ihesū ortulanū cre
didit. Ad nō ei spūaliē ortulanus erat q; in
eius pectōe p amoris sui scīa veritē uirtus
plantabat Deo q; t q; uisū eo quē ortulanū
credidit cui necdū dixerat q; querebat aut dne
si tu sustulisti eū quasi eni iam dixisset ex cui
desidio plangeret eū dicit q; non dixerat. &
vis amoris hoc agē solet in animo vt quē
ipē semp cogitat nullū aliū credat ignorāte
Recte et hec mulier q; querit nō dicat et tamē
dicat si tu sustulisti eū Quia alit nō putat
nisi cognitū quē sic ipā cōtinuo plangē desiderio
Dicit ei ihesus maria. p̄sūpsit eā tali vōbulo appel
lauit ex sexu et agilitē nō t vocat ex nōie

ac si aperte dicat p̄ cognouisse eū a quo re
cognosceb. p̄ter q; vir dī. Nouī te ex nōie
q; hō quē omīs mūdi vōbulū & moyses vō
cē cui rēte dī q; ex nōie scīt Ac si ei
aperte dominus dicat. nō re generalē vt
cetēs sz spūalē secō. Maria ergo q;
vōcē ex nōie recognouisse creatorem
atq; eū p̄cipuū rabbum id magistrū
vocat q; et ipē erat q; quēbat exterius
et ipē qui eā nitidus vt solebat et docebat
Iam nō ab euāgelista nom subdit q; mu
lier fecat sz ex eā innuit quod audiunt cū
dī. noli me tangē q; nondū eni ascēdi ad
patrē meū Jn his uāq; vbis ondit q;
maria amplecti voluit eū vestigia quem
recognouit & ei magr dicat noli me
tangē nō q; post resurrēe suā dominū
tactū rennuit fecā cū de diabo ad sepul
chrū eius sperā fec. Recte fecerūt et remedē
pedes eius. & cur alius nō debeat nō q; ad
dicit eā subinfert Nondū eni ascendi ad
patrē meū Jn corde etenī nō tūc ihesus
ascendit ad patrē cū equalis credit patri
Alius qui spūs eū equalē patrī nō credat ad
huc in eius pectōe ad patrē dñi nō ascēdit
Sic ergo vacat ihesū tangere qui patrē similē
coēnū credit Jn corde etenim pauli nō ad
patrē ihesus ascēdat cū isdē paulus dicebat
Quia cū mihi scīe dei eet nō rapinā arbitrat
eē se equalem deo. sed ihesus q; redēptor mūdi
manu fidei tangit qui aut nō in principio erat
Verbū et Verbū erat apud deū et deus erat Verbū
Quā p ipm facta sūt. Tangit ergo dñs q; eū
patrē cēnitatē sibi equalē credit & superfluo
quibus tacta questionis pulsat. quid filius
patrī cāliis eē possit. qua mī re humana natura
quod admirādo comprehendē nō valet restat
vt hoc sit eē credibile q; animi rationē habet
sciat. habet vāq; quod adhuc sub brevi
tate intendat Quistat enī q; ipē creatus
mundum et cum virginea vterō ex humanitate creā
retur Quod agit nisi ut equalis patri q; per
eē mūdū. paulo q; ac testatur dicens xpm dei
virtutē et dei sapiam Quia ergo filius mundi et
patrī patrī spealiē dei virtus et sapia sit
et mediatrix facet. quis ceterū homo potens
existimet fieret si quis ei dicet. magnus quidē
es & tu sapia tua te inmor et ipē q; dns

dicat. ego et pr̃ vna sumꝰ Et ingressꝰ aut. p̃
maior me est de quo eam separ̃ et subdi
ci mr̃ p̃ris suis. Quid ergo mirũ si ex hac
natura sua rumore sepi assert in celo ex q̃
subiectus erat eam p̃ris in terra Ex q̃ hac
natura nũc maria dr̃. Vade ad fr̃es meos
et dic eis ascendo ad p̃rem meũ et p̃rem vr̃m
ad deũ meũ et deũ vr̃m Cum meũ dicat
et vr̃m cur nõ cum dicat mr̃m. Sed distincte
loquitur indicat q̃ eũdem p̃rem et deũ dissimi
liter habeat ipse ꝑ nos. Ascendo ad p̃rem meũ vs p̃
naturã et p̃rem vr̃m p̃ gr̃am ad deũ meũ
q̃ descendi. ad deũ vr̃m q̃ ascendistis q̃ cum
et ego homo deus nr̃ et q̃ vos ab ea vt̃ libe
rati deus et p̃r vr̃ et vos. Distincte ergo nr̃
deus et p̃r et q̃ quia ãs seculã deũ genuit ho
minẽ nr̃ fine seculoꝝ meũ creatum venit
maria magdalena nũcians discipl̃is q̃ vidi dñm
et hec nr̃ dixit Ecce humani generis culpa ibi ab
stulit vr̃ ꝓcessit Quia enim p̃ peccatũ mulier vi
ro ꝓmanauit morte. a sepulchro mulier viros
remouit. Virum. Et deus sim vniuersorũ mai
rat q̃ mortifer serpentis verba mutauerat. de
si humano generi nr̃ vbis domꝰ ẽ ibus dicat de
quia manu nobis illata ẽ potus mortis. de pa
radiso pocula vite ꝓhec de expos leonis euã
gelica lectione rustici nr̃i nũc epistulare cedes q̃ quo
loquit deus et resurrectio eius gl̃am et pietat
eius visceꝝ ostendit Cum ea a morte vellet
refugere ne mr̃ deu aut nr̃ fidelis at̃ morte ꝓ
manet. vs q̃ bꝫ ꝑ ps̃alm̃ta dr̃. De torrente
in via bibet ꝓ ea exaltabit caput. in hac
re quippe gentis. ab ipo nobis mixto corpis
mortis effigiem erat bꝫ de hoc torrente dñs
in via bibit. q̃ morte nr̃ rustici gustauit. Prop
ter deo exaltauit caput q̃ hoc ꝑ suã mendo ẽ sepul
chro posuit resurgẽdo sup̃ angelos eleuauit
Et inde antiquũ hostẽ mortis ꝑculit vs seu
re coepit se manu ꝑ peccatũ expulit ꝑ misit. Quod
apte domꝰ bẽd iob indicat dicẽs. Numq̃ capies
leuiathan hamo. ꝑ leuiathan quippe q̃ ad
ramentũ corpis dr̃. ceca ille denotat. humanum
de signat. qui dũ se diuinitate hoc addẽ ꝓspexit
immoꝝlitate fustibat qui ꝓphetarũ vbis q̃ culpam
quã ꝓmo hoc ꝓmanauit. diuersis ꝓphetis ꝑ ssima
ꝑ suasione multiplicat. perhibẽs eius ꝑ cessatã
cor reuocat. in hamo aut esca ponitur. aculeo
occultat. hinc ergo p̃ omnipotẽs hamo capt
q̃ ad morte illius virginem filiã mr̃ ecclie

misit in quo et eas passibilis videl posset et di
uinitas impassibilis videl nõ posset. Cui q̃ eo
serpens iste p̃ manus ꝑfectũ esta corpis no
mordit diuinũ tamen illius aculeo ꝑfossum. quis vo
cũ i miraꝫ deũ cognouisse. de cognitione
sua ad dubitationẽ ceciderit qui hinc passibilem
vidit. Quasi hamo ergo fauces ghuttaris re
mittit. dũ in illo esta carnis patuit. q̃ deuoratoꝝ
appetẽtes. et diuinitas passionis ꝑe latuit q̃
necaret. In hamo ergo mortalis capis ẽ q̃ si
in illo appetit esca corpis. cũ fauces ẽ aculeo
diuinitatis ibi quippe mortalitas q̃ ad
se deuoratores duceret ibi diuinitas q̃ ꝑforaret
ibi aptã misi-mitas q̃ ꝓuocaret ibi occulta
virtus q̃ rapturis fauces tuffiret. Hamo igit
captus ẽ q̃ inde mireris vs momordit et
quos iure tenebat mortes ꝑdidit q̃ eũ i q̃
nis nõ habuit morte appetẽte i morte ꝑcussit
Hinc ẽ ecca q̃ hec ipa de qua loquim̃ maria
vidit q̃ ille ꝑ humano genere qui morti mchil
debebat occubuit. hinc ẽ q̃ nos condie ad
vitã post culpas reuocamur q̃ ad penã mr̃
condicor. sine culpa descẽdit. Ecce iã antiquus
hostis ea q̃ de humano gne ẽ spolia ceperat. Am
isit. supplantatoris sue victoriam ꝑdidit. conde
peccatoꝝ ad humanũ redeunt corde. de eius
fauces ingeꝑis nr̃i manu rapiunt. vs bꝫ
q̃ ad bnũ iob voce diuina increpat. Aut armilla
ꝑforabis maxillam eius. armilla vbi pon
audiendo constringit. Quid igit ꝑ armillã nisi
aplectẽs nos dñs nr̃ designat q̃ leuiathan
iste maxillã ꝑforat dr̃ nob. ꝑ ꝑcta que
ꝓhibuit. adhuc prius i mente ondit. armillã do
nus maxillã leuiathan ꝑforat q̃ ineffabili
nr̃ sue pietatis sue malitie animã hostis obtu
at ne aliq̃s eos eam quos ad cepit amittat
Et q̃ ab ea illig cadit qui post ꝑcta cul
pas ad i nocentiã redeunt. Quis enim ea illig se
mel raptus maxillã eius euadet si ꝑfecta
nõ cet. ny nõ in ore peccati teneat cũ negli
git. ny nõ i ea datur teneat cũ in eterna
se luxurie voragine mergit. Sed dñs ad dia
bli ꝓ ꝑ pietatem reduxit leuiathan iste eos aq
nõ q̃ ꝑ maxille sue foramen amisit. ꝑ foã
men ergo maxille ab eius ore subtracti q̃
qui post ꝑcta eos ranine noxie penitudo re
duxerit. Quis aut horũ leuiathan istius ab
eundat ut illicita nulla ꝓmittat. bꝫ hic cog
nostis q̃ eo redemptor generis humani debuerit
esse qui nõ solũ nos in ore leuiathan ne
ꝓhibuit bꝫ ab ore eius etiam reduxe concessit

qui spem peccati nō abstulit qz maxillam eius
vt cuadendi viam ebuit p̄foramuit vt salte
post mortē fugiat qui mecum p̄us cruc
nolunt ne mordeāt. Vbiqz ergo nobis occ
rit supna medicina qz et dedit hō spem
ne peccet et rēm peccatis dedit remedi
ne desperet. Vnde cruciādū sumopere ē ne qs
delectatione peccati leuiathan istq; draco rapiat
et rēm si rapuerit fuit nō desperet qz si peccati p̄sens
lugeat adhuc foramē in maxilla eius
videt p quod euadat. Adest testis humane
misericordie hec ipa de q̄ legim̄ maria de q̄
septem dem̄ peccatis suis celle obstrue
re dicebat. Hic si cecidit p̄cepta seruet vnde
q̄ et qualis ē mulier q̄ rangit eū qz pec
catrix ē. Et lauit lacrimis maculas cordis
et corpis et redemptoris sui vestigia te
nuit que sua ante p̄sa delinquit sedebat
ad pedes ihesu verbū qz de ore eius
audiebat. Venit ad sepulcr̄ mortuū quē
bat. Venientem respicit q̄ mortuū quesiuit
tamen qz apud eū letū gr̄e inpetrat vt huic
ipis q̄ aplis eius videlicet nūcias ipa nūcia
aret. Quid inqz fles quid in hac re debeas
aspicere nisi tm̄ estimā misericordia condicionis
mi. qui nobis velut signo ad exēplum
pnie posuit. eos quos p̄ prius viue post
lapsū fecerit. Pendo ereuum petrū. q̄ fidei
lacrime. aspicio zachēū in arbore maiorem
et michel in his aliud video nisi in oculos
nrōs posita spes et pnie exēpla. Si forte esse
ent in fide lapsi et aliquis aspiciat petrū
qui amare fleuit qd timide negauit
Si alius cōp̄ p̄ximū in publica crudelitate
exarsit. Aspiciat lacrime. qui et ipo mor
tis articulo ad vite p̄mia p̄uentrē p̄cauit
Si alius auaricie estibus anhelans alienā diru
puit aspiciat zacheū. qui si q̄ alieni abstu
lit quadruplū reddidit. Si alius libidinis
igne succensus carnis munditiā p̄dere aspi
ciat mariā que in se amoris carnis igne
diuini amoris extinxit. Vere omnipotēs deus
vbiqz oculis meis quos michi debeo q
obiciat vbiqz exēpla sue misericordie opponat
Si alii ergo nimis displicerē vel exp̄ssi libēter
oblium sinat omnipotēs deus p̄ nouē rebus finem.
Patens est p̄nitentiam nobis ad innocentiam

deprecatē. Iugulata post aquas salutis re
demptam ex lacrimis. Ideoqz me p̄nia pasto
ris vocē sicut nō gemitu mīantes. lac
ōpunctionis reddire p̄mia filij ad patrem
mundi vitē ecclie sapiē. Sugite lacrymā vbā
peccatis dei. rūsacha plangite. Et mittetis
vitate redēptor nr̄. monstrauerit fletu
vrbē ecclie gaudiū. q̄ vnit et
regnat cū deo In octauis pasche ad missā

In illo tpe. Cū sedēt ihūs in vna sabbati. et
fores essent clause vbi erant discipuli eius
congregati p̄pter metū iudeorū. venit ihūs et stetit
in medio eorū. et dixit eis pax vobis. Et cū
hec dixisset ostendit eis manus et latus. Gauisi
sunt discipuli viso domino. dixit ergo eis iterū

Omelia vñ gregorij pape de eadē l'

Etsi omnia sacris hymnis euāgelice questus am
plitudo. quā post resurrectionē corpus
dominū vnū fuit. q̄ clausis ianuis ad discipulos ingredi potuit. Et sicut nobis ē
q̄ diuina opacio sit tūc cōprehendere mēte aut
mirabilis. nec fides hr̄ materiā. aut humana
ratio p̄bet exp̄mentū. Et hec ipa videmus
rois nrē opa que ex sensuū regulis cōprehendi
nequāquā possunt. ex alia eius operatōe pensan
da sunt. vt rebus mirabilibus. fides p̄beat
fidē mirabilem. Illud enim corpus dñi
meruit. ad discipulos ianuis clausis ingredi
videlicet ad humanos oculos. p̄ natiuitate sumpsit
clausa exire vterus virginis. Quid q̄ mirū
si clausis ianuis p̄ resurrectionē sua p̄cessit
iam victurū meruit. q̄ moriturū p̄genet
non aperto vtero virginis exiuit. Et qz ad
illud corpus quod videri potuerat fides meruit
cui dubitabit. Ostendit eis p̄inde manus
et latus. palpandū enim se p̄buit. q̄ clau
sis ianuis mirabiliter in se deum
et nrā humanitatem. videndo ostendit. Quia p̄ resurrectionē corpus suum
et incorruptibile et rī palpabile deputa
uit. Nam et corruptū recte ē quod pal
patur. et palpari non p̄t quod nō corrum
pit. Et quia nrō animo mestimabili. redēp
tor nr̄ et incorruptibile p̄ resurrectionē
et palpabile corpus exhibuit. vt nos qui
incorruptibile videbimur ad p̄mia p̄bendo
palpabile formaret ad fidē. et incorrup
tibile se ergo et palpabilem deum ostendit.
vt p̄ fidē ēt post resurrectionē videndo ostenderet
corpus suum et cuiusdē nature. et alterū gre
gauit eis dicēs pax vobis. Sicut misit me pater

et ego mitto vos. Id est. Sicut misit me
pr̃ deus dñe. Et ego mitto vos hõ homines
ad filiũ misteriqu huius. p quẽ de gnis
humanũ mortalẽ ẽstruitq; videlicet t
mũdo venire ad passionẽ voluit. sic tamẽ
amauit filiũ quẽ ad passionẽ misit. Electos võ apl̃os dñi nr̃i ad mũdi grandia:
sicut ipse missus t ad passionẽ t mũdi
mittit. Quia ergo et filius amatur
a pr̃e. et tñ ad passionẽ mittit. Ita et ap
postoli amãt a dño. xpo tñ ad passionẽ
mittũt. In mũdo. Ideo dicit. Sicut misit
me pr̃ et ego mitto vos. Id est. Ita estimate
vos diligo eũ me stabilita. p securos te
mitto. quia me estimate pr̃ diligit. quẽ ve
nire ad tolerandas passiones fecit. Quamvis
mihi. etiã nr̃ natura diuinitatis possit
intelligi. Ego enim ipse a pr̃e mihi filius
dicit. quo a pr̃e genitus. Nam sanctus qui
qui eũ sic. ex deo. filio. nõ nisi incar
natus est. Idem se filius mittere phibet
deus. Unus venit pacis. qui ego mittam
vobis a pr̃e. Et eni mihi solummodo t carnali
debet intelligi. spiritus sanctus. Et ideo
nõ dicit. mittit. qr necesse incarnatu t sed
ex missio spãs processio. quia de pr̃e procedit
et filio. Sicut ipse spiritus mittit dicit. qr pro
cedit. Ita et filius non incongrue mitti
dicit. qr gnatus. Hoc ait. ut esset. insuffla
uit. et dicit eis. Accipite spiritum sanctum. Quem dabo
vobis t quod t qr spiritus sanctus dñs noster et semel
dedit in terra gressus. et semel celo penetrãs
dicit eũ alio in loco. Nisi ego abiero. spiritus sanctus non
veniet ad vos. Si autem abiero. mittam eum vobis. Et
nunc eũ. ait. insufflauit. Propriet. et post
modum qui de celo venies in linguis variis
dentibus. Inter ergo pius in eius discipulis
dat. postmodum de celo mittit. nisi qr duo sunt
precepta caritatis videlicet dilectio dei et dilectio
proximi. In terra dat spiritus ut diligat proximum:
et celo dat spiritus ut diligat deum. Sicut ergo
una t caritas et duo precepta. sed unus spiritus
et duo dationes. pius a consistente deo in ter
postremo. et celo. qr in proximum amore distinctus
sunt. pueri debeat ad amorem dei. vel idem
locus dicit. Qui non diligit fratrem suum quem
videt deum quem non videt quomodo potest diligere.
Et ante quidem discipulos meritis idem

spiritus sanctus in erat. ad fidem. Et tñ manifestat deus. nisi post resurrectionem dicit
est. Accipite spiritum sanctum. Quia dictus
qr nondum fuerat glorificatus. Unde
erat. Non enim erat spiritus datus
qr iesus glorificatus fuerat. Unde
et moyses dicit. Unxerunt moyses de per
et oleo de fimo pectoris. Ideo ait quidam tale
mysterium historiam legit. si vera testimonia ve
teris scies recensebit. missus de petra mel.
missus oleum ille populus suxit. Et qr mysterium
petra erat xpc. mel deperata
suxerunt qr eius de despectis mirabilia
miracula viderunt. Oleum vero de firmapec
suxerunt. qr efficiose per spiritum purificatos
eius virgo meruerit. Quia si ergo et firmum
pectoris mel dedit. qui adhuc materialis dum
miraculos suos dulcedine discipulis ostendit
Sed firmum pectoris oleum fudit. qr per spiritum sanctum
sua fecit iam impassibilis. et affectos spiritus
dona sancta unctionis emanauit. De hoc
oleo et psalmus dicit. Unxit te deus. Unguentum gaudii a
fratribus tuis. Unguis quippe tenebatur demo
niace dirigendus sed sancti spiritus oleo spiritus
sancti et qr nos gratia libauit. unxit dominus
dei nominate unguentum. quando ascendens
qui ait. Ubi spiritus dñi ibi libertas. Discedo
vero t qui hic qui prius spiritum sanctum habuit ut et
ipse innocens viveret et predicare quibusdam
prodesset. Ideo hinc post resurrectionem dicit
patrem. Accepite ut prodest non paucis
sed plurimis possit. Vis et in hac ipsa dictione
spiritus dicit. quos remiseris peccata remittuntur
eis et quos detinueris detenta sunt. Liberet
mundi illi discipuli ad omnia onera humi
nantis vitii ad quietem cohuc gloriose sue. et sancti
Certe non plus de sementibus seculi finitis et
casum aliene obligationis prudenter vel relaxa
tionis acceptum. precepta sunt. Sumpsi indeni sera
mentum. ut vice dei quibusdam peccata detineant
quibusdam relaxet. et sic eos a deo decebat
erigi. sicut tñ qr deo consentiunt hinc illac
Certe qui dispicebat iudicium dei nec minus
audire iudices fuisse et alios disputat vel
liberat qui sementibus dispensandum nec me
bantur. Hoc. qr sed nec in ecclesia episcopi locum
tenent soluendi ac ligandi auctoritatem
susceperunt qui gradum regimus sortiuntur. Gra
dus et honor. Et gratie pondus istum et honoris
dignitatem quippe est ut qui ne sit tenere modo

rēmittit vite sue iudex vite fratr aliene Et
p̄ter hoc ꝑtinaciter nr fratr iudicij locū reuocat
cui ad locū vite nūme concordat. Ac sepe
agrē vr vel damnuet meritos. nec alios ipse
ligatus absoluat Sepe in solutis ac ligandis
subditis sue voluntatis motu nō aut emissa
mentis sequat. Vnde fr nr ipā ac ligandi
et soluendi p̄tate se priuet qui hāt ꝙ sūs
voluntatibꝫ et nō ꝙ subditoꝝ meritis exerceret
Sepe enī fr vr ergā quēlibet proximū
odio vel gratia mouetur pastor iudicatē
aut digne de subditis nequit qm in sub
ditoꝝ causis sua vel oīa vel gratia sequā
tur Vñ rēte ꝑ ꝓphām dr. Mortificabant ani
mas q̄ nō moriūt et vīuificabāt animas
q̄ nō viuūt. Mē meritē quippe moratur
qui iusti damnat et nō victurū viuificē
meritꝫ qui reū a supplicio absoluē curatur
Cause ergo pēsande sūt et tūc ligandi aut
soluēdi pastoris exercenda. Videndū q̄ culpa
aut q̄ sit p̄ua secuta post culpā vr quos de
mutabit deus ꝑ quoddā gr̄am visitat illos
pastoris sua absolutio. Venit enī vāē ab
soluas p̄sidētis cū mr̄is ait dñm sequē iu
dicis Q. d. bī quadriduani mortui resuscitatio
illa sign̄ que videlicet demōstrat q̄ prius
mortuū dominꝫ vōluit et vīuificauit deinde
Lazare veni foras Et postmodū is ꝙ viuere
egressus fuāt a discipulis et solui sicut scr̄
tū est Ex quo egressus erat q̄ fuāt ligatus
pedes manꝰ tūc dixit discipulis soluite eū et sinite
abire Ecce illi discipuli ad vīuificē soluit ꝙ
magr resuscitauit mortuū Et cui discipuli
Lazarū mortuū soluēre ferēdum magis ostē
dit q̄ viuificē Ex q̄ ꝓbabile intuendum
est q̄ illos nos debem ꝙ pastorale auctōrem
soluē quos auctor vite q̄ nostrum ꝙ fusti
tutē gr̄a vīuificat Nec minuit vīui
ficatio illa operandi reuocatio Tm̄ ad cog
nosc̄ ꝙ confessionē petri Vnde et hinc qui mor
tuo Lazaro medicꝰ dr̄ remansisse ꝙ veni foras
Quis quippe petrꝰ dñm culpā sua mē gra
tuita absondit nisi forsitan lateret in sinu pene
bilibꝫ occultat. Sed mortuus venit foras
cū petrꝰ negatas suas sponte confitet Lazaro
ergo dr̄ veni foras ac si apte crudelis mor
tuo in culpa dicē. Cur tecū tuā mē con
scientiam absondis. foras ita ꝙ confessionē ege de

qm apud te mutus ꝙ negatione latebas. Hec
ut resq̄ foras mortuus id ē culpā confitē
petit. Videnter vō foras soluat discipul ut
pastores ecclē et penā debeat amonē quā
meruit q̄ nō erubuit confitē quod fecit
Hec de solutis ordine breuit dixim ut sub
magno modāmine pastoꝝ ecclē vel solue
studeat vel ligare. ꝙ verū iuste an iuste
obliget pastor pastoris cui sua gregis tm̄ cura
ꝙ est ne is q̄ sibē a tali iuste forsitā ligatē
ipām obligationis sue sūam et alia culpa me
reatē. Pastor ergo vel absoluē indiscrete
meat vel ligāe Is autē qui sub manu pas
toris ē ligāi timeat vel iuste nec pastoris
sui iudicū temnē reprehendat ne et si iuste
ligatus ē ex ipā tumida rēpēsionis sup
bia culpa q̄ nō erat fiat Sed q̄ ḡ breuit
ꝙ excessū dixim ad expositionis ordinē redē
damꝰ Thomas autē vnꝰ ex duodecī q̄ dr̄ Thomas
nō erat cū eis cū venit ihēs Iste vnꝰ dr̄q
desiuit credē q̄ gestū ē audiuit audita credē
re nōluit. Venit iterū dominꝰ et nō credenti ds
cipulo latus palpandū ꝓbuit mānū ostendē
et oīa sua cicatrice vulnera infidelitatis
illi vulnꝰ sanauit. Quid fiet caligīnem q̄ me
hec audientes nūq̄ casu gestū credidis vel
leue ille discipulꝰ tūc decet post aut verba
audiret audiēs dubitaret dubitās palparet
palpans crederet. nō hoc casu ꝙ diuina dispo
sitione gestū ē. Ecce namq; mānū nō sup̄na cle
mentia vt discipulꝰ dubitanꝫ tī magro suo ne
quera palparet cāmus. et nobis volūtas sanaret in
fidelitate. Plus enī nob infidelitas thome ad
fidē ꝙ fides ceterorū discipulorū fuit. Qua
dū ille ad fidē palpando irritat ura mens
omī dubitatione post potens in fide solidatur
Hec quippe discipuli ꝓ resurrectione suam
dubitare permisit nec ei in dubitatione defe
runt sicut ait ecclesiasten sua licet matrimoniū
sponsū voluit qui ei ad eius nuptias non
pueīt. Nam ita sanū et discipuli dubitās et
palpans restis vē resurrectionis sicut ꝓphetas
nunc fiat certa mentis vulnera palpatur aut et exclamatur. Dominꝰ meꝰ et
deus meus. dicit ei ihēs. ꝙ vidisti me credi
disti. Cui paulꝰ dicat Est enim fides

sperādar' ꝑ ī-rē-ū sꝑā argūmēū nō appīcāt
ꝓtēō lignet q̄ fides vlārū ī-rē-ū argūmē
tū ē q̄ne appāre nō pūt. Q̄ne ergō appet
iam fidē non ḣnt ꝑ agnōcdem dīm ergo
vidit thomas dīm paspanit Qui ei dicitur
q̄ vidisti me credidisti ꝑ aliud videt et ali
ud credit à mōrli quippe ḣoīe diuinitas
videt nō potuit ḣoīem igit̄ vidit et deū
confessꝰ ē dicēs. dominꝰ meꝰ ⁊ deꝰ meus
videndo ergo credidit qui gsidādo verū
hominē ḣnt deū q̄ē vidē non poterat
exclamat. Confitear valde quod scripsit. Bēā
qui nō viderūt ⁊ crediderūt In qua unani
mitū fruēdā nos spūs sc̄s igneꝰ sumꝰ q̄
eōꝝ quē ecclīe nō videndo mīdere ī-rūpes flos
sequādi sumꝰ ꝑ fidē nō ab opibꝰ segnitie
ille ereticꝰ vē credit qui exēcret aliquid
quod credit quo eōꝝ de ḣis q̄ fidē nōīe
tenꝰ ī-rūpet paulꝰ dr̄ Confitēē se nosse deū
factis aūt negant. ḣmōi ꝓbis dicit. fides
ex opibꝰ mortua ē. ḣmōi ad deū iob de an
tiquo hoste generis humani dominꝰ dicit
Absorbebit fluuiū et nō mirabitur
et habebit fiduciā q̄ influat iordanis ī
os eius Quis enī ꝑ fluuiū designatur
nisi humani generis fluxus q̄ videlicet
genus ab ortu ad occāsū defluit et q̄ assi
duē vsq; ad p̄ncē tēpa ex ēnis lignōē
pereunt. Quid ꝑ iordanē nisi baptisteꝝ
formā signat. Quia enī ī iordane fluēte
ipē auctor ī-rē-ū deꝰ eos mē baptizai dig
natus ē Recē iordanis notē cor. mihi do
exprimē q̄ mē sūē mēbā baptismatis
renētur. Humanū ergo ḣnis genus hu
mani fluuiū absorbuit q̄ a mūdi ori
gine vsq; ad ī-rē-ū ꝓbis aduēt̄ tū vix pau
cis electis euadentibꝰ ī ventrē ihū mul
tis gen̄ humanū traxit. de quo recē dicit
Absorbebit fluuiū et nō mirabit̄ q̄ ꝑ
magno nō ḣt q̄ infideles ī-rapuit Sed
gēnē ē valde quod subdit Et ḣt fiduciā
q̄ influit iordanis in os eius q̄ post
quā infideles ihesū ī mūdi origine
rapuit adhuc se posse subripere etiam
fideles ꝑsumit. Nam ore pestifero per
suasionis eōꝝ credit deuorare ⁊ quibꝫ

a confessione fidei ī-rēpta vita distorquat
Hoc ergo fidē crassissimū cordi intentione
ꝑmunire hoc apud vos sollicitꝰ monere
cogimur. Exte paschalis solepnia agimꝰ
q̄ nobis vnitatē ē nr̄ p̄ncipē ad eternā
festa meantū cruciatū cunctis q̄ ꝓpitiꝰ
festus celebrat̄. Currite qui hyc solep
nitatibꝰ intestis ne ab eterna solepnitate
sepemini. Quid pdest mīdere festa ḣoīm
si deēe contēnat festa angelorꝝ vnibꝰ
venture solepnitatē ē solepnes ꝑsens
Ideō ḣat anue agnōscit ad illa q̄ nō
ē. Amici ꝑ eōꝝ nra ꝓducūt. Cum hec stu
dio cernim⁹ gerim⁹ ad illud desiderū mēdā
nra refricare fidē pcacē ergo gaudij q̄libꝫ ad
eternā gaudia mens incalescat et feruicat ut
ex veritate lecte ꝑsuas̄ in patria quod de
vnibꝰ gaudij medicat̄ in via. Beatꝰ igit̄
vitā fidē mores q̄ exponit ut q̄ mortis i-
surrexit ex morte q̄ dyabolꝰ ī iudicio vetat
prudere Certe in die eternē dei examinis sin
eū angelis eū archangelis eū thronis et
dominationibꝰ eū p̄ncipatibꝰ et potestibꝰ appa
bit celis ac terē arcentibꝰ cunctis videlicet
clementis in sui obsequij ordē gnōtis. Huic
ergo cuncti p̄nōib⁹ iudicē ad pedibꝰ ponite
huic votū cruciate ut huic cū venerit non
cruciādi ꝑ securi videamus Timendꝰ ē ergo ne
cruciat̄ Terror eius nos ad bonoꝝ opa
cōib⁹ exēcrat q̄ctus illius virtus nr̄ ap̄
minatre cōpescat. Michi fidē credite q̄ culpa
cuiē crimē securi de eius p̄ncipat q̄ro nūc ēe
strangulq̄ suspecti de culpa Certe si aliquis
vestrū eū suo adūersario crastinū dentur mecū
iudicio die crastino cōtra cōtrahentes contra
tasse nocens ꝑspicue dicet. quid sibi
dari posset. q̄ obiectoribꝰ rideat secū sollicitꝰ
et crastinū mēre vsurat ne me ꝑueniret
aspera vehemēs metuet me apud me apparere
noxius formidet Et quid ego aut quid
ego minor nō longe futurꝰ post ḣoīes vnus
atq; post vermē pulius Si ergo tanta aut
pernecessat iudicū pulvis quid merebat eo
frendū ē qui fori-mudme prudendū tante
iudicū maiestatis Sed q̄ sē nōnulli qui
de ī-surrectōe cārnis merito sē et nūc ī-cētos
dicēs si cētā cordiū vidēt questionibꝰ oc
cultis occurrunt pauci nobis de ipā ī-surrectōis
fide loquenda sē. Simul enim de ī-surrectōe

dubitauit sicut et nos aliqñ fructus dum
carnē in puluerē dissolui. qz in puluerē
redigi. ꝑ sepulchra cōspiciunt reparari ex
puluere carnē et ossa dissolui. hoc qz apud
se qñ ratiocinantes dicat qñ ex puluere
homo reducat qñ agrē ut omnis anima
quibus breuiter respondemus qz longe
minus est deo reparare quod fuit qz ex
nichilo fecit nos fuisse. quid mirū si homines
ex puluere reficiat. qui simul omnia ex nichilo
creauit. Quarabilis namqz et celi et
terre ex nullis existentibus condidisse ḡnp
sumus homines ex terra reparare. qz omnia at
tendit et in carnē reddire posse despicit
Et dīno operibus viros comprehendi quasi
ex rone queritur qui sit hoc. deo tamen
futuribus dicit qz eis cogitationes dei mi
nistrabit ex assiduitate viluerūt. Nam
ecce. vno grano pusillum seminis
latet tota que natura. et arboris mo
les. Constructum namqz ait oculos cui
libet arboris mirā magnitudinis cogitet
unde oriendo creuit. qui tantā molē creuit
do pueniat. Nichilum. queat dubio cuius ori
ginem pusillum semen. Considerans qui
nunc ubi. illo puo grano seis latet fortis
tudo ligni. aspectus cortices. saporis odo
ris qz magnitudo ubertas. frondium
uidicias foliorū. Contexit namqz semen qui
nū no. et validū unde ergo procedit ligni
duricias nō. et asperū uis asperitas corti
cis erupit. nō. et suauē uis sapor. et fruc
tibus oleum. nichil. odoret uis odor. et fruc
tibus fragrat. nichil in se unde ostendat
uis foliorū umbras extendat. Certū ergo
in sēte semine latere. que cū nō simul ex
sēte ꝓdeūt. Ex sēte quippe ꝓducit radix
ex radice ꝓducit uirgultū. ex uirgulto
oritur fructus. In fructu erat ꝓducat
semen. Addamus qz et semen latet
in sēte. Quod quia mortuū si ossa nuda
carnis capillos qz reducat ex puluere q
ligni fructi folia. et magno mole arbo
rē ex puo corpore sēte restaurare. Cum
ergo dubitat alius de resurrectione cor
poris. tenetur rone. que ei quelibet
nos inferende sunt que et necessarie

sunt et cū rone comprehendi nequit. pri
ue dei non valet ex visione rei potestate
quod cogitat de possessione diuine potē
tie credat. quod audet. Ille ergo habitat
fines altissimi. qui sua cogitatu. q. pmittet
que dō cū tempe cōsecutū. velud ita dum
sua despicere. ds. qui ipsum celestibus gle
ꝑ se vitas oīdit. cū mercede festinare
Terrena desidia. q. ab auctore separant fu
gere. qz ceteros alios ad conspectū dei omi
potentis peruenire ꝑ mediatorē dm et
hoīm singulis annis qui cū ꝑre et spū
sto vnus et regnat deus ꝑ omnia ssa. amē

In illo tpe dixit ihs. In natale vim apl tpe ihs
discipulis suis. hoc ē preceptū meū ut di
ligatis inuicē sicut dilexi vos et cetera

Omelia bn̄ gregorii pape de cade l'

Omē xxvij

Quis cuiusq; sācte eccl̄e doctoris ꝑpendat sermo
preceptis quid ē q de dilecōe qr de
singulari mādato dominus dicat q
ē preceptū meū ut diligatis inuicē. q
omne mādatū de dilecōe ē. et omnia unū
preceptū sit. qz ꝑ ꝑceptū in pluribus cognoscit
dilectio. Ut enī unius arboris rami ex una
radice ꝓdeūt. sic multe virtutes ex una
caritate generant. Hoc habz aliqs videri
nō rationi bonis. si nō unus et radice
caritatis. Preceptū ergo dilectionis et multitu
et unū. multe ꝑ distinctē opis. unū
in radice dilectionis. Qualis autē ista dilec
tio tenenda sit ꝑ insinuat. qui in plerisq;
scripture sue locis et amicos habere di
ligi in se et inimicos diligi ꝑ se. Ille ue
racit caritatē habet qui et amicū di
ligit in deo et inimicū diligit ꝑ deum.
Nam si nōnulli q diligunt ꝑ munera. si per
affectū cognationis et carnis. quibus ea
in hac dilectione sancte eccl̄e quid nō conferunt
si aliud est ꝑ spontē impendere. naturē
aliud quod ꝑceptis diuinis ex caritate
debet obedientie. Ihs. inuitū et ꝓtinus
diligit. et cū illis sublimia dilectionis ꝑ
mia nō assequit. qr amore suū nō sui
mediate. sed caritatis impedit. Cum ergo
mundus dicit hoc ē humilitatem meā ut
diligatis inuicē. protinus addit sicut

Incipit ō lectō ordinis ad ppliū i basilica sc̄i pācr̄ ad
de natalicio eiusdē

dilexi vos dr si apte dicat ad hoc amare
ad quod amatu vos. Qua in re fideb et
rissimi solere mercedē t. q. amicq; hos
tis dr mercē mām ad vltiōē qualiū delic
tōem. Huic misericordē cone nos primū
excarat qui ea ipa q. diligim auferre no
liatur. Hec curat amicq; hostis. Hec faci
ens vt ira collat. Hec curialit. t nobis
feriat. Amat. t odio repete ex adverso. t
dū foris tricha ē cupim; iuxta fidē fel
mur. dū pus foris defendim; mey aut
trug maxima. Qua dū ē diligim; qua
lem vera auferim dilōnē. Omb; ipse
qui nos tollit inimicq; t. Hec odio habere
cepim; inimicū mey t. q. p dnm. Si vero
aliquid extrius a proximo patiū contra
occultū vapulem. mihi vigilet q. nūq; me
lius vincat. nisi cū vapulo ex eo amat
Nā ipse et sanat t. p bacio edificatis si et
ipe diligit. qui adusat. hinc q. ipa vi
tas et crucis patibulū sustinet. et ei
ipsis sns p scutellis affix dilectis ipedit
ens. pū ignoste illis q. nescit. q. fremit.
Quid ergo mirū si inimicos diligat dyli
dū vinit. qui et cū inimicos diligit nigre
ei ondit. cuq; dilectis sanat expuit. cū
subdit. Quoniā hac dilectem nemo habet
q. vt animā suā ponat. quis p amicis
suis. Hoc p inimicis erat dnm; venit
et ei posteriū se animā pro amicis de
cebat. vt p eo nobis ostenderet. q. dnm
diligēdo lucrū filiē de inimicis possim;
eriam; ipa amicia st. q. p sequit. Hec cer
nos vsq; ad mortē nemo p salt. vnde
ergo p bad possim; ni diligim; amicos
Sed t. q. ni pace sce ecie fiel debeat vi
clastar si p scutis tpe mei p dilcōe
valeam;. Verre i de hoc dicit. q. habu
erit sām; inimicū et videit fidē suā nocē
habere et elapsū vsterā suā ab eo qui
caritas dei mouet in eo. hinc erat. hoc
baptista ait. Qui h; duas tunicas det
non habeat. Qui ergo inquilinatus tpe
nis dat p deo tunicam suā quonā in
p secutōe dabit. q. animā suā. vt. q. p
cati atis vt tricha sit in p tur batione
mutat p misericordia in inquilinatu q.
rem omipotēti deo p nīa distat. sua im
pendē. Postmo. Semet vos amica mei
estis. O grā t misericordia conducis nīt
seruū dnm nō frum; et amica vōm
Quātā t dignitas hoīm ēt amicos
dei. sed audistis gliam dignitatis au
dire et labor ē certamīs. Si fecerit q.
ego p tpo vobis amica mei estis si ei
que p tpo facitis. Si apte dicat. Gau
deres de culmine p sancte quib; laboribus
p venit ad culmen. Verre dnm filij zebe
dei. inuenerē mē in vita vt vnus a dex
tris dei et alius a sinistris sedē debuis
sēt. audierūt. potestis bibē calicem
q. ego bibitur. sim; Jam locū celsitudis
quēbant. ad qua illos vocas reuocat
p q. ad celsitudinē p ueniret. Ac si dicat
Jam vos locus delectat celsitudis. si pus
via exercerat laboris. p calicē p ingur
ad tabernaculū si mēs via appetit. qd'
demulcet. pus bibit quod dulcet. sic sic
p amaz poculū q. fecimus p uenitur
ad gaudia salutis. Jam non dicā vos
seruos q. seruus nescit quid faciat dns
eius. vos aut dixi amicos. q. omia q.
cūq; audiui a pte meo nota feci vobis
Que sit ois que audiuit a pte suo. t
nota fieri voluit a suis sinu vt eos
efficeret amicos suos. nisi grandis mūdi
caritas. nisi illa festa scripture pate
que mūd cordia metebq; p aspiratōes
sui amoris tpuit. Dū ei audiret su
pna celestia amatq; amata ia nouim;
q. amor. ipa notias t. Omia ergo eis
nota fecerat. qui a desideris terrenis
inimicis suis fugabq; eis debat. Istos
vō amicos dei aspexerat. p q. cū dice
bat. Michi aut nimis honorificati sūt a
mici tui deq. Amicq; erūt q. animi cus
tos vōtur. Quia ihc p psalmista p speret
clos dei a mūdi hui; amoē separatos tus
mirat. t. mādatis celestibq; volitat. dei
nimis honorificati st. amici tui deq. et ei
q. si ab eo p tuis causis honoris tumi

nobis nisi magni querem illico adnixit.
Annis ysaac et principi eor. Ecce ego de
cetero me donauit. spm roborauit demonibus me
petit. virtutibus eligo usurpat. pn̄ea despicit
eternā pietatem. cū voce et moribus pdicat
eā eandem mō credo diligit. atq; ad illam p cor-
nicem pertinacie ocrida. pnē et flecti negligit. Annis
ergo ysaac et principi eor. Jn ista ipā pas-
sione qua ecclesiā et mortē animas vide-
re ḡtā fuit culmē nicetas vñ hoc mō ip-
se ysaac et principi eor. sic magnū fo-
stam pauca se. subtrahunt. Dmmeabo eos
et sup arenā multiplicabunt. Tanta mōdi
fides aspicere materialibus plena et jam pe-
ne cor qui videt nō simile quor veritatis
respectū habemus. Deo ergo innumerabiles nobis
sup arenā multiplicatis qui ḡtā sine a nob
comprehendi nō potest. sed quisquis ad hanc
pacem dignitatē vt amicus vocet. Deo. ses-
si se ysaac et dominū autē ḡ precipit sup se ni-
sus nicetas ebuat ne ad timiditatē cruciat
vñ et subdit nōb vos me elegistis ego
elegi vos et posui vos vt eatis volendo fruc
tū affectatis opando. Facis enim volendo
deū. q. velle aliq facere ita nicetas ut tēpus
lem bō fructū affire debeat subdit. et fe-
tus vt maneat. Omne q̄ cūq; psens seculi
laboramus vnq; vsq; ad mortē sufficit. ego vō nō
meretes fructū nisi laboris absentia. q̄ vō
p̄ cōmunitatē eccl̄ā p̄ mortē sanctis. et cruciat
patrē magis eis labor et malitia fructū capit
nō videl ubi ergo illa retributio michaat ubi
ista cōmutat. Quisq; ut ita etiā cognomic
apud eos alij tales fructi vilescat. Ta-
les fructi opponit. qui ei mortē cuncta nisi
nisi ipi exordia a morte sumat. Nam q̄
a morte incipiat fructū dei. restat p̄ba
qui dicat. Omnia dedit dilecto suo somnium
hoc et hēdicat dñi. Quia etā dei
postq̄ pueniunt ad mortē cui venit hē
dicat. Deceptē vt quodcūq; peccatis priūs et
nobis meo det vobis. Ecce hic dicat. Quodcūq;
peccatis priūs meū et nobis meo det vobis
~~Ecce hic dicat quodcūq; peccatis priūs meū~~
~~et nobis meo det vobis~~ sum sic alibi p̄ eūdē ewā
gelistam dicit dr quod peccatis priūs et nobis meo
det vobis vsq; me non peristis quicq; et nobis
meo. Et omne q̄ petetis et nobis filij dat nobis
pr̄ quod et q̄ publicē dñm rogauit et exaudit
nō meruit. Et deus et filius sup et gra mea nā
vitatē in tm̄ nitate pficit. Aliquid ille cum
egregius pdictor in filij nobis nō peciit. qre
aut nō accepit q̄ peciit quomō ergo vñ et
q̄ quicq̄ petetis et nobis filij dic nobis pr̄
si auferri a se angelū sathane peciit apls
et nobis filij et tñ quod peciit nō accepit. Et
q̄ nomē filij ihesu et ihesu aut salvator vel
etiam salutatis dr. Ille ergo in nobis salvato-
ris peciit qui illud peciit quod ad vera salute
pficit. nihil si id quod nō expediat peteret
nō et nobis ihū peciit pr̄. vñ et eisdem apls ad
huc nisi mandatis dñi dr. vsq; nō non petistis
quicq; et nobis meo. ac si apte dicat. Non pe-
tistis et nobis salvatoris qui nescitis q̄ vera
salutē. Hinc et q̄ et paulus nō exaudit q̄ sibi
beati et a temptatde ei nō p̄derat ad salutē
Ecce videmus fides carissimi. qua similes ad salu
tem miles cōsecutis. genua flectitis. pec-
tus tūditis. vocē omnis ac confessionis cu
citis. filiem hiemis rigetis. et pensate q̄ spe
ctacles videre si in ihū nobis peccatis ide
si grandia salutis eterne postulatis. In domo eū
ihū ihm̄ nō quisquis sim et mitatis repleo quo-
tiens p̄ equalibus oratis. Ecce alius in oratē pric
vocem. alius petit villam. alius postulat pec
tem. alius dat p̄ depeat admittit et quidē ea
hoc dep̄it. ab omipotēti deo petendi fuit sed
meminisse cordis debemus quod ex mandato e
iusdē mei ad ceptis accepimus. Quicūq; primū
regnū dei et iustitiā eius et hec omnia adia
cent vobis. Et hec utiq; ab ihū petē nō et erubē
si tñ nō minus petamus. sed adhuc quod et frug
alius postulat. mortē omnia. cui p̄ gladio nō
p̄ fidē p̄fidē oratē et vitā adhuc q̄ maledi
cat et tñ ut q̄ maledicat iam de morte illius
reus teneat. Jubet aut deus ut diligat. Timidus
et tñ rogat deus ut oretur timidus. Quisq;
utiq; sic oret ni ipis suis precibus cōtē contrarie
vota pugnet. vñ et sub unde spe dr. sit ora
tio sua ni peccet. Oratio quippe ni pcat et illa pcat
que phibet ipe qui peciit. Hinc veritas dicit
Cū stetis ad orandū dimittite si q̄d habetis
contra aliq. vt vestre dimittat vobis offensiones
vestras. Et vestre nō dimittent offensiones
vestras. Et vestre cū iudex condicionis sue iusti
tiam culpis exigentibus offendisse q̄ hoc fuit

ab oīne dñm̄ p̄hibet dicens · Non assimilas
laudē et oīdem p̄ eis · Si moyses et samuel
steterint cor̄ me nō ē aūl mea ad populū istū
Quid ē p̄ meminisse · Electus q̄ cor p̄ illis sol
moyses et samuel ad mediū dedicūē quor
mira obtenūt · Vir q̄ ostendit dū nec ipi pos
se mereāē dñi · Ac si apte dñs dicat · Nec il
los audio quos ꝑ magnū peccatis suis
tū mīme attendo · Quid ergo ē q̄ moyses et
samuel cecis p̄ibus in postulando ꝑsentiu
ri q̄ dño ihū cui⁹ in cantica testamēti verbis sole
cista p̄ timoreꝫ sinus legitūē exorasse · Vnus a
populo lapidibꝫ impetit · et tū p̄ lapidatore
suo deprecat · Alit ex p̄cipuo dilectō et tamē
pcm̄ vt exoraret ꝓtinuit dicēs · Absit a me
hoc pcm̄ in dñm̄ vt cessem orare
ꝑ vobis · Si moyses et samuel starent cor̄
me nō ē aīa mea ad populū istū · Ac si apte
dicat · Nec illos nō ꝑ amicos audio quos magis
me veritas mihi ore ꝓprio cōtra ꝑ timicos suos
· Virtus ergo vē oīdis ē celsitudo cōtrahens et
nīl quod ire ꝓtinet adipiscat · Cui⁹ animꝫ
in pcm̄ nec timendo adhuc fustigat · Sed plerūq
rebellantē animū vindicta si cōtra ꝑ timidos ad
mūs frendit os ꝑ aduersis pcm̄ · Et veniā cor re
uocat amicum · Nam sepe et oīdem timoris
mīs impendimus ꝓ hanc ex p̄cepto mugis
pectus frendimus ꝓ ex caritate nīl et victimā
timoꝝ peccatis et tū ne exhidiam̄ animꝫ
& q̄ mēs nudex mīt̄ pectus ꝓ ubi agidet at
ꝑ timidos michil postulit qui ꝑ eo ex caritate nō
orat · Sed cōt nobis timoꝝ gēnē delinquēdi
dampna intulit minātes lesit · amantes ꝑsecu
tus ē · Remedia hec cēnt si inimicicia nobis de
leta nō cēnt · Aduersus eremū nr̄ pcm̄ nobis ē
causa nīl composuit et ipē eiusdē cause iudex
est qui aduersus pectus · Precatur quia quia composuit cō
dicēdem ꝑsentiunt dicēs · Dimitte nobis debita
nīa sicut et nos dimittimus debitoribꝫ nr̄is · Qui
ergo ipē iudex vētis qui aduersus expetit ipē
ꝑcm̄ exaudit si fecat · aut ergo non fecētes
dicamꝫ dimitte nobis debita nīa sicut et nos
dimittimꝫ debitoribꝫ nr̄is et nosmet ꝓbē hoc
dicendo amplius ligamur · Aut fortasse hāt con
dicēdem · Unde michi mittimus et aduersꝰ nr̄ pcm̄
qui cōposuit nō cognoscit · Atq; apud se pcm̄
dicat deus q̄ nomen nō ē ipa oratio q̄ fecta
Quid ergo nobis agendū est fecta nisi ut ve

calcatis affectib⁹ impē dimittamꝫ fratribꝫ nr̄is
de malicia memoria · Considerat omnē deuē
ergā ꝓximū caritatē animū vt nīl ꝑdat
iniquitatibꝫ pietatē sicat · Hoc ē tortor quod
monem̄ · Dimittite et dimittet vob̄ · Parce de
bitor tuus et debem⁹ dimittamꝫ ergo q̄ debe
tur nobis ne dimittat quod debemus a nob̄
Sed adhuc nīs remittit et vult impleā q
audit et tū rebellat · ad mīs tuis cūbā con
sistamꝫ qui ad celeste regnū ex q̄ morte ꝑue
nit · Semꝫ nos si ꝑ xp̄m corpꝰ nō pomimꝫ
subtē aīa vincamꝫ · placat deꝰ isto sacrificio
quibus iudicio precatis fuc victoria pacis
nīe · Certamīe nīt cordis aspirat · et si posset
cenob⁹ remunerat mīt · Detrahentes iuuat
ꝑ hoc nīm xp̄m dñm nr̄m · Dñica xxi · tñ ihoc

Dñica xxviij

Ad illo tpe erat quidā regulꝰ cui⁹ filius ī
firmabat̄ cāpharnaū · Et reliqua

Omelia bī gregorij pape de eade lōse

Lectio sc̄i ewāg̃ij q̄ nob̄ hodie audiē
tib⁹ exp̄de nīl mīstrat · Et ne hanc
tacere p̄sse videam̄ · ex hoc tamē pe
cuis q̄ exp̄o · dū ea alīq; locūm ꝑhoc
aut̄ nobis solamē de exp̄de video · Et ī qui
rendū · cur is qui ad salutē p̄cedit veniat
audiunt · Nisi signa et p̄digia videritis non
creditis · Cum eni⁹ salutē quebat filio ꝓtis
dubio credebat · Ac cū eni⁹ ab eo quereret salutē
quē nō credet salutarem̄ · Quare ergo dr̄
nisi signa et p̄digia videritis non credetis ·
qui ante credidit q̄ signū videt · Et memē
tote quis ꝓtet · et apte cognoscatis · q̄ in fide
dubitamꝰ · ꝓpositū nīm ne deseramꝫ · et sana
ret filiū eius · Corpalem ergo salutē dū que
bat · qui ꝑ spīm nīm̄ secretū · anim̄ tamē tūc
credidit · quē nō potuit posse salutē dare ·
nisi ꝑsens esset et corpe · Si eni⁹ ꝑsēs credid
set · ꝓtis dubio staret · q̄ nō est hoc ubi non
est deus · Et magna ergo ꝑ diffusus est ·
qui veritē honoris nō debet maiestatē · Et pū
blice corpali salutē tribuit filio ꝓtis · et tū
fide dubitauit · q̄ eū ad quē venīt et pote
tem ad curandū credidit · et tū misericors fi
lio est absentē p̄sumit dare · et dominū qui vo
luē ut vadat · q̄ nō desit ubi voluit mē
tari solo nutu salutē reddidit · qui solo nutu
omīa creauit · Quia mīe solet hoc nobis
et miracula · ꝑ sicut ewāgelista alio testante
didicim⁹ · centurio ad dñm̄ venit dicēs · Puer
meus iacet paralyticus in domo et male

512

corripiat. Cui a ihesu primus videt. Ego ve
niam et curabo eū. Quis ē ḡ regulꝰ rogat:
vt ad eius filiū veniat. et cum nō cor
palit reuertat. Ad hec vō centurionis
nō tribuatur. et nō se corpalē nr pollicē
regulꝰ filio p corpalem presentā nō dig
natur adire. Centurionis fides nō dedig
natꝰ occurrē. Sed et hoc n̄ ex superbia nra
iudicet. qm in hoibꝫ nō naturam q̄ ad
ymaginē dei fecit. sz honores et dignitates
veniam. Quapropter q̄ dicta eos fuit. p̄fec
tiora mihi prudentiꝫ. Et ea considerans
q̄ in corpibꝫ despecta sc̄. neglecta pensare
q̄ sc̄ fr̄ decepit. vō nr vt ostendat. q̄ q̄ abiecta
fuit hoibus. fr̄s despectā sc̄. et q̄ despecta
fuit hoibus. despectā nō sc̄ sed ad fi
lium regulꝰ nr nolunt. sed fuit centurionis
nr pater fuit. Superbia ergo nra:
q̄ nescit pensare hoies ap̄ hoies sola nr dā
nat. et excusat hoibꝫ pensare: naturā non
aspiat. honorem dei in hoibꝫ nō agnoscit.
Ecce me nō vult filius dei ad filiū regulꝰ:
et nō venire patꝫ et ad salutē sui. Certe
si nos cui⁹piam seruꝰ rogaret. vt ad eū
nr debēmꝰ. Primus nobis mea superbia in
cognitaq̄ tacita respondet. Deceb. nō eā:
q̄ remeritum degeneraḇ. Honor tuus despi
cat. locus vilescit. Ecce de celo venit:
qui sibi occurrē in terra nō despexit. et nō
humiliari in terra recusamus. q̄ de terra sumꝰ
Quid vero apud deū vilius. quid ē despectius. p̄ter q̄ fr̄ales honores apud hoies.
Et ut breuiꝫ cetera oīa omittā. vos estis
qui iustificatis vos vos coram hoibꝫ. deꝰ
autē nouit corda vra. q̄ quod hoibus
altū ē. abhoīabile ē apud deū. Hoc ergo fr̄es.
nōte quod dō dicit. quod hoibꝫ altū ē.
abhoīabile ē apud deū. cogitatio cordis
nostri tanto apud deū vilior ē. quanto ab hoī
bus magis altum. Et humilitas cordis nr tanto
apud deū magis altū ē. quanto hoibꝫ despi
cata. ergo si quid boni geimꝰ. nulla nos nos
tra impleat operatio. nō vero habundantia laudis
gloria extollat. Si quibusliber ex bonis
affluentibꝫ mei memoratissimꝰ deo despectis
simꝰ. Quo cum psalmista de huiusmodi
dicit. Lapidem reprobauerunt edificantes. hic factus est in caput anguli. A domino factum est istud. et est mirabile in oculis nostris. Hic lapis qui videtur a edificantibus reprobatus. in fundamento fidei positus. et in capite anguli constitutus. Hic lapis qui videtur a iudeis reprobatus. in fundamento fidei positus. et in capite anguli constitutus. Hic lapis qui videtur a iudeis reprobatus. in fundamento fidei positus. et in capite anguli constitutus.

Ad plenum scdm

puobrachiales appellabat. postq̄ sua zpo subiugauit. sibi q̄ cuncta mihi q̄ ipe
adhuc facet. adhuc ihesum fr̄m et dñm suū
mellifer ergo cognouit fr̄es. hec tō tēpt
pestare. Volle in primis vrīs mihi hoc honaret
bona venari. hoc ap̄ dñs in hoibus abo
mi. mundi nō esse. q̄ fr̄ fuit ad ymaginē
dei. Quod nr primus ve sciatis. si apud
vosmetipsos plus in corde nō cum estimo
tam q̄ se adhuc p rebus transitoriis ex
tollit. nescit in primis venerabi q̄ ma
neat. Audite ergo in vosmetipsos pensare
quid habeatis. si quid est. Este mundus q̄
diligit fugit. Sancti vri ad quoꝝ rubam
assumi. floret mundi uteris despectui cal
cauerūt. Hinc vita longa. eternum salus
pulcra in rebus. fr̄es dicas. Ipa zpo
licas in diuitiis pace et ri eū in seipo flo
ret. iam et corpo cordibq mundis aruerit. Ecce
iam in seipso mundi aruit. et adhuc in nris
cordibus floret. vbiq̄ mors. vbiq̄ luctꝰ. vbiq̄
deplacet. vndiq̄ pauorem. vndiq̄ amaritudibꝫ
repleamur. Et ri ecclia nitere. caritatis gemmis
relucere. pās eius amaritudiēb animus fidei
cuiꝰ sequi. habeam mihi. et q̄ libeat
venire nō possim. Ceu ipse libenter. quē cadē
re tenemꝰ. Alij nos mundus delectat. sui
terraxie a deo. mille cruciis plagis plenus
et ipe nos nō mundi metuat ad deū pen
sare ergo. Simulla fuit q̄ temptabit cur ruit
finis tpalia ostendit. q̄ michi fit quod tran
sire potuit. Casus iterū in dies q̄ nos ri
siens et nichil q̄ michi fiunt. cū stare videt
Hec ergo fr̄es cassum solliciti consideremus
pensate. in eternitatis amore cor figite. ut
dum eterna culmina adipisci cōcupiscitis:
pueriliter ad gloriam q̄ p fidem teneris
p dñm nr̄m ihm xpm. In die assūcionis dñi. ad missam

In illo tempe. Recumbentibꝫ undecim discipulis apparuit illis ihesus. et exprobrauit
incredulitatem cordis et duritiam cordis eorum
hys q̄ viderant eum resurrexisse. Et cre
diderunt. Et reliqua. Hec dō fr̄es nr̄e. Quo — xxix

Quod ipse recedens discipulis dixerat. Ite in mundum uniuersum. et predicate euangelium omni creature. Qui crediderit et baptizatus fuerit saluus erit. Qui autem non credit condemnabitur. Et hec signa eos qui credunt sequentur. In nomine meo demonia eicient. linguis loquentur nouis. serpentes tollent. et si mortiferum quid biberint non eis nocebit. super egros manus imponent et bene habebunt. Dominus quidem ihesus postquam locutus est eis assumptus est in celum. et sedet a dextris dei. Illi autem profecti predicauerunt ubique. Domino cooperante. et sermonem confirmante sequentibus signis. Amen.

Hec dō fr̄es nr̄e. Quo — xxix

f. iii

sohannis. Cum ergo venisset maria magdalene
presbiter ihesus cecitatis sue dubitationes
sui dum dubitauit. Ille ergo cum dubitasset de
ulnere cicatricis tetigit et de nostro pe
core dubitationis uulnus amputauit. Ad insinu
andam ergo ueritatem dixit ihesus noli
dum nobis tanquam lucas referat dicens
Cumque ergo posuisset eas ab ihesu dixit eis
ne dixeritis et post paucas uidetis eum illis elevatus
fuit et nubes suscepit eum ab oculis eorum
Nota ubi signate mistice ascensionis ele
uatus est. Comedit et asendit. ut uidelicet
per effectum questionem ueritas pateferet
omnibus. Martinus uo plus per dominum cognitum
asendit. de cordis acie de infidelitatis du
bitatione marcipasse discipulos nicorum. Qui
ni re quod ofidendit. et ipse ideo dominus
uult discipulos morepauit. ut palpet eum re
surrexit. ut uba que precedens dicet. in corda
audientium arcius imprimat. Ihesus
crepta ymagine corporis diuicia. quod amonendo di
cat audiamus. Euntes in mundum uniuersum
predicate euangelium omni creature. Aliquod fecit
mira seu euangelium uel impensatis rebus uel
bonis uidelibus fuit predicandi. ut de co
discipulis dicat. predicate euangelium omni creature.
Si omnis creature nota signat. Omnia
namque lapides. siluet uiuunt. nec sentiunt
uiuunt herbe et arbusta. uiuunt quidem si non
sentiunt. uiuunt dico non paulus. sed ipse ueritatis
Quia et psalmus dicit. in spiritu tu quod scias
non uiuificat. nisi prius mortificat. uiuit ergo quod
mortificat. ut uiuificet. lapides ergo fuit. Si iudei ut
uiuificet. arbusta uite fuit. uiuit sensum. sed non
discedunt angeli creati fuit. uiuit sensum et
discedunt. Omnis autem creature aliquod habet
habet namque cetera in lapidibus. uiuit cum
arboribus sentire cum animalibus. intelligere cum angelis
Omnis ergo creature predicate euangelium sibi
predicat. Quia ille videlicet docet ipse. qui
in terra cuncta creauit fuit. et a quo omnia
per quandam similitudinem aliena non fuit. Potest
etiam omnis creature nomine nacio gentium
designari. ut credat deum fuisse in uita gentium
ne abiectis iniquitatibus predicate omni creature. ut
creature. ut. s. prius a iudea aplos repulsa
predicatio. uite nobis ni aduertimus fiet. cum
hanc illa ad dampnacionis sue testimonium.

sup[er]bia repulsi. Sed ei discipulos ad predicandum uerbum mittit. quod aliud. nisi grana seminis spargit. Et patiens gratia mitti
ni seminis. ut multorum messium fruges re
capiat ex mira fide. si ergo credunt ut uiuat
mundo causa fidelium messis exurgat. si de
manu dei sup[er] uocalem ceu illa electa gen
tis predicatio non uenisset. Qui ergo credidit et baptizatus fuit. salus eius. Qui uo
luit credere. et dubitabit. subuersus est. Qui
quis apud semetipsum dicat. Ego iam cre
didi salus mea est dicat. si fide epibus reuer
uerum fides est. Si hoc quod ubis
dicat. nolebat non contradicat. hinc est enim
quod de quibusdam fidelibus paulus dicat
Deum confiteri se nosse dominum. factis autem negant
hinc thomas aut Qui dicit se nosse dominum
et mandata eius non custodit. mendax est
Quod est ita sic. fides mea ueritatem uite
mee profitetur delectus agnoscit. Dicit enim
uolens fidelis sim. si quod uerbo promittimus
opibus impleamus. Ut die quique baptismatis
fluuius nos unagnum hostis opibus atque omnibus
pompis abrenunciare promittimus. Itaque unus
quisque nostrum ad offendiculum sua membra oculos
reducat. et si seruat post baptismum quod
ore baptismum professus. Credat tamquam fidelis
et gaudeat sed esse quod promisit. nunc
studium. ad exsecranda opera pius. ad abren
pisendas inuidi pompas. Aliquis. Videat
si iam sese plangat quod erramus. Apud nos
sed quidem namque iudeus esse ille fallax habebit.
Ut ad celestia regna esse possit mercu
Et omnipotens deus dei agnus noster. ut primam
suspiremus. Sic uidas hoc quod erramus absol
uere. Signum autem eos credentes se sequentes
sit. Nomine meo demonia eiicient. linguis
loquentur nouis. serpentes tollent et si mortife
rum quid biberint non eis nocebit. super egros
manus ponent et bene habebunt. Itaque nos
fides nostra. Ita signa non deserant nunc
credentes. sed hoc necessarium cordis
esse fuerit. ut omnes fides exigat credentium
miraculis fulgeat necessaria. Quia et nos
in arbusta plantemur cum deo ea aqua
fidem quousque ea in vera qualemcumque ui
deamur de si semel iudeat fixerit in regnum
do cessamus. Hinc est enim quod paulus dicit

914.

...nigne m signū sunt non fidelibꝫ ꝫ m fidelibus. Am hēmg de hys signis aūt Vtrumꝫ
que adhuc subtilius ꝑsidēare debeam. Bēt
quippe ecclā corde spūale fēre ꝙ tunc
ꝑ aplos corpaliē fiebat. Nam sacerdotes
eius cū ꝑ exoreisim grām manū crebē
tibꝫ ꝓponūt et habitare malignos spūs
in corpibus nescientibus quid aliud faciūt
nisi demonia eiciūt. Et fideles quippe q̄ iam
vitæ veteris secularia vba dēhiquīt. sēd aūt
mistica insinuāt condicis sin laudes et
porcetā quātū ꝓualēt narrāt quid aliud
faciūt nisi uerus linguis loquūt. Qui dū
bonis suis exhoīb⁹ tribꝫ mulcīat de alienis
cordibus auferūt spūtes callidi. Et dnus
pestiferas ꝓsuasiones audiūt ꝗ ad opa
eōem ꝓpriam nisi ne ꝑhibēt mortiferū
ē quodē qđ bibūt. ꝫ nō eis nocebit. Qui
quoties ꝑ nros suos in bono opē infir-
mari conspiciūt dū eis rectā vitæ cōmūt
et exemplo sue apacibus illoīb⁹ vitā roborāt
qui in ꝑua actione turbabāt quid aliud fa
ciūt nisi sup eos manū ꝓponūt vt bene sa-
beāt. que nimirū miracula tanto maio
ra sūt q̄to spūalia. tanto maiora sunt
ꝙto hec non corpa. ꝫ animē sustentāt.
Hec ita q̄q̄ signa fidē cūctis manifestē dei si
bis nos factis. Ex illis aūt quoꝝlibꝫ signis
optimū vitæ ab hac opacionē nō valet. Nam
corpalia illa ostendūt alis ꝑ alia. nō aūt
faciūt. hec vō spūalia que agūt in mente
virtutē vitæ nō faciūt ꝫ ostendūt. Illa ꝗdē
et mali possūt. istis aūt ꝑ eum nisi boni nō
ꝑūt. vñ de quibusdā vocib⁹ dicit. Multi dicēt
mi in illa die dñe dñe nōne in nōie tuo ꝓphā-
uimꝰ. Et in nōie tuo demonia eiecimꝰ. et
in nōie tuo virtutes multas fecimus. et tūc
confitebor illis. q̄ nō nouī vos discedite a
me qui operamini iniquitatē. Nolite fidē cūc-
tis signis amare. que ꝑūt. et habēt
cōia ꝫ hec ꝙ nō dicimꝰ. caritatis autē ꝓ-
prietatis miracula amate. q̄ tanto securiora
sūt ꝙto et occulta. et de quibꝫ apud deū
eo maior sit rēbutio quo apud homīes est
minor gloria. Hactenꝰ. Et dñs quidē ihesꝰ
postq̄ locutus eis assumptus ē in celū. et sedet
ad dexterā dei. In ven testimōio cognouimꝰ
ꝙ helyas sit raptus in celū. ꝫ aliud est celū
aereū. et aliud celestē. Celū quippe aereum
terre ē proximū. vñ et aues celi dicimus
q̄s eas volitare in aere videmus. In celum
itaq̄ aereū helyas sublevatus. et vrn secre-
ta dei tāte regione repetere ducēt. vbi magna
iam cū nīs et spūs quiete vnūt. quo
usq̄ ad finē mūdi redeat. et mortis debitū
soluat. Ille etenim mortē dispulit. nō euasit
Redemptor aūt nisi q̄ nō dispulit. sumpsit. eāq̄
resurgēdo ꝓsumpsit. et ꝛ̄surrectionis sue glo
riā astendendo declarauit. Nō dū ꝫ est
q̄ helyas in curru legis ascēdisse. vt vide
licet aptē demōstret. q̄ hō puri a dulcedo
nis dilectione alienos. ꝑ angelos quippe illa fecit
et ostēsa sūt admiranda. q̄ nec ad celū q̄dē
aereū ꝑ se astendē potuit. q̄ nature sue i-
firmitas ꝓhibebat. Redemptor aūt mūdi non
curru nō angelis sublevantib⁹ legis. q̄ is qui
fecerat omnia nimirū sup oīa suis viribus fe
batur. Illuc enī ꝛ̄uertebatur. vbi erat. et inde
redibat. vbi ꝛ̄uertebatur. Quia cū ꝑ humanita
tē astendēt in celū ꝑ diuinitatē sui erat
ꝓpe cōtinebat et tenuit. Sicut aūt Ioseph
a fratribus venditus vendentes redemptores mū
figurauit. sic enoch tūslatus atq̄ ad aereum
celū helyas sublevatus. astensionē diuinā design-
auit. Astensionis ergo sue dñs ꝓnūtios t
testes habuit. vnū ante legē et alium sb̄ lege
vt q̄sq̄ veniret ipē qui vetera celos penetre
pertransisset. Vñ et ipē ordo in eorū ꝓ vētate
sublevatione ꝑ qđa mysteria dispensatur. Ac
enoch tūslatus. helyas vō ad celū subuectus
et mediator vt veniret postmodū. q̄ nec tūsla-
tus nec subuectus celū aereū sua virtute
penetrāret qui nobis in se credentibus ꝙ cae-
lum q̄ sue mūdicia largirēt et sub eo per
mansionē qm̄ vitæ castratus exacerbet
In ipā ꝙ corp tūslatos qui astensione diuina
vt vis flammis designauerūt. Et in seipō qui
ad celū ascēdat dñs ostēdit. Nā enoch q̄dē
vxorem et filios habuit. helyas vō neq̄ vxo-
nec filios legis habuisse. Pōsunt ergo quo
nō ꝑ mysteria creuit mūdicia spūalis
quod et ꝑ tūslatos famulos et ꝑ ascēdentis
dñi ꝑsona pātē ostēdit. tūslatus nāq̄ t
enoch et ꝑ corpus gemit et ꝑ corpus gene-
ratus. baptus ē helyas ꝑ corpus gemit sed
nō ꝑ corpus generās. assumptus vō ē dñs
noster ꝑ corpus generās. nec ꝑ corpus gemit

Considēdū vero nobis ē. quid ꝙ ꝑ marci

aut sedera de veteris dei Et stephanus dicit. Vi
deo celos apertos et filiū hoīs stantē a dextris
dei Quid ē q̄ hūc mag̃r sedentē. Et stephanus
vō stantē se vidē testat. Sed sciendū fuit q̄ sedē
iudicantis ē. stat vō pugnātis et eleadiuuātis
Quia ihc̄ redēptor nr̄ assistit in celis et mīt
omīa iudicat et ad extremū iudex omīm ve
niet. hūc post assūptionē matris sedē de
strictū post assūptionis suę gl̄iā iudicē ē fut
vidēbit. Et stephanū vō in ecc̄lē certaminib⁹
positū stantē vidit qui adiuuādo habuit q̄
nr̄isse in cēlū p̄secutorū infidelitatē vincit
p̄ illo de celo illius gr̄ā pugnātē. Sed ille
aūt p̄ficti p̄dicationē et vbūm dñi confirmātē
et sermonē confirmātē sequentib⁹ signis.
Quid in hīs ostenditur ē q̄d memoriē mādē
dandū nisi q̄ p̄cepta obedīā. obedīā vero
signa secuta sunt. Sed q̄ aūtē deo breuit
locem⁹ euāgelica exponēdo nō ignoremus ipse
est ut q̄d de ipō nātūre gr̄ā dicēdē solemp
nitatis dictum. Hoc aūt nobis prius que
rendū ē q̄ nā sit q̄ nato dño appuerūt an
geli et eis nō legunt in albis vestib⁹ appuisse
Ascendere aūt dño nusq̄ angeli in albis le
guntē vestibus appuisse sicut scripturē ē. Vide
albus illis elevatq̄ ē et nubes suscepit eū
ab oculis eor. Et q̄ mirantē in celū eūtem
illū ecce duo viri stetērunt iuxta illos ī vestib⁹
albis. In albis aūt vestib⁹ gaudiū et solēp
nitas mētis designatur. Quid ē q̄d q̄ nato dño
non in albis vestib⁹. Ascendere aūt dño in
albis vestibus apparuit. nisi q̄ magnē rei solēp
nitatis angelis in celis fieri ē eū celū deg̃lo
penetrāuit. q̄ iustētē dño ascendēt diuinas
hostias. Ascendere vō dño ē hūanitatis exal
tatē. Albe erant vestes exaltatū magnō
congruunt q̄ hūanitatē in assūptē ergo
eius angeli in albis vestibus videī debuē
runt. q̄ q̄ in natūrē sue apparuit deū hūanis
in ascēsione sua omīsq̄ ē hō sublimis. Sed
hoc nobis magnopē fidē exāmat. Et hoc solēp
nitate pēsandū est. q̄ dilectū ē hodiernā
die ei⁹ dē hūanitatis māsionis mē. mīra ē sua
corruptionis mē. illa erant naturē eius
dem ē terrā es et in terrā ibis hodie ī celū ut
p̄ hac ipā natūrē carnis mē sublevatione
p̄ figurā beati iob aūt vocat. Anima enim as
cēsionis eius mysteriū videam⁹ nō intelligē cō
spernit. de infidelitate eius p̄ figurā beati iob
sinistram. Dicens Demerā iniquitates meas
deus cui rē appellare ē dñs q̄ corpi⁹ carne
mis ad celū sibi assumpsit. Cui⁹ deus seruire
mur quisq̄ eū ad celū ascēdisse non credat
de hac solēpnitate p̄ psalmista dī. Elevare ē
magnificētia tua sup celos. De hac iterū aut
Ascēdit deus ī iubilatē et dñs ī voce tube
de hac iterū dicit. Ascēdēs in altū captiuam
duxit captiuitatē dedit dona hoīb⁹. Ascēdēs
quippe in altū captiuā duxit captiuitatē q̄
corruptionem mortis vincē sue mortis p̄dās
absorbuit. Dedit vō dona hoīb⁹. q̄ missō
desup̄ alys p̄dicēs sapiē. alys sermonē sciē. alys
fidem virtutū. alys gr̄ās curationū. alys gē
neraliū. alys interp̄tationē sermonū ēbriet. De
die ergo dñi hodiē. De hac ascensionis eius
gl̄iosa ecclesia abatue aut Elevatq̄ ē sol
et luna steterūt in ordine suo Deus enim solis
motū nisi dñs Et luna motū nisi certā desig
natū. Quotiēs enim dñus ad celos ascēdit
sci eius ecclīa adiūta multi⁹ firmiō formidauit
Ac post eius ascēsionē roborata ē apte p̄di
cauit quodcunq̄ credidit Elevatq̄ ē ergo
sol et luna steterūt in ordine suo. q̄ cū dñus
celū peteret sta eius ecclīa vna aūt̄ p̄dicatōis officiū
exercuerūt hinc inde ecclē p̄ sublimiōrē dicit
Ecce iste venit saliēs ī montib⁹ et trāsiliens
colles Considerat nāq̄ ecclīa ortū eiusdē
et aūt Ecce iste venit saliēs ī montib⁹ veniēs
quippe ad redēptōrem multi quos ad ut ita
dixerim saltus dedit. Vestris fidē claritatē p
sōs eius saltus agnoscē. de celo venit in vēr
be de vērbo venit in p̄sepiū de p̄sepio venit ī cru
cem. de cruce venit in sepulchrū de sepulchro
redijt in celū Ecce vt nos post se curre facet
quoscūq̄ p̄ nobis saltus manifestatis p̄ carnem
voluntatis dedit. q̄ et exultemur vt gigas ad curr
rendam viā vt nos et ex corde dicam⁹ Tra
he me post te curremus in odorem vnguentorū
tuorū. Vnde fidē claritatis oportet vt illuc se
quatur cor de vbi eū ascēdisse corpe credimus
desideria terrena fugiam⁹ mentē nos in delect
in ī finibus qui prius hēbam⁹ in celis et hoc
nobis ē magnopē p̄ficiēdū. q̄ ibi q̄ pluribus
ascendit ē tribulatio erat et quidq̄ nobis cum
mūsticudine p̄cepit hoc a nobis cū distric
tōe exigit. Nemo ergo mundi⁹ p̄ē cupa
pūpēdat. nemo curā sui dū valet agere
negligat. q̄ redēptor nr̄. cuncta tūc tūdi
cū destructor veniet. p̄to nobis aū iudicū
magnā pacē p̄ p̄stauit. Hoc ergo vobis ag
agere fidē hoc ī mente sedula cogitatione

Dnica xxx

versitate gñus adhuc vrā pbationē aīmꝰ fluctuet iam tñ spē nr̄ melioꝝ ñ et ñs patrus figere meū eadem mentis t vā pace solidare Ecce ad celū aspē dñe dñi audiuimꝰ licet ergo fluctuemꝰ ñ expauescāt que audimꝰ Et si adhuc hic teneūr in tēr-mentate corpis pressuꝝ ñ ea passibꝰ amoris sed amore desiderē desiderū ihesu ipē qui dedit ihesus xp̄us dñs nr̄ qui vnus t regnat p̄ Vñ die pentecostes ymnꝰ hoꝝ

Illo tpe dixit ihesus discipulis suis Si quis diligit me sermonē meū seruabit et pr̄ mea diliget eum et ad eū veniem⁹ mansionē apud eū faciem⁹ Et relq. Dñica

Fr̄ē carissimi hāc gregorii pape euangelice vba lectionis sub breuitate cū sermocinatōe ut post diuinus liceat ñ grem placeāt ramen solicitis animarū medicis hodie nāq; spūs sanꝰ repētino sonitu sup discipulos venit Nec eō q̄ celestiū t sui amoꝝ penitus careāt sed forsan appetitu linguaꝝ ignea nra fuit corda flammauit. q̄ dū deū ñ ignis visione sustinuē. p amorē fruatur et loq̄t. Ipē ita nos spūs sanctus amoꝝ tui et ihesu doceat. Deus caritas Et Qui ergo manet in caritate deū desiderat p̄fēcto ita habet q̄ amat Sic q̄ est qui sp̄ posset deū diligere si eū quē diligit nō haberet Sed ecce si vnus sp̄ virū requirit an diligat deū corda fidelia et secura nēre respōdet diligo Ipse aūt leōnis exordio audistis q̄ veritas dixerit Si quis diligit me sermonē meū seruabit ꝑ patrē meū et ad eū veniem⁹ et mansionē apud eū faciem⁹ Per istā ꝑ ihesus dicit q̄ diligo deū et mandata eius nō custodio nec dat Et vē enim diligim⁹ se ad mandata eius a nris nos voluptatibꝰ cohartamur sed qui adhuc p̄ illecta desidia defluxim⁹ p̄fēcto deū nō amat. q̄ ei in sua voluptate gaudet Et pr̄ē meū diliget et ad eū veniem⁹ et mansionē apud eū faciem⁹ Per istā carissimi q̄d sit ipse sol iusticie nr̄ dñs ihesus xp̄us ostendit. Ait enim Ego sum ostium. Per me si quis introierit saluabit. et ingredietur et egredietur et pascua inuenit. Ostium ergo dñs est. q̄ nullus ad vitā nisi per eū p̄ficit. Ostium fidelis

Conplatur autē ipsem spūs dōnū. qz dep
cati pectōr meritis dī spem pme pat:
ab afflictōe ēstuāe inēt lenat. De q̄ recte
p̄mittit. Spūs vos docebit oīa. Qz nisi ip
sem spūs corda assit audientis: oculosus ē ser
mo doctoris. Nemo ergo docēti ipī tribu
at: quod ex ore docētis intelligit. Qm
nisi meus sit qui docet: doctoris lingua
extrinsecus mihi vacuū laborat. Ecce vnām lo
quētes vocē oēs pīe audītis: nec tñ pari
sensu audite vocēs percipitis. Omn ergo vox
dissimilis mihi sit: ne in cordibus vrīs dispari
tē vocis intelligētia habitet. Qui ergo vox
locūtis ipīus mihi. est mihi mirū: nec mi
rū qui de vocis intelligētia quotīdie spūalit
docet. de hac vnxione spūs ruīsq; per
ihīm dī. Docebit vos oīa docet nos de
rebus. qz vocē ergo nō instruit. qui nobis
p spūm nō vngit. Sed dicit. De ista docētis
hoīs lōqūtione. qui et ipe condītor nō erudit
ne foris loquat. Qui eidem ipī p vnctionē
spūs nō loquit. Certe cum primus p spī
tū dīa ope perficit audītus: pectoris gestus
ē. qz cultus suus exigētibus voce ē mōnitis
non vnctione spūs: magre vba dei potuit.
ē seruāe grēgis. Et suggerēdo vēra nobis ē
aut de cōde spū dicit suggerēt vobis oīa.
aut suggerere (cē) placuit mīmis. ē qz suggere
re alīq dicimus subministrare. Invisibilis spūs
suggerere dr̄ nonq nobis strāmq; ab vīno m
furat. ē ab occulto. Pacē relinquo vobis:
pacē meā do vobis. Pacē relinquo illic dilectōe
fratrū exhortāt verba. Quare latēs sub diēcitate
discessionis. inuīt in exemplaribus tantę festi
uitatis affectū excitemus. Qz qz est lectōe
euāgēlica nobis ē cognitū debitū aplōrū lectōi
attentū: ex eo ergo aliqm vsū mē qz placētis
exāminis studijs cōtū qz sonū spūs sc̄i discipulos
in ignibus linguis apparuisse. oīm qz linguaz
stirpem sedisse. Cōd videlicet hoīm mentibus de
signādis. nisi qz spūs sc̄i cōta corda sua repleat oīm
genera artiū esse vere locuturis. Qui vēr cor
dā eorum ostiū edificādi causam p quotidianū
vnūq; linguis p dedisse: in hoīs autē q dōnū
hūlie meruerūt linguas. oīm vnitate fidei
et spūalis dilectōis meruisse simplicitē cō
fusionē. Ait. Quod audistis vobis dixi. vado ad pr̄
et filio venietis ad me. Quia
in igne spūs sc̄i et linguis. Cur aut in columba
aut vēto vel igne mōstratus. Nisi qz vngendi
fidēt agnus. in columbe spē et spūs discipu
los in igne. seu vt nec spūs sc̄us venisse
in igne nec spūs discipulos mōstrasse in co
lumba. p quatuor corpoream ē passionē. soluēdo
redemptōis nr̄ū mūdo et filios dei nr̄os spūs in
igne vndiq; fulgur. qz incorporeus et inuisibil
atq; inuisibilis ignis. Deus ac scripture paulo
deus noster ignis consumēs. Deq; quippe
ignis dr̄. qz p ihīm petro mihi ignis assumit
de spe igne vbi scriptū. Ignē veni mittere
in terrā. Et quid volo nisi vt ardeat. Terrā et
cor vestrū suū corda dicit. qz ut sancta
mi se cogitationes cōgregātur: a malignis spūibus
gaudeāt. Sed ignē dñs in terrā mittit:
cū afflatu spūs sc̄i cor emundatū incendit. Et
terrā accēdit. aut cor animalē sine prius
lupercalibus frigidū. relinquit. cinere prius pur
gatū fecit et ardet per amorē dei. Hic
ergo et igne apparuit spūs. qz ab omni corde qd
repletū corporē frigoris exeunte. et qd sue
cōmunionis desideriū accēdit. In ignibus aut
linguis mōstratus ē. qz ipse spūs sc̄us
et ē filio. et cognitionē nouimā habet
lingua eū verbo. Verbū quippe patris ē filius.
et qz ē vna spūs et vbi ipse: eodem spū ignis
et lingua debuit in lingua videl ebre qz p legem
perdit vbā. In linguis apparuit spūs. qz quisq;
sed spū eruditus. dei vbū nō ē intelligentū filiū
cognitē. Et negatiue dei vbū non valet:
qui nisi spūs sc̄i lingua fuerit ebetet. linguis
ignis apparuit spūs. qz omnes quos ipleuit
ardores pie et loquaces fecit. linguis
ignis doctos fuisse. qz dei vbū omnib; pre
dicant: corda audientiū mollificant. Sed et
otiosus sine doctore ēst plebs nō valet ne
cessitatis amorē. Hoc doctrine meritū ab
ipso veritatis ore cōcepisse qui dicebat. Sto
rie cor meū ardens erat dū loquebat nobis eū loqueret
in via. et aperiret nobis scripturas. Ex audi
to quippe sermone fuit desiderii ignis. corpo
ris frigus recedit. sit mens in spūs
dei amorē. a cupiditatis terrē alienatē
nior. verbi qui hanc ipleuerit in flētibus cru
ciat. ne dū alii ardet cruciat ipse suis cru
ciatibus pascit. Audire et libet sacra
et quot mandatis instruit. qz vel fidelibus
ē plumatur. Et que corripiebat pius. q̄ desidia:
ardet p̄modū p verba. Unde bñ per

moysen dr̄. Jn decret omes ihuc lex. Jn sinst
quippe reprobi qui ad sēr̄m ponendi sūt: dei
aut̄ dei appellat̄ electi. Jn decret ergo dr̄ ihuc
lex t. p. elect mandata celestia nosc̄ fr̄ibus
cor de audiut̄: sed ad hec audiēda minimi facibus
mal-depur̄. Deinde ad aut̄ dr̄at: et meus
cor sūmet vrām ex mēne dilectionis flamma
concremat̄. Jn columba vō spūs scs ostenditur
sēr̄m t. p. omes quos repleuerit simplices
et mansuetos facit. simplices puritate: mansuetos
emulatione. sicq; ecclīa placet deo aut sūm
plicatos sū zelo: aut zelo sū simplicat̄. Hinc ipse
veritas dicit. Estote prudentes sicut serpentes
simplices sicut columbe. Qua in re mōdum
t. p. discipulos suos nec de columba sū serpente
nec de serpente sū columba voluit dominus admonere.
quatenus et columbe simplicitatem a serpente
accedat: et serpentis astutiam columbe simplicitas
temperet. Hinc paulo ait. Nolite pueri effici
sensibus sed malicia prudentia autem serpentes audiunt:
mitte de simplicitate columbe. monet amittere mali
tiam. puri estote. Hinc de bono ait. Gaudete in
simplicitate. et mansuetudo sū simplicitate. aut
simplicitas sū mansuetudine. Quia
ergo et mansuetudine docet iste spūs et simplici
tatem. Et ne ihuc nostri debuit et in columba:
quatenus omne cor quod eius gratia mansuescit:
et mansuetudo lenitate tranquillū et zelo ius
tricie acrem simul fiat. Ad extremū vō ostenditur
in ipo redemptore mō mediatore dei et
hoīm. p. columba apparuit. in discipulis vō pen
tecostes. Corpe virginea dei filius indutus est
genus humanum. si quis eius ministrat fuerit si pius
sit nos. p. mansuetudine colligat. cuius mitis
p. zelū iracundiam examinari voluisse. homo
ergo per hostias fratis mitis se hostia probauit. nolu
it percutere ferire sed colligere. pius mansuete
voluit corrigere. ut hinc quos postmodum
in dicio saluaret. Jn columba ergo apparuit spūs
ei debuit spūs. qui nos venientes ut peccatis
p. zelū percuteret. Sed adhuc. p. mansuetudinem
colaret. Ac conf. simp. discipulos. ihuc debuit
spūs scs demonstrari. ut qui erant simpliciter
hostes atq; ideo peccatores. eos cum seueritate
spiritualis feruor accenderet. et petre quibus deus
p. mansuetudinem peccata ipsi in se. p. pia. pietate
fuerat ipse quippe est petra. fuit peccatum qui ad
hebat celesti magistro. Hinc attestante qui ait.
Si diximus q. peccatum non habemus nos ipsos seducimus:
et veritas in nobis non t. Jn ihuc ergo d

venit in hostibus. Jn columba vō apparuit in dno.
Quia petra ira que pie domino. p. mansuetudi
ne colacat. nos. p. zelū rectitudinis debuit emitte
conspicere. et ardore semp. pietatis exercuisse. spūs
p. columbam. spūs in redemptore mōstrat. per
ihuc vō in hostia. Ipse enim nobis nostri medicus
fuit et salutis quasi victima ergo se debet fieri
ma infirmitate accepit. quatenus ordo. apostolorum
expleret venie ad dona eius. spūs consecrata
da cōscia. De isto quippe spū scriptū est. spūs
eius ornauit celos. Ornamenta eius celorum
sūt virtutes predicatorū. que vt ornamenta pau
lus enumerat dicens. Alij dat per spūm sermonem sapientie.
alij eiusdem spūs. alteri fides in eodē
spū. alij gratia sanitatum in uno spū. alij operatio
virtutum. alij prophetia. alij discretio spīuum. alij genera
linguarum. alij interpretatio sermonum. hec aut omnia
operatur unus atq; idem spūs. dividens singulis prout
vult. Quot ergo sunt bona predicatorum. tot
ornamenta celorum. Hinc et per spūm scriptum est. verbo
dni celi firmati sunt. et spū oris eius omnes
virtutes eorum. Verbum enim dni filius et spūs sc̄s
Finitur. os dei celos videlicet sedes apostolorum. ut rorent montes
dulcedinem odoris operati. et pcepte de sti spūs diuini
tate adiungit. et spū oris eius omnes virtutes
eorum. Celorum igit virtutes de spū sancto t. p. nulli
hominum preceps conditor nos presumere. nisi eos sti
spūs fortitudo solidasset. Quibus aut doctores
sce ecclie ad aduentū huius spūs fuerunt stulti
et post aduentū illius eius fortitudinis sa
pientes. Quare iste idē pastor ecclie ad
eius sūmi corpus sedendum. quatenus debilitatis
sibi et formidinis ad eius sūmi corpus sedendum. quatenus debilitatis
sibi et formidinis ad aduentū spūs fuit. in
cella ostiarius requisitus dicit. Dna cui mulieris
voce perstrepit. dū mori timuit. ter negauit.
et hinc petrus negatur in tertia. ter lacte cōs
cendit. et ter ecclīa vniuersa ipse tamen formidinis. si
lis post aduentū spūs existit. audaxq; fuit
et duces nationum atq; populorum ecclie docto
rum. aplus ne timeat ipsum loqui debemus
petrum magnum autem recipere. Obediens
portet deo magis q; hostiis. Et in nomine
Jesu t. in aspectu dei vos potius audire q;
deum iudicate. Nō enim possumus q; vidimus et
audiuimus. nō loqui. Et illi quidē ibant gau
dentes a conspectu consilij. nō dignum habentes pro
nomine ihesu contumelias pati. Et gaudet pe
trus in verberibus. qui ante in verbis ei
nebat. Et qui prius ancille vocē reformi

Implet ⁊ obstinere primi et videre sensu suo. Implet predicatore et predicatore suo.

nuit: post adventu sc̄i spūs vires precepti resp̄ primi fuer. Hi sunt quos fidei ⁊ virtutis apostolos hy artolis: atq; septim̄ presbyteros reputatos non ut veteris considerate. Et apud ecclesiā dei Quod annos. Danielem. petrū. paulū. matheū. marcum. et scās ipse spūs quibus fuerunt ex ossibus eius. Quod in ipā mea ossa accedet defecto. Implet vasa cythare du prophete et psalmus scā fuit. Implet pastore armentū sy comoros vellicantē et apīm fuit. Implet Pseudoprophetas et doctorem gentiū fuit. Implet publicanū. et euāgelistā fuit. O quid est arundex ipse spūs. missu ad aspectū mortalitatis omne quod voluit mox ut tetigit nitet docet. salit. et tetigisse dicuntur ignitum animum subito ut illustret. immutet. Abnegant hoc repetere quod erant. exhibet repetere qd nō erant. personam scās publicanos nostros quales fuerimus de repente. et quales sumus. Certe qui in vno corde clamant. ⁊ indocto metu reddebāt. nationes suas singuli hui⁹ singuli. videbat. typo de xpō loqui presumebat Venit spūs scās in ore eos. ⁊ diuersis linguarum. docuerit. nisi aut ex ancilla natus videatur. Negant et in aliena xpm eloquia. quia de illo prius et in sua lingua loqui meruerat. Impiā mane. Etenim cor. desperare coniugem corporis quem metuebat. Vigor. vim. animalis formidinis. ⁊ amore conditoris. Et qui prius adhuc sus sua. timebat formidine. dei. id. perfit amore. Quis ergo eos in celum. celestia dnus cuhimē exuit. Quid aliud docuerim [illegible] dei. Post mediū. dies. vinge nari. filij dei. quibus sit. hodiernus. solemnis de aduentu spūs sc̄i. Dicit. enim illa. et q. et hec. honorabilis. In illa quippe. ⁊ in se primum. Semetipm. exauit. hominem. Iniqua loco. homines venire. desup. suscepit. deus. In illa deus naturalis. suus. homo. In ista homo fit. similitudo. dei. Si ergo. ⁊ mine. celestes. ⁊ morte. nobis. huic. fides. ascensum. vnusquisq; ⁊ amet. q. caro spūs nostre. Dicit. fuerunt. celi. celestia. apud se. aliquos. quomodo. diligē. valeo. q. ignoro. hec et nos concedimus. q. nos. visibilibus. merita vide. nostre. invisibilem. nulla. enim. nisi visibilia cogitat. ea q. et. ea. nō agit. eorū. vitia. nos. meritorū. ⁊ thus. deus. q. multi. in. nobis. cor. pois. iacet. surge. ad. mortuos

nō valet. vis fieri. nam. deus. creatori. nescit. ⁊ to. in. cognitione. sui. similiabus. cor. pori. ea. creatura. potest. Sed. ei. deū. videre nō possumus. hoc. aliq. quod. egamus. ad. deū. tret. fiat. quo. ad. eū. mē. intelligē. eue. oculi. vonat. Verte. q. in. se. vide. nullo. nō. valeam. huic. in. seruis. suis. ad. ea. possimus. quos. ei. mirabiliter. agere. ei. ei. nobis. fit. in. corpe. mentibus. deū. habitare. Mire. aut. incorporea. a. rebus. corpalibus. visu. exhamus. si. nos. ere. in. unū. oriētē. claue. solem. in. spā. alig. intendēdo. videt. consuescē. q. tensi. in. eum. radijs. oculi. reuerberantur. Sed. sole. illustre. tuo. moles. aspicimus. et. q. iam. sol. ens. est. videmus. Quid. ergo. sole. nutricie. ⁊ semet. ipō. vide. nō. possum. illustros. moles. claritate. illius. videamus. scōs. videlicet. apostolos. ⁊ virtutibus. emicant. miraculis. choruscant. quos. iam. plus. claritas. p̄stitit. Et. ei. ⁊ semp. sct. visibilibus. ⁊ eos. nobis. ut. p. illustros. nostros. se. visibile. p̄buit. Unde. et. dominicus. in. se. ut. sol. in. celo. Unde. et. dominicus. in. lunibus. sol. in. ira. solem. ergo. nutricē. meam. in. ira. que. vide. non. possum. in. celo. ut. dum. in. offenso. pede. opis. p. hui. in. ira. dei. ad. meritū. illa. q. oculos. ⁊ in. celi. reuerem. ⁊ in. offenso. pede. ut. in. in. ira. nos. agnē. si. deus. ac. proximi. meos. mere. diligā. si. et. deus. est. vere. sup. me. nos. proximi. ve. diligē. si. nec. deo. huic. ē. p. si. est. in. alio. simone. iam. dicimus. ipse. spūs. locutē. sc̄is. discipulis. dicit. pius. a. dō. in. ira. degentē. postmo. a. dno. celo. p̄sidere. in. ira. quippe. ut. diligē. proximū. ē. celo. vō. ut. diligē. deus. et. cur. pius. in. ira. primo. ē. celo. nisi. q. patet. dare. intelligi. q. nos. ipsos. videm. in. fratrem. suū. nō. diligit. q. videt. deū. quē. non. videt. quoniō. p̄. diligē. diligam. ergo. proximū. fratrē. amem. eū. qui. nos. ⁊. ut. ⁊ proficere. valeam. ad. amorē. illius. q. sup. nos. ē. obtinere. mēs. in. p̄mio. quod. exhibebit. deo. ire. p̄. fecē. meā. in. deo. quod. ē. p̄mio. fuit. ad. illam. supne. fiducie. fortitudinem. p̄ueniamus. de. qua. nūc. sū. spūs. pugna. accipimus. ad. istā. finē. fortitudinē. tendamus. in. quo. sit. finē. letabūdi. ibi. supernorum. ciuiū. spectatores. ibi. solemnitas. eterna. ibi. epulas. sempiternas. ubi. nulla. penitus. ubi. que. nobis. nō. relinquit. sed. dat. p. dominū. nostrum. ih̄m. xp̄m.

ecclesiā. nec. ea. p̄. alienā. lingua. qua. nouerat. ad

Dñica xxxi

Ad luc

In illo tempore dicebat ihesus Sab quamdam parabolam ad illos qui confidebant in semetipsis tanquam iusti et spernebant ceteros homines parabolam hanc arborem ficu habebat quidam plantatam in vinea sua et venit quaerens fructum in ea et non invenit Et reliqua.

Omelia beati gregorii pape

Dominus et redemptor noster per singula que agit aliquid nobis loquitur aliis rebus aliquid aliis verbis atque aliud rebus ostendit aliud verbis Aliquando autem quibusdam rebus duas easdemque res ex equo fructus audistis fructuosa infructuosum et mulierem curvam et erectam pretulit nimirum sed illud aliquid dixit per similitudinem Illud ergo per exhibitionem sed hoc signat fructuosa infructuosum quod mulier erecta domino vinee fructum venit ad fructum et fructum utique invenit Et mulier que curvata decem et octo annis fuerat curvata hoc autem decem et octo annos nobis significat quod cum dominus vinee ad infructuosum fructum venisse prohibet Quia enim fructus duo summa recta per decem numerum in perfectionis ordinem singula designamus Arborem ficu habebat quidam plantatam in vinea sua et venit quaerens fructum in illa et non invenit Quid arbor fici nisi humanum naturam designat Quid mulier curvata nisi eandem naturam significatio demutatur Que ergo bene plantata et sicut ficus et bene erecta sicut mulier et in culpam que in spem lapsa neque fructum sanat operandi neque statum rectitudinis ad pristinum quippe ex bonitate creatus fructum obedientie sive noluit statu rectitudinis amisit Que ad dei similitudinem conditus deum in sua dignitate non perstitit qui plantata vel erecta fuerat sua contempsit.

Venit dominus vinee ad ficulneam venit qui naturam genus humanum aut lege sub lege sub gratia exspectando admonendo visitando requisivit Dixit ad colonum vinee Ecce anni tres sunt ex quo venio fructum quaerens in ficulnea hac et non invenio Venire autem lege et prophetis significatur et per hoc naturale melius quid unusquisque evangelio suo et quidem ex his per quos annus agitur debuisse intuetur venit in lege et prophetis docuit venit post legem et gratiam et precatus sive precandam exhibendo adfuit et in tribus annis fructum se invenisse conqueritur et quoniam

non

per hos meres nec in spiritum legem naturalis correxit nec precepta eruditus nec insuper his omnibus aliquid miraculi ostendit Quid ad hoc colonus vinee nisi pro domino orando expetitur quatenus parcat ceteris minuat ultionem vinee curam gerat ubique cum vinee primo cultore petrus apostolus exprimit Huius nos indigni sequi meritum per misericordiam veram docendo per quam ad eandem merepade laborando Sed cum magno sententie mysterio discutiendum est quod colonus vinee de infructuosa arbore dicit Succide eam ne quid terram occupet Quasi aliquid nisi malum quod infructuosa habet vite pares tenet si fructum bene operandi non habet velut terram arbor occupat quia in eo loco in quo ipse et alios operandi occasionem negat Sed in hoc seculo pene quibus si fructum non sit bone operationis erat impedimentum ceteris quia quicquid sub ipso fit exemplo pejoris illius qui eum videbat pejus erat Succide arborem infructuosam et subter terram sterilis nocet infructuose arbori desine vinum denique et salis radius ad terram descendit ne quasi pro merito quia diu subjecti quibus patrono in pejus exempla exercent ipsi qui infructuosi remanentes virtutis huic pluvie et pressi vinibus calore solis non accipiunt quia meliores videri in hoc seculo male pregustat Et de hoc pejus quotidie et perenne pene iam requisitio deo non est pejus cum sepedicit quotidie solatium et cur et alios primum vinee dominus dicit vequid eam terram occupat Terram quippe occupat qui meres alienas grassatur Terram occupat qui habet quod teneat ni bonis operibus non exercet sedes mundi et per talibus depeream iam colonus vinee quid dicat audiamus Domine dimitte illam et hoc anno usque dum fodiam circa illam Quod est circa ficulneam fodere nisi infructuosis meres meretrices Omnis quippe fossa in vinea est et murum meretrices dum mere per denigrat humiliat Quocirca ergo de peccato suo dicit cor tuum qui ex cultura sue rebus circa infructuosi arborem fodimus post fossionem vero quid dicat audiamus Et mittam cophinum stercoribus Quid est cophinus stercoris nisi memoria peccatorum Per stercora quippe animalium vis est per que plenum dum computrescunt mundum in stercore suo minuta quippe et stercore suo quasi

Et nisi re p eam neglexit quia eum ser-vasti
mi supra meruerat penam sed Nos ergo fres
carissimi nos vita maligni et nobis spiritibus
damna eterna cupientes ad compatria
appetenda currimus. Pudeat ergo nos tepida
cupisse et dorsa meretricum ascendentes ad
sanctos pbe Terra sep meruet qui eum te
et quo pius sit redditus no meminit qui
vinea dicit. Hic eam p moysen dicit qui hu-
bo primo necessi ad sacerdotii pueritiam Et q
quor xpi sanguine redempti sumus nec
sumus sacer-dotes efficiam unde nobis et per-
petuu dicit vos aut genus electum regale sacer-
dotale. Sed qui gibbum habeat vina sem
meruet a sacerdotio ergo repellit. q. quisquis
talis eternis merita et ipse p vestes et pudibu
sum sacerdotis ut est. Hinc reuisti pistes q
penulas nd hinc ab epo fidelis populi phi
bent. Pistes vo q penulas spiritualis hinc
dat salutis ecclia sup aquas polet. Quis q
penatis piscatis nisi electe anime figuratis
que ppter sal in eclesie ecclie corpo nascent
et nid virtutis penitus fulse salis dare
p celeste desiderium studet ut supra p contem
placem appetat. Ejus in sanctipibus
ex morti carne relabantur. Bri ergo cum
bona pie celestis agonium displicebat
nobis fres carissimi p eum sum. pos
ris oculos mulier-curtis et arbor tri-fructu-
osa. i. ecclia sancti malabro q fetum mittunt
ad radicem cordis cophinus stercoris ut cut
in rebucchis fructu pungeretur quod no-
bis hic p pritatem faciebat Et si virtutu
sum opera no possit ipo nid dei gaudet
laudeto. ex ipa ei injuria meditatione pla
cebimus qui tunsta q fetum primum nec
mora erit in fletibus et rerigone eternis tu
sonos luctuas gaudia mansura p divi-
Illo qe dixit ihesus Presti et mittamus
discipulis suis Si quis vult post me venire mytu
abnegat semetipm et tollat crucem suam co
tidie et sequatur me Et reliqua

Omelia bti gregorii pape d'e.l'

Quia dñs ac redemptor noster homo
venit ut mundi nostri peccata deleret
mundo vice eum nec veteri et viaso
contrarie conditori opponit nouerat
sue Quid enim veteus quid carnalis
hoc nouat nisi sua primo aliena rapere si pos-
set concupiscere si no posset Et celestis medi-
cus singulis quibusq vicijs obnitentia ad-
hibet medicamenta. Nam sicut arte medi-
cine calida frigidis frigida calidis curant
Ita dominus noster contraria opposuit medi-
camenta perditis ut lubricis gressum tena
cibus largitate. ut caudis manu cruditas
claris pepet hebetate Cetere ei se sequi-
bus nostra mandata ponere diuine disci-
pulis nouerat si possidet no pt mei esse
discipulus de si apte dicat. Qui p vitia vete-
re alienus quesitus p nouo querit studia
et vita largitur. Quod do in hac le-
one dicat audiamus. Qui vult p me venire
abnegat semetipm tibi Di ut abnegemus
nostra hic dicit ut abnegemus nos Et forsit
se laboriosu no et hoc tribuire sua. q. vult
laboriosum et tribuire semetipm. ejus ip
se et abnegare quod ille valde est multu et
abnegare quod et. Ad se aut nobis veteribus
dominus precipit ut vinceremus ut ipse
ad fidei agone nos animos luctu cum malig
nis spibus stimulo. Nichil aut maligni spus
tibi hoc mundo pnt possidet. mundi ergo est quod
luctam debemus. nam si vestem quispiam eripu-
do luctat et ei ad terram detrahere qui se vide
tur nitat. Quod cum sint terrena omnia usq
ad corpus minuta. qui carni nos dulcibus
nimis ad certamen pparat. ne hinc nos abici
at ne strictibat. nichil in hoc mundo aut
do possidet. nullas res habemus delectabes
regnum. ne vide ad dom tendit. ad celestia
inde teneat. Nec nisi sufficiat una tunica
nisi duabus et nos. Quid et quod diamus nolun
tibus et nos. Bi cum nosmetipos abnegamus
quo ibimus cum nos. Nequis si vadit si se de-
serat. sed aliud sumus p peccm lapsi. aliud
p naturam condit. aliud quod facimus. aliud
quod fieri similes debemus nosmetipos abne
gando nos facimus et manemus nostra
quales p gram fieri simus Cetere eterna qui
bus fruet si cupimus ad xpm hinc abnes fue
rimus et semetipm abnegauit. Si hoc nos q
p ad eternam vitam minime abnegamus
vtique quod fuit Si aliquis quis abnegare ta
dese et largius dicat qui prius alie
na rapiebat proximis semetipsum abnegat
Ipse quidem est p naturam non est ipse per-

malicia[m]. ¶ Nunc erit spes ē. Vere impios z
nō erit. Quaer[is] nam[q] impy nō erit. nō
q[ui]a nō nō erit in ecclia sz. s. nō erit ī ipi-
etatis culpa. Tale ergo nō sinceripō relinqu
mus. tale nō sinceripō abnegā ēt vitam
quod p veritate fundā. et ad hoc mani-
festā. p nouitate vocāt. Pōsem⁹ quō se paulo
abnegaturū ihu dicebat. Vnus aut ita nō ē
Sed ēt ipse fuit sed ille pfectus et vite
reparat prius pdicator. Si erit ipe ecclie prius
q[uam] fero nō erit. sz q[uo]d se vite denegat dicat vi ē
q[uo]d scā vba p doctrinā veritas clamat q[uo]
tuis subdit. Venit vō ī me xp̄s. Ac si aper
dicat. Ego quidē a meo sinceripō exterior sum
q[ui]a ad malle nō vno. sz ī ī ecclia mortuis
nō sum. q[ui]a m ipō spūalit vno. Quicat q[uo]
veritas dicat. Si quis vult post me venire
abneget semetipm. q[uo]d nisi q[uo]d a semetipo de
ficiat. ad eū qui sup ipm ē nō appropinquat
nec valet assequi quod ille ipm ē. Si nec
curet macerare quod ē die olerū plante rui
ponit. vt p̄ficiat. decipitur ita dicit eccla
cantē. vt crescant sic ī ī semina in vite
fructuose defecit. vt in reparatē sui ge
neris vberius assurgat. Vñ erit vidē. pe-
dissē quod erat in die decipiat hoc apparē
quod nō erat. sz iam qui se a vitijs abnegat
sequendi vitiorū sūt in quibus erexerat
Adam ēt deū ē. Qui vult post me venire ab
neget semetipm. p̄ma subdit. tollat crucē
suā corde et sequat me. Quibus erexit no
bis crux tollitur ēt aut p̄ abstinentiā affi
ciat. corp⁹. aut p̄ compassionē p̄xim affi
gat animo. pēsemus qualiter verbi nō paulo
crucē suam tolerat qui dicebat. Castigo cor
pus meū et in seruitutē redigo ne forte a
lijs pdicans ipe reprobus efficiar. Crucē ī affly
one corpis audiamus crucē carnis. audiamus
mitē in compassionē p̄xim crucē mētis aut
ēt. Quis infirmat et ē nō infirmor. quis
scandalizat et ego nō vror. p̄fectus itaque pdi
cator vt exemplū dabat abstinentie crucem
portabat in pectore. Et q[uo]d in se refrebat dā
nū infirmitatis alienē crucē portabat corde
Sed q[uo]d ipis vitijs quedā vitia nre sunt
discedā nobis ē q[uo]d vitia abstinentiā carnis
et q[uo]d obsidat ipassionē mētis. Et vicino
rum q[uo]d abstinentiā carnis vanā glā
obsidet q[uo]d dū remittit nis in corpe. dū pastor-
m vbm ī spiritū vitus patefecit laudē. Et
ramus se celestis foras fudit q[uo]d ad fidelis
oculos p̄ ostiū pallorem exiit. Et plerūq[ue] fe-
ur quod causa dei credi agit p̄ solis humanis
fauoribus agatur. Q[uo]d vñ symō ille sigē. qui
tuerg in remē crucē dicta ni augustā por-
tat. alienā quippe cruē in augustā portē
q[uo]d p̄ vanitatis studiū alig̃ gerit. Quod q[uo]
p̄ symonē designat. Nisi abstinentes et ar-
roganter qui p̄ abstinentiā quidē carnis
afficiūt sz fructū abstinentie merito nō re-
cipiūt. Crucē ergo dū in augustā symō portē
q[uo]d ea ad opus bonū ex bona voluntate nō du
cit ī iustū sz fructu pecūz operatur. Vñ ipse
symō crucē portē sz nō meritē q[uo]d abstinentes
arrogantes p̄ abstinentiā quidē carnis afficiūt
sz p̄ desidiā gloie mūdi vanit. Compassionē
vero animi plerūq[ue] latenter absidet pietatis
falsa vestē. nonnūq[ue] usq[ue] ad crudelitatē dum
vicijs pēsat ea ad culpas quisq[ue] nō debeat
compassionē exerē sz zelū. Compassio quippe
hoīs et rationabilis vicijs debet vt in vno eodem
p̄ homine et diligamus bonū quod fecit
et p̄sequimur mala q[uo]d fecit ne dū culpas tem-
poralis nō iam p̄ caritatē compatī sz p̄
negligentiā concidisse videamur. Deseē q[uo]
eni voluit adam sua saluā facē p̄ det ea
et qui p̄didit adam sua p̄ me saluā eam
faciet. Sic die fideli. qui voluit animam
suā saluā facē p̄ det ea et qui p̄didit a
mam suā p̄ me saluā ea faciet. Ac si
agricole dicat. Frumentū si seruas p̄dis si
mentias venenas. quis eni negat q[uo]d frū
mentū et in sēre mentē pōt ab oculis in
dra deficat in renouatē arescit publice
sz vide puteat in pulue in viridescit
in renouatē. Quia vō sca ecclia aliud
reprobis habet p̄secutionis. aliq̃ aliud pacis. Re
deputat nr̄a ipa eius tempa distinguit in
ceptis Adam p̄secutionis tēpe ponit. et
animā pacis. Anē tempe ea q[uo]d amplius
suaden pūt. Strangeda sunt desidia tēpe
Vñ et mē dicit. quod eni p̄fert hoī si lu
cretur eam. mūdū se aut p̄dat et detri
mentū sm faciat. Cum p̄secutio ab aduersis
deest valde vigilanda cor custodiendū est
Adam pacis q[uo]d licet vnē libet ecclā ambire
Quae p̄fectō audacia vñ compescit si ipē stre
nuus ambitionis solicitat. q[uo]d ecclā. Nā cum

nister ad colligendū qm̄ stat̄ non p̄t ipse
qm̄ colligit Cum sū ergo suū quisq; ꝯsideret
et cognoscat s̄ posse sufficere quā q̄ habet
& fortasse metuit ne m̄ hmōi vite crimē
sumpta deseruerit longa mā desidia mentē
pat̄ vel brevis pcessus multā portauerit
cū uxore & quo pgenuit Plerūq; aut̄ et
auaritiam vincim̄ & adhuc obstat q̄ vas
retrudimus minori teneri custodia p̄tō
mos sā sepe labentes cautela despiamus
& m̄ adhuc humane vēcudie vsu ꝑpedimur
ut retundam q̄ seruandū t̄ mētē nondū
expiuē valeam in voce Et cantico dei fa
ciem ad ultrice defensionē negligam
ḡro humanas fauces conē rustico vēnum-
Sed hmōi q̄ ubiq; congruā subitū grum
medicamētū ēt dominꝰ dicat Qui me
erubuit et meos sermones hūc filꝰ hoīs
erubescet cū venerit i maiestate sua et
patris et sanctorū angelorū Sed ecce nunc apud
se homēs dicunt Nos iam dnm et sermones
eius nō erubescimꝰ q̄ apta cū voce pro
ferem Quibꝰ ergo rndeo q̄ m hac ple-
be xp̄iana frūt nonnulli q̄ xp̄m ideo confi
tent q̄ cultibus xp̄ianis nos ē assuetos Nā
si nomē xp̄i in cultu hodierno nō esset
tor p̄fessores xp̄i scā ecclā non haberet
Nō ergo ad p̄bandā fidei vocē sufficit p̄fessio
quā defendit a vēritate p̄fessio generalitatꝭ
Est m̄ vbi se quisq; mentiet et m̄ p̄fessi
one xp̄i se veritatē p̄bet si nō ita nomen
eius erubescat si plene virtute mentis
humanū pudorem subdit Certe cū p̄secu-
tionis tempore erubescē poterāt fideles sub
stantiā iudaī de dignitatibꝰ doctī vbe
rius affligi pactis aut̄ tempore q̄ hec scribit
p̄secutionibus desuēt aliud vbi optendant
nobis venim̄ sepe a primis despiandę dig
nitatū tuitas verbi colendi et confitendi
magnū fortasse cū primo erubescimus
pores sanctificē Cur quippe cū iudaī dū
vite gloriā crucifixi adorant et pla
cidū ipē hominē qui mortē distorsit crucis s̄
consiliū appetit sine ad sanctificandū
por erubescat Pensemus fr̄ veritatis ut
videamꝰ quo ordine mē p̄murat actiones
Dicit membra sūmi capitis sumꝰ imitari
est cui nectimur debemꝰ Quid ergo ad

mē erudicionis exemplū pauli egregii q̄
p̄dicator dicat pro xp̄o legatione fungimur
tanq̄ deo exhortante p nos obsecramꝰ pro
xp̄o reconciliamini deo Certe mē nos et de
nim distorta peccādo fecimꝰ et cū adhuc
deus suos legatos p̄ misit ut sic nos
xp̄i q̄ p̄tantum ad p̄cē dei rogati ve
niam Erubescat ergo humana superbia
cōfitendi quisq; si nō sanctificat prior q̄ ille
qui post culpā mentē ut ei reconciliari debeat
et ipse qui offensus & legatos mittentem
bus obsecrat deum Sed fortasse dicat aut vobis
vē stat hic aliqm stantes qui nō gustā
bunt mortē donec videant regnū dei ecclē
nū dei fieri cassum nō semp̄ t stetero eo
quo venturū regnū dicā si nominatim p
sens ecclā venturū vñ scriptū & Dicebat filiꝭ
hoīd angelos suos et colligent de regno
eius omnia scandala in illo quippe regno
no scandala nō erunt ubi p̄fecti reprobi
nō admittent Quo ut exemplo colligi
q̄ hoc loco regnū dei pro ecclā venturū
et q̄ nonnulli ex discipulis adeo in cor
pe victuri erant ut certam dei gloriam
erectam contemplatoria p̄missione mentis de
bent quidam de hic stantibꝰ qui nō gustā
bunt mortē donec videant regnū dei Sed
cū tanta dominꝰ subeunde mortis p̄cepti
dēt quid nam fuit ut ad hanc subitō
p̄missionē veniret Quod si subiungere at
tendamus quātā discipulos decebat ama
tum agnoscimꝰ Discipulis enim rudibus
erat de prīa vita aliq̄ p̄mittendū fuit
ut possent robustiꝰ in futura solidari
Sic israheliticus populus ex egipti terra
liberandus promissionis terra p̄mittit ut
ei vendus esset ad dona celestia erecto
p̄missionibꝰ suadetur Cur hoc ut de
esset aliq̄ quod evacuato pateret illud ad
fidelius credēt quod de longinquo au
dire potuisset Carnalis etenim plebs si
parata nō accipet magna nō credet
Quippe ergo deus largitatē terrenā
suadet ad celestia ut p̄cipiat q̄ videt
sperare de distet quod nimie videbat
regnū solidioꝝ de visibilibꝰ fiet ḡro eū
ad spei certa mentē visibilia promissa

sibarent. Vñ recte q̄ p̄ psalmista dr. Dedit eis regiones gentiū et labores populorum possederūt vt custodiāt iustificationes eius et legē eius exquirāt. Hic ergo hoc loco tribus discipulis veritas loquitur videndum regnū dei primitus in fide vt hoc ab eis fideliter in celo p̄sumatur. Ex ipa vnitate regno quod iam videmus et mundo est sublimiori spēm regni quod in celo credimus p̄ cipiendū. Nam sicut nō nulli qui xp̄m in carne nouere carnales. sed xp̄m iam carne nō nouimus fidem ipsa de visibilia extimulat. et visibilia nō appetimus q̄ nec de sperantes. Ad istorum nr̄orum corpora assistimus fides mea mundi ipsi carnē suā et mortē daret nisi eis certissime cōstitisset de vita p̄ qua mori debuisset. Et ecce q̄ ita credidere. mira multis chorus stat ad cuius nutū corpora corporū. Vndecim egri venere et statim pristini venere et demonia vexantes demonium vexati venere et liberanē. Quomodo ergo venire illuc vbi vnus sim cor miraculis. Hic vbi mortem. Et quem fides tam sublimis dicit breue verbo fit. Non puduit me q̄ reliquos quibusdam seruolis nutritiis agrum Gorgonie rumpe matronis q̄d fuit valde religiosa. q̄ ad sepulturā martyris eorum crebro venebat quadam die ei ex more ad admirandū venisset egredientes duos fratres sub pegmo habitu monachos venire. pegmos credidit. Iuxta eos ait. Ecce nos sine p̄cepto. p̄ut q̄ eos erigatur eos ad largiendā elemosinā properasse. Apparuit illi vicissim et dixerit. Tu nos nō vidisti nos te in die iudicii respicimus et quicquid possumus p̄stabis tibi. Quo dō ab oculis eius ablatus fuit. Terrefactus illa ad ordinē redijt se se q̄ in lacrimis plurimis effudit et fratē post hoc tanto instantius in pace quaerere cepit. De prussione. Ait enim paulus vocem fides sperandarū rerū argumentum non apparentū. neq̄ ita dicimus ne veritatem videamus credamus quā ecce ipe q̄ illa vnus humanis obtutibus visibilē p̄sentauit. Quod cū videri posset melius dicit fatri q̄ credi. Venturā ergo vitam nos dominus magis habere fatur q̄ credere. qui eos quos visibiliter recepit apud se vnde nobis eandem visibiliter ostendet. Hos ergo fides christiani

in causa vite examinis quā ei asperecto iudice habemus patronos facere. Hoc de iudicij tamen viris illius defensores adhibere. Parce si apud quēdā magnū iudicē causa quelibet vitā cōtra dicentis venientis cuiq̄ hodierni dies in cognitione ducet patronū vita fidelium quere in magnis q̄ rebus agere ne apud tantū iudicē si defensor venisset. Ecce districti iudicis vultus venerit. et tamen illic angelorū archangelorū q̄ ipsi deus adhibet in illo certamen causa discrimē et cū nos primos nō nō quemq̄ quos nec defensores habeamus. Assunt defensores nr̄i sed martires regum voluit. deus vt ita dicerem fieri vt q̄ntus. hos ergo aduersus vite criminis queire. hos precatores vite retinere. q̄ ne prius petitores debeat rogari velit et ipe qui iudicat. Iudex et tam longo tempore communis iram et cū misericordie exspectat ad hoc nos aut nos et mira eius reformat vermiculo nō negligentes reddat sic petra mira p̄terbet vt nemo in desperationem nō p̄ruat. Quidam si p̄sumentes metuamus et metuentes speremus etiā regnū celi adipiscamur. Sic p̄ quē qui vivit et regnat deus omnipotens in vnitate spūs sc̄i p̄ omnia secula seculorū amen. Lectio sc̄i ewāg̃ sc̄m lucam

In illo tempore rogabat iesum quidā phariseus vt manducaret cū illo et ingressus dominus phariseus discubuit. et reliqua. Homelia bti gregorii p̄b de eodē p̄

Quamuis mihi de malis p̄missa flere magis libet q̄ aliis dicere. Cum enim stricti p̄ius ille hinc peccatis lacrimas ad exemplū p̄nitendi nō emollit animus. Considerandum nobis quid fecit. et nos luat moderari q̄d faciat. Dum communes ingressa domum iussa vestimenta epulabilia omnes obtulit. Discere quo dolore ardet. ipse plene et mensas epulas nō erubescit. Hae vero quā lucras peccatrix mulier. nō hamus nudata notat. Illam ergo meretricem credimus de qua marcus septem demonia eiecta fuisse testatur. Et quid p̄ septem demonia. nisi vniuersa vitia designatur. Septē enim septem dicitur de quo apocalipsis

rectè ſuperuacuè nihil vnius ſtatus figuratur.
Deprecatur ergo dominum maria habuit quę
vitiorum viarum plenum fuit ſed certe qz tur-
pitudinis ſue maculas aſpexit lauanda ad
fontem miſericordie cucurrit. cōfitentes nō
erubuit. Nam qz ſemetipſam grauiter erubeſ
cebat mirum nichil est ac dicit quod bene
dicitur foras. Quod ergo mirum ſi eius mul
tā venientem ad dñm ſuſpexerē ſuſpicere
dicam an eligentē. Sed melius tractemus
et ſuſpectum. Quia nimirum ipſe eam q̄
miſericordia venire intus: quę q̄ manſuetudi
nē ſuſcepit foras. Sed unum restat ſcr̄ eiꝰ
pectus tetigit: ipſi q̄ ordine quo veniat ſimā
da videamus. Acclinat alabastrū unguenti et
ſtans retro ſecus pedes ihesu lacrimis cepit
rigare pedes eius. et capillis capitis ſui
tergebat. et osculabat pedes eius. et unguento
unguebat. Inquiet fortē q̄ illecebris actibus pu
mulier mercatū unguentū ſ̄p odore ſue emit
ad hibuit. Ds' q̄ ſ̄ruptę exhibuit: hoc ita
deo laudabiliter offerebat. Oculis ei rem con
pierat: ſz hos ita q̄ priꝰ contrectando flebat
capillos ad compoſitos uoluptuose exhibuerat:
ſz iam capillis lacrimas tergebat. Osculis ſup
ba dixerat: ſz pedes dñi osculans hoc ita
demptoris ſui veſtigia figebat. Quor ergo
in ſe habuit oblectamenta tractor de ſe venit
holocaustū. Venit ad virtutē numerum
criminū. ut certū ſi uiuere deo in priꝰ q̄
ex parte ceſſerat in culpa. Sed q̄ phā
riſeus intuendo deſpiciendo nō ſibi ueni
entē p̄ cōtrarium mulierem ſz eam ſuſpicere
dñm reprehendit dicendo mē ſe. hic ſi eſſet
pphā ſciret vtiq; ſciret quę et qualis
eſt mulier q̄ tangit eiusq; pectatrix eſt.
Ecce vltro phariseus apud ſe ſtupēs et ſtulti
tiē ſuę motus cepit reprehendere de ignorantię
medicū de ſubuersione ipſum ipſe quoq; de
clinando uoluptuose egrotabat. et ignorabat. In
ter duos aut egros medicus aderat: ſz unus
eger in febre mentis regnū ſenſus tenebat.
Alter vero in febre cordis et ſenſus pdi
derat mētis. Illa quippe flebat quod fecerat:
phariseus aut de falſa iuſticia elatus uel
ſue valitudinis exaggerabat. In egritu
dine ergo et ſenſu pdidit: ipſa hoc ipſum
pſ qs a ſtulticie lingue cepit erubescere
hec nos gemitu cogit quotidiano ordinis
uitio meritoq; ſacrę vocali officio pdicti
quid forte iuſte certus uel temere ope
rit: prius ſubitos deſpicatur. et pcedentes
ꝑ in plebe poſitos redigat. eos ꝑ compun
ctos ſuis confitentibus nolimus ac velut pha
riſei mōre a pectatrice muliere cunctos deſ
picamus. Que pro mulier: ſi ad pharisei pe
des veniſſet: iniuriā utiq; illatā expulſa dñi
dei: indignari cum ſe alieno pcō arbitraret
ſi ꝑ hunc vā ſua iuſticia nō replebat: de alieno
uulnere egrotabat. Vij nobis ſemp̄ ē ut cum
pcatores quoſq; cōſpicamus: nos nec pro
in illoꝝ calamitate deplorando ꝑ forte caſſe
in ſimilibus aut lapſi ſimus: aut labi poſſimus
ſi lapſi nō ſimus et ſi cenſura [illegible] debet
ſemp̄ vite diſcipline uicia opponere oportet
ne ut pullulare deſinant. qz diſtrictionem
debemus vicijs et cōpaſſionē nature de cui
ſq; delendis pcīs incendere. Primus ſcat
vō iam ꝑ priꝰ pcauit ipſe quotidiana noſtr
ꝑ nos pcā nō ē Quia cū dei ſeruiſti cor
ſe diligit et hoc in ſe primit. qz iuſticia dñi
reprehendit. Sed iam ipſe ſuperbię aduersarię
ſue gratię audiamus. de duobus quippe ei
debitoribus paradigma opponit. quoꝝ unius
alius amplius debet. Veritas debitū dimiſſū
quis amplius largitori debet diligat inter
rogat. quibus ꝑ nos illi respondet: ille plus
diligit cui plus dimittit. Quia ire nō dixit
ē qz dū ſua ſua phariseus iuſticię ꝑ frenetica
fiducię portat ex quo ligat. Cuius mēti bona
p̄ceptoris cuiusq; mala falſi iuſtitię
dei ignem in domū eius aquā pedibus meis
nō dediſti. hoc aut lacrimis rigauit pedes
meos et capillis ſuis terſit. Osculū nō mihi
dediſti. hoc aut ex quo me in nō ceſſauit
oſculari pedes meos. Oleo caput meum nō
unxiſti hec aut unxit unguento pedes meos
poſt enim eam uerū ſubmittur ſuis ꝑ
quos dicit remittit ei pcā multa qz di
lexit multū. Quid fres mei et dilectiones
credimus niſi ignē et quid culpā niſi rubi
ginē. Vide mihi dimittit ei pcā multa
qz dilexit multū. ac ſi apte dicatur in hac
plene pcī rubiginē qui ardet valde per-

amoris ignē. Tanto namq; amplio pec̄ reb⁹ ḡstimū. q̄nto pec̄oris cōr magno cari tatis ignē cōtinebat. Ecce ea que adhuc dicē veneratr ei⁹ stillam ē. ꝛ de salute ei⁹ adhuc alij ei⁹ trahit. Nam simul dñe ubēcies cognouerūt simul mīe se dicentes q̄ nos ē hic q̄ erat pec̄ dimittit. ꝛ celestis medicus eius non respiciat quos erā de medicamēto sui doctrine videt. Eam q̄ sanauit. p̄ pietatis sue stillam q̄ fiducia dicens. fides tua te saluā fecit. vade in pace. fides eorū salutem facit. q̄ hoc quod pec̄or posse se accipe nō dubitauit. si p̄ās q̄ spei certitudinem iam abillo accepat. a quo p̄ spē erā saluāt̄ que rebat. In pace aut ne p̄cipit̄ cor a vitatis ire nē ī uidē scandali vlc̄ius nō deseruet̄.

Vide et p zachariā my dī. Ad increpandū pedes meos in viam pacis. Tute cū gressus nos tros in uiā pacis dirigim⁹. q̄ p illud actū ter. p grim⁹ in quo ab auctorib⁹ nr̄ grā nō dissidam⁹. Hec fres cārissimi historica expōne tūc pauc̄imus. nūc si placeat ea q̄ dñs fec̄. mistico intellectū discam⁹. quem namq; pharisei de falsa iustitia p̄sumc̄ n iudaicā populū. que pec̄atrix mulier ad vestigia dñi veniēs et plorans. ꝛ lacrimis genualiter̄ designat. Que cū alabastro ve nit. vngētū fudit. ꝛ retro secus pedes stetit. lacrimis pedes rigauit. capillis terſit. cas dem q̄ quos infudebat et terebat pedes osculari nō desist. Nos ergo nos illa mulier expresse. si toto corde ad dñm post pec̄a re deam⁹. si eius pie lacrymis imitem⁹. Quid namq; virginē nisi bonā odor. opionis ex p̄mittit. Ysi et paulus dicit. xpi bonus odor sum⁹ deo in omi loco. si ignē ꝛ cā opa agim⁹ quibꝫ opionis bonus odor ecclīam repgim⁹. Quid in dñi corpe nisi vngētū fudim⁹. ꝛ secus pedes mulier stetit. Quia pedes eius dñi stetim⁹. cū ī pec̄is positi eius utique tribus retinebam⁹. ꝛ si ad bāy p̄uaz pg pec̄a cōfitem⁹. Iam retro secus pedes stam⁹. q̄ eius vestigia sequim⁹. q̄ ī ipsis bannus lacrimis mulier pedes rigauit. quod nos ut tute agim⁹ si quibuslibz vlc̄ijs membris dñi p̄ compassionis affectū mcliem⁹. si cordis eius in tribulatōe cōpatim⁹. si cor⁹ ē stricta mētis puritatē. Capillis mulier pedes q̄ rigauerat ē sic. Capilli quippe q̄ superfluunt corpi. Et quid hūdius ē eius sēā. nisi capillor⁹ specie teneri. q̄ dū ad dñm nr̄ata supfluit. et ramū abscisa nō sentit. Capillis ergo pedes dñi terginus. q̄n sūb eius quibus ex caritate compatimur. cū q̄bꝫ q̄ nobis supfluit misereim⁹. quatenus sic mēs per compassionē dolendo ver cū larga manu affectū dolōis ostendat. fugat nāq; lacrimis redēptoris pedes. ꝛ capillis sūs non tergit. q̄n ut cū p̄mio⁹ dolōe compatit̄. ꝛ cū eis ex bijs que p̄ supfluit nō misetur. plorat et non tergit. q̄n ubā quide doloris ebiuit. ꝛ nō nūdū q̄ desipi uum doloris mīme abstrahit. Osculat̄ mulier pedes quos tergit. quod nos quoq; plene agim⁹ si studiose diligim⁹ quos ex largitate cōmenim⁹. me ꝛ ius nobis sic necessitas p̄mittit. me ipā eius indigētia que superexaltat. fiat onerosa. et cū mala nr̄a ebiuit animā a dilēcōne nr̄ repellat. Potest ꝛ p̄ pedes ipius misteriū incarnationis eius intelligi. quo dum cas erā tergit. q̄ cārne assūpsit. vbi cū caro fact̄ ē et habitauit in nob⁹. Osculam⁹ igit̄ erebētois pedes cū misteriū incarnatis ex toto corde diligim⁹. vngentes pedes vngim⁹ cū ipsam humanitatis eius p̄cē. Sic et eloquij bona opione p̄dicam⁹. sed hoc phal seus vidit. et videt. q̄ cū iudaicus populus genualiter̄ dñm p̄dicare conspicit. sua apud se malicia rubescat. Deus redemptor noster fetā equitē mulieris. ꝛ bona genualitatis emulat̄ ver⁹ in quo malo iudaicus populus tacerat. agnoscat. nā sic phariseus erubuit. ut p̄ cū stans dicim⁹ p̄fidus ille populus ostendatur. Unguentū in dñm tuā. aquā pedibus meis non dedisti. Hec aut lacrimis pedes meos rigauit. aqua quippe ex nob⁹ ē lacrimarū humor. mīe nos. Quod videlicet infidelis ille populus nec ea q̄ ex se erat offert. p̄ deū ebiuit. Osculū aut genualitas p̄ eo nō solū veri dñi. ꝛ erā stingit̄ fudit. Osculū mi nō dedisti. Hec aut ex quo nr̄a nō cessamus osculari pedes meos. Osculū quippe dilēcōis ē signū. Et infidelis ille populus deo osculū non dedit. q̄ ex caritate ei⁹ alienꝰ

nolunt eu exemplo sequunt. Vōta aut
gentilium redditoribus sui vestigia ostulan
non cessat q̄ in eius gremio amore fus-
pirat. Vñ et sponse voce de cade redē-
tore suo in canticis canticorū dicitur.
Osculet me osculo oris sui. Osculū pot
conditoris sui desiderat qui in se ei obsequiū
p̄ amore exhibet. Oleo capur meū nō vnx-
isti. Dū pedes dñi unguentis manantibus eius
deosculor congrue p̄ caput illius ipā q̄
unctas designat. Vñ et p̄ paulū dicit.
Caput xp̄i deus. Ni deo quippe et nō se
ipi in hoste carde iudaici populi stebat
et phariseo dicit. Oleo capur meū unxit
nō unxisti qz ipā q̄ dominicā portēdā
in qua iudaicus populus corde sprospdat
digna laude p̄dicare neglexit. Hec aut
unguenta unxit pedes meos. Quia dum
mandatis eius misteriū gentilitatis
credit. summa laude eius gressus p̄dicauit
Si ita redēptor noster ut unguenta bona cōclu-
dat p̄ similia subdit. Propter quod dico
tibi remittūt ei peccata multa. quia dilexit
multū. Ac si aperte dicat. Et si dudū et valde
quod coguit habundat ex amoris ignis
quo ecclā diuina spiritualiter. Libet mise-
hec cōsidātes cernere pietatis miseri
peccatrices mulieres opa et penitētes.
qua exemplo veteres apud se imitari. que
eius aduentū sub tanta distributione cum
uenerat ad phariseū p̄dicū dominū
tūbebat. Et apud penitētē mulierem
meritis epulis delectabat. Apud phariseū
veritatis pastebat foris. apud peccatrice
mulierē intus pascebat mira. Vñ et ei
scā ecclā que sub spe israelitici populi
queritur in canticis canticorū dicit. Indica
mi que diligit anima mea. ubi pascas
ubi cubes in meridie. Per meridiē quippe hi
mundi dominū appellat. Juxta illā scripturā
cōnem antiquorū filius primū seruientium
vō in meridie estus ardentis et umbrosā
loca ymbrosi quietis. Que ergo estus ignis non
affligit. In illis ergo cordibus dominus
requiescit. que amore p̄sentis seculi nō
mercedit. que cupidinis desidia nō exuerit.
que tenera sub amplectatibus ymbris
mundi delectationis non arescit. Unde
et male dr. Spūs sctus supueniet in te et
virtus altissimi obūbrabit tibi. Umbrosa
loca tuc ridet ad pascēdā ymagines quietis
que talibus inerabq; dominus pascit. que p̄ ves
tēm gre tempore corporalibus desiderijs
nō virtutibus plus ergo peniteūs mulier pas
cebat mentis phariseū dñm pascebat foris
qz ab esu carnalium qui ymaginib; redēptoris
nō ab illius mētre figurat. quia p̄ lacrimas
igne pūe vmbra tēperabat. Pensemus igr
pietatis fuit p̄catrice mulierem nō solū
ad se admittere. sed ei etiā ad tangendū pe
des p̄bē. Considēmus gratiam misericordis
dei. et diligenter imitandā tota mentis acie
pectora vider et suspiret. respectus tolleat.
et tamē corde p̄ eam clemēter vōluntē
fessionē mētis ex puro corde desiderat. et
cuncta q̄ delictorum relaxat. Tempanur nob
discretionem legis. misericordie redemptoris
In illa quippe septem et duo quinq; hoc velut
fecerit lapidibus obtimate. Apparet condition
noster ni carnis confessione peccatū nō pena
et vitam punitor. Mulierem sua vulnera confite
suspirare et sanitā desiderare. Inflexus ergo ad
misericordiā diuinā legis. qz quos iuste illa
damnat. ipe misericordi liberat. Unde bn quod
in lege scriptū est. Non ligabis os bouis
triturāti. Boues quippe lapidē. populi
dominicos iugo lapidē. posuerit. subē in quo
sedet. Aaron aut et ceteri sacerdotes manifes
Moyses quippe sedebat in lapide. cū lex ipsius
in ecclā. et hec cadē lex manus fideles habet
qz peccatrices quosq; non misericordiā pulset
et foueri distinctione percussit. Quam vō
nos formidamus vitā aut ignis meā peccā
Quē itaq; ipse nos formidamus significat in
redēptore nr̄m. de quo p̄ ysaiā dr. Cruciet
nouissimus. debq; piacus nos dominū
in vitā mēte. Aut quis p̄ ignē nisi spūs
sctus figurat. de quo ipse redēptor noster dicit
Ignē veni mittere in terrā. Aaron vō et ce
fideles manū moysi sustinuit. atq; sustentādo
leuiores reddidit. qz mediator dei et hoīm
cū igne sci spūs veniēs mundum legis grauā
que dū carnaliter tenebāt portā nō portum
tolerabiliorem nobis p̄ spiritalē intelligentiā
ostendit. Quasi enim manū moysi leues red-
didit. qui p̄ceptis mandatoz legis ad bene
uiuēdū ymaginē nobis sctus

xxmj
xxvm

Seq.

misel corde p̄mussionē nunc tū p̄ p̄phā
dyce. Adhuc modicū et ego nō ap̄ebo faciē
et vnusquisq; nr̄m iudicē sp̄ē vnicuiq;
peccatoꝝ animę dū. In deligne vię ve
orem suā et illa ꝓcedens dixit viro suo
alibi nūq̄d ꝓcedet ad eā vlt̄. nūq; nō pol
luta et grauiata dicit mulier illa. cū a
fornicatis cū multis rōne reū
tē ad me dicit dñs. Ecce padigma ēius
mulieris dedē ostendit q̄ post turpitudēz
recepti nō possit. Si hoc ipm padigma quod
dixit p̄ manū vnciat cū dicat fornicatē
mulierē recepi neq; posse et rōne fornicē
alīam ut ꝓcipiat exp̄cat. Pessime
fides pondꝰ tunice peccatis dicat quos fidei
nō p̄t et denūciat q̄ hoc ipē facē erāt
cōuinc̄ mortē p̄t. Ecce vocat quos ꝓcipiat
denūciat hos erā amplecti queat a quib
deserui se cē queiſt. Adhuc ergo tunice mi
sericordie rōne p̄dat. Adhuc oblata ūmedia
diuine pietatis abiciat. Ecce supra benig
nitas quęrēdos nos inuitat et nobis inūgelib
sue clemētie sinū pat. Vnusquisq; igit̄ pē
set quo debuit ꝑstringit̄. q̄ illū deꝰ exspec
tat nec ēuētus exaspēat. Cui ergo prius
nr̄ nobis redeat. qui stāt ꝓcipit subtrem
post lapsum surgat. Quātō nos timore
conficiat. noster exp̄cat insinuat tū per
ꝓphām dī. Ac tendi et austulerunt neino
p̄ bonū et loq̄t. nō est q̄ recogitet corde suo
et dicat quid fec. certe nūq̄ cognita mā
la debuimꝰ. Si q̄ cognita ꝓcat nobiscū. ecce
adhuc suspiret ut recogitet. Videre tunice pi
etatis sinū. considera aperte vobis misericor
die gremiū quos male cogitātes p̄ dicte hū
recogitātes quęrit. Ad vos igit̄ fides exclusum
ad vos mētis oculos reducat. et penitēte
peccatrīcē mulierē. in exemplū vobis muta
cois ānisere. Quoq; vos in adoleſcētia
iuuētute delinquisse meminisse deplere. mo
rū opm q̄ maculas lacrimis tergite. Amec
tum redeuntis nr̄ vestigia. q̄ p̄tendo cōp
simus. Ecce ut dixim⁹ ad ꝓcipiēdos nos fi
ne pietatis sinꝰ dilatat. nec maculosā
nobis vicē cōtemnit. Si hoc q̄ inquinā
eādem nr̄am p̄hor resarcim⁹ interne iam

mūdicie edendam. Redeuntes nos dñs
clemēt̄ amplectit. q̄ penitētū vita ei ē
mundicia iam non ꝓcipue fletibꝰ lauāt.
in xp̄o ihū dñō nr̄o

xm Lucē

Ad illo tpe. Accesserūt ad ihesū publicani oē xxxmj
et peccatores vt audirēt illū Et murmurabāt
pharisei et scribe dicētes Hic ꝓ peccatores
Lucāle plimo
Ad illo tpe dixit ihesus discipulis suis Erāt mortuꝰ scdm lucā
audientes filia et sedentes nolite timere
oportet hec ꝓmū fieri sed nondū statim finis

Omelia bti gregorij pape de eade hac

De xxvj

Quia longius ab urbe digressi sum
ne ad interdū nos rancidor horā
ꝓpediat. necē ē vt expositionem
sēi euāgelij sui breuiter rescribat. Dis
ac redēptor nr̄. petrum munda p̄ceptā
mala denūciat vt eo nimis petrus bene
uolentia quo fleuit ꝓfecisse. Minus enī
iacula fortiū que p̄uidet. Et nos volens
bellus mūdi mala suspirans. si conf̄ hec
p̄ sēsū eligendū nimium. Ecce ecclesiā dicat
eā audientes filia et sedentes nolite timere
oportet hec ꝓmū fieri si nondū statim finis
Ops ensuenda fuit vba redēptōis nr̄ p̄ que
nobis aliud nichil aliud exclusis passuros
denūciat. bella quippe ad hostes ꝓtinet
sedentes ad cunctos. vt ergo nobis indicat
nichil exclusis q̄ turbari aliud nos fateat
ab hostibꝰ aliud a fratribꝰ ꝓcul dubio hys ma
lis ꝓuidendis quia nō stabit finis sed struc
a diuīgere. Surget gens cōtra gentē et regnū
nū aduersus regnū et erit motus magni erunt
p̄ loca et pestilētie et fames terremotꝰ p
de celo et signa magna erunt. vel sicut ꝙbus
dam codicibꝰ inuenit. tempestates. Atq; post subdit et sic magis
na erunt. Videlicet ebulitio multis ebulitio
nibꝰ ꝓuenit. Et ꝓ crebra mala q̄ ꝓcesserūt
nichilomin mala ꝓcerua q̄ subsequūtur. Et ꝙ
post bella et seditiones nō statim finis quia
multa debēt mala ꝓcurrere vt mastix va
leat sine fine nutriāt. Sed cū tot signa
ꝓcurrūt euidētis dicat sine oportet vt cor
ꝑ sollicitudinē breuiter ꝓ singula ꝓsequamur
q̄ necē ē vt alia e celo alia e terra. alia ab
elemētis. alia ab hoībus patiam. dicit.
Surget gens contra gentē et ꝓcurrūt

hoīm. Erūt ẽr̃emoꝝ magni p̃ loca. ecce ẽ̃
pechis nr̃ desup. Erūt pestilencie ecce me
qualitates cor̃pm. Erūt fames ecce steriles
terre. Terrores p̃ celo et tẽpestates. ecce
inequalitas aeris. p̃ ergo oīa ostimandi sp̃
ad̃ ostimacoēm oīa p̃bant̃ et qui t̃ cultus
deliquim̃ in cultis feminar̃ vt impleatur
quod dicit̃. prophet̃ p̃ eo or̃bis terr̃ cōt̃
m̃ sensatos Omiā ruinaq; ī ad̃ ostū vie ac
cepim̃ ad̃ ostū cōtritiōm culpe. ī cultis que
ad̃ ostū p̃uicacis inflexim̃ ad̃ ostū nobis
venit̃ ulciones. tranquillitat̃ quippe hu
mane pacis. ad ostim̃ virtm̃ vane secur
tatis. p̃fectiones terre p̃ habitatoē dilex
im̃ patrie. salutē cor̃pm. predon̄ vsum
vicioꝝ. vbertas habundancie nō ad necessitat̃
carnis ī ad p̃sumat̃ luxoziam̃ voluptatis
Ihū serena blandimēta aeris ad amoēm
nobis plure cregrim̃ terene delectatis Jure
ḡhē restat vt simil nos oīa feriam̃ q̄ simul
oīa vicia nr̃a male subiecta seruebāt vt q̄
pius t̃ mūdo mobilimur habitim̃ gaudia cor
de ipis postmodū cogamur sentire tormēta
Horū vō q̄ dic̃. terr̃ vōb̃ p̃ de celo t̃ tẽpesta
tes. et tẽpestates hyemales velire ex or
dine tpm̃ solent. Cur hoc loco tẽpestates velire
in p̃cedentibus signū p̃dict̃ nisi q̄ eas tẽ
pestates dom̃s venire denūciat̃ q̄ necess
ordinē tpm̃ seruat̃ que cū ordinate ven
unt. signū nō sūt ī tempestates t̃ signo sē
q̄ ipā ī q̄m̃ statuta ostitut̃. Ob̃ nos ī̃mitt̃
experim̃ ī estiuū tempꝰ omitt̃ vēlissim
ni pluuias hyemalibꝰ vsim̃. Quia aūt
cultus hec nō detinuisse faciens sp̃ī de
nuo mūdi pacatos fec̃ p̃uoꝝ hoīm̃ p̃mit
tit̃ cū dic̃. Sed ag̃ hec oīa mittet vobis
nunc̃ suas et p̃sequet̃ et tradet vos in
synagogas ducētes ad reges et p̃sides p̃pt̃
nomē meū. ac si apte dicat. pius corda ho
minū et post clemēta cultus mitt̃ vt cum
ī cultū ordo ostitut̃ exigua ill ī tribuēte vēiat
de misericordia. Ita p̃ius suus mūdi exigo suo
ordine p̃duat p̃sperios t̃ quos sp̃ī t venies
q̄ degrie ruinis illius oppiat̃ ī meliorē.

Ang̃ et subdit̃ ducētes ad reges et p̃sides p̃pt̃
nomē meū. cōtingit̃ vobis hec in testimoniū
in testimoniū videlicet quoꝝ mist cor̃pm aut
p̃sequēdo meritis inferit̃ aut vincēdo nō im
putat̃. Horis quippe iustoꝝ bonis t aduersis t

malis in testimoniū. vt inde p̃ius sue ecclesie
cōdat premia. vis electi exēplū capiat vt viuant
deo audiens cor ī viribus cui bñ potuit p̃ui
noꝝ corda. ait ideo complacens adiūgit̃ cum
p̃mus subiunxit̃. Ponite ergo in cordibus
vr̃is nō p̃meditari iustos. ī̃ responsionis ego
enī dabo vobis os et sapiam cui nō poterunt
resistere et contradicere Omnes aduersarii vri
tc si apte membris suis mistim̃ntibꝰ dicat
nolite timere. nolite p̃timescere vos ad certamē
accedentes ī ego p̃lior vos vba edam ī ego
sū qui loquor. Sequit̃. Tradent aūt a parēti
bus et fr̃ibus et cognatis et amicis t nonne
affligent ex vobis nimoēm. Odio erūt mala nige
rimis. ī ab exēplicibus inferūt̃ plus vō t nō
ea cor̃pm̃cia semunt ī ad illis patiūt. Q̄ ergo
membris p̃simebam. q̄ eū dampno cor̃pis
mala nos eruciat amisse caritatis. hinc e
enī q̄ de mala p̃dicoē sic dom̃s p̃ psalmistā
dicit. Et quidē si inimici mei maledixissent
mi sup̃portasse vtiq; et si is qui odiat me sup̃
me magna locuꝝ fuisset. absconderā me
vtiq; ab eo. Tu vō ho animinus. dux meus
et notus meus. Qui simul mecū dulces ca
piebas cibos in domo dei ambulauim̃ cum
consensu. et in templo. homo pacis meus ī quo
speraui et qui edebat panes meos ap̃lauit
adiūtū me. supplantatoēz. ac si de traditoē
sui ap̃as verbis dicat. tribulatiōnē enī
tanto g̃uius p̃culi. q̄to hinc ab eo qui mei
cē videbatur. sensi. Omnes ergo elect̃ q̄ membra
pris mēbra sunt. Caput q̄ suū in passionib
sequūt̃ vt ipsos adiutos in sua nonne sen
tiunt de quoꝝ cibis p̃sumebāt et tanto eis ce
cat merces opis. q̄to eis vir tanto lucrum
p̃stat ex alicne damno cōtritis. Sed q̄ dum
sūt ī p̃dict̃ de affectoē moꝝ p̃ius cū
placo subdit̃ de grudo resurr̃e. ois enī dī
Capillus de capite vīt non p̃ibit. Semmus
fixū q̄ cum mistis dolet capillis mistis nō
dolet. Aut ergo membris suis Capillis q̄ ca
pite vīt nō p̃ibit. videlicet apte dicēs Bur
mucrus ne p̃at q̄ mi cisū dolet. q̄ et illud
mi vobis p̃ire nō p̃ q̄ mi cisū non dolet. Se
quit̃ In pacū vrā possidebitis aias vras. Id
circo possessio aīe in virtute placet. ponit̃ quia
in die oīs custos q̄ vīrtū placet. ī p̃ pacis
vero possidem̃ animas nostras q̄ dū nobis p̃

dñi. i. dñm hoc ipsū in aprīm possidē q
simm // Pacā vero ē alienā mala equanimit
pti cōit ēi q̄ qui mala irrogat multomodo
mor dei. Sā qui sic pxim mala portat ve
rāmē clarū dlcat et tempꝰ dignū i. erubu
cōis queratꝰ pacīaz nō exhibet ꝫ ostendit
Deꝑō quippe ē cui mala pacīs est benigna
est. pacīs nanq; ē ve alienā mala tolerare et
benigne vō ē ve ipsis erā quos portat amet
hinc nāq; p se ipsissimꝰ docetur dicēs. diligi
te inimicos vros bñfacite his qui vos odert
orate p̄ psequentibus et calūpniantibꝰ vos.
Vt sitis filii patris vri celestis. Hoibus adiūctos tole
rāē ꝫ maioꝝ virtꝰ erā deo diligē. q̄ hoc
solū deus spectat. acceptat quod aīa ei⁹ occu
lob in alterū homīs opis fructus intendit
// Secūdū vero q̄ plerūq; ideo pacientes vi
dent quia i. debuē mala nō possūt ꝫ q̄ ideo
mala nō i. debuē q̄. nequā valet paul dubi
ve pdat. mea pacīs nō ē. q̄ pacīa nō in oīsoē
reperiē ꝫ in corde per impatiē aut vicia
ipā virtꝰ interit. doctrina dissipat. Deperit nāz
est doctrina vite p̄ patiam nostrā. Tanto ḡ
quisq; in me oīdit. doctā. ferro me⁹ gradē
patiens. nequā eā pt̄ valet bona docendo t
pendē si vitiōsa nesciat. ei⁹ inimicē aliena ma
la tolerarē. Quāto ei⁹ ei⁹ime virtꝰ pacīe
polleat rursū salom⁹ in dicit dicēs. Melior
est vir pacīs viro forti et qui dñat aīe
sue expugnatore urbiū. amplor. ē ergo vic
toria urbes expugnare q̄ cōpescere q̄ vin
cētur. maiꝰ aūt ē q̄ p̄ patiam vincatur
q̄ ipe a se animū supare. et semetipm sibi
metipi subicere. ei⁹ ei⁹ patiā in hostilitate
tolerare possūt // Secūdū vō ē q̄ plerūq; e
nemie pacīebꝰ solet ve eos qui de tempe
que adūsi pacīūt vel gracilias audiūt mul
lo dolore pulsent et sic pacīaz exhibeāt ve
custodire erā cordis mocīā cuncti ꝫ ei⁹
post pulsati hec ipā q̄ pulsāt ad memo
riam reuocāt. hinc vehemēcissimi doloris
mstrāt. Angimini vltiones mee dicit et mā
suetudiez qua solāces habuit. i. tenere de
sua seruicio pōs. Iudicātes pdit. Callidus
nāq; adūsarius bellū cōit. duos monet. vnū
vz inflammans vt cōmunelias por inferat
alteri. vō pugnans vt gemmelias lesi. i. d

dat. sed q̄ eius ia victor. exercit q̄ ad pro
fendas gracilias quouis cōit. illā acerbus
dolet quē ad i. debitas turbas gemere nō
potuit. vñ fit vt ei⁹ se virtute cōit. eum
erigat. quē cōtinelias fortit̄ pulisse cō
sideratꝰ Quē q̄ gemere in ipā turbatio
iaculatē nō potuit ab apto certamine
mentem i. redēs in secreti cogitatē rep
deceptōis machinat. Et qui i. publico bello
p̄dit ad exhibendas insidias exardescit
Quicq; nāq; ope ad victorias animū re
dit. et vel damna. i. ei⁹ vel turbatio iacu
la ad memoriam reducit. cuius q̄ sollicita quietis
sue vehemēte exagitēans frusse mole bbi
lis ostendit. Et qui est ei⁹ animi timore
perturbat. vt plerūq; vir patiens illi se eq̄
nimitē tolerasse erā p̄ victoria exprimit
erubescat. se q̄ nō reddi disse gracilias doleat
et deinceps repedē si occasio pbeat. q̄rat
Quibus exēplis sūt filii nisi hijs q̄ p̄ fortitudi
nē in campo victōes sūt. ꝫ p̄ negligentiam
postmodū mē virbis claustra capiūt. Qui
bus ipi sūt filii nisi hijs quos virtutes gratias
tanguit. a vitiis nō subtrahit ꝫ leuē vel enor
dinis febris occidit. Ille ei⁹ vacat patiam
seruat qui et ad tempꝰ aliena mala sine de
loē tolerat. et hec cadē i. tractans ptulisse
se talia exultat nec bonū pacīe queritꝰ q̄e
peat quod i. perturbatōis custodit. ꝫ q̄ nata
lem martirum hodierna die celebrāmꝰ fidēs mei
nequā nos a virtute cuius pticeps esse meā
exēplis debeāmꝰ Si ei⁹ admonitā nos domi⁹
virtute pacīe seruare concedāmꝰ et in pace
eccīe vitiis et tyrannis palmā reportemus
// Duo quippe sūt martirij genera. vnū t̄ pbr̄ mentre
licet aliud ni mētē simulet actione. Ierāt mi
tires et possūmꝰ certāmꝰ si nullo ferro pereu
cientis trucidem. hoc quippe a pcepto mitigat
ni apto ope. Ferre vero gracilias odiēt di
lige mitigat. et ni oculos cogitatōis sāt. q̄ duo
sūt martirij genꝰ vnū t̄ actuales ope. aliud in
publico testat. vicias que zebedei filios reprē
hit dicens. potestis bibē calicem quē ego bibi
turꝰ sū. cui cū primus respōdit. possūmꝰ
illico dñs respondit dicens. Calicē quidem
meū bibetis. Quod ei⁹ p calicē nisi dolorem
passionis accipimꝰ de quo alias dicit. Pr̄ si fi
pr̄ cū sit a me calix iste Et zebedei filij t

iacobus et ihoēs non vereq̄ p̄ martēm de
cubuit et tñ q̄ vereq̄ calicē bibē audiuit
Johannes nūq̄ nequaq̄ p̄ martēm vitam
finiuit tñ martir existit qz passionem
quā nō suscepit in corpe seruauit intēte
et nos ergo hoc exemplo si forte martires
ēe possimus si pacem veram in animis custodiamus Non ab re arbitrate
fres carissimi si vnū vobis exemplū se-
uande pacis ad edificationem sequal-
ter quidā diebus nrīs stephani q̄ nōie p̄ī
monasterij me ī latine verbis mentis spī
tus vir valde suis pacē virtutibus singulis
et suppler multa qui illū nouerūt eq̄ q̄
uel bremā velocitē nauigāt Erat aūt dū
fungua rusticā tz dicta vicī hic q̄ amore
celestis patrie cuncta despexerat possidere
aliquid in hac mūdi fugiebat cunctos
deuitabat homīs crebrius ac plerisq̄ ordī
bus mīrū erat virtus tñ pacis in eo ve
hemēter exercuit ita ut cū s̄ annis ere
dēt qui p̄ molestie aliq̄ irrogassē reddebat
grecligis gratis si q̄d in ipā sua inopia ei dap
nū fuisset illatū hoc maximū lucrum
putabat omnes suos aduersos n̄ aliud q̄
aduersores estimabat hinc cū dies mortis
eius egredi de corpe vrgēt quenerunt
multi vt eum p̄ aīe et hac mūdi recedēti
suis animas commendaret Cuiꝰ cum lem
illius hy qui quenāt omēs assistere illi
corpeis oculis ingredētes angelos vide-
runt tz dicē aliquid nullomō potuerūt Alij
uero nichil viderūt tz omnes qui aderāt
tam vehemētissimo timore pauit vt nullo
egrediente illa seā aīa illic stare potuisset
et hy ergo qui viderāt et hy q̄ nichil
videbāt vno omnes timore pauli et retrō
fugerūt nullo q̄ illic assistē illo mouente
potuit Pensate igit fres cōpē deus
qualiter erat qui districti iudex veniens
est si sic assistētes timuit qui gratus ī mu
neratus veniet Aut qualiter timeri p̄t cū
videri potuit si sic nocentes p̄sentiā strinxit
et qui videri nō potuit Este fres caris-
simi seruate illa et in ecclesiastica pace pa
cem ad quātū hinc recedentibus exhibete exe
rit. Quod hinc finis conducat mens dedit
de quo nobis etiam gloriā in die eq

exitus et foris in natat. Quibꝰ hinc exe
dantes nisi sēd martiribꝰ sociatus q̄ attestā
tibꝰ corporeis tz oculis a bēā spūalibus
gnat ē susceptus Nullo iste gladio percus-
sus cecidit et tñ corona pacis q̄ī intēte
tenuit in egressione precepit q̄ Iannus
eodie vñ ē quod amice nos deꝰ est q̄
sta ecclā elegit floribꝰ plena habet i
pace lisa in bello ornatus q̄ Credū pōt
est q̄ ēis modis virtus pacē exercere
solet Alia nāq̄ sunt q̄ a deo alia q̄ ab
antiquo aduersario alia q̄ a primo suscipe
q̄ a primo nāq̄ p̄scriptiones dampna et cō
tumelias Ab antiquo cū aduersitas tēpta
menta A deo aūt flagella roborāt q̄ ad
omnibus hys ebus modis vigilare oēs
debet mens semper pāt ēē suspē ne cū
nulla prima p̄ba ad rebuccas nasi ne
cum repentina aduersitas seducat ad
delectationem vel cōsensū delicti ne cruenta
flagella opitulas ad excussū prouat Nūm
quid nos Pōt ēē cū aduersitas vincat eis mēs
ma et mē temptatio ēē a delectatione
acta consensu et mē gratias agentes custodi
ens ab odio et mē flagella dei suspectā a cō
tumelione nec hec agentes rebus nobis
pūcta bona recipiamus Dampna labōe patientie
bona speranda sunt sepeis vice vt aūt primū
mē labōis in capite qui omnis iam labor fini
tus cessat cū et p̄ psalmistā dr Sto in
fine oblitus erit pauperis paciā pauper non
perit in finē Quasi cū posse pacē pau
pem exercē cū nichil p̄ualla in hac vita
habilibus recipiēte tz pacē pauperē fi
ne nō perire qz tūc eius gloria perficie-
tur cū simul cū laboris terminū. Seruate
ergo fres in mente pacis etiam q̄ cū nos exig
exercete in oppressione nullū nrīs ad admi
ti p̄cepti genuclinis vbi quoquecūq̄ nulla
pecunia recipiē Dampna perturbēt Si cū
fixa mente mansuete dampna pertulistis
dampna rapti cū securi gaudia nō putatis
Si etiā recipientibꝰ gloriosum conspicuis de re
pulli furoris non dolebis tolerate ergo ad
uersitates viros tz vt fres diligite quos tolera
tis. Etenim prima p̄ dampnis queritur habi
tacio quoq̄ iacobi semp ad memoriā reuo
ca qua aut pacis nos audistis et secuti

dñi vidistis. nec quisq̃ dñi⁹ suus se vibus
hñe implẽ posse cñfidat. ꝫ obtemperare ꝓbus
vt ipē hanc qui impetrat presteꝛ et primus
q2 peccãres libẽter exaudiet. qñ hoc pertur-
bantur⁹ quod nūq̃ cū cõtinue pulsãt. ꝑ pec-
cãre opitulãtur. ꝛ̄pacē ꝑ ihñm xp̄m &c

27 lu
De xxxvij quoꝛ
& t ordo ihoñ ad ꝓlũ
t Bapt & decoꝛ apl̃oꝝ
philipp et jacobi

TA illo tẽpe dixit ihesus discipl̃is suis
Sallitudĩ hanc homo quidam fecit cenã
magnam et vocãuit multos et misit seruũ
suũ hora cene &c Frãe t dñica p̃ oct̃ pẽt̃

27 lu
De xxxvij

In natale vnius mr̃tris. 2um lucam

TA illo tẽpe dixit ihesus discipl̃is suis
Si quis venit ad me et nõ odit patrẽ suũ
et matrẽm et vxorẽ et filios et fr̃es et sorores
adhuc aũt et aĩam suã nõ ꝑ̃ meus esse discipl̃us ꝑ
Omelia bñ gregorij pape. de eadẽ lectõe

Q Iconsideremus fr̃es carissimi que et qua
sit ꝗ nobis ꝓmittit̃ in celis vite sanctor̃
animo oĩa ꝗ hñt̃ in terris despicere. Terrena
namq; ꝑa sunt̃ celestibus collata pdy
cũ subsistũt. Temporalis vita cũ eterne vite com-
parata mors ẽ. pcul dubio dicenda ē. ipse aũt
cotidiana defectiõ corruptiõis quid aliud
ē q̃ quãdã ꝓlixitatis mortis. Que aũt lingua
dicẽ vel quis mortalis capere sufficit illa sunt
que oculis nr̃is ꝓspicere nõ valemus. Ibi
ciuium ē spũs sunt grandia angelorũ chori
nr̃i mr̃is. cũ beatissimis spiritibꝫ gl̃ose com-
dicõis assistẽ. ꝓspectum dei vltrõ cernẽ. inde
ꝓpetũ lumẽ vidẽ. nullo mortis metu affici.
ni corruptiõis pene nouit̃ horrere. Sed ad
hoc audita. ut desiderẽ. animꝫ q̃ illuc expe
assistẽ vbi se sperat sine fine gaudẽ. Sed
ad magna ꝓmia ꝓcurrere nõ ꝑ̃ nisi ꝑ magnos
labores. vñ et paulꝰ egregie ꝓ dicẽtor
dicit. Non coronabit̃ nisi qui legitime certa-
uerit. delectat ihñm mẽtẽ magnꝰ ꝓmiꝰ
ꝫ non deterret certamẽ laboꝝ. vñ ad se
venientibus vitas dicit. Si quis venit ad me
et non odit patrẽm suũ et matrẽm et vxorẽ
et filios et fr̃es adhuc aũt et aĩam suam
non ꝑ̃ meus ẽ discipl̃us. Sed pertinet
liber quomõ ꝓtegẽs et carnalitẽr ꝓpinq̃s
despiciũt odisse qui nobẽm et timicos di-
ligere. Et certe de vxoꝛe vitas dicit. Quod
deus vnxit ho nõ sepet. Et paulꝰ aũt pri-
diligite vxores vras dicit et xp̃s ecclam
Ecce discipl̃i vxoꝛem diligẽdã ꝓcepit cũ mgĩ
dicit. Qui vxorẽm nõ odit nõ ꝑ̃ meus ẽ. dis-

(er sanct
res)

cipul̃. Si q̃ quid aliud indices nũciat. A
liud ꝓco clamat. dñs simul et odisse possu-
mus et diligẽ. Sed si vnũ ꝓcepta ꝓficiũt
vtiq̃ agere ꝑ discretiõem valemus vt
eos qui nobis carnis cognatõe iunctꝫ sunt
et quos ꝓximos nouimꝰ diligamꝰ et quos
aduersarios in via dei patimur odiendo
et fugiendo nr̃amꝰ. Quasi cũ ꝓdicat
diligite qui carnalit̃ ꝓpinq̃s dñi ꝓ-
nobis nigotiũ nõ audiẽs. vt aũt dñm
demonstret et hoc exigi ꝓtius odiũ nõ de
affectõe ꝓcedẽ ꝫ de caritate addidit ꝓ-
dicẽs adhuc aũt et aĩam suã odisse iubẽs
ꝓpinq̃s ꝓximos odisse et dicẽs nr̃os. Ostẽdit
ergo q2 amãdo debet odisse ꝓximũ qui sic
cũ odit sicut semetipm. Tunc etenim bñ aũt
nr̃am odimꝰ cũ eius carnalibꝫ desiderijs nõ
acquiescimꝰ. cũ eoꝝ appetitui frẽgimꝰ. eius
voluptatibꝫ rẽluctamꝰ. Que ergo ꝓficiũt
ad melius ducẽ ipse ꝓ odiũ amat̃ bñ osten-
dimꝰ exhibẽ ꝓximis nr̃is odij dispẽsa-
nõ debemꝰ vt in eos et diligamꝰ quos fu-
et hñamꝰ odio q̃m dei iussa nobis obsistũt
Certe dñs paulꝰ ihñsalẽm ꝓgrẽdi ꝓpãs agabꝰ
zonam illius apprehendit pedibꝫ al-
ligauit dicẽs vinc̃t cum hec zonã sic alli-
gabit̃ iudei in ihñm ꝫ ibẽq; aĩas suam
ꝓfitẽ adorat qui dicebat Ego nõ solũ alli-
gari ꝫ et mori in ihñm ꝓparꝰ sũ ꝓ nomẽ dñi
ihũ nec facta aĩam meã periclitẽ ꝫ me
Ecce quomõ aĩam suã amãdo odierat ꝗ no
odiendo amabat. qui cupiebat ꝓ ihñm mori
edẽ vt hoc ad ꝑiam de ꝑis morte fusceꝛet
[illegible] exigi
formã ad odiũ ꝓximi. Amicꝰ quibꝫ t hoc mũdo
adiũgimꝰ. ꝫ in via dei comitẽmꝰ nõ timeꝛe-
mus ꝓximꝰ. Quisquis cũ ita ꝓximũ cõ
cupiscit in ea ꝫ aggredi causa dei existit
ex mr̃e exe vxoꝛe exe filios. exe cog-
natos exe semetipm si ei debet vt eo vius
cognoscat deũ quo t eius causa nedẽ re-
cognoscẽ. Quibꝰ natꝰ t ꝗ carnales af-
fectꝰ mr̃ẽ mẽtis diuerbãt eius
ꝫ acie obscurãt quos cũ nec ꝗ nos amos
patimur si eos ꝓ nedo teneamꝰ. Amatꝰ
ergo sit ꝓximꝰ. pupẽ sonda caritas odio
et ꝓximus et exterꝰ nec cũ ꝗ eadem
caritate a dei amoꝛe flectẽdꝰ. Venit aũt
q2 cũ de ciuitate philistinoꝝ ascẽsa dñi ad ciuꝫ

533

ysrahelitarū reduxit planctu suppōita
est, et vacare planctu subiuctū fuit, quefu-
isse fere memorantur quatuor filios elau
seruit domi et septē annis Ysaac autem di
rectū vacare p̄ vitam q̄ duas bestiales
vno tenore gerebatur p̄ gentes et mu
gientes et nō declinabant neq; ad dex
teram neq; ad sinistrā. Quid igit̄ vacare
nisi ⁊ fideles quosq; in ecclā designant
qui dū statu celsum p̄cepta considerant
ipsi supplantum dicit arietē portant. Deq; bg
hoc ecclā nō dū q̄ fuisse scire meminit
q̄ se pleriq; qui t̄ via dū intuentes posita
foris carnalibus affectibus egrediunt. ⁊ nō de
clinant a recto itinere qn arietē dei portāt
in mente. Recte etenim vacare bestiis p̄hibet
bestiis quippe dicit dom̄s pōs et p̄phetis
aut vobis aut qui similes estis dicit. Circum
dederunt me canes multi. Dū ad celsum pōs habitacōes tendit
dom̄s dignū p̄fectō et vere de dei timore p̄ car-
nalibus affectibus egressū nō declinauit. Tota enī
virtute pectoris q̄ vacare dei plantis osip
posse p̄hibuit et prohibuit. Dante ab initiis
mugitus et ipse de timore nō reflectit gres-
sus. Bene ministri p̄dicatores dei sic fideles
quosq; et mites ecclās debent ut cōpa
tiendo p̄ximis p̄ caritatē et ipse de via dei
nō exorbitet p̄ compassionē. Hoc ipsū
vero animus odiū qualit̄ exhibeat debeat
veritas subdendo manifestat dicens
Qui nō baculat arietē suū et vere post
me nō p̄t meus et discipulus. Arietē quippe
ad crucifixū dū. p̄ duobus modis crucē dom̄i
mi baculamus cū aut p̄ abstinentiā carnē
affligimus. aut p̄ cōpassionē proximi nostrā
illius nostrā p̄ximi. Qui enī dolenter exhi
bet in aliena necessitate crucē portat. ⁊ recte
Secundū vō est. q̄ sūt nonnulli qui carnis
abstinentiā nō p̄ deo ⁊ p̄ximi gloria ex
hibent. et sūt plerique qui p̄ passionē proximo
nō spiritualiter ⁊ carnaliter misereātur. vt ei nō
ad virtutē ⁊ ipsi insultando ad culpas fluctuāt
hui⁹ utiq; arietē videnter ferre ⁊ dom̄o non
sequūtur. Vis ire tecū hoc cadē vitulus dicat. qui nō
baculat arietē suū et venit post me nō p̄t
meus discipulus est. Baculat etenim arietem
et post dom̄m ire t̄ vel carnis abstinentiā vel
compassionem p̄ximo p̄ro solo studio cārite

mercedis exhibet. Etenim quisq; h̄ pro
tempali mercedē exhibet eternā quidem
baculat ⁊ nec post dom̄m ire valet. Quia in
sublimia p̄cepta data sūt p̄ma edifica
de sublimitatis compendio admonet dom̄s
dic. Quis enī ex vobis volens turrī edi
ficare nō prius sedet computat sumptus qui
necessarii sūt si habeat ad p̄fectū ne pos
tea ipse posuit fundamentū et nō potuerit
p̄fectū. Omnes qui viderint mirari illudere ei
dicentes q̄ hic hō cepit edificare et nō potuit
consummare. Omne quod agimus p̄uenire per-
studiū ⁊ sollicitudo debemus. Recte enī nec virtu
tes vocē qui ⁊ eam edificat prius edificij sūp
tus parat. Si igit̄ humilitatis turrim
constrūere cupimus prius nos ipsos ad adiu
tum seculi debemus. Hoc enī mente terrenū et
celeste edificium distat q̄ terrenum edificium ex
pensas colligendo construēre celeste vō edificium
expensas dispendendo consummare. Ad illud supra
facimus si habuerit colligat. ad istud simpra
facimus si et habuerit retinuerit. Ipse Dauid
suptus ille habere nō potuit qui multas pos
sessiones possidens nichil ⁊ possidere dicens
Ego bone quid bam faciens vitā eternā possi
debo qui cū p̄cepta retinuerit omnia audisse
christo accessit. Et inde t augustatus ⁊ mente
vō pectus suum lacrimis in possessione q̄ erat ⁊
habet vitā amabat suptus celestia dimittendo
tendendo ad eternam patriā ire noluit simpra
humilitatis. Considerandū vō est quod dicit
Omnes qui viderint mirari illudere ei q̄ nec
paulū vocē. Spectaculū sēm̄ nudū. Angelis
et hominibus Et in omne quod agimus cōsi
ruē oculos mentis admittamus debemus. qui
semp mentis oculis misericors semper ex nostro
defectu gratulamur. quos p̄ha mercedē aut dei
mei in te cōsilio nō erubescā neq; irridear
ne inimica mea. Ju bonus enī operibus mercē
nisi tenet malignos spūs sollicitet vigilem⁹
pos insidiantes patrem quos ad malū p̄suas
res habemus dei q̄ de construendo edificio
computatio data est mite ex mente ad manus
similitudo subdit. vt ex rebus minimis maiora
pensent. Etenim sedē. aut quis rex iturus
committere bellū adversus alium regē nōne sedet
prius cogitat si possit cū decē milibus occurre

Corrupted at the source
Not to be filmed

et qui cū viginti milibus venit ad se. Alius
quū adhuc illo longe egrēte legatos mit-
tens rogat ea q̄ pacis sunt. Rex cōtēgēs
ex equo venit ad plūs et tamē sine pdēc
non posse sufficere legatos mittit et ea q̄
pacis sūt postulat quibus ergo nos lacri-
mis sperare venā debemus qui in illo tremēdo
examine cū rege nō ex equo ad iudiciū nō
venimus quos minuti condicio infirmitates
et causas infelices exhibet. Et fortassis iā
malis opis culpas abrasimus jam plus q̄
exclusi declinamus nūq̄ ad reddenda rōnes
cogitationis nre sufficimus Sed cū viginti mi-
libus venire dicit cōtē quē nūme sufficat
iste qui cū decē milibus venit. Decē quippe
milia ad bigama milia simplū ad diplum
sūt. Nos aūt si multū q̄ficimus vix exteriora
mā opa in rectitudine suam Sā et si iā
luxuria crimis abstinā adhuc a corde
fidei abstinā nō. Ille aūt qui iudicaturus nos
venit exteriora simul et interiora iudicat fidē
pietē et cogitationes pensat. Cū duplo ergo exerci-
tu cōtē simplū venit qui nos vix in solo ope
pacis simul de ope et cogitatōe discutit. Q̄d
ergo agendū est fres nisi ut dū nos cū simplo
exercitu contra diplū illius sufficere nō possemus cōsi-
lium dū adhuc longe est legatos mittamus ro-
gemus ea q̄ pacis sūt. Longe enim ēt dicitur
q̄ adhuc pfectus p iudicū non videt. Quidam
adhuc legationē lacrimas mās misericordiā opa
misericordie misericordiā in ara eius hostias placa-
tionis. Cognoscimus nos cū in eo iudicio non
posse consedē. Pensemus virtutē eius fortitudi-
nem rogemus ea q̄ pacis sūt. Hec et mā legatio que
regē venire fecit placabit. Pensate fres q̄ benignū
sit cū eo qui suo aduentu nos valet opprimē cer-
tat cū eo qui suo aduentu nos valet opprimē. Quidam adhuc nr diuinā lega-
tionem miratus plenus ebrietate sacras hostias offe-
rendo Imolabat ne nisi ad absolutionē nostrā
oblata cū lacrimis et benignitate nūcis sacrā
altaribus hostia suffragatur. Qui is qui se surgēs
a mortuis iā nō moriē adhuc p fidē sui ministē
p nobis recepit pacē. Sā quotiens ei hostiam
sue passionis offerimus toties nobis ad absolutionē
nr̄am passionē illius recolimus. Quidam ut ar-
bitror vir fidē carissimi contigit nosse hoc
p vos ad memoriā vestrā reducē. Habebat
uno longe a nris templis ferē strā q̄ quidā
ab hostibus capt⁹ longe tūs ducebat. Cui
dū tenēt in vinculis cū uxor sua cū ex eade
captiuitate nō recuperet extrēū pūnit q̄ quo
iā uelut mortuo hostias ebdomadis singulis
curabat offerre. Cui totiēs vincula soluebat
tuū in captiuitate quotiēs ab eius cōiuge
oblate fuisset hostie p animice ei⁹ absolutōe
Sā longa p tēpa vouerat et admirabile valde
fuit iudicium uxoris q̄ diebus ēdis ebdomadi-
bus singulis eius vincula soluebāt quos vi-
dens uxor eius atq̄ hostias detractas tuū cū
recognouit absolutū cū p eo spōsam me
minerat ablatū. Hinc ergo fres carissimi hic ebrietas
colligite ablata a nobis sacre hostie quid nob
prodē valeat ligaturā cordis si oblata ab al-
tero potuit ni altero prodē vincula corpis
alieni viri fidē captiui captiui nam nienis
viribus eius nocuerunt. Cui mos erat cordia-
nas deo hostias offerre ita ut pene nullus
dies vite eius abstrederet quo nō omnipotenti deo
hostiā pluriter immolaret. Cui cū sacrificio
valde cordi concordabat vita. Sā cuius que
habebat in elemosinis ebrietē cū ad horam
offensa sacrificij venisset velut tota in lacrimis
deflētis semetipm cū magna contritōe cordis
macerabat. Cui et diram et exitū quodā mor-
tabilis vite diaconus qui ab eo fuat nutrit
refutare cogitanti. Dicebat enim q̄ quidē ne-
cessitate eius presbiter p visū diē aspicit dicēs. Va
de et dic epō. Age q̄ agis. Opare quod operaris
nō cessabit pes tuus nō cessabit manus tua. Nuntii
a rege venies ad me et rebus p mercedem
tuam surrexit pfecti. Et q̄ e vicino iam aperto
natalicios dies imminebat tam appetitus exitus
diem epō nūciare prenuit. Alia nocte dies
redit eius q̄ inobediam vehemēter increpatur atq̄ eade
iussionis sue verba recrepat
Tuū presbiter surrexit ut p̄cēpit. Et nunc
mecas cordis impedimentū ferē et mōdū cōde-
nuelacris. Ad animum redeūt q̄ retro iussionis
obduruit p̄cepti et q̄ videbat manifestē neg-
lexerit. Sed q̄ magnā mansuetudinē correptē
grē mauer sequi solet ira vindicte in stone
cordis domini appns iā verbis addidit vba
et tam districta cede macerat et ut in eo
diuturnā cordis emollitū est valuā corpis tur-
pitudo exiret. Ergo credite ex verbo presbiteri et que
mit ad epm. Cumq̄ iam ex more uxē bē

mmemalis martiris sepulchrū ad offe
rēdū sacrificiū cōsistēte reppert sexcētū
& ctūstamnbꝫ pcessit sc̄p eius posibus
stitut. Cumq; cū vberi fletu opus ad se
vix leuāe potuisset lacmazo cause cog
nosce studuit. Ille vō volūtarie oi⁹ dmem
visionis plus vestimēto ex humilib⁹ deus
luto derexit plagis corporib⁹ vt ita dicā
restes veritatis et culpe nō stitut quātā
ad diuersitatē distinctōis mēbra illius
accepta verbā huiꝰ mflicto silentiū
Quē mox vt ep̄s vidit exhortat⁹ est et
quis s' talia facē p̄sūpsisset cū magne
obstrepefactōis vocib⁹ mḡstrum. Ille resp
ondit. hec se p̄ro ipō fuisse p̄fessū. Ex
erent cū ētrē admiratō. sed nullus ia
presbit⁹ mḡstris eius moras adiacēs
secretū revelacōis aperuit et q̄ mḡstros
dnōr p̄ eā que audierat verba narra
ret docēs. Age quid agis. quid
operis. nō cessat manꝰ tua nō cessat
pes tuus natale aplōr̄ venies ad me
et i tribuā t̄ mercedē tuā. Cumbus au
dito epc̄ in oratē se cū magna cordis
contritōe p̄stitit vt qui oblaturꝰ sacri
ficiū ad honorē tēt venerat hoc pro
exēte se ordiō magnitudie ad honorē nomi
nis p̄clarior. atq; ex illo ia die magis
q̄ et antea sit cū p̄cellis fruc
tꝰ q̄ t̄ tam fortis in opē dei exercit⁹ est. nunc
Quippe qui eūtem ipē debitor fecerat
ex p̄missōe ia reparat hīe debitorē. hunc
aute⁹ a sue de fuerat annis singulis natā
licio aplōr̄ die roma venire iam q̄
ex hac i mediate suspect⁹ venire nō mo
re nolunt. Fuit ergo tēpe sollicitꝰ fuit
to. quoq; anno vel certos t mortes sue
ex spectatione suspect⁹. q̄rto quoq; sexto
sibi q̄ de sperare ia de veritate i mediate
ms ponerent si vbis fidē verbā nō fe
cissent. Cum ecce anno septimo vsq; ad
exspirā natalis sancti vigilias t ecclia
peruenit. Et lenis hīe in vigilias calor
ardigit atq; in ipō die natalicio filius
suus se exspirantib⁹ missarū solempnia
implē se posse recusauit. Ihi vero q

de eius exitu p̄ egressione suspecti sūt
ad eū omēs venerūt se se vnanimit as
sigētes vt de eode neq; ad ecclesiā
missarū solepnia celebre nisi p eius apud
dnm. ipse ministros suos more tessor dece
dēt hīe ille apuit t in opē oratōis mis
sas fecit t manu sua corpa dnōr̄ pacem
q; omib⁹ dedit. Cum autē ministro ob
lata sacrificia pacto ad lectū redit ibi q;
iacens dū sacerdotes suos ac ministros
eccl̄ exire se dixit q; vale vltimū dicēs
deseruādos eos vinculo caritatis admone
bat et ignea debuisset cremandia me se vi
me p̄dicabat. Cum subito me ipā soc exhor
tationis verba voce tribuit clamat ut dicās
hora e. mox q; assistentib⁹ ipe suis manib⁹
linteū dedit quod ex more moientiū sibi
facē tendēt. Quo tenso spm̄ emisit sic q;
sca illa aia ad gaudia celi p̄cibus a cal
mo corruptede soluta est. Que finis carissimi
que vir ipse i morte sua meruit. et inde cū q;
mi vita sua fuit contemplata. decens cū hora
e de corpe exit. Quia et ihesu pactis ta
bus cū dixisset assumatur e in chaos rapi
re t dixit spūs. Quod ignē domi ex patre
hoc egit famulꝰ ex vocabulo. Ecce eo tempe
hostie illa cū elemosinis et lacmus missa
legatos q̄rū cū rege venīte grē pacem
fecit. Relinquat ergo oia q̄ p̄t. Qui ad
relingre oia nō p̄t cū adhuc rex longe est
legatione mittit lacmazo. electissimaz hos
tarū numerū offerat. Velit eū placari
precibus qui scit q; potest. nō possit ira tua
Q̄ adhuc mora fiat venire legatos
pacis sustinet. Venit iam nauq; si vellet
et cultores suos adhuc in hoc crucidasset
Sed et q̄ terribilis venet medicat et
eis ad venedū cū dat q; nō vult tueare
quos primitꝰ sit redemptus
noster dominus deus. Hic ergo omnis
ex vobis qui nō inuitat omnib⁹ q; possi
det nō p̄t mel et dispuly et omen
spernendo salutis i mediū confert q;
qui p̄ nra nō p̄t fieri p postulare pacis
vult legatos placari. Salute ergo fide
lissimi lacmus miserias patrie. eleo

Qui fecit nupcias filio suo et misit seruos suos vocare inuitatos ad nupcias: et nolebat venire Et reliqua

simis regnis. sacris hostijs expiare. solite possidet p desidiā. q adhuc p vsū nimie reliquijs. spē in solo redemptōe figere ad eternā pātiam mente nō iuste. Si enim michi hoc mundo amando possidens ecclā possidendo in huiusq; ipē nobis gaudia desiderata concedet qui nobis etne pacis remedia contulit. Ihesus xp̄s dñs nr̄ qui vnit et regnat cū p̄re

29 nō[n]as

Et illo tēpe: dixit iesus discipulis suis. parabolā

hanc. similē est regnū celorū hoī regi:

Oct xxxviij

Quicūq; legis euāgelice: habitat ad populū in basilica sē clementis nunc

Dixit dñs. owāgelice fidei emissum volo si possū suis breuiare. ne fastidiū lectōr in fine eius valeat ad legendū largius vacare. sed q̄dā plus et alij hec apud matheū ipsa sic legūt. que apud lucā sub appellatōe cene describit. et quidē sint nōnulla que p̄ dissona et videant. q̄ hic p̄dictū illic cena mēorat. sic qui ad nupcias nō digni mensis vestibus meruit repulsus et illic multo qui male egisse dicit repulsus ed p̄hibet. Quia ex re nr̄e colligim. q̄ et hic p nupcias p̄dicta et illic p cenā cenā et vtrūq; quidē designatiue. q̄ et hāc nōnulli existimāt. et ad illud quod semel minus vltimus nō exhibet. Ac si quis forte contēdat hanc eandem esse lectionē. ego melius puto salua fide alienā meritū credere. q̄ eē contrarijs desperare. q̄ et intelligi congruit forsitan p̄ hoc de peccato eo qui cū nuptiali veste nō venit. quod lucas tacuit. matheus dixit. Ego vo p illū cenā p hāc autē p̄dictū dicit neq; vel hoc nr̄e intelligentie obsistit. q̄ cū ad gloriā nomē apud antiquos eorum de prandia fieri. sepe quoq; p̄dicta cena vocabat. Dehinc autē dixisse me memini. p plenitudinē q̄ ni sed cuncta regnū celorū p̄dicta ecclā nosse. congregatio quippe nostra regnū celorum dicit. et sic cū p ypocritam dominū dicat. celū mihi sedes est. et psalmista ait. Angelus iustificabit eos. sapiē. et paulus cū dicat. xp̄s dei virtutē et dei sapiam. Ego quoq; colligere debemus q̄. si xp̄s dei sapia dicitur autē nostra sedes sapie est. dū celū dicit sedes dei. Celū ergo est anima nostra. hanc p psalmistam de sanctis p̄dicatoribus dicit celi enarrant gloriā dei. hoc regnū ergo celorū et ecclā unusquisq; p dū corpore corda in fide mechlam bibit. et hoc q̄ ad singula suspirit. quia in eis dominus q̄si in celestibus regnat. Dicit ergo. Simile est regnū celorum hoī regi qui fecit nupcias filio suo. Iam intelligit carnalis vrā. quis et rex regis filij p̄sule mundi cui psalmista ait. Deus iudicium tuum regi da. et iustitiā tuā filio regis. Qui fecit nupcias filio suo. Hic enī de p̄re deo filio suo nupcias fecit. q̄n hic in vtero virginis humanā naturā coniunxit. q̄n deū cū seculis fieri voluit. hodieq; et fiet seculorū. Deo q̄ ex duabus p̄dictis fieri placuit nupciales quidē. absit hoc ab intellectibus meis vt p̄dictā dei et hoīs redemptoris nr̄i ihū xp̄i ex duabus p̄dictis creditam vnitatē. ex duabus quippe atq; duabus hic naturis existere dicam. q̄ ex duabus p̄dictis apostolus credit vnitas virginis. Ac p̄dictis ihū atq; secundus dicit p̄. q̄ in hoc pater regi filio nupcias fecit. quia et principalis nuptiū sanctam ecclām sponsam. veterius autē gentilitatis virginis hanc sponsi esse lamentatus fuit. vñ et psalmista dicit. In sole posuit tabernaculū suū. et ipse tanq; sponsus procedēs de thalamo suo. Tanq; sponsus ipse de thalamo suo p̄cessit qui ad coniugendā sibi certam mortalium deus de virginis virginis exiuit. Unde et ipse suos suos ire ad istas nupcias inuitos et vocatos. misit semel misit iterū. q̄ in carnalibus duce p̄dicatores et p̄ius in his et postmodū apostolos misit. His itaq; suos ad viam dū misit. q̄ in carnalibus vinculis et peripheriis dicit futura et p apostolos nūciantur facta. q̄ hij qui p̄ius vocati sunt ad nupcias venire noluerit. in sedā vltionis dicit. iam ecce p̄dicti mei panes mei et altilia occisa et oīa parata Quod in tauris vel altilibus fieri emissum nisi nou ac veteris testamenti patres intelligim. Quia cū vulgo loquit cena ipā mensis cessat. et verbi euangelice lectio explanat

538

Abrilla eum sagittata dicimꝰ. ab eo enim quod ē ale abrilla qꝫ alarilla vocꝫ. Cum vō m lege scriptū sit. diligos amicū tuū et odio habebis inimicū tuū. accepit iste iustissimi cenas fuerat vt dei suos qꝫ aduersarios qui vel possunt vincere compugnent. eos qꝫ mucrone gladij feriret. quod ī nonis decembꝫ compescat testimonio cū p̄ semetipsū vitas p̄cat recēs. diligite inimicos vros benefacite hijs qui vos oderūt. Quid ergo p̄ remissionē nisi prēs testimoni veteris significat. Nam dū ex promissione legis accepimus ihesꝰ adiuta ros suos adij rebellēs p̄ceptor ne ira dei qꝫ aliud ꝫ timuit erat. qui inimicos suos vrbes comparare eorum fecerat. Quid vō p̄ al.. rilla nisi prēs testimoni nouū figuratiue qui dū gratiam p̄mittendis mēte p̄cipiūt ceteris desiderijs immittētes ad sublimia contemplandis sue pēna sublenatur. In ymo quippe cogitandi ponē. quid ē aliud ꝫ quedam auditas meretrix. Qui aūt mel celeste iam p̄ sua desidia de scripturis de lectandis mente cibo pascūt. si lasciuia alimēto pinguescūt. hac cū pinguedine signaculi p̄sumptus cooperiebat. cū dicebat Inebria adipe et pinguedine repleat anima mea. qꝫ ignē p̄dicatores diuine inebriandis missi p̄secutores ab infidelibꝫ et pusillanimibꝫ et postmodū sed apli peculiares. Imitatores et venire nolentibꝫ dicit. Tauri mei et altilia occisa sūt et omnia parata. ac si apertius dicat. Patrū p̄decessorū mores asperate et immedia vite vite cognoscite. Quod vō qm̄ potest ī vitatione michol de tauris et altilibꝫ dicit. In secunda aūt imm taurus et altilia macerata memorantur. qꝫ omnipotens deus cū verba eius audire nolumus adhibere exempla. vt omnē quod impossibile credimus cernere nobis aspectu dū fiat stultus ipse p hoc efficiat. iam et alios audimus. Sequitur. Illi aūt neglexerūt et abierūt. alius ī villā suā. alius vō ī negotiationē suā. In villā vro ē labor. ī eno inhabitare. in negotiationē vero vite ē actionū secularium lucris inhiare. Omnia enim alius in terra laborē ī eno. Ab vero mūdi huius actionibus dedicat. ne spiritū inimicis diuine pensāt et cum illud vinū

dissimilē qꝫ ad villam vel negotiū p̄gēs venire ad regis nuptias recusat. Et plerūq; qꝫ ē grauius nō milli vōcis gratiam nō solū respuit. ꝫ ceū p̄sequē. Vnde et subdit. Reliq vō tenuerūt seruos eius et contumelijs affectos occiderūt. Sed rex ira cognoscēs misit exercitū suos p̄dict homicidas illos et ciuitatē illorū succendit. hominibus p̄dictis qꝫ p̄sentes nō venit. Quia nisi ē ergo fuerit qꝫ illorū nō solū animē sed et ea quoq; quibus habitabant cēna celeste plenius cruciat. Ipsis vō execrabꝫ extinxisse hominibus dicit qꝫ in hostibꝫ omnē iudicū p̄ angelos exhibetur. Quid namqꝫ fuit illa agrestiū agmina nisi exercitꝰ regis iusti. Vnde et ipse rex dominꝰ sabaoth dicit. Sabaoth quippe dominꝰ exercituū nūncupat. Ad p̄dendos ergo aduersarios suos exercitū mittit. qꝫ minutū vindictā dominꝰ p̄ angelos exercet. Minus vindictā peccatum cū mīt prēs audiebat nos aūt iam ēnimꝰ vbi eum sibi superbi illi ministerū p̄secutores. vbi illi qui cornua contritos suū cruce cordis erexerat et de huius mundi gloria mortalē tumebāt. Extra ra mōs misericordiā plorem fide vincendū et his qui contra illos de crudelitate sua gloriari fuerūt. negligē ad memoriā mētis venit vel ī mūdi nocentes hebus exigo ī cognoscimꝰ quod in parabolis audimꝰ. Bonis qui ī vocatē se cōtemptui gessit regis filij sui nuptias vocatus nō habebit. Ad alios mittit qꝫ et si apud aliquos laborat. quia p̄ sūo dei venturꝰ ē vbi requiescat. vñ et subdit. Time aut̄ suus suis. Hupac quidē pace fuit. ꝫ qui vocati erāt nō fuerūt digni. Ite ergo ad exitus viarū. et quoscūq; ī veneritis vocate ad nuptias. Ad m scripturā sacra vias actiocē accipimꝰ exitus vero rectitudinē desup actionū. qꝫ illi plerūq; stricte ad dominū veniūt quos in extremo actibus prospera nulla comitantur. Congregat et egressi sui eos in vias exire iussit. omnes quos inuenerūt bonos et malos et implete sūt nuptie discubentiū. Ecce iam ipsa qualitate cōmutatiōis aperte ostendit qꝫ p̄ bonos regis nuptias presentis ecclia designat in qua cū bonis et malis conuenit. ꝫ

uixerā quippe ē dulcedine filioꝝ q̄ sic oēs
ad fidē generat vt nō omes p̄ multitudinē
vice ad libertatē spūalis gr̄ie cuīpis ex
generibꝫ nō p̄ducat. Quousq; inania hic
vulgꝰ necē ē vt vnam p̄tis seculi p̄mu
ti p̄gamꝰ. Tute aūt discernū eū puerulus
Dom aūt soli unusq; fuit nisi in celo. Et una
li soli unusq; fuit nisi ipse. Hec aūt vita q̄
mē celū et mp̄iū sicut ē sicut medio sub
sistit sed veritatē petit omes cōtē recipie
quos nō sua ecclia et unitē indistincte suscipit
et postmodū in egressione discernit. Si igr̄
boni estis q̄ diu in hac vita subsistitis eī
mutē tolerate malos. Nam qui q̄s malos
nō tolerat ipse sē p̄ intolerantiā suā reprs
ē q̄ bonus nō est. Abel enim et reliqui
quē cayn malicia nō exercebat. Hic in
tricturā arce gēna sub palcis p̄mittē sic
floreb mē spinas oriūtē et rosa q̄ medio
erectatē spīna q̄ pūgit. Duos quippe filios
habuit p̄mꝰ homo vnū corp̄ electi ē. alt̄
reprobis fuit tres filios archa noe gerunt
ex his duo electi fuit et vnus reprobꝰ fuit.
Duos abraham filios habuit ex vna electis ē
et alt̄ reprobis fuit. Duos ysaac filios habuit
ex vna electus ē alt̄ vō reprobꝰ fuit. Duodecim
filios habuit iacob ex his vna p̄ innocentia
venditus ē. alij vō p̄ malicia venditores
fr̄is fuerūt. Duodecim apli fuit electi ex vna
in his annexus ē reprobis qui reprobat̄ vn
decim qui probant̄. Septē fuit diaconi
ab aplis ordinati. ser in fide recta p̄mine
tibus vnā exstat ancte errois. In hac q̄
ecclia nec mali ē si bonis nec boni si ma
lis possūt. Quātacūq; itaq; rēpa fides catholica
ad mentē reducere et vbi ad malos tole
rātia roborare. Si enī filij electoꝝ simul
nascūt ē nascūt vt p̄ eorū exemplū gr̄a
amittē. bonus enī non fuit qui malos to
lerare recusauit. Hinc nāq; ē quod de semet
ipō beatus iob. asserit dicēs. Frē fui draconū ē
socius struthionū. Hinc p̄ salomonē sponsi vox
sē ecclie dicit. Fasciculus myrre mē dilectus mihi
ca mea mihi. Filias. Hinc ad exercitatē electē domꝰ
dicit. Filij hostis niterduli et subdolores fuit re
cti et cū fortitudinibꝫ habitabis. Hinc petrus
beatꝰ iob vitā gloriā sectat dicens. Et iustꝰ locū

oppressū a nephandis eius sancte
ecclie aspexerunt et audierūt insq; erat ha
bitās apud eos q̄ die in die animā iusti
quotidie operibus cruciabat. Hinc paulꝰ
discipulorū vitā et laudat et roborat dicēs
In medio nascēs p̄ue et p̄ue mē quos
lucetis sicut luminaria in mundo verbū vite cō
tinētes. Hinc iohēs p̄gam ecclie attestatur
dicēs. Ego vbi habitas vbi sedes ē sathane
tenes nomē meū et nō negasti fidē meam
Ecce fides electissimi pene oēs paucitatē cognos
cimus q̄ bonus nō fuit quē malos p̄mutas
nō p̄bauit. Ne enim vera loquar. Ferrū aut
nostre necessitatis p̄ducat ad subtilitatē aramu
mus si hoc nō erasit aliene rapine p̄ucatus
Terrā aūt vos nō debet q̄ in ecclia et multi
mali et pauci sūt boni. Quis archa in vndis
diluuij que grandi ecclie typū gessit et ampli
tudine trabiū et angustia in singulis fuit. q̄ tantum
carne cruce ad vnius mēsuram cubiti exercuit
ipsius quippe quadrupedia atq; reptilia. Bi
nis vō ancē et horis habuisse creditā est
ibi lata existere vbi habuit bestias ibi
angusta vbi hoīes seruauit. q̄ nimirū sancte ec
clesie in cēnalibꝫ ample ē in spiritalibꝫ an
gusta. vbi enī bestiales hoīū mores tolerat
illic laicus suū laxat. vbi aūt eos sibi q̄ spūali
rōe suffulta fuit illic quodē ad summū ducit.
Sed eī q̄ pauca sūt angustat. Lata quippe via
ē que ducat ad p̄cipites et multi sūt qui vadūt
p eam. Et angusta ē porta q̄ ducat ad vitā
et pauci sūt qui inueniūt. Et eo amplior est archa
angustat ē summis. quousq; ad mēsuram vnius
cubiti p̄ducat. q̄ in sua ecclia gēs sanctorum
quousq; sit canis paniores. q̄ simus ad illā
p̄ducat qui sibi dū in hoībꝫ et sine alterius ex
patrimonio natus ē frēs. qui nisi p̄sumptuose
cum frēs ē sicut passa vinea in edificio La
tro ergo magis mali tolendi sūt q̄ero et am
plius tolerādi. q̄ et in archa tricturā pauca
fuit gēna q̄ seruāt horreus et grandes a
cervi paleas que grubꝫ glutiūt. Et iam
q̄ fugere diū imperata domū ad ē frēs et
ecclesiam inuasus solent frēs aspicere ne alij
de menbris vite habitu rex nigredinis repperiat
aut cum magno eos cordis crimine p̄sumpti
est quod p̄mus subdit̄ meruit rex ut videt

discūbentes et videt ibi ihesū nō vestimē
veste nuptiali. Quod fidēs christiani exprimit nuptiale vestē pūmū dei cui vestē nupcialem baptismū vel fidem dicamus quis sine baptismate vel fide has nupcias meruit
Eo enim ipē foris ē quo necdū accedit
Quid ergo debemus intelligē vestē nuptialem nisi caritatē Intrat enī ad nuptias q̄ cū nuptiali veste nō intrat qui
ī ecclīa dei assistēs fidē habz. et caritatem nō habz. hec enī caritas nuptialis vestis
vocat̄ q̄ hanc in se conditor nr̄ huius
dñi ad seipsum s̄ ecclīe nupcias venit.
Sola quippe dilectō dei actiue vt ego nuptie
mq̄ meretes s̄ electos homines vniuersos. Vide
et ihesūs dicit. Dic cui dilectꝰ dei mandat
vt filiū suū vnigenitū diēt p nobis Qui
ergo p caritatē venit ad ihesūm eundem
caritatē ī nobis vestē ē nupcialem
Ois ergo virtus qui ī ecclīa positꝰ deo care
dicit ius ad nupcias intrat. Si cū nupcali veste nō venit si caritatis gratiam
nō custodiat. Et certe fidēs si quis ad epulas nupcias cū ī veste nuptiali veste nō intrat
ignauē se spōse et spōso ex ipō sui ipius
detrē ostendēt inter gaudentes et festa celebrātes despectis vestibus apparē erubescēt. Nos ad dñi nupcias venimꝰ et
cordis vestē nitidā dissolūmꝰ Cognouēt
angeli cū ad celū assumūt electū. quā p
nutre hec spiritalia festa conspicimꝰ q̄
nuptiale vestē id ē caritatē q̄ placēs deo
nos ipos exhibeat nō habēs. Secundū vō
ē q̄ sicut duobus lignis supiori videlicet
et inferiori vestis texitur ita ī duobus
preceptis caritas habet. In dilectō s̄ dei
et dilectō pximi depēdit quippe ē diliges
dñm deū tuū ex toto corde tuo et ex
tota alā tua et ex tota vīte tua et di
liges pximū tuū sicut teipm. Quā
m ex nouēdā ē q̄ m dilectōe pximi me
sura ponit amoris cū dīt diliges pximū tuū sicut teipm. Dei aūt dilectō
nulla mēsura cōstringit cū dīt diliges
dñm deū tuū ex toto corde tuo et ex tota
alā tua. et ex tō vīte tua. Sīl enim
iubet̄ quisq̄ fratrē diligat. ē ex hoc cū dicit
ex toto. q̄ ille veracit deū diligit q̄ sibi se
se melius relinquit. Duo ergo hec nobis ē
vt caritatis p̄cepta custodiat qui sīb̄ hoc
ī nuptiis vestē nuptialē curat. Hinc est
etiā q̄ apud ecclīe gl̄iosi portē ipsā
aureos ī nitore ornatus vestibulū duobus
cubitis mēsurat. Quia nimirū certe ista
nobis celestis caritas nō prodūt si hanc
ecclīa q̄ prius eo q̄ adhuc foris ē vestibulū
dī dei et proximi dilectō nō cognouerit hec
ē q̄ in cortinis tabernaculi moysi cortinis
bus auricheis iubet̄. Vos estis fidēs vos estis
cortine tabernaculi qui p fidē in vitis cor
dibus secreta celestia velatis. Si cortinis
tabernaculi bis octies cortes debz in ce cortes
quippe ignis spēm tenet. quid vō ē caritas
nisi ignis. Sed ista caritas bis octies ē debz
vt ardeat p amorē dei. ardeat ē proximi amorē proximi. qm cū se amat deū et p
cōtēplacōe illius negligat proximū cortes
quidē ē bis octies nō ē tm sūm q̄ se amat
p̄ximū vt ei⁹ contēplacōe dei p eius amorē
relinquat cortes ē bis octies nō ē vt ergo
caritas vera. bis octies cortes ē valeat et ad
amorē se dei et ad amorē proximi accedat
quia certe nec ex compassione p̄ximi cōtemplacōe dilinquat dei. nec plus q̄ debz inhe-
rēs contēplacōi dei compassionē abiciat p
ximi. Omīs itaq̄ ista interior ihesūs vnctō se
ad cū amplector quē despicat vt ei⁹ huic nō
deseratur cū quo cubabat et sic huic adiu
torū ferat vt ab illo nullatenꝰ cōtristet ad
quē festinabat. Scīēdū q̄ ē ī ipa dilectō p
ximi in duobus preceptis subsumdū. Cū ī dam
scriptū dicit. Omē quod p aduc fieri vide ne
ipē alī facias et p semetipm vīas p dare
dicēs. que vltus ne vobis fieri hoīes et
vos eadē facite illis. Sciēdū quod nupcias nu-
bis vtē volumus alīs impēdimus et quod nō
bis fieri nolumus hoc alīs fieri ipī cauemus
caritatis iura illesta seruabis. Sed nō cuius
quetpiā diligit sīl ē se proximus caritatē pacti
nisi prius ipām vim sue dilectōis exāminet
si quis quēlibz amat sed propter deum
nō amat caritatē nō habet sed habē se putat
Caritas vera ē cū et ī deo diligit amicum et
inimicum deū diligentes ī omnib; ille cui affec-

541

deū diligit eos quos diligit qui iam et
eos diligē a quibꝫ nō diligit̄ fuit. ꝓbari
omnꝫ causas ꝑ solū odij adiscere solet vñ
et ꝑ semetipm̄ dominꝫ dicat. Diligite inimi
cos vestros et būfacite his q̄ oderūt vos. Ille
ergo securꝫ amat qui ꝑ deū et illum
amat a quo intelligit se nō amari. Dura
res fuit hec alta fuit hec et multis ad ex
hibendū difficilia ꝑ rex iste et veprs imp
alis. Quisquis hanc rēcubēs imperij
nō habet iam sollicitꝫ meruit ingredi ēre
ipm̄ regie mulcture formā. Intuit rex ad
imperas ut videt disputēs eos et videt ibi
habitꝫ nō vestē vestre imperiali. Nos fi
lios q̄ in imperijs verbi disputabimꝫ q̄ iam
fidē in certā habemꝫ. qui ꝑ petrum stare
cupim̄ pastū q̄ quotidiē deū certum̄ et
grandem. Considerate ergo si cū imperiali
veste ad has imperas vestis cognitiones
vitā sollicita mēte discutere. De cūctis
singulis corda vīa examinate si iam cōr
nullā odij habetis si contra fratrē alte
ram nulla vob̄ tribuite facte sustendatis
si ꝑ occultā malitiā nemini nocē festinatis
Ecce rex ad imperas ingredit et cōtra dñm
habitū contēplat̄ atq; ei q̄ exterius vesti
tū nō tribuit ꝑtinꝫ verius dicit. Amice
quō huc intrasti nō habes vestē imperialē
Obstrudū valde et fores cassum q̄ huc et
amicū vocat et rēputat de si cui ꝑtinus dicit
Amice et nō amice. Amice ꝑ fidē et non
amice per opacitē. At ille obmutuit. q̄
quod dici ꝑ tremorē nō ꝑt̄ in illa distric
tōe vltime marcedis omē argumentū
cessit excusationis. quippe q̄ ille foris in
crepat qui conscientie intus mali dampnū de
cusat. Sed me hec strictē q̄ si quis hanc
vestē veris habet ꝑ rē adhuc ꝑfectē nō ꝑ
ad ꝑ regis ingressū desperare de vena
nō debet q̄ ipē quoq; spē nobis ꝑ ꝑphe
tas ꝑmisit. Ebrios dicat impietas meā vidit
oculi tui et in libro tuo omēs scribētur
ꝑ q̄ pauca hec in ydiotis habetis et
in fratribus dominꝫ nūc ad eū qui hanc
primā nō habet vbā veniamꝫ. Dicit ēre
rex dicit noster. Ligatis manibꝫ et pe
dibus mittite eū in tenebras exteriores
vbi erit fletus et stridor dentiū. Ligatis
manibus et pedibus ꝑ districtionē finē
qui mō a pīis operibꝫ ligatus noluerit
ꝑ meliorationē vite. Velociter nāq; ligat
pena quos mō a bonis operibꝫ ligatus
relaxat. pedes vō qui visitē egrū neglexit. manus q̄ michil indigentibꝫ ꝑbuit
a bono opere iam ex voluntate ligatere sunt
Quae ergo nūc spōte ligantur in vitio nūc
in supplicio ligantur ī vice. Bñ aūt dicit
ꝑ in exteriores tenebras ꝑcipit̄ minores
quippe tenebras dicit cecitatē cordis ex
teriores vō tenebras eternā noctē dāpnā
tionis. Tunc ergo dāpnatus quisq; nō ī tene
bras ꝑ in exteriores tenebras mittit̄ q̄
illic ī vitijs ꝑcipit̄ ī noctē dāpnationis
qui hic spōte cecidit in cecitatē cordis
vbi fletus ēt et stridor dentiū ēt ꝑhibet̄
ut illic dentes strideat q̄ hic de obstina
te grundebat. Illic oculi deplent q̄ hic ꝑ
illicitas cupiditates versabat̄ ī nullo
stres singula ꝑ membra supplicio subiacebit
que hic singulis quibusq; vicijs subiect̄
seruiebat. Et repulsa vno in quo videbitur
omē malorū corpꝫ exprimit̄. Grauissim
pena sequētia subinfert̄. quia dū obdu
situr voluit pauca vō elige. Tremendum
valde et fores cassum quod audiuimꝫ
Ecce nos omēs iam vōa ꝑ fidē ad celestē
regis imperas venimꝫ. Michi nuptijs eius
instrui et ardēmꝫ et conspicuū domini vbi
que lucernas sumimꝫ. Et ecce dū nuptijs rex
intrat. Et quia verus dominꝫ noster ꝑ
mus elect nesciꝫ. Tamen ergo nocē ēt
ut vnusquisq; nrm̄ in humilitate se dep
mat. Ipse si ste electus ignorat. Admitti
cū bonis nec tamen nō michi vōt bo
nus q̄ moritur nūc ꝑsistit. Alter pene
cecā vitam ducē in pīcie conspirat
Bonū finē vite a pīncipatu sua ꝑ spīrā
te pīe sumpsit. Et nouissē ēt liber. Electus
videt̄ vitam ducē et rē hinc cōtingit
ad errores nequicie iuxta finē vite
declinare. Alius bonū quod meliorat
melius q̄sumat. Alius i malis actibꝫ
a pīncipio cecitate se deserat et in ipsis
operibus semꝫ semetipō deteriorat.
Tanto ergo sibi vnusquisq; sollicite me
tuat quanto ignorat quod restat. q̄

quod sepe dicendum ē et sñ alliciere
tinedia. multa fuit vbi pauca bibi ela
qz nonnūq̄ mētes audiētiū plus exempla
fidelia q̄ doctē eaū verba gliertiūt. Volo
vobis aliquid de proximo dicē q̄ corda vra
ramo formidolosius audiāt. Igit hoc de q̄
quo sonat. Accepit eū tres longe angelus
dicēs. Ecce eas de quibus testes existis. eis
q̄ interfuisse se referūt medicamē. Tres
pr̄ mei sorores habuit q̄ cū tres starē
virgines fuerūt quarū una parsilla. alia gor
diana. alia emiliana dicebat. vno omnes
ardore quer̄e vno eodē q̄ tempe sine re
sub disciplīe regulari degētes in domo
p̄ris spāle vitā ducebāt. Quarū cū
duarū in eadē cōuersacōe cepit cordia
nus maremētis in amorē conderois sue
parsilla et emiliana sue sororē et cū solo
hoc cēnt corpe corde animo ad celia
rūsire de cuius gordiane animū cepit
a calore amoris mutuū q̄ cordiana dete
nebra repellere et paulisp ad huius secuti
amorē reduce. Crebro aut parsilla dicē
emiliane sorori sue cū magno gemitu so
lebat. video gordianā sororē nostrā de ura
sorte nō ēe. q̄ credo enim q̄ foras deflue
et cor ad quod q̄posuit nō custodiet. quam
cuabat blanda condio redarguēde cor
ripē atq̄ a lenitate mozis ad ḡuitatem
sin habenas ēfortē. que quidē ifirmebat
voluit ḡiuitatis mē vba corripiendo. q̄ cū
cuiusdē hoīs conuersacōis crūsisse crūsibat pcq
et sup ducta ḡuitas honestatis. chorz
ad lenia vba redibat. puellaq̄ gaudebat
sororitate laycalq̄ ei q̄ p̄ proua balde one
rosa erat. sēnq̄ huiusmodo dedita nō
erat. Quadā vo nocte huius parsille amice
mee que mter. sororēs suas virtute germane ora
cois affectois studiose. abstinētie singlaris
ḡuitate vite venerabilis in honore et cul
mine sanctis exercitiis erat sicut ipā mai
rauit p̄visione actang mei febri
hui romane ecclē antistes apparuit ei q̄
mansionē p̄petue claritatis ostendit di
cens. Veni q̄ in hac re lucas mansione sus
cipio que subsequēti die mox febre correp
ta ad deū p̄cessit extremū. Et sicut

nobilibus feis viris q̄ mei cordis multa cū
lacrimis qui corp̄ pijssimis consolent. Eadem
hora cuius exitus multi viri ac fide cuius lectum
ecclīastice remisit. mīt quos mīt q̄ mea assur
Cum subito mursū illa exclamāt ihesū veni
Eternū videt et cū magna animadūsione
cepit ecclīasticis clamare dicēs. Recedite
recedite ihesus venit. Cūq̄ mi cū mirentur
q̄ videbat sūbita anima a carne soluta
et Tanta q̄ subito fragilitas mihi adoiis
aspexit et vr vpā q̄ suauitas cūctis operādi
illic auctoris suauitatis venisse. Cūq̄ cor
pus eius ex more mozuoz ad lauandū
et inūdandū de lonye ordīb vsu et cubitus cuj
et genibus cameloꝝ more in vētrē est
obdurata cuius exercuisse et q̄ vnctō oj
spūs semp egit cura mortua testabatur
Hec aut gesta sūt ante dñica natalis diem
Quo cūsacto mox emiliane sori sue per
visionem nocturne visionis adpuit dicēs
venitur q̄ natalē dñicū sñ re fieri seu celebrā
mē dē iam recū facta. Cui illa prius de so
rois sue gordiane salute sollicita respōdit
Et si sola venio sororē mā gordianā cū
dimitto. Cui statim assūbat. cristi voluntē recp
dixit venī Gordiana eternū sororē nostrā de
laycalis depulsa. Et p̄ visionē mox molestia
corporis et sensus. atq̄ ita vt deinceps fieret
ante diluce appaitionis diem eadē molestia
ḡuiter de facta. Et Gordiana aut mox
vt sola se remansisse repit. cunctis p̄ientis et
tremuit. Et quos pudebat in desidio cogi
tationis hoc post effectū p̄ue actionis exercuit
Et a oblita diuina timōis oblita pudōis et ire
Et oblita cōspectōis cōductū et ignoza sui
postmodū maritū duxit. Ecce oēs tres vno
p̄ius ardore cōuersē sunt. Et ita in vno eodem
et studio p̄uenerūt. q̄ nec dñicum vocem
Miserē vōi pauci vo electi. hoc igit dixi ne
quis in bono iam ope posito s̄ vires ba
opis ebriat. ne quis de p̄a actione cōfidat
q̄ et si ia nouit hodie quibus sit adhuc
crās quis futurus sit nescit. Semo ergo
de suo iam opibus securus gaudeat q̄
adhuc et huius vite tēporibus quis se finis
sequat ignorat. Sed q̄ rem reculi q̄ vos
ex diuina distinctione p̄terierit aliud

adhuc ē vicino refecō qđ ex diuina miseri
cordia p̄ceperim cordā viā cōsplēt quod
tñ i sermone alio iā dixisse me meminī
s̄ vob̄ necess̄ affuisse. Intre buenuiū fr̄
quodā i monasteriū meū quod nup̄ libenter
mīrarī ihoīs et pauli ecclām sicū i gra
cōuersacōis venit qui diu vigilauit p̄ fra
tres qñq; susceptus i quiet fr̄ sinus ad mōs
trīnū nō quersacōis studio s̄ eternali amo
re se cuncti i. Jō aūt qui ad quersacōē ve
nerat valde fr̄bus placebat. ac cōuersatio
illius longe a vita eius et morib⁹ distabat
Vnebat ēī vt hospes i mōrio nec
tute potens ēī voluptate et cū i cilicijs ac
cribus p̄uersi exister̄ p fr̄es sinus ēīmuniter
ab oīb⁹ tolerabat. Erat cū leuis eloqō
p̄ni actus. cultu vestitu. moribus inculti
fr̄e vō nō potat si quis ēī illi de pte habuit
qui sacre loqr̄et. Facta aūt fuat vita illius
cuctis fr̄bus visu grīus. s̄ cū vt deū i p fr̄es
sui gracia erat cuctis tolerabilis. Ipsumet
valde si quis sibi alīq; de p̄uersacōis sue cor
reptē loqr̄et ~~sed aūt fuerat vita illius cun~~
~~ctis fr̄bus visu grīus~~ bona nō solū fr̄es
sed etiā audire nō poterāt. Nec ad sacre
qñ sacris habitū venire iurando vitabat
Deridēdo reputabat. In hac aūt pestilencia
q̄ nup̄ huic virbus populū magna ex parte
cōsūpsit p̄cussa i ingruine i p̄ducta ad mor
tem. Cuiusq; extremū spīm agēret quere
bat fr̄es vt egressu illius oratōe p̄tegēte ia
cor̄pus eius ab extrema fuat parte p̄mor
tuū in solo cōmūi p̄cordie virtutis ad huc ca
lor anhelabat. Cūcti aūt fr̄es tanto cepert
p̄ eo emyrius ardē fervo cū iam videbāt sub
celeritate discede. Cum repere cepit ei⁹dē fr̄
bus assistēt ab īmis quo poterat clamare
et oīdēs cor̄ murmure dicens. Recedite recedite
ecce draconi ad deuorandū datq; sū qui p̄ter
vrām oīdez deuorare me nō p̄ Caput meū
iam in suo ore absorbuit. Dare locū vt me am
plius nō crucet. s̄ fuat quod fr̄es i. si ei
ad deuorandū datq; sū quare ap̄ vos moras
pacior. Tunc fr̄es cepit ei dicere. quid ē qđ
loqr̄is fī signū ē. Cui crucis impuit. respōde
bat ille vt poterat dicens. Volo me signare
s̄ nō possū. q̄z a draconē p̄uor. Cuiq; hoc

fr̄es audisset p̄strati in terrā cum lacrimis
cepit p̄ eis deū illig vehementer orare. Et
cū subito cepit meliorari eger. quibus va
lebat verbis exultare. Dicēs. Gratias deo. ecce
draco q̄ me ad deuorandū accepat fugit. Ille
vbi vīs expulsus. Et amē nō potuit. qp̄ p̄cēs
meis iā meruerit dare. p. qđ pax sīm. et
secularem vitā fidei relinq̄re. Homo ergo
qui sicut ex deo. et ab extrema corpois sua
parte p̄mortuus. q̄si tacta ad eius cor
de quersa. et longis et cōtinuis. et cōti
dianis cādē flagellis erudita. atq; in paucis
diebus exacerbete corpus molestia defuncta est
qui ad draconē modicū non vidit. q. illum
p̄ cordis timuerāt. vicit. Ecce fr̄es ei⁹ sum
gordianus. qui supra dixi a sīmonialibus habitu
excellēcia correctus ad penā. et fr̄ huic de quo
ipse narrauit ab ipso mortis articulo redit
ad eternā vitam. Nemo ergo scit quid de se
in occultis dei iudicijs agatur. q. multi sunt
vocati pauci vo electi. Quis igitur nulli de
se certus. et electi se ēe timeat vt omnes trepi
dent. Omnes de sua actione formidet. ocu
li sola diuina virtus gaudeat nulli de suis
viribus p̄sumat. Est qui p̄sumat fiducia nos
tra alle. s. qui i se dignatus. et assumē natura
nostra qui vuit et regnat cū p̄re et vnite
spū sc̄o deus p̄ oīa. s. s. amen. Lectio sc̄i ewang. s. lucā

In illo tempore. Cū appropiaret ihesus hierusalem
videns ciuitatē fleuit sup illam. dicēs. Si cog
nouisses et tu. Et quidem et hodie. Inscript
Omelia lectio eiusdē habita ad populū
in basilica bī Mich̄is que appellat Austrianum.

Lectione hui⁹ sc̄i ewangelij breui
si possimus volo sermone p̄currere
vt illis mi⁹ sit p̄lixior. detur tēpus
qui scit ex paucis multa cogitare
Q. fleuit dns illa ihe. tot⁹ p̄sumoz subuersio
despicit. q. a vespasiano et tyto i. vīris p̄nci
pibus fr̄a. et multa q̄ hystoria euersionis eius
legit ignorat. Romani enī principes deum
timent. cū dr. q. videt. dies in te et circūdabūt
te inimici tui vallo ~~et circūdabunt te inimici~~
~~tui vallo~~ et circūdabūt te et coangustabūt
te vndiq; et ad terā p̄sternent te et filios
tuos qui in te sūt. hoc quoq; quod dicitur
est non solum in te lapide sup lapidem
etiam ipsa iam cuncta ciuitatis ruina fecit

Omē xxxix

quapie sc̄ lectio eiusdē habita ad pplm in basilica bī Mich̄is que appellat Austrianum

SAA

testat q̃ dñs habet in eo loco ostructa ē ubi
exp̃ portā suā dominꝰ crucifixus p̃ter
illā ihrlm vt dicat̃ fūditus ē cūcta Qui ex
qua culpa cūsionis siue pena fuit illaqt
subuūgrē Eo ꝙ nō cognouūs tempꝰ visita
cōnis tue Creator quippe omn̄ ꝓ incar
nacōis siue mystiū hanc visitē dignat
est ꝙ ipā timoris et amoris illig recorda
cōi nō est. vñ cōā ꝙ ppheta i cōpatione
cordis humāi auēs cēli ad restitutū deduc
cūt dñi. dñe. ihesu in celo cognouit tēpus
suū turtur et hirundo et cyconia custodie
runt tempꝰ aduēty sui populi aut meꝰ
nō cognouit iudicium dñi Sed q̃ dicam
plus ē quid sic q̃ dñs. videns ciuitatē fleuit
sup illam dicēs Quia si cognouisses et tu
fleuit cūt prius redemptor ruinā ꝑsidie ci
uitatis quā ipā sc̃ ciuitas nō cognoscebat
cē uenturā Qui a flente dño nō recēt dicēs
Quia si cognouisses et tu subaudis flēs
q̃ nō q̃ nescis quid t̄ minet exulta
vñ et subdit Et quidē in hac die tua si ad
pacē ꝑ sūt Cū enī cōmūs se voluptatib
daret et uenturā mala nō ꝓspiceret t die
sua q̃ ad pacē ei cē poterāt habebat Cm
bona p̃ua ad pacē habuit manifes
tat cū subdit Nūc aut abscondita sūt ab
oculis tuis Si enī a cordib eoꝝ oculis ma
la q̃ t minent abscondita nō essent bona m
p̃tib prosperis nō fuisset. Dmg mox cōā
pena q̃ de romanis sicut ꝑdixi p̃cipib
t minebat aduēnt ē. qua destructa q̃ dñs
fecerit subdit. Quia ingressꝰ templū
cepit eicere vēdentes de illo et emētes de
eis illis Scriptū ē q̃ dom̃ mea domꝰ
orationis ē. vos aut fecistis illā spelūcā
latronū Qui enī visis malis venturis
et p̃tm templū ingressus ē vt de illo vēn
dentes et emētes eicēt. p̃fēb motiū q̃
ruina populi magis ex culpa sacerdotū fuit
Euersione quippe destructis q̃ vēdentes t templo
et emētes feriendis t ap̃ effectū sui operis ostēdit
unde t adiūxit ꝙ dixerāt ꝑdicēdo sicut euāgelista
alio testē dicit. quia in templo columbe vēdebant
Et q̃ ꝙ columbas nisi sit ꝑb dñi acceptū. sed
vendētes et emētes ex templo eiusmodi
q̃ vel eos qui ꝙ immundā impositionem munus
tribuūt vel eos qui domū ꝑuū cum meritū

dampnat de quo templo mox subdit. domꝰ
mea domꝰ orōis ē vos aut fecistis illā spelūn
cam latronū Quia enī ad accipiēda munera
in templo residebāt ꝑ quos q̃ quibusdā mor
dacibq lectiones exquirēt dubiū nō erat. do
mꝰ ergo orōis spelūca latronū fieri fuerat
q̃ ad hoc t templo assistē nouerant vt aut nō
dantes numera studēre cogerent aut
dantes spūalia negare Quia vō redemptor
noster p̃dictoꝝ verba nec indignis et m
gris subtrahit. postq̃ discipline vigorem exercēdo
pueros tenuit domū mox q̃ ē ostendit. sā
subdit Et erat docens cotidie t templo. hec
mx̃ historia breuit et aperiendo tūsciri mag
ñ q̃ cuīa rā urbis nouis atq; cuersioē sue
t melioꝝ quia tacēdo q̃ expulsos latrones a templo
atq; ipm in templū eruētū sanctū. debeq ex re
bus exercitatis q̃ uersq aliqs stabilitudinē ꝓfē
atq; ex cuersis edificijs ꝓfectū futuri t ruinam
cuncte. videt enī ciuitatē fleuit sup illā dicēs
q̃ si cognouisses et tu hoc semel egit cū petri
turā cuncte cē nūciatur. hoc cotidie redēp
tor noster p̃ electos suos agē nullatenꝰ cessat cū
quosdā ex bona vita ad mores ꝑuersos ꝓ
uisse considāt. plangit enī eos qui nescīt
cur plangāt. qui mx̃ salomonis verba. legāt
cū malefecerint et exultāt in rebus pessimis. Qui
si dampnandos se suā q̃ eis t minet agnouisset
conuersos cū lacrimis electos ꝑplangēret. bene
aut picture aie seruēda q̃ subsistat cōuenit
Et quidē in hac die tua que ad pacē ꝑtinet
aut abscondita sūt ab oculis tuis Quia hic die
q̃ anima ꝓficere q̃ cōsueuit gaudēs in ꝑte Qui
ea q̃ assūt ad pacē sūt. q̃ dum ex rebus q̃ alibq
lecitē. dū honoribq excellit. dū in carnis volup
tate rebus ꝑfluit. dū nulla venture pene formi
dine terret. pacē hz in die sua que ei ꝓfecto dam
nacōis siue scandali in die habebit aliena. ubi
enī affligenda ē ubi mysti lacrimabiles. et cōtra
que ei nō ad pacē sūt cūcta t amaritudinem
tuxe vertēt. q̃ tuxerit scā mariē Cui dñs
eidem ꝙ pacē nō exp̃mit Qui a ꝓspiciendis
malis sepibq oculos mētis clausit. vñ ei dicit
Nūc aut abscondita sunt ab oculis tuis. ꝓfecto
quippe anima rebus p̃tibq dedita in terre
nis voluptatibq ridiculis absondit. q̃ mala se
queūtia. q̃ subdē futura refugiat. q̃ p̃ce le
ctiōē ꝑturbēt. dū q̃ in p̃tis vite oblectatiōe

studia

sc̃e dei. quid aliud ꝯ claudis oculis ad gr̃az vadit. vis bñ sentire t̃ sm̃ dei bonoꝝ ne timeno. sis mitioꝝ Et vñ ꝑ paulū dr̃. Qui gaudet timuit nō gaudeat sine. qz et si quis ꝓfectus in hac agenda lectione vt mihi amicitie fragilis vndiq; recedat a memoria. quatenꝰ dū mens pauida extreme ultionis timore cōfligit. ꝙtū mihi ꝑsens lectio timui. post ira subsequēs tempestꝫ hinc mihi strepit. Beat homo q̃ semp est pauid. qui vō mentis t̃ dure corruit t malit. Sequētis enī ira iudicij quāto tue districtior. potestatis ꝙto ei. nūc inter culpas minime timet. Sequit. Quia videt dns ire et exardabit t̃ tribulatiōe valde. Quo vñq; sine humane anime maiores timoꝝ ꝓ maligno spūs qui hanc a corpe exeūtē obsidet. qua in ꝑtē nō amoꝫ posciam. deceptoribus deliꝝ cōbus fouet. Quā valde exardat. qz aīj mentis eius oculos i ductis imaginibꝫ quas ꝑ ea hanc ad spectacula sue dampnationis trahebat. cōtra eū. vt in ipsa ira extremitate vite despiciat. et a quibꝫ hostibꝫ crudelius sit videat. et ei euadendi aditū inuenire non possit. qz opaī iam bona nō licet. q̃ ei licuit agere. prohibet. Ecce dabit te et contra stabit te vndiq; maligni quippe spūs vndiq; aiam aggreditur. qui ei nō solū opis vñ ecā locandō atq; ipsi cogitationis insinuando replicat. vt que pus se ꝑ multa delinquit. in sole aderit. timuit de omnibꝫ angustet in tribulatione. Sequit. Et ad terrā ꝓsternet te et filios tuos qui in te sūt. Tue anime ꝓgressiones retro su ad terrā gressum. ea causa ꝙ vicia sua credat reduce ad publicū vigorem. tue t mortem filij illius adhuc ea cogitationes illiate. quod ex illa prodeuit in extrema vite ultione dissipauit. Ecce spūs t̃ in die illa pibit omnes cogitationes eoꝝ. Quere dure cogitationes in celligi ecā ꝑ lapidū significationem valet. Iam sequit. Et nō relinquet in te lapidē sup lapidem. Puerpa eternū mētis ea puerse cogitatiōi adhuc puersionē adiect. quid aliud ꝙ lapidē sup lapidē ponit. Sed ni destructa cuncta sūt lapidē lapidi nō relinquit. qz ea ad ultionem sue aīe ducē. cunctis ab illis cogitationibꝫ

sūt ꝙstructis dissipat. Quo cū hoc pacto adagre eos qz non agnouit tēpꝰ visitationis sue. pauā nāq; aiam exoꝝ dei indignationis visitatē sentit. Nā assidue hāc visitat ꝑ cepos. aliq; aut flagello. aliq; vō murmure vt et vera q̃ nesciebat audiat. et ei adhuc superbie atq; grumpne aut dolo ꝙtenta redeat. aut vt beneficijs denuo tacta malum quod fecit erubescat. Et qz visitationis sue tempꝰ nūme cognouit. illis in extremo vite timoꝝ ꝑdicēdi. quibꝫ in otio nequo dampnationis ꝑpetue spectacula colligit. Quia scriptū t̃. Cum vadis cū aduersario tuo ad principem. i via da opam liberari ab illo. ne forte ꝑdat te ad iudicē et iudex t̃dat te exactori. et exactor mittat te in carcerē. Aduertimus quippe nr̃ vita t̃ sine dei cōmercijs nostris cū malibꝫ desideriis in ꝑtē vitā. a quo ipse liberat. qui ꝑceptis ei⁹ humiliat subdit. Aliq; aduersarius iudicat. et iudex t̃dit te exactori. qz ex sermone dñi grumpe reus peccat tenebit in examine iudicij. quē iudex exactori ꝑdere. qz huic maligno spūi ad blasphemē t̃ptē ꝓmittebat. vt compunctā aiam ipse ad penā de corpe exigat. quasi ei ad culpā sponte ꝙsentiat. Exactor ꝙ mittit in carcerē. qz ꝑ maligni spūs in ipso retrudit. quousq; deus iudex veniat. et ea t̃ tormenta ꝙmittat et ipse crucietur. Expletis igit̃ ꝑdictis cunctis. ꝙ nos ad pcūs animę simulitudinē traximꝰ. primꝰ subdit. et ingressꝰ templū cepit euertere vendentes t ementes de templo dicens. templū dei in euertere t sequi in platea fabri. Dum religiosoꝝ et sepe nō multi religionis habitū simulāt. et dei sacroꝝ ordinū locū ꝓpriāt. sue religionis officiū t̃ueri. et terrene negotiationis t̃ptē. Vendentes quippe in templo sūt. qui hoc quod quibusdā mire ꝙcat ad ꝑmiū laborē iustitiae eā vendē t̃ hanc ꝑ pmiū accipere nō seruare. Ementes vō in templo sūt. q̃ dū hoc ꝑ pluē proximo quod ipsi t̃ nolūt. dū ꝙ t̃ mire debeam facē. grumpunt. Sacerdotes ꝑ mos emunt pecuniā. quibus bñ dicit dominus mens dominꝰ ordio t̃ vos aut fecistis illa spelunca latronū. Quia dū nonnūq; pueri sui hoc in loco religionis tenent. ibi malicie sue gradus ordinant. vbi vnusq; ꝑ mos ordinis sue mansionē debuit t̃. Templū ꝙ ei dominꝰ deus t̃ ipā mens atq; conscientia fidelia q̃ si quis

546

mi lesone proximu puersas cogitacionesq; fert, q̃ in speluncã latrones insidẽ. et simplicẽ
atq; ꝓdictos nescientes q̃ in eos qui in nullo
rei sue lesionis gladios defigũt ofens enim
mihi nõ iam dom̃s deus sed spelunca latro
nũ t. q̃ relicta tua cecitas et simplicitas scẽ
tans cogitat illis dicẽ vñ valeat pyrrus
noce. Deus q; cum̃ puersa hec omnia verbis
redarguis mea ꝙ sacras paginas mihi desinẽt
instrumenta nutrit vsq; q̃ agit quod fecit fingere
phariseũ cui dicit. Et erat docens in templo
Cui erat necesse fidelibus ad omnia mala subri
hec erudit cordis vicias in templo docet. Sed
secundũ nobis t. q; ꝙ vicia nõ verba vera
cia erudimus. Si exercema mala formi dulce
et mihi desinẽt aspicimꝰ. nisi hoc q; ꝙ quidã
scripture dicit. In omnibus operibus tuis memorare
nouissima tua et in eternum non peccabis. peccatis
quippe cordis debemus q; ex eius voce nisi
redarguis audiamus. Et quidẽ in hac die tua
si ad pacẽ t. nunc autem absondita sũt ab oculis
tuis. Dum enim districti iudex sustinet et ad
huc manus nõ extendit in passionẽ sua a reb
bucat vicarius vltime cecitatis quidã typus scel
ratos videt. debemus pessime malum quod scpe
pessimus gemere. gemere tres vitia. et q; quis
suum peccatum videndo aspicit. aspicere tres fletus
fletus abstergit. Nulla nos ꝓsperitas tumidos
re laudis q; letetur dysplicatis nec mentibus nec
oculos ei q; sue cecitatis obstruat. ne eccos ad
huc ducatur in eius dicte pecatis cum sit pro
bolis tapetũ ex oc vicarius agnoscit. eũ neglige
rent et futurum nõ ꝓspicerent dñi. Et quidem
in hac die tua que ad pacẽ t. nunc absondita
sunt ab oculis tuis. Nam cognitionis valde
ctr. gratia nobis erit cribilis hora mee ꝓ
lucebis. qui pauor mentis quanta tunc omnia ma
lorũ memoria. que obliuio transacte feli
citatis. que formido et consideratio iudicis
Quid ergo t. nobis de ꝓsentibus ad delecta
tionem debet. q; cecitas simul tristitias
nõ valet cassare quod timuit. gaudet. et hoc fit
dum finitur quod diligit. et illic incipit
vbi dolor nullus finitur. Tunc malignus spus
egredere ala sua opa reparat. cum malia
q; suaserunt replicat. vt secum ad cruciatũ
flamme. Hz aut hoc de puersa solummo ala
dyamꝰ cum ad electos quosq; egredientes ve
hunt et sua in illis si ꝓualeat aliquid repa
rare. Vnus aut in horis expectat qui

ad passionẽ suam libera voce dicit Jam nõ
multa loquar. venit enim princeps
mundi huius et t. me nõ habet quidq̃. Quia
cum hunc mortalem hominem videt sua t. illo mũ
di princeps aliq; t venire posse se credit. ea
sq; ullo pecto a mundi correptione exire qui
sq; pecto ad mundũ venit. hoc de se cum mũ
di principe nec pecto dicere ꝓsumpsit. qui audire
meruit. Quecunq; ligaueris sup terrã ligata
erunt et in celis et quecunq; solueris sup terrã
soluta erunt et in celis. hoc nec paulo dicere
ꝓsumpsit. qui pius q; mortis debitũ soluit
ad celi terq; secreta ꝓuenit. hoc nec ihoẽ
dicẽ ausus t. qui p amore populi in redemptio
nis sui pectore in cena recumbit. Sed cum
ꝓpheta dicat. Ecce enim in iniquitatibus concept⁹ sũ
et in delictis peperit me mr mea. si culpa ma
mundo t. nõ potuit. qui t mundi cui culpa ve
hunc nunq; iste ꝓpheta aut filiũ inspectabilẽ t. co
spectu oculi omnes vniuersi. hunc salomõ aut filiũ t.
homo iustus in terra qui fuit bonitate non ꝓtet
hunc ihoẽ dicat. Si dicimus q; peccatũ nõ habemus
nos seducimus et veritas t nobis nõ t. hic iacobus
aut. In multis enim offendimus omnes. Confitemur n.
q; omnes qui de crimine delictoq; concepti sumus in
corpore paul dubio vel actione vel locutione vel cogitatione
cogitatione aliquid sui principis huius mundi habuimus
dicto illos vel possit atque vel plus tenet nõ potui
mus. q; eos ille a debitis suis eripuit. q; ꝓ nobis
sed debitis mortis debitũ solueret. vt nos ideo so
lueret hospes mortis debitis mortis nõ teneret q; ꝓ no
bis mediator dei et hominis homo xpc ihc debitum
ex debito reddidit quod nõ debebat. Qui n
ꝓ nobis mortem omnes indebitam reddidit nos
a debitis animę morte liberauit. Nunc ergo ve
nit enim princeps huius mundi et t me nõ habet
quicquam. Vñ curandũ nobis t. et cum magnis
cordis fletibus cogitandũ. q; tabidi q; cribilis
sua in nos opa requirat. In die mea exercituspri
ceps huius mundi veniat. si eam ad delectar
me nescientem veniat et in illo aliquid ꝓsumat in
quo t venire michil potuit. quid itaq; nos mi
sci deceat quid audeamus sumus qui t mundi mala
commissimus Quid requiretis aduersarius et mul
ta sua t nos t venientia opa deprimimus. Solũ q; d
nobis certum t refugium. solida spes q; vna est illa
summa in qua spes principis huius mundi et omnis
aliqs requisitus et t venire nunc potuit
qui plus t me mortuos liber et a peccatis ser
uientes veritas libertate soluimus. quia et

qui vē habet ē vnimus. Constat enī nec ne
gnē possimus ſz vā credē fatemū qz pūcepb
hmoj mūdi habet ī nobis multa ſz ex moz
tis nr̄ē tempe iam nos rapē non valet
qz eius membra effet simig in quo nō ſz
quirēt. Sed quis pdest qz eidē redemptoi
mō p fidē rūgimus ſi ab eo meibg distā
gnāt ipē creauit dicit Ioh. oīb qui dicut m
dnē dñe mībit in regnū celoz sed qui
cit ego opa fidei rē rūgenda fut. mala que
facimus p cordiana lamēta diluā. Trist
actus nostros ab aīs ab amore
dei et p̄ximi rē opa sipsent. Nulla que
possimus fletibus impedē bona rēsemus
sletu erit dare. rēdēptoris nr̄ mēbra effica
mur. Ad mlcendū deo et compatiendū p̄ximis
Sed qz ad amoēm dei et p̄ximi plerūq; corda
audiētiū plus exempla q̄ vba excitāt. Iam
tam vt̄ medicē studeo q̄ ea q̄ ipse ē filius
mei cyprianus diaconus ysauria p̄uincia
exortus in vicina sibi ciuitate lycaonie solet
habitare mira cūctis. Aīt enī q̄ in ea quidā
martirius nobis vite valde venerabilis mōchꝰ
fuit qui ex suo monasterio visitandis grā
ab alio monasterio rendebat. Qui spiritū
p̄ peccata gemēs magis leprosū ipsa q̄ densis
vlceribꝰ elefantini morbi p̄ membra fedabat
iter in via volentē ad suū hospitiū redire
et p lassitudinē ire valentē. huc ille ut me se
habē p̄hibebat hospitiū quo ire
mīdebius ire festinabat. Vnū cui dei empsit ipsi
lassitudinē miserā pallū quo vestiebatur
in terrā p̄ternq; p̄cibꝰ et expandit de desup
leprosū posuit. Cuiꝰ sup pallio vndiq; cōstrictꝰ
sup humeros sui lenauit sedē q; iuxtā de
nudat. Cumq; ut mōsterij foribꝰ appropīquat. spi
ritalis p̄ eiusdē mōsterij magnus clamare
vocibꝰ cepit. Currite famuli mōsterij dicens
aperite. q̄ frē martirius venit. Quiꝰ porcīs ora
tiū vō vt martirius ad mōsterij aditū peruē
nit qui leprosus erat p̄ūbatur. de collo erigen
tibus et in ea sua apparēs q; recognosci ab
hoībus solet redditur. Humanū genus deus
et homo ypūs assūpsit ad celū martirio aspi
cientes redijt et q; astantes dicit. Gaudium
cū meū circumsistit sup creatū. Ego et nō

et rubesta sup celos. Qui scīs vir meus ut
ē mōstū nr̄ assūpsit et p̄ monasterij diuite si
militer vbiq; q̄ poterāt eum illo expugnare
dicat. respondit dicēs. Ego si fuissem qui
dē pedes illius tenuisse. Tūc ipse mī
hi narrabat q; cū eū portasset pedes
eius nāme sensisset. hec mirū quomo
do tā pondus eius sentire potuit qui por
tare potuit. Quā re pensandū ē no
bis q̄ta sit diuina cōpassio valeat. quātū nos
oporteat deo misericordie viscera gratias
Inde cū ei q̄ ē sup oīa p̄mīnq; vīnos p
compassionē p̄ximi cecid sub nostrorū
deponimus. In rebus corpalibꝰ nō aliꝰ cū
git nisi q; tendit in rebus vō spūalibꝰ
certū ē qz q̄to plus p compassionē accrē
scit tanto alīus verius p̄ximū extra se vere
redemptoris nr̄i membrum ad edificationē
nīm nīme sufficit qd̄ nr̄ extremus iudex
dicturus se ē p̄hibuit. q̄ dū fecistis vni
ex fratrib⁹ meis mīnimis nr̄is et mihi fecistis. nisi et mihi
cit hoc in se ostendit quod dixit. vt viz
denūstret. qz quisq; nr̄ bona opa mi
gētibꝰ exhibet et hec spūalit impendit
cuiꝰ hec amodo exhibuit. Et tanto quisq;
maiorē mercedē recipit. q̄to nec ei
despicat q̄ aliꝰ despicit. videt. Quod
erit humana cōme sublimiꝰ cōme vt q; se
sup angelos exaltarā. Et quid humana cō
me fabricius cōme ipsi q; tumescit. cibꝰ nil
valuit. Sed ipse angelis equalibꝰ fratribꝰ ipse
oīa recreat ipse ipsi aperuit et qui se super
nauit nō se. Cui hoc visi vt nos sensu tā
diores amonet. q̄ quisq; et q̄ nr̄ celo se
festinare assistere. humilitat in terra et cōtem
abiectis et despectibꝰ fratrib⁹ non recusse
Et loqui cum illis de celestibus sz q; non
in hoc via eis decurrēdo sz q; non
mō p̄ q; dispositū de quo loqui nr̄ ui
mur et regnat cū deo p̄re
Si illo q̄e dixit ihs discipulis suis p̄abolā
hanc. Homo quidā erat diues et indue
batur purpura et bisso et epulabat̄ cotidie
splēdide

Sequitur oīliam dñi p̄ma p̄ oēm p̄ris